BIBLIOTHEQUE SAINTE-GENEVIÈVE

BREVIARIUM
ROMANUM

XV Œ 356

TAURINI 1474

Œ. 356.

Le 5e f. du 30e cahier (291e f.) est arraché.

18 avril 1903

[illegible]

Ex libris Stæ Genovefæ pariſienſis. 1742.

Incipit officium pſalmiſte
Subſcripta inuitatoria dicū
ſiḡla ſiglis diebꝫ ab octa.
epye uſqꝫ ad lxx. Et a kł̄is
octobris uſqꝫ ad aduētum
domini. Inuitatorium.
Venite exultemꝰ domino.
Jubilemꝰ deo ſalutari nr̄o.
ps. Preocupemus Aliud
Preocupemꝰ faciē dn̄i. Et
i pſalmis iubilemꝰ ei. ps
Venite. Aliud Qm̄ deꝰ
magnꝰ dominus. Et rex
magnꝰ ſuper oēs deos. ps
Venite. Aliud In manu
tua dn̄e Oēs fines terre ps
Veite Aliud Veite ado-
remꝰ dn̄ꝫ: qui fecit nos ps
Venite. Aliud Dn̄ꝫ qui
fecit nos. Veite adoremus
ps Veite Aliud in eſtate
Adoreꝰ dn̄ꝫ: qui fecit nos
ps Venite Hoc ultimū
inuitatoriū dr̄ in dominicis
diebꝰ ab octaua pētecoſtē
uſqꝫ ad kalendas octobris
Hymnus ſubſcriptus dicit̄
i p̄mo nocturno dominicali

ab octaua epye uſqꝫ ad .l.
dn̄icā xl̄e. Et a kł̄is octo.
uſqꝫ ad aduentum domini
hymnus.

Primo dierꝫ omniū
quo mūdꝰ extat
conditus uel quo
ſurgēs cōditor: nos morte
uicta liberet. Pulſis pcul
torporibꝰ: ſurgamus oēs
ocius: et nocte q̄ramꝰ piū:
ſicut prophetam nouimus
Nr̄as p̄ces ut audiat: ſuāqꝫ
dextrā porrigat: et expia-
tos ſordibꝰ: reddat polloꝝ
ſedibꝰ. Et quiqꝫ ſacratiſſio
huiꝰ diei tp̄e: horis q̄etis
pſalimꝰ: dōis btīs munēret
Iam nūc p̄ina claritas: te
poſtulamꝰ affatīꝫ: abſit li-
bido ſordidās: oīſqꝫ actus
noxiꝰ. Ne feda ſit l' lubrica
cōpago nr̄i corporis: p quā
auerni igibꝰ: ipſi cremeāt̄
acriꝰ. Ob hoc redēptor q̄s
ut pbra nr̄a diluas: uite
perhennis cōmoda: nobis
benigne cōferas. Quo carnis

BIBLIOTHEQUE SAINTE GENEVIEVE

actu exules: effecti ipi celi-
bes: ut ꝓſtolamur cernui:
melos canam⁹ glie reſta
pr̄ piiſſie: p̄riqȝ ꝑpar unice
cū ſpū paclito: regnās p oē
ſclm amē. Seques hymn⁹
dī ab octaua pēn. uſqȝ ad
klas octobr̄. i dicis dnb⁹.

Nocte ſurgētes uigi-
lem⁹ oēs ſēp i pſalis
mediteūr atqȝ: uirib⁹ totis
dño canaūs dulcit̄ hymnos
Ut pio regi piter canētes
cū ſuis ſctis mereaūr aulā
igredi celi: ſimul ⁊ beatam
ducere uitam Preſtet hoc
nobis dītas beata: pr̄is ac
nati piterqȝ ſcti ſps cui⁹
reboat i oī gl'a mūdo amē
In. i. n. tpē aduent⁹ anti.
Ueiet ecce rex tpē paſc ā.
all'a lapis reuolut⁹ ē Alio
tpē dī an. Seruite dño ps

Beatus uir q non
abijt i conſilio i-
pioꝝ ⁊ i uia pcōꝝ
non ſtetit: et in cathedra
peſtilentie non ſedit. Sed
i lege domini uolūtas ei⁹:
et in lege ei⁹ meditabit̄ die
ac nocte Et erit tāqȝ lignū
qd plātatū eſt ſec⁹ decurſ⁹
aqꝝ: qd fructū ſuū dabit i
tp̄e ſuo Et foliū eius non
defluet: ⁊ oīa q̄cunqȝ faciet
pſperabūt Non ſic ipij nō
ſic: ſed tāqȝ puluis quem
proicit uentus a facie terre
Ideo nō reſurgūt impij i
iudicio: neqȝ pccōres ī cōſi-
lio iuſtorū Qm̄ nouit dñs
uiā iuſtoꝝ: et iter impiorū
peribit Gloria patri etc.
Et ita dī i fie cui⁹ libet pſ

Quare fremuerūt gētes
et ppl'i meditati ſūt
inania Aſtiterūt reges t̄re:
⁊ pricipes cōuenerūt i unū
aduerſus dñz et aduerſus
xp̄m ei⁹ Dirrūpam⁹ uīcl'a
eorū: et proiciam⁹ a nobis
iugū ipoꝝ Qui habitat in
celis irridebit eos: et dñs
ſubſanabit eos Tunc loqt̄
ad eos ī ira ſua: et ī furore
ſuo conturbabit eos Ego

aũt cõſtitut⁹ ſuꝫ rex ab eo
ſup ſyon mõtez ſcm̃ eı⁹:
p̄dicãs p̄ceptum eius Dñs
dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu
ego hodie gẽui te Poſtula
a me et dabo tibi gẽtes he
reditatez tuã: ꝛ poſſeſſioẽꝫ
tuã terios t̃re Reges eos i
uirga ferrea: et tanq̃ꝫ uas
figuli cõfriges eos Et nũc
reges itelligite: erudimini
q̄ iudicatis terraꝫ Seruite
dño i timore: et exaltate ei
cuꝫ tremore Apprehendite
diſciplinã nequãdo iraſcat̃
dñs: ꝛ pereatis de uia iuſta
Cũ exarſerit i breui ira eı⁹
beati oẽs q̄ ꝯfidũt i eo

Dñe quid multiplicati
ſũt qui tribulãt me:
multi iſurgũt aduerſũ me
Multi dicũt aĩe mee: nõ ẽ
ſalus ipi i deo eı⁹ Tu autẽ
dñe ſuſceptor me⁹ es: gl'ia
mea et exaltãs capud meũ
Voce mã ad dñꝫ clamaui
et exaudiuit me de monte
ſancto ſuo Ego dormiui et
ſopoꝛat⁹ ſũ et exurrexi q̄a
dñs ſuſcepit me Nõ timebo
millia ppli circũdãtis me:
exurge dñe ſaluum me fac
deus me⁹ Qm̃ tu pcuſſiſti
oẽs aduerſãtes mihi ſine cã
dẽtes pccõꝝ cõtriuiſti Dñi
eſt ſalus: ꝛ ſup pplm̃ tuuꝫ
benedictio tua.

Cum iuocarẽ exaudiuit
me de⁹ iuſticie mee:
i tribulatiõe dilataſti mihi
Miſerere mei: et exaudi
oꝛõeꝫ mã Filij hoiuꝫ uſq̄ꝫ
quo graui coꝛde: ut quid
diligitis uanitateꝫ ꝛ q̄ritis
mendatiũ Scitote quoniã
mirificauit dñs ſcm̃ ſuũ:
dñs exaudiet me cũ clama
uero ad euꝫ Iraſcimini et
nolite peccare qui dicitis i
coꝛdibꝫ u̾ris: ꝛ i cubilibus
u̾ris cõpũgimi Sacrificate
ſacrificiũ iuſticie et ſperate
i dño: m̃lti dicũt q̄s oñdit
nobis bõa Signatũ ẽ ſup
nos lumẽ uultus tui dñe:
dediſti leticiã i coꝛde meo.

A fructu frumenti uini et
olei ſui: ml'tiplicati ſūt In
pace in id ipm: dormiā ⁊
requieſcā Qm tu dn̄e ſigla-
riter i ſpe ↄſtituiſti me

VErba mea auribus
percipe dn̄e: itellige
clamorē meū Intēde uoci
orōnis mee: rex me' ⁊ de'
me' Qm̄ ad te orabo dn̄e
mane exaudies uocē meā
Mane aſtabo tibi ⁊ uidebo
qm̄ nō de' uolēs iniq̄tatē
tu es Neq; hitabit iuxta
te malign': neq; pmāebūt
iuſti añ ocl'os tuos Odiſti
oēs q̄ opātur iniquitatem:
pdes oēs q̄ loquūt mēdaciū
Virū ſāguinū ⁊ doloſum
haboīnabit' dn̄s: ego autē
i ml'titudīe miſicordie tue
Introibo in domū tuā:
adorabo ad templū ſāctū
tuū i tiore tuo Dn̄e deduc
me i iuſticia tua pp inimi-
cos meos: dirige i ↄſpectu
tuo uiā meā Qm̄ nō ē i ore
eo⁊ ueritas: cor eo⁊ uanū
ē Sepulcrū patēs ē guttur
eo⁊ liguis ſuis dolōſe age
bāt: iudica illos d's Deci-
dant a cogitationibus ſuis
ſecūdū ml'titudīē ipietatū
eo⁊ expelle eos: qm̄ irrita
uerunt te dn̄e Et letent'
oēs q̄ ſperāt i te: i eternū
exultabūt et hitabis in eis
Et gl'iabūt' i te oēs q̄ di-
ligūt nomen tuū: quoniā
tu benedices iuſto Dn̄e ut
ſcuto: bone uoluntatis tue
coronaſti nos.

DOmine ne in furore
tuo arguas me: neq;
i ira tua corripias me Mi-
ſerere mei dn̄e qm̄ ifirmus
ſum: ſana me dn̄e quoniā
cōturbata ſūt oīa oſſa mea
Et anima mea turbata ē
ualde: ſed tu dn̄e uſq;quo
Conuertere dn̄e et eripe
aīā meā: ſaluū me fac pp
miſericordiā tuā Qm̄ nō ē
i morte q̄ memor ſit tui: i
inferno aūt q̄s ↄfitebit' tibi
Laboraui in gemitu meo

lauabo per ſigulas noctes
lectū meum: lacrimis meis
ſtratū meū rigabo. Turba
tus eſt a furore ocul⁹ me⁹
īueteraui īter oēs inimicos
mẽos. Diſcedite a me oēs q̇
operamini iniq̇tatez: quoniā
exaudiuit dn̄s uocez fletus
mei. Exaudiuit dn̄s depca
tionē meā: dn̄s orōez meā
ſuſcepit. Erubeſcāt ꝛ ↄtur-
bent̄ uehement̄ oēs inimici
mei: cōuertāt̄ ꝛ erubeſcant
ualde uelocit̄. ¶ Ueniet
ecce rex excelſus cuz ptāte
magna ad ſaluādas gētes
all'a ¶ Confortate
Seruite dn̄o ī timore ꝛ ex
ultate ei cū tremore.
Deus iudex
Domine de⁹ me⁹ ī te
ſpaui ſaluūz me fac:
ex oībus pſequentibꝫ me ꝛ
libera me. Neqn̄ rapiat ut
leo aīaꝫ meā: dū nō eſt qui
reddiat neqꝫ q̇ ſaluum me
faciat. Dn̄e de⁹ me⁹ ſi feci
iſtud. ſi eſt iīq̇tas ī maībꝫ
meis. Si reddidi retribuē-
tibus mihi mala: decidam
merito ab īimicis m̄is ināis
Perſeq̄t̄ īimic⁹ aīaꝫ meaꝫ
cōphendat ꝛ cōculcet ī t̄ra
uitam meā: ꝛ gl'iaꝫ meā in
puluerez deducat. Exurge
dn̄e ī ira tua: ꝛ exaltare in
finib⁹ īimicoꝝ meoruꝫ. Et
exurge dn̄e de⁹ me⁹ in p̄-
cepto qḋ mandaſti: ꝛ ſina
goga pplo͛ꝝ circūdabit te.
Et pp hāc ī altū regredē̄
dn̄s iudicat pp l'os. Iudica
me dn̄e ſecūdū iuſticiā meā
et ſecūdū inocētiā meā ſup
me. Cōſumet̄ neq̇cia pccōꝝ
ꝛ diriges iuſtū: ſcrutās cor
da et renes deus. Iuſtum
adiutoriū meū a dn̄o: qui
ſaluos facit rectos corde.
De⁹ iudex iuſtus fortis ꝛ
paciens: nūq̇d iraſcitur p
ſingl'os dies. Niſi conuerſi
fueritis gladiū ſuū uibrauit
arcū ſuū tetendit ꝛ parauit
illum. Et in eo parauit
uaſa mortis: ſagitas ſuas

ardētib⁹ effecit Ecce ptu-
rijt iniuſticiam et concepit
doloreꝫ: ꝛ pepit iniq̄tatem
Lacū apuit ꝛ effodit eū: ꝛ
īcidit ī foueā quā fecit Cō
uertet̄ dolor ei⁹ ī capud ei⁹:
ꝛ ī uerticē ipſius iniq̄tas ei⁹
deſcendet Cōfitebor dn̄o
ſecūdū iuſticiā ei⁹: ꝛ pſallā
nomini dn̄i altiſſimi.

Domine dn̄s nr̄: q̄ꝫ
admirabile eſt nom̄
tuū ī uniuerſa t̄ra Quoniā
eleuata eſt magnificētia tua
ſup celos Ex ore īfantiū ꝛ
lactātiū pfeciſti laudē ꝓpt̄
inimicos tuos: ut deſtruas
inimicū et ultoreꝫ Quoniā
uidebo celos tuos opa di-
gitoꝝ tuoꝝ: lunā et ſtellas
q̄ tu fūdaſti Quid ē hō q̄d
memor es ei⁹: aut fili⁹ hoīs
q̄m uiſitas eū Minuiſti euꝫ
paulomin⁹ ab āgelis glīa
ꝛ honore coronaſti eum: ꝛ
cōſtituiſti eū ſ͞ꝫ opa manuū
tuaꝝ Oīa ſubieciſti ſub pe
dibus eius oues et boues

uniuerſas. inſ͞ꝫ ꝛ pecora cāpi
Volucres celi ꝛ piſces ma
ris: q̄ pābulāt ſemitas maris
Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ꝫ admirabile
ē nom̄ tuū ī uniuerſa t̄ra

Confitebor tibi dn̄e
in toto corde meo:
narrabo oīa mirabilia tua
Letabor ꝛ exultabo ī te:
pſallā noī tuo altiſſie In
conuertendo īimicū meum
retrorſū: infirmabuntur et
pibūt a facie tua Quoniaꝫ
feciſti iudiciū meū ꝛ cauſaꝫ
meā: ſediſti ſup thronū qui
iudicas iuſticiā Increpaſti
gentes ꝛ pijt impius: nomen
eoꝝ deleſti ī et̄nū ꝛ in ſcl̄m
ſcl̄i Inimici defecer̄t fra-
mee ī finē: ꝛ ciuitates eorū
deſtruxiſti Perijt memoria
eoꝝ cū ſonitu: ꝛ dn̄s ī et̄nuꝫ
pmanet Parauit ī iudicio
thronū ſuū ꝛ ipe iudicabit
orbē t̄re ī eq̄tate: iudicabit
pplos ī iuſticia Et fact⁹ ē
dominus refugiū pauperi:
adiutor ī oportunitatibus

i tribulatiōe Et ſperent in te
q̄ nouerūt nom̄ tuū: qm̄ nō
dereliq̄ſti querētes te dn̄e.
Pſallite dn̄o q̄ hītat i ſyō
annūciate iter gentes ſtudia
ei᷒ Qm̄ req̄rēs ſāguinez eoꝝ
recordat᷒ ē: nō eſt oblitus
clamorez paupuꝫ Miſerere
mei dn̄e : uide humilitatem
meā de inimicis meis. Qui
exaltas me de portis mor
tis: ut annūciez oēs laudati-
ones tuas i portis filie ſyō
Exultabo i ſalutari tuo :
infixe ſūt gentes i interitu
quē fecerūt In laqueo iſto
quē abſcōderūt: cōphenſus
eſt pes eoꝝ Cognoſcetur
dn̄s iudicia faciens: i opibꝫ
manuū ſuaꝝ cōphenſus eſt
peccōr Cōuertant̄ peccōres
i infernū: oēs gētes q̄ obli-
uiſcūt̄ deū Qm̄ nō in finez
obliuio erit paupis : pati-
entia paupū nō pibit i finē
Exurge dn̄e nō cōfortetur
hō: iudicent̄ gētes i cōſpectu
tuo Cōſtitue dn̄e legiſla-
torez ſup eos: ſciant gētes
qm̄ hoīes ſunt Vt qd dn̄e
receſſiſti longe: deſpicis in
oportunitatib᷒ i tribulatiōe
Dū ſupbit impius icendit̄
paup: cōprehendūt̄ i cōſilijs
q̄bus cogitant Qm̄ laudat̄
peccōr i deſiderijs aīe ſue: ⁊
iniquus bn̄dicit̄ Exacerbauit
dn̄z peccōr: ſecūdū multitu-
dinez ire ſue nō q̄ret Nō ē
de᷒ i cōſpectu ei᷒: inq̄nate
ſūt uie illi᷒ in omni tēpore
Auferūt̄ iudicia tua a fa-
cie ei᷒: oīuz inimicoꝝ ſuoꝝ
dn̄abitur Dixit eīz i corde
ſuo nō mouebor: a genera
tione in generationem ſine
malo Cui᷒ maledictione
plenū ē ⁊ amaritudīe ⁊ do
lo : ſub lingua ei᷒ labor et
dolor Sedet i inſidijs cuz
diuitibus i ocultis: ut iter-
ficiat inocentem Oculi ei᷒
i paupez reſpiciūt: inſidiat̄
i abſcōdito q̄ſi leo i ſpelūca
ſua Inſidiat̄ ut rapiat pau
perem: rapere paupez duz

attrahit eū In laqueo ſuo
huiliabit euz: iclinabit ſe et
cadet cū dn̄at⁹ fuerit pau-
perū Dixit eiz i corde ſuo
oblit⁹ eſt de⁹: auertit faciē
ſuā ne uideat i finē Exur-
ge dn̄e de⁹ exaltetur man⁹
tua: ne obliuiſcaris paupū
Propt̄ q̄d irritauit ipius
deuz: dixit eiz in corde ſuo
nō requiret Uides qm̄ tu
laborē ⁊ dolorē cōſideras
ut tradas eos i man⁹ tuas
Tibi derelict⁹ eſt pauper
orphano tu eris adiutor.
Cōtere brachiū pccōris ⁊
maligni: q̄retur peccatum
illi⁹ et non iuenietur Dn̄s
regnabit i eternū ⁊ i ſeculū
ſeculi: pibitis gētes de t̄ra
illi⁹ Deſideriū pauperum
exaudiuit dn̄s: pparationē
cordis eorū audiuit auris
tua Iudicare pupillo et
huili: ut nō apponat ultra
magificare ſe hō ſup t̄rā
In domino confido
quomodo dicitis aie
mee: traſmigra i montem
ſicut paſſer Qm̄ ecce pecca
tores itenderūt arcū parauerūt
ſagittas ſuas i pharetra:
ut ſagittēt i obſcuro rectos
corde Qm̄ que pfeciſti de-
ſtruxerūt: iuſt⁹ aūt q̄d fecit
Dn̄s i tēplo ſācto ſuo: dn̄s
i celo ſedes ei⁹ Oculi ei⁹ i
paupez reſpiciūt: palpebre
ei⁹ iterrogāt filios hoīum
Dn̄s iterrogat iuſtum et
ipiū: q̄ aūt diligit iniq̄tatē
odit aiaz ſuā Pluet ſuper
pccōres laq̄os ignis: ſulfur
⁊ ſp̄s pcellaꝝ: pars calicis
eoꝝ Qm̄ iuſt⁹ dn̄s ⁊ iuſti-
ciam dilexit: eq̄tatem uidit
uult⁹ ei⁹ ¶ Confortate
man⁹ diſſolutas cōfortami
dicite ecce de⁹ n̄r ueniet et
ſaluabit nos all'a.
Gaudete oēs ¶ Deus
iudex iuſt⁹ fortis ⁊ lōgais
nūq̄d iraſcit̄ p ſīglos dies
¶ Tu dn̄e.
Saluū me fac domie
qm̄ defecit ſāct⁹: qm̄

dinute ſūt ueritates a filijs
hominū Vana locuti ſunt
unuſqſq3 ad ꝓximū ſuum:
labia doloſa i corde ꝛ cor-
de locuti ſūt Diſpdat dñs
uniuerſa labia doloſa : et
linguā magniloquā Qui
dixerūt linguā nr̄am magni
ficabim⁹ labia nr̄a a nobis
ſūt: qs nr̄ dñs eſt Propter
miſeriā inopū ꝛ gemitū pauꝑū
nūc exurgā dixit dñs Po-
nam i ſalutari : fiducialiter
agam in eo Eloquia dñi
eloquia caſta: argētū igne
examinatū ꝓbatū ꝑre purga-
tum ſeptupliū Tu domine
ſeruabis nos et cuſtodies
nos: a generatiōe hac i etnū
In circuitu impij ābulant :
ſecūdū altitudinē tuā mul-
tiplicaſti filios hominū
Uſq3 quo dñe obli-
uiſceris me in finē:
uſq3 quo auertis faciē tuā
a me Quā diu ponā ꝯſilia
i aīa mea: dolorem ī corde
meo ꝑ diem Uſq3 quo ex-
altabit̄ īimic⁹ me⁹ ſup me:
reſpice ꝛ exaudi me dñe ds
meus Illumīa oculos meos
ne ūq3 obdormiā i morte:
neqn̄ dicat īimic⁹ me⁹ ꝑua
lui aduerſ⁹ eū Qui tribulāt
me exultabūt ſi mot⁹ fuero
ego aūt i mīa tua ſperaui.
Exultabit cor meū i ſalu-
tari tuo : cantabo dño qui
bona tribuit mihi ꝛ pſallā
nomini dñi altiſſimi.
Dixit īſcipiēs i corde
ſuo: nō ē de⁹ Cor-
rupti ſunt ꝛ abhoīabiles
facti ſūt i ſtudijs ſuis: nō ē
q̄ faciat bonū non eſt uſq3
ad unū Dñs de celo pro-
ſpexit ſup filios hoīuꝫ : ut
uideat ſi eſt ītelligens aut
reqrēs deū Oēs declinauert
ſimul īutiles facti ſūt: nō ē
q̄ faciat bonū non eſt uſq3
ad unū Sepulcrū patens ē
guttur eorum linguis ſuis
doloſe agebant: uenenum
aſpidum ſub labijs eorum.
Quorum os maledictione ꝛ

amaritudīe plenū ē ueloces
pedes eoꝝ ad effūdendum
ſanguīez Contritio ⁊ īfeli
citas ī uijs eoꝝ ⁊ uiā pacis
non cognouerūt: nō ē timor
dei añ oc̃los eorū Nonne
cognoſcent oēs qui opant
iniq̃tatez: q̄ deuorāt plebē
meā ſicut eſcaꝫ panis Dn̄z
nō īuocauerūt illic trepida-
uerūt tiore: ubi nō erat tior
Quoniā dn̄s ī generatiōe
iuſta ē ꝯſiliū īopis ꝯfudiſtis
qm̄ dn̄s ſpes eī⁹ eſt Quis
dabit ex ſyō ſalutare iſrl̄:
cū auerterit dn̄s captiuita
tem plebis ſue: exultabit
iacob ⁊ letabit iſrael.
Domine q̄s hītabit ī
tabernac̃lo tuo aūt
q̄s reqeſcet ī monte ſancto
tuo Qui īgredit ſīe mac̃la
⁊ opatur iuſticiā Qui loq̄t
ueritatez ī corde ſuo: q̄ nō
egit dolū ī ligua ſua Nec
fecit pximo ſuo malum: et
obpbriū nō accepit aduer
ſus pximos ſuos Ad nihilū

deduct⁹ eſt ī cōſpectu eius
malign⁹: timentes aūt dn̄z
glorificat Qui iurāt pximo
ſuo ⁊ nō decipit q̄ pecuniā
ſuā nō dedit ad uſuram: ⁊
munera ſup innocentem nō
accepit Qui facit hec: non
cōmouebit ī eternū. An.
Gaudete oēs ⁊ letami ecce
q̄a ueiet de⁹ ultiōis addu-
cens retributōne ipē ueiet
et ſaluabit nos. Verſus.
ex ſyō ſpēs decoris eī⁹ ℟.
De⁹ nr̄ maīfeſte ueiet An.
All'a lapis reuolut⁹ ē all'a.
ab hoſtio mouumenti all'a
all'a. ℣. Surrexit dn̄s de
ſepulchro all'a. ℟. Qui p
nobis pependit ī ligno all'a.
An. Tu dn̄e ſuabis nos
⁊ cuſtodias nos. ℣. Meōr
ſui nocte nois tui dn̄e. ℟.
Et cuſtodiui legem tuam.
In. ii. noct. an. tpr aduēt.
Gaude et letare. Tēpore
paſcali Anti. Alleluya.
Quez q̄ris. Alio tpīe an.
Bonoꝝ meoꝝ. pſalmus.

Conserua me domine
qm̄ speraui in te dixi
dn̄o de⁹ me⁹ es tu: quoniā
bonoꝝ meoꝛum non eges
Sanctis q̄ sūt i terra eius
mirificauit oēs uoluntates
meas i eis Multiplicate sūt
īfirmitates eoꝝ: postea ac-
celauerūt Nō congregabo
ꝯuenticula eoꝝ de sāguibꝫ
nec meoꝛ ero nominū eoꝝ
p labia mea Dn̄s ps here
ditatis mee et calicis mei:
tu es q̄ ꝛestitues hereditatē
meā mihi Funes ceciderūt
mihi i p̄claris: ꝛ eīꝫ here-
ditas mea p̄clara est mihi.
Benedicam dn̄ꝫ q̄ tribuit
mihi itellectū: īsup ꝛ usqꝫ
ad noctem icrepuerūt me
ꝛenes mei Prouidebā dn̄ꝫ
in ꝯspectu meo semp: qm̄
adextris est mihi ne ꝯmo-
uear Propter hoc letatū ē
coꝛ meū et exultauit ligua
mea: īsup et caro mea ꝛeq̄
escet i spe Qm̄ nō dereliq̄s
aiāꝫ meam ī inferno: neqꝫ
dabis sanctum tuū uidere
corruptionē Notas mihi
fecisti uias uite adimplebis
me leticia cum uultu tuo:
delectatioēs ī dextera tua
usqꝫ ī finē. ¶ Gaude
et letare filia ierl'm ecce rex
tuus ueniet tibi syon noli
tiere: q̄a cito ueiet sal⁹ tua.
O Rex nr̄. ¶ Bonoꝝ
meoꝝ nō idiges ī te spaui
Conserua me domie.
Propter uerba.
Exaudi dn̄e iusticiam
meā: itende depca-
tionē meā Auribꝫ pcipe
oꝛoēm meam: non ī labijs
dolosis De uultu tuo iudi
cium meū pdeat: oculi tui
uideant eq̄tates Probasti
coꝛ meum ꝛ uisitasti nocte
igne me exaīasti: ꝛ non est
iuēta ī me iniq̄tas Et non
loquat᷑ os meū opa hoīuꝫ:
ppter uerba labioꝝ tuoꝝ
ego custodiui uias duras.
Perfice gressus meos in
semitis tuis: ut nō moueāt᷑

ueſtigia mea. Ego clamaui
qm̄ exaudiſti me: d̄s iclina
aurē tuam mihi: ⁊ exaudi
uerba mea. Mirifica mias
tuas: q̄ ſaluos facis ſpātes
i te. A reſiſtentibꝫ dextere
tue: cuſtodi me ut pupillā
oculi. Sub ūbra alaꝝ tuaꝝ
ꝓtege me a facie ipioꝝ q̄
me afflixerūt. Inimici mei
aīam meam circūdederunt
adipē ſuū cōcluſerūt: os eoꝝ
locutū ē ſup̄biā. Proicietes
me nūc circūdederunt me:
oculos ſuos ſtatuerūt declinar
i terrā. Suſceperūt me ſicut leo
paratꝰ ad p̄dā: et ſic catulꝰ
leonis hitās i abditis. Ex-
urge dn̄e p̄ueni eū et ſup-
planta eū eripe aīam meam
ab impio: frameā tuā ab
īimicis manꝰ tue. Domine
a paucis de terra diuide eos
in uita eoꝝ: de abſconditis
tuis adipletꝰ eſt ueter eorū
Saturati ſūt filiis: ⁊ dimiſerūt
reliquias ſuas puulis ſuis.
Ego autē i iuſticia appebo
cōſpectui tuo: ſaciabor cū
apparuerit glīa tua.
Rex nr̄ adueniet xp̄s quem
Johānes p̄dicauit agnum
eſſe uentuꝝ. ℭ Ecce uenio
cito. ℭ Propter uerba
labioꝝ tuoꝝ ego cuſtodiui
uias duras. ℭ Diligā te
Diligā te dn̄e forti-
tudo mea dominus
firmamentū meū ⁊ refugiū
meū: ⁊ liberator meꝰ. Deꝰ
meꝰ adiutor meꝰ: ⁊ ſperabo
in eū. Protector meus et
cornu ſalutis mee: ⁊ ſuſcep
tor meꝰ. Laudās iuocabo
dn̄m: ⁊ ab inimicis meis ſal-
uus ero. Circūdederūt me
dolores mortis: ⁊ torrētes
iniq̄tatis cōturbauerūt me.
Dolores iferi circūdederūt
me: p̄occupauerūt me laq̄i
mortis. In tribulatione
mea iuocaui dn̄m: ⁊ ad deū
meū clamaui. Et exaudiuit
de templo ſancto ſuo uocē
meā: ⁊ clamor meꝰ i cōſpectu
eius itroiuit in aures eius.

Cõmota ē et cõtremuit
terra: fundamīta montium
cõtbata ſūt ⁊ ɔmota ſunt:
qm̄ iratus ē eis. Aſcendit
fumus in ira eiꝰ: ⁊ ignis a
facie eiꝰ exarſit: carbones
ſucceſi ſūt ab eo. Inclina-
uit celos ⁊ dſcēdit: ⁊ caligo
ſub pedibꝫ eiꝰ. Et aſcēdit
ſup cherubi ⁊ uolauit: uola
uit ſup pēnas uentoꝝ. Et
poſuit tenebras latibulum
ſuū in circuitu eiꝰ taberna-
culū eiꝰ: tenebroſa aqua in
nubibꝰ aeris. Prefulgore
ī cōſpectu eiꝰ nubes tran-
ſiert. grādo ⁊ carbones i-
gnis. Et intonuit de celo
dn̄s: et altiſſimꝰ dedit uocē
ſuā grādo ⁊ carbōes igis.
Et miſit ſagittas ſuas et
diſſipauit eos: fulgura mul
tiplicauit ⁊ ɔturbauit eos.
Et apparuert fōtes aqꝛ̄
⁊ reuelata ſūt fūdamtū or-
bis terꝛaꝝ. Ab increpatiōe
tua dn̄e: ab īſpiratōe ſpūs
ire tue. Miſit de ſūmo et
accepit me: ⁊ aſſūpſit me
de aqs multis. Eripuit me
d̄ inimicis meis fortiſſis ⁊
ab his q̄ odrt me: qm̄ cō-
fortati ſūt ſup me. Preue
nerunt me in die afflictiōis
mee: et factꝰ ē dn̄s ꝓtector
meꝰ. Et eduxit me ī latitu
dīe ſaluū me fecit qm̄ uolu
it me. Et retribuet mihi
dn̄s ſecūdū iuſticiā meā: et
ſꝫm puritatē manuū meaꝝ
retribuet mihi. Quia cu-
ſtodiui uias dn̄i: nec impie
geſſi a deo meo. Qm̄ oīa
iudicia eiꝰ ī ɔſpectu meo: et
iuſticias eiꝰ nō repuli a me
Et ero īmaculatꝰ cū eo:
⁊ obſeruabo me ab īiq̄tate
mea. Et retribuet mihi
dn̄s ſꝫm iuſticiā meā: ⁊ ſꝫm
puritatē manuū meaꝝ in
ɔſpectu oculoꝝ eiꝰ. Cum
ſācto ſāctꝰ eris ⁊ cū uiro in
nocēte innocens eris. Et
cū electo electꝰ eris: ⁊ cū p-
uerſo peruerteris. Qm̄ tu
pplm humilē ſaluū facies: ⁊

oculos ſupborū humiliabis. Qm̄ tu illuīas lucernam meā dn̄e: de⁹ me⁹ illumina tenebras meas. Qm̄ in te eripiar a tēptatione: ꝛ ī do meo trāſgrediar murum. Deus me⁹ ipoluta uia ei⁹ eloq̄a dn̄i igne examinata: ꝓtector ē oīuz ſpātiū in ſe. Qm̄ q̄s de⁹ ꝑter dn̄z: aut q̄s ds ꝑter duz nr̄m. Deus q̄ ꝑcīxit me uirtute ad bellū: ꝛ poſuit īmaculatā uiaz meam. Qui perfecit pedes meos tāq̄ʒ ceruoꝝ: ꝛ ſuper excelſa ſtatuens me. Qui docet man⁹ meas ad ꝑliū: ꝛ poſuiſti ut arcum ereum brachia mea. Et dediſti mihi ꝓtectionē ſalutis tue ꝛ dextera tua ſuſcepit me. Et diſciplina tua correxit me ī finez: ꝛ diſciplina tua ipa me docebit. Dillataſti greſſus meos ſubtus me: et nō ſūt īfirmata ueſtigia mea. Perſequar inimicos meos ꝛ ꝯphēdā illos: ꝛ nō

conuertar donec deficiant. Cōfrigā illos nec poterūt ſtare: cadēt ſubtus pedes meos. Et ꝑcīxiſti me uirtute ad bellū: ꝛ ſupplātaſti īſurgētes ī me ſubt⁹ me. Et īimicos meos dediſti mihi dorſuz: ꝛ odiētes me diſꝑdidiſti. Clamauerūt nec erat qui ſaluos faceret: ad dn̄z nec exaudiuit eos. Et ꝯminuam eos ut puluerem ante faciem uēti: ut lutum platearū delebo eos. Eripies me de cōtradictioīb⁹ ꝑplī: cōſtitues me ī capud gentiū. Popul⁹ quem non cognoui ſeruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi. Filij alieni mētiti ſūt mihi filij alieni īueterati ſunt: et claudicauerūt a ſemitis ſuis. Viuit dn̄s ꝛ bn̄dictus de⁹ me⁹: ꝛ exaltetur ds ſalutis mee. De⁹ q̄ das uindictas mihi et ſubdis ꝑplos ſub me: liberator me⁹ de īimicis meis iracūdis. Et ab

īſurgentibꝫ ī me exaltabis
me a uiro īiquo eripies me
Propter ea cōfitebor tibi
ī natoib⁹ dn̄e: ⁊ nomi tuo
pſalmū dicā. Magnificans
ſalutes regis eius et faciēs
miaꝫ chriſto ſuo dauid: et
ſemi ei⁹ uſqꝫ ī ſcl̄m. ¶ Ecce
uenio cito et merces mea
mecū ē: dicit dn̄s dare uni-
cuiqꝫ ſecūdum opa ſua
Emitte agnū dn̄e dn̄atorē
terre. ¶ De petra deſerti
ad mōteꝫ filie ſyon.
All'a que q̄ris mulier all'a
uiuente cū mortuis all'a
Surrexit dn̄s uere all'a
Et apparuit ſymoni all'a.
¶ Diligā te dn̄e uirt⁹ mea
¶ Qm̄ tu illuīas lucernaꝫ
meā dn̄e ¶ De⁹ me⁹ illuia
tenebras meas
Gabriel angel⁹ All'a
Non ſūt loquelle.
Celi enarrāt gloriaꝫ
dei: ⁊ opa manuū ei⁹
ānūtiat firmamentū Dies
diei eructat uerbum: ⁊ nox
nocti īdicat ſciaꝫ Nō ſunt
loq̄lle neqꝫ ſmōes: quoruꝫ
non audiāt uoces eoꝝ In
ōeꝫ t̄rā exiuit ſonus eoꝝ: ⁊
ī fines orbis t̄re uerba eoꝝ
In ſole poſuit taberna-
culū ſuū: ⁊ ipſe tāqꝫ ſpōſus
p̄cedens de thalamo ſuo.
Exultauit ut gigas ad cur
rendam uiam: a ſūmo celo
egreſſio ei⁹ Et occurſ⁹ ei⁹
uſqꝫ ad ſūmū ei⁹: nec eſt q̄
ſe abſcondat a calore eius.
Lex dn̄i īmaculata cūuer-
tens aīas teſtioniū domini
fidele: ſapiam p̄ſtās puulis
Juſticie dn̄i recte letificā-
tes corda: p̄ceptum domi
lucidū illuīans oc'los Tior
dn̄i ſanct⁹ pmanet in ſcl̄m
ſcl̄i: iudicia dn̄i uera iuſtifi-
cata ī ſemet ipa Deſidabi-
lia ſup auꝝ ⁊ lapidē p̄cioſū
multū: et dulciora ſup mel
⁊ fauū Et eiꝫ ſeruus tuus
cuſtodit ea: ī cuſtodiendis
illis retributio multa De-
licta q̄s ītelligit ab ocultis

meis mūda me:⁊ ab alieīs pce ſeruo tuo. Si mei non fuerit dn̄ati tūc imaculat⁹ ero:⁊ emudabor a delicto maxio. Et erūt ut ꝯplaceāt eloq̄a oris mei:⁊ meditatō cordis mei i ꝯſpectu tuo ſp. Dn̄e adiutor meus ⁊ redemptor me⁹. ¶ Gabriel āgel⁹ locut⁹ ē marie dicens aue grā plena dn̄s tecum bn̄dicta tu iter mulieres ⁊ bn̄dict⁹ fruct⁹ uentris tui. ¶ Maria dixit. ¶ Non ſūt loq̄le neq; ſermones: quoꝝ nō audiāt uoces eoꝝ. ¶ Exaudiat.

Exaudiat te dn̄s i die tribulatiōis: ptegat te nomē dei iacob. Mittat tibi auxiliū d ſācto ⁊ d ſyō tueat te. Meōr ſit ois ſacrificij tui:⁊ holocauſtū tuuz pigue fiat. Tribuat tibi ſecūduz cor tuū:⁊ oē ꝯſilium tuū cōfirmet. Letabimur i ſalutari tuo:⁊ i noīe di nr̄i magnificabimur. Impleat

dn̄s oēs petitōes tuas:nūc cognoui q̄m ſaluū fecit dn̄s xpm ſuum. Exaudiet illū de celo ſācto ſuo:i potentatib; ſal⁹ dextere eius. Hi i currib⁹ ⁊ hi in equis nos aute i noīe dn̄i dei nr̄i inuocabim⁹. Ipi obligati ſut et ceciderūt nos autem ſurreximus ⁊ erecti ſumus. Dn̄e ſaluū fac regez ⁊ exaudi nos i die q̄ iuocarim⁹ te. ¶ Maria dixit putas q̄lis eſt iſta ſalutatio:quia cōturbata ē aīa mea:et q̄ paritura ſu regē:q̄ clauſtr̄ uirgitatis mee nō uiolabit. ¶ Exaudiat te dn̄s i die tribulatiōis. ¶ Dn̄e in uirtute.

Domine i uirtute tua letabit rex: et ſuper ſalutare tuū exultabit uehemēter. Deſideriū cordis ei⁹ tribuiſti ei:⁊ uoluntate labioꝝ ei⁹ nō fraudaſti eū. Qm̄ pueniſti eū i bn̄dictionib; dulcedinis poſuiſti i

capite ei⁹ coronā de lapidē
ꝑcioſo Uitā pecijt a te et
tribuiſti ei: lōgitudīē dieꝝ
i ſeculū ⁊ in ſeculum ſeculi
Magna ē glīa ei⁹ i ſaluta-
ri tuo : gloriam ⁊ magnū
decorē īpones ſup eū Qm̄
dabis eū i bn̄dictionem in
ſcl'm ſcl'i: letificabis eum i
gaudio cū uultu tuo. Qm̄
rex ſpat i dn̄o ⁊ i mīa altiſ
ſimi nō ꝯmouebit' Inue-
niat' man⁹ tua oīb⁹ īimicis
tuis: dext'a tua īueiat oēs q̄
te oderunt. Pones eos ut
clibanū ignis i tpr̄e uultus
tui : dn̄s i ira ſua ꝯt'babit
eos ⁊ deuorabit eos ignis
Fructū eoꝝ de t'ra ꝑdes :
⁊ ſem̄ eoꝝ a filijs hominū
Qm̄ declinauēt i te mala:
cōgitauerūt ꝯſilia que non
potuerūt ſtabilirē Qm̄ pōes
eos dorſū in reliquijs tuis
ꝑparabis uultū eorū Ex-
altare dn̄e i uirtute tua.
cātabim⁹ ⁊ pſalem⁹ uirtu-
tes tuas . ¶ In aduētu
ſūmi regis mūdent' corda
hoīuꝫ ut digne ābulem⁹ in
occurſuꝫ illi⁹: q̄a ecce ueiet
⁊ nō tardabit ¶ Egrediet'
dn̄s de loco ſancto ſuo
Ueiet ut ſaluet ppl'm ſuū.
¶ All'a noli flere maria
all'a īſurrexit dn̄s alleluya
all'a. ¶ Gauiſi ſūt diſcipl'i
all'a. Uiſo dn̄o all'a.
Dn̄e i uirtute tua letabit'
rex. ¶ Exaltare dn̄e i uir-
tute tua. ¶ Cātabimus et
pſalem⁹ uirtutes tuas.
TE dūꝫ laudamus
te dn̄ꝫ cōfitemur
Te eternuꝫ pr̄eꝫ
oīs t'ra uenerat'. Tibi oēs
angeli tibi celi: et uniuerſe
poteſtates Tibi cherubī ⁊
ſeraphin : in ceſſabili uoce
ꝓclamāt Sanctus Sāct⁹
Sanctus dn̄s d̄s ſabaoth
Pleni ſūt celi et terra ma
ieſtatis glīe tue Te glīoſ⁹
apoſtolorū chor⁹. Te ꝓ-
phetaꝝ: laudabilis numer⁹
Te martirū candidatus :

laudat exercitꝰ Te p orbē
terrarū: ſcta cōfitet ecclesia
Patrē immēſe maieſtatis
Venerandū tuum uerū: ⁊
unicū filium Sanctū quoqz
paclitū ſpiritū Tu rex glie
xpē Tu pris ſepitnꝰ es filiꝰ
Tu ad liberādū ſuſceptu-
rus hoiē: nō horruiſti uir
gis uterū Tu deuicto mortis
acculeo: appuiſti credētibz
regna celorū Tu ad dextrā
dei ſedes: i glīa pris Iu-
dex crederis eē uēturꝰ Te
ergo qs tuis famlis ſubueni
quos pcioſo ſāguie rdeiſti
Eterna fac cū ſctis tuis:
i glīa numerari Saluū fac
pplm tuū dñe: ⁊ bndic he-
reditati tue Et rege eos: ⁊
extolle illos uſqz i eternū
Per ſiglos dies: bndicimus
te Et laudamꝰ nom tuū i
ſclm: ⁊ i ſclm ſcli Dignare
dñe die iſto: ſine pccō nos
cuſtodire Miſerere nri dñe
miſerere nri Fiat mia tua
dñe ſup nos: queadmodū

ſperauimꝰ i te In te domie
ſperaui nō ɔfūdar i eternū.
Alla.
Dñs regnauit decorē
īdutꝰ ē: īdutꝰ ē forti-
tudinē et pcīxit ſe Et eīz
firmauit orbē tre: qui nō
cōmouebit. Parata ſedes
tua ds: ex tūc a ſeclo tu es
Elleuauert flum dñe: elle-
uauerūt flumia uocem ſuam
Elleuauerūt flūia fluctus
ſuos: a uocibz aqr mltarū
Mirabiles elatiōes maris
mirabilis i altis dominus
Teſtimonia tua credibilia
facta ſūt nimis: domū tuā
decet ſctitudo domine in
longitudine dierū.
Iubilate dō ois tra:
ſeruite dño i leticia Intro-
ite i ɔſpectu eiꝰ i exltatiōe
Scitote qm dñs ipe ē ds
ipe fecit nos ⁊ nō ipſi nos
Populꝰ eiꝰ ⁊ oues paſcue
eiꝰ: itroite portas eiꝰ i con
feſſiōe: atria eiꝰ i hymnis
ɔfitemi illi Laudate nom

eiꝰ q̄m ſuauis ē dñs i ētnū
mia eiꝰ: ⁊ uſqꝫ i generatiōe
⁊ generationē ueritas eiꝰ.
DEus deꝰ meus ad te
dē luce uigilo Sitiuit
i te aīa mea: quā mľtiplicit̃
tibi ⁊ caro mea. In terra
deſerta i uia ⁊ i aquoſa ſic
i ſcto appui tibi: ut uiderē
uirtutē ⁊ gľiaꝫ tuaꝫ Qm̄
melior ē mīa tua ſup uitas
labia mea laudabūt te Sic
bñdicā i uita mea: et i noīe
tuo leuabo manus meas.
Sicut adipe et piguedine
repleat̃ aīa mea: et labijs
exultationis laudabit os
meū Si meōr fui tui ſup
ſtratū meū i matutinis me
ditabor i te: q̇a fuiſti adiu
tor meus Et i uelamento
allaꝝ tuaꝝ exultabo: adhe
ſit aīa mea poſt te me ſuſce
pit dextera tua Ipſi uero
in uanū q̄ſierūt aīaꝫ meam
itroibūt i iferiora t̃re: tra-
dent̃ i manꝰ gladij partes
uulpiū erūt Rex uero leta

bit̃ i deo laudabūt̃ oēs qui
iurant i eo: q̇a obſtructum
eſt os loquētiū iīqua. Deꝰ
miſ̃iat̃ nr̄i ⁊ bñdicat nobis
illuiet uultū ſuū ſup nos et
miſ̃eat̃ nr̄i Ut cognoſcamꝰ
i terra uiā tuā: i oībꝰ gētibꝰ
ſalutare tuū. Cōfiteāt̃ tibi
pplī deꝰ: cōfiteāt̃ tibi pplī
oēs Letent̃ ⁊ exultēt gētes
q̄m iudicas pplōs i eq̄tate
⁊ gentes i t̃ra dirigis Cō-
fiteant̃ tibi pplī dš ꝯfiteāt̃
tibi pplī omnes: t̃ra dedit
fructū ſuū Bñdicat nos dš
deꝰ nr̄. bñdicat nos deus ⁊
metuāt eū oēs fines t̃re
Allā allā allā. ¶ Tres
pueri.
Allā al. al. al. al. al. al. al.
al. al. ℣ Surrexit xp̄s.
BEnedicite oīa opera
dñi dño: laudate et
ſuperexultate eum i ſecula.
Bñdicite angeli dñi dño:
bñdicite celi dño Bñdicite
aque oēs q̄ ſup celos ſunt
dño: bñdicite oēs uirtutes

dñi dño Bñdicite ſol ⁊ lūa dño: bñdicite ſtelle celi dño Bñd iber ⁊ ꝛos dño: bñdicite oīs ſps di dño Bñdicite ignis ⁊ eſtus domino: bñdicite frigꝰ ⁊ eſtas dño. Bñdicite ꝛores ⁊ pruina dño: bñdicite gelu ⁊ frigꝰ dño Benedicite glacies et niues dño: bñdicite noctes ⁊ dies dño Bñdicite lux ⁊ tenebre dño: benedicite fulgura ⁊ nubes dño Bñdicat t̄ra dñz: laudet ⁊ ſuperexaltet eū in ſc̄l'a Bñdicite mōtes et colles dño: bñdicite uniuerſa germinātia ī t̄ra dño. Benedicite fōtes dño: bñdicite maria ⁊ fluīa dño Bñdicite cete ⁊ oīa q̄ mouent̄ in aq̄s dño: beneđ oēs uolucres celi dño Benedicite oēs beſtie ⁊ pecoꝛa domino: benedicite filij hoīuz domino Benedicat iſrael dominū: laudet et ſupexaltet eū ī ſc̄l'a Benedicite ſacerdotes dñi dño:

benedicite ſui domini dño Beneđ ſps ⁊ aīe iuſtoꝛuz domio: beneđ ſc̄ti ⁊ huiles coꝛde domino Benedicite anania azaria miſael dño laudate ⁊ ſupexaltate eū in ſc̄l'a Benedicamus p̄rez ⁊ filiū cū ſc̄to ſpu: laudemus et ſupexaltemꝰ eū in ſc̄l'a. Benedictꝰ es domine in firmam̄to celi: ⁊ laudabil'⁊ gl'ioſus ⁊ ſupexaltatꝰ ī ſc̄l'a ¶ Tres pueri iuſſu regis ī foꝛnacez miſſi ſūt nō tim̄tes flām̄az ignis dicentes bñdictꝰ dš. ¶ Surrexit xp̄s đ ſepulchꝛo q̄ liberauit tres pueros de camino ignis ardētis all'a. ¶ All'a.

Laudate dñz de celis laudate eū ī excelſis. Laudate eū oēs āgeli eiꝰ: laudate eū oēs uirtutes eiꝰ Laudate eum ſol ⁊ luna: laudate eū ſtelle ⁊ lumen Laudate eū celi celoꝝ: ⁊ aq̄ q̄ ſup celos ſūt laudent nomē dñi. Quia ipſe dixit

⁊ facta ſūt: ipē mandauit ⁊
creata ſūt. Statuit ea ī etnū
⁊ ī ſclm ſcli: pceptū poſuit
⁊ nō pteribit. Laudate dn̄z
de terra: drachones et oēs
abyſſi. Ignis grando nix
glacies ſp̄s pcellaꝝ: q̄ fa-
ciūt uerbū ei⁹. Mōtes ⁊ oēs
colles: ligna fructifera et
oēs cedri. Beſtie ⁊ uniuerſa
pecora: ſpētes ⁊ uolucres
pennate. Reges t̄re et oēs
ppl̄i pricipes ⁊ oēs iudices
t̄re. Iuuenes ⁊ uirgīes ſe-
nes cum iunioribꝫ laudent
nomen dn̄i: q̄a exaltatū eſt
nomen ei⁹ ſolius. Cōfeſſio
ei⁹ ſup celū ⁊ t̄rā: ⁊ exalta-
uit cornu ppl̄i ſui. Hymnus
oībꝫ ſc̄tis ei⁹: filijs iſrael
ppl̄o appiquāti ſibi.
CAntate dn̄o cāticū
nouū: laus ei⁹ ī ec-
cleſia ſc̄oꝝ. Letet̄ iſrael in
eo q̄ fecit eum ⁊ filie ſyon
exultēt ī rege ſuo. Laudēt
nom̄ ei⁹ ī choro: ī tympāo
⁊ pſalterio pſallāt ei. Quia
bn̄placitū ē dn̄o in populo
ſuo: ⁊ exaltabit māſuetos ī
ſalutē. Exultabūt ſancti ī
gloria: letabūt̄ ī cubilibus
ſuis. Exultationes dei in
gutt̄e eoꝝ ⁊ gladij āncipites
ī maībꝫ eoꝝ. Ad faciēdam
uīdictā ī natoībꝫ: icrepati
ōes ī pplis. Ad alligādos
reges eoꝝ ī ꝯpedibꝫ: ⁊ no-
biles eoꝝ ī maīcis ferreis.
Vt faciant ī eis iudicium
cōſcriptū: gl'ia hec ē oībus
ſc̄tis eius.
LAudate dn̄z ī ſc̄tis
ei⁹: laudate eū ī fir-
mamēto uirtutis ei⁹. Laudā
eū in uirtutib⁹ ei⁹: laudate
eū ſcd̄m mlt̄itudīez magni-
tudis ei⁹. Laudā eū ī ſono
tube: laudate eū ī pſalterio
⁊ cithara. Laudate eum in
tīpano ⁊ choro: laudate eū
in cordis ⁊ organo. Laudā
eū ī cībalis beneſonātibꝫ
laudate eū ī cībalis iubila-
tionis: oīs ſp̄s laudet dn̄z.
¶ All'a all'a all'a.

Benedictio ꝛ claritas ꝛ ſapiẽtia ꝛ grãꝝ actio honoꝛ uirt᷒ ꝛ fortitudo deo nr̃o in ſecula ſeculoꝝ amẽ R̷ Deo gratias .

Sequẽs hymn᷒ dr̃ i laudib᷒ dñicalib᷒ ab oct̃a epye uſqꝫ a dñicã .i. xl'e Et a kl. oct. uſqꝫ ad aduẽtũ . Hymn᷒ .

Eterne rex conditoꝛ noctẽ dieqꝫ q̇ ĩgis ꝛ tẽpoꝝ das tp̃a ut alleues faſtidiũ Preco diei iã ſõet noctis ꝓfũde puigil: nocturna lux uiãtibus a nocte noctẽ ſegregãs Hoc excitatus lucifer ſoluit polum caligie: hoc oĩs erroꝝ chorus uiã nocẽdi deſerit Hoc nauta uires colligit : põtiqꝫ miteſcũt freta: hoc ipſa petra eccl'ie canente culpaꝫ diluit Surgam᷒ ergo ſtrenue gallus iacẽtes excitat: ꝛ ſõnolẽtos icrepat gall᷒ negãtes arguit Gallo canẽte ſpes redit egris ſal᷒ refũdit: mucro latroĩs ↄdit lapſis fides reuertit᷑ Ieſu labentes reſpice ꝛ nos uidendo corrige : ſi reſpicis lapſi ſtabũt fletuqꝫ culpa ſoluit᷑ Tu lux ĩfulge ſẽſibꝫ mentiſqꝫ ſõnum diſcute : te nr̃a uox primũ ſõnet et oꝛa ſoluam᷒ tibi. Deo prĩ ſit gl'ia ei᷒qꝫ ſoli filio: cum ſpũ paraclito ꝛ nunc ꝛ ꝑpetuum . amen.

Hymn᷒ ſubſcript᷒ dr̃ i laudib᷒ dñicalib᷒ ab oct. pen. uſqꝫ ad kl. octo. Hymnus

Ecce iã noctis tenuat᷑ umbra lucis auroꝛa rutilans coruſcat: nixibus totis rogitem᷒ oẽs cunctipotentẽ Ut de᷒ nr̃ miſerat᷒ oẽꝫ pellat langoꝛẽ tribuat ſalutẽ dõet ꝛ nobis pietate prĩs regna poloꝝ Preſtet hoc nobis deitas bt̃a prĩs ac nati pitérqꝫ ſc̃ti ſpũs cui᷒ reboat ĩ oĩ gl'ia mũdo. amẽ

℣ Dñs regnauit decoreꝫ ĩduit. R̷ Induit dñs foꝛtitudineꝫ et p̃cinxit ſe uirtute.

Verſiculus iſte dr̄ in dñicis diebꝫ ab octā epye uſqꝫ ad dñicā lxx. et ab octaua pen. uſqꝫ ad aduentū. ps

Benedictus dn̄s deus iſrael: qa uiſitauit et fecit redēptionē plebis ſue Et erexit cornu ſalutis nobis: i domo dauid pueri ſui Sicut loquutꝰ ē p os ſcōꝝ: q̄ a ſclo ſūt ꝓphārū eiꝰ Salutē ex īimicis nr̄is: et de manu oīuꝫ q̄ oderunt nos Ad faciendā miaꝫ cū pr̄ibꝰ nr̄is: et memorari teſtamēti ſui ſcī Iuſiurādū qd iurauit ad abrahā prēꝫ nr̄uꝫ daturū ſe nobis Vt ſine tiore de manu īimicoꝝ nr̄oꝝ liberati: ſuiamus illi In ſcītate et iuſticia corā ipo: oībꝫ diebꝰ nr̄is Et tu puer ꝓpheta altiſſimi uocaberis: p̄ibis eīꝫ an̄ faciē dn̄i pare uias eiꝰ Ad dādā ſciaꝫ ſalutis plebi eius i remiſſionē pccōꝝ eoꝝ Per uiſcera mie dei nr̄i: i quibꝫ uiſitauit nos oriēs ex alto. Illuīare his q̄ ī tenebris et ī ūbra mortis ſedent: ad dirigēdos pedes nr̄os ī uiā pacis. Ad primā hymnꝰ.

Iam lucis orto ſiderē dn̄ pcēūr ſupplices: ut in diurnis actibus nos ſuet a nocentibꝰ Linguaꝫ refrenās tēpet ne litis horror īſōet: uiſū fouēdo otegat ne uanitates hauriat. Sint pura cordis intima abſiſtat et uecordia: carnis terat ſupbiaꝫ potus cibiqꝫ pcitas Vt cū dies abſceſſerit noctēqꝫ ſors reduxerit: mūdi p abſtinentiā ipi canamꝰ gl'iā eo pr̄i ſit gl'ia An. Alleluya. pſalmus

Deꝰ deꝰ meꝰ reſpice ī me q̄re me dereliquiſti: longe a ſalute mea uerba delictoꝝ meoꝝ Deꝰ meus clamabo p diē et nō exaudies: et nocte et non ad īſipientiaꝫ mihi Tu aūt in ſancto habitas: laus iſrael.

In te ſperauerũt p̃res noſtri
ſperauerũt ⁊ liberaſti eos.
Ad te clamauerũt ⁊ ſalui
facti ſũt: i te ſpauerũt ⁊ nõ
ſunt confuſi. Ego aũt ſum
uermis ⁊ nõ homo: obpro
briũ hoiuz ⁊ abiectio ple-
bis. Oẽs uidentes me deri
ſerũt me: locuti ſunt labijs
⁊ mouerũt caput. Sꝑauit
i dño eripiat eũ: ſaluũ fa-
ciat eũ qm̃ uult eũ. Qm̃ tu
es q̃ extraxiſti me de uẽtre
ſpes mea ab uberib⁹ m̃ris
mee: i te ꝓiect⁹ ſũ ex utero
De uentre m̃ris mee de⁹
meus es tu: ne diſceſſeris
a me. Qm̃ tribulatio ꝓxia
eſt: ⁊ non eſt qui adiuuat.
Circũdederunt me uituli
multi tauri pingues obſe-
derũt me. Aperuerũt ſup
me os ſuũ: ſicut leo rapiẽs
⁊ rugiens. Sicut aq̃ effuſ⁹
ſũ: ⁊ diſpſa ſũt omnia oſſa
mea. Factũ eſt cor meum
tanq̃ȝ cera liqſcens: i medio
uentris mei. Aruit tanq̃ȝ
teſta uirtus mea et lingua
mea adheſit faucib⁹ meis:
⁊ i puluerẽ mortis deduxi
ſti me. Qm̃ circũdederunt
me canes multi: conſilium
malignantium obſedit me.
Foderũt man⁹ meas ⁊ pe
des meos: dinumerauerunt
oĩa oſſa mea. Ipſi uero ꝯ
ſiderauerũt ⁊ iſpexerũt me:
diuiſerũt ſibi ueſtimẽta mea
⁊ ſup ueſtẽ meaȝ miſerunt
ſorteȝ. Tu aũt domine ne
elõgaueris auxiliũ tuum a
me: ad defenſioneȝ meam
cõſpice. Erue a framea dẽs
aiaȝ meã: ⁊ de manu canis
unicaȝ meaȝ. Salua me ex
ore leonis et a cornib⁹ uni
corniũ humilitateȝ meã. Nar
rabo nomen tuum f̃ribus
meis: i medio eccl'ie lauda
bo te. Qui timetis dominũ
laudate eũ: uniuerſũ ſemen
iacob glorificate eum. Ti-
meat eũ oẽ ſem̃ iſrael: qm̃
non ſpreuit neq̃ȝ deſpexit
depcationem paupis. Nec

auertit faciē ſuā a me: ꝛ cū
clamarē ad eū: exaudiuit
me. Apud te laus mea in
eccleſia magna: uota mea
reddā i ꝯſpectu timentium
eū. Edent paupes ꝛ ſatura
bunt: ꝛ laudabūt dn̄z qui
requirūt eū: uiuent corda
eoꝝ i ſcl'm ſcl'i. Reminiſcent
ꝛ ꝯuertent ad dn̄z: uniuerſi
fines tre. Et adorabunt in
ꝯſpectu ei⁹: uniuerſe familie
gentiū. Qm̄ dn̄i eſt regnū:
ꝛ ipe dn̄abit gētiū. Mandu-
cauerūt et adorauerūt oēs
pigues tre: in ꝯſpectu eius
cadent oēs q̄ deſcendunt i
terrā. Et aīa mea illi uiuet
ꝛ ſem̄ meū ſuiet ipi. Annū
tiabit dn̄o generatio uētu-
ra ꝛ ānūtiabūt celi iuſticiā
ei⁹: populo q̄ naſcet quem
fecit dominus.

Dominus regit me ꝛ
nihil mihi deerit: in
loco paſcue ibi me colloca
uit. Sup aquā refectionis
educauit me: aīaꝫ meam
cōuertit. Deduxit me ſuper
ſemitas iuſticie ꝓpt nomē
ſuū. Naꝫ ꝛ ſi ābulauero in
medio umbre mortis non
timebo mala: qm̄ tu mecū
es. Virga tua ꝛ bacul⁹ tu⁹
ipa me ꝯſolata ſūt. Paraſti
in conſpectu meo menſam
aduerſ⁹ eos q̄ tribulāt me.
Impiguaſti i oleo caput
meū: ꝛ calix meus iebriās
q̄ꝫ pclarus eſt. Et miſicor
dia tua ſubſequet̄ me: oīb⁹
diebus uite mee. Et ut in-
habitem in domo dn̄i: in
longitudinē dieꝝ.

Domini eſt terra et
plenitudo ei⁹: orbis
terraꝝ ꝛ uniuerſi q̄ hitant
i eo. Quia ipe ſuper maria
fūdauit eū: ꝛ ſup flūia ꝑpa
rauit eū. Quis aſcendit in
montē dn̄i: aut q̄s ſtabit i
loco ſancto ei⁹. Innocens
manibus ꝛ mūdo corde: q̄
nō accepit i uano aīaꝫ ſuā
nec iurauit i dolo proximo
ſuo. Hic accipiet bn̄ditionē

a dño: ꝛ miaꝫ a deo ſalutari ſuo. Hec e generatio que-rentiū eū: q̄rentiū faciē dei iacob. Attolite portas pri cipes ueſtras: et eleuamini porte eternales: et itroibit rex glorie. Quis eſt iſte rex glie: dñs fortis ꝛ potens dñs potēs i ꝑlio. Attolite portas pricipes ueſtras et eleuamini porte eternales: ꝛ itroibit rex glie. Quis ē iſte rex glie: dñs uirtutum ipe eſt rex glorie.

AD te dñe leuaui aiaꝫ meā: de⁹ meus in te confido nō erubeſcā. Neqꝫ irrideant me iimici mei: et eiꝫ uniuerſi q̄ te ſuſtinēt nō ↄfūdent. Confūdant oēs iiq̄ua agentes: ſuperuacue. Vias tuas dñe demonſtra mihi: et ſeitas tuas edoce me. Dirige me dñe i ueritate tua ꝛ doce me quia tu es deus ſaluator meus: et te ſuſtinui tota die. Reminiſcere miſationū tuarum dñe et miaꝝ tuaꝝ: q̄ a ſclo ſūt. Delicta iuuētutis mee: ꝛ ignorantias meas ne me mineris. Secūdū miaꝫ tuā memento mei tu: propter bonitatē tuā dñe. Dulcis ꝛ rect⁹ dñs: ꝑpter hoc legeꝫ dabit delinquentibus i uia. Diriget māſuetos i iudicio docebit mites uias ſuas. Vniuerſe uie domini miſericordia ꝛ ueritas: rq̄ren tibꝫ teſtamētū ei⁹ ꝛ teſtionia eius. Propter nomen tuū dñe ꝑpiciaberis pccō meo: multū eſt eiꝫ. Quis ē homo q̄ timet dñꝫ: legem ſtatuit ei i uia quam elegit. Aia ei⁹ i bōis dmorabit: ꝛ ſem̄ ei⁹ hereditabit terrā. Firmamētū eſt dñs timētibus eū: ꝛ teſtamentū ipi⁹ ut maifeſtet illis. Ocli mei ſēp ad dñꝫ: qm̄ ipe euellet de laq̄o pedes meos. Reſpice i me et miſerere mei: q̄a unic⁹ ꝛ pauper ſuꝫ ego. Tribulationes cordis mei

mltiplicate ſūt: d neccitati
bꝰ meis erue me. Uid huili
tatē meā ⁊ laborē meū
et dimitte uniuerſa delicta
mea. Reſpice inimicos meos
qm̄ mltiplicati ſūt: et odio
iniquo oderūt me. Cuſtodi
aiā meā et erue me: non
erubeſcā qm̄ ſperaui in te.
Innocētes ⁊ recti adheſe
rūt mihi qa ſuſtinui te. Li
bera deꝰ iſrael: ex omnibꝫ
tribulationibus ſuis.
Iudica me dn̄e qm̄
ego i inocentia mea
igreſſus ſū: ⁊ i dn̄o ſperās
nō infirmabor. Proba me
dn̄e et tēpta me: ure renes
meos ⁊ cor meū. Qm̄ mia
tua an̄ oculos meos eſt: et
cōplacui i ueritate tua. Nō
ſedi cū ꝯcilio uanitatis: ⁊ cū
iniq̄ gerentibꝰ non itroibo.
Odiui eccl'iā malignātiū
⁊ cū ipīs nō ſedebo. La
uabo iter inocentes manꝰ
meas: ⁊ circundabo altare
tuū dn̄e. Ut audiā uocem

laudis: et enarrē uniuerſa
mirabilia tua. Dn̄e dilexi
decorē domꝰ tue: ⁊ locum
habitatiōis glorie tue. Ne
pdas cū ipīs deꝰ aiā meā
et cū uiris ſanguinū uitam
meā. In quor maibꝫ iniq-
tates ſūt dextera eor reple
ta eſt munerbꝫ. Ego autē
in inocentia mea igreſſꝰ ſū
redime me ⁊ miſerere mei.
Pes meus ſtetit i directo:
i eccl'ijs bn̄dicā te dn̄e.
Deus i noīe tuo ſaluū
me fac: et in uirtute
tua iudica me. Deꝰ exaudi
orōnē meā: auribꝫ percipe
uerba oris mei. Qm̄ alieni
iſurrexerūt aduerſū me: et
fortes q̄ſierūt aiā meā: ⁊
nō pꝓpoſuerūt deū an̄ cō-
ſpectū ſuū. Ecce eī ds ad-
iuuat me ⁊ dn̄s ſuſceptor ē
aīe mee. Auerte mala iimi
cis meis: ⁊ in ueritate tua
diſpde illos. Volūtarie ſa-
crificabo tibi: ⁊ confitebor
nomi tuo dn̄e qm̄ bonū eſt

Qm̄ ex omni tribulatione
eripuiſti me: ⁊ ſup īimicos
meos deſpexit ocul⁹ me⁹
Confitemini dn̄o qm̄
bonus: qm̄ ī ſeculuꝫ
miſericordia ei⁹ Dicat nūc
iſrael qm̄ bon⁹: qm̄ ī ſcl'm
mia ei⁹ Dicat nunc dom⁹
aaron: qm̄ ī ſcl'm mia eius
Dicant nūc q̄ timēt dn̄ꝫ:
qm̄ ī ſeculū mia eius De
tribulatiōe īuocaui dn̄ꝫ: et
exaudiuit me in latitudine
dn̄s Dn̄s mihi adiutor: nō
timebo q̄d faciat mihi hō.
Dn̄s mihi adiutor: ⁊ ego
deſpiciā īimicos meos Bo
num eſt cōfidere ī dn̄o: q̄ꝫ
cōfidere ī hoīe Bonum eſt
ſpare ī dn̄o: q̄ꝫ ſpare ī pri-
cipib⁹ Oēs gētes circūde-
derūt me: ⁊ ī noīe dn̄i quia
ultus ſū ī eos Circūdedert
me ſicut apes ⁊ exarſerunt
ſicut ignis ī ſpinis: ⁊ ī noīe
dn̄i q̄a ultus ſū ī eos Im-
pulſus euerſus ſū ut caderē
⁊ dn̄s ſuſcepit mē Forti-
tudo mea ⁊ laus mea dn̄s:
⁊ factus eſt mihi in ſaluteꝫ
Vox exultatiōis ⁊ ſalutis
in tabernaculis iuſtorum.
Dextera dn̄i fecit uirtuteꝫ
dextera dn̄i exaltauit me:
dextera dn̄i fecit uirtutem
Non moriar ſed uiuam ⁊
narrabo opa dn̄i Caſtigās
caſtigauit me dn̄s: ⁊ morti
nō tradidit me. Apperite
mihi portas iuſticie igreſ-
ſus ī eas cōfitebor domīo:
hec porta dn̄i iuſti ītrabūt
in eam Cōfitebor tibi qm̄
exaudiſti me: et factus es
mihi ī ſalutē Lapidē queꝫ
reprobauerūt hedificantes
hic fact⁹ eſt ī caput anguli
A dn̄o factū eſt iſtud: ⁊ eſt
mirabile ī oculis nr̄is Hec
dies quā fecit dn̄s: exulte-
mus ⁊ letemur ī ea. O dn̄e
ſaluum me fac o dn̄e bene
pſperare: bn̄dict⁹ q̄ uētur⁹
eſt ī noīe dn̄i Benediximꝰ
uobis de domo dn̄i: deus
dominus et illuxit nobis.

Constituite diē ſolemnez in cōdenſis: uſqʒ ad cornu altaris. Deus me⁹ es tu et ↄfitebor tibi: de⁹ me⁹ es tu ⁊ exaltabo te. Confitebor tibi qm̄ exaudiſti me: ⁊ fcūs es mihi ī ſalutē. Cōfitemini dn̄o qm̄ bon⁹: qm̄ in ſcl'm miſericordia eius.

Cōfitemini ¶ Dn̄s regnauit decorem.

Beati imaculati ī uia: q̄ ābulāt ī lege dn̄i. Beati q̄ ſcrutant̄ teſtionia eius: ī toto corde exq̄rūt eū. Non eī q̄ opant̄ ĭiq̄tatē: ī uijs ei⁹ ambulauerūt. Tu mandaſti: mādata tua cuſtodiri nimis. Utiñā dirigā tur uie mee ad cuſtodiēdas iuſtificatiōes tuas. Tūc nō confōdar: cū ꝑſpexero in oībꝫ mandatis tuis. Cōfitebor tibi ī directione cor dis: ī eo q̄d didici iudicia iuſticie tue. Iuſtificationes tuas cuſtodiā: nō me derelinquas uſqʒq̄qꝫ. In quo corrigit adoleſcentior uiā ſuā: ī cuſtodiēdo ſermones tuos. In toto corde meo exquiſiui te ne repellas me a mādatis tuis. In corde meo abſcōdi eloq̄a tua: ut non peccē tibi. Bn̄dict⁹ es dn̄e: doce me iuſtificationes tuas. In labijs meis ꝓnunciaui oīa iudicia oris tui. In uia teſtioniorꝫ tuorꝫ delectat⁹ ſū: ſicut in oībus diuicijs. In mādatis tuis exercebor: ⁊ conſiderabo uias tuas. In iuſtificationibus tuis meditabor: non obliuiſcar ſmones tuos.

Retribue ſeruo tuo: uiuifica me ⁊ cuſtodiā ſmones tuos. Reuella oculos meos: ⁊ conſiderabo mirabilia d lēge tua. Incolla ego ſū ī t'ra: nō abſcōdas a me mādata tua. Cōcupiuit aīa mea deſiderare iuſtificatiōes tuas in omni tp̄e. Increpaſti ſuperbos

maledicti qui declinant a mādatis tuis. Aufer a me obprbriū ⁊ contēptū: quia teſtionia tua exquiſiui. Et eiꝫ ſederūt pricipes et aduerſuꝫ me loqbant: ſeruus autē tuus exercebat i iuſtificationibus tuis. Nam et teſtimonia tua meditatio mea ē: ⁊ cōſiliū meū iuſtificationes tue. Adheſit pauimēto aīa mea: uiuifica me ſecūdū uerbū tuum. Vias meas anūciaui et exaudiſti me: doce me iuſtificatioēs tuas. Viā iuſtificationum tuaꝝ īſtrue me ⁊ exercebor i mirabilibꝰ tuis. Dormitauit aīa mea ꝑtedio: ꝯfirma me in uerbis tuis. Viam iniquitatis āmoue a me: ⁊ delege tua miſerere mei. Viā ueritatis elegi: iudicia tua nō ſū oblitus. Adheſi teſtionijs tuis dñe: noli me cōfundere. Viā mandatoꝝ tuorūꝫ cucurri: cū dilataſti cor meum.

Quicūqꝫ uult ſaluꝰ eē: ante oīa opus eſt ut teneat catholicā fidē. Quā niſi qſqꝫ itegrā iuiolatāqꝫ ſeruauerit: abſqꝫ dubio in eternū pibit. Fides autem catholica hec ē: ut unū deū in trinitate ⁊ trinitatem in unitate ueneremur. Neqꝫ cōfūdentes perſonas: neqꝫ ſubſtantiā ſeꝑantes. Alia ē eiꝫ pſona pr̄is alia filij: alia ſpūs ſancti. Sed pr̄is ⁊ filij ⁊ ſpūs ſancti una ē diuitas eq̄lis gl̄ia coeťna maieſtas. Qualis pr̄ talis filiꝰ: talis ſpūs ſāctꝰ. Increatus pat̄ increatꝰ filiꝰ: icreatꝰ ſpiritꝰ ſāctus. Immēſus pr̄ imēſus filius: imēſꝰ ſpūs ſanctꝰ. Eternus pr̄ eternus filiꝰ: eternꝰ ſpūs ſāctꝰ. Et tñ nō tres eterni: ſed unus eťnus. Sicut nō tres icreati nec tres imenſi: ſed unꝰ icreatꝰ ⁊ unus imenſus. Similiter oīpotēs pr̄ oīpotēs filius: omnipotens ſpiritus ſāctꝰ.

Et tñ nõ tres oipotẽtes: ſed un⁹ oipotẽs Ita ds pr de⁹ fili⁹: de⁹ ſpũs ſact⁹ Et tñ nõ tres dij: ſed un⁹ ẽ ds Ita dñs pr dñs fili⁹: dñs ſpũs ſanct⁹ Et tñ nõ tres dñi: ſed unus ẽ dñs. Quia ſicut ſigillatim unaz quãqz pſonaz deũ aut dñz ↄfiteri xpiana ueritate ↄpellimur ita tres deos aut dños dicere catholica religione ꝓhibemur. Pater a nullo ẽ fact⁹: nec creat⁹ nec genit⁹ Fili⁹ a pr̃e ſolo ẽ: nõ fcũs nec creatus ſed geit⁹ Spũs ſcũs a pr̃e ⁊ filio: nõ factus nec creat⁹ nec genitus ſed ꝓcedẽs Unus ergo pr̃ nõ tres pr̃es un⁹ fili⁹ non tres filij: un⁹ ſpũs ſãct⁹ nõ tres ſpũs ſãcti Et i hac tritate nihil prius aut poſterius: nihil mai⁹ aut minus: ſed tote tres pſone coet̃ne ſibi ſũt et coeq̃les Ita ut p oĩa ſicut iaz ſupradictuz eſt: et unitas i trinitate ⁊ tritas i unitate ueneranda ſit Qui uult ergo ſaluus eſſe: ita de tritate ſẽtiat Sed neceſſariũ eſt ad et̃nã ſalutem: ut icarnationez quoqz dñi nři ieſu xp̄i fidelr̃ credat Eſt ergo fides rcta ut credaũs ⁊ ↄfiteamur: qꝛ dñs noſter ieſus xp̃s di fili⁹: ds ⁊ hõ ẽ Deus eſt ex ſubſtãtia pr̃is añ ſcl̃a genit⁹: ⁊ homo ẽ ex ſubſtãtia mr̃is i ſcl̃o natus Perfect⁹ ds pfect⁹ homo ex aĩa rõnali: ⁊ hũana carne ſubſiſtens Equalis pr̃i ſcdm diuinitatez: mior pr̃e ſcdm humaĩtatẽ Qui licet ds ſit ⁊ hõ: nõ duo tñ ſed un⁹ ẽ xp̃s Unus autez nõ ↄuerſiõe diuinitatis i carne ſed aſũpſione hũanitatis in deũ Vn⁹ oĩno nõ cõfuſiõe ſubſtãtie: ſed unitate pſõe. Nã ſicut aĩa rõnal' ⁊ caro unus eſt homo: ita ds ⁊ hõ un⁹ ẽ xp̃s Qui paſſus ẽ ꝓ ſalute nřa deſcẽdit ad iferos: tertia die reſurrexit a

mortuis. Aſcēdit ad celos
ſedet ad dexterā dei patris
oīpotentis: inde uēturus ē
iudicare uiuos ⁊ mortuos
Ad cuꝰ aduentuz omnes
hoīes reſurgere habēt cuz
corporibꝫ ſuis: ⁊ reddituri
ſūt de factis ꝓprijs rōnez
Et q̄ bōa egerūt ibunt in
uitā eternā: q̄ uero mala in
ignez eťnum. Hec eſt fides
catholica quaz niſi quiſqꝫ
fideliť firmiťqꝫ crediderit:
ſaluus eſſe nō poterit
Alľa alľa alľa. ¶ Beati qui
ābulāt ī lege tua dn̄e
REgi ſclorū imortali
⁊ iuiſibili ſoli do hōr
⁊ glīa i ſcľa ſcloꝝ am̄.
Chriſte fili dei uiui miſere
nobis. ¶ Qui ſedes ad
dexterā pr̄is: miſeꝛ no
Glīa pr̄i. ¶ xp̄e fili.
Exurge xp̄e adiuua nos
Et libera nos ꝓpť nomen
tuum. ¶ Kyrieľ. Xp̄eľ.
Kyrieľ. Pr̄ nr̄.
Et ne nos. ¶ Sed libera

Credo i deum.
Carnis reſurrectionez
Uitā eternā am̄. ¶ Et ego
ad te dn̄e clamaui. ¶ Et
mane oro mea ꝑueiat te
Repleať os meū laude.
Ut cātē glīaz tuā tota die
magnitudinez tuam.
Dn̄e auerte faciē tuā a pec
catis meis. ¶ Et oēs in-
quitates meas dele. ¶ Cor
mūdū crea i me deꝰ. ¶ Et
ſpūz rectū inoua i uiſceribꝰ
meis. ¶ Ne ꝓicias me a
facie tua. ¶ Et ſpūz ſctū
tuū ne auferas a me.
Redde mihi leticiā ſaluta-
ris tui. ¶ Et ſpū ꝑncipali
cōfirma me. ¶ Adiutoriuz
noſtrū i noīe dn̄i. ¶ Qui
fecit celū et ťrā
COnfiteor deo oīpti
⁊ beate marie ſemp
uirgini ⁊ oībꝫ ſctis q̄a pec
caui nimis in lege dei mei:
cogitatione locutiōe opere
⁊ oiſſione. mea culpa mea
grauiſſia culpa. Un̄ precor

glorioſā uirgiēʒ mariam ⁊ oēs ſanctos et ſanctas dei orare pro me.

Miſereat̄ nr̄i ops̄ ds̄ ⁊ dimiſſis oībus pccīs nr̄is pducat nos ad uitam eternaʒ. Indulgentiam ⁊ abſolutioneʒ oīuʒ pccōruʒ nr̄oꝝ tribuat nobis oīpotēs ⁊ miſīcors domin⁹. ℟ Am. ℣ Dignare dn̄e die iſto ℟ Sine peccato nos cuſtodire ℣ Miſerere nr̄i dn̄e. ℟ Miſerere nr̄i. ℣ Fiat mīa tua dn̄e ſup nos. ℟ Quēadmodū ſpauim⁹ ī te ℣ Dn̄e exaudi oīoēʒ meā ℟ Et clamor meus ad te ueniat. Oratio.

Domine de⁹ ops̄ qui ad pricipiū hui⁹ diei nos puenire feciſti tua nos hodie ſalua uirtute: ut in hac die ad nullū declīemus peccatū: ſed ſēp ad tuā iuſticiaʒ faciēdā nr̄a pcedant eloq̄a: dirigant̄ cogitatōes ⁊ opa. Per dominum nr̄.

Et ſic dr̄ pria p totū ānuʒ ī dnīcis dieb⁹ pt̄q̄ʒ a paſca uſq̄ʒ ad pen. In feſtis duplicibꝫ dr̄ pria hoc modo. Hymn⁹. Iā lucis orto. ps̄ Deus in nomine tuo. ps̄ Beati imaculati. pſalmus Retribue. An̄ competēs Capitulū. Regi ſeculorum ℟ br̄ Xp̄e fili dei uiui. ℣ Exurge xp̄e. ℟ Et libera Oratio. Dn̄e ds̄ ops̄ q̄ ad pricipium. ut ſupra. Poſt primaʒ beate marie uirgis dr̄ ſtatim. ℣. Precioſa in ɔſpectu domini ℟ Mors ſāctoꝝ ei⁹. deīde abſolute dicitur ſine orem⁹. Oratio Sancta maria ⁊ oēs ſancti ītercedant p nobis ad dn̄ʒ ut nos mereamur ab eo adiuuari et ſaluari. Qui uiuit ⁊ r̄gnat ī ſcl̄a ſcl̄oꝝ ℟ amen ℣ De⁹ ī adiutoriū meuʒ ītende ℟ domīe ad adiuuandū. Et ſic dr̄ ter deinde Gloria patri. Et Sicut erat. Kyriel̄. Xp̄el̄.

Kyriel. Pater nr. Secr. ℣ Et ne nos ℟ Sed libera nos ℣ Reſpice dñe i ſeruos tuos ⁊ in opera tua et dirige filios eo℞. ℟ Et ſit ſpledor dñi di nři ſup nos ⁊ opa manuū nra℞ dirige ſup nos et opus manuum nra℞ dirige. Glia pri. Et Sicut erat. Oratio.

Dirigere ⁊ ſctificare regere ⁊ gubernare dignare dñe de⁹ rex celi et terre hodie corda et corpa nra ſenſus ſmones ⁊ act⁹ nros i lege tua et i opibus mādato℞ tuorum ut hic ⁊ i eternū te auxiliāte ſalui ⁊ liberi eſſe mereamur ſaluator mūdi. Qui uiuis et regnas i ſcła ſclo℞. amen Deinde lector dicit. Jube domine bñdicere Bñdictio Dies ⁊ act⁹ nros i ſua pace diſpoat dñs oipotēs ℟ Amen. Lectio.

Domin⁹ autē dirigat corda ⁊ corpora nra i caritate dei ⁊ paciētia xpi ℟ Deo grās. Supradcā lectio ſemp ad absolutōez dr tā i ferialibꝫ qꝫ i dñicis diebꝫ ab octaua epye uſqꝫ ad dñicaz lxx. ⁊ a dñica lxx. in ferialibus diebꝫ uſqꝫ ad dñicam primaz xle. Et ab octā pen. tā i dñicis qꝫ in ferialibus diebus uſqꝫ ad aduentū. ℣ Adiutorium nřuz i nomine domini. ℟ Qui fecit celū ⁊ terraz. ℣ Bñdicite ℟ De⁹ bñdictō Dñs nos bñdicat et ab oi malo nos defendat et ad uitam eternam perducat. Et ſic i fine di Et fideliū aīe p dei mīaz requieſcant i pace ℟ Amen. Precioſa dr mō pdicto p totū ānuz pter lectionez q aliñ mutat Ad tertiam Hymnus.

Nunc ſācte nobis ſps unū pri cuz filio: dignare pmpt⁹ igeri noſtro refuſus pectori Os lingua mēs ſenſus uigor ɔfeſſiōez

perſonent : flāmeſcat igne
caritas accēdat ardor ꝓxi-
mos. Preſta pr̄ piiſſie pr̄ q̄ꝫ
cōpar unice: cū ſpū pacl̄ito
regnās p oē ſcl̄m. Am.
Alla. Deduc.

Legē pone mihi dn̄e
uiam iuſtificationuꝫ
tuaꝝ: ꝛ exq̄raꝫ eā ſep. Da
mihi itellectuꝫ ꝛ ſcrutabor
legeꝫ tuā: ꝛ cuſtodiā illā in
toto corde meo. Deduc me
i ſeitaꝫ mādatoꝝ tuorū: q̄a
ipaꝫ uolui. Inclia cor meū
i teſtionia tua : ꝛ nō i aua-
ritia. Auerte oculos meos
ne uideant uanitateꝫ: i uia
tua uiuifica me. Statue ſer
uo tuo eloq̄ū tuū: i timore
tuo. Amputa obprobriuꝫ
meū qđ ſuſpicat⁹ ſuꝫ: quia
iudicia tua iocunda. Ecce
concupiui mandata tua. in
eq̄tate tua uiuifica me. Et
ueniat ſup me mīa tua dn̄e
ſalutare tuū ſcđm eloquiuꝫ
tuū. Et rn̄debo exp̄brāti-
bus mihi uerbū: q̄a ſpaui i
ſmoib⁹ tuis. Et ne auferas
d̄ ore meo uerbū ueritatis
uſq̄ꝫq̄q̄ꝫ : q̄a i iudicijs tuis
ſupſpaui. Et cuſtodiā legē
tuā ſep: i ſcl̄m ꝛ i ſcl̄m ſcl̄i.
Et ābulabā i latitudie: q̄a
mandata tua exquiſiui. Et
loquebar de teſtionijs tuis
i ꝯſpectu regū: ꝛ nō ꝯfun-
debar. Et meditabar i mā
datis tuis: q̄ dilexi. Et le-
uaui man⁹ meas ad māda
ta tua q̄ dilexi: ꝛ exercebor
i iuſtificatioib⁹ tuis.

Memor eſto uerbi tui
ſuo tuo : i quo mihi
ſpē dediſti. Hec me ꝯſolata
ē i humilitate mea: q̄a eloq̄ū
tuū uiuificauit me. Supbi
iniq̄ꝫ agebant uſq̄ꝫq̄q̄ꝫ : a
lege aūt tua non declinaui.
Memor fui iudicioꝝ tuoꝝ
a ſcl̄o dn̄e: ꝛ cōſolatus ſum.
Defectio tenuit me : pro
pcc̄orib⁹ derelīq̄ntib⁹ legē
tuā. Cantabiles mihi erāt
iuſtificationes tue : in loco
pegrinationis mee. Meōr

fui nocte nois tui dñe: ⁊ cu
ſtodiui legē tuā. Hec facta ē
mihi: qa iuſtificatioēs tuas
exqſiui. Portio mea dñe:
dixi cuſtodire legez tuam.
Deꝑcatus ſū faciez tuā in
toto corde meo: miſerere
mei ſecūdū eloqū tuū. Co-
gitaui uias meas ⁊ cōuerti
ꝑedes meos: i teſtiōnia tua
Parat⁹ ſū ⁊ nō ſū turbat⁹
ut cuſtodiam mādata tua.
Funes pccoꝝ circūplexi
ſūt me: ⁊ legez tuā non ſuz
oblit⁹. Media nocte ſurgebā
ad ꝯfitēdū tibi: ſup iudicia
iuſtificatiois tue. Particeps
ego ſū oīuz timentiū te: et
cuſtodientium mādata tua.
Miſericordia tua domine
plena ē t̄ra: iuſtificationes
tuas doce me.

Bonitatez feciſti cum
ſeruo tuo dñe: ſcdm
uerbū tuū. Boītatē ⁊ diſci-
plinā ⁊ ſciāz doce me: quia
mādatis tuis credidi. Prius
ꝗ̄ʒ huiliarer ego dliq̄ ꝑpca
eloqū tuū cuſtodiui. Bon⁹
es tu: ⁊ in boītate tua doce
me iuſtificatioēs tuas. Mul-
tiplicata ē ſup me iniqtas
ſupboꝝ: ego aūt i toto cor
de ſcrutabor mandata tua.
Coagulatū ē ſicut lac cor
eoꝝ: ego uero legē tuā me-
ditat⁹ ſū. Bonū mihi quia
huiliaſti me: ut diſcā iuſti-
ficatioēs tuas. Bonū mihi
lex oris tui: ſup milia auri
⁊ argēti. Manus tue fecerūt
me ⁊ plaſmauerūt me: da
mihi itellectū ut diſcā mā-
data tua. Qui timēt te uide
būt me ⁊ letabūt: qa i uer-
bo tuo ſupſpaui. Cognoui
dñe qa equitas iudicia tua
⁊ i ueritate tua huiliaſti me
Fiat mīa tua ut ꝯſoletur
me: ſecūdū eloqū tuū ſeruo
tuo. Ueniāt mihi miſatōes
tue et uiuā: qa lex tua me-
ditatio mea eſt. Cōfūdant
ſupbi qa iniuſte iniquitatez
fecerūt i me: ego aūt exer-
cebor in mandatis tuis.

Cõuertant mihi timẽtes te: ⁊ q̃ nouerũt teſtiõia tua Fiat cor meũ imaculatũ i iuſtificatioĩb⁹ tuis: ut nõ ↄfũdar. Alla alla alla
Deduc me dñe i ſeitã mãdatoꝝ tuoꝝ.
Deus caritas eſt ⁊ q̃ manet i caritate i deo manet ⁊ de⁹ i eo.
Inclia cor meũ de⁹: In teſtionia tua. Auerte oculos meos ne uideãt uanitatẽ in uia tua uiuifica me. In teſti. Glĩa pri Ego dixi dñe miſerere mei.
Sana aiaꝫ meã q̃a peccaui tibi.

Rector potens uerax ds q̃ tẽpas rez uices ſplendore mane inſtruis et ignibus meridiẽ Extigue flãmas litiũ: aufer caloreꝫ noxiũ: cõfer ſalutẽ corpoꝝ ueraq̃ȝ pacẽ cordiũ Preſta pr piiſſie. Alla:
Adiuua me.
Defecit i ſalutare tuũ aĩa mea: ⁊ i uerbũ tuũ ſupſpaui Defecerũt ocli mei in eloq̃ũ tuũ: dicentes qñ cõſolaberis me Quia factus ſũ ſicut uter i pruina: iuſtificatões tuas nõ ſũ oblitus
Quot ſũt dies ſui tui: qñ facies de pſequentibꝫ me iudiciũ Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: ſed nõ ut lex tua Omnia mãdata tua ueritas: iniq̃ pſecuti ſũt me adiuua me Paulomin⁹ cõſumauerũt me i tra: ego aũt nõ dereliq̃ mãdata tua
Scdm miaꝫ tuaꝫ uiuifica me: ⁊ cuſtodiã teſtimonia oris tui In eĩnũ dñe: uerbũ tuũ pmanet i celo In generatiõe ⁊ generationeꝫ ueritas tua fundaſti traꝫ et pmanet Ordiatione tua pſeuerat dies: qm oĩa ſuiũt tibi Niſi q lex tua meditatio mea eſt: tũc forte piiſſe i huilitate mea In eternũ nõ obliuiſcar iuſtificatões tuas q̃a i ipis uiuificaſti me:

Tuus ſũ ego saluũ me fac
qm̃ iuſtificatões tuas exq̇
ſiui. Me expectauerũt pccõres
ut pderet me: teſtionia tua
intellexi. Oĩs ↄſumationis
uidi finẽ: latũ mãdatũ tuuꝫ
nimis.

Quomodo dilexi legẽ
tuã dñe: tota die me
ditatio mea ẽ. Super ini-
micos meos prudentẽ me
feciſti mãdato tuo: quia in
eternũ mihi eſt. Sup oẽs
docentes me ĩtellexi: quia
teſtimonia tua meditatio
mea eſt. Sup ſenes ĩtellexi
quia mandata tua queſiui.
Ab omi uia mala ꝓhibui
pedes meos: ut cuſtodiam
uerba tua. A iudicijs tuis
non declinaui: q̇a tu legem
poſuiſti mihi. Quaꝫ dulcia
faucib⁹ meis eloq̇a tua: ſup
mel ori meo. A mandatis
tuis intellexi: ꝓpt̃ea odiui
oẽꝫ uiã iniq̇tatis. Lucerna
pedib⁹ meis uerbũ tuuꝫ: ⁊
lumẽ ſemitis meis. Iuraui
et ſtatui cuſtodire: iudicia
iuſticie tue. Humiliat⁹ ſũ uſqꝫ
q̄qꝫ dñe: uiuifica me ſcḋm
uerbũ tuũ. Volũtaria oris
mei beneplacita fac dñe: et
iudicia tua doce me. Aĩa
mea ĩ maib⁹ meis ſemp: et
legẽ tuã nõ ſũ oblit⁹. Po-
ſuerũt pccõres laq̃ũ mihi:
⁊ d mãdatis tuis nõ erraui.
Hereditate acq̇ſiui teſtio-
nia tua ĩ etnuꝫ: q̇a exl'tatio
cordis mei ſunt. Inclinaui
cor meũ ad faciẽdas iuſti-
ficationes tuas ĩ eternum:
ppt̃ retributioneꝫ.

Iniquos odio habui
⁊ legẽ tuã dilexi. Adiutor ⁊
ſusceptor meus es tu: ⁊ in
uerbũ tuũ ſupſpaui. Decli-
nate a me maligni: ⁊ ſcru-
tabor mandata dei mei.
Suſcipe me ſcḋm eloquꝫ
tuũ ⁊ uiuã: ⁊ nõ ↄfũdas me
ab expectatiõe mea. Adiu-
ua me ⁊ ſaluus ero: ⁊ me-
ditabor ĩ iuſtificationibus
tuis ſemper. Spreuiſti oẽs

diſcedentes a iudicijs tuis: qa iniuſta ē cogitatio eorum. Preuaricātes īputaui oēs pccōres terre: ido dilexi teſtimonia tua. Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs eni tuis timui. Feci iudiciū ⁊ iuſticiam: non tradas me calūniantibꝫ me. Suſcipe ſeruū tuū ī bonū: nō calūniēt me ſupbi. Oculi mei defecerūt ī ſalutare tuū: ⁊ ī eloqū iuſticie tue. Fac cum ſuo tuo ſcdm miaꝫ tuā: et iuſtificatioēs tuas doce me. Seruus tuus ſum ego da mihi itellectū: ut ſciā teſtionia tua. Temp⁹ faciēdi dñe diſſipauerut legē tuā. Ido dilexi mandata tua: ſuper auꝝ ⁊ thopaciō. Propťea ad oīa mādata tua dirigebar: oēꝫ uiā iniquam odio habui. ¶ Alla al. al.

Adiuua me et ſaluus ero domine.

Alter alterius onera portate ⁊ ſic adiplebitis legeꝫ xpi. ¶ In eternū dñe pmanet uerbuꝫ tuū. ¶ In ſclm ſcli ueritas tua. pma. ¶ Glā pri. In eter. ¶ Dñs regit me et nihil mihi deerit. ¶ In loco paſcue ibi me collocauit.

Rerū ds tenax uigor imot⁹ ī te pmanens lucis diurne tpā ſucceſſibꝫ determinās. Largire clarū ueſpe: quo uita nuſqꝫ decidat: ſed pmiū mortis ſacre phennis īſtet glīa. Preſta pr pijſſime. ¶ Alla

Aſpice in me.

Mirabilia teſtimonia tua dñe: ideo ſcrutata ē aīa mea. Declaratio ſermonuꝫ tuoꝝ illuīat: ⁊ ītellectū dat puulis. Os meuꝫ aperui et attraxi ſpūꝫ: quia mādata tua deſiderabaꝫ. Aſpice in me ⁊ miſerere mei: ſecūdū iudiciū diligentiū nom̄ tuū. Greſſus meos dirige ſcdꝫ eloqū tuū: ⁊ nō dñetur mei

ois iuſticia. Redime me a
calūnijs hoīuz: ut cuſtodiā
mandata tua. Faciem tuā
illuīa ſup ſuū tuū: et doce
me iuſtificatōes tuas. Exitꝰ
aquaꝝ deduxerūt ocl'i mei
q̄a nō cuſtodierūt legē tuā
Iuſtus es dñe: et rectum
iudiciū tuū. Mādaſti iuſticiā
teſtionia tua: ⁊ ueritatē tuā
nimis. Tabeſcere me fecit
zelus meus: q̄a obliti ſunt
uerba tua inīci mei. Igni-
tū eloq̄ū tuū uehementer:
⁊ ſeruus tuus dilexit illud.
Adoleſcentulus ſuz ego ⁊
ɔtēptꝰ: iuſtificationes tuas
nō ſū oblitus. Iuſticia tua
iuſticia ieternū: ⁊ lex tua
ueritas. Tribulatio ⁊ āgu-
ſtia īuenerūt me: mandata
tua meditatio mea ē. Eq̄-
tas teſtionia tua i eternum
ītellectū da mihi ⁊ uiuā.
CLamaui i toto corde
exaudi me dñe: iuſti
ficationes tuas requiram.
Clamaui ad te ſaluuz me
fac: ut cuſtodiā mādata tua
Preueni in maturitate et
clamaui: q̄a i uerba tua ſu-
perſpaui. Preuenerūt ocl'i
mei ad te diluculo: ut me-
ditarer eloq̄a tua. Uocem
meaz audi ſcdm miaz tuaz
dñe: ⁊ ſcdm iudiciū tuū ui-
uifica me. Appinquauerūt
pſeq̄ntes me: iniq̄tati a lege
aūt tua lōge facti ſūt. Pro
pe es tu dñe: ⁊ oēs uie tue
ueritas. Initio cognoui de
teſtionijs tuis q̄a i eternuz
fūdaſti ea. Uide huilitatem
meā et eripe me: q̄a legem
tuā nō ſū oblitus. Iudica
iudiciū meū ⁊ redime me:
ppt eloq̄ū tuū uiuifica me
Longe a pccōribꝰ ſalus:
q̄a iuſtificationes tuas nō
exquiſierunt. Mīe tue mlte
dñe: ſcdm iudiciū tuū uiui-
fica me. Multi q̄ pſequūtur
me ⁊ tribulāt me: a teſtio-
nijs tuis nō declinaui. Uidi
p̄uaricantes ⁊ tabeſcebam
q̄a eloq̄a tua nō cuſtodierūt

Vide quoniã mãdata tua
dilexi dñe: i mia tua uiuifi-
ca me. Pricipiũ uerbozum
tuoꝝ ueritas i eternũ: oĩa
iudicia iuſticie tue.
Pricipes pſecuti ſunt
me gratis ꝛ a uerbis
tuis formidauit coz meum
Letabor ego ſup eloquia
tua: ſicut qui iuenit ſpolia
multa. Iniq̃tatẽ odio hũi
ꝛ haboiat⁹ ſũ: legẽ aũt tuã
dilexi. Septies i die laudẽ
dixi tibi: ſup iudicia iuſticie
tue. Pax mlta diligentibꝫ
legẽ tuã: ꝛ nõ ẽ illis ſcãdalũ
Expectabã ſalutare tuũ
dñe: ꝛ mandata tua dilexi
Cuſtodiuit aĩa mea teſti-
monia tua: ꝛ dilexit ea ue-
hemẽter. Seruaui mãdata
tua ꝛ teſtĩonia tua: q̃a oẽs
uie mee i ɔſpectu tuo. Ap-
pinquet deprecatio mea i
ɔſpectu tuo dñe: iuxta elo-
quiũ tuũ da mihi itellectũ
Intret poſtulatio mea in
ɔſpectu tuo: ſcd̃m eloquiũ
tuũ eripe me. Eructabunt
labia mea hymnũ: cũ do-
cueris me iuſtificationes
tuas. Pronũtiabit lingua
mea eloq̃ũ tuũ: q̃a oĩa mã
data tua eq̃tas. Fiat man⁹
tua ut ſaluet me: quoniam
mãdata tua elegi. Concu-
piui ſalutare tuũ dñe: ꝛ lex
tua meditatio mea ẽ. Viuet
aĩa mea et laudabit te: et
iudicia tua adiuuabũt me.
Erraui ſicut ouis q̃ periit
q̃r ſuũ tuũ: q̃a mãdata tua
nõ ſũ oblit⁹. ¶ All'a al. al'
¶ Aſpice me dñe ꝛ
miſerere mei.
Empti eiꝫ eſtis precio
magno gl'ificate et
portate dm̃ i cozpoze ur̃o.
¶ Clamaui i toto cord'
Exaudi me dñe ¶ Juſtifi-
catões tuas req̃rã. Exaudi
Gl'a Clamaui. ¶ Ab oc-
cultis meis mũda me dñe.
¶ Et ab alienis pce ſuo
tuo
Ueĩte exl'temus dño.

9

Jubilemus deo.
Somno ꝛefectis artu
bus ſpreto cubili ſur
gim⁹: nobis pꝛ canentibus
adeſſe te deposcimus Te
ligua primũ ꝯcanit te me-
tis ardoꝛ ābiat: ut actuum
ſeq̄ntiũ tu ſācte ſis exoꝛdiũ
Cedant tenebre lumini ⁊
nox diurno ſideri: ut culpa
quā nox ītulit: lucis labeſ-
cat munere Precamur idē
ſupplices noxas ut omnes
āputes: ⁊ oꝛe te canentium
lauderis ī ppetuũ Pꝛa pꝛ
pjſſie ¶ Dñs defēcoꝛ
Alleluya.
Dominꝰ illuiatio
mea: ⁊ ſalus mea
quē timebo. Dñs
pꝛotectoꝛ uite mee: a quo
trepidabo Dũ appꝛopiant
ſup me nocentes: ut edant
carnes meas Qui tribulāt
me inimici mei ipſi īfirmati
ſunt ⁊ ceciderunt Si con-
ſiſtant aduerſuz me caſtra:
nō timebit coꝛ meum. Si
exurgat aduerſũ me ꝑliũ
in hoc ego ſperabo Unā
petij a dño hanc ꝛequirā
ut inhabitem in domo dñi
omnibus diebus uite mee.
Ut uideam uolūtatē dñi
⁊ uiſitem templuz ei⁹ Qm
abſcondit me ī tabernaclo
ſuo: in die maloꝛuz ꝓtexit
me ī abſcōdito tabernacli
ſui In petra exaltauit me
⁊ nūc exaltauit caput meũ
ſup inīicos meos Circuiui
⁊ immolaui ī tabernaclo ei⁹
hoſtiā uociferationis: cā-
tabo ⁊ pſalmũ dicā dño
Exaudi domine uocem
meam qua clamaui ad te:
miſerere mei et exaudi me
Tibi dixit coꝛ meum ex-
quiſiuit te facies mea: fa-
ciem tuam domine ꝛeq̄rā
Ne auertas faciez tuam a
me: ne declines ī ira a ſuo
tuo. Adiutoꝛ meus eſto
ne derelinquas me: neq̄
deſpicias me de⁹ ſalutaris
me⁹ Qm pꝛ me⁹ ⁊ mr̄ mea

dereliquerunt me: dñs aũt aſſũpſit me. Legem pone mihi dñe ĩ uia tua: ⁊ dirige me ĩ ſeitã rectã pp̃ ĩimicos meos. Ne tradideris me in aĩas tribulãtiũ me qm̃ inſurrexerũt ĩ me teſtes ĩiq̃ ⁊ mẽtita ẽ iniq̃tas ſibi. Credo uidere bona dñi ĩ terra uiuentiũ. Expecta dñm̃ uiriliter age: ⁊ cõfortetur cor tuũ ⁊ ſuſtine dñm̃.

Ad te dñe clamabo deus me⁹ ne ſileas a me. neq̃n taceas a me et aſſilabor deſcẽdẽtib⁹ ĩ lacũ. Exaudi dñe uocẽ depcatõis mee dũ oro ad te: dũ extollo manus meas ad tẽplũ ſcm̃ tuũ. Ne ſil̃ tradas me cũ peccõribꝫ: ⁊ cũ opantib⁹ iniq̃tatẽ ne pdas me. Qui loquũt̃ pacẽ cũ primo ſuo: mala autem in cordib⁹ eorũ. Da illis ſc̃m opa eoꝝ: ⁊ ſc̃m neq̃ciã adiuentionũ ipoꝝ. Sc̃d opa manuũ eorũ tribue illis: redde retributõez eoꝝ ipis. Qm̃ nõ ĩtellexerũt opa dñi ⁊ ĩ opa manuũ ei⁹ deſtrues illos: ⁊ nõ hedificabis eos. Bñdictus dñs qm̃ exaudiuit uocem dpcatõis mee. Dñs adiutor me⁹ ⁊ ptector me⁹: ⁊ ĩ ipo ſpauit cor meũ ⁊ adiut⁹ ſũ. Et ɜfloruit caro mea: ⁊ ex uoluntate mea cõfitebor ei. Dñs fortitudo plebis ſue: ⁊ ptector ſaluationũ xp̃i ſui ẽ. Saluũ fac pplm̃ tuum dñe et bñdic hereditati tue et rege eos ⁊ extolle illos uſq; in eternũ. ¶ Dñs defẽſor uite mee. ¶ Adorate dñm̃.

Afferte dño filij dei: afferte dño filios arietũ. Afferte dño gl̃iã et honorẽ: afferte dño gloriã nõi ei⁹: adorate dñm̃ ĩ atrio ſc̃o eius. Uox dñi ſup aq̃s deus maieſtatis: intonuit dñs ſup aq̃s multas. Uox dñi ĩ uirtute uox dñi ĩ magnificẽcia. Uox domini

confrigentis cedros ⁊ confriget dn̄s cedros libani Et cōminuet eos tāq̄ȝ uitulū libani: ⁊ dilectus q̄ȝ admodū filius unicorniū Vox dn̄i intercedētis flāmam ignis uox dn̄i concucientis deſertū ⁊ commouebit dn̄s deſertū cades. Vox dn̄i pparātis ceruos ⁊ reuelabit condēſa ⁊ in templo ei⁹ oēs dicent glām. Dn̄s diluuiū ĩhitāre facit ⁊ ſedebit dominus rex ĩ eternū. Dn̄s uirtutē pplo ſuo dabit: domin⁹ bn̄dicet populo ſuo in pace.

Exaltabo te dn̄e qm̄ ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me. Domine deus meus clamaui ad te: et ſanaſti me Domine eduxiſti ab iferno aīaȝ meā ſaluaſti me a deſcēdētib⁹ ĩ lacū. Pſallite dn̄o ſācti ei⁹ ⁊ ↄfitemĩ memorie ſāctitatis ei⁹ Qm̄ ira ĩ idignatōe ei⁹ ⁊ uita ĩ uolūtate ei⁹. Ad ueſpū demorabit̃ flect⁹ ⁊ ad matutinū leticia Ego aūt dixi ĩ hn̄oātia mea nō mouebor ĩ eternū. Dn̄e ĩ uolūtate tua pſtitiſti decorī meo uirtutē. Auertiſti faciē tuā a me ⁊ factus ſū ↄturbat⁹. Ad te dn̄e clamabo ⁊ ad deū meū dp̄cabor Que utilitas in ſanguine meo dū deſcendero ĩ corruptionē. Nūquid ↄfitebit̃ tibi puluis aut ānunciabit ueritatē tuā. Audiuit dn̄s ⁊ miſtus ē mei: dn̄s fact⁹ ē adiutor meus. Conuertiſti plāctū meū ĩ gaudiū mihi ↄcidiſti ſaccū meū ⁊ circūdediſti me letitia. Et cātet tibi glā mea ⁊ nō ↄpūgar dn̄e deus meus ĩ eternum cōfitebor tibi. Adorate dn̄ȝ in aula ſancta eius In tua iuſticia.

In te dn̄e ſperaui nō ↄfundar in eternū ĩ iuſtcia tua libera me. Inclina ad me aurē tuā accelera ut eruas me. Eſto mihi

ideũ protectorē ꝛ ĩ domũ
refugij ut ſaluũ me facias
Qm̃ fortitudo mea ꝛ refu
giũ meum es tu: ꝛ propter
nomen tuum deduces me
ꝛ enutries me. Educes me
de laqueo quē abſcōderũt
mihi qm̃ tu es ꝓtector me⁹
In manus tuas commẽdo
ſpiritũ meũ: redemiſti me
domine deus ueritatis
Odiſti obſeruātes uanitates
ſuperuacue Ego autem ĩ
domio ſperaui exultabo ꝛ
letabor ĩ mīa tua Quoniā
reſpexiſti humilitatē meã
ſaluaſti de neceſſitatibus
animam meã Nec conclu-
ſiſti me in manibus ĩimici
ſtatuiſti ĩ loco ſpacioſo pe-
des meos. Miſerere mei
domine quoniam tribulor
conturbatus eſt in ira o-
culus meus anima mea et
uenter meus Quoniam de
fecit in dolore uita mea: et
ãni mei in gemitib⁹ Infir
mata ē in pauptate uirtus

mea ꝛ oſſa mea cõturbata
ſunt Super oēs inimicos
mos fcũs ſũ ob ꝓbriũ uicĩs
meis ualde ꝛ timor notis
meis Qui uidēbāt me foras
fugierũt a me obliuiōi dat⁹
ſũ tãq̃ʒ mortuus a corde.
Fact⁹ ſũ tãq̃ʒ uas ꝑditũ
qm̃ audiui uituperationē mľ
torũ cõmorātiũ ĩ circuitu.
In eo dũ ꝯuenirēt ſimul
aduerſũ me accipe animã
meã cõſiliati ſũt Ego aũt
ĩ te ſperaui dñe: dixi deus
me⁹ es tu ĩ manibus tuis
ſortes mee Eripe me de
manib⁹ ĩimicorũ meorũ ꝛ a
pſeq̃ntibʒ me Illuſtra fa
ciē tuã ſuper ſuũ tuũ ꝛ ſal
uũ me fac ĩ mīa tua dñe nō
confũdar qm̃ inuocaui te.
Erubeſcant ipij ꝛ deducã
tur ĩ ĩfernũ muta fiãt labia
doloſa Que loquũť aduerſ⁹
iuſtũ iniq̃tatē ĩ ſupbia ꝛ in
abuſione Quã magna mľ
titudo dulcedinis tue dñe:
quã abſcōdiſti tĩentibus te

Perfeciſti eis q̇ ſperant i
te i ↄſpectu filioꝝ hominū
Abſcōdes eos i abſcōdito
faciei tue a ↄt̄batōe hoīuꝫ
Proteges eos i tabernacl̄o
tuo a ↄ̈dictōe liguaꝝ. ꝫ̄dic
t⁹ dn̄s qm̄ mirificauit miaꝫ
ſuā mihi i ciuitate munita
Ego aūt dixi i exceſſu m̄
tis mee: ꝓiect⁹ ſū a facie
ocl̄oꝝ tuoꝝ Ideo exaudiſti
uocē orōis mee dū clamarē
ad te Diligite dn̄ꝫ oēs ſcī
ei⁹ qm̄ ṽitatē req̄ret dn̄s ꝛ
retribuet hn̄dāt̄ faciētibus
ſupbiā Virilit̄ agite ꝛ ↄfor
tet̄ cor ur̄m oēs q̇ ſpatis i
domino.

BEati quoꝝ remiſſe ſūt
iniq̇tates ꝛ quoꝝ tecta ſunt
pccā Beat⁹ uir cui nō ipu-
tauit dn̄s pccāꝫ nec ē i ſpū
ei⁹ dol⁹ Qm̄ tacui inuetauerīt
oſſa mea dū clamarē tota
die Qm̄ die ac nocte graua
ta ē ſr̄ me man⁹ tua ↄuerſ⁹
ſū i erūna mea dū ↄfringit̄
ſpina Delictū meū cognitū ti
bi feci ꝛ iniuſticiā meā nō ab
ſcōdi Dixi ↄfitebor adv̄ſū
me iniuſticiā meā dn̄o ꝛ tu
remiſiſti ipietatē pcci mei
Pro hac orabit ad te oīs
ſcūs i tp̄e oportūo Verūtn̄
i diluuio aq̄ꝝ mlt̄aꝝ ad eū
nō ap ꝓxiabūt Tu es refu-
giū meū a tribulatōe q̄ cir
cūdedit me exultatio mea
erue me a circūdātib⁹ me.
Intellectū tibi dabo ꝛ i-
ſtruā te i uia hac q̄ gradie-
ris firmabo ſr̄ te ocl̄os me
os Nolite fieri ſicut equus
et mulus quibus non
eſt intellectus In cha-
mo ꝛ freno maxillas eorū
cōſtrige q̇ nō ap ꝓxiant ad
te Multa flagella pccōris
ſpātes aūt i dn̄o mia circū
dabit Letami i dn̄o ꝛ ex-
l̄tate iuſti ꝛ gl̄ami oēs rec
ti corde. ¶ In tua iuſticia
libera me dn̄e ¶ Rectos
decet

EXultate iuſti in do-
mino rectos decet laudatio

Cōfitemini dn̄o in cythara
i pſalterio dcē cordaꝝ pſal
lite illi Cātate ei cāticū no
uū bn̄pſallite ei i uocifera-
tōe Quia rectū ē vbū dn̄i
⁊ oīa opa ei⁹ i fide Diligit
miāz ⁊ iudiciū mīa domi
plena eſt terra Verbo dn̄i
celi firmati ſūt ⁊ ſpū oris
ei⁹ ois vt⁹ eoꝝ Cōgregās
ſicut in utre aq̄s maris po
nens in theſauris abyſſos
Timeat dn̄z ois t̄ra: ab
eo aūt ꝯmoueant᷑ oēs ibi-
tantes orbē Qm̄ ipe dixit
⁊ facta ſūt ipe mandauit ⁊
creata ſūt Dn̄s diſſipat ꝯſi
lia gētiū repbat āt cogita
tōes pploꝝ ⁊ repbat ꝯſilia
pricipū Cōſiliū āt dn̄i i et-
nū manet cogitatōes cordis
ei⁹ i gn̄atōe ⁊ gn̄atioē Bea
ta gēs cui⁹ ē dn̄s de⁹ eius:
pplš quē elegit i hereditatē
ſibi De celo reſpexit dn̄s:
uidit oēs filios hoīum De
pparato hitaculo ſuo: reſ-
pexit ſr oēs q̄ hitant terrā

Qui finxit ſigillati corda
eoꝝ q̄ itelligit oīa opa eoꝝ
Nō ſaluat᷑ rex p mlta vtu
te ⁊ gigas nō ſaluabitur i
mltitudie vtutis ſue Fal-
lax equ⁹ ad ſalutē i hn̄dā-
tia āt vtutis ſue n̄ ſaluabit᷑
Ecce ocli dn̄i ſr metuētes
eū ⁊ i eis qui ſpant ſr mia
ei⁹ Et eruat a morte aīas
eoꝝ ⁊ alat eos i fame Aīa
nr̄a ſuſtiet dn̄z qm̄ adiutor
⁊ ptector nr̄ ē Quia in eo
letabitur cor nr̄m ⁊ i noīe
ſcō ei⁹ ſpauim⁹ Fiat mīa
tua dn̄e ſr nos q̄madmodū
ſpauim⁹ i te
Benedicā dn̄z i oī tpr
ſp laus ei⁹ i ore meo
In dn̄o laudabit᷑ aīa mea
audiāt māſueti ⁊ letentur.
Magnificate dn̄z mecū et
exaltemus nom̄ ei⁹ i idipz
Exq̄ſiui dn̄z ⁊ exaudiuit
me ⁊ ex oīb⁹ tribulatōibus
meis eripuit me Accedite
ad eū ⁊ illuiamini ⁊ facies
ur̄e nō cōfūdēt᷑ Iſte paup

clamauit ⁊ dn̄s exaudiuit
eū: ⁊ ex oib⁹ tribulatōib⁹
ei⁹ ſaluauit eū. Immittet
āgel⁹ dn̄i ī circuitu timētiū
eū: ⁊ eripiet eos. Guſtate ⁊
uidete qm̄ ſuauis ē dn̄s btūs
uir q̄ ſperat ī eo. Timete
dn̄z oēs ſcī ei⁹ qm̄ n̄ ē ino-
pia timētib⁹ eū. Diuites egue
rūt ⁊ eſurierūt: īqrētes aūt
dn̄z nō minuent̄ oī bono:
Venite filii audite me: timorē
dn̄i docebo uos. Quis ē hō
q̄ uult uitā: diligit dies ui-
dēre bonos. Prohibe liguā
tuā a malo: ⁊ labia tua ne
loquāt̄ dolū. Diuerte a ma
lo ⁊ fac bonū īqre pacē ⁊
pſeqre eā. Oculi dn̄i ſ̄ iu-
ſtos: ⁊ aures ei⁹ ad p̄ces
eoꝝ. Vultus aūt dn̄i ſuper
facientes mala: ut pdat de
t̄ra memoriā eoꝝ. Clama-
uer̄t iuſti et dn̄s exaudiuit
eos: ⁊ ex oib⁹ tribulatōib⁹
eoꝝ liberauit eos. Iuxta ē
dn̄s his q̄ tribulato ſūt cor
de: ⁊ humiles ſpū ſaluabit

Multe tribulationes iuſtoꝝ
⁊ de oib⁹ his liberauit eos
dn̄s. Cuſtodit dn̄s oīa oſſa
eoꝝ: unum ex his nō cōte-
retur. Mors peccatorum
peſſima: ⁊ qui oderit iuſtū
delinquent. Redimet dn̄s
animas ſeruoꝝum ſuoꝝū: ⁊
nō delinquēt oēs q̄ ſpant
in eo. ¶ Rectos decet
collaudatio ¶ Expugna
Iudica domine nocē
tes me: expugna ī-
pugnantes me. Apprehende
arma ⁊ ſcutū: ⁊ exurge in
adiutoꝛiū mihi. Effunde
frameā ⁊ ꝯclude aduerſus
eos q̄ pſequūt̄ me: dic aīe
mee ſal⁹ tua ego ſū. Cōfū
dant̄ ⁊ reuereātur: q̄rentes
aīam meā. Auertāt̄ retro
rſū ⁊ cōfūdantur cogitātes
mihi mala. Fiant tanq̄ꝫ
puluis ante faciem uenti: ⁊
angelus dn̄i coartans eos.
Fiant uie illoꝝ tenebre ⁊
lubricū: ⁊ angelus dn̄i per
ſequēs eos. Quoniā ḡtis

abſcōderunt mihi i interitu
laqī ſui:ſuacue exprobrauē
rūt aīam meā Veniat illi
laq⁹ quē ignorat ⁊ captio
quā abſcondit appſhēdat
eū:et ī laqū cadat ī ipz
Aīa aūt mea exultabit ī dño
et dlectabitur ſup ſalutari
ſuo ia oſſa mea dicet: dñe
qs ſilis tui. Eripiēs iopē
d manu fortioꝝ ei⁹: egenū
et paupē a diripiētib⁹ euz
Surgentes teſtes iniq: q
ignorabā iterrogabāt me
Tribuebant mihi mala p
bonis:ſterelitatē aīe meē.
Ego aūt cū mihi moleſti
eſſēt iduebar cilicio Hū
liabaz ī ieiunio aīaz meā:
⁊ orō mea ī ſinu meo cō
uertet Quaſi pximū quaſi
fratrē nrz ſic cōplacebam:
quaſi lugens ⁊ ɔtriſtat⁹ ſic
humiliabar Et aduerſum
me letati ſūt ⁊ ɔuenerunt:
congregata ſunt ſuper me
flagella ⁊ ignoraui Diſſi
pati ſunt nec compumpti

temptauerūt me:ſubſana
uerunt me ſubſanatione:
frenduerunt ſup me dētib⁹
ſuis Domine qn̄ reſpicies
reſtitue animam meam a
malignitate eorum: a leoi
bus unicā meā Cōfitebor
tibi ī eccleſia magna: ī po
pulo graui laudabo te Nō
ſupergaudeant mihi q ad
uſātur mihi inique: q odēt
me gratis ⁊ ānuūt oculis
Qm̄ mihi quidez pacifice
loquebant: ⁊ ī iracūdia tre
loquētes dolos cogitabāt
Et dilatauerūt ſup me os
ſuum: dixerunt euge euge:
uiderunt oculi nr̄i Vidiſti
domine ne ſileas: domine
ne diſcedas a me Exurge
⁊ intende iudicio meo: d⁹
meus ⁊ dn̄s meus ī cauſaz
meam Iudica me ſecūdū
iuſticiā tuaz dn̄e deus me⁹
⁊ nō ſupergaudeant mihi
Non dicant in cordibus
ſuis euge euge anime nr̄e:
nec dicant deuorabim⁹ eū.

Erubeſcant ⁊ reuereant͛
ſimul: qui gratulant͛ malis
meis Induant͛ confuſione
⁊ reuerentia: qui maligna
loquũtur ſuper me Exul-
tent ⁊ letentur qui uolunt
iuſticiam meaʒ: ⁊ dicãt ſẽp
magnificetur dominus qui
uolunt pacem ſerui eiꝰ Et
lĩgua mea meditabit͛ iuſti-
ciã tuam: tota die laudem
tuam.

Dixit iniuſtus ut delin-
quat i ſemet ipo: nõ
eſt timor dei añ oculos eiꝰ
Qm̃ doloſe egit i cõſpcũ eiꝰ
ut inueniatur iniquitas eiꝰ
ad odiũ Verba oris eius
iniquitas ⁊ dolus: noluit
intelligere ut bene ageret.
Iniquitatem meditatus
ẽ in cubili ſuo: aſtitit omni
uie nõ bone maliciã aũt nõ
odiuit Dñe i celo mĩa tua:
⁊ ṽitas tua uſqꝫ ad nubes
Iuſticia tua ſicut mõtes
dei: iudicia tua abiſſꝰ mlͭta
Hoĩes ⁊ iumẽta ſaluabis
domine: q̃ʒadmõʒ multi-
plicaſti miam tuam deus
Filij autẽ hominũ: i teg-
mine alaꝝ tuarum ſpabut
Inebriabũtur ab uberta-
te domꝰ tue: ⁊ torrẽte uo-
luptatis tue potabis eos.
Qm̃ apud te eſt fons uite
⁊ in lumine tuo uidebi-
mus lumen Pretende
miſericordiam tuam ſciẽ-
tibus te: ⁊ iuſtitiam tuam
his qui recto ſũt corde Nõ
ueniat mihi pes ſuperbie:
⁊ manus peccatoris non
moueat me Ibi ceciderũt
qui operantur iniq̃tatem:
expulſi ſunt nec potuerũt
ſtare ¶ Expugna ĩpugnã-
tes me ¶ Reuela dño

Noli emulari i mali-
gnãtibꝰ: neqꝫ zelaue-
ris facientes iniq̃tatẽ Qm̃
tãq̃ꝫ fenũ uelocit͛ areſcet: ⁊
q̃ẽadmõʒ olera herbaruʒ
cito decidẽt Spa i dño ⁊ fac
b oĩtatẽ. ⁊ ihita trã ⁊ paſce
ris i diuitiis eiꝰ Delectare

in dn̄o ⁊ dabit tibi petiões
cordis tui Reuela dn̄o uiā
tuā: ⁊ ſpa i eo ⁊ ipſe faciet
Et educet quaſi lumen
iuſticiam tuā: ⁊ iudicium
tuū tāq̄ʒ meridiē: ſubdit⁹
eſto dn̄o ⁊ ora eū Noli e-
mulari in eo q̄ pſperatur i
uia ſua: ⁊ i hoīe faciente i-
iuſticias Deſine ab ira et
derelinque furorē: noli emu
lari ut maligneris Qm̄ q̄
malignant exterminabūt
ſuſtinentes autē dominū
ipſi hereditabūt terrā Et
adhuc puſillum ⁊ non erit
peccator: ⁊ queres locum
ei⁹ ⁊ nō inuenies Māſueti
autē hereditabunt terrā: ⁊
delectabūt in multitudine
pacis Obſeruabit peccator
iuſtum ⁊ ſtridebit ſup eum
dentib⁹ ſuis Dominus āt
irridebit eū: qm̄ pſpicit q
ueniat dies ei⁹ Gladiū eua
ginauerūt peccōres: itēderūt
arcū ſuū Ut decipiāt paupē
⁊ inopē ut trucident rectos
corde Gladius eorū intret
i corda ipſorū: ⁊ arc⁹ eorū
cōfringatur Meli⁹ ē modicū
iuſto: ſup diuicias peccōrū
multas Qm̄ brachia peccō
rū cōterent: cōfirmat autem
iuſtos dn̄s Nouit dn̄s dies
imaculatorū: ⁊ hereditas
eorū i eternū erit Nō cōfū-
det i tēpore malo: ⁊ i dieb⁹
fāis ſaturabuntur: q̄a peccō
res pibunt Inimici uero
dn̄i mox honorificati fue-
rit ⁊ exaltati: deficientes
quēadmodū fum⁹ deficient
Mutuabit peccōr ⁊ n̄ ſoluet
iuſt⁹ āt miſeret ⁊ tribuet Qr
bn̄dicētes ei hereditabūt t-
rā: maledicētes āt ei diſpi-
būt A pō dn̄ʒ greſſ⁹ hoīs
diriget: ⁊ uiā ei⁹ uolet Cū
ceciderit nō collidet: q̄a dn̄s
ſupponit manū ſuā Iuni-
or fui et eni ſenui: ⁊ n̄ uidi
iuſtū derelictum: nec ſem
eius q̄rens panem Tota
die miſeretur ⁊ cōmodat: ⁊
ſemē illi⁹ in bn̄dictōe erit.

Declina a malo ⁊ fac bonū
⁊ inhita in ſcl'm ſcl'i. Quia
dn̄s amat iudiciū ⁊ nō de-
relīqt ſctos ſuos: i eternuz
cōſeruabūt'. Iniuſti puni-
ent' ⁊ ſemen ipſoꝝ peribit
Iuſti autē hereditabunt
trā: ⁊ inhitabūt i ſclz ſcl'i ſu-
eaz. Os iuſti meditabitur
ſapiaz: ⁊ ligua ei' loquet'
iudiciū. Lex dei ei' i corde
ipius: ⁊ nō ſupplātabūtur
greſſ' ei'. Cōſiderat pccōr
iuſtū: ⁊ qrit mortificare eū
Dn̄s āt nō derelīqt eū in
maib' ei': nec dānabit euz
cū iudicabit' illi. Expecta
dn̄z ⁊ cuſtodi uiā ei': ⁊ ex-
altabit te ut hereditate ca-
pias terraz cum' perierint
pccōres uidebis. Vidi ipiū
ſuperexaltatū: ⁊ eleuatū ſicut
cedros libani. Et trāſiui ⁊
ecce nō erat: q̄ſiui eū ⁊ nō
eſt inuet' loc' ei'. Cuſtodi
īnocētiā ⁊ uide eq̄tatē: qm̄
ſūt reliq̄e hōi pacifico. In-
iuſti āt diſpibūt ſil' reliquie
ipioꝝ īteribūt. Salus autē
iuſtoꝝ a dn̄o: ⁊ ptector eo-
rū i tp̄e tribulatōis. Et ad-
iuuabit eos: ⁊ eruet eos a
peccōribus: ⁊ ſaluabit eos
q̄a ſpauerūt i eo.

Domine ne in furore
tuo arguas me neqz in ira
tua corripias me. Qm̄ ſa-
gitte tue īfixe ſūt mihi et
confirmaſti ſup me manū
tuam. Non eſt ſanitas in
carne mea a facie ire tue n̄
eſt pax oſſib' meis a facie
pccōꝝ meorum. Qm̄ ini-
q̄tates mee ſupgreſſe ſūt
caput meū ⁊ ſicut on' gra-
ue grauate ſūt ſup me. Pu-
trueīt ⁊ corrupte ſūt cica-
trices mee. a facie īſipiē-
cie mee. Miſer factus ſum
et curuatus ſum uſqz i fi-
nem tota die contriſtatus
ingrediebar. Quoniam
lūbi mei ipleti ſūt illuſiōib'
⁊ nō ē ſaītas i carne mea.

Afflictus ſū ⁊ hūiliat⁹ ſuꝫ
nimis: rugiebaꝫ a gemitu
cordis mei. Dñe añ te om-
ne deſideriū meū ⁊ gemitus
meus ad te nō ē abſcōdit⁹.
Cor meū ɔturbatū ē i me
dereliqͥt me v͛tus mea: ⁊
lumē oculorū meorū ⁊ ipm
nō ē mecū. Amici mei ⁊ ꝓ-
ximi mei aduerſū me apꝓ
piquerūt ⁊ ſteterūt. Et q
iuxta me erāt de lōge ſte-
terūt: ⁊ uiꝫ faciebāt q̄ q̄re-
bant animā meā. Et q̄ in
quirebāt mala mihi locuti
ſūt uanitates. ⁊ dolos tota
die meditabant⁹. Ego aūt
tāq̄ꝫ ſurd⁹ nō audiebā: et
ſicut mut⁹ nō apiēs os ſuū.
Et fact⁹ ſū ſicut homo nō
audiens ⁊ nō habens i ore
ſuo redargutōes. Qm̄ i te
dñe ſpaui: tu exaudies me
dñe deus meus. Quia dixi
neqñ ſupergaudeant mihi
inimici mei: ⁊ dū ɔmouēt
pedes mei: ſup me magna
locuti ſūt. Qm̄ ego i flagel
la paratus ſū et dolor me⁹
in cōſpectu meo ſēp. Qm̄
iniq̄tatē meā ānūciabo: et
cogitabo ꝓ pccō meo.
nūci āt mei uiuūt et ɔfirāti
ſūt ſup me: et multiplicati
ſūt q̄ oderunt me inique.
Qui retribuunt mala pro
bonis: detrahebant mihi:
quoniaꝫ ſequebar boītatē.
Ne derelinquas me dñe
deus meus: ne diſceſſeris a
me. Intende i adiutoriū
meum domine deus ſalu-
tis mee. ¶ Reuela dño
uiam tuam. ¶ Dñe in
celo miſericordia tua.
Et ueritas tua uſq̄ꝫ ad nu
bes. ¶ All'a. all'. all'.
¶ Surrexit dominus
de ſe. all'. ¶ Qui ꝓ nobis
pepēdit i ligno all'.
¶ Miſerere mei dūs.
Miſerere mei dūs: ſcḋm
magnā miaꝫ tuā. Et
ſcḋm multitudīeꝫ miſeratiō
nū tuaꝝ dele iniq̄tateꝫ meaꝫ

Amplius lava me ab iniquitate
mea ⁊ a pccō meo munda
me Qm̄ iniqtatē meā ego
cognoſco ⁊ pccūz meum cō
me ē ſep Tibi ſoli peccaui
⁊ maluz corē te feci ut iu-
ſtificeris i ſmoibus tuis ⁊
uincas cuz iudicaris Ecce
eīz in iniqtatibus ɔcept⁹ ſū
⁊ i pccis ɔcepit me mater
mea Ecce eīz vitātē dile-
xiſti icerta ⁊ occlta ſapiētie
tue maifeſtaſti mihi Aspg-
es me dn̄e hyſopo ⁊ mūda
bor lauabis me ⁊ ſr niuē d
albabor Auditui meo da-
bis gaudiū ⁊ leticiā ⁊ exul
tabūt oſſa hūiliata Auerte
faciem tuaz a pccis meis ⁊
oēs iniqtates meas dele Cor
mūdū crea i me de⁹ ⁊ ſpūz
rectū inoua iuiſcerib⁹ meis
Ne piciās me a facie tua ⁊
ſpūz ſctm̄ tuū ne auferas
a me Redde mihi leticiaz
ſalutaris tui ⁊ ſpū pꝛīcipa
li ɔfirma me Docebo ini-
quos uias tuas ⁊ ipij ad te

ɔuertent Libera me d ſā
guinibus dus deus ſalutis
mee ⁊ exultabit ligua mea
iuſticiaz tuaz Dn̄e labia
mea aperies ⁊ os meū ānū
ciabit laudez tuaz Qm̄ ſi
uoluiſſes ſacrificiū dediſſē
utiqz holocauſtis nō delec
taberis Sacrificium deo
ſpiritus cōtribulat⁹ cor cō
tritum et humiliatum deus
nō deſpicies Benigne fac
domine in bona uoluntate
tua ſyon ut hedificentur
muri iheruſalez Tunc acc-
eptabis ſacrificiuz iuſticie
oblationes ⁊ holocauſta
tunc imponent ſup altare
tuum uitulos
Miſerere mei deus
Intellige clamorem meuz
domine ⁊ verba mea
Deus dus meus ad te de
luce uigilo L Ipm ¶ Cō
uerſ⁹ ē.
COnfitebor tibi dn̄e
qm̄ irat⁹ es mihi ɔūſ⁹
ē furoꝛ tu⁹ ⁊ ɔſolat⁹ es me

Ecce dūs ſaluator meus: fiducialit̃ agã ⁊ nõ timebo Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dñs. ⁊ fact⁹ ẽ mihi in ſalute. Haurietis aq̃s in gaudio d̉ fõtib⁹ ſaluatoris ⁊ dicetis i illa die ↄfitemi dño ⁊ iuocate nomen eius Notas facite i populis ad iuẽtiones ei⁹ mẽtote qm̃ excelſũ ẽ nom̃ ei⁹. Cãtate dñ o qm̃ magifice fecit ãũcia te hoc i uniu̓ſa terra Exulta ⁊ lauda hitatio ſyon: quia magnus i medio tui ſanctus iſrael ¶ Cõu̓ſ⁹ eſt furor tuus domine et conſolatus es me Laudate dominuz de celis ¶ Jpm

NOx preceſſit dies ãt appropinquauit abiciamus ergo opera tenebrarũ ⁊ iduamur arma lucis ſic ut in die honeſte ambulem⁹.

Splẽdor pãne gl̃e de luce lucẽ proferens lux lucis ⁊ fõs lumis dies diẽ illuminãs Verusq̃z ſol illabere micãs nitore ꝑpeti iubarq̃z ſc̃ti ſpũs infunde nr̃is ſenſib⁹ Votis uocem⁹ te patrẽ patrẽ ꝑhẽnis gl̃e: p̃rez potentis gratie culpã releget lubricaz Informet act⁹ ſtrenuos dẽtẽ retũdat inuidi caſus ſecũdet aſpos donet gerendi graciaz mentem gubernet ⁊ regat caſto fideli corpore fides calore ferueat fraudis uenena neſciat Chriſt⁹q̃z nobis ſit cibus potuſq̃z noſter ſit fides leti bibamus ſobriã ebrietatẽ ſpiritus. Letus dies hic trãſeat pudor ſit ut diluculum fides velut meridies crepuſculũ mẽs neſciat Aurora curſus ꝓuehit aurora totus ꝓdeat in p̃re totus filius et totus in u̓bo pater Deo pr̃i ¶ Repleti ſum⁹ mane mia tua ℞ Exltauim⁹ ⁊ delectati ſum⁹.

Benedict⁹ dn̄s deus iſrael

℟ ypm

Jubilemus do ſalutari nr̄o

℣ Uenite

CONſors paterni luminis lux ipſe lucis ⁊ dies noctē canendo rumpimus aſſiſte poſtulantibus Aufer tenebras mentiū fuga cateruas demonū expelle ſōnolentiam ne pigritantes obruat Sic xp̄e nobis omnibus indulgeas credētibus ut proſit exorātibꝫ qđ precinētes pſallimus

Preſta pater piiſſime

℣ Ut non delinquam

Dixi cuſtodiam uias meas ut nō delinquam in ligua mea Poſui ori meo cuſtodiam cum cōſiſteret peccator aduerſum me Obmutui ⁊ hūiliat⁹ ſū ⁊ ſilui a bonis ⁊ dolor me⁹ renouatus eſt Concaluit cor meum intra me ⁊ in meditatiōe mea exardeſcet ignis Locut⁹ ſū ī ligua mea notum fac mihi dn̄e finē meum Et numerum dierꝫ meorū qs eſt ut ſciā quid deſit mihi Ecce mēſurabiles poſuiſti dies meos . et ſubſtātia mea tāq̄ꝫ nihilū añ te Uerūtn̄ uniuerſa uanitas oīs hō uiuens Uerūtn̄ ī ymagine ptrāſit hō: ſꝫ et fruſtra cōturbatur Theſaurizat ⁊ ignorat: cui cōgregabit ea Et nūc que eſt expectatio mea nonne dn̄s ⁊ ſubſtātia mea apud te ē Ab oībus iniq̄tatib⁹ meis erue me: ob pbriū īſipienti dediſti me . Obmutui et non apperui os meum quoniaꝫ tu feciſti amoue a me plagas meas A fortitudine manus tue ego defeci in icrepationibus: propter iniq̄tatē corripuiſti hoīeꝫ Et tabeſcere feciſti ſit araneā aīaꝫ ei⁹ uerūtn̄ uane ꝯtbatur oīs homo

Exaudi orationem meam dn̄e ⁊ dp̄recationem meaꝫ

aurib₃ percipe lachrimas meas Ne ſileas qm̄ aduena ego ſū apud te ⁊ peregrin⁹ ſicut oēs p̄res mei Remitte mihi ut refrigerer prius q̄₃ abea₃ ⁊ āplius nō ero.

Expectans expectaui dn̄₃ ⁊ itēdit mihi Et exaudiuit p̄ces meas : ⁊ eduxit me d lacu miſerie ⁊ de luto fecis Et ſtatuit ſupra petrā pedes meos: ⁊ direxit greſſus meos Et immiſit in os meu₃ cāticū nouū carmen deo nr̄o Videbūt multi et timebūt ⁊ ſpabūt i dn̄o Beatus uir cuius ē nomē domini ſpes ei⁹ ⁊ nō reſpexit in uanitates ⁊ inſanias falſas Multa feciſti tu dn̄e deus meus mirabilia tua: ⁊ cogitatōibus tuis nō eſt q̄s ſimilis ſit tibi Annūciaui ⁊ locut⁹ ſū: multiplicati ſunt ſuper numerum Sacrificiū ⁊ oblatiōe₃ noluiſti aures autem pfeciſti mihi

Holocauſtum ⁊ pro pccō non poſtulaſti : tunc dixi ecce uenio In capite libri ſcriptū eſt de me ut facerē uolūtatē tuam deus meus uolui et legem tuam in medio cordis mei Annūciaui iuſtitiam tuam in eccleſia magna : ecce labia mea nō prohibebo domine tu ſciſti Iuſticiam tuam non abſcondi in corde meo. ueritatem tuam ⁊ ſalutare tuum dixi Non abſcondi miſericordiam tuam et ueritatem tuam aconcilio multo Tu autem domine ne longe facias miſerationes tuas a me miſercordia tua ⁊ ueritas tua ſēp ſuſcepert̄ me Qm̄ circūdedert̄ me mala quorum non eſt numerus conprehēderunt me: iniqtates mee : et non potui ut uiderē Multiplicate ſūt ſ̄r capillos capitis mei ⁊ cor meū dereliq̄t me Cōplaceat

tibi dñe ut eruas me : dñe ad adiuuandũ me reſpice .
Confũdãtur ⁊ reuereant ſimꝉ q̃ q̃runt aĩaꝫ meaꝫ ut auferant eaꝫ. Cõuertãtur retrorſũ ⁊ reuereant : q̃ uolunt mihi mala. Ferant ꝯfeſti ꝯfuſionẽ ſuã: q̃ dicũt mihi euge euge. Exultẽt et letẽtur ſup te ões q̃rẽtes te ⁊ dicant ſẽp magnificetur dñs q̃ diligunt ſalutarẽ tuũ
Ego aũt mẽdic⁹ ſũ ⁊ paup dñs ſollicitus ẽ mei. Adiutor meus ⁊ ꝓtector meus tu es dus meus ne tardaueris. ℭ Ut nõ dlinquam in lingua mea. ℭ Sana domine.
Beat⁹ q̃ intelligit ſup egenũ ⁊ paupẽ i die mala liberabit eũ domin⁹. Dñs conſeruet eũ ⁊ uiuificet eũ ⁊ beatũ faciat eum i terra: ⁊ nõ tradat eũ i aĩaꝫ inimicorum eius. Dominus opem ferat illi ſuper lectuꝫ doloris eius: uniuerſum ſtratũ eius uerſaſti in ĩfirmitate eius. Ego dixi domine miſerere mei: ſana aĩaꝫ meã quia peccaui tibi. Inimici mei dixerũt mala mihi qñ morietᷣ ⁊ ꝑibit nomẽ eius. Et ſi ĩgrediebatᷣ ut uideret uana loquebatᷣ cor eius cõgregauit iniq̃tateꝫ ſibi. Egrediebatur foras ⁊ loquebatur in idipſum.
Aduerſum me ſuſurrabãt omnes inimici mei: aduerſum me cogitabant mala mihi. Verbum iniquum conſtituerunt : aduerſum me : nunquid qui dormit non adiciet ut reſurgat. Et enim homo pacis mee in quo ſperaui : qui edebat panes meos magnificauit ſuper me ſupplantationeꝫ
Tu autem domine miſerere mei : ⁊ reſuſcita me et retribuam eis. In hoc cognoui quoniã uoluiſti me : qm̃ non gaudebit inimic⁹ me⁹ ſuper me. Me aũt pp

innocentiam ſuſcepiſti : et
ↄfirmaſti me i ↄſpectu tuo
i eternū Bn̄dict⁹ dn̄s de⁹
iſrael a ſclo ⁊ uſqꝫ i ſclm̄ .
fiat fiat.
Quēadmodū dſiderat
ceruus ad fōtes aq̄ꝝ
ita deſiderat aīa mea ad te
deus. Sitiuit aīa mea ad
deum fonteꝫ uiuuꝫ: quādo
ueniam ⁊ apparebo ante
faciē dei . Fuerunt mihi
lacrime mee panes die ac
nocte dū dī mihi quotidie
ubi ē deus tu⁹. Hec recor-
datus ſū ⁊ effudi i me aīaꝫ
meā qm̄ trāſibo in locum
tabernacli admirabilis uſqꝫ
ad domū dei. In uoce ex-
ultatiōis ⁊ cōfeſſiōis ſonus
epulantis Quare triſtis es
aīa mea ⁊ quare ↄtbas me
Spera i deo qm̄ adhuc cō
fitebor illi ſalutare uultus
mei ⁊ deus meus Ad me
ipm̄ aīa mea ↄturbata eſt
ppea memor ero tui de tr̄a
iordaīs ⁊ hermoīs a mōte
modico Abyſſus aby-
ſū iuocat i uoce catharacta
rū tuaꝝ: Oīa excelſa tua ⁊
fluctus tui : ſup me trāſieſt
In die mādauit dn̄s miaꝫ
ſuā: ⁊ nocte canticū ei⁹.
pud me oẑo dō uite mee:
dicā deo ſuſceptor me⁹ es:
Quare obli⁹ es mei: ⁊ q̄r
cōtriſtat⁹ īcedo dū affligit
me inimicus . Dū ↄfrigūt
oſſa mea exp̄brauert mihi
q̄ tribulant me inimici mei.
Dū dicūt mihi p ſingulos
dies ubi es deus tu⁹: quare
triſtis es aīa mea: ⁊ quare
cōturbas me. Spera i do
qm̄ adhuc cōfitebor illi: ſa
lutare uultus mei et deus
meus . Sana dn̄e aīam
meam quia peccaui tibi
Eructauit
Deus aurib⁹ noſtris
audiuimus patres
noſtri ānunciauert nobis
Opus quod opatus es in
diebus eoꝝ: ⁊ i dieb⁹ āntiq̄s

Manꝰ tua gẽtes diſpdidit
⁊ plãtaſti eos: afflixiſti po-
pulos ⁊ expuliſti eos. Nec
eiꝫ i gladio ſuo poſſederũt
t̃rã: ⁊ brachiũ eoꝝ nõ ſal-
uauit eos. Sed dext̃a tua ⁊
brachiũ tuũ ⁊ illũiatio uul
tus tui: q̇ cõplacuiſti in eis
Tu es ipe rex meꝰ ⁊ deus
meꝰ q̇ mãdas ſalutes iacob
In te ĩimicos nr̃os uẽtila
bimꝰ cornu: ⁊ i noĩe tuo ſp
nemꝰ iſurgẽtes i nobis. Nõ
eiꝫ i arcu meo ſpabo ⁊ gla
dius meus nõ ſaluabit me
Saluaſti eiꝫ nos de affli-
gentibꝰ nos ⁊ odiẽtes nos
cõfudiſti. In dõ laudabiũr
tota die: ⁊ i noĩe tuo ꝯfite-
biũr i ſcl'm. Nũc aũt repu-
liſti ⁊ cõfudiſti nos: et non
egredieris deꝰ i uirtutibus
nr̃is. Auertiſti nos retrorſũ
poſt inimicos nr̃os: et qui
oderũt nos diripiebãt ſibi
Dediſti nos tãq̃ʒ oues eſ-
caꝝ: ⁊ in gentibus diſpſiſti
nos. Vendidiſti pplꝫ tuuꝫ

ſie p̃cio: ⁊ nõ fuit mlt̃itudo
i cõmutatioibus eoꝝ. Po-
ſuiſti nos op ꝓbriũ uicinis
nr̃is: ſubſanationẽ ⁊ d'riſuꝫ
his q̇ ſũt in circuitu noſtro
Poſuiſti nos i ſilĩtudineꝫ
gentibꝰ: cõmotionẽ capitis
i ppl'is. Tota die uerecõdia
mea ꝯ̃ me eſt: ⁊ ꝯfuſio fa-
ciei mee cooperuit me. A uoce
exꝓbrãtis ⁊ obloquẽtis: a
facie inimici ⁊ perſequẽtis
Nec oĩa uenerũt ſup nos
nec obliti ſumꝰ te: ⁊ inique
nõ egimꝰ in teſtamẽto tuo
Et non receſſit retro cor
nr̃m: ⁊ declinaſti ſemitas nr̃as
a uia tua. Qm̃ humiliaſti nos
in loco afflictionis. ⁊ coop
uit nos umbra mortis. Si
obliti ſumus nomen dĩ nr̃i
et ſi expandimus manus
noſtras ad deum alienum
Nonne deus requiret iſta
ipe enim nouit abſcondita
cordis. Quoniam ꝓpt̃ te
mortificaꝰr tota die extiati
ſumꝰ ſicut oues occiſionis

Exurge q̄re obdormis dn̄e
exurge ⁊ ne repellas i finē
Quare faciē tuā auertis :
obliuiſceris inopie noſtre et
tribulatōis nr̄e Qm̄ humi-
liata ē i puluere aīa noſtra
cōglutinat⁹ ē i terra uēter
noſter Exurge dn̄e adiuua
nos : ⁊ redime nos ꝓpter
nom̄ tuū.

ERuctauit cor meum
vbū bonū: dico ego
opa mea regi Lingua mea
calam⁹ ſcribe: uelocit̄ ſcri-
bentis Speciosus forma
p̄filijs hoim diffuſa ē grā
in labijs tuis: ꝓpea bn̄dixit
te deus in eternū Accīgerē
gladio tuo: ſup femur tuū
potentiſſie Specie tua et
pulchritudie tua: itende ꝓ
ſpere ꝓcede ⁊ regna Pro-
pter ueritatem ⁊ māſuetu
dinez ⁊ iuſticiam ⁊ deducet
te mirabiliter dextera tua
Sagitte tue acute: populi
ſub te cadent i corda ini-
micorū regis Sedes tua
deus in ſeculū ſeculi: uirga
directionis uirga regni tui
Dilexiſti iuſticiaz et odiſti
iniquitatē: ꝓpea bn̄dixit te
deus deus tu⁹ oleo leticie
precōſortibus tuis Mirra
⁊ gutta ⁊ caſſia a ueſtimtis
tuis i domibus eburneis:
ex quibus delectauerūt te
filie regum in honore tuo
Aſtitit regina a dextris
tuis ⁊ ueſtitu deaurato: cir
cundata uarietate. Audi
filia ⁊ uide ⁊ inclina aurem
tuam ⁊ obliuiſcere populū
tuū ⁊ domū patris tui Et
concupiſcet rex decorē tuū
quoniam ipſe eſt dominus
deus tuus: ⁊ adorabūt euz
Et filie tiri in muneribus
uultū tuuz deprecabūtur
omnes diues plebis Oīs
glā eius filie regis ab itus
i fimbrijs aureis circuāicta
uarietatib⁹ Adducēt regi
uirgines poſt eaz : proxie
ei⁹ afferētur tibi. Afferēt
in leticia ⁊ exultatione :

adducentur i tēpluʒ regis
Pro prībus tuis nati ſūt
tibi filij: cōſtitues eos pri-
cipes ſuper oēʒ terrā Me
mores erunt nois tui dñe:
i omni gñatiōe ⁊ gñationē
Propterea ppl'i ɔfitebūť
tibi i eternuʒ: ⁊ i ſcl'ʒ ſcl'i.
Eructauit cor meum
ṽbū bonū Adiutor.
Deus nr̄ refugiuʒ et
vt' adiutor i tribulatōib'
que inuenerunt nos nimis
Propterea nō timebim'
dum turbabiť terra: ⁊ trāſ
feretur mōtes i cor maris
Sonuerūt ⁊ ťbate ſūt aque
eoruʒ: conturbati ſūt mō-
tes i fortitudie ei' Flumis
ipetus letificat ciuitatem
dei: ſanctificauit taberna-
culum ſuum altiſſimus:
Deus i medio ei' nō ɔmo
uebitur: adiuuabit eā deus
mane diluculo Cōturbate
ſūt gētes ⁊ iclinata ſūt re-
gna: dedit uocē ſuā ⁊ mota
ē trā Dñs ṽtutū nobiſcū:
ſuſceptor nr̄ dus iacob Ve
nite ⁊ uidete opera dñi que
poſuit prodigia ſuper trā:
auferens bella uſq; ad fine
terre Arcū cōteret ⁊ ɔfriget
arma ⁊ ſcuta cōburet igni
Vacate ⁊ uidete qm̄ ego
ſū dus: exaltabor igētib'
⁊ exaltabor in terra Dñs
ṽtutū nobiſcuʒ: ſuſceptor
nr̄ deus iacob
Omnes gentes plau
dite manibus iubilate deo
in uoce exultationis Qm̄
dñs excelſus terribilis: rex
magnus ſup oēm terram
Subiecit pplos nobis: et
gentes ſub pedib' noſtris:
Elegit nobis hereditateʒ
ſuā: ſpeciē iacob quē dilexit
Aſcēdit dus i iubilo ⁊ dñs
i uoce tube Pſallite do nr̄o
pſallite pſallite regi noſtro
pſallite Qm̄ rex oīs terre
dus: pſallite ſapiēť Regna
bit deus ſr̄ gētes: ds ſedet
ſr̄ ſedē ſctā ſuā Pricipes
pplo ɔgregati ſūt ● ū do

habraā: qm̄ dn̄i fortes terre uehemēt eleuati sūt. Ad- iutor i tribulatōib⁹

Magnus dn̄s:

Magnus dn̄s ꝛ lauda bilis nimis: i ciuitate di nr̄i i mōte ſc̄o ei⁹. Fū- dat exultatōe uniuerſe tre: mons ſyō latera aquilois ciuitas regis magni. Deus i domib⁹ ei⁹ cognoſcet: cū ſuſcipiet eā. Qm̄ ecce reges cōgregati ſūt: cōueneīt in unū. Ipi uidentes ſic ad- mirati ſūt: conturbati ſunt cōmoti ſūt: tremor appbē- dit eos. Ibi dolores ut parturiētis: i ſpū uehemēti cōteres naues tharſis. Sic audiuim⁹ ſic uidim⁹ i ciui- tate dn̄i ūtutū: i ciuitate di nr̄i: d̄us fūdauit eā i etnuz. Suſcepim⁹ d̄us miaz tuā: in medio tēpli tui. Scdm nomē tuum d̄us: ſic ꝛ laus tua i fines terre: iuſticia plena ē dextra tua. Letet̄ mons ſyon ꝛ exultent filie iude: pp iudicia tua domīe. Circūdate ſyon ꝛ cōplec- timī eā: narrate i t̄rib⁹ ei⁹. Ponite corda ur̄a i uirtute ei⁹ ꝛ diſtribuite domos ei⁹ ut enarretis i ꝓgenie altera. Qm̄ hic ē deus nr̄ i etnuz ꝛ i ſc̄lz ſc̄li: ipē reget nos i ſecula.

Audite hec oēs gētes aurib⁹ pcipite omēs qui hītatis orbē. Quiqꝫ ter- rigie ꝛ filij hoīuz: ſil̄ i unū diues ꝛ paup. Os meū loq̄ tur ſapiētiam: ꝛ meditatio cordis mei prudētiā. In- clīabo i pabolā aurē meā apiā i pſaltio ꝓpoitōez mēā. Cur timebo in die mala iniq̄tas calcanei mei circū- dabit me. Qui cōfidunt in ūtute ſua: ꝛ in m̄ltitudine diuitiaꝝ ſuaꝝ gl̄ant. Frat̄ nō redimit redimet hō ꝛ n̄ dabit deo placatiōnē ſuaz. Et precium r̄ demptiois anime ſue: ꝛ laborabit in e ternū: ꝛ uiuet adhuc i finē.

Non uidebit interituʒ cū
uidꝛit ſapiētes moꝛiētes ſil'
īſipiēs ⁊ ſtultus ꝑibūt Et
relinqnt alienis diuitias ſuas
⁊ ſepulchra eoꝝ dom⁹ illoꝝ
ī eternū Tabernacula eoꝝ
ī ꝓgenie ⁊ ꝓgenie: uocauerūt
noīa ſua ī terris ſuis Nō cū
ī honore eēt nō ītellexit :
cōpat⁹ ē iumētis īſipiētib⁹:
⁊ ſilis fcūs ē illis Nec uia
illoꝝ ſcādalū ipis ⁊ poſtea
ī oꝛe ſuo ꝯplacebūt Sicut
oues ī iferno poſiti ſūt: mo
rs dpaſcet eos Et dnabūt
eoꝝ iuſti ī matutio: ⁊ auxi-
liū eoꝝ ueteraſcet ī iferno a
glā eoꝝ Verūtn̄ ds rdimet
aīaʒ meā d manu iferi: cuʒ
accepit me Ne timueris cū
diues fcūs fuerit hō: ⁊ cuʒ
mltiplicata fuerit glā do-
m⁹ ei⁹ Qm̄ cū īterit nō ſu
met oīa: nꝫ deſcēdet cū eo
glā ei⁹ Quia aīa ei⁹ ī uita
ipi⁹ bn̄dicet: ꝯfitebit' tibi cū
bn̄feceris ei Introibit uſꝫ
ī ꝓgenies prūʒ ſuoꝝ: ⁊ uſꝫ
ī etnū nō uidebit lumē Hō
cū ī honore eēt nō ītellexit
ꝯpat⁹ ē iumētis īſipiētib⁹ ⁊
ſilis fcūs ē illis ¶ Magn⁹
dn̄s ⁊ laudabilis nimis
Deus deoꝝ
DEus deoꝝ dn̄s locut⁹
ē: ⁊ uocauit trā A ſo
lis oꝛtu uſqꝫ ad occaſū. ex
ſyon ſpēs dcoꝛis ei⁹ Deus
maīfeſte ueniet : deus nr̄ ⁊
n̄ ſilebit Ignis ī ꝯſpcū ei⁹
exardeſcet: ⁊ ī circuitu eius
tēpeſtas ualida Aduoca-
uit celū d ſurſū: ⁊ trā diſcer
nere pplūʒ ſuū Cōgregate
illi ſcōs ei⁹ q̄ oꝛdināt te-
ſtamētū ei⁹ ſꝫ ſacrificia Et
ānūciabūt celi iuſticiā eius
qm̄ ds iudex ē Audi pplus
meus ⁊ loq̄r iſrael: ⁊ teſti-
ficaboꝛ tibi ds ds tu⁹ ego
ſuʒ Nō ī ſacrificijs tuis ar
guam te holocauſta āt tua
ī ꝯſpcū meo ſūt ſep Nō ac
cipiā d domo tua uitulos:
neqꝫ d gregib⁹ tuis hircos
Qm̄ mee ſūt oēs fere ſiluaꝝ

iumta i mõtibus ⁊ boues
Cognoui oĩa uolatilia ce
li: ⁊ pulchritudo agri mecũ
ẽ. Si eſurĩero nõ dicã tibi:
meus ẽ eĩz orbis t̃re: ⁊ ple
nitudo ei⁹ Nũqd mãduca-
bo carnes thauroꝝ: aut ſã
guiẽz hircoꝝ potabo Im
mola deo ſacrificiũ laudis:
⁊ redde altiſſio uota tua Et
inuoca me i die tribulatõis
eruam te ⁊ honorificabis
me Pctõri aũt dixit deus: q̃r
tu enarras iuſticias m̃as: ⁊
aſſuis teſtamẽtũ meũ: p os
tuũ Tu vo odiſti diſcipliaz
⁊ piciſti ſmones meos re
trorſũ. Si uidebas furem
currebas cũ eo: ⁊ cũ adul-
teris portionẽ tuã põebas
Os tuũ hũdauit malicia:
⁊ ligua tua cõcinabat do-
los Sedẽs aduerſ⁹ fratrez
tuũ loq̃baris: ⁊ aduerſus fi
liũ matris tue põebas ſcã-
dalũ: hec feciſti ⁊ tacui Ex
iſtiaſti iniq ꝙ ero tui ſilis
arguã te ⁊ ſtatuã ꝯ faciem
tuã Intelligite hec q̃ obli
uiſcimi deũ: neq̃n rapiat et
nõ ſit q̃ eripiat Sacrifitiũ
laudis honorificabit me: ⁊
illic iter quo oñdaz illi ſa-
lutare dei.
Quid gl̃aris i malicia
q̃ potẽs es i iniq̃tate
Tota die iiuſticiã cogita-
uit ligua tua: ſic nouacula
acuta feciſti dolũ Dilexiſti
maliciã ſ̃ꝫ benignitatẽ: ini-
q̃tatẽ magis q̃ꝫ loq̃ eq̃tatẽ
Dilexiſti oĩa v̾ba p̃cipita
tõis: ligua doloſa Ꝓptea
deus deſtruet te i finẽ: euellet
te ⁊ emigrabit te d tabe-
naculo tuo ⁊ radicẽ tuã de
t̃ra uiuẽtiũ Videbũt iuſti ⁊
timebũt ⁊ ſ̃ꝫ eũ ridebũt: ⁊
dicet ecce hõ q̃ nõ poſuit
deũ adiutoꝛẽ ſuũ Sed ſpa
uit i multitudie diuitiaruꝫ
ſuarũ: ⁊ p̃ualuit i uanitate
ſua Ego autez ſicut oliua
fructifera i domo dei: ſpaui
i mĩa dei i et̃nũ: ⁊ i ſcl̃ꝫ ſcl̃i
Cõfiteboꝛ tibi i ſcl̃ꝫ quia

fecisti ꝛ expectabo nomen tuū qm̄ bonū ē i ɔſpū ſcto rū tuoꝝ ¶ De⁹ deoꝝ dn̄s locut⁹ ē ¶ Immola do ſa crificiū laudis ¶ Et redde altiſſio uota tua ¶ Alľa. al. al. ¶ Surrexit dn̄s ṽe alľa. ¶ Et appuit Simōi alľa. ¶ Dele dn̄e iniq̄tatē meā ¶ Miſerere mei de⁹ ¶ Salutare

Iudica me de⁹ ꝛ diſ cerne cāz meā: ɔ̇ gē te non ſcta ab hoīe iniquo ꝛ doloſo erue me Quia tu es d̄s fortitudo mea q̄r me repuliſti: ꝛ q̄r triſtis icedo dū affligit me inimic⁹ Emit te lucē tuā ꝛ ṽitatez tuam: ipa me deduxeꝛt ꝛ adduxe rūt i mōtē ſcꝫ tuuz: ꝛ i ta bernacula tua Et itroibo ad altare dei: ad dm̄ q̇ leti ficat iuuētutez meā Cōfi tebor tibi i cithara d̄s de⁹ me⁹: q̄r triſtis es aīa mea ꝛ q̄r ɔturbas me Spa i do qm̄ adhuc ɔfitebor illi: ſa lutare uult⁹ mei ꝛ d̄s me⁹. ¶ Salutare uult⁹ mei ꝛ d̄s me⁹ ¶ Ad te d̄ luce uigilo deus me⁹ ¶ De⁹ d̄s me⁹ ¶ Cunctis dieb⁹

Ego dixi in dimidio dieꝝ meoꝝ: uadā ad portas iferi Queſiui reſidu uꝫ ānoꝝ meoꝝ: dixi nō ui debo dn̄z deū i t̄ra uiuētiū Nō aſpiciā hoīez ultra: et hitatorē q̇etis Generatio mea ablata ē ꝛ ɔuoluta ē a me q̄ tabernacľa paſtoꝝ Precīſa ē uelut a texēte ui ta mea: dū adhuc ordirer ſuccidit me: demane uſꝫ ad ueſpā finies me Sperabam uſꝫ ad mane: q̄ leo ſic con triuit oīa oſſa mea De māe uſꝫ ad ueſpaꝫ finies me: ſic pulius hyrūdinis ſic clama bo meditabor ut columba Attenuati ſūt oculi mei: ſuſpiciētes i excelſo Dn̄e ui patior: rn̄de ꝓ me: q̄d dicā aut q̄d r̄ſpōdebit m̄ cū ipe fecerit Recogitabo tibi oēs

annos meos: i amaritudie aie mee. Oñe si sic uiuit᷑ ⁊ i talib⁹ uita spũs mei: corri pies me ⁊ uiuificabis me. ecce i pace amaritudo mea amarissia. Tu autẽ eruisti aiaꝫ meã ut nõ piret: pieci sti post tgũ tuum oia peccã mea. Quia nõ ifernus ↄfitebit᷑ tibi: nꝫ mors laudabit te: nõ expectabũt q̃ descẽdũt i lacũ ueritatẽ tuam. Viuẽs uiuẽs ipe ↄfitebitur tibi: sicut ⁊ ego hodie pat filijs notã faciet ṽitatẽ tuã. Oñe saluũ me fac: ⁊ psalmos nr̃os cãtabim⁹ cũctis diebus uite nr̃e i domo dñi. ¶ Cũctis diebus uite nr̃e saluos nos fac dñe. ¶ Oẽs angeli ei⁹ laudate dñꝫ d̃ celis. ¶ Laudate dñꝫ d̃ celis. ¶ Nox pcessit.

Ales diei nũci⁹ lucem ppiquã pcinit: nos excitator mẽtiũ iaꝫ xp̃s ad uitã uocat. Auferte clamat lectulos egros sopore d̃sides: casteq꞉ recte ac sobrie uigilate iã sũ pxim⁹. Vesũ ciam⁹ uocib⁹ flẽtes pcãtes sobrie intenta supplicatio dormire cor mũdũ uetat. Tu xp̃e somnũ discute tu rũpe noctis uincula: tu solue peccãꝫ uetus nouũq꞉ lumẽ igere. Deo pãi. ¶ Repleti sum⁹. ¶ Exultauim⁹. ¶ Erexit nobis dñs cornu salutis in domo dauid pueri sui. ¶ Bñdict⁹. ¶ In manu tua dñe oẽs sẽs tre. Veite.

Rex creator optime rectorq꞉ nr̃ aspice: nos a q̃ete noxia mersos sopore libera. Te scte xp̃e poscim⁹ ignosce tu crimibus: ad ↄfitẽdũ surgim⁹ morasq꞉ noctis rũpimus. Mentes manusq꞉ tollim⁹ pphãꝫ sicut nouimus nobis gerenduꝫ pcipit paulusq꞉ gestis cẽsuit. Uides malũ qđ gessim⁹ occulta nr̃a pandim⁹: pces gemẽtes fũdim⁹ dimitte

q̄ꝺ peccauimus Pſa pꝛ
Aduertit dn̄s Alla.
Dixit inſipiēs in corde ſuo: nō ē ꝺs Corrupti ſūt ⁊ abhoīa biles facti ſūt ī iniq̄tatibꝰ nō ē q̄ faciet bonū Dn̄s ꝺ celo pſpexit ſr̄ filios hoim: ut uideat ſi ē itelligēs aut req̄rēs deū Oēs declinauerūt ſil̄ inutiles facti ſūt. n̄ ē q̄ faciat bonū nō ē uſꝫ aꝺ unū Nō ne ſciet oēs q̄ opāt iniq̄tatē q̄ deuorant plebē meā ut cibū panis Deū nō inuocaue rūt: illic trepidauerūt timore ubi nō fuit timoꝛ Qm̄ deus diſſipauit oſſa eoꝝ q̄ hoībꝰ placēt: ꝯfuſi ſūt qm̄ deꝰ ſpreuit eos Quis dabit ex ſyō ſalutare iſrael: cū ꝯūte rit dn̄s captiuitatē plebis ſue: exultabit iacob ⁊ leta bit iſrael.

Exaudi ꝺs oꝛōez meā ⁊ ne ꝺſpexeris dep catiōez meā: inēde mihi et exaudi me Contriſtatꝰ ſū in exercitatōe mea: ⁊ ꝯturbatus ſū a uoce inimici ⁊ a tribula tōe peccōris Qm̄ ꝺclinauerūt in me iniq̄tates: ⁊ ī ira mo leſti erant mihi Coꝛ meū ꝯturbatū ē ī me: ⁊ formido mortis cecidit ſr̄ me Timoꝛ ⁊ tremoꝛ uenerūt ſr̄ me: et ꝯtexerūt me tenebre Et dixi q̄s dabit mihi pēnas ſic colūbe: ⁊ uolabo ⁊ req̄eſcā Ecce elōgaui fugiēs: ⁊ mā ſi ī ſolitudīe Expectabā eū q̄ ſaluū me fecit: a puſilla nimitate ſp̄us ⁊ tēpeſtate. Precipita ꝺn̄e ⁊ diuide lī guas eoꝝ: qm̄ uidi iniq̄tatē ⁊ ꝯdictōez ī ciuitate Die ac nocte circūdabit eā ſr̄ mu roſ eiꝰ iniq̄tas: ⁊ laboꝛ ī me dio eiꝰ ⁊ ī iuſticia Et non defecit ꝺ plateis eiꝰ uſura et dolꝰ Qm̄ ſi inimicꝰ meꝰ ma ledixiſſet mihi: ſuſtinuiſſē utiq̄ Et ſi is q̄ oderat me ſr̄ me magna locutꝰ fuiſſet: abſcōdiſſē me foꝛſitā ab eo

Tu v̓o hõ unanimis: dux
meus ⁊ not⁹ meus. Qui ſiľ
mecũ dulces capiebas ci-
bos: i domo dei ãbulauim⁹
cũ ꝯſenſu. Veniat mors ſr̃
illos: ⁊ deſcēdant i īfernuz
uiuētes. Qm̃ neq̃tie i hita
culis eoꝝ: in medio eorum.
Ego aũt ad deũ clamaui: ⁊
dñs ſaluauit me. Veſper ⁊
mane ⁊ meridie narrabo ⁊
ãnũciabo: ⁊ exaudiet uocē
meaz. Redimet i pace aĩaz
meã ab his q̃ appꝓpiquãt
mihi: qm̃ īt mľtos erãt me
cũ. Exaudiet deus: ⁊ humilia-
bit illos q̃ eſt añ ſcľa. Non
eiz ẽ illis ꝯmutatio et non
timuerũt deũ: extẽdit manũ
ſuã i retribuẽdo. Cõtamina-
uerũt teſtamẽtũ ei⁹ diuiſi ſũt
ab ira uulť ei⁹: ⁊ appꝓpinq̃-
uit cor illi⁹. Molliti ſũt ſmo
nes ei⁹ ſr̃ oleũ: ⁊ ipi ſũt ia-
cula. Iacta ſr̃ dñz curã tuã
⁊ ipe te enutriet: ⁊ ñ dabit
i eť nũ fluctuatiõem iuſto.
Tu v̓o deus deduces eos: i
puteũ īterit⁹. Viri ſãguinũ
⁊ doloſi nõ dimidiabũt di
es ſuos: ego aũt ſperabo i te
dñe. Auertit dñs captiui
tatẽ plebis ſue. Qm̃
Miſerere mei deus qm̃ ꝯ
culcauit me hõ: tota
die ipugnãs tribulauit me.
Conculcauerũt me inimici
mei tota die: qm̃ mľti bel-
lãtes aduerſũ me. Ab alti-
tudĩe diei timebo: ego v̓o i te
ſpabo. In deo laudabo ſer
mones meos: i deo ſpaui
nõ timebo qđ faciat mihi ca
ro. Tota die v̓ba mea exe
crabant̃: aduerſũ me oĩs
cogitatões eoꝝ i malũ. In
hitabũt ⁊ abſcõdet: ipi cal
caneũ meũ obſuabũt. Sic
ſuſtinuerũt aĩaz meã ꝑ ni-
hilo ſaluos facies illos: in
ira pplos confriges. Deus
uitaz meã ãnũciaui tibi: po
ſuiſti lachrimas meas i cõ
ſpcũ tuo. Sicut ⁊ i ꝓmiſſiõe
tua: tũc ꝯuertẽť iimici mei
retrorſũ. In quacũq₃ die

inuocauero te: ecce cognoui
qm̄ deus meꝰ es In deo
laudabo uerbū in domino
laudabo ſermonez: in deo
ſperaui nō tiebo q̄d faciat
mihi homo. In me ſunt
d̄s uota tua: q reddaz lau-
datioēs tibi Qm̄ eripuiſti
animam meam de morte:
⁊ pedes meos de lapſu ut
placeā coram deo i lumine
uiuentiū.

Miſerere mei deus mi
ſerere mei: quoniaz
in te confidit anima mea.
Et in umbra alarum tua
rum ſperabo donec tran-
ſeat iniquitas Clamabo
ad deum altiſſimū: deum
qui benefecit mihi Miſit d̄
celo ⁊ liberauit me: dedit ī
opprobrium conculcātes
me Miſit deus miam ſuaz
⁊ ueritatem ſuam ⁊ eripuit
animam meam de medio
catulorum leonum: dormi
ui conturbatꝰ Filij homi
num dentes eorum arma
⁊ ſagitte: ⁊ lingua eorum
gladius acutus Exaltare
ſuper celos deus: ⁊ i oēm
terram gloria tua Laqūz
parauerunt pedibꝰ meis:
⁊ incuruauerunt animam
meam Foderunt ante fa-
ciem meam foueaz: ⁊ icide
runt in eam Paratum cor
meū: d̄s catabo ⁊ pſalmū
dicaz Exurge gloria mea
exurge pſalteriū ⁊ cythara
exurgam diliculo Confi-
tebor tibi i populis domie
⁊ pſalmum dicam tibi in
gentibꝰ Quoniaz magni-
ficata eſt uſq3 ad celos mi
ſericordia tua: ⁊ uſ3 ad nu
bes ueritas tua Exaltare
ſuper celos deus: ⁊ ſuper
omnē terraz gloria tua
Qm̄ in te cōfidit aīa mea
Iuſte iudicate.

Si ve utiq3 iuſticiam
loq̄mī: recte iudicate
fili hoīnū Et eiz in corde
iniq̄tates opamī in terra:
iiuſticias manꝰ ur̄e ꝯcināt

Alieāti ſūt pccōres a uul
ua: errauerūt ab utero locu
ti ſūt falſa Furor illis ſcḋm
ſimilitudinē ſerpētis : ſicut
aſpidis ſurde ⁊ obturātis
aures ſuas Que nō exau-
diet uocē icantātiū : ⁊ uene
fici icantantis ſapiēt̄ Deꝰ
conteret dentes eoꝝ ī ore
ipſorum molas leonum
confringet dominꝰ Ad ni
hilū deuenient tanq̄ȝ aqua
decurrens: intendit arcum
ſuū donec ifirment̄ Sicut
cera que fluit auferentur:
ſupercecidit ignis et non
uiderunt ſolem Prius
q̄ȝ intelligerent ſpie ueſtre
ramnū: ſicut uiuētes ſic in
ira abſorbet eos Letabit̄
iuſtus cū uiderit uīdictaȝ :
manus ſuas lauabit ī ſan-
guine peccatoris Et dicet
homo ſi utiq̄ȝ eſt fructus
iuſto: utiq̄ȝ eſt deꝰ iudicās
eos in terra.

Eripe me de īimicis
meis deꝰ meꝰ : ⁊ ab
īſurgentibus in me libera
me Eripe me de opantibꝰ
iniq̄tate: ⁊ de uiris ſangui
num ſalua me. Quia ecce
cepūt aīaȝ meā : irruerūt in
me fortes Neq̄ iniq̄tas mea
neq̄ȝ peccatū meū dn̄e: ſine
iniq̄tate cucurri ⁊ direxi.
Exurge ī occurſū meū: et
tu dn̄e ds v̓tutū ds iſrael.
Intēde ad uiſitādas oēs
gētes: nō miſerearis oībꝰ q̄
opant̄ iniq̄tatē Cōuertent̄
ad ueſpaȝ ⁊ famē pacient̄
ut canes: ⁊ circuibūt ciuita
tē Ecce loq̄nt̄ ī ore ſuo et
gladiꝰ ī labijs eoꝝ: qm̄ q̄s
audiuit Et tu domine deri
debis eos: ad nihilum de-
duces oēs gētes Fortitu-
dīeȝ meā ad te cuſtodiā: q̄a
ds ſuſceptor meꝰ: deꝰ meꝰ
mīa eiꝰ p̄ueniet me. Deus
oſ̄det mihi ſuper inimicos
meos ne occidas eos: neq̄n
obliuiſcāt̄ ppl̄i mei Diſpge
illos ī v̓tute tua ⁊ depone
eos ꝓtector meus domine

Delictū oris eoꝝ ſmonē
labioꝝ ipoꝝ: ⁊ cōpꝛhēdant
in ſuperbia ſua Et de ex-
ecratione ⁊ mēdatio ānūcia
bunt i cōſumatione: in ira
cōſumatōis ⁊ nō erūt Et
ſcient q͛a deꝰ dn̄abit iacob:
⁊ finiū t̄re Cōuertent ad
ueſpaꝫ ⁊ famē patient ut
canes: ⁊ circuibut ciuitateꝫ
Ipſi diſpergēt ad mēducā
dū: ſi vo nō fuerit ſaturati
⁊ murmurabūt Ego autē
cantabo fortitudīeꝫ tuaꝫ: ⁊
exaltabo mane miāꝫ tuaꝫ
Quia factus es ſuſceptoꝛ
meus: ⁊ refugiū meū i die
tribulatiōis mee Adiutoꝛ
meꝰ tibi pſallā: q͛a ds̄ ſuſ-
ceptoꝛ meꝰ es deus meus
mīa mea ℭ Iuſte iudicate
filij hoīuꝫ Da nobis

Deus repuliſti nos ⁊
deſtruxiſti nos: iratꝰ
es ⁊ miſertꝰ es nobis Cō-
mouiſti t̄rā ⁊ cōturbaſti eā
ſana cōtritiōes eiꝰ q͛a cōmo
ta eſt Bndiſti pp̄lō tuo du
ra: potaſti nos uino com-
punctionis Dediſti metuen
tibus te ſignificationē: ut
fugiant a facie arcus. Et
liberentur dilecti tui: ſal-
uum fac dextera tua ⁊ ex-
audi me Deus locutus eſt
in ſancto ſuo: letaboꝛ ⁊ p-
tiboꝛ ſiccimam ⁊ cōualleꝫ
tabernaculorum metiboꝛ.
Deus eſt galaad ⁊ meus
eſt manaſſes: ⁊ effraym foꝛ
titudo capitis mei. Iuda
rex meus: moab olla ſpei
mee In ydumeam exten-
dam calciamentum meuꝫ:
mihi alieigene ſubditi ſūt
Quis deducet me i ciuita
tem munitaꝫ: quis deducet
me uſq; i ydumeam. Nō-
ne tu ds̄ q̄ repuliſti nos: ⁊
nō egredieris ds̄ i v̄tutibꝰ
nr̄is Da nobis auxiliū de
tribulatōe: ⁊ uana ſalꝰ hoīs
In deo faciemꝰ v̄tuteꝫ: et
ipe ad nihilū deducet tri-

bulantes nos.
Exaudi deus deprecatõez
meã: itẽde oratiõi mee
A finib⁹ terre ad te clamaui
dũ anxiaret cor meũ: i petra
exaltaſti me. Deduxiſti me
q͡a fact⁹ es ſpes mea: turris
fortitudĩs a facie inimici
Inhabitabo i tabernaculo tuo
i ſecl'a ꝓtegar i uelamto ala
rũ tuaꝝ. Qm̃ tu deus meus
exaudiſti oratõez meã: dediſti
hereditatẽ timẽtib⁹ nomen
tuũ. Dies ſr dies regis adi
cies annos ei⁹: uſq; in diem
gñatiõis ⁊ gñatiõis. Per
manet i eťnũ in ɔſpcu dei:
miaꝫ ⁊ ṽitatē ei⁹ q̃s req̃ret
Sic pſalmũ dicã nomĩ tuo i
ſecl'ꝫ ſecl'i: ut reddã uota mea
de die i diẽ. Da nobis do
mine auxiliũ de tribulatiõe.
℣. Nonne.
Nonne deo ſubiecta
erit aĩa mea: ab ipſo
eĩꝫ ſalutare meũ. Nam et
ipſe deus: ⁊ ſalutaris meus
ſuſceptor me⁹ nõ mouebor

ãplius. Quouſq; irruitis in
hoiẽz interficitis uniuerſi uos
tãq; parieti inclinato ⁊ mace
riẽ depulſe. Verũtñ ꝓciũ
meũ cogitauerũt repellere:
cucurri i ſiti ore ſuo bñdice
bant: ⁊ corde ſuo maledice
bãt. Verũtñ deo ſubiecta eſ
to aĩa mea: qm̃ ab ipſo pa
tientia mea. Quia ipſe deus
me⁹ ⁊ ſaluator me⁹: adiu
tor me⁹ nõ emigrabo. In
deo ſalutare meũ ⁊ gloria
mea: deus auxilij mei ⁊ ſpes
mea i deo ẽ. Sperate in eo
oĩs ɔgregatio ppl'i: effũdi
te corã illo corda uřa: de⁹
adiutor nr̃ i eťnũ. Verũtñ
uani filij hoĩuꝫ mendaces
filij hoĩꝫ i ſtateris: ut deci
piãt ipſi de uanitate i idipſ
Nolite ſpare i iniq̃tate et
rapinas nolite cõcupiſcere
diuitie ſi affluãt nolite cor
apponere. Semel locut⁹ ẽ
deus duo hec audiui q͡a poteſ
tas dei ẽ ⁊ tibi dñe miĩa: q͡a tu
reddes unicuiq; iuxta opa ſua.

EXaudi ds oroez meā
cū d̄pcor: a tiorē īim
ici eripe aīaz meā. Protexi
ſti me a ɔuētu malignātiū:
a mltitudie opātiū īiqtatē
Quia exacuerūt ut gladiuz
liguas ſuas: itēderūt arcū rē
amaraz ut ſagittēt i occul-
tis imaculatū. Subitto ſa-
gittabūt eū ⁊ nō timebunt:
firmauerūt ſibi ſmonē neqȝ
Narrauerūt ut abſcōderent
laqos: dixerūt qs uidebit eos
Scrutati ſunt iniqtates:
defecerūt ſcrutātes ſcrutinio
Accedet hō ad cor altū: ⁊
exaltabit ds. Sagitte puu
loꝝ fcē ſūt plage coꝝ. ⁊ i
firmate ſūt ɔ̄ eos ligue coꝝ
Cōturbati ſūt oēs q̄ uide-
bant eos: ⁊ timuit oīs hō
Et anūciauerūt opa dī: et
fcā eī⁹ itellexerūt. Letabit
iuſtus i dn̄o ⁊ ſpabit i eo:
⁊ laudabūt oēs recti corde
¶ Nōne deo ſubiecta erit
aīā mea ¶ Bn̄dicite.
Iubilate deo oīs tra
pſalmum dicite nomini eī⁹
date glāz laudi eī⁹ Dicite
deo q̄ȝ terribia ſunt opa tua
dn̄e: i multitudie v̄tutis
tue mētiēt tibi inimici tui
Omis tra adoret te ⁊ pſal
lat tibi: pſalmū dicat noī
tuo Venite ⁊ uidete opa dei
terribiľ i ɔſiliis ſ̄ȝ filios hoīȝ
Qui ɔuertit mare i aridā
i fluie ptranſibūt pede: ibi
letabimur i ipo. Qui dn̄at
in v̄tute ſua i etnū: ocľi eī⁹
ſ̄ȝ gētes r̄ſpiciūt q̄ exaſpāt
nō exaltētˀ i ſemetipis Bn̄
dicite gētes dm̄ nr̄m: ⁊ au
ditā facite uocē laudis eī⁹
Qui poſuit aīaz meaz ad
uitaz: ⁊ nō dedit i ɔmotōeȝ
pedes meos Qm̄ pbaſti
nos ds: igne nos exaiaſti:
ſicut examinatˀ argētū In
duxiſti nos i laqū: poſuiſti
tribulatioēs i dorſo nr̄o i-
poſuiſti homines ſ̄ȝ capita
noſtra. Tranſiuimus per
ignem ⁊ aquaz: et edu-
xiſti nos in refrigerium

Introibo ī domū tuaꝫ in holocauſtis: r̄ddā tibi uota mea q̄ diſtixeīt labia mea Et locutū ē os meū: ī tribulatōe mea Holocauſta medulata offerā tibi cū īcēſo arietū: offerā tibi boues cū hyrcis Uenite audite et narrabo oēs q̄ tietis deuꝫ: quāta fecit aīe mee Ad ipſꝫ ore meo clamaui: ⁊ exl't taui ſub ligua mea Iniq̄tatē ſi aſpexi ī corde meo: nō exaudiet dn̄s Propt̄ea exaudiuit de⁹: ⁊ attēdit uoci deꝑcatōis mee Bn̄dict⁹ ds q̄ nō āmouit orōeꝫ meaꝫ: et miaꝫ ſuaꝫ a me.

Exurgat ds ⁊ diſſipēt̄ inimici ei⁹: ⁊ fugiāt q̄ odeīt eū a facie ei⁹ Sicut deficit fum⁹ deficiant: ſicut fluit cera a facie ignis: ſic pe'at pccōres a facie dī Et iuſti epulēt̄ ⁊ exl'tēt ī ɔſpū dei: ⁊ delectēt̄ ī leticia Cātate do pſalmū dicite noī ei⁹: iter facite ei q̄ aſcēdit ſꝫ occaſū dn̄s nom̄ illi Exultate ī ɔſpcū ei⁹: t'oabutur a facie ei⁹ pt̄is orphanoꝝ et iudicis uiduaꝝ De⁹ ī loco ſc̄to ſuo: ds q̄ īhitare: facit uni⁹ moris ī domo Qui educit uictos ī fortitudine: ſil't eos q̄ exaſpant q̄ hitant ī ſepulchris De⁹ cum egredieris ī ɔſpcū ppl'i tui cū ptrāſieris ī dēſto Terra mota ē ⁊ eīꝫ celi diſtillauerūt a facie dei ſynay: a facie dei iſrael Pluuiaꝫ uolūtariaꝫ ſegregabis ds hereditati tue: ⁊ īfirmata ē tu v'o pfeciſti eaꝫ Aialia tua hitabūt ī ea: paraſti ī dulcedine tua paupi ds Dn̄s dabit v'bū euuangelizātib⁹ v'tute multa Rex uirtutum dilecti dilecti: et ſpēi domus diuidere ſpolia Si dormiatis īt' medios cleros pēne colūbe deargētate: ⁊ poſtiora dorſi ei⁹ ī palore auri Cū diſcerit celeſtis reges ſꝫ eā niue dalbabūt in

ſelmō mōs dī mōs piguis
Mōs coagl'atꝰ mōs pigu
is : ut q̇d ſuſpicamī mō-
tes coagulatos Mōs ī quo
bn̄placitū ē deo hitare ī eo
⁊ eiꝫ dn̄s hitabit in finem
Currꝰ dī decē milibꝰ mul
tiplex: milia letātiū dn̄s in
eis ī ſynay ſcto Aſcēdiſti
ī altū cepiſti captiuitatē: ac
cepiſti dōa ī hoībꝰ Et eiꝫ
n̄ credētes: ihitare dn̄z dm
Bn̄dictꝰ dn̄s die quotidie
pſpuꝫ iter faciet nobis: ds
ſalutariū nroꝝ Deꝰ nr̄ ds
ſaluos faciēdi ⁊ dn̄i dn̄i ex
itꝰ mortis Verūtn̄ ds con
friget capita īimicoꝝ ſuoꝝ
uerticē capilli pābulātiū in
delictis ſuis Dixit dn̄s ex
baſan ꝯuertā: ꝯuertā ī p-
fūdū maris Et itīgat pes
tuus ī ſāguie: ligua canum
tuorum ex inimicis ab ipo
Uiderūt igreſſꝰ tuos deꝰ: i-
greſſus dei mei: regis mei
q̇ ē ī ſcto Preuenerūt pricī-
pes ꝯiūcti pſallētibꝰ: ī me

dio iuuēcularꝫ tīpaniſtriarū
In ecclijs bn̄dicite deo:
dn̄o de fōtibus iſrael Ibi
beniamyn adoleſcētulus: i
mētis exceſſu Pricipes iu
da duces eoꝝ: pricipes za
bulon principes neptalim
Māda deꝰ v̄tuti tue: ꝯfir-
ma deꝰ hoc qd̄ opatus es
ī nobis A tēplo tuo ī ierl'z
tibi offerēt reges munera
Increpa feras harūdinis
ꝯgregatio tauroꝝ ī uaccis
pploꝝ: ut excludāt eos qui
pbati ſūt argēto Diſſipa
gētes q̇ bella uolūt: uenīēt
legati ex egypto: ethiopia
pueniet manꝰ eiꝰ deo Re-
gna trē cātate deo pſalli-
te dn̄o: Pſallite deo q̇ aſ-
cēdit ſ᷑ celū celi ad orietē
Ecce dabit uoci ſue uocē
uirtutis: date gloriā deo
ſuper iſrael: magnificētia
eiꝰ: ⁊ v̄tus eiꝰ in nubibus
Mirabilis ds ī ſctīs ſuis:
ds iſrael ipe dabit v̄tutē ⁊
fortitudiēꝫ plebi ſue bn̄dic

tꝰ ds ¶ Bñdicite gẽtes dñm
nr̄z. ¶ Deꝰ uitã meã ãnũ
ciaui tibi ¶ Poſuiſti la-
chrimas meas i ꝯſpcũ tuo
¶ All'a. al'. al'. ¶ Gauiſi
ſũt diſcipli. all'a. ¶ Viſo
dño all'a. ¶ Ampliꝰ
laua me domie ab iiuſticia
mea ¶ Miſererẽ ¶ Tedecet
hymnus.

TEdecet hymnꝰ ds in
ſyõ: ⁊ tibi rdde͂ uotũ
i ierl'ez Exaudi oroez meã
ad te oĩs caro ueíet Verba
iiquoꝝ ꝑualuerũt ſ͞z nos: et
ipietatibus nr̄is tu ꝓpicia-
beris Beãs quẽ elegiſti ⁊ aſ
ſũpſiſti: hitabit i atrijs tuis
Replebĩmr i boĩs domus
tue: ſcc͞z ẽ tẽplũ tuũ mirabi
le i eq̃tate Exaudi nos ds
ſalutaris nr̄: ſpes oĩu͞z finiũ
tre ⁊ i mari lõge Pꝛepans
mõtes i ṽtute tua: accinctꝰ
potẽtia q̃ ꝯt'bas ꝓfũdũ ma
ris ſonũ fluctuũ eiꝰ Turba
bũt' gẽtes ⁊ tiebũt q̃ hitãt
ẽmios a ſignis tuis: exitus
matutĩ ⁊ ueſpe dlectaberis
Viſitaſti t'rã ⁊ iebriaſti eã
ml'tiplicaſti locupletare eã
Flum̃: dĩ ĩpletũ ẽ aq̃s: pa
raſti cibũ illoꝝ: qm̃ ita ẽ ꝑ-
paratio eiꝰ Riuos eiꝰ ie-
brĩãs ml'tiplica gẽrmia eiꝰ
i ſtillicidijs eiꝰ letabit' ger-
mĩnãs Benedices coꝛone
anni benignitatis tue: et
cãpi tui replebũt' ubertate
Pĩgueſcẽt ſpecioſa dſ'ti: ⁊
exultatõe colles accigẽtur
Induti ſũt arietes ouiũ ⁊
ualles hũdabũt frumẽto:
clamabũt ⁊ eĩ͞z hymnũ di-
cẽt ¶ Tedecet hymnꝰ ds
i ſyõ ¶ Labia mea lauda-
bũt te i uita mea ¶ Deus
ds ¶ Dñs iudicabit

EXultauit coꝛ meũ in
dño: ⁊ exl'tatũ ẽ coꝛnu mẽũ
i dõ meo Dilatatũ ẽ os mẽũ
ſ͞z ĩmicos meos: q̃a letata
ſũ i ſalutari tuo Nõ ẽ ſcẽs
ut eſt dñs: n͞z eĩ͞z ẽ aliꝰ ex
tra te: ⁊ ñ ẽ foꝛtis ſic ds nr̄
Nolite multiplicare loqui

ſublimia gl'antes Recedat ueta d ore uro qa ds ſciaꝝ dñs e. ⁊ ipſi ppant cogitationes Arc' fortiū ſupat' e: ⁊ īfirmi accīcti ſūt robore Repleti pri' p panib' ſe locauert ⁊ famelici ſaturati ſūt Donec ſterilis peperit plurios: ⁊ q̄ multos hēbat filios īfirmata e Domin' mortificat ⁊ uiuificat: ddu cit ad īferos ⁊ reducit Dñs pauperē facit ⁊ ditat humiliat ⁊ ſublimat Suſcitans de puluere egenū: ⁊ d ſtcoꝛ erigens pauperē Ut ſedeat cū pricipib': ⁊ ſoliū gl'e teneat Dñi eiꝫ ſūt cardies terre: ⁊ poſuit ſꝫ eos orbeꝫ Pedes ſctoꝝ ſuoꝝ ſuabit ⁊ ipij i tenebris cōticeſcēt: q̄a nō i fortitudie ſua roborabitur uir Dñꝫ formidabūt aduerſarij ei' ⁊ ſꝫ ipos i celis tonabit Dominus iudicabit fines terre: ⁊ dabit iperiū regi ſuo: ⁊ ſublimabit coꝛnu xpi ſui

Dñs iudicabit fines terre ¶ Celi celoꝝ lauda e dū ¶ Laudate dñꝫ L Nox preceſſit

Nox ⁊ tenebre ⁊ nubila cōfuſa mundi ⁊ turbida lux itrat albeſcit polus xps uenit diſcedite Caligo terre ſcidit' pcuſſa ſolis ſpiculo rebuſq3 iam calor redijt uultu nitentis ſidris Te xpe ſolū nouim' te mte pura ⁊ ſiplici flēdo ⁊ canendo q̄s intende noſtris ſeſibus Sunt multa fucis illita que luce purgēt tua tu lux eoy ſideris uultu ſereno illuīa Deo patri ¶ Repleti ſum' ¶ exltau im' ¶ De manu oiꝫ qui nos oderūt libera nos dñe L Bñdict' ds

¶ Dñꝫ q̄ fecit nos ueite adorem' Ueite

Nox atra reꝝ ɔtegit tre colores oīuꝫ nos cōfitētes poſcim' te iuſte

iudex cordium. Et aufe-
ras piacula ſordeſq; mẽtis
abluas doneſq; xp̄e gratiã
ut arceantur crimina Oēs
ecce torpet ipia quã culpa
mordet noxia obſcura geſ
tit tollere ⁊ te redẽptor q̄-
rere Repelle tu caliginez
itriſec⁹ q̄ſmaxie ut i beato
gaudeat ſe collocari lumie
Preſtã pĩ Alla.
Dñe deus
Saluuz me fac
d̄us qm̄ itra-
uer̄t aq̄ uſz ad
aiaz meã:
nfixus ſum in limo p̄fũdi
⁊ non ẽ ſubſtãtia Ueni in
altitudiem maris: ⁊ tẽpe-
ſtas demerſit me Labora
ui clamans: rauce fc̄te ſũt
fauces mee: defecer̄t oculi
mei dũ ſpero i dum meuz
Mltiplicati ſũt ſ̄ capillos
capitis mei: qui oder̄t me.
gratis Cõfortati ſunt qui
pſecuti ſũt me ĩimici mei
iniuſte. q̄ nõ rapui tũc exſol

uebã Deus tu ſcis iſipiẽtiã
meam: ⁊ delicta mea a te
nõ ſũt abſcõdita Nõ eru-
beſcãt i me q̇ expectant te
dñe: dñe v̓tutũ Nõ ꝯſũdãt
ſup me: q̇ q̄r̄t te ds̄ iſrael.
Qm̄ pp̄ te ſuſtinui opꝓ-
briũ: opuit cõfuſio faciem
meã Extrane⁹ fact⁹ ſũ fra
trib⁹ meis: ⁊ peregrinus
filijs matris mee Qm̄ zel⁹
domus tue comedit me: ⁊
opꝓbria exꝓbrãtium tibi
ceciderũt ſ̄ me Et operui
i ieiunio aiaz meã ⁊ fcũz ẽ
i opꝓbriũ mihi Et poſui
ueſtimẽtũ meũ ciliciũ: ⁊ fcũs
ſũ illis i pabolã Aduerſuz
me loq̄bãt q̇ ſedebant i por
ta. ⁊ ĩ me pſallebãt q̇ bibe
bãt uinũ Ego v̓o orõnez
meã ad te dñe tp̄s bñplaci
ti de⁹ In mltitudine mĩe
tue exaudi me: i v̓itate ſa-
lutis tue Eripe me d̓ luto
ut non infingar: libera
me ab his qui oderunt me
⁊ de profundis aquarum

Nõ me dmergat tẽpeſtas
aq̃ : neq; abſorbeat me p̲
fundũ: nz urgeat ſuper me
puteus os ſuũ Exaudi me
dñe qm̃ benigna eſt mia
tua: ſcdz multitudiẽz miſa
tionuz tuaꝝ reſpice in me
Et ne auertas faciẽ tuaz
a puero tuo : qm̃ tribulor
uelociter exaudi me Intẽ
de aĩe mee ⁊ libera eã: pp
inimicos meos eripe me
Tu ſcis iproperium meũ
⁊ cõfuſionẽ meã : ⁊ reueren
tiam meã In cõſpcũ tuo
ſũt omnes q̇ tribulant me
im pperiuz expectauit cor
meum ⁊ miſeriã Et ſuſti
nui q̇ ſimul ɔtriſtaret: ⁊ nõ
fuit: q̇ conſolaretur ⁊ non
inueni Et dederunt in eſcã
meã fel: ⁊ in ſiti mea pota
uerũt me aceto Fiat mẽſa
coꝝ corã ipĩs in laqum: et
in retributiones ⁊ in ſcan
dalũ Obſcurẽtur ocl̃i eoꝝ
ne uideant: ⁊ dorſũ eorum
ſemper incurua Effundẽ ſr

eos iram tuam: ⁊ furor ire
tue ɔprehendat eos Fiat
hitatio eoꝝ dẽſta ⁊ i taber
naculis eoꝝ nõ ſit q̇ ibitet
Qm̃ quẽ tu percuſſiſti p̲
ſecuti ſunt: ⁊ ſuper dolorẽ
uulnerum meorũz addiderũt
Appone iniquitatem ſup
iniquitatem eorum: ut nõ
intrent in iuſticiam tuam
Deleant̃ de libro uiuentiũ
⁊ cum iuſtis non ſcribant̃
Ego ſum pauper ⁊ dolẽs
ſalus tua deus ſuſcepit me
Laudabo nomen dei cũ
cantico: ⁊ magnificabo eũ
in laude Et placebit deo
ſuper uitulum nouellum,
cornua producẽtẽ ⁊ ungu
las Uideant pauperes et
letentur: querite deum et
uiuet anima ueſtra Quoni
am exaudiuit paupes dñs
⁊ uinctos ſuos nõ deſpexit
Laudẽt illum celi ⁊ terra
mar̃ ⁊ oĩa reptilia i eis Qm̃
deus ſaluam faciet ſyon: et
hedificabunt̃ ciuitates iud

Et ibitabūt ibi. ⁊ herdi-
tate acq̄rent eā Et ſemen
ſuoꝝ ei⁹ poſſidebit eā : et
q̄ diligūt nom̄ ei⁹ hītabūt
in eā:

Deus ī adiutoꝛiū meū
intēde: dn̄e ad adiu-
uādū me feſtina Cōfūdāt
⁊ reuereāt q̄ q̄rūt aīaꝫ meā
Auertant retroꝛſū ⁊ eru-
beſcāt: q̄ uolūt mihi mala
Auertāt ſtatī erubeſcētes
q̄ dicūt mihi euge euge.
Exultēt ⁊ letēt ī te oēs q̄
q̄rūt te: ⁊ dicant ſēp magni
ficet dn̄s q̄ diligūt ſalutare
tuū Ego vo egen⁹ ⁊ paup
ſū: d̄s adiuua me Adiutoꝛ
me⁹ ⁊ liberatoꝛ me⁹ es tu:
dn̄e ne moꝛeris ¶ Dn̄e d̄s
ī adiutoꝛiū meū ītende.
Eſto mihi

In te dn̄e ſperaui nō
cōfūdar ī etnū: ī iu-
ſticia tua libera me ⁊ eripe
me Inclina ad me aurem
tuā: ⁊ ſalua me Eſto mihi
ī deū ꝓtectoꝛē: ⁊ locū mu-
nitū ut ſaluum me facias.
Qm̄ firmamētū meū: ⁊ re-
fugiū meū es tu Deꝰ meꝰ
eripe me de manu pccōris
⁊ de manu ꝯ legē agentis
⁊ iniq̄ Qm̄ tu es pacientia
mea dn̄e: ſpes mea a iuuē
tute mea In te ꝯfirmatus
ſū ex utero: d̄ uētre matris
mee: tu es ꝓtectoꝛ meus.
In te cātatio mea ſp: tāq̄ꝫ
ꝓdigiū fcūs ſū multis: ⁊ tu
adiutoꝛ foꝛtis Repleat os
meū laude: ut cantē gloriā
tuā tota die magnitudineꝫ
tuā Ne ꝓiicias me ī tēpoꝛe
ſenectutis cū d̄fecerit vtꝰ
mea ne derelīq̄s me Quia
dixerūt inimici mei mihi: ⁊ q̄
cuſtodiebant aīaꝫ meā ꝯſi
liū fecerūt ī unū Dicētes d̄s
dereliq̄t eū: ꝓſeq̄mini ⁊ cō-
prehēdite eū q̄a nō ē q̄ eri
piat Deꝰ ne elōgeris a me
d̄s meus ī auxiliū meū reſ
pice Cōfūdant ⁊ deficiant
detrahētes aīe mee: optant
cōfuſionē ⁊ pudorē q̄ q̄rūt

mala mihi Ego aūt ſemp
ſpabo: ⁊ adiciā ſr̄ oēs lau
des tuas Os meū ānūciabit iu
ſticiā tuā: tota die ſalutare
tuū Qm̄ nō cognoui lraturā
introibo i potētias dn̄i: dn̄e
memorabor iuſticie tue ſo
lius Deꝰ docuiſti me a iuue
tute mea: ⁊ uſq; nūc pnūcia
bo mirabilia tua Et uſq;
in ſenectā ⁊ ſeniū ds: ne de
relinqs me Donec annūciē
brachiū tuū: gnatōi oī que
uētura ē Potētiā tuam ⁊
iuſticiā tuā ds uſq; i altiſſia
q̄ feciſti magnalia: ds quis
ſilis tibi: Quātas oñdiſti
mihi tribulatōes multas ⁊
malas: ⁊ ꝯuerſꝰ uiuificaſti
me: ⁊ d abyſſis terre iterū
reduxiſti me Multiplicaſti
magnificētiā tuā ⁊ ꝯuſꝰ
ꝯſolatꝰ es me Nā ⁊ ego
ꝯfitebor tibi i uaſis pſalmi
uītatē tuā ds: pſallā tibi
i cythara ſcūs iſrael Exul
tabūt labia mea cū cātauo
ro tibi: ⁊ aīa mea quā rede
miſti Sed ⁊ līgua mea to
ta die meditabit̄ iuſticiam
tuā: cū ꝯfuſi ⁊ reueriti fue
rīt q̄ qrūt mala mihi.

DEꝰ iudiciū tuū regi
da: ⁊ iuſticiā tuam
filio regis Iudicare pplm̄
tuū i iuſticia: ⁊ paupes tu
os i iudicio Suſcipiāt mō
tes pacē pplo: ⁊ colles iu
ſticiā Iudicabit pauperes
ppli: ⁊ ſaluos faciet filios
pauperū: ⁊ humiliabit calūni
atorē Et pmanebit cū ſole
⁊ añ lunā. i gñatōe ⁊ gñā
tiōes Deſcēdet ſicut pluuia
i uellꝰ: ⁊ ſicut ſtillicidia ſtil
lātia ſr̄ t̄rā Orietꝛ i diebꝰ
eiꝰ iuſticia ⁊ hūdantia pa
cis: donec auferat̄ luna Et
dn̄abit̄ a mari uſq; ad mare:
⁊ a flumie uſq; ad t̄minos
orbis t̄rarꝝ Corā illo pci
dēt ethiopes: ⁊ inimici eiꝰ t̄rā
lingent Reges tharſis et in
ſule munera offerēt: reges
arabū ⁊ ſaba dōa adducēt
Et adorabūt eū oēs reges

oẽs gẽtes ſuiẽt ei Quia li-
berauit paupem a potẽte:
et paupem cui nõ erat a
diutor Parcet paupi et io
pi: et aias paupũ ſaluas fa
ciet Ex uſuris et iniq̃tate
rediet aias eoꝝ ⁊ hõorabile
nom̃ eoꝝ corã illo Et ui-
uet ⁊ dabit̃ ei ꝺ auro arabie
⁊ adorabũt de ip̃o ſẽp tota
ďie bñdicẽt ei Erit firma
mtũ i t̃ra i ſũmis mõtiũ ſu
p extollet̃ ſ; libanũ fruct⁹
ei⁹: ⁊ florebũt ꝺe ciuitate
ſicut fenũ t̃re Sit nom̃ ei⁹
bñdictũ i ſcl'a: añ ſolẽ p̃ma
net nom̃ ei⁹ Et bñdicẽt̃ i
ip̃o oẽs trib⁹ t̃re: oẽs gẽtes
magnificabũt eũ Bñdict⁹
oñs ꝺs iſrael: q̃ facit mira-
bilia ſol⁹ Et bñdictũ nom̃
maieſtatis ei⁹ i et̃nũ: ⁊ re-
plebit̃ maieſtate ei⁹ oĩs t̃ra
fiat fiat ¶ Eſto m̃ ꝺñe in
ꝺm̃ p̃tectorẽ ¶ Liberaſti
uirgam.

Quã bonus iſrael ꝺs
his q̃ recto ſũt corꝺ

Mei aũt pene moti ſũt pe-
des. pene effuſi ſũt greſſus
m̃i Quia zelaui ſ; iniquos
pacẽ pccõꝝ uidẽs Quia nõ
eſt reſpect⁹ morti eoꝝ: et
firmamtũ i plaga eoꝝ In
labore hoĩm nõ ſũt: ⁊ cuꝫ
hoĩb⁹ nõ flagellabũt̃ Jdo
tenuit eos ſupbia: opti ſũt
ĩiq̃tate ⁊ ipietate ſua Pro
diịt q̃ ex adipe ĩiq̃tas eoꝝ
trãſierunt i affectu cordis
Cogitauerũt ⁊ locuti ſunt
neq̃tiã: iniq̃tatem i excelſo
locuti ſũt Poſuerũt i celuꝫ
os ſuũ: ⁊ ligua eoꝝ trãſiuit
i t̃ra Jdo cõuertet̃ pp̃lus
meus hic: ⁊ dies pleni iue-
nient̃ i eis Et dixerũt quõ
ſit ꝺs: ⁊ ſi ẽ ſcia in excelſo
Ecce ip̃i pccõres ⁊ hñdã-
tes i ſclo: obtinuerũt diuiti-
as Et dixi ergo ſie cã iuſti
ficaſti coꝛ meũ: ⁊ laui iter
ĩnocẽtes manus meas Et
fui flagellat⁹ tota die: ⁊ ca
ſtigatio mea in matutinis
Si dicebam narrabo ſic:

ecce natiões filiorũ tuorum
reprobaui Exiſtimabã ut co-
gnoſcerẽ: hoc labor ẽ ante
me Donec itrẽ ĩ ſctuariũ
dei ⁊ itelligã ĩ nouiſſĩs eorũ
Verũtñ pp dolos poſuiſti
eis: deieciſti eos dũ alleuare
tur Quõ facti ſũt ĩ deſola
tione ſubito defecerũt: perierũt
pp ĩiqtate ſuã Uelut ſomnũ
ſurgẽtiũ dñe ĩ ciuitate tua:
ymaginẽ ipſorũ ad nihilum
rediges Quia inflãmatũ ẽ
cor meũ: ⁊ renes mei ꝯmu
tati ſũt. ⁊ ego ad nihilum
redactꝰ ſũ ⁊ neſciui Ut iu-
mẽtũ fcs ſũ apud te: ⁊ ego
ſẽp tecũ Tenuiſti manũ de
xterã meã: ⁊ ĩ uoluntate
tua deduxiſti me: ⁊ cũ glĩa
ſuſcepiſti me Quid enim m
ẽ ĩ celo: ⁊ a te qd uolui ſup
trã Defecit caro mea ⁊ cor
meũ: ds cordis mei ⁊ pars
mea ds ĩ eternũ Quia ecce
q elõgãt ſe a te peribũt: pdi
diſti oẽs q fornicãt abs te
Mihi aũt adherer deo bonũ
ẽ: ponere ĩ dño deo ſpem
meã Ut ãnũciẽ oẽs pdica-
tiões tuas: ĩ portis filie ſyõ

Ut qd ds repuliſti in
fine: iratꝰ ẽ furor tuꝰ
ſr oues paſcue tue Memor
eſto ꝯgregatiõis tue: quam
poſſediſti ab initio Rede-
miſti uirgã hereditatis tue
mõs ſyõ ĩ quo hitaſti ĩ eo
Leua manꝰ tuas ĩ ſupbias
eorũ ĩ finẽ: qñta malignatꝰ
ẽ ĩimicꝰ ĩ ſcto Et gl'ati ſũt
q oderũt te: ĩ medio ſolem-
tatis tue Poſuerũt ſigna ſua
ſigna: ⁊ ñ cognouerũt ſicut
ĩ exitu ſr ſũmũ Quaſi ĩ ſil-
ua lignorũ ſecuribꝰ exciderũt
ianuas eiꝰ ĩ idipſũ: ĩ ſecuri
⁊ aſcia deiecerũt eã Incẽderũt
igni ſctuariũ tuũ in terra
polluerũt tabernaculũ nois
tui Dixerũt ĩ corde ſuo co-
gnatio eorũ ſil'. qeſcer facia
mꝰ oẽs dies feſtos dĩ a tra
Signa nr̃a nõ uidimꝰ iã
nõ ẽ propheta: ⁊ nos nõ

cognoſcet ãpli⁹ Uſqquo
deus i pperabit inimicus
irritat aduerſarius nomen
tuum in finem . Ut quid
auertis manum tuã : ⁊ dex
teram tuam: de medio ſinu
tuo i finẽ Deus autez rex
nr̃ ante ſecula: operatus ẽ
ſalutem i medio terre Tu
confirmaſti in uirtute tua
mare: contribulaſti capita
draconũ in aquis Tu con
fregiſti capita dracõis: d-
diſti eum eſcam populis
ethyopum . Tu dirupiſti
fontes ⁊ torrentes: tu ſic-
caſti fluuios ethan. Tuus
eſt dies ⁊ tua eſt nox: tu fa
bricat⁹ es auroram ⁊ ſolẽ
Tu feciſti oẽs ẗminos ẗre
eſtatem ⁊ uer tu plaſmaſti
ea Memor eſto hui⁹ inimic⁹
i pperabit domino: ⁊ po-
pulus iſipiẽs icitauit nom
tuum . Ne tradas beſtijs
animas confitentes tibi: ⁊
animas pauperum tuoꝝ
ne obliuiſcaris i finẽ Reſ-
pice i teſtamentum tuum:
quia r̃pleti ſũt q̃ obſcurati
ſũt terre domibus iniqtatũ
Ne auertatur humilis fact⁹
confuſus: pauper ⁊ inops
laudabũt nomẽ tuũ Exur-
ge deus iudica cauſã tuam
memor eſto i pprioꝝ tuorũ
eorum que ab inſipiente
ſunt tota die Ne obliuiſca
ris uoces inimicorum tuoꝝ
ſuperbia eorum q̃ te oderũt
aſcendit ſemp ¶ Liberaſti
uirgam hereditatis tue
Et inuocabimus.
Confitebimur tibi deus
cõfitebimur ⁊ inuoca
bim⁹ nomen tuum Narra
bimus mirabilia tua : cum
accepero tempus ego iuſti
cias iudicabo Liquefacta
eſt terra ⁊ omnes q̃ hitant
in ea: ego confirmaui colũ
nas eius Dixi iniq̃s nolite
inique agere: ⁊ delinqntib⁹
nolite exaltare cornu Ne
lite extollerẽ i altum cornu
ueſtrum: nolite loq̃ adũs⁹

deum iniquitatem Quia
neqꝫ ab oriente neque ab
occidẽte: nꝫ a deſertis mõ
tibus: quoniã ds iudex eſt
Hunc humiliat ⁊ hunc ex
altat: quia calix in manu
domini uini meri plenus
mixto Et iclinauit ex hoc
in hoc: ueruntamen fex eiꝰ
non eſt exinanita bibent
omnes peccatores terre.
Ego autem annunciabo
ĩ ſeculũ: cantabo do iacob
Et omnia cornua pecca-
torum confrigam: ⁊ exal-
tabunt cornua iuſti.
Notus ĩ iudea deus:
ĩ iſrael magnum no
men eius Et factus eſt in
pace locus eius: ⁊ hĩtatio
eius ĩ ſyon Ibi confregit
potentias: arcum ſcutum
gladium ⁊ bellum Illumi-
nans tu mirabiliter a mõ
tibus eternis: turbati ſunt
omnes inſipientes corde.
Dormierunt ſõnum ſuũ:
⁊ nihil ĩuenerunt oẽs uiri

diuiciarum ĩ manibus ſuis
Ab increpatione tua deꝰ
iacob: dormitauerunt qui
aſcẽderunt equos Tu ter-
ribilis es ⁊ quis reſiſtet ti
bi ex tunc ira tua De celo
auditum feciſti iudicium:
terra tremuit ⁊ qͤuit Cum
exurgeret in iudicium ds:
ut ſaluos faceret omnes
manſuetos terre. Quoniã
cogitatio hominis cõfite-
bitur tibi: ⁊ reliquie cogi-
tationis diem feſtum agẽt
tibi Uouete ⁊ reddite dño
deo ueſtro omnes qui in
circuitu eius affertis mu-
nera Terribili ⁊ ei ꝗ au-
fert ſpiritum principum:
terribili apud reges terre:
¶ Et ĩuocabimus nomẽ
tuũ dñe ¶ Tu es deus.

Uoce mea ad dñm
clamaui: uoce mea
ad deum ⁊ intendit m̃ In
die tribulationis mee deũ
exqͥſiui manibꝰ meis nocte

cōtra eum ⁊ nō ſum decep
tus. Renuit conſolari aīa
mea memor fui dei: ⁊ delec
tatus ſum ⁊ exercitatꝰ ſuz
⁊ defecit ſpiritꝰ meꝰ. An-
ticipauerunt uigilias ocl'i
mei turbatus ſum ⁊ nō ſū
locut. Cogitaui dies āti-
quos: ⁊ annos eternos in
mēte habui. Et meditatus
ſum nocte cum corde meo
⁊ exercitabar ⁊ ſcopebam
ſpiritum meum. Nunquid
i eternum proiciet ds: aut
nō apponet ut cōplacitior
ſit adhuc. Aut i finem
miam ſuam abſcidet: a ge
neratōe i generatōez. Aut
obliuiſcetur miſereri deus:
aut cōtiebit i ira ſua mias
ſuas. Et dixi nūc cepi hec
mutatio dextere excelſi. Me
mor fui operum dn̄i quia
memor ero ab īicio mira-
bilium tuorum. Et medi-
tabor i omibus operibus
tuis: ⁊ i adiuētōibus tuis
exercebor. Deꝰ i ſancto uia

tua quis deus magnꝰ ſicut
deus noſter. tu es dus qui
facis mirabilia. Notā feci-
ſti i populis uirtutē tuaz:
redemiſti i brachio tuo po
pulum tuum filios iacob ⁊
ioſeph. Uiderunt te aque
deus uiderunt te aque et
timuerunt: ⁊ turbate ſunt
abyſſi. Multitudo ſonitus
aquarum: uocez dederunt
nubes. Et eni ſagitte tue
tranſeunt: uox tonitrui tui
i rota. Illuxerūt corruſca-
tiones tue orbi terre com-
mota ē ⁊ contremuit terra
In mari uia tua ⁊ ſemite
tue in aquis multis: ⁊ ue-
ſtigia tua nō cognoſcenť.
Deduxiſti ſicut oues pplꝫ
tuum in manu moyſy et
aaron.

Attēdite popule meꝰ
legem meā: iclinate
aurem ueſtrā i uerba oris
mei. Aperiam i pabolis
os meum loquar ppoſitio
nes ab inicio. Quāta audi-

uimus ⁊ cognouimus ea :
⁊ patres noſtri narrauerūt
nobis. Non ſunt occultata
a filijs eorū : in gñatione
altera. Narrantes laudes
domini ⁊ uirtutes eius : et
mirabilia eiꝰ que fecit. Et
ſuſcitauit teſtioniū ī iacob:
⁊ legē poſuit in iſrael. Quā
ta mandauit patribus nr̄is
nota facere ea filijs ſuis: ut
cognoſcat generatio altera.
Filij q̄ naſcētur ⁊ exurgēt
⁊ narrabunt filijs ſuis. Et
ponant in deo ſpem ſuam
⁊ nō obliuiſcantur operū
dei: ⁊ mandata eiꝰ exq̄rāt
Ne fiant ſicut patres eoꝝ
generatio praua ⁊ exaſpās
Generatio que nō direxit
coꝛ ſuum : ⁊ nō ē creditus
cum deo ſpiritus eiꝰ. Filij
effren ītēdētes ⁊ mittētes
arcum: conuerſi ſunt in die
belli. Non cuſtodierunt te-
ſtamentum dei: ⁊ ī lege eiꝰ
noluerunt ambulare. Et
obliti ſunt benefactoꝛum
eius: ⁊ mirabilium eius q̄
oſtendit eis. Corā pr̄ibus
eoꝛum fecit mirabilia ī tra
egypti: ī cāpothaneos. In
terrupit mare ⁊ perduxit
eos: ⁊ ſtatuit aquas quaſi ī
utre. Et deduxit eos ī nube
diei: ⁊ tota nocte ī illuīatōe
ignis. Interrupit petram
ī heremo: ⁊ adaquauit eos
uelut in abyſſo multa. Et
eduxit aquam de petra : ⁊
deduxit tanq̄ flumina aq̄s
Et appoſuerunt adhuc
peccare ei: in iram excita-
uerūt excelſum ī inaquoſo
Et temptauerunt deum ī
coꝛdibus ſuis: ut peterent
eſcas animabꝰ ſuis. Et ma
le locuti ſunt de deo: dixe-
runt nunquid poterit deus
parare menſam in deſ̄to
Quoniam percuſſit petrā
⁊ fluxerunt aq̄: ⁊ torrētes
inundauerūt. Nunquid et
panem poterit dare : aut
parare menſam pplo ſuo
Ideo audiuit dominus ⁊

diſtulit: ꝛ ignis acceſ⁹ eſt i
i iacob ꝛ ira aſcēdit i iſrael
Quia nō crediderūt i dō: nec
ſpauerūt i ſalutari eius. Et
mandauit nubib⁹ d'ſr: ꝛ ia
nuas celi aperuit Et pluit
illis manna ad mādūcādū
ꝛ panē celi dedit eis Panē
āgelorū mādūcauit hō ciba
ria miſit eis i hūdātia Trā
ſtulit hauſtrū d' celo: ꝛ idux
i v̄tute ſua affricū Et pluit
ſ' eos ſic puluerē carnes: ꝛ
ſicut arenā maris uolatilia
pēnata Et ceciderūt i medio
caſtrorū eorū: circa taberna
cula eorū Et mādūcauerūt ꝛ
ſaturati ſūt nimis: ꝛ d'ſideriū
eorū attulit eis: n̄ ſūt frau-
dati a d'ſiderio ſuo. Adhuc
eſce eorū erāt i ore ipſorū: et
ira dei aſcēdit ſ' eos Et oc
cidit pigues eorū: ꝛ electos
iſrael ipediuit In oib⁹ his
peccauerūt adhuc: ꝛ n̄ credi
derūt i mirabilib⁹ ei⁹ Et d'fec
erūt i uanitate dies eorū ꝛ āni
eorū cū feſtiatōe Cū occide

ret eos q̄rebāt eū ꝛ rev'te-
bant: ꝛ diliculo ueiebāt ad
eū Et rememorati ſūt q̇a
d's adiutor ē eorū: ꝛ d's ex-
celſ⁹ redēptor eorū ē Et di
lexerūt eū i ore ſuo: ꝛ ligua
ſua mētiti ſūt ei Cor āt eorū
n̄ erat rectū cū eo: nec fide
les hīti ſūt i teſtamēto eius
Ipe āt ē miſericors: ꝛ ppi-
ti⁹ fiet peccātis eorū: ꝛ n̄ diſ
perdet eos Et hūdauit ut
av'teret irā ſuā: ꝛ n̄ accēdit
oēʒ irā ſuā Et recordat⁹ ē
q̇a caro ſūt: ſp̄s uadēs ꝛ n̄
rediēs Quotiēs exacerba-
uerūt eū i deſto: i irā ꝯci-
tauerūt eū i iaquoſo Et cō
uerſi ſūt ꝛ tēptauerūt dm̄: ꝛ
ſctūʒ iſrl' exacerbauerūt Nō
ſūt recordati man⁹ ei⁹: die
q̄ redemit eos de manu tri
bulātis Hic poſuit i egyp
to ſigna ſua: ꝛ pdigia ſua
i cāpothaneos Et ꝯuertit
i ſāguinē fluia eorū: ꝛ ym-
bres eorū ne biberēt Miſit
in eos cynomiā ꝛ comedit

eos: ranaȝ ⁊ diſpdidit eos.
Et ꝺdit erugini fruct⁹ eoꝝ
⁊ labores eoꝝ locuſte. Et
occidit ī grādīe uineas eo
ꝝ: ⁊ moros eoꝝ ī pruina. Et
tradidit grādini iumēta eoꝝ
⁊ poſſeſſioēȝ eoꝝ igni. Miſit
ī eos irā īdignatiōis ſue: ī-
dignationē ⁊ irā ⁊ tribula-
tionē: īmiſſioēs p angelos
malos. Uiā fecit ſēite ire ſue
nō pepcit a morte aīaꝝ eo
ꝝ: ⁊ iumēta eoꝝ ī morte cō-
cluſit. Et pcuſſit ōe prīoge
nitū ī t̄ra egipti: p̄micias ō
nis laboris eoꝝ ī taberna-
cl'is cham. Et abſtulit ſicut
oues pplꝫ ſuū ⁊ pduxit eos
tāq̄ȝ gregē ī d'ſto. Et dduxit
eos ī ſpe ⁊ nō timuerūt: ⁊ ī
micos eoꝝ opuit mare. Et
īduxit eos ī mōtē ſctificatiō
ōis ſue: montē quē acq̄ſiuit
dext̄a ei⁹. Et eiecit a facie
eoꝝ gētes ⁊ ſorte diuiſit eis
t̄rā: ī funicl'o diſtributionis
Et hitar̄ fecit ī tabernacl'is
eoꝝ trib⁹ iſrael. Et tēptaue
rūt ⁊ exacerbauerūt d'ȝ excel-
ſū: ⁊ teſtimonia ei⁹ nō cuſto-
dierūt. Et auerterūt ſe ⁊ non
ſuauerūt pactuȝ: q̄ȝadmōȝ
p̄res eoꝝ ꝯuerſi ſūt ī arcuȝ
prauū. In ira ꝯcitauerūt eū
ī collib⁹ ſuis: ⁊ ī ſculptilib⁹
ſuis ad emulatōnē eū puo
cauerūt. Audiuī d's ⁊ ſp̄u eos
⁊ ad nihilū redegit ualꝺ iſ-
rael. Et ꝛpulit tabernacl'ȝ
ſylo: tabernaculuȝ ſuū ubi
hitauit ī hoīb⁹. Et tradidit
ī captiuitatē v̓tutē eoꝝ: et
pulchritudīeȝ eoꝝ in man⁹
inimici. Et ꝯcluſit ī gladio po
plꝫ ſuū ⁊ h̄rditatē ſuā ſp̄uit
Iuuenes eoꝝ cōedit ignis
⁊ v̓gīes eoꝝ n̄ ſūt lamētate
Sacerdotes eoꝝ ī gladio
cecidrūt: ⁊ uidue eoꝝ nō plo
rabant̄. Et excitat⁹ ē tāq̄ȝ
dormiēs d'ns: tāq̄ȝ potens
crapulat⁹ a uino. Et pcuſſit
īimicos ſuos ī poſteriora:
obpbriū ſēpit̄nū dedit illis
Et repulit tabernacl'ȝ io-
ſeph: tribū efrē nō elegit

Sed elegit tribũ iuda: mõ
te ſyõ quẽ dilexit Et hedi
ficauit ſicut unicornium ſãcti
ficiũ ſuũ: i t̃ra quã fũdauit i
ſcl'a Et elegit dd ſuũ ſuũ ꝛ
ſuſtulit eũ d gregib⁹ ouiũ:
depoſt fetẽtes accepit eum
Paſcer̃ iacob ſuũ ſuũ: ꝛ iſ
rael h̃rditatẽ ſuã Et pauit
eos i innocẽtia cordis ſui: ꝛ i
itellectib⁹ manuũ ſuaꝝ de-
duxit eos ℭ Tu es ds q̇ fa
cis mirabilia ℭ Propitius
DE⁹ uenerũt / eſto.
Ogẽtes i h̃rditatẽ tuã:
polluerũt tẽplũ ſcĩ tuũ: po-
ſuerũt ierl'z i pomoꝝ cuſto
diã Poſuerũt morticinia ſ-
uoꝝ tuoꝝ eſcas uolatilibus
celi: carnes ſcõꝝ tuoꝝ beſti
js t̃re Effuderũt ſãguinẽ eoꝝ
tãq̃ aq̃ i circuitu ierl'z: et
nõ erat q̇ ſepeliret: Facti
ſum⁹ opprobriũ uicinis nr̃is
ſubſanatio ꝛ illuſio his q̇ i
circuitu nr̃o ſũt Uſquequo dñe
iraſceris i finẽ: accẽdet uelut
ignis zel⁹ tu⁹ Effũde irã tuã
i gẽtes q̄ te nõ nouerũt: ꝛ in
regna q̄ nomẽ tuũ nõ inuocaue
rũt Quia comederũt iacob: ꝛ locũ
ei⁹ deſolauerũt Ne memineris i
iniquitatũ nr̃aꝝ antiquaꝝ cito anti
cipent nos mĩe tue q̇a pauperes
facti ſum⁹ nimis Adiuua nos
ds ſalutaris nr̃: ꝛ ppͤ gl'iaꝫ
nois tui dñe libera nos: et
ppici⁹ eſto pccĩs nr̃is ppͤt
nom̃ tuũ Ne forte dicãt in
gẽtib⁹ ubi ẽ ds eoꝝ: ꝛ ino-
teſcãt i natioibꝫ corã oculis
nr̃is Ultio ſãguinis ſuoꝝ tu
oꝝ q̇ effuſus ẽ: introeat i ꝯ-
ſpectu tuo gemit⁹ ꝯpeditoꝝ
Scdm magnitudinẽ bra
chij tui poſſide filios mor-
tificatoꝝ Et redd uicinis nr̃is
ſeptuplum in ſinu eorum:
improperiũ ipſoruꝫ quod
exprobrauerũt tibi dñe Nos
aũt ppl's tu⁹ ꝛ oues paſcue
tue: cõfitebimur tibi i ſcl'm
In gñatiõe ꝛ gñationem
annũciabim⁹ laudẽ tuã.
Qui regis iſrl' itẽde q̇ dedu
cis uelut ouem ioſeph.

Qui ſedes ſr̄ cherubi mai feſtar̄: corā effrai beniami ⁊ manaſſe Excita potētiā tuā ⁊ ueni: ut ſaluos facias nos Deus̄ ↄuerte nos ⁊ oñ̄d faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹ Dñe ds̄ v̄tutū quouſq; iraſceris ſ̄z orōnez ſui tui Cibabis nos pane lacrimax̄ et potū dabis nobis in lacrimis ī menſura Poſuiſti nos ī ↄ̄dictione uicis nr̄is: et inimici nr̄i ſubſanauerūt nos Deus v̄tutū ↄuerte nos et oñ̄de faciē tuā et ſalui erim⁹ Uineā d̄ egypto trāſtuliſti eiciſti gentes et plātaſti eam Dux itineris fuiſti ī ↄſpcū ei⁹ et plātaſti radices ei⁹ ⁊ īpleuit t̄rā Operuit montes ūbra ei⁹ et arbuſta ei⁹ cedros dei Extēdit palmites ſuos uſq; admare: et uſq; ad flum̄ ꝓpagines ei⁹. Ut qd̄ d̄ſtruxiſti maceriā ei⁹ et uidemiāt eā oēs q̄ p̄egrediūt uiā Exterminauit eā ap de ſilua et ſigl'aris fer⁹ d̄paſt⁹ ē eā Deus̄ v̄tutū ↄuerter̄ et reſpice de celo et uide et uiſita uineā iſtā Et pfice eā quā plātauit dexta tua ⁊ ſr̄ filiū quē ↄfirmaſti tibi Incēſa igni ⁊ ſuffoſſa ab icrepatōe uult⁹ tui pibūt Fiat man⁹ tua ſ̄z uir̄ dexte tue ⁊ ſr̄ filiū hoīs quē ↄfirmaſti tibi Et nō diſcedim⁹ a te uiuificabis nos ⁊ nomen tuū inuocabim⁹. Dñe deus v̄tutū cōuerte nos ⁊ oñ̄de faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹

Propici⁹ eſto peccatis nr̄is dñe ¶ Gaudebunt labia mea dū cātauero tibi Et aīa mea quā redemiſti All'a. all'. all'. ¶ Surrexit dñs de ſepulchro all'a. Qui pro nobis pependit ī ligno all'a.

Tibi ſoli peccaui domine miſerere mei ¶ Miſerere. ¶ Domine refugium.

Dñe refugiū fact⁹ es nobis a gn̄atōe ī gn̄ationē

Prius q̄ʒ mõtes fierēt aut
formaret ṫra ⁊ orbis a ſcl'o
⁊ i ſcl'ʒ tu es d's Ne auer-
tas hoīeʒ i hūilitatē: ⁊ dixi-
ſti ↄuertimi filij hoīʒ Qm̄
mille āni an̄ oculos tuos:
tāq̄ʒ dies heſterna q̄ ꝑt̃ijt.
Et cuſtodia i nocte q pro
nihilo hn̄t: eoꝝ anni erūt.
Mane ſicut herba trāſeat:
mane floreat ⁊ trāſeat: veſ-
pere decidat iduret ⁊ areſ-
cat Quia dfecim⁹ i ira tua
⁊ i furore tuo turbati ſum⁹
Poſuiſti iiq̄tates nr̄as in
ↄſpcū tuo. ſcl'm nr̄m i illui-
natiōe vultus tui Qm̄ oēs
dies nr̄i dfecerūt: ⁊ i ira tua
defecimus Anni nr̄i ſicut
aranea meditabūt' dies an-
noꝝ nr̄oꝝ i ip̄is ſeptuagita
ānis Si āt in potētatibus
octogīta āni: ⁊ āpli⁹ eoꝝ
labor et dolor Qm̄ ſuēit
māſuetudo: ⁊ corripiemur
Quis nouit p̄tātē ire tue:
⁊ p̄timore tuo irā tuā dinu-
merare Dexterā tuam ſic

notā fac ⁊ eruditos corde i
ſapia Conuertere dn̄e uſq̄ʒ
quo: ⁊ dp̄cabilis eſto ſuper
ſuos tuos Repleti ſumus
mane mīa tua. ⁊ exl'tauim⁹
⁊ delectati ſum⁹ i oīb⁹ die-
b⁹ nr̄is Letati ſum⁹ ꝑ die-
b⁹ qb⁹ nos hūiliaſti: ānis
quibus uidim⁹ mala Reſ-
pice in ſuos tuos: ⁊ i opa
tua dirige filios eoꝝ Et
ſit ſplēdor domini dei nr̄i
ſuper nos: ⁊ opera manuū
noſtrarum dirige ſup nos
⁊ opus manuum noſtraꝝ
dirige ¶ Domine refugiū
factus es nobis ¶ In ma-
tutinis domine meditab' or
in te ¶ Deus deus meus
¶ Cantemus domino.

Cantem⁹ dn̄o glorioſe
eīʒ honorificat⁹ ē: equū et
aſceſſorē ꝓiecit i mare For-
titudo mea ⁊ laus mea dn̄s
⁊ fc̄ts ē m̄ i ſalutem. Iſte
d's me⁹ ⁊ glificabo eū: d's
p̄ris mei ⁊ exaltabo eum.

Dominus quaſi uir pu-
gnator op̄s nomen eius :
currus pharaonis ⁊ exerci
tum eius proiecit in mare
Electi principes ei⁹ ſub-
merſi ſunt in mari rubro
abyſſi operuerunt eos: de
ſcederunt i profūdum q̄ſi
lapis Dextera tua domie
magnificata ē i fortitudie:
dextera tua domie pcuſſit
īimicum: ⁊ in multitudine
glorie tue dpoſuiſti aduer
ſarios meos. Miſiſti iram
tuam que deuorauit eos
ſicut ſtipulam: i ſpiritu fu-
roris tui congregate ſunt
aque Stetit unda fluens :
congregate ſunt abyſſi in
medio maris Dixit īimicus
perſequar ⁊ cōprehēdam:
diuidam ſpolia implebitur
anima mea . Euaginabo
gladium meum : iterficiet
eos manus mea . Flauit
ſpūs tu⁹ ⁊ operuit eos mare:
ſubmerſi ſūt q̄i plūbū i aq̄s
uehemētib⁹ Quis ſimilis tui i
fortib⁹ dñe: q̄s ſilis tui ma
gnificus i ſctitate : terribilis
atq; laudabilis ⁊ faciens
mirabilia Extēdiſti manū
tuā: ⁊ deuorauit eos terra
dux fuiſti in mīa tua pplo
quē redemiſti Et portaſti
eū i fortitudie tua: ad hita
culū ſctūz tuū Aſcenderūt
populi ⁊ irati ſūt: dolores
obtinuerūt hitatores phi-
liſtijm Tūc ɔturbati ſūt pri
cipes edoz robuſtos moab
obtinuit tremor: obrigue-
rūt oēs hitatores chanaaz
Irruat ſr̄ eos formido ⁊
pauor: i magnitudie bra-
chij tui Fiant immobiles
q̄i lapis donec ptrāſeat po
pul⁹ tu⁹ dñe: donec ptran-
ſeat pplus tu⁹ iſte quē poſ
ſediſti Introduces eos et
plātabis i mōte hrditatis
tue: firmiſſio hitaculo tuo
qd̄ opatus es dñe Sanc-
tuariū tuuz domine quod
firmauerūt man⁹ tue: dñs
regnabit i eternū et ultra.

Ingreſſus eſt eniȝ eques pharao cū curribus ⁊ eq-
tibus eius in mare: ⁊ re-
duxit ſuper eos dominus
aquas maris Filij autem
iſrael: ambulauerunt per
ſiccum in medio eius
Cātemus domio glorioſe
In ſanctis eius laudate
deum Laudate dominū
d celis Nox p̄ceſſit
Lux ecce ſurgit aurea
palēs fatiſcat cecitas
que nos met ipreceps diu
errore traxit duio Hec lux
ſerenum cōferat puroſq̧
nos preſtet ſibi: nihil lo-
quamur ſubdolū uoluam⁹
obſcurum nihil Sic tota
decurrat dies nec lingua
mendax nec manus: oculi
nec peccent lubrici nec no-
xa corpus iquinet Specu-
lator aſtat de ſuper q̄ nos
diebus omnibus actuſq̧
noſtros proſpicit a luce
prima in ueſperum. Deo
pr̄i Repleti ſumus

Exultauimus
In ſanctitate ſeruiam⁹ dn̄o:
⁊ ip̄e liberabit nos ab īimi
cis noſtris Ado
remus dominū. Qm̄ ipſe
fecit nos Ueite exltem⁹
Tu trinitatis unitas
orbē poteter q̄ regis. attēd
laudu cātica q̄ excubantes
pſallim⁹ Nā lectulo ꝯſur-
gimus noctis qeto tp̄r: ut
flagitem⁹ uulnerū a te me
delā oiū Quo fraud' q̄cq̄d
demonū: i noctib⁹ deliqm⁹
abſtergat illō celit⁹ tue po
teſtas glīe Ne corp⁹ adſit
ſordidum: nec torpor iſtet
cordiū: ne crimis cōtagio
tepeſcat ardor ſp̄s Ob hoc
redēptor q̄s reple tuo nos
luīe p quō dierum circulis
nullis ruaūr actib⁹ Preſta
pr̄ Exltate do Allła.
Exultate deo ad
iutori nr̄o: iu-
bilate deo iacob
umite pſalmū

⁊ date tympanū: pſalteriū
iocūdū cū cythara. Bucina
te i neomenia tuba i inſigni
die ſolennitatis ure. Quia
pceptū i iſrael ē: ⁊ iudiciū
do iacob. Teſtimoniū i ioſe
ph poſuit illud cū exiret d
tra egypti: linguā quā non
nouerat audiuit. Diuertit
ab oneribꝰ dorſū eiꝰ: ma-
nus eiꝰ i cophino ſeruierūt
In tribulatione inuocaſti
me ⁊ liberaui te: exaudiui
te i abſcondito tēpeſtatis
probaui te apud aquam
contradictiōis. Audi pplus
meus ⁊ conteſtabor te: iſ-
rael ſi audieris me nō erit
in te ds recens: neqꝫ ado-
rabis dm alienū. Ego eiꝫ
ſuꝫ dñs ds tuus q̄ eduxi te
d tra egypti: dilata os tuū
⁊ iplebo illud. Et nō audi
uit pplus meꝰ uocē meaꝫ:
⁊ iſrael nō intendit mihi:
Et dimiſi eos ſecūdū deſi
deria cordis eorum: ibunt
in adiuentionibus ſuis. Si
populus meꝰ audiſſet me:
iſrael ſi in uijs meis ābu
laſſet. Pro nihilo forſitan
inimicos eorum humiliaſſeꝫ
⁊ ſuper tribulantes eos
miſiſſem manum meam.
Inimici domini mentiti
ſunt ei: ⁊ erit tēpus eoruꝫ
in ſecula. Et cibauit illos
ex adipe frumēti: ⁊ d petra
melle ſaturauit eos.
Deꝰ ſtetit i ſynagoga
deorum i medio aūt
deos diiudicat. Uſquequo
iudicatis iniquitatem: ⁊ fa
cies peccatorum ſumitis.
Iudicate egeno ⁊ pupillo
humilē et paupeꝫ iuſtificate.
Eripite paupē: ⁊ egenuꝫ
de manu peccōris liberate
Neſcierūt nꝫ itellexerūt i te-
nebris ābulāt: mouebunt
oīa fūdamēta t̄re. Ego dixi
dij eſtis: ⁊ filij excelſi oēs
Uos āt ſic hoīes morie mi
⁊ ſic unꝰ d pricipibꝰ cadetis
Surge ds iudica trā: qm̄
tu hrditabis i oībꝰ getibꝰ.

Exultate deo adiutori nr̄o
Tu sol⁹.

Deus quis similis erit tibi: ne taceas neqȝ compesca ris deus Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: et qui oderunt te extu lerunt caput Super ppl'm tuum malignauerunt consilium: et cogi tauerunt aduers⁹ sanctos tuos. Dixerunt uenite et disperdamus eos de gente: et nō memoretur nomen israel ultra Quoniam cogi tauerunt unanimiter simul aduer sus te testamentum tuum: disposuerunt tabernacula ydumeorum et hysmahelite Moab et agga reni: gebal et amon et ama lech alienigene cum habitantib⁹ tyrum Etenim et assur uenit cum illis: facti sunt in adiutorium filijs loth Fac illis sicut madian et sysare: sicut yabin in torrente cyson Disperierunt in endor: facti sunt ut stercus terre Pone principes eorum sicut oreb et zeb et zebee et salmana Omnes principes eorum qui dixerunt hereditate possideam⁹ sanctuarium dei Deus meus pone illos ut rotam: et sicut stipulam ante faciem uenti Sicut ignis qui comburit siluam: et sicut flamma comburens montes Ita perseque ris illos in tempestate tua: et in ira tua turbabis eos Imple facies eorum ignominia: et querent nomen tuum domine Erubescant et conturbentur in seculum seculi: et confundantur et pereant Et cognoscant quia nomen tibi dominus: tu sol⁹ altissim⁹ in omni terra.

Quam dilecta tabernacula tua domine virtutum: concupiscit et deficit anima mea in atria domini Cor meum et caro mea exultauerunt in deum uiuum Etenim passer inuenit sibi domum: et turtur nidum ubi reponat pullos suos. Altaria tua domine virtutum rex me⁹ et deus me⁹ Beati qui habitant in domo tua: in secula seculorum laudabunt te Beatus uir cui⁹ est auxilium abs te ascensiones in corde suo disposuit in ualle lacrimarum in loco quem posuit

Quam

Et eiꝫ bn̄dictioēm dabit legis lator: ibūt de v̓tute i v̓tutē uidebit᷑ d̄s deorū in ſyō. Dn̄e d̄s v̓tutū exaudi orōeꝫ meā: aurib' pcipe d̄s iacob. Protector nr̄ aſpice d̄s: ꝛ reſpice i faciē xp̄i tui. Quia melior ē dies una i atriis tuis ſr̄ milia. Elegi abiect' ēē i domo dī mei: magis q̄ꝫ hītare i taberna culis pccōꝝ. Quia miſicor diā ꝛ v̓itatē diligit d̄s: gra tiā ꝛ glāꝫ dabit dn̄s. Non priuabit bonis eos q̄ ābu lāt i inocētia dn̄e v̓tutum. btī' hō q̄ ſpat i te. ¶ Tu ſol' altiſſim' ſi oēꝫ t̄rā Bn̄dixiſti.

Benedixiſti dn̄e t̄raꝫ tuā: auertiſti captiui tatē iacob. Remiſiſti iiq̄ta tē plebis tue: opuiſti omia pccā eoꝝ. Mitigaſti oēꝫ irā tuā: auertiſti ab ira idigna tōis tue. Converte nos de' ſalutaris nr̄: ꝛ auerte iram tuā a nobis. Nūq̄d i et̄nuꝫ iraſceris nobis. aut extēds irā tuā a gn̄atōe i gn̄atōeꝫ. De' tu conuerſ' uiuificabis nos: ꝛ plebs tua letabit᷑ in te. Oſtēde nobis dn̄e miaꝫ tuā: ꝛ ſalutar̄ tuū da nobis. Audiā q̄d loq̄t i me dn̄s d̄s: q̄m loq̄t᷑ pacē i plebeꝫ ſuā. Et ſup ſcōs ſuos ꝛ in eos q̄ ɔuertūt᷑ ad cor. Ueꝝ tn̄ ppe timētes eū ſalutare ipi': ut ihītet glā i t̄ra nr̄a. Miſicordia ꝛ ueritas obui auerunt ſibi: iuſticia ꝛ pax oſculate ſunt. Veritas de terra orta eſt: ꝛ iuſticia de celo proſpexit. Et eniꝫ do minus dabit benignitateꝫ: ꝛ terra noſtra dabit fructū ſuum. Iuſticia ante eum ābulabit ꝛ pōet i uia greſ ſus ſuos.

Inclina dn̄e aurē tuā ꝛ exaudi me: q̄m inops et pauper ſum ego. Cuſto di animam meam quoniā ſāctus ſū: ſaluū fac ſuū tuū d̄s meus ſpantē i te

Miſerere mei dñe qm̄ ad
te clamaui tota die: letifica
aiaȝ ſerui tui qm̄ ad te dñe
aiaȝ meá leuaui Qm̄ tu do
mīe ſuauis ꝛ mitis ꝛ multe
mīe oib⁹ iuocātib⁹ te Au-
rib⁹ pcipe dñe oroēȝ meá ꝛ
itende uoci deꝑcatōis mee
In die tribulationis mee
clamaui ad te: q̄a exaudiſti
me Nō ē ſilis tui i dijs dñe
ꝛ nō ē ſcdm opa tua Oēs
gētes q̄ſcūq; feciſti uenient
ꝛ adorabūt corá te dñe: et
glorificabūt nom̄ tuū Qm̄
magnus es tu ꝛ faciēs mi-
rabilia: tu es deus ſol⁹ De
duc me dñe i uia tua ꝛ igre
diar i ꝟitate tua; letet̄ cor
meū ut timeat nomē tuuȝ
Cōfitebor tibi dñe deus i
toto cord̄ meo: ꝛ glīficabo
nom̄ tuū i etnū Quia mia
tua magna ē ſr̄ me ꝛ eruiſti
aiaȝ meá ex iferno iferiori
De⁹ iniq̄ iſurrexerūt ſr̄ me
ꝛ ſynagoga potētū q̄ſieīt
aiaȝ meá: ꝛ nō ꝓpoſuerūt te

in ↄſpcū ſuo Et tu dñe ds
miſerator et miſericors: paci-
ens et m̄lte miſericordie et
uerax Reſpice i me ꝛ miſe
re mei. da iperiū tuū puero
tuo: ꝛ ſaluū fac filiū ancill e
tue Fac mecū ſignū i bonū
ut uideāt q̄ oderūt me et ↄ-
fundāt: qm̄ tu dñe adiuui-
ſti me et ↄſolat⁹ es me.
Bn̄dixiſti dñe t̄rā tuá
Fondamēta

Fondamēta ei⁹ i mō-
tib⁹ ſctis: diligit dñs
portas ſyon ſr̄ oīa taber-
nacula iacob Glīoſa dicta
ſunt de te: ciuitas dei Me-
mor ero raab et babylo-
nis: ſcientium me Ecce
alienigene et tyrus et po-
pulus ethyopum: hi fue-
runt illic. Nunqid ſyon
dicet homo et homo nat⁹
ē i ea: et ipe fūdauit eā al-
tiſſim⁹ Dn̄s narrabit iſcri-
pturis pploꝝ: et pricipuȝ
hoꝝ q̄ fuerūt i ea Sic leta-
tiū oīuȝ: hitatio i te.

Domine deus salutis mee in die clamaui et noc te coram te. Intret in conspectu tuo oratio mea inclina aurem tuam ad precem meam. Quia repleta est malis anima mea: et vita mea in inferno appropinquauit. Estimatus sum cum descendentibus in lacum factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. Sicut vulnerati dormientes in sepulchris quorum non est memor amplius: et ipsi de manu tua repulsi sunt. Posuerunt me in lacu inferiori in tenebrosis et in umbra mortis. Super me confirmatus est furor tuus: et omnes fluctus tuos induxisti super me. Longe fecisti notos meos a me. posuerunt me abhominationem sibi. Traditus sum et non egrediebar: oculi mei languerunt pre inopia. Clamaui ad te domine: tota die expandi ad te manus meas. Numquid mortuis facies mirabilia aut medici suscitabunt et confitebunt tibi. Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam et veritatem tuam in perditionem. Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: et iusticia tua in terra obliuionis. Et ego ad te domine clamaui: et mane oratio mea preueniet te. Ut quid domine repellis orationem meam: auertis faciem tuam a me. Pauper sum ego et in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autem humiliatus sum et conturbatus. In me transierunt ire tue: et terrores tui conturbauerunt me. Circumdederunt me sicut aqua tota die: circumdederunt me sim[ul]. Elongasti a me amicum et proximum: et notos meos a miseria. ¶ Fundamenta eius in montibus sanctis ¶ Benedictus.

Misericordias domini in eternum cantabo. In generatione et generationem annunciabo veritatem tuam in ore meo. Quoniam dixisti in eternum misericordia edificabitur in celis: preparabitur veritas tua in eis. Disposui testamentum electis meis: iuraui dauid seruo meo

uſqꝫ i etnū ꝑparabo ſemē
tuū. Et hedificabo i gnāti-
one ꝛ gnātionē: ſedē tuam
Confitebūt' celi mirabilia
tua dn̄e: ꝛ eiꝫ ꝟitatē tuā in
ecclia ſcōꝝ. Qm̄ qs i nubib⁹
eqbit' dn̄o: ſilis erit deo in
filijs dei. Deꝰ q̄ glificat' in
ↄſilio ſcōꝝ: magnꝰ ꝛ terribil'
ſup oēs q̄ i circuitu eiꝰ ſunt
Dn̄e ds ꝟtutū qs ſilis tibi
potēs es dn̄e ꝛ ꝟitas tua
in circuitu tuo. Tu dn̄aris
ptāti maris: motū aūt fluc
tuū eiꝰ tu mitigas. Tu hu-
miliaſti ſicut uulnātū ſup-
bum: i brachio ꝟtutis tue
diſpſiſti inimicos tuos. Tui
ſūt celi ꝛ tua ē t̄ra: orbē t̄re
ꝛ plenitudinē eiꝰ tu fundaſti
aqlonē ꝛ mare tu creaſti.
Thabor ꝛ hermon i noīe
tuo exultabūt: tuū brachiū
cū potentia. Firmet' manꝰ
tua et exaltet' dextera tua:
iuſticia ꝛ iudiciū ꝑparatio
ſedis tue. Miſericordia ꝛ ꝟi-
tas pcedēt faciē tuā: beatꝰ
ppl's qui ſcit iubilationem
Dn̄e i lumie uultꝰ tui ābu
labūt: ꝛ i noīe tuo exl'tabūt
tota die: ꝛ i iuſticia tua ex-
altabūt. Qm̄ glia ꝟtutis eo
ꝝ tu es: ꝛ in bn̄placito tuo
exaltabit' cornu nr̄m. Quia
dn̄i ē aſſūptio nr̄a: ꝛ ſancti
iſrael regis nr̄i. Tūc locutꝰ
es i uiſiōe ſcīs tuis ꝛ dixiſti
poſui adiutoriū i potente ꝛ
exaltaui electū d' plebe mea
Inueni dauid ſuū meū: o-
leo ſcō meo unxi eū. Manꝰ
eīꝫ mea auxiliabit' ei: ꝛ bra
chiū meū cōfortabit eum.
Nihil ꝓficiet inimicꝰ i eo: et
filiꝰ iniq̄tatis nō apponet
nocere ei. Et ↄcidā a facie
ipiꝰ inimicos eiꝰ: ꝛ odientes
eū i fugā ↄuertā. Et ꝟitas
mea ꝛ miſericordia mea cuꝫ
ipo: ꝛ i noīe meo exaltabit'
cornu eiꝰ. Et ponā i mari
manū eiꝰ: ꝛ i fluminibꝫ dex-
terā eiꝰ. Ipe inuocabit me
pr̄ meus es tu: ds meus et
ſuſceptor ſalutis mee. Et

ego p̄rogenitū ponā illū:
excelſum p̄ regibꝫ t̄re. In
et̄nuꝫ ſuabo illi miaꝫ meā
⁊ teſtamtū meū fidele ipſi:
Et ponā i ſcl'ꝫ ſcl'i ſem̄ ei⁹
⁊ thronū ei⁹ ſicut dies celi
Si āt dereliq̄rit filij ei⁹ le
gē meā: ⁊ i iudicijs meis n̄
ābulauerit Si iuſticias me
as pphanauerit: ⁊ mādata
mea n̄ cuſtodierit Viſitabo
i v̄ga iniq̄tates eoꝝ: ⁊ i v̄-
beribꝫ pccā eoꝝ Miaꝫ aūt
meā nō diſpgā ab eo: neqꝫ
nocebo i v̄itate mea Neqꝫ
pphanabo teſtamtū meū:
⁊ q̄ pcedūt de labijs meis
nō faciā irrita Semel iuraui
i ſcō meo ſi dauid mentiar
ſem̄ ei⁹ in et̄nuꝫ manebit.
Et thron⁹ ei⁹ ſicut ſol in
cōſpcū meo: ⁊ ſicut luna p-
fecta i et̄nū: ⁊ teſtis in celo
fidelis Tu uero repuliſti et
deſpexiſti: diſtuliſti xp̄ꝫ tuū
Auertiſti teſtamtū ſui tui
pphanaſti i t̄ra ſactuariuꝫ
eius Deſtruxiſti oēs ſepes
eius: poſuiſti firmamtū ei⁹
formidinē Diripuerūt eum
oēs trāſeuntes uiaꝫ: fact⁹ eſt
obpbriū uicinis ſuis Ex-
altaſti dexterā deprimētiuꝫ
eum: letificaſti oēs īimicos
ei⁹ Auertiſti adiutoriū gla-
dij ei⁹: ⁊ nō es auxiliatus ei
i bello Deſtruxiſti eum ab
emūdatōe: ⁊ ſedē ei⁹ i t̄ra
colliſiſti Minoraſti dies tē-
poris ei⁹: pfudiſti eū ɔfuſi-
one Uſq̄quo dn̄e auertis i
fineꝫ: exardeſcet ſicut ignis
ira tua. Memorare q̄ mea
ſubſtātia: nūq̄d eiꝫ uane cō-
ſtituiſti oēs filios hoīum.
Quis ē hō q̄ uiuet ⁊ nō ui-
debit mortē: eruet aīaꝫ ſuā
de manu īferi Ubi ſūt mie
tue ātique dn̄e: ſicut iuraſti
dauid i v̄itate tua Memor
eſto dn̄e opbrij ſuoꝝ tuo-
oꝝ: qd̄ continui i ſinu meo
mltaꝝ gētiū Qd̄ exprobra-
uerūt īimici tui dn̄e: qd̄ exp-
brauerūt ɔmutatōnē xp̄i tui
Bn̄dict⁹ dn̄s i et̄nū ſiat ſiat

DEus ultionū dn̄s : ds
ultionuꝫ libere egit.
Exaltare q̄ iudicas terraꝫ
redde retributionē ſupbis
Uſqꝫ quo pccōres dn̄e: uſqꝫ
quo pccōres gl'iabūt Effa
būt ⁊ loq̄nt iniq̄tateꝫ: lo-
quēt oēs q̄ opātur iniuſticiā
Populū tuū dn̄e humiliaue
rūt ⁊ hr̄ditatē tuā uexauert̄
Uiduā ⁊ aduenā īterfecerūt
⁊ pupillos occiderūt Et di
xerūt non uidebit dn̄s: nec
īntelliget ds iacob Intellig
ite īſipiētes ī pplō et ſtulti
aliq̄n ſapite Qui plantauit
aurē nō audiet: aut q̄ finxit
oculꝫ nō cōſiderat Qui cor
ripit gētes nō arguet: q̄ do
cet hoīeꝫ ſciāꝫ Dn̄s ſcit co
gitatiōēs hoīuꝫ: qm̄ uane
ſūt Beās hō quē tu erudie-
ris dn̄e: ⁊ d' lege tua docue
ris eū Ut mitiges ei a dieb⁹
malis donec fodiat̄ pccōri
fouea Qꝛ n̄ r̄pellet dn̄s ple
beꝫ ſuā: ⁊ hr̄ditatē ſuā non
dreliq̄t Quo ad uſqꝫ iuſticia
cōuertat̄ ī iudiciū: ⁊ q̄ iuxta
illā oēs qui recto ſūt corde
Quis cōſurget m̄ aduerſ⁹
malignantes : aut q̄ ſtabit
mecū aduerſus opātes iniq̄
tatem Niſi q̄a dn̄s adiuuit
me paulominus hitaſſet ī
īferno aīa mea Si dicebaꝫ
mot⁹ ē pes meus: mīa tua
dn̄e adiuuabat me. Scdm̄
mltitudīeꝫ doloꝝ meoꝝ in
cord' meo: ↄſolatōēs tue le
tificauert̄ aīaꝫ meā Nūq̄d
adheret tibi ſedes īiq̄tatis
q̄ fingis laborem ī pcepto
Captabunt in aīaꝫ iuſti: ⁊
ſāguieꝫ inocētē cōdānabūt
Et fact⁹ ē m̄ dn̄s ī refugiū
⁊ ds me⁹ ī adiutorium ſpei
mee Et reddet illis īiq̄tatē
ipoꝝ: ⁊ ī malicia eoꝝ diſp-
det eos : diſpdet illos dn̄s
ds nr̄ ¶ Bn̄dict⁹ dn̄s ietnū
¶ Cātate dn̄o.

CAntate dn̄o cāticum
nouū: cātate dn̄o oīs
t'ra Cātate dn̄o ⁊ bn̄dicite
noī ei⁹: ānūciate d' die ī dieꝫ

ſalutare eiꝰ Annūciate int᷑
getes gl̄az eiꝰ ī oībꝰ pplīs
mirabilia eiꝰ Qm̄ magnus
dn̄s ⁊ laudabilis nimis: t᷑ri
bilis eſt ſup oēs deos Qm̄
ōēs dij gētiū demoīa: dn̄s
aūt celos fecit Cofeſſio et
pulchritudo ī ꝯſpcū eiꝰ ſcī
moia ⁊ magnificētia ī ſcifi
catōe eiꝰ Afferte dn̄o patē
gētiū afferte dn̄o gl̄iam et
honorē: afferte dn̄o gl̄iaz
noi eiꝰ Tollite hoſtias ⁊ ī
troite ī atria eius: adorate
dn̄z ī atrio ſcō eiꝰ Commo
ueat᷑ a facie eiꝰ uniuerſa t᷑ra
dicite ī gētibꝰ q̄a dn̄s r̄gna
uit Et eiz correxit orbē t᷑re
q̄ nō cōmouebit: iudicabit
ppl̄os ī eq̄tate Letet᷑ celi ⁊
exl̄tet t᷑ra ꝯmoueat᷑ mare ⁊
pleītudo eiꝰ: gaudebūt cā
pi ⁊ oīa q̄ ī eis ſūt Tūc ex
ultabūt oīa ligna ſiluarū a
facie dn̄i q̄a uenit: qm̄ ueīt
iudicare t᷑rā Iudicabit or
bē t᷑re ī eq̄tate: et ppl̄os ī
ueritate ſua.

Dn̄s r̄gnauit exl̄tet t᷑ra
letet᷑ īſule mlt᷑e. Nu
bes ⁊ caligo ī circuitu eius
iuſticia ⁊ iudiciū correctio
ſedis eiꝰ Ignis an̄ ip̄z p̄ce
det: ⁊ īflāmabit ī circuitu ī
imicos eiꝰ Alluxerūt fulgu
ra eiꝰ orbi terre: uidit ⁊ cō
mota ē t᷑ra Mōtes ſic cera
fluxerūt a facie dn̄i: a facie
dn̄i oīs t᷑ra Annūciauerūt
celi iuſticiā eiꝰ: ⁊ uidert oēs
ppl̄i gl̄iaz eiꝰ Cōfūdāt᷑ oēs
q̄ adorāt ſculptilia: ⁊ q̄ gl̄i
ant᷑ ī ſiīacris ſuis Adorate
eū oēs āgeli eiꝰ: audiuit et
letata ē ſyon Et exl̄tauerūt
filie iud᷑: pp iudicia tua dn̄e
Qm̄ tu dn̄s altiſſimꝰ ſup
oēz t᷑rā nimis exaltatꝰ es ſu
oēs deos Qui diligitis dn̄z
odite malum: cuſtodit dn̄s
aīas ſcōꝝ ſuoꝝ: ⁊ de manu
pcc̄oris liberauit eos Lux
orta ē iuſto: et rectis corde
letitia Letamini iuſti ī dn̄o ⁊
ꝯfitemī meōrie ſcificatiōis
eius Cantate domino ⁊

bn̄dicite nōi eī⁹. ¶ Intret
oīo mea i ↄſpcū tuo dn̄e
Inclia ad me aurē tuā
All'. al'. al'. ¶ Surexit dn̄s
vere all'a. ¶ Et apparuit
ſymoi all'a
Spū principali confirma
cor meū ds ¶ Miſere
In vītate tua.
Domie exaudi oīoez
meā auribꝰ pcipe ob
ſecratōez meā i vītate tua
exaudi me i tua iuſticia Et
nō itres i iudicium cū ſeruo
tuo: qa nō iuſtificabit i cō-
ſpcū tuo oīs uiuēs Qz per
ſecutꝰ ē ĩimicꝰ aīaz meam:
humiliauit i t̄ra uitaz meam
Collocauit me i obſcuris
ſicut mortuos ſclī: ⁊ āxiatꝰ
ē ſ̄r me ſpš meꝰ: i me tur-
batū ē cor meū Memor fui
dieꝝ āntiquoꝝ meditatus ſū
i oībꝫ opibꝰ tuis: i fcīs ma
nuū tuaꝝ meditabar Ex-
pādi manꝰ meas ad te: aīa
mea ſicut t̄ra ſīe aqua tibi
Velocit exaudi me dn̄e de

fecit ſpš meꝰ Non auertas
facieȝ tuā a me: et ſilis ero
deſcēdentibꝰ i lacū Auditā
fac m̄ mane mīaȝ tuā: qa i
te ſpaui Notā fac m̄ uiā in
q̄ ābulem: qa ad te leuaui
aīaȝ meā Eripe me d̄ ĩimi
cis meis dn̄e ad te confugi
doce me facere uolūtatem
tuā i qa ds meꝰ es tu Spš
tuꝰ bonꝰ deducet me i t̄raȝ
rectā pp nom̄ tuū dn̄e ui-
uificabis me i equitate tua
Educes d̄ tribulatōe aīaȝ
meā: ⁊ i mīa tua diſperdes
ĩimicos meos Et pdes ōs
q̄ tribulāt aīaȝ meam: qm̄
ego ſuꝰ tuꝰ ſū ¶ In vītate
tua exaudi me dn̄e ¶ Illuīa
uultū tuū ſ̄r nos L Deꝰ ds
meꝰ ¶ Dn̄e audiui
Domie audiui auditi
onē tuā ⁊ timui Dn̄e
opꝰ tuū: i medio ānoꝝ viui
fica illud In medio ānoꝝ
notū facies: cū iratꝰ fueris
mīe recordaberis Deꝰ ab
auſtro ueiet: ⁊ ſanctus de

monte pharã. Aperuit celos
gl'ia eiꝰ: ⁊ laudis eiꝰ plena
ē t̃ra. Splendor eiꝰ ut lux
erit cornua i maībꝰ eiꝰ. Ubi
abſcōdita ē fortitudo eius
añ faciē eiꝰ ibit mors. E
gredietᷣ diabolus añ pedes
eiꝰ: ſtetit ⁊ menſus ē t̃rã.
Aſpexit ⁊ diſſoluit gētes: et
cōtriti ſūt mōtes ſcl'i. In
curuati ſūt colles mūdi: ab
itinerib' et̃nitatis eiꝰ. Pro
iniq̇tate uidi tētoria ethio
pie: turbabūtᷣ pelles terre
madian. Nūqd i fluīnibus
iratꝰ es dñe: aut i fluīnibꝫ
furor tuꝰ: uel i mari idigna
tio tua. Qui aſcēdes ſup e-
quos tuos: ⁊ quadrige tue
ſaluatō. Suſcitās ſuſcitabis
arcū tuū: iuramta tribubꝫ
q̄ locutꝰ es. Fluuios ſcides
t̃re uider̃ te aq̄ ōs ⁊ doluer̃t
montes gurges aq̄ꝝ trāſijt.
Dedit abyſſus uocē ſuam
altitudo manꝰ ſuas leuauit.
Sol ⁊ luna ſteter̃t i hitacl'o
ſuo: i luce ſagittarū tuarū
ibūt in ſplēdore fulgurātis
haſte tue. In fremitu ↄculca
bis t̃rã: i furore obſtupefa
cies gētes. Egreſſus es i ſa
lute ppl'i tui: i ſalutē ↄ xp̄o
tuo. Percuſſiſti caput ḋ do-
mo impij: ↄnudaſti fūdamtū
uſq; ad collū. Maledixiſti
ſceptris eiꝰ: capiti bellatoꝝ
eiꝰ uenientibꝰ ut turbo ad
ḋi pgēdū me. Exultatio eoꝝ
ſicut eiꝰ q̇ deuorat paupē
i abſcōdito. Uiā feciſti i ma
ri eq̇s tuis: i luto aq̄ꝝ mul
taꝝ. Audiuit ⁊ ↄturbatꝰ ē
uētᷣ meꝰ: a uoce ↄtremuer̃t
labia mea. Ingrediatᷣ pu-
tredo i oſſibꝰ meis: ⁊ ſubt
me ſcateat. Et rq̇eſcā i die
tribulationis: ⁊ aſcēdā ad
pplꝫ accīctū nr̄ꝫ. Ficꝰ eīꝫ n̄
florebit: ⁊ nō erit germen i
uineis. Mētietᷣ opꝰ oliue: ⁊
arua nō afferēt cibū. Abſcī
detᷣ de ouili pecus: ⁊ n̄ erit
armētū i pſepibꝫ. Ego aūt
i dño gaudebo: ⁊ exultabo
in deo ieſu meo. Pᵉcꝰ dñs

fortitudo mea : et ponet pedes meos q̄ſi ceruoꝝ. Et ſup excelſa mea deducet me uictori i pſalmis canētes. Dn̄e audiui auditū tuū ⁊ timui. In tympano ⁊ choro i cordis ⁊ organo laudate deū. Laudate dn̄m de celis. Nox p̄ceſſit dies autem.

Eterna celi gl'a beata ſpes mortaliū celſi tonātis unice caſteq3 proles ūgis. Da dextā ſurgentib⁹ exurgat ut mēs ſobria fragrans q3 i laudē dī grates rependat debitas. Ortus refulget lucifer ſpſā q3 lucem nūciat cadit caligo noctiū lux ſcā nos illuiet. Manens q3 nřis ſenſib3 noctē repellat ſcl'i diq3 fine diei purgata ſuet pectora. Queſita iā primū fides radicet altis ſēſibus fecūda ſpes ꝯgaudeat quo maior extat caritas. Deo pr̄i. Repleti ſum⁹. Exultauim⁹

Per uiſcera mie dei nřī uiſitauit nos oriēs ex alto. Bn̄dictus. Dn̄s dn̄s nr̄. Venite adorem⁹. Venite.

Summe ds clementie mūdiq3 fctor machie un⁹ potētialit trin⁹ q3 pſonaliter. Nos pi⁹ cū cāticis fletᵘ beīgne ſuſcipe quo corde puro ſordib⁹ te pfruaūr largi⁹. Lūbos iecurq3 morbidū adure igne ꝯgruo accicti ut ſint ppetiꝫ luxu remoto peſſio. Ut q̄q3 horas noctiū nūc ꝯcinēdo rūpim⁹ dōis beate patrie ditemur oēs affatiꝫ. Pr̄a pr̄. Cā mirabilia. Alł'a.

Cantate dn̄o cāticū nouū q̄a mirabilia fecit. Saluauit ſibi dextā ei⁹: ⁊ brachiū ſcm̄ ei⁹. Notum fecit dn̄s ſalutare ſuū: i ꝯſpcū gētiū reuelauit iuſticiā ſuā. Recordatus ē mie ſue ⁊ ueritatis ſue: domui iſrael. Uidert ōs t̄mini

t̃re ſalutare dei nr̃i Iubila
te d̃o oĩs t̃ra cãtate ꝛ exul
tate ꝛ pſallite Pſallite dño
i cythara: i cythara ꝛ uoce
pſalmi: in tubis ductilibꝫ
ꝛ uoce tube cornee Iubi-
late i ↄſpcũ regis dñi: mo-
ueat̃ mare ꝛ pleĩtudo eius
orbis t̃raꝝ ꝛ q̇ hitant i eo
Flũia plaudent manu ſil̃
mõtes exultabunt a ↄſpcũ
dñi: qm̃ uẽit iudicare terrã
Iudicabit orbeꝫ t̃raruꝫ i
iuſticia ꝛ pp̃los i eq̇tate

Dominꝰ regnauit ira
ſcãt̃ ppl̃i: q̇ ſedes ſr̃
cherubin moueat̃ t̃ra Dñs
i ſyon magnꝰ ꝛ excelſus ſr̃
oẽs pp̃los. Cõfiteant̃ noĩ
tuo magno: qm̃ terribile ꝛ
ſãctũ ẽ ꝛ honor regis iudi-
ciũ diligit Tu paſti directi
ones: iudiciũ ꝛ iuſticiã i ia-
cob tu feciſti Exaltate dñꝫ
dũ nr̃m: ꝛ adorate ſcabellũ
pedũ eiꝰ qm̃ ſcm̃ ẽ Moyſes
ꝛ aaron ĩ ſacerdotibꝰ eiꝰ: ꝛ
ſamuel iter eos q̇ ĩuocant

nom̃ eiꝰ Inuocabãt dñꝫ ꝛ
ip̃e exaudiebat eos: i colũ-
na nubis loq̇batur ad eos
Cuſtodiebãt teſtĩonia eiꝰ
ꝛ p̄ceptum qđ dedit illis.
Dñe d̃s nr̃ tu exaudiebas
eos: d̃s tu ppiciꝰ fuiſti eis:
ꝛ ulciſcẽs i oẽs adĩuẽtiones
eoꝝ Exaltate dñꝫ dꝫ nr̃ꝫ ꝛ
adorate i mõte ſcõ eiꝰ: qm̃
ſcẽ dñs d̃s nr̃ Qz mira
bilia fecit dñs Iubilate

Iubilate d̃o oĩs t̃ra:
ſeruite dño i letitia.
Introite i ↄſpcũ eiꝰ i exul-
tatõe Scitote qm̃ dñs ip̃e ĩ
d̃s: ip̃e fecit nos ꝛ non ipſi
nos Nos pp̃ls eiꝰ ꝛ oues pa-
ſcue eiꝰ: itroite portas eius
i ↄfeſſione: atria eiꝰ i hym
nis ↄfitemini illi Laudate
nom̃ eiꝰ qm̃ ſuauis ẽ dñs i
et̃nũ mĩa eiꝰ: ꝛ uſꝫ i gñatõe
ꝛ gñatõeꝫ ṽitas eiꝰ.

Miſericordiã ꝛ iudiciũ
cãtabo tibi dñe Pſal
lã ꝛ ĩtelligam i uia immacu-
lata quando uenies ad me

Perābulabam ĩ inocentia
cordis mei: ĩ medio domꝰ
mee. Nō ꝓpōebā añ ocl'os
meos rem iīuſtā: facientes
p̄uaricatōes odiui. Nō ad-
heſit m̄ coꝛ prauū: declīātē
a me malignū n̄ cognoſce-
bam. Detrahentē ſecreto
ꝓxĩo ſuo: hūc pſeq̄bar. Su
ꝑbo ocl'o ꝛ īſaciabili corde
cū hoc nō edebā. Ocl'i mei
ad fideles t̄re ut ſedeāt me
cū: ābulās in uia imac̄ta
hic m̄ miniſtrabat. Nō hi-
tabit ĩ medio domus mee
q̄ facit ſupbiã: q̄ loquitur
iniq̄ nō direxit ĩ ɔſpcū ocu
loꝝ meoꝛū. In matutino
ĩťficiebā ōs pccōres t̄re: ut
diſpderē d̄ ciuitate dñi ōs
opantes iniq̄tatē. ¶ Iubi-
late deo oīs t̄ra ¶ Clamoꝛ
meus.

Domīe exaudi orōeʒ
meā: ꝛ clamoꝛ meus
ad te ueniat. Non auertas
facieʒ tuā a me: ĩ q̄cūq3 die
tribuloꝛ iclĩa ad me aureʒ
tuā. In q̄cūq3 die ĩuocauero
te: uelociter exaudi me. Qꝛ
defecerūt ſic̄ fumꝰ dies mei
ꝛ oſſa mea ſic̄ cremiū arue
rūt. Percuſſus ſū ut fenum
ꝛ aruit coꝛ meū q̄a oblitus
ſū comedere panē meū
uoce gēitꝰ mei: adheſit os
meū carni mee. Sīlis factꝰ
ſū pellicano ſolitudīs: factꝰ
ſū ſic̄ niticoꝛax ĩ domicilio
Vigilaui: ꝛ factꝰ ſū ſic̄ paſ
ſer ſolitariꝰ ĩ tecto. Tota
die exꝓbrabant m̄ inimici
mei: ꝛ q̄ laudabant me ad-
uerſū me iurabāt. Qꝛ cinerē
tāq̄3 paneʒ māducabam: ꝛ
potū meū cū fletu miſcebā
A facie ire idignatiōis tue
q̄a eleuās alliſiſti me. Dies
mei ſic̄ ūbra decliauerūt: et
ego ſic̄ fenū arui. Tu auteʒ
dñe ĩ et̄nū ꝑmanes: et me-
moꝛiale tuū ĩ gñatōe et ge
neratione. Tu exurgēs dñe
miſereberis ſyō: q̄a tēpus
miſ̄edi eiꝰ q̄a uenit tp̄s. Qm̄
placuerūt ſuis tuis lapides

ei⁹: ⁊ t̃re ei⁹ miſerebuntur.
Et tiebũt gẽtes nomẽ tuũ
dñe: ⁊ oẽs reges t̃re gl̃iam
tuã Quia hedificauit dñs ſyõ
⁊ uidebit̃ i gl̃ia ſua Reſpe
xit i oꝛoez humiliũ: ⁊ ñ ſp̃uit
p̃ces eoꝝ Scribant̃ hec in
gñatõe alt̃a: ⁊ ppl̃s q̃ crea
bit̃ laudabit dñz Quia pſpe
xit de excelſo ſcõ ſuo: dñs
de celo i t̃rã aſpexit Vt au
diret geit⁹ ꝯpeditoꝝ: ut ſol
ueret filios itereptoꝝ. Vt
ãnũcient i ſyon nom̃ dñi: ⁊
laudẽ ei⁹ i ierl̃ez In cõue
niẽdo ppl̃os i unũ: ⁊ r̃ges
ut ſuiãt dño Reſpõdit ei i
uia v̄tutis ſue: paucitatem
dieꝝ meoꝝ nũcia m̃ Ne re
uoces me i dimidio dieruz
meoꝝ: i gñatõe ⁊ gñatõez
ãni tui Inicio tu dñe t̃rã fũ
daſti: ⁊ opã manuũ tuaruz
ſũt celi Ipi pibũt tu aũt̃ p
manes: ⁊ oẽs ſic ueſtĩntuz
ueteraſcent Et ſic optoꝛiũ
mutabis eos ⁊ mutabũtur
tu autẽ idem ipe es et anni

tui non deficient. Filij ſ-
uoꝝ tuoꝝ habitabũt: ⁊ ſe-
men eoꝝ i ſcl̃z diriget.
BEnedic aĩa mea dño
⁊ oĩa q̃ itra me ſunt
noĩ ſcõ ei⁹ Bñdic aĩa mea
dño: ⁊ noli obliuiſci oẽs re
tributiones eius Qui pro-
pitiatur oĩbus iniq̃tatibus
tuis: qui ſanat oẽs ĩfirmita
tes tuas Qui redimit de i-
teritu uitã tuã: qui coronat
te i miſicoꝛdia ⁊ miſatõib⁹
Qui replet i bois d̃ſideriũ
tuũ: renouabitur ut aquile
iuuent⁹ tua Faciens miãs
dñs: ⁊ iudiciũ oĩb⁹ iiuriam
patientib⁹ Notas fec̃ uias
ſuas moyſi: filijs iſrael uo-
lũtates ſuas. Miſeratoꝛ et
miſericoꝛs dñs: lõganimis
⁊ multuum miſicoꝛs Non
i ppteuũ iraſcetur: neq̃ ie
t̃nũ cõminabit̃ Non ſcõm
pccã nr̃a fecit nobis: neq̃
ſcõm iniquitates nr̃as re-
tribuit nobis Qm̃ ſecũduz
altitudinem celi a terra:

corroborauit miaz ſuã ſr ti
mentes ſe. Quantuz diſtat
ortꝰ ab occidente: lõge fec
a nobis iiqtates nr̃as. Quõ
miſeret pat filioꝝ: miſeretꝰ
ẽ dñs timẽtibꝰ ſe: quoniã ipe
cognouit figmẽtũ noſtruz
Recordatꝰ ẽ qm puluis ſu
mus hõ ſic fenũ: dies eius
tãq̃ flos agri ſic efflorebit
Qm ſps ptrãſibit i illo ⁊ ñ
ſubſiſtet: ⁊ ñ cognoſcet am
pliꝰ locũ ſuũ. Mia aũt dñi
ab eterno: ⁊ uſq3 in etnum
ſup timẽtes eũ. Et iuſticia
illiꝰ in filios filioꝝ: his qui
ſeruant teſtamentũ eiꝰ. Et
memores ſunt mãdatoruz
ipſius: ad faciendũ ea. Dñs
i celo pauit ſedez ſuã: ⁊ re-
gnũ ipiꝰ omnibꝰ dñabitur
Bñdicite dño oẽs ãgli eiꝰ
potẽtes v̄tute faciẽtes v̄bũ
illiꝰ ad audiẽdũ uocẽ ſ̄mo-
nũ eiꝰ. Bñdicite dño oẽs v̄-
tutes eiꝰ: miniſtri eiꝰ q̃ faci
tis uolũtatez eiꝰ. Bñdicite
dño oia opera eiꝰ i oi loco
dñatiõis eiꝰ bñdic aia mea
dño. ¶ Clamor meꝰ ad te
ueiat ds ¶ Benedic
Benedic aia mea dño
Dñe ds meꝰ magni-
ficatꝰ es uehemẽt. Cõfeſſio
nez ⁊ decorẽ iduiſti: amictꝰ
lumie ſic ueſtimẽto. Extẽdẽs
celuz ſicut pellez: qui tegis
aquis ſuperiora eius. Qui
pois nubez aſcẽſũ tuũ: q̃ ã-
bulas ſup pennas uentoꝝ.
Qui facis ãgelos tuos ſps
⁊ miniſtros tuos ignem u-
rentẽ. Qui fundaſti terram
ſup ſtabilitatẽ ſuã: nõ iclia
bitur in ſclm ſcli. Abyſſus
ſicut ueſtimẽtũ amictꝰ eius
ſuper montes ſtabũt aque.
Ab icrepatõe tua fugient
a uoce toitrui tui formida
bũt. Aſcendunt montes et
deſcendũt campi i locũ quẽ
fundaſti eis. Terminum
poſuiſti quẽ nõ trãſgrediẽt
neq3 conuertent opire traz
Qui emittis fõtes i cõual
libũs: inter mediuz mõtiuz

ꝑtranſibūt aq̄. Potabūt ōēs
beſtie agri: expectabunt
onagri in ſiti ſua. Super
ea uolucres celi habitabūt
de medio petrarum dabūt
uoces. Rigās mōtes d̄ ſup
iorib⁹ ſuis: d̄ fructu operū
tuoꝝ ſaciabit̄ t̄ra. Produ-
cēs fenu iumētis ⁊ herbam
ſeruituti hoīuz. Et educas
panez de t̄ra: et uinum le-
tificet cor hoīs. Et exhila-
ret faciē ī oleo ⁊ panis cor
hoīs cōfirmet. Saturabūt̄
ligna campi ⁊ cedri libani
quas plantauit: illic paſſe-
res nidificabunt. Herodij
domus dux ē eorū mōtes
excelſi ceruis petra refugiū
erinacijs. Fecit lunam in
tēpore: ſol cognouit occaſū
ſuuz. Poſuiſti tenebras et
facta ē nox: ī ipā ꝑtrāſibūt
oēs beſtie ſilue. Catuli leo
nuz rugientes ut rapiant:
⁊ q̄rant a d̄o eſcā ſibi. Ort⁹
eſt ſol et congregati ſūt: et
ī cubilibus ſuis collocabūt̄

Exibit hō ad op⁹ ſuuz: et
ad opationē ſuā uſq̄ ad ueſ
pam. Quā magnificata ſūt
opa tua dn̄e: oīa ī ſapiētia
feciſti: impleta ē terra poſ
ſeſſiōe tua. Hoc mare ma-
gnū ⁊ ſpacioſū maib⁹: illic
reptilia quoꝝ n̄ ē numerus
Aīalia puſilla cū magnis
illic naues ꝑtrāſibūt. Dra-
cho iſte quē formaſti ad il
ludēdū ei: oīa a te expectāt
ut des illis eſcā ī tp̄r. Dāte
te illis colligēt: aperiēte te
manuz tuā oīa iplebuntur
bonitate. Auertēte autez te
faciez turbabūtur: auferes
ſpiritū eoꝝ ⁊ d̄ficiēt: ⁊ ī pul
uerez ſuū reuertēt̄. Emitte
ſpiritum tuū ⁊ creabuntur
⁊ renouabis faciem terre.
Sit gl̄ia dn̄i ī ſcl̄z: letabit̄
dn̄s in operibus ſuis. Qui
reſpicit terram ⁊ facit eam
tremere: qui tāgit mōtes ⁊
fumigant. Cantabo dn̄o ī
uita mea: pſallam d̄o meo
q̄zdiu ſum. Iocundū ſit ei

eloquiū meuz: ego uero d-
lectabor i dño. Deficiant
pccōres a terra ⁊ iniqui ita
ut non ſint: benedic anima
mea dño.
Confitemini dño et i
uocate nomē ei⁹: ānū
ciate iter gētes opa ei⁹ Cā
tate ei ⁊ pſallite ei: narrate
oīa mirabilia ei⁹ Laudami
i noīe ſcō ei⁹: letet̄ cor qrē
tiū dñm. Querite dñm et
cōfirmamini: qrite faciē ei⁹
ſep Memtote mirabiliū ei⁹
q̄ fecit: pdigia ⁊ iudicia o-
ris ei⁹ Sem habraā ſui ei⁹
filij iacob electi eius. Ipe
dñs ds nr̄. i uniuerſa terra
iudicia ei⁹ Meōr fuit i ſclm
teſtamti ſui: v̄bi qd māda
uit i mille gn̄atioēs Quod
diſpoſuit ad habrahā: ⁊ iu-
ramti ſui ad iſaac Et ſta-
tuit illud iacob i pceptum:
⁊ iſrael i teſtamtū eternuz.
Dicēs tibi dabo trā canaā
funiculū hereditatis ueſtre
Cuz eſſet numero breui:
paucisſimi ⁊ icole ei⁹ Et
ptrāſierūt d gēte i gentez:
⁊ de regno ad ppl'z alterū
Nō reliqt hoiēz nocer̄ eis
⁊ corripuit pro eis reges.
Nolite tāgere xpos meos
⁊ i pphis meis nolite ma-
lignari. Et uocauit famez
ſup traz: ⁊ oē firmamentū
panis cōtriuit Miſit ante
eos uirū: in ſeruū uenun-
datus eſt ioſeph. Humilia-
uerunt i cōpedibus pedes
ei⁹: ferrū ptrāſijt aiaz eius
donec ueniret v̄bū ei⁹. Et
loqū dñi iflāmauit eū miſit
rex ⁊ ſoluit eum: priceps
pplor̄ et dimiſit eū Cōſti
tuit euz dñz domus ſue: et
pricipē oīs poſſeſſioīs ſue
Et erudiret principes ei⁹
ſicut ſemet ipz: et ſenes ei⁹
prudentiā doceret Et itra
uit iſrael i egyptū: ⁊ iacob
accola fuit i terra cham Et
auxit pplm ſuuz uehemter
⁊ firmauit eū ſuper īimicos
eius Cōuertit cor coruz ut

odiret ppl'z ei⁹: ⁊ dolū face
rent i ſuos ei⁹. Miſit moyſē
ſeruū ſuū: aaron quē elegit
ipꝫ. Poſuit i eis vba ſigno
rū ſuoꝝ: ⁊ pdigioꝝ i terra
chā. Miſit tenebras ⁊ ob-
ſcurauit: et nō exacerbauit
ſermones ſuos. Cōuertit
aq̄s eoꝝ i ſāguinē ⁊ occidit
piſces eoꝝ. Et dedit terra
eoꝝ ranas: i penetrabilibꝫ
regū ipoꝝ. Dixit ⁊ uenit cy
nomia ⁊ cyniphes: i oībus
finib⁹ eoꝝ. Poſuit pluuias
eoꝝ grādinē: ignē ꝯburētē
i terra ipoꝝum. Et pcuſſit
uineas eorum et ficulneas
eoꝝ: ⁊ cōtriuit lignū finiū
eoꝝ. Dixit ⁊ uenit locuſta
⁊ brucus: cui⁹ nō erat nume
rus. Et comedit ōe fenū i
terra eoꝝ: ⁊ comedit omnē
fructū terre eoꝝ. Et pcuſſit
ōe primogenitū i terra eoꝝ
primicias oīs laboris eoꝝ.
Et eduxit eos cū argēto ⁊
auro: ⁊ nō erat i tribubus
eoꝝ ifirm⁹. Letata ē egypt⁹
i pfectione eoꝝ: q̄a icubuit
timor eoꝝ ſup eos. Expan
dit nubē i ptectionē eoꝝ:
⁊ ignem ut luceret eis per
noctem. Petierunt ⁊ uenit
coturnix: ⁊ pane celi ſatu
rauit eos. Diſrupit petrā
⁊ fluxerunt aq̄: abierunt in
ſicco flumia. Quoniā memor
fuit uerbi ſancti ſui: quod
habuit ad habraam pueru
ſuū. Et eduxit ppl'z ſuū i
exultatione: ⁊ electos ſuos
in letitia. Et dedit illis re
giones gentium ⁊ labores
pplōꝝ poſſederunt. Et
cuſtodiāt iuſtificatiōes ei⁹:
⁊ legē ei⁹ exquirant.
Bñdic aīa mea dñē.
Uiſita nos.

Confitemini dño qm̄
bon⁹: qm̄ in ſclꝫ mia
eius. Quis loquetur pote
tias domini auditas faciet
oēs laudes ei⁹. Beati q̄ cuſto
diūt iudiciū ⁊ faciūt iuſticiā
in oī tēpore. Memento nr̄i
dñe i bñplacito populi tui

uiſita nos in ſalutari tuo .
Ad uidendū in bonitate
electorum tuorū ad letādū
in leticia gētis tue ut lau-
deris cum hereditate tua .
Peccauim⁹ cū prib⁹ nr̄is:
iniuſte egim⁹ iniq̄tatē fecim⁹
Patres nr̄i in egypto nō
intellexerunt mirabilia tua
nō fuerūt memores multi
tudinis mie tue Et irritaue-
rūt aſcēdētes ī mare: mare
rubrū Et ſaluauit eos ppt
nomē ſuū : ut notā faceret
potentiā ſuā Et icrepuit
mare rubrū ꝛ exſiccatū eſt
et deduxit eos i abyſſis ſic
in deſerto Et ſaluauit eos
de manu odiētiū ꝛ redemit
eos de manu inimici . Et
operuit aqua tribulantes
eos: unus ex eis nō remāſit
Et crediderunt uerbis ei⁹
ꝛ laudauerūt laudē ei⁹ Cito
fecerūt obliti ſunt opū ei⁹:
nō ſuſtinuerūt cōſiliū eius
Et concupierūt cōcupiā
i deſerto: ꝛ tēptauerunt deū

i iaquoſo: Et dedit eis pe
titionē ipoꝝ ꝛ miſit ſatu
ritatē i aīas eoꝝ Et irrita-
uerunt moyſen in caſtris :
aaron ſcm̄ dn̄i Aperta eſt
terra ꝛ deglutiuit dathan:
ꝛ operuit ſup congregationē
abyron. Et exarſit ignis i
ſynagoga eorum: flamma
cōbuſſit pccōres Et fecerūt
uitulū i oreb: ꝛ adorauerūt
ſculptile: Et mutauerunt
gl'iā ſuā i ſiītudiē uituli
comedentis fenum Obliti
ſūt deū q̄ ſaluauit eos: qui
fecit magnalia in egypto :
mirabilia i terra cham: tri
bilia i mari rubro Et dixit
ut diſpderet eos: ſi nō moy
ſes elect⁹ ei⁹ ſtetiſſet i con-
fractiōe i cōſpcū ei⁹ Ut auer
teret irā ei⁹ ne diſpdēt eos
ꝛ p nihilo hūerūt trā diſida
bilē Nō crediderūt i v̄bo ei⁹
ꝛ murmurauerūt i taberna
cl'is ſuis : non exaudierunt
uocē domini Et eleuauit
manum ſuam ſup eos : ut

ꝓſterneret eos i deſto. Et
ut deiceret ſem eoꝝ i natio
nibus: ⁊ diſpderet eos i re
gioib⁹ Et initiati ſūt beel
phegor ⁊ cōederūt ſacrificia
mortuorum Et irritauerūt
eū adinuentionibus ſuis: ⁊
multiplicata eſt i eis ruina
Et ſtetit phinees ⁊ placa-
uit: et ceſſauit quaſſatio Et
reputatum eſt ei ad iuſticiā
in gñatione ⁊ gñatione uſq
in ſempiternū Et irritauerūt
eū ad aquas cōtradictiōis
⁊ uexat⁹ eſt moyſes pp eos
qa exacerbauerūt ſpm eius
Et diſtinxit in labijs ſuis
non diſperdiderunt gentes
q̄s dixit dñs illis Et com-
mixti ſūt inter gētes ⁊ di-
dicerūt opa eoꝝ: ⁊ ſeruierūt
ſculptilibus eoꝝ: ⁊ factū ē
illis in ſcandalū Et imola
uerunt filios ſuos: et filias
ſuas demonijs. Et effu-
derunt ſanguinē inocētē:
ſanguinē filiorū ſuorum
⁊ filiaꝝ ſuaꝝ q̄s ſacrificaue

runt ſculptilib⁹ canaan Et
infecta eſt tra i ſanguinib⁹
eoꝝ ⁊ cōtaminata ē i opibus
eoꝝ: ⁊ fornicati ſūt i adīue
tioibus ſuis Et irat⁹ ē fu
rore dñs i pplo ſuo: ⁊ ab
hoiat⁹ ē hrditatē ſuā. Et
tradidit eos i man⁹ gētiū
⁊ dñati ſūt eoꝝ q̄ oderunt
eos Et tribulauerūt eos ini
mici eoꝝ ⁊ huiliati ſūt ſub
manib⁹ eoꝝ: ſepe liberauit
eos Ipi aūt exacerbauerūt
eū i ↄſilio ſuo: ⁊ huiliati ſūt
i iniq̄tatib⁹ ſuis Et uidit ↄ
tribularet: ⁊ audiuit oroēꝫ
eoꝝ Et meōr fuit teſtamti
ſui: ⁊ penituit eū ſcdꝫ mltitu
diēꝫ mie ſue Et dedit eos i
mias: i ↄſpcū oīuꝫ q̄ cepāt
eos Saluos nos fac dñe ds
nr̄ ⁊ ↄgrega nos d natōib⁹
Et ↄfiteamr noi ſcō tuo et
glorēur i laude tua Bndictus
dñs ds iſrael a ſclo ⁊ uſq i
ſclm: ⁊ dicet oīs ppls fiat fi
Confitemini dño qm / at
bon⁹ qm i ſclm mia ei⁹.

Dicant nūc q̄ redēpti ſunt
a dño quos redemit d̄ ma
nu inimici: de regionibus
congregauit eos. A ſolis
ortu ⁊ occaſu: ab aquilone
et mari. Errauerunt in ſo
litudine i inaquoſo: uiam
ciuitatis hitacl̄i n̄ inuenerūt
Eſurientes ⁊ ſitientes: aīa
eoꝝ in ipis defecit Et cla-
mauerūt ad dñz cū tribula
rent: ⁊ de neceſſitatib⁹ eoꝝ
eripuit eos Et deduxit eos
i uiaz rectā: ut irent i ciui
tate habitatiōis Cōfiteāt
dño mīe ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹
filijs hoīuz Q2 ſaciauit aīaz
ianez: ⁊ aīaz eſuriente ſacia
uit bōis Sedētes i tenebris
⁊ umbra mortis uictos in
mendicitate ⁊ ferro Quia
exacerbauerūt eloq̄a di: ⁊ cō
ſiliū altiſſimi irritauerūt Et
humiliatū ē in laborib⁹ cor
eoꝝ: ⁊ infirmati ſūt nec fuit
q̄ adiuuaret Et clamauerūt
ad dñz cū tribularent: ⁊ de
neceſſitatib⁹ eoꝝ liberauit
eos Et eduxit eos de tene
bris ⁊ ūbra mortis: ⁊ uīcl̄a
eoꝝ diſrup Cōfiteant̄ dño
mīe ei⁹ ⁊ mirabilia ei⁹ filijs
hoīuz. Q2 cōtriuit portas
ereas: ⁊ uectes ferreos con
fregit Suſcepit eos de uia
iniq̄tatis eoꝝ. pp iniuſticias
eīz ſuas huīliati ſūt Omēz
eſcā abhoīata ē aīa eoꝝ: et
appropīquerūt uſz ad por-
tas mortis Et clamauerūt
ad dñz cū tribularent: ⁊ de
neceſſitatib⁹ eoꝝ liberauit
eos Miſit v̄bū ſuū ⁊ ſanauit
eos: ⁊ eripuit eos de interi
oibus eoꝝ. Cōfiteāt dño
mīe ei⁹: et mirabilia ei⁹ fi-
lijs hoīu Et ſacrificēt ſacri
ficiū laudis: et ānūciēt opa
ei⁹ i exultatione Qui deſcē
dunt mare i nauibus: facie
tes opationez i aq̄s mltis
Ipi uiderūt opa domini:
et mirabilia eius in pfūdo
Dixit et ſtetit ſpūs pcelle
⁊ exaltati ſūt fluct⁹ ei⁹ Aſcē
dūt uſz ad celos: ⁊ deſcēdūt

usq; ad abyssos: aīa eoꝝ in
malis tabescebat. Turbati
sūt ⁊ moti sūt sicut ebri⁹: ⁊
oīs sapiā eoꝝ deuorata est
Et clamauerūt ad dn̄m cū
tribularent̄: ⁊ d̄ necessitatib⁹
eoꝝ eduxit eos. Et statuit
pcellā ei⁹ ī aurā: ⁊ siluerūt
fluct⁹ ei⁹. Et letati sūt q̄a
siluerūt ⁊ deduxit eos ī por
tū uolūtatis eoꝝ. Cōfiteant̄
dn̄o mīe ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹
filijs hoīuz. Et exaltēt eū ī
eccl'ia plebis: ⁊ ī cathedra
senioꝝ laudēt eū. Posuit flu
mīa ī desertū: ⁊ exit⁹ aquaꝝ in
siti. Terrā fructiferā ī sal-
suginē a malicia ihitātiū ī
ea. Posuit desertū ī stagna a
quaꝝ: ⁊ trā sine aq̄ ī exit⁹ aq̄ꝝ.
Et collocauit illic esurientes
⁊ ɔstituerūt ciuitatē hītatōis
Et seminauerunt agros ⁊
plantauerunt uineas: ⁊ fe
cerunt fructum natiuitatis
Et benedixit eis et multi
plicati sunt nimis: ⁊ iumēta
eorum non minorauit. Et
pauci facti sunt et uexati
sunt: a tribulatione maloꝝ
et dolore. Effusa est con
tentio super principes: et
errare fecit eos ī inuio ⁊ nō
in uia. Et adiuuit pauperē
d̄ inopia: ⁊ posuit sicut oues
familias. Uidebūt recti et
letabunt̄: ⁊ oīs iniq̄tas opi
labit os suū. Quis sapiēs ⁊
custodiet hec: et intelliget
mias dn̄i. Uisita nos dn̄e
in salutari tuo.

Confitebor.

PAratuz cor meū de⁹
patū cor meū cātabo
⁊ psallā ī gl'a mea. Exurge
psalt'iū ⁊ cythara: exurgā
diluculo. Cōfitebor tibi in
pplīs dn̄e ⁊ psallā tibi ī na
tiōib⁹. Qz magna ē s̄r celos
mīa tua: ⁊ usq; ad nubes uē
itas tua. Exaltare s̄r celos
deus ⁊ sup oēz trā gl'a tua.
ut liberentur dilecti⁹ tui.
Saluū fac dext'a tua ⁊ ex
audi m̄: ds locut⁹ ē ī scō suo
Exl'tabo ⁊ diuidā siccimā

et cõuallem tabernacłorū
dimetiar Deus eſt galaad
et meus eſt manaſſes : et
effraym ſuſceptio capitis
mei Iuda rex meus moab
lebes ſpei me In ydumeã
extendã calciamtũ meũ: m̃
alienigene aĩci fcĩ ſũt Quis
deducet me ĩ ciuitatẽ mũitã
q̃s deducet me uſq̃ ĩ ydumã
Nõ ne tu deus q̃ repuliſti
nos: ⁊ nõ exibis d̃s ĩ v̓tu-
tib᷒ nr̃is Da nobis auxiliũ
d̓ tribulatiõe: q̃a uana ſal᷒
hoĩs In dõ faciem᷒ v̓tutẽ
et ipſe ad nihilum deducet
inimicos nr̃os.
DEus laudem meam
ne tacueris: quia os
pccõris ⁊ os doloſi ſup me
aptũ ẽ Locuti ſũt aduerſũ
me lĩgua doloſa: ⁊ ſmoĩb᷒
odij circũdederũt me: ⁊ ex-
pugnauerũt me gratis Pro
eo ut me diligerẽt detrahe
bãt m̃: ego aũt orabã. Et
poſuerũt aduerſuȝ me mala
p̄ boĩs ⁊ odiũ p̄ dilectione
mea Cõſtitue ſup eũ pccõ-
reȝ: ⁊ diabol᷒ ſtet a dextris
ei᷒ Cũ iudicat̃ exeat cõdã-
nat᷒ ⁊ orõ ei᷒ fiat ĩ peccatũ
Fiãt dies ei᷒ pauci: ⁊ ep̃a
tũ ei᷒ accipiat alt̃ Fiãt filij
ei᷒ orphani: ⁊ uxor ei᷒ ui-
dua Nutãtes trãferãt̃ filij
ei᷒ ⁊ medicẽt: ⁊ eiciãt̃ d̓ hi-
tatioib᷒ ſuis Scrutet̃ feña-
tor õeȝ ſubſtãtiã ei᷒ ⁊ diri-
piãt alieni labores ei᷒ Nõ
ſit illi adiutor: nec ſit q̃ mi
ſeat̃ pupillis ei᷒ Fiãt nati
ei᷒ ĩ ĩtitũ ĩ gñatõe una dleã
t̃ nom̃ ei᷒ In meõriã rede
at iniq̃tas patrũ ei᷒ ĩ ↄ̄ſpcũ
dñi: ⁊ peccatũ m̃ris eius nõ
deleat̃ Fiãt ↄ̄ dñȝ ſemp ⁊
diſpdat de terra memoriã
eoꝝ: p̄ eo q̄d nõ ẽ r̃cordat᷒
facer̃ m̃iaȝ Et pſecut᷒ ẽ ho
minẽ iopẽ ⁊ mẽdicũ: ⁊ ↄ̄pũc
tũ cordẽ mortificar̃ Et dile-
xit maledictõȝ ⁊ ueiet ei no
luit bñdictõȝ ⁊ elõgabit̃ ab
eo Et iduit m̃ledictõȝ ſicut
ueſtimentum : ⁊ ĩtrauit ſicut

aqua i interiora ei⁹: τ ſicut
oleū i oſſibꝫ ei⁹ Fiat ei ſi-
cut veſtimētū quo operitur: τ
ſicut zona q̄ ſep̄ precingit᷑
Hoc op⁹ eoꝝ qui dtrahūt
m̄ apud dn̄z: τ q̄ loquūtur
mala aduerſus aiaꝫ meam
Et tu dn̄e dn̄e fac mecū
ppt᷑ nomē tuū q̄a ſuauis ē
mia tua Libera me quia
egen⁹ τ paup ſū ego: τ cor
meū cōturbatū ē intra me
Sicut umbra cū declinat
ablat⁹ ſu: τ excuſſ⁹ ſu ſicut
locuſta Genua mea īfirma
ta ſūt a ieiunio: τ caro mea
imutata eſt ppt᷑ oleū Et
ego fact⁹ ſū opprobriū illis
viderūt me τ mouerūt capita
ſua Adiuua me dn̄e ds me⁹
ſaluum me fac ſcd̄ꝫ miam
tuaꝫ Et ſciāt q̄a man⁹ tua
hec: τ tu dn̄e feciſti eā Ma
ledicent illi τ tu bn̄dices: q̄
īſurgūt i me cōfundāt: ſu⁹
āt tu⁹ letabit᷑ Induantur
q̄ detrahūt m̄ pudore: τ o-
periātur ſicut diploide confu

Bonum

ſiōe ſua Cōfitebor dn̄o
nimis i ore meo: τ i medio
mltoꝝ laudabo eū Qui a-
ſtitit a dextris paupis: ut
ſaluā faceret a pſequētibus
aiaꝫ meā Cōfitebor dn̄o
nimis i ore meo Dn̄e
exaudi orōnē meā. Et
claōr me⁹ ad te ꝑueiat
Alla. al. al. Gauiſi ſūt
diſcipli alla Viſo dn̄o al
Benigne fac dn̄e
i bōa volūtate tua ſyon
ad Miſrere. Bonuꝫ ē.
Bonū ē ꝯfiteri dn̄o:
τ pſallere noī tuo al
tiſſime Ad ānūciādū mane
miam tuā: τ veritateꝫ tuaꝫ p
nocte In decacordo pſal-
terio: cū cātico in cythara.
Quia delectaſti me dn̄e in
factura tua: τ in opibꝫ ma
nuū tuaꝝ exultabo Quam
magnificata ſūt opera tua
dn̄e: nimis pfūde facte ſūt
cogitatōes tue Vir īſipiēs
nō cognoſcet: τ ſtultus nō
intelliget hec. Cū exorti

fuerit peccõres ſic fenum: ⁊
apparuerit oẽs q̇ opantur
iniq̇tatẽ Et inteãt i ſcl'z ſcl'i:
tu aũt altiſſim' i etnũ domie
Qm̃ ecce inimici tui domie:
qm̃ ecce inimici tui pibunt: ⁊
diſpgent oẽs q̇ opãt iniq̇ta-
tẽ Et exaltabit' ſicut unicornis
cornu meũ: ⁊ ſenect' mea i
mia uberi Et deſpexit ocl's
me' inimicos meos: ⁊ iſur-
gentib' i me malignãtibus
audiet auris mea Iuſt' ut
palma florebit: ſic cedrus
libai mltiplicabit Plãtati i
domo dñi. i atrijs dom' dĩ
nri florebũt Adhuc mlti-
plicabũt' i ſenecta uberi et
bñpatiẽtes erũt ut ãnũciẽt
Qm̃ rect' dñs ds nr: ⁊ nõ
eſt iniq̇tas i eo ¶ Bonuz ẽ
cfiteri dño ¶ Metuãt dñz
oẽs fies tre ¶ De' ds me'
¶ Date magnitudinẽ.
Audite celi q̃ loq̃r au-
diat tra v'ba oris mi
Cõcreſcat i pluuia doctria
mea: fluat ut ros eloquiuz
meũ Quaſi hymber ſuper
herbã: ⁊ q̃ſi ſtille ſr gramia
q̇a nom̃ dñi iuocabo Date
magnificentiã deo nro: dei
pfecta ſũt opa: ⁊ õs uie ei'
iudicia De' fidelis ⁊ abſq̃
ulla iniq̇tate iuſtus et rect'
peccauerũt ei ⁊ nõ filie ei' i
ſordib' Generatio praua
atq̃ pūerſa: heccine reddis
dño pple ſtulte ⁊ iſipiens.
Nunq̇d nõ ipe ẽ pr̃ tuus: q̇
poſſedit ⁊ fecit ⁊ creauit te
Memto diez ãtiquoz: co-
gita gñatões ſingl'as In-
terroga prẽz tuũ ⁊ ãnũcia
bit tibi: maiores tuos ⁊ di
cent tibi Qñ diuidebat al-
tiſſimus gẽtes: qñ ſepabat
filios adã Cõſtituit terios
ppl'oz: iuxta numez filioz
iſrael Pars aũt dñi ppl'us
ei': iacob funicl'us hr̃dita-
tis ei' Inuenit eũ in terra
deſerta in loco horroris et
uaſte ſolitudĩs Circũduxit
eũ ⁊ docuit: ⁊ cuſtodiuit q̃ſi
pupillã ocl'i ſui Sic aquila

ꝓuocans ad uoládũ pullos
ſuos: ⁊ ſup eos uolitãs Ex-
pandit alas ſuas ⁊ aſſũpſit
eos: atqꝫ portauit ĩ hume-
ris ſuis. Dñs ſolus dux eiꝰ
fuit: ⁊ nõ erat cũ eo ds alie
nꝰ. Cõſtituit eũ ſup excelſã
trã: ut comederet fructus
agroꝝ. Et ſuggeret mel de
petra oleũqꝫ d ſaxo duriſ
ſimo. Butirũ de armento
⁊ lac de ouibus: cum adipe
agnoꝝ ⁊ arietũ filioꝝ baſã
Et hyrcos cũ medulla trici
⁊ ſãguiẽ uuẽ biberet meraci
ſſimũ. Incraſſatꝰ ẽ dilectꝰ
⁊ recalcitrauit: icraſſatus
ipinguatus dilatatus. De
reliqt dẽz factorẽ ſuũ: ⁊ re-
ceſſit a deo ſalutari ſuo.
Prouocauerũt euz in diſs
alienis ⁊ in abhoiationibꝰ
ad iracũdiã cõcitauerũt: Im
molauerũt demoniſs ⁊ nõ
deo: diſs quos ignorabãt.
Noui recentesqꝫ uenerũt:
quos nõ coluerũt pr̃es eoꝝ.
Deũ q̃ te genuit dreliq̃ſti:
⁊ oblitus es dñi creatoris
tui. Uidit dñs ⁊ ad iracũ
diã ꝯcitatꝰ ẽ q̃a ꝓuocauerũt
eũ filiſ ſui ⁊ filie. Et ait ab
ſcõdã faciẽ meã ab eis: et ꝯ
ſiderabo nouiſſima eorum
Generatio eiz puerſa ẽ: ⁊
ĩ fideles filiſ. Ipi me ꝓuo-
cauerũt ĩ eo q̃ nõ erat ds:
⁊ irritauerũt ĩ uanitatibꝰ ſuis
Et ego ꝓuocabo eos ĩ eo
q̃ nõ ẽ ppl̃s: ⁊ ĩ gẽte ſtulta
irritabo illos. Ignis ſuc ce
ſus ẽ ĩ furoꝛ meo: ⁊ ardebit
uſqꝫ ad ĩferni nouiſſima.
Deuorabit qꝫ terrã ꝯ ger
mine ſuo: ⁊ mõtiũ funda
menta ꝯburet. Cõgregabo
ſup eos mala: et ſagittas
meas ꝯplebo ĩ eis. Cõſu
mẽt fame ⁊ duorabũt eos
aues: morſu amariſſimo.
Dẽtes beſtiaꝝ immittam
ĩ eos: cũ furore trahentiũ
ſup terrã atqꝫ ſpẽtiũ. Fo-
ris uaſtabit eos gladius ⁊ ĩ
tus pauor: iuuenẽ ſiꝰ ac ṽ
ginẽ: lactãtẽ ꝯ hõine ſene.

Et dixi ubi nā ſūt: ceſſare
faciā ex hoīb⁹ memoriam
eoꝝ. Sed pp irā īimicorū
diſtuli: ne forte ſupbirēt ho
ſtes eoꝝ. Et dicerēt man⁹
nrā excelſa ꝛ nō dn̄s fec̄ hec
oīa. Gens abſqꝫ cōſilio eſt
ꝛ ſine prudētia utinā ſape-
rēt ꝛ itelligerēt ac nouiſſia
puderēt. Quō pſequebat̄
un⁹ mille: ꝛ duo fugarēt de
cē milia. Nonne io qa ds
ſuus uēdidit eos: ꝛ dn̄s con
cluſit illos. Non eīs eſt ds
nr̄ ut dij eoꝝ: ꝛ īimici nr̄i
ſūt iudices. De uinea ſodo
moꝝ uinea eoꝝ: ꝛ de ſubur
banis gomorre. Uua eoꝝ
uua fellis: ꝛ botrus amariſ
ſim⁹. Fel draconū uinum
eoꝝ: ꝛ uenenū aſpidū iſana
bile. Nōne hec cōdita ſūt
apud me ꝛ ſignata i theſau
ris meis. Mea eſt ultio et
ego retribuā eis i tp̄r: ut
labat̄ pes eoꝝ. Iuxta eſt
dies pdicionis: ꝛ adeſſe feſti
nāt tēpora. Iudicabit dn̄s
populū ſuū: ꝛ i ſ̄uis ſuis mi
ſerebit. Uidebit q̄ īfirmata
ſit man⁹: ꝛ clauſi quoqꝫ de
fecerūt: reſiduiqꝫ ꝯſūpti ſūt
Et dicēt ubi ſūt dij eoꝝ: i
q̄bus habebāt fiduciā. De
quoꝝ uictimis comedebāt
adipes: ꝛ bibebāt uinū liba
minū. Surgāt ꝛ opitulent̄
uobis: ꝛ in neceſſitate uos
ptegāt. Uidete q̄ ego ſim
ſolus: ꝛ nō ſit ali⁹ ds p̄ter
me. Ego occidā ꝛ ego uiue
re faciā pcutiā ꝛ ego ſana-
bo: ꝛ nō ē q̄ de manu mea
poſſit eruere. Leuabo ad
celū manū meā: ꝛ dicā uiuo
ego i etnū. Si acuero ut ful
gur gladiū mū ꝛ arripuerit
iudiciū man⁹ mee Reddā
ultionē hoſtib⁹ meis: ꝛ his
q̄ oderūt me retribuā. In
ebriabo ſagittas meas ſā-
guine ꝛ gladi⁹ me⁹ deuora
bit carnes. De cruore occi
ſoꝝ: ꝛ d captiuitate nudati
inimicorum capitis. Lau-
date gentes populum eius

quia ſanguinem ſeruorum
ſuoruʒ ulciſcetur. Et uin-
dictam retribuet in hoſtes
eoꝝ: ⁊ propitius erit terre
populi ſui ¶ Date magni
tudinem deo noſtro. ¶ In
cymbalis bene ſonantibus
laudate deum. ¶ Laudate
dominum de celis.
Nox p̄ceſſit.
Aurora iaʒ ſpgit po-
lum tris dies illabit
lucis reſultat ſpiculū diſce
dat oē lubricū. Fantaſma
noctis decidat mentis reat⁹
ſubruat qcqd tenebris hor
riduʒ nox attulit culpe ca-
dat Et mane illud ultimū
quod pſtolamur cernui in
luceʒ nobis effluat: dū hoc
canore concrepat. Deo pri.
¶ Repleti ſumus. ¶ Ex
ultauimus
Illuiaē dn̄e his q̄ i tenebris
ſedent ⁊ dirige pedes nr̄os
in uiaʒ pacis d̄s iſrael.
Bn̄dict⁹ d̄s
¶ Dixit dn̄s

¶ Allā.
Dixit dn̄s dn̄o mo
ſed adextris meis
Donec ponam
inimicos tuos: ſcabellū pe-
duʒ tuoꝝ Virgam v̄tutis
tue emittet dn̄s ex ſyō: do-
minare i medio inimicorum
tuoꝝ Tecuʒ pn̄cipiuʒ i die
v̄tutis tue: i ſplendoribus
ſcōꝝ: ex utero an̄ luciferuʒ
genui te Iurauit dn̄s ⁊ nō
penitebit euʒ: tu es ſacdos
i eťnuʒ: ſecūduʒ ordinē mel
chiſedech. Dn̄s adextris
tuis: confregit i die ire ſue
reges Iudicabit i natioib⁹
iplebit ruinas cōquaſſabit
capita i t̄ra mlťoꝝ De tor
rente i uia bibit: ppea exal
tauit caput. ¶ Dixit dn̄s
domino meo ſede a dextris
meis ¶ Fidelia.
Confitebor tibi dn̄e i
toto corde meo: in
cōcilio iuſtoꝝ ⁊ ɔgregatiōe
Magna opa dn̄i: exqſita in
omnes uoluntates eius.

Confeſſio ⁊ magnificētia op⁹ ei⁹: ⁊ iuſticia ei⁹ manet i ſcl'z ſcl'i. Memoriā fec̄ mirabiliū ſuoꝝ miſicors ⁊ miſerator dn̄s: eſcam dedit ti mēbus ſe. Memor erit in ſcl'z teſtamēti ſui v̄tutē opū ſuoꝝ: ānūciabit pop'lo ſuo Vt det illis h'rditatē gētiū opera manuū eius ueritas ⁊ iudiciū. Fidelia oīa mā data ei⁹: ꝯfirmata i ſcl'z ſcl'i facta i ueritate et equitate Redemptionē miſit dn̄s pp'lo ſuo: mandauit ie'tnū teſtamētū ſuū. Sactū ⁊ t'ri bile nomē eius: iniciū ſapie timor domini. Intellectus bon⁹ oibus faciētibus eū: laudatio eius manet i ſcl'm ſcl'i. ¶ Fidelia oīa mādata ei⁹ ꝯfirmata i ſcl'm ſcl'i.

In mandatis.

Beatus uir qui timet dn̄z: in mādatis eius uolet nimis. Potens i t'ra erit ſem̄ ei⁹: gn̄atio rectorū bn̄dicet'. Gl'ia et diuitie in domo eius: et iuſticia eius manet i ſcl'm ſcl'i. Exortū eſt i tenebris lumē rectis: miſericors et miſerator et iuſtus. Iocundus homo qui miſeretur et comodat: diſponit ſermones ſuos in iudicio: quia in eternū non cōmouebitur. In memoria et'na erit iuſtus: ab auditōe mala non timebit. Paratū cor eius ſperare in domio confirmatū ē cor eius non cōmouebitur donec deſpiciat iīmicos ſuos. Diſperſit dedit pauperibus: iuſticia ei⁹ manet in ſeculum ſeculi cornu ei⁹ exaltabit' in gl'ia. Peccator uidebit ⁊ iraſcet' dentibus ſuis fremet ⁊ tabeſcet: deſiderium pcc'oꝝ peribit. ¶ In mandatis ei⁹ uolet nimis. ¶ Sit nomen domini.

Laudate pueri dn̄z: laudate nomen dn̄i. Sit nomē dn̄i bn̄dictum: ex hoc nūc ⁊ uſq₃ in ſcl'm.

A ſolis ortu uſq3 ad occaſũ
laudabile nomen domini.
Excelſus ſup oẽs gentes
dñs: ⁊ ſup celos gloria ei⁹.
Quis ſic dñs de⁹ nr̃ qui i
altis habitat: ⁊ humilia reſ
picit i celo ⁊ in t̃ra. Suſci
tans a terra inopem: et de
ſtercore erigens pauperem
Ut collocet eũ cũ pricipib⁹
cum pricipibus popl'i ſui.
Qui habitare facit ſterilez
i domo mr̃ez filioꝝ letãtez
Sit nomẽ dñi bñdictũ i
ſc̃la. Nos q̃ uiuim⁹.
In exitu iſrael de e-
gypto: dom⁹ iacob
de pplo barbaro. Facta ẽ
ſcĩficatio ei⁹: iſrael ptãs ei⁹
Mar uidit ⁊ fugit: iordãis
cõuerſus ẽ retrorſũ. Mõtes
exultauerunt ut arietes: ⁊
colles ſic agni ouiũ. Quid ẽ
tibi mare qd fugiſti: et tu
iordanis q̃a cõuerſus es re-
trorſũ. Mõtes exultaſtis ſic
arietes: ⁊ colles ſicut agni
ouium. A facie dñi mota ẽ
terra: a facie dĩ iacob. Qui
conuertit petram i ſtagna
aq̃ꝝ: ⁊ rupes in fontes aq̃ꝝ
Non nobis dñe nõ nobis
ſed noĩ tuo da gl'iaz. Sup
mia tua ⁊ ueritate tua: ne-
q̃n dicant gentes ubi ẽ de⁹
eoꝝ. De⁹ aũt nr̃ in celo: oĩa
q̃cũq3 uoluit fecit. Simula
chra gẽtiũ argẽtũ ⁊ auruz:
opa manuũ hoĩuz. Os hñt
⁊ nõ loquẽt: oc'los hñt ⁊ nõ
uidebut. Aures habent et
nõ audiet: nares hñt et nõ
odorabunt. Man⁹ hñt ⁊ nõ
palpabũt pedes hñt ⁊ non
ambulabũt: nõ clamabũt i
gutture ſuo. Siles illis fiãt
qui faciunt ea: et omnes q̃
confidunt i eis. Dom⁹ iſrael
ſperauit i dño: adiutor eoruz
⁊ ptector eorum ẽ. Dom⁹
aaron ſperauit i dño: adiutor
eoꝝ ⁊ ptector eoꝝ ẽ. Qui
timẽt dñz ſperauerũt in dño
adiutor ⁊ ptector eoꝝ eſt:
Dñs memor fuit noſtri: ⁊
bñdixit nobis. Benedixit

domui israel: bñdixit do-
mui aaron. Bñdixit oib⁹ q̄
timent dñs pusillis cũ ma-
ioribus. Adiciat dñs super
vos. sup vos ꝛ super filios
vestros. Bñdicti vos a dño
q̄ fecit celũ ꝛ terrã. Celum
celi dño: terrã aũt dedit filijs
hoiũ. Nõ mortui lauda-
bunt te dñe: neqꝫ oẽs qui
descẽdũt i infernũ. Sed nos
q̄ vivim⁹ bñdicim⁹ dño: ex
hoc nũc ꝛ usqꝫ i sclm. ¶ Nos
q̄ vivim⁹ bñdicim⁹ dño

¶ Alla al al al.

Benedictus ds et pr̃ dñi
nri iesu xp̄i pr̃ miaꝝ
ꝛ de⁹ totius cõsolationis q̄
cõsolat nos i oĩ tribulatione
nostra.

Lucis creator optime
lucẽ dierũ pferens
primordijs lucis noue. mũdi
paris originẽ. Qui mane
iũctũ vespi diẽ vocari p̄ci-
pis: tetrũ chaos illabitur
audi p̄ces ꝯ fletib⁹. Ne mẽs
grauata crimie vite sit exul
munere: dũ nil pẽne cogi
tat seseqꝫ culpis illigat. Ce
lorum pulset intimũ vitale
tollat premiũ: vitemus oẽ
noxiũ purgem⁹ oẽ pessimũ.
Pr̃a pr̃ pijssime. ¶ Dirigat
dñe oro mea. ¶ Sicut incẽsũ
i cõspcũ tuo.

Magnificat aĩa mea
dñz. Et exultauit
sp̃s m̃s: i deo salutari meo.
Qꝛ respexit huilitatẽ ãcille
sue: ecce eĩ ex hoc beatam
me dicẽt oẽs gñatiões. Quia
fecit m̃ magna q̄ potẽs ẽ ꝛ
scm̃ nom ei⁹. Et mia ei⁹ a
pgenie i pgenies timẽtib⁹ eũ.
Fecit potẽciã i brachio suo
dispsit sꝑbos m̃te cordis sui.
Deposuit potẽtes d̃ sede ꝛ
exaltauit huiles. Esurientes
ipleuit boĩs: ꝛ diuites dimi-
sit ianes. Suscepit israel puerũ
suũ: recordat⁹ mie sue. Si-
cut locut⁹ est ad pr̃es nr̃os
habraam ꝛ semi ei⁹ i scla.
¶ Inclinauit
dñs. ¶ Alleluya.

Dilexi qm̄ exaudiet
dn̄s: uocem oꝛonis
mee Quia inclinauit
aurē suā m̄: ꝛ ī diebus meis
īuocabo. Circūdederūt me
doloꝛes moꝛtis: ꝛ pic'la in
ferni īuenerūt me Tribulati
onez ꝛ doloꝛē īueni: ꝛ nom̄
dn̄i inuocaui. O dn̄e libera
aiaz meaz misericoꝛs dn̄s et
iust⁹: ꝛ d's n̄r miseret' Custo
diēs puulos dn̄s: humiliatus
sū ꝛ liberauit me Conuerte
re aīa mea in requiez tuā: qa
dn̄s bn̄fecit tibi Quia eripuit
aiaz meā de moꝛte oculos
meos a lacri's pedes meos
a lapsu Placebo dn̄o ī re-
giōe uiuoꝝ ¶ Inclinauit dn̄s
aurē suā m̄ ¶ Credidi.

Credidi pp qd locut⁹
sū: ego aūt humiliatus
sū nimis Ego dixi ī exces-
su meo: oīs hō m̄dax Quid
retribuā dn̄o: p oibus q re-
tribuit mihi Calicē salutaris
accipiā ꝛ nom̄ dn̄i īuocabo
Vota mea dn̄o reddā corā
oī pp'lo ei⁹: p̄ciosa ī cōspcu̅
dn̄i moꝛs scōꝝ ei⁹. O dn̄e
qa ego seru⁹ tu⁹: ego seru⁹ tu⁹
ꝛ filius ancille tue. Dirupi
sti uīcl'a mea tibi sacrifica-
bo hostiā laudis: ꝛ nomen
dn̄i īuocabo Vota mea dn̄o
reddā: ī ɔspcu̅ oīs ppl'i ei⁹ ī
atrijs domus dn̄i ī medio
tui ierl'z ¶ Credidi pp qd
locut⁹ sū ¶ Laudate.

Laudate dn̄z ōs gen
tes laudate eum oēs
ppl'i Quoniā ɔfirmata est sup
nos mīa eius: ꝛ ueritas dn̄i
manet ī etn̄ū ¶ Laudate dn̄z
ōs gētes ¶ Clamaui:

Ad dn̄z cuz tribularer
clamaui: ꝛ exaudiuit
me. Dn̄e libera aiaz meā a
labijs iniqs. ꝛ a lingua do
losa Quid det' tibi aut qd
apponat' tibi: ad liguā do-
losā Sagitte potētis acute
ɔ carboibus desolatorijs.
Heu m̄ qa icolat⁹ m̄s plō
gat⁹ ē: hitaui ɔ hitātib⁹ ce-
dar m̄l'tū icola fuit aīa mea

Cuȝ his q̄ oderūt pacē erā
pacific⁹: cū loq̄bar illis im-
pugnabant me gratis.
Clamaui ⁊ exaudiuit me.
¶ Uñ ueniet.
Leuaui oc̄los meos i
mōtes: ūd ueĭet auxi
liū m̄. Auxiliū meū a dn̄o:
q̄ fec celū ⁊ t̄rā. Nō det in
cōmotionē pedē tuuȝ: neq̄ȝ
dormiet q̄ custodit te. Ecce
eiȝ ñ dormitabit neq̄ȝ dor-
miet: q̄ custodit iſrael. Dn̄s
custodit te dn̄s ꝓtectio tua
ſi manū dextā tuā. Per diē
sol non uret te: neq̄ȝ luna per
noctē. Dn̄s custodit te ab
oī malo: custodiat aiaȝ tuā
dn̄s. Dn̄s custodiat itroitū
tuū ⁊ exitū tuū: ex hoc nūc
⁊ uſq̄ȝ in ſcl'ȝ. ¶ Uñ ueniet
auxiliū m̄. ¶ Allīa al'. al'.
Benedictus ds
Immēſe celi cōditor q̄
mixta ne ↄfūderent:
aq̄ flueta diuidēs celū doi-
ſti limitē. Firmās locū ce-
leſtib⁹ ſiſq̄ȝ t̄re riuulis: ut
ūda flāmas tēpet t̄re ſolū
ne diſſipēt. Infūd nō piſſiē
donum p̄hēnis gr̄e fraudis
noue ne caſib⁹ nos error at
terat uet⁹. Lucē fidē iueiat
ſic luīs iubar ferat: hec ua-
na cūcta t̄reat hāc fl'a nll'a
cōprimāt. Pr̄a pr̄. ¶ Dīrĩ-
gat. ¶ Magnificat aīa
mea dn̄m q̄ reſpexit de⁹
huilitatē meā.
¶ In domū dn̄i ¶ Allīa.
Letat⁹ ſū i his q̄ dcta
ſūt m̄ i domū domi
ibim⁹. Stātes erāt pedes
nr̄i i atrijs tuis ierl'ȝ. Ierl'ȝ
q̄ hedificat ut ciuitas: cui⁹
p̄ticipatio ei⁹ i idipȝ. Illuc
eiȝ aſcēdrūt t̄bus t̄bus dn̄i
teſtimoniū iſrael: ad ↄfitē-
duȝ nōi dn̄i. Qr illic ſedrūt
ſedes i iudicio: ſedes ſr̄ do
mū dd. Rogate q̄ ad pacē
ſūt ierl'ȝ: ⁊ hn̄dātia diligēti
b⁹ te. Fiat pax i v̄tute tua:
⁊ hn̄dātia i t̄rib⁹ tuis. Pro-
pt̄ f̄res m̄os ⁊ p̄xios m̄oȝ:
loq̄bar pacē d te. Propter

domū dñi dī nſi q̄ſiui bona
tibi. ¶ In domū dñi letātes
ibim⁹ ¶ Qui habitas

AD te leuaui oculos
meos: q̄ hitas i celis
Ecce ſic ocl'i ſuoꝝ: i maib⁹
dñoꝝ ſuoꝝ Sic ocl'i ācille i
maib⁹ dñe ſue: ita ocl'i nſi
ad dñz dū nīz: donec miſe
at nīi Miſere nīi dñe miſe
re nīi: q̄a mltū ipleti ſum⁹
deſpectōe Qz mltū repleta
ē aīa nīa op pbriū: hūdāti
bus ⁊ deſpectio ſupbis.
Qui hitas i cel' miſere no
bis ¶ Adiutorium.

NIſi q̄a dñs erat i no-
bis dicat nūc iſrael:
niſi q̄a dñs erat i nobis Cū
exurgeret hoies i nos: for-
te uiuos deglutiſſent nos:
Cū iraſceret furor eoꝝ in
nos forſitā aq̄ obſorbuiſſet
nos. Torrētē ptrāſiuit aīa
nīa forſitan ptranſiſſet aīa
nīa aq̄z i tollerabilē Bene
dict⁹ dñs q̄: q̄ n̄ dedit nos
i captionē dētib⁹ eoꝝ Aīa
nīa ſic paſſer erepta ē d' la
q̄o uenātiū Laq'⁹ ɔtt⁹ eſt ⁊
nos liberati ſum⁹ Adiuto
riū nrz i noie dñi: q̄ fec celū
⁊ trā. ¶ Adiutoriu nrz in
noie dñi ¶ Bñfac dñe

QUi ɔfidūt i dño ſicut
mōs ſyō: n̄ ɔmouebi
t' i etnū q̄ hitat i ierl'z Mō-
tes i circuitu ei⁹ ⁊ dñs i cir
cuitu ppli ſui: ex hoc nūc ⁊
uſz i ſcl'z. Qz n̄ dereliquet
dñs v̄gā pccōꝝ ſſ ſorte iu-
ſtoꝝ: ut n̄ extedāt iuſti ad i
iq̄tatem man⁹ ſuas Bñfac
dñe bois: ⁊ rectis corđ De
clinātes āt i obligatōes ad
ducet dñs cū opātib⁹ iiq̄ta
tez: pax ſſ iſrael. ¶ Bñfac
dñe bois ⁊ rectis corde
Facti ſumus.

IN conuertendo dñs
captiuitatē ſyō fcī ſu
m⁹ ſic ɔſolati Tūc repletuz
ē gaudio os nrz: ⁊ lingua
nīa exultatōe Tunc dicent
inter gentes: magnificauit
dñs facere cū eis Magnifi

cauit dñs facer̃ nobiſcū: facti ſumus letātes Conuertere dñe captiuitatē nr̃am: ſicut torrens i auſtro Qui ſemināt i lacris: in exultatione metēt Euntes ibāt ⁊ flebāt mittētes ſeīa ſua Venientes aūt uenient cū exultatione: portātes manipulos ſuos. ¶ Facti ſum⁹ ſic conſolati Alla al al ¶ Bñdict⁹

Telluris igēs ɔditor: mūdi ſolū q̃ eruens: pulſis aq̃ moleſtijs terram deoiſti imobilē Ut germē aptū pferēs fuluis decora florib⁹: fecūda fructu ſiſteret paſtūq̃ gratū redderet Mētis puſte uulnera mūdanitore grē: ut fcā fletu dilu at motus q̃ prauos attat. Iuſſis tuis obtēpet nullis mal appꝛoxiet: bois reple n gaudeat ⁊ mortis actum neſciat Pꝛa pr̃ pijſſie. Dirigat ¶ Exl'tet ſps me⁹ i dño do ſalutari meo

¶ Nō ɔfūdent⁹ ¶ Alla

Niſi dñs hedificauerit domū i uanū laborauerīt q̃ hedificāt eā Niſi dñs cuſtodierit ciuitatē: fruſtra uigilat q̃ cuſtodit eā Vanū eſt uobis ante lucē ſurgere ſurgite poſtq̃ ſederitis qui manducatis panē doloris: Cū dedrit dilectis ſuis ſonum: ecce hr̃ditas dñi filij merces fruct⁹ uētris Sicut ſagitte i manu potētis. ita filij excuſſoꝝ Bt̃s uir q̃ ipleuit deſiderū ſuū ex ipis: nō ɔfūdet⁹ cū loqt̃ inimicis ſuis i porta ¶ Nō ɔfūdet⁹ cū loqtur inimicis ſuis i porta Beati oēs.

Beati oēs qui timent dñm̄ q̃ ābulāt in uijs eī Labores manuū tuarū q̃a mãducabis: bt̃s es ⁊ bn̄ tibi erit Vxoꝛ tua ſic uitis hn̄dās: i latib⁹ dom⁹ tue Filij tui ſic nouelle oliuaꝝ: in circuitu mſe tue Ecce ſic bn̄dicet⁹ hō: q̃ timet dominum

Bñdicat tibi dñs ex ſyon ꝛ uideas bona ierl'z oibus diebus uite tue. Et uideas filios filioꝝ tuoꝝ: pacẽ ſup iſrael. ¶ Beati oes q timẽt dñm. ¶ Sepe.

Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea: dicat nũc iſrael. Sepe expugnauert me a iuuẽtute mea ꝛ eiꝫ ñ potuert m. Supra dorſũ meũ fabricauert peccatores: plõgauert iniqtatẽ ſuam. Dñs iuſtus concidet ceruices peccoꝝ: ꝯfundãtur ꝛ cõuertantur retrorſũ oẽs q oderũt ſyon. Fiãt ſicut fenũ tectoꝝ: quod priuſq̃z euellat exaruit. De quo nõ ĩpleuit manũ ſuã q metet ꝛ ſinũ ſuũ qui manipulos colliget. Et non dixerunt q preteribant bñdictio dñi ſup uos: bñdixim' uobis i noie dñi. ¶ Sepe expugnauerũt me a iuuentute mea.

¶ De profundis.

De pfundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi uocẽ meã. Fiãt aures tue itẽdentes i uocẽ depcatõis mee. Si iniqtates obſeruaueris dñe: dñe qs ſuſtinebit. Q2 apud te ppitiatio ẽ: ꝛ ppt legẽ tuaꝫ ſuſtinui te domie. Suſtinuit aĩa mea i uerbo ei': ſperauit aĩa mea i dño cuſtodia matutina uſq3 ad noctẽ: ſpet iſrael i dño. Q2 apd dñz mĩa: ꝛ copioſa apud eũ redẽptio. Et ipe redimet iſrael: ex oib' iniqtatib' ei'. ¶ De pfũdis clamaui ad te dñe. ¶ Speret

Domine ñ ẽ exaltatũ cor meũ: nꝫ elati ſũt oculi mei. Neq3 ãbulaui i magnis: nꝫ in mirabilibus ſuper me. Si non hũiliter ſentiebã: ſed exaltaui aiam mẽã. Sic ablactat' ẽ ſ3 mrẽ ſuã: ita retributio i aĩa mea. Speret iſrael i dño: ex hoc nunc ꝛ uſq3 i ſclm. ¶ Spet iſrael i dño. ¶ Alla al. al.

¶ Bñdictus.

CEli deꝰ ſcĩſſime q̄ luci-
dũ cẽtrũ poli cãdore
pigis igneo augẽs decoro
lumĩe. Quarto die q̄ flãmeã
ſolis rotã ↄſtituẽs lune mi
niſtrãs ordiẽ uagoſ qꝫ cur
ſus ſydꝝ. Ut noctibꝰ ut lu
mini directõis tminũ prior
diẽs ⁊ mẽſiũ ſignũ dares no
tiſſimũ. Illuia cor hoĩuꝫ
abſtge ſordes mẽtiũ reſolue
diſpe uĩclꝫ euṽte moles cri-
minũ. Pra pr. ¶ Dirigat
dñe ¶ Reſpexit dñs
huilitatẽ meã ⁊ fec̄ i me ma
gna q̄a potẽs ẽ.
¶ Et oĩs.
MEmto dñe dauid: et
oĩs mãſuetudĩs eius
Sic iurauit dño: uotũ uo-
uit deo iacob Si itroiero in
tabernaclꝫ domꝰ mee: ſi a-
ſcẽdo i lectũ ſtrati mei Si
dedo ſõnũ oclĩs meis: ⁊ pal
pebris meis dormitationẽ
Et reqẽ tpribꝰ meis donec
iueiaꝫ locũ dño: tabernaclꝫ
deo iacob Ecce audiuimꝰ eũ
ĩ effrata iueĩmꝰ eũ i campis
ſilue Introibimꝰ ĩ taberna
clꝫ eiꝰ adorabimꝰ i loco ubi
ſteterũt pedes eiꝰ Surge dñe
ĩ reqẽ tuã: tu ⁊ archa ſcifica
tõis tue Sacdotes tui idu
aṫ iuſticiã: ⁊ ſci tui exultent
Propt dd ſuũ tuũ ñ au̇tas
faciẽ xp̄i tui Iurauĩ dñs dd v̇
itatẽ ⁊ ñ fruſtrabiṫ eũ d fru
ctu uẽtˀs tui ponã ſꝫ ſedem
tuã Si cuſtodierint filij tui
teſtamtũ meũ ⁊ teſtĩoĩa mẽa
hec q̄ docebo eos. Et filij
eoꝝ uſꝫ i ſclꝫ ſedbũt ſꝫ ſedẽ
tuã Qm̃ elegit dñs ſyõ ele
git eã i hitatõꝫ ſibi Hec re
qes mẽa i ſclꝫ ſcli hic hitabo
qm̃ elegi eaꝫ Viduã eiꝰ bñ
dicẽs bñdicã paupes eiꝰ ſaṫ
abo paibꝰ Sacdotes eiꝰ in
duã ſalutari ⁊ ſci eiꝰ extra
tõe extabũt Illuc pducaꝫ
cornu dauid: paraui lucnaꝫ
xp̄o meo Inimicos eiꝰ in
duã ↄfuſiõe: ſꝫ ipſꝫ ãt efflo-
rebit ſãctificatio mea.
Et oĩs mãſuetudĩs eiꝰ.

Ecce q̃ȝ bonum.
Ecce q̃ȝ bonũ ⁊ q̃ȝ io
cũdũ: hĩtare f̃res ĩ unũ Sic
ũguētũ ĩ capite: quod deſcē
dit in barbã barbaȝ aaron
Quod deſcēdit ĩ ora ueſti
mēti ei⁹: ſic ros hermon q̃
dſcēdit ĩ mōte ſyō Qm̃ illic
mãdauit dñs bñdictõeȝ: et
uitã uſq ĩ ſcl'ȝ ¶ Ecce q̃ȝ bo
nũ ⁊ q̃ȝ iocũdũ Lõia.
Laud nom̃ dñi: laud
ſui dñi. Qui ſtatis
ĩ domo dñi: in atrijs dom⁹
dĩ nr̃i Laudate dñz q̃a bo
n⁹ dñs: pſallite noĩ ei⁹ qm̃
ſuaue Qm̃ iacob elegit ſibi
dñs: iſrael ĩ poſſeſſioeȝ ſibi
Quia ego cognoui q̃ ma
gn⁹ ē dñs: ⁊ ds nr̃ p̄ oibus
dijs Oĩa q̃cũq3 uoluit dñs
fecit ĩ celo ⁊ ĩ t̃ra: ĩ mari ⁊ ĩ
oib⁹ abyſſis Educēs nubes
ab extremo t̃re. fulgura in
pluuiã fecit Qui p̄duc̃ uen
tos d̃ theſauris ſuis: q̃ p̄cu
ſſit p̄mogeita egypti ab ho
mie uſq ad pec⁹ Emiſit ſi-
gna ⁊ p̄digia in medio tui
egipte: ĩ pharaonez ⁊ ĩ oēs
ſuos ei⁹ Qui p̄cuſſit gētes
mlt̃as: ⁊ occidit reges for-
tes Seō regē amorreoꝝ ⁊
hog regē baſã: ⁊ oĩa regna
canaã Et dedit t̃rã eoꝝ he
reditatē h̃reditatē iſrael ſer
uo ſuo Dñe nom̃ tuũ ĩet-
nũ: dñe meõriale tuũ ĩ gña
tõe ⁊ gñatõeȝ Qr iudicabit
dñs ppl'ȝ ſuũ: ⁊ ĩ ſuis ſuis
deprecabitur Simulachra
gentiũ argētũ ⁊ aurũ opa
manuum hoĩuȝ Os hñt ⁊
nō loquent̃: oc'los hñt et ñ
uidebũt. Aures hñt ⁊ non
audiēt: nq3 eĩȝ ē ſpus in ore
ipoꝝ. Siles illis fiant qui
faciut ea: ⁊ oēs qui ↄfidunt
ĩ eis Dom⁹ iſrael bñdicite
dño: domus aarõ bñdicite
dño Dom⁹ leui bñdicite do
mio: q̃ tĩetis dñz bñd dño
Bñdict⁹ dñs ex ſyō: q̃ hitat
ĩ ierl'ȝ ¶ Oĩa q̃cũq3 uoluit
dñs fec̃ Lõm ĩ etnũ
Cõfitemĩ dño qm̃ bon⁹

qm̄ i eťnū mia eiꝰ Cõfite-
mi deo doꝝ qm̄ i eťnū mia
eiꝰ Cõfitemini: dn̄o dn̄oꝝ
Qui fec̄ mirabilia magna
ſolus Qui fec̄ celos in itel-
lectu Qui firmauit ťrā: ſup
aq̄s Qui fec̄ luīaria magna
Solē i ꝑťate diei Lunā et
ſtellas: i ꝑťate noctis. Qui
ꝑcuſſit egyptū: ꝯ ꝑmogeni
tis eoꝝ Qui eduxit iſrael ď
medio eoꝝ In manu po-
tēti: ⁊ brachio excelſo Qui
diuiſit marē rubrū: i diuiſio
nes Et eduxit iſrael: ꝑ me
diū eiꝰ Et excuſſit pharao
nē ⁊ ṽtutē eiꝰ: i mari rubro
Qui trāſduxit ppl'z ſuū ꝑ
ďſtū Qui ꝑcuſſit reges ma
gnos Et occidit ṙges for-
tes Seō ṙgē amorreoꝝ Et
Og regē baſā Et dedit ťrā
eoꝝ h̄ditatem H̄ditatē
iſrael ſeruo ſuo. Quia in
humilitate nr̄a memor fuit
noſtri Et redemit nos ab
inimicis noſtris. Qui dat
eſcam oī carni Cõfitemini

ďo celi Cõfitemi dn̄o dn̄o
rū: qm̄ i eťnū mia eiꝰ.
Qm̄ i eťnuz mia eius.
Hymnum cātate.
Sup flumia babilonis
illic ſedimꝰ ⁊ fleuimꝰ
dū ṙcordaremur tui ſyō In
ſalicibus i medio eiꝰ: ſuſpē
dimꝰ organa nr̄a Quia illic
iṫrogauerūt nos q̄ captiuos
duxerūt nos: ṽba cātionū
Et q̄ adduxerūt nos: hym
nū cātate nobis ď canticis
ſyon Quō cātabimꝰ cāticū
dn̄i i ťra aliena Si oblitus
fuero tui ierl'ez: obliuioni
detꝰ dextra mea Adhereat li
gua mea faucibꝰ meis: ſi n̄
meminero tui Si n̄ ꝓpoſu
ero tui ierl'z: i ꝑcipio leti-
cie mee Memor eſto dn̄e
filioꝝ edō: i die ierl'z Qui
dicūt exinanite exinanite: uſq̄
ad fūdamētū i ea Filia ba
biloīs miſa: beatꝰ q̄ retri-
buet tibi ṙtributōez tuā: quā
retribuiſti nobis Btūs q̄ te
nebit: ⁊ allidet ꝑuulos ſuos

ad petrā ¶ Hymnū cātate nobis ḋ cāticis syō Alla al. al. ¶ Bñdict⁹.

Magne ḋs potentie q̄ ex aq̄s ortū gen⁹ ptī ꝯmittis gurgiti ptī leuas in aera Dimersa liphis ipri-mēs subnecta cel' irrogans ut stirpe una ꝑdita diuersa rapiāt loca Largirꝰ cūctis ſuuīs: quos mūdat ūda sanguis nesciāt lapsꝰ criminum nec ferre mortis tediū Ut culpa nullū ꝺpriat nullū leuet iactātī ī elisa mēs ne cōcidat elata mēs ne corruat Pṙa pṙ piissime ¶ Dirigatꝰ dñe ¶ Fac ḋs potētiā ī brachio tuo: dispō sꝑbos ꝛ exalta huīles

¶ In ꝯspcū Alla

Cōfitebor tibi dñe ī toto corḋ meo: qm̄ audisti ṽba oris mei In conspcū āgloꝝ psallā tibi adorabo ad tēplū scꝫ tuū ꝛ ꝯfitebor nōi tuo Sꝑ mīa tua ꝛ ṽitate tua qm̄ magnificasti sꝑ oē nōm scꝫ tuū In q̄cūq̄ die īuocauero te exaudi me mḷtiplicabiſ ī aīa mā ṽtutē Cōfiteāꝰ tibi dñe oēs rḡes t̄re q̄a audiert oīa ṽba oris tui. Et cātet ī uijs dñi: qm̄ mag⁹ ē gl̄a dñi Qm̄ excelꝰ dñs ꝛ huīlia respic: ꝛ alta a lōge cognoscit Si ābulauero ī medio t̄bulatōis uiuificabis me: ꝛ sꝑ irā īimicoꝝ meoꝝ extēdisti manū tuā ꝛ saluū me fec̄ dxt̄a tua Dñs ꝛtribuet ꝑ me dñe mīa tua ī sclꝫ: opa manuū tuaꝝ ne despicias ¶ In ꝯspcū āgloꝝ psallā tibi ḋs mīs ¶ Dñe

Dñe ꝓbasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionē meā ꝛ īsurrectōꝫ meā Intellexisti cogitatōes meas ḋ lōge semitā meā ꝛ funicłꝫ meū īuestigasti Et oēs uias meas puidisti: q̄ı nō ē sermo ī ligua mea. Ecce dñe tu cognouisti oīa nouissia ꝛ āntiqua: tu formasti me et posuisti

ſup mē manuz tuaz Mira-
bilis facta ē ſcīa tua ex me
ↄfortata ē ⁊ nō potero ad eaz
Quo ibo a ſpū tuo: ⁊ quo
a facie tua fugiā Si aceſ ̄ do
i celū tu illic es: ſi deſcēdo i
īfernuz ades Si ſumpſero
pennas meas dilucło: ⁊ hi
tauero i extreīs maris Et
eīz illuc manꝰ tua deducet
me: et tenebit me dextera
tua Et dixi forſitan tene-
bre cōculcabunt me: et nox
illuīatio mea i delicijs meis
Quia tenebre nō obſcura-
būtur a te ⁊ nox ſicut dies
illuiabitur: ſic tenebre eius
ita ⁊ lumen eius. Quia tu
poſſediſti renes meos: ſu-
ſcepiſti me d̄ utero mr̄is mee
Cōfitebor tibi q̄a terribilit̄
magnificatꝰ es mirabilia o-
pa tua ⁊ aīa mea cognoſcet
nimis Nō ē occltatū os m̄ ū
a te qd feciſti i occulto: et
ſubſtātia mea i iferioribus
t̄re Impfectū meū uiderūt
ocli tui: ⁊ i libro tuo omēs
ſcribentꝰ dies formabūtur ⁊
nemo i eīs Mihi aūt nimis
honorificati ſūt aīci tui d̄s:
nimis ↄfortatꝰ ē pricipatꝰ
eoruz Dinumerabo eos et
ſup arenā mltiplicabūt: ex
ſurrexi ⁊ adhuc ſū tecū Si
occideris deus pccōres uiri
ſanguinum declinate a me
Quia dicitis i cogitatione
accipiāt i uaītate ciuitates
ſuas Nōne q̄ oderūt te dn̄e
oderā: ⁊ ſup inimicos tuos
tabeſcebaz Perfecto odio
oderā illos: ⁊ īimici fcī ſunt
m̄ Proba me d̄s ⁊ ſcito cor
meū: iterroga me ⁊ cogno
ſce ſemitas meas Et uide
ſi uia iniq̄tatis i me ē: ⁊ de
duc me in uia etn̄a.
Dn̄e pbaſti me ⁊ cognoui
ſti me ·A uiro iniquo
Eripe me dn̄e ab hoīe
malo: a uiro iniquo
eripe me. Qui cogitauerūt
iniq̄tates in corde: tota die
cōſtituebāt plia. Acuerūt
liguas ſuas ſicut ſerpentes:

uenenũ aſpidum ſub labijs
eoꝝ. Cuſtodi me dñe d ma
nu peccõris: ⁊ ab hoĩb⁹ iniq̃s
eripe me. Qui cogitauerũt
ſupplãtare greſſ⁹ meos abſcõ
derũt ſrbi laqũ m. Et funes
extenderũt i laqũ: iuxta iter
ſcandalũ poſuerũt m. Dixi
dño de⁹ me⁹ es tu: exaudi
dñe uocez deprecatiõis mee.
Dñe dñe v̾t⁹ ſalutis mee:
obũbraſti ſup caput meũ i
die belli. Nõ tradas me dñe
a deſiderio meo peccõri: co-
gitauerũt contra me ne de
reliquas me ne forte exal-
tentur. Caput circuit⁹ eoꝝ
labor labiorum ipſorum o
periet eos. Cadent ſuper
eos carbones: in ignez deĩ
cies eos i miſerijs nõ ſub-
ſiſtent. Vir linguoſus non
dirigetur in terra: uirum i
iuſtuz mala capient i itĩtu.
Cognoui quia faciet dñs
iudiciũ inopis: ⁊ uindictã pau
pũ. Uerũtñ iuſti ↄfitebunt̾
nõi tuo ⁊ hitabũt recti cuz
uultu tuo. A uiro iniquo
libera me dñe. Domine
clamaui.
Domine clamaui ad
te exaudi me: intẽde
uoci mee cuz clamauero ad
te. Dirigatur orõ mea ſicut
incenſuz i oſpcũ tuo: eleua
tio manuũ meaꝝ ſacrificiũ
ueſptinũ. Pone dñe cuſto-
diã ori meo: ⁊ hoſtiũ circũ
ſtãtie labijs meis. Nõ decli
nes cor meũ i v̾ba malicie:
ad excuſãdas excuſatões in
pccĩs. Cũ hoĩb⁹ opãtib⁹ i-
niqtatẽ: ⁊ ñ ↄmunicabo cum
electis eoꝝ. Corripiet me
iuſt⁹ i mĩa ⁊ increpabit me:
oleũ aũt peccõris ñ impinguet
caput meũ. Qm adhuc ⁊ orõ
mea i bñplacitis eorũ: ab-
ſorti ſũt iũcti petre iudices
eoꝝ. Audiãt v̾ba mea qm
potuerũt: ſic craſſitudo tre
erupta eſt ſup trã. Diſſi-
pata ſut oſſa nr̃a ſec⁹ infernũ
quia ad te domie dñe oculi
mei: in te ſpaui nõ auferas

aiam meã . Cuſtodi me a
laq̄o quē ſtatuerūt mihi : ⁊ a
ſcādalis opãtiū iīquitatem
Cadēt ĩ reciaculū eı⁹ pccõ
res : ſigularit̃ ſū ego donec
trāſeā ¶ Dñe clamaui ad
te exaudi me ¶ Portio
Voce mea ad dñꝫ cla
maui : uoce mea ad
dñꝫ dp̄catus ſū. Effūdo ĩ
ↄſpecu eı⁹ orōneꝫ meã : et
t̄bulationē meã añ ipꝫ pro
nūtio. In dēficiēdo ex me
ſpūꝫ meū : ⁊ tu cognouiſti
ſeitas meas. In uia hac q̄
ābulabã : abſcōderūt ſupbi
laq̄uꝫ mihi . Cōſiderabã
ad dexterã ⁊ uidebã : ⁊ nō
erat qui cognoſceret me :
Perijt fuga a me : ⁊ nō ē
qui req̄rat aīaꝫ meã. Cla
maui ad te dñe : dixi tu es
ſpes mea : portio mea ĩ ter
ra uiuētiū . Intēde ad de-
p̄catione meã : q̄a huiliat⁹
ſū nimis Libera me a pſe
q̄ntib⁹ me : q̄a ↄfortati ſūt
ſup me . Educ de cuſtodia

animã meã ad cōfitēdū noī
tuo : me expectãt iuſti do-
nec retribuas m̄ ¶ Portio
mea dñe ſit ĩ t̃ra uiuētiū
Alla al' al' ¶ Bñdcūs .
Plaſmator hoīs dē.
q̄ cūcta ſol' ordinās
humanuꝫ iubes poucere-
rep tātis ⁊ fere gen⁹ : Qui
magna rex corpora dictu
iubētis iuida ut ſuiāt per-
ordinē ſubdēs dēdiſti hoī .
Repelle a ſuis tuis q̄cq̄d p
īmūdiciã aut morib⁹ ſe ſug
gerit aut actib⁹ ſe iīſerit .
Da gaudioꝝ p̄mia da gra
tiaꝝ munera diſſolue litis
uīcula ab ſtrīge pacis fedra
Pſa pı̃. ¶ dirigat'
Depoſuit potētes ſc̄ōs p
ſeq̄ntes ⁊ exaltauit huiles
xp̄m ↄfitētes
¶ Benedictus
Benedict⁹ dñs deu ;
meus q̄ docet man⁹ meas
ad p̄liū : ⁊ digitos meos ad
bellū Mīa mea ⁊ r̄fugiū meū
ſuſceptor m̄⁹ ⁊ liberator mē

espẽras pº … Samedy

Protector me⁹ i ipo ſpaui
q̄ ſubdit pplꝫ meū ſub me
Dn̄e qd ē hō q̄a inotuiſti ei
aut fili⁹ hois q̄a ꝛputas eū
Homo uaitati ſilis fact⁹ ē
dies ei⁹ ſic ūbra ꝑtereunt.
Dn̄e iclia celos tuos ⁊ de-
ſcende: tāge mōtes ⁊ fumi
gabūt Fulgura corruſca-
tōez ⁊ diſſipabis eos: emit
te ſagittas tuas ⁊ ꝯturba-
bis eos Emitte manū tuā
ↄ alto eripe me ⁊ libera me
de aq̄s multis: et de manu
filioꝝ alienoꝝ Quoꝝ os lo
cutū eſt uaitatē: ⁊ dextera
eoꝝ dextra iniq̄tatis. De⁹
cāticū nouū cātabo tibi: in
pſalterio decacordo pſallā
tibi De⁹ q̄ das ſalutē ꝛgib⁹
q̄ redemiſti dauid ſuū tuū
ↄ gladio maligno eripe me
Et erue me ↄ manu filioꝝ
alienoꝝ quoꝝ os locutū eſt
uaitatē: ⁊ dextra eoꝝ dextra
iniq̄tatis. Quoꝝ filij ſicut
nouelle plātatōes i iuuētu
te ſua Filie eoꝝ cōpoſite:

circūornate ut ſilitudo tē-
pli Prōptuaria eoꝝ plena
eructātia ex hoc i illud. O
ues eoꝝ fetoſe hn̄dantes in
egreſſib⁹ ſuis: boues eoꝝ
craſſe Nō ē ruina macerie
neq; trāſit⁹ neq; clamor in
plateis eoꝝ. Beatū dixerūt
pplꝫ cui hec ſūt: btūs ppl's
cui⁹ dn̄s ds ei⁹ ¶ Bn̄dict⁹
dn̄s ds me⁹ ¶ Per ſinglos
dies.

Exaltabo te de⁹ meus
rex ⁊ bn̄dicā noī tuo
i ſclm: ⁊ i ſclꝫ ſcli Per ſin
gulos dies bn̄dicā tibi: et
laudabo nom̄ tuū i ſclm et
i ſclm ſcli Magnus dn̄s et
laudabilis nimis: ⁊ magni
tudinis ei⁹ nō ē finis Gene-
ratio ⁊ generatio laudabit
opa tua: ⁊ potētiā tuā pro
nūciabūt Magnificētiā glē
ſanctitatis tue loquentur:
⁊ mirabilia tua narrabunt
Et ꝟtutē ťribiliū tuoꝝ di
cent: ⁊ magnitudinē tuā
narrabūt Meōriā hn̄dātie

Samedy

ſuauitatis tue eructabūt: ⁊
iuſticia tua exltabūt. Miſa
tor ⁊ miſicors dn̄s: patiēs
⁊ mlt̄u miſicors. Suauis
dn̄s uniuerſis: ⁊ miſatōes
eiꝰ ſup oia opa eiꝰ. Cōfite
ātᷣ tibi dn̄e oia opa tua: ⁊
ſci tui bn̄dicāt tibi. Gliaꝫ
regni tui dicēt: ⁊ potētiā tu
ā loqnt̄. Ut notā faciāt fi-
lijs hoīuꝫ potētiā tuā ⁊ glo
riā magnificētie regni tui.
Regnū tuū regnū oīuꝫ ſe
culoꝝ: ⁊ dn̄atio tua i oi ge
neratione ⁊ gn̄ationē. Fi
delis dn̄s i oībꝰ v̄bis ſuis:
⁊ ſcs̄ i oībꝰ operibus ſuis.
Alleuat dn̄s oēs q corruūt
⁊ erigit oēs eliſos. Ocli oī
uꝫ i te ſperāt dn̄e: ⁊ tu das
eſcaꝫ illoꝝ i tp̄r oportuno.
Aperis tu manū tuam et
iples oē aial bn̄dictōe. Iu
ſtus dn̄s i oībꝰ uijs ſuis: et
ſactus i oībꝰ operibus ſuis.
Prope eſt dn̄s oībꝰ inuocā
tibꝰ eū: oībꝰ inuocātibꝰ eū i
v̄itate. Volūtatē timētiuꝫ
ſe faciet ⁊ deꝑcatiōeꝫ eoꝝ
exaudiet: ⁊ ſaluos faciet e-
os. Cuſtodit dn̄s oēs dili-
gētes ſe: ⁊ oēs pccōres diſp
det. Laudatōeꝫ dn̄i loqtur
os meū: ⁊ bn̄dicat ois ca-
ro nōi ſcō eiꝰ i ſclm ⁊ i ſe
culū ſcl'i. Perſingulos di
es bn̄dicā te dn̄e. Lauda
bo.

Lauda aīa m̄a dn̄ꝫ la
udabo dn̄ꝫ i uita m̄a
pſallā deo meo q̄ꝫ diu fue-
ro. Nolite ꝯfidere i princi-
pibꝰ: i filijs hōiuꝫ i qbꝰ nō
eſt ſalus. Exibit ſp̄s eiꝰ et
reuertet̄ i terrā ſuā: i illa di
e pibūt oēs cogitationes e
oꝝ. Beatꝰ cuiꝰ ds̄ iacob ad
iutor eiꝰ: ſpes eiꝰ i dn̄o deo
ipiꝰ q fecit celū ⁊ terrā: ma
re ⁊ oia q̄ i eis ſūt. Qui cu
ſtodit v̄itatē i ſcl'm: facit iu
diciū iiuriā patiētibus dat
eſcā eſurietibꝰ. Dn̄s ſoluit
ꝯpeditos: dn̄s illuiat cecos.
Dn̄s erigit eliſos: dn̄s dili
git iuſtos. Dn̄s cuſtodit

8

aducās pupillū ⁊ uiduā ſu-
ſcipiet: ⁊ uias pccōꝝ diſpdet
Regnabit dn̄s i ſcl'a ds tuꝰ
ſyō: i oi gn̄atioē ⁊ gn̄atōꝫ
¶ Laudabo dn̄ꝫ meū i uita
mea ¶ Deo nr̄o.
Laudate dn̄ꝫ qm̄ bo-
nus ē pſalmꝰ: do nr̄o ſit io
cūda decoraq3 laudatio E
dificās ierl'ꝫ dn̄s: diſpſioēs
iſrael' ꝯgregabit Qui ſanat
cōtritos cord: ⁊ alligat con
tritioēs eoꝝ Qui numerat
mlt'itudieꝫ ſtellaꝝ ⁊ oib' us
eis noia uocat Magnꝰ dn̄s
nr̄ ⁊ magna vtꝰ eiꝰ: ⁊ ſapie
eiꝰ nō ē numerꝰ Suſcipiēs
mā ſuetos dn̄s: hūilīās aūt
pccōres uſq3 ad trā Preci-
nite dn̄o i ꝯfeſſiōe: pſallite
do nr̄o i cythara Qui opit
celū nubibꝫ: ⁊ pat tre plu-
uiaꝫ. Qui pduc i mōtibus
fenū: ⁊ herbā ſuituti hoīuꝫ
Qui dat iumtis eſcā ipoꝝ:
⁊ pullis coruoꝝ iuocantibꝰ
eū Nō i fortitudie eq̄ uolū
tateꝫ hēbit: nec i tibijs uiri
bn̄placitū erit ei Bn̄placitū
eſt dn̄o ſr timētes eū: ⁊ i eis
q̇ ſpant ſr mia eiꝰ ¶ Deo
nr̄o iocūda ſit laudatio
Lauda.
Lauda ierl'ꝫ dn̄ꝫ lau-
da dn̄ꝫ tuū ſyon Qm̄
cōfortauit ſeras portarum
tuaꝝ: bn̄dixit filijs tuis i te
Qui poſuit fines tuos pa
cē ex adipe frūmti ſaciat te
Qui emittit eloq̄u ſuū tre
uelocit' currit ſmo eiꝰ Qui
dat niueꝫ ſic lanaꝫ: nebulā
ſic cinerē ſpgit. Mittit cri-
ſtallū ſuū ſic buccellas: ante
facieꝫ frigoris eiꝰ q̇s ſuſtie
bit Emittet v̄bū ſuū ⁊ liq̄
faciet ea: flabit ſpūs eius ⁊
fluent aq̄ Qui ānūciat v̄bū
ſuū iacob: iuſticias ⁊ iudicia
ſua iſrael. Nō fec̄ taliter oi
nationi: ⁊ iudicia ſua n̄ ma
nifeſtauit eis. ¶ Lauda
ierl'ꝫ dn̄s ¶ All'a al' al'.
O Altitudo diuitiaruꝫ
ſapie ⁊ ſcie di q̄3 icō-
phenſibilia ſūt iudicia eiꝰ ⁊

inueſtigabiles uie ei⁹. ℟ Deo
gras. ℣ Hymnus.
O Lux beata trinitas: et
principalis unitas: iā
ſol recedit igne⁹: infūde amo
rē cordib⁹. Te mane laudū
carmīe: te deprecemur ueſpi:
te nr̄a ſupplex glīa p cūcta
laudet ſcl̄a. Deo pr̄i. ℣ Ue
ſpti⁹ oro aſcēdat ad te dn̄e
℟ Et deſcēdat ſr̄ nos mīa
tua. Ad M. an̄ Suſcepit
ds iſrael puer ſuū ſic locu-
t⁹ ē ad habraā ⁊ ſemē eius
exaltare humiles uſqꝫ i ſclm
℣ Magnificat.
Supradcā an̄ dr̄ ad magni
ficat quolibꝫ ſabbō uſqꝫ ad
lxx. tātū. Ad cōplectoriū ℣
Iube dōne bn̄dicere. ℣ Bn̄.
Noctez qetaz ⁊ finē pfectū
tribuat nobis ops ⁊ miſeri-
cors dn̄s. ℟ Amē ℣ Lectio
apl̄i.
FRatres ſobrij eſtote
⁊ uigilate qa aduer-
ſarius ur̄ diabolus tāqꝫ leo
rugiens circuit qrens quez
deuoret: cui reſiſtite fortes
i fide. Tu aūt dn̄e miſerere
nobis. ℟ Deo grās. ℣
Adiutoriū nr̄z in noīe dn̄i.
℟ Qui fec celū ⁊ trā ſecr
Pat nr̄ pnū. ℣ Et ne nos
Deinde fit confeſſio ut ſu
pra ad primaz. Deiñ ℣.
Conuerte nos ds ſalutaris
nr̄. ℣ Et auerte irā tuaz a
nobis. ℣ De⁹ i adiutoriū
meuz itende. ℣ Dn̄e ad
adiuuādū. Glīa pr̄i.
Miſerere ℣ Alla.
CUm inuocare exaudi-
uit me ds iuſticie me
i tribulatōe dilataſti m̄ Mi
ſerere mei: ⁊ exaudi orōem
meā. Filij hoiuz uſqꝫ quo
graui corde: ut qd diligitis
uanitatez: ⁊ qritis mēdaciū.
Scitote quoniaz mirifica-
uit dn̄s ſactū ſuū: dn̄s exau
diet me cū clamauero ad eū
Iraſcimini ⁊ nolite peccare
q̄ dicitis in cordib⁹ uēis: et
i cubilib⁹ uēis cōpugimī Sa
crificate ſacrificiū iuſticie ⁊

ad completorium

ſpate ĩ dño: multi dicũt q̇s
oñdit nobis bona. Signa
tũ ē ſup nos lumē vult⁹ tui
dñe: dediſti leticiã in corde
meo. A fructu frumti vini
ꝛ olei ſui: mltiplicati ſunt.
In pace ĩ idipẜ: dormiã ꝛ
requieſcã. Qm̃ tu dñe ſinglãa
riter ĩ ſpe: ↄſtituiſti me.
In te dñe ſpaui non
cõfūdar ĩ etnũ: ĩ iuſti
cia tua libera me. Inclina
ad me aurē tuã: accelera ut
eruas me. Eſto m̃ ĩ deum
ꝓtectorē: ꝛ ĩ domũ refugij
ut ſaluũ me facias. Quoniã
fortitudo mea ꝛ refugium
meũ es tu: ꝛ pp nom̃ tuuẜ
deduces me ꝛ enutries me.
Educes me de laq̃o queẜ
abſcõderũt m̃: qm̃ tu es ꝓ
tector me⁹. In man⁹ tuas
cõmdo ſpẜ meũ: redemiſti
me dñe ds v̇itatis.
Qui hitat ĩ adiutorio
altiſſimi: ĩ ꝓtectione
di celi cõmorabitur. Dicet
dño ſuſceptor me⁹ es tu: et

refugiũ meũ ds me⁹ ſpabo
ĩ eũ. Qm̃ ipe liberauit me d
laq̃o venãtiũ: ꝛ a v̇bo aſpo.
Scapulis ſuis obũbrabit
tibi: ꝛ ſub pēnis ei⁹ ſpabis.
Scuto circũdabit te v̇itas
ei⁹: ñ tiebis a tiore nocťno.
A ſagitta volante in die a
negocio pãbulãte in tebris
ab icurſu ꝛ dmõio meridia
no. Cadent a late tuo mille
ꝛ decē milia a dextris tuis
ad te aũt nõ ap ꝓpiquabit.
Verũtñ oclis tuis cõſide-
rabis: ꝛ retributõeẜ pccõꝝ
videbis. Qm̃ tu es dñe ſpes
mea: altiſſimũ poſuiſti refu
giũ tuũ. Nõ accedet ad te
malũ: ꝛ flagellũ nõ ap ꝓpi
quabit tabernaclo tuo. Qm̃
angelis ſuis mãdauit de te
ut cuſtodiant te ĩ oib⁹ vijs
tuis. In maib⁹ portabunt
te: ne forte offendas ad la-
pidē pedē tuũ. Sup aſpidē
ꝛ baſiliſcũ ãbulabis: et cõ-
culcabis leonē ꝛ draconē.
Qm̃ ĩ me ſpauit liberabo

eũ: ptegã eũ qm cognouit nom meũ Clamauit ad me ⁊ ego exaudiã eũ: cũ ipo ſũ i tbulatõe eripiã eũ ⁊ glſificabo eũ Lõgitudie dierum replebo eũ: ⁊ oñdaꝫ illi ſalutare meũ.

Ecce nunc benedicite dñꝫ: õs ſui dñi Qui ſtatis i domo dñi in atrijs dom⁹ di nři In noctib⁹ extollite manꝰ ṽras in ſcã: et bñdiate dñꝫ Bñdicat tibi dñs ex ſyõ: q̃ fec celũ ⁊ trã. ¶ Miſere m̃ dñe ⁊ exaudi oroeꝫ mea ¶ All'a al' al' al'

Te lucis añ tminũ rez creator poſcim⁹ ut ſolita clemẽtia ſis pſul ad cuſtodiã. Procul recedant ſõnia ⁊ noctiũ fantaſmata hoſtẽqꝫ nřꝫ cõprie ne polluant corpora Pra pat' oĩps p ieſũ xpm dñꝫ q̃ tecũ i ppetuũ regnat cũ ſcõ ſpiritu Amen.

Tu át i nobis es dñe ⁊ nom tuũ iuocatũ ẽ ſup nos ne dereliquas nos dñe ds nř.. ¶ In man⁹ tuas dñe cõmẽdo ſpꝫ meũ ¶ Redemiſti nos dñe deus ṽitatis. Cõmendo. Glia pri. In man⁹. ¶ Cuſtodi nos dñe ut pupillã ocľi Sub ũbra alaꝝ tuaꝝ ptege nos ¶ Salua nos.

Nunc dimittis ſeruuꝫ tuũ dñe: ſecũdũ ṽbũ tuũ i pace Qꝛ uidert oculi mei ſalutare tuũ Quod parasti añ facieꝫ oĩuꝫ pplorũ Lumẽ ad reuelatõeꝫ gẽtiũ ⁊ gľiaꝫ plebis tue iſrael.

Salua nos dñe uigilantes cuſtodi nos dormientes: ut uigilem⁹ cũ xp̃o ⁊ reqeſcam⁹ i pace. ¶ Kyriel. Xpel Kyriel. ¶ Pr nr. ¶ Et ne nos. ¶ Credo i dꝫ Carnis reſurrectioneꝫ. Uitã etnã amen. ¶ Benedict⁹ es dñe ds patrũ nřoꝝ ¶ Et laudabilis ⁊ glioſus i ſcľa. ¶ Bñdicamus pteꝫ ⁊ filiũ cũ ſancto ſpiritu.

Laudem⁹ ⁊ ſup exaltem⁹ eū ī ſcl'a. ¶ Bñdict⁹ es dñe in firmamēto celi ¶ Et laudabilis ⁊ gl'ioſus ⁊ ſſexaltat⁹ ī ſcl'a ℟ Bñdicat ⁊ cuſtodiat nos ops dñs. ¶ Amen
Dignare dñe nocte iſta
Sine pccō nos cuſtodire
Miſere nr̄i dñe ¶ Miſer nr̄i ¶ Fiat mīa tua dñe ſr̄ p nos ¶ Queadmōꝫ ſpauimus ī te ℟ Dñe exaudi
Et claōr ¶ Dñs vobiſcuꝫ
¶ Et cū ſpū tuo.

Viſita q̄s dñe hītatōꝫ iſtā ⁊ oēs inſidias īimici ab ea lōge repelle: et angl'i tui ſcī hitent ī ea qui nos ī pace cuſtodiāt: ⁊ bñdictio tua ſit ſup nos ſemp Per. ¶ Dñs vobiſcuꝫ.
Et cū ſpū tuo
Benedicat ⁊ cuſtodiat nos ops dñs pr̄ ⁊ fili⁹ ⁊ ſps ſcs
℟ Am.

Aue regina celoꝝ mr̄ regis āgl'oꝝ o maria flos v̄ginuꝫ uelut roſa uel lıliū fūde pces ad dñꝫ ꝓ ſalute fideliū ℟ Ora ꝓ nobis ſcā dī genitrix ¶ Ut digni efficiamur ꝓmiſſioib⁹ xpi.
¶ Salue regina

Protege dñe faml'os tuos ſubſidijs pacis et beate marie ſemp v̄gis patrocijs ↄfidētes a ↄctis hoſtib⁹ redde ſecuros. Per xpm

Kyriel'. Xpel'. Kyriel'. Xpe audi nos. Xpe exaudi nos. Pr̄ d̄ celis de⁹ miſer̄ nobis. Fili redēptor mūdi d̄s miſere nobis.
Spūs ſcē d̄s miſ.
Scā t̄nitas un⁹ d̄s miſ
Scā maria Ora ꝓ nobis
Scā dī genitx or̄
Scā v̄go v̄ginū or̄
Scē michael or̄
Scē gabriel or̄
Scē raphael or̄
Oēs ſcī āgeli et archāgeli dei orate ꝓ nobis.
Oēs ſcī bt'oꝝ ſpuū ordies

Oꝛate ꝓ nobis
Sce̅ Johãnes baptiſta oꝛ̄
Oe̅s ſc̄i p̄triarce et ꝓphete
oꝛate ꝓ nobis.
Sce̅ petre oꝛ̄
Sce̅ paule oꝛ̄
Sce̅ andrea oꝛ̄
Sce̅ Jacobe oꝛ̄
Sce̅ Johannes oꝛ̄
Sce̅ thoma oꝛ̄
Sce̅ Jacobe oꝛ̄
Sce̅ philippe oꝛ̄
Sce̅ bartolomee oꝛ̄
Sce̅ mathee oꝛ̄
Sce̅ ſimon oꝛ̄
Sce̅ tadee oꝛ̄
Sce̅ mathia oꝛ̄
Sce̅ barnaba oꝛ̄
Sce̅ luca oꝛ̄
Sce̅ marce oꝛ̄
Oe̅s ſc̄i apl̄i ⁊ euuãgeliſte
oꝛate ꝓ nobis
Oe̅s ſc̄i diſcipl̄i dn̄i oꝛ̄
Oe̅s ſc̄i inoce̅tes oꝛate
Sce̅ ſtephane oꝛ̄
Sce̅ laurenti oꝛ̄
Sce̅ uincenti oꝛ̄
Sce̅ fabiane oꝛ̄

Sce̅ ſebaſtiane oꝛ̄
Sce̅ ſecũde oꝛ̄
Sce̅ ſolutoꝛ oꝛ̄
Sce̅ aduentoꝛ oꝛ̄
Sce̅ octaui oꝛ̄
Sce̅ xp̄oforе oꝛ̄
Sce̅ maurici cũ ſocijs tuis
oꝛa ꝓ nobis
Sce̅ dyoniſi cũ ſocijs tuis
oꝛa ꝓ nobis
Oe̅s ſc̄i martires oꝛate
Sce̅ ſilueſter oꝛ̄
Sce̅ gregoꝛij oꝛ̄
Sce̅ martine oꝛ̄
Sce̅ auguſtine oꝛ̄
Sce̅ ambꝛoſi oꝛ̄
Sce̅ Jeronime oꝛ̄
Sce̅ ludouice oꝛ̄
Sce̅ nicholae oꝛ̄
Oe̅s ſc̄i põtifices ⁊ cõfeſ-
ſoꝛes oꝛate ꝓ nobis.
Oe̅s ſc̄i doctoꝛes oꝛ̄t
Sce̅ bn̄dicte oꝛ̄
Sce̅ franciſce oꝛ̄
Sce̅ antoni oꝛ̄
Sce̅ dominice oꝛ̄
Sce̅ bernade oꝛ̄
Oe̅s ſc̄i mõachi ⁊ her̄ite oꝛ̄t

Oēs ſcī ſacdoť ꝛ leuite or̄t
Scā maria magdalena oꝛ
Scā agnes oꝛ
Scā lucia oꝛ
Scā cecilia oꝛ
Scā agata oꝛ
Scā katherina oꝛ
Scā margarita oꝛ
Scā clara oꝛ
Scā barbara or̄
Scā helyſabeth or̄
Oēs ſce vgīes ꝛ vidue or̄t
Oēs ſcī ꝛ ſce dei itercedite
p nobis.
Propici⁹ eſto parce nobis
domine
Propici⁹ eſto exaudi nos d̄
Ab oī mło libera nos dn̄e
Ab oī pccō l̄
Ab ira tua l̄
A ſubitaēa ꝛ ipuiſa morte
libera nos dn̄e
Ab iſidijs dyaboli
Ab ira ꝛ odio ꝛ oīi mala
voluntate l̄
A ſpū fornicationis l̄
A fulgure ꝛ tēpeſtate l̄
A morte ꝑpetua l̄

Per miſteriū ſce īcarnatio
nis tue l̄
Per aduentū tuuꝫ l̄
Per natiuitateꝫ tuā l̄
Per baptiſmuꝫ ꝛ ſanctuꝫ
ieiuniū tuum l̄
Per crucē ꝛ paſſionē tuā l̄
Per mortē ꝛ ſepltā tuā l̄
Per ſcaꝫ reſurrectōꝫ tuā l̄
Per admirabilē aſcēſionē
tuam l̄
Per aduētū ſpſ ſci pacliti l̄
In die iudicij l̄
Peccōres : te rogam⁹ audi
nos.
Vt nobis parcas t̄
Vt nobiſ idulgeas t̄
Vt ad uerā penitētiā nos
pducere digneris t̄
Vt eccłiaꝫ tuā ſctā regerē
ꝛ cōſuare digneris t̄
Vt domū aplicū ꝛ oēs eccle
ſiaſticos ordies i ſcā religi
one cōſuare digneris t̄
Vt inimicos ſce eccłie hui
liare digneris t̄
Vt regibus ꝛ principibus
xpianis pacē ꝛ vā ɔcordiaꝫ

donare digneris t
Ut cuncto pplo xpiano pace
et unitatē largire digneris t
Ut nos met ipos i tuo scō
ſuitio cōfortare et cōſuare
digneris. t
Ut mētes nr̄as ad celeſtia
deſideria erigas t
Ut oib⁹ bn̄factorib⁹ nr̄is
ſēpiterna bōa retribuas t
Ut aiās nr̄as fratrū pro-
piquoꝝ et bn̄factoꝝ moꝛtu
ab eṫna dānatōe eripias t
Ut fruct⁹ terre dare et cōſ-
uare digneris t
Ut ciuitatē et patriā iſtam
regere pacificare et cōſuare
digneris t
Ut oib⁹ fidelib⁹ defunctis
req̄ez eternā do. di. t
Ut nos exaudire di. t
Fili dei t
Agnus dei qui tollis pccā
mūdi pce nobis dn̄e.
Agn⁹ dī q̄ toll⁹ pccā mūdi
exaudi nos dn̄e.
Agn⁹ dī q̄ tollis pccā mūdi
miſere nobis.

Xp̄e audi nos. Xp̄e exaudi
nos. Kyriel⁹. Xp̄el⁹. Kyriel⁹.
Pr nr̄. Et ne nos.
Sed libera nos.
Deus i adiutoꝛiū meū
itēde: dn̄e ad adiuuā-
dū me feſtia. Cōfūdantur et
reuereant⁹: q̄ q̄rūt aīaꝫ meā
Auertant⁹ retroꝛſū et eru-
beſcant q̄ uolūt m̄ mala
Ṽtant⁹ ſtatiꝫ erubeſcētes q̄
dicūt m̄ euge euge Exltēt
et letent⁹ i te oēs q̄ q̄rūt te: et
dicant ſēp magnificet⁹ dn̄s
q̄ diligūt ſalutare tuū Ego
uo egen⁹ et paup ſuꝫ: deus
adiuua me Adiutoꝛ m̄s et
liberatoꝛ m̄s es tu: dn̄e ne
moꝛeris Glīa pr̄i Saluos
fac ſuos tuos De⁹ m̄s ſpā-
tes i te Eſto nobis dn̄e
turris foꝛtitudis A facie
īimici Nihil pficiat īimi-
cus i nobis Et fili⁹ iniq̄-
tatis n̄ appōat nocē nobis
Dn̄e non ſcḋꝫ pccā nr̄a
facias nobis Nꝫ ſcḋꝫ īiq̄ta-
tes nr̄as retribuas nobis

¶ Oremus ꝑ epõ nr̃o.
Dñs cõſuet eũ ꝛ viuificet
eũ ꝛ beatũ faciat eũ i ťra et
nõ tradat eũ i aĩaꝫ inimicoꝝ
ei⁹. ¶ Oremꝰ ꝑ bñfactoribꝰ
nr̃is. ¶ Retribuere dignare
dñe oibꝰ nobis bñfaciẽtibꝫ
ꝓp nom̃ tuũ vitã etnã am̃.
Oremꝰ ꝑ fidelibꝰ ďfũctis
Requiem etnã dõa eis dñe:
ꝛ lux ꝑpetua luceat eis.
Requieſcãt i pace ¶ Amẽ
Pro fr̃ibus nr̃is abſẽtibꝰ
Saluos fac ſuos tuos deꝰ
mS ſpãtes i te ¶ Mitte eis
dñe auxiliũ de ſcõ ¶ Et de
ſyon tuere eos ¶ Dñe ex-
audi or. ¶ Et claõr. Dñs
vobiſcũ ¶ Et cũ ſpũ.

Deꝰ cui ꝓpriũ ẽ miſeri
ſemꝑ ꝛ ꝑcere ſuſcipe
deꝑcationẽ nr̃aꝫ ꝛ nos fa-
mulos tuos quos delictoꝝ
cathena cõſtrigit miſeratio
tue pietatis abſoluat.

Exaudi dñe q̄s ſuppli
cũ ꝑces ꝛ ꝯfitẽtũ tibi
ꝑce pccis: ut pit̃ nobis in-
dulgẽtiaꝫ tribuas benignus
ꝛ pacem.

Ineffabilem nobis
dñe miã tuã clemẽt̃
oñde: ut ſimĺ nos ꝛ a pccis
oibꝰ exuas ꝛ a penis q̃s ꝑ
his meremur eripias.

Deus q̇ culpa offen
deris pñia placaris
ꝑces ppli tui ſupplicantis
ꝓpici⁹ reſpice ꝛ flagella tue
iracundie q̄ pro pccis nr̃is
meremur auerte.

Omnipotẽs ſẽpit̃ne deꝰ
miſerere famulo tuo
Epõ nr̃o ꝛ dirige eũ ſcḋm
tua clemẽtiã i viã ſalutis et̃-
ne ut te donãte tibi placita
cupiat ꝛ tota v̾tute ꝑficiat.

Deus a quo ſcã
deſideria recta ꝯſilia
ꝛ iuſta ſũt opa da ſuis tuis
illã quã mũdus dare nõ pt̃
pacẽ ut ꝛ corda nr̃a mãda-
tis tuis dedita ꝛ hoſtiũ ſub
lata formidĩe: tp̄ra ſint tua
ꝓtectiõe tranq̄lla.

Ure igne ſcĩ ſpũs ĩnes

nt̄os et cor noſtruꝫ dn̄e: ut tibi caſto corꝑe ſuiamus: ⁊ mūdo corde placeam⁹.

Fidelium deus omniū conditor ⁊ redēptor aiab⁹ famulorū famularūqꝫ tuarū remiſſionē cūctorū tribue peccorū: ut indulgētiā quā ſemp optauerunt pijs ſupplicationibus cōſequātur.

Actiões nr̄as q̄s dn̄e aſpirando preueni ⁊ adiuuādo proſeq̄re ut cuncta nr̄a oro ⁊ opatio a te ſemp icipiat ⁊ p te cepta finiat.

Omnipotens ſempit̄ne deus q̄ uiuorū dn̄aris ſimul ⁊ mortuorum oīuꝫqꝫ miſereris quos tuos fide ⁊ ope futuros eſſe p̄noſcis te ſupplices exoramus: ut p quibus effūdere p̄ces decreuim⁹ quoſqꝫ uel p̄ns ſec̄lm adhuc i carne retiet uel futurū iā exutos corpe ſuſcepit itercedētib⁹ oībus ſcīs tuis pietatis tue clemētia oīum delictorū ſuorū ueniā cōſequāt̄. Per dn̄m nr̄m ieſū xp̄m filiuꝫ tuū q̄ tecū ui. ⁊ re. i unitate ſp̄us ſci d̄s. Per oīa ſc̄la ſc̄lorū. ℂ Amen ℂ Domine exaudi ℂ Et clamor m̄s Dn̄s uobiſcū ℞ Et cū ſpū tuo: ℂ Exaudiat nos op̄s ⁊ miſericors dn̄s. Et fideliū aīe p miaꝫ dei requieſcant in pace. ℂ Amen.

BIBLIOTHEQUE SAINTE GENEVIEVE
SG

Sabbō in aduentu dn̄i ad uesperas hymnus.

Conditoꝛ alme ſideꝝ eťna lux credentiū: xp̄e redēptoꝛ oium exaudi p̄ces ſupplicū. Qui ꝯdolēs iītitu: moꝛtis pire ſe cl'z ſaluaſti mūdū lāguidū: donās reis remediū. Vergē te mūdi ueſpe uti ſpōſ' de thalamo egreſſ' honeſtiſſia v̄gis mřis clauſťa. Cui' foꝛti potētie: genu curuāť oia: celeſtia terreſtria nutu fateāť ſubdita. Te dp̄caŭr agie uē tē iudex ſcl'i: ꝯſua nos i tp̄r hoſtis a telo pſidi. Laus honoꝛ vľ glā do pǎri filio ſcō ſil' paclito i ſcl'oꝝ ſcl'a. am̄.

Ad noct'. hymnus.

Verbū ſ'nū pdiens a prē olī3 exiēs: q̄ nat' orbi ſubuenis curſu declini tp̄ris. Illuia nc̄ pectoꝛa tu ꝯ q3 amoꝛe cōcrēa: audito ut p̄conio ſit pl'ſa tādē lubrica. Iudexq3 cū p' adis rimari ſc̄a pectoꝛis: reddēs uicē p abditis: iuſtiſq3 regnū pro bois. Nō omu arteūr mal' p q̄litate crimis: ſ3 cū btis ꝯpotes: ſim' pēnes celibes. Laus honoꝛ. Ad l'. hy'

Vox clara ecce itonat o'bſcura q̄q̄ icrepat: pellāť emin' ſonia ab etheř xp̄s p̄micat. Mē' iā iſurgat toꝛpida q ſoꝛd extat ſaucia ſid' ifulger iā nouū ut tol lat oē noxiū. En ſurſū agnus mittiť laxare gratis dbitū: ōs p idl' gētia: uocē dem' cū lacris. Secdo ut cū fulſit mū duq3 oꝛroꝛ cīxit: n̄ p reatu puiat ſ3 pi' nos tc̄ ptegat. Laus honoꝛ. In natiuit. dn̄i ad ueſp. ⁊ ad noct' hy'

Xp̄e redēptoꝛ oiu3: ex p̄te p̄ris unice: ſolus an̄ pricipiū nat' iēffabiliter. Tu lum̄ tu ſplēdoꝛ p̄ris tu ſpes p̄enis oiu3 itēde q̄s fū dūt p̄ces: tui p oꝛbē famli. Memēto ſalutis auctoꝛ: q nři quōdā coꝛpis ex illibata v̄gie naſcēdo ſoꝛā3 ſūpſi.

Hic pñs teſtat̄ dies currēs
p anni circulū q̄ ſolus a ſede
pñs: mūdi ſal aduēṅs. Hūc
celū tr̄a hic mare: hūc oē qd̄
ī eis ē: auctorez aduēt⁹ tui:
laudās exultat cantico. Nos
quoz q̄ ſcō tuo redēpti ſā-
guie ſum⁹: ob diē natal tui
hymnū nouū ɔcinim⁹. Glā
tibi dñe: q̄ nat⁹ es d̄ v̄gie cū
pre ꝛ ſcō ſpū i ſēpitna ſcla.
amen. ❡ Ad laudes hy⁹.
A Solis ortu cardie ad
Uſq3 tre limite xp̄s ca
nam⁹ pricipē natū maria v̄
gīe. Beās auctor ſcl'i ſuile coꝛ
p⁹ iduit ut carne carnē lib̄e
rās ne p̄d'et quos ɔdidit. Ca
ſte pētis uiſc'a: celeſtis itrat
grā: uēt puelle baiulat: ſe-
creta q̄ n̄ nouerat. Domus
pudici pectoris tēplū rep̄ē
te fit di itacta neſciēs uirū:
v̄bo ɔcepit filiū. Enixa ē pu
erpa q̄3 gabriel p̄dixerat:
q̄3 m̄ris aluo geſtiēs clauſ⁹
iohēs ſēſāt. Feō iacē ptulit
p̄ſepe nō abhorruit: puo q3
lacte paſt⁹ ē: p q̄3 nec ales
eſurit. Gaudet chor⁹ celeſtiū
ꝛ āgeli canūt dō: palāq3 fit
paſtoribus paſtoꝛ creatoꝛ
oiuz. Glīa tibi. ❡ In epya
ad ueſpas hymnus.
Hoſtis herodes ipie:
Xp̄z uenire q̄d times: nō
eripit mortalia q̄ r̄gna dat
celeſtia. Ibāt magi quā uid̄
rāt ſtellā ſeq̄ntes p̄uiā lum̄
req̄rūt lumie dz fatēt munē
Lauachra puri gurgitis ce
leſtis agn⁹ attigit pc̄cā q̄ n̄
ɔtulit nos abluēdo ſuſtulit
Nouū gen⁹ potētie aq̄ ru-
beſcunt hydrie uinūq3 iuſſa
fūdē mutauit ūda originez
Glīa tibi dñe q̄ appuiſti ho
die cū pre ꝛ ſcō ſpū i ſēpit-
na ſcla. am. ❡ Supraſcript⁹
hy⁹ dr̄ ad l'. i die epy. tātū.
p hebd̄. āt dr̄ ad ueſp̄ ꝛ ad
noc. ad l'. v̄o p heb. dr̄ hy⁹.
Enixa ē puer. Feno iace.
Gaudet chor⁹. Glīa tibi d̄.
Sabbō prie doīce xl'e i feri
alib⁹ dieb⁹ ad ueſp. hymn⁹.

Audi benigne cōditor:
nostras preces cū fletib⁹ i
hoc sacro ieiunio: fusas q̄-
dragenario. Scrutator al-
me cordiū: īfirma tu scis ui
riū ad te reuersis exhibe: re
missiōis grām. Multū qdē pec
cauim⁹: sz pce ɔfitēntib⁹: ad
laudē tui nōis. cōfer medelā
lāguidis. Sic corp⁹ ext̄ ɔteri
dōa p abstinētiā: ieiunet ut
mens sobria: a labe prius
criminū. Pstā btā trinitas: ɔ
cede simplex unitas: ut fru
ctuosa sint tuis ieiuniorum
munera. amen.

Ex more docti mistico
seruem⁹ hoc ieiuniū: de
no dierū circlo: ducto q̄ter
notissio. Lex 7 pphete pri
mit⁹: hoc ptulerūt postmōz
xp̄s sacrauit oiuz: rex atqz
factor tp̄oꝝ. Vtam̄ur ergo
pci⁹ v̄bis cibis 7 potib⁹ sō-
no iocis 7 arti⁹: pstem⁹ i cu
stodia. Uitem⁹ āt pessīa: q̄
subruūt mētes uagas: nullū
qz dem⁹ calidi: hostis locum
tirānidi. Dicam⁹ oēs cernui:
clamem⁹ atqz singli: plorem⁹
ān iudicē flectam⁹ irā uīdicē
Nris mal' offēdim⁹ tuā ds
clemētiā effūde nobis desup
remissor īdulgētiā. Memto q̄
sum⁹ tui: licet caduci plas-
matis: ne des honorē nōis
tui pcamur alt̄i. Laxa malū
qd̄ fecim⁹: auge bonuz qd̄
poscim⁹ placere quo tādē ti
bi: possim⁹ hic 7 ppetī. Psta.

Iam xp̄e sol /
iusticie: mētis diescāt
tenebre. v̄tutū ut lux redeat
terris diē duz repas. Dans
tp̄us acceptabl'e: 7 peitens
cor t̄bue ɔuertat ut benigni
tas: quos lōga suffert pie-
tas. Quidāqz peitentie: da
ferre q̄uis grāuiū: maiore
tuo munere: quo dēptio fit
criminū. Dies uenit dies tua
ī q̄ reflorēt oia: letem̄r i hac
ut tue p hāc reducti grē. Te
rex univ̄sitas clemēs adoret
t̄nitas 7 nos noui p ueniā:
nouū canam⁹ cāticū. amē.

Aures ad nr̄as: dita-
tis p̄ces d̄s īclina: pie
tate ſola ſupplicū uota ſu-
ſcipe p̄catur famli tui Reſ-
pice clemēs ſolio de ſc̄o: uul
tu ſereno: lāpades illuſtra:
lumē tuo tenebras depelle:
pectori nr̄o Crimina laxa:
pietate miſ̄ca: ablue ſordes
uicta dirūpe p̄ce p̄ccis: rele
ua iacentes dext̄a tua Ne ſic
tetro mergātur p̄fūdo: la-
bitur alta ſceleris ſub unda
brachio tuo trahamur ad
clara ſidera celi Xp̄e lux u̇a
bonitas ⁊ uita: gaudiū mūdi
pietas īmēſa: q̄ nos a morte
roſeo ſaluaſti ſanguine tuo
Inſere tuū: petimꝰ amorē:
mentibus nr̄is: fidei refunde:
lumē eternuz caritatis auge
dilectionem Tu nobis dōa
fontez lacrimaꝝ ieiuniorū
fortia miſtra: uicia carnis
milia retunde: framea tua.
Procul a nobis: perfidus
abſiſtat: ſathā a tuis: uiribꝰ
confractus. ſanctus aſſiſtat
ſpiritus a tua: ſede dimiſſꝰ
Gloria deo: ſit eterno p̄ri:
ſit tibi ſemp genitoris nate
cū quo equalis ſp̄s p cūcta
ſc̄la regnat. amen.

Vexilla regis p̄deūt:
fulget crucis miſteri
uz: quo carne carnis cōditor
ſuſpēſꝰ ē patibulo Quo uul
neratꝰ īſup: mucrōe dire lā
cee: ut nos lauaret crimine
manauit ūda ſāguie Im-
pleta ſūt q̄ cōcinit: dd fidelī
carmie: dicēs ī natiōibꝰ: regna
uit a ligno d̄s Arbor deco-
ra fulgida: ornata regis pur
pura. electa digno ſtipite:
ta ſc̄a mēbra tāgere Beata
cuiꝰ brachijs ſecli pepēdit p̄
ciuz: ſtatera fc̄a corporis p̄daq;
tulit tartaris O crux aue
ſpes unica hoc paſſiōis tp̄e
auge pijs iuſticiā reiſq; do
na ueniā Te ſūma d̄s trinitas
collaudet ōis ſp̄us: quos p
crucis miſteriū ſaluas rege
p ſc̄la am.

PAnge ligua gl'ioſi: p̄liū certamis: ⁊ ſr̄ crucis tropheū: dic t̄ūphū nobilē: q̄lr̄ redēptor orbis imolat⁹ uicerit. De pētis ꝓthoplauſti fraude fc̄a ↄdolēs: qn̄ pomi noxiat̄ morte morſu corruit: ip̄e lignū tūc notauit dāna ligni ut ſoluerei. Hoc op⁹ nr̄e ſalutis ordo d̄popoſcat multiforis ꝓditoris: ars ut arte falleret ⁊ medelā ferret īde: hoſtis ūd leſerat. Qn̄ ueit ergo ſacri plcitudo tp̄ris: miſſ⁹ eſt ab arce p̄ris nat⁹ orbis ↄditor atq̄ uētre v̄gīali caro factꝰ ꝓdijt. Vagit īfās īt̄ arta ↄdit⁹ p̄ſepia m̄bra pānis inuoluta v̄go mr̄ alligat: et man⁹ pedeſq̄ crura: ſtricta cīxit faſcia. Gl'a ⁊ honor do uſq̄quo altiſſīo una p̄ri filioq̄: īclito paclito cui laus ē ⁊ poteſtas p īmēſa ſecula amen.

LUſtris ſex q̄ iā pactis t̄p̄s īplens corpis: ſe uoluēte nat⁹ ad hoc paſſioi dedit⁹: agn⁹ ī cruce leuatur: īmolād⁹ ſtipite. Hic acetū fel arūdo: ſputa claui lācea mite corp⁹ ꝑforat̄: ſanguis ūda ꝑfluit: t̄ra pōt⁹ aſtra mūdus: quo lauāt̄ flumine. Crux fidelis īt̄ ōs: arbor una nobil̄: nulla ſilua talē ꝓfert: frōde flore germie: dulce lignū dulces clauos: dulce pōdus ſuſtiet. Flecte ramos arbor alta tēſa laxa uiſ͛a: ⁊ rigor lēteſcat ille q̄ dedit natiuitas: ut ſ͛ni mēbra regis: miti tēdas ſtipite. Sola digna tu fuiſti: ferre ſecli p̄ciū: atq̄ portū p̄pare: nauta mūdo naufrago q̄ ſacer cruor p̄ūxit fuſ⁹ agni corpe. Gl'ia ⁊ honor

AD cenam agni prouidi: et ſtolis albis candidi: poſt tranſitū maris rubri: chriſto canamus principi. Cui⁹ corpus ſciſſimū: ī ara crucis torridū

cruore eiꝰ roseo: gustando
uiuimꝰ deo. Protecti pasce
uespe: a deuastante angelo
erepti de durissio pharaois
ipio. Iā pascha nr̄z xp̄s ē:
q̄ imolatꝰ agnus ē: sinceri-
tatis azima: caro eiꝰ oblata
est. Uere digna hostia: p
quā fracta sūt tartara: re-
dēpta plebs captiuata: re-
dijt ad uite p̄mia. Qui surgit
xp̄s tumlo uictor redit de
baratro: tirānū trudēs uin
culo: ⁊ reserās padisū. Que
sumus auctor oiuȝ: in hoc
pascali gaudio: ab oī mor-
tis ipetu: tuū defende pplꝫ.
Gl'ia tibi dn̄e: q̄ surrexisti
a mortuis: cū p̄re ⁊ scō spū
in sempiterna secula. amen

Rex eterne dn̄e rex cre
ator oiuȝ: q̄ eras ātē
scl'a: semp cū p̄re filiꝰ. Qui
mūdi i p̄ordio: adaȝ pla-
masti hoieȝ: cui tue ymagi
uultū dedisti sileȝ. Que dia-
bolus deceperat: hostis hūani
generis: cuiꝰ tu formā cor-
poris: assumere dignatꝰ es.
Ut hoieȝ redieres: quē ā
iā plasmaueras et nos deo
diungeres p carnis ↄtuberniū.
Quē editū ex ūgie: pauescit
ois aīa p quē ⁊ nos r̄surger
duota mēte credimꝰ. Qui no
bis p baptismū: donasti i-
dulgētiā q̄ tenebamur uicul'
ligati ↄsciē. Qui crucē ppt
homineȝ suscipe dignatꝰ es
dedisti tuū sāguieȝ nr̄e salu-
tis p̄ciū. Quelum' auctor oiū
Gl'a tibi dn̄e.

Aurora lucis rutilat ce-
lū laudibꝰ itōat mū-
dꝰ exl'tās iubilat gemēs īfer
nꝰ ululat. Cū rex ille fortissi
mꝰ mortis ↄfractis uiribus
pedꝰ ↄculcās tartara soluit
a pena miseros. Ille q̄ clausꝰ
lapide custodit sub milite:
tr̄iūphās pōpa nobili uictor
surgit d' funere. Solutis iā ge
mitibꝰ ⁊ iferni doloribꝰ: q̄a
surrexit dn̄s resplēdēs cla-
mat āgl's.

Triſtes erãt apl'i: de
nece ſui dñi: quē pena mor
tis crudeli ſeue dãnarũt ipij
Sermone blando ãgelus
p̄dixit mulieribus i galilea
dñs: uidendus ē q̄ʒ totius.
Ille dũ pgũt ↄcite: apl'is
hoc dicere: uidẽtes eũ uiue
re oſculant' pedes dñi. Quo
agnito diſcipl'i: i galileã p-
pere pgũt uidere faciē deſi
deratã dñi. Claro paſcali
gaudio ſol mũdo nitet ra-
dio: cũ xp̄m iam apl'i: uiſu
cernũt corporeo. Oſtẽſa ſibi
uulnera: i xp̄i carne fulgida
reſurrexiſſe dñʒ: uoce fatēt'
publica. Rex xp̄e clemẽtiſſie
tu corda nr̃a poſſide: ut ti-
bi laudes debitas: reddam̃s
oĩ tp̄r. Queſumus auctor
oĩuʒ … tia tibi dñe.

Ieſu nr̃a redemptio:
amor ꝛ deſideriũ ds cre
ator oĩuʒ hõ ĩ fie tp̄oꝝ. Que
te uicit clemẽtia: ut ferres
nr̃a crimia: crudelē morteʒ
patiẽs ut nos a morte tol-
leres. Inferni clauſtra pe-
netrãs: tuos captiuos redi
mẽs uictoꝛ triũpho nobili.
ad dextrã p̄ris reſides. Ipa
te cogat pietas ut mal'a nr̃a
ſupes. parcẽdo ꝛ uoti ↄpotes
nos tuo uultu ſacies. Tu
eſto nr̃ʒ gaudiũ q̄ es futuꝝ
p̄miũ ſit nr̃a i te gl'ia p ↄcta
ſp̄ ſcl'a. am.

Eterne rex altiſſie re
demptoꝛ ꝛ fideliũ quo
mors ſoluta dedit dat triũphꝰ
grē. Scãdẽs tribunal dexte:
p̄ris potẽs oĩuʒ collata ihũ
celitꝰ q̄ ñ erat hũaitꝰ. Ut tria
rex machia celeſtiũ terreſtiũ
ꝛ iferoꝝ ↄdita flectãt genu
iã ſubdita. Tremũt uidẽtes
ãgl'i: uerſa uice mortaliũ cul
pat caro purgat caro: re-
gnat ds di caro. Tu eſto nr̃ʒ
gaudiũ manẽs olipo p̄ditũ
mũdi ĩgis q̄ fabricã mũda
na uicẽs gaudia. Hic te pcã
tes q̄s ignoſce c'lpis oĩbꝰ ꝛ
corda ſurſuʒ ſubleua: ad te

ſupna gr̃a Et cũ repente cepis: clarere nube iudicis: pcãs repellas debitas: red das corõas pditas Gl'a tibi dñe: q̃ ſcãdis ſupra ſidra: cũ pr̃e ꝛ ſcõ ſpu: i ſempiterna ſcl'a amen.

VEni creator ſp̃s: mẽtes tuoꝝ uiſita: iple ſũna gr̃a: q̃ tu creaſti pectora Qui paclit⁹ diceris donũ dĩ altiſſi: fõs uiu⁹ ignis caritas: ꝛ ſpirital' uctio Tu ſeptiformis munere: dxtre dĩ tu digit⁹ tu rite pmiſſũ pr̃is ſᵭoẽ ditãs guttura Accẽde lum̃ ſeſib⁹ īfũd amorẽ cordib⁹: īfirma nr̃i corpis ṽtute firmãs ppetiꝫ Hoſtẽ repellas lõgi⁹ paceqꝫ dões ptin⁹: ductore ſic te p̃uio: uitem⁹ õe noxiũ Per te ſciam⁹ da pr̃eꝫ noſcam⁹ atqꝫ filiũ: te utriuſꝫ ſp̃m: credam⁹ ōi tp̃e Gl'a pr̃i dño natoqꝫ q̃ a mortuis: ſurrexit ac paclito i ſcl'oꝝ ſcl'a. am̃

Iam xp̃s aſtra aſcẽderat regreſſus ũde uenerat pmiſſũ pr̃is munere ſcꝫ datur⁹ ſp̃ꝫ Solẽnis urgebat dies: quo miſtico ſepteplici: orbis uolut⁹ ſepties ſignat bt̃a tp̄ra. Cũ hora cunctis tcia repẽte mũd⁹ itonat orãtib⁹ ap̄lis: dꝫ ueiſſe nũciat De pr̃is ergo lumĩe dcor⁹ ignis alm⁹ eſt: q̃ fida xp̄i pectora calore ṽbi cõpleat Impleta gaudẽt uiſcera afflata ſcõ ſpũ: uoces diuerſas itonãt fãr dĩ magnalia Ex oĩ gẽte cogniti grecis latis barbaris: dctis qꝫ admriãtib⁹ liguis locũt diuꝫ Iudea tũc icredl'a uexana torno ſpũ ructare muſti crapulã alunos xp̄i dcrepat Sꝫ ſignis ꝛ ṽtutib⁹ occurrit ꝛ docet petr⁹: falſa pphari pfidos iohele teſte ꝯpbãs. Gl'a pr̃i dño

Beata nobis gaudia ãni reduxit orbita: dũ ſp̃s paclit⁹ fulxit i diſcipulos

Ignis uibrāte luīe: ligue
figurā detulit v̇bis ut ecē
pꝛlui ꝛ caritate feruidi Li
guis locut̄ oīuʒ turbe pa-
uet gētiliū: muſto madē de
putāt quos ſpus repleue
rat Patrata ſūt hec miſti
ce paſce pacto tpr: ſacro die
ꝝ nūo quo lege fit reiſſio.
Te nūc ds piiſſīe uultu p-
caūr cernuo: illapſa nobis
celit⁹ largire dona ſpiritus
Dudū ſacrata pectora tua
repleſti grā dīte nūc pecca
mia ꝛ da quieta tpa. Glīa
pr̄i dn̄o.

In maieſtatis ſolio
tres ſedēt i ēclīnio:
nā nō ē cōſolatio. pſca ſoli-
tario. Eėne mtis dcc̄o: dū
pr̄ i ſe flectit̄: i lucis ſue ſpe
cc̄o ymago par exp̄mit̄
magis ɔſorciū natiu⁹ p̄bet
exit⁹: ɔcors q̄ʒ ſpirant gau
diū igeit⁹ ꝛ genitus. Hoc
gaudiū ē ſps: quo pr̄i nat⁹
iūgit̄: ꝛ unū bonū fonditus
i trib⁹ his ɔcludit̄: In tb⁹
ē ſiplicitas quos nō diſti-
guit q̄litas: nec obſtat tb⁹
unitas q̄ʒ āpliat imēſitas
Dez ſolā uiʒ origīs ɔmuis
fit numīs: natiui ductu ger
is uotiuiq̄ʒ ſpiramis Ingei
to ꝛ geito ɔ ſpū pacliito bo
noris ſipli debito pſallam⁹
corde dbito Amē

O Lux bt̄a ēnitas tres
unū ēū unio: ipialis
unitas i trīū ɔtubernio
pr̄ inaſcibilis nā ſēp pulu-
lās: pōd⁹ rei v̇tibilis v̇bo v̇
tutis baiulās Vėbū i prin
cipio pr̄ne ſplēdor glīe tu
ɔditoris rō lux cordiū fōs
ueīe Amor ſcē ſps ɔcor
die ſpiraculū ſūmi dulcoris
alit⁹: pax fed⁹ fruct⁹ oſculū
Pr̄ giguit imagīeʒ eq̄uaʒ
ſibi peit⁹: ſolāq̄ʒ p origīe
ab ipis differt ſpus Tres
unū deū credim⁹ unā ēū eſ-
ſētiaʒ ēbus unā ipēdim⁹ bo
noris reuerenciam amen.

mēbꝛ pulsa: liuione puris
rite dignet ueniēs sacratos
ponere gressus. Laudibus
ciues celebrāt: supni te deꝰ
siplex: pariter trine: supplices
ac nos: ueniā precamur: pce
redemptis. Amen.

Aurea luce et decore
roseo lux lucis oē pꝑ
fudisti sctōꝝ: decorās celos i
clito numerio hac sacra die:
q̄ dat reis uenia. Ianitor
celi doctor orbis pit̄ iudi-
ces secli: vn̄a mūdi luia per
crucē alt: alter ense triūphās
vite senatū laureati possi-
dēt. Sit trinitati.
Iam bone pastor petre
Doctor egregie. Sit
trinitati sempt̄na.

Doctor egregie paule. Sit
trinitati.
Exultet celū.

Nardi maria pistici:
sumpsit librā mox
optimi: unxit beatos dn̄i
pedes rigādo lacrimis. Ho-
nor decus ipsi sit trinitati
unice: pr̄i nato paraclito p
infinita scl'a am̄.
Huiꝰ obtētu dēs alme.

Petrus bt̄s
cathenarum laqos xpo
iubente rupit mirabiliter:
custos ouiū ⁊ doctor eccl'ie
pastorq3 gregis conseruator
ouiū: arcens lupoꝝ truculē
tam rabiē. Gloria deo per
imēsa scl'a: sit tibi nate decꝰ
⁊ ipius: honoꝛ potestas scō
q3 spūi: sit trinitati salua i om
nidua: p ifinita scl'oꝝ scl'a.
Amen.
Iam bone pastor petre.
Sit trinitati.
Gaudiat plebs fidelium
virginale preconium
matris xpi uestigium: ⁊ no
uitates gaudium. Pauperum
priogenita dono celesti p-
dita: obtinet supra merita
premia uite reddita. Bonum

ſidus emicuit candor lucis
appruit: nã lux q̃ lucẽ iſtuit
clarã clarere uoluit Claris
orta natalibus: nec du re-
lictis oib⁹: uacat plris affec
tib⁹ pietatis opibus. Sub
paupertatis regła p̃ris fran
ciſci ferula: docta xp̃i diſci-
pula luce reſpexerit ſecula.
Mũdus ⁊ caro uicit̃ matri
xp̃i cõuectit̃: xp̃o prius ini-
tit̃ paupem paup ſequitur.
Spretis natiuo genere car
nis ⁊ mundi federe: claudit̃
uelut carcere diues ſupno
munere Claudit̃ uelut tu-
mulo neq̃z ſubducta ſeclo:
patet i hoc ergaſculo ſoluz
dei ſpectaculo: Tegmina
carnis uilia urgẽs famis in
edia: arta quoq̃z ieiunia p̃-
ſtãt orãdi ſpacia Virginis
hui⁹ merito laus pr̃i ſit ige
nito: gl̃ia unigeĩto uirtus
ſũma paclito aĩn.

GEnerat uirgo filias
õĩtis materne cõſcias
xp̃i ſpõſas ⁊ ſocias corrup
tionis iſcias Clarũ nomen
effũdit̃ ſcm̃ nom̃ extẽditur:
ſcõ doctrĩa pdit̃ ut⁹ diuina
pãdit̃ Conſtruũtur cenobia
uaſta p orbis ſpacia: creſcit
ſororũ copia claret matris
noticia. Deficit ut⁹ corpis
morbo plixi temporis: ſu-
mit augmẽtuz roboris ut⁹
ſacrati pectoris. Tandem
lãgor̃ premitur leta nimis
egreditur: dies exĩnia clau-
ditur ſpũs celo redit̃. Te
xſequentes laudibus pijs
faucto precibus: adeſto po
ſtulãtibus tuis ũgo ſuppli
cibus. irgis hui⁹ merito

CLara luce clarior lu-
cis eterne filia dies iſta
ſolennior tua colit̃ ſolẽnia.
Uite labẽtis gaudia ſpnẽ-
do xp̃z ſeq̃ris: paſcẽtez il
lilia tuq̃z cũ xp̃o paſceris.
O cuſtos ſacrarũ ũginũ oĩ
uirtute p̃mia: ducis ad ſpõ
ſũ dñz puelarũ collegia Fri
ciſco duce militãs in uincis

trina p̄lia : carnem namqꝫ
ſuppeditans mudu m atqꝫ
demoīa. Nūc iā ī ꝛegno lu-
minū p̄ri cōregnās filia oa
te: ſequētū agminū ꝛecte ſo
ꝛe veſtigia. Sit p̄ri nato fla
mini decus honoꝛ ⁊ gloꝛia
noſqꝫ cō mēdet lu mi ice cla
re ſufragia amen.

Aue maris ſtella dei
mater alma : atqꝫ
ſemper virgo felix
celi poꝛta . Sumens illud
aue : gabrielis oꝛe : funda
nos in pace: mutans nomē
eue. Solue vincla ꝛeis : p̄
fer lumē cecis: mala noſtra
pelle: bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe matrem
ſumat per te preces: qui p̄
nobis natus: tulit eſſe tuus
Virgo ſingularis : inter
omnes mitis nos culpis ſo
lutos: mites fac et caſtos .
Vitam preſta puram: iter
para tutum : ut videntes
ieſum: ſemper colletemur .
Sit laus deo patri: ſūmo
xpo decus: ſpiritui ſancto:
trinus honoꝛ unus . amen

Quem terra pontus
ethera: colūt adoꝛāt
predicant: trinaꝫ ꝛegentem
machinam: clauſtrū marie
baiulat. Cui luna ſol ⁊ oīa
deſeruiunt per tempoꝛa :
perfuſa celi gratia: geſtant
puelle uiſcera. Beata mat
munere cuius ſupernus ar
tifex: mundum pugillo con
tinens : ventris ſub archa
clauſus eſt. Beata celi: nū
tio: fecunda ſancto ſpiritu:
deſideratus gentibus: cuꝰ
per aluum fuſus eſt. Glia
tibi domine : qui natus es
de uirgine: cum patre ⁊ ſcō
ſpiritu: in ſempiterna ſecla

O Glorioſa domina :
excelſa ſuper ſidera :
q̄ te creauit prouide lactaſti

ſacro ubere . Quod eua triſtis abſtulit : tu reddis almo germine : intrent ut aſtra flebiles : celi feneſtra facta es. Tu regis alti ianua ⁊ porta lucis fulgida : vita data per uirginem: gẽtes redẽpte plaudite Gloria tibi dñe.

CRucis xp̄i mons aluerne recenſent miniſteria: ubi ſalutis eterne: dantur priuilegia dum frãciſcꝰ dat lucerne crucis ſue ſtudia. Hoc in monte uir deuotꝰ ſpecu ſolitaria pauper a mundo ſemotus cõdenſat ieiunia: uigil nudus ardens totus crebra dat ſuſpiria. Solus ergo clauſus orans mente ſurſum agit': ſuper geſtis crucis plorans merore conficitur cruciſqꝫ fructum implorans animo reſoluitur. Ad quem uenit rex e celo amictu ſeraphico ſex alarum tectus uelo aſpectu pacifico : affixuſqꝫ crucis portentu tello mirifico. Cerint ſeruus redẽptorem paſſum ĩpaſſibilem ſeculorum ĩpatorem taz pium tam humilem v̄boꝝ audit tenorez uiro non effabilem. Uertix montis inflammatur uicinis cernentibus cor franciſci transformatur amoris ardoribus: corus uero mos hornatur mirandis ſtigmatibus. Sol laudetur crucifixus tolens mundi ſcelera: quez laudat cõcrucifixus : crucis ferens ulnera: franciſcus prorſus ĩxus ſuper crucis federa. amen.

CRucis arma fulgẽtia uidit franciſcus dormiens: xp̄m dicentẽ audiẽs tua erant hec oĩa . Crucis uerſum refugiuz: hec crucis arma ꝑbuit: q̄bus frãciſcuz induit aduerſus aduerſariũ Crucis ſacrata lectio ter franciſco ſe ꝑbuit dum ter

librum apuit pro virtutis
iudicio. Crucis xpi deuotio
franciſci traxit ſtudia: cūcta
q₃ cordis gaudia cuꝫ omni
deſiderio. Crucis ut ad ſup
plicia xpm franciſc⁹ portuꝫ
uidet: et audit mortuum hec
ſequere veſtigia. Crucis
herens ueſtigijs crucis fru
ctum cōſequitur quo corde
carne pungitur et ſignatur
indicijs crucis uirtus ꝛ gr̄a:
nos conſignet in frontibus
in membris ꝛ in ſenſibus:
ꝑ ꝑhēni cuſtodia amen.

Vexilla regis ꝓdeunt.

Tibi xpe ſplendor pa
tris uita uirtus cor-
dium in conſpectu āgeloꝝ
votis uoce pſalimus alter-
nantes concrepādo melos
damus vocibus. Collau-
damus uenerantes omnes
celi milites: ſed ꝑcipue pri-
maꝫ celeſtis exercitus mi
chaelem in uirtute conterē
tem zabulon. Quo cuſtod
ꝓcul pelle rex xpe piiſſime
omne nephas inimici mū-
do corde ꝛ corpore ꝑadiſo
redde tuo nos ſola clemētia
Gl'iam pr̄i melodis perſo
nemus uocibus: gloriā xp̄o
canamus gl'iam paraclito
qui deus trinus ꝛ unus ex
tat ante ſcl'a. amen.

Chriſte ſanctoꝝ decus
āgeloꝝ rector hūani
generis ꝛ auctor nobis et-
num ꝯbue benignus ſcādere
celum. Angelum pacis mi
chael ad iſtam celit⁹ mitte
rogitemus aulaꝫ nobis ut
crebro ueniēte creſcant pſ
pa cūcta. Angelus fortis
gabriel ut hoſtem pellat ā
tiquū uolitet ab alto: ſepi⁹
templuꝫ ueniens ad iſtud
uiſere noſtrum. Angelū
nobis mediciꝫ ſalutis mit
te de celis raphael ut ōnes
ſanet egrotos piterq₃ nr̄os

dirigat actus. Hinc dei
noſtri genitrix maria tot⁹
⁊ nobis chorus angelorũ
ſemper aſſiſtat ſimul et be
ata concio tota. Preſtet
hoc nobis deitas beata pa
tris ac nati pariterqꝫ ſancti
ſpiritus: cuius reboat in
omni gloria mundo. amē.

Proles de celo pro
dijt nouis utens p
rodigijs celū cecis a-
peruit ſiccis mare veſtigijs
Spoliatis egiptijs tranſit
diues ſed pauperis nec rez
nec nomen perdidit factus
felix pro miſeris Aſſum
ptus cum apoſtolis in mō
tem noui luminis in pau-
pertatis predijs xp̄o fran-
ciſcus intulit. Hac tria ta
bernacula uotum ſecutus
ſymonis quem huius non
deſeruit numen uel omen
nominis Regi prophete
gratie gratum gerens ob-
ſequium trinitatis officiũ
feſto ſolemni celebrat. Qui
reparat virtutibus hoſpes
triplex hoſpiciũ ⁊ beatarũ
mentium: cum templum
xp̄o conſecrat. Domum
portā ⁊ tumulū pr̄ frāciſce
viſita ⁊ eue plebem miſerã
a ſonno mortis excita am̄.

In celeſti collegio no
uus collega colitur
i ſcōꝝ roſario nouellus flos
pducit Franciſcus flores
gr̄a forma factus humilium
letus potiť gl̄a ſortis cõſors
ſublimiū. Metit de ſpſo ſe
mine plene meſſis manipu
lū fallens ſub terre tegmie
nr̄e ſalutis emulū Hic caris
ſupcilium legi ſubiecit ſps
mūdū vicit ⁊ uiciū ſe uicto
victor iclitus Lingue man⁹
pambula vbo pauit ſeitã
⁊ amplectuntur ſecula do-
ctrinam facto proditam.
Tu paupertatis predio:
minorum plantans vineã

oſtendit magiſterium uite
uiuendi lineam. Ad etnas
diuitias turbam allexit pau
perum quos ad celi dlicias
lingua uocauit opeꝝ Uita
doctrina ſplenduit reſplen
det et miraculis ſic prefuit
quod ꝓfuit uia lucerna po
pulis Summi regis palatio
doctor loca diſcipulos ſalu
tis ꝑuilegio xp̄i ꝑmuni fa-
mulos. Te tenebris miſie
ſequaces ſtelle ꝑuie quera
mus patrem gratie conſor
tes tandem glorie. am.en .

O Laude turba pau-
percula patre dita
ta paupere laudis
propina pocula ſacro cp̄ſa
ubere. Hic ſimplex rectus
humilis pacis cultor ama-
bilis lumen in uaſe fictili
ardens lucens in fragili .
Nili contentus tegmine :
ſancto caleſcens flamine ui
cit algoreꝫ caumata chriſti
dum geſtat ſtigmata Car

nem mundumqꝫ conterēs
hoſtes malignos proteres
auream uictor meruit au-
reolam cum docuit Paup
mundum egreditur celum
diues ingreditur ſpargit v
tutum munera egris pro-
fligat uulnera . Merorum
pater pauperum nos pau-
peres fac ſpiritu conſortes
redde ſuperum ereptos ab
interitu . Pr̄i nato para-
clito decus honor ⁊ gloria
ſacti ſint hiꝰ merito nobis
eterna gaudia amen.

DEcus morum dux
minorum frācīſcus
tenens brauium in
te uite datur mente chriſte
redemptor omnium Plau
dat frater regnat pater cuꝫ
ciuis celi ciuibus cedat fletꝰ
pſallat cetus exultet celum
laudibus Tempū ſolo da
tuꝫ polo ſignoꝝ ꝓbāt opa
ergo uiuit nā adiuit eterna

xp̄i munera. Pro terreis
uotis plenis reportat dona
glorie quem decoras quez
honoras ſume deꝰ clemētie.
Hunc ſeq̄ntur hinc iugant᷑
qui ex egypto exeunt i quo
duce clara luce uexilla regiſ
prodeunt. Regis ſignum
ducez dignum iſignit ma-
nu latere lux accedit nox
recedit iuz lucis orto ſider̄
Eſt dux fidus clarum ſy-
dus duč relucet deuia deui-
tādo demonſtrando beata
nobis gaudia: Bina gregē
dux ad regem colliſor ho-
ſtis callidi nos conducas ⁊
inducas ad cenā agni ꝑpi
di amen.

Chriſte redēptor oīū
conſerua tuos famlos
beate ſemper v̄gis placatꝰ
ſcis precibus. Beata quoz
agmina celeſtium ſpirituū
ꝑterita p̄ntia futura mala
pellite. Uates eťni iudicis
apl'iq3 dn̄i ſupplicater expo
ſcimus ſaluari uīis p̄cibꝰ.
Martires dei incliti confeſ
ſoreſq3 lucidi ueſtris oratio
nibus nos ferte i celeſtibꝰ.
Chorus ſanctarū v̄ginū
monachorūq3 oīuz ſil' cum
ſanctis omnibus conſortes
xp̄i facite. Gentem auferte
ꝑfidam credentiū de finib3
ut xp̄o laudes debitas pſol
uamus alacriter. Glīa pri
igenito eiuſq3 unigeīto una
cuz ſcō ſpū i ſempit̄na ſcl'a
amen.

IEſu ſaluator ſeculi
redemptis ope ſub
ueni ⁊ pia dei genitrix ſalu
tem poſce miſeris. Cetus
omnes anglici p̄iarcharū
cunei ⁊ prophārū merita
nobis precantur ueniam.
Batiſta xp̄i preuius ⁊ cla
uiger ethereus: cum ceteris
apl'is nos ſoluant nexu cri
minis. Chorus ſacratꝰ mr̄
confeſſio ſacerdotū ⁊ v̄gial'
caſtitas nos a pc̄cis abluāt
Monachoꝝ ſufragia oēſq3

uues celici annuant notis
ſupplicum et vite poſcant
premium. Laus honoꝛ v̄
tus glīa deo pr̄i ꝛ filio una
cum ſcō ſpū i ſēpit̄na ſecl'a
amen.

Vrbs beata ieruſalē
dicta pacis uiſio que
cōſtruit i celis viuis ex lapi
dibus ꝛ angelis coꝛonata
ut ſponſata comite. Noua
veniens e celo nuptiali tha
lamo p̄parata ut ſponſata
copulet dño: platee ꝛ muri
ei9 ex auro puriſſimo. Poꝛ
te nitent margaritis abdi
tis patentibus ꝛ v̄tute me
ritoꝝ illuc introducitur oīs
qui ob xp̄i nomen hic i mū
do p̄mittur. Tonſionibus
p̄ſuris expoliti lapides ſuis
coaptantur locis p manuȝ
artificis diſponūt p̄māſuri
ſacris hedificijs Gloꝛia ꝛ
honoꝛ deo uſqꝫ quo altiſſio
vna patri filioqꝫ inclito pa
raclito cui laus eſt ꝛ poteſt

per inmenſa ſecula. amen.

Angularis fūdamētū
lapis xp̄s miſſus eſt
qui cōpage parietis in utro
qꝫ nectitur: quem ſyon ſcā
ſuſcepit in quo credens p
manet. Omnis illa deo ſa
cra et dilecta ciuitas plena
modulis in laude ꝛ canoꝛe
iubilo trinum deum vnicū
qꝫ cum fauoꝛe predicat.
Hoc in templo ſumme deꝰ
exoꝛatus adueni et clemēti
bonitate precum uota ſu
ſcipe largam benedictionē
hic infunde iugiter. Hic
promereantur omnes peti
ta acquirere ꝛ adepta poſſi
dere cum ſanctis pēnitꝰ
paradiſum introire trāſlati
i requiem. Glīa ꝛ honoꝛ

Exultet celuȝ laudibꝫ
reſultet t̄ra gaudijs
aploꝝ gloꝛiam ſacra canūt
ſolemnia. Vos ſecli iuſti

iudices et uera mundi lumi
noris precamur cordium:
audite preces ſupplicum.
Qui celuȝ uerbo clauditis
ſeraſqȝ eius ſoluitis nos a
peccatis omnibus: ſoluite
iuſu q̄s. Quoꝝ precepto
ſubditur ſalus ⁊ lāgoꝛ oīuȝ
ſanate egros moꝛibus nos
reddentes uirtutibus Ut
cuȝ iudex aduenerit xp̄s in
fine ſeculi nos ſempiternis
gaudijs faciat eſſe cōpotes
Deo patri ſit gloria eiuſqȝ
ſoli filio cum ſpū paraclito
⁊ nūc ⁊ i perpetuum amen

Eterna xp̄i munera:
Et apl'oꝝ gl'iam laudes
canentes debitas letis ca-
namus mētibus Eccl'iaꝝ
principes belli triūphales
duces celeſtis aule milites:
⁊ uera mūdi lumina Deuo
ta ſcōꝝ fides inuicta ſpes
credentium ꝑfecta xp̄i cari
tas mūdi triūphat ꝑncipē
In his ꝑr̄na gl'ia in his
uolūtas ſpūs exultat i his
fili' celum repletur gaudio
Te nūc redemptoꝛ q̄s: ut
ipoꝝ conſortio iūgas pre-
cantes ſeruulos in ſēpiterna
ſc'la amen.

Deus tuoꝝ militum:
ſoꝛs ⁊ corona p̄miū
laudes canentes martiris:
abſolue nexu criminis Hic
nempe mundi gaudia ⁊ blā-
dimenta noxia caduca rite
deputās ꝑuenit ad celeſtia
Penas cucurrit foꝛtiter ⁊
ſubſtulit uiriliter ꝓ te effū
dens ſanguinem eterna do
na poſſidet. Ob hoc pre-
catu ſupplici: te poſcimus
pijſſime i hoc triūpho mar
tiris dimitte noxaȝ ſeruul'.
Laus ⁊ ꝑhennis gloria:
deo patri et filio ſancto ſil'
paraclito in ſeculoꝛum ſc'la
Amen.
Martir dei q̄ unicum
patris ſequēdo filiuȝ
uictis triūphans hoſtibus

victor fruens celitibus.

Qua precatus munere nr̃z
reatum dilue: arcens mali
contagium vitē remouens
tedium. Soluta ſunt iam
vincula tui ſacrati corporis
nos ſolue vinclis ſeculi a-
more filij dei. Deo patri
ſit glā. amen.

Sanctorum meritis
inclita gaudia pan
gamus ſocij geſtaqꝫ fortia
nam gliſcit anim⁹ pmerere
cantibus victorum genus
optimuz. Hi ſūt quos reti-
nens mūdus iborruit ipm
nam ſterili flore p aridum
ſpuere penit⁹ teqꝫ ſecuti ſūt
rex xp̄e bone celitus. Hi
ppt̄ furias atqꝫ ferotia cal
carunt hoīuz ſeuaqꝫ vbera
ceſſit his lacerans fortiter
ungula nec carpſit penetra
lia. Ceduntur gladijs mo
re bidentium: nō murmur
reſonat non querimonia:
ſed cord tacito mens bene
conſcia conſeruat patientiā.
Que uox que poterit lin-
gua retexere: que tu marti
ribus munera preparas ru
bri nā fluido ſanguine lau
reis dittantur bñ fulgidis.
Te ſuma deitas vnaqꝫ po
ſcimus ut culpas abluas
noxia ſubtrahas des pacē
ſeruis nos quoqꝫ gloriā
per cuncta tibi ſecl'a amen

Eterna xp̄i munera
et martirum victo-
rias laudes canētes dbitas
letis canamus mentibus.
Ardore uicto ſeculi penis
qꝫ ſpirit⁹ corporis mortis
ſacre cōpendio uitaz beatā
poſſident. Tradunt̄ igit̄
martires 7 beſtiaꝝ dentib⁹
armata ſeuit uirgulis tor-
toris i ſanit manus. Nuda
ta pendent uiſcera ſanguis
ſacratus funditur ſed pma
nent imobiles uite pḣenis
grā. Te nunc redemptor
qs ut martirum conſortio

iungas precantes ſuulos i
ſepꝛna ſcl'a am̄.

REx glioſe martirum
corona confidentiuȝ
qui reſpuentes terrena per
ducis ad celeſtia. Aureȝ be
nignam protinus appone
nr̄is uocibus trophea ſac̄
pangimus ignoſce qd̓ deli
q̄mus. Tu uicis i martirib⁹
pcendo cōfeſſorib⁹ tu uince
nr̄a crimina donādo idul-
gentiam. Deo pr̄i ſit gl'a
eiuſqȝ ſoli filio cū ſpū pacli
to ⁊ nunc ⁊ i ppetuū amen

ISte confeſſor domini
ſacratus : feſta plebs
cui⁹ celebrat p orbē: hodie
letus meruit ſecreta ſcāder̄
celi. Qui pius prudēs hu-
milis pudic⁹: ſobri⁹ caſtus
fuit ⁊ quietus uita dū pr̄s
uegetauit eius corporis ar
tus. Ad ſacruȝ cuius tumu
lum frequenter : membra
languentum modo ſaitati

quolibet morbo fuerit grā
uata reſtituuntur. Unde
nunc noſter chorus in ho-
nore: ip̄ius hymnum canit
hunc libenter ut piis eius
meritis iuuemur omne per
euum. Sit ſalus illi decus
atqȝ uirtus : qui ſupra celi
reſidens cacumen toti⁹ mūdi
machinaȝ gubernat trinus
⁊ unus amen.

2

IEſu redemptor oiuȝ
perpes corona preſu
lum in hac die clementius
noſtris faueto precib⁹. Qui
ſacri qua nominis cōfeſſor
almus claruit hui⁹ celebrat
annua deuota plebs ſolē
nia. Qui rite mundi gau
dia huius caduca reſpuens
cum angelis celeſtibus let⁹
potitur premiis. Huius
benignus annue nobis ſe
qui ueſtigia huius precatu
ſeruul' dimitte noxam cri-
minis. Sit chriſte rex pii
ſſime tibi pr̄iqȝ gloria cum

In nomine dñi icipit ordo breuiarij ſecũdũ ɔſuetudīez romane curie. Et primo ſabbato de aduentu. Ad veſperas Capitulum.

Fratres: ſcientes q̄ hora eſt iam nos d ſomno ſurgere: nũc aũt propior ẽ nr̃a ſalus quã cũ credidim⁹ ℟ Deo gratias. Et ſic reſpõdet i fine oĩuz capitloꝝ tocius anni. Hymnus. Cõditor alme ſideruz. ℣ Rorate celi deſup et nubes pluant iuſtuz. ℟ Apiatur terra et germinet ſaluatorẽ Ad M. an̄. Ecce nom̄ dñi veiet de longinquo ⁊ caritas ei⁹ replet orbez trraruz. Excita q̄s dñe Orõ. potentiã tuã ⁊ ueni: ut ab iminentibus pccõruz n̄roꝝ picul' te mereaũr ꝓtegẽte eripi: te liberãte ſal'ari Qui vi. Ab iſto die uſ3 ad octã3 epiphĩe et a dñica de paſſiõe uſq3 ad octã3 pent. nõ ſit ɔmeõratio de aplĩs: nec d beato frãciſco: neq3 d pace: nec i feſtitatib⁹ ſancte crucis: ãgloꝝ: ⁊ feſtoꝝ duplitiũ: nec ĩfra oct. eoꝝ: nec ſufragia i ferialibus diebʒ. De offõ cõplectorij et pñe ac pſ. noctnis: et diurnis tã dñice q̄3 ferie. q̄re i pſalmiſta p⁹ oct. epipħie. Dñica .i. d aduẽtu. Ad mat. Inuitat. Regem venturum dominũ Ueite adorem⁹ ps Uenite hymnus. Uerbũ ſupernuz In p̄rio noct an̄ Ueiet ecce Cũ rel' ſic i pſ. ℣. Ex ſyon ſpeties decoris eius. ℟. De⁹ nr̄ maifeſte ueiet. pr̄ nr̄ Secreto ℣. Et ne nos. ℟ Sed libera nos Abſolutio. Exaudi dñe ieſu xp̄e p̄ces ſuorum tuoruz ⁊ miſere nobis: q̄ cum pr̄e et ſpũ ſcõ viuis et regnas ds i ſct'a ſeculoꝝ. ℟ Am̄ Seq̄t Jube domne bñdicere. Bñ. Bñdictiõe ꝑpetua bñdicat nos pr̄ etnus. ℟ Amen.

10

Hac nocte ponitur yſayas
pphã: ꝛ legiť uſqꝫ ad natĩ.
dñí taꝫ i dñicali qꝫ i feriali
offõ. Et ſciendũ qꝫ p totuꝫ
ãnuꝫ pterqꝫ in triduo ante
paſca ꝛ in lec. defunctoꝝ: in
fine cuiuſlibet lec. dič lector
Tu ãt dñe miſeř nobis. ℟
Deo gratias. Lectio pria.

VIſio yſaye pphẽ filij
amos: quaꝫ uidit ſup
iudam et ierl̃ꝫ i diebꝫ ozie
ioathan achaꝫ et ezechie
regum iuda. Audite celi ꝛ
auribus pcipe t̃ra: qm̃ dñs
locutus ẽ: Filios enutriui ꝛ
exaltaui: ipi ãt ſpreueřt me
Tu ãt dñe miſeř nobis. ℟
Deo grãs. ℟ Aſpiciens a
longe ecce uideo dei poten-
tiam uenientem: et nebu-
laꝫ totam terraꝫ tegenteꝫ.
Ite obuiaꝫ ei ꝛ dicite. Nũ-
cia nobis ſi tu es ipe. Qui
regnaturus es in pplo iſrl̃.
℣. Quiqꝫ terrigene et filij
hominum ſimul in vnum
diues et pauper. Repeticio
Ite obuiã. Et dicitur uſqꝫ
Nuncia. ℣ Qui regis iſrl̃
intende qui deducis velut
ouem Joſeph. Repeticio.
Nuncia. Et dicitur uſqꝫ
Qui regnatur⁹. ℣ Tollite
portas principes ueſtras ꝛ
eleuamini porte eternales
et introibit rex glorie. ℣.
Glia pri. Poſtea repetať
Aſpiciens. ℣ Jube dñe be
Bñdictio Unigeit⁹ dei fili⁹
nos benedicere et adiuuare
digneť. ℟ am̃ Lectio ſa.

COgnouit bos poſſeſ
ſorem ſuum ꝛ aſinus
preſepe dñi ſui: iſrl̃ autem
me nõ cognouit: ppl̃s me⁹
non intellexit me. Ue genti
peccatrici: pplo graui iniqta
te: ſemini neqꝫ: filijs ſcelera
tis. Dereliqřt dñꝫ: blaſphe
mauerũt ſãctũ iſrl̃: ab alie-
nati ſunt retrorſum. ℟.
Aſpiciebam in uiſu noctis:
et ecce in nubibus celi filius
hoĩs ueniebat: et datum eſt
ei regnum ꝛ honor. Et oĩs

pplus tbus ꝛ lingue ſuient ei ¶ ptās ei⁹ ptās etna q̄ ñ auferet ꝛ rgnū ei⁹ qḋ ñ cor rūpet. Eu ois ¶ Jube dñe bñdic ¶ Sp̄s sci grā illu- ret ſēſus ꝛ corda nr̄a

Sup quo pcutiā nos ultra addētes puaricatioꝫ oīe caput lāguidū ꝛ oīe cor merens a planta pedis usꝫ ad uerticē ñ eſt i eo ſanitas uulnus ꝛ liuor ꝛ plaga tumēs nō eſt circūda ta nec curata medicamine neqꝫ fota oleo. ¶ Miſſus eſt gabriel angelus ad mariā deſponſataꝫ ioſeph nūcians ei vbū ꝛ expaueſcit uirgo de lūie ne timeas maria īuenisti grāꝫ apud dñꝫ Ecce ꝯcipies ꝛ paries ꝛ uocabit altiſſimi filius ¶ Dabit ei dñs d̄s ſedē dd p̄ris ei⁹ ꝛ regnabit in domo iacob i etnū. Ecce ꝯcipies ꝛ ¶ Gaude ꝛ letare filia ierl̄; ecce rex tuus ueniet tibi ſyon noli

timere qꝛ cito ueniet ſalus tua. ¶ Cōv̄ua me. ¶ Rex nr̄ adueiet xp̄s quē iohēs p̄dicauit agnū eſſe uentuꝝ ¶ Exaudi d̄s ¶ Ecce uenio cito ꝛ merces mea mecū eſt dic̄ dñs dare unicuique ſm opa ſua ¶ Diligate ¶ Emitte agnū dñe dñatorem terre. ¶ De petra deſti ad montē filie ſyon. p̄r nr̄ ¶ Et ne nos ¶ Sed libera nos amalo

Jpius pietas ꝛ mīa nos adiuuet q̄ cū p̄re ꝛ ſpu ſco uiuit ꝛ regnat i ſecl̄a ſcloꝝ Amē ¶ Jube donne bñdi ¶ Deus p̄r op̄s ſit nobis propicius ꝛ clemens

Sc̄am ac deſiderabileꝫ glorioſaꝫ ac ſingularem ſolēnitateꝫ hoc eſt natiuitatem domini ſaluatoris fratres dilectiſſimi deuotione fideliſſima ſuſceptuꝝ totis uiribus nos

debemus cū ipi⁹ adiutorio
pparare ⁊ oēs latebras aīe
nře diligent̄ aſpicere ne for
te ſit ī nobis aliqđ peccatū
abſconditū qđ ⁊ conſciētiā
nřaꝫ cōfūdat et mordeat et
oc̄los diuine maieſtatis of
fendat ¶ Aue maria gratia
plena dñs tecū. Sp̄s ſactus
ſupueniet ī te ⁊ vı̄⁹ altiſſi mi
obūbrabit tibi quod eīꝫ ex
te naſcet̄ ſcm̄ vocabit̄ filius
dei. ¶ Quō fiet iſtud qm̄
virꝫ ñ cognoſco ⁊ reſpōdēs
angl̄s dixit ei Sp̄s ſact⁹
Jube do. be. ¶ Xp̄s
perpetue det nobis gaudia
vite ¶ Amen.

Nam licet xp̄s dñs nř
poſt paſſioneꝫ ſuam
reſurrexerit ⁊ ī celū aſcen-
derit cōſiderat tñ ut crediūs
⁊ diligent̄ attendit q̄liter ſe
vnuſquiſqꝫ ſeruorum̄ eius
ſine auaricia ſine ira ſine ſu
perbia atqꝫ luxuria ad ce-
lebrandam eius feſtiuitatē
ſtudeat pparare atqꝫ cōpo-
nere ¶ Saluatoreꝫ expecta
m⁹ dominū ieſū xp̄ꝫ. Qui
reformabit corp⁹ humilitatis
nře configuratum corpori
claritatis ſue. ¶ Sobrie et
iuſte ⁊ pie viuamus in hoc
ſeculo expectantes beatam
ſpem ⁊ aduētū glīe magni
dei Qui refor. ¶ Jube do.
be. ¶ Igneꝫ ſui amoris
accēdat ds̄ ī cordib⁹ nřis

Et ſcđm q̄ vnuſquiſqꝫ
ornatū hoīs moribꝫ
viderit: ita illi gr̄aꝫ mīe ſue
diſtribuet. Si eniꝫ viderit
luce caritatis veſtitū iuſti-
cie: vel mīe margaritis. or-
natum. caſtum. humileꝫ mi-
ſericordem. beignū ⁊ ſobriū.
ſi talem agnouerit corp⁹ et
ſan guineꝫ ſuum ei non ad
iudicium ſed ad remedium
p ſacerdotū ſuoꝝ miſterii
diſpēſabit ¶ Obſecro dñe
mitte quem miſſurus es:
vide afflictioneꝫ ppl̄i tui.
Sicut locutus ueni ⁊ libera
nos. ¶ Qui regis iſrael

intende qui deducis uelut
ouem ioſeph qui ſedit ſup
cherubim. Sicut locutus.

In tercio nocturno an.
Gabriel angelus locutus ē
marie dicens. Aue gratia
plena dominus tecum be-
nedicta tu inter mulieres ꝛ
bñdictus fruct⁹ uentris tui
ps Celi enarrant An.
Maria dixit putas qualis
est iſta ſalutatio: quia con-
turbata ē anima mea et q̄a
paritura ſum qui clauſtruꝫ
ꝟginitatis mee nō uiolabit
ps Exaudiat te dñs An.
In aduentu ſummi regis
mundentur corda homi-
num vt digne ambulem⁹
in occurſum illius. quia
ecce veniet et non tar-
dabit. ps
Dñe i ꝟtute ꝟ Egredietur
domin⁹ de loco ſcō ſuo ℟
Ueniet ut ſaluet populum
ſuuꝫ. Pr nr̃ ꝟ Et ne nos
℟ Sed libera Abſolutio
A uinculis peccōꝝ noſtrorū
abſoluat nos ops ꝛ miſeri
cors dominus ℟ Amen.

Nota q̄ iſte tres abſolutio
nes ſupra poſite dicunt̄ hoc
ordie p totū ānū Iube dō.
Quādocunq̄ nouē lcōnes
leguntur excepto eduo añ
paſcha ꝛ offō mortuoꝝ i
quibus nec abſolōes nec
Iube domne dicuntur. ꝟ.
Iube dōne bñd. Bndictio
Euuāgelica lectio ſit nobis
ſalus ꝛ protectio ℟ amen
Quando ſunt duo euuāge
lia dicitur benedictio ſcilicꝫ
Per euuāgelica dicta dele-
ant nr̄a delicta. ¶ Quando
ſūt ſca euuāgelia ſcda bndic.
Uerba ſci euuāgelij doceat
nos filius dei uiui. ¶ Lectio
ſci euuāgelij ſecundū lucā.

In illo tp̄r dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Erunt
ſigna in ſole et luna ꝛ ſtel-
lis et in terra preſſura gen
cium. Et reliqua. ¶ Omelia
ſancti gregorij pape Lectio
ſeptima.

Lectio ſacti euuãgelij
quam modo ueſtra
fraternitas audiuit paulo
ſuperi⁹ dominus premiſit
dicens. Exurget gens con
tra gentem ꝛ regnuꝫ aduer
ſus regnũ ꝛ erut terre mo-
tus magni per loca ꝛ peſti
lentie ꝛ fames Ecce v̓go
concipiet et pariet filium di
cit dominus Et vocabitur
nomẽ eius admirabilis de⁹
fortis ¶ Super ſolium dd
ꝛ ſuper regnum eius ſede-
bit in eternum Et vocabit̃
¶ Jube domne benedicere
¶ Diuinum auxiliũ
maneat ſemper nobiſcum.
Et quibuſdam /
Cinterpoſitis hoc quod
modo audiſtis adiũxit. Et
erunt ſigna in ſole ꝛ luna ꝛ
ſtellis et in terris preſſura
gentium preculuſione ſoit⁹
maris et fluctuum. Ex q̃b⁹
profecto omnibus alia iam
facta cernimus alia d̓ ꝓxio
ventura formidamus.

Audite verbũ dñi gẽtes et
ãnũciate illud i finibus t̃re.
Et i iſulis q̇ ꝓcul ſũt dicite
ecce dñs ſaluator nr̃ adue-
niet ¶ Anunciate ꝛ auditũ
facite loquimini et clamate
Et i ¶ Jube dõne.
Ad ſocietatez ciuiũ ſupnoꝝ
ꝑducat nos dñs rex ãgloꝝ
amen
Nam gentem ſuper
gentes exurgere ea
rũnq; ꝑſſuras t̃ris inſiſtere
plus iam i nr̃is tẽporibus
cernimus q̃z i nr̃is codicib⁹
legim⁹ q; t̃re motus urbes
innumerabiles ſubruat ex
alijs mũdi ꝑtibus ſcitis q̃z
frequenter audiuim⁹.
Ecce dies veniũt dicit dñs
ꝛ ſuſcitabo dauid germen
iuſtum ꝛ regnabit rex ꝛ ſa
piens erit ꝛ faciet iudiciũ
ꝛ iuſticiaz i t̃ra. Et hoc eſt
nomen qḋ vocabũt eũ dñs
iuſtus nr̃ ¶ In diebus illis
ſaluabitur iuda et iſrael hi-
tabit confidenter. Et hoc.

Notandū q̄ a dñica prīa de aduentu uſq̄ ad natiuitatē dñi ⁊ a dñica. xl'e. uſq̄ ad paſca cātat nona/ ⁊ reſpōſoria i dñicis dieb⁹ quia tē decātandā⁹ non dicit' tūc niſi i feſto nouē lectionū

Ad laudes An

In illa die ſtillabunt montes dulcedinem ⁊ colles fluēt lac ⁊ mel all'ia. ps Dñs regnauit de. an Iocundare filia ſyon ⁊ exulta ſatis filia ierl'z al'a ps Jubilate. ant Ecce dñs veniet ⁊ oēs ſci ei⁹ cū eo et erit i die illa lux mag̃ al'a. ps Deus deus me⁹. ant. Omnes ſitientes uenite ad aq̄s q̄rite dñz dū īueniri pt' al'a ps Bñd. oīa opa an Ecce ueiet pphā magnus ⁊ ipe renouabit ierl'z al'. ps Laudate dñz d̄ cel' Capl'z Fr̄es ſciētes hymn⁹ Uox clara. v̄ Uox clamantis ī deſerto pate uiā domini R̷ Rectas facite ſemitas eius

Ad bñ. an Sp̄s ſact⁹ i te deſcendet maria ne timeas hēbis i utero filiū dei all'a. Oro Excita q̄s dñe Ad priā hy⁹ Jam lucis orto. An de laud dr̄ ad priam iij. vj. ix. ⁊ ueſ p ordiē q̄rta an p̄miſſa Et p ebdomadā ſtr. Eodē mō ſit de laud alian̄ dñicaȝ uſq̄ ad natiuitatē dñi niſi q̄n i feria decurrit aut ſpāl' ps .ds ds m̄s cū rel' ut i pſalmiſta capl'z. Regi ſclo⁊ imortali ⁊ iuiſibili ſoli deo honor ⁊ gl'ia i ſcl'a ſclo⁊ am R̷ do gr̄as Xp̄e fili dei viui miſerere nobis v̄ Qui venturus es ī mūdum. Gl'ia. Xp̄e v̄ exurge xp̄e adiuua nos R̷ Et libera nos pp nom̄ tuū Et ſic dicitur quotidie uſq̄ ad natiuitatem domini Kyriel' Xpel' Kyriel' ſicut in pſal'a. Ad abſolutionem capituli Lectio Non in cōmeſſationibus et eb.

Nota q̄ in dn̄icis dieb⁹ ab aduentu uſq̄ ad paſcha ac omnibus feſtis ix. et trium lectionum legitur ad capli abſolutionē capitulū quod dicit̄ i ix. Ad iij. hymnus Nunc ſancte nobis. ps Legez pone. Cū rel̄ caplꝫ Fr̄es ſcientes ℟ Ueni ad liberandum nos dn̄e deus uirtutum ℣ Oſtende faciē tuam et ſalui erimus Dn̄e deus Gl̄ia. Ueni. Uerſus Timebūt gētes nom̄ tuū dn̄e ℟ et ōs r̄ges ťre gl̄az tuā Ad vj. hy⁹ Rector potēs. ps Defecit Capitulū.

Nox preceſſit dies āt appropinquauit abiciamus ergo opera tenebrarum ⁊ induamur arma lucis ſic ut in die honeſte ambulemus ℟ Oſtende nobis dn̄e miſericordiā tuaz ℣ Et ſalutare tuum da nobis. Miſericordiam tuam. Gl̄ia. Oſtēde ℣ Memēto noſtri domīe i beneplacito populi tui. ℟ Uiſita nos i ſalutari tuo Ad ix. hy⁹ Rerum deus tenax vigor. ps Mirabilia Caplꝫ

Non i cōmeſſatioibꝫ et ebrietatibus non i cubilibus ⁊ in pudicicijs nō in contentione ⁊ emulatiōe ſed induimini dominū nr̄z ieſum xp̄m. ℟ Super te ierl̄m orietur dominus. ℣ Et gl̄ia eius in te videbit̄. Orieť dn̄s Gl̄ia Sup te ℣ Dn̄e ds v̄tutū cōuerte nos ℟ Et oſtende faciē tuā et ſalui erim⁹ Ad veſpās an̄ In illa die ſtil. Cū ſ reliqs antiphois de laudibus ps. Dixit dn̄s. Cum rel̄ de pſal̄a. Caplꝫ Fr̄es ſcīētes hymnus Cōditor verſus Rorate celi ℟ Apiaē tra Ad M. an̄. Ne timeas maria inueniſti gr̄az apud dn̄z ecce ɔcipies ⁊ pies filiū all̄a. Oratio Excita d. Fe. ij. Inuit. Regē vētuꝝ dn̄z v̄eite adore⁹ ps veite

Et cantatur p totũ aduētũ
i ferialibus uſqȝ ad feriam
quartã quatuor tpoꝝ i tono
ſimili. Item hymnus ꝟ et
R̃ breuia p totũ aduentuꝫ
ſunt p ordinē ſicut i prim ꝯ
dnĩca niſi quando occurrit
feſtũ. Itē añe nocturnales
laudũ ⁊ ueſpoꝝ i hac feria
et in omnibus alijs dñr de
ps uſqȝ ad uigilias nat̃ dñi
exceptis laudibus q̃ habēt
añt ſpeciales. hymnus.
Uerbuꝫ ſupnũ Ad noct.
añ Domin⁹ defenſor ps
Dominus illuminatio
Ex ſyon ſpe. R̃ De⁹ nr̃.
Abſol. Exaudi dñe. l. i.
VErbum quod uidit
yſaias filius amos ſr
iudaꝫ ⁊ ierl̃m ⁊ erit in no-
uiſſimis diebus preparat⁹
mons domini i uertice mō
tiuꝫ ⁊ eleuabitur ſup colles
⁊ fluent ad euꝫ oēs gentes
⁊ ibūt populi multi ⁊ dicēt
Uenite aſcendam⁹ ad mō-
tem dñi. et ad domum dei
iacob et docebit nos uias
ſuas ⁊ ambulabimus i ſe-
mitis eius quia de ſyon ex
ibit lex ⁊ uerbū domini de
ierl̃m. R̃ Suſcipe uerbū
uirgo maria qđ tibi a dño
p angeluꝫ tranſmiſſum eſt
concipies ⁊ paries deū pit
⁊ hoīeꝫ. Ut bñdicta dica
ris inter omnes mulieres.
ꝟ Paries quidem filiuꝫ et
uirginitatis nō patieris de
trimentū efficieris grauida
⁊ eris mr̃ ſp itacta Ut bñ.
ET iudicabit l. ij.
gentes ⁊ arguet po-
pulos multos ⁊ cōflabunt
gladios ſuos i uomeres et
lanceas ſuas i falces. Non
leuabit gens contra gentē
gladium nec exercebuntur
ultra ad prelium. R̃ Letēt
celi ⁊ exultet terra iubilent
montes laudes qa dñs nr̃
ueniet. Et pauperum ſuoꝝ
miſerebitur. ꝟ Orietur i
dieb⁹ ei⁹ iuſticia ⁊ habūdā
cia pacis. Et pau. l. iij.

Domus iacob uenite et ambulemus i luie domini proiecisti eiz pplm tuū domus iacob quia re-pleti ſūt ut olim ⁊ augures habierunt ut filiſti ȝ ⁊ pu-eris alienis adheſerūt. Re-pleta eſt t̄ra auro ⁊ argēto ⁊ non eſt finis theſaurorūz eius. Et repleta ē terra ei⁹ eq̄s ⁊ inumrabiles q̄drige eius. Et repleta eſt t̄ra ei⁹ idolis opus manuū ſuaruz adorauerūt quod fecerunt digiti eorum ℟ Alieni nō trāſibūt p ierl'm amplius. Nam in illa die ſtillabunt montes dulcedinē ⁊ colles fluent lac et mel dicit dn̄s. ℣ Deus a libano veniet ⁊ ſanctus ꝺ monte umbroſo et condempſo. Nam i illa. Ad laud an̄ Liber̄ mi ds Cū re℞ an. ⁊ p̄s. Capitulū

Venite aſcendamus ad mōtem domini et ad domum dei iacob et docebit vos vias ſuas et ambulabimus i ſemitis ei⁹ quia de ſyon exibit lex et verbum dn̄i de ierl'ȝ hy⁹. Vox clara ℣ Vox clamātis ℟ Rectas facite ad bn̄ a̅ Angelus domini nūciauit marie et concepit ꝺ ſpiritu ſancto all'a. Kyriel'. Xpel'. Kyriel'. Pater noſter. Aliquātulū alt. ℣ Et ne. ℟ Sed libera nos a ℣ Ego dixi dn̄e. Cum re℞. precibus ut habetur i pſal poſt octāȝ ephie. Oratio ¶ Sciendū eſt ꝗ orōes dn̄icales dicuntur ſemp ſic in dn̄ica p ebdōam ad oēs horas qn̄ agitur de feria. Exceptis xl'a. q̄tuor tpib⁹ de aduentu et̄ ebdis Excita q̄s ꝺ. paſce ⁊ penth. Ad .i. an̄. In illa die p̄s De⁹ i noie. Cū re℞ ut hēr i p̄s. Capl'z

Pacē ⁊ veritatē dili gite ait domin⁹ ops ℟ Xpe fili di ¶ Qui ve ℣ Exurge. Xpe. Kyriel'.

Xpe ꝯ. Kyriel. pater nr̃. ℣
Et ne nos ℟ Sed libera
Credo i deũ ℣ Caris ℟
Uitã eternã ℣ Et ego ad
te d cla. Cum rel' pſalb⁹ ut
hñr i pſal. poſt oct. ephie.
Ad abſolutionez capli lcõ
Domine miſerere nr̃i
te eiz expectauimus
eſto brachiũ nr̃m i mane ꝛ
ſalus nr̃a i tpr̃e tribulatiois.
Et dicitur in ferialib⁹ dieb⁹
uſqꝫ ad nat. domini. ❡ Ad
terciã capitulum.
Ecce dies veniũt dic
dñs et ſuſcitabo dd
germez iuſtum ꝛ regnabit
rex et ſapiens erit et faciet
iudicium ꝛ iuſticiã in terra
℟ia breuia et ℣ ut ſupra.
Ad vj. Capitulum.
In diebus illis ſalua
bitur iuda ꝛ iſrael hi
tabit ꝯfident ꝛ hoc ē nom
quod vocabunt eum dñs
iuſtus nr̃. Ad ix. capitulũ
Prope eſt ut veniat
tempus eius ꝛ dies
eius nõ elongabuñ miſerebit
eiz dñs iacob ꝛ iſrl' ſaluabit
Ad veſpas añ ❡ Inclinauit.
Cum rel. al. et ps de pſal.
Capitulum.
Non auferet ſceptruz
de iuda ꝛ dux de fe
more eius donec veniat q̄
mitendus eſt et ipe erit ex
pectatio gentium. hymn⁹
Conditor ℣ Rorate celi.
Ad iij. añ Leua ieruſalem
oculos tuos ꝛ uide poten
tiã regis ecce ſaluator veit
ſoluere te a vinculo.
Et nota q predicta capi
tula dicũr ſupradicto modo
uſqꝫ ad uigiliã nat. domini
Fe. iij. ℣ ❡ Emitte agnũ.
Abſolutio ❡ Ipſius pietas
ut ſupra. Lectio prima.
Et incuruauit ſe hõ ꝛ
humiliatus eſt uir.
Ne ergo dimittas eis igre
dere i petrã ꝛ abſcondere
in foſſa humo a facie ti
moris domini et a gl'ia ma
ieſtatis ei⁹. Oculi ſublimis

hoīs huſliati ſūt ⁊ humilia
bit altitudo uirorum. ℟.
Mōtes iſrael ramos ūros
expandite ⁊ florete ⁊ fruct⁹
facite. ppe ē ut ueniat dies
dn̄i ℣. Rorate celi deſup ⁊
nubes pluant iuſtum apiat⁹
tra ⁊ germinet ſaluatorez
Prope. Lectio ſecunda.

Exaltabitur autē dn̄s
ſolus in die illa quia
dies dn̄i exercituum ſuper
omnez ſupbum ⁊ excelſum
⁊ ſup oēs arrogantez ⁊ hu
miliabitur et ſuper omnes
cedros libani ſublimes et
erectas et ſuper omnes qr
cus baſaz ⁊ ſuper omnes
montes excelſos ⁊ ſup oēs
colles eleuatos et ſup oēm
turrī excelſaz ⁊ ſuper oēm
murū munitū ⁊ ſup omnes
naues tharſis ⁊ ſuper ōne
quod uiſu pulcrū eſt. ℟.
Erumpant montes iocun
ditatem et colles iuſticiam
Quia lux mundi dominus
cum potentia ueniet ℣ſus.

De ſyō exibit lex ⁊ uerbū
dn̄i d ierl'z. Quia. Lc̄o. iii.

Et incuruabitur ſub
limitas hominum et
humiliabitur altitudo uiro
rum. Et eleuabitur dn̄s
ſolus in die illa ⁊ ydola pe
nitus contenrentur Et itro
ibunt in ſpelūcas petrarūz
⁊ in uoragines terre a facie
formidinis domini ⁊ a glo
ria maieſtatis eius cum ſur
rexerit percutere terram.

Tercium ℟m incipitur a
ſecundo ℣ſo hiſtorie .ſ.
Aſpiciebam. Et notādū
e. quādocūqz hyſtoria ex-
pletur in dominica primi
die ebdē q̄ cantatur de hy
ſtoria incipit a ſecūdo ℣ſo
ſequenti die a ſelicto illius
diei. Et ita per ordinem i
circuitu. Quando v̄o hy-
ſtoria non expletur ī dn̄ica
ſicut in iſta. qui ℟. q̄ ſ̄cda
⁊ tcia feria ponuntur ſuper
de hyſtoria dominice pri
die ebdōs. qui cantatur de

ea incipitur relictorū R̷ꝫ
ꝫ ita p ordinē ut dictū eſt
pria tū R̷ꝫ ſemꝑ ebd'aꝫ
pmiſſo etſi cōtigat hiſto
riaꝫ infra ebdōaꝫ pro poni
Ad bñdictus antiphona.

Anteꝗ̄ cōuenirēt inueta ē m̄ a
ria hñs i uto d̄ ſpū ſcō all'a
Ad Ma. añ Querite dn̄ꝫ
dū iueniri poteſt iuocate cū
dū ꝓpe eſt Feria iiij. R̷.
Egredietur dominus.
Iſti tres R̷ ſupradicti pſcri
pto ordine dn̄r feria vj. et
ſabbō Et hic ordo verſiculi
a pāo p ebdōaꝫ ſuatur
i offō feriali uſqꝫ ad uigil.
nat. dn̄i. Et ſimiliter fit de
alijs ſpialibus verſiculis q̄
certis temporibus plures
repetuntur. Abſolutio.

A vinculis peccatorum:
vt ſupra. Supradicte tres
abſolutiones dn̄r ſupradcō
ordie. feria. iiij. vj. ꝛ ſabbō
Et hic mod' abſolutionū
ſuatur p totū anū quando
tres lc̄ē legunt' Lectio pria.

In illa die proiciet
homo ydola argēti
ſui ꝛ ſimulacra auri
ſui que fecerat ſibi ut adora
ret talpas ꝛ veſpiliones ꝛ
ingredietur ſciſſuras petra
rum et cauernas ſaxoꝛuꝫ a
facie formidinis domini et
a gloria maieſtatis eius cū
ſurrexerit ꝑcutere terram.
Quieſcite ergo ab homīe
cuius ſpūs in naribus eius
q̄ı excelſus reputat' ē ipe.
Ecce enī dominatoꝛ
dominus exercituū
auferet ab ieruſalem et a
iuda validum et foꝛtem.
Omne roꝛbur panis et om
ne roꝛbur aque et foꝛtem.
Et virum bellatoꝛem ꝛ iu
dicem et pꝛophetam et ari
olum et ſeneꝫ principē ſup
quinquaginta et honoꝛabi
lem uultu et conſiliarium ꝛ
ſapientem de architectis et
prudentem eloquij myſtici.
Lectio tercia

Et dabo pueros principes eoꝝ effeminati
dñabūt eis. Et irruet pp̄ls
uir ad uirum unuſqſqꝫ ad
ꝓximuꝫ ſuū. Tumltuabit
puer cōtra ſeneꝫ ⁊ ignobil'
cōtra nobileꝫ. Apphendet
eiꝫ uir frēꝫ ſuū domeſticuꝫ
pr̄is ſui ⁊ dicet. Ueſtimētū
tibi eſt pīceps eſto noſter
Ruina autē hec ſub manu
tua. ¶ De ſyon
exibit lex et uerbuꝫ dñi de
ierl'ꝫ all'a.
Ueniet fortioꝛ me poſt me
cui⁹ nō ſuꝫ dignus ſoluere
corrigiaꝫ calciamētoꝝ eius
¶ Bñdicta
tu in mulieribus et bñdic-
tus fructus uentris tui.
¶ Expectabo
dominum ſaluatorem meū
et preſtolaboꝛ eum dum
prope eſt all'a.
¶ Ecce ueniet
dominus et homo de do-
mo dauid ſedere in trono
all'a.

Ex egipto uocaui filium
meum: ueniet ut ſaluet po
pulum ſuum
¶ Syon noli timere
ecce deus tuus ueniet all'a.

Fratres quecūqꝫ ſcri
pta ſunt ad noſtram
doctrinam ſcripta ſunt ut
per pacientiam ⁊ ꝯſolōem
ſcripturarum ſpē habeam⁹

Ueni domine uiſitare nos
in pace ut letemur coꝛaꝫ te
coꝛde perfecto.
Excita dñe corda nr̄a
ad preparandas unı
geniti filij tui uias: ut p ei⁹
aduentum purificatis tibi
mentibus ſuire mereamur
Qui tecum.

Surgite uigilemus. Ueite
adoꝛemus Quia neſcimus
hoꝛam quando ueniet dñs

EGredietur virga de radice ieſſe ⁊ flos de radice eius aſcendet. Et re quieſcet ſup eū ſps dn̄i ſps ſapientie ⁊ itellectus ſpirit᷒ cōſilij et foꝛtitudis ſps ſcie ⁊ pietatis ⁊ replebit eū ſps timoꝛis dn̄i. Non ſecundū viſionem oculoꝝ iudicabit neq; ſecundū auditū auriū arguet ſed iudicabit i iuſticia paupes ⁊ arguet i eq̄ta te p̄ manſuetis terre. Jerl'ꝫ cito veniet ſalus tua q̄re meroꝛe ꝯſumeris. Nū q̇d cōſiliari᷒ non eſt tibi q̄a inouauit te doloꝛ. Saluabo te ⁊ liberabo te. Ego ei; ſū dn̄s de᷒ tuus ſc̄c᷒ iſrael redēptoꝛ tu᷒. Saluabo

ET pcutiet terrā virga oris ſui ⁊ ſpū labioꝝ ſuoꝛum iterficiet impium. Et erit iuſticia cingulū lū boꝛum eius et fides cīctoꝛiū renum eius. Habitabit lupus cum agno et pardus cū edo accubabit. Uitulus et leo et ouis ſimul moꝛa buntur: ⁊ puer puulus miſericoꝛdiabit eos. Uitulus urſus paſcentur ſimul et requieſcent: et requieſcent catuli eoꝝ et leo quaſi bos comedet paleas. ¶ Ecce dominus ueniet et omnes ſancti eius cum eo ⁊ erit in die illa lux mag̃ ⁊ exibunt d̄ ierl'm ſicut aqua munda ⁊ regnabit dominus i et̃nū Super omnes gentes. Ecce dominus cum uirtute ueniet: ⁊ regnum in manu eius ⁊ poteſtas et iperium Super oēs.

ET delectabitur ifans ab ubere ſ; foramie aſpidis et i cauerna reguli: qui ablactatus fuerit manū ſuaꝫ mittet. Non nocebūt ⁊ nō occidēt i uniuerſo mō te ſcō meo quia repleta eſt t̃ra ſcia dn̄i ſicut aq̄ maris operientes. ¶ Ciuitas ieruſalem noli flere qm̄ doluit dn̄s ſr̃ te. Et aufert a te

oẽs tribulationem. ¶ Ecce
dñs in fortitudine ueniet ⁊
brachiũ eiꝰ dominabit᷑. Et

H Oc tẽpus fiẽs kmi i
xp̄o non ſicut cã dñi
aduentꝰ uocat᷑. Ideo namq;
ſci pr̄es dñi celebrare ceput
aduentũ: ⁊ ſmones de his
diebus ad pplꝫ fecerũt ut ſe
unuſquilq; fidelis pparet ⁊
emẽdet ut digne dei ac dñi
ſui natiuitatẽ ualeat cele-
brare. Ecce ueiet dominꝰ
protector nr̄ ſanctus iſrael
Coronã regis habens in
capite ſuo. Et dñabitur a
mari uſq; ad mare ⁊ a flu-
mine uſq; ad t̃minos o. bis
t̃rax Coronam.
E Cce ſi aliquis ueſtrũ
ſciõrẽ ſuum i domũ
ſuã ſuſcipere debuiſſet ab
omnibus ſordibus et i mũ
dis rebus ipſam domum
mũdaſſet et queq; honeſta
⁊ neceſſaria eſſent ſecundũ
ſuã poſſibilitatẽ pparaſſet

Et ſi hoc facit mortalis ſu
ſcepturus mortalẽ quanto
magis ſe mũdare debꝫ cre-
atura ut ſuo creatori appa
renti in carne nõ diſpliceat
¶ Sicut mater conſolatur
filios ſuos ita conſolabor
uos dicit dñs: ⁊ de ierl̃m
ciuitate quã elegi ueniet uo
bis auxilium. Et uidebitis
⁊ gaudebit cor ueſtrum
Dabo in ſyon ſalutẽ et in
ierl̃ꝫ gl̃iaꝫ meaꝫ. Et
I Lle iuſtꝰ ueit ad uos
pccõres ut ex pccõri
bꝰ faceret iuſtos piꝰ ueit ad
ĩpios ut uos facet pios. Hu
mil̃ ueit ad ſbos ut ex ſup
bis facet huiles. Quid pl̃a
Ille nat̃a bonꝰ ueit ad hoies
q̇ erãt plei oibꝰ mal̃. Qua
pp hortaũr ut his diebꝰ ha
bũdãciꝰ elemoſinas faciatis
ad eccl̃iã freq̄naciꝰ ꝯueiatis ꝯ
feſſiõꝫ pccõꝝ uĩoꝝ puriſſie
faciatis ¶ Ierl̃ꝫ plãtabis ui
neã i mõtibꝰ tuis ⁊ exl̃tabis
q̄a dies domini ueiet ſurge

ſyon cōuertere ad deū tuū
gaude ꝛ letare iacob. R. Ec
de medio gentiū ſaluator
tuus ueniet. ¶ Exulta ſatis
filia ſyon iubila filia ierl'm.
Quia

In illo tꝑe. Cum audiſſet
Johēs in uinculis opa
xpi mittens duos de diſci-
pulis ſuis ait illi. Tu es q
uenturus es an aliū expec-
tamus. Et reli.

Querendū eſt no
bis fr̄es kmi iohan-
nes pphā ꝛ plus q̄ȝ pphā.
q uenientē ad iordanis bap-
tiſma dn̄ȝ oſtendit dicens
Ecce agnꝰ dei ecce q tollit
pccā mundi q ꝛ humilitatem
ſuā ꝛ diuinitatis eiꝰ poten
tiā cōſiderās dicit Qui de
terra eſt d terra loqt qui aūt
d celo uenit ſup oēs e. Cur i
carcere poſitꝰ mittēs diſci-
pulos req̄rit tu es q uēturꝰ
es an aliū expectamꝰ tanq̄ȝ
ſi ignoret quē oſtēderat: et
an ipe ſit neſciat q̄ȝ ip̄ȝ eſſe
pphetādo baptizādo oſtē
dendo clamauerat ¶ Egre-
dietꝰ dn̄s d ſamaria ad por
tā q̄ reſpicit ad orientem et
ueniet i bethleē ābulans ſr̄
aq̄s redēptiōis iude. Tunc
ſaluꝰ erit oīs homo: q̄a ecce
ueniet ¶ Et pparabit i mia
ſoliū eiꝰ ꝛ ſedebit ſup illud
i ūitate. Tūc

Sed hec citꝰ q̄ſtio ſoluit
ſi geſte rei tps ꝛ ordo
pēſet. Ad iordanis eiȝ fluen
ta poſitꝰ q̄ ꝑ ipe redemptor
mūdi eēt aſſerit. Miſſus
ūo i carcerē: utrū aliū ex-
pectent an ipſe ueiat req̄rit
n̄ q̄ ipz eſſe mūdi redēpto
rē dubitet ſed q̄rit ut ſciat
ſi is q p ſe i mūdū uenerat
p ſe etiā ad iferni clauſtra
deſcēdat. Quē eiȝ pcurrēs
mūdo nūciauerat. Hūc mori
ēdo ad iferos pcurrebatꝰ
Feſtina ne tardaueris dn̄e.
Et libera pplm tuū ¶ Ueni
dn̄e et noli tardare relaxa
facinora Et

Sit ergo tu es q̄ uen-
turus es an aliū expe
ctamus. Ac ſi aperte dicat
ſicut p hoīb9 naſci dignat9
es. an et pro hominibus.
mori dignēris. Inſinua ut
q̄ nativitatis tue p̄curſor
extiti mortis et precurſor
fiā 7 uenturum i iferno te
nunciam . quē iam ueniſſe
mundo nūciaui. ¶ Ecce do
minus ueniet cū iplēdore
deſcendens. et uirtus eius
cū eo. Viſitare ṗplz ſuum
dilicet ſuper eu uitā ſepi
ternā. ¶ Ecce dñs nr̄ cū
v̄tute ueniet. Vlti. ¶ Ecce
ab auſtro ue[n]io ego dñs de
ur̄. Viſitare uos i pace.
Aſpiciam uos 7 creſcē faci
ā multiplicabimi et firma
bo pactū meū uobiſcū. Vi
¶ Rex noſter aduenit
xp̄s. Quē iohēs p̄dicauit
agnū eſſe uenturū ¶ Sup
ipſum continebūt reges os
ſuum ipſum gentes depre
cabuntur. Quē ¶ Montes

iſrl̄.
¶ Ecce
i nubibus celi dñs ueiet cū
poteſtate magna. alīa.
Dñs regnauit.
Vrbs fortitudīs nr̄e ſyon
ſaluator. ponet i ea murus
7 an̄ murale apite portas
q̄a nobiſcū dñs al̄. ¶ Ecce
apparebit dñs 7 n̄ mētiet.
ſi morā fecerit expecta eū
q2 ueniet 7 n̄ tardabit alla
¶ Montes 7 colles cātabūt
corā deo laudē et oīa ligna
ſiluaꝝ plaudet manib9 qm
ueiet dñs dn̄ator i regnū e
ternū al̄. ¶ Ecce dñs nr̄ cū
v̄tute ueiet et illuiabit ocu
los ſuoꝝ ſuoꝝ al̄. ¶ Fres
requiē ¶ Iohēs aūt
cū audiſſet i uīclis opa xp̄i
mittēs duos d diſciplis ſu
is aīt illi. tu es qui uētur9 es
an aliū expectam9
Fres quecū ꝗ.
Deus aūt
pacientie 7 ſolacij det
nobis id ipz ſape i alterutru

ſcđȝ ieſū xp̄m: ut vnanimes vno ore honorificetis deuȝ ⁊ pr̄eȝ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i.

Deus aūt ſpei repleat nos oi gaudio ⁊ pace i credēdo: ut habundetis in ſpe ⁊ vtute ſp̄s ſcī.
Ecce in nubibus.

Dixit dn̄s.
Frēs ꝗcūqȝ

Tu es q̄ ventur⁹ es an aliū expectam⁹: dicite iohāni q̄d vidiſtis: ad lumen redeunt ceci: mortui reſurgūt: paupes euāgelizant all'a.

De celo ueiet dn̄ator dn̄s: et i manu ei⁹ honor ⁊ ipium.

Ecce rex veniet dn̄s t̄re et ipe auferet iugū captiuitatiſ nr̄e.

Sup te ierl'ez oriet dn̄s: ⁊ gl'a eius i te uidebit.

Uox clamātis i deſ'to pate uiaȝ dn̄i rectas facite ſeitas dei nr̄i.

Ecce mitto angelū meū q̄ prepa rabit viam meam an̄ facieȝ tuam.

Syon renouaberis ⁊ uidebis iuſtū tuū q̄ uēturus eſt i te.

Tu es qui uentur⁹ es dn̄e quē expectam⁹ ut ſaluum facias ppl'ȝ tuū.

Qui poſt me uenit āte me factus eſt: cui⁹ non ſuȝ dignus calciamenta ſoluere.

Dicite puſillanimes cōfortami ecce dn̄s d̄s ur̄ ueiet.

Cantate dn̄o canticū nouuȝ: laus eius ab extemis terre.

Leuabit dn̄s ſignū i nationibus et ꝯgregabit diſpſos iſrael.

Unus babilonis q̄d uidit yſayas fili⁹ amos: Super montem caliginoſum. leuate ſignum et exaltate uocem: leuate manum et ingrediantur portas duces. Ego mandaui ſanctificatis meis: et uocaui fortes meos i ira mea. et exaltantes in gloria mea

VOx multitudīs
i mōtib⁹ q̄ſi pplorū
frequētiū: uox ſonit⁹ regū
ꝛ gentiū congregataꝝ dn̄s
exercituū p̄cepit militie bel
li uenientibus de terra pcl̄
a ſūmitate celi deus ꝛ uaſa
furoris eius ut diſpdat oēs
terram.
VLulate q̄a ppe ē dies
dn̄i q̄i uaſtitas a dn̄o
ueiet Propt̄ hoc oēs man⁹
diſſoluentur et oē cor hois
tabeſcet ꝛ cōteret̄. Tortio-
nes ꝛ dolores eos tenebunt
q̄i pturiēs dolebunt. Unus
q̄ſq; ad pximum ſuū ſtupe
bit: facies ꝯbuſte uult⁹ eoꝝ
ECce dies dn̄i ueiet
crudel̄et idignatiois
plen⁹: ꝛ ire furoriſq; ad po
nendaz t̄ram i ſolitudiez et
peccatores eius cōterendos
de ea: quoniam ſtelle celi ꝛ
ſplendor earum non expā-
dent lumē ſuū. Obtenebra
tus ē ſol i ortu ſuo ꝛ luna n̄
ſplendebit i lumīe ſuo

ET uiſitabo ſup orbē
mala et ꝯ ipios iiq̄ta
tes eorū: et q̄ieſcere faciaꝫ
ſupbiam ifideliū ꝛ arrogā-
tiaz fortiū humiliabo. Precio
ſior erit vir auro et homo
mūdo obrizo. Sup hoc celū
turbabo ꝛ mouebit̄ terra d
loco ſuo ppt̄ idignationeꝫ
dn̄i exercituū ꝛ ppt̄ diē ire
furoris eius.
ET erit q̄i damula fu-
giēs et q̄i ouis et nō
erit q̄ ꝯgreget unuſq̄ſq; ad
ppl̄ꝫ ſuū ꝯuertet̄: ꝛ ſigl̄i ad
terrā ſuā fugient. Ois qui
iuent⁹ fuerit occidet̄: ꝛ ois q
ſ̄uenerit cadet i gladio. In
fātes eoꝝ allident̄ in oculis
eoꝝ: diripient̄ dom⁹ eoꝝ: ꝛ
uxores eoꝝ violabunt̄.
ECce ego ſuſcitabo ſr
eos medos: q̄ argētū
nō q̄rāt nec auꝝ uelit. Sed
ſagittis puulos iϯficiēt: ꝛ la
ctātib⁹ utri n̄ miſebūt: ꝛ ſup
filios nō pcet oculus eorū.
Et erit babilon illa gl̄oſa i

regnis inclita in ſuperbia
chaldeoꝝ ſicut ſubuertit dñs
ſodomā ⁊ gomorrā
Non habitabit᷑ uſq; ī
finē ⁊ nō fūdabit᷑ uſq;
ad gñationē ī gñationem
Nec ponet ibi tētoria arabs
nec paſtores requieſcēt ibi.
Sed requieſcent ibi beſtie ⁊
replebunt᷑ dom⁹ eoꝝ dracōi
bus. Et hitabūt ibi ſtructi
ones: ⁊ piloſi ſaltabūt ibi.
Et reſpondebūt ibi ulule ī
edib⁹ ei⁹: ⁊ ſirene ī delubris
uoluptatis.
Prope eſt ut ueniat
tps ei⁹ et dies eius
nō elongabūt᷑. Miſerebitur
eñ domus iacob: et eliget
adhuc de iſrael: ⁊ req̇eſcer̄
eos faciet ſup humū ſuam.
Adiunget᷑ aduena ad eos:
⁊ adherebit domui iacob.
Et tenebūt eos ppl̄i ⁊ addu
cēt eos ī locū ſuū. Et poſſi
debit eos dom⁹ iſrael ſup
terram dñi ī ſuos ⁊ ancillas.
Et erūt capiētes eos qui ſe
cepāt ⁊ ſubiicient exactores
ſuos.
Fratres gaudete ī do
mino ſemp. Iterū dico
gaudete: modeſtia ur̄a nota
ſit oīb⁹ hoīb⁹: dñs eī ppe
eſt ¶ Añ me nō eſt
format⁹ de⁹ ⁊ poſt me non
erit: q̄a mī curuabit᷑ oē genu
⁊ cōfitebit᷑ oīs lingua
Aurē tuā q̄s dñe pci
b⁹ nr̄is accōmoda: ⁊
mētis nr̄e tenebras gratia
tue uiſitatiōis illuſtra Qui
ui.
¶ Dñe p̄ſtolamur
aduentū tuū: ut cito uenias
⁊ diſſoluas iugū captiuita
tis nr̄e. Uenite
Ue q̇ pfūdi eſtis cord'
ut a dño abſcōdatis
cōſiliū. Quoꝝ ſūt ī tenebriſ
opa ⁊ dicunt. Quis uidet
nos et q̇s nouit nos. Per
uerſa eſt hec ur̄a cogitatio
q̄ſi ſi lutus contra figulum
cogitet et dicat op⁹ factori

ſuo nõ feciſti me: et figmtũ
dicat factori ſuo ñ itelligis.
Nõne ad hnc ĩ modico et ĩ
breui conuertet libanus in
chermel: et chermel ĩ ſaltuʒ
reputabitur ¶ Ecce appa
rebit dñs ſup nubeʒ cãdidã
Et cũ eo ſcõꝝ milia: et ha-
bebit ĩ ueſtimto ⁊ ĩ femore
ſuo ſcriptum rex regum et
dñs dñantiũ ¶ Apparebit
ĩ fineʒ et nõ mentiet: ſi mo
raʒ fecerit expecta euʒ quia
veniens veniet. Et

ET audiet ĩ illa die ſur
di v̾ba libri: ⁊ d̾ tene-
bris ⁊ caligĩe oculi cecoruʒ
videbunt. Et addent mites
in dño leticiaʒ: et pauperes
hoĩes ĩ ſcõ iſrael exultabũt
qm̃ defecit q̄ ꝑualebat. ⁊ ꝯ
ſũmatus eſt illuſor: ⁊ ſuccẽ
ſi ſũt oẽs q̄ vigilabant ſup
iniq̄ ateʒ. Qui peccare fa-
ciebant hoĩes ĩ v̾bo et ar-
guẽteʒ ĩ ꝑorta ſupplãtabãt
⁊ declinauerũt fruſtra a iuſto
Bethleẽ ciuitas dei ſũmi
ex te exiet dñator iſrael et
egreſſus ei⁹ ſicut a pricipio
dieꝝ eternitatis: ⁊ magnifica
bitur ĩ medio vniuerſe terre.
Et pax erit ĩ terra nr̃a duʒ
venerit. ¶ Loquet̾ pacem
gentibus: ⁊ poteſtas eius a
mari uſq; ad mare. Et

PRopter hoc hec dicit
dñe ad domuʒ iacob
q̄ redeit abraaʒ. Nõ modo
confundet̾ iacob nec modo
uultus ei⁹ erubeſcet: ſed cuʒ
uiderit filios ſuos opa ma
nuũ meaꝝ ĩ medio ſui ſãcti
ficantes nomen meũ: ⁊ ſã-
ficabunt ſemeʒ iacob ⁊ dñ
iſrael ꝑdicabunt . Et ſcient
errãtes ſpũ itellectũ: et mu
ſitatores diſcẽt legẽ Qui
venturus eſt uenict et non
tardabit: iaʒ nõ erit tior in
finibus nr̃is : q̄ ñ ipe ẽ ſal
uator nr̃. ¶ Deponet oẽs
iniquitates nr̃as: ⁊ ꝓiciet in
profundũʒ maris oĩa pecca
ta noſtra.

SAtis habunde ꝑ di-
xiſſe me credo ſupio
ri tractatu q̄ad mōꝫ cōpti
uel minūs natalem dn̄i ſuſci
pe debeam⁹: ⁊ ſupueniētes
feſtiuitateꝫ ei⁹ ab oī ābitōe
retinere. Retinere igr̄ ut ſi
dies natal' ei⁹ tranſeat apud
nos tn̄ ſcificationis ei⁹ bea
titudo ꝑmaneat Hec eiꝫ grā
natal' eſt dn̄i ſaluatoris ut
infuturū ad ꝑdeſtiatos trā-
ſeat ⁊ i ꝑpetuū maneat ad
deuotos ¶ Egipte noli flere
qa dn̄atoꝛ tu⁹ ueniet tibi:
a q̄ cui⁹ cōſpectū mouebunt
abyſſi. Liberare pplm̄ ſuū
de manu potentis ¶ Ecce
ueiet dn̄s exercituū de⁹ tu⁹
i ꝑtate mag̅. Libe.

Oportet ergo nos eē ſcita
te puros mundos pudici-
cia nitidos honeſtate ut
quo diem feſtū aduentū xp̄i
qui⁹ cernim⁹: accurati⁹ icē-
dam⁹. Si eiꝫ mulīcule ſo-
lent aliquas ferias ſuſceptē
maculas veſtiū ſuaꝝ aqua
diluere: cur nō magis nos
excepturi natales dies dn̄i
maculas aiaꝝ nr̄aꝝ fletibus
abluim⁹ ¶ Prope ē ut ue-
niat tp̄s ei⁹ ⁊ dies ei⁹ non
elōgabūt. Miſerebitur dn̄s
iacob ⁊ iſrael ſaluabitur
Reuertere v̄go iſrl̄ reuerte
ad ciuitates tuas. Miſ

ET ille q̄dē ſi adeo i
fecte reſcellule ſordi-
b⁹ extitint q̄d maculas ſola
aq̄ nō purgat: addūt moli
cieꝫ olei ſaponis ⁊ acrioniā
Nos quoq3 ſi tam grauē
pccm̄ fuerit: ut minie ſolis
fletibus abluat': addamus
mi: oleū acrioniāq3 ieiunij
Nullū taꝫ graue delictū ē:
q̄d nō purgetur abſtinētia
elemoſinis extiguatur.
Deſcēdet dn̄s ſicut pluuia
i vellus. Orīet i dieb⁹ eius
iuſticia ⁊ habūdātia pacis.
¶ Et adorabūt eū oēs re
ges t're: oēs gētes ſeruient
ei. Oriētur

INlu' ē miſerūt iudei

ab ieroſolimis ſacerdotes et
leuitas ad iohē ut īterroga-
rēt eū: tu q̄s es. Et R⁊

Ex hi⁹ nobis lectiōis
Ex v̄bis fr̄es kmi iohāniſ
hūilitas cōmendat: qui cū
tante virtutis eſſet ut xp̄s
credi potuiſſet: elegit ſolide
ſubſiſtere i ſe: ne hūana opi
nione rapet' inanit' ſuper ſe.
Nā ɔfeſſus ē et ñ negauit.
Cōfeſſus ē q̄a ñ ſū ego xp̄s

¶ Ueni dn̄e ⁊ noli tardare
relaxa facinora plebi tue.
Et reuoca diſpſos i t̄ra ſuā

¶ Excita dn̄e potētiā tuā
⁊ ueni ut ſaluos facias nos.

Sed q̄ dix̄ / Et
Nō ſū negauit plāe qd ñ
erat: ſed ñ negauit qd erat:
ut v̄itatē loquēs ei⁹ mēbrū
fieret: cui⁹ ſibi nomē fallacit'
nō uſurparet. Cū ergo non
uult appetere nomē xp̄i fac
t⁹ ē mēbrū xp̄i. Qr dū iſir-
mitatē ſuā ſtuduit hūiliter
agnoſcere: illi⁹ celſitudinem
meruit v̄aciter obtinere.

Ecce radix ieſſe aſcendet in
ſalutē pplo⁊: ipſū gentes d
pcabūtur. Et erit nomē ei⁹
gloſū. Dabit ei dn̄s d's ſedē
dd patris ei⁹: ⁊ regnabit i do
mo iacob i et'nū. Et

Sed cū ex lectōe alia re
demptoris nr̄i ſn̄ia ad
mētem reducit: ex hui⁹ nobiſ
lectōis v̄bis: quō ualde im
plexa gn̄at'. Alio q̄ppe i lo
co iq̄ſit⁹ a diſcipl'is dn̄s de
helie aduētu rn̄dit. Helias
venit ⁊ nō cognouerūt eū: ſz
fecerūt i eo q̄cūq₃ uoluerūt

¶ Docebit nos dn̄s vias
ſuas: ⁊ ābulabim⁹ i ſeītis ei⁹
Qr d' ſyon exibit lex: ⁊ v̄-
bū dn̄i d' ierl'z ¶ Ueite aſcē
dam⁹ ad mōtē dn̄i: ⁊ ad do
mū dei iacob. Qr ¶ Añ mł-
tū tp̄s pphāuit ezechiel vi
di portā i domo dn̄i clauſā
⁊ ecce d's añ ſcl'a ex ea pce-
debat p ſalute mundi. Et
itē erat clauſa demōſtrās
v̄giē: q̄a poſt ptū pmanſit
uirgo. Portā q̄s vidiſti dn̄s

ſolus traſibit p eã. Et.
Erũpãt mõtes

Ueiet dñs ꝛ nõ tardabit ꝛ
illuiabit abſcõdita tebrarũ
ꝛ maifeſtabit ſe ad õẽs gẽtes
all'a. Dñs reg̃.
Jer'l'z gaud gaudio magno
q̇a veiet tibi ſaluatoꝛ all'a.
Mõtes ꝛ õẽs colles hui
liabũt ꝛ erũt praua i directa
et aſpa i vias planas veni
dñe ꝛ noli tardare all'a.
Juſte ꝛ pie uiuamꝰ expectã
tes btãz ſpẽ ꝛ aduẽtũ dñi.
¶ Fr̃es gaud. ¶ Sup
ſoliũ dd ꝛ ſr̃ regnũ eiꝰ ſede
bit ĩetnũ all'a
Fr̃es gaud.
Nihil ſolliciti ſitis ſ; i oĩ
oꝛõe ꝛ obſecratõe cũ;
gr̃az actõe petitões vr̃e i
noteſcãt apd dñ
Et par dei q̃ exuperat
oẽ; ſẽſũ cuſtodiat coꝛ
da ur̃a ꝛ itelligẽtias ur̃as i
xp̃o ihũ dño nr̃o
Ueiet dñs

Dixit dñs ¶ Fr̃es
gaud ¶ Bt̃a es maria q̃
credidiſti pficieẽt i te q̃ dicta
ſũt tibi a dño al'a
Dic dñs pñiaz agite ap pp
iq̃t ei; regnũ celoꝝ al'a
Bt̃az medicẽt oẽs gñatões
q̇a ãcillã huilẽ reſpexit deꝰ
¶ Cõſurge cõſurge
iduere foꝛtitudiez brachiũ
dñi ¶ Eleuare eleuar̃
cõſurge ier'l'z ſolue uĩcl'a col
li tui captiua filia ſyõ
¶ Ponã i ſyõ ſalutẽ ꝛ i
ier'l'z gl'iaz meã all'a
Ponẽt gl'iaz dño ꝛ laudez
eiꝰ in iſul' nũciabũt: q̇a ecce
ueiet ꝛ ñ tardabit
Cõſolamini cõſolamini pp'le
meꝰ dic̃ dẽs nr̃ ¶ Letami
cũ ier'l'z ꝛ exultate i ea õẽs q̃
diligitis eã ĩetnũ
Dies dñi ſic fur ita i nocte
ueiet ꝛ uos eſtote parati q̇a q̃
hõ ñ putatis filiꝰ hoĩs ueiet
¶ Hoc ẽ teſtio; qd p
hibuit iohẽs q̃ pꝰ me ueit
ãn me factꝰ ẽ

Quō fiet istud āgele di: q̄
viꝝ ī ɔcipiēdo ñ ptuli. An.
di maria v̄go xp̄i: sp̄s sāct⁹
supueīet ī te ⁊ v̄t⁹ altissimi
obūbrabit tibi. Ad M̄. añ.
Dabit ei dn̄s sedē dd p̄ris
eius ⁊ regnabit ieternum.

Añe maiores ad M. añ.

O Sapia q̄ ex ore altissi
pdisti attingēs a fine
usꝫ ad finē fortit: suauit dis
pōnesq3 oia: vēi ad docēdū
nos viā prudentie. An. O
adonay et dux dom⁹ isrl' q̄
moysi ī igne flāme rubi ap
puisti: ⁊ ei ī syna legē dedisti
uēi ad rediendū nos ī bra-
chio extento. añ. O radix
iesse q̄ stas ī signū ppl'orꝫ
sr que ɔtiebūt reges os suū
quē gētes depcabūt: uēi ad
liberādū nos. iā noli tardar̄.
An. O clauis dd ⁊ sceptrū
domus isrl' q̄ apis et nemo
claudit: claudis ⁊ neō apit:
uēi: ⁊ educ uictuꝫ de domo
carcer. s sedētem ī tenebris
⁊ vmbra mortis. An. O
oriens splēdor lucis eterne et
sol iustie: ueni ⁊ illuia sede-
tes ī tenebris ⁊ ūbra mortis
An. O rex gētiū ⁊ dsidrat⁹
eaꝝ: lapisq3 āgl'aris. q̄ facis
utraq3 unū: ueī salua hoiēꝫ
quē de limo formasti. an.
O emanuel rex ⁊ legifer nr̄
expectatio gētiū ⁊ saluator
eaꝝ: ueni ad saluādum nos
dn̄e ds nr̄. Iste vij. an. su-
pra apoite ultio die añ vigil'
nat. dn̄i cōplet: ita q̄ quāli
die p̄t dnicas vna illaꝝ cā-
tat' ad M. cū oratiōe de dnica
⁊ si q̄ttuor tp̄a fuerit. Et si
festum iuenerit post orōeꝫ
festi cantat' cū orōe d dnica

Feria secūda. Lectio pria.

Nus iumētoꝝ austri
ī t'ra tribulatōis. Leeā
⁊ leo ex eis: vipa ⁊ regulus
uolās: portātes sr humeros
iumtoꝝ diuitias suas: ⁊ sup
gibbū camelloꝝ thesauros
suos ad pp'lm q̄ eis pdesse
ñ potit. Egipt⁹ eiꝫ frustra
⁊ uāe auxiliabi. Jō clamaui

ſup hoc. Sibia tm̄ ē q̄eſce.
Nc ergo igreſſus ſcribe eis
ſr buſſū ⁊ ī libro diligēter
exara illud

ET erit ī die nouiſſīo ī
teſtioꝫ ⁊ uſq̄ ī eternum.
Pp̄ls ei⁹ ad iracūdiā ꝓuo-
cās ē ⁊ filij m̄daces: filij no
lētes audire legeꝫ dei Qui
dicūt uidētib⁹ nolite videre
⁊ aſpiciētibuſ nolite aſpicer̄
nobis ea q̄ recta ſt. Loq̄mi
nobis placētia uidete nobis
errores. Auferte a me uiaꝫ
dcliate a me ſeitꝫ: ceſſet a
facie ur̄a ſcē⁹ iſrl̄

PRoptea hec dic dn̄s
ſcs iſrl̄. Pro eo q̄ re
ꝓbaſtis v̄bū hoc: ⁊ ſpaſtis
ī calūniā ⁊ tumultū ⁊ inixi
eſtiſ ſr eoſ Proptea erit uo
bis iīq̄tas. Hec ſic ītruptō
cadēs ⁊ req̄ſita ī muro ex-
celſo Qm̄ ſubito dū n̄ ſpat
ueiet ɔtritio ei⁹ et ɔminuet̄
ſic ɔtit lagena figli ɔtione
ꝑualida Et n̄ iueiet d fra-
gmētis ei⁹ teſta ī q̄ portet̄

egniculus de incendio: aut
hauriat̄ parū aq̄ de fouea

Iſte ſpāles an̄e laud̄ ſequē-
tiū cātāt̄ ſp ſuis dieb⁹ an̄ vi
gil̄ nat̄ dn̄i Ita tm̄ q̄ ſi nat̄
dn̄i ueñit ī dn̄ica aut ſcd̄a ſ
iij fer̄ ōs ille āt dicēd ſūt ī
ꝓria ꝑcedēti ebd̄a. hoc ex-
cepto q̄ ille q̄ dicēd eſſent
ī die q̄ occurrit feſtū ſancti
thōe dūr ī alia ebd̄a ꝑcedē
ti tlī die q̄ſi occurrerit feſtū
ſcī thōe. Quotiēs v̄o alio
die īfra ebd̄aꝫ nat̄ dn̄i eue-
nerit: an̄e laud̄ q̄ ī illa ebd̄a
dici n̄ potuer̄t ī ꝑcedēti ebd̄
dieb⁹ cū ſuis ſib⁹ dicūtur. Hac
addito q̄ ſi nat̄ dn̄i ī vj. fer̄
euenerit an̄e q̄ cātāde eſſet
ij. fer̄. q̄ occurrit feſtū ſcī
thōe āno illo dicend̄ ſūt ſīc
nota cū ſuis p̄s tantū ī ij.
feria ꝑcedēns ebd̄e ɔpleto
offō noct̄ ſcē lucie qd̄ ī tcāꝫ
feriā anno illo trāfferet̄. Ad
laud̄. ⁊ per ho⁹ aur̄.

Ecce ueniet dn̄s princeps
reguꝫ terre bt̄i q̄ parati ſunt

occurrere illi.
Cu͂ uenerit fili⁹ hoīs: putas inueniet fidez sup t̄ra. Ecce iaz venit plenitudo tp̄is: in quo misit d̄s filiu͂ suu͂ i t̄ris
V Haurietis aq̄s i gaudio de fontibus saluatoris.
Egrediet̄ do⁹ de loco sancto suo: ueniet ut saluet pp̄lm suu͂ ℞. Egrediet̄ v̄ga de radisse iesse: ⁊ replebitur oīs t̄ra gl̄ia dn̄i: et videbit oīs caro salutare dei.
Indicauit dn̄s
Q2 hec dic dn̄s de⁹ sc̄t⁹ israel. Si reuertimini ⁊ quiescatis: salui eritis In silentio et in spe erit fortitudo ur̄a: et noluistis et dixistis. Nequaq̄z: s3 ad equos fugiemus: Ideo fugietis et super veloces ascendemus. Ideo ueloces erūt q̄ psequent̄ vos. Mille hoīes a facie t̄roris vnius ⁊ a facie t̄roris q̄nq3 fugietis: donec relinq̄mi q̄si malus nauis i v̄tice mōtis ⁊ q̄si signu͂ sup colle.
Propterea expectat dominus ut misereatur ur̄i: et ideo exaltabitur p̄cens uobis: q̄z deus iudicij dominus. Beati oēs qui expectant eu͂. Pp̄lus eiz syon habitabit i ier̄lz. Plorās neq̄q̄z plorabis. Miserās miserebitur tui. Ad uocē clamoris tui statim ut audierit respondebit tibi.
Et dabit nobis dn̄s panē artu͂ et aquaz breuē: ⁊ n̄ faciet uolare ult̄ a te doctorē tuu͂ Et erūt oculi tui uidentes p̄ceptorēz tuu͂: ⁊ aures tue audiēt v̄bu͂ post tergu͂ monentis. Hec uia ambulate i ea: neq3 ad dextraz neq3 ad sinistram. Et contaminabis laminas sculptiliu͂ argēti tui: ⁊ uestimentu͂ cōflatilis auri tui: et dispges ea sicut imundiciaz menstruate.
Rorate celi desup et nubes pluāt iustu͂: aperiatur terra ⁊ germinet saluatorem.

Emitte agnū dn̄e dn̄atorē
tre de petra d'ti ad montē
filie syō. an̄. Ut cognosca
mus i t'ra viā tuā ī oībus
gentibus salutare tuū. an̄.
Da mercedē dn̄e sustinēti
bus te ut pphe tui fideles ī
ueniant. an̄. Lex p moysē
data est gr̄a ⁊ v'itas p iesū
xp̄z fc̄a ē al'a. ad bn̄d' an̄.
Tu bethleē t'ra iuda n̄ eris
minima: ex te eñ exiet dux
q̄ regat p'l'z meū israel.
an̄. Nolite tiḿe q̄nta eñ die
ueniet ad vos dn̄s deus nr̄.
Hec an̄ si festū sc̄i thome
n̄ uenerit i dn̄ica sēp i eodē
festo cantat' hoc mō. dicta
oroe festi cantat' tota an̄.
Deinde dr̄ v̄ Glīa pr̄i ⁊
Quo cōpleto itū cātat' eād
an̄ parū altius. postea v̄
Sicut erat. Et itez tercio
alti' cantat'. Deinde dr̄ v̄
dō de dn̄ica. Si vo i dn̄ica
venerit: q̄a festū celebratio
transfert' ad dies seq̄ntem
p̄dcā an̄ cantat' i dn̄ica ad
bn̄ loco an̄ .s. ¶ Aue maria
q̄ transfert' ad m̄ eiusdez
diei dn̄ice. Cātat' uero hoc
modo. p'rio cātat' tota an̄.
Deide dr̄ ps. Bened. cū
Glīa pr̄i Postea itez an̄
cātat' paz alti'. ¶ Deinde v̄
Sic erat Et tercio itū alti'
cantat'. Si vo p̄dictū festū
uenit i q̄tuor t'pib' cantat'
p̄dicta an̄ sic supra dictū ē
cū orōe ferie. Ad m̄. an̄.
Maria aūt cōseruabat oīa
v̄ba hec cōferēs i cord' suo
Feria iiij. q̄tuor tp̄z. Inuit'
Prope ē iā dn̄s. Venite ado
remus ps Venite. ¶ Istud
Inuit' cantat' cōtinue i feria
lib' dieb' usq; ad vigil' nat'
dn̄i. Secundum lucam.

In illo t̄. Missus est
gabriel āgelus a deo
in ciuitate galilee cui nom̄
nazareth. ad v̄giēz despon
satam viro cui nomen erat
Joseph de domo dauid et
nomen v̄gis maria. Et R̄
Om̄ sc̄i ambrosij ep̄i ultra. D.

Latet quidē diuīa miſteria nec facile ut x. ꝓphetici dictū: quiſq3 hoīuʒ pōt ſcire cōſiliuʒ dei. Sed tñ ex certis factis atq3 pceptis dñi ſaluatoris poſſum9 intelligere hoc ꝓpenſioris fuiſſe ꝯſilij ꝙ ea potiſſiuʒ electa eſt ut dominuʒ pareret que erat deſponſata viro.

Sciendū ꝙ Ꝝia ſubſcripta quarte q̄nte ⁊ ſexte ferie ac ſabbi cū añis de euuāgelio ad bñ ſēp dīr i ebda. iiij. tpꝝ ſuis dieb9. Si vō feſtū ſcī thōe i aliq̄ dictaꝝ dieruʒ occurrerit. Ꝝia diei illi9 ōīo mittūr cuʒ añ. ad bñ. Qd ſi iiij. tp̄a i penultia ebda celebrentur tūc loco dictaꝝ añaꝝ dicūt ad bñ i ultia ebda ſi neceſſe fuerit ille q̄ dicende erant in cōſimilib9 diebus: laudibus in ſuis locis remanentibus: que nō mutantur niſi pro feſto ſcī thome ut ſupra dictū ē. Ꝝ

Clama in fortitudine qui āñuncias pacē i ierl'ꝫ. Dic ciuitatib9 iude ⁊ hitatorib9 ſyō: ecce de9 nr̄ quē expectabamus adueīet. ℣ Super mōteꝫ excelſuʒ aſcende tu ꝙ euuangelizas ſyō exalta i fortitudie uocē tuā. Dic

Cur āt nō añq3 dīſpōſaretur ipleta ē. Fortaſſe ne diceret' ꝙ cōcepat ex adulterio. Et bñ utrūq3 poſuit ſcriptura ut deſpōſata eēt et ṽgo. Uirgo ut expers uiril' conſorcij uideret' deſpōſata ne temerate uirginitatis adureretur iſfamia cui grauis aluus corruptelle uideretur inſigne preferre. Ꝝ Orietur ſtella ex iacob et exurget homo de iſrael et confringet oēs duces alienigenarum. Et erit oīs tr̄a poſſeſſio ei9. ℣ Et adorabunt eum omnes reges terre omnes gentes ſuient ei. Et Lectio iij.

Caluit āt dñs aliquos dō ſuo ortu q̄3 d mr̄is

pudore dubitare. Sciebat
eiꝫ tenaꝫ eſſe v̓gis v̓ecūdiā
ꝛ lubricaꝫ famaꝫ pudoris.
Nec putauit oꝛt⁹ ſui fideꝫ
m̄ris iniurijs aſtruēdā. Ser
uatur itaqꝫ ſācte marie ſie
pudore itegra. Ita iuiolabi
lis opioē v̓gitas. Oportet
eiꝫ ſcōs ꝛ ab his teſtionū
h̄re q̇ foris ſunt ¶ Modo
ueiet dn̄ator dn̄s. Et nom̄
ei⁹ emanuel vocabitur.
Oriet̄ i diebꝫ ei⁹ iuſticia et
habūdancia pacis. Et
¶ Prophē p̄dicauerūt
naſci ſaluatoreꝫ de virgine
maria
Sp̄ſ dn̄i ſr̄ me euāgelizar̄
paupib⁹ miſit me ¶ Propꝫ
ſyon nō tacebo donec egre
diatur: ut ſplēdor iuſt⁹ ei⁹
Ecce ueiet dn̄s ut ſedeat cū
pricipib⁹ ꝛ ſoliū gl̄ie teneat
¶ Annūciate pplis ꝛ dicite
ecce ds ſaluator nr̄ ueniet.
¶ Miſſus ē gabriel
angelus ad mariā v̓ginem
deſponſataꝫ ioſeph

Preſta q̄s ops de⁹ ut
redēptiōis nr̄e uentura
ſolēnitas ꝛ p̄ntis nobis ui-
te ſubſidia ꝯferat ꝛ et̄ne be
atitudis p̄mia largiatur. P̱

Ecce ācilla dn̄i fiat m̄ ſcdꝫ
v̓bū tuū ¶ Ecce ācilla

Ioſeph fili dd̄ noli timere ac
cipe mariā cōiugeꝫ tuā qd̄
eiꝫ i ea natū ē de ſpū ſcō ē
all'a.
Ecce nom̄ dn̄i ueit d:
Elōgiquo ardēs furor
ei⁹ ꝛ grauis ad portanduꝫ.
Labia ei⁹ repleta ſūt idigna
tiōe ꝛ ligua ei⁹ q̄ſi ignis duo
rās. Sp̄s ei⁹ velut torrēs in
undās uſqꝫ ad mediū colli.
ad p̄dendas gētes i nihiluꝫ
ꝛ frenuꝫ erroris quod erat
in maxillis populorum.
Egredietur dominus et p̄
liabitur cuntra gētes ꝛ ſta
būt pedes ei⁹ ſupra mōtes

oliuaꝝ ad oriētē. Et ele-
uabit̄ ſ ōs colles ꝛ fluēt ad
eū ōs gētes Et.

Canticū erit uobis ſic
uox ſcificate ſolēni-
tatis ꝛ leticia cordis : ſic q̄
pgit cū tybia: ut ītret ī mō
tēz dn̄i ad fortez iſrael. Et
auditā faciet dn̄s glīā uo-
cis ſue: ꝛ terrorē brachij ſui
ondet ī cōmīatione furoris
ꝛ flāma ignis deuorantis.
Allidet ī turbine ꝛ ī lapide
grādis. ¶ Precurſor p̄ no
bis igredit̄ agnꝰ ſic macīa
ſecōz ordiez melchiſedech.
Pōtifex factꝰ eī etnū ꝛ ī ſe
culū ſcl'i. ¶ Ip̄e ē rex iuſtie
cuiꝰ gn̄atio n̄ hēt finē Pōti

A uoce eiꝫ dn̄i
pauebit aſſur ūga p
cuſſus. Et erit trāſitꝰ ūg:
fūdatꝰ quā requieſcere dn̄s fa
ciet ſup eū. In tympanis et
cytharis et ī bellis pcipuis
expugnabit eos: pparata ē
eiꝫ ab heri tophet a rege p
parata pfunda ꝛ dilatata.

Nutrimenta eī ignis: ꝛ ligna
multa. Flatꝰ dn̄i ſic torrens
ſulphuris ſuccēdens eā
Uidebūt gētes iuſtum tuū
ꝛ cūcti reges īclitū tuū. Et
uocabit̄ tibi nom̄ nouū qd̄
os dn̄i noiauit Et eris co
rona glīe ī manu dn̄i ꝛ dya
dema regni ī manu dī tui.
Et
De ſyon ueiet: dn̄s op̄s ut
ſaluū faciat pp'lꝫ ſuū
¶ Cōuertere dn̄e aliqn̄
tulū ꝛ ne tardes ueire ad ſ
uos tuos ¶ De ſyō ueiet d
regnaturꝰ eſt dn̄s emanuel
magnum nomen eius
Ecce deus meus ꝛ honori
bo eum : deus p̄ris mei et
exaltabo eū ¶ Dn̄s legifer
noſter dominus rex noſter
ip̄e ueniet ꝛ ſaluabit nos.
¶ Uigilate aīo ī p̄xio
eſt dn̄s deus n̄r
Intuemini quantus ſit glo
rioſus iſte qui ingreditur
ad ſaluandos populos.

IN illo t. Exurgēs maria abijt ī mōtana cū feſtiatione ī ciuitatē iude et itrauit ī domū zacharie et ſalutauit eliſabet. Et reliq̄.

MOrale ē oīb⁹: ut qui fidē exigūt: fidem aſtruāt. Et iō cū āgl's abſcō dita nūciaret: ut fid:s aſtrueret exēplo ſeioris ſēie ſterilqꝫ conceptū virgī marie nūciauit: ut poſſibile ōo oē quod ei placuerit aſſereret. Ubi audiuit hoc mar a nō q̄ſi icredula ō oraclo: nec q̄ſi icerta de nūcio: nec q̄ſi dubitās de exēplo: ſꝫ q̄ſi leta pro uoto: religioſa ꝑ offō: feſtia ꝑ gaudio: in mōtana preↄ̄. Quo eīꝫ iam ōo plena niſi ad ſupiora cū feſtiatiōe conſcēderet. Neſcit tarda molimīa ſci ſps gr̄a ¶ Emitte agnū dn̄e dn̄atorē t're. De petra d'ſti ad mōtē filie ſyō ¶ Oſtēde nobis dn̄e miāꝫ tuā ꝛ ſalutare tuum da nobis.

De petra:

TOllicite nos ſcē mulīes ſedulitatē quā ꝑgnātib⁹ ōbeatis exhibeꝫ cognatis. Mariā q̄ añ ſola ī itimis penetralib⁹ v'ſabat̄ nō a publico v'gitatis pudor: non a ſtudio aſpitas motiū nō ab offō plixitas itineris retardauit. In mōtana v'go cum feſtiatiōe: v'go offīj meōr: īiurie īmeōr: affcū uigēte nō ſexu relicta preↄit domo. Rorate celi deſup: ꝛ nubes pluāt iuſtū Apiat̄ t'ra ꝛ germinet ſaluatorē ¶ Emitte agnuꝫ dn̄e dn̄atoreꝫ t're: de petra deſti ad monteꝫ filie ſyon. Apiatur.

DIſcite v'gīes nō circūcurſare ꝑ aliēas eđs: nō demorari in plateis: nō aliquos ī publico cōmiſcere ſmoēs. Maria ī domo ſera feſtiat ī publico: māſit apđ cognatāꝫ ſuam etiā tribus meſib⁹. Et eīꝫ q̄ ꝑꝑ officiuꝫ venerat īmberebat officio.

Manſit tribus menſibus nõ
quod dom⁹ eã delectaret aliq̃
ſed quia frequenti⁹ videri in
publico diſplicebat ¶ Ger
minauerũt cãpi heremi ger
men odoris iſrael: quia ecce
deus noſter cum virtute veniet. Et
ſplẽdor ei⁹ cũ eo Ex ſyõ
ſpẽs decoris ei⁹ deus noſter ma-
nifeſte ueiet. Et
Cõſtantes eſtote videbitis
auxiliũ dñi ſup uos
Ad te dñe leuaui aĩaȝ meã
veni et eripe me dñe ad te
cõfugi ¶ Ueni dñe ꝛ noli tar
dare relaxa faciora plebis
tue iſrael. ¶ Deus a libano
ueiet ꝛ ſplẽdor ei⁹ ſic lumẽ
erit ¶ Ego aũt ad dñz aſp
iciaȝ ꝛ expectabo deũ ſalua
toreȝ meũ ¶ Ex quo
facta ẽ uox ſalutatiõis tue
ĩ auribus meis exultauit in
gaudio ĩfans ĩ utero meo aĩa

Excita qs dñe
potentiaȝ tuaȝ ꝛ ueni
ut q̃ in tua pietate cõfidũt
ab omni citius aduerſitate
liberentur. Qui vi.

Ecce cõpleta

Aue maria
Ecce cõpleta ſũt oĩa q̃ dcã
ſũt p angl'z de virgie maria

Anno q̃ntodecio ipiꝰ
tiberij ceſaris pcurã
te põcio pilato iudã Et R̷

Redẽptoris pauloꝝ
quo tpre verbum p
dicationis accepit medĩato
roãne rei publice pricipe ꝛ
iu de regib⁹ deſignatur cũ dĩ
Anno q̃ntodecio ipiꝰ tibe-
rij ceſaris pcurante põcio
pilato iudã: tetrarcha autẽ
galilee herode. philippo aũt
frẽ ei⁹ tetrarcha ythuree: ꝛ
traconitidis regiõis. ꝛ lyſa
nia abiline tetrarcha: ſub
pricipibus ſacdotũ anna ꝛ
chaypha fcm̃ ẽ v̈buz dñi ſu
iohẽz zacharie filiũ ĩ deſerto.

Qr eiꝫ illū ꝑdicare ueiebat
q̄ ex iuda quodā ꝛ multos
ex gētib⁹ redēptur⁹ erat: ꝑ
reges gētiū et ꝑncipes iude
oꝝ ꝑdicatiōis ei⁹ tpa deſi-
gnat. ℞ Egredietᷣ vga de
radice ieſſe: ꝛ flos de radice
ei⁹ aſcendet. Et erit iuſticia
cīgulū lūboꝝ eius: ꝛ fideles
cīctoriū renuꝫ ei⁹ ℣ Et req̄
eſcet ſr̄ eū ſps dn̄i: ſpa ſapie
ꝛ itellectus: ſpa ɔſilij ꝛ for-
titudinis. Et Lectio ij.

Qr āt gētilitas colligē
da erat et iudea pro
culpa ꝑfidie diſpgeda: ipſa
quoqꝫ deſcriptio t̄reni pri-
cipat⁹ oñdit. Qm̄ ꝛ i roma
na re publica vnus ꝑfuiſſe
deſcribiᷣ: ꝛ i iude regno ꝑ
q̄rtā ptē ꝑlimi pricipabātᷣ.
℞ Radix ieſſe qui exurget
iudicare gētes i eum gētes
ſꝑabunt. Et erit nomē eius
bn̄dictū i ſc̄la. ℣ Sup ipm̄
ɔtiebūt reges os ſuū ipſuꝫ
gētes deꝑcabūtᷣ Et.
V Oce ꝛ eꝫ re- kiiij.

dēptoꝛis nr̄i, di. Dē reg. iii
i ſeipſ diuiſū deſolabiᷣ. Liq̄t
ergo qꝛ ad finē regni iudea
ꝑuenerat: q̄ tot regib⁹ diui-
ſa ſubiacebat. Apte quoꝫ n̄
ſolū q̄b⁹ regib⁹ ſꝫ q̄b⁹ et ſa-
cerdotib⁹ actū ſit ōmōſtratᷣ
Ut q̄a illuꝫ iohēs baptiſta
ꝑdicaret q̄ ſit rex ꝛ ſacerdos
exiſteret: Lucas euuāgeliſta
ꝑdicatiōis ei⁹ tpa ꝑ regnū
ꝛ ſacerdotiū deſignaret. ℞
Ueni dn̄e ꝛ noli tardare re
laxa facinoꝛa plebi tue. Et
reuoca diſꝑſos i trā ſuaꝫ. ℣
Excita dn̄e potētiā tuam ꝛ
ueni ut ſaluos facias nos Et
Ad laud an̄ de fer. ſ. an̄.
Benigne fac Luꝫ ſuis ps.
Sꝫ ad cāticū ſabbi ꝑxi ꝑce
dent nat dn̄i an̄ Expectetᷣ
ſeper dr̄ niſi vig̃ dcē nat.
i ſabbō eueniᷣ Et tunc an̄
Expectetᷣ. dr̄ ad cāticum in
ſabbō ebdē precedētis an̄
Expectetᷣ ſic pluuia eloquꝫ
meū ꝛ deſcēdat ſr̄ nos ſic ros
de⁹ nr̄. Cāticū Audite ce.

¶Quõ fiet iſtud angl'e dī q̄a uirũ ĩ ꝯcipiēdo nõ ptuli audi maria uirgo xp̄i Sp̄s ſcs̄ ſuꝑueniet ĩ te ⁊ v̄tꝰ altiſſimi obũbrabit tibi.

DEꝰ q̄ ꝯſpicis q̄a ex nr̄a prauitate affligimur ꝯcede ꝓpiti⁹: ut ex tua uiſitatōe ꝯſolemr. Qui ui.

HRes ſic nos exiſtimet hõ ut miniſtros xp̄i et diſpēſatores miſterioꝝ dei hic iã q̄rit̃ int̃ diſpēſatores ut fidel' q̃s iueniat.

EXcita dn̄e potentiam tuã ⁊ ueni: ⁊ mag̃ nobis v̄tute ſuccurre: ut p auxiliu3 gr̄e tue: qd̄ nr̄a peccā ꝑpediunt idulgētia tue ꝓpitiationis accelleret. Qui ui

Ecce ueiet rex Occurramꝰ obuiã ſaluatori nr̄o ¶Ueite

ET orauit ezechias ad dn̄z dicēs. Dn̄e exercituũ d̄s iſrl': q̄ ſedes ſr̄ cherubi3: tu es d̄s ſolus oīu3 regnoꝝ t̄re. Tu feciſti celũ ⁊ t̄ram. Inclina dn̄e aurē tuã: ⁊ audi apri oclos tuos dn̄e ⁊ uide audi oīa v̄ba ſenacherib q̄ miſit ad blaſphemãdũ deũ uiuētē ¶Canite tuba ĩ ſyõ uocate gētes ãnũciate pplis ⁊ dicite. Ecce d̄s ſaluatoꝛ nr̄ adueniet ¶Annũciate et auditũ facite: loquimini et clamate. Ecce

UEre ei3 dn̄e deſtas fecerũt reges aſſyrioꝝ t̄ras ⁊ regiões eaꝝ ⁊ dedert deos eaꝝ igni. Nõ ei3 erãt dij: ſ3 opa manuũ hoīum ligna ⁊ lapides ⁊ ꝯminuerũt eos. Et nũc dn̄e d̄s nr̄ ſalua nos de manu eiꝰ: ⁊ cognoſcant oīa regna t̄re q̄a tu es dn̄s deus ſolus ¶Nõ auferetur ſceptrum de iuda et dux de femore eius donec ueiat q̄ mittendus eſt. Et ipſe erit expectatio gētiũ

Pulchriores ſūt ocl'i eius vīo :
et dentes eius lacte candidio
res . Et

ET miſit yſaias filius
amos ad ezechiā di-
cēs. Hec dic dñs deus iſrl'. Pro
quibus rogaſti me de ſennacherib
rege aſſyrioꝝ: hoc ē vbum
qd locutus ē dñs ſr eū. De-
ſpexit te : ſubſanauit te vgo
filia ſyon : poſt te cap̄ mouit
vgo filia ierl'z: cui exprobra-
ſti ⁊ quē blaſphēaſti: et ſup
quē exaltaſti uocē tuā: ⁊ le
uaſti altitudīez ocl'oꝝ tuoꝝ
ad ſcm̄ iſrl'. ¶ Me oꝫ minui
illū āt creſcere. Qui poſt me
venit an̄ me fcūs ē: cuius n̄ ſum
dignus corrigiā calciamēti eius
ſoluere. ¶ Ego baptizaui
uos aq̄ ille autē baptizabit
uos ſpū ſcō. Qui

VOs iq̄
ꝯuēio o iudei q̄ uſq; in
hodiernū diē negaſtiſ filiū
dei. Nōne uox vr̄a ē illa: qn̄
uidebatis eū miracl'a faciē
tē atq; tēptātes dicebatis.

Quouſq; aīas nr̄as cruciās.
Si tu es xp̄s dic nobis pa
lā. Ille āt ad cōſideratione
miracl'oꝝ nos iuitabat di-
cens Opa q̄ ego facio ipſa
teſtioniū phibent de me: ut
xp̄o teſtioniū diceret nō v
ba ſ; fcā. Uos āt agnoſcen
tes ſaluatorē q̄ opabat̄ ſa-
lutē i medio vr̄e t̄re aditſē
tes in malo aiſtis. Tu de te
ipo dicis teſtioniū. Teſtio-
niū tuū nō ē uerꝝ ¶ Naſcet̄
uobis puulus ⁊ uocabit̄ ds
fortis. Ipe ſedebit ſr thro-
nū dd p̄ris ſui ⁊ iparabit cuius
ptās ſr humeꝝ eius ¶ In ipo
bn̄dicēt oēs tbus t̄re oēs gē
tes ſuiēt ei. Ipe

SEd ad hec ille qd uo-
bis reſpōdit aduertere
noluiſtis. Nōe ſcriptū ē i le
ge vr̄a q̄ duoꝝ hoiū teſtio
niū vū ſit. Preuaricatores le
giſ itēdite legē. Teſtiōs q̄ri
tis d xp̄o. In lege vr̄a ſcrip
tū ē q̄ duoꝝ hoīu teſtiōs v
ū ſit. Procedāt ex lege vr̄a

nō tm̄ duo ſed et plures te
ſtes xp̄i: ⁊ dicūt auditores
legis ⁊ nō factores Ecce iā
uenit plenitudo tp̄is i quo
miſit de⁹ filiū ſuū i t̄ris na
tū ex mulīre fc̄ƺ ſub lege: ut
eos q̄ ſub lege erāt redim̄
Propt̄ nimiā caritatē ſuā
q̄ dilexit nos ds̄ filiū ſuum
miſit in ſimilitudinē carnis
pcc̄i. Ut

Sic yſaias teſtioniū d̄
xpo. Ecce iq̄t v̄go i
ut̄o ↄcipiet ⁊ pariet filiuƺ ⁊
uocabit̄ nomē ei⁹ emanuel
qd̄ ē īt̄ptatū nobiſcū deus.
Accedat ⁊ ali⁹ teſtis Dic ⁊
tu ieremias teſtioiū de xp̄o
Hic ē iq̄t ds̄ nr̄ ⁊ nō extiabit̄
ali⁹ ad illū. Hic adinuenit oēƺ
uiā ſcīe ⁊ dedit eā iacob pu
ero ſuo ⁊ iſrl̄ dilecto ſuo
Uirgo iſrl̄ reuertere ad ciui-
tates tuas Uſqƺquo doléſ
guerſis gn̄abis dn̄s ſaluato
rē oblationē nouā i t̄ris ā-
bulabūt hoies i ſaluatoƺ
In caritate tua ppetua di-
lexi te iō attraxi te miſerās
tui. Uſqƺ.

Anno q̄ntodecio ipij
tiberij ceſaris pcurā
te pōcio pilato iudā Et ce.

Dicebat iohs
ad turbas q̄ exibant
ut baptizarēt ab eo genimia
uipaꝝ q̄s oſtēdit nobis fuge
re a uēt̄a ira. Uētā eiƺ ira ē
aiaduerſio ultiois extreme
q̄ƺ tc̄ pccōꝝ fugere nō ualet:
q̄ nūc ad lamēta pn̄ie nō re
currit Juraui dicit dn̄s ut
ulterius iā nō iraſcar ſ̄z trā mō
tes eiƺ ⁊ colles ſuſcipient iu-
ſticiā meā Et teſtin pacis
erit i terrƺ Iux ē ſal⁹ mea
ut ueniat ⁊ iuſticia mea ut
reuelet̄ Et

Et notādū qd̄ male ſo
boles maloꝝ pētū ac
tiōēs imitātes genimia ui
paꝝ uocant̄. Qr p hoc qd̄
bois inidēt eoſqƺ pſequūt̄:
q̄ q̄buſdā mala retbuūt q̄
leſiones pris exq̄rūt qm̄ i
biſ oibus priorum ſuorū

carnalium uias ſequunt᷑. q̄
venenati filij de venenatis
pentibus nati ſunt. ¶ Nō
diſcedimus a te uiuificabis
nos dn̄e: et nomen tuū inuo-
cabimus. oſtende nobis facieʒ
tuā. Et ſalui erimus.
Memēto nr̄i dn̄e i bn̄placi
to ppl̄i tui uiſita nos in ſa-
lutari tuo. Et ſal.
Sed q̄a iā peccauim⁹
q̄a uſu male ↄſuetu-
dinis inuoluti ſum⁹: dicat q̄d
nobis faciendū ſit ut fugere
a uētura ira ualeam⁹. Seq̄t.
Facite ergo fructus dignos
pn̄ie. ¶ In q̄b⁹ v̄bis notādū
ē q̄ amicus ipōſi non fructuſ
pn̄ie ſed dignos pn̄ie amo-
net eē faciēdos ¶ Intuemi
quāt⁹ ſit iſte q̄ igreditur ad
ſaluādas gentes ipe eſt rex
iuſtie. Cui⁹ gn̄atō n̄ hēt fiez
¶ Precurſor p nobis igre
di ſcōꝝ ordieʒ melchiſedech
pōtifex fact⁹ ē i etn̄ū. Cui⁹
¶ Canite tuba i
i ſyon q̄a ppe eſt dies dn̄i
ecce ueniet ad ſaluandū nos
all'a all'a. ¶ Dn̄s reḡ
¶ Ecce ueiet deſiderat⁹
cūctis gentibꝫ ⁊ replebitur
gl'a domus dn̄i all'a.
Iubila. ¶ Erunt p̄ua i
directa ⁊ aſpera in uias pla
nas ueni dn̄e ⁊ noli tardar̄
all'a. Deus deus me⁹
Dn̄s ueiet occurrite illi di-
centes: magnū p̄icipium ⁊
regni ei⁹ nō erit finis. deus
fortis dn̄ator p̄iceps pacis
all'a al'. ¶ Bn̄dicite.
Oēs ſmo tu⁹ dn̄e a regali
bus ſedibꝫ ueiet al'. ¶ Laud
¶ Fr̄es ſic uoſ.
Aue maria g. p. d. t. b. tu i
mulieribꝫ all'a ¶ Fratres
ſic uos
Mihi āt p mimo ē ut
a uobis iudicer aut
ab hūano die ſꝫ neqꝫ me ipꝫ
Itaqꝫ nō ⁊ iudico
Nolite ante tp̄s iudicare
quo adusqꝫ ueniat dn̄s qui
et illuīabit abſcondita tene
brarū et maifeſtabit cōſilia

cordium et tunc laus erit
vnicuiqꝫ a deo
Canite tuba Dixit
dñs
Fres sic uos
Joseph fili dauid noli tiere
accipere mariaꝫ ꝯiugē tuaꝫ
quod eiꝫ i ea natū est ḋ ſpū
ſcō est all'a

Aue maria
Habitationē tuam et
igreſſum tuū ꝛ itroi
tū tuū ego cognoui. ꝛ iſa-
nia tua contra me est. Cuꝫ
fureres aduerſum me ſup-
bia tua aſcēdit i aures me-
as. Ponā ergo circulum in
narib' tuis ꝛ frenū i labijs
tuis: ꝛ reducam te in viā p
quaꝫ venisti. Tibi aūt hoc
erit ſignū Comde hoc āno
q̄ ſponte naſcunt: et in āno
ſcdo pois ueſcere
In anno autem ſcdo
ſeiate ꝛ metite ꝛ plā
tate vineas ꝛ comedite fru
ctus earū. Et mittet id qḋ
ſaluatū fuerit ḋ domo iuda
ꝛ quod reliquū est radicem
deorſu: ꝛ faciet fructū ſur-
ſum q̄a de ierusalē exibunt
reliq̄e ꝛ ſaluatio de monte
ſyon. Zelus dñi exercituū
faciet istud
Propterea hec dic dñs
ḋ rege aſſyrioꝝ. Nō
intrabit ciuitatem hanc: et
non iaciet ibi ſagittā ꝛ non
occupabit eam clipe' ꝛ nō
mittet i circuitu ei' aggerem.
In via qua uenit per
eam reuertet: ꝛ ciuitatem
hāc nō ingredie̅t dicit dñs
Et protega ciuitatē istam ut
ſaluē eam propt̄ me ꝛ pp
dauid ſuū meum
Greſſus est aūt an-
gelus dñi ꝛ pcuſſit i
caſtris aſſyrioꝝ cētū octo-
gīta q̄nqꝫ milia Et ſurrexe
rūt mane et ecce oīa cada-
uera mortuoꝝ. Et egreſſ'
est ꝛ abijt. Et reuerſus est
ſēacherib rex aſſyrioꝝ ꝛ hi
tauit i niniue. Et factū est

cū adoraret ī tēplo nesrach
dū ſuū ad rameləch ſaraſar
filij ei⁹ pcuſſerūt eū gladio
fugerūtq3 ī trāʒ arach ⁊ re
gnauit aſſaradon filı⁹ eius
pro eo.

IN dieb⁹ ill'. Egrota
uit ezechias uſq3 ad morte
Et íntrauit ad euʒ yſaias et
dixit ei. Hec dicit dñs. Di
ſpone domui tue q̄a morie
ris tu ⁊ nō viues. Et cōuer
tit ezechias faciem ſuaʒ ad
parietē ⁊ orauit ad dñʒ et
dixit. Obſecro dñe memēto
q̄ſo quō ābulauerīʒ corā te
ī vitate ⁊ ī corde pfecto: et
qd bonū ē ocul' tuis feceri.
Et fleuit ezechias fletu ma
gno.

ET factū eſt v̄bū dñi
ad yſaiaʒ dicēs. Uade
⁊ dic ezechie. Hec dicit do
minꝰ de⁹ dd pris tui. Audi
ui oroīʒ tuaʒ ⁊ vidi lacrimas
tuas Ecce ego adiciā ſuper
dies tuos q̄ndecī ānos. Et
de manu regis aſſiriorum
eruā te ⁊ ciuitatē iſtā: ⁊ pro
tegam eam.

HOc āt tibi erit ſignū
a dño: q̄a faciet dñs
v̄bū hoc qd locut⁹ ē. Ecce
ego reuerti faciaʒ umbraʒ
linearuʒ p q̄s deſcēderat in
orologio achaʒ in ſole re
troſū decē lineis: ⁊ reuerſ⁹
eſt ſol decē lineis p gradus
quos deſcenderat.

SCriptura ezechie re
gis iude cū egrotaſſʒ
et cōualuiſſet de īfirmitate
ſua Ego dixi īdimidio dieʒ
meoʒ uadā ad portas īferi
Queſiui reſiduū ānorū me
orum. Dixi n̄ videbo dñʒ dū
ī t̄ra viuent ū ꝛc̄. Et iuſſit
yſaias ut tolleret maſſaʒ d
ficis ⁊ cathaplaſmaret ſup
uuln⁹ ⁊ ſanaret. Et dix eze
chias. Quod erit ſignum
q̄a aſcēdā ī domū dñi

IN tp̄e illo miſit m a
rodach. baladaʒ fili⁹
baladā rex babiloīs libras
et munera ad ezechiam.

13

Audierat enim q egrotaſſet et conualuiſſet: letatus eſt autem ſuper eis ezechias: et oſtendit eis cellam aromatum et argenti et auri: et odoramentorum et vnguenti optimi et oēs apothecas ſupellectil ſue ⁊ vniuerſa que iuēta ſunt i theſauris eius.

Notādū q ſi vig nat dñi venit i dñica: off n fit hoc mō. Inuit de vig hymn d aduētu ant pis v et lec. et R i pⁱo noct ⁊ i ſcdo dūr de dñica. In tcio vo noct an i pſl d dñica v d vig. Tres lec de omel uig cuz R ſuis: Laudes vo d vig cu cmeō d dñica. Silr a p totu diez cātant ⁊ legunt de uig. An vo de laudib dñice dūr ad lau. ſabbi pcedētis: ita tn q ad canticuz ſabbi Audite celi or an Expectetur ⁊ ad bñd an. Ecce cōpleta ſūt Item notādū: q ſi nat dñi die dñica venit qtuor tpra celebrant i penitēa ebdōa: qa tūc i ſabbato an nat agit offz d uig Vltio die ante uig nat dñi ueſpe p mortuis n dūr Ad mat uig nō or offm beate vgis marie ſz reſuit p oct nat ⁊ or uſq p cpletoriū an uig ephie. Deide nō or uſq p oct ephie. De ſpālibus an laudū q ponūt an nat dñi fiat ſic i ſubſcriptis vij. tabul oñet. Pⁱa tabla

In āno illo i quo nat dñi i dñica ueiet ſm ſequētez tabulā pcedatur. Feria qrta tcie ebde aduēt ad lau ⁊ p hō diei an Prophete predi. cuz ſuis an. Ad bñ. an Miſſus ē ga. Ad M an Ecce ācilla do Fei v. ad lau an Tibi ſoli Cū reliqs de pſal. ad bñ a Cōſolamini ad Ma an Letamī Fer vj. ad lau an. Spū pnci. Ad bñd ant. Ex quo fcā eſt ad M an O ſapiā Sabbō ad l. an

Benigne fac. Ad cāticū an
Expectetur. ad bn̄d an̄.
Quomō fiet ad M ā. O
adonay. Dn̄ica iiij. ad l.
ꝛ per ho an̄ Canite tuba
ad bn̄ an̄ Aue maria ad
M an̄ Joſeph Feria ij.
q̄rte ebd̄e aduēt⁹ ad laud ꝛ
p ho. ā. Ecce ueiet ad be
an̄ Egrediet ad M an̄
O radix ieſſe Fer ij. ad l
ꝛ p hoꝛ an̄. Rorate celi.
ad bn̄d an. In bethleem
ad M. an. O clauis dd.
Fer iiij. feſtū ſcī thōe i lau
ad ꝯmo. aduēt⁹ an. Nolite
tīere ad M. an. O oriēs
Feria v. ad lau ꝛ p hoꝛ an.
De ſyon ad bn̄ an. Vigi
late aīo ad M. an O rex
Fer vj. ad lau ꝛ p hoꝛ an̄.
Coſtantes ad bn̄ an Ecce
ꝯpleta ad M ā. O hema
nuel Sabbō vigil. nat dn̄i
ad lau et p hoꝛ an. Judea
ꝛ ierlz. Ad bn̄ an Oriet
ſic ſol ad M. ā. Dū ortꝰ
fuerit. Tabula ſcd̄a.

In āno illo i quo nat
dn̄i. Fer ij. ueiet fiat
ſic i ſequēti tabula ꝯtinet.
Fer v. ſcd̄e ebd̄e aduēt⁹ ad
lau ꝛ p ho. an. De ſyō ue
ad bn̄ ā Vigilate ad M ā
Qui p⁹ me ueit Fer vj. ad
lau ā. Spū pricip ad bn̄ ā
Dicite puſill ad M. an̄
Cātate dn̄o Sabbō ad l. ā
Benigne fac. ad bn̄d an.
Leuabit dn̄s. Ad M. an.
O ſapia Dn̄ica iij. ō aduē
tu ad lau ꝛ p ho. an Veiet
dn̄s ad bn̄ an. Sup ſoliū
ad M an Beata es maria
Fer ij. ſcie ebd̄e ad lau. et
p hoꝛ an. Ecce ueiet dn̄s
ad bn̄d an. Egrediet v̓ga
ad M an̄. O adonay ꝛ
Fer iij. ad lau ꝛ p hoꝛ an.
Rorate celi ad bn̄ ā. In
bethleē ad M ā O radix
Feria iiij. ad lau. ꝛ p ho an
Prophe p̄di ad bn̄d an̄.
Miſſus eſt ad M an̄ O
clauis dd Fer v. feſtuʒ ſci
thōe ad ꝯmeō. aduent⁹ an.

Nolite timere. ad ues. ad
cōme. ad. M. an. O oriens.
Fer. vj. ad lau. ꝛ p hō. an.
Conſtātes. Ad bn̄. an. Ex
quō facta ē. Ad. M. an. O
rex gētiū. Sabbō ad lau:
ꝛ p hō. an. Canite tuba.
cant. an. Expectetur ad bn̄
an. Ecce completa. ad. M
an. O hemanuel. Dn̄ica
iiij. an̄ uigil' nat' dn̄i. ad lau.
ꝛ p hō. an. Judea ꝛ ierl'm.
Ad bn̄. an. Oriet. ad p̄me
de dn̄ica. an. Aue maria.
Tabula tertia.

In āno illo ī quo nat'
dn̄s. fer. iij. uenit p̄-
cedatur hāc ſubſcriptā tabu
lā. Fer. vj. ſcōe ebōe aduē
tꝰ ad lau. ꝛ p hō. an. Cō
ſtantes. Ad bn̄ an. Dicite
puſill'. ad. M. an. Cantate
dn̄o. Sabbō ad lau. an. Be
nigne: ad bn̄. an. Leuabit
dn̄s. ad. M. an. O ſapiā.
Dn̄ica. iiij. ad lau. ꝛ p hō. ā
Ueniet dn̄s. ad bn̄. an. Sup
ſol'. ad. M. ā. Bt̄a es maria

Fer. ij. ſcōe ebōe aduentꝰ
ad lau. ꝛ p hō. an. Ecce ue
niet. ad bn̄. an. Egreditur.
ad. M. an. O adonay. Fer.
iij. ad lau. ꝛ p hō. an. Rora
te celi. ad bn̄. an. Tu beth-
leem. ad. M. an. O radix.
Fer. iiij. ad lau. ꝛ p hō. an.
Prophē p̄di. Ad bn̄d. an.
Miſſus eſt. Ad. M. an. O
clauis. dd. Fer. v. ad lau. ꝛ
p hō. an. De ſyon. ad bn̄.
an. Uigilate. ad. M. ā. Ori
ens. Fer. vj. feſta ſcī thome
p cōme. ad ueſꝑ. an. Nolite
time'. An ueſꝑ. an. O rex gē
tiuꝫ. Sabbō ad lau. an. Be
nigne fac. ad cātico. an. Ex
pectet'. ad bn̄. an. Quō fiet
ad. M. ā. O hemāuel. Do
mica. iiij. ad lau. ꝛ p hō. an.
Canite tuba: Ad bn̄d: an.
Ecce cōpleta. Ad. M. an.
Aue maria. Fer. ſcōa uigil.
nat' dn̄i. ad lau. ꝛ p hō. an.
Judea ꝛ ierl'm. Ad bn̄d. an.
Orietur. Ad. M. an. Dum
ortus. Tabula quarta.

In āno illo ī quo nat̃
dñi. feria q̃rta ueiet̃
fiat ſic ī ſeqnti tabula ↄtiet̃
Sabbō ſcōe ebde aduent⁹
ad lau an̄ Benigne ad cā
ticū ā Expectet̃ ad be. ā.
Laudabit dñs ad M̄a. an̄
Ante me nō ē. Dñica iiij.
de aduētu ad lau ⁊ p ho ā.
Ueiet dñs ad bñ an̄ Sī
ſoli ad M̄ ā Bt̃a es ma
feria ij. t̃cie ebde ad lau ā.
Obſeā ad be ā Dic dñs
ad M̄a an̄ O ſapiencia
feria t̃cia ad lau ⁊ p ho an̄
Rorate celi. ad bñd an̄.
In bethleez ad M̄a an̄.
O adonay feria q̃rta ad
lau ⁊ p ho an̄ Prophē p̄
ad be ā Miſſus ē ad M̄ ā
O radix Fer. v. ad lau et
p ho an Coſtātes ad be ā
Ex quo fc̄a ē ad M̄a an̄.
O oriens Sabbō feſtū ſcī
thōe ad be. p ↄmeō adueā
Nolite tiere Ad M̄. an̄.
O rex gentiū Dñica q̃rta
ad l. ⁊ p ho ā Canite tuba.

ad benedi an̄. Aue maria
ad M̄ an Joſeph fili dd.
Fer. ij. iiij. ebd̄ ad l̃ ⁊ p ho ā
Ecce veniet ad bene. an̄.
Ecce ↄpleta. ad M̄. an̄.
O hemanuel Feria tercia
vigil̃ nat̃ dñi ad t̃ ⁊ p ho ā
Judea ⁊ ierl̃z Tabl̃a. v.
In āno illo ī quo nat̃
dñi. Fer. v. veiet ſz
ſeq̄ntē tabulā pcedat Fer.
ij. t̃cie ebde aduēt⁹ ad lau ⁊
p ho ā Ecce veiet ad be ā
Egrediet̃ ad M̄ an Btā̃ȝ
me dicent Fer. iij. ad lau.
⁊ p hoȝ an Dele domine
ad be ā. cōſurge ad M̄. ā
O ſapia Fer. iiij. ad lau. ⁊
p hoȝ an̄ Prophete pdi.
ad be ā Miſſus ē ad M̄ā
O adonay Fer. v. ad lau
⁊ p hoȝ an̄ De ſyon ne.
ad bñ an Uigilate animo
ad M̄. an̄. O radix ieſſe
Fer. vj. ad lau ⁊ p hoȝ an̄.
Coſtātes ad be ā Ex quo
fc̄a ē ad M̄. an O clauis
Sabbō ad lau ā Benigne

ad canticū. an. Expectef.
ad bn̄. a. Quo fiet. ad M.
an. O orient. Dn̄ica iij. ad
lau. ⁊ p hō. an. Caite tuba
ad bn̄. an. Nolite time͂ ad
M. an. Aue maria. Fer. ij.
in qua traſfertur feſtuz ſcī
thome. ad bn̄. a. Dicit dn̄s
In ueſ. ad ɔme. aduēt⁹ an.
O rex gētiū. Fer. iij. ad lau
⁊ p hō. an. Rorate celi ad
bn̄. an. Ecce ɔpleta ad M
an. O hemanuel. Fer. iiij.
uigil' natiuitatis dn̄i. ad lau
⁊ p hō. an. Judea ⁊ ierl'm.
Secta tabula.

In āno illo i quo nat
dn̄i. fer. vj. ueniet ſi
ut ſ ē in ſequēti tabla ɔtinet
Fer. ij. iij. ebdē aduētus in
q̄ traſferet feſtuz ſcē lucie in
lau. ad ɔme. aduentus. an.
Egreditur. Explecto uero
offi° b̄te lucie cū ɔme. adue
tus dn̄r. an. lau. ij. fer. ſine
nota cuz ſuis ps. tm̄ i. an.
Ecce ueniet dn̄s. Cur ſing
an. ut in breuiario ɔtinet.

In ueſ. ad ɔme. aduēt⁹. an
Btam me dicet. Feria tcia
ad lau. an. De celo domine.
ad bn̄. an. Cōſurge ɔſurge.
ad M. an. Eleuare eleuar.
Fer. iiij. ad lau. ⁊ p hō. an.
ad bn̄. a. Miſſus
eſt. ad Mag. an. O ſapia.
Feria v. ad lau. ⁊ p lau. an.
De ſyō ad bn̄. a. Uigilate
aio ad M. an. O adonay.
Fer. vj. ad lau. ⁊ p hō. an.
Conſtantes ad bn̄. an. Ex
quo facta ē ad M. an. O
radix. Sabbato ad lau. an.
Benigne ad cāticū. an. Ex
pectef. ad bn̄. an. Quo fiet
ad M. an. O clauis. Dn̄i
ca. iiij. ad lau. ⁊ p hō. an.
Canite tuba. ad bn̄o. an.
Aue maria. ad Mag. an.
Joſeph fili dauid. Fer ſcda
iiij. ebdē feſtuz ſcī thom.
ad lau. p ɔme. aduēt⁹ an.
Nol te timer. ad M. a. O
oriēs. Fer. iiij. ad lau. ⁊ p hō
an. Rorate celi. ad bn̄. an.
Tu bethleem. ad M. an.

O rex gētiū Fer̄ q̄rta ad
lau ⁊ p ho ā Prophē p̄di.
ad bn̄o an̄. Ecce ꝯpleta
ad Maḡ ā O hemanuel
Fer̄ v. uigil̄ nat̄ dn̄i ad l̄.
⁊ p ho an. Judea ⁊ ierl̄m
cum ſuis an̄. Ad bn̄o an̄.
Orie̅ ad M ā Dū ort᷒

I Tabula vij.
IN āno i quo nat̄ dn̄i
ſabbō ueīet ſcd̄ʒ ſequētem
tabulaʒ p̄cedat̄. Feria t̄cia
t̄cie ebd̄e aduēt᷒ ad l̄. ⁊ per
ho ā Rorate celi ad be ā
Tu bethleeʒ Ad M. an̄
Eleuare eleuare Fer̄ q̄rta
ad l̄. ⁊ p ho ā amplius la
ad be ā Miſſ᷒ ē ad M ā
Ecce ancilla Fer̄ v. ad l̄ ā
Tibi ſoli ad be an̄ Con
ſolami ad M ā O ſapia
Fer̄ vj. ad lau ⁊ p ho an̄.
Conſtātes ad be. an Ex
quo fcā eſt Ad Ma. an̄.
O adonay Sabbō ad l̄. ā
Benigne ad canticum an̄
Expectetur Ad bene. an̄
Quō fiet. ad M an̄ O

radix. Dn̄ica iiij. ad l̄ ⁊ p
ho ā Caīte tuba ad be. ā
Aue maria. Ad Ma. an̄t
Joſeph fili dd̄. Feria ſcd̄a
q̄rte ebd̄e ad lau ⁊ p ho an
Ecce ueniet. Ad bn̄ an̄.
Egredietur. Ad Ma. an
O clauis dd̄ Fer̄ iij. feſtū
ſcī thōe ī lau p ꝯmeō. ad-
uent᷒ an̄t. Nolite timere
In veſp p ꝯmeō. aduēt᷒ ā
O oriens Fer̄ q̄rta ad l̄.
⁊ p ho an Prophete p̄di.
ad bn̄ an Ponaʒ in ſyon.
Ad M an O rex gentiū.
Fer̄ v. ad lau ⁊ p hoꝛ an̄t.
De ſyō ueīet Ad bn̄ an̄t.
Ecce ꝯpleta ad Ma. an̄t.
O hemanuel Fer̄ vj. vigi
nat̄ dn̄i ad lau ⁊ p hoꝛ an̄t
Judea ⁊ ierl̄ʒ ad bene. an
Orie̅ ad M ā Dū ort᷒.
In vigil̄ nat̄ dn̄i. Inuit.
Hodie ſcietis q̄a ueīet dn̄s
Et mane vidbitis gl̄aʒ ei᷒
p̄s Uenite Hymn᷒ d̄ ad
uētu an̄t ⁊ pſal. d̄ feria. v̄.
Hodie ſcietis q̄a ueīet dn̄s

Et mane uidebitis glīā eiꝰ
CUm eſſet / deſpōſata mr̄ maria ioſeph añq̄ꝫ cōuenirēt iuenta ē ī vt̄o hn̄s de ſpū ſācto Et R̷.

QUe fuit neccitas ut deſpōſata eēt maria ioſeph niſi ꝑpea q̄ꝫ hoc ſacramētū dyabolo celaret̄ et ille malignꝰ fraudis ɔmēta aduerſus deſpōſatā v̄ginē nulla pcitꝰ iueniſſet. Uel iō deſpōſata fuerat ioſeph ut nato īfanti uel ipi marie curam videret̄ gerere ioſeph ſiue i egiptū iens: ul̄ īde denuo ꝛediens. Jō deſpōſata fuit ioſeph n̄ tn̄ i cōcupiſcētia iūcta ¶ Scificamī hodie ⁊ eſtote pati q̄a die craſtina uidebitis maieſtatē dei ī uobis ¶ Hodie ſcietis q̄a veniet dn̄s et mane uidebitis Maiſtatē

MAter inq̄t eiꝰ mater īmaculata: mr̄ icoꝛꝛupta mr̄ itacta. Mater eiꝰ Luiꝰ eiꝰ. Mr̄ dei vnigeiti dn̄i: ⁊ ꝛegis oīuꝫ plaſmatoꝛis ⁊ creatoꝛis cūctoꝝ. Illꝰ q̄ i celis ſine matre ⁊ ī trā ē ſine pr̄e. Jpiꝰ q̄ ī cel̄ ſecudū diuinitatē ī ſinu ē pr̄is: ⁊ ī tris ſꝫ coꝛpoꝛis ſuſceptōē ī ſinu ē mr̄is ¶ Conſtātes eſtote uidebitis auxiliū dn̄i ſup uos iuda ⁊ ierl̄ꝫ nolite timere. Cras egrediemi ⁊ dn̄s erit uobiſcū ¶ Scificamini filij iſrael ⁊ eſtote pati Cras.

O Magne admiratiōis gratia o ienarrabilis ſuauitas. o ieffabile magnū q̄ꝫ ſacrm̄. Jpa eadē v̄go ipa ⁊ mr̄ dn̄i ipa ⁊ genitx ipa ⁊ eiꝰ ancilla. plaſmatio eius ipa q̄ genuit. Quis ūq̄ꝫ audiuit. Quis uidit talia. Et quis hoc excogitare potuit ut mr̄ v̄go eēt: itacta generaret: q̄ ⁊ v̄go pmāſit ⁊ generauit ¶ Scificamini filij iſrl̄ dic dn̄s: i die ei craſtia deſcēdet dn̄s. Et auferet a

nobis omēz langorē ℣ Craſtina die delebit᷑ iniq̃tas terre ⁊ regnabit ſ̄z nos ſaluator mūdi. Et. Te dñ̄ lauda᷒ Nō dicit᷑. Ad lau ⁊ p ho an̄ Iudea ierl̄m nolite timere cras egrediemi ⁊ dñ̄s erit uobiſcū all'a ps Dñ̄s reg᷑ cū rel᷑ an̄t Hodie ſcietis q᷒ ueniet dñ̄s. ⁊ mane uidebitis gl'az ei᷒ an̄ Craſtina die delebitur iniquitas terre ⁊ regnabit ſup nos ſaluator mūdi. an̄ Dñ̄s ueiet occurrite illi dicentes magnū principiū ⁊ regni ei᷒ nō erit finis deus fortis dñ̄ator princeps pacis all' all' an̄ Craſtina erit uobis ſalus dicit dñ̄s deus exercituū capitulum.

PAulus ſuus ieſu xp̄i uocatus ap̄l'us ſegregatus i euuāgeliū dei q̄d an̄ pmiſat p̄ pphās ſuos i ſcripturis ſanctis de filio ſuo qui fc̄s eſt ei ex ſeie dd bm carnē ℣ Craſtina die delebit᷑ iniquitas terre ℟ Et regnabit ſup nos ſaluator mūdi ⁊ Ad bn̄. an̄ Orietur ſicut ſol ſaluator mūdi ⁊ deſendet ī utuz v̄ginis ſicut imber ſup gramē all'a. oīo

DEus q̄ nos redeptiōis n̄re ānua expectatione letificas. pr̄a ut vnigeitū tuū quē redēptorē leti ſuſcipim᷒ ueiētē quoq̄z iudicē ſecuri uideam᷒ dominū nr̄z ieſū xp̄z filiū tuū Qui tecum. Et dr̄ p ho die Pria dr̄ p oīa ſic ī duplici feſto. Etiā ſi uenit in dñ̄ica. Et hoc ſuat᷑ tā ī cōpletorio q̄z ī prima uſq̄z p᷒ oct epyē. Ad abſolucōz capl'i. Per quē accepi ad. iij. cap. Paulus ſuus ℟ br. Hodie ſcietis. Quia ueiet dñ̄s verſus Et mane uidebitis gl'az ei᷒ ℟ Quia ueiet ℣ Gl'a. ℟ Hodie ℣ Cōſtātes eſtote ℟ Uidebitis auxiliū domini ſuper nos.

QUi p̄deſtinat᷒ ad ix. ca

ē filiꝰ dī ī vtute ſ̄z ſpm̄ ſc̄i ficatōis ex reſurectiōe moꝛ tuoꝝ ieſu xp̄i dn̄i nr̄i

Craſtina die dlebit̄ iniq̄tas terre ¶ Et regnabit ſuper nos ſaluator mūdi ¶ Iniq̄ ¶ Glia ℞ Craſtiā ℣ Craſtina erit uobis ſalus

Dic dn̄s ds exercituū

PEr quē accepi mꝰ graz ꝛ apl'atū ad obediēdū fidi ī oibꝫ gētibꝫ p̄ nōie eiꝰ. In q̄bꝫ eſtis et uos uocati ieſu xp̄i dn̄i nr̄i

¶ Craſtiā erit nobis ſalus ℞ Dic dn̄s dꝰ exercituūz ℣ Erit ¶ Glia ¶ Cras ¶ Craſtiā die delebit̄ iniq̄tas terre ¶ Et reḡ ſr̄ nos ſaluatoꝛ mūdi

Rex pacificꝰ magnificatꝰ ē cuiꝰ uultū dſiderat vniuerſa terra ¶ Dixit dn̄s

¶ Laudate do. oēs. g.

Magnificatꝰ ē rex pacificꝰ ſr̄ oēs reges vniuerſe t̄re

Cōpleti ſūt dies marie ut pareret filiū ſuū primogeitū ¶ Scitote q̄a p̄pe eſt regnuz dī amē dico uobis q̄a nō tardabit ¶ Leuate capita uīa ecce ap p̄p̄iq̄bit redēptio vr̄a

APparuit begnitas ꝛ humaītas ſaluatoris nr̄i dei nō ex opibꝫ uſticie q̄ fecimꝰ nos. ſꝫ ſ̄z ſuā miſicoꝛdiā ſaluos nos fecit

Xp̄e redēptor ¶ Craſtina die dle. ini. t̄ ¶ Et regnabit ſr̄ nos. ſal. m.

Dū ortꝰ fuerit ſol de celo uidebitis regē regū p̄cedētē a p̄re tā q̄ ſpōſus d thalamo ſuo

COnced q̄s ops dꝰ ut nos unigeīti filij tui noua per carnez natitas liberet quos ſub pcc̄i iugo uetuſta ſuitꝰ tenet .p.e.

¶ Xp̄s natꝰ ē nobis. Ueite adoremꝰ ℣ Ueite ¶ Xp̄e redēptoꝛ

¶ Dn̄s dixit ad me filiꝰ meꝰ es tu ego hodie genui te ¶ Quar. fre ℞ Laq̄az

ſpōſus dn̄s pcedēs d thala
mo ſuo Leuenar. ¶ Di
ffuſa ē gr̄a i labijs tuis pp
tea bn̄dixit te de⁹ i et̄nū
Eructa. Tāq̄ȝ ſpōſus
dn̄s pcedēs d thalamo ſuo
Primo tp̄re allevi
ata ē t̄ra ȝabulō ⁊ t̄ra
neptali. ⁊ nouiſſio aggra-
uata ē uia maris trāſiorda
nē galilee. Gētiū pp̄ls q̄ ā
bulabat i tenebris uidit lu
cē magnā ȝ hītātibȝ i regi
one ūbre mortis lux orta ē
eiſ. Multiplicaſti gētē ⁊ nō
magnificaſti leticiā. letabūt
corā te ſic̄ q̄ letāt i meſſe. ſic̄
ex̄ltāt uictores capta p̄da
qn̄ diuidūt ſpolia. Jugū eiȝ
oneris ei⁹. et v̄gaȝ humeri
ei⁹. ⁊ ſceptrū exactoris ei⁹
ſupaſti: ſicut i die madian
Quia ois uiolēta p̄datio cū
tum̄tu. ⁊ ueſtimētū miſtuȝ
ſāguine erit i ꝯbuſtioē ⁊ ci
bus ignis. Paruulus eiȝ na
t⁹ ē nobis ⁊ fili⁹ dat⁹ ē no-
bis ¶ Hodie nobis celoȝ
rex d v̄gie naſci dignat⁹ ē
ut hoīeȝ pditū ad regna ce
leſtia reuocaret: gaudet ex
ercit⁹ āgeloȝ q̄a ſalus et̄na
huāno gen̄i apparuit
Gl̄ia i excelſ do. ⁊ in terra
pax hoībȝ bone uolūtatis
Gau. ¶ Gl̄ia pr̄i
Hodie nobis
Conſolamī pp̄lē me⁹
dicit dn̄s de⁹ nr̄. Loq̄-
mī ad cor ierl̄m ⁊ aduocate
eā qm̄ ꝯpleta ē malicia ei⁹
Dimiſſa ē iniq̄tas illi⁹. Su
ſcepit d manu dn̄i duplicia
p oīb⁹ pccis ſuiſ. Uox cl̄an
tis i d̄ſto pate uiā dn̄i rec
tas facite i ſolitudie ſemi-
tas dei noſtri. Ois uallis
exaltabitur et omnis mōs
et collis humiliabitur. et
erunt praua in directa et
aſpera in vias planas.
Et reuelabitur gloria do
mini et uidebit ois caro
pariter qd os dn̄i locutū ē
¶ Hodie nobis de celo
pax v̄a dſcēdit. Hodie per

totū mūdū melifluı facti ſūt
celi ¶ Hodie illuxit no-
bis dies redēptionis nr̄e re
patiōis antiq̄ felicitatis et̄
ne. Hodie.
Conſurge ꝯſurge idu
ere ueſtimētis glīe tue
ierl'z ciuitas ſcā: q̄a nō adi
ciet ulterˀ ut ptrāſeat p te in
circūciſus ꝛ imūdus. Ex-
cutere de puluere. cōſurge
ſede ierl'z. Solue uincula
colli tui captiua filia ſyon.
Quia hec dicit dn̄s gratis
uenūdati eſtis: ꝛ ſine argē
to redimemi: Quia hec di
cit dn̄s deꝰ. In egiptū deſ
cēdit ppl's meꝰ a pricipio ut
colonꝰ eſſet ibi ꝛ aſſur ab-
ſq3 ulla cā calūniatꝰ ē eū
Quē uidiſtis paſtores dici
te ānūciate nobis i t'ris q̄s
apparuit. Natū uidimꝰ ꝛ
choros āgeloꝝ collaudātes
dn̄z ℟ Dicite q̄d nā uidi
ſtis ꝛ ānūciate xp̄i ntitatē.
Natū ¶ Suſcepi
mꝰ deꝰ miāz tuam in medio
tēpli tui Magnꝰ do ℣ O
ziet'i dieḃ dn̄i hūdācia pa
cis ꝛ dn̄abit'. Deꝰ iudiciū
℟ Veritas d' terra orta eſt ꝛ
iuſticia de celo pſpexit
Bn̄dixiſti. ℣ Speciosus
forma p̄filijs hoīuz Dif
fuſa ē gr̄a i labijs tuis
Saluator nr̄ dilectiſſi
hodie natꝰ ē. gaude
amꝰ. Neq3 ei locū fas eſt
ēē triſticie ubi natal' ē uite
Que ꝯſūpto mortalitatis
timore igerit nobis d' pmi
ſſa etnitate leticiā. Nemi
ab huiꝰ alacritatis pticipa
tōe ſecernit'. una cūctis leti
cie cōis ē rō. q̄a dn̄s nr̄ pe
cci mortiſq3 d'ſtructor ſicut
nullū a reatu liberū repit.
ita liberādis oib' uēit
O magnū miſteriū ꝛ admi
rabile ſacramētū ut aīalia
uiderēt dn̄z natū Jacētē ip
ſepio bt̄a v̓go cuiꝰ uiſcera
mruerūt portar' dn̄z xp̄z
Aue mr̄. g. pl. d. te. Ja

Exultet ſcus qa ap pp
iquat ad palmā: gau
dat peccor qr iuitat ad ueniā
Aietur gentil: qr uocat adui
taz. Deniq filius ſcdm ple
ituoies tpris q3 diuiī ɔſilij i
ſcrutabil altitudo diſpoſuit
recōciliā dā auctori ſuo nat
az generis ſuſcepit huāni. ut
iuētor mortis diabolu per
ipāz q uicat uicēt ¶ Beata
dī geītrix maria cui uiſce
ra itacta pmanēt hodie gē
uit ſaluatorē ſcli ¶ Btā q
credidit quoiaz pfcā ſūt ei
a domino hodi.

N quo ɔflictu p nobis
inito magō ⁊ mirabili
eqtatis iure ɔtatū ē diū ops
dñs cū ſeuiſſio hoſte non i
maieſtate ſed in nrā huilita
te ɔgredit obiciēs ei eandē
formā eandēq3 natāz mor
talitatis qdē nr̄e pticipē: ſ
pecci toti expte Alien qui
ppe ab hac natiuitate eſt q
d oibz legit Nemo mūdus
a ſorde nec ifans cui ēuni

diei uita ſup terā ¶ Sācta
⁊ imaculata uirgitas qbus
te laudibz effeceram neſcio
Quia quē celi cape nō po
terāt tuo gremio cōtuliſti
¶ Bndicta tu i mulierib
⁊ bndict fructus uētris tui
qa ¶ Ipē iuocabit
me. al pr̄ meus es tu al
Diās doī ¶ Letēt celi et
exultet terra āte faciē domi
ni qm̄ ueit ¶ Cant. j.
Notū fec dn̄s al ſalutar ſu
um al ¶ Cātate .ij. ¶ Ipē
iuocabit me al ¶ pr̄ meus
es tu al
¶ Nil tpr̄. Exijt edictū a
ceſare augō ut deſcriberet
uniūſus orbis Et

Quia largiente
dño miſſaz ſolēnia
ter hodie celebraturi ſum
loqui diu de euuāgelica lec
tione non poſſum ſz nos
aliquid uel breuiter dicere
redemptoris noſtri natiui
tas ipſa compellit. Quid
ē quod naſcituro domino

mūdꝰ deſcribitᷣ: niſi hoc qḋ
apte mōſtratᷣ: q̇a ille venie
bat in carne q̇ electos ſuos
aſcriberet ī eťnitate. Qḋ ꝫ
ḋ reꝓbis p ꝓphāz dicitur.
deleantᷣ ḋ libro uiuētiū ⁊ cū
iuſtis nō ſcribantᷣ. Qui bn̄
ēt ī bethleē naſcitᷣ. Bethleē
q̇ppe domꝰ panis iťpretatur.
Jpe nāqꝫ ē q̇ ait. Ego ſum
panis uiuꝰ q̇ ḋ celo deſcēdi
Bt̄a uiſcera marie v̇gis q̄
portauerᷣt eťni pr̄is filiū: et
bt̄a ubera q̄ lactauerᷣt xp̄m
dn̄z. Quia hodie ꝑ ſalute
mūdi de v̇gie naſci dignatꝰ
eſt. ¶ Dies ſcīficatꝰ illuxit
nobis ueīte gētes ⁊ adora-
te dn̄z. Quia.

Tn illᷣ t. Paſtores lo
q̄bantᷣ adīuicē: trāſea
mus uſqꝫ bethleez: ⁊ uidea
mus hoc v̇bū qḋ factum ē
qḋ dn̄s oſ̄dit nobis Et ℟.

DE matheo pauca p̄-
libauimꝰ ut clareret
īfantie ſaluatoris xp̄i tp̄ra

diuitatiſ opibꝰ minime uacua
fuiſſe. qḋ ſi etas ignarra o
pis fuit ꝓfcō ds erit qui di
uinitatis opibus exercebat
etatē carnis. Qui ēt paſto
res in illa faciebat regione
vigilare cuſtodiētes uigili
as noctis ſupra gregē ſuū.
Uidēte eccl'ie ſurgētis exor
dium xp̄s naſcitᷣ ⁊ paſtores
uigilare cepūt: q̇ gētiū gre-
ges pecudū more aīa uiuen
tes ī aulā dn̄i ꝯgregarent:
ne quos ſpūaliuz beſtiaꝝ p
effuſas noctiū tenebras pa
tērentᷣ īcurſus. Et bn̄ paſto-
res uigilāt quos bonus pa
ſtor īformat: grex igitᷣ po-
pulus. nox ſcꝫ paſtores ſūt
ſacerdotes aut fortaſſe etiaz
ille ſit paſtor cui dr̄. Eſto
uigilās ⁊ ꝯfirāre q̇a nō ſolū
ep̄os ad tuendū gregē dn̄s
ordinauit: ſꝫ ēt āgelos dſ̄ti
uit ¶ v̇bū caro fc̄ꝫ ē ⁊ hita
uit ī nobis Et uidimꝰ glo-
riaz eius gloriā q̄ſi unigeīti
a pr̄e plenū gr̄e ⁊ ueritatis

R. Oia p ipʒ fcā ſūt. ⁊ ſine
ipo fcm̄ ē nihil. Ps iohānes
In pricipio erat v̄bū ⁊
v̄bū erat ap d̄ū ⁊ d̄s e
rat v̄bū. Et rl. O lā augi
Ne uile aliq̄ 1. ēpi lcr.
putares q̄le ↄ̄ſueuiſti
cogitare: cū v̄ba hūana ſole
res audīr: audi q̄d cogites.
D̄s erat v̄bū. Exeat nūc ne
ſcio q̄s ifidel' arriān' ⁊ dicat
q̄a uerbuʒ dei fcm̄ ē. Quō
pōt fieri ut uerbū dei factū
ſit: qn̄ d̄s p uerbū fecit oia.
Si ⁊ uerbū ipʒ fcm̄ ē. p qd̄
aliud uerbuʒ fcm̄ ē. Si hoc
dicis q: ē uerbū v̄bi: p qd̄
fcm̄ ē illud: ipʒ dico ego u-
nicū filiū dei. Si āt nō dicis
v̄bū uerbi: ↄcede nūc factū
p qd̄ fcā ſūt oia. Nō ei p ſe
ipʒ fieri potuit: p qd̄ fcā ſūt
oia. Poſt lec. ie. dr. Te deū
laudam⁹. Inde ſacerdos p̄-
pat ſe ad miſſā celebrandā
finito. Te deū laudam⁹. d̄r
D̄ns uobiſcū. orem. Cō
cede q̄s. p eundē. dicto Bn̄

dicamus. Celebratur miſſa
ordie ſuo. Qua finita dr̄ ad
lau. Dn̄s in adiuc cum.
Gl'a. pri ad lau. ⁊ p ho. a.
Quē uidiſtis paſtores dici
te ānūciate nobis in t'ris q̄s
appuit: natū uidim⁹: ⁊ cho
ros āgloꝝ collaudātes dn̄ʒ
al' al'. Ps. D̄us regn̄ cap. ho. a.
Genuit puerpera regē: cui
nōm eternū: ⁊ gaudiū mr̄a
hn̄s cū v̄ginitate pudoris:
nec priaʒ ſimilē uiſa ē: nec
hr̄e ſequētes al'. an. Angl's
ad paſtores ait. Annuncio
uobis gaudiū magnū: quia
natus ē uobis hodie ſalua-
tor mūdi al'. an. Facta ē cū
āgl'o multitudo celeſtis ex-
ercitus laudātiuʒ ⁊ dicētiū:
Gl'a in excelſ d̄o: ⁊ in t'ra
pax hoibus bone uolunta
tis al'. an. Paruulus filius
hodie natus eſt nobis: ⁊ uo
cabit' d̄s fortis al' al'a. cap.
Multipharie multiſq̄ʒ
mōis o'lim d̄s loquēs
patribʒ in pphis nouiſſime

diebus iſtis locut⁹ eſt nobis
i filio quē ↄſtituit heredē
uniuerſoꝝ p quē fec̄ ꝛ ſecl'a
¶ A ſol' ortu ¶ Notū fec̄
dñs all' ¶ Salutare ſuū al'
¶ Gl'ia i excelſ deo
ꝛ i tra pax hoib⁹ bōe uolū
tatis al' al'. ¶ Loceo qs

BIBLIOTHÈQUE SAINTE GENEVIÈVE

Gl'ia tibi dñe q nat⁹ es
¶ Beoꝝ m... Iſte
cōfeſſor

Quē uidiſtis ¶ Xpe fili dī
uiui miſere nobis ¶ Qui
nat⁹ eſt de maria v̄gie
all'a ¶ Gl'ia
¶ Multiphariā
Verbū caro factū ē al' al'
Et hitabit i nobis al'
gl'ia ¶ Verbū ¶ Ipe inuoca
bit me al' ¶ Pr mẽs es tu al'
Et tu in
principio dñe tra fun

daſti et opa manuū tuaruꝫ
ſūt celi ¶ Notū fec̄ dñs
al' al' ¶ Salutare ſuū ¶ Al'
¶ gl'ia ¶ Notū ¶ Viderūt
ōs fies tre al'a ¶ Salutare
dei nr̄i al'
Ipſi pibūt tu aūt per
manebis ꝛ oēs ſicut
veſtimētū ueteraſcēt et uelut
amictū mutabis eos ꝛ mu
tabunt' tu aūt idēꝫ ipe es ꝛ
āni tui nō deficiēt ¶ Uide
runt oēs fies tre al' al'a
Salutare dī nr̄i al'l'a.
gl'ia ¶ Viderūt ¶ Verbuꝫ
caro factum eſt all'a ¶ Et
hitauit i nobis al'
Tecū pricipiū i die v̄tutis
tue i ſplēdorib⁹ ſcōꝝ ex utō
ante luciferꝫ genui te
Dixit dñs ¶ Redēptionē
miſit dñs pplo ſuo mādā
uit i eťnū teſtamētū ſuū
Confitebor. ¶ Exortum
eſt in tenebris lumen rectiſ
cord' miſericors et miſ'ator
et iuſtus dñs. ¶ Beat⁹ uir
¶ Apd dñꝫ miſcordia ꝛ

cōpioſa apͦ dū redēptō. ꝑs
De pfundis. an De fructu
uētris tui ponā ſr ſedē tuā.
pš Memēto dn̄e. cap. Mul
tiphariē. hy Xp̄e redēptor
v. Notū fec̄ dn̄s al'. R. Sa
lutar̄ ſuū al'. ad M ā Ho
die xp̄ſ nat⁹ ē: hodie ſaluatō
appuit. hodie ī t̄ra canūt ā
gl̄i: letāt archāgl'i: hodie ex
ultāt iuſt. dicētes gl̄a ī excel
ſiſ deo al'. Cōceď. De ad
addit p ſcō ſtephō an. Ste
phs āt plen⁹ gr̄a ꝛ fortitudīe
faciebat ſig̃ mag̃ ī pplo. v.
Gl̄a ꝛ honor. R. Et cōſti.
Da nobis qs dn̄e ī
mitari qđ colim⁹: ut di
ſcam⁹ ꝛ inimicos diliger̄ qꝛ ei⁹
natalicia celebram⁹ q̄ nouit
ēt p pſecutorib⁹ exorar̄ dn̄z
nr̄z ieſū xp̄z filiū tuū. Qui
tecū. In ſci ſteph̄ pꝛ bomar
tyrꝫ ad maī iuſt. Xp̄z natū
q̄ btm hodie coronauit ſte
phm. Uenite ado. pš Uenite
Hy. a uoce cū ſuis pš ꝛ ō
dār ō.ī. mīſe. ō actib⁹ aplōꝝ.

Jn dieb⁹ ill'. Cre
ſcēte nuō diſcipl'oꝝ fcā
eſt murmur̄ grecoꝝ aduer-
ſus hebreos: eo q᷑ deſpice-
rent̄ ī miſterio quottidiano
uidue eoꝝ. Cōuocātes aūt
xij. mlt'itudīez diſcipl'oꝝ di
xerunt. Non eſt equū nos
derelinqūr̄ uerbū dei ꝛ mi
niſtrare mēſis. Cōſiderate
ergo fr̄es uiros ex uobis bo
ni teſt mōij. vij. plenos ſpū
ſcō ꝛ ſapia: quos ꝯſtituam⁹
ſup hoc opus: nos vͦo orōī
ꝛ miniſterio uerbi inſtantes
erimus. Et placuit ſmo co
ram omni multitudine. R.
Stephs aūt plenus gr̄a et
fortitudine. Faciebat ſigna
magna ꝛ pdigia ī pplo. v.
Surrexert̄ aūt q̄dā de ſyna
goga diſputātes cū ſtephō
ꝛ nō poterāt reſiſtere ſapie
ꝛ ſpūi q̄ loq̄bat̄. Faci.
ET elegerunt ſtephm̄
uirū plenū fide ꝛ ſpū
ſcō: ꝛ phylippū: ꝛ pchoꝛꝫ: ꝛ
nichonorem: ꝛ thymonez:

aduenā āthiocenū π. Hos
ſtatuerūt añ ɔ̄ſpc̄s apłorum
ꝛ orātes īpoſuerūt eis man⁹
Et vbū dñi creſcebat ꝛ mł
tiplicabat numer⁹ apłoꝝ in
ierl'z valde. Multa etiā turba
ſacdotū obediebat fidei. Ste
phan⁹ aūt plen⁹ grā ꝛ forti
tudīe faciebat ꝓdigia ꝛ ſi
gna magna i ppło. Vide
bāt oēs ſtephanū q erāt i cōci
lio. Et videbāt vultū eius
tanq̄ vultū angli ſtātis inter
illos. Plen⁹ grā ꝛ fortitu
dīe faciebat ſigna ꝛ ꝓdigia
magna i ppło. Et

Surrexerūt aūt quidā d
ſynagoga q̄ appella
bat libertioꝝ ꝛ cirenēſiū et
alexādrioꝝ ꝛ eoꝝ q erāt a
cilicia ꝛ aſia diſputātes cū
ſtephano: ꝛ nō poterāt re
ſiſtere ſapie ꝛ ſpūi q̄ loq̄ba
tur. Tūc trāſmiſerūt viros
q dicerēt ſe audiſſe eū dicē
tē vba blaſphemie i moyſē
ꝛ i deū. Cōmouerunt itaq̄
plebē ꝛ ſeniores ꝛ ſcribas
ꝛ cōcurrētes rapuerūt eū:
ꝛ adduxerūt i cōciliū. Et ſta
tuerūt teſtes fłōs q dicerēt
hō iſte nō ceſſat loq̄ adūer
ſus locū ſcm̄ ꝛ legē ¶ Intu
ens i celū beat⁹ ſtephanus
vidit gl'iam dei ꝛ ait. Ecce
video celos aptos ꝛ filium
hoīs ſtantē a dextris v
tutis dei ¶ Cū aūt eēt ſte
phan⁹ plen⁹ ſpū ſcō itendēs
i celū vidit gl'iaz dei ꝛ ait.
Et.

Heri celebrauimus tēpalē
ſempiterni regis nři natalē
hodie ce
lebram⁹ triūphalem militis
paſſionē. Heri ei rex nř
trabea carnis idut⁹ de aula
uteri v'ginal egrediens viſitar
dig⁹ tā⁹ eſt mūdū. hodie
miles de tabernaclo corpis
exiēs triūphator migrauit
ad celos ¶ Lapidabāt ſte
phanū īuocantē ꝛ dicentē
dñe ihū xp̄e accipe ſpm̄ meū
ꝛ ne ſtatuas illi hoc pctm̄.
Poſitis āt genib⁹ clamauit voce

magna dicens. Dñe

Ille ſempiterne deitatis maieſtate ſuata ſule(?) tēptoriū carnis i hi⁹ ſeculi cāpo pugnatur⁹ītrauit. iſte dpoſitus corruptibilib⁹ corporis idumētis ad celi palaciū phēnit regnatur⁹ aſcēdit. Ille deſcēdit carne uellatus. Iſte aſcēdit ſāguie coronat⁹ ¶ Jmpetu fecerūt unanimit i eū ⁊ eiecerūt eū extra ciuitatē iuocātē ⁊ dicentē dñe accipe ſp̄m meū. Et teſtes depoſuerūt ueſtimēta ſua ſec⁹ pedes adoleſcentis q̄ uocabat̄ ſaulus ⁊ lapidabant ſtephm̄ iuocantem ⁊ dicentē Dñe

Aſcendit iſte lapidatus ab⁹ iudeis: q̄a ille deſcēdit letātib⁹ angel'. Glīa i excelſis deo. Heri exultātes ſci angeli cantauerunt. Hodie ſtephm̄ exultantes i ſuū conſortiū ſuſceperunt. Heri dn̄s exiuit de utō uirginis. Hodie egreſſus eſt ſeruus de ergaſtulo carnis. Heri xp̄s ꝓ nobis pānis ē iuolut⁹. Hodie ſtephanus ſtola ē ab eo imortalitatis īdut⁹. Heri pſepis āguſtia xp̄z portauit īfantez. Hodie imēſitas celi ſuſcep ſtephanū triūphantez: ¶ Impij ſup iuſtū iacturaz fecerūt ut eū morti traderent. At ille gaudēs ſuſcepit lapidē ut mereret accipe coronaz glīe. Cōtinuerūt aures ſuas ⁊ ipetū fecerūt unanimiter i eū At.

In illo t̄ dixit ieſus turbis iudeoꝝ ⁊ pri cipib⁹ ſacerdotū. Ecce ego mitto ad uos ꝓphās ⁊ ſapientes et ſcribas et ex illis occidetis et crucifigetis ⁊ ex eis flagellabitis in ſynagogis ueſtris Et ℟

Hoc quod antea dixeramus implete menſuram patrum ueſtroꝝ ad pſonā dn̄i ptinere: eo ꝙ

occidendꝰ eēt ab eis. pōt et ad diſcipulos eiꝰ referri de qbꝰ nūc dicit Ecce ego mit to ad uos ꝓphās ⁊ ſapien tes ⁊ ſcribas: ⁊ ex illꝰ occid tis ⁊ crucifigetis ⁊ flagella bitis i ſynagogis nr̄is. Et ꝑſequi d ciuitate i ciuitatē ut ipleatis mēſurā pr̄m uro rū. ¶ Stephanus huius di quē lapidabant iudei uidit celos aptos: uidit et itroi uit. Beatꝰ hō cui celi pate bunt ¶ Cū igit ſaxoꝝ crepi tātū turbie qreret it ercos aule celeſtis ſinus. diuina ei claritas fulſit Beatꝰ

Simulq̄ʒ obſua iuxta apoſtolū ſcribētē ad corithios uaria dona eē di ſciploꝝ xp̄i. Alios ꝓphās q̄ uētura pdicēt. Alios ſa pietes q̄ nouerit qñ obeāt pferre hoīeʒ. Alios ſcribas i lege doctiſſios. Ex qbus lapidatꝰ ē ſtephanꝰ. paulus occiſus: crucifixꝰ petrꝰ fla gellati i actibus apoſtoloꝝ

diſciplī ⁊ pſecuti eos ſūt de ciuitate i ciuitatē expellēteſ de iudea ut ad gentiū pplꝫ trāſmigraret. ¶ Patefacte ſūt ianue celi xp̄i mr̄i beato ſtephano q̄ in numero mꝛ īuentꝰ ē primꝰ. Et iō tūc pbat i celꝰ coronatꝰ. Moꝛ eē ei quā ſaluatoꝛ nr̄ digna eꝰ eſt ꝓ oībꝰ pati hanc ille primus reddidit ſaluatori Et ideo

Ut ueniat ſup uos oi ſāguis iuſtꝰ q̄ effuſus eſt ſup trā ⁊ ſanguine abel iuſti uſq̄ʒ ad ſāguinē zacharie filij barachie q̄ʒ occidiſtꝰ īter teplū ⁊ altare De abel nulla ē ābiguitas qn is ſit quē chaym frater occiderit Iutꝰ ei nō ſolū ex diū nuc ſētia: ſed ex geneſis teſtioi o cōpbatꝰ ubi accepta eius a deo narrant munera ¶ Lapidauerit ſtephā ⁊ ipſe inuocabat dn̄ʒ dicens ne ſtatuas illi hoc pecca Dn̄s reg

Lapides torrẽtis illi dulces fuerũt ipm ſequunt oẽs aĩe iuſte Adheſit aĩa mea pꝰ te q̃a caro mea lapidata ẽ p te ds meꝰ. ¶ Stephanꝰ uidit celos aptos uidit ⁊ itrouit bt̃s hõ cui celi patebũt ¶ Ecce uideo celos aptos ⁊ ieſũ ſtãtez a dextris di

Stephanꝰ aũt ꝑ plenꝰ grã ⁊ fortitudie faciebat ꝓdigia ⁊ ſigna magna i pplo Sepellerunt ſtephm̃ uiri tiorati Et fecerũt plãctũ magnũ ſr euz

¶ Stephanus autẽ

¶ Da nobis q̃s

¶ Glĩa i excelſ deo ¶ Notũ fec dñs al' Salutare ſuũ al'. ¶ Cõced q̃s ¶ Stephanus autẽ

Surrexẽt aũt q̃dã de ſynagoga q̃ appellabat libertiorꝫ ⁊ cireneſiũ et alexãdriorꝫ ⁊ eorũ q̃ erãt a cilicia ⁊ aſya diſputãtes cũ ſtephano: et non poterant reſiſtere ſapiẽ et ſpũi q̃ loq̃batur.

Poſitis autẽ genibus clamauit voce mag̃ dicens: dñe ne ſtatuas illis hoc pccm̃: ⁊ cũ hoc dixiſſet obdormiuit i dño

Tecũ pricipiũ

¶ Stephanus aũt.

Stephanus vidit celos aptos ¶ Uidit ⁊ itrouit bt̃s hõ cui celi patebũt

Sepelierunt ſtephanũ viri tiorati ⁊ fecerũt planctũ magnũ ſup eũ ¶ Da nobis

¶ Iſte ẽ iohẽs q̃ ſupra pectꝰ dñi i cena recubuit bt̃s apl̃s cui ĩuelata ſũt ſecreta celeſtia ¶ Ualde honorãdus ẽ bt̃s iohẽs Qui ſupra pectus domini i cena recubuit.

Ecclesiam tuam dñe benignus illuſtra ut beati iohannis apoſtoli tui et euuangeliſte illuminata doctrinis: ad dona perueniat ſempiterna. Per.

¶ Hodie xp̄s
Notū fecit dominus alleluia
Salutare suū alleluia.
Concede
¶ Regem apostolorum

Secundā post neronē psecutionē xp̄ianorū domicianus exercuit. Huius tpīb⁹ btūs iohēs apl̄s ⁊ euāgelista apd urbē ephesū a pcōsule cōphensus admonebat iuxta edictū ipiale ut negaret xp̄z: ⁊ a pdicatione cessaret. At ille rn̄dēs dicebat. Obedire oportet deo magisq̄z hoīb⁹. Proide nec xp̄z dn̄z meū negabo nec a pdicatione nois ei⁹ q̄escam donec ɔsumez cursū ministerij qd̄ suscepi. Ualde honorandus ē btūs iohēs qui supra pectus domi in cena recubuit. Cui xp̄s in cruce mrēz v̄ginez v̄gini cōmendauit ¶ Uirgo ē electus a dn̄o: atq̄z iter ceteros magis dilectus. Cui.

Ad cui⁹ ɔ̄fusionē mot⁹ procōsul iussit eū uel ud rebellez cesaris i doliuz feruētis olei mͥgi. Qui statiz ut cōiect⁹ ē i illud uelud fortis athleta. uict⁹ n̄ adust⁹ de uase exijt. Ad qd̄ miraculū stupefact⁹. pcōsul uoluit eū libertati sue redde ⁊ fecisset nisi timuisset iussioi regie ɔ̄ire. Tūc pcepit eū i exiliū duci i isulaz q̄ dicitur pathmos. In q̄ isula apocalipsi quaz ei dn̄s reuelauit manu ppria ɔscripsit.
Hic est discipulus q̄ testiniū phibet d̄ his ⁊ scripsit hec. Et scimus q̄ʐ uerum ē testimonium eius. Fluenta euuāgelij de ipo sacro dn̄ici pectoris fōte potauit. Et

Domicianus / autez eodez āno quo iussit sanctū iohānē exiliari a senatu romano iterfect⁹ ē Et quoniā deo cura fuit d̄ aplo suo ex totius senatus

cõſultu hoc diffinitũ eſt ut
q̄cq̄d domicianꝰ fieri uolu
it caſſaret. Hic factũ eſt q̄
ſanctꝰ iohãnes q̄ voluntate
domiciani i exiliũ cũ iiuria
fuerat deportatꝰ: cũ honoꝛ
ad epheſũ remearet. Occur
rit aũt illi oĩs ppl'ſ viroꝝ ac
mulierꝝ: oẽs exultãtes et di
centes. Bñdictꝰ q̄ venit in
noĩe dñi. ¶ Hic ẽ btiſſimꝰ
euãgeliſta ⁊ apl'ſ iohãnes
Qui priuilegio amoris p̄-
cipui ceteris altꝰ a dño me-
ruit honorari ¶ Hic ẽ diſci
pulus ille quẽ diligebat ie-
ſus q̄ ſupra pectꝰ domini i
cena recubuit. Qui

CUm aũt igrederetur
ciuitatez druſiana q̄
ſemp eũ ſecuta fuerat: ⁊ ad
uentꝰ eiꝰ deſiderio fuerat fa
tigata efferebatur mortua
Tũc ſanctꝰ iohãnes uidens
flẽtes paupes ⁊ parẽtes ac
viduas ſil' cũ oꝛphanis cla
mãtes ⁊ dicẽtes: ſancte io-
hannes aplẽ dei ecce druſi
anaꝫ efferimus moꝛtuaꝫ: q̄
ſcĩs monitis tuis obtẽpans
nos oẽs alebat: fugiens deo
ĩ caſtitate ⁊ hũilitate ⁊ quo
tidie deſiderabat reditum
tuũ dicẽs. O ſi uideã apl'm
dei oculis meis anteq̄ꝫ mo
riar. Ecce tu veniſti ⁊ te vi
dere nõ potuit ¶ Qui uice
rit faciã illũ colũnaꝫ ĩ tẽplo
meo dic̃ dñs. Et ſcribã ſup
eũ nomen meũ ⁊ nomẽ ciui
tatis noue ierl'z. ¶ Uicenti
dabo edere d' ligno uite qđ
ẽ ĩ padiſo dĩ mei. Et

TUnc btĩs iohẽs iuſſit
dponi feretrũ ⁊ corã
oĩbus iuſſit reſolui corpus
eiꝰ ⁊ uoce clara ait: dominꝰ
ieſus xp̄s excitet te druſia-
na Surge ⁊ pedibꝰ tuis re
uertere ad domũ tuã ⁊ ppa
m̃ refectionẽ. Ad hãc uocẽ
ſurrexit ⁊ cepit ire ſollicita
de iuſſione apl'i. Ita ut uid
ert ĩpĩ druſiane q̄a ñ d' moꝛ
te ſed d' ſõno excitaſſet eaꝫ
Factus eſt aũt clamoꝛ ppl'i

p tres horas dicẽtes. Un⁹ ẽ de⁹ quẽ p̄dicat iohẽs un⁹ ẽ dñs iesus xp̄s. Diligebat aūt iesus qm ſpialis p̄rogatiua caſtitatis áplioꝝ dilectione fecerat dignū. Quia ṽgo elect⁹ ab ip̄o ṽgo i euū p̄māſit. ¶ In cruce deniqꝫ moriturꝰ huic m̄rẽz ſuā ṽginẽ ṽgini cõmẽdauit. Q̄z

A Lt'a die crathō phiſoſophus in foro p̄poſuerat de ɔtẽptu mūdi hu⁹ ſpectaculū ut duos iuuenes fr̄es ditiſſios quos fecerat diſtracto p̄rimonio ſuo gẽmas emere ſingulas q̄s i conſpectu oīuz frãgerẽt p̄p̄loꝝ. Qd cū facerẽt pueri: cõtingit ut tráſitum h̄rẽt ide ap̄l'us. Et duocãs ad ſe crathonez ph̄m ait. Stult⁹ ẽ iſte mūdi ɔtẽptus q̄ hoīuz ore laudat: ſꝫ ɔdẽnatur diuino iudicio. ¶ In medio eccl'ie ap̄uit os eiuſ. Et ipleuit eum dñs ſpū oſ ſapie ꝛ itellectus. Iocūditatez et exultationez theſaurizauit ſup eū. Et

I N ill' t̄. d. ieſus petro Sequere me. Cõuerſus petr⁹ uidit illū diſcipl'z quẽ diligebat ieſus ſeq̄ntẽ Et ꝶ.

Q Uas itaqꝫ uitas ſibi domit⁹ p̄dicatas ꝛ cõmendatas nouit eccleſia. Quaꝝ una eſt i fide. alt'a i ſpe: vna i tp̄e pegrinationis: alt'a i et̄nitate mãſioīs: Una i labore: alt'a i requie. Una i uia: alt'a i p̄ria. Una i ope actionis: alt'a i mercede cõtẽplationis. Una declinat a malo ut faciat bonū: alt'a nullū habet a quo decliet malū: ꝛ magnū h̄et quo fruat bonū. ¶ In illū diez ſuſcipiā te hui meuz: ꝛ ponā te ſic ſignaculum i ɔſpectu meo. Q̄m ego elegi te dic dñs. ¶ Eſto fidel' uſqꝫ ad mortẽ ꝛ dabo tibi coronā uite Q̄m

H Una cū hoſte pugnt

¶ Altera ſic hoſte regnat
Una fortis e ī aduerſis: al-
tera nihil ſentit aduerſi. Una
carnales libidines frenat:
altera ſpūalib⁹ delectatioib⁹
uacat. Una eſt uincendi cura
ſollicita: altera uictorie pace
ſecura. Una ī teptationib⁹
adiuuatur: altera ſine ulla tēpta
tione ī ipo adiutiōe letatur
¶ Iſte ē iohēs q̄ ſup̄ pect⁹
dn̄i ī cena recubuit. Beatus
apl's cui reuelata ſūt ſecreta
celeſtia ¶ Fluēta euuāgelij
de ipo ſacro dn̄ici pectoris
fōte potauit. Btā
VNa ſubueit idigenti
altera ibi ē ubi nullū
īuenit idigentē. Una alienā
pccā ut ſua ſibi ignoſcātur
ignoſcit: altera nec pati-
tur qd ignoſcat: nec fac qd
ſibi poſcerat ignoſci. Una
flagellatur malis ne extollatur
ī bonis: altera ī tanta pleitu-
dine grē caret oī malo: ut
ſine ulla tēptatione ſupbie
coherear ſūmo bono. Una

bona τ mala diſcernit: altera
ſola q̄ bōa ſūt cernit. Ciba
uit illū dn̄s pane uite τ ī-
tellectus: τ aq̄ ſapie ſaluta
ris potauit eū. Et exalta-
uit eū apd̄ pxios ſuos.
In medio eccleſie apuit os
ei⁹ τ ipleuit eū dn̄s ſpū ſa-
pientie τ ītellect⁹. Et
¶ Ualde honorādus ē
beatus iohēs: q̄ ſu̅ pectus
dn̄i ī cena recubuit ¶ Dn̄s
regna. ¶ Hic eſt
diſcipulus ille q̄ teſtioniū
phibet de his: τ ſcimus q̄a
uē ē teſtioniū ei⁹. ¶ Hic
eſt diſcipulus me⁹ ſic eū uo
lo manere donec ueniā.
Sūt de hic ſtātibus q̄ non
guſtabūt mortē donec ui
deāt filiū hoīs ī regno ſuo
¶ Ecce puer me⁹ electus
quē elegi: poſui ſup eū ſpm̄
meū.
QUi timet deū faciet
bōa: et q̄ ↄtinēs ē iu-
ſticie apphēdet illā: τ obui
abit illi q̄ſi mr̄ honorificata

℣ Hic ē diſcipulus ille qui teſtioniū phibet d his ℟ Et ſcim⁹ qa uex ē teſtimoniū eius Ad bn̄ an̄ Iſte ē iohannes ut ſupra oratio. Eccleſiaꝫ Deinde fit ɔmemoratio de nat ut ſupra p ſancto ſtephano an̄ Stephanus aūt ℣ Stephanuſ vidit celos aptos ℟ Uidit oratio .Da nobis Ad ēciā caplꝫ Qui timet deū ℟ia br̄ ⁊ ℣ de coi aptorū: ad vi capitulum.

Cibauit illū pane uite ⁊ itellectus ⁊ aq̄ ſapiētie ſalutaris potauit illū dn̄s de⁹ nr̄ Ad ix. caplꝫ.

In medio ecclīe apuit os eius: ⁊ ipleuit eum dn̄s ſpū ſapie ⁊ itellectuſ ⁊ ſtolā glīe iduit eū Ad ueſp an̄ Tecū pricipiū ut ſup̄ Caplꝫ .Qui timet ℣ Ualde honorandus eſt beatus iohānes ℟ Qui ſup̄ pect⁹ dn̄i Ad M an̄ Exijt ſermo iter fr̄es q̄ diſcipl's ille nō morit̄ ⁊ nō dixit ieſus n̄ morit̄: ſꝫ ſic eū uolo maner̄ donec ueniā ōr̄o ecclīā Pro inocētibus an̄ Hi ſunt q̄ cū mulieribus nō ſūt coinquinati ℣giēs eīꝫ ſūt ⁊ ſequūt agnū quocūqꝫ ierit. ℣ Herodes iratus occidit multos pueros ℟ In bethleeꝫ iude ciuitate dauid:

Deus cuius oratio hodierna die pconiū inocentes martires nō loquendo: ſed moriendo confeſſi ſūt: oīa i nobis uicior̄ mala mortfica ut fidem tuaꝫ quā ligua nr̄a loquit̄: etiā moribus uita fateat̄ p Et fit ɔmemoratio de nat ut ſupra p ſco ſtephano. ℣ Sepelierunt ſtephanū ℟ Uidit Oratio. Da nobis In feſto ſanctoꝝ inocentiū Inuit. hy an̄ pſal. ℣ oūr. d coi plioꝝ maꝝ Sermo ſci augꝰ epi. l. pria.

Hodie fr̄es kmi natalem illoꝝ infantiuꝫ

colim⁹ quos ab herode cru
deliſſio rege īfectos eē eu
uāgelij text⁹ eloq̄t. Et iðo
cū ſūma exultatione gaude
at t̄ra nr̄a celeſtiū militū et
tantoꝝ parens fecūda v̄tu
tū. Ecce ꝓphan⁹ hoſtis nū
q̄ȝ btis puulis tātū ꝓdeſſe
potuiſſet obſeq̄o q̄ȝtū ꝓfu
it odio ¶ Centū q̄dragīta
q̄tuor milia q̄ ēpti ſūt ð t̄-
ra hi ſūt q̄ cū mulieribus n̄
ſūt coīq̄nati. Uirgīes eiȝ p
manſerūt iō regnāt cū ðeo
ꝛ agn⁹ ði cū illis ¶ Iſti ſūt
q̄ uenerūt ex magna t̄bula
tione ꝛ lauerūt ſtolas ſuas
ī ſāguīe agni: Uir

Nam ſic ſacratiſſia p̄-
ſēntis ðei feſta mani
feſtāt: q̄ȝtū cōtra btos puu
los iniq̄tas habūdauit: tm̄
ī eis gr̄a ðiuīe bn̄dictionis
effulſit. Bt̄a es o bethleem
t̄ra iuda q̄ herodis regis ī-
maitatē pueroꝝ extictione
ꝑpeſſa es: q̄ ſub uno tēpoꝛ̄
candidatuȝ plebeȝ ībeallis
ſ̄antiū ðeo offerre meruiſt
¶ Sub altare ði audiui uo
ces occiſoꝝ ðicentiū. Qua
re nō ðefendis ſāguinē nr̄ȝ
ꝛ acceperūt ðiuinū r̄nſum.
Ad huc ſuſtiete modicum
t̄ps: ðonec īpleat̄ numerus
fr̄m nr̄oꝝ ¶ Uidi ſub altar̄
ðei aīas īffectoꝝ ꝓpt̄ v̄buȝ
ðei ꝛ ꝓpt̄ reſtioniū q̄ð ha-
bebāt ꝛ clamabāt uoce ma
gna ðicentes. Quare

Digne tn̄ natalē illorū
colimus quos beatiſ
ſimus et̄ne uite mūdus edi
dit q̄ȝ quos m̄rnoꝝ uiſcerū
ptus mūdo effudit. Siq̄deȝ
an̄ vite ꝑpetue adepti ſunt
dignitateȝ q̄ȝ uſuraȝ p̄ntis
accipent. Alioꝝ q̄dē ꝑcioſa
mors m̄rꝝ. Laudē ī ꝯfeſſ ðē
ꝓmeruit. Iſtoꝝ ī ꝯſumatio
ne cōplacuit: q̄a ī īcipiencī
vite p̄mordijs īpē eis occa
ſus iīitiū gl̄ie ðedit q̄ p̄ntis
uite t̄minū īpoſuit quos he
rodis īpietas lactātes mar
trū uberib⁹ abſtraxit.

Adorau erūt uiuentē i ſecula
ſcl'oꝝ. ¶ Mittētes coroās ſu
as añ thronū dñi dī ſui. Et
ceciderūt i ↄſpectu throni in
facies ſuas ⁊ bñdixerūt uiuē
te i ſcl'a ſcl'oꝝ. Mittētes
Qui iure dicūt mīꝝ flo
res: quos i medio frī
gore īfidelitatis exortos ue
lut primas erūpētes eccl'ie
gēmas q̄dā pſecutiōis pru
ina decoxit. Et iō dignū ē
iterfectis ꝓ xp̄o īfantibus
bonoꝝ īpendere cerionias
ñ doloꝝ ſacris dare uota ñ
lacrimis. Qui ipē illis fuit
cā pene q̄ extitit ⁊ corone:
ipē odij cā q̄ ⁊ p̄mij. ¶ Effu
derūt ſāguiez ſcōꝝ uelut a-
quā i circuitu ierl'z ⁊ ñ erat
q̄ ſepeliret. ¶ Poſuerūt mor
talia ſuoꝝ tuoꝝ eſcas uola
tilib' celi carēs ſcōꝝ tuorū
beſtijs t̄re. In cir.
Narante āt herod̄ p-
uulis necez ioſeph p
āgelū monet ut xp̄s dñs in
egiptū trāſferat. Egiptum
nēpe regionez ydol' plenā3
q̄a iā3 p' iudeoꝝ pſecutōz
⁊ ad occidēdū xp̄z: ꝓphane
plebis aſſenſu. Xp̄s ad gen
tes ydol' dedicas trāſire di
gnat' ⁊ iudeā3 reliq̄ns igno
ranti ſcl'o colendus īfert'.
Iſti ſūt ſcī q̄ paſſi ſūt pp te
dñe: vindica eos. Qui cla-
māt ad te quotidie. ¶ Vin
dica dñe ſāguiez ſcōꝝ tuo-
rū q̄ effuſus ē. Qui
Et q̄a i ſcripturis di
uinis fr̄es kmi: bōos
⁊ iuſtos uiros pſecutionem
maloꝝ ſemp ſuſtinuiſſe co
gnoſcim': ſi odii gent' ↄſide
ramus: iueniem' illos ma-
iora ſupplicia ſuſtiere q̄ fa
ciūt: q̄3 q̄ ſuſtiere uidentur.
Oīs eī hō q̄ aliū i corpore
pſeq̄t: pri' ipē icorde pſe
cutionez ſuſtiere ↄgnoſcat.
¶ Iſti ſūt ſcī q̄ nō iq̄naue
rūt ueſtimēta ſua. Ambu-
labunt in albis quia digni
ſūt. ¶ Hi ſūt q̄ cū mulierib'
ñ ſūt coiq̄nati: vgies eī ſūt

Nill'ᵗ.

In Angl's dñi appuit i ſõnis ioſeph dicēs. Surge ꝛ accipe puer ꝛ mr̄e ei⁹ et fuge i egiptū ꝛ eſto ibi uſqꝫ dum dicā tibi. Et R.

Quando tollit puer ꝛ mr̄e ei⁹: ut i egiptū trāſeat: nocte tollit ꝛ tene-bris: qꝛ noctē ignorantie his a quib⁹ ipſe receſſit reli quit icredulis. Quādo vo reuertit i iudeā nec nox nec tenebre i euuāgelio ponūt. Ut adpleret qd dictū ē a dnō p pphā dicentē. Ex egipto uocaui filium meū. Rn̄deāt qui ebreoꝝ volu-minū denegāt vitatem ubi hoc i lxx legat īſptib⁹ Qd cū nō iuenerit nos eis dicam⁹ i Oſee ppha dictū ſic exēplaria pbare poſſūt q nup edidim⁹ ¶ Cātabāt ſci cāticū nouū an̄ ſedē di ꝛ agni. Et reſonabat t̄ra i voces coꝝ ¶ Hi empti ſūt ex oib⁹ pmitie deo ꝛ agno ꝛ i ore ipoꝝ nō eſt iuentū mendaciū. Et

Possum⁹ aūt locū iſtū ꝛ alit̄ cōſolari propt̄ ꝯtētioſos quoꝝ ꝯſuetudīē Paulus apl's ſe hr̄e denegat ꝛ eccl'iā xp̄i. Et teſtioniū pferim⁹ ex numeris dicēte balaam. deus ex egipto uo cauit eū: gl'ia ei⁹ ſic unicor nis. Tunc herodes uidens qꝛ illuſus eſſet a magis ira tus ē ualde. Et mittēs occi dit oēs pueros qui erant i bethleē ꝛ i oib⁹ finib⁹ eius ab imatu ꝛ ifra ſm̄ tp̄s qd exqſierat a magis. ¶ Uidi ſub altare dei aīas iīfectorū ppt̄ vbū dei qd hēbāt et clara uoce dicebāt. Uidica dn̄e ſāguinē ſuoꝝ tuorū q effuſus eſt. ¶ Sub throno dei oēs ſci clamāt. Uidica:

Tunc adipletū ē qd dictū ē p ieremiā pphā. Uox i rama audita ē ploraꝰ ꝛ ululatꝰ multus

rachel plorans filios ſuos. De rachel nat⁹ ē beniami ī cui⁹ tribu nō ē bethleez. Querit ergo quō rachel filios alti⁹ trib⁹. i. bethleem q̄ſi ſuos ploret. Reſpōdebi m⁹ breuit: q̄a ſepulta ſit iuxta bethleez i eufrata m̄ni corpuſculi hoſpitiū: m̄ris noīm accepit. ſiue q̄n iuda ⁊ beiamin oue trib⁹ iūcte erāt: et herodes p̄cepat nō ſoluz in bethleez īfici pueros: ſed i oīo⁹ finibus eius. ℟ Iſti q̄ amicti ſūt ſtol albis q̄ ſunt ⁊ unde venerūt. Et dix m̄ hi ſūt q̄ uenerūt de t̄bulatione magna ⁊ lauerūt ſtolas ſuas ⁊ dealbauerunt eas in ſāguie agni. ℣ Uidi ſub altare dei aīas iterfectoꝝ pp v̄bū dei ⁊ pp teſtioniuz qd hebāt Et Nonū ℟m cantatur q̄a Te deū laudam⁹ nō dicit' niſi uenerit i dnica Ad laud ⁊ per ho. an. Herodes irat⁹ occidit multos pueros i bethleez iude ciuitate dd. an. Ab ymatu ⁊ īfra occidit m̄ltos pueros herodes pp dn̄z an. Angeli eoꝝ ſemp uidēt faciē p̄ris an. Uox ī rama audita ē plorat⁹ ⁊ ululat⁹ m̄lt⁹ rachel plorans filios ſuos an. Sub throno dī oēs ſc̄i clamāt vindica ſāguiez n̄rm deus noſter. Capl'm

Uidi ſup môtez ſyon agnū ſtantez ⁊ cū eo cētū q̄dragita q̄tuor milia habentes nomen ei⁹ ⁊ nōm p̄ris ei⁹ ſcriptū i frontibus ſuis ¶ Herodes irat⁹ occidit multos pueros. ℟ In bethleez iude ciuitatem dd ad bn̄ an. Hi ſūt q̄ cū mulieribus ut ſup. oro Deus cui⁹ hod. Deinde fit cōmoratio de nat et ſc̄o ſtephano ut ſup. p ſc̄o iohē an. Iſte ē iohēs ℣ Hic eſt diſcipl's ille ℟ Et ſcimus. oro Eccl'iaz ad iij. capl'm Uidi ſup môtez. ℟ia bl ℣ ꝯ ſcī p̄ſtoꝝ mꝝ. Ad ſſl

Hi ſūt q̄ cū mulieribꝫ nō ſūt coīq̄nati: v̄gines ei ſūt ⁊ ſequūt̄ agnum quocūq̄ ierit. Ad iª. capl'ꝫ

Hi ēpti ſunt ex oībus hoīb' primitie deo ⁊ agno et ī ore ipoꝝ nō ē īue̅tum mēdatiū ſiē macula eiꝫ ſūt añ thronū dei. ad u'ſp ī'.

Tecū pricipiū ut ſ' capl'e. Uidi ſupra mōtez v̄ Sub throno dei oēs ſci clamant ℟ Uindica ſāguiez noſtrū de' nr̄ ad ℳ an Innocentes p xp̄o īfantes occiſi ſūt ab īīquo rege lactātes iter fecti ſūt ipꝫ ſequūt̄ agnus. ſiē macula ⁊ dicūt ſēp glia tibi dn̄e. Pro ſcō thō⁊ mr̄ añ Iſte ſanct' v̄ Glia et honore ℟ Et oſti. oro

Deꝰ p cuiꝰ ecc̄lia glorioſus pōtifex thōas gladijs ipioꝝ occubuit pſta qs: ut oēs q̄ eius implorāt auxiliū: petitionis ſue ſalutarem oſeq̄ntur effectū. p

Et fit comemo. de nat ⁊ ſcō ſtephano ut ſupra poſtea pro ſancto iohanne añ.

Exijt ſermo. v̄ Hic eſt diſcipulus ille ℟ Et ſcimꝰ Oratio Ecclīaꝫ. In ſancti thōe epi ⁊ mr̄ Lectio pma

Glorioſi martiris thōe fres kmi natalē celebrātes q̄a totiꝰ uite ⁊ conuerſatiōis eiꝰ īſignia recolere nō ſufficimus: paſſionis eiꝰ modū cauſā ꝫ ſuccinctꝰ ſmo pcurrat. Beatus igit̄ thomas ſicut ī cancellarie: uel archidyaconatus offiō in rebus gerendis icōparabilit̄ extiterat ſtrenuus: ita poſt ſuſceptū paſtoris offꝫ ſuꝰ hūmanā extiationem factꝰ ē oro deuotꝰ. Lec. ij.

Conſecratus enim repente mutatus eſt ī virum alium: ciliciūꝫ clam induit femoralibus etiaꝫ uſus eſt: uſqꝫ ad poplites ciliciuis et ſub veſtibus clericalis honeſtatis habitꝰ celās moṅcalē: careꝫ pſus

coegit ꝑ uire ſpū. do ſtudēſ
omniū virtutum exercitio
ſine intermiſſione placere:
Sciēs itaqꝫ ſe cultoreꝫ poſi
tū i agro dñico i vinea cu-
ſtodeꝫ. paſtoreꝫ i caulꝰ mi
niſteriū ſibi traditū ſtudio
ſe ꝯpleuit.

IUra ꝛ dignitates ec
cleſie q̄s publica ſibi
ꝑtas uſurpauerat reſarcire
ꝛ i ſtatum debitū reuocare
conat̄ e. Unde graui q̄one
ſup iure eccl'iaſtico ꝛ regni
ꝯſuetudibus iter ipꝫ ꝛ regē
anglorꝝ exorta coacto ꝯſili
o ꝓpoſite ſūt cōſuetudines
ille q̄s idē rex taꝫ archiepi
q̄ꝫ ſuffraganeorꝝ ſuorꝝ ſcri-
pto roborari ptiacit exegit
Negauit cōſtant archieps
manifeſtaꝫ i eis aſſerēs li-
bertatis eccl'iaſtice ſubuer-
ſionem.

EFfectꝰ e igit̄ ꝯtūelijs
timſis dānis grauiori
bus attritꝰ: ꝛ inumeris la-
ceſſitꝰ iiurijs. Tādē morte
ſibi itentata: quia cā eccl'ie
nūdū plene inotuerat: ꝛ ꝑ
ſonal̄ uidebat̄ ꝑſecutio: bt̄s
thōas cedendū cenſuit eē
malitie. Actꝰ ergo i exiliū
a dño pp̄. alexandro t̄cio
ſenōis honorifice ſuſceptꝰ e
Et i moāſterio pōtiniacēſi
ſtudioſe ꝯmendatus e

COnfiſcant̄ itm̄ i an
glia oēs archiepi re
ditꝰ. uaſtant̄ ꝑdia poſſeſſi-
ones diripiūt: ꝛ excogitato
nouo ſupplicij genere tota
ſil̄ thōe ꝑſcribit̄ cognatio.
Oēs eiꝫ amici eiꝰul̄ famili
ares uel q̄cūqꝫ eū quocūqꝫ
titulo cōtigebant ſie dlatu
cōditiōis aut fortūe digni-
tatis aut ordine etatis aut
ſexus pit̄er relegantur Nā
et ſenex ꝛ decrepiti vagi-
entes in cunis et mulieres
in puerperio decubātes in
exiliū acti ſūt.

QUotquot āt diſcretio
nis ānos attigerāt tac
tis ſacro ſcis iurar̄ ꝯpulſiſ

ꝙ mari trāſito ſtati cantu
arieſi archiepō ſe ꝛepſenta
rēt ut ul' cōpaſſiōis gladio
totiens ꝯfoſſus cōteptū ai
rigorez ad regis uolūtatez
iflecterēt. Sed uir dei manū
ſuā mitēs ad forcia exiliuz
dāna cōtumelias ꝛ oppro-
bria petiū ꝛ amicoꝝ ꝓſcrip
tiōes ꝑ xpi noīe ꝯſtāt ſub-
ſtinuit nulla proꝛſus fract'
aut mutat' iuria

Tanta nāqꝫ fuit ꝯſe-
ſſoris xpi ꝯſtātia ut
oēs coerſes ſuos docere ui
dret' qm̄ ōe ſolū forti pria
eſt. Audiēs āt rex imobilē
ei' ꝯſtātiā directis ꝑ abbēs
quoſdā ciſterciēſ ordis ad
capl'm gnāle cōmiatorijs
eoſis eū a pōtiniaco ꝑtur-
bare curauit

Timēs āt bt̄s thomas
occaſiōe ſui uiris ſcīs
iminere diſpēdiū ſpōte re-
ceſſit ſ' aī q̄ꝫ ide progre-
deret' diuina reuelatiōe cō-
fortat'. ē ōnſo ſibi celit' in
ditio; ꝙ ad ecclīā ſuā redi
tur' eēt cū glīa ꝛ ꝑ mrīj pal
mā migratur' ad dn̄s. Per
turbatu igr̄ a pōtiniaco ex-
cep ſūmo cū honore xpiai
ſſim' rcā eoꝝ rex. Ludouic'
ꝛ cū bn̄aſ ſine donec pax
reformaret' exſbuit

Sepi' cū ꝛ ipē lꝫ i caſū
pulſat' ē ne regis an
gloꝝ ꝑditori aliqd bn̄ai-
tatis bn̄ficiū ipēdent. Pro
ceſſit ulti' furoꝝ imaīs et
pijs aurib' horrēda crude
litas: Cū ei catholica et ꝑ
bn̄ticis ꝛ ſciſmaticis ꝛ perfi
dis iudis oret eccl̄ia ꝓhitū
eſt ne q̄s eū oroīꝫ ſ uffra-
gijs iuuaret. Sex igr̄ cōti
nuis annis exl' it' u mjs' ꝛi
numeris afflict' im ꝑio et
quaſi lapis uiuus in ſtruc
tura m celeſtis hedificij mt
timodis tonſionibus. Et
q̄ꝫ preſſuris cunquadratus
quo magis impulſus ē ut
caderet eo firmius et im
mobilius ſtare ꝓbatus eſt

In laudibus fit ɔmemoꝛ. ꝺ nat. ⁊ ꝺ ſcõ ſtephano ⁊ ꝺ ſcõ iohãne ut ſup̄ Et poſtea de innocentibus an̄. Hi ſũt q̇ cũ mulierib⁹. ℣ Sub throno dei oẽs ſci clamant ℟ Uindica ſãguinẽ nr̄z de⁹ nr̄ oꝛo De⁹ cuius hodie ad ueſp an̄ Tecum pricipiũ Scḋm ꝙ i ɔmemoꝛatioibus octaꝝ p⁹ nat dn̄i dñr iſti ℣ vz p nat dn̄i ℣ Notũ fecit dn̄s all'a. ℟ Salutare ſuũ all'a p ſãcto ſtephano ℣ Stephan⁹ vidit celos aptos ℟ Uidit ⁊ itrouit bt̄s hõ cui celi patebãt p ſcõ iohe ℣ Hic eſt diſcipl's ille q̇ teſtioniũ phibet de his ℟ Et ſcim⁹ q̄ uez ẽ teſtioniũ ei⁹ Pro innocetib⁹ ℣ Sub throno dī oẽs ſcī clamãt ℟ Uidica ſãguinez nr̄z ds nr̄ Eo ãno quo nat dn̄i uenerit die lune ī ueſp ſci thõe M. dicat caplʒ Multiphariã. hy⁹. Xpe redẽptoꝛ ℣ Notũ fec

ad M' an̄ Hodie xp̄s na

Oꝛo de nat poſtea fiat ɔmeõ. ꝺ ſcõ thõa ⁊ de aliis octauis. Ad mat ⁊ p hoꝛ̄ fiat offm̄ de nat dn̄i ⁊ p̄mittit̄ primũ ℟ ⁊ icipit̄ a ſcdo ⁊ octauũ ℟ poīt O regez celi Sex lc̄ leguñt ꝺ ſmoibꝫ ſci augi epi .ſ. Hodie ſr̄es kmi vel Caſtiſſiuz marie. Et tres de om̄ ſci ãbroſij epi ſup euuãgeliũ. loq̄ oib⁹ añt aliis tp̄ibus hat ꝺ dñica imediate p⁹ feſtũ ſci thõe Sermo ſci augi epi lcē pria.

Hodie ſr̄es cariſſimi xp̄s natus eſt ... Hodie ſaluatoꝛ mũdi per matrez naſcendi accep tempus qui de patre natiuitatis non habet tempus qui in eternum eſt ... creatoꝛ. Hodie de matre naſcendo factus eſt nobis ſaluatoꝛ. Nat⁹ ẽ nobis hodie in tp̄is uolubilitate ... nos pducat ad prīs etnitati

Fact⁹ ē ꝺs hō: ut hō fieret
ꝺs. Ut panē angloꝝ mā-
ducaret hō: ꝺñs āgloꝝ ho
die fact⁹ ē hō. Hodie iple-
ta ē illa ꝓphia q̄ ꝺic̄. Roꝛa
te celi ꝺeſup ꝛ nubes pluāt
iuſtū apiat̄ t̄ra et germinet
ſaluatoꝛem

Fact⁹ ē igit̄ q̄ fecerat
ut iueniret̄ q̄ pierat.
Sic eī ꝫ pſalmis hō ꝯfitet̄.
Priuſq̄ȝ hūiliarer ego pec-
caui. Et iteꝝ erraui ſic ouiſ
q̄ pierat. Peccauit hō ꝛ fcs
ē reus: natus ē hō ꝺs. ut li
beraret̄ re⁹. Hō igr̄ cecidit
ſꝫ ꝺs ꝺeſcendit. Cecidit hō
miſabilit̄. Deſcēdit ꝺs mi
ſericoꝛdit̄. Cecidit hō ꝑ ſu-
pbiā. Deſcendit ꝺs cū grā

Hic nam̄q̄ȝ mr̄ ꝺñi ab
angelo audiuit. Aue
grā p. ꝺñs tecū. Qui nat⁹
ē p̄im⁹ ſie mr̄e ī cel̄: hodie
natus ē ſie pr̄e ī t̄ris. Na-
tus ē xp̄s ꝺs ꝺe pr̄e: hō ꝺe
mr̄e. De pr̄is imoꝛtalitate
ꝺe mr̄is v̄ginitate: ꝺ patre
ſine mr̄e: ꝺe mr̄e ſie pr̄e: ꝺe
pr̄e ſie tp̄e: ꝺe mr̄e ſine ſe
mine: De pr̄e pn̄cipiū uite
ꝺe mr̄e finis moꝛtis: ꝺe pa
tre oꝛdinans oēm ꝺiēꝫ: ꝺe
mr̄e cōſecrās iſtū ꝺieꝫ

Premiſit ei hoīeꝫ io-
hāne q̄ tc̄ cū naſceret̄
ꝺies īcipent minui: ꝛ nat⁹ ē
ipē cū ꝺies īcipiūt creſcere
ut ex hoc p̄figuraret̄ qꝺ ait
ipē iohēs. Illū opoꝛtet creſ
cere me āt minui. Debet ei
uita hūana ī ſe ꝺficer̄: ī chri
ſto ꝓficere ut q̄ uiuit iā nō
ſibi uiuat ſed ei q̄ ꝓ oībus
moꝛtu⁹ ē ꝛ reſurrexit

Et ꝺicat unuſq̄ſq̄ȝ ue
ſtrū qꝺ ꝺic̄ apl̄s. Ui
uo āt iā nō ego. Uiuit uero
ī me xp̄s. Illū opoꝛtet creſ
cere me āt minui. Lauꝺāt
eū ꝯꝺigne ōs āgl̄i ei⁹ q̄ cib⁹
etn⁹ ē īcoꝛruptibili eos ſagi
na uiuificās q̄a v̄bū ꝺi ē cu
i⁹ uita uiuit: cui⁹ et̄nitate ſp
uiuūt: cui⁹ bonitate ſp be-
ate uiuunt

2 ILli ei ꝯdigne laudāt
deū apō deū: ⁊ dant
glīaꝫ i excelſ dō: nos autē
plebs eiꝰ ⁊ oues paſcue eiꝰ
ꝓ modulo iſirmitatis nr̄e:
q̄ paceꝫ ꝑ bonā uolūtatem
recōſiliari meremur. Ipoꝝ
eiꝫ angloꝝ ūa ⁊ hodierna
uox ē q̄ nato nobis ſalua-
tore exultādo fuderīt: glīa
i excelſ dō: ⁊ i t̄ra pax ho-
minibus bone uoluntatis.

CAſtiſſimū marie v-
gis uteꝝ ſpōſe v̄gis
clauſū uētis cubiculū ſigna
tū pudore filij v̄gis ſigna-
culo merito pleniſſie colau
dareꝫ: ſi meſſe meteꝫ quā ñ
ſeminaui. Deīqꝫ ſic ait ap̄ls
Quecūqꝫ ſeminauerit hō:
hec ⁊ metet. Et veꝝ ē. Qui
modo ueꝝ ē hoc oēꝫ hoīeꝫ
metere qḋ ſeminauit. Sic
ip̄e filius v̄gis i q̄dā euuan
gelij ſui lectione ait. Meto
ubi nō ſeminaui: ⁊ colligo
ubi nō ſparſi.

DIcat ſolus: dicat natꝰ
ex v̄gie filiꝰ marie. di
cat ſpōſus m̄ri ſue. Meto
ubi nō ſeiaui: ⁊ colligo ubi
nō ſparſi: Dicat ⁊ maria.
Ecce ego te filiū gn̄aui: ſꝫ
v̄ginitateꝫ meā nō violaui
Regnū teneo v̄ginitatis: ⁊
rege genui caſtitatis

INgrediente ⁊ egre-
diēte habui i palatio
ventꝰ filiū imꝑatoris: ⁊ de
maibꝰ nō amiſi clauē regni
pudoris. Porta facta ſum
celi ianua facta ſū filio dī.
Illa porta fcā ſū clauſa de
qua in uiſione diuina dicit
ezechiel ꝓph̄a. Uidi portā
in domo domini clauſam.
Et dixit angelus ad me:
porta hec quam vides nō
aperietur: ⁊ homo nō trā
ſibit per eam: et clauſa erit
in eternum.

SEd mirabilior eſt
ꝓphie adimpletio
Quid eſt porta in
domo domini clauſa niſi

ꝙ maria ſemp̄ erit intacta
Et qd ē hō nō tranſibit p
eā niſi ꝙ ioſeph nō cogno
uit eā. Et qd eſt ſolus dñs
ītrat et egrediet p eam: niſi
qa ſpūs ſanct⁹ īpregnauit
eā: ⁊ dñs āgloꝝ naſcit p eā.
Et qd ē clauſa erit ī eternū
niſi qa vgo maria ē añ ptū
⁊ vgo poſt partum.

Dicat ergo maria por
ta facta ſū celi. Janua
ſcā ſū filio dei. Jlli ſcā ſū ia
nua clauſa: q p⁹ ſuā reſur
rectionē igreſſus ē p ho
ſtia clauſa: p q egreſſ⁹ ē ad
ſuos crucifixores. Ad di
ſcip̄los āt ſuos clauſo cena
cū hoſtio igreſſus ē clauſt
q nat⁹ ē de uētre meo. me
mrē dimiſit itactā. Adim
pleuit uentrē meū diuitate
et utū meum nō euacuauit
caſtitate.

Exiuit de uentre meo
gigas occurſu magni
fic⁹: ⁊ vēt me⁹ nō ē pudore
euacuat⁹. Nec ī cōceptione
iuenta ſū ſine pudore: nec
ī pturitione iuenta ſuz cum
dolore. O mira ⁊ laudabil
inter ſeīas: Jn q ab angelo
ſalutat vginitas: Sola ip
gnata nec uiciata. exonera
ta nec euacuata: qa ſic ē ab
angelo ſalutata. Aue iquit
gra plena dñs tecū: felix u
bilicus caſtitatis: quē am
plex⁹: nō tetigit maritalis

Jn ill t. Paſtores
loqbant adiuicez trā
ſeamus uſq bethleē ⁊ vide
amus hoc vbū qd fcē ē qd
dñs oñdit nobis. Et R.

Et facta eſt cū anglo
multitudo celeſtium
exercitus laudantiū deū: et
dicentiū. Glia ialtiſſis do
⁊ ī terra pax hoibus bone
uoluntatis. Bene anglorū
nominantur exercitus qui
ducem milicie ſequebantur
Cui igitur laudem angeli
niſi domino ſuo dicerent.
Juxta quod ſcriptum eſt:

laudate dominum de celis
laudate eū ī excelſ: laudate
eū oēs angeli eius.

IMpleta igit̄ pphia
ē. laudat̄ de cel̄ dn̄s
ꝛ uidet̄ ī t̄ris. de quo ſact⁹
mathe⁹ ait. Quia cū beſtijſ
erat ꝛ āgli miſtrabāt ei: ut
ī alt̄o mie iſigne: ī alt̄o di-
uie iudiciū ptatis agnoſcas
Tuū ē qd̄ beſtias patit̄: ſuū
qd̄ ab angelis predicat̄. Et
aiūt: uideamus hoc v̄bum
qd̄ factū ē ſic dn̄s oſtendit
nobis. Et venerūt feſtināt̄
uides feſtiare paſtores

NEmo eiꝫ cuꝫ deſidia
xp̄ꝫ reqrit. Uides pa
ſtores anglo credidiſſe. Et
tu prī filio ꝛ ſpūi ſcō āgel.
pphis. apl̄is. crede. vid̄ q̄ꝫ
ſignant̄ ſcriptura ſinguloꝝ
libret momenta uerborum
Feſtināt īquit v̄bū uidere.
Et eiꝫ cū caro dn̄i uidetur
v̄buꝫ videtur qd̄ eſt filius
O regeꝫ celi cui tali fa-
mulātur obſequia ſtabulo
ponit̄ qd̄ continet mūduꝫ.
Jacet ī pſepio ꝛ ī cel̄ īgnat
Nat⁹ ē nobis hodie ſalua
toꝛ q̄ eſt xp̄s dn̄s ī ciuitate
dd̄. Jacet Si feſtum nat
dn̄i ſcī ſtephi ſcī iohis ſcoꝝ
inocentiū uel ſcī thome m̄
uenit in dn̄ica ipa die nihil
fit de dn̄ica. Sed die p̄xio
poſt feſtū ſci thome m̄ fit
offm̄ dn̄ice: De dn̄ica do q̄
te ueit ī oct̄ feſtī nihil peit̄
agr̄. Sabbō dn̄ice īfra oct̄.
nat̄ dn̄i. Ad ueſp capl̄z

FRatres quanto tp̄re
heres puulus ē nihil
differt a ſuo cū ſit dn̄s oīū
ſꝫ ſub tutorib⁹ ꝛ actoribus
ē uſq̄ȝ ad p̄finitū tp̄s a p̄re

Xp̄e redemptor oīuꝫ
Uerbum caro factum
eſt all'a. Et habitauit
in nobis all'a:
Dum medium ſilentium
tenerent oia et nox in ſuo
curſu mediū it̄ pageret op̄s
ſmo tuus dn̄e a regalibus
ſedibus uenit all'a.

Oīps sempiťne ds dirige act⁹ nřos in bñplacito tuo ut ı noīe dilecti filij tui mereamur bonis operibus habundare. Per eundẽꝫ.

Deinde fit cōmemoratio ď nat̄ ꝛ alijs oct. Dn̄ica ıfra oct nat̄ dn̄i si festū non fit agit offīm dn̄ı nat̄ p̄t capl̄ꝫ an̄ ad M. ꝛ ad bn̄. ꝛ oroꝫ ꝛ lc. ꝛ primū R̷ qđ omittiť ꝛ octauū poit O regẽ celi

Sermo sc̄i leonis pp̄ l. i.

Excedit q̄dẽ dilectissi multumqꝫ supeminet hūani eloquij facultatẽ diui opis magnitudo. Et inde oriť difficultas fandi unde adest rō nō tacendi. Quia ı iesu xp̄o filio dei nō solū ad diuinā essentiā: sꝫ ẽt ad humanā spectat naturā quod dictū ẽ p ꝓphāꝫ. gn̄ationẽ ei⁹ q̄s enarrabit

Utrāqꝫ eiꝫ subāꝫ ı unā ꝯuenisse ꝑsonā: nisi fides credat ſmo ñ explicat Et iō nunq̄ꝫ materia dficit laudis: q̄a nūq̄ꝫ suffiť copia laudatiōis. Gaudeam⁹ igr̄ q̓ ad eloq̄ndū tātẽ mīe sacramtū ıpares sum⁹ ꝛ cū salutis nr̄e altitudiēꝫ explicare ñ valem⁹: sētiam⁹ nobis bonū eē q̓ uicimur

Nemo eñ ad agnitionẽ ṽitatis magis ꝓpiq̄t q̄ꝫ q̄ ıtelligit ı reb⁹ diuis ẽt si multū ꝓficiat sēp sibi supesse qđ q̄rat. Naꝫ q̄ se ad qđ tēdit pueisse ꝑsuit: non q̄situ repit: sꝫ ı iq̄sitiōe dfec Ne āt ıfirmitatis nr̄e ꝑturbemur angustijs: euuāgl̄ice nos ꝛ ꝓphetice adiuuāt uoces. Quib⁹ ita accēdimur ꝛ docemur ut nobis natitatẽ dn̄i q̄ ṽbū caro factū ẽ non taꝫ ꝑt̄itaꝫ recollere q̄ꝫ p̄ntẽ videamur ıspicere

Quod eñi pastoribus pro gregum suorum custodia vigilantibus angelus domini nunciauit ẽt nostrum impleuit audituꝫ Et ideo dominicis ouibus

p̄ſumus q̄a v̄ba diuinitus edita cordis aure ſeruam⁹. Tāq̄ꝫ ꝛ i hodierna feſtitate dicit. Euuangelizo uobis gaudiū magnuꝫ qḋ erit oi pplo: q̄a nat⁹ ē nobis hodie ſaluatoꝛ q̄ ē xp̄s dn̄s in ciuitate dd.

Cuius p̄dicatiōis ſumitati exultatio inumerabiliū iugit̄ angloꝝ: ut excellenti⁹ fi̇eret teſtionium cui militie celeſtis mltitudo cōcineret ꝛ i honorē di unā bn̄dictionē dicētiuꝫ. Gl̄ia i altiſſimis deo: ꝛ i t̄ra pax hoib⁹ bone uolūtatis

Ei ergo gl̄ia ē ex mr̄e v̄gie xp̄i naſcentis infantia ꝛ ꝛepatio hūani generis merito i laudē ſui ꝛefertur auctoris Quia ꝛ ip̄i bt̄e marie miſſus a dn̄o gabriel angl̄s dixerat. Sp̄us ſanct⁹ ſupueīet i te ꝛ v̄tus altiſſimi obumbrabit tibi. Ideoq̄ꝫ ꝛ qḋ naſcetur ex te ſcꝫ vocabit̄ fili⁹ dei.

Nill t̄. Erat ioſeph et maria mater ieſu admirātes ſ̄r his q̄ dicebāt de illo Et R̸.

Congregemus i vnū ea q̄ i ortu ieſu dicta ſcriptaq̄ꝫ ſūt de eo: ꝛ tē ſciī potimus ſingl̄a q̄q̄ꝫ digna eſſe miraculo. Quāobrem mirabat̄ ꝛ pat̄. Sic eīꝫ appellat⁹ ē Joſeph: q̄a nutritoꝛ ei⁹ fuit. Mirabat̄ ꝛ mater ſup oibus q̄ dicebant de eo Que nā ſūt ergo de puulo ieſu dicta.

Paſtores erant in regione illa vigilantes ꝛ obſeruātes cuſtodias noctis. Uenit angelus ſub ip̄a hora natiuitatis ieſu ꝛ ait ad eos. Ite ꝛ inuenietis infantem iuolutum pānis et poſitum in preſepio. Nec dum angelus verba finierat et ecce multitudo celeſtis exercitus laudare cepit et benedicere dominū. O ꝛegem celi.

Cum hoc paſtores tre
pidi pſperiſſet ⁊ ãgl's
receſſiſſ; ab eis dixerũt ad
ſe inuicẽ; Eamus uſq; i be-
thleẽ ⁊ uideam⁹ factuz qḋ
dñs oñdit nobis. Uenerũt
⁊ inuenerũt puulũ. Tam illi
q̃; paſtores q̃ facta fuerant
mirabant̃. Sup hoc ⁊ ḋ ſy
meone ſcribit̃ q̇ rumorem
audit ⁊ miraculũ uł magna
pars fuerit ad bñ an̄ Dũ
mediũ ſilẽ vt ſupra Et fit
ɔmemoꝛ. de oibus oct. Ad
iij. capl'z Fr̃es q̃nto tẽpoꝛ
Rña br̃ ⁊ v̇ dũr de nat̃ Ad
vj. Capitulum.

Et ubi uenit pleitudo
tpr̃is miſit de⁹ filiuz
ſuũ natũ ex muliere factuz
ſub lege ut eos q̇ ſub lege
erãt rediⁿeret: ut adoptionẽ
filioꝝ recipem⁹. ad ix. cap
Itaq; iaz nõ eſt ſu⁹
ſed fili⁹: q̇ ſi filius ⁊
heres p deum ad M an̄.
Puer ieſus pficiebat etate
⁊ ſapia corã do ⁊ hoibus.

In vigil' ſci ſiluestri pp̄ et
ɔfeſſoꝛ. Ad ueſp an̄ Ecce
pricipiũ ut ſup̄ capl'z hy⁹
v̇ ⁊ ad M an̄ dũr de con-
feſſoribus pont oratio.

Da q̃s ops de⁹ ut btĩ
ſiluestri ɔfeſſoris tui
atq; põtificis venerãda ſo
lẽnitas ⁊ deuotionẽ nobis
augeat ⁊ ſalutẽ Per Et fit
ɔmemoꝛ de octis Lc. pria.

Conſtantinus ĩpatoꝛ
monarchiã tenẽs cũ
plurimas ſtrages xp̄ianoꝝ de
diſſet: ⁊ inumerabilẽ pp'lm
p oẽs puĩcias feciſſ; uariſſ
penaꝝ geñibus ĩterfici ele-
phancie a deo lepra pcuſſ⁹
eſt. Lectio ſecunda.

Hic cũ uniuerſa me-
dicoꝝ ⁊ magoꝝ ag-
mina ſubuenire nõ poſſet
capitolij põtifices. Hoc de
creuert ɔſiliũ: piſcinã ĩfãtiũ
occiſoꝝ ſanguĩe repleri de
bere: ĩ quo ſãguĩe calido
ſtatĩ; ut nudus deſcẽderet
auguſt' mox poſſint uulña

14

illius lepre mūdari

MIſsū ē igr̄ ⁊ ꝺ ꝛebꝫ uł
patrimonio ꝛegis t̄a
milia ⁊ eo amplꝰ infantes
adducti ad urbeꝫ ꝛomā pō
tificib' traditi ſūt capitolij.
Die āt cōſtituto egrediēte
cōſtantino de palatio: ⁊ ad
hoc eūte i capitoliū ut ſan
guis inoxiꝰ funderet occurrit
multitudo inumerabilium
mulierū: q̄ oēs reſolutis cri
nibꝰ nudatiſqꝫ pectoribꝰ dā
tes ululatꝰ et geītꝰ corā eo
ſe i platea fūdētes lacrias

PErcūc // ſtrauerīt
tatꝰ itaqꝫ q̄ ꝺ cā mł
titudo hec mulierum iſta
faceret: didicit has eſſe ma
tres filioꝝ eoꝝ quoꝝ effū
dendus ſanguis taꝫ diu eēt
quouſqꝫ piſcina repleretur
i qua medendi cā ipē lauā
dus aſcenderet ⁊ ſanādus.
Tūc ipator exhorruit faci
nus ⁊ ſe tantoꝝ criminum
reū fieri apd deū exiſtimās
quātoꝝ fuerit noxiꝰ pueroꝝ

inſſit ſtare carrucā

ERigēs ergo ſe ipator
conuocās vniuerſos
dix. Audite me cōmilitōes
⁊ oēs ppli qui aſtatis. Sic
ſemp nr̄a cōtra hoſtes cta
miā i plijs ſtetiſſe nūcupāt
ut reus eſſet legibꝰ ⁊ capi
tali ſñia puiretur: quicunqꝫ
aliqueꝫ occidiſſet ifantem.
Eratqꝫ hoc ſtatutū i bello
ut facies quā pubertas nō
nouerat gladiū bellatoꝝ
euaderet et uite incolumis
permaneret.

HUnc itaqꝫ hoſtiū qd̄
i filijs cuſtoditū eſt:
i filijs nr̄oꝝ ciuiū exercebi
mus. Ne ſimus legibꝫ rei:
q̄ pugnando fideliter de oī
gente meruimus eſſe uicto
res. Quid iuuat barbaros
ſupaſſe: ſi a crudelitate ui
camur. Nam viciſſe extra
neas nationes bellatorum
vtus eſt ppłoꝝ: uincere āt
vicia ⁊ pccā vtꝰ ē moꝝ.

IN illis autem prelijs

fortiores extitimus illꝭ: hic nobis ipis fortiores simꝰ: vicimꝰ eiꝫ nos ipos dum a mala nos volūtate excludimus: ⁊ qd̄ isulte desideramꝰ: ɔsulte ⁊ utilitꝰ exercēmꝰ. Hoc āt facimꝰ qn̄ voluntates deoꝝ nr̄is uolūtatibus anteponimus: ⁊ diuinis desiderijs obuiātes nr̄a ɔsideria repugnamus. Lc̄ viij.

In hoc ergo certamie victos nos esse hac ratione gaudeamꝰ: ut agnoscamꝰ ꝯ nr̄aꝫ salutez noluisse pugnare. Naꝫ q̄ conatꝰ ppetrare qd̄ malū ē: captiuare uti ꝑ studet boitatez. Cū ergo fuerit i isto certamine superatus uictoriam obtinet uictus. Lec̄ ix.

Qm̄ omniā uictoria pditionē īuenerat ⁊ malā captiuitatez icurrerat post triūphū si triūphꝰ dici pōt qn̄ ipietas a pietate uicitur et iniusticia a iusticia supatꝰ. Uincat ergo nos pietas in isto ɔgressu. Bn̄ ergo oīuꝫ aduersantiū potimꝰ ēē victores: si a sola pietate uincamur. Oīuꝫ ⁊ eiꝫ ēē vū deū cōprobat: q̄ deꝫ se seruum ostenderit. Si festū sancti siluestri i dn̄ica uenerit agꝛ̄ d̄ festo cū ɔmemoꝛ̄ d̄ dn̄ica ad M ⁊ bn̄ ⁊ ultia lec̄ legꝛ̄ d̄ omelꝰ dn̄ice. In vigilꝰ octnatꝰ dn̄i ad uesp an̄ O admirabile cō. Cū reł d̄ laudꝰ ps de scā maria. Capłm.

Apparuit gr̄a saluatoris nr̄i dei oībꝰ hoībꝰ erudiēs nos: ut ab negātes ipietatē ⁊ sec̄laria ɔsideria sobrie ⁊ iuste ⁊ pie uiuamꝰ i hoc sc̄lo hymnꝰ Xpe redēptor v̄ Uerbuꝫ caro fc̄m ē alł. ℟ Et hitauit i nobis alła. Ad M an̄ Propter nimiā caritatez suā q̄ dilexit nos deꝰ filiū suū misit i similitudinē carnis pcc̄i alła oro

Deus q̄ salutis eterne beate marie ṽginitate fecunda huāno gn̄i premia

ꝯſtituiſti tribue q̄s: ut ipaꝫ ꝑ nobis īteedere ſētiam⁹ per quā meruim⁹ auctorē uite ſuſcipere dn̄ꝫ nr̄ꝫ ieſū xpm filiū tuū. Qui tecū.

Dn̄s dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu ego hodie genui te Quare fre. ¶ In ſole poſuit tabernaculū ſuū: et ip̄e tāq̄ꝫ ſpōſus ꝑcedēs d̄ thalamo ſuo ¶ Celi enarrant ¶ Eleuami porte et̄nales ⁊ itroibit rex glīe ¶ Dn̄i ē t̄ra ¶ Tāq̄ꝫ ſpōſus ¶ Dn̄s ꝑcedens de thalamo ſuo.

Feſtiuitatis hodierne dilectiſſimi uer⁹ generator ē ⁊ pius cultor qui nec d̄ icarnatione dn̄i aliq̄d falſū nec de deitate aliquid ſentit idignū. Paris eiꝫ piculi malū ē: ſi illa aut nat̄e nr̄e ꝟitas: aut p̄rne gl̄ie negat̄ eq̄litas. ¶ Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tollit pcc̄a mūdi:

ecce de quo dicebā uobis: q̄ poſt me uenit an̄ me fc̄s ē. Cui⁹ nō ſū dign⁹ corrigiā calciamēti ſoluere. ¶ Qui d̄ t̄ra ē de t̄ra loq̄t: q̄ d̄ celo uenit ſ̄r oēs ē. Cui⁹

Cum ergo ad itelligēduꝫ ſacramētū natiß xpi q̄ de mr̄e ꝟgīe ē ortus accedim⁹: abigat̄ ꝓcul t̄renaꝝ caligo ratiōnū. et ab illuīate fidei oculis mūdane ſapie fum⁹ abſcedat. Diuia ē eiꝫ auctoritas cui credim⁹ Diuia ē doct̄na quā ſeq̄ur qm̄ ſiue legis teſtificatioīs ſiue oracul̄ ꝓphāꝝ ſiue euuāgelice tube iteriores admoneam⁹ auditꝰ. uex eſt qd̄ beatus iohānes ſpū ſcō plenus itonuit. In p̄icipio erat ꝟbū: ⁊ ꝟbū erat apud deū: ⁊ de⁹ erat ꝟbuꝫ. Hoc erat i p̄icipio apud deum Oia ꝑ ip̄ꝫ fc̄a ſūt: ⁊ ſie ip̄o factum eſt nihil. ¶ Dies ſāctificat⁹ illuxit nobis uenite gentes ⁊ adorate dn̄ꝫ.

Quia hodie deſcendit lux
magna i t'ris. ¶ Hec dies
quā fecit dñs exultemus et
letemur i ea Quia

E T filii uer; ē qđ idez
predicator adiecit.
Uerbū caro factū ē: ꝛ hita
uit i nobis. Et vidim⁹ glīā
ei⁹ gl'iaz q̄i vnigeniti a pr̄e.
In utraq; ergo natura idē
eſt dei fili⁹ nr̄a ſuſcipiēs. ꝛ
ppria nō amittēs. In hoie
hoiez renouans: i ſe icōmu
tabil' pſeuerās. ¶ Bn̄dict⁹
q̄ uenit i noie dñi de⁹ dñs
ꝛ illuxit nobis all'a all'a
Hec dies quā fec dñs exul
temus ꝛ letemur i ea all'a.
¶ Specioſus for
ma p̄filijs hoīuz diffuſa eſt
gr̄a i labijs tuis ¶ Eructa
uit. ¶ Hō nat⁹ eſt i ea ipe
fundauit eā altiſſimus.
Fūdamēta ¶ Exultabunt
oīa ligna ſiluarū añ faciem
dñi qm̄ uēit. ¶ Cantat' i.
¶ Specioſus forma p̄filijs
hoīuz ¶ Diffuſa ē gr̄a i la
bijs tuis.

D Eitas ei q̄ illi cū pr̄e
coīs eſt: nullū detrimē
tū oīpotentie ſubijt. Nec dī
formā ſ'ui forma uiolauit.
q̄a ſūma ꝛ ſempit'na eēntia
q̄ ſe ad huāni gn̄is icliauit
ſalutez: nos q̄dez i ſuā glīa
trāſtulit. Sed qđ erat eſſe
nō deſijt. Un̄ cū unigenit⁹
dei minorez ſe pr̄e ɔfiteret'
cui ſe dic eq̄lez v'itatis in ſe
formā utriuſq; demōſtrat:
ut ꝛ huānā pbet iparilitas
ꝛ diuinā declaret equalitas
¶ Congratulami m̄ oēs q̄
diligitis dñz. Quia cū eſſe
puula placui altiſſimo ꝛ d
meis uiſcerib⁹ genui deū ꝛ
hoiez ¶ Beatā me dicēt oēs
gn̄ationes: q̄a ancillā huilē
reſpexit de⁹. Quia

M Aieſtati igit' filij dei
corporea natitas ni
hil abſtulit nihil cōtulit q̄a
ſubſtātia icōmutabilis nec
minui potuit nec augeri.
Qđ eiz caro factū eſt non

hoc ſignificat qd̕ ī carne m
ſit dei natura mutata : ſed
qd̕ a v̾bo ī unitatez perſōe
ſit caro ſuſcepta . ¶ Cōfir
matū ē cor v̾gis ī quo diui
na miſteria angelo nūciāte
cōcepit tūc ſpecioſū forma
p̄filijs hoīūz caſtis ſuſcepit
uiſcerib᷒. Et bn̄dicta ie̾nū
deū nobis ꝓtulit ꝛ hoīez
Domus pudici pectoris tē
plum repente fit dei. itacta
neſciēs uirum v̾bo cōcepit
filium. Et

IN cuius utiq̄ noīe
homo totus accipit̾
cum quo intra v̾gis uiſcera
ſancto ſpiritu fecundata et
nūq̄ v̾ginitate caritura tā
īſeparabiliter dei filius eſt
unitus: ut qui erat ītempo
raliter de eſſētia p̄ris geit᷒
ip̄e ſit tēporaliter de utero
v̾ginis natus. Aliter enim
ab et̾ne mortis vinculis nō
poteramus abſolui niſi in
nr̄is fieret humilis q̄ ī ſuis
p̄manebat omnipotens.

Beata et venerabilis v̾go
que ſine tactu pudoris īue
ta eſt mater ſaluatoris. Ia
cebat in p̄ſepio ꝛ fulgebat
in celo. ¶ Dn̄e audiui au
ditū tuū ꝛ timui cōſideraui
opera tua ꝛ expaui ī medio
duoꝝ aīalium. Iacebat.

¶ In p̄ricipio ꝛ āte
ſecula deus erat v̾buz ꝛ ip̄e
natus hodie ſaluator mūdi
¶ Dn̄s reg̾ exul. ¶ Anu
lucifer genitus ꝛ ante ſecla
dn̄s ſaluator noſter hodie
naſci dignatus eſt ℟ Can
tate. ij. ¶ Nato domino an
geloruz chorus canebat di
cens ſalus deo noſtro ſedē
ti ſuper throno ꝛ agno.
Dn̄s re. ira. ℟ Notū fecit
dn̄s all'a ℟ Salutare ſuū al'

IN ill' t̄. Poſtq̄
conſumati ſunt dies
octo ut circūcideretur puer
uocatū eſt nomen eius ieſus
Et ℟

QUid ē autez hoc frēs
kariſſimi q̄ octāuū

circũcidꝛet̃ puer Ille puer q̃
erat v̾bũ i pricipio apđ pa
trem ⁊ deus erat v̾bũ: hoc
erat i pricipio apud deuz.
Omnia per ip̃z facta ſunt:
⁊ ſine ip̃o factum eſt nihil.
Quod factum eſt in ip̃o ui
ta erat ⁊ vita erat lux hoi-
num ⁊ lux i tenebris lucet
¶ Cõtinet i gremio celuz
terrãq̃ȝ regentez virgo dei
genitrix proceres comitãt
herilem. Per quos orbis
ouãs xp̃o ſub pricipe polet
¶ Virgo dei genitrix quez
totus non capit orbis i tua
ſe clauſit uiſcera factus hõ
Per quos.

Quid eſt hoc ut octo
die circũcideret̃ puer
Quod alibi p̃miſi cũ ver⁹
eſſet deus. ⁊ erat ſemp apđ
p̃rezita verus homo p̃pt
nos ⁊ v̾ã carnẽ ſuſcepit p̃p
ſalutem nr̃am. Et ita erat
xp̃s dñs i duabus ſubſtã-
tijs ideſt i ſubſtãtia dei et i
ſubſtantia hoĩs abſq̃ȝ peccõ
Sed i p̾ma ſubſtantia dei
ſecundum carnem i alia ãt
ideſt hoĩs ſubſtantia p̃pt
nos erat. ¶ Neſciens mat̃
virgo virum pepit ſine do
lore. Saluatorem ſeculorũ
ip̃m regem angelorũ ſola
virgo lactabat ubere d̃ celo
pleno. ¶ Domus pudici
pectoris templum repente
fit dei itacta neſciens virũ
v̾bo ↄcepit filiũ Saluatorẽ

Sed nunc vna
pſona eſt ieſus xp̃s
i trinitate quoniaz caro ei⁹
nõ uidit corruptionem. Et
hõ ei⁹ quez p̃ nr̃a ſuſcepit
redemptione i dño aſſũpt⁹
eſt. Etenim ea parte ex ſub
ſtancia qua erat deu onullo
ipedimento aut detrimento
deitatis aut poteſtas potat
impediri ſed fulſit i celo et
in terra ⁊ quocunq̃ȝ uoluit
¶ O admirabile
cõmerciũ
Apparuit
¶ Verbũ caro factũ ẽ al
O

Et hitauit i nobis al'. Ad bñ. añ. Mirabile miſteriũ declarat hodie inouãt nẽ: deus hõ factus ẽ. Id quod fuit permãſit. et quod nõ e rat aſſũpſit nõ ɔmiſtionez paſſus neqȝ diuiſionem. Orõ. Deus q̃ ſalutis. Ad. iij. ca. Apparuit grã. Rña br̃ ⁊ v̇. dur̃ de nat dñi. ad vj ⁊ ix. cap dur̃ ſic i nat. dñi. Ad ueſ. añ O admira bile cõ.

cap. Apparuit gratia. Hẏ. Xpe. redeptor v̇. No tũ fecit dñs al'. ℟. Saluta re ſuũ al' Ad ma. añ. Ma gnũ hereditatis miſteriũ tẽ plũ dei fact⁹ ẽ uꝺus neſciẽs uirũ nõ eſt polut⁹ ex ea car nẽ aſſumẽs oms gẽtes ue niẽt dicentes glã tibi dñe Orõ. Deus q̃ ſalutis

v̇. Stepha nus aũt v̇. Stephanus ui dit ℟. Uidit et introiuit

Omnipotẽs ſe. Orõ. Omnipiterne deus q̃ pri micias martiꝝ i bti leuite ſtephi ſãguie dd̃icaſti. Tri bue q̃s. ut ꝓ nobis interce ſſor exiſtat qui pro ſuis et perſecutorib⁹ exorauit dñz noſtrũ ieſũ xp̃z filiũ tuum Qui tecuz. De alijs do oct nihil fit. In oct ſci ſte phani oĩa dur̃ ſicut in die feſto preter orationes que dicit' Op̃s ſempit̃ne Et fit cõmemoratio de alijs oct. Ad ueſp an̄. Lapidauerũt ſte. Lũ rel' p̃s de uno mre. Capitulum. Qui timet dñ hymn⁹ Exultet celũ laudi bus. v̇ Ualde honorand⁹ ℟ Qui ſupra. ad M an̄. Iſte eſt iohannes. Oratio Eccleſiaz Poſtea fit cõme moratio de ſancto ſtepha no. añ. Sepelierunt ſtepha nuz v̇ Stephan⁹ uidit ℟ Uidit. ⁊ Orõ Omnipotẽs ſempiterne deus. Deinde fit ɔmemoratio de innocẽ tibus In oct ſci iohãnis oĩa dur̃ p ordiez ſic i feſto eius

Et fit cōmemoratio de ino centibus ad veſp an. Ualō honoran. Cum ce. pſ. de aplis Capitulū Uidi ſup. hymn. Scōꝝ meritis v. Sub throno dei R. Uindi ca ſang. ad M an. Hi ſūt qui cū muli. oro De. cui. hod. Et fit cōmemoratio d ſcō iohanne an. Exijt ſmo v. Hic eſt diſcipl's. R. Et ſcimus qa oro Eccleſiam In oct ſcōꝝ inocentiū oīa dūr ſic i feſto. Sꝫ nonū R. nō cātatur: qa Te deum laudamus. dī ad veſp an. Herodes iratus Cū ret. pſ de martirib. Capitulum. Fres. Quāto tp̄e hymn. Xp̄e redemptor v. Notuꝫ fecit dn̄s all'a. R. Salutar ſuū all'a. Ad M an. Puer ieſus oro Ops ſempiterne de. dirige. Deide fit cōme moratio de inocentib. an. Innocentes p xp̄o v. Sub throno dei R. Uindica ſan guineꝫ oro De. cui. hod.

In vigil. epbie ad M an. p hoc dici oīa dūr ſicut i oct nat. pt lect. q legunt. de ſer monibus ſci augi epi Au diſtis fres vel Tp̄al. ſm carnē Et tres ultie lectio. leguntur de omel. ſci ieroi prbri. Ex hoc loco Sup euangelio ſm matheum. Defuncto herode Et pret caplꝫ an. ad bn̄ ꝛ oroeꝫ q dūr de dn̄ica i oibus v'o hymnis dī Gl'a tibi dn̄e q natus Et cantatur i tono nat dn̄i. Ultio die an. oct. epbie dimittimus offiꝫ bte marie v'ginis ſꝫ qn i nul. vigil. nihil dicimus de bta v'gine Sermo ſci augi epi.

Audiſtis fres ꝛ Lc. i. Kmi queꝫa āmodum nobis beatus euuāgeliſta. Hodie gn̄atiōis xp̄i retulit ſacramētū. Xp̄i iḡt gn̄atio ſic erat. Dn̄s nr̄ ieſus xp̄s fres kmi q i etnū ē cūctorū creator. Hodie naſcendo d mr̄e fact. ē nobis ſaluator

Natus eſt nobis hodie in
tēporis uolubilitate ut nos
pducat ad pr̄is eťnitatem.

FActus ē de⁹ hō
ut hō fieret de⁹. Et
ut panē angloꝝ mā duca-
ret hō. dn̄s angloꝝ fact⁹
eſt hodie hō. Hodie iplera
eſt pphia illa q̄ dicit. Ro-
rate celi deſup: ⁊ nubes plu
ant iuſtū. Apiatur terra et
germinet ſaluatorem.

FAct⁹ eſt igr̄ q̄ fecerat
ut inueniret q̄ pierat.
Sic eīz i pſalis hō ↄfitetur
Priuſq̄ humiliarer ecce pec-
caui. Et itez Erraui ſicut
ouis q̄ periit. Peccauit hō
⁊ factus eſt reus. Hō igit
cecidit ſed deus deſcendit.
Cecidit hō miſabiliter: ſʒ
deus deſcēdit miſericordit
Cecidit homo p ſupbiam:
deſcendit deus cum gr̄a.

TEmporal ſecunduʒ
carnem filij dei dn̄i
noſtri natiuitas ante ſecla
predeſtinata: in hoc ſeculo
pn̄tata. a pphis pnūciata
ab apl'is predicata. i veteri
teſtamento figuris congru
entibus obuoluta. in nouo
teſtamēto rebus maifeſtiſſi
mis reuelata. prib⁹ pmiſſa
nobis exhibita fr̄es kmi:
ↄmendat deus i nobis gra
tuitaz caritatem.

GRatuitam quippe.
nobis ipendit deus
dilectionem quibus gratis
vnigeniti ſui miſit redemp
tionem. De quo paulo āte
tota cantauit eccleſia. Re-
demptionē miſit domin⁹
pplo ſuo. Quod de xpo
itelligendū eē beat⁹ paulus
oſtendens ait. Qui factus
eſt ſapientia nobis a deo ⁊
iuſtia ⁊ ſcificatio ⁊ redēptō

ISta vō natiuitas
filij dei quam hodie
celebramus non eſt de utero
dei patris ſed de utero vir
ginis matris. Huic natiui
tati ſue prepoſuit inicium

mūdi q̄ factor ē mūdi. Nec ſolū īiciū mūdi propoſuit ſed qḋ eſt mirabilius plenitudinē tpr̄s. Iſtā natiuitatem ſuā ille filius hūauit: quē eternus pater ſine tpr̄e generauit.

In ill' t. Defūcto herode ecce angl's dn̄i apparuit i ſōnis Joſeph in egypto dicens. Surge et accipe puer̄ ⁊ matrē eius et uade i terram iſrael. Defuncti ſunt eñ q̄ querebant aiā pueri. Et R

Ex hoc loco itelligimus non ſolū herodem: ſed et ſacerdotes ⁊ ſcribas eodē tēpore necē dn̄i fuiſſe meditatos. Qui ſurgens accepit puer̄ ⁊ matrē eius. Non dixit accepit filium ſuum ⁊ uxorem ſuā: ſed puer̄ ⁊ matrem eius q̄i nutritius maritus.

Audiens autē qḋ archelaus regnaret in iudea pro herod fratre ſuo timuit illo ire. Multi ppt ignorantiā hiſtorie labūt errore putantes eundē eē herodem: a quo i paſſione ſua dn̄s irridetur ⁊ qui nūc mortuus eſſe refert.

Ergo herodes ille q̄ cū pylato poſtea amicicias fecit. hu[9] herodis filius ē frat archelai. Quē ⁊ ipe tyberi[9] ceſar lugdunū que galliā eſt ciuitas relegauit fratrem q̄ eius herodem ſucceſſorē regni fecit. Lege ioſephi hyſtoriā. Et veniens hitauit i ciuitatē q̄ uocatur nazareth ut adimpleretur qḋ dictum eſt per prophāſ q̄ n̄ nazaren[9] vocabitur.

Ante luciferum

Dixit domin[9]

Laudate do. ō. gen.

Surge illuīare ierl'm quia venit lumē tuum ⁊ gloria domini ſup te orta ē Hoſtis herodes

Reges tharſis ⁊ iſule mu-
nera offerent Reges arabū
et ſaba dona adducent
Magi videntes ſtellā
dixerunt ad inuicem hoc ſi
gnum magni regis eſt ea-
mus et inquiramus eum ⁊
offeramus ei munera aur
thus ⁊ mirram

DEus q̄ hodierna die
unigenitum tuum gē
tibus ſtella duce reue
laſti concede propitius: ut
qui iam te ex fide cognoui
mus uſq; ad cōtemplandā
ſpeciem tue celſitudinis p
ducamur Per eundem
Dn̄e
labia mea aperies. De⁹
in adiutorium
Afferte dn̄o
filij dei adorate dominum
in aula ſancta eius Jpm
Fluminis impetus letifi
cat all'a ciuitatem dei all'a
Deus noſter refugiū.
Pſallite deo noſtro pſallite
Pſallite regi noſtro pſallite
ſapienter Oēs gentes
Omnis terra adoret te
⁊ pſallat tibi Pſalmum
dicat nomini tuo domine.

OMnes ſitientes ue-
nite ad aquas: ⁊ q̄
non habetis argentum p
perate emite et comedite.
Venite emite abſq; argen
to ⁊ abſq; ulla cōmutatiōe
uinum et lac. Quare ap
penditis argentum ⁊ non i
panibus: ⁊ laborem ueſtrū
non in ſaturitate. Audite
audientes me et comedite
bonum ⁊ delectabitur in
craſſitudine anima ueſtra
Hodie in iordane baptiza
to domino aperti ſunt celi
et ſicut columba ſuper eum
ſpūs mānſit et uox pr̄is into
nuit: Hic eſt filius meus
dilectus in quo mihi cōpla
cui. DEſcendit ſpiritus
ſanctus corporali ſpecie ſi
cut colūba in ipſū: ⁊ uox d
celo fcā eſt. Hic.

Inclinate aurē urām
& uenite ad me. Audi
te & uiuet aīa urā. Et feriā
uobiscū pactuz ſēpiternuz
mias dd fidel'. Ecce teſtem
pplīs dedi eū duces ac pre
ceptores gentib⁹. Ecce gē
tes quā neſciebas uocabis
& gentes q̄ nō cognouerūt
te ad te current: pp dn̄z dū
tuū: & ſcē iſrael q̄ glīficauit
te. Querite dn̄z dū iuenīri
pōt: iuocate eū dū ppe eſt.
¶ In colūbe ſpē ſp̄s ſāctus
uiſus eſt: pr̄na uox audita
eſt. Hic ē fili⁹ me⁹ dilectus
i quo m̄ bn̄ cōplacui ¶ Ce
li apti ſūt ſup eū & uox pa-
tris itonuit. Hic

Surge illuīare ierl'm
qa uenit lumē tuuz
& glīa dn̄i ſup te orta eſt.
Qr ecce tenebre opiēt trā
& caligo pplos. Sup te aūt
oriet dn̄s & glīa ei⁹ i te ui-
debit. Et ambulabūt gēteſ
i lumie tuo: & reges i ſplen
dore ortus tui. Leua i circu
itu ocl'os tuos & vide: oēs
iſti cōgregati ſūt uenerunt
tibi. Filij tui de lōge ueniēt
& filie tue de latere ſurgēt.
¶ Reges tharſis et inſule
munera offerēt. Reges ara
bū & ſaba dona dn̄o do ad
ducēt. Oēs d ſaba ueniēt
aur & th⁹ deferētes Regeſ
¶ Ois terra
adoret te & pſallat tibi pſal
muz dicat nomini tuo dn̄e
¶ Jubilate deo ois tra
Reges tharſis & iſule mu-
nera offerent regi domino
¶ Deus iudi. tuū &c.
Oēs gentes quaſcūq̄ feci
ſti uenient & adorabūt corā
te dn̄e Inclina Reges
tharſis & iſule munera offe
¶ Reges arabū & ſaba do
adducent.

Dptū v̄ginis ado
randum magi ab
oriente venerunt. Hunc
diē hodie celebramus huic
debitum ſolemnitati ſer-
monemq̄ perſoluimus.

Illis dies iſte primus illux̃
anniuerſaria nobis feſtiuitatẽ
reddit ¶ Illi erant primitie
gentium nos populi gentiũ
Nobis hoc lingua nuntia
uit apoſtolorum. ſtella illis
tanq̃ꝫ lingua celorum . Et
nobis idem apoſtoli tanq̃ꝫ
alij celi enarrauerunt gl'iaꝫ
dei. ¶ Illuminare illũiare
ieruſalem uenit lux tua Et
gloria domini ſuper te orta
eſt. ¶ Et ambulabunt gẽ
tes i lumine tuo ꝛ reges i
ſplẽdore ort⁹ tui. Et

Cur ei nõ agnoſcam⁹
eos celos qui facti
ſũt ſedes dei Sicut ſcriptũ
eſt. Anima iuſti ſedes eſt ſa
pientie. Per hos eniꝫ celos
ille celorum fabricator et
habitator intonuit: quo to
nitruo mundus tremuit .
Ecce iam rediit magnum
ſacramentum . In preſepe
tunc iacebat et magos ab
oriente adducebat ¶ Oẽs
de ſaba uenient aurum et
thus deferentes et laudem
domino annunciantes all'a
all'a all'a ¶ Reges tharſis
ꝛ inſule munera offerent re
ges arabum et ſaba dona
adducent: All'a all'a

Abſcõdebat' i ſtabulo
Et agnoſcebat' i celo
ut agnit' i celo maifeſtaret'
ſtabulo ꝛ appellaret' ephie
dies iſte quod latine mani
feſtatio dici poteſt. ſit' eius
celſitudinem humilitatem
qꝫ cõmendans: ut qui in a
pto celo ſidereis ſignis mõ
ſtrabatur in auguſto diuer
ſorio : queſitus inueniret'.
inualidus in infantilibus
membris inuolutus in pã
nis. adoraretur a magis .
timeretur a malis. ¶ Ma
gi ueniunt ab oriente iero
ſolimam querentes et di-
centes ubi eſt qui natus ẽ.
cuius ſtellam vidimus Et
venimus adorare dominũ
¶ Vidimus ſtellam ei⁹
in oriente . Et

In tcio nocturno a. Ueite adorem⁹ eū: q̄a ip̄e eſt dn̄s noſter. p̄s Prim⁹ chor⁹

VEnite exultem⁹ dn̄o iubilem⁹ do ſalutari nr̄o ſecūdus chor⁹ Preocu pem⁹ faciez ei⁹ i ↄfeſſione ⁊ i pſalmis iubilem⁹ ei. an̄ Uenite adorem⁹. Primus chorus Qm̄ de⁹ magnus dn̄s ⁊ rex magn⁹ ſr̄ oēs deos Scd̄s chor⁹ Qr i manu ei⁹ ſūt oēs fies tre ⁊ altitudies mōtiū ipi⁹ ſūt an̄ Uenite adorem⁹ Primus chorus. Qm̄ ipi⁹ ē mare ⁊ ip̄e fec̄ illud ⁊ ſiccā man⁹ ei⁹ forma uerūt an̄ Ueite adorem⁹. Scd̄s chor⁹. Et nos ppl's paſcue ei⁹: ⁊ oues man⁹ ei⁹ Hodie ſi uocez ei⁹ audieri tis nolite obdurare corda vr̄a Prim⁹ chor⁹ Sicut i irritatione ſcd̄z diez tēpta tionis i deſto an̄. Uenite dorem⁹ Scd̄s chorus Ubi tēptauert me pr̄es ur̄i pba uerunt et uidert opa mea.

Prim⁹ chor⁹. Quadragita annis offenſus fui gn̄ationi illi: ⁊ dixi ſep hi errāt cord̄ an̄. Ueite adorem⁹ Scd̄s chor⁹. Et iſti n̄ cognouert uias meas: ut iuraui in ira mea ſi itroibūt i reqē meaz an̄ Ueite adorem⁹ Prim⁹ chorus Glr̄ia pr̄i et filio et ſpūi ſcō Scd̄s chor⁹ Sicut erat in pricipio ⁊ nūc ⁊ ſep ⁊ in ſecl'a ſcloꝝ amen. an̄ Ueite adorem⁹ Poſt duos v̄ ps ſep alti⁹ reiterat an̄. Excepto qꝫ qn̄ ueit adulū. Ueite adorem⁹ ⁊ pcida⁹. Cātatur an̄ loco v̄ſus. Et poſt ultimus v̄ q̄ ſigularit dr̄ reitat an̄ ſltr̄. An̄ Adorate dn̄z al'. i aula. ſcā eius al'. ps Cātat. i. an̄ Adorate deū al'. oēs āgl'i ei⁹ al'. ps Dn̄s reg. ex. v̄ Adorate dn̄z al' ℟ In aula ſcā ei⁹ al'

CUm nat⁹ eēt Scd̄z math ieſus i bethleē iude i dieb⁹ herodis regis. Ecce magi ab oriente uenerunt

ierl'ıaz dicentes. Ubi eſt q̄ natus eſt rex iudeoruȝ. Et ℟.

Sicut ex lectione euuā gl'ica fratres kmi audiſtis celi rege nato rex terre turbatus eſt. Quia nimirȝ trena altitudo cōfūdit. cū celſitudo celeſtiſ aperit. Sȝ querēdum nobis eſt q̄d nā ſit ꝙ redemptore nato paſtoribus in iudea angel' apparuit atq̄ȝ ad adorandum hunc ab oriente magos nō angl's ſed ſtella pduxit.

Stella quā uiderant magi in oriente antecedebat eos donec uenirent ad locū ubi erat puer: videntes aūt eā gauiſi ſunt gaudio magno ¶ Et intrantes domum inuenerunt pueruȝ cū maria matre ei⁹: ꝛ pcidētes adorauerūt eū. Uidētes

Quia uidelicet iudeis tāq̄ȝ ratione utētib⁹ rationale animal. i. angeluſ predicare debuit. Gentileſ vero quia uti ratione neſciebant ad cognoſcenduȝ dominum non per vocem ſȝ per ſigna perducunt. Qr et ill' prophie tāq̄ȝ fidelibȝ non infidelibus data ſunt: ꝛ iſtis ſigna tāq̄ȝ infidelibȝ non fidelibus data ſūt.

Uidentes ſtellam magi gauiſi ſunt gaudio magno. Et intrantes domum inuenerūt puerum cum maria matre eius: ꝛ procidentes adorauerunt euȝ: ꝛ apertis theſauris ſuis obtulerunt ei munera aurum thus et mirram. ¶ Stella quā uiderant magi in oriente antecedebat eos uſq̄ȝ dum ueniens ſtaret ſupra ubi erat puer. Et

Et notandum ꝙ redemptorem noſtrū cuȝ iā perfecte eſſet etatis eiſdem gētibus apli pdicant eūq̄ȝ paruulū ꝛ necdū p huāni corpis offīm loquētē ſtella gētib⁹ denūciat.

Quia nimiruz tōnis ordo
poſcebat: ut ⁊ loquẽtez iaz
dñz loquẽtez nobis pdica-
tores innoteſcerent: et nec
dū loquẽtem elemĩta muta
pdicarent. ¶ Tria ſūt mu
nera pcioſa que obtulerunt
magi dño in die iſta ⁊ hñt
i ſe diuina miſteria In auro
ut oſtendatur regis poten
tia in thure ſacerdotez ma
gnum conſidera: ⁊ i mirra
dominicam ſepulturaz.
Salutis noſtre auctorē ma
gi uenerati ſunt in cunabul'
⁊ d theſauris ſuis miſticas
ei munerum ſpecies obtu-
lerunt. In ¶ Uenit lumen
tuum ieruſalem: ⁊ glĩa dñi
ſuper te orta eſt. Et ambu
labu it gentes i lumine tuo
⁊ reges in ſplendore ortus
tui. ¶ Filij tui de longe ue
niēt ⁊ filie tue de latere ſur
gēt Et ¶ Deſcēdit d cel' ds
verus a patre genitus: in-
troiuit in uterum virginis
nobis ut appareret uiſibil'
indutus carne humana p-
thopentis edita. Et exiuit
per clauſam portam deus
⁊ homo lux ⁊ vita cōditor
mundi. ¶ Tãq̃ȝ ſponſus
dominus procedens d tha
lamo ſuo. Et Hic ē dies
preclarus in quo ſaluator
mundi apparuit. Quez p
phete predixerunt angeli ã
nuntiauerunt cuius ſtellaz
magi uidentes gauiſi ſunt:
⁊ munera ei obtulerunt
Dies ſanctificatus illuxit
nobis venite gentes ⁊ ado
rate dominum. Quez
Interrogabat magos he-
rodes quod ſignuz u diſtis
ſuper natum regem. ſtellã
magnam fulgentem cuius
ſplendor illuminat mūduz
Et nos cōgnouimus ⁊ ve
nimus adorare dominum.
¶ Magi veniunt ab oriē
te inquirentes faciez dñi et
dicentes. Et ¶ Hodie celi
apti ſunt ⁊ mare dulce fac
tū eſt terra exultet. montes

et colles letant᷑. Qr a iohē
i iordāe xp̄s baptizatus ē.
℣ Quid ē tibi mare qđ fu
gisti ⁊ tu iordanis q̇a ꝯuer
sus es retrorsū Quia Hoc
ultimū ℟m tm̄ i octā dr̄ i
octō loco Ad lau ⁊ p ho ā
Ante luciferū geīt⁹ ⁊ an̄ sclā
dn̄s saluator nr̄ hodie mū-
do appuit ā Uenit lum tuū
ierl'z ⁊ glīa dn̄i sup te orta
ē: ⁊ ābulabūt gētes i lumie
tuo alla ā Apertis thesauris
suis obtulerūt magi dn̄o au
rū thus ⁊ mirrā alla. ā
Maria ⁊ flumia benedicite
dn̄o hymnū dicite fōtes dn̄o
mio alla ā Stella ista sicut
flāma corruscat ⁊ regū re-
gē deū demonstrat: magi
eā uiderūt ⁊ magno regi mu
nera obtulerūt Capl'z Sur
ge illu. hymn⁹ Hostis he
Et dr̄ hodie tm̄ i laud. q̇a
īfra oct ad laud dr̄ hymn⁹
Enixa ē puer In suo tōo. ℣
Adorate deū alla ℟ Oēs
āgli ei⁹ al ad bn̄ an̄ Hodie

celesti spōso iūcta ē ecclesia
qm̄ i iordane lauit xp̄s ei⁹
crimia currūt cū muneribȝ
magi ad regales nuptias ⁊
ex aq̄ facto vino letant᷑ cō
uiue alla. ōro Deꝰ q̇ hod.
Sciēdū q̄ oēs hymni cātāt
i tono ꝯ ephiā usq̄ ad od
ephie. Et dr̄ i fie Glā tibi
dn̄e q̇ appa. Ad pimi ℟
br̄. Xpe fili dī uiui ℣ Qui
apparuisti hodie. ℟ Dñi
Ad iij. capl'z Surge illuiār
℟ br̄ Reges tharsis ⁊ isule
mu. offerēt al al ℣ Reges
arabū ⁊ saba dona adducēt
℟ alla alla ℣ Glīa. ℟
Reges ℣ Oēs de saba ve
nient alla. ℟ Aurū ⁊ thus
deferētes alla Ad vj. cap.

Leua in circuitu ocu-
los tuos et uide oēs
isti congregati uenerunt
tibi filij tui de longe uenient
⁊ filie tue de latere surgēt.
℟ br̄ Oēs ꝯ saba ue. al al
℣ Aurū ⁊ thus dese. ℟ Al
℣ Glīa ℟ Oēs ꝯ saba ℣

adorate dñz all'a ℟ In au
la ſcã ei⁹ all'. ad nonã cap.

Omnes ꝺ ſaba uenient
aurū ꝛ thus deferētes
ꝛ laudem dño annūciantes
℟ br. Adorate dñz al'. al'.
℣ In aula ſcã eius ℟ all'a.
℣ Glia ℟ Adorate. ℣ẞ.
Adorate deū all'a. ℟ Oēs
angli ei⁹ all'a. ad uesp. an
An lucifer genit⁹ cū rel' pſ
Dixit dñs cu rel' i ſie pſal'
In exitu Et oř uſz p⁹ oct.
Capitulum Surge illuīare
hymn⁹. Hoſtis ℣ Reges
thar ꝛ iſu mu offe. ℟ Re
ges arab ꝛ ſab do a ldu.
Ad M an Tribus mira-
culis ornatū diē ſcz colim⁹
Hodie ſtella magos dux
ad pſepiū. Hodie vi ū ex
aqua factū eſt ad nuptias.
Hodie a iohē xp̄s baptiza
ri uoluit ut ſaluaret nos al'
Orō. De⁹ q hod Infra oct
Inuit Xp̄s appuit nobis.
Uēite adorem⁹. pſ Uēite
hymn⁹ Hoſtis herodes.

Alia dur de epyã pt ant lo
co cui⁹ oř an Hō fact⁹ ē i
ea ꝛ ipſe fūdauit eã altiſſiūs
pſ Fūdamēta. Sex lec le-
gūtur de ſmōe ſci augi epi
Nup celebra. vel ꝺ ſmone
ſci leonis pape Celebrato.
vel ꝺ ſmōe epyē: Ad ptuz
ſrie ſup Et tres de omel
ephie. Secūda die ꝺ ſmōe
ſci augi epi. Lectio pria.

Sup celebrauim⁹ diez
quo ex iudeis dñs na-
t⁹ ē. Hodie celebram⁹ quo
a gētib⁹ adorat⁹ ē. Qm ſa
lus uſqȝ ad fies t're. Nã i il
lo die paſtores adorauerūt.
Hodie magi illis āglī iſtis
aūt ſtella nūciauit. Lec ij
Utriqȝ ꝺ celo didicerūt
cū regē celi i t'ra uide
rūt: ut eēt glīa i excelſ deo
ꝛ i terra pax hoībus bone
uoluntatis. Ipſe eſt enim
pax noſtra q̄ fecit utraqȝ
unum. Iam hic infans na
tus atqȝ annuntiatus on-
ditur. Lapis ille anglaris.

Iaȝ ĩ ipſo primordio natis
appuit: duos ex diuerſo pa
rietes ĩ ſe copłare iã cepit.

PAſtores a iudea
magos ab oriente p
ducens: ut duos ↄ̃uet in ſe
ĩ vnũ hoieȝ faciens pacem
Paceȝ his q̃ lõge: ⁊ pacem
his q̃ ꝓpe. Ideoqȝ illi ipſo
die ↄ̃ ꝑxio uenıẽtes ↄ̃ lõgi
quo iſti hodie ꝑuenientes
duos dies celebrandos po
ſteris ſignificauerũt unã tñ
lucẽ mũdi utqȝ viderñt

SEd hodie de iſtis lo
quendũ eſt quos de
remotis ťre partibus fides
duxit ad xp̃ȝ. Uenerñt ei et
q̃ſierñt eũ dicẽtes. Ubi eſt q̃
nat⁹ ẽ rex iudeoꝝ. Uidim⁹
ei ſtellã ei⁹ ĩ oriente ⁊ veni
mus adorare eũ. Annũtiãt
⁊ iterrogãt: credũt ⁊ q̃runt
tãqȝ ſignificantes eos q̃ ã-
bulant p fidẽ ⁊ deſiderant
ſpetiem.

NOnne alij reges iud
eoꝝ iã totiens ĩ iudea
nati erant. Quid ẽ qđ iſte
ab alienigenis ĩ celo agnoſ
cıť. ĩ ťra q̃riť: ĩ alto fulget:
ĩ hũilı́ latet. In oriẽte magi
vident ſtellã: ⁊ in iudea na
tũ ĩtelligũt regeȝ.

QUis eſt iſte rex tam
ꝑu⁹ taȝ magn⁹ nũ-
dũ ĩ ťris loquẽs iã ĩ celꝭ edi
ta ꝓponẽs: Uerũtñ ꝓpter
nos quib⁹ deſcripturis ſuis
ſcı̃s ĩnoteſcere uoluit: ipſos
ẽt magos q̃b⁹ tã claꝝ ſignũ
in celo dederat ⁊ quoꝝ cor
dibus ſe ĩſinuãdũ eſſe reue
lauerat ꝓphis tñ ſuis de ſe
credere noluerit.

CUm natus eẽt ieſus
in bethleem iude in
diebus herodis ŕgis. Ecce
magi ab oriente venerunt
ieřlimaȝ dicentes. Ubi ẽ q̃
natus eſt rex iudeoruȝ. Et

QUi etiam ad dãpna-
tionis ſue cumulũ ei
queȝ natũ deſpitiũt naſcitu
rum longe quia naſceretur

nouerant: ſed etiã ñ naſce
ret. Nã ab herode req̃ſiti
locũ natiuitatis eius expri-
mũt: quẽ ſcripture auctori
tate didicerunt.

Et teſtioniũ pferunt
q̃ bethleẽ honorari
natiuitate noui ducis oſten
dit: ut ip̃a eoꝝ ſciã et ill' fie
ret ad teſtioniũ dãnatiois:
ꝛ nobis adiutoriũ creduli-
tatis. Quos profcõ bene
yſaac cũ iacob filiũ ſuũ bñ-
diceret deſignauit. Qui et
caligantibꝰ ocul' ꝛ pphãns
i pñtẽ filiũ ſuũ ñ uidit cui
tñ m̃lta i poſteꝝ ꝑuidit

Quia nimirũ iudaicꝰ
ppl's pphiẽ ſpũ ple
nꝰ ꝛ cecus cũ de quo m̃lta
i futuro p̃dixit i pñti poitũ
nõ agnouit. Sꝫ natiuitate
ẽgis nr̃i cognita: Herodes
ad callida argumẽta cõuer-
tit: ne t̃reno regno priuare
tur. Renũtiari ſibi ubi pu-
er iueiret poſtulat: adorare
ſe uelle ſimulat: ut q̃i hunc

ſe iuenire poſſit extiguat.

CElebrato proxio die
quo itemerata v̓gini
tas humani generis edidit
ſaluatorẽ ephia nobis di-
lectiſſimi uenerãda feſtitas
dat pſeuerantiã gaudiorũ:
ut iter cognataꝝ ſolẽnita-
tum uicina ſacrã exultatois
uigor ꝛ feruor fidei nõ te-
peſcat.

ADoiuꝫ ꝛ eiꝫ holum
ſpectat ſaluteꝫ q̃ i-
fantia mediatoris di ꝛ hoi
nũ iaꝫ uniuerſo declarabat
mũdo: cum ad huc exiguo
detineret opidulo. Quãuiſ
eiꝫ iſrl'iticaꝫ genteꝫ ꝛ ipius
gẽtis unã familiã delegiſſꝫ
de q̃ naturã uniuerſe hũa-
nitatis aſſumeret. Uoluit
tñ itra m̃rne hitationis an
guſtias ortus ſui late pri-
mordia. Sed mox ab oibꝰ
uoluit agnoſci q̃ dignatus
eſt p oibs naſci.

TRibus igitur magis

ĩ regione orientis ſtella no
ue claritatis apparuit: que
illuſtrior cetis: pulcrior ꝗ̃
ſideribus: facile ĩ ſe ītuētiū
oculos aīoſq; cōuerteret: ñ
eē ociolū q̃ taz ĩ ſolitū ui
debat᷑. Dedit ergo aſpiciē
tibꝰ ĩtellectū q̃ p̄ſtitit ſignū
Et qd̓ fec̄ ĩtelligi fec̄ iq̄ri: ⁊
ſe ueniendū obtulit req̄ſitū

SEquūt᷑ tres uiri
ſupni lumis ductū et
primi fulgoris īdiciū ītenta
cōtēplatione comitātes: ad
agnitionē vītatis gr̄e ſplē
dores ducunt᷑: q̃ hūano ſen
ſu ſignificatū ſibi regis or
tū extiauert̄ ĩ ciuitate regia
eē q̄rendū.

SEd q̃ ſerui ſuſcepat
formā ⁊ nō iudicare
uenerat ſʒ iudicari: bethleē
p̄elegit natiuitati: ierl̄imā
paſſioi. Herodes v̄o audi
ens iudeoꝝ pricipez natuz
ſucceſſorē ſuſpicatꝰ expauit
Et molitus necem ſalutis
auctori ſſm̄ ſpopōdit obſe
quium.

QUā felix foret ſi ma
goꝝ imitaret᷑ fidem ⁊
cōuerteret ad religionē qd̓
diſponebat ad fraudez. O
ceca ſtulte emulatiōis īpie
tas: q̃ pturbandū putas di
uinū tuo furore cōſiliū. Do
minꝰ mūdi tp̄ale non q̄rit
regnum q̃ p̄ſtat eternum.

SEd quāta eſt hūna
malicia cōtra cōſiliū
diuinitatis. Scriptū q̄ppe ē.
Nō ē ſapia: nō ē prudētia.
ñ ē ɔſiliū cōtra dn̄ʒ. Nā ea
q̃ aparuit magos ſtella p
ducit. natū regez repiunt:
munera defert̄. ⁊ ne redire
ad herodē debeant ĩ ſōnis
admonent᷑. Sicq; fit ut ieſū
quē q̄rit herodes īuenire ñ
poſſit. Cuiꝰ ĩ pſōa. q̃ alij ꝗ̃
ipocrite deſignant᷑: q̃ dum
ficte querūt īueire dū nūq̄
merentur.

SEd iter hec ſciēduz ē
q; pſalliaiſte heretic

naſci vnūquēq3 hoīes ſub
cōſtitutiōib⁹ ſtellaꝝ putāt.
ꝛ hoc ī adiutoriū ſui erroris
aſſumūt q̄ noua ſtella exiſt
cū dn̄s ī carne appuit. Cui⁹
fuiſſe fatū eandē q̄ appuit
ſtellā putant.

Sed ſi euuāgelij v̄ba
penſam⁹ q̄b⁹ d̄ eadē
ſtella dr̄ uſq3 dum veniens
ſtaret ſupra ubi erat puer.
Dū nō puer ad ſtellā3. ſed
ſtella ad puerū3 cucurrit: ſi
dici liceat nō ſtella fatū pu
eri: ſed fatum ſtelle is qui
apparuit puer fuit. Nota
q̄ i feſtis quoꝝ hiſtorie cā
tantur p oct̄ tribus diebus
icipimus a primo R̄ſio ipa
die feſti. In oct̄ ꝛ dnica q̄ ē
infra oct̄. Ceteris v̄o diebus
pria die q̄ cantatur de oct̄.
icipitur a ſc̄do R̄ſio. Sc̄da
die a ſc̄do. Et ita p ordinē
donec oīa R̄ſia expleantur
Expletis v̄o oīb⁹ R̄ſijs ſēp
icipitur a ſecūdo. Añt ſub
ſcripte dn̄r infra oct̄ epyē.
ad bn̄. ꝛ ad M̄. Ad bn̄ an̄
Ab oriente venerūt magi ī
bethlee3 adorare dn̄3: ꝛ ap
tis theſauris ſuis pretioſa
munera obtulerunt auꝝ ſic
regi magno thus ſicut deo
v̄o mirrā ſepulture ei⁹ all̄.
Ad M̄. an̄ Videntes ſtellā
magi gauiſi ſūt gaudio ma
gno ꝛ intrantes domū obtu
lerūt dn̄o auꝝ thus ꝛ mirrā
Ad bn̄. an̄. Tria ſūt mu
nera q̄ obtulerūt magi dn̄o
auꝝ thus ꝛ mirra3 filio dei
regi magno all̄. Ad M̄. a
Lux de luce apparuiſti xp̄e
cui magi munera offerunt
all̄a all̄a all̄. Ad bn̄. an̄. Vi
dimus ſtellā ei⁹ in oriente
ꝛ venim⁹ cū munerib⁹ ado
rare dn̄3. Ad M̄. an̄. Inter
rogabat magos herodes
qd̄ ſignū vidiſtis ſup natū
rege3: ſtellā vidimus fulgē
te3 cui⁹ ſplendor illuminat
mūdum. Ad bn̄. an̄. Oēs
natiōēs venient a lōge por
tātes munā ſua all̄. Ad M̄. an̄

Omnes ď ſaba ueniēt aur
et thus ďferētes alľa alľa.
Ad bn̄. an̄ Uenient ad te
qui detrahebāt tibi: ⁊ ado
rabunt ueſtigia pedū tuoꝝ
Ad M. an̄ Admoniti ma
gi in ſōnis ab āgelo p aliā
uiaꝫ reuerſi ſunt in regionē
ſuam. Si feſtitas ephie in
dnica uenerit totum offm̄
dnice fit in proxio ſequenti
ſabbō mō ſubſcripto. De
feſtitatibꝰ q̄ infra oct̄ ephie
ueniunt nihil tunc agitur.
Sed pacta dnica fit de fe
ſtiuitate. Sabbō infra oct̄
ephie ad ueſp. Capitulū.
HRes obſecro uos per
miſericordiam dei: ut
exhibeatis corpora ueſtra
hoſtiam uiuentem ſanctaꝫ
deo placentem rationabile
obſequium ueſtrū. hymnꝰ
ẏ ſicut in ephia ad M. an̄
Remāſit puer ieſus i ierl'm
⁊ non cognouerunt parentes
eius exiſtimantes illuꝫ eſſe
in comitatu ⁊ requirebant
eū inter cognatos ⁊ notos
V. R. Ota q̄s dn̄e | oio
ſupplicantis populi
celeſti pietate proſequere:
ut et que agenda ſunt uide
ant ⁊ adimplēda q̄ uiderit
cōualeſcant. an̄ dicitur
de ephia q̄ cōpetit ẏ Oēs
ď ſaba uenient alľa R. Aur
⁊ thus deferentes alľa oro
Deus q̄ hodi. Dominica
infra oct̄ ephie totuꝫ offm̄
dr̄ de ephia pter lec̄ capl'm
an̄ ad bn̄. ⁊ ad M. ⁊ oroꝫ
Sermo ſc̄i leonis pp̄ lec̄. i.
IUſtum ⁊ rationabile
dilectiſſimi uere pie
tatis obſequium eſt i diebꝰ
q̄ diuine miſericordie opa
proteſtant̄ toto corde gau
dere ⁊ honorifice ea que ad
ſalutem noſtram geſta ſūt
celebrare. Uocante nos ad
hanc deuotionez ipa recur
rentium tempoꝝ lege que
nobis poſt diem i quo coe
ternus pr̄i filius dei natus
ex ṽgine eſt breui interuallo

ephie intulit feſtum ex app
itione dñi cōſecratū.

IN quo magnū fidei
nr̄e preſidium pro-
uidentia diuina conſtituit:
ut dū ſolemni veneratione
recolit: adorata in exordijs
ſuis ſaluatoris īfātia p ipa
origia ia documenta pro-
baretur ueri in xp̄o homis
certa natura.

HOc enim eſt qđ iuſti
ficat ipios: hoc ē qđ
ex pccōribus facit ſanctos.
ſi in vno eodemq; dño ieſu
xp̄o: et uera deitas et uera
credatur humanitas. Dei-
tas quia ante oia ſecula in
forma dei equalis eſt prī.
Humanitas quia ī nouiſſi
mis diebus in forma ſerui
unitus eſt homini.

AD roborādam ergo
hanc fidem qua con
tra oēs premuniebatur er-
rores: ex magna factuȝ eſt
diuini pietate ɔſilij: ut gēs
in longique oriental' plage
regione cōſiſtens q̄ ex pec
tādor ſiderum arte polle-
bat ſignum nati pueri qui
ſuper omnē iſrl' eſſet regna
turus acciperet.

NOua ⁊ eī claritas apđ
magos ſtelle illuſtrio
ris apparuit: ⁊ intuentium
animos ita admiratioē ſui
ſplendoris impleuit: ut ne-
quaq̄; ſibi crederent negli
gendum qđ tanto nūciaba
tur inditio.

PReerat autem ſicut
res docuit huic mi
raculo grā dei: ut cum xp̄i
natiuitateȝ nec ipā ad huc
bethleem tota vidiciſſet iā
illam crediturus gentibus
inferebat ⁊ quod nunduȝ
poterat humano eloq̄o di
ſcere celo faciebat euuāgeli
ȝante cognoſci.

CUȝ factus eſſet ieſus
annorum xij. aſcen-
dentibus illis tertimam ſm̄
cōſuetudieȝ diei feſti Et R̸

PUer ieſus creſcebat ⁊
replebatᷣ ſapia. Hoc
hoīum natura non recipit:
ut ante xij. annos ſapientia
cōpleatur. Aliud eſt enim
poteſtatem habere ſapie:
aliud ſapia eſſe cōpletū.
Non ambigamus ergo di
uinū aliquid in ieſu carne
apparuiſſe: ⁊ non ſolū ſup
hominē ſed ſup oēs quoq͡3
rōnabilē creaturā creſcebat

HUmiliauerat enim ſe
formā ſerui accipiēs
⁊ eadē v̓tute qua ſe humi
liauerat creſcebat. Appue-
rat īfirm⁹: q̇a īfirmū corp⁹
aſſūpſerat: et ob id iterūq͡3
confortabatᷣ. Euacuauerat
ſe filius dei: ⁊ ꝑptea rurſū
cōplebatur ſapia: ⁊ gratia
dei erat ſup eum. Non qñ
uenit ad adoleſcentiā: niſi
quando manifeſte docebat
ſed adhuc cum eſſet puulus
habebat grāz dei.

ET quomodo oīa in
illo mirabilia fuerūt
ita pueritia mirabilᷣ fuit: ut
dei ſapia cōpleretur. Ibāt
itaq͡3 parentes eius iuxta ɔ
ſuetudinē in ierlᷣ3 ad ſolē
neʒ diē paſce. Et cum factᷣ
eſſet ieſus annoꝝ xij. dilige
ter obſerua. Priuſq͡3 xij. eēt
annoꝝ ſapientia dei ⁊ ceta
q̄ ſcripta ſunt de eo cōple
batur ¶ Remanſit
puer ieſus ⸤ Uota
q̄s
Hodie celeſti ¶ Omnes d
ſaba uenient allᷣa ⸤ Aurū
⁊ thus deferentes allᷣa.
Deus q̇ hodierna
Fr̄es obſecro uos

DIco eiʒ p grāʒ dei q̄
data eſt mihi oībus
q̇ ſunt inter uos: non plus
ſapere q̄3 oportet ſapere ſʒ
ſapere ad ſobrietatē.

SIcut eiʒ ī vno corpē
multa membra ha-
bemus: oia aūt membra ñ
eundem actum habent ita
multi unū corp⁹ ſum⁹ ī xpo

ſingulari aūt: alter alterius
membra i xp̄o ieſu domino
nr̄o ¶ Fr̄es obſecro
¶ Fili q̄d feciſti nobis
ſic ego et pr̄ tuus dolentes
querebamus te: ⁊ q̄d ē q̄d
me querebatis: neſciebatis
q̄a in his q̄ pr̄is mei ſunt
oportet me eſſe
¶ Tribus miracul.
Oēs de ſaba uenięt al.
Aur thus deferētes al.
¶ Deus q̄ hodierna.

Ante luciferum
Dixit dn̄s
In exitu
In colūbe ſpē ſp̄s ſanctus
viſus eſt ¶ Pr̄na uox audi
ta eſt hic eſt filius meus di
lectus ¶ Deſcendit ſp̄s
ſanctus corporali ſpē ſicut
colūba in ipʒ: et uox de ce
lo facta eſt hic eſt fili⁹ me⁹
dilectus alla.
Deus cuius unigenitus
in ſubſtantia noſtre
carnis apparuit preſta q̄s:
ut per eū quē ſimilē nobis
foris agnouimus: intus re-
formari mereamur. Qui
tecum ¶ Xp̄s
apparuit ¶ Hoſtis he.
¶ Ueterē hoiē
renouās ſaluator uenit ad
baptiſmū ut naturā que
corrupta eſt: per aquā recu
peret: icorruptibil' ueſte cir
cūamictens nos. ¶ Dn̄e
dn̄s nr̄ ¶ Te q̄ i ſpū et
igne purificas humana cō
tagia deum ac redemptorē
oēs glorificemus ¶ Celi
enar. ¶ Caput draconis
ſaluator contriuit in iorda
ne flumine ab eius poteſta
te oēs eripuit ¶ Domini
eſt terra ¶ Uox domini ſu
per aquas ¶ Deus maie
ſtatis itonuit

Euangelica ſcriptura
refert ſicut lectū nup
audiuim⁹ dominum ad ior
danem baptiſmi cauſa ue-
niſſe: et in eodē flumine

miſterijs ſe celeſtibus con-
ſecrari uoluiſſe: quod mira
ri non debemus cur hoc
baptiſmum ipſius domin⁹
fecerit et magiſter. Quia
ipſe ait. Qui fecerit ſic ⁊ do
cuerit maximus uocabitur
i regno celorum

Hodie celi apti ſunt

H Acere igitur prius
uoluerit quod faciē
dum omnibus impabat ut
bonus magiſter doctrinaꝫ
ſuam nec taꝫ nobis iſinua
ret: q̄ꝫ actib⁹ exerceret. Et
ad finem nos geſtu pariter
confirmaret et ſenſu. Hoc
autem totum hodierna die
geſtum eſſe manifeſtum ē.
Qđ ita ueruꝫ eſſe ipa poſ
ſumus colligere rōne

R Atio ei illa exigit ut
poſt dieꝫ natal dn̄ici
licet interpoſitis annis eo-
dem autem tempore hui⁹
feſtiuitas ſequeretur. Quā
et ipaꝫ feſtitatem natalem

appellandam puto. Tunc
eiꝫ natus hoībus: hodie re
natus eſt ſacramentis. Tūc
ei per virginem editus: ho
die per miſterium gn̄atur.

¶ Baptiſta
cōtremuit: et non audet tā
gere ſanctum dei uerticem
ſꝫ clamat cum tremore ſcī
fica me ſaluator ¶ Afferte

O Magnum miſterium
declaratur hodie: quia cre
ator omniū in iordane ex-
purgat nr̄a facinora
Queadmodum ¶ Aqua
cōburit peccatum hodie ap
parens liberator et rorat
omneꝫ mūdum diuinitatis
ope ¶ Deus nr̄ reſu.
Venient ad te qui detrahe
bant tibi ¶ Et adorabūt
ueſtigia pedū tuoꝝ.

I Ta enim diſpoluit
dominus non lōge
inter ſe hominum uota di-
ſtare. ut in uno tēpore quē
genitum gratulabantur in
terra ſanctificatum letaret

in celis. Ut qui partum v-
ginis angelis nunciantibus
poſſidebant: dei filium ce
lis teſtantibus retinerent.
Certi q̃z eſſent hoĩes quia
ipſe eſt filius dei quez vgo
peperit diuinitas agnoſce
bat.

Noui eĩm ptus noua
merentur obſequia.
Ibi eĩz ſecundum hominez
naſcitur. mater eum maria
ſinu circunfouet. Hic cum
ſecundum miſterium gigni
tur. Pater eum deus uoce
cõplectitur. Ait eĩz. Hic
eſt filius meus dilectus in
quo mihi bene complacui:
ipz audite.

Pater ergo ptui molli
blandit' gremio: pr̃
filio p teſtionio famulat'
Mater inq̃z eum adorãdũ
magis ingerit: pater colen
dum gentib' maifeſtat Si-
nu igitur retinetur a matre
cum naſcitur: ſed pater ei ſi
nus ſui fotum iugiter ſub-

miniſtrat.
Pater de celis filium teſtifi
catur ſpiritus ſancti preſen
tia aduenit unum edocens
q̃ baptizatur xp̄s ¶ Deus
iudicium ¶ Peccati acu
leus cõterit'. Hodie bapti-
zato domino et nobis do-
nata eſt regñatio. ¶ Uo
ce mea ¶ Baptizatur xp̄s
et ſanctificatur oĩs mũdus
et tribuit nobis remiſſionẽ
peccatorum: aqua ⁊ ſpiritu
omnes purificamur
Cantate ij. ¶ Et erit nom̃
eius benedictũ in ſecula
Et ante ſolem permanet
nomen eius.

In ill'. Uidit iohan
nes ieſum uenientez
ad ſe et ait. Ecce agn' dĩ
ecce qui tollit peccata mũdi
Et ℟

Nemo ſibi arroget et
dicat q̃a ipſe auferat
peccã mũdi. Iã itẽdite cõtra
quos ſr̃bos itẽdebat iohẽs
digitum. Nũdum erãt nati

heretici ⁊ demōſtrabāt: iaꝫ
itēdebat ꝯ illos Cōtra illoſ
clamabat tunc a flumio. ꝯ
quos mō clamat ex euan
gelio. Ueit ieſus. Et q̄d dic
ille. Ecce agn⁹ dei. Si agn⁹
inocens. Et iohānes agn⁹
An nō: ⁊ ipe inocēs. Sꝫ q̄ſ
inocēs. Aut quātū inocēs:

Omnes ex illa
radice ueniunt: ⁊ ex
illa ꝓpagie de q̄ cātat ge-
mēs dd. Ego in iiq̄tatibus
cōcept⁹ ſu: ⁊ i pcc̄is mater
mea i utero me aluit. Sol⁹
ergo ille agn⁹: q̄ nō ſic ueit
Nō eiꝫ i iiq̄tate ꝯcept⁹ eſt.
q̄ non de mortalitate con
cept⁹ ē: nec euꝫ i pcc̄is mat
ei⁹ i utō aluit: quē ỽgo cō-
cepit: ỽgo pepit. Qr fide
ꝯcepit: fide ſuſcepit. Ergo
ecce agnus dei. Non habet
iſte traducem de adaꝫ

Carnē tm̄ aſſūpſit de
adā pccm̄ n̄ aſſūpſit
Qui n̄ aſſūpſit de nr̄a maſ
ſa pccm̄ ipe ē q̄ tollit pccm̄

nr̄ꝫ. Ecce agn⁹ dei: ecce qui
tollit pccā mūdi. Nos tamen q̄
q̄dā hoīes. dr̄ cum talia quādoq;
tollimus pccā hoīb⁹ q̄a ſā
ſum⁹. Si eiꝫ non fuerit ſcs
q̄ baptizat: quō tollit pccꝫ
altius cū ſit ille hō plenus
pccō. ¶ Baptizat
miles regē fu⁹ dn̄ꝫ ſuū. Jo
hānes ſaluatorē: aq̄ iordaniſ
ſtupuit. colūba ꝓteſtat. pr
na uox audita ē. Hic ē fili⁹
me⁹ ¶ Celi apti ſūt ſr̄ eū. ⁊
uox fcā ē d celo: hic ē filius
me⁹ dilect⁹ i quo m̄ ꝯplacui
¶ Xp̄o dat⁹ ē pricipat⁹ et
honor regni. oīs ppls tribꝰ
⁊ ligue ſuiēt ei i eternū
Fōtes aq̄ꝝ ſcificati ſūt xp̄o
appente i gl'ia orbis trax:
haurite aq̄s de fōte ſalua-
toris. ſcificauit eiꝫ nūc oēꝫ
creaturaꝫ xp̄s deus nr̄
Uox de celo itonuit ⁊ vox
pr̄is audita eſt. Hic ē filius
meus in quo mihi cōplacui
ipꝫ audite ¶ Surge illuia
re ¶ Enixa ē ¶ Hodie

celeſti ſpōſo iuncta ē eccl'ia
℟ Quī i iordāe lauit xp̄s
eius crimina Ad bn̄. an̄.
Precurſor iohānes exultat
cū iordane baptizato dn̄o
facta eſt orbis trax exulta
tio. fcā eſt peccōꝝ nr̄oꝝ
remiſſio ſcificās aquaꝝ: ipī
oēs clamem⁹ miſere nobis
oro Deꝰ cuius unigenitus
Ad iij. vj. et ix. caplm ℟ia
bn̄. ⁊ ꝟ dn̄r ſic in ephia ad
ueſp. an̄. Baptizat miles.
Cū rel. pſal. caplz ⁊ hym.
dn̄r ſic in ephia ꝟ. Hodie
celeſti ℟ Quī in iordane
Ad M. an̄ Super ripaꝝ
iordanis ſtabat beatus io-
hannes. indutꝰ ē ſplēdore
baptizans ſaluatorē. Bap
tiza me iohannes. baptiza
benedicam te: ⁊ tu iordais
cōgaudens ſuſcipe me oro
De cuius unigenitus No
q ſi oct epyē cadat i ſabbō
A caplo antea fit de dnica
cum cōmemoratione octe ⁊
Et tamen non fiant cōme-
morat'ones apl'oꝝ nec de
pace. Et in cōpletorio nō
dn̄r pces. Et ſimili modo
fiat de alijs oct. Notandū
q quocunqꝫ die poſt oct.
epyē prio occurrent agen-
dum de dominica uel de fe
ria fit offitiū de pſ. ſicut p
tali die cōſequēter ordinat.
Sabbō prio poſt oct epyē
ad ueſp. caplz.

O Altitudo diuitiarum
ſapiētie ⁊ ſciētie dei
q̄ꝫ incōprehenſibilia ſunt
iudicia eius ⁊ inueſtigabiles
uie eius hymn' O lux bea
Qō dicitur uſqꝫ ad dnicaꝫ
primā xle. ⁊ ab oct pent.
uſqꝫ ad aduentum verſus.
Ueſptina oro aſcendat ad
te dn̄e ℟ Et deſcendat ſr
nos miſericordia tua: Ad
M. an̄ Suſcepit deꝰ iſrael
pueꝝ ſuū ſic locutus eſt ad
abraam ⁊ ſemē eiꝰ exaltar̄
humiles uſqꝫ in ſeculum.
Que dr̄ ad M. quolꝫ ſab
bato uſꝫ ad lxx. tatū oro

OMnipotens ſempiterne deus q̄ celeſtia ſimul et t̄rena moderaris: ſupplicationes ppl'i tui clementer exaudi. ⁊ pacē tuā nr̄is ↄce de tp̄oribꝫ: Per

¶ Petrus apl'us ⁊ paulus doctor gētiū ipſi nos docuerūt legē tuā dn̄e ¶ Cōſtitues eos pricipes ſup oēꝫ t̄rā ¶ Memores

DEus cuiꝰ dextra btūꝫ petrū ābulātē i fluctibꝫ ne mergeret erexit ⁊ coapl'm eiꝰ paulū t̄cio naufragāte de pfūdo pellagi liberauit exaudi ppiciꝰ ⁊ ↄcede: ut āboꝝ meritis et̄nitatis gl'iam ↄſeq̄mur

¶ Salue pr̄ ſcē prie lux. forma mioꝝ. v̄tutis ſpeculū. recti uia. regula moꝝ. carnis ab exilio duc nos ad regna pollorū ¶ Ora p nobis b̄t̄e frāciſce Ut digni.

DEus q̄ eccl'iaꝫ tuam beati frāciſci meritis fetu noue plis āplificas t̄bue nobis ex eiꝰ imitatione t̄rena deſpicere ⁊ celiſtiū donoꝝ ſep pticipatioē gaudere

¶ Sapiēte filio pr̄ gl'iat' hoc ⁊ i ātboio digne ↄmēdat'. ¶ Os iuſti meditabit' ſapientiam Et lingua eius.

EEcleſiā tuā ds beati Anthonij ↄfeſſoris tui ↄmeōratio uotiua letificet ut ſpūalibꝰ ſep muniat' auxilijs ⁊ gaudijs pfrui mereat' et̄nis ¶ Sacdos ⁊ pōtifex ⁊ v̄tutū opifex paſtor bone i pplo ora p nobis dn̄ꝫ ¶ Elegit euꝫ dn̄s ſacdotē ſibi Ad ſacrificādum.

DEꝰ q̄ eccl'iaꝫ tuā diſpoſitiōe mirabl'i nouis ſep illuſtras ſcōꝝ ſplendoribꝰ: t̄bue q̄s: ut q̄ bti ludouici ↄfeſſoris tui atꝫ pōtificis ↄmeōratōe gratulamur. ad eiꝰ ↄſortiū feliciter pducamur.

Salue ſponſa dei v̓go ſa-
cra planta minoꝝ: tu uas
mūditie: tn p̄uia forma ſo-
roꝝ. clara tuis p̄cibus duc
nos ad regna polorum v̓
Adducent̄ regi v̓gies poſt
eam ℞ Proxie eius oīo

HAmulos tuos q̄s do
mine beate v̓gis tuē
clare uotiuam memoriam
recenſentes celeſtiū gaudio
rum ſua facias īuentione
pticipes: ꝛ tui unigeniti co
heredes Deide ō pace an̄
Da pacem dn̄e i dieb⁹ nr̄is
q̄a nō eſt alius q̄ pugnet ꝑ
nobis niſi tu deus nr̄ v̓ſus
fiat pax i v̓tute tua ℞ Et
habundantia oīo

DEus a quo ſcā deſi-
deria recta conſilia ꝛ
iuſta ſūt opa: da ſuis tuis
illā quā mūdus dare n̄ pōt
pacē: ut ꝛ corda nr̄a man
datis tuis dedita ꝛ hoſtiuꝫ
ſublata formidine tp̄ra ſint
tua protectione trāq̄la. ꝑ
Supradcā ſuffragia modo
p̄dcō dn̄r in oibus ueſperis
ſabbi ꝛ mat. ad ueſp. doice
Ab hac doica uſqꝫ ad do-
minicā de paſſione. Et ab
oct̄ pent̄. uſqꝫ ad aduentuꝫ
Et i oibus ueſp. ꝛ mat. fe-
ſtiuitatū nouēꝫ ꝛ triuꝫ lec̄.
coꝛūd tp̄ꝝ. Exceptis dupli
cibus feſtis cū coꝝ octis et
feſti. apl̄orum petri ꝛ pauli
ſcē crucis et ſci michaelis.
Et excepto q̄ i mat. dicit̄
ꝑ apl̄is an̄ Glorioſi prin
cipes t̄re quomodo i vita
ſua dilexerunt ſe: ita et in
morte nō ſūt ſepati v̓ſ In
oēꝫ t̄rā exiuit ſon⁹ coꝝ ℞
Et i fines Pro ſcō frāciſco
an̄. Scē franciſce propere
ueni p̄r accelera ad ppl̄ꝫ q̄
p̄mit̄ et terit̄ ſub onere pa
lea luto latere: ꝛ ſepulto e-
giptio ſub ſabl̄o noſ libera
carnis exticto uicio. ꝑ ſcō
āthoiō a̅ Celi t̄re marium
benedicat dominum cūcte
creature qui tot anthoniuꝫ
ſignis auget hominū uite

ſpez future

¶ Euge ſue bone et fide-
lis qr i pauca fuiſti f.olis ſu
pra multa te cōſtituam di
cit dominus

¶ Poſt uite date terminū
clara cū turba uirginuz ad
celos euolauit ſuuz ꝯplexa
dominum regnat in regno
luminū quo dominꝰ regna
uit

Jube dn̄e bn̄dicere

Noctem quietam ꝛ finem
perfectū cōcedat nobis do
minus oīpotēs ¶ Am

FRatres ſobrij eſtote
ꝛ uigilate quia adver
ſarius u̅r dyabolus tanq̄z
leo rugiens circuit querēs
quē devoret cui reſiſtite for
tes i fide ¶ Tu aūt do
mine miſere noſtri ¶ De
o grās ¶ Adiutorium
noſtrū i nomine dn̄i
Qui fecit celū ꝛ t̄rā
℟ Pr̄ nr̄
Et ne nos
¶ Confiteor deo oīpō

tenti bt̄e marie ſēp v̄gini
¶ M.ſereat' tui oīps
Amen ¶ Indulgē
tiam ꝛ abſolutōz oīuz pec
catoꝝ nr̄oꝝ tribuat nobis
oīps ꝛ miſ̄icos dn̄s ¶ A
men ¶ Cōuerte
nos ds̄ ſalutaris noſter
Et auerte irā tuaz a nobis
¶ Deꝰ i adiutorium meū
intende ¶ Dn̄e ad adiuuā
dū me feſtina ¶ Glīa pa
tri ¶ Sicut erat ℟ Miſ
ere mihi dn̄e ꝛ exaudi oīo
nē meaz ¶ Cū inuocarē
In te domine ſpaui
Deꝰ ueritatis ¶ Qui bi-
tat ¶ Ecce nunc ¶ Te
lucis

TU autem i nobis es
domine ꝛ nomē tuū
inuocatū ē ſuper nos : ne de
relinquas nos dn̄e deus nr̄
¶ Deo grās ¶ In
manꝰ tuas dn̄e ꝯmēdo ſpm̄
meū ℟ Redemiſti nos dn̄e deus
v̄itatis ℟ Cōmēdo Glīa
¶ In manus tuas domine

℣ Cuſtodi nos dñe ut pu-
pillam oculi ℟ Sub ūbra
alarum tuaꝝ protege nos.
Ad canticū an̄ Salua nos
dñe vigilantes cuſtodi nos
dormientes : ut vigilemus
cū xp̄o ⁊ requieſca⁹ ī pace
Canticum Nunc dimittis
Kyr. Xpe. Kyr. Pater nr̄.
Secreto ℣. Et ne nos ℟
Sed libera nos Simbolus
Credo in deum. Secreto ℣
Carnis reſurrectionem ℟
Vitaꝫ eternaꝫ amen . ℣ſus
Bn̄dictus es dñe ds patrū
nroꝝ. ℟ Et laudabilis et
glorioſus in ſecula . ℣ Be
nedicamus prēꝫ ⁊ filiū cuꝫ
ſcō ſpū ℟ Laudemus ⁊ ſu
exaltemus in ſecula ℣ Be
nedict⁹ es dñe ī firmamēto
celi ℟ Et laudabilis ⁊ glo
rioſus ⁊ ſuperexultatus in
ſecula ℣ Bn̄dicat ⁊ cuſtodi
at nos op̄s ⁊ miſericors dñs
℟ Amen ℣ Dignare dñe
nocte iſta ℟ Sine peccō nos
cuſtodirī ℣ Miſerere noſtri

dñe ℟ Miſerere nrī ℣ſus
Fiat mia tua dñe ſup nos
℟ Queadmoduꝫ ſperauim⁹
in te ℣ Dñe exaudi. ℟ Et
Et clamor ℣ Dominus
vobiſcum . Oratio

Viſita q̄s dñe habitatōeꝫ
iſtam ⁊ oēs īſidias i-
imici ab ea longe repelle ⁊
angeli tui ſancti habitent in
ea q̄ nos in pace cuſtodiāt
et bn̄dictio tua ſit ſup nos
ſemp Per ℣ Bn̄dica⁹ dño
℟. Deo grās . Sequitur
benedictio Bn̄dicat ⁊ cu
ſtodiat nos op̄s ⁊ miſericors
dñs. pr̄ et fili⁹ ⁊ ſpūs ſcūs
℟. Amen Notandū qđ p̄
ſcript⁹ ordo cōpletorij ſuat
p totū ānū in dñicis dieb⁹
⁊ feſtis ix . ⁊ triū lect. hoc
excepto q; ī feſtis duplici-
bus . Et per oct. eoꝝ dicā
an̄ p⁹ ps . Nūc dimittis
ſtatī ſeq̄t ℣ dñs vobiscuꝫ
cū oroe viſita Invit. in dñi
ſig̃la ſig̃lis dñicis uſq; ad
lxx. et a kl. oc. uſꝫ ad aduē

Doica prima post octauā ephie ad mat. Inuitatoriū
Uenite exultemus domino
Jubilemus do ſalutari nro
ps Preocupemus hymnꝰ
Primo dierꝫ In prio noct.
an Seruite domnio Luꝫ
req ſic hētur in ps v Meōr
fui R Et cuſtodiui. Hac nocte ponūt epiſtole pauli
Et legitur de ipis taꝫ in feriali qꝫ in doicali offō uſqꝫ ad lxx. Incipit pria epla pauli ad romanos Lec pria
PAulus ſuus ieſu xpi vocatꝰ apoſtolus ſegregatus in euuangeliū di qd ante promiſerat per pphetas ſuos i ſcripturis ſcīſ de filio ſuo: qui factus ē ei ex ſemine dauid ſecundum carneꝫ qui predeſtinatus ē filius dei in virtute ſecūdū ſpꝫ ſanctificatiōis ex reſurrectione mortuorū ieſu xpi dñi nri: p quem accepimus grāꝫ ꝛ aplatuꝫ ad obediendꝫ in oibus gentibus pro noie eiꝰ: i qbus eſtis ꝛ uos uocati ieſu xpi dñi nri oibꝰ q ſūt rome dilectis dei vocatis ſcis grā uobis et pax a deo patre nro: ꝛ dño ieſu xpo Dñe ne in ira tua arguas me: neqꝫ in furore tuo corripias me. Miſerere mei dñe qm īfirmus ſuꝫ Timor ꝛ tremor uenerunt ſup me ꝛ cōtexerūt me tenebre ꝛ dixi. Miſere
PRimū qdē grās ago deo meo p ieſuꝫ xpꝫ p oibꝰ uobis: qa fides ura ānunciatur i vniuerſo mūdo Teſtis eiꝫ mihi eſt deus: cui ſeruio i ſpū meo: i euuāgelio filij eius: qd ſine intermiſſione memoriaꝫ uri facio ſemp in orōibus meis: obſecrans ſi quomodo tandem aliquando proſperuꝫ iter habeam in uoluntate dei ueniendi ad uos.
Deus q ſedes ſuper thronum et iudicas equitatem eſto refugiuꝫ pauperum in

tbulatione. Quia tu ſolus
laborē ⁊ dolorē ꝯſideras
Tibi eī derelictus eſt paup
pupillo tu eris adiutor Qr
DEſidero enim uidere
uos: ut aliquid ipartiar
uobis grē ſpūalis ad confir
mandos uos ideſt ſimul cō
ſolari ī uobis p eam que ī-
uicem eſt fidem uṙam atqꝫ
meā. Nolo aūt uos ignorarē
frēs qa ſepe ꝓpoſui uenirē
ad uos: ⁊ prohibitus ſum
uſque ad huc: ut aliquem
fructum habeaꝫ ī uobis: ſic
⁊ in ceteris gentibus.
A dextris eſt mihi dn̄s. ne
ꝯmouear. Propter hoc di-
latatum eſt cor meū ⁊ ex-
ultauit lingua mea Dn̄s
ps hereditatis mee ⁊ calicis
mei. Propt
Bonor meoꝝ
Qm̄ tu illui
GRecis ac barbaris ſa
pientibus ⁊ īſipiētibꝫ
debitor ſum: ita qꝺ in me
pmptū eſt ⁊ uobis q̇ rome

eſtis euuangelizare. Nō eī
erubeſco euuangeliū. Uirtꝰ
eī dī ē in ſalutē oī credēti
iudeo primū ⁊ greco. Iuſti
cia eiꝫ dei ī eo reuelatur ex
fide ſicut ſcriptū eſt. Iuſtus
autē ex fide uiuit Notas
mihi feciſti dn̄e uias uite.
Adimplebis me leticia cuꝫ
uultu tuo: delectationes in
dextera tua uſqꝫ ī finem
Tu es q̇ reſtitues heredita
teꝫ meam mihi Adiplebis
REuelatur eiꝫ ira dei
de celo ſup oēꝫ ipie-
tateꝫ ⁊ iīuſticiā hoīum eoꝝ
q̇ ueritateꝫ dei ī iīuſticia de
tinent: qa qđ notū ē dī ma
nifeſtum eſt in illis. Deus
eiꝫ illis manifeſtauit. Inui
ſibilia eiꝫ ipſius a creatura
mūdi p ea q̄ fcā ſūt ītellecta
ꝯſpiciuntur. ¶ Diligaꝫ te
domine v̄tus mea dominꝰ
firmamentuꝫ meum Et re
fugium meum. ¶ Libera
tor meus deꝰ meꝰ adiutor
meꝰ Et refu.

Sempiterna quoqꝫ ei⁹
v̓tus ꝛ diuinitas: ita
ut ſint ĩ excuſabiles. Quia
cũ cognouiſſent deũ nõ ſicͭ
deũ glificauerunt: aut grãs
egerũt: ſꝫ euanuerũt ĩ cogita
tiõib⁹ ſuis: ꝛ obſcuratũ eſt
ĩſipiens cor eoꝝ: dicẽtes eĩꝫ
ſe eẽ ſapiẽtes ſtulti fcĩ ſũt.
Dñi ẽ tra ꝛ plenitudo eius.
Orbis trarũ ꝛ vniuerſi qui
hitãt ĩ eo. Ipſe ſup maria
fũdauit eã ꝛ ſup flũia ꝑpa
rauit illã. Orbis
Nõ ſũt loq̃le
Exaltare dñe.
In illo tẽpore. Nuptie fcẽ
ſũt ĩ chana galilee:
ꝛ erat mr̃ ieſu ibi. Uocat⁹ ẽ
aũt ieſus ꝛ diſcipli eius ad
nuptias. Et deficiẽte vino
dĩc mr̃ ei⁹ ad eũ. Uinũ nõ
hñt. Et R̃.
Adiuuet dñs deus nr̃ ut
donet nobis reddere
q̃ pmiſimus. Hheſterno
eĩꝫ die ſi meminit ſanctitas
ueſtra: cũ temporis exclu
deretur anguſtia: ne ſer-
monẽ ĩchoatũ iplerem:
in hodiernũ diẽ diſtulim⁹
ut ea que in hoc ſacro euã
gelice lectionis miſtice ĩ
ſacramentis poſita eſſent:
ipo adiuuante aperire.
Ad te dñe leuaui aĩaꝫ meã
Deus me⁹ ĩ te confido nõ
erubeſcaꝫ. Cuſtodi aĩaꝫ
meã ꝛ eripe me. De⁹
Non itaqꝫ opꝫ diu
morari diuinus in cõ
mendando miraculo dei.
Ipſe eſt eĩꝫ deus qui ꝑ vni-
uerſaꝫ creaturam quotidia
na miracula facit: q̃ hoĩb⁹
non facilitate ſed aſſiduita
te uiluerunt. Rara autem
q̃ facta ſunt ab eodem dño
ideſt a v̓bo ꝓpt̃ nos ĩcar-
nato: maiorẽ ſtuporẽ hoĩb⁹
attulerunt. Duo ſeraphin
clamabãt alt̃ ad alteꝝ. Scũs
ſcũs ſcũs dñs deus ſabaoth.
Plena ẽ oĩs tra glĩa ei⁹
Tres ſũt q̃ teſtioniũ dant
ĩ celo pr̃ v̓bũ ꝛ ſp̃s ſcũs et

hi tres unū ſunt. Scūs. v̄ Glīa. Plena. Predictū ℟ cantatur in dnicis dieb⁹ ab hac dnica uſq3 ad lxx̄ ⁊ ab oct penth. uſq3 ad aduētū3 qn̄ fit offiū de dnica ⁊ poſt octauā. Lectio nona

Non q̄a maiora erant n̄q3 ſunt ea q̄ quotidie i creatura facit: ſed q̄a iſta q̄ quotidie fiūt tāq3 natura li curſu pagunt. Jlla v̄o effi catia3 potencie tāq3 p̄ntis exhibuiſſe uidentur oculis hoiū. Dixim⁹ ſic memiſtis reſurrexit un⁹ mortu⁹. ob ſtupuerūt hoies: cū quoti-die naſcā q̄ non erant nemo miret. Sic aquā i vinū v̄ſā q̄s nō miretur cū hoc ānis oibus deus initibus faciat. Ad lau. an̄. All'a al'. al'. p̄s Dn̄s regna. p̄s Jubil'. p̄s Deus ds meus an̄ Tres pueri iuſſu regis i fornacē miſſi ſūt nō timētes flāmā ignis dicentes bn̄dict⁹ de⁹ p̄s Bn̄dicite an̄ All'a al' al'

p̄s Laudate Capitulum

Benedictio ⁊ claritas ⁊ ſapiā ⁊ grā3 actio honor v̄tus ⁊ fortitudo do mīo i ſcl'a ſcl'o3 am̄. hymn⁹ Eterne reru m Predcā duo ℣. Prio dierum. Et Eterne rex Cantantur in dnicis dieb⁹ uſq3 ad dnicā primā xl'e. Et a kl'. oct uſq3 ad aduētū v̄ Dn̄s regna-uit decorē īduit ℟ Induit dn̄s fortitudie3 ⁊ p̄cinxit ſe v̄tute. Et dr̄ uſq3 ad dnica3 lxx̄ Et ab oct penth. uſq3 ad aduētū. Ad bn̄. a' Nup cie f̄cē ſunt in chana galilee Et erat ibi ieſus cū maria mr̄e ſua oro Ops ſepīne de⁹ Deīde fit cmemoratio d ſcis apl'is Ad primā hy⁹ Jā lucis orto an̄ Al'. al'. al' p̄s De⁹ ds m̄s p̄s Dn̄s re git p̄s Dn̄i ē tra p̄s Ad te dn̄e leuaui p̄s Judica m̄ p̄s De⁹ i no. p̄s Cōfitemī p̄s Bti imacl'a. p̄s Retbu. p̄s Quicunq3 Capl'3

Regi sclo℞ imortali ⁊ inuisibili soli do honor ⁊ glia i scla sclo℞ amē ℟ br̄ Xp̄e fili dei uiui miſere nobis ℣ Qui sedes ad dextaz pr̄is ℟ Miſe. no: ℣ Glia ℟ Xp̄e ℣ Exurge xp̄e adiuua nos ℟ Et libera ppt̄ nom̄ tuū Deiō Kyr. Xp̄e. Kyr. pat noster Secreto ℣ Et ne nos ℟ Sz libera nos. Credo i dū Secreto ℣ Carnis reſurrectionē ℟ Uitaz eternā am̄ ℣ Et ego ad te dn̄e cla. ℟ Et mane oīo mea pueniet te ℣ Repleat os meū laud ℟ Ut cantē glaz tuā tota die magnitudiez tuam ℣ Dn̄e auerte faciez tuā a p. m. ℟ Et oēs iīqtates me as dele ℣ Cor mūdū crea i me de ℟ Et spm̄ rectum inoua i uiſceribus meis ℣ ne picias me a facie tua ℟ Et sp̄z scz tuū ne auferas a me ℣ Redde mihi leticiaz ſalutaris tui ℟ Et ſpiritu

principali confirma me ℣ Adiutoriū nr̄m i noie dn̄i. ℟ Qui fecit celum ⁊ traz Deide fit cōfeſſio ut ſupra i cōpletorio. Qua finita dr̄ Miſereat Et Indulgentiā dr̄ ℣ Dignare dn̄e die iſto ℟ Sie pccō nos cuſtodire ℣ Miſerere nr̄i dn̄e ℟ Miſer nr̄i ℣ Fiat mia tua dn̄e ſup nos ℟ Queadmodū ſpauim⁹ i te ℣ Dn̄e exaudi ℟ Et clamor ℣ Dn̄s uo ℟ Et cū. Oratio

Dn̄e deus op̄s qui ad pricipiū hui⁹ diei nos pueīre feciſti tua nos hodie ſalua v̄tute. ut i hac die ad nullū decliem⁹ pccm̄: ſz ſep ad tuā iuſticiā faciendā nr̄a pcedāt eloq̄a. dirigāt cogitatioēs ⁊ opa Per. Et ſciē q̄ pſal ſupradci dnr ad. i. de dn̄ica p totū ānū. pt̄q̄ a paſca uſz pent. Excepto et q̄ a lxx . uſq3 ad paſca dr̄ ad primā p̄s Dn̄s regna. Loco Cōfitemini ſtes p̄s

Deus in nōie tuō ps Bti
īmaculati ꝛ ps Retribue.
Tantū dñr ad primā cui⁹
libet feſti etiāȝ ſi i dñica ce
lebret Caplꝫ Regi ſcłorū
Cū pctb⁹ cōfeſſione ꝛ oꝛōe
pdictis. ſimilit dr p totum
ānū i dñicis diebus ꝛ feſtis
tā nouē q̄ȝ triū lectionū Ex
cepto qꝫ i feſtis duplicib⁹
ꝛ p⁹ oct. eoꝝ poſt Exurge
xpe ꝛ ℟ Et libera nos.
ſtati ſeqtur ℣ Dñe exaudi
ꝛ oꝛō Dñe deus oꝑs Itez
caplꝫ Regi ſcłoꝝ Dicitur
quottidie ab oct. paſche uſꝫ
poſt pentħ. Poſt primam
ſcē marie pnūciat dātarius
kalēdarij ꝛ luna cū feſtitate
ſequētis diei ℟ Deo grās
Seqt. Precioſa i cōſpectu
dñi ℟ Mors ſcōꝝ eius
Deinde abſolutio dr ſine
oremus. Scā maria et oēs
ſcī intercedant ꝑ nobis ad
dñm ut nos mereamur ab
eo adiuuari ꝛ ſaluari. Qui
uiuit ꝛ regnat i ſcła ſcłoꝝ.

℟ Amen ℣ De⁹ i adiuto
riū meū itende ℟ Dñe ad
adiuuādūȝ me feſtina Et ſic
dr ter deinde Glīa prī Et
Sic̄ erat. Kyř. Xpeř. Kyř.
Secreto Pr nr ℣ Et ne.
℟ Sꝫ libera nos ℣ Reſpi
ce i ſuos tuos dñe et i opa
tua. Et dirige filios eoꝝ
℟ Et ſit ſplendor dñi dei
nr̄i ſup nos ꝛ opa manuūȝ
nr̄aꝝ dirige ſuper nos. Et
opus manuūȝ nr̄aꝝ dirige
Luȝ Glīa prī Et ſic erat.
Dirigere ꝛ Oremus
ſcificare regere gu-
bernare dignare dñe deus
rex celi ꝛ t̄re hodie corda ꝛ
corpora nr̄a ſenſus ſmoēs
ꝛ actus nr̄os i lege tua ꝛ in
opibus mādatoꝝ tuorū: ut
hic ꝛ i eťnum te auxiliante
ſalui ꝛ liberi eē mereamur.
ſaluator mūdi. Qui uiuis
ꝛ regnas i ſcła ſcłorum ℟
Amen Deīde lector dicat.
Iube dōe bñdicere bñdictō
Dies ꝛ act⁹ nr̄os i ſua pace

16

diſponat dñs ops ℟ amē
Dominus aūt Lectio
dirigat corda ⁊ cor-
pora nr̄a i caritate dei ⁊ pa
tientia xp̄i Et i fine dicitur
Tu aūt dñe miſere nobis
℟ Deo grās Supradicta
lectio ſep dr̄ ad abſolutōez
capl'i taȝ i ferialibus q̄ȝ in
dñicis dieb⁹ ab oct. ephīe
uſq3 ad dñicam ſeptuage.
Et a dñica lxx. i ferialibus
dieb⁹ uſq3 ad dñicaȝ primaȝ
xl'e. Et ab oct penth. taȝ i
dñicis q̄ȝ i ferialib⁹ diebus
uſq3 ad aduentum verſus.
Adiutoriuȝ nr̄ȝ i noīe dñi.
℟ Qui fecit celū ⁊ terraȝ
℣ Bn̄dicite ℟ ds bn̄dictō
Dn̄s nos bn̄dicat: ⁊ ab oī
malo nos defendat ⁊ ad ui
tam pducat eťnam Et in
fine dr̄ ℣. Et fidelīū aīe p
miaȝ di requieſcāt i pace ℟
Amē Precioſa Dr̄ modo
pdcō p totū ānū p̄t lec. que
aliqn̄ mutať. Ad iij. hym.
Nūc ſcē an̄ Alla al'. al'la

p̄s Legem poē p̄s Mēdi
cito p̄s Boitateȝ Capl'z.
Deus caritas ē ⁊ qui
manet i caritate i do
manet ⁊ deus in eo ℟ br̄
Inclia cor meū de⁹ i teſti
nia tua ℣ Auerte oculos
meos ne uideāt uanitatē in
uia tua uiuifica me ℟ In
teſtio. ℣ Glia ℟ Inclia
℣ Ego dixi dñe miſerē me
℟ Sana aiaȝ meā q̄a p
caui tibi ¶ Ops ſepi
de⁹ ad vj. hy⁹. Rector po
tens an̄ Alla al'. alla. p̄s
Defeč p̄s Quō dilexi p̄s
Iniquos od. Capitulū
Alter alti⁹ onera po
tate ⁊ ſic adiplebitis
legē xp̄i ℟ br̄ In eťnū dñe
pmanet ṽbū tuū ℣ In ſclz
ſcl'i ṽitas tua ℟ Permāē
℣ Glia ℟ In eťnum
Dn̄s regit me ⁊ nihil mihi
derit ℟ In loco paſcue ibi
me collocauit ad ix. hym.
Rex de⁹ ꝯ. an̄ Al'. al'. al'
p̄s Mirabilia p̄s Clamaui

p̄s Principes Capl'ꝫ.
Empti eīm eſtis p̄cio
magno glorificate et
portate deū i corpore vro.
℞ br̄ Clamaui ī toto cord
Exaudi me dn̄e ꝟ Juſtifi-
catiões tuas reqrā ℞ Ex
audi ꝟ Glia pri ℞ Cla
maui ꝟ Ab occultis meis
mūda me dn̄e ℞ Et ab a
liēis pce ſuo tuo. Notādū
q̄ p totū ānū ad primam.
tcias. vj. ⁊ nonā ⁊ cōpleto-
riū dr̄r hymni ſupradci p̄t
q̄ a qnta feria cene dn̄i uſq̄
ad ſabbatū i albis. Et ex-
cepto q̄ nō dr̄ hymn⁹ Nc
ſcē nobis Ad iij. dñci penc.
nec p octauā ſꝫ dr̄ hymnus
Ueni creator ſp̄s Ad uesp
an̄ Dixit dn̄s Cū rel. ſic
hr̄ in p̄s. Capitulū
Benedict⁹ ds ⁊ pr̄ dn̄i
nr̄i ieſu xp̄i pr̄ miarū
⁊ ds totius conſolationis q̄
cōſolat nos ī oī tribulatione
nr̄a hymn⁹ Lucis creator.
Qui dicit uſq̄ ad primaꝫ
dn̄icaꝫ xl̄e ⁊ ab oct. penth.
uſq̄ ad aduētū ꝟ Dirigat
dn̄e orō mea ℞ Sicut incēſuꝫ
i cōſpectu tuo ad M. an̄
Deficiēte vino iuſſit ieſus
īpleri ydrias aque q̄ i vinū
cōuerſe ſūt all'a. orō Ops
ſēpiterne ds. Notādū q̄ qñ
agr̄ offꝫ dn̄icale p̄s ad noc.
tcias vj. nonā ⁊ uesp. dr̄r p
oēs dn̄icas anni ſic i p̄dcā.
Itē an̄ noc'nales ⁊ uesporꝫ
eedeꝫ dr̄r i dn̄icis dieb⁹ ab
oct. ephie uſq̄ ad paſca et
ab oct. peth. uſꝫ ad aduētū
Iteꝫ ꝟ. noc' ⁊ uesporꝫ idem
dr̄r i dn̄icis diebus ab oct.
ephie uſq̄ ad primā dn̄icā
xl̄e. ⁊ ab oct. penth. uſꝫ ad
aduētū. Itē an̄ laud. prie
tcie vj. ix. eedeꝫ ac capl'a p
oēs ho⁹ eadē dr̄r in dn̄icis
dieb⁹ ab oct. penth. uſꝫ ad
aduētuꝫ. Itē ℞ia br̄. ⁊ ꝟ p
ho⁹. ead. dr̄r i dn̄icis dieb⁹
ab oct. ephie uſꝫ ad primaꝫ
dn̄icā xl̄e. ⁊ ab oct. penth.
uſꝫ ad aduētū. Fe^a ij. Inuit.

Uenite exultemus dño ps Jubilem⁹ hy⁹. Somno refectis Ad noct. añ Dñs defensor Lux ret. sicut hr i psaltio ℣ Dñe in celo mia tua. ℟ Et usq₃ ad nubes ṽitas tua ℟ Quã magna mltitudo dulcedis tue dñe. Quã abscõdisti timtib⁹ te ℣ Et pfecisti eis q̃ spãt i te dñe i cõspectu filio℞ hoiu₃ Qua₃. ℟ Adiutor meus esto ds. Ne dereliq̃s me ℣ Neq₃ despicias me ds salutaris me⁹. Ne dere. ℟ Bñdica₃ dñ₃ i oi tpre. Semp laus ei⁹ i ore meo ℣ Jn dño laudabit aia mea: audiant mãsueti ⁊ letent. Sep Ad lau. añ Miſere mei Lux ret. sic hr i psaltio. Caplz

Nox pcessit dies autẽ appiq̃uit: abiciamus ergo opa tenebra℞ ⁊ induamur arma lucis sic ut i die honeste ãbulem⁹ hymnus Splendor pr ℣ Repleti sumus mane mia tua. ℟

Exulta. ⁊ delec. sum⁹. Ad bñ. añ. Bñdict⁹ ds israel. Kyr. Xpel. Kyr. Notãdum q₃ i laud. ⁊ i uesp. Pr nr. Dr aliquãtulu₃ alta uoce. cetis horis sub silencio. Jte sciendũ q₃ i ferialib⁹ dieb⁹ p oẽs ho. cũ ueit ad pr nr qd añ pces dr ab oib⁹ genu flectit. S₃ cu₃ puẽtũ fuerit ad Dñs uobiscũ Sacdos oroẽ cũ nota dictur⁹ surgat. Et alij cũ dixerit Per dñ₃ Simili surgãt Pr nr. Et ne nos ℟ S₃ libera nos ℣ Ego dixi dñe miſer mei ℟ Sana aiam q₃ peccaui tibi ℣ Cõuerte dñe usq₃quo ℟ Et depcabil esto super ſuos tuos ℣ Fiat mia tua dñe sr nos ℣ Queadmo₃ spauim⁹ i te ℣ Sacdotes tui iduãt iusticiã ℟ Et sci tui exultẽt ℣ Dñe saluum fac regẽ ℟. Et exaudi nos i die q̃ iuocauerim⁹ te ℣. Saluũ fac ppl₃ tuũ dñe et benedic heredi. tue ℟ Et

rege eos ⁊ extolle illos nſ
i etnū ℣ Memento cōgrega
tionis tue ℟ Quā poſſ.
ab ini. ℣ Fiat pax i ṽtute
tua ℟ Et habūdantia in
turribus tuis ℣ Orem⁹ p
fidelib⁹ defūctis ℟ Requē
etnā dona eis dñe: ⁊ lux p
petua luceat eis ℣ Requieſ-
cant i pace ℟ Amē ℣ Pro
frib⁹ abſētib⁹. ℟ Saluos
fac ſuos tuos ds me⁹ ſpan
tes in te ℣ Pro afflictis et
captiuis ℟ Libera eos de
oibus tribulationib⁹ ſuis ℣
Mitte eis dñe auxiliū d ſcō
℟ Et d ſyon tuere eos ℣
Dñe exaudi orōnē meā ℟
Et clamor me⁹ ad te ueniat.
ps De pfundis Lū Gloria
pri Et Sic erat In oibus
alijs horis dr ps Miſerere
Deinde dr ℣ Dñe ds ṽtu
tū cōuerte nos ℟ Et oſtē
faciez tuaz ⁊ ſalui erim⁹ ℣
Exurge xp̄e adiuua nos ℟
Et libera nos ppt nomen
tuū ℣ Dñe exaudi orōem

meā ℟ Et clamor ℣ Dñs
uobiſcū ℟ Et cū ſpū tuo.
Orō de dnica. Ite notādū
q̄ preces dñr modis pdcis i
feriali offō. Ad Mat. iij.
vj. ix. ⁊ ueſp. p totū annuz.
Preterq̄ȝ i tēduo an paſca Et
iter paſca ⁊ penth. Incipiūt
ſuffragia q̄ dñr i ferialibus
diebus ab hac die uſq̄ȝ ad
dnicam de paſſione. Et ab
oct. penth. uſq̄ȝ ad aduētū
i ueſp. ⁊ mat. Excepto q̄ i
ueſpis mutat an̄ cuz ṽ de
aplīs ſic in ueſp. pcedentis
ſabbi expſſuz eſt. Orōe de
feria dcā alte addit an̄ de
ſcō franciſco ṽ et orō cum
Suffragia
Bñdicam⁹ dño
ſequētia flexis genib⁹ dñr
ſic nota. Et i fie ultie orōis
Per xp̄z dñz nrz ℟ Amē
De cruce an̄ Per ſignum
crucis d īimicis nrīs libera
nos ds nr̄ ℣ Oīs tra ado
ret te ⁊ pſallat tibi ℟ Pſal
mū dicat noi tuo dñe.
orō
Deprecamur? — Erptua nos q̄s dñe

pace cuſtodi quos p lignuz
ſcē crucis redīere dignat᷒ es
¶ Iaz lucis ¶ Bti q̄
ābulant ī lege tua dn̄e.
De᷒ ī noīe ¶ Btī imacłati
¶ Retribue .
PAcē ⁊ vitatē diligite
ait dn̄s ops ¶ Xp̄e
fili dei uiui miſere nobis
Qui ſedes. Kyꝛ. Xp̄eꝛ. Kyꝛ
Pr̄ nr̄ ¶ Et ne nos
¶ Sz libera nos. Credo i
deū ¶ Carnis reſur
rectionez ¶ Uitā etuā amē
¶ Et ego ad. t. d. c. ¶ Et
in. o. p̄. te. ¶ Repleat᷑ os
meū. l. ¶ Ut cantē g. t.
Dn̄e auerte. f. t. ¶ Et oēs
iniq̄. ¶ Coꝛ mūdū crea.
Et ſpz r. ¶ Ne picias
Et ſpz ſcm̄ ¶ Redde m.
¶ Et ſpū. ¶ Eripe me d.
ab ho. ma. ¶ A uiro iiquo
eripe me. ¶ Eripe me de i
imi. m. ds me᷒ ¶ Et ab in
ſurgētib᷒ ī me libera me
Eripe me de opātib᷒ iiq̄ta
tē. ¶ Et de uiris ſāguinuz

ſalua me ¶ Sic pſalmū di.
n. t. i. ſ. ſ. ¶ Ut reddā uota
m. d. d. i. d. ¶ Exaudi nos
ds ſalu. nr̄ ¶ Spes omniū
finiū t're ⁊ ima. lō. ¶ De᷒
i adiutoriū meū iten.
Dn̄e ad adiuuā. me feſtia
Sc̄s ds ſc̄s fortis ſc̄s ⁊ im
mortał. ¶ Miſer̄ nobis
Bn̄dic aīa mea dn̄o ¶ Et
oīa q̄ itra me ſūt no. ſ. eius
¶ Bn̄dic aīa mea dn̄o.
Et noli ob. ōs retbu. ei᷒
Qui ppiciat᷑ oib᷒ iiq̄ta. t.
¶ Qui ſanat oēs īfirmita
tes tuas ¶ Qui redimit de
iteritu uitaz tuam ¶ Qui
coronat te i mīa ⁊ miſatio
nib᷒ ¶ Qui replet i bonis
deſi. t. ¶ Renouabitur ut
aq̄le iuuent᷒ tua ¶ Adiuto
riuz nr̄z i noīe dn̄i ¶ Qui
fec̄ celū ⁊ t'rā ¶ Cōfiteoꝛ
Et miſereat᷑ Et idulgētiā
¶ Dignare dn̄e die iſto
Sie pccō nos cuſtodire.
Miſere nr̄i dn̄e ¶ Miſere
nr̄i ¶ Fiat mīa tua dn̄e ſup

nos ℟ Queadmodū ſpa-
uim⁹ ī te ℣ Dñe exaudi ℟
Et clamor ℣ Miſerere cū
Glia pri Et Sic erat ℣ſ.
Dñe ds ↄtutū ℟ Et oſt.
fa.t. ℣ Exur. xpe ad. ℟
Et li.n.p. ℣ Dñe exaudi
℟ Et cla. ℣ Dñs uo. ℟
Et cū ſ.t. Oīo Dñe deus
Ut ſupra. Notādū q̄ ſup̄
ſcripte p̄ces cuȝ cap. Pacē
ꝛ ↄitateȝ Dñr ad primā ī
ferialib⁹ dieb⁹ p totū ānuȝ
p̄terq̄ȝ ab octa. paſce uſq̄ȝ
poſt octāȝ penth. Ad ueſp
an̄ Inclinauit dñs aurē ſuā
m̄ ps Dilex Cū rel. ut in
pſalt̄io ad M. an̄ Magni
ficat aīa mēa dñȝ q̄a reſpe
xit deus huilitateȝ meam.
Cōpletoriū dr ſic ī p̄cedētī
ſabbō notādū eſt. Excepto
q̄ ī pcib⁹ p⁹ ℣ Dñe exau.
℟ Et claōr Additur ps.
Miſere cuȝ Glia pri Et
Sic erat Deinde ſeqt̄ur ℣
Dñe deus v.cō.n. ℟ Et
oſt.f.t.ꝛ ſ.e. ℣ Exur. xpe

ad. ℟ Et libe. ℣ Dñe ex
audi ℟ Et claōr. ℣ Dñs
uobiſcū ℟ Et cū ſpiritu.
Poſtea ſeqt̄ oīo Uiſita q̄s
Feria iij. iiij. v. vj. ꝛ ſabbō.
Inuit. hym. an̄ ad noctur.
ad lau. ꝛ ad ueſp. dñr p or
dineȝ ſic ſup̄ ī pſalt̄io po-
nūtur. Feria ij. ℟ Aurib⁹
pcipē lacrīas meas ne ſile-
as a me remitte mihi. Qm̄
icola ego ſū apud te ꝛ pe-
grin⁹ ℣ Cōplaceat tibi do
ıīne ut eripias me dñe ad
adiuuādum me feſtina ℟
Qm̄ ℟ Statuit dñs ſup̄
petrā pedes meos Et dire
xit greſſus meos ds me⁹:
Et imiſit ī os meū cāticuȝ
nouum ℣ Exaudiuit p̄ces
meas ꝛ edux me de lacu mi
ſerie. Et ℟ Ego dixi dñe
miſer̄ mei. Sana aīaȝ meā
q̄a peccaui tibi ℣ Ab oīb⁹
iīq̄tatib⁹ meis eripe me dñe
Sana. Feria q̄rta ℟ Ne
pdideris me dñe cū iīq̄tati
bus meis. Neq̄ȝ ī fine irat⁹

ꝛeſues mſ̃a mea Nõ itres
i iudiciuꝫ cũ ſuo tuo dñe.
Neqꝫ Paratũ coꝛ meuꝫ
ds paratũ coꝛ meũ. Cãta-
tabo ⁊ pſalmũ dicã dño
Exurge gl̃ia mea exurge
pſalteriũ ⁊ cythara exurgã
diluculo. Cãtabo Adiu-
toꝛ meꝰ tibi pſallaꝫ q̇a ds
ſuſceptoꝛ m̃s es tu Deꝰ m̃s
mĩa mea Letaboꝛ ⁊ exul
tabo i te: ⁊ pſallaꝫ noĩ tuo
altiſſĩe. Deꝰ Deꝰ
i te ſpant dñe nõ cõfũdar i
et̃nũ i tua iuſticia libera me
Et eripe me Inclĩa ad me
aurem tuã ⁊ ſalua me. Et
Repleat̃ os meũ laude
tua ut hymnũ dicã gl̃ie tue
tota die magnificentia tua
noli me pꝛicere i tpr̃e ſenec
tutis. Dũ defecerit uirtus
mea ds ne dereliq̃s me.
Gaudebũt labia mea duꝫ
cãtauero tibi: ⁊ aĩa mea q̃ꝫ
ꝛedeiſti dñ. Gaudebunt
labia m̃a duꝫ cãtauero tibi
Et aĩa mea q̃ꝫ ꝛedeiſti dñe

Sꝫ ⁊ lingua mea medi-
tabit̃ iuſticiã tuã tota die la
udẽ tuã. Et Cõfitebor
tibi dñe ds i toto cord m̃o
⁊ honoꝛificabo nomẽ tuuꝫ
i et̃nũ. Qꝛ mĩa tua domie
magna eſt ſup me Deus
meꝰ es tu et cõfitebor tibi
ds meꝰ es tu ⁊ exaltabo te
Quia Mĩa tua dñe ma
gna eſt ſup me. Et libera
ſti aĩaꝫ meaꝫ ex infeꝛo infe
rioꝛi. In die t̃bulationis
mee clamaui ad te q̇a exau
diſti me. Et li. Factꝰ eſt
m̃ dñs i ꝛefugiũ. Et deus
meꝰ i auxiliũ ſpei mee.
Eripuit me d̃ iĩmicis meis
foꝛtiſſ̃is: ⁊ factꝰ eſt dñs p-
tectoꝛ meꝰ. Et fac
mĩam ⁊ iudiciuꝫ cantabo
tibi dñe. Pſallaꝫ ⁊ itelligaꝫ
in uia imaculata q̃ñ uenies
ad me Perãbulabam in
inocentia coꝛdis mei i me-
dio domus mee. Pſallaꝫ
Dñe exaudi oı̃eꝫ meã ⁊ cla
moꝛ meꝰ ad te ueniat. Qꝛ

nō ſpnes ds preces paupū
¶ Fiant aures tue itēdētes
i oroȝ ſui tui. Or ¶ Uelo
citer exaudi me dn̄e Quia
defecerūt ſic fum⁹ dies mei
¶ Dies mei ſicut umbra
declinauerūt ⁊ ego ſic̄ fenuȝ
arui. Quia

ET mutauerūt gl'iam
icorruptibil' dei i ſilitudinē
ymagis corruptibil' hois:
⁊ uolucrū ⁊ q̄drupedū: ⁊ ſ
pentiū. Propt̄ qd tradidit
illos ds i imūditiā: ut ɔtu-
melijs afficiāt corpora ſua
i ſemet ipis.

QUi ɔmutauerūt vita
tez dei i mēdaciuȝ: ⁊
coluerūt ⁊ ſuierūt creature
poti⁹ q̄ȝ creatori: q̄ ē bn̄dic
tus i ſcl'a amen. Propt̄ea
tradidit illos ds i paſſiōes
ignominie. Nā femie eorū
imutauerūt naturaleȝ uſū i
eū uſuȝ q̄ ē ɔ̄ naturaȝ
SImilit̄ aūt ⁊ maſculi
relicto naturali uſu
femie exarſerūt i deſiderijſ
ſuis iuicē: maſcl'i i maſcl'os
turpitudineȝ opātes. ⁊ mer
cedeȝ quā oportuit erroris
ſui i ſemetipis recipientes.
Et ſic nō pbauerīt deū hr̄e
noticiaȝ: tradidit illos deus
i reprobū ſenſū: ut faciant
ea q̄ nō couenīūt.

REpletos oī iīq̄tate.
malicia. fornicatione
auaricia. nequitia. pleōs
inuidia. Homicidijs. con-
tentione. dolo. malignitate
ſuſurroēs. detractores. deo
odibiles. contumelioſos.
ſuperbos. elatos: inuen-
tores malorum. parenti-
bus non obedientes. inſipi
entes incompoſitos. ſine
affectione. abſq̄ȝ federe:
ſine mīa.

QUi cum iuſticiam dei
cognouiſſent non in
tellexerunt. quoniam qui
talia agūt digni ſūt morte
nō ſolū q̄ faciunt ea: ſȝ etiā
qui cōſentiunt facientibus.

Ꝓpterꝫ qđ ĩexcuſabilis es: o homo oĩs q̇ iudicas. In quo eĩ iudicas alteꝝ: te ipſ cōdēnas. Eadeꝫ eĩm agis q̇ iudicas. Scimus eiꝫ qm̄ iudiciū dei eſt ſecūdū v̓itatē ĩ eos q̇ talia agunt. L. iiij.

EXiſtias aūt hoc o hō q̇ iudicas eos q̇ talia agūt ⁊ facis ea: q̇a tu effu- gies iudiciū dĩ. An diuitias boītatis eius et patiē ⁊ lon gaminitatis cōtēnis. Igno ras ꝗ benignitas dei ad pe nitētiā te adducit Notādū ꝗ qñ an̄ incipit ſicut ps cantoꝛ nō reincipit a capite ſꝫ ꝓſequit̃ pſalmū. Sabbō ad veſp. an̄. Bn̄dictus de⁹ Capitulum hym. v̇. ⁊ an̄. dñr ſicut in ꝑcedenti ſabbō

OMnipotēs oratio ſempiterne deus īfirmita tem nr̄am ꝓpitius reſpice atqꝫ ad protegendum nos dexteram tue maieſtatis ex tende Per Sciendū ꝗ ps. ad mat. ⁊ ꝑ oēs alias hō

dñr ſecundū ordiem ſupra dicte ebdē p totū annum in offō feriali. Excepto ꝗ ps in laudibus mutat̃ a paſca uſqꝫ poſt oct. penth. Item antiphē feriales nocturnoꝝ ⁊ veſpoꝝ eedē ſemp dicunt̃ niſi inter paſca et penth. et an̄ laud. ſimilr̄ niſi īt paſca et penth. ac ultīs ſeptianis aduētus ac xᵉ. Iteꝫ capl̄a hymni v̇. ac R̸ia br̄. ⁊ an̄ ad bn̄. ⁊ hō̄ dici. ꝑdcō mō dñr de Feria uſqꝫ ad xlam ⁊ ab oct. penth. uſqꝫ ad ad uentum. Excepto ꝗ a die cinerum inchoantur ad ho. an̄t ſpeciales. Item an̄ ad M. eedem dicuntur in ferialibus diebus uſqꝫ ad lxx. Item Inuitatoria fe rialia dicūtur predicto mō uſqꝫ ad dominicam de paſ ſione: ⁊ ab oct. penth. uſqꝫ ad aduentum. Notandū ꝗ ſi tempus breue fuerit a dominica prima poſt octās epyphanie uſqꝫ ad lxx. ita

q; offīa dominicalia non
poſſint expleri ſuis diebu[illegible]
de reſiduis dominicis nihil
fit per ebdām niſi q; miſſa
rum offīa diſtribuuntur ſi
feſtum non impediat Si
milit fit de dominicis poſt
oct. penth. uſq; ad aduentū
Dominica ſecūda poſt oct
epbie ad Mat. Inuitatoꝛ.
Preocupemus faciem do-
mini . Et in pſalmis iubi-
lemus ei Uenite Incipit
pria epl'a pauli ad Corin .
Lectio prima .

SAulus uocatus a
poſtolus ieſu xp̄i
per uoluntatez dī
et ſoſtenes frater eccleſie dī
que eſt chorinthi ſanctifi-
catis in criſto ieſu uocatis
ſanctis cum omnibus qui
inuocāt nomen domini no
ſtri ieſu criſti . In omni lo
co ipſoꝛum ⁊ ueſtro gratia
uobis et pax a deo patre
neſtro et domino ieſu xp̄o
Reſponſoria dicuntur de
dominica preterita uſq; ad
lxxāz. in dominicis diebus
tantum ¶ Lectio ſecūda

GRatias ago deo
meo ſemper pro
uobis ī gratia dī
que data eſt uobis in cri-
ſto ieſu : quia in omnib⁹
diuites facti eſtis in illo in
omni verbo et in omni ſci
entia ſicut teſtimoniuz xp̄i
confirmatum eſt in uobis.
ita ut nihil uobis deſit in
ulla gratia expectantibus
reuelationem domini no-
ſtri ieſu criſti: qui confirma
bit uos uſq; in finem ſine
crimine in die aduentus do
mini noſtri ieſu criſti .

¶ Lectio tercia

AJoelis deus p quez
uocati eſtis in ſocie
tatem filij eius domini no
ſtri ieſu criſti . Obſecro au
tem uos fratres per nomē
domini noſtri ieſu criſti ut
id ipſum dicatis omnes et
non ſint in uobis ſciſmata

Scitis autem perfecti in eodem ſenſu et in eadem ſciētia. Significatum eſt eniꝫ mihi de uobis fratres mei ab his q̄ ſūt cloes q̄a cōtētiōes ſūt iter uos.

HOc aūt dico ꝙ unuſquiſqꝫ urm̄ dicit. Ego q̄dē ſuꝫ pauli. Ego aūt apolo ego uero cephe. ego āt xp̄i. Diuiſus eſt xp̄s. Nunquid paulus crucifixus eſt ꝑ uobis: aut in noīe pauli baptizati eſtis: Gr̄as ago deo meo ꝙ neminem urm̄ baptizaui niſi criſpum ⁊ gayū. ne quis dicat ꝙ in nomine meo baptizati eſtis.

BAptizaui autem et ſtephane domum. Ceterum neſcio ſi quē urm̄ aliquē baptizaueriꝫ. Non eīꝫ miſit me xp̄s baptizare ſed euuangelizare non in ſapientia uerbi ut nō euacuet crux xp̄i. Uerbum eniꝫ crucis peruntibus quidem ſtulticia eſt. His autem qui ſalui fiunt ideſt uobis v̄tus dei eſt.

SCriptum eſt enim. Perdam ſapientiaꝫ ſapientium: et prudentiā prudentium reprobabo. Ubi ſapiens. Ubi ſcriba. Ubi conquiſitor huius ſeculi. Nonne ſtultam fecit deus ſapientiam huius mūdi: Nam quia in dei ſapientia non cognouit mund᷑ per ſapientiam dn̄i placuit deo per ſtulticiam predicationis ſaluos facere credentes.

IN illo tempore. Cū deſcendiſſet ieſus de monte ſecute ſunt eum turbe multe. Et ℟

DOcente in mōte domino: diſcipuli erant cum ipo ſicut alacres. ſicut domeſtici. ſicut proximi. ſicut amici. uel fratres: q̄b᷑ datuꝫ erat celeſtis doctrīe noſce ſecreta ꝑ quā ſalutis ſcīa brutoruꝫ corda

ſaluarēt cecoꝝq3 ocul' p mū
dane delectatiōis tenebras
caligātib⁹ lucē patefacerēt
ueritatis.

Uide et dominus ad
eos. Uos inquit eſtis
ſal ṫre. uos luminaria mūdi.
Nunc vero deſcendente eo
de monte: turbe ſecute ſūt
eum. Que ſcilicet in mon
tem aſcendere nequaq3 po
terant ut pigri populi: ut
negligentes. ut imperfecti
quia quos delictorum ſar
cina deprimit. ad miſteri
orum ſublimia niſi abiecto
onere ſcandere mime ualēt

IDcirco filij iſrael
primitus in monteȝ
aſcendere non ualuerunt:
propter ſuam irreligioſita
tem et impietatem. ad ob
uiandum deo pergere non
poterāt quia egiptiaca gra
uati conuerſatione prepedi
ebant. Sed ſolus moyſes
aſcēdit ꝛ pauci ſeioꝝ iſrl' cū
eo ¶ Cum auteȝ
deſcēdiſſet ieſus de mōnte
ecce leproſus ueniēs adora
bat eum dicens. dn̄e ſi uis
potes me mūdare: ꝛ exten
dēs manū tetigit eū dicens
uolo mūdare.

¶ Domine ſi
uis potes me mūdare. Et
ait ieſus uolo mundare

QUoniā ꝛ iudei ſigna
petūt: et greci ſapiā
q̄runt. Nos aūt p̄dicamus
xp̄z crucifixū. iudeis quidē
ſcandalū; gentib⁹ aūt ſtulti
ciaȝ. Ip̄is aūt uocatis iudis
atq3 grecis. xp̄z dei v̄tuteȝ
ꝛ dei ſapiaȝ. Qꝛ qd̄ ſtultū
eſt dei ſapientius eſt hoīb⁹
et qd̄ īfirmū eſt dei fortius
eſt hoībus.

UIdete eiȝ uocationeȝ
nr̄am fr̄es: q̄a multi
ſapientes ſecūduȝ carnem.
non multi potentes. non
ml'ti nobiles: ſed q̄ ſtulta
ſunt mundi elegit deus. ut

cōfūdat ſapiētes. ⁊ infirma mūdi elegit deus ut cōfundat fortia. ⁊ ignobilia m̄di ⁊ cōtēptibilia elegit de⁹. ⁊ ea q̄ non ſūt deſtrueret: ut non glorietur omnis caro in conſpectu eius.

Ex ipſo aūt uos eſtis i xp̄o ieſu. q̇ factus eſt ſapia uobis a deo ⁊ iuſtitia ⁊ ſcificatio: ⁊ redēptio: ut quēadmodū ſcriptū eſt: q̇ gloriatur in dn̄o glorietur. Et ego cū ueniſſez ad uos fr̄es ueni non i ſublimitate ſmonis aut ſapientie. ānūtiās uobis teſtioniū xp̄i

Non eiz iudicaui ſcire me aliq̇d int̄ uos niſi xp̄z ieſū. ⁊ hūc crucifixum. Et ego ifirmitate ⁊ timore et tremore multo fui apud uos. Et ſmo me⁹ ⁊ p̄dicatio mea nō i pſuaſibilibus humane ſapie v̄bis. Sed i oſtenſione ſp̄s ⁊ v̄tūtis. ut fides ur̄a nō ſit i ſapia hominū: Sz i v̄tute dei.

Sapiaz aūt loquimur inter pfectos. Sapiaz v̄o nō hui⁹ ſeculi neq₃ principū hui⁹ ſc̄li q̇ deſtruunt. ſed loq̇mur dei ſcīarium in miniſterio q̄ abſcōdita eſt: quā p̄deſtiauit ds an̄ ſc̄la i glīā nr̄az q̄₃ nemo pricipū hui⁹ ſc̄li cognouit.

Si ei cognouiſſet nūq̄ dn̄z glīe crucifixiſſet. Sz ſic ſcriptū ē: q̄d oculus nō uidit. nec auris audiuit nec i cor hoīs aſcēdit q̄ pp auit ds hijs q̇ diligūt illum. Nobis aūt reuelauit de⁹ p ſp̄z ſuū. Sp̄s ei oīa ſcrutat ⁊ pfunda dei.

Deus q̇ nos i tātis pi clīs cōſtitutos p humana ſcis fragilitate non poſſe ſubſiſtere: da nobis ſalutez mentis et corporis ut ea q̄ p pccis nr̄is patiūr te adiuuāte uīcamus. p

Qm̄ ds magn⁹ dn̄s Et rex magn⁹ ſr ōs dos Uenit.

PAulus apl's ieſu xpi
p uolūtatē dei ⁊ thi-
mote⁹ frat̃ eccl'ie dei que eſt
corīthi cū ſc̄is oib⁹ q̄ ſunt ī
uniuerſa achay a grā uobis
⁊ pax a deo prē nr̄o ⁊ dn̄o
ieſu xp̄o. Bn̄dict⁹ ds̄ et pr̄
dn̄i nr̄i ieſu xp̄i pr̄ miarum
⁊ de⁹ totius cōſolationis. q̄
cōſolat̃ nos ī oī t̄bulatione
nr̄a ut poſſim⁹ ⁊ ipi cōſolari
eos qui in oī p̄ſſura ſunt p
exortationē q̄ exortamur
⁊ ipi a deo.

QUoniaȝ ſic habūdāt
paſſioēs xp̄i ī uobis
ita ⁊ p xp̄ȝ habūdat cōſola
tio nr̄a. Siue aūt t̄bulamur
p nr̄a exortatione ⁊ ſalute
ſiue cōſolamur p nr̄a cōſo
latione ⁊ ſalute: ſiue exhor
tamur p nr̄a exhortatione
⁊ ſalute: que opat̃ tollerāti
aȝ earūdeȝ paſſionū quas ⁊
nos patimur: ⁊ ſpes noſtra
firma ſit p nobis.

SCientes q̄m ſic ſocij
paſſionū eſtis: ſic et
conſolationis eritis. Non
eiȝ nolumus uos ignorare
fr̄es de t̄bulatione nr̄a: que
fc̄ā eſt ī aſia q̄m ſup̄ mo
dū grauati ſumus: ſupra v̄
tute. ita ut tederet nos etiā
uiuere.

SEd ⁊ ipi ī nobis ipiſ
r̄nſum mortis habui
mus ut nō ſim⁹ fidentes in
nobis: ſed in deo q̄ ſuſcitat
mortuos. qui de tantis p
iculis eripuit nos ⁊ eruit. ī
queȝ ſperamus. quoniaȝ et
adhuc eripiet adiuuātibus
⁊ uobis ī orōe p nobis: ut
ex multarum perſonis fa-
cierum eius que in nobis ē
donationis p multos gr̄e
agant̃ p nobis.

NAm gloria noſtra
hec eſt: teſtimoniū
conſcientie noſtre:
q̄ in ſimplicitate et ſince
ritate dei et non in ſapien
tia carnali: ſed ī gratia di
cōuerſati ſum⁹ ī hoc mūdo
habundātius aūt ad uos.

Non eiz alia ſcribimus uo
bis q̄ʒ qđ legiſtis et cogno
uiſtis .

Spero autez q̄ uſqʒ ī
finez cognoſcetis ſic̄
⁊ cognouiſtis uos ex parte
quia gloria ur̄a ſumus ſicut
⁊ uos noſtra in die domini
noſtri ieſu xp̄i . Et hac cō
fidentia uolui prius uenire
ad uos : ut ſecundaz gr̄az
haberetis . ⁊ per uos tran
ſire in macedoniaz. Et ite-
ruz a macedonia uenire ad
uos : et a uobis deduci in
iudeam .

In illo tempore Aſ-
cendente ieſu in naui
culam ſecuti ſūt eū diſcipli
eius . Et ecce motus ma-
gnus factus eſt in mari ita
ut nauicula opiretur flucti
bus. Ip̄e uero dormiebat .
Et R̸.

Ingrediente domino
in nauiculam ſecuti
ſunt eū diſcipuli eius. Nō
ibecilles : ſed firmi ⁊ ſtabi
les in fide. manſueti et pij :
ſpnentes mundum non du
plici corde : ſed ſimplici .
Hi ergo ſecuti ſunt eum .
non tantuz greſſus eius ſe
quentes : ſed magis ſancti
tatem eius cōmitantes et
iuſticiā ei⁹ ſectantes

Et ecce tempeſtas
magna facta eſt i
mari : ita ut naui
cula operiretur fluctibus.
Cum enim multa magna
et miranda oſtendiſſet in t
ra tranſit ad mare : ut et
ibidem ad huc excellētio
opa demōſtraret . q̄tinus
terre mariſqʒ dominum ſe
eſſe cūctis oſtēderet.

Ingreſſ⁹ ergo nauicl'aʒ
fec̄ turbare mar̄ cōmo
uit uētos ɔcitauit fluctus .
Cur hoc. ideo ut diſcipłos
miteret in timorez et ſuuʒ
auxiliuz poſtularent : ſuāqʒ
potentiam rogantib⁹ mani
feſtaret. Ip̄a tempeſtas nō
ex ſeſe oborta ē : ſed poſtati

paruit iperantis eius: qui
educit uentos de theſauris
ſuis. qui terminum mari
arenaz conſtituit
¶ Aſcendēte
ieſu in naviculaz ecce mot⁹
magnus factus eſt in mari:
⁊ ſuſcitauerunt euz diſcipli
eius dicētes: domine ſalua
nos perimus.
Domine ſalua nos perim⁹
impa ⁊ fac deus trāq̃llitatē

Cum hoc ergo voluiſ
ſem nūquid leuitate
uſus ſum: aut que cogito
ſecundum carnem cogito:
ut ſit apud me eſt et non.
Fidelis autem deus: quia
ſermo noſter qui fuit apud
uos non eſt in illo eſt ⁊ nō:
ſed eſt i illo. eſt
Dei ē fili⁹ ieſus xp̄s:
qui in uobis per nos
p̄dicatus eſt p me ⁊ ſiluanū
⁊ tymotheū. Nō fuit i illo
eſt ⁊ non: ſed ē in illo fuit.
Quotquot eīz pmiſſiōes
dei ſūt i illo ē. Ideo ⁊ p ipſ
am dicim⁹ do ad gl'iaz nr̄az
Qui aūt ɔfirmat nos
uobiſcū i xp̄o: ⁊ q̄ ūxit
nos ds ē: ⁊ q̄ ſignauit nos.
⁊ dedit pign⁹ ſps i cordib⁹
nr̄is. Ego āt teſtē dū īuoco
i aīaz meā: q pcēs uobis ū
ueni ultra corīthū. nō quia
dn̄amur fidei ueſtre: ſed
adiutores ſumus gaudij ue
ſtri. Nam fide ſtatis.

Statui autem hoc
ipſum apud me ne
in triſticia iterum
venirem ad uos. Si eniz
ego contriſto uos: et quis
eſt qui me letificet niſi q̄
cōtriſtatur ex me. Et hoc
ipſum ſcripſi uobis ut nō
cū uenero triſticiaz ſup tri
ſticiā heāz d q̄b⁹ oportue-
rat me gaude. ɔfitēs i oīb⁹
uobis: q̄a meū gaudiū oīuz
ur̄z ē. Nā ex mlta t̄bulatio
ne ⁊ anguſtia cordis ſcripſi
uobis p multas lacrimas
nō ut cōtriſtemini.

SEd ut ſciatis quam
caritatem habeā ha
būdantius in uobis. Si qs
aut contriſtauit: ſed ex pte:
ut non onerem omnes uos
ſufficit illi qui eiuſmodi ē
obiurgatio hec. que fit a
plurib⁹: ita ut econtrario
magis donetis ⁊ cōſolemi.
ne forte habundantiore tri
ſtitia abſorbeatur qui eius
modi eſt. Propter qđ obſe
cro uos: ut confirmetis in
illo caritatem

IDeo enī hoc ſcripſi
ut cognoſcam expe-
rimentum ueſtrum: an in
omnibus obedientes ſitis.
Si cui autem aliquid dona
ſtis: ⁊ ego. Nam ⁊ ego qđ
donaui propter uos in per
ſona xpī: ut non circumue
niamur a ſathana. Non
enim ignoramus cogitatio
nes eius

FAmiliam tuam que
ſumus dn̄e continua
pietate cuſtodi: ut que in
ſola ſpe gratie celeſtis inni
titur: tua ſemper protecti
one muniatur. Per

¶ In manu tua
domine. Omnes fines tre.
¶ Uenite

PAulus apoſtolus nō
ab hominibus neq
per hominē: ſed per ieſū
xpm: ⁊ deum patrem qui
ſuſcitauit eum a mortuis:
qui mecū ſunt omnes fra
tres: eccleſiis gallatie. gra
uobis et pax a deo patre
noſtro ⁊ domino ieſu xpo.
Qui dedit ſemetipſū pro
peccatis noſtris: ut eriperet
nos de preſenti ſeculo nequā
ſecundum uoluntatem dei
⁊ pris nri. cui eſt glīa i ſcla
ſcłoꝝ amen.

MIror q ſic tā cito tranſ
ferimini ab eo q uos uo
cauit i grāz xpi i aliud niſi
ſūt aliq q uos cōturbāt et
uolūt ɔūter euuāgliū xpi.

Sed licet nos aut angelus de celo euuangelizet nobis ꝑterq̃ qḋ euuãgelizauim⁹ uobis: anathema ſit. Sicut prediximus ⁊ nũc iterum dico. Si quis uobis euuangelizauerit pret id qḋ accepiſtis: anathema ſit.

MOdo eñ hominibus ſuadeo an deo. Aut quero hominibus placere. Si ad huc hominibus placerez xp̄i ſeruus non eſſez Notum eñ uobis facio frẽs euuangelium qḋ euuangelizatum eſt a me: quia non ē ſecundum hominez. Neq̧ eñ ab homine accepi illud neq̧ didici: ſed per reuelationem ieſu xp̄i.

AUdiſtis enim aliq̃n cõuerſationez meaz in iudaiſmo: quoniam ſup̄modum perſequebar eccleſiam dei: ⁊ expugnabã illã ⁊ proficiebam in iudaiſmo ſupra multos coethaneos meos in genere meo: habũdantius emulator exiſtens paternarum mearum traditionum.

CUm autem placuit ei qui me ſegregauit ex utero matris mee: et uocauit per gratiam ſuã ut reuelaret filium ſuum in me: ut euuangelizarem illum in gentibus: continuo non acquieui carni et ſanguini neq̧ ueni ieroſolimam ad anteceſſores meos apoſtolos ſed abij in arabiaz ⁊ iterũ reuerſus ſuz damaſcum.

DEinde poſt ãnos tres ueni ieroſolimam uidere petrum: et mãſi apud eum diebus q̃ndeciz. Aliũ autem apoſtolorum neminem uidi niſi iacobum fratrem domini. Que autem ſcribo uobis ecce coraz deo qui non mentior uobis: Deinde ueni ĩ partes ſyrie ⁊ cilicie. Eraz autem ignotus facie eccleſijs iudee qui

erant in chriſto ieſu

In illo t. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile eſt regnum celorum homini qui ſeminauit bonum ſemem in agro ſuo. Et reliqua.

Cum negligenter agerent prepoſiti eccleſie: et dormitionem mortis acciperent apoſtoli: uenit dyabolus et ſuper ſeminauit eos: quos malos filios dominus interpretatur. Sed recte queritur utrum heretici ſint an male uiuentes catholici. Poſſunt enim dici mali filii etiam heretici quia ex eodem euuangelii ſemine et xpi nomine procreati prauis opinionibus ad falſa dogmata conuertuntur: Sed quod dicit eos in medio tritici ſeminatos: quaſi uident illi ſignificari qui unius comunionis ſunt. Veruntamen quia dominus agrum non eccleſiam ſed hunc mundum interpretatur intelliguntur heretici quia non ſocietate unius eccleſie uel unius fidei ſed ſocietate ſolius nominis xpiani in hoc mundo permiſcentur bonis ut illis qui in eadem fide mali ſunt palea pocius quam zizania deputentur quia palea etiam fundamentum ipſum habet cum frumento radicemque comunem. Domine nonne bonum ſemen ſeminaſti in agro tuo: unde ergo habet zizania: et ait illis hoc fecit inimicus homo. Colligite primum zizania et alligate ea in faſciculos ad comburendum. triticum autem congregate in orreum meum dicit dominus.

Et cum cognouiſſent gratiam que data eſt mihi inter gentes iacobus et cephas: et iohannes qui uidebantur columne eſſe dextras dederunt mihi et barnabe

ſocietatis. Ut nos ĩ getes:
ipſi aũt ĩ circũciſionez tantũ
ut paupꝫ meores eſſemus
Qđ ⁊ ſollicit⁹ fui hoc ipm
facere.

C Uz aũt ueniſſz petr⁹
antiochiaz: ĩ faciez ei
reſtiti: qa reꝑhenſibilꝭ erat.
Prius ei q̃ʒ uenirent q̃dam
a Jacobo cũ getib⁹ edebat.
Cum aũt veniſſent ſubtra
hebat ⁊ ſegregabat ſe tims
eos q̃ ex circũciſione erant.
et ſimulacioi eius ꝯſenſerũt
ceteri iudei: ita ut barnabaſ
duceretꝰ ab eis ĩ illã ſimula
tionem.

S Ed cũ uidiſſez q̃ nõ
recte ambularent ad
euuangelij veritatez: dixi
cephe coraz oibus. Si tu cũ
iudeus ſis gentilit ⁊ nõ iu-
daice uiuis: quomõ gentes
cogis iudaizare. Nos natu
ra iudei: ⁊ non exgentibuſ
peccatores:

S Cientes autẽ q̃ non
iuſtificatꝰ hõ ex opib⁹
legis: niſi ꝑ fidez ieſu xp̃i: ⁊
nos ĩ xp̃o ieſu credidimus:
ut iuſtificemur ex fide ieſu
xp̃i. ⁊ nõ ex opibus legis.
Propꝫ qđ ex opibus legis
ñ iuſtificabitꝰ oĩs caro. Qđ
ſi q̃rentes iuſtificari in xp̃o
iueti ſum⁹ ⁊ ipi peccõres

N Unq̃d xp̃s pcci mini
ſter ẽ: Abſit. Si ei q̃
deſtruxi hec itez rehedifico
ꝑuaricatorez me eſſe cõſti-
tuo. Ego enim ꝑ legez dei
mortu⁹ ſũ legi ut deo uiuã:
Xp̃o ꝯfix⁹ ſuz cruci. Uiuo
ego iaz nõ ego. uiuit vero
ĩ me criſtus.

Q Uod aũt nũc uiuo in
carne: ĩ fide uiuo filij
dei. q̃ dilexit me: ⁊ tradidit
ſemetipꝫ ꝓ me. Nõ abicio
gr̃az di. Si ei ꝑ legẽ iuſticia
ergo xp̃s gratis mortu⁹ ẽ.

I Nſenſati galathe
q̃s uos facinauit ṽi
tati nõ obedire: ante quoꝝ
oclos ieſus criſt⁹ pſcript⁹ ẽ
⁊ ĩ uobis crucifixus. Hoc

ſolū a uobis uolo adiſcere. Ex opib⁹ legis ſpz accepiſtis. an ex auditu fidei. Sic ſtulti eſtis: ut cū ſpū cepitis nūc carne ɔſuāmini. Lc. ij.

TAnta paſſi eſtis ſine cā. ſi tam ſine cauſa. Qui ergo tribuit uobis ſpz: ꝛ opat' i uobis v̄tutes: ex opib⁹ legis: an ex auditu fidei Sic ſcriptū ē. Abraaz credidit deo: ꝛ reputatū ē ei ad iuſticiam. Cognoſcite ergo q̄a q̄ ex fide ſūt: hi ſunt filij abrae. Lc. iij.

PRouidēs aūt ſcriptā quia ex fide iuſtificat gētes: deus pnūciauit abrae q̄a bn̄dicent' i te oēs gētes. Igit' q̄ ex fide ſūt bn̄dicent' cuz fideli abraaz. Quicūq3 eīz ex opibus legis ſūt: ſub maledcō ſūt. Scriptū ē eīz. Maledict⁹ oīs q̄ nō pmanſerit i oibus q̄ ſcripta ſūt in libro legis: ut faciat ea.

No^a q. qn̄. lxx. uenerit. xij. kl' marcij: non debet fieri cōmemoratio de dnica illa q̄ cadit i feſto ſcē agnetis. Similr' qn̄ lxx. uenerit xi. kl' marcij nō debet fieri cōmemoratio de dnica illa q̄ cadit in feſto ſcē agathe: q2 offīa dnicalia deficiūt. Sed ſi īfra ebdomadā fiat offīm de feria dr' oīo dnice pſite ebdomade. Et ſic nūq3 errare poterit. Si feſtū purificationis celebret' in ſabbō lxx. i ultīs ueſpis poſt oīōs feſti fit ɔmemo. de dnica in fine dr'. Bn̄dicam⁹ dn̄o al. alla. ℟. Deo grās al. al. Sabbō i lxx. ad ueſp. cap.

FRatres neſcitis q̄ hi q̄ i ſtadio currūt: oēs q̄dez currūt: ſ3 un⁹ accipit brauiuz. hy⁹. O lux bta. ℣. Veſptina oīo. ℟. Et deſcendat. ad aꝯ. an̄. Dixit dn̄s ad adam. de ligno qd eſt i medio paradiſi ne comedas: i q̄ hora comederis morte morieris. oīo

PReces ppl'i tui q̄s dn̄e

clementer exaudi: ut q̄ iuste
p̄ pec̄cis nr̄is affligimur pro
tui nois gl̄a misericorditer
liberemur. p. ℣ Bn̄dicam⁹
dn̄o all'. all'. ℟ Deo grās
all'. all'. Et deinceps n̄ or.
All'a. usq; ad sabbm̄ scm̄.
Dn̄ica i lxx. ad mat. inūt.
Uenite adorem⁹ dn̄z Qui
fec nos. ps Ueite. hymn⁹
Prio dieꝝ. Ant̄ nocturnales
⁊ uespoꝝ cū psal. suis dn̄r
i dn̄ic diebus ⁊ ferialibus
de offō psalmiste. Item. ℣.
noc. ⁊ uespoꝝ dn̄r usq; ad
dn̄icā priaz xl d̄ psal. Hac
nocte ponit' liber genesis: ⁊
legr̄ usq; ad q̄rtā feriā cine
ruz in feriali offō. Incipit
liber genesis. Lc pria

IN principio creauit
ds celū ⁊ trā. Terra
at erat ianis ⁊ uacua. ⁊ te-
nebre erāt sup faciez abyssi
⁊ sps dn̄i ferebat' sup aq̄s.
Dixꝫ ds. Fiat lux. Et fcā ē
lux. Et uidit ds lucē q̄ eēt
bonā: ⁊ diuisit lucē a teēbris
Appellauitq; lucez diez. et
tenebras nocte. Factūq; est
uespe ⁊ mane dies un⁹. ℟
In pricipio creauit ds celū
⁊ trā ⁊ creauit i ea hoīe. Ad
imaginē ⁊ similitudiez suā
℣ Formauerat igr̄ ds ho-
minē d limo tre ⁊ ispirauit
i faciē ei⁹ spiraclꝫ uite. Ad
ymaginez. Lc secunda

DIxit quoq; ds fiat fir
mamētū i medio aq̄ꝝ
⁊ diuidāt aq̄s ab aq̄s. Et
fec ds firmamētū diuisitq;
aq̄s q̄ erāt sub firmamento
ab his q̄ erāt sr̄ firmamtū.
Et factuz ē ita. Uocauitq;
ds firmamētū celū. Et fcm̄
est uespe ⁊ mane dies scds:
℟ In pricipio creauit de⁹
celū ⁊ trā ⁊ sps dn̄i ferebat'
sup aq̄s. Et uidit ds cuncta
q̄ fecerat ⁊ erāt ualde bonā
℣ Igr̄ perfecti sūt celi ⁊ tra
⁊ ois ornat⁹ eoꝝ. Et uidit.

DIxit vo ds. Cō- l' iij.
gregēt aq̄ q̄ sub celo st
i locū vnū. ⁊ apareat arida

Factūq; ē ita. Et uocauit
ds aridā ťrā. Cōgregatōes
q; aqꝝ appellauit maria.
Et uidit ds q̄ eēt bonū et
ait. Germinet ťra herbam
uirentez ⁊ faciētez ſemez et
lignū pomifeꝝ faciēs fruc-
tū iuxta gen⁹ ſuū: cui⁹ ſemē
ſit i ſemetipo ſr ťrā Et fcm̄
eſt ita. ¶ Formauit igr̄ ds
hoiez de limo ťre. Et iſpi-
rauit i faciez ei⁹ ſpiraculuz
vite ⁊ fact⁹ ē hō i aiaz vi-
uentez ¶ In pͥcipio fec̄ ds
celū ⁊ ťrā ⁊ plaſmauit in ea
hoiez. Et in.

ET ꝓtulit ťra herbaz
virētē ⁊ afferētē ſem̄
iuxta genus ſuuz. Lignum
quoq; faciēs fructū ⁊ hn̄s
vnuz q̄q; ſementez iuxta
ſpēz ſuā Et uidit ds q̄ eēt
bonū: ⁊ fcz ē mane ⁊ ueſpe
dies ťci⁹. Dixit āt ds. Fiāt
luīaria i firmamēto celi: ⁊
diuidant diē ac noctē ⁊ ſint
in ſigna et tpr̄a. et diēs. et
annos. ut luceant i firma-
mēto celi ⁊ illuiēt ťraz. Et
factuz ē ita. ¶ Tulit ergo
dn̄s hoiez ⁊ poſuit eū i pa
radiſo uoluptatis. ut opare
tur ⁊ cuſtodiret illū ¶ Pla
tauerat aūt dn̄s ds padiſu
uoluptatis ab initio i quo
poſuit hoiez: quē formaue
rat Ut

FEcitq; ds duo mag̃
luīaria. Luiare mai⁹:
ut p̄eſſet diei. ⁊ lumiare mi
nus ut p̄eſſet nocti. Et ſtel
las. Et poſuit eas i firma-
mēto celi: ut lucerēt ſr ťrā:
⁊ p̄eſſent diei ac nocti et di
uiderēt lucē a tenebris. Et
uidit ds q̄ eēt bonum. Et
factum ē ueſpe ⁊ maē dies
q̄rt⁹ ¶ Dixit dn̄s ds nō ē
bonū eē hoiez ſolū. Facia-
m⁹ ei adiutoriū ſimile ſibi.
¶ Ade v̄o nō iueiebat ad
iutoꝛ ſimil' ſibi. dixit v̄o ds
Faciamus.

DIxit quoq; ds pdu-
cat ťra aiaz uiuētez i
genere ſuo. iumēta ⁊ reptilia

beſtias tre ſcdz ſpēs ſuas.
Factūqz eſt ita. Et fecit ds
beſtias tre iuxta ſpēs ſuas
⁊ iumēta ⁊ omē reptile tre
i genere ſuo. ¶ Immiſit dñs
ſopore i adā ⁊ tulit unaz d
coſtis ei⁹ ⁊ edificauit coſtaz
quā tulerat dñs de adam i
mulierē ⁊ adduxit eā ad adaz
ut uideret qd uocaret eam
⁊ uocauit nomē ei⁹ virago
qa de viro ſūpta ē ¶ Cūqz
obdormiſſet tulit unā de co
ſtis ei⁹ ⁊ repleuit carnez p
ea. Et edificauit.

IN ill t. Dixit ie. d. ſ.
pa. hāc ſile ē regnuz
celorū hoi prīfamilias qui
exijt prio mane conducere
oparios i uineā ſuā. Et R

REgnū celoꝝ
prīfailias ſile ē dr: qui
ad excolēdaz vineā ſuā ope
rarios cōducit. Quis vero
prīfamilias ſilitudīez rec-
tius tenet qz conditor nr q
regit quos cōdidit ⁊ electos
ſuos ſic i hoc mdo poſſidet
qi ſubiectos dñs in domo.
Qui hēt uineā vniuerſā. ſ.
eccliā q ab abel iuſto uſz ad
ultimū electū: q i fine mūdi
uentur⁹ ē: quot ſcōs ptulit
qi tot palites miſit ¶ Plan
tauerat aūt dñs ds padiſū
uoluptatis a pricipio i quo
poſuit hoiez quē formaue-
rat ¶ Produxitqz dñs de⁹
de humo oē lignū pulchrū
uiſu: ⁊ ad ueſcendū ſuaue.
Lignū ēt uite i medio padi
ſi In quo

SIc itaqz prīfailias ad
excolendā uineā ſuaz
mane hora tcia vj ix. ⁊ xj.
oparios cōducit. qa a mūdi
hui⁹ initio uſqz i finem ad
erudiendā plebē fideliū pre
dicatores cōgregare nō de
ſtitit. Mane et ei mūdi fuit
ab adaz uſqz ad noe. Ho
vo iij. a noe uſqz ad abraā
Sexta quoqz ab abraā uſz
ad moyſē. Nona āt a moy
ſe uſz ad aduētum dñi.
Ecce adaz qi un⁹ ex nobis

⁊ fact⁹ ē ſciens bonū ⁊ ma
lū. Uidete ne forte ſumat ꝺ
ligno uite ⁊ uiuat ietnū.
Fec quoqꝫ dn̄s ds ade tu-
nicaꝫ pelliceā ⁊ iduit euꝫ et
dixit. Ui

2 Ndecia vo ab aduē-
tu dn̄i uſqꝫ ad finem
mundi. In q̄ p̄dicatores ſci
apl̄i miſſi ſūt. q mercedem
plenaꝫ ⁊ tarde uenietes ac
ceperūt. Ad erudiendaꝫ er
go dn̄s plebeꝫ ſuā: q̄i ad ex
colendam vineā ſuaꝫ nullo
tpr̄e deſtitit oparios mitte
re q̄a et prius p p̄res. ⁊ p⁹
moduꝫ p legis doctores et
pphās. ad extremū vo per
apl̄os dn̄ plebis ſue mores
excoluit q̄i p oparios in ui-
nee cultura magno ope la-
borauit: ¶ Ubi eſt abel fr̄
tuus dixit dn̄s ad chaym.
neſcio dn̄e nūq̄d cuſtos fra
tris mei ſuꝫ ego. ⁊ dixit ad
eū. q̄d feciſti. Ecce uox ſan
guinis fr̄is tui abel. clamat
ad me de t̄ra ¶ Maledict⁹
t̄ris ſup t̄ram q̄ aperuit os
ſuū ⁊ ſuſcepit ſanguinē fr̄is
tui de manu tua. Ecce

Te deū laudam⁹ ¶ D
deābularet dn̄s i padiſū ad
horaꝫ poſt meridieꝫ cl'auit
⁊ dixit. Adaꝫ ubi es audiui
dn̄e uoceꝫ tuaꝫ. Et abſcōdi
me. ¶ Uoceꝫ tuā audiui in
paradiſo ⁊ timui eo q nu-
dus eſſeꝫ. Et ¶ In ſudore
uult⁹ tui ueſceris pane tuo
dixit dn̄s ad adam cū ope-
ratus fueris t̄ram nō dabit
fruct⁹ ſuos. Sed ſpinas et
tribulos germinabit tibi
Qr audiſti uocem uxoris
tue ⁊ comediſti de ligno ex
quo p̄ceperaꝫ tibi ne come
deres maledcā t̄ra. i opere
tuo Sꝫ ¶ Miſere
mei ds ⁊ a delicto meo mū
da me q̄a tibi ſoli peccaui
Pſ. ¶ Cōfitebor tibi dn̄e
qm̄ exaudiſti me ¶ Cōfite
mini ¶ De⁹ ds me⁹ ad te
de luce vigilo q̄a factus eſ

adiutoꝛ me⁹ p̄s Iп̄m an̄.
Bn̄dict⁹ es dn̄e i firmamn̄to
celi : ⁊ laudabil' i ſcl'a ds nr̄
p̄s Bn̄dicite an̄. Laudate
dn̄z de celis p̄s Ips Pſal.
ſupradcī nō mutant' i laudi
b' dominice uſꝫ ad paſcha
Capitulum. Frēs neſcitis
hymn⁹ Eťne rex ℣ Dn̄e
refugiū fact⁹ es nobis. ℟
A gn̄atione ⁊ ꝓgenie Ad
bn̄ an̄ Simile ē regnuz ce
loꝝ hoi p̄rifamilias q̄ exijt
p̄io cōducere operarios in
vineaz ſuaz dixit dn̄s oṙo
Preces ppl'i tui. Ad p̄iaz
an̄ Cōuentione autē facta
cū operarijs ex denario diur
no miſit eos i uineā ſuā
De⁹ ds me⁹ ꝛc. Ciꝫ ceťis
pſal. dnicalibus excepto q̄
loco Cōfitemini dicitur pſ
Dn̄s reg⁹ deco. In dnicis
diebus uſq̄ ad paſcha. Ad
iij. an̄. Ite et uos i uineaz
meā: ⁊ qd́ iuſtū fuerit dabo
uobis Frēs neſci [illegible]
[illegible]

Ad vj. an̄ Quid hic ſtatis
tota die occioſi: reſpōderūt
⁊ dixerunt. quia nemo nos
conduxit. Capitulum.
Omnis eīz q̄ i agone
contendit ab oīb⁹ ſe ab
ſtinet. ⁊ illi q̄dez ut corrup
tibilē coronaꝫ accipiāt. nos
aūt icorruptā. Ad ix an̄.
Uoca operarios ⁊ redde illis
mercedē ſuā dic dn̄s. capl'z
Videbant aūt de ſpiri
tali ↄſequēti eos pe-
tra. petra aūt erat xp̄s Ad
ueſ. an̄ Dixit dn̄s Cū rel'
Capl'z Frēs neſci. ad M.
an̄. Dixit p̄rfailias opa-
rijs ſuis: q̄d hic ſtatis tota
die occioſi: at illi r̄ndentes
dixerūt. q̄a nemo nos cō-
duxit. Ite i uineā meā ⁊ qd́
iuſtum fuerit dabo uobis.
Añ ſubſcripte dnr̄ ad M
p ebdoaz an̄ Hi nouiſſimi
vna hora fecerūt ⁊ pares il-
los nobis feciſti. q̄ portaui
m⁹ pōd⁹ diei ⁊ eſtus an̄.
Dixit aūt p̄rfailias: amice

nō facio tibi iīuriā. nōne ex
denario cōueniſti mecū tolle
qd tuū eſt ⁊ uade. ¶ Tolle
qd tuū ē ⁊ vade qꝛ ego bo
nus ſū dicit dn̄s ¶ Nō licꝫ
m̄ qd uolo facere an oculus
tu⁹ neqꝫ ē qꝛ ego bon⁹ ſuꝫ
dicit dn̄s ¶ Sic erūt nouiſ
ſimi primi. ⁊ primi nouiſſi
mi. Multi eīꝫ ſunt uocati pauci
vo electi

ET uidit ds qd eēt bo
nū ⁊ ait. Faciam⁹ hoīeꝫ ad
ymaginē ⁊ ſimilitudīeꝫ nrā
⁊ pſit piſcib⁹ maris ⁊ uo-
latilibus celi. ⁊ beſtijs vni-
uerſeqꝫ tre. oīqꝫ reptili qd
mouet in tra. Et creauit ds
hoīeꝫ ad ymagīeꝫ ⁊ ſīlitu-
dinē ſuam ad ymagīeꝫ dei
creauit illū maſculū ⁊ femīaꝫ
creauit eos.

BEnedixitqꝫ illis de⁹
⁊ ait Creſcite ⁊ mul
tiplicamini ⁊ replete trām.
⁊ ſubicite eā ⁊ dominamini
piſcibus maris. ⁊ uolatilib⁹
celi. ⁊ uniuerſis aīantibus
q̄ mouent ſr trā. Dixitqꝫ ds
Ecce dedi uobis oēꝫ herbā
afferenteꝫ ſemē ſr trā ⁊ uni
uerſa ligna que hn̄t i ſemet
ipis ſementeꝫ generis ſui
ut ſit uobis i eſcā. ⁊ cūctis
animātib⁹ tre oīqꝫ uolucri
celi ⁊ uniuerſis q̄ mouent i
tra ⁊ i qbus eſt aīa uiuens.
ut habeāt ad ueſcendū. Et
factū eſt ita.

VIditqꝫ de⁹ cūcta que
fecerat ⁊ erant valde
bona. Et factū eſt veſpe et
mane dies vj. Igr̄ pfecti ſūt
celi ⁊ tra: ⁊ oīs ornat⁹ eo
rū. Cōpleuitqꝫ de⁹ die vij.
opus ſuū qd fecerat. ⁊ req-
euit die vij. ab uniuerſo o-
pere qd patrarat. Et bene
dixit diei die ſeptio: ⁊ ſcifi-
cauit illū. qꝛ i ipo ceſſaue-
rat ab oī opere ſuo quod
creauit ds ut faceret

ISte generationes ce
li ⁊ tre qn̄ create ſūt
i die quo fec ds celū ⁊ trā
⁊ oē uirgultum agri anteq̄

oriret͂ i t͂ra oēz q̄ herbam
regionis priuſq̄ germaret.
Nō ei pluat dn̄s dſ ſr t͂rā ⁊
hō nō erat q̄ oparet͂ ſz fōs
aſcendebat e t͂ra irrigans
uniuerſā ſupficiē t͂re.

Formauit igr̄ dn̄s ds
hoiēz de limo t͂re. et
iſpirauit i faciē ei⁹ ſpiracl̄z
uite ⁊ fact⁹ ē hō i aiāz uiuē
tē. Plantauerat aūt dn̄s ds
padiſū uoluptatis a prici-
pio. i quo poſuit hoiēz quē
formauerat. Produxitq̄
dn̄s ds de humo oē lignūz
pulchrū uiſu et ad ueſcēdū
ſuaue. Lignū ēt uite i me-
dio paradiſi. Lignūq̄ ſcie
boni ⁊ mali

Et fluuius egrediebā
tur de loco uolupta-
tis ad irrigandū padiſuz q̄
ide diuidit͂ i q̄tuor capita.
Nomen uni phyſon. Ipe ē
q̄ circuit oēz t͂raz euilath.
ubi naſcit͂ aurū. ⁊ aurū terre
illius optimū eſt. Ibiq̄ īue
nit͂ bdeliū ⁊ lapis onichin⁹

Et nom̄ fluuio ſcdo gyon
Ipe eſt q̄ circuit oēz terraz
ethiopie. Nomen vo fluuij
t͂cij tigris. Ipe uadit contra
aſſirios. Fluui⁹ aūt q̄rtus
ipe eſt eufrates

Fratres libent͂
ſuffertis iſipientes cū
ſitis ipi ſapientes. ſuſtietis
eīz ſi q̄s uos i ſuitutez redi
git. ſi q̄s deuorat. ſi q̄s acci
pit. ſi q̄s extollit͂. ſi quis in
faciēz uos cedit. Q lux
Veſptia orō. Dixit
dn̄s ad noe finis uniuerſe
carnis uenit corā me fac ti
bi archā de lignis leuigatiſ
ut ſaluet͂ uniuerſūz ſemen i
ea.

Deus q̄ conſpicis q̄a
ex nulla nr̄a actione
cōfidim⁹. concede ppitius:
ut cōtra aduerſa oīa docto
ris gentiū ptectōe muniā-
mur. P
Preocupemus faciēz dn̄i et
i pſalmis iubilemus ei.
Venite.

NOe v̄o cū q̄ngētorū
eēt ānoꝝ genuit ſem
cham. ⁊ iaphet. Cūqꝫ cepiſ
ſent hoīes multiplicari ſup
t̄ram ⁊ filias procreaſſent.
uidentes filij dei filias hoīū
ꝙ eſſent pulchre acceperūt
uxores ſibi ex oībus quas
elegerāt. Dixitqꝫ d̄s. Non
ꝑmanebit ſp̄s ī hoīe ī et̄nū
q̇a caro eſt. Erant qꝫ dies
illius centū uiginti annoꝝ.
¶ Dixit dn̄s ad noe finis
uniuerſe carnis uenit coraꝫ
me. Repleta eſt t̄ra iniqui-
tate eoꝝ. Et ego diſpdam
eos cū t̄ra ¶ Fac tibi archā
de lignis leuigatis manſiū
culas ī ea facies. Et ego

GYgātes aūt erāt ſr t̄rā
in dieb⁹ illis. Poſtq̄
eiꝫ igreſſi ſūt fili dei ad fi-
lias hoīnū illeqꝫ genuerūt.
Iſti ſunt potentes a ſeculo
uiri famoſi. Uidens autem
deus ꝙ multa malicia ho-
minum eſſet in t̄ra et cūcta
cogitatio cordis ītēta eſſet
ad malum omni tempore:
penituit eum ꝙ hominem
feciſſet in terra. ¶ Noe uir
iuſtus atqꝫ pfectus cuꝫ deo
ambulauit. Et fecit omniā
quecunqꝫ precepit ei de⁹
Fecit ſibi archam ut ſalua-
retur uniuerſum ſemen Et
fecit .

ET precauens in fu-
turum et tactus do-
lore cordis intrinſecus de-
lebo inquit hominem quē
creaui a facie terre ab hoīe
uſque ad animantia. a re-
ptili uſqꝫ ad uolucres celi.
Penitet eniꝫ me feciſſe eos
¶ Quadraginta dies et
noctes aperti ſunt celi: et
omni carne habentes ſpm
uite ingreſſi ſunt in archaꝫ.
Et clauſit a foris hoſtium
dominus. ¶ In articulo
diei illius ingreſſus eſt noe
in archā et filij eius: uxor
illius et uxores filiorūꝫ ei⁹.
Et cła.

NOe uero inuenit gr̄aꝫ

corem domino. Hee ſunt
generationes noe. Noe uir
iuſtus atqꝫ perfectus fuit i
generationibus ſuis. Cum
deo ambulauit: et genuit
tres filios. Sem. cham. et
iaphet. Corrupta eſt autē
terra coram deo et repleta
eſt iniquitate. ¶ Hedifi-
cauit noe altare domino of
ferens ſuper illud holocau
ſtum. odoratuſqꝫ eſt do-
minus odorem ſuauitatis:
et benedixit eis dicēs. Cre
ſcite et multiplicamini et
replete terram. ¶ Ecce
ego ſtatuam pactum meū
uobiſcum. et cum ſemine
ueſtro poſt uos.

Cumqꝫ uidiſſet deꝰ
terram eſſe corru-
ptam omnis quippe caro
corruperat uiam ſuam ſup
terram. Dixit dominus ad
noe: Finis uniuerſe carnis
uenit coram me. Repleta
eſt terra iniquitate a facie
eorum. et ego diſperdam
eos cum terra. Ponam ar
chum meum in nubibus ce
li dixit dominus ad noe.
Et recordabor federis mei
quod pepigi tecum.
Cumqꝫ obduxero nubibus
celum apparebit arcus meꝰ
in nubibus. Et recordabor

Fac tibi archam d
lignis leuigatis.
Manſiunculas in
ea facies et bitumine linies
intrinſecus et extrinſecus ⁊
ſic facies eam. Trecentoꝝ
cubitorum erit longitudo
arche quinquaginta cubi-
torum latitudo: et triginta
cubitorum altitudo illius
Per memetipſum iuraui di
cit dominus non addiciam
ultra aquas diluuij ſuper
terram. pacti mei recorda
bor. ut non perdam aquis
diluuij omnem carnem.
Arcum meum ponam in
nubibꝰ ⁊ erit ſignū federis
īt me ⁊ īt terram. Ut non p

IN illo tempore
Dixit ieſus diſcipul'
ſuis ſimilitudinem hanc.
Exijt q̇ ſeminat ſeiare ſem̄
ſuū Et ℞.

LEctio ſācti euuāgelij
quā modo frēs kmi
audiſtis. expoſitione non
indiget ſed admonitione.
Quā ei p ſemetipāz ỽitas
expoſuit: hanc diſcutere hu
mana fragilitas nō p̄ſumit
Sed eſt qḋ ſollicite in hac
ip̄a expoſitione dñica pen-
ſare debeamus. **Bn̄dixit
ds noe et filijs eius ⁊ dixit
ad eos. Creſcite ⁊ multipli
camini ⁊ replete t̄raz.
Ecce ego ſtatuā pactū meū
uobiſcum ⁊ cū ſeie uīo poſt
uos Ꝛc.**

QUia ſi nos uobis ſem̄
v̄bū agrū mūdū uolu
crēs demonia. ſpinas diui-
tias ſignificare diceremus:
ad credendū nobis forſitaz
mens ur̄a dubitaret. Unde
iſdē dn̄s p ſemetip̄z digna
tus ē exponere qḋ dicebat:
ut diſcatis rex ſignificatōeſ
q̄rere i his ēt q̄ p ſemetip̄z
uoluit explanare. **Ecce
ego ſtatuā pactū meū uo-
biſcū ⁊ cū ſeie uīo pᵒ uos.
Neq₃ erit deinceps diluuiū
diſſipans t̄rā. Arcū meū
ponā i nubibᵒ et erit ſignū
federis īter me ⁊ int̄ tram.
Neq₃**

EXponendo ergo qḋ
dixit figurate ſe loq̄
innotuit. quatenus certos
nos redderet: cum uobis
noſtra fragilitas uerborū
illius figuras ap̄iet. Quis
enim unq̄₃ crederet ſi ſpinas
diuitias interpretari uoluiſ
ſem. maxime cum ille pun
gant iſte delectent. Et ta
men ſpine ſunt. quia cogi
tationum ſuarum punctio
ne mentes lacerant. **Cū
turba plurima conueniret ad
ieſū ⁊ de ciuitatibᵒ pp̄era-
rent ad eū dixit p ſilitudiē
Exijt q̇ ſeminat ſeminare**

ſemē ſuū ¶ Et dū ſeminat
aliud cecidit ī trā bonā : et
ortū fec fructū cētuplum .
Ex
In articulo diei illi⁹ igreſſ⁹
eſt noe ī archā ⁊ filii ei⁹ U
xor illi⁹ ⁊ uxores filioꝝ ei⁹
Delecta ſūt uniuerſa d' tra
remanſit aūt ſolus noe: ⁊ q̇
cū eo erāt ī archa. Uxor
Recordat⁹ dn̄s noe addux̄
ſpſ ſr trā. ⁊ iminute ſūt aq̄
Et phibite ſunt pluuie de
celis ¶ Reuerſeq; ſūt aq̄ d'
tra eūtes ⁊ redeūtes: ⁊ cepe
rūt minui poſt cētū xl. dies
Et ¶ Secundum
magnam miſericordiā tuā
miſerere mei deus. ¶ Mi
ſerere ¶ Si mihi dominus
ſaluator fuerit non timebo
quid faciat mihi homo.
Cōfitemini ¶ In uelamēto
clamaui ualde diluculo de⁹
ds meus ad te de luce uigi
lo. ¶ Deus deus meus
Hymnū dicamus dn̄o deo
nro. ¶ Benedicite . ¶ In

tympano et choro ī cordis
⁊ organo laudate deū.
Laudate do. ¶ Fratres
libenter ¶ Etne rerum
¶ Dn̄e reſu. ¶ A genera
tione ¶ Cū turba
plurima cōuenirent ad ieſū
⁊ de ciuitatibus pperarent
ad eū dixit p ſilitudiē. exijt
q̇ ſeminat ſeminare ſemen
ſuū.
¶ Semē cecidit in terraz
bonam: ⁊ attulit fructum ī
patiā ¶ Qui v̄bum
dei retinent corde pfecto ⁊
optio fructū afferūt ī patia
¶ Frēs Libent
Semē cecidit ī traz bonā:
⁊ attulit fructū aliud centē
ſimū aliud ſexageſimū
Per uirgis ceſſus ſuz
ſemel lapidatus ſuz.
ter naufragiuz ptuli. nocte
ac die in profundum maris
fui. ¶ Si
uere fratres diuites eſſe cu
pitis: ueras diuitias amate

Libent̃ igr̃ gl'aboꝛ i in
firmitatib⁹ meis: ut i
bitet i me vt⁹ xp̄i
Dixit dn̄s ¶ Libent̃
ſuffertis. ¶ Uobis datū
ē noſce miſteriū regni dei:
cet̃is aūt i parabol' dixit ieſuſ
diſcipul' ſuis
Si culmen veri honoris q̄
ritis ad illā celeſtē priam
q̄ſtotius pperate ¶ Semē
ē v̄bū di ſaluatoꝛ aūt xp̄s.
ois q̄ iuenit eū manebit in
et̃nū ¶ Qd̄ āt cecidit i t̃rā
bonā hi ſūt q̄ i coꝛde bono
ꝛ optimo fructū afferūt in
patientia.
Feneſtrā i archa fa
cies: ꝛ i cubito ꝯſuā
bis ſūmitatē ei⁹. Oſtiū āt
arche pones ex late deorſū
Cenacl'a ꝛ triſtega facies i
ea Ecce ego adducā diluuij
aquas ſup t̃rā ꝛ iterficiā
oēs carnē i qua ſps uite ē
ſubt̃ celū et uniuerſa que in
t̃ra ſūt ꝯſumūtur
Ponāq; fedus meum
tecū: et igredieris archā tu
ꝛ filij tui. uxoꝛ tua ꝛ uxores
filioꝛ tuoꝛum tecū. Et ex
cunctis aiantibus uniuerſe
carnis bina iduces i archā
ut uiuant tecum maſculini
ſexus ꝛ feminini.
De uolucribus iuxta
genus ſuum. et de
iumentis in genere ſuo: et
ex omni reptili terre ſcdm
genus ſuum bina de oībus
ingredientur tecum ut poſ
ſint viuere. Tolles igitur
tecum de omnibus eſcis q̄
mandi poſſūt: ꝛ ꝯpoꝛtabis
apud te. et erunt tā tibi
q̄ȝ illis in cibum.
Fecit ergo noe oīa
que preceperat ei
deus. Dixitq; dominus
ad eū. Ingredere tu ꝛ oīs
domus tua in archam.
Te eniȝ uidi iuſtum coꝛam
me in generatione hac. Ex
oib⁹ aiantib⁹ mūdis tolle
ſeptena ꝛ ſeptena maſcl'm
ꝛ feminam.

DE aiantib⁹ ỏo non
mundis duo et duo
maſculum ⁊ feiā. Sʒ ⁊ oē
uolatilib⁹ celi ſeptena ⁊ ſep
tena. maſculū ⁊ feiā ut ſal
uet' ſemē ſr̄ facie͂ uniuerſe t̉
re. Adhuc eī ⁊ poſt ſeptem
dies ego pluā ſr̄ t̉rā. xl. die
bus. ⁊. xl. noctib⁹. ⁊ delabo
oēʒ ſbāʒ quā feci ď ſupficie
t̉re.
FEcit ergo noe oia q̄
mādauerat eī ďs. E-
ratqʒ ſexcētoꝝ ānoꝝ qn̄ di
luuij aq̄ īūdauerūt ſr̄ t̉raʒ.
Et igreſſus ē noe ⁊ filij ei⁹
uxor eī⁹ ⁊ uxores filioꝝ ei⁹
cū eo ī archā pp aq̄s diluuij
DE aiantib⁹ quoqʒ
mūdis et imūdis. dē
uolucrib⁹ ⁊ ex oī qď mouet'
ſr̄ t̉rā duo ⁊ duo igreſſa ſūt
ad noe ī archā maſculus et
fēia ſic p̄cepat ďs noe. Cū
qʒ trāſiſſet ſeptē dies: aque
diluuij īūdauert ſr̄ t̉rā
ANno ſexcēteſio uite
noe mēſe ſcdo. ſepti
modecio die mēſis rupti ſt
oēs fōtes abyſſi magne. et
catharecte celi apte ſunt. et
fcā ē pluuia ſr̄ t̉rā. xl. dieb⁹
⁊ xl. noctib⁹. In articlo di
eī illi⁹ igreſſus ē noe. ſem
cham. et iaphet. filij eius
uxor illi⁹. ⁊ tres uxores fi-
lioꝝ ei⁹ cū eis. ī archā
IPſi ⁊ oē aial ſcʒ gen⁹
ſuū. vniuerſaqʒ iumē
ta ī genere ſuo. ⁊ oē qď mo
uet' ſr̄ t̉rā ī genere ſuo. cūc-
tūqʒ uolatile ſcm gen⁹ ſuū.
Uniuerſe aues ⁊ oēs uolu-
cres igreſſe ſūt ad noe ī ar-
chaʒ bina ⁊ bīa ex oī carne
ī q̄ erat ſps uite
FRatres:
Si liguis hoīuʒ loq̄r
⁊ āgloꝝ caritatē aūt n̄ hēaʒ:
fact⁹ ſū uelut es ſonās aut
cymbalū tiniēs. CO lux
Ueſptina orō Pr̄ fidei
nr̄e abraaʒ ſūmus. obtulit
holocauſtū ſr̄ altare p̄ filio
PReces nr̄as q̄s
dn̄e clemēt' exaudi: atqʒ

a peccõꝝ uinculis abſolutos
ab oĩ nos aduerſitate cuſto
di p.

Qm̃ deus magnꝰ dñs. Et
rex magnꝰ ſr̃ oẽs dos.
Uenite.

Dixit ãt dñs ad abraã
Egredere de tra tua
ꝛ de cognatõe tua. ꝛ d do-
mo pr̃is tui: ꝛ ueĩ ĩ trã quã
mõſtrauero tibi. Faciãqꝫ te
ĩ gentẽ magnã. ꝛ bñdicam
tibi. ꝛ magnificabo nomen
tuũ: eriſqꝫ bñdictꝰ. Bñdicaꝫ
bñdicentibꝰ tibi. maledicã
maledicẽtibꝰ tibi: atqꝫ ĩ te
bñdicent̃ uniuerſe cognatio
nes tre. ❡ Locutꝰ ẽ dñs ad
abraã dicẽs. egredere d tra
ꝛ de cognatõe tua. ꝛ ueni ĩ
traꝫ quã mõſtrauero tibi.
Et faciã te creſcere ĩ gentẽ
magnã. ❡ Bñdicẽs bñdicã
tibi. ꝛ magnificabo nomen
tuũ: eriſqꝫ bñdictꝰ. Et fa

Greſſus ẽ itaqꝫ abraã
ſic pcepat ei dñs. ꝛ iuit
cum eo loth. Septuaginta
quinqꝫ ãnoꝝ erat abraaꝫ cũ
egrederet̃ de araꝫ. Tulitqꝫ
ſarray uxorẽ ſuã ꝛ loth fi-
liũ fr̃is ſui. uniuerſaqꝫ ſubſt
quã poſſederant. ꝛ aĩas q
fecerant ĩ araꝫ. ꝛ egreſſi ſũt
ut irent ĩ traꝫ chanaaꝫ.

Dũ ſtaret abraaꝫ ad illicẽ
mãbre uidit tres uiros aſcẽ
dentes p uiaꝫ. Tres uidit ꝛ
unũ adorauit ❡ Ecce ſarra
uxor tua pariet tibi filiũ et
uocabis nom̃ eiꝰ yſaac. Lxx.

Umqꝫ ueniſſent ĩ
eaꝫ: ptranſiuit abraã
traꝫ uſqꝫ ad locũ ſichẽ ꝛ uſqꝫ
ad ꝯualleꝫ illuſtreꝫ. Cana
neus aũt tũc erat in terra.
Apparuitqꝫ dñs ad abraã
ꝛ dixit ei. Semini tuo da
bo terram hanc. Qui edi
ficauit ibi altare domino.
qui apparuerat ei: et in
uocauit nomen eius.

Temptauit deus abraam
et dixit ad eum. Tolle fi
lium tuum quem diligis
yſaac. et offerres illum

ibi i holocauſtū ſup vnum
mõtez quē dixero tibi .
Uocat⁹ quoq3 a dño rñdit
adſū. ⁊ ait ei dñs. Tol
ET inde trāſgrediens
ad mõtez q̄ erat ɔtra
oriētez bethel tetēdit ibi ta
bernacl'z ſuū. ab occidente
hñs bethel. ⁊ ab oriēte hay
Edificauit quoq3 ibi altare
dño ⁊ īuocauit nomē eius.
Perexitq3 abraaz uadēs: et
ultra pgrediēs ad meridiē:
¶ Angelus domī uocauit
abraaz dicens. Ne extēdas
manū tuaz ſup puer. eo q
timeas dñz. ¶ Cūq3 exten
diſſ3 manū ut ymolaret fi
lium ecce angl's dñi de celo
clamauit dicens. Ne
FActa ē aūt fames in
tra. Deſcēditq3 abra
az i egyptuz ut pegrinaret
ibi. Preualuerat ei fames i
tra. Cūq3 ppe eēt ut igre-
deret egyptuz dixit ſarray
uxori ſue. Noui q pulchra
ſis mulier. ⁊ q cū uiderint
te egyptij dicturi ſūt: uxor
illius ē. ⁊ iterficient me ⁊ te
reſeruabūt . Dic ergo obſe-
cro te q ſoror mea ſis ut
bene ſit mihi pp te. ⁊ uiuat
aīa mea ob grāz tui ¶ Uo
cauit angl's dñi abraām de
celo dicens. bñdicā tibi. Et
mltiplicabo te ſicut ſtellas
celi ¶ Poſſidebit ſemē tuū
portas īimicor tuor ⁊ be-
nedicent i ſemine tuo ōnes
reges tre. Et mł.
CUz itaq3 igreſſus eēt
abraaz egyptū: uide
rūt egyptij mulierez q eēt
pulchra nimis. Et nūciaue
rūt pricipes pharaoni . et
laudauerūt illā apd illū. Et
ſublata eſt mulier i domuz
pharaonis. Abraaz vo bñ
uſi ſūt ppt illam. Fuerūtq3
ei oues et boues et aſini et
ſerui et familie et camelli .
¶ Deus domini mei abra
am dirige uiam meaz. Ut
cum ſalute reuertar in do-
mum dñi mei. ¶ Obſecro

dñe fac miaꝫ cū ſeruo tuo.
Ut. Secunduꝫ lucam
In illo t. Aſſumpſit
ieſus xij. di. ſu. et ait
illis. Ecce aſcendimꝰ iero-
ſolimaꝫ: ⁊ cōſuābunt oia q̄
ſcripta ſūt p pphās d̄ filio
hois. Et R.
Redeptoꝛ nr̄ p̄uidēs
ex paſſione ſua diſci
ploꝝ aios ꝑturbandos eis
āte eiuſdeꝫ paſſionis penā
⁊ reſurrectionis gl'aꝫ p̄dixit.
ut dū eū moriente ſic p̄dcm̄
eſt cerneret: ⁊ reſurrectuꝝ nō
dubitaret. Sꝫ q̇a carnales
adhuc diſcipl'i nullo modo
ualebant cape v̓ba miſterij
uenit ad miraculū. ¶ Ueni
hodie ad fontē aq̄ et oraui
dn̄ꝫ dicens. Dn̄e d̄s abraā
tu pſpuꝫ feciſti deſiderium
meū ¶ Igr̄ puella cui dixe
ro da m̄ aquā de ẏdria tua
ut bibaꝫ. ⁊ illa dixerit bibe
dn̄e. ⁊ camellis tuis potum
tribuā: ipa ē quā p̄parauit
dn̄s filio dn̄i mei. Dn̄e d̄s.

Ante eoꝝ oc'los
cecꝰ lum̄ recipit. ut q̇
celeſtis miſterij v̓ba nō ca-
perent: eos ad fidē celeſtia
fcā ſolidarent. Sꝫ miracla
dn̄i et ſaluatoris nr̄i ſic ac
cipienda ſūt frēs mei: ut ⁊ i
v̓itate credant̄ fcā: ⁊ tn̄ per
ſignificationeꝫ nobis aliq̇d
inuant ¶ Factꝰ ē ſmo dn̄i
ad abraaꝫ dicēs. Noli timere
abraaꝫ. ego ꝓtector tuꝰ ſū
⁊ merces tua magna nimiſ.
¶ Ego eiꝫ dn̄s d̄s tuus q̇
eduxi te d̄ ur caldeoꝝ Noli
Opera q̇ppe eiꝰ ⁊
p potentiā aliud oſtē
dūt ⁊ p miſteriū aliud loq̄
tur. Ecce ei q̇s iuxta hyſto
riaꝫ cecꝰ iſte fuerit ignora-
mus: ſꝫ tn̄ p miſteriū q̇d ſi
gnificet nouimꝰ. Cecꝰ q̇ppe
eſt genus humanum. qḋ
in parente primo a paradi
ſi gaudijs expulſum clari-
tatem ſuperne lucis igno-
rans damnationis ſue te-
nebras patitur ſꝫ tamen p

redēptoris ſui pn̄tiā illuiat
¶ Cecus ſedebat ſec⁹ uiaȝ
tranſeunte dn̄o ꝛ clauit ad
eū. ait illi dn̄s. Quid uis ut
faciā tibi, dn̄e ut uideā lum̄
¶ Stās āt ieſus iuſſit illuȝ
adduci ad ſe. et cū appropi
quaſſet iīrogauit eū dicēs.
Quid.
¶ Mouens igr̄ abraā ta-
bernaculū ſuū uenit ꝛ hita
uit iuxta cōuallem mābre.
Edificauitq; ibi altare dn̄o
¶ Dixit aūt dn̄s ad eū: Le
ua oculos tuos ꝛ uide. oēm
trā quā ɔſpicis tibi dabo ꝛ
ſemini tuo i ſepitnū. Edi
Credidit abraaȝ deo. ꝛ re-
putatū ē ei ad iuſticiaȝ. Et
ideo aīcus dei appellat⁹ eſt
¶ Fuit aūt iuſtus corā dn̄o
ꝛābulauit i uijs eius. Et.
¶ Secūdū ml̄titudieȝ
mīſationū tuaȝ dn̄e dele iī
qtatez meaȝ. ¶ Miſerere
Deus meus es tu et cōfite
bor tibi. de⁹ meus es tu et
exaltabo te. ¶ Ad te d̄ luce
uigilo de⁹: ut uideā v̄tutez
tuaȝ. ¶ Hymnū dicite et
ſupexaltate eū i ſcl'a ¶ Oēs
angeli ei⁹ laudate dn̄z d̄ cel'
¶ Fres. Si liguis.
Eīne rex ¶ Dn̄e refugiuz
fact⁹ es nobis ¶ A gn̄a.
ꝛ p. ¶ Ecce aſcēdiꝰs
ieroſolimaȝ ꝛ cōſumabunt
oīa q̄ ſcripta ſūt de filio ho
minis. tradet' eiȝ gentibus
et illudetur. ꝛ flagellabit' ꝛ
ɔſpuetur. ꝛ poſtq̄ȝ flagella
uerit occident eū. ꝛ t'cia die
reſ'get. ¶ Preces
¶ Iter faciente ieſu dū
appropinquaret ierico cec⁹
clamabat ad eum ut lumeȝ
recipere mereretur
Trāſeunte domino clama
bat cecus ad eum miſerere
mei fili dauid.
Fres. Si linguis
Et qui preibant increpa-
bant euȝ ut taceret. ipe v̄o
multo magis clamabat mi
ſerere mei fili dauid

SIue ꝓphetie euacua
bunt. ſiue ligue ceſ
ſabūt. ſiue ſcia deſtruet. ex
pte eim cognoſcimus et ex
pte ꝓphetam⁹. ¶ Lec⁹
magis ac magis clamabat
ut eū dn̄s illuiaret.

¶ Unc aūt manet fides
ſpes caritas tria hec. maioꝛ
aūt hoꝝ ē caritas.
Dixit dn̄s ¶ Fres
ſi liguis. ¶ Stās aūt
ieſus iuſſit cecuȝ adduci ad
ſe. ⁊ ait illi: qd uis ut faciaȝ
tibi. dn̄e ut uideam. ⁊ ieſus
ait illi: reſpice fides tua te
ſaluū fecit. ⁊ cōfeſtiȝ uidit ⁊
ſeq̄bat illū magnificās dȝ

FLagellauit autē dn̄s
pharaonē ⁊ domum
ei⁹ ꝑpt̄ ſarray uxoꝛē abꝛaā
Uocauitq; pharao abꝛaaȝ
⁊ dixit ei. Quid nā ē qd̄ fe
ciſti m̄. Quare nō idicaſti
m̄ q᷑ uxoꝛ tua eēt. Quam
ob cāȝ dixiſti eē ſoꝛoꝛē tuā:
ut tollerē eā m̄ i uxorem.
Nūc igr̄ ecce diūx tua. acci
pe eaȝ ⁊ uade.

PRecepitq; pharao
ſup abꝛaaȝ uiris. et
deduxerūt eū ⁊ uxoꝛē illius
et oīa q̄ hebat. Aſcēdit er
go abꝛaaȝ de egypto. ipe ⁊
uxoꝛ eius: ⁊ oīa q̄ hebat: et
loth cū eo ad auſtralē pla-
gaȝ. Erat aūt dives ualde i
poſſeſſione argenti ⁊ auri.

REuerſuſq; eſt par̄
quo uenerat a meri
die in bethel. uſq; ad locuȝ
ubi prius fixerat taberna-
culuȝ int̄ bethel ⁊ hay. i lo
co altaris qd̄ fecerat prius:
⁊ iuocauit ibi nom̄ dn̄i. Sȝ
⁊ loth q̄ erat cū abꝛaā fuerūt
greges ouiū ⁊ arm̄ta ⁊ ta-
bernacl'a. nec potat eos tra
cape ut hitarēt ſiml'.

ERat q̄ppe ſbā eoꝝ mľ
ta: ⁊ neq̄bāt hitar̄ ſiml'
coīt. Unď ⁊ fcā ē rixa it̄ pa
ſtoꝛes gregū abꝛaā ⁊ loth.
Eo autem tpr̄e chananeus
et phereȝeus habitabant in
terra illa.

DIxit ergo abraaz ad loth. Ne q̄ſo ſit iurgiū iter me et te et iṫ paſtores meos. ⁊ paſtores tuos. Frēs eīz ſum⁹. Ecce vniuerſa t̄ra coram te ē. Recede a me obſecro ſi ad ſiniſtram ieris: ego dexteraz tenebo. Si tu dextram elegeris. ego ad ſiniſtraz pgaz. Lcō. iij.

ELeuatis itaqꝫ loth oculis uidit oēz circa regionē iordaīs: q̄ uniuaerſa irrigabat. anteq̄ʒ ſubuerteret dn̄s ſodomā et gomorrā: et erat ſicut padiſus dn̄i ⁊ ſicut egypt⁹ uenientibus i ſegor. Elegitqꝫ ſibi loth regionē circa iordanē: ot receſſit ab oriente: diuiſiqꝫ ſūt alterutrū a frē ſuo: Feria .ij. ad M. an. Et q̄ prebant Req̄re i dn̄ica. Feria. iij. ad M a. Miſere mei fili dd quid uis ut faciā tibi: dn̄e ut uideaz. Ab iſta feria. iiij. cinerꝫ uſqꝫ i cenā dn̄i ⁊ nl̄lo alio tp̄re ante incoationem matut' abſolute icip̄ cāticū graduū in feriali offō ⁊ feſto triū lectionū tantū mō pſalmi ſep dicūtur ſedendo Dīoes vo ⁊ v̄. i feria flexis genubus i feſto iij. l'c. ſtādo ps. Ad dn̄z cū tribu. Cum rel'. uſqꝫ. Qui ɔfidūt. Sine Glīa pri. Et. Req̄eʒ etnā. Sz i fine ulti ps. tm̄ dī. v̄. Req̄em eťnam. ℟ Et lux pp̄ nr̄. Secreto. v̄. Et ne nos. ℟ Sz libera nos. v̄. A porta iferi. ℟ Erue domine aīas eoꝝ v̄ Req̄eſcāt in pace ℟ Amen. v̄ Dn̄e exaudi ℟ Et clamor. v̄. Dn̄s uobiſcu. ℟ Et cum.

ABſolue q̄s dn̄e. oro aīas famloꝝ famlarūqꝫ tuaꝝ ⁊ oīuꝫ fideliū defunctoꝝ ab oī nicl'o delictorū. ut in reſurrectionis glīa int' ſcōs ⁊ electos tuos reſuſcitati reſpirent. p. x. d n. ℟ Amen. Poſtea ps. Qui confidūt. cum rel'. uſqꝫ ps. De profundis. In fine.

cuiuſlibet p̄s dicitur. Glo͛a pa͛i. Et Sicut erat. Deinde Kyr͛. Xpe͛l. Kyr͛. Pr̄ noſter Secreto. ꝟ. Et ne nos. ℟. Sed libera nos. ꝟ. Memẽto congregationis tue. ℟. Quaz poſſediſti ab inicio. ꝟ. Dñe exaudi. ℟. Et cla. ꝟ. Dñs uobiſcũ ℟. Et cũ

Deus cui ꝓprium eſt miſereri ſemper ⁊ parcere: ſuſcipe deꝑcationẽ nr̄az: ⁊ nos ⁊ oẽs famulos tuos quos dilictoꝝ cathena conſtringit. miſeratio tue pietatis abſoluat. Per xp̄z dñz nr̄m. ℟. Amen. Deinde dicitur p̄s. De profundis. uſq; p̄s. Laudate nomen domini. In fine cuiuſlibet p̄s dicit͛. Glo͛a patri. Et Sicut erat. Deinde Kyr͛. Xpe͛l. Kyr͛. Pater noſter. Secreto ꝟ. Et ne nos. ℟. Sed libera nos. Saluos fac ſeruos tuos ⁊ ãcilas tuas ℟. Deus meus ſperantes in te. ꝟ. Domīe exaudi ℟.

Et clamor. ꝟ. Dñs uobiſ. ℟. Et cũ ſpũ tuo. Oĩo

Pretende dñe famul͛is ⁊ famul͛ab͛ tuis dexterã celeſtis auxilij. ut te toto corde ꝑquirant. et q̄ digne poſtulant: conſeq̄ mereant͛ p̄ xp̄z dñz nr̄z. ℟. Amen. Poſtea dicitur offm̄ sancte marie ab hac die i feſtis q̄ i xl͛. celebrantur. fit ſemper ꝯmemo. de feria inutriſq; ueſpis ⁊ matu. ⁊ ultīa lectio ſi fit om͛. Feria quarta ciner͛. Secũdum matheum.

In illo tempore dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cum ieiunatis nolite fieri ſicut ypocrite triſtes Et ℟. Om͛ ſci augi epi Lc ꝑria.

Cum autem ieiunatis inquit nolite fieri ſicut ypocrite. Exterminãt enim facies ſuas: ut appareant hominibus ieiunãtes Amen dico uobis recepert mercedem ſuaz. Uos autẽ ieiunãtes ũgite capita ur̄a:

et facies ueſtras lauate. ne
uideamini ab hominibꝫ ie
iunantes. ſed pr̄i ur̄o qui ē
in abſcondito ⁊ pr̄ ueſter q̄
uidet in abſcondito reddet
uobis. Lectio ſecunda

Magnifeſtum eſt his
pceptis omnē nr̄az
intentionem i iteriora gau
dia dirigi. ne foris q̄rentes
mercedem. huic ſc̄lo con-
formemur. et amittamus
promiſſionem tanto ſolidi
oris atqꝫ firmioris. q̄to in
terioris beatitudis. q̄ nos
elegit deus conformes fieri
ymagini filij ſui. Lectio iij

In hoc autem capl̄o
maxie aīauertendū ē
Non in ſolo rerum corpo
rearuz nitore atqꝫ pompa
ſed etiam in ipis ſordibus
luctuoſis eſſe poſſe iactantiā
⁊ eo periculoſiorez: quo ſub
nomine ſeruitutis dei deci-
pit. Qui ergo imoderato
cultu corporis atqꝫ ueſtit⁹:
uel ceterarum rerum nitore
fulget: facile cōuincitur re
bus ipis pomparum ſeculi
eſſe ſectator. nequāqꝫ fallit
doloſa ymagine ſanctitatis
Ad bn̄ añ. Cum ieiunatis
nolite fieri ſicut ypocrite
triſtes. oratio

Preſta domine fideli
bus tuis: ut ieiunio-
rum ueneranda ſolennia. et
cungrua pietate ſuſcipiant
⁊ ſecura deuotione pcurrāt
p. Ab iſto die uſqꝫ i ſena
domini in feriali officio tm̄
poſt laudes defunctorum di
cant̄ flexis genubus ſeptē
pſalmos penitẽtiales ſub añ.
Ne reminiſcaris domine d
licta noſtra. uel parentum
noſtrorum neqꝫ vindictam
ſumas de peccatis noſtris.
Cum letanijs. plane et ſie
cantu que iam ſupra nota
tur. Item ac die et duo
bus ſequentibus diebus di
cantur veſpere horas conſu
eta. Sabbato uero in añ
uſqꝫ ad paſcha dicuntur añ

comeſtionem tam in feſtis quam in ferijs exceptis dnicis diebus in quibus dicuntur hora ſoluta. Ad Magnificat an.
Theſaurizate uobis theſauros in celo ubi nec erugo: nec tinea demolitur. Oratio.
Inclinantes ſe domine maieſtati tue propitiatus intende: ut qui diuino munere ſunt refecti celeſtibus ſemper nutriantur auxilijs p.
Feria. v. ſcdm matheum
In illo tempore cum intraſſet ieſus capharnaum: acceſſit ad eum centurio rogans eum et dicens domine puer meus iacet paraliticus i domo et male torquet. Et ait illi ieſus ego ueniam et curabo eum. Et R.
Om. ſci augi epi lec. prima
Videamus utrum de ſuo centurionis ſcs matheus lucaſque conſentiat. Matheus ei dicit. Acceſſit ad eum centurio rogans eum et dicens. Puer meus iacet in domo paraliticus. Cui uidetur repugnare quod lucas ait. Et cum audiſſet de ieſu miſit ad eum ſeniores iudeorum rogans eu ut deſcenderet et ſanaret ſeruum eius. R. Dñe puer meus iacet paraliticus in domo et male torquetur. Amen dico tibi: ego ueniam et curabo eum. V. Dñe non ſum dignus ut intres ſub tectum meum. ſed tantum dic uerbo et ſanabitur puer meus amen. Lectio ij.
Et illi cum ueniſſent ad ieſum rogabant eum ſollicite dicentes ei quia dignus eſt. ut hoc ei preſtes. Diligit enim gentem nram et ſynagogam ipſe edificauit nobis Jeſus aut ibat cum illis: et cum iam non longe eet a domo miſit ad eum centurio amicos dicens Dñe noli uexari. Non ei dignus ſum ut intres ſub tectum meum. Lectio tercia
Propter quod et meipſum non ſum dignus arbitratus:

ut uenire ad te: ſed dic ῡbo
et ſanabit' puer me'. Si eiꝫ
itaqꝫ hoc teſtuꝫ ē quod erit
ῡū qd mathe' narrat. Ac-
ceſſit ad eū q̄ iā centurio cū
ipſe nō acceſſerit. ſꝫ aicos
miſit. Niſi diligent' aduer-
tentes intelligam' matheuꝫ
nō oīmode dixiſſe uſitatū
modū loquēdi.
Dñe puer me' iacet paraliti
cus i domo ꝛ male torq̄tur
Amē dico tibi ego ueniā et
curabo eū
DEus q̄ culpa offēderis
pñia placaris. preces
ppl'i tui ſupplicātis ꝓpitius
reſpice ꝛ flagella tue iracun
die q̄ ꝓ pccis nr̄is mereūr
auerte p. Dñe nō
ſū dign' ut itres ſub tectuꝫ
meū: ſed tantū dic ῡbo ꝛ ſa
bitur puer meus
PArce dñe parce ppl'o
tuo: ut dignis flagel
lationib' caſtigat' i tua ſep
miſeratōe reſpiret. p.
IN illo tpre dixit ieſus
diſcipl'is ſuis. Audiſtis quia
dictū ē āti q̄s. Diliges pro
ximū tuū et odio hebis in
imicū tuū. Et R.
SIcut illa alia ꝑcepta
data eis fuerant i le
ge ſic et hec. Sicut eīm ad
dimittendas uxores: iuſſuꝫ
fuit ne eas iſficerēt. Sic et
ad odiēdū iīmicū: mādatū
fuit ut ꝛ aicū nō odiſſent:
Cōceſſa ſunt aūt iſta ppl'o
illi ueteri adhuc rudi et ifir
mo. quāqꝫ iīmic' q̄ odio ha
bendus ſit. iuxta ſubtiliorē
intellectū dyabolus poſſet
itelligi
REtex i euuāgelio qd
lege ueteri lōge excel
lenti' ꝛ pfecti' ē. qd mag'
pfectionis dicat audiamus
Ait eiꝫ diſcipl'is ſuis. Dili-
gite iīmicos uros. bñfacite
maledicentib' uobis. bene-
facite ꝛ hiꝫ q̄ oderūt uos. ꝛ
orate ꝓ pſequētib' uos
SEcundū legē diliges
pximū tuū: et odies

ĩimicũ tuũ ⁊ ſcḋʒ euuãgeliũ ĩimicũ ⁊ p̱.imũ diliges Diligite ĩicos uĩos i pfec.iõe legis euuãgeliũ adipleuit i firmitate eorum. q̄ ſub circũciſione erant. Hi q̄ ſub gr̃a fuerũt cõfirmauer̃t q̄bʒ uelut firmiſſimis ⁊ pfectis uiris dñs hoc mãdabat dicens. Diligite ĩimicos uĩos uos manſueti. uos mites. uos benigni. uos ĩmaculati uos imitatores mei.

Cũ facis elemoſinã neſciat ſiniſtra tua q̄d faciat dext̃ tua

INcoata ieiunia q̄s domine benigno fauore pſequere. ut obſeruantiaʒ quã corporalit̃ exhibemus mentibʒ etiã ſinceris exercere ualeamus per

Tu autẽ cũ oraueris. itra ĩ cubiculũ tuũ: ⁊ clauſo hoſtio ora p̃rẽʒ tuũ.

TUere dñe pp̃lʒ tuuʒ ⁊ ab oĩbus pcc̄is clementer emũda. q̄a ei nulla nocebit aduerſitas: ſi nulla ei dominet̃ iniq̄tas. per.

IN illo tp̃e cum ho fuiſſet factum erat nauis i medio mari ⁊ ĩpe ſolus in t̃ra. Et uidens eos laborantes i remigãdo. Et R̸

ET cuʒ dimiſiſſet eos abiit i mõte ſolus orare. Nõ oĩs q̄ orat aſcẽdit i montem Eſt eĩʒ oĩo que peccatuʒ facit. ſed qui bone orat. q̄ deũ orando querit. Hic a t̃renis ad ſuperiora pgrediens uerticẽ cure ſublimioris aſcẽdit. Qui uo ꝺ diuitijs aut ꝺ bonore ſcl̃i aut ſerte ꝺ ĩimici morte ſollicitus obſecrat ĩpe i ĩfimis iacens uiles. ad deum p̃ces mittit.

ORat aũt dñs nõ ut p ſe obſecrret. ſʒ ut pro me ĩpetret. Nã ⁊ ſi oĩa potuerit ĩ poteſtate filij. Filiuſ tñ ut formã hoĩs impleret obſecrãduʒ p̃rẽʒ putat eſſe

p nobis q̃a aduocat⁹ eſt. Aduocatū ei; iq̇d apl's: habem⁹ apd pres dn̄; ieſum xp̄;. Si aduocat⁹ ē: ds pro meis iducit pccis. Non ergo q̇i iſirmus: ſed q̇i pius obſecrat

Vis ſcire q̄ oia q̄ uelit poſſit· ⁊ aduocat⁹ ⁊ iudex eſt. In alt̄o pietatis offm̄. In alt̄o iſigne ē ptāt̄is Et cū ſero eēt. erat nauis i medio mari. ⁊ ip̄e ſolus in t̄ra: ⁊ uidēs eos laborātes i remigādo. Erat ei uēt⁹ ꝯri⁹ eis, uēt⁹ labores ſc̄e eccl'ie uarios deſinat: q̄ it̄ undas ſcl'i aduerſātis et i mūdorū flat⁹ ſpūū ad q̇etē patē celeſtis q̇i ad fidē luttoris ſtationē; pueīre conat̄

Me ⁊ ei d die i diē q̄rūt: ⁊ ſcire uias meas uolūt.

Adeſto dn̄e ſupplicationib⁹ nr̄is ⁊ ꝯcede: ut hoc ſolenne ieiuniū qd̄ aīs corporibuſq; curādis ſalubrit̄ iſtitutū ē; deuoto ſuitio celebrem⁹ p.

Fratres hortaūr uos ne i uacuū grām̄ dei recipiatis. Ait ei; ip̄re accepto exaudiui te: ⁊ in die ſalutis adiuui te. ¶ Audi benigne ¶ Angl'ſuis de⁹ mādauit d te ¶ Ut cuſtodiāt te i oīc; uijs tuis Tūc iuocabis ⁊ dn̄s exaudiet clamabis et dicet ecce adſum

Deus q̇ eccl'iā; tuam annua q̇dragesimali obſuatione purificas. p̄ſta familie tue: ut qd̄ a te obtinere obſtinendo nitit̄. hoc bo̅is opib; exeq̄tur. Per

Non ſit uobis uanū mane ſurgere āte lucē. q̇a p̄miſit dn̄s coronā uigilātibus Tract ¶ Ex more Seruite dn̄o ¶ Ip̄e liberauit me d laq̇o uenantiū ¶ Eua vbo aſpo

Adiuuantes autem

exhortañr: ne ĩuacuũ grãz dei recipiatis. Ait eĩz: tpr̃e accepto exaudiui te: ⁊ ĩ die ſalutis adiuui te. Ecce nũc tp̃s acceptabile: ecce nunc dies ſalutis. Nemini dãtes ullaz offenſionez. ut nõ ui tuperet̃ miſteriũ nr̃z.

Ecce nũc tp̃s acceptabile: ecce nũc dies ſalutis ↄmendemus noſmetipos ĩ mlt̃a patiẽtia: in ieiunijs multis: p arma iuſticie v̾tutis dei In oĩbus exhibeam⁹ noſmetipos. ſicut dei miſtros ĩ multa paciencia. In.

SEd in oĩbus exhibeamus noſmetipſos. ſic̃ dĩ miſtros ĩ mlt̃a patiã ĩ t̃bulatioib⁹ ĩ necitatibus In anguſtijs. In plagis. In carceribus. In ſeditionibus. In laboribus. In uigilijs. in ieiunijs. in caſtitate. in ſciẽtia. in longanimitate. in ſuauitate. in ſpũ ſancto. in caritate non ficta. in uerbo ueritatis in uirtute dei.

in omnibus exhibeamus nos ſicut dei miniſtros in multa patientia: ut nõ uitu peretur miniſterium nr̃m. ¶ Ecce nunc tempus acce ptabile: ecce nunc dies ſa lutis cõmendemus noſmet ipos ĩ multa patientia Ut

PEr arma iuſticie a dextris et a ſiniſtris per gloriaz ⁊ igno bilitatem: per ifamiam et bonam famam: ut seducto res et ueraces: ſicut q̃ igno ti et cogniti quaſi morietes ⁊ ecce uiuimus ut caſtigati. ⁊ non mortificati. Quaſi triſtes: ſemper autem gau dentes. ſicut agẽtes mlt̃os autem locupletantes. taq̃z nihil habentes. et omnia poſſidentes. ¶ In ieiunio et fletu orabant ſacerdotes dicentes. Parce domine: parce populo tuo: ⁊ ne des hereditatem tuam in perdi tionez. ¶ Inter ueſtibulũ ⁊ altare plorabãt ſac̃dotes

dicentes. Parce
Scapulis ſuis obumbrabit
tibi. ¶ Et ſub pennis ei⁹
ſperabis.
Sancte xl͛e. rationem
Scuius hodie inicium
celebramus. frequenter edi
dimus. Et cur tantorum
dierum numero ieiunemus
ſepe docuimus. Dixim⁹ ei
ꝙ dominus ieſus xp̄s. hūc
eundem numeruꝫ ieiunij cō
ſecrauit. ⁊ continuatis die-
bus noctibuſqꝫ. nō capiens
cibum. unum ieiunij corp⁹
effecerit. Hoc eſt licet diei
ordo noctis interrūperetur
aduentu non tamen inter-
ruptus eſt ordo ieiunij
Emendemus ī melius que
ignoranter peccauimus. ne
ſubito preoccupati die mor
tis queramus ſpaciuꝫ peni
tencie. ⁊ inuenire non poſſi
mus. Attende domine et
miſerere quia peccauimus
tibi. ¶ Adiuua nos deus
ſalutaris noſter. et propter
honorē nominis tui libera
nos. Rt.
Vide erant apud do-
minum plura quidā
temporis curricula. ſed ab
ſtinentie dies vna. Oſten-
dens nobis ita nos hunc
numerum integrum ieiuna
re debere. ut q̄ ı totā xl͛aꝫ.
complecti non poſſumus.
ſopito et uno ieiunio. vel
ſolido quotidianis eandem
ſine īermiſſione ieiunijs ce
lebremus. ut ſi q̄ſq̄ꝫ unam
diem abſtinendo pretermi
ſerit. totā. xl͛am. uiolauerit.
Et propter modici tempo
ris cibum magni fructum
laboris amiſerit. ¶ De-
relinquat ipius uiam ſuam
⁊ uir iniquus cogitationes
ſuas. ⁊ reuertatur ad dn̄ꝫ.
⁊ miſerebitur eius. quia be
nignus et miſericors eſt p̄-
ſtabilis ſuper malicia dn̄s
deus noſter. ¶ Non uult
dn̄s mortem peccōris. ſꝫ ut
cōuertatur ⁊ uiuat. Qr

Sed oīs aliq̄s q̄dragē
ſiē aliquoties accepi
mus rationem . et eam cō
ſecratam a domino frequēt
audiuimus. Sed cur eadē
quadraginta et duos dies
habeat audire geſtimus .
Legimus in ueteri teſtamē
to. cum ſactus moyſes fili
os iſrael de iugo egiptie
captiuitatis erueret: ut i terrā
eos repromiſſionis induce
ret quadraginta et duoruz
dierum eum ad memoratā
terram māſſionibus perue
niſſe. ¶ Paradiſi portas
apuit nobis ieiunij tempus
ſuſcipiamus illud orantes
⁊ deprecantes: ut in die re
ſurrectionis cum domino
gloriemur. ¶ In oībus
exhibeamus noſmetipſos:
ſicut dei miniſtros i multa
patientia Ut
Scuto circūdabit te ueritas
eius. ¶ Non timebis
a timore nocturno

In illo tpē /
duct⁹ ē ieſus i deſtū
a ſpiritu: ut temptaretur a
dyabolo. Et cum ieiuna
ſſet quadraginta diebus ⁊
quadraginta noctibus po
ſtea eſurijt. Et ℟

Dubitari a quibuſdaz
ſolet: a quo ſpiritu ſit
ieſus ductus in deſertum:
proter hoc quod ſubditur.
Aſſumpſit eum dyabolus
in ſanctam ciuitatem. ⁊ rur
ſum aſſumpſit eum in mō
tem excelſum ualde: ſed ue
re et abſq; ulla queſtione
conuenienter accipitur. ut
a ſancto ſpiritu in deſertuz
ductus credatur: ut illuc
eum ſuus ſpiritus duceret
ubi hunc ad temptandum
ſpiritus malignus inueīret
¶ Scindite corda
ueſtra: et non ueſtimenta
ueſtra: et conuertimini ad
dominum deum. quia be

nignus et miſericors eſt. Derelinquat impius uiam ſuam et uir iniquus cogitationes ſuas: et reuertatur ad dominum: et miſerebr̄ eius. Quia benignus et.

SEd ecce cum dicitur deus homo: uel in excelſum monten: uel in ſanctam ciuitatem aſſumptus a dyabolo mens refugit: humane hoc audire aures expaueſcunt. Cui tamen non eſſe incredibilia: et iſta cognoſcim⁹ ſi in illo et alia facta penſamus. ¶ Frange eſurienti panem tuum. et egenos uagoſq̄ʒ induc in domum tuam: tunc erumpet quaſi mane lumen tuum: et ante ibit fatiem tuam iuſtitia tua: ¶ Cū uideris nudum operi eum: et carnem tuam non deſpexeris. Tunc

CErte iniquorum omniū dyabolus caput eſt et huius capitis membra ſūt omnes iniqui. An non dyaboli membrum pylatus. An non dyaboli membra iudei perſequentes: et milites crucifigentes fuerunt Quid ergo mirum: ſi ſe ab illo permiſit in monten duci. et temptari. qui ſe pertulit etiam a membris illius crucifigi. ¶ Angelis ſuis mandauit de te. ut cuſtodiant te in omnibus vijs tuis. In manibus portabunt te. ne unq̄ʒ offendas ad lapidem pedem tum. ¶ Super aſpidem et baſiliſcum ambulabis. et conculcabis leonem et draconem. In ¶ Abſcondite elemoſinam in ſinu pauperum. et ipſa orat pro nobis ad dominum. Quia ſicut aqua extinguit ignem Ita elemoſia extinguit pcc̄ʒ

peccatum. ¶ Date elemo
ſinam et ecce omnia mũda
ſunt uobis. Quia.
Coꝛ mundum crea in me
deus . et ſpiritum rectum i
noua in uiceribus meis.
Miſerere mei
¶ O domine ſaluũ me
fac. O domine bene pꝛoſp
are. ¶ Sic benedicam te
in uita mea domine. ⁊ i no
mine tuo leuabo manꝰ me-
as. ¶ In ſpiritu humi-
litatis ⁊ in animo contricto
ſuſcipiamur domine a te. ⁊
ſic fiat ſacrificium noſtrum
ut ate ſuſcipiatur hodie. et
placeat tibi domine deꝰ
Laudate deum celi celoruꝫ.
⁊ aque oms. ¶ Fr̄es
hoꝛtamur ¶ Iã xp̄e
¶ Angelꝭ ſuis ds mãdauit
de te ¶ Ut cuſtodiãt te in
oibus uijs tuis
Ductꝰ eſt ieſus in deſertum
a ſpu. ut temptaretur a di
abolo. Et cũ ieiunaſſet xl̄a
diebus ⁊ xl̄a noctibꝰ pꝰ ea

eſurijt ¶ Deus q̃ ecclꝫ
Jeſus auteꝫ
cuꝫ ieiunaſſet quadraginta
diebus et q̃draginta nocti-
bus . poſtea eſurijt.
Tunc aſſumpſit eum
dyabolus in ſanctam ciui-
tatem. ⁊ ſtatuit eum ſupra
pynaculum templi: ⁊ dixit
ei. Si filius dei es. mitte te
deoꝛſum ¶ Fratres
hoꝛtamur Ipe li-
berauit me d laqueo uenã
tium ¶ Et a v̄bo aſpo
Do la. ¶ Gl̄a. ¶ Ipe
Scapulis. ¶ Et ſub
Nõ in ſolo pane uiuit hõ.
ſꝫ i oi v̄bo. quod pcedit d
oꝛe di
Ecce nũc tp̄s accepta
bile. ecce nũc dies ſa-
lutis nemi dãtes ullaꝫ offẽ
ſionẽ. ut nõ uituperetur mi
niſteriũ nr̄ꝫ. ¶ Scapulꝭ
ſuis obũbꝛabit tibi. ¶ Et
ſub pẽnis eiꝰ ſpabis ¶ Ob
ũbra. ¶ Gl̄a. ¶ Scapulꝭ
ſuis ¶ Scuto circũdabit.

Non timebis. Ad ix. an
Dominum deum tuum a-
dorabis: ⁊ illi ſoli ſeruies.
Capitulum.
TU caſtigati: et non
mortificati: quaſi triſtes ſē
per autem gaudentes: ſicut
egentes multos: aut locu-
pletantes. tanq̄ȝ nihil habē
tes ⁊ oia poſſidētes. ℟ br
Scuto circundabit te ueri-
tas eius. ℣ Non timebis
a timore nocturno ℟ veri
tas ℣ Gl'a ℟ Scuto ℣.
Angelis ſuis de⁹ mandauit
de te. ℟ Ut cuſtodient.
Ad veſ. an. Dix dn̄i⁹
Cum rel. capitulum. Fr̄es
hortaār. Hymn⁹. Aures
ad nr̄as. ℣ Angel' ſuis d's
mādauit d te ℟ Ut cuſto
Ad M. an. Ecce nc̄ tp̄s
acceptabile: Ecce nūc dies
ſalutis. in hiſ igitur diebus
exhibem⁹ nos. ſicˀ dei mi-
niſtros i multa patia. in ie
iunijs. in uigilijs. et in ca-
ritate non ficta. Hymn⁹

℣. ℟ br. ſupradicto modo
i diebus dominicis ⁊ ferijs
uſq; ad dominicam de paſ
ſione dicūt. excepto hymno
Aures ad nr̄as. qui tantuȝ
dicitur in uespis dominice.
Feria ſecunda ℣. Ipſe libe-
rauit me d laq̄o uenātiū ℟
Et a v̄bo aſpo. Scd'ȝ ma.
IN illo. tp̄re. d i. d. ſ.
Cū uenerit filius hō
minis i maieſtate ſua. ⁊ oēs
angeli eius cum eo tunc ſe
debit ſuper ſedem maieſta-
tis ſue. et congregabontur
ante eū oēs gētes. Et ℟
Om̄ ſci augi epi. Lc. pria
CUm āt uenerit filius
hominis i maieſtate
ſua. tunc ſedebit i ſede ma-
ieſtatis ſue. ⁊ cōgregabunt̄
ante eum omnes gentes. et
ſeparabit eas ab inuicem.
ſicut paſtor ſegregat oues
ab edis. Et ſtatuet quidē
oues a dextris. edos autēȝ
a ſiniſtris.
Leccio ſecunda.

Tunc dicet eis: qui a dextris ei⁹ erūt. Ue nite bñdicti pr̄is mei pcipi te regnū qđ uobis patū est ab origie mūdi. Ubi lumē īdeficiens. Ubi gaudiū ſēpit nū Ubi uita phenis ꝛ imor talis: ꝛ leticia ſēpitna cum āgl'is ꝛ apl'is.

Ubi lux lucis ꝛ fōs luis Ubi ciuitas ſcōꝝ celeſtis ierl'z. Ubi cōuēt⁹ mꝛꝝ et pri archaꝝ cū abraā yſaac ꝛ ia cob ꝛ ſcōꝝ oīuz. Ubi dolor nullus: nec triſticia poſt gau diū Ubi nox effugiet: ꝛ ſe nect⁹ nō apparebit. Ubi ca ritas iexplebil'. Ubi pax in diuidua. Ubi aſſiſtūt āgl'i ꝛ uniuerſe ptātes. Ubi māna īdiuidua. i. cibꝫ celeſtis et uita āgl'ica ¶ Miſere

Clama ne ceſſes: quaſi tuba exalta uocē tuā. et anūcia pplo meo ſcelera eoꝝ. ꝛ domui iacob et pccā eoꝝ ¶ Uenite bñdicti pr̄is mei. pcipite regnū qđ uo bis paratū ē ab origie mūdi.

Conuerte nos ds ſalutaris nr̄. et ut no bis ieiunium q̄drageſimale pficiat. mētes nr̄as celeſti b⁹ īſtrue diſc̄ plinis Per.

Querite dn̄z dū iueniri pōt. iuoca te eū dū ppe eſt

Uiuo ego dicit dn̄s. nolo mortē pccōris ſz ut magis cōuertat' ꝛ uiuat

Aduenerunt nobis dies pe nitencie ad redimenda pec cata ad ſaluandas animas

Conuertemini ad me in toto corde ueſtro in ieiunio et fletu et planctu. et ſcindite corda ueſtra. et non ueſtimenta ueſtra ait dominus omni potens

Commendmus noſmetipſos in multa paciencia in ieiu nijs multis per arma iu ſticie

¶ Capitulum

DErelinquat impius uiam ſuam: et uir iniquus cogitationes ſuas. ⁊ reuertar ad dominū ⁊ miſerebitur eius ⁊ ad deū nr̄z quoniā multus ē ad ignoſcendum. Ad nonaz an.

Per arma iuſticie ỽtutis di cōmendemus noſmetipſos in mula pacia. Capitulum

FRāge eſurienti panem tuū: ⁊ egenos uagoſq; īduc ī domū tuā. Cū uideris nudum operi eum ⁊ carnem tuam ne deſpexeris. Ad ueſ antiphona.

Inclinauit dn̄s. Cum rel' de pſal. Capitulum

INter ueſtibulū ⁊ altare plorabāt ſacerdotes miſtri dn̄i dicētes. Parce dn̄e parce pp̄lo tuo. ⁊ ne des hereditatē tuā ī opprobriū ut dn̄ent' eis nationes. Ad. M. an. Quod uni ex minimis meis feciſtis. mihi feciſtis dixit dn̄s. oratio

ABſolue q̄s dn̄s nr̄oꝝ uincula pccōꝝ. ⁊ q̄cq̄d ꝓ eis meremur propitiat' auerte per. Capitula ſupra dicta et anti. per hō. non mutat' in ferialibus diebꝫ uſq; ad dominicam d' paſſione. Feria tertia verſus.

Scapulis ſuis obumbrabit tibi ℟. Et ſub pennis ei' ſpabis. Secūduz mathei

IN illo tempore cuz itraſſet ieſus ieroſolimaz: cōmota eſt uniuerſa ciuitas dicens. Quis eſt hic. Et ℟. Omelia ſancti auguſtini ep̄i Lectio prima

ET ueniūt ieroſolimā ⁊ cum introiſſet templū: cepit eicere uēdentes ⁊ emtes d' tēplo. ⁊ mēſas nūmulariōꝝ ⁊ cathedras uendētiū colūbas euertit. Qd maledicēdo ficū īfructuoſa p'figurā fec dn̄s · Hoc idē mox apti' ōndit: eiciēdo īꝓbos d' tēplo Lc. j.

NEcq; Enim peccauit

aliquid arbor que eſurien-
te dño poma non habuit:
quoꝝ nec dū tempus adue
nerat. Sed peccauere ſacer
dotes q̄ i domo dñi ſecula
ria negocia gerebant. et
fructū pietatis quē debue
rant queq̄ i eis dñs eſurie
bat ferre recuſabant Lc iij.
P Refecit dñs arbores
maledictaꝫ ut hoies
hoc uidentes ſiue audiētes
multo magis itelligerent ſe
diuino cōdēnandos eſſe iu
dicio. ſi abſq̄ opis fructu d̄
plauſu tm̄ ſibi religioſi ſer
monis blādirent: uelut de
ſonitu ⁊ blādimēto uirioī
tiū folioꝝ. Ad uēs an̄.
Intrauit ds i templum dei
⁊ eiciebat oēs uendentes et
ementes. et mēſas nūmuli
ariorum ⁊ cathedras uen
dētiū colūbas euertit. Oīo
R Eſpice dñe familiaꝫ
tuam: ⁊ pia: ut apd
te mens noſtra tuo deſ͠drio
fulgeat. que ſe carnis ma-
ceratione caſtigat. Per.
Ad Mā̄. an̄. Scriptum
eſt enim: quia domus mea
domus orationis eſt cūctis
gentibus. uos autē feciſtis
illā ſpelūcaꝫ latronum: et
erat cotidie docēs in tēplo
A Scendāt ad te| oīo
dñe preces noſtre ⁊
ab eccleſia tua cūctaꝫ repel
le neq̄ciaꝫ. per. Feria q̄rta
quatuor tēporum. V̄ſus
Scuto circūdabit te ueritas
eius R̸. Non timebis a ti
more nocturno. V̄ſus ſupra
dicti recapitulantur in trib'
ſequētibus diebus ordine
ſuo. Secundum matheum
I N illo t̄. acceſſerūt ad
ieſū ſcribe ⁊ phariſei
dicetes. Magi̅ uolum' a te
ſignū uidere: Et R̸. Om̄
ſci augi epi Lectio prima
O Ra q̄ d̄ ſcō euuangelo
r̄citata ſūt fr̄es mei ſi
p oia ptractare cupiamus.
Uix tp̄a ſufficit ſingulis q̄
to magis ergo non ſufficit

oībus ❡ Jonas pphām qui
deiectus in mari belue ma
rine utero exceptus ē: ⁊ die
iij. uiuus euomitur: figurā
geſſiſſe ſaluatoris q̄ pcuſſus
eſt: ⁊ die tcia reſurexit ipe
ſaluator oñdit.

Accuſatus eſt popl's
iudex in cōparati-
one niniuitaꝝ. Quoniam
niniuite ad quos redarguē
dos miſſus ē Jonas pphā
agendo pñiaꝫ iraꝫ dei pla
cauerūt et miaꝫ iuenerunt.
Ecce inquit plus q̄ꝫ Jonas
hic. uolens intelligi ſe ipꝫ
dñs ieſus. Audierūt illi huiꝫ
⁊ uias ſuas correxerūt. Au
dierūt iſti dominū. ⁊ inſuper
occiderunt.

Regina auſtri exurgꝫ
inquit in iuditio cum
generatione hac ⁊ condam
nabit eam. Uenit eiꝫ a fi-
nibus terre audire ſapiam
ſalōis. Et ecce plus q̄ꝫ ſa-
lomon hic. Non fuit ma-
gnū xp̄o plus eſſe q̄ꝫ Joās

plus eſſe q̄ꝫ ſalomon. Ille
ei dominus. Illi hui erant
Sed tamen quales ſunt q̄
preſentem dominum co-
tempſerunt quando alieni
gene ſeruos eius audierunt

❡ Genera
tio hec praua ⁊ peruerſa ſi-
gnum querit ⁊ ſignum nō
dabitur ei niſi ſignuꝫ Jone
prophē

Preces noſtras que-
ſumus domine clem̄
ter exaudi. ⁊ contra cūcta
nobis aduerſantia dexterā
tue maieſtatis extende p.

❡ Sicut fuit
Jonas in uentre ceti tribus
diebus tribus noctibus.
Ita erit filius hōis in cordē
terre

Mentes noſtras que-
ſumus domine lumi
ne tue claritatis illuſtra ut
uidere poſſimus q̄ agenda
ſut. ⁊ q̄ recta ſūt agere uale
amus

In illo tp̄re egreſſus

ieſus receſſit in partes tyri
ꝛ ſydonis. Et ℟.

FRatres dicet aliquis
ex uobis. Feci peccā
multa et magna ꝛ quis ex
uobis eſt q̄ non pecet. Tu
dicis Erraui ſuper omnes
homines. ſufficit tibi i ſa-
crificio iſta confeſſio. Dic
tu prior iniquitates tuas:
ut iuſtificeris. Cognoſce te
ip̄z quoniam peccator es.
Habeas triſtitiaꝫ cū cōuer
teris eſto meſtus: ꝛ noli de
ſperare ſed lacriās ꝯpūcti⁹
effunde. ¶ Tribulare ſi
neſciram mias tuas domie
Tu dixiſti. Nolo mortem
peccatoris: ſed ut ꝯuertat̄.
et uiuat. Qui cananeam et
publicanū uocaſti ad pn̄iaꝫ
¶ Secundum multitudieꝫ
dolorum meorum in corde
meo: conſolationes tue leti
ficauerunt animam meam
Qui.

NUnquid aliud fuit in
meretrice: q̄ȝ lacriaꝫ
effuſio. Et ex hac profuſio
ne inuenit p̄cidiuꝫ ꝛ accepta
fiducia acceſſit ad fontem
miſericordie dominuꝫ ieſu.
Sed ueniamus ad cauſam.
Quid ergo dixit euuange-
liſta. Et inde trāſiens dn̄s
uenit i partes tyri ꝛ ſydois
ꝛ ecce mulier cananea.

DIra res. o euuāgeliſta
Et ecce mulie caput
pcci. arma dyaboli. expul-
ſio paradiſi delicti mater.
corruptio legis antiq̄. Et
ecce mlr̄ ueiebat ad dn̄ꝫ ie
ſū. Mulier alienigena de gē
tibus nouella plantatio.
¶ Egreſſus
ieſus receſſit in partes tyri
et ſydonis: et ecce mulier
cananea a finibus illis egre
ſſa clamabat dicens. Mi
ſerere mei fili dauid.

DEuotionem ppl'i tui
queſumus dn̄e beni
gn⁹ itende: ut q̄ p abſtinen
tiā macerāt̄ i corpore p fru
ctū boni opis reficiantur in

mente Per. ¶ O mulier magna eſt fides tua fiat tibi ſicut petiſti.

Da q̄s dn̄e pplīs xp̄ianis ⁊ q̄ p̄fitent̄ agnoſcere: ⁊ celeſte munus diligere: qđ frequētāt. p

In illo tempore. Erat dies feſtus iudeorum ⁊ aſcendit ieſus ieroſolimā. Et. R̸

Mirum non eſſe debet a deo factum miraculum. Mirum enim eſſet. ſi homo feciſſet. Magis gaudere. q̄ȝ mirari debemus: quia dominus noſter ⁊ ſalnator ieſus xp̄s. homo fc̄s eſt. q̄ȝ quod diuina miracła inter homines deus fecit. Plus eſt eiȝ ad ſalutē nr̄aȝ quod factū ē ppt̄ homines q̄ȝ quod fecit inter hoīes. Et plus eſt q̄ uicia ſanauit aiaꝝ nr̄aꝝ q̄ȝ qđ ſanauit lāgores corpoꝝ mortuoꝝ. Sed quia ipa anima ñ eū nouerat a quo ſananda erat. ⁊ oculos hn̄s in carne. unde facta corporalia uident. nūdū habebat ſanos in corde unde deum latenteȝ cognoſceret. Fecit quod uideri poterat ut ſanaret. ūde uideri nō potat.

Ingreſſus eſt locū ubi iacebat magna multitudo languētiuȝ cecoꝝ. claudoꝝ. aridorum. Et cū eſſet medicus ⁊ aiaꝝ ⁊ coporum: et ueniſſet ſaluare ōnes aīas credituroꝝ. De illis lāguentibus unuȝ elegit queȝ ſanaret. ut unitatem ſignificaret.

Angelus domini deſcendebat de celo: mouebatur aq̄ ⁊ ſanabatur unus.

Esto domine propitius plebi tue: et quam tibi factis eſſe deuotam. benignus refoue. miſeratus auxilio. Per. ¶ Qui me ſanum fecit. Ille m̄ p̄cepit. Tolle grabatū tuū ⁊

ambula i pace.

Exaudi nos miſericors deus. et mentibus nr̃is gr̃e tue lumen oñde. Per.

In illo tp̃e Aſſūpſit ieſus petrū et iacobū ⁊ Johannē frēz ei⁹: ⁊ edux̄ illos i mōtē excelſū ſeorſū. Et ℞.

Euāgelica lectio di- lectiſſimi: q̄ p aures corporis iteriorez mētium nr̃az pulſauit auditum. ad magni ſacramenti nos itel ligentiā uocat. Quā aſpi- rante gr̃a dei facilius aſſeq̄ mur. Si ↄſiderationē nr̃am ad ea q̄ paulo ſupius ſunt narrata referamus

Saluator eīz humani generis deus xp̄s co dens eā fidez que ipios ad iuſticiam et mortuos reuo- cat ad uitam. Ad hoc diſci pulos ſuos doctrine moni tis ⁊ operum miraculis in- bueba. ut idē et unigeitus dei ⁊ filius hominis crede- retur Nam unus horum ſiue alio non proderat ad ſalutem ⁊ equalis erat peri culi dominum ieſum xp̄m. aut deum tantum modo ſi ne homine aūt ſiue dō ſolū hominem crediſſe: cum utrūq3 eſſe pariter confitē dum. Quia ſicut deo uera humanitas. ita homini in erat ṽa ditas.

Ad confirmandaz er go huius fidei ſalu- britatem interrogauerat di ſcipulos ſuos dominus. Inter diuerſas aliorū opini ones q̄d ipi de eo credrent quid ue ſentirent. Ubi apo ſtolus petrus p reuelationē ſūmi patris corpea ſupans ⁊ humana trāſcēdens uidit oclis mētis filiū dei uiui. et cōfeſſus eſt gl̃az deitatis: quia non ad ſolam reſpexit ſubſtantiam carnis ⁊ ſāgui nis ¶ Aſſūpſit ieſus diſcip̄los ſuos ⁊ aſcendit in

monteȝ. ⁊ tranſfiguratus ē
ante eos.

POpulum tuū q̄s dn̄e
ppitius reſpice: atq̄ꝫ
ab eo flagella tue iracundie
clement̄ auerte. P.

FRatres: Rogamus
nos ⁊ obſecramus in
dn̄o ieſu: ut q̄ꝫadmodū ac-
cepiſtis a nobis quō uos o
porteat ambulare: ſic ⁊ am
buletis ut habundetis ma
gis. ¶ Uiſionem quam
audiſtis nemī dixeritis do-
nec a mortuis reſurgat fili⁹
hominis:

DEus q̄ conſpicis oī
nos uirtute deſtitui
interius exteriuſq̄ꝫ cuſtodi.
ut ab oībus aduerſitatibus
muniamur in corpore: et a
prauis cogitationibus mū
demur ī mente. Per.

Non repellet dominus ple
bem ſuam. Quia in manu
eius ſunt omnes fines t̄re.
Uenite.

SEnuit autē yſaac: et
caligauerunt ocl̄i ei⁹
⁊ uidere nō poterat. Uoca
uitq̄ꝫ eſau filium ſuuȝ maio
rē: et dixit ei: Fili mi. Qui
reſpōdit. Adſum. Cui pat̄.
Uides inquit q̄ ſenuerim:
⁊ ignoreȝ dieȝ mortis mee
Sume arma tua: pharetrā
⁊ archum: ⁊ egredere foras
Cūq̄ꝫ uenatu aliq̄d appre-
henderis fac mihi inde pul-
mentū ſicut uelle me noſti
et affer ut comedam: ⁊ be-
nedicat tibi aīa mea anteq̄ꝫ
moriar. ¶ Tolle arma tua
pharetraȝ et archuȝ ⁊ affer
de uenatione tua ut come-
dam. Et benedicat tibi aīa
mea. Cūq̄ꝫ uenatu aliq̄d
attuleris: fac m̄ inde pul-
mētū ut comedā. Et.

QUod cum audiſſet re
becha et ille abiiſſet
in agrum: ut iuſſionem pa
tris expleret: dixit filio ſuo
iacob. Audiui patrem tuū
loquēteȝ cū eſau fratre tuo

19

et dicentem ei. Affer mihi de uenatione tua et fac cibos ut comedam: et benedicam tibi coram domino anteq̃ moriar Nunc ergo fili mi: acquieſce conſilijs meis: et pergens ad gregem affer mihi duos edos optimos: ut faciam ex eis eſcas pr̃i tuo: quibus libent̃ uescitur. Quas cum intuleris et comederit. bñdicat tibi priuſq̃ moriatur.
Ecce odor filij mei ſic̃ odor agri pleni quem benedixit dominus creſcere te faciat deus ſicut arenam maris. Et donet tibi de rore celi benedictionem. ¶ Deus autem omnipotens benedicat tibi atq; mltiplicet. Et
Cui ille reſpõdit Noſti q̃ eſau frater meus homo pilloſus ſit: et ego lenis. Si actrectauerit me pater meus et ſenſerit: timeo ne putet me ſibi uoluiſſe illudere: et inducat ſr me maledictionem pro benedictione. Ad quez mater In me ſit ait iſta maledictio fili mi. tãtũ audi uocẽ meaz ⁊ affer que dixi. Abijt ⁊ attulit: deditq̃ mr̃i ſue.
Det tibi deus de rore celi ⁊ de pinguedine terre habũdantiam. ſeruiant tibi tribus populi. Eſto dominus fratrum tuorum ¶ Et incuruentur ante te filij mr̃is tue. Eſto.
Portabat rebecha geminos in utero fr̃es: ante ortus prĩcipia bellatores. Certantes filios mat̃ ante ſentijt q̃ nouit. ante patitur q̃ uidet. ante ſuſtinet q̃ agnoſcit. Licuit filiorum bella ſentire: quos nũdum licuit generare.
Dum exiret iacob de terra ſua uidit gloriam dei et ait Quã terribilis ẽ locus iſte non eſt hic aliud niſi dom⁹ dei et porta celi. ¶ Uere dominus eſt in loco iſto: et

ego neſciebã. Quã ter

CErtamẽ inter frẽs i
utro gerit̃. bellũ inter
natos ↄmittit̃. magna uiſce
ra quatiunt̃. Nec ad ortus
pricipia pperat̃: ſz añ prin
cipia noua certamina cele-
brant̃. Uellez cãs tãti certa
minis noſcere: uellez iſtius
pugne negocia tractare
Si dñs ds me⁹ fuerit mecũ
i uia iſta p quã ego ãbulo:
et cuſtodierit me: et dederit
m̃ panez ad edendũ: ⁊ ueſti
mentũ quo operiar: ⁊ reuo
cauerit me cum ſalute. Erit
mihi dominus i refugiũz ⁊
lapis iſte in ſignum Sur
gens ergo mane iacob tu-
lit lapidem quẽ ſupopſue-
rat capiti ſuo: et erexit i titu
lum: fundenſq; oleum dſup
dixit. Erit.

QUid intercefferat.
Quid factum fue
rat. Que pugnãdi ratio.
Que cauſa uincendi. Quo
expectatore id gerit̃. Quo
iudice celebrat̃. Quid uic
tori promittitur. Quid ui
cto contrario denegatur.
Quis certare docuerat.
Quis pugnare demõſtra-
uerat. Sed notuz ẽ cũctis
iſtorum certamine fratrum
cauſas duoꝝ exprimi popu
loꝝ. ¶Erit mihi dñs in
deum: lapis iſte quẽ erexi
in titulum uocabit̃ domus
dei: ⁊ de vniuerſis que de-
deris mihi. Decimas ⁊ ho
ſtias pacificas offeram tibi
¶ Si reuerſus fuero pro-
ſpere ad domum pr̃is mei.
Decimas

IN illo t̃. Aſſumpſit
ieſus petrũ et iacobũ
⁊ Johannẽ frẽz ei⁹. ⁊ duxit
illos in montez excelſũ ſeoꝛ
ſũ. Et R̸

DIco autẽ uobis. Uere
ſũt aliq̃ hic ſtantes: q̃
nõ guſtabũt mortez: donec
uideãt regnuz dei. Sẽp do⁹
ſic ad p̃mia erigit futura v̾
tutũ: atq; utilez ſecularium

rez uocez eē ꝯtēptuz: ita ēt
īfirmitatē mētis hūane pre
ſentiū remuneratione ſuſtē
tat. ¶ Dixit angl's ad ia-
cob. Dimitte me aurora ē:
reſpōdit ei: nō dimittam te
niſi bn̄dixeris m̄. Et bene
dixit eū i eodez loco ¶ Cū
qꝫ brexiſſet iacob: ecce uir
luctabat̄ cū eo uſqꝫ mane.
et cum uideret ꝙ eū ſupare
nō poſſet: dixit ad eū. Di-
mitte me.

Arduū q̄ppe ē crucez
tollere: et aiaz piculis
et morti corpus offerre: ne
gare qđ ſis: cū uellis eē qđ
nō ſis. Raroqꝫ q̄zuis excel-
ſa v̄tꝰ futuris ꝯmutat p̄n̄tia
Difficille q̄ppe uidet̄ hoibꝰ
ut ſpez picul' emant: dam-
noqꝫ p̄n̄tiū future locū mer
cent̄ etatis ¶ Uidi dn̄z
facie ad faciē. Et ſalua fcā
ē aia mea ¶ Et dixit mihi
nequaq̄ꝫ uocaberis Jacob.
Eſz iſrl' erit nom̄ tuuz.
Ergo bons ¶ Et

et moral' mgr̄ ne q̄s deſpa
tiōe frangat̄ aut tedio q̄m
uite dulcis illecebra cōſtātēr
quoqꝫ mlc̄et affectū: ꝯtinu
uiuendi ſucceſſus fidelibus
policet̄. Erigent eiz ſolatia
ſub metu mortis: magnꝰ qꝫ
amor itegre blādicias ſpei
cum appetite ſalutis errore
cōpēſat. ¶ Cū audiſſet Ja
cob ꝙ eſau ueiret cōtra eū
diuiſit filios ſuos et uxores
dicens: ſi pcuſſerit eſau unā
turmam: ſaluabitur alta. Li
bera me dn̄e q̄ dixiſti mihi
multiplicabo ſem̄ tuū ſicut
ſtellas celi: et ſicut arenā
maris: q̄ p̄ multitudīe nu-
merari nō pōt. ¶ Dn̄e q̄
dixiſti mihi. reuertere i terā
natiuitatis tue: dn̄e q̄ paſcis
me a iuuētute mea. Libera.
¶ Duz iret Jacob de ber
ſabee ꝛ pgeret aram locutꝰ
eſt ei deus dicens. Terram
in qua dormis tibi dabo ꝛ
ſemini tuo. Edificauit ex la
pidibꝫ altare i honorē dn̄i.

fūdens oleū deſup: ⁊ bene-
dixit eū deus dicens. Terrā
¶ Apparuit deus iacob et
benedixit eum: et dixit. ego
ſū de⁹ bethel: ubi unxiſti la
pidē: ⁊ uotū uouiſti mihi.
Creſcere te faciā ⁊ mult-
plicabo te. ¶ Uere dn̄s eſt
in loco iſto: ⁊ ego neſciebā.
Cre. ¶ Dn̄e labia
mea apies ⁊ os meū ānūcia
bit laudē tuam Mibere
¶ Dexta dn̄i fecit vtu
tem: dextera dn̄i exaltauit
me. ¶ Factus eſt adiutor
meus ds me⁹. ¶ Triū pue
rorū cantemus hymnum:
quē cantabant in camino
ignis: benedicentes dn̄ꝫ
Statuit ea ieiūnū et i ſeculū
ſeculi. ꝑceptū poſuit ⁊ non
ꝑtibit. ¶ Frēs rogamus
¶ Aſſumpſit ieſus
diſcipłos ſuos ⁊ aſcendit in
montem. et tranſfiguratus
eſt ante eos. ¶ De⁹ q̄
conſpicis Dn̄e
bonum eſt nos hic eſſe: ſi
uis faciamus hic tria taber
nacula. tibi vnum. moyſi
vnum. ⁊ helye vnū.
Frēs: roga. ¶ Facia-
mus hic tria tabernacula:
tibi unum. moyſi vnum. ⁊
helye vnum
Hec eſt enim uoluntas
dei ſanctificatio ura:
ut abſtineatis uos a fornica
tione: ut ſciat unuſq̄ſq; ue-
ſtrum uas ſuum poſſidere i
ſanctificatione et honore.
¶ Uiſionē quā
uidiſtis nemini dixeritis: do
nec a mortuis reſurgat fili⁹
hominis.
Non eīm uocauit nos
deus i imunditiam:
ſꝫ i ſanctificationē. In xp̄o
ieſu domino noſtro
Dixit dominus
Fratres rogamus
Uiſionem quam uidiſtis.
In illo tempore dix
ieſus turbis iudeorū. Ego
uado et q̄ritis me: et i pcc̄o

uĩo moriemini. Et ℟
Locutus eſt
dominꝰ iudeis dicẽs.
Ego uado et queritis me :
nõ deſiderio. ſed odio . Nã
illum poſteaq̃ꝫ abſceſſit ab
oculis omnium iquiſierunt
⁊ qui oderant et q̃ amabãt
Illi pſequendo : iſti habere
cupiendo.
In pſalmis ait ipſe
dominus p pphãm
Periit fuga a me: ⁊ non eſt
qui requirat animam meã.
Et iterum in alio loco in
pſalmo. Confundantur et
reuereant requirentes aĩam
meam . Culpauit qui non
requirerent: damnauit qui
requirerent.
Saluum eſt enim non
querere animam xp̃i
ſed quomodo eam queſie-
runt diſcipuli. Et maluꝫ eſt
querere animam xp̃i : ſed
quomodo eã queſierũt iudi
Illi eiꝫ ut haberent : illi ut
perderent. Deniqꝫ iſti quia
ſic querebant amore malo
corde peruerſo: quid ſequent
adiunxit Queritiſ me: ⁊ ne
puteris quia bene me que-
ritis. i pccõ uĩo moriemini.
Hoc eſt xp̃ꝫ male querere
in peccato ſuo mori. Hoc
eſt illum odiſſe: p queꝫ ſoli
poſſet ſaluus eſſe
Ego principium qui et lo-
quor uobis.
Preſta q̃s om̃ps deus: ut
familia tua q̃ ſe affli-
gendo carnem ab alimẽtis
abſtinet: ſectando iuſticiam
a culpa ieiunet. Per
Qui me miſit mecum eſt.
et non relinquit me ſolum.
quia que placita ſunt ei fa-
cio ſemper.
Adeſto ſupplicationi-
bus nr̃is om̃ps deus: ⁊
quibus fiduciã ſpande pie-
tatis indulges : et conſuete
miſericordie tribue benignus
effectum. Per
In illo tpr̃e. Locutus
eſt ieſus ad turbas:

ꝛ ad diſcipl'os ſuos dicens. Sr̄ cathedrā moyſi ſederūt ſcribe ꝛ pharíſei. Et reliq̄.

Quid māſueti⁹: q̄d be nignus dn̄o. Tēptat' a pha riſeis. ↄfrigētur īſidie eorū Et ſm pſalmiſtā. Sagitte paruuloꝝ fcē ſūt plage eoꝝ Et nihiloīn⁹ pp ſacerdotū et nois dignitatez hortatur ppl'os ut ſubiciant' eis. non opa ſꝫ doctrinā ↄſideratēſ

Quod aūt ait ſr̄ cathedrā moyſi ſede rūt ſcribe ꝛ pharíſei p ca thedrā doctrinā legiſ oñdit Ergo ꝛ illud qđ dr̄ i pſalō in cathedra peſtilentie non ſedit: ꝛ cathedras uēdentiū colūbas euertit. et p cathe drā doctrinā dbem⁹ accipe.

Alligāt āt onera grauia ꝛ iportabilia: ꝛ imponunt ea in humeros hominū. digito āt ſuo no lūt ea mouere. Hoc gn̄alit̄ aduerſus omnes magiſtros dictū eſt: q̄ grandia iubent ꝛ minora nō faciūt. Notā duz aūt q humeri et digiti ꝛ onera. ꝛ uicula q̄b⁹ alligā tur onera ſpūaliter ītellige da ſūt ¶ Unus eſt eī magiſter ur̄ qui in celis ē xp̄s dn̄s.

Perfice q̄s dn̄e beni gnus i nobis obſuā tie ſcē ſubſidiū: ut que te au ctore facienda cognouimus te operāte ipleamus. p. Oēs aūt uos fr̄es eſtis: et p̄rez nolite uocare uobis ſr̄ fraz. eſt eiz pat' ur̄ q̄ i celis ē nec uocemini magiſtri q̄a mgr̄ ur̄ vn⁹ ē xp̄s

Propitiar̄ dn̄e ſuppli cationibus nr̄is: ꝛ aiarum nr̄aꝝ medere langoribus: ut remiſſione pcepta in tua ſēp bn̄dictione letemur. p.

In illo tp̄e. Aſcēdēs ieſus ierosolimā: aſſumpſit xij. diſcipl'os ſuos ꝛ ait illis Ecce aſcēdim⁹ ierosolimā ꝛ

filius hoīs tradet̄ pn̄cipibꝫ ſacerdotum ⁊ ſcribis. ⁊ con dēnabūt eū morte. Et ℟.

Conſiderādū ē q̄ mat̄ filioꝝ zebedei cū filijſ et ꝑ filijs petat. Mater eſt utiqꝫ cui pro filioꝝ honore ſollicite īmoderatioꝛ quidē ſꝫ tn̄ ignoſcenda m̄ſura uotoꝝ eſt.

Etqꝫ mater etate lō-geua. ſtudio religioſa ſolatio deſtituta. q̄ tūc tp̄ riſ qn̄ ul̄ uiuāda uel alenda foret ualide prolis auxilio a-beſſe ſibi liberos patiebat̄: et voluntatis ſue mercedeꝫ ſequentium xp̄ꝫ pretulerat filioꝝ. qui pria uoce uocatī a domino ut legim⁹ relictis retibus et patre: ſecuti ſūt eum.

Hec igit̄ ſtudio m̄rne ſedulitatiſ idulgētioꝛ obſecrabat ſaluatorē dicēs. Dic ut ſedeant hi duo filij mei: vnus ad dexteram: ⁊ alius ad ſiniſtram in regno tuo. Et ſi erroꝛ pietatis: tn̄ erroꝛ eſt. Neſciūt ei uiſcera materna patientiam. Et ſi uoti auara: tn̄ uenerabilis cupiditas: q̄ nō pecunie eſt auida ſed g̃re ¶ Ecce aſcendimus ierosolimam: ⁊ filius hoīs tradetur ad cru cifigendum

Populum tuum dn̄e propitius reſpice: et quos ab eſcis carnalibus p̄cipis abſtiere: a noxijs quoqꝫ uicijs ceſſare cōcede. Per

¶ Tradet̄ ei gētibꝫ ad illudendū et flagellandū ⁊ crucifigendum

Deus innocentie reſti tutoꝛ et amatoꝛ dirige ad te tuoꝝ corda fuorū ut ſp̄s tui feruoꝛe concepto ⁊ ī fide īueniantur ſtabiles ⁊ ī opere efficaces. Per:

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipul̄ ſuis parabolam hāc Homo quidaꝫ erat diues:

ꝛ iduebatˀ purpura ꝛ byſſo ꝛ epulabatur quotidie ſplē vide. Et ℞

IN vbis ſacri eloquij frēs kmī prius ſuan da ē vitas hyſtorie: ꝛ poſt modū requirenda ſpiritualˀ itelligentia allegorie. Tunc nāq3 allegorie fructus ſuauiter carpitˀ: cū prius p hyſtoriā vitatis radice ſolidatˀ

SEd q̄a nō nūq3 allegoria fidem edificat: ꝛ hyſtorie mortalitatez uos qui auctore do iā fideli bus loq̄mur nō ab re credimus ſed ipm loquendi ordinem poſtponamus: q̄tinus qui fidem iam firmam tenetis prius de allegoria aliquid audire debeatis. Et quod uobis de mortalitate hyſtorie ualde eſt neceſſariū. hoc in expoſitionis nr̄e ordine ſeruetur extremum. Quia ea plerūq3 ſolent melius recoli q̄ contingit poſt modum audire.

SEnſus ergo allegoricos ſub breuitate tranſcurrimus: ut ad moralitatis latitudīez citius uenire ualeamus. Homo q̄daz erat diues: ꝛ iduebatur purpura ꝛ byſſo: et epulabatur quotidie ſplendide. Quem frēs kmī: quez diues iſte q̄ induebatˀ purpura ꝛ byſſo: ꝛ epulabatur quotidie ſplē dide niſi iudaicum populū ſignificat. qui cultuz uite exterius habuit: qui accepte legis delicijs ad nitorez uſus eſt glīe: non ad utilitatem. Quez vō lazarus ulceribuſ plenus niſi gentilez poplm̄ figuraliter exprimit: q̄ duz ꝯuerſus ad deū pccā ſua cō fiteri nō erubuit.

Fili recordare quia recepiſti bona in uita tua. ꝛ lazarus ſimilter mala.

PReſta nobis q̄s dn̄e auxiliū grē tue: ut ie iunijs et orōibꝰ ꝯueniētˀ itē ti libereūr ab hoſtibꝰ mētis

ꝛ corporis. Per
Diues ille guttaȝ aq̄ petijt
qui micas panis lazaro ne
gauit.
ADeſto dn̄e famulis
tuis: ꝛ ꝑpetuā beni
gnitateȝ largire poſcētibȝ:
ut his q̇ te auctore ꝛ guber
natore gloriant̄ ꝛ ꝯgregata
reſtaures: ꝛ reſtaurata con-
ſerues. Per
IN illo t̄. Dixit ieſus
diſcipul' ſuis ꝛ tur-
bis iudeoꝝ. Hō̄ erat pr̄fa-
milias q̇ plātauit uineaȝ: et
ſepe circūdedit eā Et R̷.
PLeriq̄ȝ uarias
ſignificatioēs d̄ uinee
appellatione deriuant. Sed
euident̄ yſaias vineam dn̄i
ſabaoth domuȝ iſrl' eē cō-
memorat. Hanc uineā: q̇s
ali⁹ niſi d̄s ꝯdidit: Hic eſt
ergo q̇ locauit ꝛ pegre pro
fectus ē Nō q̇a ex loco ad
locuȝ ꝓfect⁹ ē dn̄s: q̇ ubiq̄ȝ
ſp p̄ns ē: ſȝ q̇a p̄ntioꝛ ē dili
gētib⁹: negligētib⁹ abē

MUltis āt tp̄ib⁹ abſuit
ne ꝓpꝛea uideret̄ ex-
actio. Nā quo īdulgētioꝛ li
beralitas: eo īexcuſabilioꝛ p
uicatia. Un̄ bn̄ ſc̄m matheū
hēs: q̇a ꝛ ſepe circūdedit eā
hoc ē diuine cuſtodie muni
tiōe uallauit: ne facile pateꝛ
ī curſibȝ beſtiaꝝ.
ET fodit ī ea torcular
Quō̄ itelligimus q̇d
ſit torcular niſi q̇a forte p̄s
d̄ torclaribȝ īſcribūt: eo q̄
ī his miſteria dn̄ice paſſiōis
mō̄ muſti ſcō̄ feruēte ſp̄u p
phāꝝ ardēti⁹ eſtuarūt. De
niq̄ȝ ebrij putabant̄ quibȝ
ſp̄s ſc̄s īundabat
Malos male pdet: et uineā
ſuā locabit alijs agricol': q̇
reddāt ei fructū tp̄ib⁹ ſuis
DA q̄s oṗs d̄s
ut ſacro nos purificā
te ieiunio: ſinceris mētibus
ad ſc̄ā uētura facias puēire.
Querētes eū tene
re timuerūt turbam: q̇a ſicut
ꝓphāȝ eū hēbant.

DA q̄s dn̄e pp̄lo tuo⁊
ſalutē mētis ⁊ corpis
ut bonis opib⁹ īherēdo: tue
ſemp v̄tutis mereamur p-
tectiōe defendi. P.

IN il' t. Dix ieſus d. ſ
pabolā hāc. Hō q̄dā
hūit duos filios: et dixit a-
doleſcentior ex illis patri.
Pater da mihi portionem
ſubſtantie que me cōtingit
Et R̄.

VIdes q̄ diuinū patri
moniū petētib⁹ dat.
Ne putes culpā pr̄is qđ a-
doleſcētiori dedit. Nulla dī
regno īfirma etas: nec fides
grauat' ānis. Ip̄e certe ſe iu
dicauit idoneū q̄ popoſcit.
Atq3 ut nō receſſiſſ3 a pr̄e
īpedimētū neſciſſ3 etatis
Pr̄ peccaui ī celū ⁊ corā te:
iā nō ſū dign⁹ uocari filius
tu⁹. Fac me ſic̄ vnū ex mer
cenarijs tuis. ¶ Quāti mer
cenarij ī domo pr̄is mei ha
būdāt panib3: ego v̄o hic fa
me peo. Sgā ⁊ ibo ad prēm
meū ⁊ dicā ei. Fac

SEd poſtea q̄3 pegre
pfect⁹ ē: merito er-
go pdit pr̄imoniū: qui rece
ſſit ab eccl'ia. Poſtea q̄3 do
mū iq̄t priā3 derelinq̄ēs: pe
gre pfect⁹ ē ī regionē lōgi
quā. Quid ergo lōgiquius
q̄3 a ſe recedere: nec regio-
nib3 ſ3 moribus ſeparari:
ſtudijs diſcretū eē nō t'ris:
⁊ q̄ī īfuſo luxurie ſecularis
eſtu diuortia hr̄e ſcōꝝ

ET ei qui ſe a xp̄o ſe-
parat exul eſt prie:
ciuis eſt mūdi. Sed nos nō
ſumus aduene atq3 pegrini
ſ3 ſumus ciues ſanctorū ⁊
domeſtici dei. Qui enim
eramus longe facti ſumus
prope in ſanguine xp̄i. Nō
inuideamus de longinqua
regione redeuntibus: quia
et nos fuimus in regione lō
ginqua: ſicut yſaias docet
Sic enim habes. Qui ſe
debant in regione vmbre
mortis lux orta eſt eis.

¶ Uadā ad prēꝫ
meuꝫ ⁊ dicam ei. pr̄ fac me
ſicut unum ex mercenarijs
tuis.

DA q̄s dn̄e nr̄is effcm̄
ieiunijs ſalutarem: ut
caſtigatio carnis aſſumpta
ad nr̄aꝝ uegetationē tran-
ſeat aīaꝝ. Per

FRatres Eſtote imi-
tatores dei ſicut filij
kmi: ⁊ ābulate in dilectione
ſicut et xp̄s dilexit nos: et
tradidit ſemetip̄m ꝓ nobiſ
oblatione ⁊ hoſtiam deo in
odorem ſuauitatis

Dixit aūt pr̄ ad ſuos ſuos
cito ꝓferte ſtollā primā: ⁊
īduite illum: ⁊ date anulum
in manu eius. et calciamēta
ī pedibuꝫ eius

QUeſumꝰ omnipotēs
deus: uota humiliuꝫ
reſpice: atq3 ad defenſioneꝫ
nr̄aꝫ: dexteram tue maieſta
tis extende. Per

¶ Uenite
adoremus dominum. Qui
fecit nos. ¶ Ueite

IOſeph cum eſſet ſe-
deci annorum paſce
bat gregem cum fratribus
ſuis adhuc puer. Et erat
cum filijs balle. et zelphe
uxorum patris ſui. Accu-
ſauitq3 fratres ſuos apud
patrem crimine peſſimo.
Jſrael autem diligebat io-
ſeph ſuper omnes filios ſu
os: eo q̄ in ſenectute genu
iſſet eum. Fecitq3 ei tunicā
polimitam. Uidentes autē
fratres eius q̄ a pr̄e plus
cunctis filijs amaretur. ode
rant eū: nec poterant ei q̄cq̄3
pacifice loq̄. ¶ Uidentes
ioſeph a longe. loquebant̄
mutuo fratres eiuꝫ dicētes
ecce ſōniator noſter uenit.
Uenite occidamus eum: ⁊
uideamus ſi ꝓſint illi ſōnia
ſua. ¶ Cūq3 uidiſſet ioſeph
frēs ſui q̄ a pr̄e cūctis fribꝰ
pluꝫ amaret̄ oderāt eū: nec
poterant ei q̄cq̄3 pacifice loq̄
vnde ⁊ dicebāt: Ueite

ACcidit quoqꝫ ut uiſū
ſōniū referret fribus
ſuis: q̄ cā maioris odij ſeia
riuz fuit. Dixitqꝫ ad eos.
Audite ſōniuz meū qđ uidi
putabā uos ligare uos ma
nipl'os ī agro: et q̄ſi ꝯſurgerē
manipulū meū ⁊ ſtare: uros
qꝫ manipl'os circūſtātes a-
dorare maipulū meū. Re-
ſpōderūt frēs ei⁹. Nūq̄d rex
nr̄ eris: aut ſubitieūr ditioī
tue. ❡ Dixit iudas fribus
ſuis ecce hyſmaelite trāſeūt
uenite uenūdet: et man⁹ nr̄e
nō polluant. Caro ei ⁊ frat
nr̄ eſt. ❡ Quid ei ꝓdeſt ſi
occiderim⁹ frēz nr̄z: ⁊ cela-
uerim⁹ ſāguinez ipi⁹: meli⁹
ē ei ut uenūdet. Caro
NEc ergo cā ſōniorūz
atqꝫ ſmonū: īuidie et
odij fomitē miſtrauit. Ali-
ud quoqꝫ uidit ſōniū: quod
narrās frib⁹ ait. Uidi p ſō-
niū q̄ſi ſolē et lunā. ⁊ ſtellas
xj. adorare me. Quod cuz
pr̄i ſuo et frib⁹ retuliſſz: in-
crepauit eū pr̄ ⁊ dix̄. Quid
ſibi uult hoc ſōniū qđ uidi-
ſti. Nūq̄d ego et mar̄ tua ⁊
frēs tui adorabimus te ſup
trā. ❡ Extrahentes ioſep
de lacu uendiderūt hyſmae
litis triginta argēteis. Re-
uerſuſqꝫ Ruben ad puteū.
⁊ cū nō īueniſſet eum ſcidit
ueſtimenta ſua cnm fletu et
dixit puer non conparet: et
ego quo ibo ❡ At illi in
tincta tunica ioſeph ī ſan-
guie edi miſerūt q̄ ferret eā
ad patrem et diceret. uide
ſi tunica filij tui ſit. an non
Reuer.

MIttitur a iacob pr̄e
ſanctiſſimo Ioſeph
ſanctus ad fratres
qui ſalutem patris ad illos
⁊ illorum ad patrem affer-
ret. ut inter abſentes: medi-
us utriuſqꝫ ſalutis nuncius
extitiſſet: et quod de ſe-
metipſis abſentes ſcire non
poterant: Ioſeph referente
cognoſcerent: et diſiunctos

huius relatio iūgeret quos
locoꝝ diuerſitas ſepabat
Uidens iacob ueſtimēta io
ſeph: ſcidit ueſtimēta ſua cū
fletu et dixit. Fera peſſia de
uorauit filiū meū ioſeph
Tulerūt aūt frēs eiꝰ tunicā
illiꝰ mittētes ad prēz. quaz
cū cognouiſſet pr̄ ait. Fera
QUez cū ueiente
de lōge cōſpicerent:
ecce iquīt. ecce ſōniator ille.
Ueite itaqꝫ occidamꝰ illū:
ꝛ uideamꝰ qd illi pſit ſōnia
ſua. O nephāda rabies ini-
quoꝝ. Nō lꝫ ioſeph: non lꝫ
inqꝫ ipunitū eē q bonus ē.
ñ lꝫ meliorē tutū eē cū mal'
ꝛ qi inuidi aliquid perdant
aut diſpendiū alicuiꝰ rei in-
currāt: ſic bonorū uita detri
mentū ē peſſioꝝ ¶ Ioſeph
dū itraret i trām egypti lin
guā quaz nō nouerat audi-
uit. manꝰ eiꝰ i laboribꝫ fuie
rūt. Et lingua eiꝰ iter prici
pes loqbat' ſapiētiam.
Humiliauerūt i cōpedibus
pedes eiꝰ. ferrū ptrāſijt ani
mā eiꝰ donec ueiret ūbū eiꝰ
CElāt māſuetū / Et
iuidi. modeſtū ſupbi.
probū iprobi. mitē tumidi
inimica emulatiōe laceſſūt.
Patitur ꝛ ioſeph ſāctus in-
nocētis uite iuidiā. ꝛ emlos
i ſe frēs ſcā excitat uita. Bo
nū mali uidere nō poſſunt.
Deiqꝫ ueientez ad ſe lace-
rāt: ſeuiunt. necare feſtināt.
Nolunt meliorem uiuere:
ne degeneres ipi poſſent in
properia ſuſtinere. ¶ Me
mento mei dum bene tibi
fuerit. Ut ſuggeras phara-
oni ut educat me d iſto car
cere. quia furtiz ſublatꝰ ſuꝫ
ꝛ hic innocens in lacum mi
ſſus ſum. ¶ Tres enim
adhuc dies ſunt poſt quos
recordabitur pharao mini-
ſterij tui: ꝛ reſtituet te i gra
duz priſtinum. tūc memēto
mei. Ut.
IN illo tēpore Erat
ieſus eiciēs demoniū

et illud erat mutū. Et cum
eieciſſet demoniū locutus ē
mut⁹: ⁊ admirate ſūt turbe
Et ℟
NUnc oblatus eſt ieſu
dmoniac⁹ exiſtēs cec⁹
⁊ mutus. et curauit euꝫ: ita
ut loq̄ret̄ ⁊ uideret. Tria ſi
gna ſimł' i uno hoīe ꝑpetra
ta ſūt. Cecus uidet. mut⁹ lo
q̄tur. poſſeſſus a demone
liberat̄ ¶ Merito hec pati
mur: q̄a peccauim⁹ i fratrē
nr̄ꝫ uidētes āguſtias aīe ei⁹
dū dep̄caret̄ nos et nō au-
diuim⁹. Idcirco ueit ſr̄ nos
tribulatio. ¶ Dixit ruben
fribꝫ ſuis: nūq̄d nō dixi uo
bis. nolite peccare i pueꝝ:
⁊ n̄ audiſtis me. Idcir
QUod ⁊ tūc carnaliter
factū ē. hoc quottidie
iplet̄ i cōuerſione credētiū:
ut expulſo demone primū
dei lum̄ aſpiciāt. deinde in
laudes dei tacentia pri⁹ ora
laxent̄. Jeſus aūt ſciēs cogi
tatiōes eoꝝ dixit eis. Omē

regnū diuiſū ꝯ̄ ſe. deſolabit̄
Turbe ſtupebāt et ꝯfitebāt̄
euꝫ: q̄a tanta ſigna faciebat
fili⁹ dd ¶ Dix̄ ruben fribꝫ
ſuis: nunq̄d non dixi uobis
nolite peccare i puerum: et
nō audiuiſtis me. En ſan-
guis eius req̄rit̄ ¶ Merito
hec patimur: q̄a peccauim⁹
i frēꝫ nr̄ꝫ uidentes āguſtias
aīe eius dū dep̄caretur nos
⁊ nō audiuimus. En
PHariſei uero opa xp̄i
principi demoniorū
deputabant. Quibus dn̄s
nō ad dicta: ſꝫ ad cogitata
rn̄dit: ut uel ſic cōpellerētur
credere potentie eius: qui
cordis uidebat occulta. Si
ſathanas ſathanam eicit:
aduerſus ſe diuiſus ē. Quo
modo ergo ſtabit regnum
eius? Non poteſt ciuitas
⁊ regnum contra ſe diuiſuꝫ
ſtare. ¶ Lamentaba-
tur Jacob de duobus filijs
ſuis: heu me dolens ſum
de Joſeph perdito: ⁊ triſtis

nimis ꝺ beniamin ducto ꝑ
alimonijs. Precor celeſtem
regē: ut me dolentez nimiū
faciat eos cernere ¶ Pro-
ſternens ſe iacob uehement
cū lacrimis ꝓnus ī t̃ra ⁊ a-
dorans ait. Pre ¶ Tollite
hic uobiſcū munera ⁊ ite ad
dn̄z t̃re: ⁊ cū īueneritis ado
rate eū ſup t̃rā. De⁹ āt me⁹
faciat eū uobis placabilem
⁊ remittat hūc frēz uobiſcū
⁊ eū quē tenet ī uīclis
Sumite de optis t̃re frugi-
bus in uaſis ur̄is: et deferte
uiro munera. De⁹ ¶ Iſte ē
frat̃ ur̄ minim⁹ de quo dīre
ratis m̄: deus miſeat̃ tui fili
mi. Feſtinauitq̄ ī domo et
plorauit. qr erūpebāt lacrīe
⁊ nō potat ſe cōtinere
Attolēs autē ioſeph ocl'os
uidit beniamī ſtātē: ↄmota
ſūt oīa uiſcera ei⁹ ſr̄ f̄re ſuo:
Fe. ¶ Dixit Ioſeph xi. fra
tribus. ego ſū ioſeph quem
uēdiſtis in egyptum: adhuc
uiuit pat̃ nr̄ ſenior dē quo

dixeratis mihi Ite adducite
eū ad me ut poſſit uiuere.
¶ Bienniuz eſt eiz q̄ cepit
eē fames ī t̃ra: adhūc reſtāt
anni q̄nq̄z: quib⁹ nec arari
poterit: nec meti. Ite
Nūciauerūt iacob dicētes.
Ioſeph filius tuus uiuit. et
dn̄at̃ ī tota t̃ra egypti quo
audito reuixit ſp̄s ei⁹ et dīc̃
ſufficit m̄. Uadā et uidebo
eū anteq̄z moriar. ¶ Cūq̄
audiſſet iacob q̄ filius eius
uiueret: q̄ſi de graui ſomno
euigilans ait. Uadaz
Fac beigne ī bona uolūtate
tua ut edificent̃ mun ierl'ꝫ
¶ Miſere. ¶ Dn̄s
m̄ adiutor eſt: non timebo
q̄d faciat m̄ homo ¶ De⁹
miſereatur nr̄i et benedicat
nos. ¶ Uim uirtutis ſue
oblitus eſt ignis. ut pueri
tui liberarentur illeſi.
Sol et luna laudate deum:
quia exaltatum eſt nomen
eius ſolius ¶ Fratres
eſtote ¶ Cum fortis

armatꝰ cuſtodit atriū ſuū: ĩ pace ſūt oĩa q̄ poſſidet Queſumꝰ ops ¶ Et cū eieciſſet ieſus demonium locutꝰ ē mutꝰ: ⁊ admirate ſūt turbe. ¶ Si ĩ digito dei eĩcio demonia: ꝑfecto puenit ĩ uos regnū dei ¶ Frēs eſtote. ¶ Qui nō colligit mecum diſꝑgit: ⁊ q̄ non eſt mecū ꝯ me eſt

Hoc āt ſcitote ĩtelligētes: q2 oīs fornicator aut imūdus: aut auarꝰ. q̇d eſt ydoloꝝ ſuitꝰ. nō hēt hereditatē ĩ regno xp̄i et dei. ¶ Cū imūdus ſp̄us exierit ab hoīe: ābulat ꝑ loca ĩaquoſa q̄rens requiem ⁊ nō ĩuenit.

Eratis ei aliqñ tenebre: nūc āt lux ĩ dño ut filij lucis ābulate fructus ei lucis ē ĩ oī bonitate et iuſticia ⁊ ꝟitate. ¶ Dix̄ dñs ¶ Frēs eſtote. Extollens q̄dā mulr̄ uocē de turba dixit. beatus uenē q̄ te portauit: ⁊ ubera q̄ ſuxiſti: at ieſus ait illi. q̇n ymo: bti q̄ audiūt ꝟbuȝ dĩ ⁊ cuſtodiūt illud ¶ Queſumus ops.

Dominꝰ deꝰ nr̄ nolēs aliqueȝ nr̄ȝ perire excolēs eccl'iaȝ ſuā uelut agrū ſuū: q̄rēs fructū ď arboribȝ ſuis anteq̄ȝ tp̄s ſecuris adueniat: cui neceſſe erit infructuoſas arbores amputare nō ceſſat nos ad̄monere: ut cū tp̄s ē nobis cū dĩ adiutorio: dū ĩ nr̄a ptāte ꝯſiſtit: bōa opa faciamus. Cū eiȝ trāſierit tp̄s bñ opandi: nō reſtat niſi recipiendi

Nemo tibi dicturus ē poſt reſurrectioēȝ mortuoru ĩ regno dei: frāge eſurienti paneȝ tuū et egenos uagoſq3 induc in domum tuam: quia non inuenies eſurientem neq3 egentem. Nemo dicturus ē ueſti nudum: ubi omniū tunica immortal' erit. Nemo dicturꝰ

eſt ſuſcipe pegrios: ubi oēs
i pria ſua uiuēt. Nā modo
ſum⁹ idē pegrini.

NEmo tibi dicet uiſi-
ta egrū: ubi ē ſēpit̄na
ſanitas. Nemo dicet ſepelli
mortuū. ubi mors morieť.
Iſta oia pietatis officia i vi
ta et̄na neceſſaria nō erunt
ubi ſola pax erit ⁊ leticia ſē
pit̄na. ¶ Amen dico
uobis: q̄a neō ꝑphā acce-
ptus ē i pria ſua

COrdibꝫ nr̄is q̄s dn̄e
gr̄aꝫ tuā ifūde: ut ſi-
cut ab eſcis corporalib⁹ ab
ſtinem⁹: ita ſēſus quoqꝫ no
ſtros a noxijs retrahamus
exceſſib⁹. P. ¶ Ieſus
aūt trāſiēs ꝑ mediū illoruꝫ
ibat.

SUbueniat nobis do-
mine mīa tua: ut ab
iminētibus pccōꝝ nr̄orum
picul': te mereamur ꝑtegen
te eripi: te liberāte ſaluari.
Per.

IN illo t. Reſpiciēs
Ieſus i diſcipl'os ſuos dixit
ſymoīpetro. Si peccauerit
i te frat' tu⁹: uade ⁊ corripe
eū iter te ⁊ ipꝫ ſolū. Et R.

QUare illuꝫ corripis:
Quia doles ꝙ pec-
cauit i te. Abſit. Si amore
tuo id facis: nihil facis. Si
amore illi⁹ facis optie facis
Deniqꝫ i ipis ꝯbis attende
cui⁹ amore id facere debeas
utrū tui an illi⁹. Si te audie
rit inq̄t: lucratus eris frem
tuum. Ergo propter illum
fac ut lucreris illum. Sic la
ciendo lucraris: niſi feciſſes
perierat.

QUid eſt ergo ꝙ pleri
qꝫ homines iſta pcca
cōtemnūt et dicunt: q̄d ma
gnū feci: ſi in hominē pecca
ui. Noli cōtemnere ſi ho-
minē peccaſti. Uis noſce q̄
i hoieꝫ peccādo piſti. Si te
ille i quē peccaſti corripue
rit it' te ⁊ ipꝫ ſolū: ⁊ audie
ris illū: lucrat⁹ ē te.

QUid eſt lucratus eſt
te. niſi quia perieras
ſi non lucraretur te. Nam
ſi nõ perieras quomodo te
lucratus eſt. Nemo ergo
cõtẽnat q̃n peccat in fratrẽ
Ait eiꝫ i quoddã loco apl's
Sic aũt peccãtes in fratres
⁊ pcutientes cõſciaꝫ eoꝝ i-
firmã: i xp̃ꝫ peccãt. ideo
q̃a mẽbra xp̃i oẽs ſci ſum⁹
¶ Si duo ex uobis
cõſenſerit ſuper t̃ram de oi
re quãcũqꝫ petierit fiet illis
a p̃re meo dicit dñs.

EXaudi nos ops ⁊ mi
ſericors ds: ⁊ cõtinẽ
tie ſalutaris ꝓpitius dona
cõcede. Per. ¶ Ubi duo
ul' tres cõgregati fuerint in
noie meo: i medio eoꝝ ſum
dicit dominus.

TUa nos dñe ꝓtectio
ne defende: et ab oĩ
ſemp iniq̃tate cuſtodi.

IN ill' t. Acceſſerunt
ad ieſuꝫ ab ieroſolis
ſcribe et phariſei dicentes:
Quare diſcipl'i tui trãſgre
diũt traditioẽſ ſenioꝝ. Et R.

MIra phiſeoꝝ ſcribaꝝ
qꝫ ſtulticia. Dei filiũ
arguũt: q̃re diſcipl'i ei⁹ hoꝫ
traditioẽs et ꝑcepta ñ ſuet.
Nõ ei lauãt manus ſuas cũ
panem mãducãt. Man⁹: i.
opa nõ corpis ſꝫ aie lauãde
ſũt: ut fiat i ill' ṽbũ dei. Ipe
ãt rñdens ait ill'. Quare et
uos trãſgredimi mãdatũ di
ꝓpt' traditionẽ uraꝫ.

HAlſã calũniã ṽa rñſi
one ꝯfutat. Cũ iquit
uos pp traditionẽ hom p̄-
cepta di negligatis: q̃re di-
ſcipl'os meos arguẽdos cre
ditis q̃ ſenioꝝ iuſſa puipen-
dãt: ut ſcita dei cuſtodiant.
Nã ds dix̃. Honora p̃rem
tuũ ⁊ m̃rẽ tuã: ⁊ q̃ maledi
xerit p̃ri ul' m̃ri morte mo-
VOs ãt dicitis riat.
Qcũqꝫ dixerit p̃ri aut
m̃ri munus qdcũqꝫ ẽ ex me ti
bi ꝓderit: ⁊ ñ honorificabit

patrem ſuum aut matrem. Honor i ſcripturis nõ tãtũ in ſalutationibus et officijs deferẽdis q̃tũ i elemoſinis ac numerum oblatione ſentitur. Honora inquit apl̃s uiduas: que uere uidue ſũt. Hic honor donum itelligi̋ ¶ Audite ⁊ itelligite traditiones quas dominus dedit uobis.

PReſta nobis q̃s dñe ut ſalutarib⁹ ieiunijs eruditi a noxijſquoq; uicijs abſtinentes propitiationez tuaz facilius ĩpetrem⁹. Per ¶ Non lotis manibus manducare: non coinq̃nat hoiez.

COncede q̃s ops de⁹: ut q̃ protectionis tue gr̃az q̃rimus: liberati a malis oibus ſecura tibi mẽte ſ̄uiamus. Per.

IN ill̃ t̃. Surgẽs ieſus de ſynagoga itroiuit in domum ſymonis. Socrus autem ſymonis tebat magnis febrib⁹. Et ℟.

VIde clementiaz ſaluatoris: nec idignatiõe cõmotus nec ſcelere offenſus: nec iiuria uiolatus iudeam deſerint. Quin etiã in memor iiurie. memor clemẽtie: nuc docendo nũc liberãdo: nunc ſanando plebis corda demulcet.

ET bñ ſanctus lucas uirum a ſpũ neq̃tie liberatum ante premiſit: et ſubſtituit femine ſanitatẽ. Utrũq; eiz ſexum dominuſ curatur⁹ aduenerat. Et prior ſanari debuit q̃ prior ſanatus eſt. Nec p̃mitti illa debuit: q̃ mobilitate magiſ ai q̃z prauitate peccauerat.

SAbbõ dñice medicie opa cepta ſignificãt: ut ide creatura noua icipet ubi uet⁹ creatura añ dſinit Nec ſub lege ẽẽ oi filiũ: ſed ſup̃ legẽ i ipo p̃icipio deſignaret. nec ſolui legem ſed

adiplere ¶ Exibāt autē demonia a multis clamātia ꝛ dicētia q̄a tu es xp̄s filius dei. ꝛ increpans nō ſinebat ea loqui: q̄a ſciebāt ip̄m eē xp̄m.

Magnificet te domine ſanctoꝝ tuorū coſme ꝛ damiani bt̄a ſolēnitas. q̄ ꝛ illꝰ gl̄aꝫ ſēpināꝫ ꝛ opē nobiſ ieffabili ꝓuidētia ꝯtuliſti. p

¶ Oēs q̄ habebāt infirmos ducebant illos ad ieſū ꝛ ſanabanť

Subiectū tibi populū q̄s dn̄e ꝓpitiatio celeſtis amplificet: et tuis ſēp faciat ſuire mādatis. Per.

In illo tp̄e. Uenit ieſus i ciuitate ſamarie q̄ dr̄ ſichar iuxta p̄diuꝫ qd̄ dedit iacob ioſeph filio ſuo Et R̄.

Erat āt ibi fōs iacob puteꝰ erat: ſꝫ omnis fōs: n̄ ois fōs puteꝰ. Ubi ei de t̄ra aqua manat: et uſui p̄beť haurientibꝫ fōs dicit. Sꝫ ſi i ꝓmptu ꝛ ſupficie ſit fōs tm̄ dr̄. Si aūt in alto et ſupficie ſit. ita puteꝰ uocať. utꝰ fōtis nom̄ non amittat.

Jeſus āt fatigatꝰ ex itinere ſedebat ſic ſup fontē. hora erat q̄ſi ſex. Iā icipiūt miſteria. Non eī fruſtra fatigať ieſus. Nō eī fruſtra fatigať ǔtꝰ dei. Nō eīꝫ fruſtra fatigať: p quē fatigati recreant. Non eī fruſtra fatigať. quo deſerente fatigamur: quo preſente firmamur.

Fatigatur tamē ieſus ꝛ fatigatur ab itinere ꝛ ſedet: ꝛ iuxta puteū ſedet ꝛ hora ſexta fatigatꝰ ſedet. Oia iſta inuūt aliq̄d. idicaŕ uolūt aliq̄d. Intentos nos faciūt: ut pulſemus hortatur. Ip̄e ergo apiat ꝛ nobis ꝛ uobis. qui dignatꝰ eſt ita hortari ut diceret. Pulſate ꝛ apieť uobis. ¶ Aq̄ quā ego dedero: q̄ biberit

ex ea non ſiciet ineternum.
IEiunia nr̃a q̃s
domine benigno fa-
uore proſequere: ut ſicut ab
alimentis abſtinemus i cor
pore: ita a uicijs ieiunemus
in mente. Per
Dñe ut uideo pphã es tu.
pr̃es nr̃i in monte hoc ado
rauerunt.
PReſta q̃s ops̃ deus:
ut qui i tua ꝓtectiõe
confidimus: cũcta nobis ad
uerſantia te adiuuante uin-
camus. Per
IN illo tp̃e. Perrexit
ieſus i monte oliueti:
et diluculo iterum uenit ad
tẽplũ Et ℟
IN montem autem
oliueti. in montem
fructuoſum: in montẽ un
guenti: in montem chriſma
tis. Ubi eũ decebat docere
xp̃m: niſi in montẽ oliueti:
Chriſti enim nomen: dictũ
eſt a chriſmate. Chriſma
autẽ grece: Latine unctio
nominatur.
IDeo aũt nos unxit.
q̃a luctationes cõtra
dyaboluz fecit. Et diluculo
iterũ uenit ad templũ: ⁊ oĩs
ppl̃s uenit ad eũ. Et ſedẽs
docebat eos ⁊ nõ tenebat:
q̃a nõdũ pati dignabatur.
Nũc iam attendite ubi ab
inimicis temptata ſit domi
manſuetudo.
ADducunt autem illi
ſcribe ⁊ phariſei mu
lierẽ in adulterio dep̃heñ
⁊ ſtatuerũt eam in medium
et dixerunt ei. Magiſ hec
mulier modo dep̃henſa eſt
in adulterio. In lege autem
moyſes mãdauit nobis hu
iuſmodi lapidare. Tu ergo
quid dicis: hec aũt dicebãt
tẽptantes eum: ut poſſent
accuſare eum.
Inclinauit ſe ieſus et ſcribe
bat in terra: ſi q̃s ſine pccõ
eſt: mittat in eam lapidem
PReſta q̃s ops̃ de
ut qui ſe affligendo

carnē ab alimētis abſtinēt
ſectando iuſticiam a culpa
ieiunent. Per

FRatres. Scriptum ē
qm̄ abraā duos filioſ
habuit. vnum de ancilla et
vnū de libera. ſʒ qui de an
cilla ſm̄ carneʒ natus eſt. q̄
aūt de libera p repromiſſio
nem q̄ ſūt p allegoriā dicta

¶ Nemo te cōdem-
nauit mulier: nemo domīe
nec ego te ↄdemnabo. iam
āplius noli peccare.

COncede q̄s oēs de⁹:
ut q̄ ex merito noſtre
actionis affligimur: tue grē
ↄſolatiōe reſpiremus. Per.

¶ Ppl's
dn̄i ꝛ oueſ paſcue ei⁹. Uenite
adoremus dn̄ʒ ¶ Uenite

MOyſes aūt paſcebat
oues iethro cognati
ſui ſacdetis madian. Cūq;
minaſſʒ gregeʒ ad iteriora
deſti: uenit ad mōtē di oreb
Apparuitq; ei dn̄s i flāma
ignis de medio rubi. ꝛ uide
bat q rubus ardebat ꝛ nō
cōbureret. Dix ergo moy-
ſes. Uadā ꝛ uidebo uiſionē
hāc magnā: q̄re nō ↄburat̄
rubus. ¶ Locut⁹ ē dn̄s ad
moyſen dicens. Deſcēde i
egyptū: dic pharaoni ut di
mittat ppl'ʒ meū iduratum
ē cor pharaōis: nō uult di-
mittere ppl'ʒ meū niſi i ma
nu forti. ¶ Clamor filioꝝ
iſrl' uenit ad me. uidiq; affli-
ctionē eoꝝ. ſʒ ueni mittā te
ad pharaonē. Ut

CErnēs aūt dn̄s q p
geret ad uidendum:
uocauit eū de medio rubi ꝛ
ait. Moyſes: moyſes. Qui
rn̄dit. Adſum. At ille. Ne
appropies inq̄t huc. Solue
calciamentū de pedibʒ tuis
Locus ei i quo ſtas: tra ſcā
eſt. Et ait. Ego ſū ds pr̄is
tui. ds abraaʒ. ꝛ ds yſaac.
ꝛ deus iacob. Abſconditq;
moyſes faciem ſuā: non eiʒ
audebat aſpicere ↄ dn̄ʒ.

Stetit moyſes coram pha
raone ⁊ dixit. hec dicit dn̄s
Dimitte populum meum
ut ſacrificet mihi in deſerto
¶ Dominus deus hebreo
rum miſit me ad te dicens.
Dimitte.

Cui ait dominus. Ui
di affictiones pop̄ l'i
mei qui eſt in egypto: ⁊ cla
morē eius audiui propter
duritiam cordis eoꝝ q̄ pre-
ſūt operibus. Et ſciens do
lorē eius deſcendi ut libe-
rarem eū de manibus egyp
tioꝝ: ut educā de t̄ra illa in
terram bonam ⁊ ſpacioſā
in terram que fluit lacte et
melle. ad loca chananei e-
thei: ⁊ amorrei. ⁊ pherezei.
⁊ euei. ⁊ iebuſei. Clamor er
go filioꝝ iſrl̄ uēit ad mē
Cantemus domino: glorio
ſe enim honorificatus eſt.
equum et aſcenſorem proie
cit in mare. Adiutor et pro
tector factus eſt mihi dn̄s i
ſalutem. ¶ Dominus q̄i

vir pugnator. op̄s nomen
eius. Adiutor

Stabat moyſes i mō
te. nō armis ſed pre
cibus pugnaturus. Stabat
extenſis ad celū manibus:
deuoto orans affectu. Non
de t̄ra: ſed de celo auxilium
poſtulabat. Pugnabat cū
hoſtibus abſens: cū exteris
ſine bello dcertabat. ut q̄e
loci diuerſitas ab inimicis
ſeuinxerat orationis effect9
bellatorē p̄ntem hoſtibus
exhiberet. ¶ In mari vie
tue. ⁊ ſemite tue i aq̄s mul
tis. Deduxiſti ſicut oues po
pulum tuū in manu moyſi
⁊ aaron ¶ Trāſtuliſti illos
mare rubrum: et trāſuexiſti
eos p̄ aquā nimiā. De.

Sit moyſe orante pu-
gna occulta: ſed ma-
nifeſta uictoria. Latenter di
micat: ut euidenter deuicat
Solus orat: ut multi ſaluē
tur. Stabat moyſes in mō
te iam proximus celo: iam

uicinus ſyderib⁹. Et quāto
eum ſublimitas mōtis ex-
tulerat tāto orō do primū
exhibebat. ¶ Qui pſeque
bant pplꝫ tuū dn̄e demerſi
ſti eos i profundū Et in co
lumina nubis ductor eoruꝫ
fuiſti dn̄e. ¶ Deduxiſti ſic
oues populum tuū i manu
moyſi ꝛ aaron. Et
Ait moyſe orāte uicto
ria: ceſſante meſticia
Potentior hoſtis efficitur:
iuſti corpore fatigato. De
ſinit iſrl̄ uicere moyſe deſi-
ſtente i prece: ut dū diuerſa
pplis exhiberentur: orōnis
nobis potētia demōſtraret
Deniqꝫ tādiu iſta diuerſi-
tas ualuit: q̄ꝫdiu iugis orō
defuit. ¶ Moyſes famulus
dn̄i ieiunauit xl. diebꝫ ꝛ xl.
noctib⁹. Ut legē dn̄i meret
accipere ¶ Aſcēdēs moyſes
i montē ſynay ad dn̄ꝫ: fuit
ibi xl. diebꝫ ꝛ xl. noctibus.
Ut le.
In ill̄ t: Abijt ieſus
trāſmare galilee. qd̄ ē tybe
riadis. ꝛ ſeq̄bat eū m̄ltitu-
do magna: q̄a uidebāt ſig⁹
q̄ faciebat ſup his q̄ ifirma
bant. Et ℟
Miracl̄a q̄ fecit dn̄s nr̄
ieſus xp̄s ſūt q̄dez di
uina opa ꝛ ad itelligenduꝫ
deū d uiſibilibꝫ admonent
humanā mentē. Qꝛ ei ille
non ē talis ſubere: q̄ uideri
ocl̄is poſſit: ꝛ miracl̄a eius
q̄b⁹ totū mūduꝫ regit. uni-
uerſāqꝫ creaturā admiſtrat
aſſiduitate uiluerunt: ita ut
pene neō dignetur attēdere
opera dei mira ꝛ ſtupēda i
quolibet ſeīs grano.
Splēdida fcā ē facies moy
ſi dū reſpiceret i eū dn̄s Ui
dētes ſeiores claritatē uult⁹
ei⁹ admirātes timuerūt ualdē
¶ Cūqꝫ deſcēdiſſꝫ d mōte
ſynay portabat duas tabu
las teſtionij: ignorās q̄ cor
nuta eēt faciez ei⁹: ex cōſor-
tio ſmōis dei. Ui
Secundum ipaꝫ ſuaꝫ

miraʒ ſuauit ſibi q̄dam que
faceret oportuno tp̄e p̄ter
uſitatuʒ curſū: ordinēq3 na
ture: ut nō maiora ſed īſoli
ta ſtuperēt: q̄b⁹ quotidiana
uiluerāt. Maius ei miracl'm
eſt: gubernatio toti⁹ mūdi:
q̄3 ſaturatio quinq3 milium
hominū ꝺ q̄nq3 panib⁹ Et
tñ hoc neō miratᷓ. Illud mi
rantᷓ hoīes: nō q̄a mai⁹ eſt.
ſ3 q̄a rarū ē. ¶ Ecce mitto
angelū q̄ p̄cedat te et cuſto
diat ſēp. Obſua ⁊ audi vo
ceʒ meā: et īimicus ero īimi
cis tuis: et affligētes te affli
gaʒ: ⁊ p̄cedet te angl's m̄s.
¶ Iſrael ſi me audieris: nō
erit ī te ds recens: neq3 ado
rabis deum alienuʒ. ego ei
dn̄s. Obſ.

Quis eiʒ et nūc paſcit
uniuerſū mūduʒ: niſi
ille q̄ de paucis granis ſege
tes creat. Fec̄ ergo quō de⁹
Unde ei multiplicat ꝺ pau
cis granis ſegetes: inde in
manibus ſuis multiplicauit

q̄nq3 panes. Poteſtas eniʒ
erat ī manib⁹ xp̄i. Panes āt
illi q̄nq3 q̄ſi ſeia erāt. nō q̄
dē t're mandata: ſed ab eo q̄
t'rā fecit multiplicata.
Attēdite pp'le m̄s legē meā
Incliate aurē ur̄aʒ ī v̄ba o
ris mei ¶ Aperiā ī p̄abolis
os meum: loquar p̄poſitio
nes ab initio ſcl'i. In.
Uos q̄ trāſituri eſtis iorda
nē edificate altare dn̄o. De
lapidib3 quos ferrū nō teti
git. ⁊ offerte ſup illud holo
cauſta et hoſtias pacificas
do ur̄o. ¶ Cūq3 itraueritis
t'rā quā dn̄s daturus ē uo
bis: edificate ibi altare dn̄o
De. ¶ Audi iſrl' p̄cepta
dn̄i: ⁊ ea ī corde tuo quaſi ī
libro ſcribe. Et dabo tibi
t'rā fluentē lac ⁊ mel.
Obſerua igitᷓ ⁊ audi uocem
meā. ⁊ inimicus ero īimicis
tuis. Et da. ¶ Sicut fui cū
moyſe ita ero tecū dicit do
minus. Confortare et eſto
robuſtus: itroduces popl'm

meū ad terrā lacte et melle manantem. ¶ Noli timere quoniam tecum ſuz. ad q̄-cūqz perrexeris nō dimittam te neqz derelinquam. Con.

¶ Adduxi uos p deſertum quadragita annis ego dn̄s nō ſunt attrita veſtimenta ueſtra. Manna de celo plui uobis ⁊ obliti eſtis me dicit dn̄s. ¶ Ego eduxi uos de tra egypti: ⁊ de domo ſeruitutis liberaui uos. Mānā.

¶ Tūc acceptabis ſacrificiuz iuſticie: ſi auerteris faciez tuam a peccatis meiſ ¶ Miſerere.

Bonum eſt ſpare i dn̄o: q̄3 ſpare i pꝛicipibus.

Benedicat nos deus deus noſter: benedicat nos deus ¶ Potens es domine eripere nos de manu forti. liberate nos de⁹ noſter.

Reges terre ⁊ oēs ppl'i laudate deū. ¶ Fratreſ ſcriptū eſt. ¶ Cum ſub leuaſſ3 oculoſ ieſuſ ⁊ uidiſſ3 maxiaz mltitudiez ueiente ad ſe: dixit ad philippum. Un̄ ememus panes ut mā-ducent hi. hoc autē dicebat temptans eū: ipe ei3 ſciebat q̄d eſſet facturus

Concede q̄s

Accepit ergo ieſus panes: ⁊ cū grās egiſſet diſtribuit diſcūbentibus.

De quiqz panibz ⁊ duobz piſcibus ſaciauit dn̄s q̄nqz milia hominū. ¶ Frēs. ſcriptum eſt.

Saciauit dn̄s quinqz milia hominū de q̄nqz panibus ⁊ duob⁹ piſcibus

Letare ſterilis que nō paris. erūpe et clama que non parturis: q̄a multi filij deſerte: magis q̄3 eius que habet virum

Illi ergo hoies cū uidiſſent q̄ fecerat ieſus ſignū intra ſe dicebant quia hic eſt uere propheta qui uenturus eſt in mūdum

Iacqz frēs nō ſumus

ancille filij: ſed libere. qua
libertate xp̄s nos liberauit
¶ Dixit dn̄s
Scriptum eſt
Subijt ergo ī montē ieſus
ꝛ ibi ſedebat cum diſcipulis
ſuis. ¶ Concede
IN ill' t̄.
Prope erat paſca iu
deoꝝ: ꝛ aſcendi ieſus ieroſo
lilimam. Et iuenit in tēplo
vendentes oues et boues.
Et R̷.
QUid audiuimus frēs
Ecce templū illud fi
gura adhuc erat ꝛ eiecit i de
dn̄s oēs qui ſua querebant
qui ad nundinas uenerant.
Et q̄ illi uendebant. Illa
q̄ opus habebant hoīes in
ſacrificijs illi⁹ tp̄is.
NOuit eiꝫ caritas uīa
q̄ ſacrificia illi pp̄lo
pro eius carnalitate ꝛ cord
adhuc lapideo talia data ſt
quibus teneret ne in ydola
defflueret: et ymolabant ibi
ſacrificia oues et boues: et

columbas. Noſtis quia le
giſtis. Non ergo magnuꝫ
peccatum ſi hoc uendebant
in templo. quod emebatur
ut offerretur in templo. et
tn̄ eiecit inde illos
QUid ſi ibi ebrioſos in
ueniret. quid faceret
dominus: ſi uendentes ea q̄
licita ſunt ꝛ contra iuſticias
non ſunt eiecit. Que enim
honeſte emuntur: nō illicite
uenduntur. Expulit tamen
et non eſt paſſus domū ora
tionis fieri domum nego
ciationis. Si negociationis
domus: non debet fieri do
mus dei. potationis debet
fieri. ¶ Auferte
iſta hinc dicit dominus: ꝛ
nolite facere domuꝫ patris
mei domū negociatiōis
PReſta q̄s op̄s deus:
ut obſeruationes ſa
cras annua deuotione reco
lentes: ꝛ corpore tibi place
amus ꝛ mēte. Per.
Soluite templum hoc dicit

dñs. ꝛ p⁹ triduū reedificabo illud. hoc aūt dicebat de tēplo corporis sui

Q Bſecrationes nr̄as q̄s dñe benign⁹ exaudi: ꝛ qbus supplicandi prestas effectus: tribue defensionis auxiliū. Per

IN illo tpr̄e. Jam die festo mediante ascendit iesus i tēplū: et docebat ꝛ admirabant̄ iudei. Et R̷.

ILle qui latebat docebat: ꝛ palā loq̄bat̄: ꝛ nō tenebat̄. Jllud eiꝫ ut lateret erat cā exēpli: hoc ptātis. Sꝫ cū doceret mirabāt̄ iudei. Oēs q̄deꝫ q̄ꝫtū arbitror mirabant̄: sꝫ n̄ oēs cōuertebant̄. Et unde admiratio ∴ Q2 multi nouerant ubi nat⁹: q̄ꝫadmoduꝫ fuerit educatus.

CUnq̄ꝫ eū uiderāt dīscere lr̄as. Audiebāt aūt d lege disputāteꝫ: legis testionia pferentem. q̄ neō potat pferre nisi legisſꝫ: nemo nisi legere lr̄as didicisſꝫ. Et iō mirabant̄. Eoꝝ autē admiratio mg̃ra fcā ē insinuāde alti⁹ v̄itatis occasio.

EX eoꝝ q̄ppe admiratione et v̄bis dixit dn̄s aliq̄d pfūdū: diligenti⁹ īspici: ꝛ discuti dignū. pp q̇d itentā facio caritatē ur̄aꝫ. nō solū ad audiendū p uobis: sꝫ ēt ad orādū p nobis. Quid igr̄ dn̄s respōdit eis admirātibus ∴ Quō sciret lr̄as q̄s nō didicerat ∴ Mea doctrina iq̄t nō ē mea: sꝫ ei⁹ q̄ misit me.

¶ Quid me q̄ritis interficere hoiem q̄ v̄a locutus sum uobis.

SAcre nobis q̄s dn̄e obſuationis ieiunia ꝛ pie cōuersatiois augm̄tū: ꝛ tue ppitiatiois cōtinuū pstent auxiliū. P.

Nemo i eū misit manū: q̄a nōdū uenerat hora ei⁹

MIserere dn̄e pplo

tuo: et continuis tribulatio
nibus laboꝛantem ꝓpitius
ꝛeſpirare concede. Per

In. ꝟ. e.

Præteriens ieſus vi-
dit hoīez cecuꝫ a natiuitate
⁊ īteꝛrogauerūt eū diſcipuli
eius Rabbi quis peccauit.
hic aut parentes eiꝰ ut cecꝰ
naſceret.⁓ Et ℟

Exiens ieſus uidit ho
minē cecū: nō utcūqꝫ
cecum: ſed a natiuitate. Et
interrogauerunt eū diſcipli
eiꝰ. Rabbi. Scitis q̄a ꝛabbi
magiſter eſt. Magiſtrum
appellabant: quia diſcere
deſiderabant. Queſtionem
quippe domino ꝓpoſue-
ꝛunt tāq̄ꝫ mgr̄o. Quis pec
cauit: hic aut parentes eiꝰ:
ut cecus naſceret̄:

Reſpōdit ieſus: Neqꝫ
hic peccauit neqꝫ pa
ꝛentes eius: ut cecus naſce-
ꝛet̄. Quid eſt quod dixit:⁓
Si nullus homo ſine pccō:
nūquid parentes huius ceci

ſine peccato erant.⁓ Nunq̄d
ipſe uel ſine oꝛiginali pccō
natus erat.⁓ uel uiuendo ni-
hil addiderat.⁓ An quia o-
culos clauſos hēbat. cōcupi
ſcentie minime uigilabant.

Quanta eiꝫ
mala ceci cōmittunt.
a quo malo abſtinet mens
mala: etiam oculis clauſis.
Nō poterat uidere: ſed no-
uerat cogitare. et foꝛte con
cupiſcere aliquid: quod tn̄
non poſſet implere. Sed in
coꝛde iudicari a nullo pōt:
niſi a coꝛdis ꝑſcrutatoꝛe.

Rabbi quid pecca
uit homo iſti q̄ꝛ cecus natꝰ
eſt. ꝛn̄dit ieſus ⁊ dixit. neqꝫ
hic peccauit neqꝫ parentes
eiꝰ: ſꝫ ut maīfeſtent̄ opa dī
in illo.

Deus q̄ ⁊ iuſtis p̄mia
meritoꝛū: ⁊ pccōꝛibꝫ
ꝑ ieiuniū ueniā p̄ebes: miſ
ere ſupplicibus tuis: ut ꝛea
tꝰ nr̄i ꝯfeſſio idulgētiā po-
pere ualeat delictoꝝ

Ille homo qui dicitur ieſus
lutum fecit ex ſputo et lini-
uit oculos meos : et mo-
do video.

Pateant aures miſeri-
cordie tue domine p̄
cibus ſupplicantium : et ut
petentibus deſiderata con-
cedas: fac eos que tibi ſunt
placita poſtulare. Per

In illo tpr̄e.
Ibat ieſus in ciuitatē
que uocatur naym: ⁊ ibant
cum eo diſcipli eiꝰ ⁊ turba
copioſa. Et ꝛ.

Hic locus ad
utrāqꝫ redundat gra
tiam: ut cito flecti diuinam
miam matris uidue lamen
tatione credamꝰ. eiꝰ preci-
pue q̄ unici filij uel labore ꝟ
morte frangatur. Cui tam̄
vidue grauitatis meritum
credaꝫ turba cōciliet

Et hāc uiduā pplorū
turba ſeptaꝫ plus vi
deri eſſe q̄ꝫ feminaꝫ: que re
ſurrectioneꝫ unici adoleſcētis
filij ſui lacrimis meruit ipe
trare : eo q̄ ſancta eccleſia
populum iuniorem a pōpa
funeris: atqꝫ a ſupremis ſe
pulchri: ſuarum reuocet ad
vitam cōtemplatione lacri-
marum. Que flere prohi-
betur eum : cui reſurrectio
debebatur.

Qui quidem mortuus
ī loculo materialibus
quattuor ad ſepulchrum fe-
rebatur elementis: ſed ſpeꝫ
reſurgendi habebat: quia fe
batur in ligno. Quod et ſi
nobis ante non proderat :
tamen poſtea q̄ꝫ ieſus id te
tigit: proficere cepit ad ui
tam . vt eſſet in iudicio ad
ſalutem populo per crucis
patibulum refundendam.

¶ Ibat ieſus
in ciuitatē que uocat̄ naym
et ecce defunctus effereba-
tur filius unicus matris ſue

Preſta q̄s ops ds: ut
quos ieiunia votiua

caſtigant : ipſa quoq; de-
uotio ſancta letificet. ut t̃re
nis affectibꝫ mitigatis: faci
liꝰ celeſtia capiamus. per

Propheta magnꝰ ſurrexit ĩ
nobis ⁊ quia deus uiſitauit
plebem ſuam.

POpl'i tui d's iſtitutor
⁊ rector: peccata q̃bꝫ
impugnatur expelle ut ſẽp
tibi placitus et tuo munimi
ne ſit ſecurus. Per

IN illo tp̃e.
Erat q̃dam lãguens
lazarus a bethania : de ca-
ſtello marie ⁊ marthe ſoro-
rũ eiꝰ. Et R̷

IN ſuperiori lectione
meminiſtis: q̄ domi
nus exijt de manibus eorũ
qui lapidare eum uoluerãt.
et diceſſit tranſiordanẽ ubi
Johannes baptizabat. Ibi
domino conſtituto infirma
batur in bethania lazarus:
quod caſtellum erat proxi-
mum ieroſolimis. Maria
autẽ erat q̄ unxit dominũ

unguento: et exterſit pedes
eius capillis ſuis: cuius laza
rus frater infirmabatur.

MIſerunt ergo
ſorores ad eum dicen
tes. Jam intelligimus q̄ io
miſerunt. ubi erat dominꝰ:
quoniam abſens erat. Trãſ
iordanem. ſilicet miſerũt ad
dominum: nunciantes q̄ e
grotaret frater earum: ut ſi
gnaretur uenire et eum ab
egritudine liberare. Ille di-
ſtulit ſanare: ut poſſet reſu
ſcitare. Quid ergo annun-
ciauerunt ſorores eius: Do
mine ecce quem amas in-
firmatur:

NOn dixerunt ueni:
Amanti enim tan-
tũmodo nunciandum fuit.
Non auſe ſunt dicere: ibi
iube et hic fiet. Cur enim
non iſte: ſi fides illius centu
rionis inde laudatur: Hic
enim non ſum dignus ut i
tres ſub tectũ meũ: ſꝫ tãtũ
dic ṽbo ⁊ ſanabĩ puer m̃s

Nihil horum iſte: ſꝫ tātūmō.
ecce quē amas infirmatur.
Sufficit ut noueris. Non ei
amas ⁊ deſeris. Sed dicet
aliquis. quomodo ꝑ lazarū
peccator ſignificabatur: ⁊ a
dño ſic amabatur. Audiat
euꝫ dicentē. Nō ueni uocare
iuſtos: ſed peccatores.
¶ Lazarus amicus
nr̄ dormit. eamus ⁊ a ſomno
excitemus eum.
DEus qui ineffabilibus
mūdum renouas ſa-
cramentis: preſta q̄s: ut ec-
cleſia tua et eťnis proficiat
inſtitutis: ⁊ temporalibꝫ nō
deſtinatur auxilijs. Per.
¶ Domine ſi hic fuiſſes
lazarus nō fuiſſet mortuus:
ecce iam fetet quatriduanus
i monumento.
DA q̄s oīps deus: ut q̄
infirmitatis nr̄e cōſcij
de tua uirtute confidimus:
ſub tua ſemp pietate gau-
deamus. Per.
IN illo tempore. Di-
cebat ieſus turbis iudeorum.
Ego ſū lux mūdi. Qui ſe-
quitur me non ambulat in
tenebris: ſed habebit lumē
vite. Et ℟
QUod nūc ait dominus
Ego ſum lux mūdi: claruꝫ
puto eſſe eis q̄ habent ocu-
los: unde huius lucis par-
ticipes fiant. Qui auteꝫ nō
habent oculos niſi in ſola
carne mirantur qd̄ dictuꝫ ē
a dño ieſu xp̄o. Ego ſum
lux mūdi. Et forte nō deſit
qui dicat apud ſemetipſuꝫ.
Nūq̄d forte dñs xp̄s ē ſol
iſte qui ortu et occaſu ſuo
pagit diem.
NOn enim defuerunt
heretici: qui iſta ſen-
ſerunt. Manichei ſoleꝫ iſtū
oculis carnis uiſibilem: ex-
poſitum publicum non tā-
tum hominibus: ſed etiam
peccatoribus ad uidendum
chriſtum eē putauerūt. Sꝫ
catholice eccl'ie recta fides

improbat tale cōmentum: et oyaoolicam doctrinam eſſe cognoſcit. Non ſoluȝ cognoſcit credendo: ſed in quibus poteſt conuincit di ſputando. Lectio tercia

IMprobemus itaqȝ huiuſmodi errorem quem ſancta ab inicio anathematizauit eccleſia. Non arbitremur dominum ieſuȝ hunc eſſe ſolem quem uidemus oriri ab oriente: occidere in occidente. cuius curſui nox ſuccedit cuius radij nube obumbrantur. qui certe de loco in locum motiōe tranſmigrat. Non eſt hic dominus ieſus xp̄s. Non ē dominus xp̄s ſol factus: ſȝ per quē ſol factus eſt. Oīa per ipſum facta ſunt. ⁊ ſine ipſo factum eſt nihil. Ad bn̄o. añ. Qui ſequitur me nō ambulat in tenebris: ſed hēbit lumē uite dicit dn̄s. oratio

Ffiat dn̄e q̄s p grāȝ tuā fructuoſuſ nr̄e deuotionis affectus: qa tūc nobis proderīt ſuſcepta ieiunia ſi tue ſint placita pietati. Per Ad uēs. capl̄ʒ

FRatres. Xp̄s aſſiſtēs pontifex futurorum bonoꝝ p amplius ⁊ pfecti' tabernaculum non manu factum: ideſt non huius creationis. Hymnus Uexilla regis. ℣ Eripe me dn̄e ab hoīe malo. ℟ A uiro iīquo eripe me. Ad Māi. Ego ſum qui teſtimonium phibeo de me ipo: et teſtimonium phibet de me qui miſit me pater. oratio

QUeſumus oīps deꝰ familiam tuam ppici' reſpice: ut te largiēte regat' i corpore ⁊ te ſuāte cuſtodiat' i mēte. P. Ab iſto ſabbato uſqȝ ad ſabbatū poſt pent. nō fit cmēō. de aplis nec d̄ bt̄o frāciſco: nec d̄ pace. neqȝ fiūt ſuffragia i diebus ferialibus. Dominica de paſſione. ad mat. Inuit.

Hodie ſi uocem dñi audie-
ritis. Nolite obdurare cor
da uřa ps Uenite ſine Gl'a
patri. Et cum peruenitur
ad proprium locum ſilicet
Hodie ſi uocem Cantatur
totum Inuitatorium. Et
illi qui cantant Uenite. nō
reincipiunt Hodie ſi uocē.
ſed incipiunt Sicut in exa-
cerbatione. Notandum ꝙ
ad Inuitatoria ⁊ ad Rña tā
breuia ꝙ̄ matutinalia uſqꝫ
ad paſca nō dicitur. Gl'a
při. Sed a capite reincipi-
untur. ubi. Gl'a při debet
dici. In feſtis uero diebus
⁊ officijs ſancte marie dicit
Gl'a při Hymnus Pan-
ge lingua. Ad noctē an̄.
Seruite dño. cū reliqͥs an̄
Erue a framea ds animam
meā. ℟ Et d manu canis
unicam meam. Tres prie
lectiones leguntur de Jere-
mia. Lectio prima.

VErba Jeremie filij el
chie de ſacerdotibus
qui fuerūt in anatoth in ťra
beniamin. Quod factum ē
uerbum dñi ad eu: i diebꝫ
Joſie filij Amon. regis iuda
in terciodecimo anno regni
eius. Et factum eſt i diebꝫ
Joachim filij Joſie regis iu
da uſqꝫ ad conſumationem
undecimi anni ſedechie filij
Joſie regis iuda uſqꝫ ad ťrā
ſmigrationem ierusalem: in
menſe qnto. Et factum eſt
uerbum dñi ad me dicens.
Priuſqꝫ te formarē i utero
noui te: ⁊ anteqꝫ exires de
uulua ſanctificaui te. ⁊ pro-
phetam i gentibus dedi te.
℟ Iſti ſunt dies quos ob
ſeruare debetis tpꝛibus ſuiſ
Quarta decima die ad veſ
perum paſca domini eſt. e t
i quintadecima ſolemnitatē
celebrabitis altiſſimo dño.
℣ Locut⁹ eſt dñs ad moyſē
dicens. Loquere filijs iſrael
et dices ad eos. Quarta.

ET dixi. A a. a. l' ij.
domine ds. neſcio loq̄

quia puer ego ſum. Et dixi dominus ad me. Noli dicere puer ſum: quoniam ad omnia que mittam te ibis: et vniuerſa quecunqz mandauero tibi loqueris. Ne timeas a facie eorum: quia ego tecum ſum: ut eruam te dicit dominus deus. Et miſit dominus manum ſuã et tetigit os meum. Et dixit dominus ad me. Ecce dedi verba mea in ore tuo. Ecce conſtituite hodie ſup gentes et regna: ut euellas et deſtruas et diſperdas: et diſſipes: et edifices et plãtes. Et factum eſt verbuz domini ad me dicẽs. Quid tu uides Jeremia. Et dixi. Uirgam uigilantem ego uideo. Et dixit dominus ad me. Bene uidiſti: quia uigilabo ego ſuper uerbo meo.

¶ Multiplicati ſunt q̃ tribulant me ꝛ dicunt: non eſt ſalus illi in deo eius. Exurge domine ſaluuz me fac deus me⁹ ¶ Nequãdo dicat inimicus meus preualui aduerſus euz. Exur.

ET factum eſt verbum domini ſecundo ad me dicens. Quid tu vides. Et dixi. Ollam ſuccenſam ego uideo. et faciem eius a facie aquilonis Et dixit dominus ad me. Ab aquilone pandetur õne malum ſuper omnes habitatores terre. Qꝛ ecce ego cõuocabo omnes cognationes regionuz aquilonis ait dominus. Et venient ꝛ ponent unuſquiſqz ſoliũ ſuum in introitu portarum ierusalem et ſuper omnes muros eius in circuitu ꝛ ſuper vniuerſas urbes iuda: et loquar iudicia mea cum eis. ſuper omni malicia eorum qui dereliquerunt me. ꝛ libauerũt dijs alienis. et adorauerĩt opus manuũ ſuarũ. Tu ergo accinge lumbos tuos. et ſurge ꝛ loquere ad

eos omnia que ego p̄cipio
tibi . Ne formides a facie
eoꝝ. Uſquequo exaltabi꞉
ĩimic⁹ m̄s ſup me . Reſpice
ꝛ exaudi me dñe deus me⁹:
¶ Qui tribulant me exul-
tabunt ſi motus fuero: ego
autem in miſericordia tua
ſperabo. Re.
De ore leonis.. ¶ Et a
cornib⁹ vni.

S Citote fratres: quia
cuius opera q̇ſq3 fac̄
eius et filius uocatur. Und̄
ꝛ cū iudei dixiſſent patreꝫ
ſuuꝫ eſſe abraam: audierūt
a domino ſicut modo cum
euuangelium legeretur au-
diſtis. Si filij abrae eſtis: o
pera abrae facite. Qui cuꝫ
iterum dixiſſent deuꝫ ſe ha
bere patrem: audierunt. Si
deus pater ueſter eſſet: dili
geretis utiq3 me. ¶ Deus
me⁹ es tu ne diſcedas a me
Quoniam tribulatio ꝓxia
eſt: et non eſt qui adiuuet .
¶ Tu autem domine ne
elongaueris auxilium tuuꝫ
a me ad defenſionem meaꝫ
aſpice. Qm̄.

H Js uerbis aptiſſime
demonſtrat: q̄ mali
et cupidi: nec abrae: nec dei
filij ſūt. Nam cuius filij ſūt
ſequentia manifeſtant. Ait
enim. Uos ex patre dyabo
lo eſtis. Ac ſi dicat. Cur pa
trem mutatis nunc abraaꝫ
nunc deum. Ego uobis o-
ſtendam patrem ueſtrum.
Pater ueſter dyabolus eſt:
non creando: ſed decipiēdo
¶ In te iactatus ſum ex
utero d̄ ventre matris mee
de⁹ meus es tu ne diſcedas
a me. Quoniam tribulatio
proxima eſt: et non eſt qui
adiuuet. ¶ Salua me ex
ore leonis : et a cornibus
vnicorniū humilitatē meaꝫ
Quoniam.

F Ugite fratres talem
patrem fugite : ſicut
ꝓphā admonet. Ait enim.
Obliuiſcere populum tuuꝫ

⁊ domū pr̄is tui. Populum appellat uicia atq; peccata Domū vo pr̄is dicit mūdū in quo habitat dyabolus. Ille obliuiſcit̄ populum ſuū q̄ relinquit uicia ſua. Et ille obliuiſcit̄ domuz pr̄is ſui: q̄ mūdi huius falſas diuicias contēnit. p q̄s eū dyabolus tenet captiuū. Pat̄ iſte non diligit filios ſuos: ſed odit. Sic amat dyabolus filios ſuos ut pdat: ſic amat glu-to porcellū ut comedat. In proxio ē tribulatio mea oñe: ⁊ nō ē q̄ adiuuet. ut fo diant man⁹ meas et pedes meos: libera me de ore leo-nis. Ut narrem nomē tuuz fratribus meis. ¶ Erue a framea ds aiaz meam: ⁊ de manu canis unicam meam Ut. ¶ Ne pdas cū ipiꝭ ds aiaz meaz. Et cū uiris ſanguinū uitaz meam.

In illo tp̄re. Dicebat ieſus turbis iudeoꝛuz et pꝛīcipibus ſacerdotum. Quis ex vobis arguet me de pcc̄o. Si ueritatez dico quare non creditis mihi. Et R̸.

Penſate fratres kmi māſuetudinem dei. Relaxare peccata uenerat: ⁊ dicebat. Quis ex uobis arguet me de peccato. Nō dedignatur ex ꝛatione oſtē dere ſe peccatoꝛem non eē: q̄ ex uirtute diuinitatis po terat inimicos iuſtificare. Sz terribile eſt ualde quod ſubditur. Qui eſt ex deo v̄ba dei audit. Propt̄ea vos non auditis: quia ex do nō eſtis. ¶ Tota die contri-ſtatus ingrediebar domine quoniam anima mea cōple ta eſt illuſionibus. Et vim faciebant qui querebant a-nimaz meam ¶ Amici mei et pꝛoximi mei aduerſū me appꝛopinquauerunt et ſte-terunt et q̄ iuxta me erant de lōge ſteterūt. Et.

SI eiz v̄ba dei audit q̄
ex deo ē: ⁊ audire v̄-
ba ei⁹ nō pōt q̄squis ex illo
n̄ ē interroget ſe vnuſquiſq;
ſi v̄ba dei ī aure cordis pci
pit: ⁊ itelligit unde ſit. Ce
leſtez priam deſiderare v̄i-
tas iubet. carnis deſideria
ɔtemnere. a mūdi gl'a decli
nare: aliena non appetere
ppria largiri. ¶ Ne auer
tas faciez tuaz a puero tuo
dn̄e. Qm̄ tribulor velocit̄
exaudi me. ¶ Intende aīe
mee ⁊ libera me. ppt̄ iimi-
cos meos eripe me. Qm̄.

PEnſet ergo
unuſquiſq; nr̄z apud
ſe ſi hec uos dei i cordis ei⁹
aure cōualuit: ⁊ q̄a iā ex do
ſit cognoſcit. Nā ſunt non
nulli q̄ p̄cepta dei nec aure
cordis pcipere dignant̄. Et
ſūt non nulli qui hec quidē
corporis aure pcipiunt: ſed
nullo ea mētis deſiderio cō
plectuntur. Et ſūt nōnulli
qui libent̄ v̄ba dei ſuſcipiūt
ita ēt ut i fletibus ɔpūgant̄
ſz poſt lacriaꝝ tp̄s ad iniq̄
tatez redeūt. Hi pfecto v̄-
ba dei nō audiūt: q̄ hoc ex-
ercere ope ɔtēnūt ¶ Quis
dabit capiti meo aquam et
oculis meis fontez lacriaꝝ.
et plorabo die ac nocte: q̄a
fr̄ ppiquus ſupplātauit me
Et ois amicus fraudulent̄
icedit i me ¶ Fiant uie eoꝝ
tenebre ⁊ lubricuz: ⁊ angl's
dn̄i pſequens eos. Et.

Deus m̄s eripe me de ma-
nu pccōris. ⁊ de manu cōt̄
legez agentis et iniq̄. Qm̄
tu es patiā mea ¶ De⁹ m̄s
ne elōgeris a me: in auxiliū
meum reſpice. Qm̄.

Qui cuſtodiebant animaz
meam: conſilium fecerunt i
vnum dicentes. deus dere-
liquit eum: perſequimini et
coprehendite eum: quia nō
eſt qui liberet eū deus me⁹
ne elongeris a me. deus m̄s
in adiutorium meum inten
de. ¶ Omnes amici mei

aduerſuꝫ me cogitabant m̃
mala v̓bũ iniquũ mãdaue-
rũt adũſũ me dicẽtes. Per.
¶ Pacifice loq̃bant̃ m̃ ini-
mici mei : et in ira moleſti
erant m̃. Uidiſti dñe ne ſi-
leas: ne diſcedas a me.
Ego aũt cũ m̃ moleſti eẽnt
iduebã me cilicio: ⁊ huilia-
baꝫ i ieiunio aiam̃ meam.
Uidi. ¶ Adiutor et ſuſcep-
tor m̃s es tu dñe: ⁊ i v̓bum
tuum̃ ſpaui. Decliate a me
maligni et ſcrutabor mãda
ta dei mei. ¶ Iniquos odio
habui: ⁊ legẽ tuã̃ dilexi De
di. ¶ Doceã iĩquos uias
tuas ⁊ ipij ad te cõuertẽt̃.
Libera me de ſãguinibꝰ ds
ds ſalutis mee ¶ Domine
labia mea apies: ⁊ os meuꝫ
ãnũciabit̃ laudẽ tuã. Libera
¶ Ne pdes cuꝫ ipiјs deus
aiaꝫ meã: ⁊ cũ uiris ſãguinũ
uitã meã. Redie me dñe
Eripe me dñe ab hoie mã
lo: a uiro iniquo libera me.
Re. ¶ Uide domine

afflictionẽ meã: qm̃ erectus
eſt iĩmicus meꝰ. Miſere
¶ In tribulatione
iuocaui dñꝫ: ⁊ exaudiuit me
i latitudie. ¶ Iudicaſti dñe
cãm aie mee: defenſor vite
mee dñe ds meus Pop̃le
meus quid feci tibi aut q̃d
moleſtus fui ꝛ̃nde m̃.
Nũq̃d reddit̃ p̱ bono malũ
q̃a foderũt foueam aie mee
¶ Fres xp̃s aſſi.
Luſtris ſex. ¶ Eripe me
de inimicis meis deus m̃.
¶ Et ab inſurgentibus
in me libera me.
Dicebat ieſus turbis iude-
orum et principibus ſacer-
dotum. qui ex deo eſt ver-
ba dei audit : propterea uos
non auditis quia ex deo nõ
eſtis. ¶ Queſumus
omnipotens deus
Ego demonium non ha-
beo : ſed honorifico p̃rem
meum dicit dominus
Xp̃e fili dei uiui. Qui
ſedes. Miſe. ¶ Xp̃e fili

Et ſic R̷ia dicuntur ſine Glia pri. Per oes horas et per totam paſſionem. Ad terciam an. Ego glo riā meā nō quero ē q̄ qrat ⁊ iudicet. Capitulū Frēs R̷ia bre. Erue a framea ds aiaȝ meā. ṽ Et de ma nu canis unicā meā. Deus a. m. ṽ De ore leonis libe ra me dn̄e R̷ Et a cornib⁹ vnicorniū humilitatē meā. Ad ſextam an. Amē amē dico uobis ſi q̄s ſermoneȝ meū ſuauerit mortē nō gu ſtabit i et̄nū. Capitulum

Neq̄ȝ p ſāguinē hyr- coꝝ aut uituloꝝ ſȝ p ꝓpriū ſāguiē itroiuit ſeml' i ſcā et̄na redēptione iuēta R̷ De ore leonis libera me dn̄e. ṽ Et a cornib⁹ vni- corniū humilitatē meam. Libera. De ore le. ṽ Ne pdas cū ipiſ ds aiaȝ meaȝ R̷ Et cū uiris ſāguinū uitā meā. Ad ix. an. Tulerūt lapides iudei ut iacerēt i eū

ieſus āt abſcōdit ſe ⁊ exiuit de tēplo Capitulum

Et iō noui teſtamēti mediator ē ut mor te īterdēte i redēptiōeȝ eaꝝ ꝑuaricationū q̄ erāt ſub pri ori teſtamēto repmiſſionē accipiant q̄ uocati ſūt et̄ne hereditatis in xp̄o ieſu dn̄o nr̄o. R̷ Ne pdas cuȝ ipiſ ds aiaȝ meā ṽ Et cū uiris ſāguinū uitā meā. De⁹ aiaȝ meā. Ne per. ṽ Eripe me dn̄e ab homie malo R̷ A viro iniquo eripe me. Ad ues an. Caplm. Frēs xp̄s hymnus Uexilla ṽ Eripe me Ad uſ. an. Abraam paē ur̄ exultauit ut uideret diēȝ meū uidit ⁊ gauiſſus ē Orō Queſum⁹ ops. Hy ṽ. R̷. bre. dn̄r ſupradicto ordine uſq̄ȝ ad q̄rtā feriam maioris ebdomade. Feria ſcd̄a Inuitatoriū. Hodie ſi uocē ei⁹ audieritis pſalm⁹. Ueite Et dr̄ p totā ebdo. i feriali officio. ṽ. Erue a

framea deus animaꝫ meaꝫ
Et de manu canis vnicā
meam .

IN illo tempore mi-
ſerūt prīcipes ⁊ pha
riſei miniſtros: ut apprehē
derent ieſum .

QUomodo apprehen
derunt adhuc nolen
tem Qr non poterant app̄
hendere nolentē miſi ſūt
ut audirent docētē. Quid
docentē. Dixit ergo ieſuſ.
Adhuc modicum tempus
uobiſcum ſum: quod ergo
uultis facere facti eſtis: ſed
non modo quia nolo Qua
re adhuc nolo: quia adhuc
modicuꝫ tempus uobiſcum
ſum. Et tunc uado ad eum
q̄ miſit me. Implere debeo
diſpenſationem meā: ⁊ ſic
puenire ad paſſionē meā.
Queritis me ⁊ nō inuenietiſ
⁊ ubi ſum ego: uos non po
teſtis uenire.

SIc iam reſurrectioēꝫ
ſuā p̄dixit. Noluerūt
eiꝫ eum agnoſcere preſētē
⁊ poſtea queſierunt eū cuꝫ
uiderent in eum multitudiēꝫ
iā credentem. Magna ei ſi
gna facta ſunt etiaꝫ poſtq̄ꝫ
dominus reſurrexit ⁊ aſcen
dit in celum. Tunc p diſci-
pulos fcā ſūt ſigna magna
ſed ille per illos qui et p ſe
ipꝫ. Ipſe illis q̄ppe dixerat
ſic me nihil poteſtis facere
Quando claudus ille q̄ ſe-
debat ad portam ad uoceꝫ
petri ſurrexit: et ſuis pedi-
bus ābulauit: ut homines
mirarent̄: ſic eos allocutus
eſt petrus: quia non in ſua
poteſtate hoc fac: ſed ī uir-
tute illius quem ipſi occide
rant: multi cōpuncti dixe
runt: q̄d faciemus.

VIderūt ei ſe īgēti cri
mine īpietatis aſtri-
ctos qn̄ illum occiderīt: quē
uenerari ⁊ adorare debuerīt
Et hoc putabāt eſſe īexpia
bile: Magnum eniꝫ facin⁹
erat: cuius cōſideratō illos

faceret deſperare. Sed non
debent deſpare ꝑ quibus ī
cruce pendens dominus di
gnatus eſt orare. Dixerat
ei. Pater ignoſce illis: quia
neſciūt q̄d faciūt. Ad l. a̅.
Miſer̄ mei. Cū reľ. ď pl. c̄
VEnite mittam⁹ lignū
in panez eius ⁊ erada
mus euz de t̄ra viuentium
⁊ nomen eius non memo-
retur amplius. Hymn⁹.
Luſtris ℣ Eripe me de ini
micis meis deus meus. ℟
Et ab īſurgentibus in me
libera me ad be a̅ In die
magno feſtiuitatiſ ſtabat ie
ſus ⁊ clamabat dicēs: ſi q̄s
ſitit ueniat ad me et bibat.
SAnctifica q̄s Oro
domine nr̄a ieiunia et
cūctoꝝ nobis indulgentiaz
propitius largire culparuz
p. Ad i. an̄. Libera me
domine ⁊ pone me iuxta te
et cuius manus uis pugnet
contra me. Capitulum
Pacē et ueni ¶ Abſolutio

FAciem meam non
auerti ab īcrepātib⁹
⁊ ꝯſpuētib⁹ i me dn̄e ds̄ au
xiliatoꝛ m̄s ⁊ iō n̄ ſū ꝯfuſuſ
Et dicitur in ferialibus die
bus uſq3 ad predictaz q̄rtā
feriam cum Capľ. īfra ſcri
ptis ¶ Ad t̄ciam antiphoā.
Iudicaſti dn̄e cāz aīe mee d
fenſoꝛ uite mee dn̄e ds̄ m̄s
Oñe oēs q̄ te Caplz.
derelinqūt cōfūdant
recedētes a te i t̄ra ſcribent
q̄m dereliquerūt uenā aq̄x
uiuentiū dn̄z ¶ Ad vj. an̄.
Popule m̄s q̄d feci tibi aut
q̄d moleſtus fui reſpōde m̄
COnfūdāt̄ ōs Capľz
q̄ me pſequūt̄ ⁊ non
cōfundar ego paueāt illi et
nō paueā ego: iduc ſup eos
dn̄e diē afflictiōis: ⁊ duplici
contritione contere eos do
mine deus nr̄ Ad nonā a̅
Nunquid reddit̄ pro bono
malū quia foderūt foueam
aīe mee. ¶ Capitulum
REcordare q̄ ſteteri in

conſpectu tuo: ut loquerer
ꝑ eis bonū ⁊ auerterez idi-
gnationē tuaz ab eis
TU autē dn̄e ſabaoth
q̄ iudicas iuſte ⁊ pro
bas renes: videā ultionem
tuā ex eis: tibi eiz reuellaui
cāz meā dn̄e ds m̄s
Eripe me dn̄e ab homine
malo ¶ A uiro iīquo eripe
me ¶ Si quis ſitit
ueniat et bibat. ⁊ d ventre
eius fluent aque uiue
DA q̄s dn̄e ppl'o tuo
ſalutē mentis et cor
poris: ut bonis opib⁹ ihe-
rendo tua ſemp mereamur
ꝓtectione defendi. Per.
¶ De ore le.
IN illo tp̄e.
Ambulabat ieſus in
galileam: nō eiz uolebat in
iudeaz ambulare: q̄a que-
rebant eum iudei iterficere
Et R̸.
DOmin⁹ nr̄ ieſus xp̄s
ds ⁊ homo: deus cuz
p̄re ſemp. homo nobiſcum
ex tp̄e. Non eiz quereret
quod fecerat: niſi ipe qd fe
cerat fieri uoluiſſz. Uerum
hoc mementote: ⁊ cordibz
ur̄is nolite dimittere: ſic ee
xp̄z hoiez factū. ut nō deſti
teret ds eē. Manens deus
accepit hoiez q̄ fecit hoiez:
Qn̄ ergo latuit ut hō: non
potentiaz ꝑdidiſſe putand⁹
eſt: ſed exemplū nr̄e īfirmi
tati prebuiſſe.
ILle eiz qn̄ uoluit de
tent⁹ ē: qn̄ uoluit occi
ſus ē. Sz qm̄ futura erāt
mēbra ei⁹ ideſt fideles eius
q̄ nō haberēt illā p̄tātē quā
hēbat ipe dn̄s ds nr̄. q̄ la
tebat: q̄ ſe tāq̄z ne occide-
ret occl'tabat: hoc idicabat
futura eē mēbra ſua. In q̄-
bus utiq̄z mēbris ſuis ipſe
erat. Nō eiz xp̄s i capite ⁊
nō i corpore: ſz xp̄s tot⁹ in
capite ⁊ i corpore. Que er
go m̄bra ei⁹: hoc ipe qd at
ipe. hoc continuo membra
eius.

Nam ſi ipi non eſſent membra ei⁹ nō diceret Saulo q̄d me pſeq̄ris. Nō ei3 ſaulus ip3: ſ3 mēbra ei⁹ ideſt fideles ei⁹ i t̄ra pſeq̄ba tur. Noluit tam̄ dicere ſc̄os meos: poſtremo ſuos m̄os honorabili⁹ frēs meos: ſed me hoc ē mēbra mea: q̄bus ego ſū caput ad. bn̄. an̄

Tp̄s meum nūdū aduenit. tp̄s aūt ur̄3 ſemp ē paratū.

Noſtra tibi dn̄e oo̅ q̄s ſint accepta ieiunia q̄ nos expiādo gr̄a tua dignos efficiāt: ⁊ ad remedia pducant eterna. Per.

Ad Magnificat antiphoā

Uos aſcēdite ad diē feſtum hūc: ego aūt nō aſcēda3: q̄a tp̄s meū nūdū adueit. oo̅

Da nobis q̄s dn̄e pſeuerāte3 i tua uoluntate famulatū: ut i dieb⁹ nr̄is et merito ⁊ numero pp̄l̄us tibi ſeruiens augeatur. p.

Feria quarta v. Ne pdas cū ipſis d̄s aia3 meam: ℟

Et cum ui. ſan. uitam meā

Uerſus ſupradicti repetuntur in tribus diebus ſequētibus ordine ſuo. Secudū Johannem.

In illo tp̄e fcā ſūt encenia ierol̄is: et hyēs erat. Et āmbulabat ieſus in tēplo i porticu ſalomonis. Et ℟ O. ſancti augi epi.

Enceia feſtiuitas erat dedicationis templi. Grece ei cenon di nouum Q̄ñcūq3 nouū aliq̄d fuerit dedicatū encenia uocat̄. Ia3 ⁊ uſus hēt hoc v̄bū: ſi quis noua tunica iduat̄: enceiare di. Illū ergo diē quo tēplū dedicatū ē: iudei ſolēnit̄ celebrabant. Ille dies feſtus agebat̄ cū ea q̄ lecta ſūt: locut⁹ ē dn̄s: hyes erat ⁊ ābulabat ieſus i tēplo i porticu ſalomonis. Lectio ſc̄da

Circūdedert eū ergo iudei ⁊ dixert ei. Quouſq3 aias nr̄as tollis. Si tu es xp̄s dic nobis palā. Nō

ritateʒ deſiderabāt: ſʒ calū
niaʒ pparabāt hyēs erat. i.
frigidi erāt. Ad illū ei ignē
diuinū accedere pigri erāt.
Sʒ accedere ē credere. Qui
credit: accedit. q̇ negat: rece
dit. Nō mouetur aīa pedibʒ
ſʒ affectibus
HRigidi erāt nō dili-
gendo caritateʒ: ⁊ ardebāt
nocēdi cupiditate Lōge abe
rāt et ibi erant. Nō accede
bāt credēdo: ſʒ pmebāt pſe
quēdo Querebāt audire a
dn̄o: ego ſum xp̄s. Et for-
taſſe de xp̄o ſm hoieʒ ſapi
ebant. Predicauerūt ei pro
phete xp̄ʒ: ſʒ diuinitate xp̄i
⁊ i pphis ⁊ i ipo euuāgelio
nec heretici itelligūt: qʒto-
min⁹ iudei q̄ʒ diu uelam eſt
ſup cor eoꝝ. ¶ Oues
mee uocē meā audiūt ⁊ ego
dn̄s agnoſco eas.
SAnctificato hoc ieiu
nio ds̄ tuoꝝ corda fi
deliū miſerator illuſtra: ⁊ qb⁹
deuotionis pſtas effectum:
prebe ſupplicātibʒ piū be-
nignus auditū. p.
Multa bona opa opat⁹ ſū
uobis ppt qd̓ opus uultis
me occidere.
ADeſto ſupplicatioibʒ
nr̄is ops̄ ds: et quibʒ
fiduciaʒ ſperande pietatis i
dulges: conſuete mīe tribue
benignus effectū. p.
IN illo tp̄e rogabat
ieſū q̇daʒ phariſeus
ut mādūcaret cū illo Et R̸
COgitanti m̄ d̓ marie
pn̄ia flere magis libet: q̄ʒ
aliq̇d dicere. Cui⁹ eiʒ uel ſa
xeum pect⁹ huiuſmodi pec
catricis lachrime ad exēplū
penitendi nō emolliūt. Con
ſiderauit nāqʒ qd̓ fecit: ⁊ uo
luit moderari qd̓ fecerat.
Sup cōuiuātes ingreſſa eſt
nō iuſſa uenit: inter epulas
lachrimas obtulit. Diſcite
quo dolore ardet: que flere
inter epulas non erubeſcit

Hanc vō q̄z lucas pec
catricez mulierez. Jo
hannes mariaz noiat. Illaz
eē mariá credimus de qua
marcus vij. demonia eiecta
fuiſſe teſtat̄. Et q̄d p vij. d
monia niſi vniuerſa uitia d
ſignant. Qz ſeptē dieb⁹ oē
tps cōprehendit: recte ſep-
tenario numero: uniuerſi-
tas figurat̄. Septē ergo de
monia maria hūit: q̄ vni-
uerſis uitijs plena fuit
Sed ecce q̄a turpitu-
dinis ſue maculas aſ
pexit. lauanda ad fontem
mie cucurrit: cōuiuātes nō
erubuit. Nā q̄a ſemetipam
grauit̄ erubeſcebat itus: ni
hil eē credidit qd uerecūda
retur foris. Quid ergo mi
ramur frēs mariá uenientez
an dn̄z ſuſcipientē? Suſci-
pientez dicā an trahentez?
Meli⁹ trahentez ⁊ ſuſcipiē
tez: q̄ nimirū ipe eā p miam
traxit int̄: q̄a p māſuetudi
nez ſuſcepit foris.

Magiſter dic tps meū pro
pe ē apd te facio paſcha cū
diſcipulis meis.
Preſta q̄s ops ds ut
dignitas cōditionis
humane p imoderātiaz ſau
ciata medicinalis parſimo
nie ſtudio reformet̄. p.
Deſiderio deſideraui
hoc paſcha māducar̄ uobiſ-
cū āteq̄z patiar
Esto dn̄e q̄s ppitius
plebi tue: ut q̄ tibi nō pla
cent reſpuētes: tuoꝝ potiuſ
repleāt̄ delectationibꝫ mā
datoꝝ. Per.
In illo tpr̄e. Colege-
rūt pōtifices et phari
ſei cōciliū et dicebant: quid
facimus q̄a hic hō multa ſi
gna fac̄. Et ℞.
Pontifices ⁊ phariſei
ſibi cōſulebāt: nec ta
mē dicebāt credam⁹. Plus
eīz pditi hoies cogitabant
quomodo nocerent: ut per
derent: q̄z quomodo ſibi cō
ſulerent: ut perirent: ⁊ tam

timebant: ⁊ q̄ſi conſulebāt.
Dicebant ei: quid faciem⁹.
quia hic homo multa ſigna
facit. Si dimittim⁹ eum ſic
oēs credent i eum: ⁊ uenient
romani ⁊ tollent nr̄z locuz
⁊ gentem.

TEmporalia q̄dez p-
dere timuerūt ⁊ uitā
eťnam nō cogitauerunt: ac
ſic utrūqȝ amiſerunt. Nā et
romani poſt dn̄i paſſionez
⁊ glorificationem tulerunt
eis locum: et gentem expu
gnando ⁊ transferendo. Et
illud eos ſequitur qđ alibi
dictum eſt. Filij autē regni
ibunt in tenebras exťiores.
Hoc autē timuerunt: ne ſi
oēs in xp̄z crederent nemo
remaneret q̄ aduerſus ro-
manos ciuitatē dei tēplūqȝ
defenderet: quoniā ꝯ ipſuz
templū ⁊ contra ſuas patꝛi-
nas leges doctrinaz xp̄i eē
ſentiebant.

VNus aūt ex eis cay-
phas cū eſſz pōtifex
anni illius dixit illis: Uos
neſcitis q̄cq̄ȝ nec cogitatis
quia expedit uobis ut unus
moriatur homo pro pplo
⁊ nō tota gēs pereat. Hoc
aūt a ſemetipo nō dixit Sȝ
cuȝ eſſet pōtifex āni illi⁹ p
phetauit. Hic ēt docemur
per hoīes malos prophetie
ſpu futura predicere: quod
tamen euuangeliſta diuino
tribuit ſacramento. q̄a pon
tifex fuit ideſt ſūmus ſacer
dos ¶ Appropiq̄bat
aūt dies feſtus iudeoꝝ ⁊ q̄-
rebant pꝛicipes ſacerdotuȝ
quō ieſū iterficerent: ſed
timebāt plebeȝ

COrdibus noſtris q̄s
domine gr̄am tuam
benignus iſūde: ut peccata
nr̄a caſtigatione uolūtaria
cohibentes tp̄alit̄ potius
macereār q̄ȝ ſupplicijs dā-
nemur eternis. p:
Principes ſacerdotum con
ſilium fecerunt ut ieſuȝ occi
derent: dicebant autem nō

i die feſto ne forte tumult⁹
fiat in populo.

CͦOncede queſumus omnipotens de⁹ ut qui protectionis tue gr̄am querimus liberati a malis omnibus ſecura tibi mente ſeruiamus. p.

IN illo tp̄e Dixit ieſus ad eos qui crediderūt ei iudeos. Si uos mā ſeritis i ſermone meo uere diſcipuli mei eritis Et R̄.

CUm rex iuſticie ſederit in throno ſicut ſcriptura loquitur. Quis gloriabit̄ caſtum ſe habere cor: Aut quis gloriabitur mūduz ſe eſſe a peccato: Multū nos terruit. o fratres mei dicez do: ſuus nō manet i domo i eternū. Adiungit āt ꝛ dic̄ filius manet i et̄nū. Ergo ſolus in domo ſua erit xp̄s Nullus pp̄ls illi coherebit Cui erit caput: ſi non erit corpus. An forte totū: hoc filiꝰ: ꝛ caput ꝛ corpus

NOn eiz ſine cauſa terruit et ſpez dedit. Terruit ne peccatū amaremus: ſpē dedit ne d̄ pcc̄i ſolutione diffideremus. Oīs iquit qui facit peccatū ſeruus eſt pcc̄i Seruus autez nō manet in domo in eternum. Que ergo nobis ſpes eſt: qui non ſumus abſq3 pcc̄o: Audi ſpez tuā. filiꝰ manet i et̄nū. Si ergo filius nos liberauit tūc uere liberi erimus. Hec ſpes noſtra eſt fratres: ut a libero liberemur et liberando nos: ſuos faciat. Serui eiz eramus cupiditatis: liberati ſui efficiūr caritatis.

HJc et ap̄ls dicit Vos autem fratres i libertatez uocati eſtis tamē ne libertatem i occaſionem carnis detis: ſed p caritatez ſuite īuicez. Nō ergo dicat xp̄anus liber ſum: ꝛ i libertatez uocatus ſum: ſuꝰ erā: ſed redemptus ſū. Et i ipa

redēptione liber factus ſū. Faciam quod uolo: nemo prohibeat me a uoluntate mea ſi liber ſum. Sz ſi i iſta uoluntate peccatum facis: ſeruus es peccati. Noli ergo libertate abuti ad libere peccandum. Ad bn. an. Clarifica me pater aput te metipz claritate quā habui priuſq3 mūdus fieret. oro

P Roficiat q̄s domine plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: ut ſacris actionibus erudita: quanto maieſtati tue fit gratior: tā to dōis potioribus augeat. p

Ad uesp. Capitulum

F Ratres hoc ſēt ſenti te in uobis qd i xp̄o ieſu: q cū in forma dei eſſet non rapinaz arbitratus eſt eſſe ſe equalez deo. hymn⁹ Uexilla regis. v̄ Eripe me

Ad ɯa. an. Pater iuſte mundus te non cognouit: ego autem noui te quia tu me miſiſti. oratio

O Mnipotens ſēpiterne de⁹ qui humano generi ad imittanduz humilitatis exēplum ſaluatorem noſtrum carnem ſumere et crucē ſubire feciſti: cōcede propiti⁹ ut et patiētie ipſius habere documenta: et reſurrectionis conſortia mereamur. p

Dñica in palmis Inuitat. Ipſi uero non cognouerūt uias meas. Quibus iuraui in ira mea: ſi introibunt in requiem meam. ps Uenite

Sed cum peruenitur ad proprium locum ſilicet Ipſi uo Chorus cantat ipſum ſicut Inuitatorium. Et illi qui cantant venite: reincipiunt Inuitatorium. Et cantatur uſq3 ad quartam feriam in ferialibus diebus ſupradcō modo. Ieremie pphe l. i.

V Idete uerbum domi Nūquid ſolitudo fa ſum iſraeli: aut tra ſerotina Quare ergo dix pp̄ls me⁹ receſſimus: nō ueniem⁹ ul

ad te. Nūqd obliuiſcitur ỽ
go ornamenti ſui ⁊ ſponſa
facie pectoralis ſui. Popu-
lus ỽo meus oblitus ē mei
diebus innumeris. Quid ni
teris bonaꝫ oſtendere uiā tuā
ad querandam dilectionē:
que inſup et malicias tuas
docuiſti uias tuas et malis
tuis iuentus ē ſāguis aīarū
paupeꝝ et inocentium.
In die qua inuocaui te dn̄e
dixiſti noli timere. Iudica
ſti cauſam meam et libera-
ſti me deus meus. ¶ In
die tribulationis mee cla-
maui ad te quia exaudiſti
me. Iudicaſti.

NOn in foſſis inue
ni eos: ſed in o-
nibus que ſupra
memoraui. Et dixiſti: abſꝫ
peccato et innocens ego ſū
et propterea auertatur fu
roꝛ tuus a me. Ecce ego iu
dicio contendam tecum: eo
ꝙ dixeris non peccaui: ꝗꝫ
uilis facta es nimis iterans
uias tuas. Et ab egypto
confunderis: ſicut confuſa
es ab aſſur. Nam ⁊ ab iſta
egredieris: ⁊ manus tue erūt
ſuper caput tuum: quoniaꝫ
obtriuit dominus confiden
tiam tuam. Et nihil habe-
bis proſperum. ¶ Fratres
mei elongauerunt a me et
noti mei. Quaſi alieni rece
ſſerunt a me. ¶ Dereliq-
runt me proximi mei ⁊ qui
me nouerunt: Quaſi.

VUlgo dei. Si di-
miſerit uir uxoreꝫ
ſuam: et recedens
ab eo duxerit uirum alterū
nunquid reuertetur ad eam
ultra: Nūqd n̄ poluta ⁊ cō
taminata erit mulier illa:
Tu aūt fornicata es cū ama-
toribꝰ mltis tn̄ reūter ad me
dic dn̄s ⁊ ego ſuſcipiā te dic
dn̄s. Leua oculos tuos i di
rectū ⁊ uide ubi nūc pſtra-
ta ſis Attēde dn̄e ad me ⁊
audi uoces aduſarioꝝ meoꝝ
Nūqd reddi ꝑ bō mlꝫ, q

foderũt foueã aie mee.
Recordare q̃ ſteterim ĩ cõ
ſpectu tuo: ut loquerer pro
eis bonum ⁊ aũterez indi-
gnationem tuam ab eis.
Nunquid.
SCripturã quidem
hebraici exitus ⁊ v̾
ba miſterij fratreſ
cariſſimi audiſtis: quomõ
agnus immolatus eſt: et
quomodo plebs ſaluata ẽ:
et quomodo pharao p mi
ſterium uerberatus eſt. In
telligite dilectiſſimi quem-
admodum ſit nouum ac ue
tus temporale et eternum:
corruptibile et incorruptũ:
mortale ⁊ imortale paſcha
le miſterium. ¶ Concluſit
uias meas inimicus inſidia
tor factus eſt mihi ſicut leo
in abſcondito repleuit et in
ebriauit me amaritudine d
derunt in lacum mortis ui-
tam meam et poſuerunt la
pidem contra me. Uide do
mine iniquitates illorum ⁊
iudica cãz aie mee defenſor
uite mee. Fact᷒ ſũ i deriſuz
omni populo meo canticũ
eoꝝ tota die. Uide
VEtus quidez ſecũdũ
legem: nouum aũt
ſecundum uerbũm. Tpiale
p exemplum etnuz p gr̃az
Corruptibile p uictimam
pecudis incorruptibile ppt
domini uitam aMortale p
pter ſepulturam. imortale
propter reſurrectionẽ. Ue-
tus quidem eſt lex. Nouz
autem eſt uerbum. Tpiale
exemplar ſz ſempit̃na gr̃a.
Corruptibilis ouis: icorru
ptibilis dominus: nõ cõmi
nutus eſt ut agnus ſz reſu-
ſcitatus ut deus. ¶ Saluũ
me fac deus quoniam itra
uerũt aque uſq3 ad animaz
meaz ne auertas faciẽ tuaz
a me. Qñ tribulor exaudi
me deus meus. ¶ Intende
anime mee et libera eam
propter inimicos meos eri
pe me. Quoniaz.

ET enim ut ouis ad
uictimam ductus ē
ſed non erat ouis:
⁊ ſicut agnus ſine uoce: ſed
nō erat agnus. Jlla in figu
ra fiebant. Hec uerius re-
periuntur. Pro agno ⁊ ei
deus factus eſt: et pro pecu
de homo. Homo autē xp̄s
in quo capiunt̄ oīa. Jſayas
autē dicit ſicut ouis ad oc
ciſionem ductus eſt: ⁊ ſicut
agnus coram tondante ſe
ſine uoce: ſic non apuit os
ſuum. Jn humilitate iudiciū
eius ſublatum eſt. Genera
tionem eius quis ēnarrabit
¶ Noli mihi eſſe domine
alienus: parce mihi domine
in die mala confundantur
omnes q̄ me perſequūtur.
Et non confundar ego
Confundantur omnes inimi
ci mei qui querunt animaꝫ
meam. Et.
IN illo tpīe Cum ap
propinquaſſet ieſus
Jeroſolis ⁊ ueniſſ betphage
ad montem oliueti. Tunc
miſit duos ex diſcipul' ſuis
dicens eis. Jte in caſtellum
quod contra uos eſt ⁊ ſta-
tim inuenietis aſinam alli-
gataꝫ et pullum cum ea ſol
uite ⁊ adducite mihi. Et ℟
¶ Pulchre āt relictis iu
deis habitaturus in affecti
bus gentium templum do
mini aſcendit. Hoc enim
templum eſt uerum: i quo
non littera ſed ſpiritu do-
minus adoratur. Hoc dei
templum eſt: quod fidei ſe
ries: non lapidum structa
fundauit. Deſeruntur ergo
qui adorant: eligunt q̄ ama
turi erant. Et ideo ad mon
tē uenit oliueti: ut nouelas
oliuas i ſublimi v̄tute plāta
ret: quoꝝ mī ē illa q̄ ſurſū
ē ierl'ꝫ. ¶ Dn̄s mecū ē tā-
q̄ꝫ bellator fortis ꝑpea pſe
cuti ſt̄ me ⁊ itelligere nō po
tuerīt dn̄e pharſenes ⁊ cor-
da. Tibi reuelaui cāꝫ meā

Uidiſti domine iniquitates
eoruꝫ aduerſum me: iudica
iudiciū meum. Tibi ꝛc.

In hoc monte eſt ille
celeſtis agricola: ut
plantati oēs in domo do-
mini poſſint ueraciter dice
ꝛc. Ego ſic̄ oliua fructifica
ui in domo domini. Et for
taſſe ip̄e mōs xp̄ſ ē. Quis
enim alius tales fructꝰ fer
rēt olearum non cōueſcē
tium ubertate bacarum: ſꝫ
ſpiritus plenitudine gētiuꝫ
fecundarum. ¶ Dixerūt
impij apud ſe non recte co
gitantes circūueniamꝰ iuſtū
quoniam contrarius eſt o-
peribus noſtris: promittit
ſe ſcientiam dei habere: fi-
lium dei ſe nominat et glo
riatur patrem ſe habere dū
Uideamus ſi ſmones illiuſ
ueri ſunt et ſi eſt uere filius
dei liberet eum de manibꝫ
noſtris: morte turpiſſima
condānemus eum. ¶ Tan
q̄ꝫ nugaces extimati ſumus
ab illo et abſtinet ſe a vijs
nr̄is: tanq̄ꝫ ab i nundicijs
et profert nouiſſima iuſtoꝝ
Uideamus.

Ipſe eſt per quem
aſcendimus et ad
quem aſcēdimus.
Ip̄e eſt ianua: ip̄e eſt uia et
q̄ aperit ꝛ qui pulſatur ab
ingredientibus et ab egre
dientibus adoratur. Ergo
in caſtello erat et ligatꝰ erat
pullus cum aſina non po-
terat ſolui niſi iuſſu domi.
Soluit eum manus ap̄lica
Talis actus: talis uita: tal
gratia. Eſto talis ut tu po
ſſis ligatos ſoluere.
Circundederunt me uiri m
daces ſine cauſa flagellis ce
ciderunt me. Sed tu domi
ne defenſor uindica me.
Quoniaꝫ tribulatio pro-
xima eſt: et non̄ eſt qui ad
iuuet. Sed tu.
Domine deus auxiliator
meus et ideo non ſum con
fuſus. ¶ Miſerere.

Circundantes circundederūt
me et in nomine domini q̄ ui
dicabor in eis. ¶ Cōfitei
¶ Judica cauſam meā
defende quia potens es
Deus deus ¶ Lux angel'
& pueris fideles inueniamur
triūphatori mortis clamā
tes oſanna in excelſis
Bene. ¶ Confundantur
qui me perſequuntur et nō
confundar ego domine de'
meus ¶ Lau.
Fratres hoc enim.
Luſtris ſex. ¶ Eripe me
de inimicis meis deus me'
¶ Et ab inſurgentibus ī
me libera me.
Turba multa que conuene
bat ad diem feſtum clama-
bat domino: benedictus q̄
uenit in nomine domini o-
ſanna in excelſis.
Omīpotens ſēpiterne de'.
¶ Pueri hebreorū
tollentes ramos oliuarum
obuiauerunt domino cla-
mantes et dicentes oſanna
in excelſis. ¶ Pueri
ueſtimenta proſternebant ī
uia et clamabant dicentes
oſanna filio dauid bn̄dict'
qui uenit ī nomine domini
¶ Fratres hoc ei
Tibi reuelaui cauſam meā
domine defenſor uite mee
dn̄e deus meus
Humiliauit ſemetipm̄
factus obediens uſq;
ad mortē: mortē āt crucis
propter quod et deus exal
tauit illum: et donauit illi
nomen quod eſt ſuper ōne
nomen. ¶ Inuocabo
nomen tuum domine ne a-
uertas faciem tuam a cla-
more meo.
In nomine ieſu om
ne genu flectatur:
celeſtium terreſtriū
et infernorum et omnis lin
gua confiteatur: quia domi
nus noſter ieſus xp̄s in glo
ria eſt dei patris.
Dixit dominus
Fratres hoc enim.

Eripe me dñe ab hoīe mlo
¶ A uiro iīquo e. m.
Scriptuȝ est eiȝ pcuciaȝ pa
ſtorem : ⁊ diſpgentur oues
gregis: Poſtq̄ȝ aūt reſrexe
ro precedam uos ī galileaȝ
ibi me uidebitis dicit dñs.
¶ Oḡs ſempitne
¶ Ipi vo.
Uenite ¶ Uſqȝ
ad cenaȝ dñi
Dñs deffenſor
IN illo tempore ante
ſex dies paſce uenit ie
ſus bethaniam ubi fuerat
lazarus mortuus quē luſci
tauit ieſus Et R.
NE putarent
hoīes fantaſma eſſe
factum quia mortuus reſ-
rexit. Lazarus unus erat d
recunbentibus. Uiuebat: lo
quebatur: epulabatur: ueri
tas oſtendebatur: īfidelitas
iudeorum confundebatur.
Diſcunbebat ergo domin⁹
cum lazaro et ceteris. Mi-
niſtrabat martha una ex ſo

roribus lazari ¶ Uiri im
pij dixerunt opprimamus
uirum iuſtum iniuſte et de-
glutiamus eum tāq̄ȝ infe-
nus viuum auferamus me
moriam illius de terra ⁊ de
ſpolijs eius ſorteȝ mittam⁹
inter nos. Ipi enim hoīcide
theſaurizauerunt ſibi mala
inſipientes: et maligni ode
runt ſapientiam ⁊ rei facti
ſunt in cogitationibus ſuis
¶ Hec cogitauerunt ⁊ er-
rauerunt : et excecauit illos
malicia eoꝝ. Ipi
MAria uero altera ſo-
ror lazari accepit li-
braȝ unguenti nardi piſtic̄
precioſi: ⁊ unxit pedes ei⁹:
et domus impleta eſt ex o-
dore unguenti. Factum au
diuimus. Requiramus mi-
ſterium. Quecunqȝ anima
fidelis uis eſſe cum maria:
unge pedes domini precio
ſo unguento. Unguentum
illud iuſticia fuit. Ideo li-
bra fuit. ¶ Opprobriū fc̄i

ſum nimis inimicis meis
uiderunt me: et mouerunt
capita ſua. Adiuua me dñe
deus meus. ¶ Locuti ſunt
aduerſum me lingua dolo-
ſa et ſermonibus odij cir-
cundederūt me. Adiu.

ERat autem unguētū
nardi piſtici precioſi.
Quod ait piſtici locum ali
quem credere debemus.
Unde hoc erat unguentū
precioſū: Nec tamen hoc
uacat a ſacramēto: optime
conſonat. Piſtis grece dicitē
fides. Querebas operari
iuſticiā: iuſtus ex fide uiuit
Unge pedes ieſu beneuiuē
do. dominica ſectare ueſti-
gia: capillis terge. Si habeſ
ſuperflua da pauperibus: ⁊
dñi pedes terſiſti. Inſur
rexerūt i me uiri iniq abſq
miſericordia qſierūt me in-
terficere ⁊ nō ppecerunt in
faciē meā ſpuere ⁊ lāceis
ſuis uulnerauerūt me: et cō
cuſſa ſunt omnia oſſa mea

Ego aūt exiſtimabam me
tāq̄ȝ mortuū ſup trā.
Effuderūt furorem ſuū in
me fremuerunt contra me
dentibus ſuis. Ego autē.
¶ Faciē meā nō
auerti ab increpantibus et
conſpuentibus ī me.
¶ Framea
ſuſcitare aduerſus eos: qui
diſpergunt gregem meū.
¶ Appenderunt merce
dem meam triginta argen
teis quibus appreciatus ſū
ab eis. ¶ Inundauerunt
aque ſuper caput meum di
xi perij: inuocabo nom̄ tuū
domine deus. ¶ Labia
inſurgentium ⁊ cogitatio-
nes eorum in te domine
¶ Clarifica me pat
apud temetipſum claritate
quam habui priuſq̄ȝ mūd'
fieret.

DA q̄s ops ds ut q i tot
adūſis ex nr̄a īfirmita
te dficim' īcedēte unigeni
ti filij tui paſſioē reſpirem'

Per eūdē. Ad veſp. an̄.
Inclinauit dominus Cum
reliquis pſalmis. Dilexi
Cum reliquis. Capitulū
Tu aūt Hym⁹ Uexilla.
ṽ Eripe me dn̄e ab homie
malo ℞ A uiro iīquo eripe
me Ad magnificat an̄.
Non haberes ī me ptātē
niſi deſup tibi datū fuiſſet.
A Diuua nos ds̄ oro
ſalutaris nr̄: ⁊ ad be
neficia recolenda q̇bus nos
īſtaurare dignat⁹ es tribue
uenire gaudentes. Per
Notandū q̄ ſi feſtū nouē
lectionū accidat ī hac feria
vel duabus ſequētibus: an̄
laudum omittunt᷑ ſ᷑ia ſc̄e
ſc̄de ferie ī terciā: Et tercie
trāſferuntur in quartam.
Feria tercia. Sermo ſācti
augi. epi. Lectio prima.
DE dn̄o ſaluatore no
ſtro frēs dilectiſſimi
ante multa tp̄a pphātum
eſt. Aſcendit ſicut v̄gultū
⁊ ſicut radix de t̄ra ſitienti.

Quare ut radix. Ideo quia
non eſt illi ſpecies neq̄ decor
Paſſus eſt humiliatus eſt:
conſputus eſt: nō habebat
ſpēz. hō apparebat cū de⁹
eſſet. Sed quomodo radix
non eſt pulchra: ſed intus
habet viz pulchritudis ſue
℞ Cōtumelias ⁊ terrores
paſſus ſum ab eis q̇ erant
pacifici mei ⁊ cuſtodientes
latus meum dicentes: dece
piamus eum ⁊ preualeam⁹
illi. ſed tu domine mecū es
tāq̄ȝ bellator fortis. Cadā
in opprobrium ſempiternū
ut uideam vindictam ī eis:
quia tibi reuelaui cauſā me
am. ṽ Iudica domine cau
ſam anime mee redemptor
uite mee. Cadant Lc̄ ij.
ATtendite fratres
mei videte miſe
ricordiam dei: at
tendentes arborem pul
chrā amenam folijs viren
tem: fructibus opulentam
Laudas: delectatq̄ȝ aliquid

de fructibus eius capere: ſub vmbra eius ſedere: et requieſcere ab eſtu: Laudas illam totam pulchritudinē. Si radix oſtendatur tibi. nulla pulchritudo in ea eſt Noli contemnere quod abiectuȝ eſt inde proceſſit qđ miraris. ut radix ſit in terra ſitienti. ¶ Deus iſrael ꝑpter te ſuſtinui opprobriū operui reuerentia faciē meam extraneus factus ſum fratribus meis et hoſpes filijs matris me. Quoniā zelus domus tue comedit me. ¶ Intende anime mee et libera eam propter inimicos meos eripe me Qm̄ zelus.

ATtendite modo claritatem arboris: creuit eccl'ia crediderunt gentes: uicti ſunt principes terre ſub nomine xp̄i: ut eſſent uictores in orbem terraꝝ: poſitum ē collum ſub iugo xp̄i. Perſequebantur auteȝ chriſtianos propter ydola: perſequuntur ydola propt̄ xp̄m. ¶ Sinagoga populorum circundederunt me. et non reddidi retribuētibꝫ mihi mala ¶ Conſumetur domine nequitia peccatorū et diriges iuſtuȝ. ¶ Judica me domine ſecundum iuſticiam meam et ſecundum innocentiam meam ſup me. Cō. ¶ Uide domine ⁊ conſidera quoniā tribulor. uelociter exaudi me. ¶ Diſcerne cauſaȝ meaȝ domine ab homine iniquo ⁊ doloſo eripe me. ¶ Dum tribularer clamaui ad dominū de uentre iferi et exaudiuit me Dn̄e uim patior reſpōd ꝑ me. q̄a neſcio q̄d dicā inimicis meis ¶ Dixer̄t ipij opprimam᷑ uiꝝ iuſtū: qm̄ ōri᷒ ē opib᷒ nr̄is ¶ Ante diē feſtū paſce ſciēs ieſus q̄a uenit eius hora cum dilexiſſꝫ ſuos i fine dilexit eos

OMnipotēs ſempiťnē
ďs da nobis ita do-
minice paſſionis ſacrameta
pagere: ut idulgētiā pcipeř
mereamur. Per.
In domū dñi ¶ Letatus.
¶ Ptātem
habeo ponendi aīaȝ meam
ꝛ iteꝝ ſumendi eā.
TUa nos miſicors ďs
gřa ꝛ ab oi ſubreptio
ne uetuſtatis expurget ꝛ ca
paces ſancte nouitatis effi-
ciat. p.
NEgimus qꝫ xp̄s pec
cata nr̄a portat et ꝑ
nobis dolet. Doles ergo
dñe nō tua ſed nr̄a uulnera
nō tuā morteȝ ſȝ nr̄aȝ iſir-
mitatem. Et nos exiſtima
uim⁹ te eſſe i doloribus cū
tu nō propť te. ſȝ ꝓpť me
doleres. Infirmat⁹ ei es. ſȝ
ꝓpť pccā nr̄a. Nō quia tibi
illa iſirmitas erat ex patre
aſſūpta. ſȝ ꝑ me ſuſcepta:
qꝫ nihil ꝓderat ut eruditio
pacis nr̄e eſſet i te. ꝛ i liuoꝛ
tuo uulnera nr̄a ſanares
Locuti ſūt aduerſuȝ me lin
gua doloſa ꝛ ſmonib⁹ odiȷ̄
circūd. derūt me pro eo ut
diligerent me detrahebant
mihi. Ego aūt orabam: ꝛ
exaudiſti me dñe deus me⁹
¶ Et poſuerūt aduerſum
me mala pro bonis ꝛ odiū
ꝓ dilectione mea. Ego aūt
SEd qd mirꝫ ſi ꝓ
oibus doluit: qui ꝓ
uno fleuit. Quid mirū ſi
mortuus pro oib⁹ redijt.
qui lazarum reſuſcitaturus
illacrimatur. Sed et ibi pie
ſororis lachrimis cōmouet
quia mentem humanaȝ tā
gebat et hic alto aperitur
affectu. Ut quia i carne ſua
peccata nr̄a pimebat mortē
quoqꝫ anime noſtre. ſue aie
meror aboleret. ¶ Frēa
mei
ET fortaſſe ideo ťſtis
eſt. qꝫ poſt ad lapſū
tali tranſitu nobis erat de
hoc ſeculo recedendum. ut

mori eēt neceſſe. De⁹ autē
mortē nō fec̄ nec delectat̄ i
pditione uiuoꝝ ⁊ iō faſtidit
qḋ ipē non fec̄. Deniqꝫ ait
traſfert a me calicē iſtū q̄ſi
hō mortē recuſās : q̄i de⁹
ſn̄iaȝ ſuam ſuās. Oportet
eiꝫ nos mori ſecū: ut reſur
gam⁹ do ut lex diuinā ſn̄iā
lex mledictiois īſoluto ēt ē
re limi nat̄e fine ſoluat̄. ℟
Attēde dn̄e. Reqre ſup̄ in
dnica pxie. Ad lau. ⁊ p ho
ras an̄. Libera me ḋ ſan-
guinibꝫ ds ds me⁹ ⁊ exul-
tabit ligua mea iuſticiā tuā
pſ feriales an̄ Cōtumelias
⁊ tiores paſſus ſū ab eis: ⁊
dn̄s mecū ē : tāqꝫ bellator
fortis an̄ Ipī vo i uanuȝ
q̄ſierūt aiaȝ meā itroibūt i
iferiora tre. an̄ Oēs iimi
ci mei audierūt malū meuȝ
dn̄e letati ſūt qm̄ tu feciſti.
an̄ Alliga dn̄e i uiculis na
tiones gentiū ⁊ reges earū
i cōpedib⁹. Ad bn̄. anti.
Simom dormis: nō potui
ſti una hora uigilare mecū.
P Reſta q̄s ops ds orō
ut q̄ nr̄is exceſſibus i
ceſſant̄ affligimur: p vnige
niti filij tui paſſionē libere-
mur. Qui tecū Ad ueſ an̄
Nō ↄſūdet cū al. ad M. an̄
Ancilla dixit petro: uere tu
ex illis es: nam ⁊ loq̄lla tua
maifeſtū te facit. orō
R Eſpice queſum⁹ dn̄e
ſuper hanc familiam
tuaȝ p q̄ dn̄s nr̄ ieſus xp̄s
nō dubitauit manibus tra
di nocentium : et crucis ſu
bire tormentum. Qui te.
Non dicuntur ueſp. mor-
tuoꝝ: nec ulterius dr̄ officiū
p deffūctis uſqꝫ poſt octauā
pen̄t. Completoriuȝ de bē
ata virgine dicitur. Sed de
cetero non dicitur officium
beate uirginis uſqꝫ ad ueſp
ſabbati poſt paſcha. Illis
tribus ſequentibus diebus
abſolute incipitur officiuȝ.
Et an̄ dicūt ſicut i feſto du
plici ⁊ pſalmi dicūt ſine

po les tenebres ... mercredi

Gl'a pr'i .p omnes horas

Feria q'nta in cena domini.
In primo nocturno anti.
Zelus domus tue comedit me: ⁊ opprobria exprobrā tiu3 tibi ceciderunt ſup me. p's Saluū me fac āt'iphoā Auertantur retrorſu3 ⁊ erubeſcant: q̇ cogitant m̄ mala p's. Deus i adiutoriū an̄. Deus me⁹ eripe me de manu peccatoris. p's In te domine .ij. ℣ Auertantur retrorſum ⁊ erubeſcant. ℟. Qui cogitant mihi mala. Deinde dicit pater noſter Sub ſilētio. Et nō p̄nūtiat Et ne nos. Neq3 dicitur. Abſolutio. In hoc triduo lec. leguntur ſine Jube do. Et ſine tu aūt. S3 i tribus primis lectionib3 Jeremie loco. Tu aūt Semp dicit. Jer'l'e3 ier'l'e3 conuertere ad dn̄3 deū tuum. Incipit lamētatio Jeremie prophete Lectio p'ria aleph.

Quomodo ſedet ſola ciuitas plena pp'lo: facta eſt quaſi uidua dn̄a gentium: princeps prouītiar3 facta ē ſub tributo. Beth. Plorās plorauit ī nocte ⁊ lachrime eius in maxillis eius: Non eſt qui conſoletur eam ex oibus caris eius. Oēs aīci eius ſpreuerūt eam: et facti ſunt ei īimici. Gimel. Migrauit iuda pp'r afflictionē ⁊ multitudie3 ſuitutis: habitauit iter gētes: nec iueit requie3. Oēs pſecutores ei⁹ apprehenderūt ea3 īter anguſtias. Deleth Uie ſyon lugēt eo q' non ſint q̇ ueniant ad ſolenitate3. Omnes porte eius deſtructe: ſacerdotes eius gementes ūgies ei⁹ ſqualide ⁊ ipa oppreſſa amaritudine. He Facti ſūt hoſtes eius in capite īimici illius locupletati ſūt: quia dominus locutus eſt ſuper eam propter multitudine3 īiquitatu3 eius. Paruuli ei⁹ ducti ſunt ī captiuitate3 an̄

facies tribulantis. Jer'lem
ierlez. ¶ In monte oliueti
orauit ad patrem pater ſi
ſieri poteſt trãſeat a me ca
lix iſte. Spiritus quidem
promptus eſt caro autem i
firma. fiat uoluntas tua
Uigilate et orate ut non in
tretis in temptationẽ. Sp̄s

Manum ſuam miſit
hoſtis ad omnia ꝯ
ſiderabilia eius: quia uidit
gentes igreſſas ſanctuariuz
ſuum: de quibus preceperas:
ne intrarent in eccleſiã tuã.
¶ Omnis populus
eius gemens et querens pa
nem: dederunt precioſa q̄-
q3 pro cibo ad refocillãdaz
animam. Uide domine et
conſidera: quoniam facta
ſum uilis. ¶ O uos
omnes qui tranſitis p uiaz
attendite et uidete ſi eſt do
lor ſicut dolor meus: quo
niam uindemiauit me ut lo
cutus eſt dominus i die ire

furoris ſui. ¶ Precipi
tauit dominus nec pepercit
omnia ſpecioſa iacob de-
ſtruxit in furore ſuo: mu-
nitiones ṽginis iuda deiecit
in terram. Polluit regnum
et principes eius. Jeruſalez
ieruſalem Triſtis eſt
anima mea uſq3 ad mortez
ſuſtinete hic et uigilate me
cum. nunc uidebitis turbã
que circundat me. Uos fu
gam capietis. et ego uadaz
immolari pro uobis.
Ecce appropinquat hora.
et filius hominis tradetur
in manus peccatoruz. Uos
fugam.

Vide domine quõ
niam tribulor vẽ
ter meus contur-
batus eſt: ſubuerſũ eſt cor
meum in metipa quoniam
amaritudine plena ſum. Fo
ris interfecit gladius: et do
mi mors ſimilis eſt.
Audierunt quia ingemiſco
ego: et nõ eſt q̄ cõſoletur me.

Omnes inimici mei audie-
runt malum meum : letati
ſunt quoniaꝫ tu feciſti. Ad
duxiſti diem conſolationis:
et fient ſimiles mei.
Ingrediatur omne malum
eorum coram te : et de ui-
demia eos : ſicut uindemia
ſti me propter omnes ini-
quitates meas . Multi eiꝫ
gemitus mei et cor meum
merens : ¶ Ecce uidimꝰ
eum non habentem ſpetieꝫ
neqꝫ decorem: aſpectus eiuſ
in eo non eſt : hic peccata
noſtar portauit . et pro no
bis dolens . ipſe autem uul
neratus eſt propter iniqui-
tates noſtras . Cuius liuo-
re ſanati ſumus . ¶ Vere
langores noſtros ipſe tulit:
et dolores noſtros ipſe por
tauit . Cuius
Liberauit dominus paupe
rem à potente et inopem :
cui non erat adiutor .
Deus iudi. ¶ Cogita-
uerunt impij et locuti ſunt
nequitiam : iniquitatem in
excelſo locuti ſunt. ¶ Quã
bonus . ¶ Exurge dñe
et iudica cauſam meam
Ut quid . ¶ Deus meus
eripe me de manu peccato
ris . ¶ Et de manu cõtra
legem agentis iniqui.

Exaudi deus orationẽ
meam et ne deſpe-
xeris deprecationem meam:
intende mihi et exaudi me.
Satagentis ſolliciti in tri-
bulatione poſiti uerba ſunt
iſta . Orat multa patiens
de malo liberari deſiderãs
Supereſt ut audiamꝰ i quo
malo ſit: et cum dicere cepe
rit agnoſcamus nos ibi eẽ:
ut communicata tribulatio
ne coniungamus orationeꝫ
¶ Amicus meus oſculi me
tradidit ſiguo quem oſcula
tus fuero ipſe eſt tenete eũ :
hoc malum fecit ſignum q̃
per oſculum adimpleuit ho
micidium. In felix p̃miſit

pretium ſanguinis ēt i fine laqueo ſe ſuſpendit. Bonum erat ei ſi natus nō fuiſſet homo ille. Infelix.

Contriſtatus ſum in exercitatione mea et turbatus ſum. Ubi contriſtatus: ubi conturbatus: In exercitatioē mā iq̄. Homines malos quos patitur commemoratus ē. Eandemq̄ paſſionem malorum hominum exercitationem ſuam dixit. Ne putaretis eſſe in hoc mundo malos: et nihil boni de illis agere deum. ¶ Judas mercator peſſimus oſculum petijt domino: ille ut agnus innocens non negauit iude oſculum. Denariorum numero xp̄m iudeis tradidit. ¶ Melius illi fuerat ſi natus nō fuiſſ̄. Denarioꝝ.

Omnis malus aut ideo uiuit ut corrigatur. Aut ideo uiuit: ut per illū bonus exerceatur utinā ergo qui nos modo exercent conuertantur: et nobiſcum exerceantur. Tamen q̄ diu ita ſunt: ut exerceant non eos oderim⁹. quia in eo quod malum eſt quis eorum utrum uſq̄ ad finem perſeueraturus ſit ignoramus. Et plerumq̄ cū tibi uideris odiſſe inimicū fratrem odiſti et neſcis. Unus ex diſcipul⁹ meis tradet me hodie: ve illi p quē tradar ego. Meli⁹ illi erat ſi natus non fuiſſet. Qui intingit mecum manū in paraſide: hic me traditurus eſt in manus peccatorum. Melius. Dixi iniquis nolite loqui aduerſus deum iniquitatē. ¶ Confitebimur. Terra tremuit ⁊ q̄euit dū exurgeret in iudicio d̄s. Notus. ¶ In die tribulationis mee deum exq̄ſiui manib⁹ meis. ℟ Voce mea. ¶ Exurge dn̄e.

Et iudica cauſam meam.

Conuenientibus ergo uobis in unum iam nõ eſt dominicam cenam mãducare. Unuſquiſqȝ enim ſuam cenam preſumit ad manducandum. Et alius quidem eſurit: alius autem ebrius eſt. Nunquid domos non habetis ad manducandum: et bibendum. Aut eccleſiam dei contemnitis: et confunditis eos q̃ non habent. Quid dicaȝ uobis: laudo uos: in hoc nõ laudo. ¶ Eram q̃ſi agnus innocens ductus ſum ad immolandum et neſciebam: conſilium fecerunt inimici mei aduerſum me dicentes Uenite mittamus lignum in panem eius ꝛ eradamus cũ de terra uiuentium. Omnes inimici mei aduerſũ me cogitabant mala m̃ uerbum iniquum mandauerunt aduerſum me dicentes Ueni.

Ego enim accepi a domino qđ ꝛ tradidi uobis. Q̃m dominus noſter ieſus xp̃s in qua nocte tradebatur accepit panem et gratias agẽs fregit et dixit. Accipite et manducate. Hoc eſt corpꝰ meum: quod pro uobis tradetur: hoc facite in meaȝ cõmemorationem. ¶ Una hora non potuiſtis uigilare mecum: qui exhortabimini mori pro me. Uel iudam non uidetis quia non dormit: ſed feſtinat tradere me iudeis. ¶ Quid dormitis ſurgite et orate ne intretis in temptationẽ. Uel iudã.

Similiter et calicẽ poſtq̃ȝ cenauit dicẽs Hic calix nouum teſtamẽtũ eſt in meo ſanguine. Hoc facite quocienſcunqȝ bibetis in meam commemorationem. Quocienſcũqȝ eiȝ manducabitis panem hunc

et calicem bibetis mortem
domini annuntiabitis do-
nec ueniat. Itaqꝫ quicunqꝫ
manducauerit panem: uel
biberit calicem domini in-
digne: reus erit corporis et
ſanguinis domini. ℟. Se
niores populi conſilium fe
cerunt. Ut ieſum dolo tene
rent et occiderent: cum gla
diis et fuſtibus exierunt tã
q̃ ad latronem. ℣. Colle-
gerunt pontifices et phari
ſei concilium. Ut ieſum.
Ad lau. an. Juſtificeris do
mine in ſermonibus tuis et
uincas cum iudicaris
Miſerere. An. Dominus
tanq̃ ouis ad uictimam du
ctus eſt et non aperuit os
ſuum. ps. Domine refu-
gium. Ant. Contritum
eſt cor meum in medio mei
contremuerunt omnia oſſa
mea. ps. Deus ds. an.
Exhortatus eſt in uirtute
tua: et in refectione ſancta
tua. ps. Cantemus. an.

Oblatus eſt quia uoluit: et
peccata noſtra ipſe portauit
ps. Laudate. Capitulum
et hymnus non dicunt. ℣.
Homo pacis mee in quo
ſperabam. ℟. Qui ede-
bat panes meos ampliauit
aduerſũ me ſupplantationẽ
Ad benedictus antiphona
Traditor autem dedit eis
ſignum dicens: quem oſcu
latus fuero ipſe eſt: tenete
eum. ¶ Anteq̃ cõpleantur
lau. extinguuntur omnia lu-
minaria: preter duas can-
delas: quarum altera abſcõ
ditur: reliqua extinguitur:
quando incipitur antiphona
Traditor an. ps. Bñ
dictus. Alta uoce cantatur
et poſt an. ℣. Xps factus
eſt pro nobis obediens uſqꝫ
ad mortem. Qui prima
nocte terminatur ibi. Uſqꝫ
ad mortem. ¶ Secunda no
cte additur. Mortem aũt
crucis. ¶ Tercia nocte addi
Propter qd ꝛ ds exaltauit

Fo. 2 ... secunda

illum et donauit illi nomen quod eſt ſuper omne nom. Et ſicut in mat. dicitur. ita et in horis dici. Excepto q non cantatur niſi in matut. iſtorum trium dierum: et in veſp. huius diei tantum. Finito vo hoc v. flexis genibus ſine Kyriel. dicitur Pater noſter. Totum ſub ſilentio. Poſtea dicitur ps Miſerere mei; Aliquantulum altius adinuicem. Quo finito immediate ſic oremus dicit. Oratio. Reſpice queſumus. ſimili voce ſz. Qui tecum: dicitur ſub ſilentio. Et poſtea lumen abſconditum reportatur. Item prima tercia vj. nona abſolute incipiuntur a ps. quibus finitis dicit v. Xps factus eſt. Deinde. Pater noſter. Miſerere. Et oratio. Flexis genibz. Reſpice queſumus. Sicut in matut. hoc triduo non annuntiat aliqd d' martilogio

Nec Pretioſa dicitur. Ueſpe incipiunt abſolute a prima an. Calicem ſalutaris accipiam et nomen domini inuocabo. ps. Credidi. a. Cum his qui oderunt pacē eram pacificus: dum loqbar illis impugnabant me gratis. ps. Ad dominuz. antiphona. Ab hominibz iniquis libera me domine. ps. Eripe me antiphona Cuſtodi me a laqueo quez ſtatuerunt mihi: et a ſcandalis operantium iniquitatem ps. Domine cla. a. Conſiderabam ad dextraz et uidebam: et non erat q cognoſceret me ps. Uoce Capitulu3 hym. v. nō dnr Ad M. an. Cenantibus autem illis accepit ieſus panem et benedixit ac fregit: deditqz diſcipulis ſuis. v. Xps fact' ē Ad cople. n oī

¶ nec lec. Sz facta confeſſione et abſolutione: abſolute incipitur a pſal.

Et dñs p̄s consueti ℣. Nūc dimittis. Deinde dicit ℣. Xp̄s factus est : Cum reł. ut supra in matut. Notandum q̄ in hoc triduo usq̄ ad uesp. sabbi omnes hore terminantur sicut dictum ē supra. Feria sexta in parasceue ad mat. an̄. Astiterunt reges terre et principes conuenerunt in unuz aduersus dominū et aduersus xp̄m eius. p̄s. Quare fre. an̄. Diuiserunt sibi uestimenta mea et sup uestez meam miserunt sortem. p̄s Deus deus meus res. an̄. Insurrexerunt in me testes iniqui et mentita est iniquitas sibi. p̄s. Dominꝰ illu ℣. Diuiserunt sibi uestim ta mea. ℟. Et sup uestez meā miserunt sortē. ℣erb

Cogitauit dñs Lc. j. dissipare muruz filie syon: tetendit funiculū suuz et nō auertit manum suam a perditione. Luxitq̄ ante murale et murus pariter dissipatus est. Heth. Defixe sunt in terra porte eiꝰ: perdidit et contriuit uectes eius regem eius: ⁊ principē eius in gentibus. Non est lex: et prophete eius nō inuenerunt uisionem a domino. Ioth. Sederunt in terra conticuerunt senes: filie syō asperserūt cinere capita sua virgines ierusalem accincte sunt ciliciis. Abierunt i t̄ra capita sua v̄gies iuda. Caph. Defecerūt p̄lachrimis ocl'i mei: conturbata sūt uiscera mea. Effusū ē in t̄ra iecur meū s̄r cōtritione filie ppl'i mei cuz deficeret paruulus ⁊ lactās i plateis opidi. Ierusalez ierl'ez. ℟. Omnes amici mei dereliquerūt me ⁊ preualuerunt insidiantes m̄ tradidit me quē diligebā Et t̄ribilibz ocl'is plaga cru dli pcutiēs: aceto potabant me. ℣. Inter iniquos proiecerūt me ⁊ nō pepercerunt

aĩe mee. Et ter.

P Lanſerũt ſup te ma-
nibus ſuis: oes trãſeun
tes p uiam ſibillauerunt et
mouerunt caput ſuum ſup
filiam ieruſalem. Heccine ẽ
urbs dicẽtes pfecti decoris
gaudium vniuerſe tre.
Aperuerunt ſup te os ſuuz
oes iimici tui: ſibillauerũt ⁊
fremuerũt dẽtibus ⁊ dixerũt
deuorauimus eam. En iſta
eſt dies quam ſperabamus
iuenimus. uidimus.
Fecit dñs que cogitauit cõ
pleuit ſmonez ſuũ quẽ pre
ceperat a diebus antiquis.
Deſtruxit et nõ pepercit ⁊
letificauit ſup te iimicum ⁊
exaltauit cornu hoſtiũ tuoꝝ
¶ Clamauit cor eorũ
ad dominũ ſup muros filie
ſyon. Deduc quaſi torrẽtez
lachrimas per diez ⁊ noctẽ
Non des requiez tibi neqꝫ
taceam pupilli oculi tui. Je
ruſalem. ¶ Velluz tẽpli
ſciſſum eſt. Et omnis tra
tremuit: latro de cruce cla-
mauit dicens memẽto mei
domine dum ueneris in re-
gnum tuũ. ¶ Petre ſci
ſſe ſũt et monumenta apta
ſunt et multa corpora ſcõꝝ
qui dormierãt ſurrexerunt
Et ois.

E Go uir uidens pau-
pertatez meam i vir
ga indignationis eius
Me minauit et adduxit in
tenebris et non in lucem.
¶ Tantum in me uer
tit et conuertit manuz ſuaz
tota die. ¶ Vetuſtam
fecit pellem meam et carnẽ
meam: et cõtriuit oſſa mea
¶ Edificauit i giro
meo: et circundedit me felle
et labore. ¶ In tene
broſis collocauit me quaſi
mortuos ſempiẽnos
Circunedificauit aduerſum
me: ut non egrediar: aggra
uauit cõpedem meuz. Jeru
ſalez. ¶ Vinea mea electa
ego te plãtaui. Quomodo

cõuerſa es in amaritudine. ut me crucifigeres: ⁊ barrabam dimitteres. ¶ Sepſi te et lapides elegi ex te: et hedificaui turrim. Quõ.
¶ Uim faciebant q̃ q̄rebant aiam meam ¶ Dñe ne. ij.
Confũdant et reuereantur q̃ querunt aiam meam: ut auferant eã ¶ Expectãs
¶ Alieni iſurrexerũt adverſum me: et fortes queſierunt aiam meam. ¶ Deꝰ i no. ¶ Inſurrexerũt i me teſtes iniqui. ¶ Et mentita eſt iniquitas ſibi

Roteriſti me a cõuentu malignãtiũ et a multitudine operantium iniquitatem. Iã ipm caput noſtrum intueamur. Multi martires talia paſſi ſunt. Sed nihil ſic elucet quomodo caput martirum. Ibi melius intuemur quod illi expti ſunt. Protectus a multitudine malignantiũ protegente ſe do protegente carnem ſuam i ipõ dei filio et homine quẽ gerebat: quia filius homis eſt. et filius dei eſt. Filius dei ſemper formam dei. Filius hominis propť formã ſerui: habens poteſtatẽ ponere animam ſuam et recipere eam. ¶ Tanq̃ ad latronem exiſtis cũ gladijs cõprehendere me. Quotti die apud uos eram i tẽplo docens et non me tenuiſtis et ecce flagellatũ ducitis ad crucifigẽdũ Cũq̃ iieciſſet manꝰ i ieſũ ⁊ tenuiſſet eum dix ad eos. Quotti.

Uid ei potuerẽt facere Qĩimici Occiderẽt corpꝰ aiã aũt ñ occiderẽt. Intẽdite Par ergo erat dñs hortari martires ṽbo niſi firmaret exẽplo. Noſtis q̃a cõuẽtꝰ erat malignãtiũ iudeoꝝ: ⁊ q̄ multitudo operantiũ iniq̃tatem. Quam iniquitatẽ.

Quia uoluerunt occidere dominum noſtrum ieſum xpm. Tanta opera bona inquit oſtendi uobis propt quod hoꝝ uultis me occi-dere. ¶ Tenebre facte ſunt dum crucifixiſſent ieſū iudei et circa horam nonã exclamauit ieſus uoce ma-gna dicens: ut quid me de reliquiſti. Et inclinato ca pite emiſit ſpiritum.

Exclamans ieſus uoce ma gna ait: pater i man⁹ tuas cōmendo ſpiritum meum. Et iclinato.

Pertulit omnes i-firmos eorum: p̄dicauit regnuz ce lorum: non tacuit uitia eo ruz: ut ipſa pocius eis diſpli cerent non medicus a quo ſanabantur. His omnibꝫ curationibus eius igrati tã q̄ꝫ multa febre frenetici in-ſaientes in medicum qui ue nerat curare eos excogita-uerunt conſilium perdend eum: tanq̄ꝫ ibi uolentes p bare utrum uere homo ſit: qui mori poſſit: an aliquid ſuper homines ſit: et mori non ſe permitat.

Animam meam dilectã tra didi in manus iniquorum: et facta eſt mihi hereditas mea. ſicut leo in ſiluam de dit contra me uoces aduer ſarius dicens: cōgregamini et properate ad deuorãduz illum: poſuerunt me in de ſerto ſolitudinis et luxit ſup me omnis terra. Quia nõ eſt inuentus qui me agno-ſceret et faceret bene.

Inſurrexerunt in me uiri ab ſqꝫ miſericordia et non pe-percerunt anime mee. Q̄r non eſt.

Ab inſurgentibus in me li bera me domine: quia oc cupauerunt animaz meam ¶ Eripe me d i.

Longe feciſti notos meos a me: traditus ſum et non egrediebar. Dñe ds ſa

Captabunt in animaz iuſti
et ſanguinem innocentem
condamnabunt. ¶ Deus
ultio... ¶ Locuti ſũt ad-
uerſum me lingua doloſa.
¶ Et ſermonibus odij
circumdederunt me et expu
gnauerunt me gratis.

Feſtinemus ergo i
gredi in illam re-
quiem ut ne in id
ipm quis incidat incredu-
litatis exemplum. Uiuus
eſt eniz dei ſermo et efficax
et penetrabilioꝛ omni gla-
dio ancipiti et pertingens
uſqꝫ ad diuiſionem anime
ac ſpiritus : cõpagũ quoqꝫ
et medullarum et diſcretoꝝ
cogitationum et intentio-
nuz cordis. Et non eſt ulla
creatura inuiſibilis in con-
ſpectu eius. ¶ Tradide
runt me in manus impioꝝ
et inter iniquos proiecerunt
me et non pepercerunt ani
me mee : congregati ſunt
aduerſum me fortes. Et
ſicut gigantes ſteterunt cõ
tra me. ¶ Alieni inſurre
xerunt in me et fortes que
ſierunt animam meam Et
ſicut.

Omnia autez nuda
et aperta ſunt ocu
lis eius ad quẽ uo
bis ſermo eſt. Habentes
ergo pontificem magnum
qui penetrauit celos: ieſum
filium dei : teneamus con-
feſſionez noſtre ſpei. Non
enim habemus pontificem
qui non poſſit compati in-
firmitatibus noſtris: tem-
ptatum autem per omnia
pro ſimilitudine abſqꝫ pec
cato. ¶ Ieſum tradi-
dit impius ſummis prĩcipi
bus ſacerdotum : et ſenio-
ribus populi. Petrus autẽ
ſequebať a lõge ut uideret
finẽ. ¶ Adduxerũt aũt eũ
ad caypham prĩcipẽ ſacer-
dotuz ubi ſcribe ⁊ phariſei
cõuenerãt. Petrꝰ.

Adeamus ergo cū
fidutia ad thronū
gratie eius: ut mi
ſericordiam conſequamur:
et gratiam inueniamus in
auxilio oportuno: Omnis
namq̧ pontifex ex homini
bus aſſumptus pro homi-
nibus conſtituitur in his q̄
ſunt ad deum: ut offerat
dona et ſacrifitia pro pec-
catis. Qui condolere po-
ſſit his qui ignorant: ⁊ er
rant: quoniam et ip̄e circun
datus eſt infirmitate.
Caligauerunt oculi mei a
fletu meo: quia elongatus
eſt a me qui conſolabat̄ me
videte omnes populi. Si ē
dolor ſimilis ſic dolor m̄s.
¶ O uos omnes qui trā
ſitis per uiam attendite et
uidete. Si eſt.
Proprio filio non pepercit
deus: ſed pro nobis omni
bus tradidit illum.
Miſerere. ¶ Anxia
tus eſt in me ſpiritus meus
in me turbatū eſt cor meū
¶ Domine exau. ij.
Ait latro ad latronem nos
quidem digna factis recipi
mus: hic autem quid fecit
memento mei domine duꝫ
ueneris in regnum tuum.
¶ Deus deus.
Dum conturbata fuerit a-
nima mea domine miſeri-
cordie memor eris.
Domine audiui.
Memento mei domine dū
ueneris in regnum tuū.
Laudate. ¶ Collocauit
me i obſcuro ¶ Sicut mor
tuos ſeculi.
Poſuerunt ſuper caput ei⁹
cauſam ipſius ſcriptam. Je
ſus nazarenus rex iudeoꝝ.
¶ Xp̄s factus eſt pro no
bis obediens uſq̧ ad mor-
tem: mortem auteꝫ crucis
Cum accepiſſꝫ acetuꝫ dixit
cōſumatum eſt: et inclina-
to capite emiſit ſpiritum.

Zeadi

In pace in idipm̄ dormiam et requieſcam. ¶ Cum inuocarem. ¶ Habitabit in tabernaculo tuo et quieſcet in mōte ſcō tuo Domine quis ¶ Caro mea requieſcet in ſpe. Conſerua. ¶ In pace in idipm̄. ¶ Dormiam et requieſcam.

Mjſericordie domini eſt: quia non ſumus conſumpti: quia non defecerunt miſerationes eius. ¶ Noui diluculo: multa ē fides tua. ¶ Pars mea dominus dixit anima mea propterea expectabo eum. Bonus eſt dominus ſperātibus in eum: anime querenti illum. ¶ Bonū eſt preſtolari cum ſilētio ſalutare domini. ¶ Bonū eſt homini cum portauerit iugum ab adoleſcentia ſua. ¶ Sedebit ſolitarius et tacebit: quia leuauit ſe ſuper ſe. ¶ Ponet in puluerē os ſuum ſi forte ſit ſpes ¶ Dabit percutiēti ſe maxillā: ſaturabitur opprobriis. Jeruſalem. Sicut ouis ad occiſionem ductus eſt et cum male tractaretur non apperuit os ſuum: traditus eſt ad mortem. Ut uiuificaret poplm̄ ſuum. ¶ Tradidit i mortem animam ſuam et inter ſceleratos reputatus eſt. Ut uiuificaret.

Quomodo obſcuratum eſt aurum mutatus eſt color optimus: diſperſi ſunt lapides: ſanctuarium in capite omnium platearum. Filii ſyon incliti: amicti auro primo: quomodo reputati ſunt in uaſa teſtea opus manuum figuli. Sed et lamine nudauerunt maliciam ſuam: lactauerūt catlos ſuos. Filia ppl'i mei

crudelis q̄ſi ſtructio i deſto.
¶ Adheſit lingua lactantis ad palatum eius: in ſiti paruuli petierunt panem: et non erat qui frangeret eis. Jeruſalem.
Jeruſalem luge: et exue te ueſtibus iocunditatis: induere cinere et cilicio. Quis i te occiſus eſt ſaluator iſrl'.
¶ Deduc quaſi torrentē lachrimas per diez ꝛ noctē nō tacebit pupilla oc'li mei
Quis in

Recordare domine quid acciderit nobis. Intuere et reſpice opprobrium noſtrū. Hereditas noſtra uerſa eſt ad alienos: dom' noſtre ad extraneos. Pupilli facti ſumus abſq₃ patre: matres noſtre quaſi uidue: aquam noſtram pecunia bibimus. Ligna noſtra p̄cio cōparauimus. Ceruicibus noſtris minabamur: et laſſis non dabatur requies. Egypto dedimus manū: et aſſirijs: ut ſaturemur panibus. Patres noſtri peccauerunt et non ſunt: et nos iniquitates eorum ecce portauimus. Serui dominati ſunt noſtri: et non fuit qui redimeret de manu eorum In manibus noſtris afferebamus panem nobis a facie gladij in deſerto. Pellis noſtra quaſi clibanus exuſta eſt a facie tempeſtatum famis. Mulieres in ſyon humiliauerunt et uirgines in ciuitatibus iuda. Principes ſuſpenſi ſunt. Fratres ſemini nō erubuerunt adoleſcentibus impudice abuſi ſunt. Et pueri in ligno corruerunt. Senes de portis defecerunt iuuenes de choro pſallentium. Defec̄ gaudium cordis noſtri. Uerſus eſt in luctum chorus noſter
¶ Plange quaſi virgo plebs m̄a: vlulate paſtores i cinere ꝛ cilicio. Qr ueniet

dies domini magna ⁊ ama
ra ualde. ¶ Accingite
uos ſacerdotes: et plãgite
miniſtri altaris aſpgite uos
cinere. Quia.
Eleuamini porte eternales
et introibit rex glorie.
Domini eſt terra.
Credo uidere bona domī i
terra uiuentium. ¶ Do
minus illuminatio
Domine abſtraxiſti ab in-
feris animam meam.
Exaltabo. ¶ Tu autē
domine miſerere mei.
Et reſuſcita me et retribuā
illis.

ACcedat homo ad cor
altum et exaltabitur
deus. Illi dixerunt q̄s nos
uidebit. Defecerunt ſcru-
tantes ſcrutinio: cōſilia ma
la. Acceſſit homo ad ip̄a cō
ſilia: paſſus eſt ſe teneri:
ut homo. Non enim tene
retur niſi ut homo: aut tra
ctaretur niſi homo: aut cru
cifigeretur: aut moreretur
niſi homo. ¶ Receſſit
paſtor noſter fons aque ui
ue ad cuius tranſitum ſol
obſcuratus eſt. Nam ⁊ ille
captus eſt qui captiuum te
nebat primum hominem.
Hodie portas mortis et
ſeras parit ſaluator noſter
dirrupit. ¶ Deſtruxit
quidem clauſtra inferni: ⁊
ſubuertit potentias dyabo
li. Nā ⁊.

ACceſſit igitur ho
mo ad ōnes illas
paſſiones qui in
illo nihil ualerent niſi eſſet
homo. Sed ſi ille non eſſꝫ
homo: non liberaretur hō.
Acceſſit homo ad cor idſt
ſecretū obiciens aſpectibus
humanis hoīez: ſuās intus
deū: celās formā dei: in qua
eq̄lꝭ ē pr̄i Et offerēs formā
ſui q̄ minor ē pr̄e O uos
oēs q̄ trāſitis p uiā attēdite
⁊ uidēte. Si ē dolor ſil' ſic do
lor m̄s Attēdite uniūſi po
pl̄i ⁊ uidēte dolorē m̄ū Si

IPſe eniȝ dixit utrūqꝫ
ſed aliud ex forma ſ
ui: aliud ex forma dei. Di-
xit ex forma dei. Ego et
pater unum ſumus. Dixit
ex forma ſerui quoniam pa
ter maior me eſt. Unde ex
forma dei. Ego et pater
unum ſumus: quia cum in
forma dei eſſet non rapinā
arbitratus eſt eſſe ſe eq̄lem
deo. Unde ex forma ſerui:
quoniam pater maior me ē
quia ſemetip̄ȝ exinaiuit for
mā ſerui accipiens: Acceſſit
ergo homo ad cor altum:
et exaltatus eſt deus.
Ecce quomodo moritur iu
ſtus et nemo pepercit cord
et uiri iuſti tolluntur et ne-
mo conſiderat. a facie iniq
tatis ſublatus ē iuſtus. Et
erit in pace memoria eiꝰ
Tanq̄ȝ agnus coram ton-
dente ſe obmutuit: et non
apperuit os ſuum: de angu
ſtia et de iudicio ſublatus ē
Et. ¶ Deus
adiuuat me et dominus ſu
ſceptor eſt anime mee.
Deus in nomine.
In pace factus eſt locus eiꝰ
et in ſyon habitatio eius
Notus i. ¶ Factus ſum
ſicut homo ſine adiutorio i
ter mortuos liber. ¶ Do
mine deus ſa. ¶ In pace
factus eſt locus eius Et
in ſyon habitatio eius.

CHriſtus aſſiſtens pō
tifex futurorūȝ bono
rū per amplius et perfectiꝰ
tabernaculū non manu fa-
ctum ideſt non huius crea-
tionis: neqꝫ per ſanguinem
hyrcoꝝ: ⁊ uitulorū: ſȝ p ꝓ
priū ſāguinē itroiuit ſemel
in ſancta eterna redēptione
iuenta. Si ei ſāguis hyrcoꝝ
⁊ thauroꝝ ⁊ cinis uitule aſ
pſus inquinatos ſcificat ad
emūdationē carniſ q̄to ma
gis ſāguis xp̄i q̄ p ſp̄ȝ ſcm̄
ſemetipſum obtulit imma-
culatum deo: emundauit

cōſcientiam nr̄az ab op.bꝫ
mortuis ad ſuiēdū do uiuē
ti ¶ Aſtiterūt reges tre et
pricipes cōuenerūt in unuz
Aduerſus dn̄m et aduerſuz
xp̄m eius. Quare fremu
erunt gentes et populi me
ditati ſunt iania Aduerſus

Et ideo noui
testamenti mediator
eſt:ut morte intercedente i
redemptionem earum pre-
uaricationuz que erant ſub
priori teſtamento: ꝛ repro-
miſſionez accipiāt q̄ uocati
ſt eterne hereditatis Ubi ei te
ſtamentuz eſt mors neceſſe
eſt ut intercedat teſtatoris.
Teſtamentum eiz in mor-
te confirmatum eſt: alioq̄n
nundum ualet dum uiuit q̄
teſtatus eſt. ¶ Extimatus
ſum cam deſcendentibus in
lacum. Factus ſum ſicut hō
ſine adiutorio inter mortu
os liber ¶ Poſuerunt me i
lacu inferiori in tenebris et
i ūbra mortis. Fact⁹ ſū

Unde nec primum
quidem ſine ſan-
guine dedicatum eſt. Lecto
enim omni mandato legis
a moyſe uniuerſo populo:
accipiens ſanguinem uitulo
rum et hyrcorum cū aqua
et aqua coccinia et hyſopo
et ipſum quoqꝫ librum: et
omnem populum aſperſit
dicens. Hic eſt ſanguis te-
ſtamenti quod mādauit ad
nos deus. Etiam taberna-
culum et omnia uaſa mini
ſterij ſanguine ſimiliter aſ-
perſit. Et omnia pene i ſan
guine mundantur ſecūdum
legē. Et ſine ſanguinis effu
ſione non fit remiſſio.
Sepulto domino ſignatuz
eſt monumentum: uoluen-
tes lapidem ad hoſtiū mo-
numenti. Ponentes militeſ
qui cuſtodirent illum.
Accedentes principes ſacer
dotum ad pilatuz petierūt
illum. Ponentes
O mors ero mors tua

morſus tuus ero o iferne. ps Miſerere. an Plāgēt eū q̄ſi unigenitū q2 ĩnocēs dn̄s occiſus ē ps Judica me Attēdite vniuerſi ppl'i ⁊ uidete dolorē meū ps Deus ds an A porta inferi erue dn̄e aiaꝫ meā ps Ego dixi an O uos oēs q̄ trāſitis p uiā attēdite ⁊ uidete ſi ē dolor ſiċ dolor me9 ps Lau. v Caro mea requieſcet i ſpe R Et nō dabis ſā.tū tuū uidere corruptionē. Ad be an. Mulieres ſedentes ad monumētū lamētabāt flentes dn̄ꝫ. v Xps fact9 ē pro nobis obediēs uſꝫ ad mortē: mortē aūt crucis: pp qd ⁊ ds exaltauit illū ⁊ dedit illi nomē qd eſt ſup oē nomen.

Et ita di p oēs horas: uſqꝫ ad ueſp. excluſiue. Et reliq̄ put ſup notant. Ad ueſ Suſcepto ſacramēto altaris ĩ miſſa di p coē. ter. alla. alla alla. ps Lau. dn̄ꝫ oēs. Cuꝫ gl'a pri. Quo dicto: ſtatiꝫ cantat Ad M. an. Ueſpe āt ſabbati q̄ luceſcit in pria ſabbati uenit maria magdalene et altera maria uidere ſepulchrū alla. ps. Mag. Poſtea repetit an Ueſpe āt. Deinde di orō.

Spiritū nobis dn̄e tue caritatis infunde: ut quos ſacramētis paſchalibꝫ ſatiaſti: tua facias pietate cōcordes. p. eiuſdem. Jn miſſa ſi di catat: Jte miſſa eſt. Alla alla Si do non dicat miſſa tūc di Bn̄dica dn̄o. alla alla. Ad cplet. di Jube do. Et fit cfeſſio more cōſueto: ⁊ dn̄r ps cſueti ſie ā. ⁊ ſie v. Ad nūc dimittis. di ā Ueſpe āt ſabbi Orō Uiſita q̄s. Jn die reſrectiōis dn̄i. Jnuitatoriū: Surrexit dn̄s uere. alla ps Ue. te exulte. Hymn9 Lapit'la nō dr̄ i aliq̄bꝫ horis uſqꝫ ad ueſp. ſabbi niſi v. ad noct. ſingul' diebus. Jn primo nocturno ātiphona.

Ego ſum q̄ ſum: ⁊ cōſiliū
meū nō eſt cū impijs: ſed in
lege domini uoluntas mea
eſt all'a ¶ Beatus uir.
Poſtulaui pr̄i meo all'a de-
dit mihi gentes all'a in he-
reditatē all'a. ¶ Quare
fre. ¶ Ego dormiui et
ſomnū cepi et ſurrexi quia
domin⁹ ſuſcepit me al' all'a.
¶ Dn̄e quid ¶ Surrexit
dn̄s de ſepulchro all'a.
Qui pro nobis pependit i
ligno. all'a.

IN illo tempore ma-
ria magdalene ⁊ ma
ria iacobi ⁊ ſalome abeūtes
emerunt aromata ut ueni-
entes vngerent ieſū. Et r̄.

AUdiſtis fr̄es kmi q
ſancte mulieres q̄ dominū
fuerant ſecute cum aroma-
tibus ad monumentū uene
runt: ⁊ ei quē uiuentem di
lexerant: etiam mortuo hu
manitatis ſtudio obſequūt.
Sz res geſta aliqd i ſancta
eccleſia ſignificāt gerendū
Sic nāq3 neceſſe eſt ut au-
diamus que facta ſūt: q̄te-
nus cogitemus etiā q̄ n̄ ſūt
ex eorū imitatione facienda.
¶ Angelus dn̄i deſcēdit
de celo ⁊ accedens reuoluit
lapidem et ſedit ſup eum et
dixit mulieribus. Nolite ti
mere: ſcio eīz q crucifixū
queritis: iā ſurrexit uenite
et uidete locum ubi poſitus
erat dn̄s all'a. ¶ Et intro
euntes in monumentum ui
derunt iuuenem ſedentem i
dextris coopertum ſtola can
dida: ⁊ obſtupuerūt q̄ dixit
eis No.

ET nos ergo in eum q̄
eſt mortuus credētes
ſi odore v̄tutum refecti cū
opinione bonorū operū dn̄z
querimus. Ad monumētū
pfecto illi⁹ cū aromatibus
uenimus. Ille aūt mulieres
angelos uidērt q̄ cū aroma
tibz uenerūt: q̄a uidelicet ille
mētes ſ̄nos ciues aſpiciūt

que cū v̄tutum odoꝛib⁹: ad deū deſideria ſcā ꝑficiſcūt.
¶ Dum tranſiſſet ſabbatū maria magdalene ⁊ maria iacobi et ſalome emerūt aromata. Ut venientes vngerent ieſum all'a all'a.
Et ualde mane una ſabbatorum ueniunt ad monumtum orto iaȝ ſole. Ut ueni.
Notandum uero nobis eſt: quid nam ſit ꝙ in dextris ſedere angelus dn̄i cernitur. Quid náqȝ per ſiniſtram niſi uita preſens. quid vero per dextram: niſi uita perpetua dſignatur. Unde ſcriptum ē leua eius ſub capite meo et dextra eius ãplexabitur me
¶ Te deuȝ laudãus
¶ Angelus ãt domini deſcendit de celo: ⁊ accedens reuoluit lapidem: et ſedebat ſuper euȝ al' al'.
¶ Dominus regna.
¶ Et ecce terremotus fact⁹ eſt magnus

angelus autem domini deſcendit de celo all'a.
Erat autem aſpectus eius ſicut fulgur: ueſtimenta ei⁹ ſicut nix all'a all'a.
Pretimoꝛe autem eiuȝ exterriti ſūt cuſtodes: ⁊ facti ſunt uelud moꝛtui all'a.
Reſpondens autē angelus dixit mulieribus nolite timere ſcio enim ꝙ ieſum q̄ritis all'a.

¶ Hec eſt dies quam fecit dominus exultemus et letemur in ea.
¶ Et ualde mane una ſabbatorum ueniūt ad monumentum orto iā ſole all'a.
Deus qui hodierna die per unigenitum tuū eꝛnitatis nobis additū deuicta moꝛte reſeraſti: uota noſtra que preueniendo aſpiras: etiam adiuuando proſequere. Per eūdē.
Benedicam⁹ dn̄o all'a all'a.

Eodem modo dr̄ ad veſp. cum duplici all'a : uſq3 ad veſp ſabbati ¶ Ad primaʒ tercias ſextas et nonā poſt deus in adiutoriū Et gl'a pr̄i imediate cantantur ps con ſueti i ſec͠do tono. Quibꝰ finitis cantatur ℟. Hec ē dies Poſtea dicitur oratio. Ad abſolutionem capl'i :

SI conſurrexiſtis cum xp̄o que ſurſum ſunt querite ubi xp̄s eſt i dextra dei ſedens: que ſurſuʒ ſunt ſapite: non que ſuper t̄raʒ. Et dicitur uſq3 ad aſcenſio nem: tam in dominicis q3 i ferijs niſi ſit feſtū. Ad veſ. an̄. Augelus autem domi ¶ ps. Dixit dn̄s. In fine p̄s. In exitu iſrael Et ita dicitur uſq3 ad veſp ſabbi Poſtea dr̄ Hec dies Ad magnificat antiphona Et reſpicientes viderunt re reuolutum lapidem: erat quippe magnus valde all'a oratio Deus qui hodier.

Ad cōplectoriū facta prius confeſſione dicit̄. Cōuerte nōs. Deus in adiutorium. Gl'a pr̄i. Deinde cantant̄ ps conſueti in octauo tono Quibus finitis dicitur ter. All'a all'a all'a. In tono ār miſerere. Poſtea p̄s. Nūc dimittis In ſecundo tono. Quo finito dr̄. Hec di's. Deind: oro dr̄ Viſita q̄s. Supraſcriptꝰ mod̄s hor̄ ſ̄uatur uſq3 ad veſp ſabbi i alb. Infra octāʒ paſce ñ fit de aliquo alio feſto: ſʒ poſt octāʒ fiet. d ipis feſtis. Fe: ſa Inuit. an̄ ⁊ p̄s ad noc. ⁊ lau. dn̄r ſic i paſca: et ita ſuat̄ p totam octauam ℣. Surrexit dn̄s de ſepulchro all'a. ℟ Qui p nobis pe pēdit i ligno al'. Scd'ʒ lucā

IN illo tp̄e duo ex di ſcipul' ieſu ibant ipſa die i caſtellū qd' erat i ſpa tio ſtadiorum ſexaginta ab ierl'em noie emaus. Et ℟

Omel'. ſcī gregorij pp. l. i.

In quottidiana nobiſ
ſolēnitate laborātibꝫ
pauca loquēda ſūt: ⁊ forta
ſſe hec utiliꝰ ꝓderūt: quia
ſepe et alimēta q̄ minus ſu
fficiunt: auidius ſumuntur.
Lectionis ergo euuangelice
ſenſū ſumatim ſtatui ꝑ ſin-
gula ṽba diſcutere: ne diſe
ctionē ur̄am ualeat ſermo
plixior expoſitione onerar̄.
Maria magdalene ⁊ al
tera maria ibāt diluculo ad
monumentū Jeſum quem
q̄ritis nō eſt hic: ſurrexit ſi
cut locutus ē: precedet uos
in galileam ibi eū uidebitis
al' al'. Et ualde māe una
ſabbatoꝝ ueniūt ad monu
mentū orto iā ſole: ⁊ intro
euntes uiderūt iuuenē ſe-
dentem i dextris q̄ dixit ill'
Jeſum.
Ecce audiſtis fratres
kmi: q̄a duobꝫ di-
ſcipulis ambulantibus i uia
nō quidē credentibꝫ: ſꝫ tā
tum de ſe loquentibꝫ dn̄s
apparuit: ſꝫ eis ſpeciē quā
recte cognoſcerent: nō oſtē
dit. Hoc ergo egit dn̄s fo-
ris i oculis corporis: quod
apud ipſos agebatur intus
in oculis cordis. Con
gratulamini m̄ oēs qui dili
gitis dominū quia quē que
rebam apparuit m̄. Et dū
flerem ad monumētū uidi
dominū meū all'a. Rece
dentibus diſcipulis nō rece
debam ⁊ amoris eiꝰ igne ſu
cenſa ardebam deſiderio.
Et.
Ipſi nāqꝫ apd̓ ſemet
ipſos intus ⁊ amabāt
⁊ dubitabant. Eis aūt dn̄s
foris ⁊ pn̄s aderat: ⁊ q̄s eēt
nō oñdebat. De ſe ergo lo
quētibꝫ pn̄tiā exibuit: ſed
de ſe dubitātibꝫ cognitiōis
ſue ſpeciē abſcōdit. Uerba
q̄dem itulit: duritiā itelle-
ctus icrepauit.
Angelus aūt

Jeſus iūxit ſe diſcipliſ ſuis i uia et ibat cū illis. ocl'i eo rū tenebant ne eū agnoſcerent ꝛ increpabat eos dicēs o ſtulti ꝛ tardi corde ad credendum i his q̄ locute ſunt ꝓphete all'a.

Deus qui ſolēnitate paſchali mūdo remedia cōtuliſti: populum tuum queſumus celeſti dono ꝓſequere: ut et pfectam libertatem cōſequi mereamur ꝛ ad uitam proficiat ſempiternā. ꝑ

Qui ſūt hi ſmones quos cōfertis ad inuicē ābulātes ꝛ eſtis triſtes all'a all'a

Surrexit dominus uē al'

Et apparuit ſymoni all'a.

Paſcha xpi ſer'a kmi regnum eſt celorū: ſalus mūdi: occaſus iferni gl'a ſupno℞: uita credētiū: reſurrectio mortuo℞ teſtimonium miſerationis diuine: pretium redemptionis humane: contritio mortis abolite. Que feſtiuitas di ſacra miſteria: ꝛ icognita ſacramenta: uirtutemq̄ dominice reſurrectionis ꝑ angelos idicat per apoſtolos manifeſtat. ¶ Uirtute magna reddebant apoſtoli Teſtimonium reſurrectōis ieſu xpi domini nr̄i all'a al'. Repleti quidem ſp̄u ſancto loquebantur cum fiducia uerbum dei. Teſtimo.

Hec igitur eſt dies dilectiſſimi quam fecit dominus: ut audiſtis excellior cūctis dul cior uniuerſis: i q̄ dn̄s rebrexit i q̄ nouā ſibi plebē ut ipſi uiduſ gn̄atiois ſp̄u conquiſiuit: i q̄ ſingularū mentes gaudio: et exultatione ꝑfudit. Hic ergo dies reſurrectionis xpi: defunctis eſt uita peccatoribus uenia: ꝛ ſanctis gloria. ¶ Tulerunt dominum meum ꝛ neſcio ubi poſuerūt eum dicūt

ei angeli : mulier quid plo-
ras : reſurrexit ſicut dixit.
Precedet uos in galileaꝫ ibi
eum uidebitis all'a all'a. ℣.
Dum ergo fleret inclinauit
ſe et proſpexit in monumē
tum : ⁊ uidit duos angelos
in albis ſedentes qui dixit
ei. Precedet. Lec. iij

Si quidem operati
ones uirtutum e-
leuat de hymis :
ſuſcitat de terrenis collocat
in excelſis. Confirmat iu-
ſtos: firmat dubios : dānat
incredulos. Ad hoc enīm
dominus reſurrexerit : ut y
maginem future reſurrectio
nis oſtenderet. Et ideo ho
die ad uitale lauacrum re-
ſurgens dei populus ad in
ſtar reſurrectionis eccleſiaꝫ
noſtram ſplendore niueo il
luminat : Ad bened. añ.
Stetit ieſus in medio diſci
pulorum ſuorum : et dixit
eis pax uobis al'. al'.
Deus qui eccle- orõ
ſiam tuam nouo ſemper fe
tu multiplicas: concede fa-
mulis tuis : ut ſacramentū
uiuendo teneant: quod fide
ꝑceperūt. p. ¶ Ad Ma. añ.
Uidete manus meas et pe-
des meos : quia ego ipē ſū
all'a all'a. Feria quarta ℣.
Gauiſi ſunt diſcipuli all'a.
℟. Uiſo domino alleluya.
Et reiterantur iſti ℣. locis
⁊ dieb⁹ ſuis. Sc̄dꝫ Iohañ
In illo tempore ma-
nifeſtauit ſe iteruꝫ ie
ſus diſcipulis ſuis ad mare
tyberiadis: manifeſtauit āt
ſic. Erant ſimul ſymon pe
trus et thomas qui dicitur
didim⁹ et nathanael: q̇ erat
a chana galilee: et filij zebe
dei et alij ex diſcipulis eius
duo. ¶ Et reliqua. Omel
ſancti gregorij pape. Lec. j
Lectio ſancti euuā
gelij que modo in
ueſtris auribus le
cta eſt : fratres k̄mi queſti
one animum pulſat : ſed

pulſatione ſua : vim diſcre
tionis indicat . Queri et ei
poteſt : cur petrus qui pi-
ſcator ante conuerſionem
fuit : poſt conuerſionez ad
piſcationem redijt . Et cū
vitas dicat . Nemo mittēs
manum ſuam ad aratrum :
et aſpitiens retro : aptus eſt
regno dei : Cur repetijt :
quod reliquit . ¶ Ecce
uicit leo d' tribu iuda radix
dauid aperire librum et ſol
uere ſignacula eius . All'a
all'a all'a . ¶ Dignus eſt
agnus qui occiſus eſt acci-
pere uirtutem et diuinitatē
et ſapientiam et fortitudiez
et honorem et gloriam et
benedictionem . All'a .

Sedli v'tus diſcre
tionis inſpicitur :
citius uidetur : qa
nimirum negotium quod
ante conuerſionem ſine peccō
extitit . hoc etiam poſt con
uerſionem repetere culpa nō
fuit . Nam piſcatorē petrū

Matheū uero thelonearū
ſcimus . Et poſt conuerſio
nem ſuam : ad piſcationez
petrus redijt . Matheuſ v'o
ad thelonei negotiuz non
reſedit : quia aliud eſt uictū
per piſcationem querere :
aliud thelonei pecunias au
gere . ¶ Ego ſum uitis
uera et uos palmites . Qui
manet in me et ego in eo :
hic fert fructum multū all'a
all'a . ¶ Sicut dilexit me
pat' et ego dilexi uos . Qui
manet .

Tunc enim pleraqꝫ
negotia : que ſine
peccto exiberi : aut
uix : aut nullatenus poſſunt
Que ergo ad peccatum i-
plicant : ad hoc neceſſe eſt :
ut poſt conuerſionem ani-
mus non recurrat . Queri
etiam poteſt cur diſcipulis
in mari laborantibus poſt
reſurrectionem ſuam do-
minus in littore ſtetit : qui
ante reſurrectionem ſuam :

coram diſcipulis ſuis in flu
ctibus maris ambulauit: cu
ius rei ratio feſtine cogno-
ſcitur : ſi ip̄a que tunc ine-
rat cauſa penſetur. Quid
enim mare niſi preſens ſe-
culum deſignat.
Mittite in dextram naui-
gij rete et inuenietis all'a.
Deus qui nos
reſurrectionis do
minice annua ſo-
lemnitate letificas concede
propitius: ut per tempo-
ralia feſta que agimus: per
uenire ad gaudia eterna me
reamur Per eundē.
Dixit ieſus diſci
pulis ſuis afferte de piſcib'
quos prendidiſtis nūc. Aſcē
dit autem ſymon petrus. ⁊
traxit rete in terram plenū
magnis piſcibus alleluya.
In illo tempore.
Maria ſtabat ad
monumentū fo
ris plorans

Maria magdalene
que fuerat in ciui
tate peccatrix : amando ue
ritatem lauit maculas cri-
minis et uox ueritatis im-
pletur: qua dicitur : dimi-
ſſa ſunt ei peccata multa :
quoniam dilexit multum.
Que enim prius frigida
peccando remanſerat poſt
modū amando fortiter ar
debat. Surrexit paſtor
bonus qui animam ſuam
poſuit pro ouibus ſuis : et
pro grege ſuo mori digna-
tus eſt. Alleluya all'a all'a.
Et enim paſcha nr̄m
immolatus eſt xp̄s. All'a.
Nam poſtq̄ uenit
ad monumentū
ibiq̄ corpus do-
minicum non inuenit : ſu-
blatum credidit : atq̄ diſci
pulis nuntiauit. Qui ue-
nientes uiderunt : atq̄ ita
eſſe ut mulier dixerat: cre-
diderunt. Et de his ꝑtin'

ſcriptum eſt. Abierunt er
go diſcipuli ad ſemetipſos.
Ac deinde ſubiungitur: ma
ria autem ſtabat ad monu
mentum foris plorans.
De ore prudentis proceſſit
lac all'a dulcedo mellis eſt
lingua eius all'a. Fauus di-
ſtillans labia eius all'a all'a
¶ Sapientia requieſcit i
corde eius et prudentia in
ſermone oris illius. Fauuſ

QUia in re
penſandū eſt hu
ius mulieris men
tē: quanta uis amoris ac
cenderat: que a monumēto
domini: etiam diſcipulis re
cedentibus non recedebat.
Exquirebat enim quē nō
inueniebat. Flebat inqui-
rēdo et amoris ſui igne ſuc
cenſa: eius quem ablatum
credidit: ardebat deſiderio
¶ Maria
ſtabat ad monumētū plo
rans et uidit duos angelos
in albis ſedentes: et ſudariū
quod fuerat ſuper caput ie
ſu alleluya.

DEus qui diuerſi-
tatem gentium in
cōfeſſioē tui nomi
nis adunaſti. da ut renatis
fonte baptiſmatis una ſit fi
des mentium et pietas acti
onum. Per
Tulerunt dominum meū
et neſcio ubi poſuerunt eū:
ſi tu ſubſtuliſti eū dicito m̄
alleluya et ego eum tollam
all'a al'.

AUdiſtis fratres ca
riſſimi ꝙ ſacte mu
lieres que cum aromatibuſ
ad monumentum uenerūt
angelos uiderunt. Et ma
ria magdalene que arctius
ieſū diligebat apoſtolis ad
domum de qua cucurrerāt
reuertentibus: quia erga ſe
pulchrum perſeuerauit do
minum deum prius cogno
uit: ¶ Exurgens ieſus
domin⁹ noſter ſtās i medio

diſcipulorum ſuorū dixit: Pax uobis all'a: gauiſi ſunt diſcipli uiſo dño all'a.

Una ergo ſabbatorꝫ cū fores eſſēt clauſe ubi erant diſcipli cōgregati uenit ieſus ⁊ ſtetit i medio eorꝫ et dixit eis. Pax.

Nos p hoc monemur ut cū aromatib' ideſt cū odore bonorꝫ opū et pleni v̄tutibꝫ deū queramus Sunt q̄ uidentur dominū querere: ſed quia ocioſi ſūt ⁊ a v̄tutibꝫ alieni: ideo illū uidere non merent. Quid querebant ille ſcē mulieres in monumento: niſi corpus domini ieſu. Et nos quid querimus in eccleſia niſi ieſum ideſt ſaluatorem.

Expurgate uetus fermētū ut ſitis noua cōſparſio ⁊ ei paſcha noſtrum imolatus eſt xp̄s. Itaq3 epulemur i domino all'a. ¶ Mortuus eſt propter delicta noſtra ⁊ ſurrexit pp iuſtificationem noſtram. Itaq3:

Sed ſi cupitis illum inuenire orto iam ſole uenite ideſt non ſint in cordibus ueſtris tenebre uiciorum. Carnalia uero deſideria et opera mala tenebre ſunt. In quorum cordibꝫ tales tenebre non uident lucem: neq3 intelligunt xp̄m quia ipſe lux eſt

Undecim diſcipuli in galilea uidentes dominum adorauerunt all'a.

Omnipotens ſempit̄ne deus: qui paſchale ſacramentū in reconciliationis humane federe contuliſti: da mentibus noſtris: ut quod profeſſioē celebramus imitemur: effectu. Per ¶ Data eſt mihi omnis poteſtas i celo ⁊ i t̄ra al'.

In ill'. t. Una ſabbi maria magdalē ueit mane cū adhuc tenebre eēnt ad monumentū.

LEctio ſancti euuāge
lij quā mō frēs au
diſtis : ualde i ſupficie hy-
ſtoria ē apta. Sꝫ eius nobiſ
ſunt miſteria ſub breuitate
requirenda. Maria magda
lena cū ad huc tenebre eēnt
uenit ad monumentū iuxta
hyſtoriam notatur hora.
iuxta intellectum uero mi-
ſticum reqrentis ſignat in-
telligentia. ¶ Xps reſur
gens a mortuis iaꝫ nō mo
ritur mors illi ultra non do
minabitur: qd aūt mortuꝰ
eſt pccō. mortuus eſt ſemel
Quod auteꝫ uiuit uiuit do
all'a all'a. ¶ Mortuus eſt
eniꝫ propt delicta noſtra: ⁊
reſurrexit propt iuſtificatio
neꝫ nrām. Quod.
MAria enim auctorē
omnium queꝫ carne
uiderat mortuuꝫ q̄rebat in
monumento: ⁊ q̄a hūc non
inuenit: furatū credidit. Ad
huc ergo erant tenebre cuꝫ
uenit ad monumentum

Iſti ſunt agni nouelli qui ā
nuntiauerunt all'a modo ue
nerunt ad fontes. Repleti
ſūt claritate all'a al'. In
conſpectu agni amicti ſunt
ſtolis albis ⁊ palme i mani
bus eoꝝ. Reple.
CUcurrit ergo citiꝰ et
diſcipl'iſ nūtiauit. Sꝫ
illi p̄cehs cucurrerīt: q̄ p̄cete
riſ amauerīt: vꝫ petrꝰ ⁊ iohā
nes. Currebāt āt duo ſil' ſꝫ
Johānes p̄cucurrit citiꝰ ⁊ ue
nit prior ad monumētū ⁊ i
gredi non fuit auſus. Uenit
autem poſterior petrus: et
intrauit.
Currebant duo ſimul ⁊ ille
alius diſcipulus precucurrit
citius petro et uenit prior
ad monumentum all'a
COncede queſumꝰ
omnipotens deus
ut q̄ feſta paſcha
lia uenerando egimus: per
hec contingere ad gaudia
etna mereaūr. p.
All'a all'a all'a. ¶ Bene-

dictus cum reliquis ordina
tim. Capitulum

Karissimi omne quod
natum eſt ex deo
uincit mundum :
hec ē uictoria q̄ uicit mūdū
fides noſtra. Hymnus.
Ad cenam agni. ℣ Māe
nobiſcum domine all'a ℟.
Quoniaʒ aduesperaſcit al'
Ad magnificat antiphona
Cum eſſet ſero die illo una
ſabbatorum et fores eſſent
clauſe ubi diſcipuli erant ɔ
gregati in unuʒ: ſtetit ieſus
in medio et dixit eis pax uo
bis all'a. ¶ Oratio

Preſta queſumus
omnipotens deus
ut qui paſchalia
feſta peregimus: hec te lar
giente moribus et uita te
neamus. Per. De cruce an
Crucē ſcāʒ ſubijt. q̄ iferuuʒ
ɔfregit accīct⁹ ē potētia ſre
xit die tercia alleluya. ℣.
Dicite in nationibus all'a.
℟ Quia domin⁹ regnauit
a ligno all'a. Oratio

Deus qui pro no
bis filium tuum
crucis patibulum
ſubire uoluiſti: ut inimici
nobis expelleres poteſtatē:
concede nobis famulis tuiſ
ut reſurrectionis gratiam
conſequamur. Per eūdeʒ.
Benedicam⁹. Dicitur ſic
Alleluya ¶ Completorium
vero dicitur ſicut conſuetuʒ
eſt: quādo fiunt noueʒ lec.
excepto q̄ loco an̄. ſuper
ps dicitur an̄ Al' al' al' al'.
Ad nūc dimittis dicit̄ an̄.
Salua nos Cum Alleluya
Et tum additur alleluya ad
omnia ℟ia. br. et ad ℣. p
omnes horas uſq̄ ad ſab
batum poſt penth. Et quā
docunq̄ all'a additur in ℟
bre duplicatur: in ℣ſicu
vero dicitur ſemel tantum
Queſumus auctor ōmniū.
Dicitur in hymnis paſcha
libus. Cum gloria tibi do
mine: q̄ ſurrexiſti a mortuis.

Et dicitur ad oēs hymnos
etiam feſtiuos qui cantātur
omnes in tono paſchali.
Dominica in octaua paſce
Inuitatoriū. Surrexit dn̄s
ꝟe al'. ps Uenite Hymn⁹
Rex eterne.
All'a lapis reuolut⁹ ē al' ab
hoſtio monumēti all'a. ps.
Btūs uir. Cū reliquis ps
dominicalib: uſq; ad ps.
Cōſua. ꝟ Surrexit dn̄s d
ſepulchro all'a. ℟ Qui p
nobis pependit i ligno all'a.
De actibus aplōꝝ: Lec. j.

PRimū q̄dē ſmoēz fe
ci d oib⁹ o theophile
q̄ cep̄ ieſus facere ⁊ docere
uſq; i diē q̄ p̄cipiēs aplīs p
ſpm̄ ſactū: quos elegit aſſū-
pt⁹ ē. Quib⁹ ⁊ p̄buit ſe ipz
uiuū p⁹ paſſionē ſuā i mlt' is
argumētis p dies xl. appēs
eis ⁊ loquēs d regno dī. ℟
Angl's dn̄i dſcēdit. Reqre
i die paſce ꝟ Et introeūtes

ET cōueſcēs p̄cepit ℟ ij
eiſ ab ierl'ī ne diſcederēt
ſz expectarent pmiſſionez
p̄ris quā audiſtis inq̄t p os
meū: Quia Iohānes quidē
baptizauit aq̄: uoſ āt bapti
zabimini ſpū ſcō non poſt
mltos hos dies. ℟ Ange
lus dn̄i locut⁹ ē mulieribus
dicens quem queritis: an ie
ſum queritis iam ſurrexit.
Uenite ⁊ uidete all'a al'. ꝟ.
Jeſum queritis nazarenum
crucifixum ſurrexit non eſt
hic. Uenite. Lectio tercia:

AGitur qui conue
nerant interroga
bant eū dicentes
Domine ſi in tempore hoc
reſtitues regnum iſrael:
Dixit autem eis. Non eſt
ueſtrum noſce tempora: uel
momenta que pater poſuit
in ſua poteſtate: ſed acci-
pietis uirtutem ſuperueni-
entis ſpiritus ſancti i uos:
et eritis mihi teſtes in ie-
ruſalem: et in omni ſama
ria ⁊ iudea ⁊ uſq; ad ultimū
terre. Et cum hoc dixiſſet

videntibus illis elleuatus ē et nubes ſuſcepit eum ab oculis eoꝝ ¶ Dū trāſiſſet ſabbatū

Allʾa quem q̄ris mulier alʾ uiuentē cū mortuis alʾ alʾa. ¶ Cōbua. ¶ Exau. Diligam. ¶ Surrexit dn̄s uere allʾa. ¶ Et apparuit ſymoni allʾa.

Retinet ſcītas ueſtra frēs kmi ſuperiori tractatu ī quo ſcripſimus ſanctū thomā apl'um ad cōfirmandā fidē oiū: poſt reſurrectionē dominici corporis membra palpaſſe. Et ad repellēdā ambiguitatē uniuerſoꝝ: uulneꝝ eiꝰ cicatrices ſcrutari uoluiſſe.

Non eiꝫ ppt ſe tātū hoc opatus ē beatus apoſtolus. Sꝫ qđ ſibi geſſit cunctis ꝓfuit. Et cum ſuā confirmaret ſolieitudinem: fidem omniū confirmauit. Quis ex hoc dubitet rediſſe a mortuis ſaluatorem: cuius poſt inferos p̄ntiam agnoſcat oculus: attractet manus: digitus pſcrutetur.

Quanuis igitur modice fidei homo: q̄uis ībecillis ingenij xp̄ianus: nūq̄ꝫ ſolicitudinē ſuā inquiſitioni thome eq̄pare potuiſſet. Nunq̄ꝫ eiꝫ poſt agnitionis conuerſionē loquellam auſus eſſet petere ut etiam tactu xp̄m pſcrutaretur in xp̄o et in ip̄o hominē: quem cerneret: hoīs corpus inquireret: et reſurrectionis eiꝰ non tam mirabilem crederet gl'am q̄ꝫ paſſionis iīuriam cōprobaret

¶ Allʾa noli flere maria alʾ. Surrexit dn̄s alʾ alʾ. Celi enar. ¶ Exaudiat. Domine in uir. ¶ Gauiſi ſunt diſcipuli allʾa. Uiſo dn̄o allʾa.

In illʾ tp̄e. Cū eēt ſero die illo una ſabbatoꝝ

⁊ fores eēnt clauſe ubi erāt
diſcipl'i cōgregati pp metū
iudeoꝝ: uēit ieſus ⁊ ſtetit in
medio ⁊ dixit eis pax uobiſ

PRima lectiōis huius
euuāgelice qſtio aiuz
pulſat quō pꝰ reſurrectionez
corpus dñicum uerꝫ fuit qd
clauſis ianuis ad diſcipulos
igredi potuit. Sʒ ſciendum
nobis ē qꝫ diuina opatio ſi
ratione cōphendit: non eſt
admirabilis. Nec fides hēt
meritū cui humana ratio p̄
bet experimētum.

SEd hec ipa redēpto-
ris nr̄i opa que ex ſe
metipis cōprehendi neq̄q̄ʒ
poſſūt: ex alia eiꝰ opatione
pēſāda ſūt: ut rebꝰ mirabili
bꝰ fidē p̄beāt facta mirabi
liora. Illud ei corpꝰ dñi in-
trauit ad diſcipulos ianuis
clauſis: qd uidelicet ad huā
nos oclos p natiuitatē ſuaʒ
clauſo exijt utō v̄gis
QUid ergo miꝝ

ſi clauſis ianuis pꝰ reſurrecti
onē ſuā i etnū uictutꝰ itra-
uit: q̄ morituturus ueniēs: nō
apto utō v̄gis exijt. Sʒ q̄a
illud corpꝰ qd uideri potat
fides ituentiuʒ dubitabat:
oſtendit eis ꝓtinꝰ manus ⁊
latꝰ. Palpādaʒ carnē p̄buit
quā clauſiſ ianuiſ itroduxit
¶ All'a al' al' al' al' al'
al' al' al' al'. ¶ Dn̄s regna.
Jubil. Deꝰ ds ¶ Surrexit
dn̄s d̓ ſepulchro q̄ liberauit
tres pueros d̓ camino igniſ
ardētis all'a Bn̄dicite
All'a al' al'. ¶ Lau.
Rmi oē qd ¶ Aurora.
In reſurrectione tua xp̄e all'a
¶ Celi ⁊ t̄ra letēt al'.
Cū eēt ſero. ¶ Pr̄a
q̄s opē ds
Crucifixus ſurrexit a mor-
tuis et redemit nos all'a al'.
¶ Dicite in nationibus al'.
Quia dn̄s regnauit a li
gno all'a. ¶ Deus q̄ ꝑ
¶ Iaʒ lucis All'a
all'a al' all'a. ¶ Deꝰ i nō

Bñ. ps. Retri. ps. Qui-
cūq3. q̄ iugit pdcis p. . do
minicis diebus tantum: usq
ad ascensionez. Capitulū.
Regi. ℟ bñ. Xp̄e fili dei
uiui miſere nobis all'a. all'a
℣. Qui ſurrexiſti a mor-
tuis. ℟ Al. G'a ℟ Xp̄e
℣ Exurge xp̄e. ℟ Et li.
Et ita dr̄ ſinglis diebꝫ usq
ad aſcenſionez. Deinde dr̄
Kyriel'. Xp̄el'. Kyriel'. Pr̄ nr̄
Et ret. ſic notant i dñica de
pſal. Ad tciā an̄ All'a all'a
all'a all'a. ps coſueti. Cap.
K ni de qd. ℟ bñ. Surrex
dns de ſepulchro al' al'. ℣
Qui p nobis pependit i li-
gno ℟ al'. ℣ gl'a ℟ Sur-
rexit ℣ Surrexit do^o ℣ al'
℟ Et apparuit ſymoni al'.
ad vj. a̅ Al' al' al'. Cap'z.

Quis eſt autē q̄ uincit
mūdū: niſi qui credit
q̄m ieſus ē fili^9 dei. hic ē q̄
ueit p aquā ⁊ ſāguinē ieſus
xp̄s: nō i aq̄ ſolū: ſꝫ i aq̄ et
ſanguine. ℟ bñ. Surrexit
dñs uere all'a all'a ℣ Et
apparuit ſymoni. ℟ All'a
℣ Gl'a ℟ Surrexit. ℣lus
Gauiſi ſūt diſcipl'i all'a. ℟
Viſo dño all'a. Ad ix. an̄
All'a all'a all'a all'a. Cap'z.

Si teſtioniū hoīuz ac-
cepim^9: teſtioniū dei
mai^9 ē: q̄a teſtificat^9 ē d fi-
lio ſuo: q̄ credit i filiū dei:
hēt teſtioniū dei i ſe. ℟ bñ
Gauiſi ſūt diſcipl'i all'a al'.
℣ Viſo dño. ℟ All'a. ℣
Gl'a ℟ Gaui. ℣ Mane
nobiſcū dñe al'. ℟ Qm̄ ad
adueſpaſcit al'. Ad ueſp a̅
All'a al' al' al'. ps Dixit cū
ret' d pſal. Cap'z K ni de
q. Ad cenā. ℣ Māe no
℟ Qm̄ ad. Ad mag' a̅
Poſt dies octo ianuis clau
ſis ingreſſus domin^9 dixit
eis pax uobis al' al'. Oro.
Pia q̄s. Deide d cruce cō
meō a. Crucē ſcāꝫ ut ſ. no
tādū q. Inuit' ā. noc. ⁊ ueſ
cū ſuis ℣ dñr p ōs dñicas p
octō mō uſq ad aſceſiōez. Jt

bꝫ. v̄. bē. ℟ an̄ lab. et pꝛ
bo. diei. Exceptis an̄ ī īncip
dn̄r ſic ſupra dictū ē: tam in
dominicis q̄ȝ in ferijs uſqȝ
ad aſcenſionē. Item ſimili
modo fit ɔmemo: de cruce
quotidie vſqȝ ad aſc̄tionē
niſi feſtū duplex occurrat l'
feſtū ſc̄e crucis Feria ſecūda
Inuit. all'a all' al' ps. Dn̄s
illu Cū rel'. v̄ Surrexit do⁹
de ſepulcro all'a Qui p
nobis pepēdit i ligno all'a.
De actib⁹ apl'oꝝ lectio .j.

Unqȝ ītuerētur i ce-
lū euntē illū. Ecce
duo uiri aſtiterūt iuxta illos
i ueſtibꝫ albis qui ꝛ dixerūt
Uiri galilei q̄d ſtatis aſpici
entes i celū: Hic ieſus qui
aſſūptus ē a uobis i celum
ſic ueiet queādmodū vidi
ſtis eū eūtē i celū. ℟ Ego
ſū vitis cū rel' p ordinē l. ij
Unc reuerſi ſūt ierl'i
mā a mōte q̄ uocat'
oliueti qui eſt iuxta ierl'em
ſabbati hn̄s iter. Et cū itro
iſſēt cenaculū aſcēderūt v
bi manebat petrus ꝛ ioban
nes iacob⁹ ꝛ andreas phili-
pus ꝛ thomas bartholome
us ꝛ mathe⁹ iacobꝫ alphei
ꝛ ſymō zelotes. ꝛ iudas ia-
cobi. hi oēs erant pſeueran
teſ vnanimit' i oꝛōe cū mulie
rib⁹ ꝛ maria matre ieſu ꝛ fr̄i
bꝫ ei⁹. lectio tercia.
In diebus illis exur
gēs petrus i medio fratrū
dixit. Erat āt turba hoīū
ſimt' fer̄ cētū uigīti Uiri fra
tres oꝫ ipleri ſcripturā quā
p̄dixit ſp̄s ſc̄s p os dd de iu
da q̄ fuit dux eoꝝ q̄ cōphē
der̄t ieſū q̄ cōnumrat⁹ erat
i nobis ꝛ ſortit⁹ ē ſortē mi
ſterij hui⁹ Et hic q̄dē poſſe
dit agrū d mercede iniq̄ta-
tis: ꝛ ſuſpēſus crepuit mdi⁹
ꝛ diffuſa oīa uiſcera ei⁹ Sci
endū q̄ ps feriales noc. et
veſp. vſqȝ ad aſcēſionē cā-
tāt' ſub all'a in modū prime
ferial' a. ſꝫ ps: Ad lau. a. al'
vt ſupra in dn̄ica capitulū

Xpūs reſurgens ex mortuis iam non moritur: mors illi ultra nō dn̄abit̄ qd eiʒ mortuus eſt peccato: mortuus ē ſemel. qd at̄ uiuit viuit do

Surgēs ieſus mane prima ſabbati apparuit primo marie magdalene de q̄ eiecerat ſepteʒ demonia all'a.
Precedam uos i galileā ibi me uidebitis ſic dixi uobis all'a. ¶ All'a ego ſū uitis uera all'a: uos palmites ueri all'a all'a. ¶ Ardēs erat cor meum deſiderio uidere dominum meum quero: et nō iuenio ubi poſuerūt euʒ all'a. ¶ Uenerūt ad monumētuʒ maria magdalene: ⁊ alt'a maria uidere ſepulchꝛ all'a. ¶ Eūtes i mūdū all'a docete oēs gentes all'a.
Eūtes i mūdū docete ōnes gētes: baptizātes eos i noīe pr̄is ⁊ filij ⁊ ſps ſci all'a.

Jte nūtiate fr̄ibꝫ meis all'a ut eāt i galileā: ibi me uidebitis al' al' al'. ¶ Tu ſolus pegrin⁹ es: et nō audiſti de ieſu: quō tradiderūt eū i dāpnationeʒ mortis all'a.
Nōne ſic oportuit pati xp̄ꝫ ⁊ itrare i gl'aʒ ſuā all'a.
Et icipiēs a moyſe et oibꝫ pphis iterpretebat̄ illis ſcripturas q̄ d ipo erāt all'a
Et coegerūt illū dicētes mane nobiſcū dn̄e qm̄ aduespaſcit al'. ¶ Mane nobiſcū dn̄e qm̄ aduespaſcit: ⁊ iclinata ē iaʒ dies: al' al'.
Et itrauit cū illis et factū ē dū recūberet cū illis: accepit panem et bn̄dixit: fregit ac porrigebat ill' all'a.
Cognouerūt dn̄ȝ al'. i fractione panis al'. ¶ Nōne cor nr̄ꝫ ardēs erat i nobis de ieſu dū loq̄ret̄ nobis i uia al'.
¶ Pax uobis ego ſū al' nolite timere al'. ¶ Sp̄s carnē ⁊ oſſa non hēt ſic me uidetis habere. iā credite all'a

Obtulerũt diſcipli dño ptẽ
piſcis aſſi ⁊ fauũ mellis al'.
al'a. an Iſti ſunt ſmones
quos dicebã uobis cũ eſſez
uobiſcũ al'a al'a. an. O-
portebat pati xp̃z ⁊ reſger
a mortuis al'a. an Ieſu q̃
crucifix⁹ ẽ q̃ritis al'a. nõ ẽ
hic ſurrexit eiz ſic dixit uo-
bis al'a. Ad t̃ciaz Capl'z.
Xp̃s reſurgens a mortuis.
Ad ſextam. Capitulum.
Spũs reſurrexit a mor-
tuis primicie dormiẽ-
tiũ: qm̃ q̃dez p hoiez mors
⁊ p hoiez reſurrectio mortuo-
rũ: ⁊ ſic i adam oẽs moriũt
ita ⁊ i xp̃o oẽs uiuificabũt.
Ad nonam. Capitulum.
Spũs ſemel p pccis
nr̃is mortu⁹ ẽ iuſt⁹
p iiuſtis: ut nos offerret do
mortificatos q̃dem carne:
uiuificatos autez ſp̃u. Ad
veſp. an Al'a al' al' al'. ps
Dilexi. cũ rel'. Capitulũ.
Xp̃s reſgẽs. Sciendum q̃
Inuit. ⁊ capl'a ĩ ſcripta non
mutant' i ferialibus diebus
uſq; ad aſcenſionem. Infra
ebdomadaz. Ad mã. an.
Pax uobis ego ſũ al' nolite
tiere al'. an. Mitte manũ
tuã et cognoſce loca clauoꝝ
al'a: et noli eẽ icredulus: ſz
fidel' al'a. an. Qr uidiſti
me thoma credidiſti: bti q̃
nõ uidert ⁊ crediderũt al'a.
¶ Miſi digitũ meũ i fixu-
raz clauoꝝ: ⁊ manũ meaz i
latus eius: et dixi dñs me⁹
⁊ deus me⁹ al'a. antiphona
Multa quidez ⁊ alia ſigna
fecit ieſus in conſpectu di-
ſcipulorum ſuorum al'a q̃
nõ ſunt ſcripta in libro hoc
al'a. an Hec aũt ſcripta
ſunt ut credatis quia ieſus
eſt xp̃s filius dei: et ut cre-
dentes uitã habeatis i noĩe
ei⁹ al'a. Feria iij. ad noc. a
Al'a al' al'. ps Dixi cuſto
cũ rel'. v. Surrexit dñs ve
al'a. R Et apparuit ſymo
ni. al'a De actibus apl'oꝝ
p ebdomadaz. Lec. pria

Oportet ergo ex his viris q̃ nobiscũ sũt cõgrẽgati i oi tpře quo itra uit ꝛ exiuit iter nos dn̄s ie ſus icipiẽs a baptiſmate Jo hannis uſq̧ i diez q̃ aſſũp tus ẽ a nobis testem reſur rectionis eius nobiscũ fieri unũ ex iſtis. Et ſtatuerunt duos Joseph q̃ uocabatur barsabas: q̃ cognominat⁹ ẽ iuſtus ꝛ Mathias. l. ij.

ET orãtes dixerũt: tu domine q̃ corda no ſtroꝝ: oſtẽde quẽ elegeris ex his duobꝫ vnũ accipere locũ miniſterij hui⁹ ꝛ apl'a tus: d̃ quo p̄uaricat⁹ ẽ iudas ut abiret i locũ ſuũ. Et de derũt eis ſortes ꝛ cecidit ſors ſup mathiã: ꝛ ãnumerat⁹ ẽ cũ ũdeci aplis. l. iij.

ET dũ cõplerent̃ dies pẽte erãt oẽs diſcipli pariť i eodeꝫ loco. Et factus eſt repente de celo ſonus tãq̧ aduenĩetis ſp̄s uehemẽtis ꝛ ĩpleuit totã domũ ubi erãt ſedẽtes. Et apparuerũt illis diſpartite ligue tãq̧ ignis ſeditq̧ ſupra ſiglos eoꝝ. Et repleti ſũt oẽs ſp̄u ſãcto ꝛ ceperũt loq̃ uarijs linguis put ſp̄s ſanct⁹ dabat eloq̃ illis. Ad noct. v̄ ꝛ ad ueſ. dn̄r ps. illi⁹ diei ſic occurrit in pſal. ſub an̄ ſup̄ notat: ꝛ v̄. Sabbõ ad veſp. an̄. All'a all'a all'a all'a. ps Be nedict⁹ Cũ reľ. capitulũ.

RAdi xp̄us paſſus eſt p nobis uobis relĩn quẽs exemplũ: ut ſeq̃mini ueſtigia ei⁹ q̃ peccatum nõ fecit: nec ĩuent⁹ eſt dolus in ore eius. Ad Mag an̄. Ego ſum paſtor ouiũ: ego ſũ uia ꝛ v̄itas: ego ſum pa ſtor bon ꝛ cognoſco meas ꝛ cognoſcũt me mee all'a. oro

DEus q̃ i filij tui humilitate iacẽtẽ mũdũ erexiſti: fidelib⁹ tuis p̄petuã cõcedo letitiã: ut quos p̄petue mortis eripuiſti caſib⁹ gau dijs facias ſẽpiťnis pfrui p.

Dominica ſecunda poſt pa
ſcha ponitur liber apocha
lipſis : et legitur per quin
decim dies ¶ Lectio prima

Apochalipſis ieſu xp̄i
quā dedit illis d̄s pa
lā facere ſ̄uis ſuis: q̄ oꝫ fieri
cito. Et ſignificauit mittēs
p angelū ſuū ſ̄uo ſuo iohāni
q̄ teſtioniū phibuit v̄bo dei
et teſtioniū ieſu xp̄i q̄cunq̄ꝫ
uidit. Beatus q̄ legit et q̄
audit v̄ba pphie hui⁹ ꝛ ſ̄-
uat ea q̄ i ea ſcripta ſūt. Tē
pus ei ppe ē. ℟ Dign⁹ es
dn̄e accipe librū ꝛ aperire ſi
gnacula ei⁹ qm̄ occiſus es ꝛ
redemiſti nos d̄o. In ſāguie
tuo al'. ℣ Feciſti ei nos deo
nr̄o regnū ꝛ ſacerdotiū. In

Iohānes ſeptē l. ij.
eccleſijs q̄ ſūt in aſya
grā uobis et pax ab eo q̄ ē
ꝛ q̄ erat: ꝛ q̄ uēturus ē: et a
ſeptē ſpiritibꝫ q̄ i cōſpectu
throni ei⁹ ſūt ꝛ a ieſu xp̄o q̄
ē teſtis fidel' priogeit⁹ mor
tuoꝝ ꝛ priceps regū terre.

Qui dilexit nos ꝛ lauit nos
a pccis nr̄is i ſāguie ſuo: et
fec nos regnum ꝛ ſacdotes
deo pr̄i ſuo: ipi gl'a et iperiū
i ſcl'a ſcl'oꝝ am̄. ℟ Ego ſic
uitis fructificaui ſuauitateꝫ
odoris al'. Tranſite ad me
oēs q̄ cōcupiſcitis me a ge
nerationibꝫ meis adiplemi
al' al'. ℣ In me grā ois uite
ꝛ v̄tutis i me ois ſpes uite
ꝛ v̄itatis. Trāſite Lec iij.

Et ecce ueit cū nubib⁹
ꝛ uidebit eū ois ocul⁹
ꝛ q̄ eū pupugert ꝛ plangēt
ſe ſr̄ eū oēs trib⁹ t̄re ēt amē.
Ego ſū alpha ꝛ o pricipiū
ꝛ finis: dic dn̄s d̄s: q̄ eſt: et
q̄ erat: ꝛ q̄ uētur⁹ ē ops. ℟
Audiui uocē i celo tāq̄ꝫ uo-
cē tonitrui magni al'. regna
bit d̄s nr̄ i et̄nū al'. Qr ſcā
ē ſalus ꝛ v̄tus ꝛ potās xp̄i
ei⁹ al' al'. ℣ Et uox d̄ thro
no exiuit dicēs: laudē dicite
deo nr̄o oēs ſc̄i eius : ꝛ qui
timetis deum puſilli et ma
gni : Quia. ¶ Lectio quarta.

Ego iohãnes frat̃ uñ
⁊ pticeps i tribulatiõe
et regno ⁊ paciẽtia i xp̄o ie
ſu. Fui i iſula q̄ uocat̃ path
mos pp v̄bũ di ⁊ teſtioniũ
ieſu xp̄i. Fui i ſpũ i dñica die
et audiui poſt me uocẽ ma
gnã tãq̃ȝ tube dicẽtis. Qđ
uides ſcribe i libro: ⁊ mitte
vij. eccleſijs q̄ ſũt in aſya:
epheſũ: et ſmirmã: ⁊ pga-
muȝ: ⁊ tyatyraȝ: ⁊ ſardis: ⁊
philaderphiã: et laodotiaȝ.
¶ Locutꝰ ẽ ad me unus ex
vij. ãgel' dicẽs: veni oſtẽdaȝ
tibi nouã nuptã ſpõſã agni
Et uidi ierl'eȝ deſcẽdẽteȝ đ
celo ornatã monilibus ſuis
al' al' al'. ¶ Et ſubſtulit me
i ſpũ i mõteȝ magnũ ⁊ altũ
Et uidi.

Et cõuerſus ſũ ut uiđ
rẽ uocẽ q̄ loq̄bat̃ me
cũ: et cõuerſus uidi vij. can
delabra aurea: ⁊ in medio
vij. cãdelabrоꝝ aureorũ ſi-
mileȝ filio hoīs ueſtituȝ po
dere: ⁊ p̄cictũ ad mamillas
ȝona aurea. Caput ãt eiꝰ ⁊
capilli erãt cãdidi tãq̃ȝ lana
alba: ⁊ tãq̃ȝ nix: ⁊ oculi eius
uelud flãma ignis: ⁊ pedes
eiꝰ ſiles auricalcho: ſicut in
camino ardẽti. ¶ Audiui
uocẽ i celo ãgl'oꝝ ml'toꝝ di
centiũ. Timete dñȝ et date
claritatẽ illi ⁊ adorate eũ q̄
fec̃ celũ ⁊ t̃rã: mare et fõtes
aq̃ꝝ al' al'. ¶ Uidi angeluȝ
di forte uolãteȝ p medium
celũ uoce magna clamãteȝ
⁊ dicenteȝ. Timete

Et uox illiꝰ tãq̃ȝ uox
aq̃ꝝ ml'taꝝ. Et habe
bat i dextra ſua ſtellas vij: ⁊
đ ore eiꝰ gladius ex utraq̃ȝ
pte acutꝰ exibat. Et facies
eiꝰ ſic̃ ſol lucẽs i v̄tute ſua.
Et cũ uidiſſeȝ euȝ cecidi ad
pedes eiꝰ tãq̃ȝ mortuꝰ. Et
poſuit dextrã ſuã ſr̃ me di
cens. Noli timere. Ego ſũ pri
mꝰ ⁊ nouiſſimꝰ: ⁊ ſũ viuus
et fui mortuus. Et ecce ſuȝ
uiuẽs i ſcl'a ſcl'oꝝ: ⁊ hẽo cla
ues mortis et inferni.

Veniēs a libāo q̄z pulchra
fcā ē al'. Et odor ueſtimen-
toꝝ ei⁹ ſr̄ oīa aromata all'a
al'. ¶ Fauus diſtillās labia
ei⁹ mel ⁊ lac ſub lingua eius
Et odor.

IN il'. t̄. dix̄ ieſus diſci
plis ſuis. Ego ſū pa
ſtor bonus : bonus paſtor
aīaȝ ſuā ponit ꝑ ouibꝫ ſuis
Et reliqua.

AUdiſtis fr̄es kmi ex
lectiōe euuāgl'ica eru
ditiōe ur̄aȝ: audiſtis ꝑicl'ꝫ
ur̄ꝫ. Ecce ei is q̄ nō ex acci
denti dono : ſꝫ eſſentialiter
bon⁹ ē: dicit. ego ſuȝ paſtor
bon⁹. Atꝫ eiuſdē bonitatis
formā quā nos imittemur:
adiūgit dicēs. Bon⁹ paſtor
aīaȝ ſuā ponit ꝑ ouibꝫ ſuiſ
¶ Decātabat ppl's iſrl' al':
et uniuerſa ml'titudo iacob
cantabat legitie. Et dd̄ cuȝ
cātoribꝫ cytharā ꝑcutiebat
ī domo dn̄i: ⁊ laudes d̄o ca
nebat al' al'. ¶ Scīficati ſūt
ergo ſacerdotes et leuite et
vniuerſus iſrael deducebat
archam federis dn̄i ī iubilo
Et dauid.

FEcit qđ monuit oſtē
dit qđ iuſſit. Bonus
paſtor ꝑ ouib⁹ ſuis aīaȝ ſuā
poſuit: ut ī ſacramēto nr̄o:
corp⁹ ſuū ⁊ ſāguiēȝ vteret:
⁊ oues q̄s redemerat carniſ
ſue alimēto ſaciaret. ¶ Vidi
portā ciuitatis ad orienteȝ
poſitā ⁊ apl'oꝝ noīa ⁊ agni
ſup eā ſcripta. Et ſr̄ muroſ
ei⁹ āgeloꝝ cuſtodiā all'a
Vidi celū nouū ⁊ t̄rā nouā
⁊ ciuitatē nouā deſcendēteȝ
đ celo. Et.

OStenſa nobis ē igī đ
cōtemptu mortis uia
quā ſeq̄mur: appoſita ē for
ma cui īprimamur. Primū
nobis ē exl'iora nr̄a: miſeri-
cordiē ouibꝫ ei⁹ impēdere.
Poſtremū v̇o ſi neceſſe eſt:
ēt uitā nr̄aȝ ꝑ eiſdē ombuſ
miniſtrare. Oſtendit m̄
āgl's fōteȝ aq̄ uiue ⁊ dix̄ ad
me al'. Hic deū adora all'a

al' al' ¶ Poſtq̄ȝ audiſſem ⁊
uidiſſeȝ cecidi ut adorarem
an̄ pedes āgl'i q̇ m̄ hec oñ̄d
bat ⁊ dix̄. Hic Uidi ierl'ȝ
deſcēdenteȝ d̄ celo ornataȝ
auro mūdo ex lapidibȝ p̄ci
oſis itextaȝ All'a al' al'.
Et erat ſtruct'a muri eius
ex lapide: ip̄a v̄o auro m̄do
All'a. ¶ In diademate ca-
pitis aaron lapides p̄cioſi
fulgebāt. Dū p̄ficeret opuſ
dei al' al' al'. ¶ In ueſte eniȝ
poderis quā hēbat tot' erat
orbis t̄rax̄ ⁊ pētū magna-
lia i q̄ttuor ordibȝ lapiduȝ
erāt ſcuplta. Dū ¶ Pla'ee
tue ierl'eȝ ſternent auro mū
do al': ⁊ cātabit' i te cāticuȝ
letitie all'a. Et p oēs uicos
tuos ab uniuerſis dicet' al'
al' ¶ Luce ſplēdida fulgebiſ
⁊ oēs fies t̄re adorabūt te.
Et p ¶ Rmi xp̄s paſ.
¶ Ego ſū paſtor oui.
¶ De' q̇ i filij
Rmi xp̄s paſſus.
TRadebat aūt

iudicāti ſe iiuſte q̇ pccā nr̄a
ip̄e p̄tulit ī corpore ſuo ſup
lignū: ut pccīſ mortui iuſtic
uiuamuſ cuius liuore ſanati
ſumus.
ERatis eiȝ aliq̄n ſicut
oues errātes: ſȝ ꝯuer
ſi eſtis nūc ad paſtorem: ⁊
ep̄m aiax̄ ur̄ax̄.
Rmi xp̄s paſ. ¶ Ego
ſū paſtor bon' q̇ paſco oueſ
meas ⁊ p ouib' meis pono
aiaȝ meā al'. ¶ De' q̇ i.

Paſtor bon' aiaȝ ſuā ponit
p ouibȝ ſuis al'. ¶ Merce-
nari' ē cui' nō ſūt oues p-
prie: uidet lupū ueientem ⁊
dimittit oues ⁊ fugit: ⁊ lu-
pus rapit ⁊ diſp̄git oues al'
¶ Sic nouit me pat' ⁊ ego
agnoſco p̄reȝ ⁊ aiaȝ meam
pono p ouibȝ meis all'a
Et alias oues hēo q̄ nō ſūt
ex hoc ouili: ⁊ illas oportet
me adducere et uocē meam
audient: et fiet unū ouile et
un' paſtor al' ¶ Mercenari'

aũt ⁊ q̄ nõ ē paſtor: cui⁹ nõ
ſũt oues ꝓprie uidet lupuz
ueienteʒ: ⁊ dimittit oues et
fugit ac.

SCribe ergo q̄ uidiſti
et q̄ ſũt ⁊ q̄ oʒ fieri
poſt hec. Sacramtũ vij. ſtel
laꝝ q̄s uidi i dextra mea: et
ſeptem candelabra aurea.
Septeʒ ſtelle ãgl'i ſũt. ſeptẽ
eccleſiaꝝ. Et vij. cãdelabra
ſeptẽ eccleſie ſũt.

ET ãgl'o epheſi eccleſie
ſcribe: hec dic̄ q̄ tenet
ſeptẽ ſtellaſ i dextra ſua: qui
ãbulat i medio vij. cãdela-
broꝝ aureoꝝ. Scio opa tua
⁊ laborẽ ⁊ patiẽtiaʒ tuaʒ: ⁊
q̄a n̄ potes ſuſtier̄ malos: ⁊
tẽptaſti eos q̄ ſe dicũt apo
ſtolos eẽ ⁊ nõ ſũt: ⁊ iueniſti
eos mẽdaces. Et patiẽtiaʒ
hẽs: ⁊ ſuſtinuiſti pp nomen
meũ ⁊ nõ defeciſti. Sʒ hẽo
aduerſuʒ te pauca q̄ carita
teʒ tuã priaʒ reliq̄ſti.

MEmor eſto itaq; vñ
excideris ⁊ age pñiaʒ
⁊ pria opa fac. Sin ãt ueio
cito: ⁊ mouebo cãdelabruʒ
tuũ de loco ſuo: niſi pñiam
egeris. Sʒ hoc hẽs q̄a odi-
ſti fcã nycholaytaꝝ: que et
ego odi. Qui hẽt aures au
diat q̄d ſps dicat eccleſijs.
Uincenti dabo edere de li-
gno uite qd ē i paradiſo di
mei

ET ãgelo eccleſie ſmir
ne ſcribe. Hec dicit
prim⁹ ⁊ nouiſſimus: q̄ fuit
mortu⁹ ⁊ uiuit. Scio t̄bula
tioẽʒ tuã ⁊ pauptatẽ tuã: ſʒ
diues es ⁊ blaſphemaris ab
hiis q̄ ſe dicũt iudeos eẽ ⁊ nõ
ſt: ſʒ ſt ſynagoga ſathãe Ni
hil hoꝝ tieas q̄ paſſur⁹ es

ECce miſſurus ē
dyabolus ex uobis i
carcereʒ: ut tẽptemini ⁊ ha
bebitis t̄bulationẽ dieb⁹ dcẽ
Eſto fidel' uſq; ad mortem
⁊ dabo tibi coronam uite.
Qui hẽt aures audiat quid
ſps dicat eccleſijs. Qui uicẽ
rit n̄ leđ a morte ſcđa

Et angl'o pgami eccle
ſie ſcribe: hec dicit q̄
hēt rõpheam ex utraqȝ pte
acutā. Scio ubi hitas: ubi ē
ſedes ſathane ⁊ tenes nom̄
meū ⁊ nō negaſti fidē meaȝ
⁊ i diebȝ ātiphas teſtis m̄s
fidel' q̄ occiſus ē apd̄ uos :
ubi ſathanas hitat.

Kmi obſecro
uos tāq̄ȝ aduenas et
pegrinos abſtiere uos a car
nalibȝ deſiderijs q̄ militāt
aduerſus aiaȝ. Modi
cū ⁊ non uidebitis me dicit
dn̄s: iteȝ modicū ⁊ uidbitiſ
me: q̄a uado ad priȝ al' al'.

Deus q̄ errātibȝ
ut i uiā poſſint redire
iuſticie: ṽitatis tue lum̄ oſtē
dis : da cūctis q̄ xp̄ana ꝓ
feſſione cēſent: ⁊ illa reſpue
re q̄ huic īimica ſūt nomi ⁊
ea q̄ ſūt apta ſectari . Per.

Sed hēo aduerſus te
pauca : q̄a hēs illic
tenētes doctrinaȝ balaaȝ: q̄
docebat balac mittere ſcan
dalū corā filijs iſrael: edere
⁊ fornicarī: ita hēs et tu te
nentes doctrinā nicholay
taȝ. Similit' pn̄iam age. Si
quominus neniā tibi cito ⁊
pugnabo cuȝ illis: ⁊ gladio
oris mei.

Qui hēt aures audiēdi
audiat : q̄d ſp̄s dicat
eccleſijs. Uicēti dabo ei mā
na abſconditūȝ: ⁊ dabo illi
calculū candidū: ⁊ i calculo
nomē nouū ſcriptū: qd ne
mo ſcit niſi q̄ accipit . Et ā
gelo cyatire eccleſie ſcribe .
Hec dicit filiꝰ dei: q̄ habet
ocl'os ut flāma ignis: ⁊ pe
des eiꝰ ſimiles auricalcho .
Noui opa tua ⁊ caritatē: et
fideȝ ⁊ miſteriū ⁊ patiētiaȝ
tuā ⁊ opa tua nouiſſi'a plu
ra prioribus .

Sed hēo aduerſus te
pauca: quia pmittis
mulierēȝ yezabel q̄ ſe dicit
prophetam docere ⁊ ſedu
cere ſeruos meos fornicari

ꝛ manducare ꝺ ydolatris: Et dedi illi tp̄s: ut pn̄iaꝫ a geret: ꝛ non uult penitere a fornicatione ſua.

Ecce mitto eā i lectuꝫ ꝛ q̄ mecant̄ cū ea i tribulatione maxia erunt: niſi pn̄iaꝫ egerit ab opib⁹ ſuis. Et filios ei⁹ iīficiā i morteꝫ ꝛ ſcient oēs eccleſie: qꝛ ego ſū ſcrutās corda et renes: ꝛ dabo vnicuiqꝫ urꝫ ſecūduꝫ opa ſua.

Uobis āt dico ceteris q̄ tyatire eſtis. Quicūqꝫ nō hn̄t doctrinā hāc: q̄ nō cognouer̄t altitudineꝫ ſathane. queadmodū debet nō mittā ſup uos aliud pō dus. Tātuꝫ id qꝺ hētis tenete donec ueniam.

Et q̄ uicerit ꝛ cuſtodierit uſqꝫ i finē opera mea: dabo illi ptāteꝫ ſr̄ gētes: ꝛ reget eaſ i v̄ga ferrea ꝛ tāqꝫ uas figuli cōfrigent̄. Sic̄ ꝛ ego accepi a pr̄e meo ꝛ dabo illi ſtellā matutinā.

Qui hēt aures audiat quid ſp̄s dicat eccleſijs.

In iiī. ł. dix̄ ſe. diſ. ſ. Modicū ꝛ iā nō uidebitis me: ꝛ iteꝝ modicum ꝛ uidebitis me quia uado ad pr̄eꝫ. Et ℟.

Hec dn̄i uerba ubi ait modicū et iā nō uidebitis me ꝛ iteꝝ modicum ꝛ uidebitis me: quia uado ad pr̄eꝫ: ita obſcura erāt diſcipul̄ an̄ ꝯ id qꝺ dic̄ eēt ipletū: ut q̄rentes iter ſe: q̄d eēt qꝺ diceret omnio ſe neſcire faterentur.

Seq̄t ei euuāgelium. Dixer̄t ergo ex diſcipulis ei⁹ ad iuice. Quid eſt hoc qꝺ dic̄ nobis modicū ꝛ nō uidebitis me: ꝛ iteꝝ modicū ꝛ uidebitis me qꝛ uado ad pr̄em. Dicebāt ergo q̄d ē hoc qꝺ dic̄ modicum. Neſcim⁹ q̄d loq̄t. Ihc ē ei qꝺ eoſ mouebat: qꝛ dix̄ modicū ꝛ non uidebitis me: et iteꝝ modicū ꝛ uidbitis me.

Nam ī p̄cedētibȝ
q̄a nō dixerat modi-
cū: ſȝ dixerat ad p̄rēȝ uado:
⁊ iā nō uidebitis me tanq̄ȝ
apte illˀ uiſus ē locutꝰ. Nec
iter ſe d̄ hoc aliq̄d q̄ſierūt.
Nūc ergo qđ illis tūc ob-
ſcurū fuit: ⁊ mox maifeſtuȝ
eſt. Poſt paululum reſurrexit
⁊ uiderūt eū.
Kmi obſecro. Mo
dicū ⁊. Deus
q̄ errantibȝ.
Kmi obſecro.
Subiecti eſtote oī hu
mane creature ppˀ
dū: ſiue regi q̄i p̄cellēti: ſiue
ducibus: tanq̄ȝ ab eo miſſis
ad uīdictā malefactoꝝ. Lau
deȝ ṽo bonoꝝ.
Serui ſubdicti eſtote i
oī tioꝛe dñis: n̄ tātū bonis
⁊ modeſtis: ſȝ etiā diſcolis:
hec eſt eī grā i xp̄o ieſu dño
nr̄o. Kmi
obſecro. Amē
amē dico uobis q̄a ploꝛabi
tis ⁊ flebitis uos mūdus āt
gaudebit: uos autē cōtriſta
bimini: ſed triſticia ur̄a con
uertetur ī gaudiū all'a.
Deus q̄ er.
Triſtitia all'a uertetˀ ī gau-
diū: et gaudiū ueſtrū nemo
tollet a uobis all'a all'a.
Triſtitia ur̄a all'a uertetur
in gaudium all'a. Iteꝝ
uidebo uos all'a: ⁊ gaudebit
coꝛ ueſtrū alˀ alˀ alˀ.
Amen dico uobis mundus
autem gaudebit ⁊ uos gau
debitis et gaudium ueſtruȝ
nemo tollet a uobis alˀ.
Iterum autem uidebo uos:
⁊ gaudebit coꝛ ueſtrū all'a:
et gaudium ueſtrum nemo
tollet a uobis all'a.
Mulier cum parit t̄ſtitiam
habet quia uenit hoꝛa eius
all'a: cum autē peperit pu
erum iā non meminit p̄ſſu
re propter gaudium all'a.
ET ag̃lo eccleſie ſar-
dis ſcribe hec dicit: q̄
hēt vij. ſp̄s dei ⁊ vij. ſtellas.

Scio opa tua quia nomen
habes quod uiuas ꝛ mor-
tuus es. Eſto uigilans ꝛ cō
firma cetera que moritura
erant. Non enim inuenio o
pera tua plena coram deo
meo. In mente ergo habe
qualiter acceperis ꝛ audieris
et ſerua et pñiaꝫ age: Si er
go non uigilaueris: ueniam
ad te tanq̄ꝫ fur: et neſcies q̄
hora ueniā ad te.

SEd habes pauca no
mina in ſardis qui ñ
iquinauerunt ueſtimēta ſua
et ambulabūt mecū ī albis
quia digni ſūt. Qui uicerit
ſic. ueſtietur ueſtimētis albis
et non delebo nomen eius
de libro uite: et confitebor
nomen eius coram pr̄e mō
et coraꝫ angelis eius. Qui
habet aures audiat q̄d ſp̄s
dicat eccleſijs.

ET angelo phyladel-
phie eccleſie ſcribe:
Hec dicit ſanctus et uerus
qui habet clauem dauid: q̄
apit et nemo claudit. Clau
dit et nemo aperit. Scio o
pera tua. Ecce dedi coram
te hoſtium apertum quod
nemo poteſt claudere: quia
modicam habes uirtutem:
et ſeruaſti uerbum meum ꝛ
negaſti nomen meū.

ECce dabo de ſynago
ga ſathane: q̄ ſe dicūt
iudeos eē ꝛ ñ ſūt: ſꝫ mētiūt.
Ecce faciam illos ut ueniāt
et adorent ante pedes tuos
et ſciant quia ego dilexi te.
Quoniam ſeruaſti uerbuꝫ
patientie mee: ꝛ ego ſuabo
te: ab hora temptationis: q̄
uentura eſt ī orbem uniuer
ſum temptare habitantes ī
terra.

ECce uenio cito: tene
quod habes: ut ne-
mo accipiat coronam tuā.
Qui uicerit faciem illuꝫ co
lumnam in templo dei mei
et foras non egredietur ā-
plius. Et ſcribā ſup nomē
dei mei: et nomen ciuitatis

noue ieruſalem q̄ deſcendit de celo a deo meo: et nomē meū nouū. Qui habet au res audiat: quid ſpiritus di cat eccleſijs. Lectio tercia

Et angelo laoditie ec cleſie ſcribe: hec dicit. Amē teſtis fidel' et uerus: qui eſt principiū creature dei. Scio opa tua: q̄a neq3 frigidus es: neq3 calidus. Utinam frigidus eſſes: aut calidus: Sz q̄a tepidus es: neq3 fri gidus: neq3 calidus: icipiā te euomere ex ore meo: q̄a dicis q̄ diues ſū: et locuple tatus: et nullius egeo. Et neſcis q̄a tu es miſer: ⁊ miſ abil' paup ⁊ cecus ⁊ nudus

Sabbato ad veſp. Capl'z.

Omne datū optimū et oē donū pfectū3 d ſurſū eſt deſcendēs a patre luminū: apd quem non eſt traſmutatio: nec uiciſſitudi nis obūbratio Ad m̄ an̄ Uado ad eū qui miſit me ⁊ nemo ex uobis itrogat me quo uadis al' al'. Oratio.

Deus qui fidelium mentes unius effi cis uoluntatis da populis tuis id amare qd precipis: id deſiderare qd pmittis: ut inter mūdanas uarietates: ibi nr̄a fixa ſint corda: ubi v̄a ſ̄t gaudia. P

Dominica quarta poſt pa ſcha leguntur epiſtole ca nonice uſq3 ad aſcenſionē3 domini. Lectio prima.

Iacobus dī ⁊ dn̄i nr̄i ieſu xpi ſu'. Duodeci tribub3 q̄ ſūt i diſpſione ſa lutē. Omne gaudiū exiſtia te frēs mei: cū i tēptationes uarias icideritis. Sciētes q̄ pbatio fidei ur̄e patiētiam opat'. Paciētia āt op' pfectū hēt: ut ſitis pfecti et itegri i nullo dficiētes ℟ Si obli tus fuero tui al': obliuiſcat' me dextra tua. Adereat lin gua mea faucib3 meis: ſi n̄ meminero tui al' al'. ℣ Sr̄ flumia babiloīs illic ſedim'

⁊ fleuim⁹ dū recordaremur
tui ſyon. Ad.
SI qs āt urʒ idiget ſa
piētia poſtulet a do:
q dat oibʒ affluēter: ⁊ n̄ i p
perat: ⁊ dabit ei. Poſtulet
āt i fide nihil heſitās. Qui
eim heſitat ſimil' eſt fluctui
maris: q a uento mouetur
et circūfert. Nō ergo eſtiet
hō ille q accipiat aliquid a
dn̄o ¶ Viderūt te aq̄ deus
uiderūt te aq̄ ⁊ timuerunt.
Multitudo ſonitus aquaꝝ
uocem dederūt nubes. all'a
al' al'. ¶ Illuxerūt corruſca-
tiones tue orbi t̄re: vidit ⁊
cōmota ē t̄ra. Multi.
VIr duplex aio icūſtāſ
ē i oibʒ uijs ſuis. Glet' aūt
frat' huīl' i exaltatione ſua:
diues āt i huīlitate ſua: qm̄
ſic flos feni trāſibit. Exort⁹
ē ei ſol cū ardore ⁊ arefecit
fenū: ⁊ flos ei⁹ decidit: ⁊ de
cor ult⁹ ei⁹ deperijt. Ita et
diueſ i itierib⁹ ſuiſ marceſcet
¶ Narrabo noīn̄ tuū frībʒ
meis al'. In medio eccleſie
laudabo te al' al'. ¶ Cōfite
bor tibi pp'lis dn̄e: ⁊ pſal'ʒ
dicā i gētibʒ. In medi.
BEatus uir q ſuffert
tēptationē: quoniaʒ
cū pbat⁹ fuerit accipiet co
ronā uite: quā repmiſit ds
diligētibʒ ſe. Nemo cū tēp
tat' dicat q a do tēptatur.
De⁹ āt itēptator maloꝝ ē.
Ipe ei nemīnē tēptat. Unuſ
qſqʒ uo tēptat' a ↄcupiſcē-
tia ſua abſtractus ⁊ illect⁹.
Deide cū cupiſcētia cōcepit
parit peccatuʒ. Peccatū uo
cū cōſumatū fuerit generat
mortē ¶ In eccleſijs bn̄dici
te do al'. Dn̄o d fōtibʒ iſrl'
al' al' ¶ Pſalmū dicite noi
ei⁹ date gl'aʒ laudi ei⁹ Dn̄o
NOlite itaqʒ errare
frēs mei dilectiſſimi.
Oē datū optimū ⁊ oē datū
pfectū d ſurſū ē dſcēdens a
pr̄e luminū ap̄ quē n̄ ē trāſ-
mutatio: nec uiciſſitudinis
obūbratio. Voluntarie eiʒ

genuit nos v̄bo ueritatis : ut ſimus initium aliqđ crea ture eius. ¶ In toto corde meo all'a exquiſiui te all'a. Ne repellas me a mādatis tuis all'a all'a ¶ Benedict⁹ es domine doce me iuſtifi cationes tuas. Ne

Stitis fratres mei di lectiſſimi. Sit autem omnis homo: uelox ad au diendum: tardus autem ad loquēduz: et tardus ad irā. Ira eiz uiri iuſticiam dei nō operatur: Propt' qđ abiti entes omnez īmunditiaz: ⁊ habundantiā malicie in mā ſuetudine ſuſcipite inſitum uerbum quod poteſt ſaluar̄ aīas ur̄as ¶ Hymnū cātate nobis al'. Quō cātabimus cāticū dn̄i ī t'ra aliena al' al' all'a. ¶ Illic īt'rogauerunt nos: q̄ captiuos duxer̄t nos v̄ba cantionū. Quō

In illo tp̄e dix̄ ieſus diſciplis ſuis. Uado ad eum qui miſit me : Et nemo ex uobis interrogat me quo uadis. Et ℞

Cum dn̄s ieſus p̄dixi ſſet diſcipl'is ſuis pſecutio nes q̄s paſſuri erant : poſt ei⁹ abſceſſum ſubiūxit: atq; ait. Hec āt ab initio uobis nō dixi quia uobiſcum erā. Nūc autem uado ad euz q̄ miſit me. Ubi primum ui dendum eſt: utrum eis fu turas non p̄dixerit antea paſſiones. ¶ De⁹ canticū nouū cātabo tibi al'. In pſal terio decē cordarū pſallam tibi al' al'. ¶ De⁹ m̄s es tu ⁊ ꝯfitebor tibi: d̄s m̄s es tu ⁊ exaltabo te. In.

Sed alij tres euuāge liſte ſatis eū p̄dixiſſe iſta demōſtrāt: an̄q; uentū eēt ad cenam. Qua pacta ſm̄ Iohānez iſta locutus ē: ubi ait. Hec autem uobis ab initio non dixi. quia uo biſcū eram. An forte hic iſta ſoluit q̄ſtio: q̄a ⁊ illi eū

narrant paſſioni proximū fuiſſe cum hec diceret. Nō ergo ab initio quando cum illis erat: quia iam diſceſſurus: iamq; ad patres pro-fecturus: hec dicit ¶ Bonū eſt confiteri in domino al'. Et pſallere al'a. ¶ In decacordo pſalterio cuȝ cantico in cythara. Et pſal

ET ideo etiam ſecūdū alios euuangeliſtas: uerum eſt q̄ hic dictum ē: hec auteȝ uobis ab initio n̄ dixi. Sȝ q̄d agimus de fide euuangelij ſecundum Māt qui hec eis a domino non ſolum: cum iam eſſet in paſcha cum diſcipulis cenaturus iminente paſſione: uerȝ etiam ab initio denunciata eſſe cōmemorat: ubi pͥmū nominatim duodecim apl'i exprimuntur: et ad opa diuina mittuntur. ¶ Dicant nunc qui redempti ſūt al'a. A dn̄o al'a. ¶ Quos redemit de manu inimici: et de regionibus congregauit eos. A dn̄o. ¶ Cantate do al'. Pſalmū dicite ei al'a. Afferte dn̄o gl'aȝ ⁊ honorē afferte dn̄o gl'aȝ noi eius: Pſal. ¶ Kmi oē

¶ Uado ad eū.

Kmi omne.

SCitis frēs mei dilectiſſimi: ſit aūt ois hō uelox ad audiendum: tardꝰ autem ad loquendum: et tardus ad iram. Ira enim uiri: iuſticiam dei nō opat.

PRopter quod abitientes oēȝ imūditiaȝ malicie i māſuetudie ſuſcipite inſitum uerbum: qd̄ poteſt ſaluare animas ueſtras.

Kmi omne.

Uado ad euȝ qui miſit me: ſed quia hec locutus ſum uobis: triſtitia impleuit corueſtrum alleluya.

Deus qui.

¶ Ego ueritatem

dico uobis: expedit uobis :
ut ego uadā: ſi eī nō abiero
paraclitus nō ueniet al'.
Cū uenerit paraclit⁹ ſpſ ue
ritatis ille arguet mūdū de
pccō: ⁊ de iuſticia: ⁊ de iudi
cio all'a. ¶ Ad huc multa
habeo uobis dicere: ſed nō
poteſtis portare modo cuꝫ
autē uenerit ille ſpſ ỽitatis
docebit uos oēꝫ ỽitateꝫ al'.
¶ Non eī loqt̄ a ſemetipo
ſed quecūqꝫ audiet loquet̄:
⁊ que uentura ſūt ānūtiabit
uobis all'a.

PEtrus apoſtolus ieſu
xpī electis aduēis di-
ſpſionis ponthi galatie ca-
padocie: aſye ⁊ bytunie ꝫm
pſcientiam dei pr̄is in ſacti
ficationē ſpiritus in obediē
tiam et aſperſionem ſan-
guinis ieſu xpī: gr̄a uobis ⁊
pax multiplicet̄.

BEnedictus deus ⁊ pr̄
domi noſtri ieſu xpī
ex mortuis in hereditatem
incorruptibilem et inconta
minatam et immarceſcibilē
conſeruatā ī celis in uobis
qui in uirtute dei cuſtodi-
mini per fidem in ſalutem
paratam reuelari ī tēpore
nouiſſimo.

IN quo exultabitis
modicum nunc ſi o
portet contriſtari in uarijs
temptationibus: ut proba
tio ueſtre fidei multo preci
oſior ſit auro quod p ignēꝫ
probatur: inueniatur ī lau
dem et gloriam et honoreꝫ
in reuelationem ieſu xpī:
quem cum non uideritis di
ligitis: in quem nunc quo
qꝫ non uidentes creditis:
credentes autem exultabitiſ
leticia inenarrabili et glori
ficata: portantes fideꝫ fidei
ueſtre ſaluteꝫ animaꝝ uraꝝ

Simon
petrus ſeru⁹ ⁊ apoſtolus ie
ſu xpī his q̄ coeq̄lē nobiſcū
ſortiti ſūt fidē ī iuſticia dei
noſtri et ſaluatoris ieſu xpī

gr͡a uobis et pax adimpleat͂ i
cognitione dei et dn̄i noſtri
ieſu xp̄i. Quomodo omnia
nobis diuine v͛tutis ſue : q̄
ad uitam ⁊ pietatez donata
ſūt p cognitionem eius: qui
uocauit nos propria gl͛a et
v͛tute p quem maxima ⁊ p̄
tioſa nobis promiſſa dona
uit: ut p hec efficiamini diui
ne conſortes nature fugien
tes eius q̄ in mūdo eſt con-
cupiſcentie corruptionē.

VOs autem curā oēz
ſubinferentes mini-
ſtra͛e in fide ueſtra v͛tutez.
In uirtute autem ſcientiaz.
In ſcientia autez abſtinētiā
In abſtinentia autem patiē
tiam. In patientia autē pie
tatem. In pietate aūt amo
rem fraternitatis. In amoꝛ͂
āt fraꝛ͂nitatis caritatē.

R. Ec eiz oia ſi uobiſcū
adſint: et ſupent: nō
uacuos: nec ſine fructu uos
cōſtituent i dn̄i nr̄i ieſu xp̄i
cognitione. Cui ei nō p̄ſto

ſunt: hic cecus eſt : ⁊ manu
tēptans obliuionē accipiēs
purgationis ueterū ſuoruz
delictoꝝ:

R. uaD.ͭ : eſtote factores
v͛bi ⁊ non auditores
tātū fallentes uoſmetip̄os:
quia ſi q̄s auditor eſt v͛bi :
⁊ non factor: hic cōpabitur
uiro conſideranti uultū na-
tiuitatis ſue i ſpeculo
Uſq3 modo n̄ petiſtis q̄cq̄3
in nomine meo petite et ac
cipietis all͛a.

DEus a quo bōa cūcta
pcedūt largire ſuppli
cibus tuis : ut cogitem⁹ te
inſpirante q̄ recta ſunt: ⁊ te
gubernāte eadē faciāmus. p

QUod fuit ab initio :
quod audiuim⁹: ocu
lis nr̄is qd̄ p̄ſpexim⁹: ⁊ ma
nus nr̄e contractauerūt: de
v͛bo uite et uita manifeſta
eſt: ⁊ uidimus ⁊ teſtamur :
et annuntiauimus vobis

vitam eternã que erat apud patrem et apparuit.

Quod uidimus et audiuimus: annunciamus uobis: ut et uos ſocietatem habeatis nobiſcũ ⁊ ſocietas ueſtra ſit cum patre et filio eius ieſu xp̄o. Et hec ſcribimus uobis: ut gaudeatis: ⁊ gaudiũ urũ ſit plenũ.

Et hec eſt ãnuntiatio quam audiuimus ab eo ⁊ ãnutiamus uobis: qm̄ deus lux eſt: et tenebre i eo non ſunt ulle. Si dixerimus quoniam ſocietatẽ hẽmus cum eo: et in tenebris ambulamus mentimur: ⁊ non facimus ueritatẽ.

Si autem in luce ambulamus ſicut et ipſe in luce eſt: ſocietatẽ hẽmus ad inuicem: et ſanguis ieſu xp̄i filij ei⁹ emundat nos ab omni peccato: Si dixerimus quoniam peccatum non habemus: ipi nos ſeducimus: ⁊ ueritas ĩ nobis non eſt.

Si confiteamur peccã noſtra fidelis et iuſtus eſt: ut remittat nobis peccata noſtra: et emundet nos ab omni iniq̃tate. Si dixerimus quoniã nõ peccauimus: mendacem facimus eum: et uerbum eius non ẽ in nobis.

Filioli mei: hec ſcribo uobis ut nõ peccetis Sed ⁊ ſi quis peccauerit aduocatũ habemus apud p̃rẽ ieſum xp̄m iuſtum: Et ipſe eſt propitiatio pro peccatis noſtris. Non pro noſtris autem tantum: ſed etiam ⁊ pro totius mũdi. Et i hoc ſcimus quoniã cognouim⁹ eũ: ſi mãdata ei⁹ obſuem⁹.

In illo tp̃e Dixit ieſus diſcipl'is ſuis. Amen amen dico uobis. Si quid petieritis p̃rẽ i nomine meo dabit uobis

DOmini v̇ba nūc iſta tractanda ſunt. Amē amen dico uobis. Si quid petieritis patrem in nomīe meo dabit uobis. Jam dcm̄ ē ī ſuperioribus huius dominici ſermonis partibus: propter eos qui nonnulla petunt a patre in xp̄i noīe nec accipiunt. Non petitur in nomine ſaluatoris quicquid petitur contra rationē ſalutis.

NOn enim ſolum litterarum ac ſyllabarum: ſꝫ qđ ſonus ip̄e ſignificat ⁊ quod eo ſono recte ac ueraciter intelligitur: hoc accipienduꝫ eſt dicere: cum dicit in noīe meo Unde qui hoc ſentit đ xp̄o: qꝛ nō eſt de unico filio dei ſentiendum non petit ī eius nomine: etiam ſi non taceat littꝫis ac ſillabis xp̄m q̄m in noīe eius petit quem cogitat cū petit.

QUi v̇o qđ ē đ illo ſētiēdū ſētit: ip̄e ī noīe eius petit et accipit qđ petit: ſi nō ꝯ ſaluteꝫ ſuā ſēpiťnā petit. Accipit aūt q̄n debet accipere. Quedā aūt nō negant: ſꝫ ut congruo dentur tp̄e differuť

Kmi eſtote.

Uſqꝫ mō nō petiſtis q̇cq̄ꝫ ī noīe meo petite et accipietis. ¶ Kmē

QUi aūt proſpexerit ī lege pfecte libertatis ⁊ pmanſerit ī ea: nō auditor obliuioſus factus: ſꝫ factor operis: hic beatus ī fcō ſuo erit.

REligio mūda ⁊ imaculata apud deū ⁊ patreꝫ hec ē: viſitare pupillos ⁊ uiduas ī ťbulatione eoꝝ: ⁊ imaculatū ſe cuſtodire ab hoc ſeculo.

Kmi eſtote. ¶ Petite et accipietis: ut gaudium ueſtrum plenum ſit: ipſe eī pater amat uos: quia uos me amaſtis ⁊ credidiſtis al.

Ipe ei pr̄ amat uos q̄a uos
me amaſtis ꝛ credidiſtis al'
¶Exiui a pr̄e ꝛ ueni i mū
duz: iteꝝ relinquo mūdum ꝛ
uado ad pr̄ez al' al'. ¶Ecce
nūc palaz loqueris: ꝛ puer
bium nullū dicis: nūc ſcim⁹
quia ſcis oīa ꝛ nō opus eſt
tibi ut quis te iterroget al'.

SEnior electe dn̄e et
natis eius quos ego
diligo in ueritate ꝛ nō ego
ſolus ſ; oēs q̄ cognouerūt
ꝟitatem: propt' ueritatez q̄
pmanet i nobis et uobiſcū
erit i eternuz. Sit uobiſcuz
gr̄a ꝛ miſericordia ꝛ pax a
deo pr̄e et ieſu xp̄o filio pa
tris i ꝟitate ꝛ caritate.

GAuiſus ſuz ualde q̄ꝛ
inueni de filijs tuis ā
bulantes in ueritate ſicͭ mā
datum accepimus a patre.
Et nūc rogo te domine nō
tāq̄ȝ mandatum nouū ſcri
bens tibi: ſed qd' habuim⁹
ab initio: ut diligamus alt'
utrum: Et hec eſt caritas
ut ābulem⁹ ſm mādatū ei⁹

HOc ei mandatuz
eſt ut quemadmodū
audiſtis ab initio in eo am
buletis: quoniam multi ſe-
ductores exierunt i mūduz
qui non confitent' xp̄z ieſuz
ueniſſe i carne. Hic eſt ſe-
ductor et antixp̄s. Uidete
uoſmetipſos ne perdatis q̄
operati eſtis: ſed ut merce
dem plenam accipiatis.

SEnior gayo cariſſio
quem ego diligo i ue
ritate cariſſime de omnibꝫ
orationez facio proſpere te
ingredi et ualere ſicut pſpe
agit anima tua. Gauiſus
ſum ualde uenientibus fra
tribus: et teſtimonium p
hibentibus ueritati tue: ſicͭ
tu in ueritate ambulas.

MAiorem hoꝝ nō hēo
gr̄az: q̄ȝ ut audiā fili
os meos i ꝟitate ābulare.
Kmē fidel' facis q̄cq̄d oparis

in frēs et hoc i peg̃rinos q̄
teſtioniū reddidert caritati
tue in conſpectu eius: quoſ
bn̄facies deducēs digne deo
Pro noīe enim eius pfecti
ſunt nihil accipientes a gē-
tibus. Nos ergo debemus
accipere huiuſmodi: ut coo
peratores ſim⁹ ỽitatis

SCripſiſſez forſitam
ecclesie ſʒ is q̄ amat
primatū gerere i eis diotre
pes nō recipit uos. Propt
hoc ſi uenero cōmoueā eiuſ
opa q̄ facit: ỽbis malignis
garriens i uos. Et quaſi ei
iſta nō ſufficiant nec ipe ſu
ſcipit frēs: ⁊ eos q̄ ſuſcipiūt
pbibet: et de eccleſia eicit.
Kmē noli imitari malū: ſed
qd bonū eſt.

IUdas ieſu xp̄i ſeruuſ
fr aūt Jacobi: his q̄
ſunt in deo patre dilectis ⁊
a ieſu xp̄o conſeruatis ⁊ uo
catis miſericordia uobis et
pax et caritas adimpleatur
Kmi omnez ſollicitudinem
faciens ſcribendi nobis de
cōmuni ūr̄a ſalute: neceſſe
habui ſcribere uobis depre
cans ſupcertari ſemel tradi
te ſcis fidei.

SUbintroiere quidam
eniz homines q̄ oliʒ
preſcripti ſūt i hoc iudicio
impij dei noſtri gr̄az tranſ
ferentes in luxuriam: et ſo
lum dominatorem et domi
nuz noſtruz ieſum xp̄z ne-
gantes. Cōmonere autem
uos uolo ſcientes ſemel oīa
quoniam ieſus populum d
terra egypti ſaluans ſcō eos
q̄ nō crediderūt pdidit.

ANgelos ỽo q̄ ſuaue
rūt ſuū pricipatū: ſed
dereliqrūt ſuū domiciliū in
iudiciū magni dei uinclis et
nis ſub caligine reſuauit:
Sic ſodoma et gomorra et
finitime ciuitates ſilimō ex
fornicatiōe ⁊ abeūtes poſt
carnē aliā facte ſūt exēplū
ignis eťni penaz ſuſtinētes.

¶ Uiri galilei
¶ Dixit dñs
Laudate do. o g.

Primũ quidẽ ꝑmonẽ feci de oibus o theophile: que cepit iesus facere et docere usqȝ in diez. qua precipiens apostolis p ſcm̃ ſpiritum quos elegit aſſũptus eſt. ¶ Jeſu nr̃a re. ¶ Aſcendit ds i iubilatioẽ all'a. ¶ Et dñs i uoce tube all'a.

Pat̃ manifeſtaui nom̃ tuuz hoibus quos dediſti mihi: nũc autez p eis rogo: nõ p mũdo qa ad te ueio al'.

Concede qs ops de⁹: ut qui hodierna die unigenitum tuuz redemptorem nr̃m ad celos aſcẽdiſſe credimus: ipſi quoqȝ mente in celeſtibus habitemus. Per.

All'a xp̃m dñz aſcendentẽ i celũ. Uenite adoremus all'a ¶ Uenite. ¶ Eterne rex altiſſime.

Eleuata ẽ magnificẽtia tua ſup celos ds all'a. ¶ Dñe dñs nr̃. ¶ Dñs i templo ſancto ſuo: dñs in celo all'a ¶ In dño ɔfi. ¶ A ſũmo celo egreſſio eius ⁊ occurſ⁹ eius all'a ¶ Celi ¶ Aſcẽdit ds in iubilatione al'. ¶ Et dñs i uoce tube all'a

Primum quidez ſermonem feci d oib⁹ o theophile que cepit ieſus facere et docere uſqȝ in diẽ qua precipiens apoſtolis p ſpiritũ ſanctũ quos elegit aſſumptus eſt. Quibus et prebuit ſe ipm̃ uiuum poſt paſſionez ſuam i multis argumentis p dies xl. appẽs eis et loquẽs de regno dei. ¶ Poſt paſſionem ſuam p dies xl. apparens eis et loquens de regno dei al'. Et uidẽtibȝ ill' eleuat⁹ ẽ al': et nubes ſuſcepit eum ab oculis eorum all'a. ¶ Et conueſcens p̄cepit eis ab ierl'is ne diſcederet: ſȝ expectaret

pmiſſionez pris. Et ui.

ET conueſcens pcepit eis ab ierl'is ne diſce derent: ſz expectarent pmiſſionem pris quã audiſtis i qt p os meũ: qa Johãnes q̃ oẽs baptizauit aq̃: uos aũt baptizabimĩ ſpũ ſcõ: ñ poſt mltos hos dies. ¶ Omnis pulchritudo dñi exaltata ẽ ſup ſidera. Species eius in nubibz celi ⁊ nom ei⁹ i et'nũ pmanet all'a ¶ A ſũmo celo egreſſio ei⁹: ⁊ occurſus ei⁹ uſqz ad ſũmuz ei⁹. Spe.

IGitur q̃ couenerãt itrogabãt eũ dicentes Dñe ſi i tpe hoc reſtitues regnũ iſrl'. Dix ãt eis. Nõ ẽ urz noſce tpa l' momẽta q̃ pr poſuit i ſua ptãte: ſz accipietis ṽtutẽ ſrueientis ſps ſci i uos: ⁊ eritis m̃ teſtes i ierl'm ⁊ i omni iudea ⁊ ſamaria: ⁊ uſqz ad ultimũ t're ¶ Exaltare dñe al'. In ṽtute tua al'. ¶ Eleuata eſt magnificentia tua ſr celos ds.

In ṽ. ¶ Exaltarẽ dñe i ṽtute tua: cãtabim⁹ ⁊ pſallem⁹ al'. ¶ Dñe i ṽ Exaltabo te dñe qm̃ ſuſcepiſti me al'. ¶ Ips Aſcendit ds i iubilatione: ⁊ dñs i uoce tube al' ¶ Oẽs gẽ Aſcendens xps i altũ al' Captiuã duxit captiuitatez all'a.

SAluator nr̃ dilectiſſi fratres aſcendit i celũ Nõ ergo turbemur i t'ris. Ibi ſit mens: ⁊ hic erit req̃es. Aſcendam⁹ cũ xpo iteri corde: ut cũ dies pmiſſiois aduenerit: ſeq̃mur ⁊ corpe. Scire tam̃ debem⁹ fratres: q cũ xpo ñ aſcendit ſrbia: ñ auaritia: nõ luxuria: nullũ uiciũ nr̃z aſcẽdit cũ medico nr̃o ¶ Tempus eſt ut reuertar ad eũ qui miſit me dicit dñs nolite contriſtari: nec turbet' cor urm̃. Rogo pro uobis prẽm: ut ipe uos cuſtodiat all'a al'. ¶ Niſi ego abiero paracltus nõ ueiet.

25

dū aſſumptus fuero mittaꝫ
uobis eum. Rogo.

ET ideo ſi poſt medi
cū nr̄ꝫ deſideramus
aſcendere: debemus uicia et
pccā deponere. Demones
eiꝫ q̄i q̄buſdam cōpedibus
nos p̄mūt: et pccōꝝ nos re
tibꝫ ligare cōtendūt. Et iō
cuꝫ dei adiutorio ſm q̄ ait
ps. Diſrūpam⁹ uicl'a eoꝝ:
ut ſecuri poſſimus dicere
dn̄o. Dirrupiſti dn̄e uincl'a
mea: tibi ſacrificabo hoſtiā
laudis Nō turbetur cor
ur̄ꝫ nꝫ formidet: ego uado
ad p̄reꝫ: ꝛ dū aſſūpt⁹ fuero
a uobis mittaꝫ uobis all'a.
Sp̄ꝫ ṽitatis: ꝛ gaudebit cor
ur̄ꝫ al'. ¶ Ego rogabo pa
treꝫ et aliū paraclitū dabit
uobis. Sp̄m:

REſurrectio dn̄i ſpes no
ſtra ē. Aſcenſio domi
glorificatio nr̄a ē. Aſcenſio
nis hodie ſolēnia celebrātes
Si ergo recte ſi fidelr̄: ſi ſcē
ſi pie aſcēſionē dn̄i celebra-
mus: cuꝫ illo et ſurſū corda
habeamus. Aſcendentes autē
nō extollamur: nec de nr̄is:
q̄i d̄ pprijs meritis p̄ſuma
mus ¶ Aſcendens ī altum
al': captiuā duxit captiuita
tem. Dedit dona hoibꝫ al'
all'a. ¶ Aſcendit deus ī iu-
bilatione: ꝛ dn̄s ī uoce tube
Dedit ¶ Nimis
exaltat⁹ eſt al' ſr̄ oēs dos al'
¶ Do⁹ reg̃. ex. ¶ Do⁹ ī
ſyon al' *magnus ꝛ excelſus*
all'a. ¶ Do⁹ reg. ira.
Do⁹ ī celo al'. Parauit ſedē
ſuā al'. ¶ Bn̄dic. i. ¶ Aſcē
do ad p̄reꝫ meū ꝛ p̄reꝫ ur̄ꝫ
al'. ¶ Deū meū ꝛ deū ur̄m
alleluya.

IN illo tp̄e. Recūbē
tibꝫ xj. diſ apparuit
illis ieſus: ꝛ exprobrauit i-
credulitateꝫ eoꝝ: ꝛ duritiaꝫ
cordis: q̄a his q̄ uiderāt eū
reſurrexiſſe non crediderant.
Et rel'.

QUod reſurrectionē do
minicaꝫ diſcipl'i tard

crediderunt nō tāʒ illorum īfirmitas: q̄ʒ nr̄a ut ita dicā futura firmitas fuit. Ip̄a nā q̄ʒ reſurrectio ill' dubitātibus p mlta argumēta mōſtrata eſt: q̄ dū nos legētes agno ſcimus: q̄d aliud q̄ʒ d illoꝝ dubitatione ſolidamur.
Ego rogabo p̄rēʒ ⁊ alium paclitum dabit uobis. Ut maneat uobiſcū i et'nū ſp̄m ūitatis al'. Si ei n̄ abiero paclit⁹ nō ueniet ad uos: ſi aūt abiero mittam eum ad uos. Ut ma.
Minus enim maria magdalene p̄ſtitit q̄ citi⁹ credidit: q̄ʒ thomas q̄ diu dubitauit. Ille ⁊ eiʒ dubitādo uulneꝝ cicatrices tetigit ⁊ de nr̄o pectore dubitationis uulnus amputauit. Ad īſinuandaʒ quoq̄ʒ ūitatem dnice reſurrectiōis: notanduʒ nobis ē q̄d lucas refert dicēs. Cōueſcēs p̄cepit eis ab ier'lis ne diſcederet. Ponis nubeʒ aſceſū tuū dn̄e. Qui ābulas ſ' pennas uētorū al'. Cōfeſſionē ⁊ decorē induiſti amictus lumen ſicut ueſtientum. Qui.
Et poſt pauca uidētibus ill' eleuatus eſt ⁊: nubes ſuſcepit eū ab oculis eorū. Notate ūba: ſignate miſteria. Cōueſcēs eleuatus eſt: cōmedit et aſcēdit: ut uidelicet p effectū cōmeſtiōis ūitas pateſceret carnis.
Si eiʒ nō abiero paclit⁹ nō ueīet ad uos: ſi aūt abiero mittaʒ eū ad uos. Cū aute uenerit ille docebit uos oēʒ ūitateʒ al'. Nō ei loq̄t' a ſemetipſo: ſed q̄cūq̄ʒ audiet loquet': ⁊ q̄ uetura ſūt ānūtiabit uobis. Cū Aſcēdit d̄s i iubilatione al'. Et dn̄s i uoce tube al' al'. Aſcēdēs xp̄s i altū dn̄s captiuā duxī captiuitateʒ. Et do⁹
Uiri galilei q̄d aſpicitis in celū: hic ieſus q̄ aſſūpt⁹ ē a uobis i celū ſic ueīet al'.
Dn̄s reg. Cunq̄ʒ

ituerent i celū euntez illum dixerit al. an Eleuatis manibz ferebat i celū: et bn̄dixit eis al. an Exaltare regem regū ⁊ hymnū dicite do al. an Uidētibz ill' eleuat⁹ ē: ⁊ nubes ſuſcepit eū i celo al. Capitl'z Primū qd̄e Hy⁹ Jeſu nr̄a ꝟ Dn̄s i celo al. ℟ Parauit ſedez ſuā all'a. Ad benedictus an Aſcēdo ad pr̄ez meū ⁊ pr̄ez ur̄z: dn̄ meuz ⁊ deū ur̄z al. In fine hymnorū uſqꝫ ad pent di. Gl'a tibi dn̄e q ſcādis. Et cantatur i tono d̄ aſcēſione Ad primam. Capitulum. Regi ſecl'oꝝ. ℟ bi Xp̄e fili dei uiui miſere nobis: al al ꝟ Qui ſcādis ſup̄ ſida. ℟ All'a. Gl'a pr̄i. Xp̄e. ꝟ Exurge ℟ Et libera. Et ita dicitur uſqꝫ ad pente. Ad terciam. Capitulum. Primū qd̄e ℟ bi. Aſcēdit d̄s i iubilatione al al. ꝟ. Et do⁹ i uoce tube ℟ Al Gl'a pr̄i ℟ Aſcendit. ꝟ.

Aſcēdens xp̄s i altū al. ℟ Captiuā dux captiuitatē al Ad ſextaz Capitulum.

ET cōueſcens p̄cepit eis ab ier'lis ne diſcederent: ſꝫ expectarēt pmiſſionez pr̄is quā audiſtis inquit p os meū: qa Iohānes quidē baptizauit aq̄: uos āt baptizabimini ſpū ſcō n̄ p⁹ ml'tos hos dies ℟ bi Aſcēdēs xp̄s i altū al al. ꝟ Captiuaz dux captiuitatē. ℟ Al. ꝟ. Gl'a pr̄i ℟ Aſcen. ꝟ Aſcēdo ad pr̄em meuz ⁊ pr̄ez ur̄z al. ℟ Deū meuz ⁊ deū ur̄z al. Ad ix Cap.

VIri galilei qd ſtatis aſpicientes in celū. hic ieſuſ q aſſūpt⁹ ē a uobiſ i celū ſic ueiet queadmoduz uidiſtis eū eūtē i celū. ℟ bi Aſcēdo ad pr̄ez meū ⁊ patrez ur̄z al al. ꝟ Deū meū ⁊ deū ur̄z al. Gl'a. Aſcē. ꝟ Do⁹ i celo al. ℟ Parauit ſedez ſuā al. Ad ueſpas a Uiri gali. Cuz reliquis ps

Lau. do. o. gen. Capituluꝫ Primū q̄dē. Hy⁹ Jeſu nr̄a v̄ Do⁹ i celo al'. ℟ Para uit ſedez ſuā al'. Ad m̄. ā.

O rex gl'e dn̄e v̄tutū: q̄ t̄ū p̄hatoꝛ hodie ſup oēs celos aſcēdiſti: ne dereliq̄s nos oꝛ phanos: ſꝫ mitte p̄miſſum p̄ris i nos ſp̄z v̄itatis all'a. Oꝛo Cōcede. Infra octa. aſcen. quottidie uſꝫ ad pē. fit offm̄ de aſcenſione: niſi feſtū occurrat. Sex l'. legūt̄ d̄ ſmōe ſc̄i leonis pape l'. j.

Poſt b̄ꝛāꝫ ⁊ glorioſā refrectionez dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: q̄ uez dī templuꝫ iudaica ip̄ietate reſolutū: di uina ſe i triduo potētia ſu ſcitauit: q̄dragenari⁹ hodie dilectiſſimi ſcōꝝ dieꝝ exple tus ē numer⁹: ſacratiſſima ordiatione diſpoſit⁹: et ad utilitatez nr̄e eruditiōis ip̄e ſus. Ut dū a dn̄o i hoc ſpa cio moꝛa p̄ñtie coꝛpoꝛal' ex tendit: fides refrectiōis do cum̄tis neceſſariis muniret̄

Mors ei xp̄i m̄l'toꝝ l'. ij. diſcip'loꝝ coꝛda turba uerat. Et d̄ ſupplicio crucis ⁊ de emiſſione ſp̄s: et de ex aīati coꝛpis ſepultura gra uatis meſtitudie m̄etib⁹ q̄dā diffidētie toꝛpoꝛ obrepſ̄at.

Nāꝫ cū ſcē m̄l'ieres l'. iij ſic̄ euuāg'lica patefecit hyſtoꝛia reuolutū a monu mento lapidez: ſepulchꝛum coꝛpoꝛe uacuū: ⁊ uiuētis do mini teſtes āgelos nūtiarēt v̄ba eaꝝ ap'lis aliiſqꝫ diſci p'lis deliram̄tis ſil'ia uidebāt

Quam utiqꝫ Lec. iiij. heſitationez humana īfirmitate nutantem neq̄q̄ꝫ p̄miſiſſet ſp̄s v̄itatis p̄dica toꝝ ſuoꝝ ieē pectoꝛib⁹: niſi illa trepida ſollicitudo ⁊ cu rioſa cūctatio nr̄e fidei fun damenta iecíſſent. l'. q̄nta.

Noſtris igit̄ p̄turbatio nibus: nr̄is p̄iculis in ap'lis cōſulebat̄. Nos i illis uiris ꝯ calūnias ip̄ioꝝ. ꝯ t' rene argumenta ſapientie

vocebamur. Nos illoꝝ in-
ſtruxit aſpectꝰ: nos erudiuit
auditus: nos confirmauit
attractꝰ.

GRās igr̄ agamus di-
uine diſpenſationi et
ſcōꝝ patrū neceſſarie tardi
tati. Dubitatum eſt ab illiſ
ne dubitaret a nobis. Nō
igr̄ hi dies dilectiſſimi q̄ int
reſurrectionē dn̄i aſcenſionē
qꝫ fluxerunt ocioſo trāſiere
diſcurſu: ſꝫ magna in eis cō
firmata ſacramenta: magna
reuellata ſunt miſteria.

MArcus vo priuſq̄ȝ ce
los dn̄s aſcēderet eū
de cordis atꝫ īfidelitatis du
ritia īcrepaſſe diſcipuloſ me
morat. Qua ī re q̄d cōſide
randū ē: niſi qd idcirco doꝰ
tūc diſcipl'os īcrepauit cum
corporalit̄ reliq̄t: ut v̄ba q̄
recedens diceret ī corda au
dientiū artius īpreſſa rema
nerent.

INcrepata igr̄ eorum
duritia q̄d admonendo di-
cat audiamus. Eūtes ī mū
dū uniuerſū: p̄dicare euuan
geliū oī creature. Nunquid
frēs mei ſanctū euuangeliū
uel inſenſatis rebꝫ ul' brutiſ
aīalibus fuerat predicandū
ut de eo diſcipl'is dicatur:
p̄dicate euuangelium omni
creature. Sed oīs creature
noīe ſignificat hō.

SUnt nāqꝫ lapides: ſꝫ
nō uiuūt neqꝫ ſentiūt
Sūt herbe et arbuſta: uiuūt
q̄dē ſꝫ nō ſentiūt. Uiuunt
dico: nō p aīaȝ: ſꝫ p viridita
teȝ. Qr ⁊ paulus dic. Inſi-
piens tu qd ſeias nō uiuifi-
catur: niſi prius moriatur.

IN his metꝰ dire mor
tiſ aufertꝰ ⁊ nō ſolū aie
ſꝫ et̄ carnis imortalitaſ decla
ratur. In his p inſufflationē
dn̄i īfūditur apl'is ſps ſcs.
Et bt̄o apl'o petro ſupˀ ce
teros poſt regni claues oui
lis dn̄ici cura mādatur

IN his diebꝰ duobus
diſciplis tciꝰ i uia doꝰ
iūgit comes: ⁊ ad oēm nr̄e
ābiguitatis caligie₃ dıgedā
pauētiū: uel trepidātiū tar-
ditas icrepat. Flāma₃ fidei
illuiata corda cōcipiūt: ⁊ q̄
erāt tepida: reſerāte domio
ſcripturas: efficiūt ardētia

IN fractiōe quoq₃ pa
nis cōueſcētiu₃ apiūt
obtuiꝰ: mltō feliciꝰ hoꝝ o-
cul' patefactis: qb₃ nare ſue
maifeſtata ē glificatio quā
illoꝝ gnīs nr̄i pricipiū: qb₃
puaricatiōis ſue ē igeſta cō
fuſio.

INt hec āt aliaq₃ mi
racla cū diſcipl'i trepidis co
gitatiōib₃ extuarēt: et apa-
ruiſſ₃ i medio eoꝝ doꝰ: di-
xiſſ₃q₃ pax uobis: ne hoc i
eoꝝ remaneret opiniōibus
qd̄ uoluebat i cordibꝰ: Pu
tabāt ei ſp̄₃ uidere nō carnē
redarguit cogitatiōēs a ve
ritate diſcordes.

INgerit dubitantium
ocl'is manētia maib₃ ſuis:
⁊ pedibꝰ crucis ſigna. Et ut
diligentiꝰ ptractet iuitat ad
ſanādū ifideliū cordiū uul-
nera: clauoꝝ ⁊ lācee erant
ſuata ueſtigia: ut nō dubia
fid: ſ₃ ↄſtātiſſia ſcia teneret
eā naturā i dei pris cōſeſſu
ra₃ throno q̄ iacuerat i ſe-
pulchro.

PEr oē ergo tp̄s dilec
tiſſi qd̄ it reſurrectionē dn̄i ⁊
aſcēſionē eiꝰ exactū eſt: hoc
puidentia di curauit. Hoc
docuit: hoc ſuoꝝ et ocl'is iſi
nuauit ⁊ cordib₃: ut doꝰ nr̄
ieſus xp̄s ūe agnoſceret re-
ſuſcitatꝰ: q̄ ūe erat natus.
paſſus ⁊ mortuꝰ.

VIuit ergo qd̄ morit: ut
uiuificet. Lapides ita
q₃ ſūt: ſ₃ nō uiuūt. Arbuſta
āt ſūt: uiuūt: ſ₃ nō ſentiunt
Bruta ūo aialia ſūt: uiuūt:
ſētiūt: ſ₃ nō diſcnūt. Angl'i
⁊ ei ſūt: uiuūt: ſētiūt: ⁊ diſ-
cernūt. Ois āt create aliqd
hēt hō. Hēt nāq₃ coē eſſe

cū lapidib⁹: uiuere cū arboꝛib⁹: ſētire cū aīalibꝫ: ītelligere cū āgel̄.

Si igr̄ coē hēt aliq̄d cū hoī creatura bō: iuxta aliq̄d. oīs creatura bō. Oī ergo creatr̄e p̄dicat̄ euuāgl̄ꝫ cū ſoli hoī p̄dicat̄: qꝛ ille vꝫ docet̄: pp quē cūcta ſt̄ creata ī t̄ra: ⁊ a quo oīa p q̄ꝫdā ſilitudīeꝫ aliena n̄ ſt̄. Pōt et oīs creature noīe: oīs natio gētiū deſignari.

Antea ⁊ ei dictū fuerat: ī uía gētiū ne abiritiſ. Nūc āt dr̄. Predicare euuāgeliū oī creatr̄e. Ut ſolꝫ pꝛi⁹ a iudā apl̄oꝝ ꝛepulſa p̄dicatio: tūc nobis ī adiutoꝛium fieret: cū hāc illa ad dānatiōis ſue teſtioniū ſupba ꝛepuliſſꝫ.

Aſcēſiōis dn̄ī nr̄ī ieſu xp̄ī ſāctus et ſolēnis dies hodie illux̄: exultem⁹ ⁊ letemur ī eo. Xp̄s dſcēdit. inferi patuer̄t. Xp̄s aſcēdit: ſ̄r̄na claruerūt. Xp̄s ī ligno pepēdit: īſultēt furētes. Xp̄s ī ſepulchꝛo mētiāt̄ cuſtodientes. Xp̄s ī iferno: viſitent̄ q̄eſcētes.. Xp̄s ī celo: credāt ōs gentes.

Ipſe ergo debet eſſe auctoꝛ nr̄ī ſ̄mois: q̄ eſt largitoꝛ nr̄e ſalutis. Nō d alio aliquo loq̄mur uobiſ niſi d illo q̄ mō ī euuāgelio loq̄bat̄ oībꝫ nobis: et aſcenſurus ad p̄rem dicebat diſciplis ſuis: Hec locut⁹ ſū vobis: cū ad hūc eſſēꝫ uobiſcū.

Paraclit⁹ āt ſp̄s v̄itatis quē mittet pr̄ ī noīe meo: ille uos docebit oīa: cōmouebit uos oīa que dixi. Nō turbet̄ coꝛ ur̄ꝫ neqꝫ formidet. Audiſtis quia ego dixi uobis: uado ad patreꝫ meū: q̄a pr̄ maioꝛ me ē.

Noſtis frēs dn̄ꝫ nr̄ꝫ ieſū xp̄ꝫ factū pp nos: qd ſum⁹ nos: māſur⁹ āt nihilomin⁹ in ea foꝛma ī q̄ eq̄l̄ eſt pr̄ī. Factū aūt eſſe

credim⁹ dñ filiū nr̄e ífirmi-
tatis pticipem: nec tam̄ ſue
maieſtatis expte.

Ipſa ergo fides nr̄a ds
eſt nos: ideq3 hō inter
nos. Sz q2 pp nos i forma
huilitatis aſſūpte mlta hic
geſſit: ut diuinitatis ſubſtā
tiaz q̄ i eo latebat abſcūdet
⁊ humanā ſolā q̄ i eo appa
rebat oñderet.

Qui hoc diſcernere atz
itelligere nō potuerūt:
hereſes cōdiderūt. In his ſūt
pl' ceteros arriani: q̄ dū prez
do filio cōtēdūt eē maiorē:
Hic catholica v̄itas breuit'
lucideq3 reſpōdeat. Queri
m⁹ eī ab eis: vnde maiorez
prez filio dicant.

Sed cū diſcipl'os ad p̄
dicādū v̄itas mittit:
q̄d aliud i m̄do fac̄ niſi gra
na ſeminis ſpgit. Et pauca
grana mittit i ſemie: ut ml'
taz meſſiū fruges recipiat
ex nr̄a fide. Nez eī i uniūſo
mūdo tāta fidelium meſſis
exurgeret: ſi d manu dn̄i. ſr
zonale t̄rā illa electa grana
p̄dicationū nō ueiſſet.

Eq̄t q̄ crediderit et
baptizat⁹ fuerit: ſal
uus erit qui uero n̄ credide
rit cōdānabit'. Fortaſſe vn⁹
q̄ſq3 ap ſemetipm̄ dicat. E
go iā credidi: ſalu⁹ ero. Ue
rū dic ſi fidē opibus tenet:
Uera ⁊ eī fides ē q̄ i hoc qd
v̄bis dic moribz n̄ ɔ̄dicat:

Hoc ē eī qd d q̄buſdā
falſis fidlibus paulus
dic. Qui ɔfitet' ſe noſce dn̄
fcis āt negāt. Hic Iohāneſ
ait. Qui dic ſe noſce dn̄: et
mādata ei⁹ nō cuſtodit: me
dax ē. Que cū ita ſit: fidei
nr̄e v̄itatē i uite nr̄e cōſide
ratione debem⁹ agnoſcere.
Tūc eī v̄acit' fideles ſum⁹:
ſi qd v̄bis pmittim⁹ opibz
iplemus.

Radi eſtote prudētes
⁊ uigilate i oröibus
añ oia āt mutuā i uobiſmet
ipis caritatē ɔtinuā hn̄tes:

q̃a caritas opit mł̃titudiem
pccõꝝ. Hyꝰ Jeſu nr̃a ꝟ.
Doꝰ i celo al'. ℟ Parauit
ſedẽ ſuã al'. Ad Mag. an̄.
Cũ uenerit paraclitꝰ quem
ego mittã uobis ſpȝ ỽitatiſ
q̃ a p̃re ꝓcedit: ille teſtioni
uȝ phibebit ꝺ me al'. oro.

Oĩps ſepitne ꝺs fac nos
tibi ſep ⁊ ꝺuotã gerer̃
uolũtatẽ: et maieſtati tue ſi
cero corde ſuire. p. Deide
fit ꝯmeõ. ꝺe aſcenſi. an̄ O
rex. ꝟ Aſcendit ꝺs ℟ Et
ꝺoꝰ oro Coceꝺq̃s Dñica
infra octa. aſcenſionis: totũ
offm̃ fit ꝺe aſcenſione: p̃ter
Cap̄. lec. ã. Ad bñ. ⁊ M. ã
⁊ oroẽȝ. Sermo ſancti au-
guſtini epi. Lectio prima.

Oĩa kmi q̃ ꝺoꝰ ie. xp̃s
i hoc mũdo ſub fra-
gilitate nr̃a miracula edidit
nobis ꝓficiũt. Qui ꝺũ hu
manã cõditionẽ ſideribȝ i-
portauit: credẽtibȝ celũ pa
tere poſſe mõſtrauit. Et ꝺũ
uictorem mortis in celeſtia
eleuauit: uictorem eiuſdem
mortis quo ſeq̃mur oñdit.

Aſceſſio ergo ꝺñi L. ij
catholice fidei confir
matio fuit: ut ſecuri i poſte
rũ crederemꝰ miracl'is illiꝰ
ꝺonũ cuiꝰ nõ i p̃ñti ꝑcipiſſe
mꝰ effectũ. Et fidel' q̃ſq̃ȝ:
cũ iaȝ tãta ꝑcepit: p ea que
agnoſcit p̃ſtita ꝺiſcat ſpare
ꝓmiſſa: ac ꝺi ſui p̃ſtita p̃ñti
q̃ȝ bonitate: q̃i futuroꝝ te-
neat cautionẽȝ. Lec. iij.

Sup excelſa ergo celi
trenũ corpus ipoñr̃
oſſa itra ſepulchri ãguſtias
paulo añ cõcluſa: ãgl'orũ ce
tibȝ iferũt̃: i gremio imor-
talitatis mortalis na̅ra trãſ
fũdit̃. Et iõ ſacra ap̃l'ice lec
tionis teſtat̃ hyſtoria. Cuȝ
hec ꝺixiſſȝ iq̃t: uidentibȝ ill'
eleuatus eſt. Lec. iiij.

Cuȝ audis eleuatũ: mi
litie celeſtis agnoſce
obſeq̃ũ. Unde hodierna fe-
ſtiuitas hoĩs nobis et ꝺi ſa
cram̄ta manifeſtat ſub una

eãdē q3 ꝑſona. In eo q̄ ele-
uacto unā potētiā : i eo qui
deuat hūanā cognoſce ſub
IDeoq3 ꝯſtātiā.
oibz modis ꝯteſtāda
ſt venena orietal' erroris: q̄
ipia nouitate ꝑſumūt aſſerē
re filiū dī ac filiū hoiſ uniuſ
eē natē. In alt'utra ei pte t'
q̄ ſolū hoiē fuiſſe dixerit ne
gauerit cōditoris gl'az: ul' q̄
ſolū deū negauerit: miaz cō
ditoris. Quo genere nō fa
cile arrian⁹ euuāgelicā pote
rit apire ṽitatē: ubi filiū dī
nūc eq̄lē legim⁹: nē minorē
QUi ei uni⁹ natē
ſaluatorē nr̄z morti-
fera perſuaſione crediderit:
aut ſolū hoiez ď celo miſſū
aut ſolū dū dixerit crucifixū
Sz nō ita ē. Mortē eiz nec
ſolus deuſ ſentire: nec ſolus
hō ſupare potuiſſz.
INil' t. d. ie. d. ſ. Cū
uenerit paclit⁹ quez
ego mittā uobis a pr̄e ſpm
ṽitatis q̄ a pr̄e ꝓcedit : ille

teſtioniū ꝑhibebit de me: ⁊
uos teſtioniū ꝑhibebitis: q2
ab īītio mecū eſtis.
DNs ieſus in
ſmone quē locutus ē
diſcipl'is ſuis: poſt cenā ꝓxi
m⁹ paſſioni: tāq3 iturus et
relicturus eos preſentia cor
porali: cum oibus autē ſuis
uſq3 ad conſumationez ſcl'i
futurus preſentia ſpūali: ex
ortatus eſt eos ad ꝑferēdaſ
perſecutiones impiorum :
quos mundi nomine nūcu
pauit.
EX quo tamen mun
do etiam ipos diſci
pulos elegiſſe ſe di
xerit: ut ſcirent ſe gratia di
eſſe quod ſunt : ſuis autem
vitijs fuiſſe quod fuerant .
Deide perſecutores ⁊ ſuos
et ipſoruz iudeos euidenter
expreſſit: ut oio appareret
etiaz ipſos mundi dānabit'
appellatione concluſos qui
ꝑſequūtur ſactos.
CUmq3 de illis diceret

q ignorarent eum a quo missus ē: ⁊ tñ odisset ⁊ filiū et patrem: hoc est ⁊ eum q̄ missus ē: ⁊ a quo missus ē. De qbꝫ oibꝰ i alijs ſmoibꝰ iā disseruimꝰ: ad hoc pueit ubi ait. Ut ipleat ſmo q in lege eoꝝ scriptꝰ est: qꝛ odio huerūt me gratis. Ad l. C. Kmi estote. Ad be. ā. Luꝫ venit pa. ut s̄ i sabbō orō Ops sepitne. Et fit ɔme. ō ascen ā. Ascēdo ad prēꝫ ꝟ Ascēdit ds i iubil: al. ℟ Et doꝰ i uoce tube al. orō Cōced q̄s. C Caplꝫ Kmi estote. ad vj. Capꝫ.

Hospitales inuiceꝫ sine murmuratione. Unꝰ q̄sqꝫ sic accep gr̄aꝫ i alteutꝛ illā administrātes: sicut bōi dispensatores multiformis gr̄e dei. Ad ix. Caplm

Si qs loqt̄ q̄i ſmones dī: si qs ministrat tā q̄ꝫ ex v̄tute: quā aministrat ds: ut i oibꝫ honorificet ds p iesū xp̄ꝫ dn̄ꝫ nr̄ꝫ. ad ues c

Kmi estote. Ad al̄ ag. b̄n Hec locutꝰ sū uobis: ut cū uenerit hora eoꝝ reminiscamini qꝛ ego dixi uobis al. Orō Ops sepitne. Et fit ɔmeō. ō ascēsi. ā O rex: ꝟ Ascēdit ds i iu. ℟ Et doꝰ orō Cōced q̄s His duobꝫ diebꝫ sequētibꝫ dn̄t p̄ria ⁊ cōplectoriū sic īfra oct. Et ix. lec. ad mat. ⁊ oia fiūt de ascensiōe nisi festū occurrat Prec ā ad bn̄ ⁊ M. orōeꝫ ⁊ Caplꝫ: q̄ accipiūt ō dn̄ica Et pᵗ lec. ad M. in vj. feꝛ qꝛ legūt ō ſmone dnīce: et tres ō D. vigil. ſm Jo.

In illᵒ tp̄e dix̄ ie. d. s. Si diligitis me mandata mea ſuate: et ego rogabo prēm ⁊ aliū paclitum dabit uobis. Et ꝛ. Omel scī augi epi. Lectio prima

Audiuimus fratres cum euuangelium legeretur domi- num dicentem. Si diligitis me: mandata mea ſuate:

⁊ ego rogabo prẽꝫ: ⁊ aliuꝫ paclitũ dabit uobis: ut maneat uobiſcũ ĩ eťnũ ſpꝫ ỽitatis: quẽ mũ ñ põt accipere: q2 ñ uidt eũ nec ſcit eũ. voſ ãt cognoſcetiſ eũ q2 apud uoſ mãebit ⁊ ĩ uobiſ erit l. ij

Multa ſſ q̃ ĩ iſtis paucis vobis dñi reqrũt. ſ3 mlťtũ ẽ ad nos q̃ hoc qrimus ĩ uenire. Uerũtñ q̃ʒtũ nobis dominus donare dignatꝰ: p nr̃a ⁊ ur̃a capacitate q̃d dicere debeamꝰ: ⁊ q̃d diſcere dbeatiſ ⁊ q̃d audire. attẽdite p nos kmi: qd poſſumꝰ ſumite: ⁊ illd qd ñ poſſumꝰ poſcite.

Spiritũ paclitũ Lc. iiij. xp̃s promiſit aplĩs: quo ãt mõ pmiſit aduertamꝰ. Si diligitis me iqt: mãdata mea ſuate ⁊ ego rogabo pr̃e ⁊ aliũ paclitũ dabit uobis: ut maneat uobiſcuꝫ ĩ eťnũ ſpꝫ ỽitatis. Si feſtũ aliqd ĩ iſto ſabbõ uenerit: totũ offm̃ fit d feſto preter ultiaꝫ lec. q̃ legĩ d ome. vi.

In vig. pẽ. ad ueſ a. Dũ cõplereť Cũ reľ d lau. p̃s: Dix̃ doꝰ cũ reľ ĩ fine. p̃s. Lau. do. o. gen. Caplꝫ.

Dũ cõplereť dies penthecoſtes erãt oẽs diſcipuli parit ĩ eodẽ loco: et fcs ẽ repẽte d celo ſonꝰ tãq̃ꝫ aduenientis ſp̃s uehemẽtis: ⁊ ĩpleuit totã domũ ubi erãt ſedẽtes. hyꝰ Uei creator. ỽ Repleti ſſ õs ſpũ ſcõ al. ℞ Et cepũt loq̃ al. ad M an Nõ uos reliquã orphanos al: uado ⁊ ueio ad uos al: ⁊ gaudebit cor ur̃ꝫ alla.

Deꝰ q̃ hodierna oro die corda fideliũ ſãcti ſp̃s illuſtratione docuiſti: da nobis ĩ eodẽ ſpũ: recta ſapere: ⁊ d eiꝰ ſẽp cõſolatiõe gaudere. p eiuſd Ad mat. In. Al ſp̃s dñi repleuit orbem traꝛ. Ueite adoremꝰ al. p̃s Uenite ex. hyꝰ. Jam xp̃s. In primo nocturno anti. Factꝰ ẽ repẽte d celo ſonus aduenientis ſp̃s uehementis

al' al' ¶ Magn⁹ do⁹ ¶ Cō
firma hoc d's qd opat⁹es ĩ
nobis a tēplo scō tuo qd ē
ĩ ierl'z al' al' ¶ Exurgat
Emitte sp̄z tuū ⁊ creabunt
⁊ renouabis faciez t're al' al'
¶ Bn̄dic ij. ¶ Sp̄s dn̄i re
pleuit orbez t'raꝝ all'a .
Et hoc qd cōtiet oia sciētiā
hēt uocis al'.

In illo. t. d. ie. d. s. Si
q̄s diligit me ꝯmonē
meū ꝯuabit: ⁊ pr̄ m̄s diligꝫ
eū: ⁊ ad eū ueiem⁹: ⁊ māsio
nez ap̄ eū faciem⁹

Hībet frēs mei
kmi euuangl'ice v̄ba
lectionis sub breuitate trās
currere: ut post diuti⁹: lice-
at ĩ cōtēplatione tāte solē-
nitatis ĩmorari. Hodie nā-
qꝫ sp̄s scs repētio sonitu s'r
discipl'os ueit: mētesqꝫ car-
naliū ĩ sui amore pmutauit
⁊ foris apparētibꝫ linguis
igneis: it⁹ fcā sūt corda fla-
mātia: q̄a dū deū ĩ iguis ui
sione suscipiūt: p amorē sua

uiter arserūt ¶ Dū cōplere
tur dies pēthecostes erāt oēs
pl'r dicētes al': ⁊ subito fcs ẽ
son⁹ d celo al'. Taq̄ꝫ sp̄s ue
hementis: ⁊ repleuit totam
domum al' al'. ¶ Dū ergo
essent ĩ unū discipl'i cōg:e-
gati pp metū iudeoꝝ: son⁹
repente d celo ueit s'r eos .

Taq̄ꝫ.
Ipse nāqꝫ sp̄s sc̄tus
amor ē Unde ⁊ iohēnes dīc
De⁹ caritas est. Qui ergo
mēte integra dū ꝯsiderat: p
fecto iā hēt quē amat. Nez
eī q̄sq̄ꝫ possꝫ euz diligere: si
eū quē diligit: nō hr̄et. Sꝫ
ecce si unusq̄sqꝫ urꝫ reqrit:
an diligat deuz tota fidutia
⁊ secura mēte: respōdet dili
go Repleti sūt oēs sp̄ū scō
⁊ cepūt loq̄ put sp̄s scs da
bat eloq̄ ill' Et cōueit m'lti
tudo dicētiū al' ¶ Loq̄bātur
uarijs liguis apl'i magnalia
dei. Et .

In ip̄o āt lectiōis exor
dio audistis q̄ ueritas

dixit. Si quis diligit me: ſer-
monē meū ſuabit. Proba-
tio ergo dilectioīs: exhibitio
ē opis. Hic i epl'a ſua idē io
hannes. Qui dic̄ q̄a diligo
dū ⁊ mādata ei⁹ n̄ cuſtodit
mēdax ē. Ad lau ⁊ p ho. a͞
Dū conplerent dies pent.
erāt oēs pariter dicentes al'
an͞ Sp̄s dn̄i repleuit orbē
trax al'. an͞ Repleti ſūt ōs
ſpū ſc̄o: ⁊ ceperūt loq̄ al'. a͞
fōtes ⁊ oia q̄ mouentur in
aq̄s hymnū dicite do al'. a͞
Loq̄bant uarijs liguis apl'i
magnalia dei al' al' al' Cap
Dū cōple. hy⁹ Bt'a nobis
v̄ Repleti ſunt oēs ſpū ſc̄o
al'. R̄ Et cepūt loq̄ all'a.
Supia ſcriptus v̄. dicitur i
hoc loco per totā ebdam.
Ad benedictus an͞. Acci-
pite ſp̄s ſactū quoꝝ remiſſe
ritis pcc̄a remittūtur eis al'
oro. De⁹ q̄ hodi. Ad oēs
hymnoſ p oct dī. Gl'a pri
dn̄o. Et cantantur in tono
de beata nobis gaudia. Ad

primam Capitulu3. Regi
ſcl'oꝝ. R̄ bi Xp̄e fili di uiui
miſer̄ nobis al' al' v̄ Qui
ſedes R̄ All'a Gl'a pri R̄
Xp̄e Ad tercia3 hy⁹ Ueni
creator. Et di p totā oct.
Capl'm Du3 cōple. R̄ bi
Sp̄s dn̄i īpleuit orbē trax
al' al' Et hoc qd̄ cōtinet
oia ſcientiam hēt uocis. R̄
Al'. Gl'a R̄ Sp̄s v̄ Sp̄s
paraclitus al'a R̄ Docebit
uos oia al'. Ad vj. Capl'3.
Facta āt hac uoce cōue
nit m'ltitudo et mēte
cōfuſa ē: qm̄ audiebat unuſ
q̄ſq3 ligua ſua illos loq̄nteſ
R̄ bi Sp̄s paclit⁹ al' al'. v̄
Docebit uos oia R̄ All'a.
Gl'a R̄ Sp̄s v̄ Repleti ſt
ōs ſpū ſc̄o al'. R̄ Et cepūt
loq̄ al'. Ad ix. Capitulu.
Iudei quoq3 ⁊ pſeliti:
cretes ⁊ arabes: audiui
m⁹ eos loq̄ntes nr̄is liguiſ
magnalia dei. R̄ bi. Re-
pleti ſūt ōs ſpū ſc̄o al' al'. v̄
Et cepert loq̄ R̄ Al'. Gl'a

℞ Reple. ℣ Loq̄bātur va‑
rijs liguis apl'i al'. ℞ Ma‑
gnalia dei al'. Ad vesp an̄
Dū cōpleretur. Lū ref' ps
Dix̄ do⁹ Lū ref. i fine. ps.
In exitu. ⁊ oī vſ ad oct. c.
Dū ople. hy⁹. Veni creator
℣ Loq̄bāt' varijſ liguiſ apl'i
al'. ℞ Magnalia dei all'a.
ad M. ā. Hodie cōpleti ſ't
dies penthecoſtes al'. hodie
ſp̄s ſact⁹ i igne diſcipl'is ap
puit: ⁊ t'buit eis cariſmatuȝ
dona: miſit eos i uniuerſuȝ
mūdū p̄dicare ⁊ teſtificari:
q̄ crediderit ⁊ baptizat⁹ fue
rit ſaluus erit al'. oro De⁹
q̄ hodier. Infra oct' pēt. fit
offm lic' i die: exceptis ℣. ad
noc. lec. xijs. ā. ad bn̄. ⁊ M
et oroib₃. Et nō fit de alio
aliquo feſto: ſ₃ p⁹ oct'. cele‑
bratur. Feria ſecunda. ℣.
Sp̄s dn̄i r̄pleuit orbē terr
al'. ℞ Et hoc qd̄ otiet oīa
ſciā₃ hēt uocis al'. ſ₃ Jo.
In il'. t. dix̄ ieſus diſ.
ſuis. Sic d's dilexit
mūdū: ut filiū ſuū unigenitū
daret: ut oīs q̄ credit in illū
nō pereat: ſ₃ hēat uitā et'nā
Et ref'. O. ſ. aug' e. l' j
Quia ſic moyſes exal‑
tauit ſpente₃ i d'ſto:
ſic exaltari o₃ filiū hoīs: ut
oīs q̄ credit i eū nō peat: ſ₃
hēat uitā et'nam. Quō q̄ i
tuebāt' illū ſerpēte n̄ pibāt
morſib₃ ſpentū: ſic q̄ ituet'
fide morte₃ xp̄i: ſanantur a
morſib₃ pccōꝝ. ℞ Ja₃ nō
dica₃ uos ſuos: ſed amicos
meos: qr oīa cognouiſtis q̄
opatus ſū i medio ur̄i all'a.
Accipite ſp̄₃ ſanctū i uobis
paraclitum: ille eſt que₃ pr
mittet uobiſ al' ℣ Vos aīci
mei eſtis ſi feceritis que p̄ci
pio uobis. Accipi. Lc̄ ij.
Sed illi ſanabāt' a mor
te ad uitā tp'alē: hi āt
ut hēant uitā et'nā. Hoc ei
ītereſt iter figuratā ymaginē
⁊ rē ipā. Figura p̄ſtabat ui
tā tp'alē: res ipa cui⁹ figura
illa erat p̄ſtabat uitā et'nā.

Nō eīꝫ miſit ds filiū ſuū in mūdū: ut iudicet mūdū: ſꝫ ut ſaluet mūdus p ipꝫ.

Sps ſāct⁹ pcedens a thro no apl'oꝝ pectora iuiſibilit penetrauit: nouū ſcificatioīſ ſignū. Ut i ore eoꝝ oīa ge nera liguaꝝ naſcerent al'.

Aduenit ignis diuin⁹: non cōburens: ſꝫ illuians: ⁊ tribuit eis cariſmatum dona. Ut i ore.

Ergo q̄tū i medico ē: ſanare ueit egrotū: ſed ipe ſe iterimit: q̄ pcepta me dici ſuare ñ uult. Uenit ſal uator ad mūdū. Quare ſal uator dict⁹ eſt mūdi: niſi ut ſaluet mūduꝫ: nō ut iudicet mūdū. Saluari nō uis ab ipo: ex te ipo iudicaberis.

¶ Sic ds dilexit mūdū ut filiū ſuū unigeītū daret: ut oīs q̄ credit i ipꝫ: ñ peat ſꝫ hēat uitā eīnā al'.

De⁹ q̄ aplis tuis ſcm dediſti ſpꝫ: cōced ple bi tue pie petitiois effectū: ut q̄bꝫ dediſti fidē largiaris ⁊ pacez. p. eiuſdez

Si q̄s diligit me ſermonem meū ſuabit: ⁊ pr̄ mſ diliget eū: ⁊ ad eū ueniem⁹ et man ſionez ap̄ eū faciem⁹ al'.

¶ Sps paclit⁹ al'. Docebit uos oīa al'.

In illo tp̄e dix iesus phariſeis. Am̄ amen dico uobis: q̄ nō itrat p hoſtiū i ouile ouiū: ſꝫ aſcendit aliunde: ille fur eſt ⁊ latro: Qui aūt itrat p hoſtium: paſtor eſt ouiū. Et reliqua.

Domin⁹ d grege ſuo ⁊ de hoſtio quo itrat ad ouile ſimilitudinez ppo ſuit in hodierna lectione. Dicant ergo pagani: vel iudei: uel heretici: beneui uimus. Si per hoſtiuꝫ nō intrant: quid eis prodeſt vnde gloriantur. Ad hoc enim debet cuiq̄ꝫ pdeſſe be neuiuere: ut det ei ſēp uiuer.

¶ Apparuert aplis diſptite

ligue tāq̄ȝ ignis al'. Seditq̄ȝ
ſupra ſinglos eoꝝ ſp̄s ſact⁹
al' al'. Et cepūt loq̄ uarijs
linguis ꝓut ſp̄s ſanct⁹ da-
bat eloqui ill'. Seditq̄ȝ

NAȝ cui nō datur ſēp
uiuere: q̄d ꝓdeſt bn̄-
uiuere. Qȝ nec beneuiuer̄
dicendi ſūt: qui fineȝ bene-
uendi: uel p cecitatē neſciūt
uel p iflationeȝ contēnunt.
Nō eſt aūt cuiq̄ȝ ſpes uera
et certa ſemp uiuendi: niſi
agnoſcat uitā que eſt xp̄s:
ꝛ p ianuā itret i ouile.
Loq̄bantur uarijs linguis
ap̄li magnalia dei. Prout
ſp̄s ſanctuſ dabat eloqui ill'
all'a. Repleti ſūt oēs ſp̄ū
ſcō ꝛ cepūt loq̄. Prout

FUerūt ergo plerūq̄ȝ
tales hoīes: et plura
dere hoībȝ: ut beneuiuāt et
xp̄ani nō ſūt. Per aliā pteȝ
uolūt aſcendere: rape ꝛ occi
dere: nō ut paſtor cōſuare
atq̄ȝ ſaluare. Fuerunt ergo
q̄d philoſophi d ṽtutibȝ et
uitijs ſubtilia multa tractā
tes: diuidētes: diffiniētes:
ratiocinantes acutiſſios ſi-
logiſmos ↄcludētes: libros
implentes ſuam ſapientiaȝ
buccis cōcrepantibȝ uētillā
tes: qui etiā dicere auderēt
hoībus: nos ſeq̄mini
Ego ſū hoſtiuȝ dicit dn̄s p
me ſi quis itroierit ſaluabit̄
ꝛ paſcua iueniet al'.

ADſit nobis dn̄e q̄s
uirtus ſpiritus ſcī: q̄
et corda nr̄a clementer ex-
purget: et ab omnibus tue
atur aduerſis. P. i unitate.
Pacem
relinquo uobis: pacē meaȝ
do uobis: nō quomodo hic
mundus dat ego do uobis
all'a. Repleti
ſūt oēs ſp̄ū ſcō al'. Et ce
pūt loq̄ al'.

IN il'. t. dix̄ ie. tbis iud
orū. Nēo pōt ueire ad
me niſi pr̄ q̄ miſit me traxe
rit eū. Et rel'.

Quid ē nemo pōt ueire
ad me: niſi quia nemo pōt
credere ī me: niſi q̇ miſit me
pr̄ traxerit eum. Ille uenit:
quem gr̄a dī preuenit: qui
cū ꝓphā dicit: Mia ei⁹ p̄
ueniet me: p̄ueniet uelle: ſub
ſeqt̄ pficere. ¶ Diſciplinā
⁊ ſapientiā docuit eos dn̄s
al'. firmauit ī illis grāz ſps
ſci ſui. Et intellectu ipleuit
corda eoꝝ al' al'. ¶ Repen
tino nāq̧ ſonitu ſps factus
ſup eos ueit. Et.

Trahit aūt pr̄ ad filiū
eos q̇ ppea credūt in
filiū: q̇a illū cogitāt patrez
hr̄e deū. De⁹ eiz pr̄ equalez
ſibi genuit filiū. Et q̇ cogi
tat aut ī fide ſua ſentit ⁊ ru
minat eq̄lez eſſe pr̄i: euz in
quez credit: trahit ip̄m pat̄
ad filiū ¶ Ite ī orbez uniuer
ſuz: ⁊ p̄dicate dicentes all'a
Et q̇ crediderit ⁊ baptizat⁹
fuerit ſaluus erit al' al' al'
In noīe meo demoīa eiciēt:
līguis loquent̄ nouis ſpen

tes tollent. Et q̇
Arrius credit ipſum
trahit pr̄ ad filium. Arrius
credit creaturā: nō eū traxit
pr̄: q̇a nō cōſiderat pr̄em q̇
filiū nō credit eq̄lez. Quid
dicis o arri. q̇d heretice lo
queris. Quid ē xp̄s. Non
inquit ds̄ uer⁹: ſz quez fecit
ds̄ uerus: Nō te traxit pat̄
Nōne itellexiſti pr̄ez cuius
filiū negas. ¶ Ego
ſū panis uiuus dic̄ do⁹: q̇ d
celo deſcendit al' al'.

Mentes nr̄as q̄s dn̄e
paraclitus q̇ a te p
cedit illuminet: ⁊ inducat in
oēz ſicut tuus ꝓmiſit filius
v̇itatez. Qui tecū.
Ego ſū panis uiuus qui de
celo deſcendi: ſi quis man
ducauerit ex hoc pāe uiuet
in eternum: et panis quez
ego dabo caro mea eſt pro
mundi uita all'a.

In illo t. Cōuocatis
ieſus. xij. diſ. ſu. dedit

illis ꝟtutẽ ⁊ ptãteʒ ſup oĩa demonia: ⁊ ut lãgores cura rent. Et ℟.

QUalis ẽẽ debeat q̇ euuãgelizat regnũ dei: ꝑceptis euuãgelicis ďſignat̃ ut ſine ꝟga: ſine pera: ſine calciamento: ſine pane: ſine pecunia: hoc eſt ſubſidij ſcľaris adminicľa ñ reqrẽs ſʒ fidei ſubditus ſit: et q̄ꝫto min⁹ appetat tp̄alia: tãto magis ſperet ea ſibi poſſe ſuppetere. Qđ poſſunt q̇ uolũt ad eũ deriuare tractatũ: ut ſpũalẽʒ tãtũmodo locus iſte uideat̃ formare affectum: q̇ uelut corporis indumẽtũ quoddã uideat̃ corpis exuiſſe. ¶ Aduẽit ignis diuinus ñ cõburẽs ſʒ illuiãs: nõ cõſumẽs ſʒ lucẽs ⁊ iuẽit corda diſcipľoꝝ receptacľa mũda. Et t̃buit eis cariſmatũ dona al' al'. ¶ Inuẽit eos ꝯcordes caritati ⁊ iluſtrauit eos iundans gratia ďitatis. Et tribuit.

NOn ſolũ ptãte reiecta cõtẽptiſq; diuitijs: ſʒ ẽt carnis ipi⁹ illecebris abdicatis. Quib⁹ prio diũ datur pacis: atʒ ꝯſtãtie gñale mãdatũ: ut pacẽ ferãt: ꝯſtãtiã ſuent: hoſpital' neceſſitudis iura cuſtodiãt: alienũ a predicatore regni celeſtis aſſerẽs curſitare p domos: ⁊ iuiolabil' hoſpitij iura mutare. ¶ Sp̄s ſc̄s repleuit totã domũ ubi erãt apľi: ⁊ apparuerũt ill' diſptite ligue tãq̃ʒ ignis: ſeditq; ſupra ſinglos eoꝝ. Et ĩpleti ſũt oẽs ſpũ ſcõ: ⁊ ceperũt loqui uarijs liguis ꝓut ſp̄s ſãct⁹ dabat eloq̇ ill' al' al' al'. ¶ Dũ ergo eẽnt i unũ diſcipľi ꝯgregati pp metũ iudoꝝ ſon⁹ repẽte ď celo uẽit ſr eos. Et.

SEd ut hoſpicij gr̃a offerẽda eẽẽt: ita ẽt ſi nõ recipiant̃ ad excutiẽduʒ puluerẽ egrediẽduʒ ď ciuitate mãdat̃. Quo nõ mediocris bõi remuneratio docet

hoſpicij: ut nō ſolū pacē tribuam⁹ hoſpitibꝫ: uex etiaꝫ ſi qua eos ẗrene obūbrāt ɗ licta leuitatis: receptis apoſtolice pdicatiōis ueſtigijs auferātur. ¶ Conuocatis ieſus. xij. diſcipulis ſuis dedit illis uirtutē ⁊ poteſtatē ſup oīa demoīa: ⁊ ut langores curarēt. ⁊ miſit illos pdicare regnū dei: ⁊ ſanare infirmos all'.

Ds q̄ hodierna die.

¶ Sps q̄ a prē pceð all'. Ille me clarificabit all'. all'.

In ill'. tpi Factuꝫ eſt i una dieꝫ: ⁊ ipe ieſus ſedebat docēs: ⁊ erāt pharīſei ſedētes: ⁊ legis doctores q̄ uenerāt ex oī caſtello galilee: ⁊ iudee ⁊ ierl'ꝫ: ⁊ ṽtus dn̄i erat ad ſanandū illos. Et r'.

Non ocioſa hui⁹ paliticī: nec anguſta medicia ē: qn̄ dn̄s ⁊ orasse p̄mittit: nō utiqꝫ pp ſuffragium ſed pp exēpluꝫ. Imitādi eiꝫ ſpecieꝫ dedit: non impetrādi ambitū queſiuit. Et conuenientibus ex oī galilea ⁊ iuða in ierl'm legis doctoribus inter ceterorum remedia debitū paralitici quoqꝫ medicina deſcribitur.

Non uos me elegiſtis: ſeð ego elegi uos ⁊ poſui uos: Ut eatis: ⁊ fructum afferatis: ⁊ fructus ueſter maneat all' all'a. ¶ Sicut miſit me pater: ⁊ ego mitto uos. Ut eatis: ⁊.

PRimum omniuꝫ qð añ diximꝰ: unuſq̄ſqꝫ eger petende ſalutis p̄catores debet adhibere p quos uite nr̄e compago reſoluta actuūqꝫ nr̄oꝫ: danda ueſtigia uerbi celeſtis remeðio reformentur. ¶ Spiritus domini repleuit orbem ẗrarum. Et hoc quoð cōtinet oīa ſciaꝫ hꝫ uocis. al' al'.

Oīuꝫ ē eiꝫ artifex oēꝫ hn̄s ṽtutē. oīa pſpiciēs. Et hoc

Sint igr̄ aliquí monitores mētis: q̄ aīuꝫ hominis quāuis exterioris corporis debilitate torpētē ad ſuperiora erigant: quoꝝ rurſus admīculis: ꝛ attollere ꝛ humiliare ſe facile ante ieſum locetur dñico uideri dignus aſpectu. Hūilitateꝫ eiꝫ reſpicit dñs. qꝛ reſpexit humilitatem ancille ſue.

¶ Dixit ieſuſ: ut ſciatis aūt qm̄ filius hoīs hēt pōteſtateꝫ in terra dimittendi peccata. ait paralitico . tibi dico ſurge. Tolle grabatuꝫ tuū ꝛ uade in domū tuā al'.

DA qs̄ eccl'e tue miſericors ds: ut ſācto ſpū ꝯgregata hoſtili nullatenus icurſiōe t'bet'. Per eū dēꝫ. ¶ Paraclituſ āt ſpſ ſcs̄ quē mittet pr̄ ı̄ noīe meo: ille uos docebit oīa: ꝛ ſuggeret uobis oīa q̄cūqꝫ dixero uobis al'.

In ill' t: Surgēs ieſus de ſynagoga itrauit ı̄ domū ſymōiſ. Socrus āt ſymōis tenebat' magnis febrib'.

Fortaſſis etiā ı̄ typo mulieris illiuſ ſocrus ſymōis: uarijs criminū febrib' caro nr̄a languebat: ꝛ diuerſaꝝ cupiditatiſ ı̄ malis eſtuabat illecebris Nec minorē febrē amoris eē dixeri q̄ꝫ caloris. Itaqꝫ illa aīum febrib' hui' corpus iflāmat

¶ Repleti ſūt oēs ſpū ſcō: ꝛ cepert loq̄: ꝓut ſps ſcūs dabat eloq̄ illis. Et ꝯuenit ml'titudo dicētiū al'. Loq̄bant' uarijs liguis apl'i magnalia dei. Et.

Febris eı̄ nr̄a auaritia ē. Febriſ nr̄a libido ē: eo ꝙ ignite ſūt cupiditates. Ūn̄ ait apl's. Si nō ſe ꝯtinēt nubāt: Meli' ē nubere q̄ꝫ uri. Febris nr̄a luxuria ē. Febris nr̄a ābitio eſt. Febris nr̄a iracūdia ē. Que lꝫ corpis uitia ſit: ignē tam̄ oſſib' iplicāt: mētē: animuꝫ

ſenſuſqꝫ pertemptant. Et
prioꝛ dyaboli ſolicitat̃ arte
¶ Jam nõ dicaꝫ uos ſeruos
ſꝫ amicos meos qꝛ omnia
cognouiſtis que operatus
ſuꝫ in medio ur̃i al̃. Accipi
te ſpm̃ ſcm̃ in uobis: para-
clitꝰ ille eſt queꝫ pr̃ mittet
uobis al̃. Uos amici mei
eſtis ſi feceritis que p̃cipio
uobis. Accipite.

Et eiꝫ ager bonuſ: ue
ſtis. monilie. ſuadella
dyaboli eſt. Hoꝝ gr̃a ſubli
mitas poteſtatũ. epulaꝝ ſu
auitas. forma meretricis la
queus eſt dyaboli. ⁊ qĩ q̃dã
neq̃tie ſpũalis illecebroſus
affectus. ¶ Cari
tas dei diffuſa eſt in cordi-
bus ur̃is per inhabitanteꝫ
ſpũꝫ eiꝰ in uobis al̃.

Mentibꝫ nr̃is q̃s dn̄e
ſpũꝫ ſcm̃ benignus i
funde. cuius ⁊ ſapientia cõ
diti ſumus ⁊ prouidẽtia gu
bernamur. Per eiuſdem.

Gl̃a tibi trinitas equalis
una deitas: ⁊ añ oĩa ſecl̃a
⁊ nunc ⁊ in ppetuum.
Laudate pue. ¶ Laus ⁊ p-
ẽnis gl̃a deo pr̃i ⁊ filio: ſcõ
ſimul paraclito i ſeculorum
ſecula ¶ Lau. do. o. gẽ.
Gl̃a laudis reſonet in oꝛe
oĩum pr̃i: geniteqꝫ pli. ſpũi
ſcõ parit̃ reſultet: laude per
enni. ¶ Lauda. aĩa. Laus
deo pr̃i geniteqꝫ pli: ⁊ tibi
ſcẽ ſtudio peremni ſp̃s nr̃o
reſonet in oꝛe: oẽ p euũ.
Laudate: d qm̃. Ex quo
oĩa p q̃ ẽ oĩa in quo oĩa ipi
gl̃a i ſecl̃a. ¶ Lauda ierl̃ꝫ.

O Altitudo diui
tiaꝝ ſapie ⁊ ſcie dei:
q̃ꝫ icõphẽſibilia ſunt iuditia
eiꝰ. ⁊ iueſtigabiles uie eius.

A Deſto ſcã trinitas
par ſplẽdoꝛ una dei-
tas: q̃ eſtas triũ oĩuꝫ ſine fi
ne pricipiũ ¶ Te celoꝝ mili
tia laudat: adoꝛat: p̃dicat:
triplexqꝫ mũdi machia bñ
dicat p ſecl̃a. Adſumus et

nos cernui: te adorantes fa
muli: uota p̄cesq; supplicū
hymnis iūge celestiū. Unū
te lumē credimus: qd̄ τ ter
idē colimus alpha τ o quē
dicimus te laudat oīs sp̄s.

Laus sit pr̄i igenito: laus ei⁹
unigeito: laus scō sp̄ui trino
deo: τ simplici p eterna secl'a
Am̄. ℣. Bn̄dicam⁹ p̄rez τ fi
liū cū scō spū. ℟. Laudem⁹
τ superaltem⁹ eū i secl'a. Ad
M. an. Gr̄as tibi ds. gr̄as
tibi uera τ sūma deitas: scā
τ una ueritas. Oratio.

Omnip̄s sempit̄ne ds q̄ d
disti famul' tuis i cō
fessiōe uere fidei eterne trini
tatis gl'az agnoscere: τ i po
tentia maiestatis adorare u
nitatē: qs ut i eiusd̄ fidei fir
mitate: ab oib; semp muni
amur aduers. Per. Et fit cō
me de dn̄ica an. Loq̄re dn̄e
q2 audit suus tuus. ℣. Uespa
ptina or. ascē. ℟. Et descē. oratio.

Deus i te spātiū
fortitudo adesto ppi
tius iuocatioib; nr̄is: τ q̄a
sine te nihil pōt mortal' in
firmitas: p̄sta auxiliū gr̄e tu
e: ut i exequēdis mandatis
tuis τ uolūtate tibi τ actiōe
placeamus. Per. Euuāge
liū d̄ dn̄ica legit' sc̄; lucā p.

In ill'. t. Dixit iesus disci. pul' suis. Lec.
Estote misericordes: sicut τ pr̄
ur̄ misericors ē. Et rel'. Ho
melia sci augi epi l'co. ix.

Intendite fr̄es ipsam
mi̇sericordiā: τ iuditiū
Misericordie mō tp̄s est: Iu
ditij tp̄s post erit. Un̄ ē mi
sericordie tp̄s. Uocat ei auer
sos: donat peccata cōuersis
patiēs ē sup peccatores: do
nec cōuertātur. Qn̄cunq;
cōuersi fuerit: p̄terita obli
uiscitur: futura promittit.
Residuum huius dominice
notatur infra post offitium
solemnitatis corporis xp̄i
ubi ponitur suo ordine. Ad
mat. Inuit. Deum uerum
unuz in trinitate τ trinitate

in unitate. Uenite adorem⁹
¶ Uenite ex. ¶ Adeſto ſā
cta trinitas:
Adeſto deus unus ops: pī
⁊ filius ⁊ ſpūs ſcs. ¶ Dñe
dñs nr̄. ¶ Te unuz i ſubſtā
cia trinuz in perſonis confi
temur. ¶ Celi enar. ¶ Te
ſemper idem eſſe uiuere et
intelligere profitemur.
Dñi eſt terra. ¶ Bñdicaȝ⁹
pr̄em ⁊ filiuz: cū ſcō ſpū
Laudemus ⁊ ſuperexaltem⁹
eum in ſecula.
C Redim⁹
ſcām trinitatē. i. pr̄eȝ
⁊ filium ⁊ ſpm̄ ſcm̄: unū d̄ū
omnipotentē: unius ſubſtā
tie: unius eſſentie: unius po
teſtatis: creatoreȝ omnium
creaturarū: a quo oīa p quē
oīa: in quo oīa. ¶ Bñdicat
nos d̄s d̄s nr̄: bñdicat nos
deus: Et metuāt eū om̄s fi
nes t̄re. ¶ D̄s miſeat̄ nr̄i
⁊ bñdicat nos d̄s. Et.
C Redim⁹ pr̄eȝ a ſemet
ipo nō ab alio: filiuȝ
a pr̄e genitū: deū ueȝ d̄ d̄o
uero. Nō tñ duo luminaria:
ſȝ unū lum̄. Spȝ ſcūȝ a pr̄e
⁊ filio eq̄lit̄ pcedēteȝ ↄſub-
ſtātialē: ⁊ coet̄nū pr̄i ⁊ filio
¶ Bñdict̄s dñs d̄s iſrl̄. q̇a
fec̄ mirabilia ſolus: Et bñ-
dcm̄ nōm maieſtatis ei⁹ in
et̄nū. ¶ Et replebit̄ maieſta
te ei⁹ oīs t̄ra fiat fiat. Et bñ
Q Ualis ē plenus d̄s
ī ſe fili⁹: plen⁹ d̄s a pa
tre geīt⁹: ſpūs ſcs ē plen⁹ d̄s
a pr̄e ⁊ filio pcedēs. Nō tñ
tres d̄os dicim⁹. ſȝ unū d̄uȝ
op̄oteteȝ: et̄nū: iuiſibilē: icō
mutabilē: q̇ totus ubiq̄ꝫ p̄-
ſens: nō p ptes diuiſus: ſed
totus i oībȝ: nō localit̄: ſed
potētialit̄: q̇ ſine mutatione
ſui. mutabilia ↄcta creauit.
⁊ creata gubernat. ſemper
manēs qd̄ ē. ¶ Quis d̄us
magn⁹ ſic̄ d̄s nr̄. Tu es d̄s
q̇ facis mirabilia. ¶ Notaȝ
feciſti in pl̄is v̄tutē tuā red
miſti i brachio tuo pl̄ȝ tuū
Tu es. ¶ Te iuocaȝ⁹

te laudam⁹: te adoꝛamus o
bt̃a t̃nitas: ¶ Oẽs gen.
Spes nr̃a ſal̃s nr̃a: bonoꝛ
nr̃: o bt̃a t̃nitas. ¶ Magn⁹
dñs. ¶ Libera nos: ſalua
nos: uiuifica nos o bt̃a t̃ni
tas. ¶ Ds̃ iudi. ¶ Bñdc̃s es
dñe i firmamẽto celi. ¶ Et
laudabil̃ ⁊ gl'oſuſ i ſecl'a

Qui nihil accidẽs eſſe
potit: qꝛ ſiplicis diui
nitas nat̃e nihil addi ul' mi
nui põt: qꝛ ſep ẽ qđ ẽ. Cui
ꝓpriũ ẽ: cui ſẽpit̃nũ ẽ: cui id
ẽ eſſe uiuere ⁊ itelliger̃. Et
hec tria un⁹ ds: ⁊ un⁹ ds hec
t̃a. Et id ds ẽ dñs: v̓a ſẽpi
t̃naq̃ȝ t̃nitas i ꝑſois. Ma
gn⁹ dñs nr̃ ⁊ mag̃ v̓tus ei⁹
Et ſapie ei⁹ ñ ẽ nuẽ. Ma
gn⁹ dñs ⁊ laudabil̃ nimis ⁊
magnitudis ei⁹ ñ ẽ finiſ. Et

Vera ⁊ ſẽpit̃na
unitas in ſubſtantia
Quia una ẽ ſubã pr̃: ⁊ fili⁹
⁊ ſpš ſcš. Hec v̓o ſcã t̃nitaſ
nihil ẽ mai⁹ i tribȝ ꝑſonis ſi
mil̃ noĩatis: q̃ȝ i una q̃libet

ꝑſõa ſemel ꝑ ſe dcã: qꝛ una
q̃q̃ȝ ꝑſona plena ẽ ſubã i ſe
¶ Gl'a pr̃i geiteq̃ȝ pli ⁊ ti
bi ꝯpar utriuſq̃ȝ ſẽp ſpš al
me ds un⁹: Oi tpĩ ſeculi.
da gaudioꝝ p̃mia. da graꝝ
munera: diſſolue litis uicl'a
aſtrige pacis feoꝛa. Oi.

Non tñ tres ſubẽ: ſed
una ſubã: una eẽtia:
una potẽtia: una et̃nitas: u
na magnitudo: una boitas
pr̃ ⁊ filius ⁊ ſpš ſcš. Nec a
liud ẽ pr̃ in nat̃a q̃ȝ filius ⁊
ſpũs ſcũs. Nec aliud ẽ fili⁹
⁊ ſpũs ſcũs q̃ȝ pr̃ in natura
quibus ẽ una nat̃a. ¶ Ho
noꝛ uirtus poteſtas ⁊ iubiluȝ
ſit trinitati in unitate: uni
tati in trinitate. In ꝑemni
ſecl'oꝝ tpĩ. Trinitati laus
ꝑemnis: unitati ſit decus ꝑ
petiȝ. In per.
Caritas pater eſt: gratia
chriſtus: communicatio ſpi
ritus ſanctus. o beata trini
tas. ¶ Cantate. i. Verax
eſt pater: ueritas eſt filius:

ueritas ſpiritus ſcūs: o bt̄a
trinitas. pš. Dñs reḡ. an.
Una igitur pater logos pa
clitusq; ſubā eſt: o bt̄a t̄ni-
tas. pš. Cantate. ij. ℣. Uer
bo dñi celi firmati ſunt. ℞.
Et ſpū oīs eius oīs v̄tus
eoꝝ. Euāg͂lm ſm iohēm.
In illo tpī. Cū uenerit par
clitus. Req̄re ſup̄ in dñica
infra octauā aſcenſiōis. ℞.
Tibi lauſ: tibi g͂la: tibi gra
tiaꝝ actio: In ſecula ſēpit̄na
o bt̄a trinitas. Et bñdc̄ꝫ
nōm g͂le tue: ⁊ laudabile ⁊
ſuperexaltatum. In ſecula.
℞. Bñdicamus pr̄eꝫ ⁊ filiū
cū ſcō ſpū: laudemus ⁊ ſup
exaltemus eū. In ſecula. ℣.
Bñdictus es dñe in firma-
mento celi. ⁊ laudabil̄ ⁊ glo
rioſus. In ſecula. Lectio. ix.
requiritur ſupra de omelia
dñice. Secundum lucaꝫ. In
ill̄. t. dix. ie. d. ſ. Eſtote mi
ſicordeſ. Ad lau. ⁊ p horas
O bt̄a ⁊ bñdcā ⁊ g͂loſa t̄ni
tas: pr̄ ⁊ filius ⁊ ſpš ſcš. pš

Dñs reḡ. ꝯ rl̄ ā. O bt̄a ⁊
bñdcā t̄nitaſ: pr̄ ⁊ fili⁹ ⁊ ſpš
ctus. an. O ſūma ſempit̄na
trinitas: pr̄ ⁊ filius ⁊ ſpš ſā
ctus. an. O uera ſūma ſem
pit̄na trinitas: pr̄ ⁊ filius ⁊
ſpūs ſcš. an. Te iur̄ laudāt
te adorant: te glorificāt oēſ
creature tue o bt̄a trinitas
Cap̄. O altitudo diui. hy⁹.
Adſum⁹ ⁊ nos cernui
te adorantes famuli:
uota p̄cesq; ſupplicū hyis
iunge celeſtium. Unum te
lum. Laus ſit pr̄i. Ut ſ̄ i pri
mis ueſperis. ℣. Sit nomē
dñi benedictuꝫ. ℞. Ex hoc
nunc ⁊ uſq; in ſeculuꝫ. Ad
bñd an. Benedicta ſit crea
trix ⁊ gubernatrix omniuꝫ
ſancta ⁊ indiuidua trinitas
⁊ nunc ⁊ ſemper ⁊ per infi-
nita ſecloꝝ ſecl̄a. oꝛo. Oīs
ſempit̄. D. inde fit ꝯme de
dñica. an. Eſtote ergo miſi
cordes ſic ⁊ pr̄ ur̄ miſicors ē
dicit dñs. oꝛo. Dš i te ſpe-
rantiū. Ad. iij capitulum.

O altitudo. ¶ Bñdica
mus pr̄ez ꝛ filiū cū ſpū ſcō
¶ Laudem⁹ ꝛ ſuperexaltemus
eū in ſecula. ¶ Gl'a. ¶ Bñ
dicam⁹. ¶ Bñdcꝰ es dñe in
firmamēto celi. ¶ Laudabil'
ꝛ glo'ſus i ſec'la.

GRatia dñi nr̄i ieſu xp̄i
ꝛ caritas dei: ꝛ cōmu
nicatio ſci ſpūs ſit ſemp cuꝫ
oib⁹ nobis Am̄. ¶ Bñdcꝰ
es dñe i firmamēto celi.
Laudabil' ꝛ glo'ſus i ſecula
¶ Gl'a. ¶ Bñdcꝰ. Uerbo
dñi celi firmati ſunt. ¶ Et
ſpū oꝛis eius oīs uirt⁹ eoꝝ.

TRes ſūt q̄ te
ſtimoniuꝫ dāt i celo: pr̄
v̄bū ꝛ ſpūs ſcs: ꝛ hi tres unū
ſūt. ¶ Uerbo dñi celi fir.
ſūt. ¶ Et ſpū oꝛis ei⁹: oīs v̄
tus eoꝝ. Gl'a. ¶ Uerbo
¶ Sit nōm. ¶ Ex hoc nc̄.
¶ O bt̄a ꝛ bñdc̄a
¶ Dix̄.
¶ In exitu. ¶ O
altitudo. ¶ Adeſto. ¶ Sit
nōm. ¶ Ex hoc.

Te deū pr̄ez igeit ī: te filiū
unigeitū: te ſpm̄ ſcm̄ paclí
tū: ſcām ꝛ indiuiduā trini
tateꝫ toto oꝛe ꝛ coꝛde cōfi
temur: laudam⁹ atꝫ bñdica
mus tibi gl'a in ſec'la.
Op̄s ſempit'ne.

¶ Nolite iudicaꝛ ut
nō iudicemini: in quo eniꝫ
iuditio iudicaueritis iudica
bimini dicit dominus:
Deus in te ſperantium.

¶ Sacerdos
in eternū xp̄s dñs ſ'm oꝛdi
nem melchiſadech paneꝫ ꝛ
uinuꝫ obtulit. ¶ Dix̄ dñs
¶ Miſ'ator dñs eſcā dedit
timētibꝫ ſe in memoꝛiā ſuo
rū mirabiliū ¶ Cōfitebor
¶ Calicē ſalutaris accipiā
ꝛ ſacrificabo hoſtiā laudis.
¶ Credidi. ¶ Sic nouelle
oliuaꝝ eccl'e filij ſūt i circui
tu mēſe dñi. ¶ Bt̄i oēs.
Qui pacē pōit fines eccl'e
frumēti adipe ſaciat nos do⁹
¶ Lauda ierl'm.

Dominus nr̄ ieſus xp̄s
i q̄ nocte tradebatur
accep̄ panes ꝛ grãs agens
fregit ꝛ dix. Accipite ꝛ mã
ducate: hoc ē corpus meuꝫ
qđ p̄ uobis tradet. ¶ Pan
ge lingua glo. ¶ Panē ď
celo pſtitiſti eis al. ¶ Oē
delectamtuꝫ in ſe hñtē all.
¶ O q̄ꝫ ſuauis ē dñe
ſp̄s tuus: q ut dulcedinē tuā
i filios demonſtrares pane
ſuauiſſiō ď celo pſtito exuri
entes replēs bōis: faſtidio-
ſos diuites dimittēs ianes.

DEus q nobis ſub
ſacramento mirabili
paſſiōis tue memoriā reliq
ſti: tribue qs: ita nos corpo
ris ꝛ ſanguinis tui ſacra mi
ſteria uenerari: ut redēptōis
tue fructū i nobis iugit ſen
tiam⁹. Qui ui.
Xp̄ꝫ regē adorem⁹ dñantē
gētibꝫ. Qui ſe mãducātib⁹
dat ſp̄s piguediēꝫ. Ueite
ex. ¶ Sacris ſolēnijs.
¶ Fructū ſalutiferꝫ guſtā
dum dedit dñs mortis ſue
tpē. ¶ Btēs uir. ¶ A fructu
frumenti ꝛ uini multiplica
ſti fideles in pace xp̄i requi
eſcunt. ¶ Cū iuo. ¶ Com-
munione calicis. quo deus
ipſe ſumitur: non uitulorum
ſanguine congregauit nos
dñs. ¶ Cōbua. ¶ Panem
celi dedit eis alla. ¶ Panē
angelorū manducauit ho
mo alla.

IMmenſa diuine lar-
gitas bñfitia exhibi-
ta populo chriſtiano ineffa
bilem ei confert dignitateꝫ
Neqꝫ eiꝫ eſt aut fuit aliqñ
tam grandis natio: que ha
beat deos appropinquan-
tes ſibi: ſicut adeſt nobis ď
us nr̄. ¶ Immolabit eduꝫ
multitudo filiorꝫ iſrael ad
ueſperam paſce. Et edent
carnes ꝛ azimos panes.
Paſca noſtrum immolatus
eſt xp̄s: itaqꝫ epulemur in
azimis ſinceritatis: ꝛ uerita
tis. Et edent.

Vnigenitus ſiq̄dē dei filius ſue diuinitatis uolens nos eſſe participes naturam nr̄am aſſūpſit: ut hoīes deos faceret: factus ē homo. Et hoc inſup qđ de nr̄o aſſumpſit: totuꝫ nobis contulit ad ſalutē. Commedetis carnes ⁊ ſaturabimini panibus. Jſte eſt pāis quē dedit nobis dominus ad ueſcendum. ¶ Nō moyſes dedit uobis panem de celo: ſed pater meuſ dat uobis panem de celo uerum: Jſte eſt.

Corpus nanqꝫ ſuum pro nr̄a recōciliatiōe in ara crucis hoſtiaꝫ obtulit deo prī: ⁊ ſanguinē ſuuꝫ fudit in precium ſimul ⁊ lauachrum. Ut redempti a miſerabili ſeruitute a peccatiſ omnibꝫ mundaremur. Et ut tanti benefitij iugis in nobis maneret memoria: corpus ſuum in cibum et ſanguinem ſuum in potum ſub ſpecie panis ⁊ uini ſum̄duꝫ reliquit. ¶ Reſpex̄ helias ad capud ſuum ſubcineritiuꝫ panem: q̄ ſurgēs cōmedit ⁊ bibit: Et ābulauit in fortitudine cibi illi⁹ uſqꝫ ad mōteꝫ dei. ¶ Si q̄s mā ducauerit ex hoc pane uiuet in eternum. Et ambu. ¶ Memor ſit dominus ſacrifitij nr̄i ⁊ holocauſtū nr̄m pingue fiat. Exaudiat. ¶ Parat̄ nobis menſa dn̄i aduerſus eos q̄ tribulāt nos. ¶ Dn̄s regit. ¶ In uoce exultatiōis reſonēt epulātes ī mēſa dn̄i. Quenadmōm. ¶ Cibauit eos ex adipe frumēti al'. Et de petra melle ſaciauit eos alla.

O Precioſuꝫ ⁊ admirabile conuiuium ſaluti ferum ⁊ omni ſuauitate repletum. Quid ei hoc conuiuio p̄cioſius eſſe pōt: In quo non carnes uitulorum ⁊ hyrcorum: ut oliꝫ in lege

ſꝫ nobis ſūmēdus proponi
tur xp̄s uerus deus. ¶ Pa
nis quē ego dabo caro mē̄a
ē pro mūdi uita. littigabāt
ergo iudei dicentes: Q̄uo
pōt hic nobis dar̄ carnē ſuā̄
ad mādu cādū. ¶ Locutus ē
pl̄s ꝯ dn̄ꝫ: aīa nr̄a nauſeat
ſ̄z cibo iſto leuiſſiō. ¶ Q̄uo.

Quid hoc ſacram̄
to mirabili⁹. Jn ipſo
nāq̄ȝ pāis ⁊ uinū ī corp⁹ xp̄i
⁊ ſanguīeꝫ ſubāliter ꝯuertū
tur. Jdeoq̄ȝ xp̄s ds̄ ⁊ hō p-
fectus ſub modici pāis ſpe
cie cōtinet̄. Mādu cat̄ itaq̄ȝ
a fidelibus: ſꝫ minime lace
ratur. q̄nimo diuiſo ſacram̄
to: integer ſub qualibꝫ diui
ſionis particula perſeuerat
¶ Cenantibus illis accepit
ieſus panem ⁊ benedixit ac
fregit. dediq̄ȝ diſcipul̄ ſuis:
⁊ ait. Accipite ⁊ cōmedite:
hoc eſt corpus meum.
Dixerūt uiri tabernaculi mī
quis det de carnibus ei⁹ ut
ſaturemur. Acci.

Accidentia ei ſine ſub
iecto in eo[d]ē exiſtunt
ut fides locum hēat: duꝫ ui
ſibile inuiſibile ſumit̄ aliēa
ſpecie occultatum: ⁊ ſenſus
a deceptione reddantur im
munes: qui de accidentibꝫ
ſibi notis iudicant. ¶ Acce
pit ieſ⁹ calicē poſtq̄ȝ cenauit
dicens. hic calix nouum te
ſtamentum eſt in meo ſan-
guine: Hoc facite in meam
commemorationē. ¶ Me
moria memor ero ⁊ tabe-
ſcet ī me anima mea. Hoc
faci. ¶ Jntro-
ibo ad altare dei ſummam
xp̄m qui renouat iuuentu-
tem meam. ¶ Judica.
Cibauit nos dn̄s ex adipe
frumenti: ⁊ de petra melle
ſaciauit nos. ¶ Exultate
deo. ¶ Ex altari tuo dn̄e
xp̄m ſumimus in quē cor ⁊
caro nr̄a exultant. ¶ Quā̄
dilecta. ¶ Educas panē ꝺ
terra al̄a. ¶ Et uinuꝫ letifi
cet cor hois al̄l.

In illo tempore. Dixit ieſuſ. d. ſ. ⁊ turbis iudeorum. Caro mea uere eſt cibus: ⁊ ſanguis meus uere ē potus. Et ℟.

Cum eīꝫ cibo ⁊ potu id appetāt hoīes: ut non eſuriant neqꝫ ſitiant: hoc uere non p̄ſtat niſi iſte cibus ⁊ potus qui eos a q̇bus digne ſumitur: immortales ⁊ incorruptibiles facit ideſt ſotietas plena atꝫ perfecta ſanctorū. ¶ Qui manducat meam carnem ⁊ bibit meum ſanguineꝫ. In me manet ⁊ ego in illo. Non alia natio tam grandis que habeat deoſ appropinquantes ſibi: ſicut adeſt nobis deus noſter.

Propterea quippe ſicut etiam ante nos hoc intellexerunt homines dei: dn̄s nr̄ ieſus xp̄s corpus et ſanguinem ſuum in eiſdem rebus cōmēdauit: q̄ ad unū aliq̇d redigūtur. Ex mltis nāqꝫ granis unus panis cōficitur: ⁊ ex multis racemis unum uinum confluit. Miſit me paṫ uiuens ⁊ ego uiuo propṫ p̄reꝫ. Et q̇ mā ducat me. ⁊ ip̄e uiuit propṫ me. ¶ Cibauit eū dn̄s pāe uite: ⁊ intellectꝰ. Et.

Deniqꝫ iam exponit quomō id fiat: qđ loq̇tur. Et q̇d ſit manducare corpus eius ⁊ ſangui̇eꝫ bibeꝛ̄. Et q̇ mādūcat meā carnē: ⁊ bibit meū ſanguie̅ı in me manet. ⁊ ego ī eo. Hoc eſt ergo māducare illā eſcā ⁊ illum bibeꝛe potū: in xp̄o manere: ⁊ illum manentem in ſe hr̄e. Ac per hoc q̇ nō manet ī xp̄o: ⁊ in quo non manet xp̄s: proculdubio n̄ māducat ſpiritualr̄ eiꝰ carnē licet dētib; p̄mat ſacramēta corporis: ⁊ ſanguinis xp̄i.

Unꝰ panis ⁊ unū corpꝰ multi ſumus: oēs q̇ de uno pāe. ⁊ d̄ uno calice p̄ticipasꝰ

¶ Paraſti in dulcedie tua
pauperi ds: q̇ bitare facis
unanies i domo. Oēs.
Hō q̇dā fec̄ cenā magnam
ꝛ miſit ſuuz ſuū hora cene
dicere inuitatis ut uenirent
Quia pata ſūt oia Ueite
cōmedite panē meum ꝛ bi
bite uinuz qđ miſcui uobis
Quia pa.
Homo q̇.
¶ Melchiſa
dech uero rex ſalem pferēs
panē ꝛ unū: erat aūt ſacer-
dos dei altiſſimi. Bn̄dixit
abrahe ꝛ ait. ¶ Bn̄dictus
abraā deo excelſo q̇ creauit
celum ꝛ terram. Benedixit
¶ Calix bn̄dictiōis cui bn̄
dicīꝰ: nōne cōicatio ſāguis
xp̄i ē: Et pais quē frāgimꝰ
nonne pticipatio corporis
dn̄i ē. ¶ Qm̄ unus panis
ꝛ unū corpus mlti ſumus:
nā oēs đ uno pane ꝛ đ uno
calice pticipamus. Et pa.
¶ Ego ſū panis uite prēs
ueſtri manducauēt manna
in deſerto ꝛ mortui ſunt.
Hic eſt panis de celo deſcē
dens: ſi quis ex ipo mandu
cauerit non morietur.
Ego ſum panis uiuus q̇ đ
celo deſcendi: ſi quis man-
ducauerit ex hoc pane ui-
uet in eternum. Hic eſt.
¶ Sapien-
tia hedificauit ſibi domum
miſcuit uinum ꝛ poſuit mē
ſam all'a. ¶ Dn̄s regnauit
¶ Angelorum eſca
nutriuiſti populum tuum:
ꝛ panē de celo pſtitiſti illis
all'a. ¶ Pinguis eſt panis
xp̄i: ꝛ prebebit delicias regi
bus all'a. ¶ Sacerdotes ſcī
incenſum ꝛ panes offerunt
deo all'a. ¶ Uincenti dabo
manna abſconditum: ꝛ no
men nouum all'a.
Dn̄s ieſus. ¶ Uerbū ſup.
¶ Poſuit fines tuos pacez
all'a. ¶ Et adipe frumenti
ſaciat te all'a. ¶ Ego
ſuz panis uiuus qui de celo
deſcēdi: ſi quis māducauerit

ex hoc pane uiuet in eťnuz allťa. Oro. Ds qui nobis. Sciendum eſt q̄ oēs hymni horarum diei cantantur in tono de. Uerbum ſupernū uſꝫ ad octam. Et in fine dr̄ Glťa tibi dn̄e qui natus. Ad primā ꝛ ad alias horas in lau. Ad. R̷. bi. Additr̄. allťa. Niſi ad primā. R̷. bi. Xp̄e fi. hic nō additur allťa ꝟ. Qui natus es. Ad ẽtiaꝫ Cap. Dn̄s ieſus. R̷. Panē celi dedit eis allť allť. ꝟ. Panē angťoꝝ māducauit hō R̷. Allťa. Glťa pri. ꝟ. Cibauit eos ex adipe frumēti alť. R̷. Et de petra melle ſaťauit eos allťa. Ad. vj. Cap.

Quotienſcunqꝫ manducabitis panē hunc ꝛ calicem bibetis: mortem domini annunciabitis donec ueniat. R̷. Cibauit. ꝟ. Et de pe. Gloria. ꝟ. Educas panem de terra allťa. R̷. Et uinum letificet cor hominis allťa. Ad. ix. Cap.

Quicunqꝫ manducauerit panem hunc ꝛ biberit calicem domini indigne reus erit corporis ꝛ ſanguinis domini. R̷. Educas pa. de terra allťa allťa. ꝟ. Et ui. le. cor hominis. R̷. Allťa Glťa. R̷. Educas. ꝟ. Poſuit fines tuos pacem allťa. R̷: Et ex adipe frumenti ſaciat te allťa. In ueſperis ſecundis. an. ps. Capitu. hymni. ꝟ. ut ſup in primis ueſperis. Ad. Mag. an O ſacrum conuiuium in quo xp̄s ſumitur: recolitur memoria paſſionis eius: mens impletur gr̄a: ꝛ future glťe nobis pignus datur allťa. Si aliquod feſtum duplex occurrat in die heucariſtie: de ip̄o agitur die ſequēti cū cōme: de corpore xp̄i. Si uero feſtū n̄ duplex occurrat: de illo agit̄ poſt octāꝫ corporis xp̄i. Si uo feſtū ſacrifobis. bb. uenerit infra oct de eo fiet: dicitur. Credo.

in miſſa. Si uero i die octē
occurrat: tunc de eo fiet die
ſequenti: ⁊ capitulū dr̄ de
uigilia: ⁊ hymnus. Infra o-
ctauam corporis chriſti.

De ſermone eiuſd lco. i.

NUllū itaqȝ ſacramētū
ē iſto ſalubri⁹ quo pur
gāt pccā: vtutes augēt: et
mēs oīuȝ ſpālīū cariſmatū
ipinguat habūdātia. Offer
t i ecclīa p uiuis ⁊ mortuis:
ut oibȝ pſit qd ē pro ſalute
oīuȝ inſtitutum. lectio ſa.

SUauitatē dniqȝ hui⁹
ſacramēti null9 expri
mere ſufficit. p qd ſpūalis
dulcedo i ſuo fōte guſtatur
Et recolit memoria illi⁹ qȝ
i ſua paſſiōe xp̄s mōſtrauit
excelētiſſ ē caritatis. lc. iij.

VIde ut artius h⁹ ca
ritatis imēſitas cordi
bȝ iſigeret fideliū: i ultima
cena qn paſca cū diſcipulis
celebrato trāſiturus erat ex
hoc mundo ad prēȝ hoc ſa
cramentum inſtituit. tanqȝ
paſſionis ſue memoriale p
emne. figuraꝝ ueteꝝ ipleti
uuȝ miraculoꝝ ab ipo fcōꝝ
maximū. ⁊ de ſua ꝯtriſtatis
abſētia ſolatiū ſigr̄ar. l. iiij.

COnueit itaqȝ deuoti
oni fidelium ſolemni
ter recolere inſtitutionē. tā
ſalutiferi. tanqȝ mirabil ſa
cramenti. ut ineffabilē moꝝ
diuine pn̄tie in ſacramento
uiſibili ueneremur. Et lau
det dei potētia que in ſacra
mēto eod tot mirabilia opa
tur. necnō ⁊ de tam ſalubri
tāqȝ ſuaui bn̄ficio ſoluantur
deo gratiarum actiones.

VErum ⁊ ſi in lco. v.
die cene quando ſa-
cramentum predictum no-
ſcitur inſtitutum inter miſ-
ſarum ſolemnia de inſtituti
one ipſius ſpecialis memo
habeatur. Totum tamen
reſiduum eiuſdeȝ diei offm̄
ad xp̄i paſſionē pertinet.
Circa cui⁹ ueneratiōeȝ eccl̄a
illo tpē occupat. lco ſexta.

INde ut integro cele
britatis offõ inſtitu
tionē tāti ſacramēti ſolēnit
recoleret plebs fidelis. Ur
banus q̃rtus romanus pō
tifex huius ſacramēti deuo
tione affectus pie ſtatuit pre
fate inſtitutiōis memoriam
primo feria. v. poſt octauā
pent. a cunctis fidelibꝫ cele
brari. Ut qui p totū anni
circulū hoc ſacramēto utim̄
ad ſalutē: eius inſtitutionē
illo tpe ſpetialit recolamus
quo ipſ ſcs corda diſciplō
rū edocuit: ad plene cogno
ſcēd miſteria h' ſacramti.

SEd magis tante rei
ſacramtū ad iudiciū
ſibi manducat ⁊ bibit qui
imundus preſumit ad xpi
accedere ſacramta. q̄ alias
digne nō ſumit. niſi qui mū
dus eſt. De eo dr̄. Beati
mundo corde qm̄ ipi deū
uidebunt.

SIcut me miſit inquit
uiuens pr̄. ⁊ ego uiuo pp̄t
patrem. ⁊ qui manducat me
⁊ ipſe uiuet pp me. Non ei
filius pticipatiōe patris fit
melior qui ē natus ei eq̄lis
ſicut participatione filij per
unitatē corporis ⁊ ſanguis
ſui q̃ illa mādūcatio pota-
tioq̃ ſignificat. efficit nos
meliores. Uiuim⁹ ergo nos
propt xp̄m manducātes eū
i. p ipm accipiētes uitā etnā
quā ex nobis n̄ hēm⁹.

VIuit aūt ipſe propter
patrē miſſus ab eo.
qui ſemetipſum exinaniuit.
fcs obediēs uſq ad lignum
crucis. Sic miſit me uiuens
pr̄ ⁊ ego uiuo pp prēm: ⁊ q
mādūcat me ⁊ ipſe uiuit pp
me. ac ſi diceret. ⁊ ego uiuo
pp prēm. i. ad illū tanq̄ ad
maiorē referā uitā meā. Ex
inanitio mea fuit q̄ me miſit

NAm et in eo
dē tpe cep hoc ſacra
mtum a fidelibus frequētari

Legitur in actibus apoſto-
lorum. q; erant perſeueran
tes in doctrina apoſtolorū
⁊ communicatione fractio
nis panis ⁊ orationibꝫ: ſtaiꝫ
poſt ſcā ſpūs miſſiōeꝫ.

ET āt ꝑdicta q̇nta fe
ria ⁊ p ocās ſequētes
eiuſd ſaluatoris inſtitutiōis
honorificētius agatꝰ memo
ria ⁊ ſolemnitas: de hoc ce
lebrior habeatꝰ: loco diſtri-
butionum materialiū q̄ in
eccleſijs cathedralibꝫ largi
untur: exiſtentibꝫ horis no
cturnis paritercꝫ diurnis: ꝑ
factus romanus pontifex
eis qui huiuſmōi horis in
hac ſolemnitate perſonalit̄
in eccleſijs intereſſent: ſtipē
dia ſpūalia aplīca largitiōe
cōceſſit: quatē p hoc fideles
ad tāti feſti celebritatē aui-
diꝰ ⁊ copioſiꝰ ꝯueirēt.

UNde oibꝫ v̄e peītētī
bꝫ ⁊ ꝯfeſſ q̇ matuti-
nali offō huius feſti p̄ſentia
liter i eccl'a ubi celebrabitꝰ
adeſſent: centuꝫ dies. Qui
uero miſſe totidem. Illis āt
qui intereſſent in primis i-
pſius feſti ueſperis ſimiliter
centum. Qui v̄o in ſcdis:
totidem.

HIs quocꝫ qui prime
tertie: ſexte: none: ac
completorij adeſſent offi-
tijs: pro qualibet īparū ho
rarum xl. dies. Illis uero q̇
per ipſius feſti octauas in
matutinalibꝫ ueſpe. miſſe:
ac predictarum horarum p̄
ſentes aderunt offitijs ſin-
gulis diebus octauaꝝ cētū
dierum īdulgentiā miſericor
diter tribuit: perpetuis te-
poribus duraturā.

CUius ſacramēti figu-
ra p̄ceſſit. quādo mā
na pluit deus patribus in
deſerto: qui quotidiāo celi
paſcebātꝰ alimēto. Un̄ dictū ē
panē angelorꝝ manducauit
homo. Sꝫ qui panem illuꝫ
manducauerunt in deſerto
mortui ſunt.

ISta aūt eſca quā ac
cipitis: iſte panis uiuꝰ
ꝗ de celo deſcendit: uite et-
ne ſubſtātiaꝫ miniſtrat. Et
quicūqꝫ hūc paneꝫ mandu
cauerit: nō morief̃ ineternū
qꝛ corpꝰ xpī ē.

ET āt ꝗſqꝫ uiuat
pp me. ꝑticipatiōe fac̄
qui manducat me. Et e
go itaqꝫ humiliatus uiuo pp
prēꝫ: ille recte uiuit pp me.
Non de ea natura dixit i ꝗ̄
ſemp equat̃ eſt pr̄i: ſꝫ de ea
in qua minor fcūs ē pr̄e. De
qua etiā ſupius dixit. Sicut
eīꝫ pater habet uitam in ſe
metipſo: ſic dedit filio uitā
habere in ſemetipſo. i. ge-
nuit filium habentem uitā
in ſemetipſo.

SI autē ita dictum eſt
uiuo propter patreꝫ
quia ipſe de illo: non ille de
ipſo eſt: ſine detrimento eq̄
litatis dictum eſt. Nec tam̄
dicendo ⁊ ꝗ manducat me
⁊ ipſe uiuit propt̃ me: eādē
ſuam ⁊ noſtram qualitateꝫ
ſignificauit: ſꝫ gratiā medi
atoris oſtendit.

HIc eſt panis qui de ce
lo deſcendit: ut illum
mānducando uiuamus: quia
uitam eternaꝫ ex nobis ha
bere non poſſumus. Non
ſicut inquit manducauerūt
patres ueſtri manna in de-
ſerto ⁊ mortui ſunt. Añ bñ
dictionem uerboꝝ celeſtiū:
alia ſpecies nominat̃: poſt
conſecrationem uero chriſti
corpus ſignificatur.

COnſidra utꝝ nc̄ p̄ſtā
tiorꝰ ſit panis āglorꝝ an
caro xpī: ꝗ utiqꝫ ē corpꝰ ui
te. Māna illud de celo: hoc
ſup celū. Illud celi. hoc dñi
celoꝝ. Illud corruptiōi ob-
noxiū ſi i diē alteꝝ ſuaret̃:
hoc alienū ab oī corruptiōe
ꝗcūqꝫ hēc religioſe guſtaue-
rit: corruptōēꝫ ſētir̃ ñ poterit

ILlis aq̄ ď petra
fluxꝫ. tibi ſanguis ex

xp̄o. Illos ad hōiā ſaciauit aq̄: te ſanguis xp̄i diluit in et̄nū. Judeus bibit: ⁊ ſitit. Tu cū biberis: ſitire nō poteris. Et illud ī umbˀ. hoc ī ueritate. Si illud miraris. Audi q̄ ūbra ē: qđ ap̄ p̄ceſſum eſt: Bibebat inq̄t ap̄ls de ſp̄ūali ꝯſequēti eos petˀ petra āt e at xp̄s.

SEd nō ī pl̄rib᷒ eoꝝ ꝯplacitū ē đo. Naꝫ p̄ſtrati ſūt in deſto. Hec āt facta ſunt ī figura nr̄i. Cognouiſti potiora. Potior ē ei lux q̄ꝫ umbra: ỽitas q̄ꝫ figura: corp᷒ auctoris: q̄ꝫ māna đ celo. Forte dicis aliud uido. Qūo tu mihi aſſeris q̄ corpus xp̄i accipiaꝫ. Et hoc nobis ſupeſt ut p̄bem᷒

QUātis igī utimˀ exēpl̄. ut probemus hoc n̄ ſolū eſſe qđ nat̄a formauit: ſꝫ qđ b̄ndictio cōſecrauit. Maiorēq̄ꝫ uiꝫ eſſe b̄ndictiōis: q̄ꝫ nat̄e: quia b̄ndictiōe: etiā nat̄a ip̄a mutat̄

UIde uirgā tenebat moyſes: proiecit eaꝫ: ⁊ facta eſt ſerpēs. Rurſus aprehendit caudā ſ̄pentis: ⁊ in naturam uirge reuertitur. Uide ergo p̄pheticaꝫ gr̄aꝫ: bis mutataꝫ eſſe naturaq̄ꝫ: ⁊ ſ̄pētis: ⁊ uirge. Currebant egypti flumia puro meatu aquaꝝ: ſubito de fontiuꝫ uenis: ſanguis cepit erumpere. Ita ut non eſſet pot᷒ in fluuijs.

CUrſus ad preces p̄phete cruor flumīaū ceſſauit: ⁊ in aquarum natura remeauit. Circumcluſus undiq̄ꝫ erat populuſ hebreorum: hinc egyptijs uallatus: inde mari concluſus. Uirgam leuauit moyſes. ſeparauit ſe aqua. ⁊ in murorum ſpetiem ſe cōgelauit. atq̄ꝫ inter undas uia pedeſtris apparuit. Jordanis ꝯuerſus retrorſuꝫ contra naturam. in ſui fōtis reuertit̄ exordiū.

Ipſe nō dicit ſanguinē
ſuum an̄ cōſecrationē
Aliud dicit poſt cōſecratio
nem. quia ſanguis xp̄i nun
cupatur. Tu dicis. Amen.
hoc eſt. ueruꝫ eſt. Quod ei
ſmo ſonat effectus ſentiat.
Panis eſt uſitatus in altari
an̄ uerba ſacramentorum.
Ubi aūt acceſſit cōſecratio
de pane fit caro xp̄i. Quo
modo poteſt qui panis eſt
eſſe ꝛ corpus xp̄i. Leo. viij

Conſecratio igī ex cu
ius uerbis: ꝛ ex cuiꝰ
ſmōibꝫ ē dn̄i ieſu. Nam p
reliqua omnia q̄ dn̄r. laus
deo offertur. Oratio petiť
pro pp̄lo fideli. Ubi ſacram̄
tum conficitur. Jaꝫ nō ſuis
ſermonibus ſacerdos utiť.
ſed ſermonibus xp̄i. Ergo
ſermo xp̄i. hoc conficit ſa-
cramentū. Quis ſermo xp̄i
hic nempe quo facta ſunt
omīa: celum: ťra: ꝛ maria.
Jōſ q̄ꝫte opatōiſ L. ix
Uſit ſmo xp̄i. Si ergo

tanta uis ē in ſmōibꝫ dn̄i
nr̄i ieſu xp̄i: ut inciperet eē
quod non erat: quāto ma-
gis operatiōis eſt: ut ſint q̄
erant: ꝛ in aliud cōuertanť.
Et ſic qđ erat panis ante
conſecrationem: iam corpꝰ
xp̄i ē: poſt cōſecratiōeꝫ. Et
quia ſmo xp̄i naťaꝫ mutat
ideo ex pane fit corpꝰ xp̄i.
Et uinum cū aqua i calice
mixtum: fit ſanguis xp̄i ꝯſe
cratione uerbi celeſt. s.

Dn̄ica prima poſt penť ad
mať. Inuiť. Adoremꝰ dn̄m.
Qui feť nos. ps̄ Uenite ex.
Hoc inuiť. cantať in dn̄icis
diebus uſꝫ ad kľas octobř
hy. Nocte ſgētes. A i noc.
an. Seruite. Cū reľ. an ps̄
ꝛ v̄ ſic in dn̄ica pꝰ oct epic
ē notatū. Et eo ordie totū
offm̄ agiť uſꝫ i ps̄. Et hoc
fit uſꝫ ad aduentū dn̄i. pťer
lec. ꝛ. R℟. ꝛ orōes q̄ mutanť
ordine ſuo. Hac nocte po
nuť libri regū: ꝛ legiť de eis
uſꝫ ad kľ aug. Incip̄ liber

Fuit uir unus ď rama
thayꝫ ſophyꝫ de mõ
te ephraꝫ: ⁊ nõm eiꝰ helcha
na: filiꝰ hyeroboã: filij eliud
filij thau: filij ſuph: hephra
theus. Et hũit duas uxoreſ
Nõm uni anna: ⁊ nõm fe:
fenẽna. Fueŕtqꝫ fenẽne filij
Anne ãt nõ erãt liberi.
Preparate corda uŕa dño:
⁊ ſuite illi ſoli. Et liberabit
uoſ ď maibꝫ inimicoꝝ uŕoꝝ
¶ Cõuertimi ad eũ in toto
corď uŕo: ⁊ auferte deos ali
enos de medio uŕi. Et li.
ET aſcendebat uir ille
de ciuitate ſua ſtatu-
tis diebꝫ. ut adoraret ⁊ ſa-
crificaret dño exercituuꝫ in
ſyllo. Erãt aũt ibi duo filij
hely: ophyꝫ: ⁊ phynees ſa-
cerdotes dñi. Ueĩt ergo di
es ⁊ imolauit helchana: de
ditqꝫ fenẽne uxori ſue: ⁊ cũ
ctis filijs eiꝰ ⁊ filiabꝫ ptes.
Anne ãt ďdit ptes unã tri-
ſtis. qꝛ ãnã diligebat. Deꝰ
ãt ꝯcluſ'at uuluã eiꝰ ¶ Dñs
oĩuꝫ exauditor ẽ ipe mihi ã
gl'm ſuũ: ⁊ tulit me ď oĩbꝰ
pĩiſ mei. Et unx̃ me ũctiõe
mie ſue Dñs ꝗ eripuit me
ď ore leois ⁊ ď manu beſtie
liberauit me. Et un.
Affligebat quoqꝫ eaꝫ
emula eiꝰ: ⁊ uehemẽt
angebat. ĩ tantũ ut expro-
braret qꝫ ꝯcluſiſſꝫ dñs uul
uaꝫ eius. Sicqꝫ faciebat p
ſingulos ãnos. Cũ redeũte
tpĩ aſcẽderet tẽplũ dñi: et
ſic puocabat eã. Porro illa
flebat: ⁊ nõ capiebat cibuꝫ
¶ Dñs ꝗ eripuit me ď ore
leõis ⁊ de manu beſtie libe
rauit me. Ipſe me eripiat ď
manu inimicorum meoruꝫ
¶ Miſit deuſ miſericordiã
ſuam: ⁊ ueritatem ſuam: ai
nimã meã eripuit de medio
catuloꝝ leonũ. Ipſe.
Dix̃ ergo ei helchana
uir ſuꝰ. Anna cur fleſ
⁊ q̃re nõ ꝯmedis: ⁊ quãob
rem affligitur cor tuum:

Nūqd nō ego melioꝛ ſū q̄ꝫ
decē filij. Surrexit aūt āna
poſtq̄ꝫ ↄmederat ⁊ biberat
ī ſylo. ⁊ bely ſacerdote ſedē
te ſup ſellā añ poſtes dom⁹
dñi. cū eſſꝫ āna amaro aīo
oꝛauit dñꝫ flēs largit̄: ⁊ uo
tū uouit dicēs. Dñe exerci-
tuū: ſi reſpiciēſ uideris affli-
ctionē famule tue dederiſq̄ꝫ
ſue tue ſexū uirilē: dabo eū
dño oībꝫ diebꝫ uite eius: ⁊
nouacula non aſcendet ſup
caput ei⁹. ¶ Percuſſit ſaul
mille: ⁊ dauid decēꝫ milia.
Qꝛ manus dñi erat cū illo
percuſſit phyliſteū ⁊ abſtu
lit oppꝛobriū ī iſrl'. ¶ Non
ne iſte ē dauid: de quo cāta
bāt in choꝛo dicētes. Saul
pcuſſit mille ⁊ dauid decēꝫ
milia. Quia.

FActū ē āt cū illa mlti
plicaret pces corā do
mio: ut bely obſeruaret os
eius. Poꝛro āna loquebat̄
in coꝛde ſuo. tātūq̄ꝫ moue-
bant̄ labia illi⁹: ⁊ uox peit⁹
nō audiebat̄. Exiſtimauit
igī eaꝫ bely temulentā. Di
xitq̄ꝫ ei. Uſꝫ quo ebria eris
Digere pauliſp uinuꝫ quo
mades. ¶ Mōtes gelboe
nec roꝛ nec pluuia ueiat ſ̄
uoſ. Ubi ceciderīt foꝛtes iſrl'
¶ Oms mōtes q̄ eſtis in cir
cuitu eius uiſitet dñs: a gel
boe aūt trāſeat. Ubi.

REſpōdēs āna: neq̄q̄ꝫ
inqt dñe mi. Nā mlier
īfelix nimiſ ego ſuꝫ. Uinūq̄ꝫ
⁊ omē qd inebriare pōt nō
bibi. ſꝫ effudi aīaꝫ meā in ↄ
ſpcū dñi: Ne reputes āc illā
tuaꝫ q̄ſi unaꝫ de filiabꝫ be
lial: qꝛ ex multitudine dolo
ris ⁊ meroꝛis mei locuta ſū
uſꝫ in pñs. ¶ Ego te tuli
de domo pr̄is tui dicit dñs
⁊ poſui te paſcere gregē po
puli mei. Et fui tecū ī oībꝫ
ubicūq̄ꝫ ambulaſti firmans
regnū tuuꝫ in eternū. ¶ Fe
ciq̄ꝫ tibi nōm grande iuxta
nōm magnoꝝ q̄ ſūt in tra:
⁊ reqem dedi tibi ab oībus

inimicis tuis. Et. ℟. Pecca
ui ſup numerū arene maris
⁊ multiplicata ſunt peccata
mea. ⁊ nō ſuȝ dignus uidē
altitudinē celi pre multitudīe
iniquitatis mee: qm̄ irritaui
iraȝ tuaȝ. Et malū corā te
feci. ℣. Qm̄ iniquitatē meā
ego agnoſco ⁊ delictū meū
ↄ̄ me ē ſemp. Quia tibi ſoli
peccaui. Et malū. ℟. Duo
ſeraphȝ. Require ſupra in
dominica de pō. Et dicitur
octauo loco in dominicis
diebus uſqȝ ad aduentum.
℟. Recordare dn̄e teſtamēti
tui: ⁊ dic angelo pcutiēti ceſ
ſet iā manus tua ut nō deſo
letur terra: ⁊ ne pdas omneȝ
aiaȝ uiuā. ℣. Ego ſū q̄ pec
caui. ego q̄ iniq̄ egi. iſti qui
oues ſūt q̄d fecerūt. Auertatur
obſecro furor tu⁹ dn̄e a p̄lo
tuo. Ut. ℟. Exaudiſti dn̄e
orōeȝ ſerui tui ut hedificareȝ
templū nōi tuo. Bn̄dic ⁊ ſā
ctifica domū iſtā i ſempitn̄ū
de⁹ iſrl̄. ℣. Dn̄e q̄ cuſtodis

pactū ⁊ miaȝ ſuis tuis qui
ābulāt corā te in toto cordi
ſuo. Bn̄dic. ℟. Audi dn̄e
hymnū ⁊ orōeȝ quā ſu⁹ tu⁹
orat corā te hodie: ut ſint o
culi tui apti: ⁊ aures tue itē
te. Sup domū iſtā die ac no
cte. ℣. Reſpice dn̄e de ſcūa-
rio tuo. ⁊ de excelſo celorū
hitaculo. Sup do. ℟. Dn̄e
ſi ↄuerſus fuerit p̄ls tuus ⁊
orauerit ad ſcūariū tuū. Tu
exaudies in celo dn̄e: ⁊ libe
rabis eos de manibȝ inimi
coꝝ ſuoꝝ. ℣. Si peccauerit
in te p̄ls tuus: ⁊ ↄuerſus e-
gerit pn̄iaȝ ueniēſqȝ oraue
rit in loco iſto. Tu ex. ℟.
Factū ē dū tolleret dn̄s he
lyaȝ p turbinē in celū. He-
lyſeus clamabat dicēs: pat
mi: pr̄ mi. currus iſrl̄ ⁊ au-
riga eius. ℣. Cūqȝ pgeret ⁊
icedentes ſmocinaretur. ec
ce currus igneus ⁊ eq̄ ignei
diuiſert utrūqȝ: ⁊ aſcendens
helyas p turbinē i celū. He
lyſeus. Ad lau. an. Alleluya

cuꝫ reſ. an. ⁊ pſ̄ ſicut ſupra in dñica de pſ̄ Capitulũ.
B̄ndictio ⁊ claritas. hymn⁹.
Ecce iaꝫ. Et hymn⁹. Nocte ſurgen. dicunť in dñicis diebus uſꝫ ad kľas octobris.
Ad bñ. an. Eſtote ergo miſericordes: ſic̄ ⁊ pr̄ uř' miſericors eſt dicit dñs. oratio.
Dš in te ſperãtiũ. Ad M an. Nolite iudicare ⁊ nõ iudicabimini. i quo eñ iuditio iudicaueritis iudicabimini. dicit dñs. Anti. ſubſcripte dñr ad . M a. uſqꝫ ad kľas aug. i feriali offõ tantũ an.
Cognoueř oẽſ adã uſꝫ berſabee q̄ fideľ ſamuel propheta eſſꝫ dñi. an. Preualuit dauid i phyliſteũ i funda ⁊ lapide in nõie dñi. an.
Nõne iſte ẽ dauid de quo cãtabãt in choro dicentes. Saul pcuſſit mille. ⁊ dauid decẽ milia i milibꝫ ſuis. an
Jratus rex ſaul dix̄ m̄ mille dedeř ⁊ filio hyſay dedeř decẽ milia. an. Quis eiꝫ in oĩbꝫ ſic̄ dauid fideľ incetus ẽ i regno ſuo egrediens ⁊ regrediẽs ⁊ pgẽs ad ipiuꝫ regiſ. an. Puer ſamuel miſtrabat añ deũ coraꝫ hely ⁊ ſermo dñi erat pcioſus cũ eo.
an. Saul ⁊ ionathas amabiles ⁊ decori i uita ſua: i morte quoqꝫ nõ ſũt diuiſi: aqlis uelociores: leoĩbꝫ fortiores quo ceciderť forteſ in bello ⁊ perieřt arma bellica: iclitũ iſrľ flete. an Rex ãt dauid copto capite icedẽſ lugebat filiũ dicẽs: abſolon filij mi. filij abſalon: q̄s m̄ det ut ego moriar p te filij mi abſalon. ¶ Letatus ẽ rex dauid añ archã dñi: ⁊ deſpex̄ illũ uxor ſua. an. Obſecro dñe aufer iniq̄tatẽ ſui tui: q: inſipieř egi: an. Unxeřt ſalomoneꝫ ſadoch ſacerdos: et nathã pphã regẽ in gyon ⁊ aſcendẽtes leti dixeřt uiuat rex i eternũ. an Clamabat helyſeus ad helyam: ⁊ dicebat pater mi: pr̄ mi currus

iſrael ⁊ auriga eius. an. Dū
tolleret dn̄s helyā p turbi-
nē in celū helyſeus clama
bat dicēs: pat mi: pr̄ mi cur
rus iſrl ⁊ auriga eius. anti.
Doleo ſup te frat mi iona
tha amabilis ualde ſuper
amorē mulierꝝ: ⁊ ſic mr̄ uni
cū amat filiū: ita te dilige
baꝫ: ſagitta ionathe nunq̄ꝫ
abijt retrorſuꝫ: nec declina-
uit clipeus eius in bello: et
haſta eius nō ē auerſa. an.
Mōtes gelboe nec ros nec
pluuia ueniat ſup uos: q2 i
te abiectus ē clipeus fortiū
clipeus ſaul qi nō eſſꝫ ūct⁹
oleo: qm̄o ceciderūt fortes in
bello. Jonathas in excelſis
tuis interfectus eſt. Saul ⁊
Jonathas amabiles ⁊ decori
ualde in uita ſua. in morte
quoqꝫ nō ſunt diuiſi.
Notandum q̄ p om̄s dies
dn̄icos ab hic uſ ad aduen
tū tres ultie lectōes ꝺ om̄l
ipſius dn̄ice legunt: q̄n totū
offm̄ fit ꝺ dn̄ica. Int ebdōaꝫ

Tunc hely ait ei. R. ſ.
Uad i pace: ⁊ ds iſrl
det tibi petitiōeꝫ quā roga
ſti eū. Et illa dix. Utinā iue
niat ācilla tua grāꝫ i oculis
tuis. Et abijt mulier in uiā
ſuā ⁊ comedit ⁊ bibit. Ult⁹
qꝫ illius nō ſūt āplius in di
uerſa mutati. Et ſurrexert
mane: ⁊ adorauert corā dn̄o
Reuerſiqꝫ ſūt ⁊ uenert i do
mū ſuā i ramatha. Rto R.
Cognouit āt elchana
Anā uxorē ſuaꝫ: ⁊ re-
cordatus ē ei⁹ dn̄s. Et fcm̄
ē poſt dieꝝ circulū: concep
āna ⁊ pepit filiū Uocauitqꝫ
nomē eius ſamuel: eo qd̄ a
dn̄o poſtulaſſꝫ eū. Aſcēdit
aūt uir eius elchana: ⁊ oīs
dom⁹ eius ut imolaret dn̄o
hoſtiā ſolēneꝫ ⁊ uotū ſuuꝫ.
⁊ āna nō aſcēdit. Dixit eiꝫ
uiro ſuo. Non uadā donec
ablactet iſans: ducā euꝫ: ut
appeat an̄ ɔſpectum dn̄i: ⁊
maneat ibi iugit. R. uij.
Et ait elchana uir ſu⁹

Fac qđ tibi bonuȝ uidet᷑: ⁊
mane donec ablates eum.
Precorq; ut impleat dñs ū
buȝ ſuuȝ. Manſit ergo mu
lier ⁊ lactauit filium ſuum:
donec amoueret euȝ a lacte
Et adduxit eum ſecum: po
ſtq̃ȝ ablactauerat in uitulis
tribus ⁊ modijs tribus fa
rine ⁊ amphora uini: ⁊ ad
duxit eum in domuȝ domi
ni in ſyllo.
PUer aūt ſamuel erat
adhuc infātul᷑ ⁊ imo
larūt uitulū: ⁊ obtuler̄t pue
rum bely. Et ait anna. Ob
ſecro mi domine: uiuit aīa
tua domine. Ego ſum mu
lier illa que ſteti coram te
hic orans dominuȝ.
PRo puero iſto oraui
⁊ dedit m̄ dñs petiti
onē meā: quaȝ poſtulaui eū
Jdcirco ⁊ ego cōmodaui eū
domino cunctis diebȝ q̃bȝ
fuerit cōmodatus domino
Et adorauerunt ibi doīm
Et orauit anna ⁊ ait. Exul
tauit cor meū in dño ⁊ exal
tatū eſt cornu meuȝ in deo
meo. Dilatatū eſt os meū
ſup inimicos meos: q̄ leta
ta ſum in ſalutari tuo.
ET abijt elchana i ra
matha in domū ſuā.
Puer āt erat miſter i ↄſpeū
dñi an̄ faciē bely ſacerdotis
Porro filij belial neſcientes
dñȝ: neq; offīm ſacerdotum
ad p̄lȝ: Sȝ q̄cūq; imolaſſ̄ȝ
uictimā ueiebat puer ſacer
dotis dū coq̄rent᷑ carnes ⁊
hēbat faſcinulā tridētes in
manu ſua: ⁊ mittebat eam i
lebeteȝ: uł in caldariaȝ aut
in ollam: ſiue in cacabuȝ et
oē qđ leuabat fuſcinulla tol
lebat ſacerdos ſibi.
SJc faciebāt uniuerſo
iſr̄li uenientiū i ſylo. et ãñq̃ȝ
adorarent adipē ueiebat pu
er ſacerdot᷑ ⁊ dicebat imolā
ti. Da m̄ carnē: ut coquā ſa
cerdoti. Nō ei accipiā a te
carnē coctā. ſȝ crudā.

Dicebatq; illi. imolās
īcēdaſ primū iux mo
rē hodie adeps: ⁊ tolle tibi
quātūcūq; d̄ſiderat aīa tua
Qui r̄ndens aiebat ei. Ne
quaq̄. Nūc ei dabis aloq̄n
tollā ui. Erat āt peccatum
pueroꝝ grāde nimis coraz
dn̄o: quia detrahebant hoi
nes ⁊ ſacrifitio dn̄i.

Samuel āt miſtrabat
āt faciez dn̄i puer ac
cinctus ephot lineo. Et tu
nicā paruā faciebat ei mat
ſua: quā ei offerebat: ſtatu-
tis dieb⁹ aſcēdēs cū uiro ſuo
ut imolaret hoſtiā ſolemnē
⁊ uotum ſuum.

ET bn̄dixit bely elcha
ne ⁊ uxori eius. ⁊ dix̄
Reddat tibi dn̄s ſemen de
muliere hac pro fenore qd̄
ꝯmodaſti dn̄o. Et abierunt
in locū ſuū. Uiſitauit ergo
dn̄ſ ānā ⁊ ꝯcep̄ ⁊ pepit tres
filios ⁊ dual filias: ⁊ magni
ficatus ē puer ſamuel apud
deū ⁊ hoīes.

HEly āt erat ſenex ual
de ⁊ audiebat oīa q̄
faciebāt filij ſui uniūſo iſrl̄i
⁊ quō dormiebāt cū mulieri
b⁹ q̄ obſuabāt ad hoſtiū ta
bernaculi. ⁊ dix̄ eis. Quare
facitis reſ huiuſmōi quas e
go audio: res peſſimas ab
oī populo.

NOlite fili mei. n̄ ē ei
bona fama quā ego audio
ut trāſgredi faciatis ppl̄m
dn̄i. Si peccauerit uir ī uiꝝ
placari pōt ei d̄s. Si āt ī dn̄
peccauerit uir: q̄s orabit p
eo: Et n̄ audiert uocē pr̄is
ſui q̄ uoluit dn̄s occidere
eos. Puer āt ſamuel pficie-
bat atq; creſcebat ⁊ placebat
tā d̄o q̄3 hoīb⁹.

FActū ē āt
poſtq̄3 mortuus eſt
ſaul: ut dauid reuerteretur a
cede amalech: ⁊ maneret in
ſychalech dies duos. In die
autem tertia apparuit ho-
mo ueniens de caſtris ſaul
ueſte conciſa: et puluere

aſperſus caput.

ET ut uenit ad dauid
cecidit ſup faciē ſuaʒ
ꝛ adorauit. Dixitqꝫ ad euʒ
dauid. Uñ uenis? Qui ait
ad eū. De caſtris iſrl' fugi.
Et dixit ad eū dauid. Qđ
eſt ūbū qđ factū eſt: idica m̄.
Qui ait. Fugit ppl's de p̄
lio: ꝛ mlti corruētes ex pl'o
mortui ſūt. Sʒ ꝛ ſaul ꝛ io
nathas fili⁹ ei⁹ iterīt

DIxitqꝫ dauid ad adule
ſcētē q̇ nunciabat ei.
Uñ ſcis: qꝛ mortuus ē ſaul
ꝛ ionathas filius ei⁹? Et ait
adoleſcēs q̇ nūciabat ei. Ca
ſu ueni i mōtē gelboe ꝛ ſaul
icūbebat ſ'ꝫ haſtā ſuā. Porro
curruſ ꝛ eq̇tes appropiqua
bāt ei. Et ꝯuerſus p⁹ tergū
ſuū uidēſqꝫ me uocauit.

QUi cum reſpondiſſeʒ
adſuʒ. dixit m̄. Quis
nam es tu? Et aio ad eum
amalachites ſuʒ. Et locut⁹
eſt mihi. Sta ſuper me ꝛ in
terfice me. qm̄ tenent me
anguſtie: ꝛ adhuc tota aīa
mea ī me ē: Staníqꝫ ſup eū
occidi illum.

SCiebaʒ eīʒ qꝛ uiuere
non poterat poſt ruinā Et
tuli dyadema qđ erat i ca
pite eius: ꝛ armillā de bra
chio illius: ꝛ attuli ad te do
minū meū huc. Apphēdēs
āt dauid ueſtimēta ſua ſcidit
omſqꝫ uiri q̇ erāt cū eo plā
xerūt ꝛ fleuerūt ꝛ ieiunauerūt
uſqꝫ ad ueſpaʒ ſup ſaul ꝛ ſup
ionathā filiū ei⁹ ꝛ ſup ppl'ʒ
dñi eo qđ corruiſſet gladio

DIxitqꝫ dauid ad
iuuenē q̇ nūciauerat
ei: Uñ es tu? Qui rñdit. Fi
lius hoīs aduene amalechi
te ego ſū. Et ait ad eū dđ.
Quare nō timuiſti mittere
manū tuā ut occideres xp̄ʒ
dñi. Uocāſqꝫ dđ. unū d' pu
eris ſuis ait. Accedēs irrue
i euʒ. Qui percuſſit eum et
mortuus eſt.

ET ait ad eū: dđ. Sā
guis tuus ſ'ꝫ cap̄ tuū

Os eiꝫ tuuꝫ locutuꝫ eſt ad
uerſū te dicēs. Ego interfeci
xp̄ꝫ dn̄i. Planxit āt. dd. plan
tū huiuſmōi ſr ſaul. ⁊ ſup io
nathā filiū ei⁹: ⁊ p̄cep̄ ut do
ceret filios iuda planctū ſicut
ſcriptū ē i libro iuſtoꝝ.

ET ait. Cōſidera iſrl̄ p
his q̄ mortui ſūt ſup
excelſa tua uulnerati. Incliti
iſrl̄ ſr mōtes tuos iterfecti
ſūt. Quō ceciderunt fortes
nolite ānūciare in geth: neꝫ
ānūcietis i ꝯpitis aſchalōis
ne forte letent̄ filie phyliſti
ne exultēt filie icircūciſoꝝ.

MOntes gelboe
nec ros nec pluuia ue
niāt ſup uos: neqꝫ ſint agri
primiciaꝝ: qꝛ ibi abiect⁹ eſt
clipeus fortiū: clipeus ſaul̄
q̄ſi non eſſet unctus oleo a
ſanguine interfectoꝝ ab a
dipe fortiū. Sagita ionathe
nunq̄ꝫ rediit retrorſū ⁊ gla
dius ſaul̄ n̄ ē reuerſus ianis

SAul ⁊ ionathas
amabiles ⁊ decori in
uita ſua. in morte quoque
nō ſūt diuiſi. aq̄lis uelocio
res: leonibꝫ fortiores. Filie
iſrl̄ ſup ſaul flete q̄ uos ue
ſtiebat coccino in delicijs q̄
p̄bebat ornamēta aurea cul
tui uro. Quō ceciderūt for
tes in p̄lio? Jonathas in ex
celſis tuis occiſus eſt.

DOleo ſup te frat̄ mi
ionatha decor̄ nimis
⁊ amabilis ſup amorē mu
lieꝝ. Sicut mater unicū a
mat filiū ſuū: ſic ego te di
ligebā. Quō ceciderūt robu
ſti: ⁊ p̄ierūt arma bellica.

IGitur poſt hec ꝯſuluit
dauid dn̄ꝫ dicens. Nō
aſcendam in unaꝫ de ciuita
tibꝫ iuda. Et ait dn̄s ad eū
Aſcende. Dixitqꝫ dd. quo
aſcendā? Et rn̄dit ei. In he
bron. Aſcendit ergo dauid
⁊ due uxores eius: achynoē
hyezrahelites: ⁊ habygail
uxor nabal carmeli.

ET rex dauid ſenuerat

hēbatqꝫ etatis plurimos di
es: Cumqꝫ operiretur uesti
bus non calefaciebat: Di-
xerunt ergo ſerui ſui. Que
ramus dn̄o nr̄o regi adule
ſcentulā ṽgiē: ⁊ ſtet coraꝫ
rege ⁊ foueat eū. dormiatqꝫ
ī ſinu ſuo ⁊ calefaciat dn̄m
noſtrum regem.
Q Ueſiert igī adoleſcē-
tulaꝫ ſpecioſaꝫ ī oib⁹
finib⁹ iſrl̄ ⁊ iuenert abyſach
ſunamitē ⁊ aduxert eam ad
regē: Erat aūt pulchra ni-
mis: dormiebatqꝫ cuꝫ rege
⁊ miniſtrabat ei. Rex uero
non cognouit eaꝫ.
A Donyas āt filius a-
gyth eleuabat dicēs.
Ego regnabo. Fecitqꝫ ſi-
bi currū ⁊ eqtes: ⁊ qnqgin
ta uiros q̄ an̄ eū curreret:
Nec corripuit euꝫ pr̄ ſuus
aliqn̄ dicēs. Quar̄ hoc feci
ſti. Erat āt ipē pulcher ual
de ſ̄s nat⁹ p⁹ abſalon.
E T ſmo ei⁹ cū ioab fi
lio ſaruie ⁊ cuꝫ abia-
thar ſacerdote q̄ adiuuabat
partes adonye. Sacerdos
⁊ banaias filius ioiade: ⁊ na
than pphā: ⁊ ſemey ⁊ cere-
thy ⁊ pherethy ⁊ omne ro
bur exercit⁹ dauid non erat
cum adonya.
I Mmolatis ergo a-
donyas arietibꝫ ⁊ ui
tulis ⁊ uniuerſis piguibus
iux̄ lapidē zoeleth q̄ erat ui
cinus fonti rogel: uocauit u
niuerſos frēs ſuos filios re
gis. nathā āt pphāꝫ ⁊ bana
iā ⁊ robuſtos quoſqꝫ ⁊ ſalo
monē frēꝫ ſuū n̄ uocauit.
D Ixit itaqꝫ nathā ad
berſabee mrēm ſalo-
monis. Nū audiſti q̄ reg-
uerit adonyas filius agith.
Et dn̄s nr̄ dauid hoc igno
rat. Nūc ergo ueni ⁊ accipe
a me cōſiliū: ⁊ ſalua aīaꝫ tu
aꝫ filijqꝫ tui ſalomōis.
V Ade ⁊ igredē
ad regē dd. ⁊ dic ei.
Nōne tu dn̄e mi rex iuraſti
m̄ āncille tue dicēs q̄ ſalomō

filius tuus regnabit p⁹ me.
⁊ ipſe ſedebit ſup ſolio mo.
Quarē ergo regnat adony
as? Et adhuc te loquēte cū
rege ego ueniā p⁹ te: ⁊ com
plebo ſmones tuos.

Ingreſſa ē itaqʒ ber
ſabee ad regē i cubi-
culū. Rex aūt dd ſenuerat ni
mis ⁊ abyſach ſunamitis
miniſtrabat ei. Inclinauit
ſe berſabee ⁊ adorauit regē
Ad quā rex Quid tibi iqt
ꝯs. Que rñdens ait.

Domine mi rex tu iura
ſti p dñʒ deū tuū ācil
le tue. Salomon filius tuus
regnabit p⁹ me: ⁊ ipſe ſede-
bit in ſolio meo. Et ecce nē
adonyas regnat: te dñe mi
rex ignorāte. Mactauit bo
ues ⁊ pinguia queqʒ ⁊ arie
tes plurimos: ⁊ uocauit fili
os regis abyathar quoque
ſacerdotē: ⁊ ioab principeʒ
milicie. Salomonem auteʒ
ſeruum tuum non uocauit.

Veruntamen
dñe mi rex in te oculi reſpi
ciunt totius iſrl: ut indices
eos qui debeat i ſolio ſedē
tuo dñe mi rex p⁹ te. Eritqʒ
cum dormierit dñs meus
cum prībus ſuis: erim⁹ ego
⁊ filius meus ſalomon pec
catores.

Adhuc illa loquente
cum rege. nathan p
pheta uenit. Et nuntiauerūt
regi dicentes. Adeſt nathā
propheta. Cumqʒ introiſ-
ſet ⁊ ſtetiſſet in conſpectu
regis ⁊ adoraſſet eum pro
nus in terram. dixit nathaʒ
Dñe mi rex tu dixiſti ado-
nyas regnet poſt me ⁊ ipſe
ſedeat ſup thronū meum.

Quare de
ſcendit hodie ⁊ imo-
lauit boues ⁊ pinguia ⁊ ari
etes plurimos: ⁊ uocauit u
niuerſos filios regis: ⁊ pri
cipes exercitus: abyathar
quoque ſacerdotem. illisqʒ
ueſcentibus et bibentibus
corā eo ⁊ dicētibʒ uiuat rex

adonyas: me ſuū tuū ⁊ ſa-
doch ſacerdotē ⁊ banaiam
filiū ioiade ⁊ ſalomonē fa-
mulū tuū nō uocauit.

PReuaricatus eſt autē
moab in iſrl': poſtq̄ȝ
mortuꝰ ē achab. Cecidit q̄ȝ
ochozias p cācellos cenacli
ſui qđ hēbat in ſamaria: et
egrotauit. Miſitq̄ȝ nūtios
dicēs ad eos. Ite ꝯſulete be
belzebuch deū acharō: utrū
uiuē q̄ā ꝺ īfirmitate m̄a

ANgl's āt dn̄i locutus
ē ad helyā thesbiten
dicēs. Surge ⁊ aſcēde in oc
curſū nūtioꝝ regis ſamarie
⁊ dices ad eos. Nūq̄d nō ē
ꝺs in iſrl': ut eatis ad ꝯſulē
dū bebelzebub deū acharō
Quāobrēȝ dic̄ dn̄s. De le
ctulo ſup quē aſcēdiſti n̄ de
ſcēds: ſȝ morte morieris.

ET abijt helyas.
Reuerſiq̄ȝ ſunt nūtij
ad ochoziā. Qui dixit eis.
Quare reuerſi eſtis: At illi
reſponderunt ei. Uir occur
rit nobis: ⁊ dixit ad nos.
Ite reuertimini ad regē q̄
miſit uos et dicetis ei. Hec
dicit dominus. Nūquid q̄
non erat deus in iſrl': miſiſti
ut conſulatur belzebuch
deus acharon.

IDcirco de lectulo ſu
per quem aſcendiſti
non deſcendes: ſed morte
morieris. Qui dix̄ eis. Cu
ius figure ⁊ habitꝰ erat uir
qui occurrit uobis ⁊ locutꝰ
eſt uerba hec: At illi dixerūt
Uir pilloſus ⁊ zona pellicia
accinctus renibus. Qui ait
helyas teſbites eſt.

MIſitq̄ȝ ad eū q̄nq̄ge-
nariū pricipē ⁊ .l. ui-
roſ q̄ erāt ſub eo. Qui aſcē
dit ad eū ſedētiq̄ȝ ī ꝟtice mō
tis ait. Hō dei. rex p̄cep ut
ꝺſcēdas. Rn̄dēſq̄ȝ helyas di
xit q̄nq̄genario. Si hō dei
ſū ꝺſcēdat ignis ꝺ celo ⁊ de
uoret te: ⁊ q̄nq̄ginta tuos.
Deſcēdit ergo ignis ꝺ celo

⁊ deuorauit eū ⁊ .l. ei⁹.

RUrſū miſit ad eū pri
cipē q̄nq̄zenariū alteꝝ
⁊ q̄nq̄ginta cū eo: q̄ locutus
ē ei. Hō̄ dei. hec dicit rex.
Feſtina deſcēde. Rn̄dēs he
lyas ait. Si hō̄ dei ſū: deſcē
dat ignis de celo ⁊ deuoret
te ⁊ .l. tuos. Deſcēdit ergo
ignis de celo ⁊ deuorauit il
lu̧ ⁊ .l. ei⁹.

ITeꝝ miſit principȩ
q̄nq̄zenariū t̄ciū ⁊ .l.
qui erāt cū eo. qui cū ueniſſȩ
curuauit genua an̄ helyā: ⁊
p̄catus ē eū: ⁊ ait. Hō̄ dei.
Noli deſpicere aia̧ meā: et
aias ſuoꝝ tuoꝝ q̄ mecū ſūt
Ecce deſcēdit ignis de celo
⁊ deuorauit duos pricipes
q̄nq̄zenarios primos: ⁊ q̄n
q̄zenarios q̄ cū eis erāt: Sz
nūc obſecro ut miſerearis aie

MOrtuus ē āt ⁊ nunc.
angl̄s dn̄i ad helyaz
dicēs. Deſcēde cū eo ne ti-
meas. Surrexit igi͂ ⁊ deſcē
dit cū eo ad regē ⁊ locut⁹ ē
ei: hec dic̄ dn̄s. Q2 miſiſti
nūtios ad ↄſulēdū behelze-
bub dū acharon. qi nō eſſ̧
ds ī iſrl̄: a quo poſſes īterro
gare ſmōes. iō de lectulo ſr̄
quē aſcēdiſti nō deſcēdes: ſz
morte morieris.

MOrtuus ē ergo iuxta
ſmōes dn̄i quē locu
t⁹ ē helyas. ⁊ regnauit iorā
fr̄ ei⁹ p eo āno ſo ioras filij
ioſaphat regis iude. Nō ei
hēbat filiū. Reliq̄ āt v̄boꝝ
ochozie q̄ opatus ē: nonne
hec ſcripta ſūt ī libro ſmo-
nū dieꝝ regū iſrl̄.

FActū ē āt cū eleuare
uellz dn̄s helyā p t̄binē ī ce
lū. ibāt helyas ⁊ helyſeus d̄
galgal̄. Dixitq3 helyas ad
helyſeū. Sed hic q2 dn̄s mi
ſit me uſ3 ī bethel. Cui ait
helyſe⁹ uiuit dn̄s ⁊ uiuit aia

Tua q2 n̄ d̄reliquā te
CUmq3 d̄ſcēdiſſet in be-
thel egreſſi ſūt filij pphāꝝ
q̄ erāt ī bethel ad helyſeū:
⁊ dixerūt ei. Nūq̄d noſti: q2

hodie dñs tollet dñz tuū a te. Qui rñdit: ego noui. Silete. Dix āt helyas ad helyſeū. Sede hic: q̄a dñs miſit me ī hyrico. Et ille ait. Uiuit dñs ⁊ uiuit aīa tua. quia nō drelinquā te.

Cumq͡ȝ ueiſſent hyerico acceſſerūt filij pphārū q̄ erāt hyerico ad helyſeū dixerūt ei. Nunq̄d noſti q̄ hodie dñs tollet dñz tuū: qui ait ⁊ ego noui. Silete. Dic āt helyas ei. Sed hic q̄ dominus miſit me uſȝ ad iordanē. Qui ait. Uiuit dñs ⁊ uiuit aīa tua: q̄ ñ dreliquā te

Sacti nois tui dñe timorē parit ⁊ amorez fac nos hīe ppetuū: q̄ nunq̄ȝ tua gubernatōe dſtituis quos ī ſoliditate tue dilectionis inſtituis. Per.

In ill. t. d. ie. d ſ. pabolaȝ hāc. Hō q̄dā fecit cenā magnā ⁊ uocauit multos. Et rl.

Hoc diſtare frēs kmi inť delitias corporis ⁊ cordis ſolet: q̄ corporales delitie cū ñ hñtur graue in ſe dſideriū accēdūt cū v̄o hite edunť: ɔmedētē ptinus in faſtidiū p ſacietatem uertunt.

Et ɔ̄ ſpūales delicie cū nō hñtur ī faſtidio ſūt: cū v̄o hñť in deſiderio: tātoq͡ȝ a cōmedēte amplius eſuriunť. q̄ͣto ab exuriente āplius ɔmedūť. In ilľ appetitus placet: experirentia diſplicet.

In iſtis appetitus uilē: ⁊ expiētia magiſ placet. In ilľ appetitus ſaturitatez. ſacitas āt faſtidiū generat. In iſtis āt appetitus ſaturitatez: ſaturitas appetituȝ parit. Augēt eiȝ ſpirituaľ delicie dſideriū ī mente dū ſaciāt. ¶ Hō q̄dā fecit cenā magnā ⁊ uocauit mltos ⁊ miſit ſuum ſuum hora cene dicē inuitatis ut

uenirēt: qꝛ parata ſūt oīa al̄.

¶ Exi cito in plateas ⁊ uicos ciuitatis ⁊ pauperes ac debiles. cecos ⁊ claudos cōpelle ītrare ut ipleaꝛ domus mea al̄.

PRotector ī te ſpātiū deꝰ ſiñ quo nihil ē ſāctū nihil ualidū mľtiplica ſup nos miaꝫ tuā: ut te rectore: te duce. ſic trāſeamus p bona tp̄alia: ut nō amittamus et̄na. Per.

Jn il̄ t. Erāt appropiquātes ad ieſū publicani ⁊ peccōres ut audirēt illū Et rľ.

AUdiſtis ex lectōe euāgelica frēs mei: q̄a peccōres ⁊ publicāi acceſſerūt ad redēptorē nr̄ꝫ ⁊ non ſolū ad colloquēdū: ſꝫ ēt ad cōuelcēdū recepti ſūt. Qd̄ uidētes pharīſei dedignati ſunt.

EX q̄ re colligiꝛ q̄ v̄a iuſticia ꝯpaſſiōeꝫ hēt falſa v̄o ꝺdignatiōeꝫ: q̄ꝫ uis ⁊ iuſti ſoleāt recte peccōribꝰ idignari: ſꝫ aliud ē qd̄ agiꝛ typo ſupbie: aliud qd̄ zelo diſipline. Dedignāꝛ ⁊ eis: ſꝫ ñ ꝺdignātes diſpāt: ñ dīſpantes pſecutiōeꝫ ꝯmouēt: ſed amātes.

NAꝫ ⁊ ſi forīs icrepatiōes p diſipliaꝫ exagerāt itꝰ tñ dulcediēꝫ p caritatē ſuāt Preponūt ſibi ī aīo ipoſ plerūqꝫ quos corrigūt: meliores exiſtiant eoſ quoꝫ quoſ iudicāt: qd̄ vꝫ agētes p diſipliaꝫ ſubditos: ⁊ p hūilitatē cuſtodiūt ſemetipos.

¶ Quis ex uobis hō q̄ hēt cētū oues: ⁊ ſi pdiꝺrit unā ex ilľ: ñ ne dimittit. nonagita nouē ī ꝺ̄ſto: ⁊ uadit ad illā q̄ pierat dōec iueiat illā al̄.

¶ Que mľier hñs dragmaſ. x. ⁊ ſi pdiꝺerit dragmā. ı. ñ ne accēdit lucernā ⁊ eůtit totā domū ⁊ querit diligenter donec inueniat.

OA nobis qs̄ dñe ut ⁊

mūdi curſus pacifice nobis tuo ordie dirigat: ⁊ eccleſia tua trāq̄lla ꝺuotōe letet᷑ p.

In ik. t. Cū t᷑be irruerit ī ieſū: ut audiret ꝟbū dei: ⁊ ipe ſtabat ſecus ſtagnū geneſareth. Et. ℟.

Aſcēdēs āt in unā nauiꝫ q̄ erat ſymōis rogauit ut adduceret a terra aliquātuluꝫ. Ubi dn̄s ip̄tit᷑ ſmōibꝫ uaria gn̄a ſanitatū Nec tpī nec loco cep̄ a ſtudio ſanādi turba cohiberi.

Veſp icubuit ſeq̄bāt᷑ ſtagnū ocurrit: urgebāt᷑. Et iō aſcēdit i petri nauez. Hec ē illa nauis q̄ ſcōꝫ matheū adhuc fluctuat ⁊ ſecūdū lucā replet᷑ piſcibꝫ: ut ⁊ pricipia eccl'e fluctuātis ⁊ poſteriora exuberantis agnoſcas.

Piſces eiꝫ ſunt q̄ hanc penauigāt uitā: ubi adhuc cū diſcipul' xp̄s dormit hic pcipit. Dormit ei trepidis. uigilat pfectiſ. Sꝫ quēadmōꝫ dormiat xp̄s audiſtis dicētē pphāꝫ. Ego dormio: cor meū uigilat.

Aſcendēs ieſus in nauiꝫ ⁊ ſedēs docebat turbas al.

Preceptor p totā noctez laborātes nihil cepimus: i ꝟbo aūt tuo laxabo rete.

Deus q̄ diligēb⁹te bona inuiſibilia pparaſti, īfunꝺ cordib⁹ nr̄is tui amoris affectū: ut te ī oīb⁹ ⁊ ſup oīa diligētes pmiſſiōes tuas q̄ oē ꝺſideriū ſupāt ꝺſeq̄ml

In ik. t. d. p.

Ie. d. ſ. Am̄ am̄ dico uobis: niſi hn̄dauerit iuſtitia ur̄a pl'ſq̄ ſcribaꝝ ⁊ phiſeoꝝ: n̄ ītrabitis ī regnū celoꝝ Et rl'.

Niſi illa minia nō ſolū legis p̄cepta ipleuertis q̄ ichoāt hoieſ: ſꝫ ēt iſta q̄ a me addūt᷑: q̄ n̄ ueī ſolue re legē. ſꝫ adiplere. n̄ ītrabitis ī regnū celoꝝ.

SEd dices m̄. Si ꝺ ill'
mādatis minimis cū
ſupius legeret. dix̄ minimū
uocari in regno celoꝝ: q̄ſqs
unū eoꝝ ſoluerit: ⁊ ſm ſuaꝫ
uoluntatē docuerit: magnuꝫ
āt uocari in regnū celorum
q̄ſqs ea fecerit: ⁊ ſic docue-
rit: ⁊ ex eo iaꝫ in regno ce-
loꝝ futuꝝ eſſe: qꝛ magnus
ē: qd opus eſt addi in legis
pceptis minimis: In regno
celoꝝ pōt eē: qꝛ magnꝰ ē: qſ
qs ea fecerit ⁊ ſic docuerit.

QUapp ſic ē acci
piēda illa ſnīa. Qui
āt fecerit ⁊ docuerit magnꝰ
uocabit' i regno celoꝝ. i. nō
ſm illa minima: ſed ſm ea
que ego dicturus ſuꝫ. Que
āt ſunt iſta. Ut habundet i
quit iuſticia ur̄a plꝰqꝫ ſcri-
baꝝ ⁊ phariſeorum. Quia
niſi habundauerit: nō intra
bitis in regno celoꝝ.

¶ Audiſtis qꝛ dcm̄ eſt
antiqs. nō occides: q āt occi
ꝺrit reꝰ erit iuditio.

Si offers munꝰ tuū an̄ altar̄
⁊ recordatꝰ fueris qꝛ fr̄ tuus
hēt aliqd aduſū te: relique
ibi munꝰ tuū an̄ altar̄ ⁊ uaꝺ
priꝰ recōciliari fr̄i tuo: ⁊ tūc
ueniēs offeres munꝰ tuū al̄.

DEꝰ ꝺtutū cuiꝰ ē totū
qꝺ ē optimū iſere pe
ctoribꝰ nr̄is amorē tui nōis
⁊ pīa i nobis religiōis au-
gmtū: ut q ſūt bona nutri
as: ac pietatis ſtudio q ſūt
nutrita cuſtodias. p.

IN il. tpr̄. Cum turba
multa eſſꝫ cuꝫ ieſu nec
hrēnt quod manducarent:
cōuocatis diſcipulis ait illis
Miſereor ſuper turbaꝫ. qꝛ
ecce iam triduo ſuſtinēt me
nec habent quod mandu-
cent. Et. R.

POſteaqꝫ illa q eccl'e
typū accep a fluxu cu
rata ē ſanguis. Poſteaqꝫ a
pl'i ad euuāgelizādū regnū
dei ſūt ꝺſtinati: grē celeſtis

ſmptiť alimtuꝫ: ſꝫ q̇bꝫ ſmp
tiatur aduertite Nō ocioſis
nō in ciuitate qi in ſynago
ga uľ dignitate ſeculi manē
tibꝫ: ſꝫ inť ꝺꝑta q̄rētib⁹ xp̄ꝫ
QUi ei nō faſtidi
uīt v̉bū xp̄i recipiunť
a xp̄o: ⁊ cū ip̄is loq̇ť uerbū
dei. nō ꝺ ſectaribꝫ: ſꝫ de re
gno. Et ſi q̇ corporaľr ge
rūt ulcera paſſiōis: his me
dicinā ſuā liberaľr idulget.
Cōſequēs igī erat ut quos
a uulneruꝫ doloꝝ ſanauerat
eos alimonijs ſpūalibus a
ieiunio liberaret.
ITaqꝫ nemo xp̄i cibuꝫ
accip̄: niſi fuerit an̄ ſa-
natus. Et illi q̇ uocāť ad ce
nā: prius uocādo ſanāť. Si
claudus fuerit: gradiēdi fa-
cultatē, ut ueniret accip̄. Si
lumīe erat priuatus oculoꝝ
domū utiqꝫ dn̄i niſi refuſa
luce ītrar̄ nō potuit
Cū ťba mľta eēt ꝯ ieſu: nec
hrent qꝺ mādu carēt: ꝯuoca
ſ diſcipuľ ſuis ait illꝰ: miſe
reo᷑ ſꝫ ťbā: qꝛ ecce iā triduo
ſuſtinēt me: nec hn̄t qꝺ mā
ducēt al'. ¶ Mr. heoꝛ
ſꝫ ťbā: qꝛ ecce iā ťduo ſuſti-
nēt me: nec hn̄t qꝺ mādu-
cēt: ⁊ ſi dimiſo eos ieiunos
ꝺficiēt ī uia al'.
DE⁹ cui⁹ ꝓuidē
tia ī ſui diſpoſiōe nō
falliť: te ſupplices exoram⁹
ut noxia ⁊cta ſubmoueas ⁊
oīa nobis ꝓfuťa ꝯcedas. p.
IN iľ. t. Di. ie.
d. ſ. Attēdite a falſis p
phis q̇ ueniūt ad uos in ue
ſtimentis ouiuꝫ: intrinſecus
autem ſunt lupi rapaces.
Et ť.
QUod paulo ſu
perius ſpacioſam et
latam uitaꝫ nominauit: hic
nūc apertius falſoſ prophe
tas oſtendit: per quos mul
ti in perditionem abbomi-
nabilē abiert̄. Qui primo
in iudea multi apparuerūt
⁊ mō in perfidia totū mun
dum impleuert̄.

Sed illi prius falſi p-
phe fuerūt: veriſſiōs
dn̄i pphas uſq ad morte p-
ſecuti ſūt: ſic Jeremiā: ⁊ mi
cheā. alioſq mltos. Jſti āt
nūc falſi pphe ⁊ falſi xp̄iani
qui ſūt ueraces xp̄ianos ſin̄
mia pſequūt ⁊ opprimūt.
Aliqn̄ et ſi dec co
pia gladijs ſine inter
miſſiōe: aut ſuis prauiſ mo
rib ⁊ exēplis pſequūt. Jd
circo oīs p̄ueniēs dn̄s ad-
hortatuſ ē dicens. Attēdite
a falſis pphis. Attendite di
ligēti: obſuate cautius: ut
nō fallamini: ut nō ſeduca-
mini: ut nō circūueniamini
¶ Attendite a fal
ſis prophetis qui ueniunt
ad uos in ueſtimētis ouiu
intrinſecus aūt ſūt lupi ra-
paces. a fructibus eorū co-
gnoſcetis eos al'a.
Nō pōt arbor bona fruct
malos face. oīs arbor q̄ n̄
fac fructū bonū excidet ⁊ i
ignē mittet.

Margir nobis
q dn̄e ſep ſpūz cogi
tādi q̄ recta ſūt: ppiti ⁊ a-
gēdi: ut q̄ ſin̄ te eſſe nō poſ
ſum: ſ; te uiue ualeaz. p.
In iſt. t. Di. ie.
d. ſ. Parabolaz hanc.
Hō q̄dā erat diues ⁊ hebat
uilicū. Et hic diffamatus ē
apud illū q̄ſi diſſipaſſet bo
na illius. Et rt.
Ueſtiūcl'az
Qpoſuiſti q̄d ſit uilic
iniq̄tatis. q̄ uoce dn̄i laudat
Cui cū uellē ſcire roēz ⁊ de
quo fōte pceſſerat: reuolui
uolum euuāgelicū: ⁊ int ce
tera reperi: q appropiquā
tib ſaluatori publicāis et
peccatorib: ut audirent eū
murmurabāt phariſei ⁊ ſcri
be dicētes. Quare peccato
res ſuſcipit: ⁊ mādūcat cum
illis.
Qui locutus ē eis pa-
bolā. cētū ouiū ⁊ uni
us perdite. que iuēta paſto
ris humeris reportata eſt.

Et cū eēt poſita ſtati ītulit
Dico uobis ꝙ ita gaudiū
erit ī celo ſup uno peccatoꝛ
penitētiā agente: magisq̄ꝫ
ſupra nonagita nouē iuſtis
q̇ nō īdigēt pñia.

A Liā quoqꝫ pabolā. x.
dragmaꝝ uniuſqꝫ p-
dite atꝫ repte. Cū pposuiſ-
ſet ſili eā fine ɔpleuit Sic di
co uobis gaudiū erit ī celis
angelꝰ dei ſup peccatoꝛ uno
penitentiā agente. Terciaꝫ
quoqꝫ parabolā. propoſuit
hoīs hñtis duos filios. ⁊ di
uidēns inter eos ſubſtātiaꝫ
Ait dñs uilico: q̇d
hoc audio de te: redde rōeꝫ
uilicatiōis tue aꝉ.

Quid faciaꝫ qꝛ dñs meus
aufert a me uilicationeꝫ fo
dere nō ualeo: mēdicare eru
beſco: ſcio q̇d faciaꝫ: ut cuꝫ
amotus fuero a uilicatione
recipiāt me in domos ſuas

P Ateāt aures mīe tue
dñe pcib⁹ ſupplicātiū
⁊ ut petētibꝫ deſiderata ɔce
das: fac eos q̄ tibi ſunt pla
cita poſtulare. Per.

I N illꝰ tpī. Cū appro
pinq̄ret ieſus ierl'm.
uidēs ciuitatē fleuit ſ; illā di
cēs. Qꝛ ſi cognouiſſes ⁊ tu
⁊ q̇dē ī hac die tua: q̄ ad pa
cē tibi. Nūc āt abſcondita
ſūt ab oculꝰ tuis. Et rꝉ.

N Ectōeꝫ ſci euuāgeliį
frēs kmī breui ſi poſ
ſū uolo ꝑmōe trāſcurrere ut
illꝰ in ea plixioꝛ declꝰ intentio
qui ſciunt ex paucis multa
cogitare . ꝙ flente domio
illa ierl'imoꝛum ſubuerſio
deſcribat: que a ueſpaſiano
⁊ tyto romāis principibus
facta ē. Nullus q̇ ſubuerſi-
onis hyſtoriā legit ignorat

R Omani eiꝫ pri
cipes deſignātur cuꝫ
dr̄. Qꝛ ueniēt dies in te: ⁊
circūdabunt te inimici tui
uallo: ⁊ circūdabūt te: ⁊ co
āguſtiabunt te undiqꝫ ⁊ ad

terram proſtrahent te ⁊ fili
os tuos qui in te ſunt.

NOn quoq₃ qd addit
nō relinquet ī te lapi-
dē ſup lapidē. ipa ēt eiuſdē
ciuitatis trāſmigratio teſtat᷑
Q₂ dū in eo loco nūc ↄſtru
cta ē: ubi ex̄ portā dn̄s fue
rat crucifixus. prior illa ie-
ruſalē ut dī fundatus eſt e
uerſa. ¶ Cū appro
pinq̄ret dn̄s ierl'ẓ uidēs ciui
tatē fleuit ſup illaẓ ⁊ dixit:
q₂ ſi cognouiſſes ⁊ tu q₂ ue
niēt dies. ī te ⁊ circūdabunt
te inimici tui uallo: ⁊ circun
dabūt te et coangustabunt
te undiq₃ ⁊ ad t̄rā ꝓſternēt
te eo q᷒ nō cognouiſti tp̄s
uiſitationis tue al'.

¶ Scriptū eſt eī q₂ domus
mea: domus orōis ē cūctis
gentibꝫ. uos āt feciſtis illaẓ
ſpeluncam latronuẓ. ⁊ erat
quotidie docēs in templo
all'a.

DEus qui oīpotenciā
tuā pcendo maxime ⁊ miſerādo manifeſtas mul
tiplica ſup nos miaẓ tuam
ut ad tua promiſſa curren-
tes: celeſtiū bonoruẓ facias
eſſe conſortes. Per

IN illo tpr̄ dixit ieſus
ad quoſdā qui in ſe ↄ
fidebāt tāq̄₃ iuſti ⁊ aſpnabā
tur ceteros: pabolaẓ iſtam
dicēs. Duo hoīes aſcēderūt
in templū: ut orarent. un᷒
phariſeus: ⁊ alt̄ publican᷒
Et R.

DIceret ſaltē phariſe᷒
nō ſū ſic ceti hoīes
Quid ē ceti hoīes: niſi oēs
p̄t ip̄m. Ego inq̄d iuſt᷒ ſuẓ
ceteri peccatores. Non ſuẓ
ſicut ceteri hoīes: iniuſti: aua
ri: raptores. adulteri. Et ec
ce tibi ex uicino publicano
maior eſt tumoris occaſio.

SIcut iq̄t publica
n᷒ iſte ego eiẓ iq̄t ſol᷒
ſuẓ iſte de ceteris ē. Nō ſuẓ
inq̄t tal' qual' iſte p iuſticiaſ
meas. q₂ iniquus non ſum
Jeiuno bis in ſabbō: decias

do oĩuȝ q̄ poſſideo. Quid
rogauerit deū q̄re in uerbis
eius: nihil inueies. Aſcēdit
orare noluit rogare domiū
ſed ſe laudare.

DAz ē nō dñ rogaā̄ ſȝ
ſe laudaā̄ iſup ꝛ roga
ti iſultaā̄. Publican⁹ āt d lō
giquo ſtabat: ꝛ tñ ipē d.o
appropiq̄bat cordis ꝯſciaȝ
remouebat: pietas amplica
bat. Publican⁹ āt de lōgin
quo attēdebat. ¶ Stās
a lōge publican⁹ nolebat o
culos ad celū leuaā̄. ſȝ ꝑ uti
ebat pect⁹ ſuū dicēs. d̄s ꝓpi
ti⁹ eſto m̄ pccōri. ¶ De
ſcēdit hic iuſtificat⁹ i domū
ſuā ab illo qꝛ oīs q̄ ſe exal-
tat hūiliabit. ꝛ q̄ ſe hūiliat.
exāltabī.

OPs ſēpiťne d̄s q̄ ha-
būdāria pietatis tue
ꝛ merita ſupplicū excedis ꝛ
uota effūde ſup nos miam
tuā ut dimittas q̄ ꝯ́cia me
tuit ꝛ additias qď oīo ñ ꝓ
ſumit. Per

In illo t. Exiens ieſus
de finibꝫ tyri ueīt ꝑ
ſydonē ad mare galilee inť
medios fines de capoleos.
Et R̸

Vigilāť ituendū eſt qď
uoce dñi ad ꝓphāȝ dř
Ut pri⁹ ei⁹ ſmones audiat ꝛ
poſtmōȝ loq̄tur. Audimus
eiȝ v̓ba dei ſi facimus ꝛ tūc
ea proximis recte loq̄mur
cū prius ipı facim⁹.

QUod bñ marcus eu-
uāgeliſta cōfirmat cū
factū dñi miraculuȝ narrat
dicens. Adducūt ei ſurdū et
mutuȝ ꝛ depcabantur eum
ut iponeret illi manū. Cu⁹
ordineȝ curatiōis inſinuat
ſubdens.

MIſit digitoſ ſuos i au
riculas expuēſq; teti
git linguā eius. ꝛ ſuſpitiens
in celū igemuit ꝛ ait illi. E
phetha qď eſt apperire. Et
ſtatiȝ apperte ſūt aures ei⁹
ꝛ ſolutum eſt uiculū lingue
eius et loquebatur recte.

¶ Dū trāſiret dn̄s p medios fines tyri: ſurdos fe cit audire ⁊ mutos loq̄.

¶ Bn̄ oīa fecit. ſurdos fecit audire ⁊ mutos loq̄.

Spēs ⁊ miſericors

Deꝰ de cuius munere uenit. ut tibi a fidelibꝫ tuis digne ⁊ laudabilr̄ ſuiatur: tribue q̄s nobis: ut ad ꝓmiſ ſiones tuas ſin̄ off. ſio. cur ramus Per.

In ill. t. o. ie. d. ſuis Beā oculi q̄ uident q̄ uos uide tis. Dico eñ uobis q̄ mlt̄i pphē ⁊ reges uolue rūt uidere q̄ uos uidetis et n̄ uiderūt. Et R̄.

In lectiōe hac exponit̄ hi q̄ legis ꝑiti uident̄ q̄ ūba legis tenent et uī legis ignorāt. Et ex ipo primo legis caplo docꝫ eſſe legis ignaros prophetas probans q̄ i principio ſta ti lex ⁊ p̄rēs ⁊ filiū ꝑdicaue rit. icarnatiōis dn̄ice ānūcia uerit ſacramētū dicēs. Dili ges dn̄z deū tuū ⁊ ꝓximuz tuuz ſicut te ipſ

Unde dn̄s ait ad legis peritu. hoc fac: ⁊ ui ues At ille q̄ſi neſciret pro ximū ſuū: q̄ı i xp̄ꝫ nō crede bat: r̄ndit. Quis eſt meus ꝓximus. Ita q̄ xp̄m neſcit neſcit ⁊ legez: Quō eī pōt ſcire legē: cū ueritatē igno rat: cum lex annunciet ue ritatem

Homo q̄daꝫ ex ierl̄m diſcēdebat i hyricho. Ut eū locū q̄ propoſitus ē nobis planꝰ poſſimus ab ſoluere: ueterez ciuitatis hy ericho repetamus hyſtoriā Meminimus itaqꝫ q̄ hye richo: ſicut legimus i libro q̄ iſcribit̄ ieſunaue magna ciuitas fuit. muralibꝰ ſcepta parietibꝫ q̄ nō ferro puia n̄ arieti poſſit eſſe penetrabi lis ¶ Magiſter q̄d faciendo uitaꝫ eternaꝫ poſ ſidebo. At ille dixit ad eum

in lege qd ſcriptum eſt: quo legis: Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo. al.

Homo qdā deſcēdebat ab ierl'm i hyerico: & incidit i latrones: q etiā deſpoliauerūt eū: & plagis ipoſitis abierūt ſemiuiuo relicto.

Omnipotens ſemp eterne deus da nobis fidei ſpei & caritatis augumentum. & ut mereamur aſſequi qd promittis. fac nos amare qd precipis. Per.

In illo t. Cū iret ieſus in ierl'm trāſibat per mediā ſamariā & galileam. Et reliqua.

Ecce leproſis quos dominus mūdauit cū ait ite oſtendite uos ſacerdotibus. querī pōt cur ad ſacerdotes eos miſerit: ut cū irēt mūdarētur. Nullum eius eorum quibus corporalia beneficia preſtitit inuenitur miſiſſe ad ſacerdotes niſi leproſos.

Nam & illū mundauit a lepra. cui dixit. Uade oſtende te ſacerdoti. & offer pro te ſacrificiū qd precepit moyſes i teſtimoniū illis. Querēdū ē igitur qd ipa lepra ſignificet. Nō eī ſanati. ſz mundati dicunt q ea caruerūt.

Coloris quippe uitiū eſt nō ualitudis aut integritatis ſenſuū atz membrorum Leproſi igitur nō abſurde itelligunt. q ſciam uere fidei nō hñtes. uarias doctrinas profitent erroris. Nulla porro falſa doctrina ē q̄ nō aliq uera intermiſceat.

Cū trāſiret ieſus quoddam caſtellū occurrerūt ei decem uiri leproſi. q ſteterūt a lōge & leuauerūt uoces dicentes. ieſu preceptor miſerere nri.

Unus āt ex illis ut uidit quia mundatus eſt regreſſus eſt cum magna uoce magnificans dm̄. al.

Cuſtodi dñe qs eccāz

tuā ꝓpiciatiōe ꝑpetua. ⁊ q̄r ſine te labit̄ humana mor-
talitas. tuis ſemꝑ auxilijs ⁊ abſtrahat̄ a noxijs ⁊ ad ſa-
lutaria dirigat̄. p.

IN ill̄. tp̄e. Dixit ieſus diſ. ſuis. Nemo pōt duobus dn̄is ſuire Et R̄.

NOlite ſoliciti eſſe: aīe ur̄e q̄d māducetis neqȝ corpori ur̄o q̄d induamini Nōne aīa pluſq̄ȝ eſca ⁊ cor-
pus pluſq̄ȝ veſtimētū. Nihil eſt mortalius ad faciendaȝ fideȝ oīa credētib⁹ a dō poſ-
ſe cōferri. quā ꝙ aerens ille ſp̄s uitale collegiū aīe cor-
poriſqȝ contubernio federatuȝ ſine nr̄o labore ꝑpetim nec ſalutaris deficit uſus a-
limenti niſi cum uenerit ſu-
prema dies moriēdi.

CUm igr̄ aīa indumētō corporiſ ueſtiatur. ut uigore aīe corpus animet̄. Abſurduȝ eſt ut uictus no-
bis copiam ꝓe futuram de-
putentis: q̄ uiuendi iugem ſubſtātiaȝ ꝯſequamur. Cō-
ſiderate inq̄t uolatilia celi.

MAgnū ſane ⁊ aptū ꝙ fide ſumam⁹ exēplū. Nā ſi uolatilia ce-
li: q̄bꝫ nullū exercitiū cultio-
nis: nullus de meſſiū fecūdi-
tate ꝓuentus eſt. tn̄ deficiētē ꝓuidentia diuina largitur alimoniaȝ. Uere ē cāȝ iopie nr̄e auariciaȝ uideri.

Nolite ſoliciti eſſe dicentes q̄d mādncabimus: aut q̄d bibemus: ſcit ei p̄r ur̄ cele-
ſtis: q̄d uobis neceſſe ſit al̄.

Querite primuȝ regnuȝ dei ⁊ iuſticiaȝ eius. ⁊ hec oīa adicient̄ uobis al̄.

ECcl'aȝ tuā q̄s dn̄e miſeratio conti-
nuata mundet ⁊ muniat et quia ſine te non poteſt ſal-
ua conſiſtere: tuo ſemꝑ mu-
nere gubernetur p.

IN illo tp̄r ibat ieſus i ciuitateȝ q̄ uocatur

naym ⁊ ibāt cū eo diſcipuli eiꝰ ⁊ turba copioſa. Et. ℟.

De iuuene illo reſuſcitato gauiſa ē mr̄ uidua: d hoībus quottidie reſuſcitatis i ſp̄ı. gaudet mr̄ eccl̄a. Ille quidez mortuus erat corpore. illi āt mente. Illius mors uiſibil' uiſibil' plangebat: illoꝝ mors iuiſibilis alibi nec querebat nec uidebat.

Queſiuit ille q̄ nouerat mortuos. ille ſol's nouerat mortuos q̄ poterat facer̄ uiuos. Niſi ei ad mortuos ueniſſet ſuſcitandos: apl's non diceret. Surge q̄ dormiſ. ⁊ exurge a mortuiſ ⁊ illuminabit te xp̄s.

Dormientez audis cū dicit. Surge qui dormis ſed mortuum intell ge cum audis: ⁊ exurge a mortuis. Dicti ſunt ſepe dormientes morientes uiſibiliter: ⁊ plane omnes ei qui pōt excitare dormiunt.

Ibat ieſus in ciuitatez que uocatur naym. ⁊ ecce defūctus efferebat filius unicus mr̄is ſue. ¶ Propheta magnus ſurrexit ī nobis ⁊ q̄a ds̄ uiſitauit plebē ſuaz

Tua nos q̄s dn̄e gr̄a ſemper ⁊ p̄ueniat. et ſequatur. ac bonis operibꝫ iugit̄ p̄ſtet eſſe itētos. Per.

Dn̄i. xvi. ſ. Cū intraret ieſus ī domū cuiuſdā prīcipis phariſeorum ſabbato manducare panez ⁊ ipi obceruabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum

Curat hydropicus in quo fluxus carnis exuberans. anime grauabat officia ſp̄us: extinguebat ardorē. Deiñ docet hūilitas. dū ī illo cōuiuio nuptiali appetētia loci ſup'ioris arcet.

¶ Leniṫ tn̄ ut pſuaſioīs

ueniat ad nouū iuxta illud
quod in pſ͞ di. Ethyopia
pueniet manus ei⁹ do
ET cū intrauerit ple-
nitudo gētiū: tūc oīs
iſrł ſaluuſ erit. Et ecce mu
lier q̄ ſāguis fluxū patiebat᷑
duodecī ānis acceſſit retro
ꝛ tetigit fimbriā ueſtimenti
eius. In euuāgelio b̄ꝫ lucaꝫ
ſcribit̄ ꝙ pricipis filia. xij.
ānos hīet etatis ſue.
NOta ergo ꝙ eo tpr̄e
hec mulier. i. ppł's gē
tiū cep̄ egrotare: quo gen⁹
credidit iudeoꝝ. Niſi eiꝫ ex
cōparatione v̄tutū uitiū n̄
oñd᷑. Hec āt mulier ſan-
guine ꝛ oēs: nō in urbe. nō
in domo acceſſit ad dn̄ꝫ q̄
iuſta legē ab urbibꝫ exclud
bat᷑. ſꝫ in itinere ābulante
dn̄o. ut dn̄ pgeret ad illam
alia curaret.
Dicebat eñ itra ſe. ſi tetige
ro fibriā ueſtimēti ei⁹ ſalua
cro. ¶ At ieſus duer
ſus ꝛ uidēs eā dix̄. ɔfid filia
fides tua te ſaluā fecit all'a
EXcita q̄s dn̄e tuoꝝ fi
deliū uolūtates. ut di
uini opis fructū ꝓpēſius ex
eq̄ꝫtes pietatis tue remedia
maiora pcipiāt. per.
IN ilł. tpr̄ dix̄ ie. d ſ.
Cū uideritis abomi-
natiōeꝫ dſolatiōis. q̄ dcā ē
a daniele ꝓphā ſtāre ī loco
ſcō ſuo. Et R̷
QUādo ad itelli
gētiā ꝓuocam᷑. miſti
cū mōſtrat᷑ qd̄ dcꝫ eſt. Et le
gim⁹ i daniele hoc mō. In
dimidio obdomadis auferet᷑
ſacrificiū meū ꝛ libamia. et
ī teplo deſolatiōis abomīa
tio erit uſꝫ ad ɔſumationeꝫ
tpr̄is ꝛ ɔſumatio dabit᷑ ſup
ſolitudinem
DE hoc ꝛ apł's loquit᷑
ꝙ hō iniq̄tatis ꝛ ad-
uerſarius eleuādus ſit ɔ̄ oē
qd̄ dr̄ ds āt qd̄ colit᷑: ita ut
audeat ſtare in templo dei
oſtēdere ꝙ ipſe ſit ds. Cui⁹

BIBLIOTHÈQUE SAINTE GENEVIÈVE SG

aduentus ſm operationem
ſathane deſtruet eos et ad
ſolitudinez rediget eos qui
P ſe ſuſcepint. Lo ix.
Oteſt āt ſimpl'r d̄ an
tixp̄o accipi. aut d̄ ymagie
ceſaris quaz pilatus poſuit
i teplō. aut de adriāi eqſtri
ſtatua q̄ i ip̄o ſcō ſcōꝝ loco
uſꝫ i pn̄tez diē ſtetit. Abo-
minatio ſꝫ ueterē ſcripturā
idoloꝝ ſuitus nūcupat᷑. Et
idcirco add.r deſolatiois. q̄
d̄ſolatio i teplo d̄ſolato atꝫ
d̄ſtructio poita ē. Ad bn̄ ā.
Cū uideritis aboiatiōeꝫ de
ſolatiōis q̄ dcā ē adaniele p
phā ſtāte i loco ſcō. q̄ legit
itelligit. Ad. M. ā. Amē di
co uobis q2 n̄ p̄tbit gn̄atio
hec donec oia f āt. celū ꝛ tra
trāſibūt: v̄ba āt mia n̄ pteri
būt dic dn̄s. Sciē q̄. oms
hyſtorie q̄ i kl' a mutāt Si
fuerit kl'e q. iij. ul' iiij. feria
ponunt' ē p̄cedēt dn̄ica. Si
fuerit. ... fe. ul' ſabbō in
ſeqn̄ti dn̄ice ponut'. Sabbō
primo i kl' augu. ad M. ā.
Sapia edificauit ſibi domū
excidit colūnas. vij. ſubdi-
dit ſibi gētes ſupboꝝ ꝛ ſub
limiū colla p̄pria v̄tute cal
cauit. Dn̄ica i kl' augi po
nūt' libri ſalomois. ē pabo
le eccliaſtes ſapia. ꝛ ecclaſti
cus ꝛ legit' ... ea uſꝫ ad kl'
ſeptēbris. Incipiūt. pabole
P ſalomōis. Lectio i.
Arabole ſalomois filij
dd regis iſrl': ad ſciēdā ſapi
ētiā ꝛ diſcipliaꝫ ad itelligēdā
v̄ba prudētie ſuſcipiēdam
erudiciōeꝫ doctrine. iuſtitiaꝫ
ꝛ iudiciū ꝛ eq̄tatē ut det p
uul' aſtucia ꝛ adoleſcentulis
ſcia ꝛ itellectus. R. In prin
cipio d̄s an̄q̄ꝫ terrā faceret
priuſq̄ꝫ abyſſos ɔſtitueret.
priuſq̄ꝫ p̄duceret fōtes aq̄ꝝ
an̄q̄ꝫ mōtes collocaret. An
oēs colles gn̄auit me dn̄s.
V. Qn̄ p̄parabat celos ade
ram cum eo cuncta compo
I nens. An̄ oms. Lo q.
Udiēs ſapiēs ſapiēs ert

ſuſcipere infirmitates nr̄as
⁊ ſua nobis ↄferre remedia
ſanitatis: q̄ꝛ medicus q̄ nō
cōfert ſanitates curaꝛ neſcit

¶ Dixit dn̄s parali
tico: confide fili: remittun
tur tibi peccata tua.

¶ Tulit ergo paraliticus
lectū ſuū i quo iacebat ma
gnificans deū: ⁊ oīs plebs
ut uidit dedit laudem deo.

Spū̄s ⁊ miſericors deus
uniuerſa nobiſ aduer
ſantia ꝓpiciatus exclude: ut
mēte ⁊ corpore pariꝭ expe
diti. que tua ſūt liberis mē
tibꝫ exeq̄mur. p

In ill. t. Loquebaꝭ ie
ſus pricipibꝰ ſacerdo
tū ꝑabolā hāc: Simile fc̄m eſt
regnū celoꝝ. hoī regi q̄ fec̄
nuptias filio ſuo. Et. Ꝝ.

Textū lectiōis euuāge
lice fr̄es kr̄mi uolo ſi
poſſū ſub breuitate trāſcur
rere: ut in fine eiꝰ ualeaꝫ ad

loquēdū largiꝰ uocaꝛ. Sꝫ q̄
rēdū prius ē. an hec ap̄ ma
theū ip̄a ſit lectio q̄ ap̄ lucā
ſub appellatōe cene dſcribiꝭ

Et q̄d ſūt nōnulla
q̄ ſibi diſſona uidenꝭ
eſſe q̄ꝛ hic prādium: illic ce
na memoraꝭ. Hic q̄ ad nu
ptias nō digniſ ueſtibus in
trauit repulſus eſt. illic nlꝭ
intraſſe oīꝫ q̄. repulſus eſſe
ꝓhibeatur.

Qua ex re recte colligiꝭ
q̄ꝛ ⁊ hic ꝑ nuptias p̄
ſens eccl̄a. ⁊ illic ꝑ cenā eꝭ
num ⁊ ultimū cōuiuiū deſi
gnatur. Qꝛ in hac nōnulli
exituri ītrant: ⁊ ad illud q̄s
q̄s ſemel intrauerit: ultꝭius
non exibit. ¶ Dicite
inuitatis ecce prandiū meū
paraui uenite ad nuptias alꝭ

¶ Intrauit āt rex ut
uideret diſcumbētes ⁊ uidit
ibi homīeꝫ nō ueſtitū ueſte
nuptiali: ⁊ ait illi. amice quō
hic intraſti nō hn̄s ueſte nu
ptialē.

Margire q̄s dñe fideli
bus tuis idulgentiaȝ
placatus ⁊ pacē. ut pariter
ab oibȝ mūdent offenſis ⁊
ſecura tibi mēte deſeruiant

In il. t. Erat
q̄dā regulus cuiꝰ filiꝰ
in firmabat capharnaū Et
rel.

Lectio ſancti euuāge
lij quā mō frēs audi
ſtis expoſitiōe nō indiget.
Sȝ ne hanc tacite p̄teriſſe
uideanī. exoiādo potiuſq̄ȝ
exponendo in ea aliq̄d loq̄
mur. Hoc āt nobis ſolūmō
ꝺ expoſicione uideo eſſe re
q̄randū curis q̄ ad ſalutem
petendam uenerat audiuit.
Niſi ſigna ⁊ prodigia uide
ritis nō credetis.

Qui autem ſalutem
querebat filio. pcul
dubio credebat. Neq̄ȝ ab
eo querere ſalutem. quem
non crederet ſaluatorem.
Quere ergo ei dicitur. niſi
ſigna ⁊ prodigia uideritis.
nō credetis. Qui ante cre
didit q̄ȝ ſignuȝ uideret. Sȝ
mementote quod petiit. et
apperite cognoſcetis q̄ in
fide dubitauit.

Popoſcit nanq̄ȝ ut de
ſcenderet ⁊ ſanaret fi
liuȝ eius. Corporalē ergo
p̄ñtiaȝ dñi querebat q̄ per
ſpūȝ nuſq̄ȝ deerat. Minus
itaq̄ȝ in illo credidit. quem
nō putauit poſſe ſalute dare
niſi p̄ñs eſſet ⁊ corpore.

¶ Erat q̄dē regulus cu
ius filius ifirmabat caphar
naū. hic cū audiret q̄ ieſus
ueniret i galileā rogabat eū
ut ſanaret filiū eiꝰ.
Cognouit āt pr̄ q̄ illa ho
ra erat in q̄ dx̄ ieſus filius
tuus uiuit. ⁊ credidit ipſe et
domus eiꝰ tota.

Familiā tuā q̄s
dñe ↄtinua pietate cu
ſtodi ut a ↄctis aduerſitati
bȝ te ptegēte ſit libera. ⁊ in
bonis actibꝰ tuo noī ſit deuo
ta. per.

IN illo. t. d. ie. d. ſ. parabo
lam hanc Simile ē regnū ce
loꝝ hoī regi q̄ uoluit rōnes
ponē cū ſuis ſuis. Et ℟.

NArrauit dn̄s ſimilitudinē
terribilē qz ſile ē regnū
celoꝝ hoī regi q̄ poſuit rōē
cū ſuis ſuis cū q̄bꝫ inuēit de
bitorē. x. milia talētoꝝ. Et
cū iuſſiſſꝫ ut oīa q̄ hebat ꝛ
oīs ei⁹ familia ꝛ ipē uēderet
ꝛ debitū ſolueret aduolut⁹
genib⁹ dn̄i ſui rogabat eū dil
latiōez ꝛ meruit remiſſiōez
Ibi⁹ eſt ei dn̄s ei⁹
ſic audiuim⁹ ꝛ oē dbi
tū dimiſit illi. At ille debito
liber ſꝫ in q̄tatis ſu⁹ poſtq̄
egreſſus ē a facie dn̄i ſui in
uēit et ipē dbitorē ſuū q̄ de
bebat n̄. x. M. talētoꝝ q̄tū
ip̄⁹ dbitū fuit. ſꝫ. c. dnarios
cep ſuffacaī eū trahē ꝛ dice
re: Redde qđ debes.
ET ille rogabat ꝯſuū
ſicut ꝛ ipē rogāuerat
dn̄ꝫ ſuū. ſꝫ n̄ talē iſte ꝯſuū
inuēit q̄lē ille dn̄ꝫ. Nō ſoluꝫ
illi remittē dbitū uoluit. ſed
nec dillatiōez ddit Cōtortū
rapiebat ad ſolutiōez. iā de
bito dn̄ico liber.
D. x. āt dn̄s ſuo redde qđ
dbes. pcideſ āt ſu⁹ ille roga
bat eū dicēs patiēciā habe ī
me. ꝛ oīa reddā tibi.
¶ Serue neq̄ oē debitum
dimiſi tibi qm̄ rogaſti me.
nōne ergo oportuit ꝛ te m
ſeri ꝯſui tui. ſicut ꝛ ego tu
miſertus ſū al.
DE⁹ refugiū
nr̄ꝫ ꝛ vi⁹ adſto pijs
eccl'e tue p̄cibꝫ auctor ipſi
pietatis ꝛ p̄ta ut qđ fidel's
petim⁹ efficacit̄ ꝯſeq̄mur. p.
IN il. t. abeūtes
phiſei ꝯſiliū inierūt ut
ieſū caperēt ſ̄mone. Et ℟.

OMnis malitia ꝯfundi
tur aliquotiēs ratiōe
ſitatis. corrigit̄ aūt nunq̄
maxīe eoꝝ q̄ ꝓpoſito malo
ꝛ non ignorantia peccant.

Ecce ei3 ſacerdotes poſtq̄3 trere nō potuerūt dn̄3 dicentes i qua poteſtate hoc facis: poſtq̄3 pabolaꝝ dn̄e cōſtricti ſuo iuditio ipi ſe reos fecerūt. dicētes malos male pdet. Nemie dāte teſtiou3 ꝯ eos niſi ꝯſcia ſola. Nōq̄d cōpeſcuit eos timoꝛ peccati Nūquid compeſcuit eos libertatis cōſideratio:

SEd quid abierunt et conſilium acceperūt: ut caperent eum in ſmone Quanadmodum ſi aliquis claudere uoluerit aque currentis meatum. Si una ex parte excluſa fuerit aqua: uiolentia aliunde ſibi ſemitam rumpet. Sic ꝛ eorum malignitas ex una pte conſuſa: aliū ſibi aditū adiueit.

SIcut ei nō pōt fieri ut lig͂ mittendo extigas ignē: ſic nō pōt fieri ut dnē3 redendo placeas malꝰ hoib3. Et ſicut ignis q̄3to magis ligna ſuſcipit i maiorē flāmā erigiť. ſic animus malus q̄3to magis ueritatē audierit tāto amplꝰ in maliciā excitať.

Magiſter ſcimꝰ qr uerax es ꝛ uiā dei i ueritate doces alꝛ.

Redite ergo que ſūt ceſaris ceſari: ꝛ q ſūt dei deo alꝛ.

ABſolue q̄s dn̄e tuoꝝ delicta pplo ut a peccatoꝝ nr̄oꝝ nexibꝰ q̄ p nr̄a fragilitate ꝯtraximꝰ tua benignitate liberemꝰ. p

IN illꝰ tp̄e. Loquēte ieſu ad turbas: ecce princeps unꝰ acceſſit: ꝛ adorauit eū dicēs. Dn̄e filia mea mō defūcta eſt

OCtauū ſignum eſt in quo princeps poſtulat ſuſcitari filiā ſuā: nolens de miſterio uere circūciſionis excludi. S3 ſubītrauit mulier ſanguine fluens: et octauo ſanaſ loco. ut principis filia d hoc excluſa nuō

humilitas a ſpitatā coherēti onis excluderet rō ꝑficeret ad pſuaſiōis effm̄: ⁊ corre-ptio em̄daret effectu. Huic q̄ſi prio lim̄e hūanitatiſ co pulaſ. q̄ ita dñice ſn̄e diffi-nitiōe diſtiguit ſi in paupes ⁊ debiles ɔferat.

Nā hoſpitale eſſe re-muneraturus eſſe ē auaricie. Poſtremo quaſi e merite militie ultro ɔtēnen-bāꝝ ſtipēdiū ꝑſcribit facul tatū: ꝗ neq; ille q̄ ſtudijs i tent⁹ īterioribꝫ poſſeſſiones ſibi terrenas coemit regnū celoꝝ poſſit adipiſci: cū dn̄ſ dicat. Uēde oīa tua. ⁊ ſeq̄re me: ¶ Cū itraret ieſus in domū cuiuſdā principis phariſeoꝝ ſabbō mādŭcare panē ⁊ ecce hō q̄dā hydro picus erat añ illū: ipſe uero apprehēſū ſanauit eum: ca dimiſit. ¶ Cū uoca tus fueris ad nuptias recū be in nouiſſimo loco: ut di cat tibe q̄ te īuitauit amice aſcende ſuperius et erit tibi glīa corā ſimul diſcumbētibꝫ aſ.

Tua q̄s dn̄e pplō tuo dyabolica uitare cō tagia: ⁊ te ſolū dn̄ pura mē te ſectari. Per

In illo tpr̄. Acceſſert ad ieſuꝫ phariſei ⁊ in terrogauit eū unus ex eis le gis doctoꝛ tēptā ꝫ eū. Et rl̄

Conuenert̄ ut multi-tudine uincerēt queꝫ rōe ſupare nō poterant. A ueritate nudos ſe eſſe pfeſſi ſunt q̄ multitudīe ſe arma-uert̄. Dicebāt ei ap̄ ſe: un⁹ loquat̄ pro oibꝫ: ⁊ om̄es lo quebamur p unū: ut ſi un⁹ uicerit om̄s uiciſſe uideam̄ Si āt uictus fuerit ſolus ui deatuꝛ confuſus.

O phariſei q̄ pp hoīes oīa cogitatis: ⁊ pecca tū facitis. Primuꝫ q̄dē uei entes cū uno uincendi eſtis p unū. Tūc poite ꝗ in uno

hoīe uicto: non intellgunt uos eſſe uictos. Nōne ꝯcie uře ſētiēt ſe eſſe ꝯfuſas.

Neuis ei ē ꝯſolatio q̄ i ſe ipo ꝯfuſus eſt. qꝛ ab aliis ignorat. Introgauit ieſuz unus ex phiſeis legis doctoꝛ tēptās eū. Magiſter qd eſt mādatuz magnū i lege. Magiſtrū uocat cuiꝰ nō uľt eſſe diſcipľs.

Magiſter qd eſt mādatuz magnū i lege: ait illi ieſus. Diliges dn̄z dū tuuz ex toto corde tuo alľa.

Quid uobis uidetur de xpo cuius filius ē: dicūt ei oms dauid. Dicit ei ieſuſ Qūo dauid i ſpū uocat eū dn̄z dicens. Dixit dn̄s dn̄o meo ſede adextris meis

Dirigat corda nr̄a q̄s dn̄e tue mi[ſer]ationis operatio qꝛ tibi ſine te placere nō poſſumus. Per

In illo tpi Aſcendēs ieſus in nauiculā trāſfretauit ꝛ uēit in ciuitutez ſuaz. Et. R̸.

Ipm̄ in humanis actibuſ diuina geſiſſe miſteria ꝛ in rebꝫ uiſibilibus iuiſibilia exercuiſſe negotia lectio hodierna mōſtrauit. Aſcendit inq̄t in nauiculā: ꝛ tranſfretauit ꝛ uenit in ciuitatem ſuam.

Nonne ipē eſt q̄ fugatis fluctibus maris pfunda nudauit: ut iſiľ ticus ppľs inť ſtupētes nudas ſicco ueſtiglo uelut motiū ꝯcaua trāſiret. Nōne ipē eſt q̄ petri pedibꝫ marinos uertices inclinauit: ut iter liq̄dū humanis greſſibus ſoliduz pberet obſequiuz

Et qd eſt qd ipē ſibi ſic maris denegat ſuitutem: ut breuiſſimi laci trāſitū ſub mercede nautica trāſfretaret: Aſcendit inq̄t in nauicľaz ꝛ trāſfretauit. Et q̄d miꝝ frēs: Xp̄s uēit

ꝛ intelligens gubernacula
poſſidebit. Animaduertet pa-
rabolā: ꝛ interpretatiōez. uer
ba ſapiētū ꝛ enigmata eoꝝ
Timor dn̄i iniciū ē ſapiētie
Sapiaz atꝫ doctrinā ſtulti
deſpiciūt. ¶ Gyꝝ celi cir-
cuiui ſola. ꝛ i flumib⁹ maris
ābulaui i oī gēte ꝛ i oī pplo
primatū tenui. Supboꝝ et
ſublimiū colla ppria ỽtute
calcaui. ¶ Ego i altiſſ mis
bito ꝛ thron⁹ ms i columna
nubis. Supbo.

Audi fili mi diſciplinaz
pr̄is tui: ꝛ ne dimittas legē
mr̄is tue. ut addat grā capi
ti tuo. ꝛ torqs collo tuo. Fi
li mi ſi te lactauerit pccōres
ne acqeſcat eis. ¶ Emitte
dn̄e ſapiaz de ſede magni
tudinis tue ut mecuz ſit. et
mecū laboret. Ut ſciam qd
acceptū ſit corā te oi tpr̄e
Da mihi dn̄e ſediū tuaruz
aſſiſtricez ſapiaz. Ut

Si dixerit ueni nobiſcū i
ſidiemur ſanguini ab
ſcōdam⁹ tēdiclas ꝫ in fontē
fruſtra Deglutiam⁹ eū ſicut
infernus uiuentē. ꝛ integrū
quaſi deſcēdētem in lacum
omnem precioſaz ſubſtātiā
reperiem⁹. Implebimus do
mos nr̄as ſpolijs. ſortē mit
te nobiſcū. marſupiū unuz
ſit oīuz nr̄uz. fili mi ne ābu
les cū eis. Prohibe pedem
tuuz a ſemitis eoꝝ. Pedes
eiꝫ illoꝝ ad malum currūt
ꝛ feſtināt ut effūdant ſan-
guinē. ¶ Da mihi domie
ſediū tuarum aſſiſtricez ſa-
piaz ꝛ noli me reprobare a
pueris tuis Quoniaz ſeruꝰ
tuus ſum ego ꝛ filius ancil
le tue. ¶ Mitte illā d ſede
magnitudis tue. ut mecuz
ſit. ꝛ mecū laboret. Qm̄.

FRuſtra autē
iacitur rethe ante o-
culos pennatoruz. Ipi quo
qꝫ contra ſanguinem ſuum
inſidiantur. ꝛ moliunt frau
des contra animas ſuas.
Sic ſemite omnis iniqui.

aĩas poſſidencium rapiunt
Sapĩa foris pdicat in pla-
teis dat uocẽ ſuã. ¶ Initiũ
ſapie timor dñi. Intellectus
bonus oib⁹ faciẽtibꝫ eũ lau
datio ei⁹ manet i ſecl'ꝫ ſecl'i
¶ Dilectio illius cuſtodia
legũ eſt. qr ois ſapĩa timor
dñi. Intellectus
IN capite turbarum
clamitat i foribꝫ por
taꝝ urbis pfert uerba ſua
dicẽs. Uſquequo paruuli di
ligitis ifantiã: et ſtulti ea q̃
ſibi ſũt noxia cupiũt: ⁊ ipru
dẽtes odiũt ſciaꝫ. Cõuerti-
mini ad correctionẽ meaꝫ.
En pferaꝫ uobis ſpũꝫ meũ
⁊ oñdã ṽba mĩa: qr uocaui
⁊ renuiſtis: extendi manum
meã ⁊ nõ fuit q̃ aſpiceret.
¶ Uerbũ iniquũ ⁊ doloſũ
lõge fac a me dñe Diuitias
⁊ pauptates ne dederis m̃
dñe: ſꝫ tãtuꝫ uictui meo tri
bue neceſſaria. ¶ Duo ro
gaui te ne deneges m̃ añq̃
moriar. Diuitias ¶ Dñe
pr̃ ⁊ d̃s uitẽ mee ne d̃reli-
quas me in cogitatu mali-
gno extollẽtiã ocl'oꝝ meoꝝ
ne d̃deris mihi: ⁊ deſideriũ
malignuꝫ auerte a me dñe
aufer a me concupiſcentiaꝫ
Et aĩo irreuerenti. ⁊ infru-
nito ne tradas me dñe.
Ne derelinquas me dñe ne
aſcreſcãt ignorãtie mee: et
multiplicent̃ delicta mĩa Et
aĩo. ¶ Ne dereliquas me
dñe pr̃ ⁊ dñator uite mee.
ut non corruã in conſpectu
aduerſarioꝝ meoꝝ. Ne gau
deat de me inimicus meus
¶ Apphẽnte arma ⁊ ſcutũ
⁊ exurge in adiutoriuꝫ m̃.
Ne gau. ¶ Magna ei ſũt
iudicia tua dñe: ⁊ iennarra
bilia uerba tua Magnifica
ſti ppl'm tuũ ⁊ honoraſti.
Tranſtuliſti illos mare ru
brum: ⁊ trãſuexiſti eos per
aquam nimiam. Magnifi.
¶ Que ſũt i corde hoĩum
oculi tui uidẽt dñe: ⁊ i libro
tuo oĩa ſcribunt̃. Hõ uidet

in facie. ds ãt in corde
Oia ei corda ſcrutať ds. et
uniuerſas mentiũ cogitãtes
itelligit. Ho̅. ui. ¶ Prebe
fili cor tuũ m̄. ⁊ oculi tui ui
as meas cuſtodiãt. Ut addať
gra capiti tuo. ¶ Attende
fili mi ſapiaz meaz. ⁊ ad e-
loquiuz meũ inclina aurem
tuã. Ut adda

¶ Egp in
altiſſimis hito ⁊ thron⁹ m̄s
in columna nubis. ¶ Ois
ſapia a dño deo eſt. et cum
illo fuit ſemp et añ euũ.
ſapia clamitat in plateis.
ſi qs diligit ſapiam ad me
ueiat. ⁊ eaz cũ iuenerit btẽs
erit ſi tenuerit eaz. ¶ Ob
ſerua fili p̄cepta pris tui. et
ne dimittas legẽ mřis tue.
Liga eã i corde tuo iugiter
¶ Audi fili mi diſciplinam
pris tui. ⁊ ne dimittas legẽ
metris tue. ſed ſerua eã ſep
in corde tuo. ¶ Fili a iuuẽ
tute tua accipe doctrinam
meaz. uſqꝫ ad canos inue
nies ſapientiã: ¶ Dñs
poſſidebit me ab inicio uia
ruz ſuaꝝ anteqꝫ q̇cqꝫ face-
ret a principio. nec dũ erãt
abyſſi. ⁊ ego parturiebar.
qñ p̄parabat celos aderam
cũ eo iunta ꝯponẽs.

Verba ecclaſtes filij
dd. regis ierlz. Uani
tas uanitatũ dix̄ ecclaſtes.
uaĩtas uaĩtatũ ⁊ oia uaĩtas
Quid hť ãplius hõ d uniu̾
ſo labore ſuo quo laborat
ſub ſole. Generatio p̄terijt
⁊ gñatio aduenit. ťra uero
in etenum ſtat.
Oritur ſol ⁊ occidit ⁊
ad locũ ſuũ reuertiť
Ibiqꝫ renaſcẽs gyrat p me
ridiez. ⁊ flectitur ad a q̇lonẽ
luſtrãs uniuerſa i circuitu.
pgit ſps ⁊ i circlos ſuos re
uertitur. Oĩa flumĩa intrãt
mare. ⁊ mare nõ redundat
Ad locũ vñ exeũt flumina
reuertũť. ut iteꝝ fluãt.

Cuncte rex difficiles
nõ põt eas hõ expli
care ſmõe. Nõ ſaturat̃ ocu
lus uiſu: nec auris iplet̃ au
ditũ: q̃d ẽ qd fuit. ipz qd fu
tuꝝ ẽ. Quid ẽ qd fcz ẽ. ipz
qd faciẽdũ ẽ. Nihil ſub ſo
le nouu: nec ualet q̃ſq3 dice
re. ecce hoc recẽs ẽ. Iã eñ p̃
ceſſit i ſecul̃ q̃ fuerũt añ nos
Non eſt prior me
moria ſz nec eoꝝ q̃ dẽ
q̃ poſtea futura ſũt: erit re-
cordatõ ap̃ eos q̃ futuri ſũt
i nouiſſiõ. Ego eccaſtes fui
rex iſrl̃ ierl̃z: ꝛ pposui in aĩ
mo mõ q̃rere ꝛ inueſtigare
ſapiẽter d oibz q̃ ſũt ſub ſo
le. Hãc occupatiõez peſſi-
mã dedit ds filijs hoĩum. ut
occuparẽtur i ea.
Vidi q̃ fiũt cũcta ſub ſo
le. ꝛ ecce uniuerſa ua
nitas ꝛ afflictio ſp̃s. Perue
ſi difficile corrigũtur ꝛ ſtul-
toꝝ ĩfinit⁹ eſt nũs. Locutus
ſũ i cordẽ meo dicens. Ecce
magn⁹ effect⁹ ſũ: ꝛ p̃ceſſi ſa-
piẽtia oẽs q̃ fuerũt añ me i
ierl̃z. Et mẽs mã cõteplata
ẽ mlt̃a ſapienẽ: ꝛ didici.
Dediq3 cor meũ ut ſci
rẽ prudẽciã atz doc
nã erroreſq3 atz ſtl̃ticiã. Et
agnoui q, i his quoz eẽt la
bor ꝛ afflictio ſp̃s eo q, i mlt̃
ta ſapiã mlt̃a ſit idignatio.
Et q̃ addit ſciãz, addit et
laborẽz. Dixi ergo i corde
mo: uadã ꝛ affluã delicijs ꝛ
fruar bõis. Et uidi q, hoc
quoz eẽt uanitas

Diligite iuſticiã q̃ iudi
catis trã. Seruite do
mino i bõitate. ꝛ i ſimplici
tate cordis querite illũ qm̃
iuenit̃ ab his q̃ nõ tẽptant
eũ. appet ãt eis q̃ fidẽ hñt i
illũ. Peruerſe eñ cogitatões
ſeparãt a do. Probata eñ v̈
tus corripit iſipiẽtes. Qm̃
in maliuolã aĩaz ñ itroibit
ſapiã: nec habitabit in cor
pore ſubdito peccatis.
Spũs eñ ſcũs diſciplinę

effugiet fictuꝫ. ⁊ auferet ſe
a cogitatioibꝫ q̄ ſūt ſiñ itel
lectu ⁊ corripiet̄ a ſupueñien
te iniq̄tate. Benign⁹ eſt eiꝫ
ſpus ſapie. ⁊ non liberabit
maledictū alabijs ſuis qm̄
renū eius teſtis ē d̄s. ⁊ cor
dis illius ſcrutator eſt uer⁹
⁊ lingue eius auditor

Spūs dn̄i repleuit or
beꝫ trarꝝ ⁊ hoc qd̄ cō
tinꝫ oīa ſciaꝫ hꝫ uocis. Pro
pt̄ hoc q̄ loq̄t̄ iniqua n̄ po
tes latere nec p̄teriet illum
corripiēs iudiciū. In cogita
tionibus ei ipij erit interro
gatio. Sermonū āt illi⁹ au
ditio ad deū ueiet. ⁊ ad cor
rectiōeꝫ iniq̄tatū illius. qm̄
auris zeli audit oīa ⁊ tumſt
tus murmurationū non ab
ſcondet̄

Cuſtodite ergo uos a
murmuratiōe que ni
hil prodeſt: et detractione.
Parcite lingue qm̄ ſermo
obſcurus in uacuum nō ibit.
Os āt qd̄ mētit̄ occidit aiaꝫ

Nolite zelare mortē i erro
reꝫ uite ur̄e. Neqꝫ acq̄ratis
pditiōeꝫ in. opibꝫ manuuꝫ
ur̄ar̄. qm̄ d̄s nō fec̄ morteꝫ
nec letat̄ i pditōe uiuoꝝ

CReauit ei d̄s ut eſſēt
oīa et ſanabiles fecit
natiōes orbis trarꝝ. Nō ē eiꝫ
eſt in illis medicamētū exter
minij nec īferoꝝ regnū i t̄
ra. iuſticia ei ppetua eſt et i
mortalis. Iniuſticia autem
mortis acquiſitio

Impij āt manib⁹ ⁊ uer
bis accerſierūt illā et
extimātes illā amicā defluxe-
rūt. ⁊ ſponſiōes poſuerūt ad
illā. qm̄ morte digni ſūt. q̄
ſūt ex pte illi⁹. Dixerūt eniꝫ
ipij ap̄ ſe nō recte cogitātes
Exiguū ⁊ cū tedio ē tps ui
te nr̄e ⁊ n̄ eſt īfrigeriū i fine
hois

Omīs ſapia a
domino deo eſt. ⁊ cū
illo fuit ſemper. ⁊ eſt ante
euum. Arenam maris. et
pluuie guttas. et dies ſeculi

quis dinumerauit. Altitu-
dinē celi: ⁊ latitudinez t̄re.
⁊ profūdū abyſſi q̄s dimē
ſus ē. Sapiāz dei p̄cedentē
oīa q̄s inueſtigauit. Prioꝛ
oīuz creata ē ſapiā: ⁊ itelle-
ctus prudētie ab euo.

FOns ſapie v̄bū dei i
excelſis: ⁊ igreſſus il
lius mādata et̄na. Radix ſa
piētie cui reuellata ē ⁊ aſtu
cias illi⁹ q̄s agnouit. Diſci
plina ſapie cui reuellata eſt
⁊ manifeſtata ⁊ multiplica
tionez igreſſus illi⁹ q̄s intel
lexit. Unus ē oīpotēs crea
tor oīuz altiſſimus: rex po
tēs ⁊ metuēd⁹ nimis ſedēs
ſup thronū illi⁹ ⁊ dn̄ans d̄s.

IPſe creauit illā i
ſp̄u ſcō ⁊ uidit ⁊ dinu
merauit ⁊ mēſus ē ⁊ effudit
illā ſup oīa opera ſua ⁊ ſup
omēz carnē. Et ſm̄ donuz
ſuū p̄bet illā diligētibus ſe
Timoꝛ dn̄i gl̄a ⁊ gl̄atio: ⁊
letitia ⁊ corona exultatiōis

TImoꝛ dn̄i dele
ctabit coꝛ: ⁊ dabit letitiā ⁊
gaudiū ⁊ lōgitudiē dierū.
Timēti dn̄z bn̄ erit i extris
⁊ i die defūctiōis ſue bn̄di-
cet. Delectio dei honorabil'
ſapiā. Quibꝫ aūt appuerit
in uiſu diligūt eā i uiſiōe et
i agnitiōe magnaliū ſuoꝝ.

INitium ſapie
timoꝛ domini et cuꝫ
fidelibus in uulua concrea-
tus eſt ⁊ electis feminis gra-
ditur. ⁊ cuꝫ iuſtis ⁊ fidelibꝫ
agnoſcit'. Timoꝛ dn̄i ſciētie
religioſitas. Religioſitas cu
ſtodiet ⁊ iuſtificabit coꝛ io-
cunditatem atq; gaudium
dabit.

TImēti dn̄z bn̄ erit ⁊ i
diebꝫ cōſumatiōis illius be
nedicet'. Plenitudo ſapiētie
timere deuz: ⁊ plenitudo a
fructibus illius eſt. Omnez
domū illius iplebit a gn̄ati
oīb⁹ ⁊ receptac'la a theſauriſ
illi⁹. Corōa ſapie timoꝛ dn̄i
replēs pacē ⁊ ſalutis fructū
⁊ uidit ⁊ dinumerauit eaſ.

Sabbō pͥo kl'is ſeptēbꝛiſ
Ad M̄ ā. **Cū audiſſʒ Job nūtiorū v̄ba ſuſtinuit patiēter et ait: ſi bona ſuſcepimꝰ de manu dn̄i mala āt q̄re n̄ ſuſtineamꝰ: in his oībʒ non peccauit iob labijs ſuis neʒ ſtultū aliq̄d ɔ̄ dū locutꝰ eſt.**
Doīca pͥa m̄ſis ſeptēbꝛis poīt liber iob: ꝛ legit p unā ebdaz ¶ Incipit tab'la noua hyſtoriaꝝ p dn̄z papā bōifaciū ix. In anno illo ī quo kl'e ſeptēbꝛis ī doīca veñit hyſtorie dn̄ m̄ſis ſic oꝛdiatꝰ Doīca pͥa ipiꝰ menſis ponit liber iob. Doīca ſcōa ꝛ doīca iij celebꝛat off n̄ nat. bt̄e marie v̄gis cū ɔme dominice dicēdo ā. d hyſtoria iob q̄ cōpetit. Doīca q̄rta poīt liber thobie. Fer ii j. pͥa poit liber Judith Et ſabbō ſequēti poit liber heſter ¶ In āno illo ī quo kl'e ſeptēbꝛis fuerint ī die lune. Doīca i iob. Doīca ij. thobie. Doīca iij. fit off, exaltatiōis ſcē crucis cū ɔmeō. doīce dicendo ā d hyſtoria thobie q̄ cōpetit. Ultio vo loco fit ɔme. d oct nat. bt̄e ma. v̄g. Doīca iiij. Judith. Et feſtū ſci mathei trāſfert ī die lune. Feria q̄nta pͥa ſequēti heſter. ¶ In āno illo ī quo kl'e ſeptēbꝛis fuerint die martis. Doīca pͥa iob doīca ba thobie. Doīca iij. fit offʒ bt̄e ma. v̄. Et d eiuſ oct cū ɔme. doīce: dicēdo ā d hyſtoria thobie q̄ cōpetit Doīca q̄rta iudith. Do. v. poſt poit heſter ¶ In anno illo ī quo kl'e ſeptēbꝛis fuerit die mercurij. doīca j. iob Do. ij. thobie. Do. iij. fit offʒ d oc. bt̄e m v̄. cū ɔme. doīce dicēdo ā. de thobia q̄ cōpetit. Doīca q̄rta iudith doīca v. poit liber heſter. In āno illo ī quo kl'e ſept. fuerit die iouis: doīca i. iob doīca ba fit offʒ bt̄e ma. v̄. cū ɔmeō: doīce dicēdo ā de hyſtoria iob q̄ ɔpetit: doīca

t̄cia thobie. dñica iiij ponit̄
liber iudith. 7 fer. iiij. p̄ria
ponit̄ liber heſter. In anno
illo i quo kl̄e ſepteb. fuerit
die veneris. dñica p̄ria iob
dñica ſ̄a ſit offm̄ d̄ oct̄ nat̄
b̄e ma v̄. cū ɔme. dñice di
cēdo ā. d̄ hyſtoria iob q̄ cō
petit. dñica t̄cia thobie. dñ.
q̄rta iudith. fer. v. p̄rima
ſequēti heſter. In āno illo
i quo kl̄e ſeptēbris venerit
die ſabbi. dñica i. iob. dñica
ſ̄a ſit offm̄ d̄ oct̄ nat̄ be. m.
v̄. cū ɔme. dñice dicēdo ā d̄
hyſtoria iob q̄ ɔpetit. dñica
iij. thobie. dñica iiij. iudith.
fer. vj. p̄ria ſequēte ponit̄
liber heſter. Ita ſeruatur.
Incipit liber iob. Lec. p̄ria.

VIr erat i t̄ra noīe iob
Et erat uir ille ſiplex
7 rect⁹ ac timēſ dñ: 7 recedēſ
a malo. Natiq3 ſūt ei ſeptē
filij 7 tres filie. Et fuit po-
ſſeſſio ei⁹ vj. milia ouiu3: 7
tria milia camelloꝝ: q̄ngēgi
ta quoq3 iuga boū 7 q̄ngē
te aſie: ac familia mlt̄a nimis
℟. Si bōa ſuſcepim⁹ d̄ ma
nu dñi: mala āt q̄re nō ſuſti
neam⁹. Dñ⁹ dedit. dñ⁹ abſtu
lit: ſic dño placuit: ita fc̄3 ē:
ſit nom̄ dñi bn̄dictū ℣. Nu
d⁹ egreſſus ſū d̄ utero matris
mee: nudꝰ reūtar illuc. Do
ERat3 uir ille ma Lc ij.
gn⁹ īt ōs oriētales. Et
ibāt filij ei⁹: 7 faciebāt ɔui-
uia p domos: un⁹ q̄ſq3 i die
ſui natal̄. Et mittētes uoca
bāt tres ſorores ſuas: ut co
mederēt 7 biberēt cū eis ℟.
Anteq̄3 cōmedā ſuſpiro: et
tāq̄3 inudātis aq̄: ſic rugitus
m̄s: q̄a tioz quē tiebā euēit
m̄: 7 qđ uerebar accidit: nō
ne diſſimulaui: nonne ſilui:
nōne q̄eui. Et uēit ſup me i
dignatio ℣. Ecce nō ē auxi
liū m̄ i me: 7 neceſſarij quo
q3 mi receſſerūt a me. Et Lc iij
CUmq3 i orbē trāſiſſet di-
es cōuiuij mittebat ad
eos iob 7 ſcificabat illos Cō
ſurgenſq3 diluculo offerebat

holocauſta p ſinglos. Dice
bat eī: ne forte peccauerint
filij mei ⁊ bndixerint dō in
cordib⁹ ſuis: ſic faciebat iob
cūctis dieb⁹. ¶ Quare dtra
xiſtis ſmoibꝫ ṽitatis ad in
crepādū ṽba conponitis: et
ſubuertere nitimi aicū urz.
Uerūtn̄ q̄ cogitaſtiſ explete
¶ Qđ iuſtū ē iudicate ⁊ n̄
iuenietis i ligua mea ĩiq̄tatē
Uerūtamen.

QUadā āt die cū ueiſſēt
filij dī ut aſſiſterēt co-
rā dn̄o: affuit it̄ eos ēt ſathā
Cui dixit do⁹. Unde ueis?
Qui reſpōdēs ait. Circuiui
t̄rā: ⁊ pābulaui eā. Dixitqꝫ
do⁹ ad eum. Nūq̄d ↄſidaſti
ſuū meū iob: qꝫ nō ſit ei ſi-
milˀ i t̄ra: hō ſiplex ⁊ rectus
ac timēs dū: ⁊ recedēs a ma
lo ¶ Induta ē caro mea pu
tredie ⁊ ſordibus pulueris:
cutis mea aruit: ⁊ ↄtracta ē
Mēn̄to mei dn̄e q̄a uēt⁹ ē
uita mea ¶ Dies mei uelo
cius trāſiert q̄ꝫ a texēte tela
ſuccidit: ⁊ cōſūpti ſūt abſqꝫ
ulla ſpe. Memēto

QUi rn̄dens ſathā ait.
Nūq̄d fruſtra iob ti
met deū? Nōne tu uallaſti
eū ac domū ei⁹: vniuerſāqꝫ
ſubſtācia ei⁹ p circuitū. Op
ibꝫ manuū eius bn̄dixiſti: ⁊
poſſeſſio ei⁹ creuit i t̄ra. Sꝫ
extēde paululū manū tuā ⁊
tāge cūcta q̄ poſſidet niſi i
faciē tuā bn̄dixerit tibi.
Paucitas dieꝝ meoꝝ finiet̄
breui: dimitte me domie ut
plāgā paululū dolorē meū
Anq̄ꝫ uadā ad t̄rā tenebro-
ſaꝫ ⁊ optā mortis caligie
Man⁹ tue dn̄e fecerūt me: et
plaſmauerūt me totū i cir-
cuitu: ⁊ ſic repēte precipitaſ
me. Anq̄ꝫ

DIxit ergo do⁹ ad ſathā
Ecce vniūſa q̄ hēt in
manū tua ſt: tātū i eū ne ex
tēdaſ manū tuā. Egreſſuſꝫ
ē ſathā a facie dn̄i. Cū aūt
q̄dā die filij ⁊ filie ei⁹ cōme-
derēt ⁊ biberēt uinū i domo

fris ſui primogeniti nūtiꝰ ve
nit ad iob q̄ diceret. Boues
arabāt ⁊ aſine paſcebāt iuxͣ
eos et irruerūt ſabey: tuler̄tq;
oīa: necnō et pueros pcuſſe
rūt gladio: ⁊ euaſi ego ſoluſ
ut nūtiarem tibi ¶ Ne ab
ſcōdas me dn̄e a facie tua:
manū tuā lōge fac a me Et
fortitudo tua nō me terreat.
¶ Corripe me i mīa tua ⁊
nō i furore tuo ne forte ad
nihilū redigas me. Et for.
¶ Quis m̄ hoc tribuat ut i
iferno ꝓtegas me et abſcō
das me donec ptrāſeat fu
ror tuꝰ dn̄e: q̄ ſolus es deꝰ.
Et conſtituas tp̄s i quo re
corderis mei ¶ Nūq̄d ſicut
dies hoīs: dies tui: ut q̄ras
iiq̄tatem meā: cū ſit nemo q̄
de manu tua poſſit eruere.
Et cōſti ¶ Uerſa ē i luctū
cythara mea: et organū mū
i uocē flētium. Parce m̄ dn̄e
nihil ei ſūt dies mei. ¶ Cu
tis mea denigrata ē ſr̄ me:
et oſſa mea aruer̄t. Parce.

¶ Utinā appēderent pcc̄a
mea q̄bꝫ irā merui. Et ca
lamitas quā patior i ſtate
ra.. ¶ Quaſi arena maris
hec grauior appēt: vn̄ et v̄
ba mea dolore ſūt plēa. Et
calami
In oībꝰ his nō peccauit iob
labijs ſuis: neq; ſtultū aliq̄d
ↄ dm̄ locutꝰ eſt ¶ Dnꝰ dedit
dn̄s abſtulit: ſic dn̄o placuit
ita factū ē: ſit nom̄ dn̄i be
nedictū ¶ Quātas habeo
iiq̄tates ⁊ pcc̄a dn̄e m̄: cur
faciem tuam abſcōdis et ar
bitraris me iimicū tuū:
Quare detraxiſtis ſmoni
bꝫ v̄itatis: ad icrepandū v̄
ba cōponitis: et ſubuertere
nitimi aicū vr̄m: q̄ cogitatis
explere.

Umq; ad huc ille lo
q̄ret: venit alt̄ et dixit
Ignis dei cecidit de celo: et
cūctas oues puerosq; con
ſūpſit: ⁊ effugi ego ſolus ut
nūtiarē tibi. Sed et illo ad
huc loquēte venit alius ⁊ dix̄

Caldei fecerūt tres turmas
⁊ iuaſerūt camellos ⁊ tulerūt
eos: nec nō ⁊ pueros pcuſſe
rūt gladio et effugi ego ſo-
lus ut nūtiarē tibi

Adhuc loq̄bat̄ ille: et
ecce aliꝰ itrauit ⁊ dixit
Filijs tuis ⁊ filiabꝫ veſcētí-
bꝰ et bibētibꝫ uinū i domo
fris ſui primogeniti: repente
uentus uehemēs irruit a re
gione deſti: et ꝯcuſſit q̄tuor
āgl'os domꝰ: q̄ corruēs op
preſſit liberos tuos et mor
tui ſunt: et effugi ego ſolus
ut nūtiarem tibi

Tunc ſurexit iob et ſci
dit ueſtimēta ſua ⁊ tō
ſo capite corruēs i trā ado-
rauit ⁊ dixit. Doꝰ dedit: dñs
abſtulit: ſicut dño placuit :
ita factū ē: ſit nomē domini
benedictū. In oībꝫ his non
peccauit iob labijs ſuis: neq̄
ſtultū q̄d ꝯ dñz locutꝰ ē

Factū ē aūt cū q̄dā die
ueniſſent filij dei. ⁊ ſta
rent corā dño: ueniſſz quo
q̄ꝫ ſathan inter eos ⁊ ſtaret
i cōſpectu eiꝰ: ut diceret do
minꝰ ad ſathan. vñ uenis?
Qui rñdens ait. Circuiui
trā ⁊ pambulaui eā

Dixit dñs ad ſathan:
nūq̄d conſiderasti ſ-
uū meū iob: q̄ n̄ ſit ei ſimil'
in tra: vir ſimplex et rectus
ac timens deum: ⁊ recedens
a malo: ⁊ adhuc retinēs ino
centiā. Tu aūt cōmouiſti me
aduerſū eū: ut affligerē illū
fruſtra.

Qui rñdens ſathā ait.
Pellē p pelle ⁊ cūcta
q̄ hēt hō dabit pro aīa ſua.
Alioq̄n mitte manū tuam ⁊
tange os eiꝰ ⁊ carnē: ⁊ tunc
uidebis q̄ i faciem bñdicat
tibi. Dixit ergo dñs ad ſathā
Ecce i manu tua ē. Uerūtñ
aīaꝫ illiꝰ ſua.

Ne reminiſcaris nobis dñe
delicta nr̄a: ut parentū meoꝝ
neq̄ꝫ uīdictā ſumas d' pccis
meis.

THobias ex tribu et
ciuitate neptalim q̄ ē
ī ſupiorib⁹ galilee ſup̄ naſō
poſt uiā q̄ ducit ad occiden
tē: in ſiniſtro hn̄s ciuitaeꝫ
ſephet: cū capt⁹ eſſꝫ ī diebꝫ
ſalmanaſar regis aſſyriorū
ī captiuitate tam̄ poſit⁹ uiā
v̓itatis nō deſuit: ita ut oīa
q̄ hr̄e poterat quottidie cum
captiuis fribꝫ q̄ erāt ex ge-
nere ipi⁹ ipartiret. ¶ Peto
dn̄e ut d̓ uiculo improperij
hui⁹ abſoluas me: aut certe
de ſup t̓rā eripias me. Ne
reminiſcaris domie delicta
mea uel parentum meoꝝ: nec
uidictā ſumas d̓ pccīs meis
q̄a eruis ſuſtinētes te dn̄e
Oīa eī iudicia tua iuſta ſūt
et oēs uie tue mīa ꝛ v̓itas.
ꝛ nūc domine mem̄to mei.
Ne remi.
CUmq3 eēt iunior oībꝫ
d̓ tribu neptaliꝫ nihil
tam̄ puerile geſſit in opere
Deniq3 cū irent oēs ad uitu
los aureos quos hyeroboā
fecerat rex iſrl̓: hic ſolus fu
giebat cōſortia hominū: et
pgebat ierl̓ꝫ ad tēplū dn̄i:
ꝛ ibi adorabat dn̄ꝫ dū iſrl̓.
Oīa primitiua ſua: et decias
ſuas offerēs: ita ut ī t̓cio ā-
no pſelitis: ꝛ aduenis mini
ſtraret oēꝫ decimationē
Oi tp̄r bn̄dic dn̄: ꝛ pete ab
eo ut uias tuas dirigat. Et
oī tp̄e cōſilia tua ī ipo per
maneāt. ¶ Inq̄re ut facias
q̄ placita ſūt illi ī v̓itate ꝛ ī
tota v̓tute tua. Et oī
NEc ꝛ his ſimilia ſc̄m
leges dei celi pueru-
lus obſ̓uabat. Cū v̓o fact⁹
eēt uir: accep̄ uxoreꝫ annaꝫ
ex tribu ſua: genuitq3 ex ea
filiū nomen ſuū iponens eī
quē ab iſantia timere deū do
cuit: ꝛ abſtinē̄ ab oī pccō
Memor eſto fili qm̄ paupē
uitā gerim⁹. Habebis multa
bona ſi timueris deū ¶ In
mente hēto eum et caue ne
pretermittas precepta ei⁹.
Habebis.

TObiſ cū p captiuitatē
ueniſſꝫ cū uxore ⁊ filio
ī ciuitatē niniue et oī tribu
ſua et oēs ederēt d cibis gē
tiliū: iſte cuſtodiuit aiaꝫ ſuā
et nūꝗ̄ cōtaiat ē ī eſcis eo
rū ¶ Sufficiebat nobis pau
ptas nr̄a ut diuitie cōputa-
rent. Nunꝗ̄ fuiſſꝫ pecunia
iſta p q̄ miſiſti filiū nr̄ꝫ. ba
culū ſenectutis nr̄e ¶ Heu
fili mi ut q̄d te miſ m pegri
nari lumen oculorū nroꝝ.
¶ Nunꝗ̄.

ET qñ meōr fuit do-
mini in toto cord ſuo: dedit
illi dñs grāꝫ ī cōſpectu ſal-
manaſar regis: et dedit illi
ptātē quocūꝗ uelet ire hn̄s
libertatem quecunꝗ facere
uoluiſſꝫ. Pergebat ergo p
oēs q̄ erant ī captiuitate: et
monita ſalutis dabat eis
Bn̄dicite deū celi corā oībꝫ
uiuētibus ↄfitei ei. Qr fecit
nobiſcū miaꝫ ſuā ¶ Ipꝫ be
nedicite ⁊ cātate illi et ēnar
rate oia mirabilia eius. Qr.

CUmꝗ ueniſſꝫ in
rages ciuitatē medo
rū: ⁊ ex his a q̄bꝫ honorat
fuerat a rege hūiſſꝫ decē ta
lēta argēti: ⁊ cū mlta turba
gn̄is ſui gabellū egētēꝫ vi-
deret: q̄ erat ex tribu eius:
ſub cyrographo dedit illi
memoratū pōdus argēti
Ips ē ut reuertar ad euꝫ q̄
miſit me: vos āt benedicite
deū. Et ēnarrate oia mira-
bilia eius ℟ Cōfitemi ei corā
oībus uiuētibꝫ q̄a fecꝰ nobiſcū
miaꝫ ſuā. Et ēnar.

Tribulatiões ciuitatū
Duo ſeraphyn
Oi tpīe benedic deū: ⁊ pe-
te ab eo ut uias tuas diri-
gat ¶ Memor eſto fili q̄m
pauperē uitā gerim : hēbis
mlta bona ſi timueris deū.
¶ Peto dñe ut de uinculo
īppij huiꝰ abſoluas me: aut
certe de ſup t̄raꝫ eruas me:
ne reminiſcaris delicta mea
uel parentū meorum: neꝗ

uĩdictã ſumas ꝺ pccis meis
q̇a eruis ſuſtinẽtes te

POſt mľtuȝ ṽo tpĩs
mortuo ſalmanaſar
rege cũ regnaret ſenacherib
filius eiꝰ ꝑ eo: ⁊ filios iſrael
exoſos hřet ĩ cõſpectu ſuo:
thobias quottidie ꝑgebat
ꝑ oẽȝ cognationeȝ ſuã: ⁊ cõ
ſolabat eos. Diuidebatq̃ȝ
vnicuiq̃ȝ ꝓut poterat ꝺe fa
cultatibus ſuis.

ESuriẽtes alebat: nu-
ꝺiſq̃ȝ ueſtimẽta p̄be-
bat: ⁊ mortuis atq̃ȝ occiſis
ſepulturã ſolicitꝰ exhibebat
Deiq̃ȝ cũ reuerſus eẽt rex ſe
nacherib fugiẽs a iuda: pla
gaȝ quã circa eũ ꝺeꝰ fecerat
ꝑp blaſfemiã ſuaȝ ⁊ iratus
mľtos occideret ex filijs iſrľ
thobias ſepelliebat corpo-
ra eorum.

ET ubi nũtiatũ ẽ regi
iuſſit eũ occidi ⁊ tolli
oẽȝ ſubſtãtiã eiꝰ. Thobias
ṽo cũ filio ſuo ⁊ uxore ſua:
fugiẽs nuꝺꝰ latuit q̇a multi

ꝺiligebãt eũ. Poſt ꝺies ṽo
xl. q̇nq̃ȝ occiderũt regẽ filij
ĩpiꝰ: ⁊ reũſus ẽ thobias ad
ꝺomũ ſuã: ꝺiſq̃ȝ facultas eiꝰ
reſtituta ẽ ei.

OAdonay ꝺñe ꝺs ma
gnꝰ ⁊ mirabiľ q̇ ꝺ-
ꝺiſti ſalutẽ in manu femine
exaudi p̄ces ſuoꝝ tuoꝝ

ARphaſat itaq̃ȝ rex me
ꝺoꝝ ſubiugauerat mľ
tas gẽtes ĩpio ſuo. ⁊ ip̄e he
ꝺificauerat ciuitatẽ potẽti-
ſſimã: quã appellauit egba
thanis: ex lapedibꝰ q̄ꝺratis
⁊ ſectis fec̃ muros eiꝰ in alti
tuꝺie cubitoꝝ lxx. ⁊ i latitu
ꝺie cubitoꝝ xxx. ¶ Ado-
nay ꝺñe ꝺs magne et mira
biľ: q̇ ꝺediſti ſalutẽ ĩ manu
feie. Exaudi p̄ces ſuoꝝ tuo
rũ ¶ Bñdictꝰ es ꝺñe q̇ nõ
ꝺereliq̇s p̄ſumẽtes ꝺ te ⁊ ꝺ
ſua ṽtute gľantes humiliaſ
Exaudi.

TUrres ṽo eiꝰ poſuit ĩ
altitudie cubitoꝝ cẽtũ

per q̃drũ ꝟo eoꝝ lat⁹ utrũ
q̄ uicenoꝝ pedũ ſpatio tēd
bat̄. Poſuitq́ʒ portas ei⁹ in
latitudīe turriũ. Et gl'abat̄
q̃ſi potēs ī potētia exercitus
ſui: ⁊ ī gl'a q̃drigaꝝ ſuaꝝ
Tribulatioēs ciuitatũ audi
uim⁹ q̃s paſſi ſt̄ ⁊ ɔfecim⁹:
tioꝛ ⁊ ebetudo m̄tis cecidit
ſr̄ nos ⁊ ſr̄ liberos nr̄os: ip̄i
mōtes nolūt recipe fugam
nr̄aʒ. Dn̄e miſere Pecca
uim⁹ cum pr̄ibꝫ nr̄is īiuſte
egim⁹ īiq̃tatē fecim⁹. Dn̄e.
Anno igr̄ duodc̄io
regni ſui nabuchodo
noſoꝛ rex aſſirioꝝ q̄ regna
bat ī niniue ciuitate magnā
pugnauit ɔ̄ arphaſat: et ob
tinuit eũ in campo magno
qui appellabat̄ rogau circa
heufratē: ⁊ tygri: ⁊ hyadas
ī cāpo erioth regis elychoꝝ
Bn̄dix̄ te dn̄s ī ꝟtute ſua
q̄ p te ad nihilũ redegit ini
micos nr̄os. Ut nō deficiat
laus tua ꝺ ore hoīuꝫ Bn̄
dict⁹ dn̄s q̄ creauit celũ ⁊ t̄rā
q̄a hodie nom̄ ſuũ ita ma-
gnificauit. Ut nō
Tunc exaltatũ ē ī gnũ
nabuchodonoſoꝛ et
coꝛ ei⁹ eleuatum ē. Et miſit
ad ōs qui hītabāt ī cilicia et
damaſcho ⁊ libāo ⁊ ad gē-
tes q̄ ſt̄ ī carmello ⁊ cedar:
⁊ ihitātes galileā ī cāpo ma
gno eſdrelon: ⁊ ad oēs qui
erāt ī ſamaria ⁊ trāſflumen
ioꝛdanē uſq́ʒ ier'l'ʒ: ⁊ ad oēʒ
t̄rā ieſſe: quouſq́ʒ p̲ueniat̄ ad
mōtes ethyopie Nos ali
uʒ dũ neſcim⁹ p̄t dn̄ʒ ī quo
ſpam⁹. Qui nō deſpic̄ nos:
nec amouit ſalutē ſuā a ge-
nere nr̄o Indulgētiā ip̄i⁹
fuſis lachrīs poſtulem⁹ ⁊ hu
miliem⁹ illi aīas nr̄as. Qui
AD hos ōs miſit
nuntios nabuchodo-
noſoꝛ rex aſſyrioꝛum q̄ oēs
uno aīo ɔ̄dixerūt: ⁊ remiſſerūt
eos uacuos: ac ſine honoꝛe
abierūt. Tūc īdignat⁹ ē na-
bugodonoſoꝛ rex: et iura-
uit p regnũ ⁊ thronũ ſuum

q̄ defēderet ſe d̄ oībus his regioibꝫ ¶ Dn̄ator dn̄e celoꝝ ꝛ t̄re: creator aq̄ꝝ. rex vniuerſe creatē tue. Exaudi orōes ſuoꝝ tuoꝝ ¶ Tu dn̄e cui humiliū ſēp ꝛ mā̄ſuetoꝝ dp̄catio placuit. Exau

Anno t̄dodcīo nabuchodonoſor regis xx ꝛ ſ̄da die primi mēſis fc̄ꝫ eſt v̄bū nabuchodonoſor r̄gis aſſyrioꝝ ut defenderet ſe. Uocauitq̄ꝫ ad ſe oēs maiores natu: oēſq̄ꝫ duces bellatores ſuos: et huit cū eis miniſteriū conſilij ſui. Dixitq̄ꝫ cogitationē ſuā i eo eſſe ut oēꝫ t̄rā ſuo ſubiugaret ipio ¶ Dn̄e ds q̄ cōtis bella ab initio eleua brachiū tuū ſup gētes que cogitāt ſuis tuis mala. Et dx̄tra tua glificet̄ i nobis ¶ Allide v̄tutē eoꝝ i v̄tute tua cadat robur eoꝝ i iracūdia tua. Et. Cōforta me ¶ Quō ſe raphya. Memēto dn̄e ꝛ oñd te nobiſ i tp̄e t̄bulatiōis ¶ Domie rex op̄s i ditiōe tua cuncta ſ̄t poſita: et n̄ ē q̄ poſſit tue reſiſtere uolūtati ¶ Dn̄e ds rex op̄s libera nos pp nom̄ tuū et da nobis locū p̄nīe.

Quod dc̄ꝫ dū placuiſſꝫ oib᷒ uocauit nabuchodonoſor rex holofernē p̄ricipem militie ſue ꝛ dix̄ ei. Egrede adūſus oē regnū occidētis: ꝛ ↄ̄ eos p̄cipue q̄ ↄtēpſerūt ipiū meū. Nō parcat oclꝰ tuꝰ ulli regno: oēſq̄ꝫ urbem munitā ſubiugabis m̄.

Tūc holofernes uocauit duces ꝛ magiſtratꝰ v̄tutis aſſyrioꝝ: ꝛ dinumerauit uiros i expeditiōe ſua ſ̄c p̄ceperat ei rex cētū uiginti milia peditū pugnatorū: et eq̄tes ſagittarios. xij. milia Oēſq̄ꝫ expeditionē ſuā fecit p̄ire i mlt̄itudie inumerabiliū camelloꝝ: cū his q̄ exercitib᷒ ſufficerēt copioſe

Boū quoq̄ꝫ armēta

gregeſqꝫ ouiū: quoꝝ nō erat numerꝰ: Frumētūqꝫ ex oī ſy ria i trāſitu ſuo pari ꝯſtituit Auꝝ vō et argētū d̄ domo regis aſſūpſit mltū nimis: Et ꝓfectꝰ ē ipſe ꝛ oīs exercitꝰ cū q̄drigis et eq̄tibꝫ ꝛ ſagittariis: q̄ coopuerūt faciē tre ſic locuſte. Si mēſis ſeptēbris hūerit v. dn̄icas. hyſtoria heſter poit̄ i v. dn̄ica Si nō poit̄ i iiij. tp̄ibus: et ſupplentur ℟ia d̄ hyſtoria iudith. Quattuor vō tp̄ia nihil habent de ꝓprio niſi miſſā: Incip̄ liber heſter. l. j

In diebꝫ aſſueri. q̄ regnauit ab idia uſqꝫ ethyopiā ſr̄ cētū xx. vij. ꝓuicias: qn̄ ſedit in ſolio regni ſui. Suſa ciuitas regni eius exordiū fuit. Tercio igr̄ anno ipſi ſui fec̄ grāde cōuiuiū cūctis pricipibꝰ ꝛ pueris ſuis fortiſſiſ ꝑſaꝝ ꝛ mdoꝝ iclitis ꝛ ꝓfectis ꝓuitiaꝝ corā ſe: ut oſtēderet diuitias gl'e ígni ſui ac magnitudinē atꝫ iactātiā potētie tue mlto tp̄e: cētū vꝫ ꝛ octogita diebꝰ ℟ Domie rex oīps i dicioē tua cūcta ſūt poſita ꝛ nō ē q̄ poſſit reſiſterē uolūtati tue. Libera nos ꝓp nom̄ tuū ℣ Exaudi oroēꝫ nr̄aꝫ ꝛ cōuerte luctuꝫ nr̄ꝫ i gaudiū. Libera l. ij.

Cumqꝫ iplerent̄ dies cōuiuij inuitauit oēꝫ ppl'ꝫ q̄ iuetus ē ſuſis a maxio uſꝫ ad minimū: ꝛ ſeptē diebus iuſſit cōuiuiū preparari in veſtibulo orti et nemoris: quod regio cultu et manu conſitum erat. ℟. Conforta me rex ſanctorū principatum tenens. Et da ſermonem rectum et bene ſonantem in os meum ℣ Domine rex vniuerſe poteſtatis conuerte conſilium eorum ſuper eos. Et da. Et pen / Lectio iij.

Et pendebant ex omni parte tentoria aeri coloris: et carpaſini et iacinctini ſuſtētata funibꝫ biſſinis atqꝫ

purpureis: qui eburneis cir
culis inſerti erant: ⁊ in colū
nis marmoreis fulciebant.
Lectuli quoqȝ aurei et argē
tei ſr̄ pauimtū ſmaragdio ⁊
uario ſtratū lapid̄ di poſiti
erant: quos mira uarietate
picta decorabat ¶Spē i ali
uȝ nūqȝ hūi p̄t i te d̄s iſrl̄.
Qui iraſceris ⁊ ppiti⁹ eris
⁊ oīa pccā hoīuȝ i t̄bulatōe
dimittis Dn̄e d̄s creator
celi ⁊ t̄re reſpice ad hūilita-
tem nr̄aȝ. Qui

BIbebāt āt qui iuitati
erant aureis poculis
⁊ alijs atȝ alijs uaſis cibi in
ferebāt. Uinū quoqȝ ut ma
gnificētia ꝛgia dignū erat ⁊
abūdans ⁊ p̄cipuū ponebat
¶Memto mei d̄s i bono:
Et ne deleas miſatōes meas
q̄s feci i domo dei mei ⁊ in
cerimonijs ei⁹ ¶Recordar
mei dn̄e d̄s m̄s. Et ne

NEc erat q̄ nolētes co
geret ad bibendū: ſȝ
ſic rex ſtatuerat: p̄ponēs m̄
ſis ſingl̄os d̄ p̄cipibȝ ſuis
ut ſumeret unuſqſqȝ quod
uelet. Uaſti quoqȝ regia fec̄
cōuiuiū feīarū ī palatio ubi
rex aſſuerus manere cō-
ſueuerat

ITaqȝ die vij. cuȝ rex
eēt illarior: ⁊ p⁹ nimiā po-
tatiōe īcaluiſſȝ mero. Pre
cepit naaman ⁊ bazatha et
arbona ⁊ bagath et abaga
tha ⁊ zarath ⁊ carchas vij.
eunucis q̄ ī ꝯſpectu ei⁹ mi-
niſtrabāt: ut itroduceret re
ginā vaſti corā rege: poſito
ſr̄ caput ei⁹ dyademate: ut
oſ̄nderet cūctis popl̄is pul-
chritudinē eius

ERat ei pulchra ualde
Que renuit: et regis
īpiū qd̄ p eunucos mādaue
rat ueire cōtēpſit. Un̄ irat⁹
rex ⁊ nimio furore ſucceſus
itrogauit ſapiētes q̄ ex mo
re regio ſēp ei aderāt: ⁊ eoꝝ
cōſilio cūcta faciebat: ſciētiū
leges ac iura maioꝝ
ERant autem primi et

primi charſena et ſethar et admatha et tharſis et mareſ et marſena et manucha. vij. duces perſar atq medorū: q̄ uidebāt faciē regis: et primi p⁹ eū reſiderē ſoliti erāt. Cui ſñie uaſti regia ſubiecerat: q̄ aſſueri regis īpiū qd per eunuchos mandauerat face re noluiſſet. Lectio iij.

Reſpōditq manucha audiēte rege: atq pri- cipibz. Nō ſolum regē leſit regia uaſti: ſz oēs principeſ et pplos q̄ ſūt i cūctis pui- tijs regis aſſueri. Egrediet ei ſmo regie ad oēs mulie- res ut cōtēnant uiros ſuos et dicāt. Rex aſſuerus iuſſit ut regia uaſti itraret ad eū: et illa noluit. Atq hoc exē plo oēs pricipū cōiuges p- ſaꝝ atz medoꝝ paruipēdēt iperia maritoꝝ. Sabbato prio kl̃is octobr. ad M a̅ Adaperiat dn̄s cor nr̄z i le ge ſua et i pceptis ſuis: et fa ciat pacē do⁹ ds nr̄. Dnica

pria mēſis octobr ad ma. i. Ueite exſtem⁹ dn̄o iubilem⁹ do ſalutari nr̄o. ps Preo. Regre ā i ps. cū rel. iuita. dnicalib⁹: q̄ hic ponūt p or dinē uſz ad aduētū. Et ſi oz ultimū repetit hy⁹. Prio di ex. Hac nocte ponūt libri machabeoꝝ q̄ legūt p qua tuor ebdās. Incip̄ liber .i.

Et fcē ē poſtq̄ L. j. pcuſſit alexāder phi- lippi macedo rex: q̄ primuſ regnauit in grecia: egreſſus d t̄ra cethyz dariū regē per ſaꝝ et medoꝝ pcuſſit: cſti- tuitq p̄lia mlta et oiuz obti nuit munitioēs: et iſfec īges t̄re R Adapiat do⁹ cor urz i lege ſua et i pceptis ſuis: et faciat pacē i diebz urīs. Cō cedat uobis ſalutē et rediat uos a mal. v Exaudiat do min⁹ oroes ur̄as et recunci liet uobis: nec uos deſerat i tpre malo. Cōce. Lec. ij.

Et ptranſijt uſz ad fi nes t̄re et accep ſpolia

multitudinis gētiū et ſiluit
ꝩra ī cōſpectu eiꝰ. Et ꝯgre
gauit ꝟtutē ⁊ exercitū fortē
nimis: ⁊ exaltatū eſt ⁊ eleua
tū coꝛ eiꝰ: ⁊ obtinuit regio-
nes gētiū ⁊ tyrānos: ⁊ facti
ſūt illi ī ꝩbutū ¶ Exaudiat
doꝰ oꝛōes ūras et recōciliet
uobis nec uos deſrat in tpꝛ
malo. Doꝰ ds ūr ¶ Det
uobis coꝛ oibꝰ ut colatis eū
⁊ faciatis eius uoluntatem.
Doꝰ deus.

ET poſt hec decidit in
lectum ⁊ cognouit q̄
moꝛeret: ⁊ uocauit pueros
ſuos nobiles: q̄ ſecum erāt
nutriti a iuuentute ſua: ⁊ di
uiſit ill' regnū ſuū cū adhuc
uiueret Et regnauit alexā-
der ānis xij. ⁊ mortuꝰ ē
Cōgregati ſūt inimici nr̄i: et
gl'ant ī ꝟtute ſua: ꝯtere foꝛ
titudiēz illoꝛū. dn̄e ⁊ diſpge
illos. Ut cognoſcāt q̄a nō ē
aliꝰ q̄ pugnet pro nob ꝫ niſi
tu ds nr̄ ¶ Diſpge illos in
ꝟtute tua ⁊ deſtrue eos p-
tectoꝛ nr̄ dn̄e. Ut

ET obtinuerūt pueri eiꝰ
regnū unuſq̄ſq; i loco
ſuo: ⁊ īpoſuerūt ſibi oēs dya
demata poſt moꝛtē eius: et
filij eoꝝ poſt eos ānis mul
tis ⁊ mltiplicata ſūt mala i
terra. Et exijt ex eis radix
pcc̄i anthiochus illuſtris fi-
liꝰ anthiochi regis q̄ fuerat
rome obſes: ⁊ regnauit ī ā-
no centeſimo xxx. vij. regni
grecoꝝ ¶ Impetū iīmicoꝝ
ne timueritis meōꝛes eſto-
te quō ſalui fc̄i ſūt pr̄es ūri
Et nūc clamemus ī celū: et
miſebit' nr̄i ds nr̄. ¶ Me-
mētote mirabiliū eiꝰ q̄ fecit
pharaoni: ⁊ exercitui eius ī
mari rubro. Et nūc

IN diebꝫ ill' exierūt ex
iſrl' filij iīq̄ ⁊ ſuaſerūt
mltis dicētes. Eamꝰ ⁊ di-
ſponamꝰ teſtamētū cū gēti
bꝰ q̄ circa nos ſt: q̄a ex quo
receſſimꝰ ab eis iuenerūt nos
mlta mala. Et bonꝰ uiſus ē
ſmo in oculis eoꝛum:

Congregate ſunt gentes ĩ
multitudine ut dimicent ꝯ
nos ⁊ ignoramus qd agere
debeamus. Domine ds ad
te ſūt ocli nrĩ ne pereamus
¶ Tu ſcis q cogitāt ĩ nos
quō poterim⁹ ſuſtiere ante
facieꝫ illoꝝ niſi tu adiuues
nos. Dñe de⁹.

ET deſtinauerūt aliq
d populo ⁊ abierunt
ad regeꝫ: et dedit eis ptātēꝫ
ut facerent iuſticiam gētiū.
Et edificauerūt gynaſiuꝫ ĩ
ierl'm ſecūdū leges nationū
⁊ fecerūt ſibi pputia: ⁊ receſ
ſerunt a teſtamento ſācto ⁊
iūcti ſūt natioibꝫ: et uenū-
dati ſūt ut facerēt malū
Tua ē potētia tuū ē regnū
domine tu es ſup oēs gētes
Da paceꝫ dñe ĩ diebꝫ nrĩs.
¶ Creator oiuꝫ de⁹. terribil'
⁊ fortis: iuſtus ⁊ miſericors.
Da. ¶ Refulſit ſol ĩ clipe
os aureos et ſplēduert mō
tes ab eis. Et fortitudo gē
tiuꝫ diſſipata ē. Erat enim

exercitus magnus ualde et
fortis ⁊ appropiauit iudas
⁊ exercit⁹ eius ĩ prelio. Et
for. ¶ Dixit iudas ſymonĩ
frĩ ſuo: erige tibi uiros ⁊ ua
de libera frēs tuos ĩ galileā
Ego aūt ⁊ ionathas frater
meus ibim⁹ ĩ galadithym.
Sicut fuerit uolūtas ĩ celo
ſic fiat ¶ Accingimini filii ⁊
potentes eſtote parati qm̄
meli⁹ ē nobis mori ĩ bello
qꝫ uidere mala gentis nrẽ
⁊ ſcōꝝ. Sicut. ¶ Ornauert
facieꝫ templi corōis aureis
⁊ dedicauerunt altare dño.
Et fcā eſt leticia magna in
pplo ¶ In hymnis ⁊ con-
feſſionibus bndicebāt dnꝫ.
Et fcā. ¶ In hymnis ⁊ cō
feſſionibus bndicebāt dnꝫ.
Qui magna fec ĩ iſrl': ⁊ ui-
ctoriā dōit ill' do⁹ deops
Ornauert faciē tēpli coro-
nis aureis: ⁊ dedicauert alta
re dño. Qui magna:
Hic ē fratrū amator ⁊ pplĩ
iſrl': Hic ē q mltū orat pro

pplo ꝛ uniuerſa ſcã ciuitate ierlẽꝫ ¶ Uir iſte i pplo ſuo mitiſſimꝰ appuit. Hic.
Tu domine uniuerſoꝝ: qui nullã hẽs idigentiaꝫ uoluiſti tẽpꝰu tuuꝫ fieri in nobis Cõſerua domũ iſtaꝫ imaculataꝫ i etnũ domine ¶ Tu elegiſti domine domũ iſtaꝫ ad iuocandũ nomen tuũ in ea: ut eſſꝫ domus oĩonis et obſecratiõis pplo tuo Cõf
¶ Apⁱ oclos tuos dñe: et uide afflictionẽ nr̃aꝫ: circũdedẽt nos gẽtes ad expugnãdũ nos. Sed tu dñe extẽde brachiũ tuum ꝛ libera aĩas nr̃as. ¶ Afflige opprimẽtes nos: et cõtumeliã faciẽtes i ſ̃bia: ꝛ cuſtodi ptẽ tuã. Sꝫ tu ¶ Al ¶ Etne reꝝ
¶ Refulſit ſol i clipeos aureos: ꝛ reſplẽduerũt mõtes ab eis: ꝛ fortitudo gẽtiũ diſſipata ẽ. Extẽd dñe brachiũ tuũ ꝛ libera aĩas nr̃as ne peãmꝰ ¶ Exaudiat doꝰ oĩones nr̃as ꝛ recõciliet uobis: nec uos dẽſat i tpꝛ malo doꝰ ds nr̃ ¶ Lugebat ãt iudã iſrl planctu magno et dicebãt: quõ cecidiſti potens i pĺio q̃ ſaluũ faciebas ppl̃ꝫ domini ¶ Tua ẽ potentia tuũ eſt regnum dñe tu es ſup oẽs gẽtes: da pacẽ domine i diebꝫ nr̃is
Ornauerunt faciem templi coronis aureis ꝛ dedicauerũt altare domino: ꝛ fcã ẽ letitia magna in pplo. ¶ In hymnis ꝛ cõfeſſionibꝫ bñdicebãt dominuꝫ q̃ magna fecit i iſrl: ꝛ uictoriaꝫ dedit illꝭ dñs ops ¶ Accingimini filii potentes ꝛ eſtote parati pugnare i pꝛelio: quoniã melius ẽ nobis mori i bello q̃ꝫ uidere mala gẽtis nr̃e et ſcõꝝ: ſicut fuerit uolũtas in celo ſic fiat. ¶ Impetum inimicorum: ne timeritis meõres eſtote quõ ſalui facti ſũt pꝛẽs nr̃i: ꝛ nũc clamemꝰ in celũ ꝛ miſ̃ebit̃ nr̃i deus nr̃.

¶ Cógregate ſũt gẽtes in młtitudie ut dimicẽt ꝯ nos ⁊ ignoram⁹ q̇d agere debeam⁹: dñe d̾s ad te ſũt oculi nr̃i: adiuua nos ut nõ pea⁹

¶ Judas machabe⁹ ⁊ ionathas fr̃ ei⁹ trãſierũt iordanẽ et abierũt uiã trium dierũ p deſertum.

ET paratuꝫ ẽ regnũ i cõſpectu ãthiochi: et cepit regnare i t̾ra egypti: ut regnaret ſup duo regna: Et itrauit egyptũ i mł̃titudine graui: i curribꝫ ⁊ elefãtibꝫ ⁊ eq̇tibꝫ: ⁊ copioſa nauiũ mł̃titudie: ⁊ ꝯſtituit bellũ aduerſus ptholomeum regem egypti.

ET ṽitus ẽ ptholom⁹ a facie ei⁹ ⁊ fugit: ⁊ ceciderũt uulnerati mł̃ti: ⁊ cõp̃hendit ciuitates muitas i t̾ra egypti: et accepit ſpolia egypti.

ET cõuertit ãthioch⁹ poſtq̃ꝫ pcuſſit egyptũ i cẽteſio ⁊ xl. iij. anno et aſcẽdit ad iſrł̃ ⁊ ierłm i mł̃titudie graui: et itrauit i ſciſicationẽ cũ ſupbia: ⁊ accẽp altare aureũ et cãdelabrum lumis. et vniuerſa uaſa ei⁹: ⁊ mẽſa ppoſitiois. ⁊ libatoria. ⁊ phyalas. ⁊ mortariola aurea. Et uel'ũ ⁊ coroãs ⁊ ornamẽtũ aureũ qđ i facie tẽpli erat ⁊ cõtriuit oia

ET accẽp argẽtũ ⁊ aurũ et uaſa cõcupiſcibilia. ⁊ accẽp theſauros occultos quos iueit. Et ſublatis oibꝫ abijt i t̾rã ſuã: ⁊ fec̃ cedeꝫ hoiuꝫ. ⁊ locut⁹ ẽ i ſ̾bia magna.

ET fact⁹ ẽ magnus in iſrael et i oi loco eoꝝ Et igemũerunt pricipes: ⁊ ſeiores. iuuenes ⁊ ṽgies ĩfirmati ſũt. ⁊ ſpecioſitas mulieꝝ imutata ẽ. Ois marit⁹ ſũpſit lamẽtũ: ⁊ q̃ ſedebãt i thoro maritali lugebãt

ET cõmota ẽ t̾ra ſup habitãtes eã: ⁊ uniuerſa dom⁹ iacob iduit ꝯfuſionẽ.

Et p⁹ duos ānos miſit rex
pricipe⁊ tributoꝝ i ciuitates
iuda: ⁊ uenit ierl'e⁊ cu⁊ turba
magna: ⁊ locut⁹ ē ad eos v̄
ba pacifica i dolo ⁊ credide
runt ei.

FRatrib⁹ q̄ ſt egyptū
iudis ſalutē dicūt frēs
iudī q̄ ſt ierl'is: et q̄ i regiōe
iuda ⁊ pacē bonā: Bñfaciat
uobis ds ⁊ meminerit teſta
mēti qđ ad abraam ⁊ iſaac
⁊ iacob locutus eſt ſuorum
ſuoꝝ fideliū

DEt uobiſ cor oib⁹ ut
colatis eum: ⁊ faciatis
ei⁹ uolūtatē: cord magno ⁊
aīo uolēti. Adapiat cor urē
i lege ſua ⁊ i p̄ceptis ſuis: ⁊
faciat pacē. Exaudiat oꝛōes
urās ⁊ recōciliet uobis: nec
uos d̄fat i tp̄re malo

ET nc̄ ſum⁹ hic orātes
p uobiſ: regnāte d̄ me
trio āno cētesīo lxix. Nos
iudei ſcripſim⁹ uobis i tribu
latiōe ⁊ ipetu: q̄ ſſuenit no-
bis in iſtis annis. Ex quo
receſſit iaſon a ſcā tra et a
rēgno: portā ſuccēdert ⁊ effu
dert ſāguiē⁊ inocētē⁊

ET orauim⁹ ad dn̄ʒ: ⁊
exauditi ſum⁹: ⁊ obtu
lim⁹ ſacrificiū ⁊ ſimilaginē.
⁊ accēdim⁹ lucernas ⁊ ppo
ſuim⁹ panes. Et nc̄ frequē-
tate dies ſcenophegie mſis

ANno ſ caſleu
cētesimo ⁊ lxxx. viij.
pplſ q̄ ē ierl'is ⁊ i iuda: ſe-
natuſ⁊ ⁊ iudas: Ariſtobolo
mgr̄o ptholomei regis q̄ ē
d gn̄e xp̄ianoꝝ ſacerdotū ⁊
his q̄ ſt i egypto ſt iudis ſa
lute⁊ ⁊ ſanitate⁊

DE magnis pic'lis a do
liberati: magifice gra-
tias agim⁹ ipi: ut pote q̄ ad
v̄ſus talē regē dimicauim⁹
Ipē ei ebulire fec̄ d pſid eoſ
q̄ pugnauēt ꝯ nos: ⁊ ſcām
ciuitatē. Nā cū i pſide eſſet
dux ipē et cu⁊ ipo imenſus
exercitus cecidit in templo
nanee: conſilio deceptus ſa
cerdotis nanee.

ET ei cū eo hītaturus
ueīt ad locū āthíoch⁹
et aīcí eí⁹ ꝛ ut accipet pecu-
nías mľtas ꝺotís noīe. Cū
qꝫ ꝓpoſuiſſēt eas ſacdotes
nane ꝛ ipē cū paucís igreſſ⁹
eſſꝫ ītra ābitū phaní: clau-
ſerūt tēplū cū ītraſſꝫ ātíoch⁹.
Apertoqꝫ occľto
aditu tēplí mittentes
lapides ꝑcuſſerūt ꝺucē: ꝛ eos
q̄ cū eo erāt: ꝛ ꝺiuiſerūt mē-
bratíꝫ et capitibꝫ āputatís
foras ꝓiecerūt. Per oīa bn̄-
ꝺict⁹ ꝺs q̄ tradidit ípíos
HActurí igī q̄nta° ꝛ xx.
ꝺíe mſís eí⁹ purificatí
onē tēpli neceſſariū ꝺuxiūs
ſignificarē uobís ut uos quo
qꝫ agatis ꝺíeꝫ ſcenophegíe
ꝛ ꝺiem ignís: q̄ ꝺat⁹ ē q̄ꝫ do
neemías hedificato tēplo ꝛ
altarí obtulit ſacrificia
NAꝫ cū ī pſidē ꝺucerēt
pīes nrī ſacdotes q̄ tē
ꝺí cultores erāt. acceptum
ignē ꝺe altarí occulte abſcō
ꝺerūt ī ualle ubi erat pute⁹
alt⁹ et ſicc⁹: ꝛ ī eo ꝯcítatí ſt
eū: ita ut oībꝫ ignotuſ eſſet
CUꝫ ꝑtͥiſſꝫ // loc⁹
āt mľtí āní ꝛ placuiſſꝫ
ꝺeo: ut mitterēt neemías a
rege pſidís: nepotes illoꝛuꝫ
ſacdotū q̄ abſcōderāt miſit
ad reqrēdum ignē. Et ſicut
narrauerūt nobis nō īuenerūt
ignē: ſꝫ aquā craſſā
ET iuſſit eos haurire
ꝛ afferre ſibí: ꝛ ſacrifi
cia q̄ ipoſita erāt iuſſit ſac-
ꝺos neemías aſpgí aq̄ ipā:
et ligna q̄ erant ſuppoſita:
Utqꝫ hoc fcͫꝫ ē ꝛ tpe affuit
qͦ ſol refulſit: q̄ pri⁹ erat in
nubilo: accēſus ē ignis ma-
gn⁹: ita ut ōs mirarēt
ORationē āt faciebāt
oēs ſacdotes ꝺū cōſu
marēt ſacrificiū ionatha in
choāte: ceťis āt rn̄dentibus
Et neemíe oratío erat hūc
modum habens. Domine
ꝺeus omniuꝫ creator tribilꝭ
ꝛ fortis: iuſtus ꝛ miſicors:
q̄ ſolus es bonus rex ſolus

P̄ſtās: ſolus iuſtꝰ ⁊ oṗs: ⁊ eť
nꝰ: q̄ liberas iſrľ ď oi malo:
q̄ feciſti p̄res electos: ⁊ ſcifi
caſti eos: accipe ſacrificiū p
vniūſo pp̄lo tuo iſrľ: et cu
ſtodi p̄tē tuā: ⁊ ſcifica ⁊ cō
grega diſpſionē nr̄az. ℟ ij.
Libera eos q̄ ſuiūt gē
tibꝰ cōtēptos ⁊ abho
minatos. Reſpice ut ſciant
gētes q̄a tu es ds nr̄. Affli
ge opprimētes nos ⁊ ↄtume
liā facientes i ſupbia. Cōſti
tue pplz tuū i loco ſcō tuo:
ſic dixit moyſes. Sacerdotes āt
pſallebāt hymnos uſz quo
ↄſūptū eēt ſacrificiū ℟ iij.
Cuz āt ↄſūptū eēt ſa
crificiū: ex reſidua aq̄
neemias iuſſit lapides ma
iores pfūdi. Qḋ ut factū ē
flāma ex eis accenſa ē: ſz ex
lumine qḋ refulſit ab altari
ↄſūpta ē. Sabb dnice p̄ie
kľ nouebr̄ ad M a. Uidi
dnz ſedētē ſr̄ ſoliū excelſū ⁊
eleuatū: et plēa erat ois t̄ra
maieſtate eiꝰ: ⁊ ea q̄ ſub ip̄o
erāt replebāt tēplū. Dnica
p̄ia i kľis nouēbris ponit
liber ezechieľ pphē q̄ legit
p duas ebdās. Lectio p̄ia.
Et factū ē i tceſio āno
i q̄nto mſe: i v. die m̄
ſis cū eēz i medio captiuoꝝ
iuxta flum̄ chobar: apti ſūt
celi: ⁊ uidi uiſiones dī. In v
m̄ſis ip̄e ē ānꝰ q̄ntꝰ trāſmi
grationis regis Joachym:
factū ē v̄bū dn̄i ad ezechielē
buzi ſacerdotē i t̄ra caldeoꝝ
iuxta chobar ℟ Uidi dnz
ſedētē ſr̄ ſoliū excelſū ⁊ ele
uatum: ⁊ plena erat ois t̄ra
maieſtate eiꝰ. Et eas q̄ ſub
ip̄o erāt replebāt tēplū: ℣
Seraphyn ſtabāt ſupē illḋ
ſex alle uni ⁊ ſex alle alti. Et
Et fcā ē ſr̄ eū ibi ℟ ij.
manꝰ dn̄i. Et uīi: et
ecce uētꝰ turbīs ueiebat ab
aq̄lōe ⁊ nubes mag̃ ⁊ ignis
iuoluēs. ⁊ ſplēdoꝛ i circuitu
eiꝰ. Et de medio eiꝰ q̄ſi ſpēs
electri. i. d medio ignis: Et
i medio eoꝝ: q̄ſi ſilitudo iiij.

aialiū. ¶Aſpice dñe de ſedē
ſcā tua ⁊ cogita de nobis in
clia ds mis aurē tuā et audi
Apl oclos tuos ⁊ uide tribu
latōnē nr̄az. ¶Qui regis
iſrl̄ itende qui ꝺducis uelut
oues ioſeph. Aperi.

ET hic aſpect⁹ eorum
ſimiltudo q̄ttuoꝛ a-
nimaliū. Similitudo hoīs i
eis. Et q̄ttuor facies uni. et
iiij. pēne uni. Et pedes eoꝝ
pedes recti ⁊ planta pedis
eoꝝ q̄ſi plāta pedis uituli. ⁊
ſintille q̄ſi aſpect⁹ eris can-
dentis. ¶Aſpice dñe q2 fcā
ē dſolata ciuitas plena di-
uitijs. ſedet i triſtitia domina
gentiū: Nō eſt q̄ cōſolet̄ eā
niſi tu ds ¶Plorās plora-
uit in nocte. ⁊ lacbꝛīe ei⁹ in
maxillis ei⁹. Nō ē

ET man⁹ hoīs ſub pē
nis eoꝝ i q̄ttuoꝛ pti-
bꝫ: Et facies. ⁊ pēnas p q̄t
tuoꝛ ptes hebāt. iiunctecꝫ
erāt pēne eoꝝ alt̄⁹ ad alt̄aꝫ
Nō reuertebāt cū icederet:
ſꝫ unū qdqꝫ aū faciez ſuam
gradiebāt Super muros
tuos ierl̄ez cōſtitui cuſtodes
Tota die ⁊ nocte ñ tacebūt
laudare nom̄ dñi. Predi-
cabūt pplis fortitudiēz mā
⁊ ānūtiabūt genitbꝫ gloriā
meam. Tota.

SImilitudo āt uult⁹ eo
rū: facies hoīs ⁊ facies
leōis a dextris ipoꝝ q̄ttuoꝛ
Facies āt bouis a ſiniſtris
ipoꝝ q̄ttuoꝛ. Et facies aq̄l
le deſup ipoꝝ q̄ttuor. Et
facies eorum et pēne eoꝝ
extēde deſup. Due pene ſi-
guloꝝ iūgebāt. ⁊ due tege-
bāt corpora eoꝝ ¶Muro
tuo iexpugnabili circūcīge
nos dñe ⁊ armis tue poten
tie ptege nos ſēp. ¶Libera
dñe: ds iſrl̄ clamātes ad te.
¶Erue nos i mirabilibꝫ
tuis. ⁊ da gl̄az nomini tuo
Libera dñe.

ET unū qdqꝫ eoꝝ co
rā facie ſua ābulabat
Ubi erat impetus ſpūs. illuc

30

gradiebanť: nec reuertebãť
cũ ãbularet. Et ſimilitudo
aĩaliũ ⁊ aſpectꝰ eoꝝ: quaſi
carbonũ ignis ardẽtiũ: ⁊ q̃ſi
aſpectꝰ lãpadarũ. Hec erat
uiſio diſcurrẽs ĩ medio aĩa
liũ: ſplendor ignis ⁊ ꝺ igne
fulgur egrediens. Et aĩalia
ibãt: ⁊ reuertebanť in ſimi-
tudine fulguris coruſcantis
¶ Suſtinuimꝰ pacẽ ⁊ nõ
uenit: q̃ſiuimus bona. ⁊ ecce
t̃bulatio cognouimus dñe
pccã nr̃a. Nõ ĩ ꝑpetuũ obli
uiſcaris nos. ¶ Peccauimꝰ
ĩpie egimꝰ: ĩiq̃tatẽ fecimus
dñe ĩ oẽs iuſticiã tuã. Non
¶ Laudabiť ppl's quem
ꝺoꝰ exercituũ bñdixit dicẽs
Opus manuũ mearũ tu es
hereditas mea iſrl' ¶ Beata
gẽs cuiꝰ ꝺoꝰ ꝺs ppl's electꝰ
ĩ hereditatẽ. Opus. ¶ Re
demit ꝺoꝰ ppl'z ſuũ ⁊ liberauit
eũ ⁊ uenient ⁊ exultabũt in
mõte ſyon. ⁊ gaudebunt ꝺ
bonis dñi ſr̃ frumẽto. vino
⁊ oleo. Et ultra nõ eſuriẽt

¶ Eritq̃ȝ aĩa eoꝝ q̃ſi ortꝰ
irriguus. Et ultra ¶ Angu-
ſtio m̃ ſũt ũdiq̃ȝ. ⁊ q̃d eligã
ignoro. Meliꝰ ẽ m̃ ĩcidere ĩ
manꝰ hoĩuȝ. q̃ȝ derelĩquere
legẽ dei mei. ¶ Si eñ hoc
egero mors m̃ ẽ. ſi aũt non
egero nõ effugiã manꝰ ur̃as
Meliꝰ ¶ Miſit ꝺoꝰ angelũ
ſuũ ⁊ cõcluſit ora leonũ Et
nõ me cõtaminauerũt. quia
corã eo iuſticiã iuēta ẽ ĩ me
¶ Miſit ꝺoꝰ miãȝ ſuam et
v̊itatẽ ſuã aĩaȝ meã eripuit
ꝺ medio catuloꝝ leonũ. Et
¶ A facie furoris tui deus
cõturbata ẽ oĩs t̃ra. Sed tu
miſere dñe ⁊ ne facias cõſu
mationẽ. ¶ Dñe ꝺoꝰ nr̃ q̃ȝ
admirabile ẽ nom̃ tuũ. Sed
¶ Ciuitateȝ iſtã tu circũda
dñe. ⁊ angeli tui cuſtodiant
muros eiꝰ. Exaudi dñe po
pulũ tuũ cũ mĩa ¶ Auertať
furor tuus dñe a pplo tuo
⁊ a ciuitate ſcã tua. Exau.
Gẽti peccatrici pplo plẽo
pccõ. Miſere dñe ds.

Eſto placabil' ſr neq̄tiā po
puli tui. Miſ. ¶ Indicabo
ti hō q̄d ſit bonū aut quid
do' req̄rat ad te facere iudi
ciū ꝛ iuſticiā. Et ſolicite am
bulare cū dō tuo. Spā in
dño ꝛ fac boītatē ꝛ ihabita
tra. Et ſoli

Aſpice dñe q2 fcā ē dſolata
ciuitas plena diuicijs: ſedet
i triſtia dña gētiū: nō ē q̄ cō
ſolet' eā niſi tu ds nr̄.
Muro tuo iexpugnabli cir
cūcinge nos dñe: et armis
tue potētie ꝓtege nos ſep
ds nr̄. ¶ Qui celoꝝ cōtines
thronū: ꝛ abyſſos iuers.
dñe rex regū: mōtes pond
ras: trā palmo cōcludis: ex
audi nos dñe in gemitibus
nr̄is. ¶ Suſtinuim' pacē ꝛ
nō uēit. dñe q̄ſiuim' bona.
et ecce t'bulatio: cognouim'
dñe pccā nr̄a: nec i etnū ob
liuiſcaris nos ds iſrl'.
Sup muros tuos ierl'z con
ſtitui cuſtodes: tota die et
nocte nō tacebunt laudare
nomen dñi.

Cumq3 aſpicerē aīalia
apparuit rota una ſ3
trā: iuxta aīalia hn̄s q̄ttuor
facies. Et aſpect' rotaꝝ. et
opus eaꝝ q̄ſi uiſio maris. ꝛ
una ſilitudo ipaꝝ q̄ttuor. ꝛ
aſpect' eaꝝ et opa. q̄ſi ſit ro
ta i medio rote.

Per q̄ttuor ptes earū
euntes ibāt ꝛ nō reuer
tebant' cū āb ularēt. Ad quē
locū declinabant. Que pria
erat ſeq̄bat': ꝛ cete nō reuer
tebāt' cū āb ularēt. Statura
erat quoq3 rotis: ꝛ altitudo
ꝛ horribil' aſpect'. Et totū
corp' plenū ocul' i circuitu
ipaꝝ q̄ttuor.

Cumq3 āb ularent aīa
lia āb ulabāt pit' ꝛ ro
te iuxta ea. ꝛ cū eleuarentur
aīalia de t'ra. eleuabāt' ꝛ ro
te ſimul. Quocūq3 ibat ſps
illuc euntē ſpu: ꝛ rote parit'
leuabātur ſequētes eū. Spſ
ei uite erat in rotis.

CUm eūtibꝫ ibāt ⁊ cū
ſtātibꝫ ſtabāt. ⁊ cum
eleuatis a t̄ra aīalia pariter
eleuābant: ⁊ rote ſequētes
ea qꝛ ſp̄s uite erat in rotis
Et ſilitudo ſ̄ caput aīaliū
firmamēti q̄ſi aſpectus chri-
ſtalli horribil. ⁊ extēti ſup
capita eorū de ſup.

SUb firmamēto autē
pēne eoꝝ recte. alti⁹
ad alteꝝ. Unū quodqꝫ duab⁹
alis corpus ſuū uelabat. et
alteꝝ ſil'r uelabat. Et audi
ebā ſonū alaꝝ. q̄ſi ſonū aq̄ꝝ
m'taꝝ ⁊ q̄ſi ſon⁹ ſublimis di

CUm ābularent
q̄ſi ſonus erat m'tudi
dis. ut ſon⁹ caſtroꝝ. Cūqꝫ
ſtaret. dimittebant' pēne eo
rū. Nā cū fieret uox ſupra
fimamētū qd' erat ſ̄ caput
eoꝝ ſtabāt. ⁊ ſubmittebant
alas ſuas.

ANno t̄cio r̄gni Joba
chi regiſ iuda uenit na
buchodonoſoꝛ rex babiloī
ierl'e ⁊ obſedit eā. Et tra-
didit do⁹ ī manu ei⁹ ioba-
chī regē iude. ⁊ pte ualoꝝ
dom⁹ dei. Et aſpoꝛtauit ea
ī t̄ra ſenaar ī domū dei ſui.
⁊ uaſa ītulit ī domū theſau
ri dei ſui.

ET ait rex aſphanet p̄
poſito eunuchoꝝ ſuo
ꝝ. ut itroduceret d' filijs iſrl'
⁊ d' ſeīe regio. ⁊ tyrānorū
pueros. ī q̄bꝫ nulla eēt ma
cula. decores forma ⁊ eru-
ditos ī oī ſapia. cautos ſc̄ia
⁊ doctos diſciplia. ⁊ q̄ poſ
ſent ſtare ī palatio regis. ut
doceret eos l'ras et linguaꝫ
caldeorum

ET ↄſtituit eis ānonā
p ſigl'os dies. d' cibis
ſuis. ⁊ de uino vn̄ bibebat
ip̄e. ut enutriti tribꝫ annis.
poſtea ſtarēt ī ↄſpectu r̄gis
Fuerūt ergo it' eos d' filijs iuda
daniel. ananias. miſael. ⁊ a
zarias. Et īpoſuit eis p̄poſi
t' eunuchoꝝ noīa. Danieli
balthaſar. ananie ſydrach.

Miſaeli miſach . et azarie
abdenago.

Propoſuit aūt daniel i
corde ſuo. ne polluere
tur ỽmēſa regis. nec d vino
potꝰ eiꝰ. Et rogauit eunu-
choꝝ ꝑpoſitū: ne cōtamina
retur. Dedit aūt dn̄s danieli
grām ⁊ miām i ɔſpectu prīci
pis eunuchoꝝ.

Et ait prīceps eunu-
choꝝ ad danielē. Ti
meo ego dn̄m meū regē: qui
cōſtituit uobis cibū ⁊ potū
Qui ſi uiderit uultus uīos
macilētiores ꝑceteris adoleſ-
centibꝫ coeuis uīis. cōdēna
bitis caput meū regi.

Et dixit daīel ad malaſar
quē ɔſtituerat prīceps
eunuchoꝝ ſup daielē. ananiā
miſaelē ⁊ azariā. Tēpta nos
obſecro ſuos tuos diebꝫ. x.
⁊ dētur nobis legumina ad
ueſcēdū: ⁊ aq̄ ad bibēdū. et
ɔtēplare uultꝰ nr̄os: ⁊ uultꝰ
pueroꝝ q̄ ueſcūtᷣ cibo regio
⁊ ſic uidiſ facies cū ſuis tuis.

Qui audito ſmōe
huiꝰ modi tēptauit eos
dēc diebꝫ. Poſt dies aūt. x. ap
paruerūt uultꝰ eoꝝ meliores: ⁊
corpulētiores p̄ oibꝰ pueris
q̄ ueſcebātᷣ cibo regio. Por
ro malaſar tollebat cibaria
⁊ uinū potus eoꝝ: dabatq̄
eis legumina.

Pueris aūt his dedit deꝰ
ſciaꝫ. ⁊ diſciplinā i oī
libro ⁊ ſapiētiā. Daieli aūt i
telligētiā oīuꝫ uiſionū ⁊ ſō
mioꝝ. Cōpletis itaqꝫ diebꝫ
poſt quos dixerat rex ut itro
ducerētᷣ. itroduxit eos ꝑpoſi-
tus eunuchoꝝ i conſpectu
nabuchodonoſor.

Cūqꝫ locutꝰ eis fuiſſꝫ rex
nō ſūt iuēti d uniuerſis ta
les. ut daniel ananias. miſa
el ⁊ azarias. Et ſteterūt i cō
ſpectu rḡis: ⁊ oē ỽbū ſapiē
⁊ itellectus qd̄ ſciſcitatus ē
ab eis rex: inuenit decuplū
in eis. ſuper cunctos ario-
los ⁊ magos: qui erant in
vniuerſo regno eius.

Dñica. iiij. meſis nouẽbris ponit liber .xij. pphãꝝ ꝛ le git ꝺ eis uſq͡ʒ ad aduentum ĩ feriali officio. Incipit liber prim⁹ Oſee pphẽ. lcõ. i.

VErbũ dñi qꝺ factũ ẽ ad oſee filiũ beheri in diebꝫ ozie: iobathã. achã et ezechie. regũ iuda ĩ diebus ieroboaz filij ioas regis iſrł. Pricipũ loquẽdi dño ĩ oſee. Et dixit dn⁹ ad oſee. Uade ſume tibi uxorã forĩcariã. ꝛ fac filios fornicationũ. quia fornicãs forĩcabit ťra a dñ mio. Et habijt. ꝛ accep gõ mer filiã ꝺ belayꝫ. Et ↄcep ꝛ pepit filiũ. Et dixit dñs ad eũ. Uoca nom̃ e⁹ iezrael qm̃ adhuc modicũ et uiſita bo ſãguinẽ iezrael ſ̃ domũ hyeu. ꝛ q̇eſcere faciẽ regnũ dom⁹ iſrł. Liber Joe. l. ij.

VErbũ dñi qꝺ factũ eſt ad ioel filiũ phatuel Audite hec ſenes. ꝛ auribꝫ pcipite oẽs hitatores ťre. ſi fcꝫ ẽ iſtud ĩ diebꝫ uřis. aut ĩ deibꝫ patrũ uřoꝝ. Si hoc filijs uřis narrate. et filij uři filijs ſuis. ꝛ filij eoꝝ ge-nerationi alťe. Reſiduũ eru ce cõedit locuſta ꝛ reſciduũ locuſte comedit bruchus ꝛ reſiduũ bruchi comedit ru-bigo. Expgiſcimini ebrij. ꝛ flete. ꝛ ululate oẽs q̇ bibi tis uinũ ĩ dulcedie. qm̃ prijt ab ore uřo. Li. amos p. iij.

VErba amos q̇ fuit in paſtoralibꝫ thecue q̃ uidit ſ̃r iſrł ĩ diebus ozie re gis iſrł: añ duos ãnos terr̃ mot⁹. Et dixit dn⁹ ds ſyon rugiet. ꝛ ꝺ ierłez dabit uocẽ ſuã. Et luxeīt ſpecioſa pa-ſtoꝝ. exſiccatus eſt uertex carmeli. Hec dič dn⁹. Sup tribꝫ ſcelerib⁹ damaſci. ꝛ ſ̃r q̃ttuor nõ cõuertã eũ. eo ꝙ tritulauerit ĩ plauſtris fer-reis galaad Et mittã ignez ĩ domũ azahet. et ꝺuorabit domos benedab. ꝛ cõuertã uectes damaſci. ꝛ diſperdã hitatorez de campo idoli. ꝛ

tenētez ſceptrū d domo uo
luptatis. Et trāſferet pplſs
ſyrie cyrenē dic do⁹

Viſio abdie. Hec dic do
min⁹ ab edon. Auditū
audiuim⁹ a dño: ⁊ legatū ad
gētes miſit. Surgite ⁊ ↄſur
gam⁹ adūſus eū i pliū Ecce
puulū dedi te i gētibꝫ: cōtē
tibil' tu es ualde. Superbia
cordis tui extulit te hitantē
i ſciſſuris petraꝝ exaltantez
ſoliū tuū. Qui dicis i corde
tuo: q̄s dtrahet me i t̄raz ⁊c.

Et factū ē v̄bū dñi ad
ionā filiuz amathy dicens.
Surge ⁊ uade i niniuē ciui
tatez grandē: ⁊ p̄dica in ea
q̄a aſcēdit malicia ei⁹ coram
me. Et ſrexit ionas ut fu-
geret in tharſis a facie dñi.
Et deſcēdit iopen: et iuenit
nauē eūtē i tharſis: ⁊ dedit
naulū ei⁹: ⁊ deſcēdit i eā: ut
iret cum eis i tharſis a facie
dñi. Do⁹ aūt miſit uētū ma
gnū i mare: ⁊ fcā ē tēpeſtas
magna i mari ⁊ nauis picli
tabat'. Cōteriti ualde timue
rūt naute: ⁊ clamauerūt uiri
ad dñz ſuū

Verbū dñi qđ factū ē
ad micheā moraſtitē
in diebꝫ ioathan. achaz. eze
chie regū iuda: qđ uidit ſup
ſamariā ⁊ ierl'ez. Audite po
puli oēs: ⁊ attēdat t̄ra ⁊ ple
nitudo ei⁹: ⁊ ſit do⁹ dš uo-
bis i teſtē: do⁹ de tēplo ſcō
ſuo. Qr ecce do⁹ egrediet' d
loco ſuo: ⁊ deſcendet ⁊ cal-
cabit ſr̄ excelſa t̄re: Et cōſu
ment' mōtes ſubt⁹ eū: ⁊ ual
les ſcindent' ſic cera a facie
ignis: ſic aq̄ q̄ decurrunt in
p̄ceps.

Onus niniue: liber vi
ſionis nauz elchey.
De⁹ emlatoꝛ ⁊ ulciſcēs do⁹
⁊ hñs furorē: ulciſcēs do⁹ i
hoſtes ſuos: ⁊ iraſcēs ipe in
iimicis ſuis. Do⁹ patiens ⁊
magn⁹ fortitudie: ⁊ mūdās
nō faciet inocentē. Dñs in
tēpeſtate ⁊ turbine uie eius

⁊ nebule puluis pedū eius.
In crepans mare: ⁊ exſicanſ
illud: ⁊ oīa flumina ad dſ-
tū deducens

V
N° qd̄ uidit abachub
pphā. Uſq3quo dn̄e
clamabo: et non exaudies:
uociferabor ad te uir patiēs
⁊ nō ſaluabis. Quare oſ̄ndi
ſti m̄ iniq̄tatē ⁊ laborē uide
pdā ⁊ iniuſticiā ꝯ me. Quaꝛ̄
reſpicis cōtēptores: et taceſ
cū calcāte ipio iuſtiorē ſe: ⁊
facies hoīes q̄ſi piſces maris
⁊ q̄ſi reptilia n̄ hn̄tia ducē3.
Et factū ē iudiciū ⁊ ꝯdictio
potētior. Propt̄ hoc lacera
ta ē lex.

V
Erbū dn̄i qd̄ factū ē
ad ſophoniā3 filium
chuſi filij godolie filij ama
ſie: filij ezechie i diebȝ ioſie
filij amon regis iuda. Cō-
gregās cōgregabo oīa a fa
cie t̄re dic̄ dn̄s. Cōgregans
hoīes ⁊ pecꝰ: cōgregās uo
latilia celi: et piſces maris.
Et ruine ipioꝝ erūt: ⁊ diſp
dā hoīes a facie t̄re dic̄ doꝰ
Et extendā manū meā ſup
iudā: ⁊ ſup oēs hn̄tes ierl'e3
⁊ diſpdā d̄ loco hoc reliq̄as
baal: noīa edituoꝝ cū ſacer
dotibus.

I
N āno ſc̄do darij re
gis pſaꝝ i menſe vj.
In die una mēſis: factu3 eſt
v̄bū dn̄i i manu agei pphē
ad zorobabel filiū ſalachiel
ducē iuda: et ad ieſū filiū io
ſedech ſacerdotem magnū
dicēs. Hec dixit doꝰ exerci
tuū dicēs. Populus iſte dic̄
Nūdū uenit tp̄s domꝰ dn̄i
hedificāde. Et factū ē v̄bū
dn̄i i manu agei pphē dicēſ
Nūq̄d tp̄s ē uobis ut habi
tetis i domibȝ laqueatis: ⁊
domꝰ iſta d̄ſta

I
N m̄ſe octauo i āno
ſc̄do darij factū ē uer
bū dn̄i ad zachariā3 filium
barachie filij addo pphām
dicēs. Iratꝰ ē dn̄s ſup pr̄es
u̅ros iracūdia. Et dices ad
eos. Hec dic̄ doꝰ exercituū.

ferie. qn̄ cathedra ſcī petri
uenit i xl. In apl'is uľ euuā
geliſtis dir ā. lau. ſ. Hoc ē
pceptū ubi alle nō aſſignat
ps. Dixit do⁹. cū rel'. in ſie
oi ps. Laudate do. o: gen.
ut i loco ſuo meli⁹ aſſignat

In feſto trāſfiguratiois dñi
nři ieſu xpi. Ad ueš ā. d l'.
accesſit ps Dixit do⁹. In
ſie ps. Laudate d. o. g. Ca.
Ecce ego iohānes uidi
i medio vij. cādlabro
ꝝ aureoꝝ ſileꝫ filio hois ue
ſtitū podre ꝛ pcīctū ad ma
O Nata millas. hy⁹
O lux de lumine ieſu ſal
uator ſclī. dignare clemens
ſupplicū. laudeſqꝫ pces ſu-
mere Qui carne quodā cō-
tegi dignatus es ꝓ pditis.
nos mēbra ꝯſeꝛ effici tui ſa
crati corporis Pro ſole uul
tu flame⁹. tu nix admictus
cādidus. i mōte dignis te-
ſtibus tu paruiſti conditoꝛ
Uates alūnis abditos. nois
uēſticos ꝯſerēs. utuſqꝫ di-
uinit⁹ deū celi credere Te
uox pťna celit⁹. ſuū uocauit
filiū. queꝫ nos fideli corpoꝛ
regeꝫ ſatemur celicū Poced
nobis q̄s. almis micare mo
ribꝫ. ut ad polorū gaudia.
hois uehemur actib⁹ Laus
při iuiſibili laus ei⁹ ſcō flā
mini. lauſqꝫ ſit unigenito.
orbis trax do amē. ¶ Celi
apti ſūt ſcēū Et uox pťis
itonuit. hic ē fili⁹ mš dilect⁹
Ad. M. Solenitatiſ hodier
ne uenerāda celebritas i q̄
xps ſpeꝫ trāſformauit i di-
nā d quo uox pťis teſtat.
hic ē fili⁹ mš dilect⁹ in quo
cōplacuit m̄ aīa mea Oro.
Deus q̄ hodierna die
vnigenitū tuū mira-
biliť trāſformatū celit⁹ utus
qꝫ teſtamťi pťibꝫ reuelaſti.
da nobis q̄s bnplacitis tibi
actibꝫ. ad ei⁹ ſēp cōtēplādā
ptigeꝛ glam. i quo tue ma
ieſtati cōplacuiſſe teſtat⁹ es
Qui tecū. inui. Adore⁹ dñ

hoīez pp hoīez factū. Quē
dū d dō: lum̄ d lumīe natū
cognouim⁹: hodie trāſfigu
ratū ¶ Ueite ℣ O nata lux
¶ Cante ſc̄ta geīt⁹ ab
et̄no et̄n⁹. hodie cū diſcipl̄
i mōtē ꝯſtitut⁹ ſī hoīes ap
puit gl̄ficat⁹ Quar̄ fre
Paulo minor āgel̄ ex aſſū
pta īmortalitate. effectus d
dō ds p̄ri eq̄l̄ gl̄a ⁊ honor̄
ē coronat⁹ ¶ Dn̄e do⁹ n̄r
Ennarrauer̄t celi gl̄az xp̄i:
qn̄ p̄r d cel̄ i tonuit. hic eſt
fili⁹ m̄s dilect⁹ i quo m̄ cō-
placui Celi e. ¶ Bn̄dictus
es dn̄e ds patꝝ n̄roꝝ Et
lau. ⁊ gl̄ i ſe.
De regioībus meſſis
gaudiū. d uinea fruct⁹ ſua-
uitatis: d ſcript̄is āt doct̄na
uiuificās. Regiōes uno tp̄r
hn̄t uidemias. Scripr̄a eiz
ſep effluit doct̄nā uiuifican
tez. Regio qn̄ metit accip̄
gr̄az: ⁊ uinea poſtq̄z uidmi
ata fuerit humiliabit.
Sacratiſſimū ſalutis noſtre
documētū recolētes: deum
collaudem⁹. Qui filiū quē
p nobis i t̄ris miſerat huma
natū hodie diſcipl̄is maie
ſtat gl̄ificatū Hic ē filius
m̄s dilect⁹. in quo mihi bn̄
cōplacuit. Qui filiū.
Scrpt̄a āt cottidie me
tit: ⁊ botri ſpei ei⁹ n̄ d
ſinēt. ap ppīq̄m⁹ huic r̄gioi
⁊ d uiuificātib⁹ ſulſis ei⁹ faci
emur. ⁊ metam⁹ d ea ſpicis
uite et̄ne. ſ. v̄ba dn̄i n̄ri ieſu
xp̄i: q dīc Sūt q̄dā d hic ſtā
tibꝫ: q nō guſtabūt mortez
donec uideāt filium homi-
nis in gl̄a ſua. ¶ Aſſumēs
ieſus petrum cum duobus
filijs zebedi dux̄ eos i mōtē
excelſū ſeorſū Et aſſūpte
mortalitatis īfirmitatum i-
mortalitatis ſue gl̄az tranſ
formauit. ¶ Facies ei⁹ ſicut
ſol reſplēduit: ueſtimēta ei⁹
fc̄a ſt cādida ſic̄ nix. Et.
Et p⁹ dies ſex āſſūpſit
petrū ⁊ iacobū ⁊ iohā
nē frēz ei⁹ ⁊ dux̄ illoſ i mōtē

excelſuz ſeorſum. ꝛ trāſfigu
ratꝰ eſt añ eos Et facies eiꝰ
reſplēduit ſicͭ ſol. ꝛ ueſtim̄ta
eiꝰ ſcā ſꝰ alba ſicͭ nix. ¶ Sa
cramtis legalibꝫ ꝛ ꝓpheti
cis pmiſſus. Dei filiꝰ ex p
phetaꝝ eloqo. mūdo hodie
maifeſtus irrauit ¶ Appa
ruerꝰ cū eo moyſes ꝛ elias
i mōte ſm ocinātes. Dei
¶ Uirtutū rex ꝛ gl'e di
uinitatis ſue gl'aꝫ iduꝰ aſcē
dētibꝫ i mōteꝫ ductoꝛ i uia
ſꝑ refulſit ¶ Dñi ē ¶ Spe
cioſus forma p̄ filijs hoīuꝫ.
i admirabili hodie pulchri
tudie appuit. a dextris caiꝰ
iduta uarietate eccl'ia aſſi
ſtere cōcupiſcit ¶ Eructauit
¶ Mañꝰ doꝰ ꝛ laudabilis
ualde cuiꝰ gl'aꝫ ituētes di
ſcipl'i ꝯmoti ſūt. tremor ap
ꝑhēdit eos ¶ Magnꝰ dñs.
¶ Bñdicamꝰ pr̄eꝫ ꝛ filiū cū
ſcō ſpū ¶ Laudemꝰ ꝛ ſuper
exultemus eū i ſcl'a.

Sūt aliq̄ꝫ de hic ſtātibꝫ ꝯ
ſtros eis quos dixꝫ nō
guſtaturos mortē do

nec uideāt regnū aduētꝰ eiꝰ
ſūt hi tres apl'i quos acci
piēs ipoſuit i mōte. ꝛ oñdit
ill' quō oporteat eū ueire in
nouiſſio die i gl'a dītatis. ꝛ
corpore humanitatis ſue
O admirabil' humanitatis
nr̄e figura gl'ificatio. Que i
dei filio p̄mūſtrata oēꝫ āge
loꝝ expſſit claritatē ¶ Dñsꝰ
regnauit decorē iduit. iduit
pl'chritudinē ꝛ pcīx ſe Que

Lex aſſūpſit eos
i mōtē ut oñderet eis
q̄ꝫ ē filiꝰ. ꝛ cuiꝰ. Qñ ei iter
rogauit eos. Queꝫ dicunt
hoīes eē filiū hoīs. Dixerꝫ
ei. Quidā heliā. alij hyere
miā: aut unū ex ꝓphetis.
Propterea aſſumpſit eos i
mōtē. ut oñderet eis. q̄a ñ
eſt helias. ſꝫ doꝰ ieſus.
Faciamꝰ īquit. petrus tria
tabernacula Future beati
tudinis gl'am conſpiciens.
et in ea mundi exitus oble
ctamentis permanere de
ſiderans. ¶ Meliorem eiꝫ

indicabat in atrijs tuis dñe
vnã ſ3 milia. Future.
HEc eſt hyeremias. ſ3
qui ſanctificauit ī utō
matris hyeremiam. Neqꝫ
unus ex prophetis. ſed do⁹
pphārum. ⁊ qui miſit eos
rurſu3 quod ipē oñdit eis.
quoniam ipē eſt factor celi
et terre ⁊ deus uiuorum et
mortuorum. Impauit celo.
et depoſuit heliam. Precep̄
terre. ⁊ reſuſcitauit moyſe3
a mortuis ¶ O triū uiroꝝ
ſublime meritum quibꝫ cō
tigit uidere glͥficatū. Quē
pater ētris occultauerat hu-
manatum. ¶ Filius hoīs ī
claritatis ſue maieſtate uid
re meruerunt Quem pat.
¶ Terribilis in
maieſtate ſua dei fili⁹ hodie
diſcipulis ſuis glͥam ſuam
apuit. quando in conſpectu
domini pulchritudo admi-
rabilis reſplenduit ℞ Can
tate. i. ¶ Illuxerūt hodie
celeſtia terrenis. a facie eni3

domini ↄmoti ſūt diſcipulͥ:
quando in conſpectu coru3
ſplendor eius corruſcauit.
Dñi reg̃. ex. ¶ Notū fecit
do⁹ ſalutare ſuum in cōſpec
tu diſcipulorum reuelauit fi
lium ſuum: recordatus mie
⁊ ueritatis ſue domini iſrl.
¶ Can. ii. ¶ Bñdictus es
dñe ī firmamēto celi ℞ Et
laudabilͥ ⁊ glͦſus ī ſclͣa
IN illo tp̄e. aſſūpſit
ieſus: petrū iacobū ⁊
Iohānē3 frē3 ei⁹. Et duxit
illos ī mōte3 excelſū ſeorſū
⁊ trāſfigurat⁹ eſt an̄ eos

IN mōte3 nāqꝫ oratu
rus: ⁊ ſic trāſfigurat⁹
aſcēdit ut oñdat eos q̄ fruc
tus refrectiōis expectātes.
qm̄ regē ī decore ſuo uidre
deſiderat. mēte, ī excelſis:
bitare: ⁊ cōtinuis p̄cibꝫ ici
bere debere ¶ Fōs vͤe luce
egreſſus de pr̄e luce. Diſci
pulͥ hodie fili ſpecie maie
ſtat Formā ſurgētiſ hoīs

quē clara uidbit. Diſ.

TRes ſolūmodo ſecū diſcipulos ducit. Uel quia nunc hi qui mēte fidē quaꝫ imbuti ſunt trinitatis incorrupta mente ſeruauerīt tunc mererentur eterna uiſione letari. Et transfigura tus eſt inquit coram ipſis Et ueſtimenta eiꝰ facta ſt ſplendida ſicut nix. O xp̄i pietatis qui mortalis mori turus. Inſtar perpetue pro miſit eterne uite Jn facie humana monſtrans mirabile lumē. Inſtar.

TRansfiguratus ſaluator ſubſtantiam uere carnis non amiſit. ſꝫ glām future uel ſue. uel nr̄e reſurrectionis oſtendit. Q ui q̄lr tunc apoſtolis apparuit. talis poſt iudicium cūtis apparebit electis. Nam ī ipſo tempore iudicandi. ⁊ bonis ſimul ⁊ malis. in forma ſerui uidebitur.

Acceſſit ieſus ⁊ diuine uocis pauore pſtratos tetigit diſcipulos dicens ſurgite ⁊ nolite timere. ¶ Ut teſtimonium hr̄et a lege et prophetis ī medio moyſi ⁊ helie transfiguratus apparuit ieſus ¶ Lex per moyſeꝫ ſignata eſt. ⁊ pphia p heliaꝫ qui in maieſtate uiſi ſūt cū deo fulgente in monte loquentes. ¶ Deſcendentibꝫ illis de monte precep̄ ieſus dicens nemini dixeritis uiſionem. donec amortuis reſurgat filius hoīs alľa.

Uiſionem quam uidiſtis nemini dixeritis. donec a mortuis reſurgat filius hoīs. Ecce.

HEſtiua ſit ſolēnitas nobis recurrat ānua eua proles dei unica. pater ea fulſit glā Perſpicuo nā lumine. candido tecū pōde xp̄ꝫi auro iā die claro uidit heroeſ q̄ꝫ digna celebritas ī q̄ poloꝝ dignitas telluris huiꝰ iſima irradiauit nubila

Benedictes eximij. q̄ huius taz egregij claꝝ decus: ſuiſ uideret ocul᷑ Uti pr̄is nate unice cūctos clamītes īſoue q̄ tue feſtū gl̄e: deuote colūt hodie Uocis pr̄i inuiſibili laus eius ſcō ¶ Intonuit d celo do⁹ ¶ Et altiſſim⁹ de dit uocē ſuā. ¶ Hodie trāſfigurato: ac pr̄is uoce te ſtificato dn̄o moyſes ꝛ he-lias affuerīt ſpendidi. diſces ſum eiuſq; ꝯplecturus erat loquentes. ¶ Ecce ego ¶ Bn̄dict⁹ es dn̄e ds patrum noſtꝝ Laudabil᷑ ꝛ gl̄oſus i ſcl'a. Gl'a pr̄i Bn̄dicam⁹ pr̄ez ꝛ filiū cum ſcō ſpū Laudem⁹ ꝛ ſuper exultem⁹ eū i ſcl'a.

Caput ei⁹ ꝛ capilli eiuſ erāt tanq̄z lana alba ꝛ tanq̄z nix: ꝛ oculi eius ue-lut flāma ignis: ꝛ pedes ei⁹ ſiles auricalcho. ſicut i ca-mino ignis ardentis: ꝛ uox illi⁹: tāq̄z uox aq̄ꝝ m̄tarū Bn̄dicam⁹ pr̄ez ꝛ filiū cum ſcō ſpū ¶ Lau. ꝛ ſr̄ exel. eū i ſcl'a ¶ Gl'a pr̄i ¶ Bn̄dict⁹ es dn̄e i firmamēto celi. Et laudabil᷑ ꝛ gl̄oſus i ſcl'a

Et cū uid. ſſez Geuz cecidi āte pedes eius tanq̄z mortuus: ꝛ po-ſuit dextraz ſup me dicens. noli tiere: q2 ego ſuz prim⁹ ꝛ nouiſſim⁹ ꝛ fui mortuus: ꝛ ecce ſuz uiuēs i ſcl'a ſcl'aꝝ Bn̄dict⁹ es dn̄e i fir. ce. Et lau. ꝛ g. i ſ. Gl'a ¶ Bn̄-dict⁹ es q̄ iueris abyſſos Et ſedes ſ2 cherubin Acceſſit ¶ Dix do⁹ aMemto. ¶ Ecce. O nata ¶ Celi apti ſt̄ ſup eū: ¶ Et uox pr̄is itonuit hic eſt filius meus dilectus ¶ Hodie i monte trāſfigurato dn̄o apti ſt̄ celi ꝛ uox pr̄is itonuit: hic ē fi. m̄s di. in quo m̄ ꝯplacui.

¶ AMEN.

Incipiũt feſtiuitates ſcõrũ p anni circulũ. In feſto ſancti Satnini martiris oro.

DEus q̃ nos beati Satnini mřis tui ɔcedis natalitio pfrui: ei⁹ nos tribue meritis adiuuari p. L. prima.

ROme natale ſcti Saturnini mřis ⁊ ſenis ⁊ ſiſinij dyaconi ſub maxiano. A quo primo iť alios ſuos di dãnati ſũt ad fodiẽdã arnã ad faciẽdas ťmas dioclicianas. Quoꝝ unuz ſiſiniũ pñtatũ ſibi. cũ itrogaſſet iſdẽ maxian⁹ q̃s uocaref: rñdit ego pccõr ſiſini⁹ ſu⁹ ſuoꝝ dñi nři ieſu xpi.

Lectio ij.

QUi cũ poſt talia diceret maxianus aut ſacrifica deo herculi aut carẽs tuas igni cmabo: rñdit. Et ego q̃dẽ ſp hoc optaui: uerũtñ ſi mit⁹ fuero ut coronã ɔſideratã accipiã. Tradit⁹ igi laudicio pfc̃o miſſus eſt i cuſtodiã dcẽ ſeptẽ dieb⁹. In die exibit⁹ ab ãpiano dmẽtarieſi aſpectib⁹ laudicij ſubito lux d celo fcã ẽ ⁊ uox cũ luce audita ẽ. Ueite bñdicti pr̃is mei pcipite rgnũ qd uobis patũ ẽ a ɔſtitutione mũdi. L. iij.

TUnc ãpian⁹ tmefcus cecidit ad pedes ſiſinij dyaconi dicẽs. Adiuro te p ieſũ xpm quẽ ɔfiteris ne tardes me baptizare et facias me ptĩgere tecuz ad coronã mřij. Qui baptizat⁹ ſtati obtrũcatõe capitis coronã mřij ĩueit. Retrudit⁹ igř i cuſtodia ſiſini⁹ ⁊ ſenes Satnin⁹ cũ illo ubi mľtos gẽtiles uenietes ad ſe docebãt ⁊ baptizabãt. ¶ In uigilia ſcti Andree apľi ad ueſ. añ. Salue crux cũ rel' ps Dixit dñs In fine ps. Lad. d. o. g. ¶ Capitulũ

FRes corde eiz credit ad iuſticiã ore aut ɔfeſſio fit ad ſalutẽ dic enĩz

ſcriptꝰa oīs q̄ credit ī illū n̄
cōfūdetur

¶ Unꝰ ex duobꝰ q̄ ſecu
ti ſūt dn̄z erat Andreas fr̄
Symōis pet.

MAieſtatē tuā dn̄e ſup
plicit̄ exoramꝰ ut ſic
eccl'ie tue btūs ādreas apo-
ſtolꝰ extitit p̄dicator ꝛ rec-
tor: ita apd̓ te ſit ꝓ nobis
ꝑpetuꝰ īceſſor p
Regem apl'oꝝ ¶ Uenite
¶ Uidit dn̄s petrū et
ādreā ꝛ uocauit eos ¶ Ce
li enarrāt ¶ Ueite pꝰ me
dic̄ dn̄s faciā uos fieri piſ-
catores hoīuz ¶ Bn̄dicaz
¶ Relictis retib3 ſuis ſe-
cuti ſunt dn̄z redēptorē
Eructauit ¶ In oēz t̄ram

PAſſionē ſācti andree
apl'i quā ocl'is nr̄is uidimꝰ
oēs p̄bri ꝛ dyacoēs eccl'ia-
rū achaye ſcribimꝰ uīūſis
eccl'ijs q̄ ſūt ī oriēte ꝛ occi
dēte ꝛ mrīdiano: ꝛ ſepten-
trione ī xp̄i noīe ꝯſtitute.
Pax uobis ꝛ uniuerſis qui
credūt ī unū deū ꝛ ī t̄nitatē
pfcām ū̃rū patrē unigeitū
ū̃m filiū unigeitū ū̃m ſpz
ſāctū ꝓcedēte ex patre ꝛ ī
filio ꝑmanētez: ut oñdatur
unꝰ ſp̄s ſctūs ēē ī p̄re ꝛ fi-
lio: ꝛ hoc ēē unigeitū filiū
qd̓ ꝛ ille q̄ genuit ¶ Dū p-
ābularet dn̄s s̄ mare ſecus
litꝰ galilee uidit petruz et
ādreā retia mittētes ī mare
ꝛ uocauit eos dicēs. Ueite
pꝰ me faciē uos fieri piſca-
tores hoīuz ¶ Erāt.n.pi
ſcatores ꝛ ait illis. Uenite

HAnc fidē didicimꝰ a
ſcō andrea dn̄i nr̄i ieſu xp̄i
apl'oꝝ cuiꝰ paſſionē quaz
corā poīti uidimꝰ ꝓ ut poſ
ſumus explicamus. Procō
ſul itaq3 egeas p̄res ciuita
te igreſſꝰ cepit ꝯpellēr cre-
dentes in xp̄o ad ſacrificia
ydoloꝝ. Cui occurrēs ſcūs
andreas dix. Oportebat

ut tu q̄ iudex eēs hoīuʒ ci p
baris iudicē tuū q̄ ī celis eſt
cognoſceres ⁊ agnitū cole-
res: ⁊ colēdo eū q̄ uer⁹ eſt
d̄s ab his q̄ uere dij nō ſūt
animū reuocares. ¶ Mox
ut uocē dn̄i p̄dicātis audi-
uit bt̄s ādreas relictis ret-
tib⁹ quoꝝ uſu actuq̄ʒ uiue
bat. Et̄ne uite ſecut⁹ eſt p̄
mia largiētē. ¶ Hic ē q̄
p amore xp̄i pependit ī cru
ce ⁊ p lege ei⁹ ſuſtinuit paſ
ſionē. Et̄ne.

Cum egeas dix. Tu es
andreas qui dēſtruis
tēpla deoꝝ ⁊ ſuadeas hoīb⁹
ad ſuperſtitioſā ſectā; quā
nup delatā romāī pricipes
exterminari iuſſert. Sanctus
Andreas r̄ndit. Romani
pricipes nūdū cognouerūt
hoc q̄ p ſalute hoīuʒ uēi-
ens dei filius docuerit iſta
ydola nō ſolū deos nō eē:
ſʒ et omnia peſſia hūano
generi inimica: q̄ hoc docēāt
hoīes unde offendat d̄us ut
eū offēſus fuerit auertat: ⁊
nō exaudiat ⁊ cū auerſus fu
erit ⁊ nō exaudierit, hēant
cū diabolo ipi captiui: ⁊ tā
diu eos illudat; quouſq̄ de
corpe exeāt rei ⁊ nudi: ni
hil ſecū pter pc̄cā portātes
¶ Doctor bon⁹ ⁊ amicus
dei ādreas ducit ad crucē aſ
piciēs a lōge uidit crucē ſal
ue crux. Suſcipe diſcipulū
ei⁹ q̄ pependit ī te magr meus
chriſtus. ¶ Salue crux q̄ ī
corpore xp̄i dedicata es ⁊
ex mēbris ei⁹ tāq̄ʒ marga-
ritis ornata. Suſcipe.

¶ Dignū ſibi
dn̄s cōputauit martire quē
uocauit apl'm dū eſſet in
mari alta. ¶ Omēs gētes
¶ Dilexit andreā dn̄s ī o-
dorē ſuauitatis all'. ¶ Ex
audi d̄s deprecatioē; ¶ Bi
duo uiuēs pēdebat ī cruce
p chriſti noīe bt̄s andreas
⁊ docebat ppl'm ¶ Exaudi
d̄s orōnē meā cū deprecor
¶ Cōſtitu.

Egeas. dixit iſta ſup ſticioſa v͛ba ⁊ uana ſunt. Nā ⁊ ieſus uſ͛ dū hec p̄dicaret iudi illū crucis pa tibulo affixerūt. Andreas R̄ndit: o ſi uelles ſcire miſteriū crucis q̄ rōnabili caritate auctor huāi generis p reſtauratōe nr̄a hoc crucis patibulū nō inuict⁹ ſed ſpōte ſuſcepit. Egeas dix: Cum tradit⁹ aſſerat a ſuo diſcipulo: ⁊ a iudeis tētus ⁊ preſidi adduct⁹ ⁊ ad petitōez iudeoꝝ a militib⁹ p̄ſidis crucifix⁹. quō tu dicis ſpontaneū crucis ſubiiſſe patibulū. ❡ Hō di ducebat ut crucifigeretur: pp̄ls aūt clamabat uoce magna dicens. Innocēs ē⁹ ſeguis ſine cā dānat. ❡ Cūqꝫ duce rent eū ut crucifigeret fcs ē ocurſus pp̄loꝝ clamātiū ⁊ dicētium. In.

Andreas r̄ndit: ideo ego dico ſpōtaneū: qm ſibi cū iſto fui: cū a ſuo diſcipulo traderet. Et anq̄ꝫ traderet dixit nobis q traddendus eſſet ⁊ crucifigendus p ſalute hoīuꝫ. Et die t͛cia reſurrecturū ſe eſſe p̄dixit. Cui cū fr̄ me⁹ Petrus diceret ꝓpici⁹ tibi eſto dn̄e nō fiat iſtō indignat⁹ ſic ait petro. Uade retro ſathana: qꝛ nō ſapis ea q̄ ſūt dei. ❡ O bona crux que decorem et pulchritudiem de mēbris dn̄i ſuſcepiſti accipe me ab hoībꝫ. ⁊ redde me magiſtro meo. Ut p te me recipiat q̄ p te me redemit. ❡ Beat⁹ andreas expāſis manib⁹ ad celū orabat dicēs ſalua me bōna crux. Ut

Et ut plenius nos inſtrueret: qm ſponte paſſionē ſuſcipet dicebat nobis. Ptāte hēo ponendi aīaꝫ meā: ⁊ ptātē hēo iūꝫ ſumēdi eā. ❡ Ad ultimū uero cū cenaret nobiſcū ⁊ diceret: un⁹ u͂ꝛuꝫ me traditur⁹ ē. ⁊ ad iſtā uocē oēs contriſtati

mur: ne ſuſpēſos cogitatio
trucidaret ait. Cui deuero
panis fragmētū manu mea
ipe ē ¶ Expādi man⁹ mas
tota die ī cruce ad pplʒ nō
credētez ſʒ ɔ̄dicētē m̄. Qui
ābulāt uias n̄ bonas: ſʒ p⁹
pccā ſua. ¶ De⁹ ultionuʒ
dn̄s ds ultionuʒ liberē egit
exaltare q̄ iudicas t̄rā reddē
retributōem ſuperbis. Qui
¶ Nō ne pmit-
tas dn̄e famuluʒ tuuʒ a te
ſepari tp̄s eſt ut ɔ̄mēdes t̄re
corp⁹ meū. ¶ Cōfitebūr
¶ Andreas uero rogabat
populum ut nō īpedirent
paſſionē illi⁹ ¶ Dn̄s re ex
¶ Recipe me ab hoībus ⁊
redde me magr̄o meo: ut
p te me recipiat q̄ p te me
redemit all'a. ¶ Dn̄s re ir
¶ Nimis hono.

Iꝫ illīt ābulans ieſus
iux̄ mare galilee ui-
dit duos fratres ſymonē q̄
uocat̄ petr⁹ ⁊ ādreaʒ frēm
eius mittētes rethe ī mare

Erant eīʒ piſcatores. Et
R

Audiſtis frēs kmī q̄a
ad uni⁹ iuſſiōis uocē
petr⁹ ⁊ ādreas relictis re-
thib⁹ ſecuti ſūt redēptorē
nulla v̄o hūc facere adhuc
miracula uiderāt nihil ab
eo de p̄mio et̄ne r̄ributōis
audierāt: ⁊ tñ ad unuʒ dn̄i
p̄ceptū hoc q̄ poſſidēre ui-
debant̄ obliti ſūt. Quanta
nos eius miracula uidem⁹
q̄ flagellis affl gimur quātis
minaꝝ aſpitatib; ɔ̄terreūr
⁊ tñ uocātez ſequi ɔ̄tēnim⁹
¶ Orauit ſc̄tūs ādreas duʒ
reſpiceret celuʒ uoce ma-
gna clamauit ⁊ dixit: tu es
d̄s me⁹ quē uidi ne me pa-
tiaris ab īpio iudice ɔ̄pōi.
Qꝛ v̄tutē ſc̄e crucis agno
ui ¶ Tu es magiſter me⁹
xp̄s quē dilexi: quē cogno-
ui quē confeſſus ſū tm̄mō
in iſta uoce exaudi me. Qꝛ

In celo iā ſedet q̄ de

ꝯuerſiõe nos admonet. Iã
iugo fidei colla gentium
ſubdidit iã mundũ gloriã
ſtrauit iã ruinis crebreſcẽ-
tibꝫ diſtricti ſui iudicij ꝓ-
pinquum denunciauit diem
⁊ tamen ſuperba mens no
ſtra non uult hoc ſponte
deſerere : quod quotidie
perdit in uita . ¶ Uidens
crucem ãdreas exclamauit
dicẽs: o crux mirabilis : o
crux inenarrabilis : o crux q̃
per totum mundum rutil-
las . Suſcipe diſcipulum
chriſti nõ me permittas er
rare ſicut oueꝫ non habentem
paſtorem. ¶ O bõa crux
que decorem ⁊ pulchritu-
dinem de membris domĩ
ſuſcepiſti. Suſcipe.

Quid ergo fratres ca
riſſimi quid ĩ eius
iudicio dicturi ſumus qui
ab amore preſentis ſeculi
nec preceptis flectimur nec
uerberibus emendamur .
Sed fortaſſe aliq̃s tacitus
ſecum cogitationibꝫ dicat
Ad uoceꝫ dominicaꝫ uterq;
iſte piſcator q̃d aut q̃ꝫtum
dimiſit qui pene nihil ha-
buit. Sed hac in re fratres
cariſſimi affectuꝫ debem⁹
potius penſare q̃ꝫ cenſum.
¶ Salue
crux precioſa ſuſcipe diſci-
pulũ eius qui pependit in
te magiſter meus xp̄s.
Dominus re.
Beatus Andreas orabat
dicens domine rex eterne
glorie ſuſcipe me pẽdenteꝫ
ĩ patibulo ¶ Andreas xp̄i
famulus dignus dei apo-
ſtolus germanus petri et
in paſſione ſocius ¶ Ma-
ximilla chriſto amabilis
tulit corpus ap̄li optimo
loco cũ aromatibus ſepeli
uit . ¶ Qui perſequebant̄
iuſtum demerſiſti domine
in ĩfernũ ⁊ in ligno crucis
dux iuſti fuiſti . ℞ Fratres
corð ¶ Cõced nobis
hominem iuſtum redde

nobis hominez ſaīi ne if-
ficias hominem deo carū
iuſtū manſuetū ꝛ piū.
Bñdcs.
Corde eiz credit.

NOn eiz eſt diſtictio
iudi ꝛ greci nā idem
dñs oīuz diues ī oēs qui i-
nocant illum. oīs eiz qcūqꝫ
inuocauerit nomen dñi ſal
uus erit

ESayas eiz dicit: dñe
quis credidit auditui
nr̃o: ergo fides ex auditu
audit' aūt p v̄bū xp̄i ſed
dico nūquid nō audiērt: et
q̄dem ī omēz terrā exiuit
ſonus eoꝝ. ꝛ in fines orbis
terre v̄ba eoꝝ

Frēs corde ¶ Cū
peruēiſſet bt̄s andreas ad
locuz ubi crux p̄ata erat ex
clamauit ꝛ dixit o bona
crux diu deſiderata ꝛ iā ꝯ-
cupiſcēti aīo p̄parata ſecu-
rus ꝛ gaudens ueio ad te.
ita et tu exultans ſuſcipias
me diſcipulum eius qui pe
pendit in te

DEus qui beatum ni
cholaū pōtificē tuū
innumeris decoraſti mira
culis tribue q̄s ut ei' meri
tis ꝛ p̄cibus a gehenne in
cendijs liberēmur p.

NIcholaus ex illuſtri
pſapia oꝛtus ciuis
fuit patere urbis. Que ad
huc multa plebium gene-
roſitate referta: parentes
eius inter cateruas poten-
tum quāta honorificentia
celebrabantur: tanto ſup-
ne patrie acceſi deſiderio
magis celeſtis q̄ꝫ terrene
dignitatis gloriam appe-
tebant.

REuera enim cum eſ-
ſent nimiuz locuple-
tati nullius honoris inſi-
gnia nulliuſqꝫ ſūme digni
tatis diſponere moueraīa
uoluerunt. Sed oī ſtudio
ꝯtinentiū ſe ſe lege uiciētes

celibem uitam actitare ſatagebant.

Et miruȝ in modum cuȝ ī primeuo iuuētutis flore hunc ſolū genuiſſent filiū dctis ſe uoluptatibus abdicarunt : ⁊ inter ſuas preces quas frequentē ī domini templo fuudebāt hunc ſolū ſupſtitē: hunc ñ tantū diuitiaruȝ quantum ⁊ morū flagitabant heredem.

Quoruȝ uota ds ex alto ꝓſpectans haud petitioī eorum defuit. Nimirum ql' futurus eēt puer in ipſo ut ita dicā primordio natiuitatis ei⁹ mōſtrarē dignatus eſt. Enim uero cum matris adhuc lacte aleretur cepit bino ebdeō d die quarta ſcilicet ⁊ ſexta feria ſel' bibere mamas : et hac uice contētus tota die ſic ꝑmanebat.

Puerilibus igiť annis ut patriarcha iacob domui ſiplicíter tri ſactis: cepit bone indol' adoleſcēs eſſe: ⁊ non ſicut illa etas aſſolet laſciuiaꝫ cōpleſſus eſt mūdi : ſed nunc parentum cōmitatus : ueſtigia nunc eccāꝝ terebat limia ⁊ qd ibi d ſcripturis patulo aduertebat auditu ñ imemori armariolo condebat pectoris.

Ubi autem utroqꝫ pēte orbatus ē : ſepius illud euuāgelium ante ſane mentis deducebat oculos. Niſi quis renūciauit oībꝫ que poſſidet non pōt me⁹ diſcipul'. Et cuȝ anhelaret ad ꝑficieñ qd pio uertebat ī pectore iuuenilē formido cepit titillare mtē ne fauoral' ꝑcelleret aura: quicq̇d pro chriſto faceret diſponebat.

Nec ſecū ad deū uero totū deſiderij ſui pandens uelamen dprecabať: ut ille q̇ habet oīuȝ ſcīaȝ īſpirare

dignaret̃ quatenus d̃ tãtis
ſibi relictis opibus ſic ordi
naret: ut mũca laud̃ hũana
cõſpectui placeret diuino.
Talia eo cogitãte accidit
ut q̃dã cõuicaneus ei⁹ nimi
uꝫ locuplex ad tãtã ↄ̃ueni-
ret ĩ opiã: ut nec ⟨…⟩ neceſſa
ria uite hẽret.

QUid plura urgẽte in-
edia tres uirgĩes q̃s
hẽbat filias fornicari ↄſti-
tuit: ut earũ ſaltem infami
ↄmertio ĩfelicẽ ageret uitã
Prohpudor extĩplo fama
tãti mali cui⁹ nĩ alid̃ uelocĩ⁹
urget mobilitate totã ptu-
lit urbem ⁊ mł'tiplici pplꝫ
ſmone replebat.

QUod ubi ſãct⁹ cõpit
nycolaus : condoluit
m'ſerrio homi atqꝫ ṽginũ
execr̃s ſtuprum decreuit
oio ex ſuis habũdãtijs eoꝝ
ſupplere iopiam: ne puelle
nobilibus orte natalibus
lupanari macularẽtur infa
mia . Sed cũ nolet aliũ niſi
xp̃m in ſuis factis habere
contemplatorẽ: cepit explo
rare tẽporũ uices q̃d ĩo ſic
operaret̃: ut ẽt eos lateret
q̇bus hoc fiebat.

O doctor optime.

DEus mũdi auctor et
conditor q̇ hodierne
feſtiuitatis diẽ beati Am-
broſij ſacerdotij electione
conſecraſti preſta populo
tuo: ut cuius ãnua celebri-
tate deuotis exultat obſe-
quijs: ei⁹ ſufragijs tue pie-
tatis ↄſeq̃t̃ auxiliũ. p

IGit̃ poito ĩ admini
ſtratiõe ꝑfecture ga
liarũ patre ei⁹ ãbroſio nat⁹
ambroſi⁹ eſt. Qui ĩfans ĩ
area pretorij ĩ cuna poſit⁹
cum dormiret aperto ore
ſubito examen apũ aduei-
ens faciẽ eius atqꝫ ora cõ-
pleuit ita ut ĩgrediendi in
os egrediendi.qꝫ freq̃ntaret
uices.

QUe pr̄ q̇ ppe cū m̄re
⁊ filia ↄ̄abulabat ne
abigeret̃ ab āncilla q̄ curaȝ
nutriēdi īfanteȝ ſuſceperat
prohibēs ſollicita eniȝ erat
ne infanti nocerent. Quo
facto territus pater ait: ſi
vixerit īfantulus iſte: aliq̄d
magni erit.

SEd poſtq̄ȝ edoctus
liberalibus diſciplīs
ex urbe egreſſ⁹ ē: ꝑfect⁹ qȝ
ī adiutorio prefecture pre-
torij: ita ſplēdide cās pero
rauit: ut eligeretur a viro
illuſtri probo tūc prefecto
pretorij ad cōſiliū tribuē-
dum. Poſt qđ ↄſularitatis
ſuſcepit inſignia: ut r̄geret
liguriā emiliamqȝ ꝓuīciaȝ
venitqȝ mediolanum.

PEr idem temp⁹ mor
tuo auſentio arriane
perfidie epiſcopo: q̇ dioni-
ſio beate memorie ↄfeſſorē
ad exiliū deſtiato īcūbebat
eccleſie: cum populus ad
ſeditionem ſurgeret ī petē
do epiſcopo: eſſetqȝ illi cu-
ra ſedande ſeditionis: ne
popul⁹ ciuitatis in ꝑiculum
ſui conuerteretur perrexit
ad eccleſiam. Ibiqȝ cum lo
quer̃tur ad plebem ſubito
uox fertur īfantis ī populo
ſonuiſſe Ambroſium epiſ
copum: ad cuius vocis ſoni
tum tocius populi ora cō-
uerſa ſunt acclamantis am
broſiū ep̄m.

ITaqȝ qui antea tur
bulentiſſīe diſſīdebāt
quia ⁊ arriani ⁊ catholici
ſibi epiſcopum cupiebant:
ſupatis alterutris ordinari
repēte ī hūc unū mirabili ⁊
incredibili concordia con-
ſēſert. Miſſa itaqȝ relatio
ē ad clemētiſſimuȝ impera-
torē.

TUnc valētinian⁹ cū
ſūmo gaudio accepit
quot iudices a ſe directi ad
ſacerdotiū peterēt̃. Letaba
tur ēt ꝓb⁹ ꝑfcs: qȝ verbuȝ
eius iplēretur ī Ambroſio

Dixerat eniꝫ pficiſceti cuꝫ mādata ab eodē darentur: ut moris eſt. Uade age nō ut iudex: ſed ut epiſcopus

In feſto conceptiōis beate marie v̄gis ad v̄es ātiph

Cōceptio glorioſe v̄ginis. Cum reliquis de l' prius de ſancta maria capitulū

Ab inicio hym. Aue maris ſtella. v̄ Cōceptio eſt hodie ſcē marie v̄ginis R̄ Cuius uita īclita cunctas illuſtrat eccl'ias. ad. M. ā Glorioſe v̄ginis marie cōceptū dignissimū recolam⁹ q꜡ ⁊ genitricis dignitatem obtinuit ⁊ v̄ginalē pudicitiam nō amiſit. ¶ oratio.

Famulis tuis queſum⁹ dn̄e celeſtis grē mun⁹ īptire: ut qbus bt̄e v̄ginis partus extitit ſalutis exordium conceptionis eius uotiua ſolēitas pacis tribuat incrementum: Per

Ad. M. Inuit. Cōceptōeꝫ v̄gis marie celebrem⁹ xp̄ꝫ ei⁹ filiū adorem⁹ dn̄z. ps Venite hym. Quē terra Ad noc. an. ps. ⁊ v̄. dūr ſicut ī purificatōe. excepto q ultima an' tercij noct dicitur Angel⁹ dn̄i nūciauit marie ⁊ ↄcep d ſpū ſcō All'. L. i.

Anſelm⁹ cātuariēſis archieps ⁊ paſtorib⁹ āgloꝝ coep̄is ſuis cūctiſq꜡ orthodoxis ſalutē ꝑpetuā ī xp̄o bn̄dictōeꝫ. Cōceptio uenerabilis dī geītricis: et ꝑpetue v̄gis marie: dilectiſſimi fr̄es queādmōꝫ ꝑ multa ſignoꝝ exp̄imēta ī āglia ⁊ ī frācia ceteriſq꜡ comitatib⁹ ⁊ cliātib⁹ mūdi celebrāda olī ſic dclarata me narrāte audiat dilectio ur̄a. R̄ Hodie ↄcepta ē bt̄a v̄go maria ex ꝓgeīe dd. Per quā ſal' mūdi credētib⁹ appuit cui⁹ uita glīoſa lucē dedit ſcl'o v̄ Cōceptōeꝫ bt̄e v̄gis marie ↄ gaudio celebrem⁹.

TEmpore nanq; illo
quo placuit diuine pi
etati āglorū gētem de ſuis
malis corrigē: ſuiq; ſeruitu
tis officijs arti⁹ aſtringere
glorioſiſſio normādoꝝ du
ci Guiliermo eādē patriā
debellando ſubegit. Qui
.s. Guiliermꝰ rex āglorūꝫ
fcs dī v̄tute ꝛ induſtria ſua:
toci⁹ eccleſiaſtice dignitatis
honoris ī meli⁹ reformauit
cui⁹ pie ītētōis opib⁹ inui-
dens ille bonorū omnium
īimicus dyabol⁹ tā familia
riū fraudibus tā extraneoꝝ
īcurſibus multotiens cona
t⁹ eſt eius obſiſtere ſucceſſi
bus. ſed dn̄o protegente:
ꝛ ſe rege timentem ꝛ glo-
rificantem ad nihilum ma
lignus redactus eſt.
Beatiſſime uirginis marie
conceptionem deuotiſſime
celebrem⁹: Ut ipa p nobis
intercedat ad dominum ie
ſum chriſtum. ¶ Cum io
cūditate conceptionē beate
marie virginis deuotiſſie
celebremus. Ut
AUdientes aūt datij
Angliam ſubiectam
eſſe normandis grauiter
indignati ſe ſuo quaſi here
ditario iure priuari: arma
parant claſſem aptant ut
eos adeuntes a data ſibi
diuinit⁹ patria expellant.
Hoc comperto rex prudē
tiſſimus guiliermus quēdā
religioſum abbatem rama
ſieſis cenobij eliſinū nomīe
accerſiuit ī daciam dirigit:
ut inquirat ueritatē huius
rei. ¶ Glorioſe uirginis
marie ortum diguiſſimum
recolamus. Cuius domin⁹
humilitatem reſpiciens an
gelo nunciante concepit
ſaluatorē mundi. ¶ Bea-
tiſſime uirginis marie con
ceptionem deuotiſſime ce
lebremus. Cui⁹.
ET ille ſagacis ut
uir admodū ingenij
ſtrenue negociū ꝛgis īſeq̄t.

Quo fideliter pacto āgliā
reuerti cupiēs mare īgredit᷑
Et iaꝫ maximā pte maris
pſpero curſu trāſierat: ma
ris ſubito denſis undique
ſurgentibus uētis horrida
tempeſtas celum commo-
uit et undas. ¶ Cōceptio
glorioſe uirginis marie ex
ſemine habrae orta de tri
bu iuda clara ex ſtirpe da-
uid. Cuius uita inclita cūc
tas illuſtrat eccleſias.
Hodie concepta eſt beata
uirgo maria ex progenie
dauid. Cuius.

Fatigatis igitur nau
tis nec ultra procede
re ualentibꝰ fractis remis
funibus ruptis cadentibus
uelis ſpes ſalutis amittitur
nihil niſi ſubuerſionis indi
cium miſerabiliter expecta
tur. Cunque eſſent de ſalu
te corporū totaliter deſp-
ati: curam ſolum creatori
ſuo modo magnis clamo-
ribus animarum conmen-
darent. ⁊ beatiſſimam dei
genitricem mariam matrē
miſerorum refugium ⁊ deſ
peratorū ſpē ꝺuote i ſuū
auxiliū iuocarent. Et ecce
ſubito ꝯſpiciūt quedā uene
rādō hitudis uirū pontificali
īfula ꝺcoratū q̄i iᷓ medias
undas naui ꝓximū. ¶ Cū
iocūditate ꝯceptiōeꝫ beate
marie celebremꝰ. Ut ipſa
ꝓ nobis itercedat ad dn̄m
ieſū xp̄ꝫ. ¶ Corꝺ ⁊ animo
xp̄o canamꝰ gl'īꝫ i hac ſa-
cra ſolēnitate p̄celſe geni-
tricis ꝺi marie. Ut

Qui aduocās ad ſe ab
batē elſinū his ū̄bis
cepit appellare eū. Uis īq̄ꝫ
piculū euadre: uis i patriā
ſanus redire. Cūqꝫ ille cum
fletu ſe id toto corꝺ ꝺſide-
rare id ſolū expectare rn̄ꝺ
ret: tunc ille ſcias iquit me
ad te miſſū a ꝺn̄a nr̄a dei
genitrice maria quam dul
citer exclamaſti directum.

Et ſi dictis meis obtẽpare uolueris ſanus cum comitibus tuis euades iminens periculum maris. ¶ Conceptio tua dei genitrix uirgo gaudium annunciauit uniuerſo mundo. Ex te enim ortus eſt ſol iuſticie chriſtus deus noſter: qui exſoluens maledictionem dedit benedictionem: ⁊ cõfundens mortem donauit nobis uitam ſempiternã. ¶ Benedicta tu ĩ mulieribus: ⁊ benedictus fructus uentris tui. Ex te.

Liber generationis ieſu chriſti filij dauid filij habraam: habraã autem genuit Iſaac Iſaac autez genuit Iacob. Et R.

In iſaya legimus generationem eius quis enarrabit. Non ergo putemus euuangeliſtam prophete eſſe contrarium. ut quod ille impoſſibile dixit affatu hic narrare icipiat: quia ibi de generatione diuinitatis hic de ĩcarnatõis eſt dictuz. A carnalibus autem cepit: ut per hominez deum diſcere incipiamus filij dauid filij habraam. Ordo prepoſterus: ſed neceſſario commutatus.

Beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi dominus magna: q̃ potens eſt: ⁊ ſanctum nomen eius. ¶ Et miſericordia eius a progenie in progenies timentibus eum. Qr.

Si enim primum poſuiſſet habraam et poſtea dauid: rurſuſ ei repetendus fuerat habraaz. ut generationis ſeries texeret. Iõ ẽt ceťis p̃miſſis hoȝ filiũ nũcupauit q̃a ad hos tũ tuz fc̃a ẽ d xp̃o re p̃miſſio. Ad habraã inquit: ĩ ſemĩe tuo bñdicent omẽs gẽtes:

qō ēxp̄s. Ad vō ꝺ fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuã. ℟ Felix nãq3 es ſacra v̄go maria: ⁊ om̄i laude dign.ſſ.ma. Quia ex te ortus eſt ſol iuſticie xp̄s ds noſter. Ora pro pp̄lo interueni pro clero. intercede pro deuoto femineo ſexu: ſētiāt om̄es tuum iuuamē q̄cunq3 celebrant tuã ſcām ꝯceptionē. Quia. ℟ viij.

IUdas autē3 genuit phares: ⁊ zara ꝺ thamar. Notādu3 in genealogia ſaluatōis nullā ſcāru͂ aſſumi mulierum: ſed eas quas ſcripťa rep̄hēdit: ut q̄ pp peccatores uenerat de peccatricib3 naſcens oīum pccā deleret. Uñ ⁊ ĩſeq̄ntibus ruth moabitis ponitur ⁊ Berſabee uxor urie. Ad laũ. ⁊ p bō antĩ. Ꝯceptō gl̄ioſe v̄gis marie ex abrae orta ꝺ tribu iuda clara ex tirpe dō. ps Dn̄s regnauit. oĩa roł an̄. Ꝯceptio ē hodie ſc̄e marie v̄gis cui⁹ uita īcli ta cctās illuſtrat eccl̄ias an̄ Regali ex ꝓgeīe maria exorta ēfulget cui⁹ p̄cib⁹ nos adiuuari mēte ⁊ ſpū deuotiſſi e poſcim⁹. an̄. Corde ⁊ aīo xp̄o canam⁹ gl̄i3 ī hac ſacra ſolenitate p̄celſe genitricis dei marie. An̄ Cū iocunditate ꝯceptiōe3 b̄te marie celebrem⁹ ut ipa ꝓ nobis intercedat ad dn̄3 ieſū xp̄3. Ca. Ab inicio. hym. O gl̄ioſa dn̄a ꝟ Ꝯceptio ē hodie. ℟ Cui⁹ uita i. Ad bñ. ã. Ꝯceptionē hodiernā ꝑpetue v̄gis genitricis dei marie ſolēniter celebrem⁹ q̄ celſitudo thrōi p̄ceſſit alt̄. ad. iij. ca. Ab inicio. ℟ br̄ dī ꝺ com̄ v̄ginū ad vi ca. Et radicaui in pp̄lo Ad ix ca. In plateis ſicut Ad ueſ an̄. Ꝯceptio gl̄ioſe. Cū reliquis ps de ſc̄a maria: ad M. an̄ Ꝯceptō tua dī genitrix virgo gaudiū ānūciauit ⁊ uniūſo mūdo: ex te eī3 ort⁹ ē ſol

iuſticie xp̄s d̄s nr̄ q̄ ſolues
maledictõez d̄dit bn̄dictio
ne ꝛ ↄſūdes morte d̄ōauit
nobis uitā ſepitnā. In ſācti
Melchiadis pp̄ ꝛ mar. l. i.

Melchiades natõe af
fer ſedit ānos tres:
mēſes vii dies octo: ex die
nonas iulias a ↄſulatu ma
xētij noni uſq; ad maximū
bi̇ q̄ fuit mēſe ſeptēbrio uo
luſiano ꝛ ruſino cōſulib;.
Hic ↄſtituit nulla rōne do
mīco die āt. v. feria ieiuniū
celebrari a fidelib⁹ q̄a eos
dies pagani q̄i ſacrū ieiuni
u; celebrabāt. ¶ In ſācti da
maſi pp̄ ꝛ ↄfe. oratio.

Exaudi dn̄e p̄ces nr̄as
ꝛ īcedēte bt̄o dama
ſo ↄfeſſoꝛ tuo atq; pōtifice
ſupplicatões nr̄as placat⁹
intende. Per lectio prima.

Damaſus natõe yſpa
n⁹ ex p̄re ātonio ſedit
ānos. xviij. mēſes duos di
es x: ꝛ cū eodē ordiat̄ ſub ↄ
tētõe urſin⁹. Et ſc̄o ↄcilio
ſacdotū ↄſtituerīt damaſu;
q̄a fortioꝛ ꝛ pl⁹ia mlītitudo
erat. lectio ſecunda.

Et ↄſtitut⁹ ē damaſ⁹
ꝛ urſinū eiecerūt ab
urbe: ꝛ ↄſtituerūt eū nea
poli ep̄z: ꝛ māſit damaſ⁹ i
urbe rōa p̄ſul i ſed̄ ap̄lica.
Fuit āt t̄prib⁹ iuliani. Hic
fec̄ baſilicas duas: unā iux
theatrū ſc̄i laurēcij ꝛ aliā ui
a ardeatīa ubi reqeſcit in
cathacūbis: ꝛ d̄dicauit pla
toniā ubi corpa ap̄loꝝ ia
cuerīt. i. pet̄ ꝛ pauli: quā et
v̄ſib⁹ adoꝛnauit. ¶ l. iia.

Hic mlīta corpa ſc̄orū
mīꝝ r̄q̄ſiuit ꝛ īuenit.
quoꝝ ēt ↄſilia v̄ſib⁹ adorna
uit. Hic ↄſtitutū fec̄ d̄ eccle
ſia: hic accuſat⁹ īuidioſe in
criatus ē d̄ adulrīo ꝛ facta
ſinodo purgat⁹ ē: a xl. q̄u
oꝛ ep̄is qui etiā dānauerūt
ↄcordiū et calixtū dyacōes
accuſatores ei⁹ ꝛ p̄iecerūt
d̄ eccleſia. ¶ In ſc̄e lucie v̄g
nis ꝛ mr̄. ad M. antipho.

In tua pa̅tia poſſediſti aīaꝫ
tuā. Lucia ſponſa xp̄i c diſti
q̄ i mūdo ſūt . ⁊ corruſcas
cū āgl'is ſāguie ꝓpo inīcū
uiciſti .

EXaudi nos de⁹ ſalu-
taris nr̄ ut ſic de bt̄e
lucie feſtitate gaudm⁹ ita
pie deuotōis erudiaur affec
tu. Per

CUm ꝑ uniu̇ſā ſicilie
ꝓuiciā btīſſie v̇ginis
agathe fama crebreſceret.
⁊ ſyracuſan⁹ ppl's ꝑ milia
ꝓpe xlv ad urbē cathanē-
ſiū ſiciēs ad ſepulchruꝫ ſc̄e
v̇ginis ꝑgeret ↄtigit luciā
uenerabilē v̇ginē nobiliſſi
mā ſyracuſanoꝝ ſil' ꝑgere:
⁊ ei⁹ feſtiuitatis gl'ia iuita-
tā uenire. Cui⁹ mr̄ eutia ꝑ
ānos quatuor fluxu ſāguis
fatigata nullo poterat me
dicamtoꝝ r̄medio liberari.

O Lucia v̇go q̄d a me pe
tis q̄d ipa potis p̄ſtare ↄti
nuo. Nā ⁊ mr̄i tue fid's tua
ſubuenit ⁊ ecce ſaluata eſt.

Quia iocūdū dō i tua v̇gi
nitate hitaculū ꝑparaſti.
Sic ꝑ me ciuitas cathanē-
ſiū ſublimat' a xp̄o ita ꝑ te
ſyracuſana ciuitas decorabi
tur. Quia

IGit dū ꝓceſſiōis mi
ſt'ia ageret: hec euuāgelij fu
it lectio q̄ legit' tacta fibria
ueſtimēti mł'ier fluxu ſāguis
ſaluata. Et dū hec lectio re
citat' dix̄ ſc̄a lucia mr̄i ſue.
Si credis his q̄ legūt' cred
agathā paſſā i xp̄i noīe hoc
meruiſſe. vt ſp̄ i p̄ñti hēat
eū ꝓ cui⁹ noīe paſſa ē. Cō
tige ergo ſepulchrū ei⁹ cre
des ⁊ liberaberis ¶ Roga
ui dn̄ꝫ mm̄ ieſū xp̄ꝫ ut ignis
iſte n̄ dn̄et' m̄ . Et ipetraui
a dn̄o iducias m̄r̄ij ni̅i:
Pro eo ut me diligeret dtr
ahebāt m̄ ego āt orabā. Et

IGit' cū pactis oi' ꝫ
ppl's abſceſſiſſ ꝫ p̄ſtrauer̄ ſe
an̄ ſeplc'hrū mr̄ ⁊ filia: ⁊ ce
ꝑūt lacrīſ ↄgitar̄ ſuffragiū

Jntea dū orōnis plixitas
tēdzet ſōno lucia uirgo arri
pitur: ⁊ uidit ī ſōnis btāʒ a
gathaʒ ī medio angloꝝ gē
mis oznatā ſtātē ⁊ dicēte ſi
bi. Sozoz mā lucia v̓go dō
deuota qd a me petis: qd
tu ipſa potis pſtare ɔtinuo
Nā ⁊ matri tue fides tua
ſubueīt ⁊ ecce ſaluata ē
Grata fca ē a dn̄o ī certaīe
qz apd deum ⁊ apd hoīes
glꝫificata ē ⁊ ī ɔſpcū pricī-
pis loq̄bat̃ ſapiaʒ. Et dn̄s
dn̄ʒ dilexit eā ¶ Adiuua-
bit eā ds uultu ſuo dn̄s in
medio eī⁹ nō ɔmouebitur.
Et
ET ſicut p me ciuitas
cathanēſiū ſubliat̃ a
xpo. ita p te ſyracuſana ci-
uitas dcozabit̃: qz iocūduʒ
dō ī tua v̓ginitate hītaculū
pparaſti. Et his auditis ex
pgefca ſurexit tremēs ⁊ ait
mri ſue. Mat̃ mea: ecce ſal
ua fca es: p ipaʒ te obſecroz q̄
te ſaluā fecit ſuis orōnibus
ne tu m̄ aliq̄n ſpōſuʒ noīes
ne tu uelis d̓ corporis mei
poſteritate fructū mortali
tatis iq̄rere. Sed oīa q̄ tu
datura es eūti ad ītegrita-
tis mee corruptore mozta
lē hoīeʒ: da m̄ ad ītegrita-
tis m̄e ſcōrē dn̄ʒ ieſū xpm.
¶ Diffuſa ē gr̄a in labijs
tuis. pp̄ea bn̄dixit te deus ī
eťnū ¶ Spē tua ⁊ pulchri
tudīe tua itēd pſpere pcēd
⁊ regna. Propter
CUi mater euticia ait
Oīa q̄ fuerūt pr̄is tui
d̓fūcti añ nouē ānos ītacta
cuſtodiēs āpliaui poci⁹ q̄z
minui pr̄imoīuʒ tuū: mea
v̓o oīa que ſūt ul᷑ pñt eſſe
ipſa melius noſti: tege pri
us oculos meos et quod-
cunqz tibi placuerit d̓ ipſis
facultatib⁹ facito ¶ Spe-
cie tua et pulchritudīe tua
intende proſpere procede
et regna. ¶ Diffuſa eſt
gratia in labijs tuis ⁊ c̄.
Jn

LUcia dix̄ audi⁻ mat̄
ↄſiliū meū n̄ ſatis do
cax̄ ē: q̇ illi hoc dat quo ip
ſe pſrui n̄ pt̄. Sꝫ ſi tibi uis
ē gratū dꝫ hoc illi da quo
tu potis uti. Nam qd̓ das
moriēs: ideo das q̇a tecuꝫ
ferre n̄ p̄uales. Uiuēs ergo
⁊ ſalutē tui corporis tenes
da xp̄o qd̓ poſſidēs ⁊ q̇cq̇d
te m̄ daturā ſpoponderas
u et cogitabas: xp̄o icipe
tradere. ¶ Propt̄ uitatē et
māſuetudīeꝫ ⁊ iuſticiā. Et
deducet te mirabilr̄ dextera
¶ Spē tua ⁊ pl̄. t. In. pſ.
pced ⁊ regna. Et.

ET ubi pene oīa di-
ſtractaſtis ⁊ paupib⁹
erogata uiduis ⁊ orphaīs
pegrinātib⁹ ⁊ do ſuiētibus
ſpōſus pponit litē i iudicio
paſcaſij ↄſularis: dicēs ſpō
ſā ſuā xp̄ianiſſiaꝫ eſſe ⁊ ↄ̄
leges uiuere auguſtorum.
Quā paſcaſi⁹ ↄphēſā corri
piēs cepit ad ſacrifitia de-
monū iuitare. ¶ Dilexiſti
iuſticiā ⁊ odiſti iiq̇tatem.
Propt̄ea ōxit te dˢ dˢ tu⁹
oleo leticie. ¶ Propt̄ uita
tē ⁊ māſuetudīeꝫ ⁊ iuſticiaꝫ
Propt̄ea

CUi bt̄a lucia dix̄ ſa-
crificiū d̄uꝫ ⁊ imacu
latū apd̓ dm̄ ⁊ p̄rem hoc ē
uiſitare pupillos ⁊ orpha-
nos i t̄bulatōe eoꝝ. Paſca
ſi⁹ dix̄. P̄rimoniū tuū expē
diſti cū corruptorib⁹ tuis:
⁊ iō q̄ſi meretrix loqueris
¶ Offerent̄ regi v̄gines p⁹
eā pxīe ei⁹. Offerent̄ tibi i
leticia ⁊ exultatōe. ¶ Spē
tua ⁊ pul̄. t. in. pſpe pce. ⁊
re. Offere.

LUcia rn̄dit p̄rimoiuꝫ
meū tuto loco ↄſtitui: cor-
ruptores aut nec m̄tis nec
corporis nūi aliq̄n ſuſcepi.
Paſcaſius dixit. Qui ſunt
corruptores mentis. Lucia
reſpondit: uos eſtis de q̇b⁹
dicit apoſtolus. Corrum-
punt mores bonos eloq̄a
mala.

Ad laudes ꝛ p hoꝰ antip.
Orãte ſancta lucia appuit
ei bt̃a agatha ꝛ cõſolabať
ancillã xp̄i. ps. Dñs regnauit
cũ reľ. ã. Lucia uirgo q̇d a
me petis qḋ ip̄a potis pre
ſtare ꝯtinuo mr̄i tue. añ. P
te lucia ꝟgo ciuitas ſyracu
ſana decorabiť a dño ieſu
xp̄o. añ. Bñdico te pr̄ dñi
mei ieſu xp̄i q̇a p filiũ tuuꝫ
ignis extinctꝰ ẽ a latere m̄o.
añ. Soror mea lucia ꝟgo
deo deuota q̇d a me petis
qḋ ip̄a poteris p̄ſtare ꝯti
nuo matri tue. ad b. ã. Colũ
na es imobilis lucia ſp̄oſa
xp̄i q̇a oĩs plebs te expec
tat ut accipias coronã uite
alľa. ad ueſ. añ. Orãte ſcťa
lucia cũ reľ ad ij añ. Tãto
põdere eã fixit ſp̄s ſcťs ut
ꝟgo dñi imobiľ pmaneret
In ſcťi thõe apľi ad. M. ã
i primis ueſ. ꝛ ad b. añ.
Quia uidiſti me Thoma
crediſti bt̄i q̇ nõ uiderũt et
crediderũt alľa. oratio
DA nobis q̄s dñe bt̄i
apľi tui Thõe ſolẽ
nitatibꝫ gľiari ut eiꝰ ſẽper
p̄ocinijs ſubleueũr ꝛ fideꝫ
ꝯgrua deuotiõe ſectemur:
per. lectio prima.
THomas ebrayce la
tine abyſſus uľ ge
minꝰ iťp̄tať ꝛ grece didimꝰ
noiať q̇a utraqꝫ iťpretatio
eiꝰ ſtatui ꝯgruit. Didimus
recte notari potuit pp du
biuꝫ cor i credẽdo effcťm
dñice reſurrectõis. Abyſſꝰ
q̇a altitudieꝫ dñice ꝟtutis
i r̄ſurrectõe ẽta fid̃ penetra
uit ꝛ iuſta latinã ligñã xp̄i
geminꝰ ac ſiľis ſaluatoris
audiẽdo icreduľꝰ uidendo fi
dlis. lectio ſecunda
SIc euuãgeliũ p̄dica
uit ptis medis perſis
hyrcaniſqꝫ braciniãis ꝛ de
ſtiatus ad oriẽtalẽ plagaꝫ
intna gentiũ p̄dicãs ibiqꝫ
p̄dicatõeꝫ ſuã uſqꝫ ad ulti
mũ ſue paſſionis pducens
pfcťus ẽ ad idiã ſuperiore

opinionē ei⁹ oēs ppl'i feſti-
nabant uidētes ſigna ⁊ ꝓ-
digia magna q̄ faciebat :⁊
nō poterant cōtenere p̄dica-
tōez ei⁹. Nā ⁊ demones
pellebat ⁊ cecos illuīabat
oēs et dolores ⁊ calores ⁊
rigores pellebat et ⁊ mor-
tuos ſuſcitabat. Cui⁹ corp⁹
cū honore ⁊ hymnis trāſtu
lerūt ad eccl'iaz ↄdiētes aro
matib⁹ p̄cioſis ⁊ fiebāt ſi-
gna magna ⁊ ꝓdigia i lo-
co ubi poitū erat

NAz ⁊ dmoioſi libera
bāt' ⁊ egritudiēs cu-
rabāt' diq; ſupplicātes ſyri
ab īpatore alexādro roma
no ueiēte uictorie de pſidis
p̄lio exerſe rege duicto i pe
trarī hoc ut mitteret ad re-
gl'os idoꝝ ut redderēt ofūc
tū ciuib⁹. Sicq; fcīn eſt ut
trāſlatū eēt de īdia corpus
appl'i. ⁊ poitū i ciuitate
edeſſa ad laudē dnī nrī ieſu
xp̄i: cui eſt honor ⁊ gl'ia in
ſecula ſeculorum. amen.

IN illo. thomas unus
ex xij. q̄ dr didimus
nō erat cū eis qn̄ uenit ie-
ſus Et ℟

ISte unus diſcipl'us
ōfuit reuerſus quod
geſtū eſt audiuit audita cre
dere renuit. Uenit iterū do
min⁹. ⁊ nō credēti diſcipl'o
latus palpādū p̄buit. ma-
n⁹ oſtdit. ⁊ oſſa ſuoꝝ cica-
trice uulnerū: īfidelitatis il-
lius uul'n⁹ ſanauit

QUid fr̄es kmi: quid
Qiter hec aiadūtitis:
nūqd caū geſtū creditis ut
elect⁹ ille diſcipl's tūc deēt
poſt aūt ueiens audiret au-
diēs dubitaret dubitās pal
paret palpās crederet. Nō
hoc caū ſed diuina diſpēſa-
tōe geſtū eſt

EGit nāq; miro mō
ſupna clemētia ut diſ
cipl's dubitās dū i magro
ſuo uulnera palparet caris

ĩ nobis uulnera ſanaret in fidelitatis . Plus eñ nobis thome iſidlitas ad fidē q̃z fides diſcipl'oꝝ credētiuz ꝓ fuit. qꝛ dũ ille ad fidē pal pādo reducitur : nr̃a mēs oĩ dubitatōe ꝑpoita ĩfide ſolidatur

Hyginus natiōe grec⁹ ex philoſopho de athenis cui⁹ genealogiã nō ĩueni ſedit ãnos dcem mē ſes tres dies octo. Fuit aũt tꝑibus ſeueri ꝛ marci a. Cōſulatu magni ꝛ cameri ni uſq̃z ad orphitō ꝛ priſcuz. Hic cōpoſuit clerꝰ ꝛ diſtribuit grad⁹. Hic fecit ordinatioēs tres p m̃ſez decē briũ pbr̄ōs xv. dyacones . v. ep̄os p diuerſa loca nu m̃ro ſex. Qđ ēt ſepult⁹ eſt iux̄ corp⁹ bt̄i petri ĩ uaticano t̄cio id⁹ ianuarij . Et ceſſauit ep̄atus die tercio

Concede q̃s ops ds ut ad meliorem uitã ſcōꝝ tuoꝝ exempla nos ꝓ uocēt q̃s quoꝝ ſolēnia agim⁹ et act⁹ imiteũr. p .

Cum feruor diocliciani ꝛ maxiani. ſcōs di diuerſis penis ĩſiceret. duos fr̄es ſili mō felicē ꝛ felicē gr̄a dignos pbr̄os ſce catholice eccl'ie ſublatos ſibi orac⁹ urbis p̄fcs iuſſit adduci ut ſacrificaret: Qđ ſi ɔtēpſiſſet puniret.

Interea un⁹ ex ipis noīe felix q̃ erat ſenior fr̄ cũ duct⁹ fuiſſet ad tēpluz Sapis iux̄ ſecretarium ubi ſedebat memorat⁹ dracus uidēs eũ dixit . Juſſert te ſacratiſſimi pricipes deo ſerapi ſacrificare. Tũc ſcs felix iſuflauit ĩ faciē eĩ⁹ ꝛ ſtatĩ corruit ꝛ ĩ puluerē redact⁹ eſt .

Itē alia die deduct⁹ ē ad tēplũ ubi mercurij erat ſtatua: ꝛ hortabat

ut ibi thura iactaret. Qui
ſimili modo īſufflauit ī faciē
eiꝰ ⁊ ſtatī corruit ī trā. De
ductus eſt igit̄ bt̄s felix ad
ſimlacrū diane ut ibi ſacri
ficaret. Quod uidēs īſufflauit
ī faciē eius ⁊ cecidit tanq̄ ſi
nunq̄ fuerit ſtatī ī puluerē
redactū ē

PReces ppl̄i tui que
ſumꝰ dn̄e clemēt̄ exau
di. Ut beati marcelli mar
tiris tui atq; pōtificis me
ritis adiuuemur: cuiꝰ paſſi
one letamur. Per

TEmpore quo maxi
mianꝰ auguſtꝰ redi
ens d̄ ptibꝰ affrice ad urbē
romā uolens placere dio
cliciano auguſto. ut ī noie
eiꝰ t̄mas a ſolo hedificaret:
cepit inuidia xp̄ianoꝝ mili
tes romanos ad afflictōes
laboris ꝯpellere ⁊ ꝑ uaria
loca: alios ad arenā fodiē
dā dānauit.

IN ipo tp̄r erat uir
xp̄ianꝰ noie Tharſō
uir potēs ⁊ facultatibꝰ ple
nꝰ ⁊ uita fidelis. Hic cū ui
diſſet affligi xp̄ianos ad fa
tigatōes ⁊ labore cepit de
ſua facultate ſcīs martiribꝰ
elemoſinas ⁊ uictū miſtrare
p uiros xp̄ianos ſiſinniū ⁊
cyriacū ſmaragdū ⁊ largi

HOc audiēs marcellꝰ
ep̄s urbis gaudio repletꝰ ē
de elemoſinā: quā tharſon
ſcīs miniſtrabat. Et uocās
ad ſe ſcōs uiros xp̄ianos ⁊
ſeruos dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſiſi
niū cyriacū ſmaragdū ⁊
largiū ꝯſtituit abetes ⁊ noīa
fecerunt ſcō marcello ep̄o
quo tharſō ſcīs eius reliq̄a
miniſtrabat.

TUnc gaudio repletꝰ
ducēs ꝯcilia ꝯſecra
uit ſiſinniū ⁊ cyriacū dyaco
nes eccleſie romane. Fcm̄
ē āt ut una nocte dū ferret
hūeris ſuis uictū quē thar
ſō miſtrabat tenti ſūt a mi
litibꝰ paganis: ⁊ pducti ad

tribunū expuriū Suſcipiēs
eos tribunus recluſit ī cu-
ſtodia publica.

POſt diē tciā nūciauit
maxiano auguſto.
Hoc cū audiſſet maxian⁹:
iuſſit ut cum cuſtodia ipſi
foderet arenā: ⁊ būarū onus
ſuis portaret uſq; ad locū
ubi treme hedificabantur.
Erat āt uir ſenex iter eos
noīe ſatnin⁹ q̄ iā ſenectute
macerat⁹ fuerat: ⁊ cepe runt
eū ad portādū adiuuarē.

HOc cū uidiſſet cuſto
des fieri qa ſiſinius ⁊
cyriac⁹ dyacones ſarcinas
ſuas: ⁊ alias cū adiutorio
xp̄i portarēt mirati ſūt: et
nūciauerūt tribuno expurio.
Tūc tribunus nūciauit ma
xiano auguſto dicēs q̄ cū
hymnis ⁊ laudibus dei: et
omni ueneratōe xp̄o gl'iaʒ
reddebāt.

BEat⁹ Anthoni⁹ ab-
bas: cū eēt ī ciuitate
patras in monaſterio non
ualebat: ſeruitiū dei: facere
quō ipē cupiebat: qa quo-
tidie uidebat ad ſe uenire
multas gētes ſeculares. Et
cogitans ⁊ gemēs ī corde
ſuo. dixit fratres q̄d facie-
mus: q: ɔturbāt me cogi-
tatōes mee: ⁊ nō ē hic loc⁹
q̄etus ut poſſimus ſaluare
aīas noſtras.

HEc dicebat illis quos
ſciebat ī dī amore po
ſitos ⁊ p ſigulos dies mo-
leſtabat: ⁊ hortabat eos:
dicebatq; illis. Quid facie
mus. Illi aūt dicebāt. Qō
tu pr̄ iubes. Ille aūt dice-
bat uenire pgam⁹ de loco
iſto. ⁊ eamus ī illū locū ubi
ſolit' ⁊ firmit' dn̄o ſuiam⁹

ILli aūt q̄ i timore dei
erāt pciti: aīo ſuo dixerūt.
ſi ſic opʒ nos pat: ⁊ nos n̄
derelinq̄mus te. Tunc btūs
Anthoni⁹ dix. Fili mei uo
cauit nos ds̄ ī ordīe mona
choꝝ ⁊ ſacerdotū: ſed tam

videamus nimis libētim in
nobis hui⁹ mōl nom̄ ſi ſm
ſcripturā p̄ceptis dī obedi
re: ⁊ ea ī oībꝫ adīplere no-
lum⁹. Cū aūt ad occaſum
ſol ueniſſꝫ itroiert ī eccl'ia
⁊ cepert redore laudes do
oīpti: ſicut mos erat.
ET cū ɔpletū eſſꝫ offi
ciū monaſterij: ⁊ oēs
redeſcerent ī lectis ſuis ille
pſtrauit ſe ī trāȝ depcans
deū ⁊ dicēs: De⁹ celi ⁊ tre
q̄ cunctoꝝ es cognitor ī cu
i⁹ uoluntate ɔcta ſūt poīta
⁊ nō ē q̄ poſſit r̄ſiſtere tue
uoluntati: q̄ reuocas errā-
tes ut nō peāt: cuſtodi ſer-
uos tuos ⁊ dōd nobis locū
ī quo tibi mundo cord : ⁊
caſto corpoī ſuiam⁹: qꝛ nō
ē hic locus conu̇ſatōis niſi
amatorib⁹ iſti⁹ ſeculi.
ET cuȝ oraſſꝫ bt̄s an
thoi⁹ abbas accidit ei
modicus ſōnus: ueniēs aūt
angl'us dn̄i ī ſōnis: dixit ei.
Anthōi ſurge: ⁊ uad ī locū
quē dico tibi tu ⁊ fr̄es tui:
q̄ uolunt ſeq̄ te. Ego aūt
duco tibi ī h̄ermo figurā
angl'i: tibi paſcā te ō ɔctis
r̄gionibus tre. Et cuȝ aſcē
dris ī mōte excelſuȝ cedrō
ibi iueies modicā uallē ne
moroſā pulchrā nimis int̄
mōtes clauſā.
Illic iuenies lapidez
marmoreū ī ſil'itudi
nē hōis q̄ tibi aliq̄d pauo-
ris imittet: ſꝫ noli pauere:
qꝛ ego tecū ſū ī oī ope tuo.
Tūc bt̄s āthoni⁹ ſurgens a
ſōno dix̄ gr̄as ago tibi dn̄e
ieſu xp̄e: q̄ me dignatus es
exaudir̄ Et itrauit eccl'iaȝ
tāgēs ſignū ad matutinuȝ
Et ɔgregatis ɔtis fratrib⁹
i ſimul officiuȝ fecerīt.
DA q̄s op̄s ds: ut qui
bt̄e priſce ū̇gis ⁊ martiris
tue natalitia colim⁹ ⁊ ānua
ſolēnitate letemur: ⁊ tante
fidei p̄ficiam⁹ exemplo: p

Exaudi dñe populũ tuũ cũ ſcõꝝ tuoꝝ patrocĩo ſupplicãte. Ut et tẽporalis uite nobis tribuas pace gaudẽ ꝛ eťne repire ſubſidium. Per

Temporib⁹ Claudij ĩperatoris: ueit q̇dã de pſide ptibus noie marius cũ uxore ſua noie martha: ꝛ filijs ſuis audifax: et abacuch. uiri xp̄ianiſſimi ad orõez apľoꝝ. Uenĩetes aũt romã ceperũt corpora ſcõꝝ p carceres ꝛ ſepulťas conquirere.

Et dũ frequẽter ſolli cite ꝛ curioſe q̃rerẽt: uenĩetes ĩ caſtrũ trãſtiberi ĩtra carcerẽ ĩuenerẽt hoiem uenerabilẽ noie q̇rinũ qui iã multa ṽbera pro noie xp̄i paſſus fuerat: ꝛ facultate nudatus. Ad quem uenientes miſerũt ſe ad pedes eius marius ꝛ martha uxor eius: cũ duob⁹ filijs ſuis audifax ꝛ abacuch ut orarẽt pro eis: ꝛ ibi mãſerũt diebus octo. Et ceperunt de facultatibus ſuis miniſtrare bt̃o quirino: ꝛ lauarẽ pedes eoꝝ q̇ ĩ uinculis erãt conſtricti.

Eodẽ tp̄e iuſſit Claudius ut ſi q̇ xp̄ianoꝝ ĩpẽti fuiſſẽt ĩ uulgo aut ĩ cuſtodia ſine ĩtmiſſiõe punirẽť. Ip̄o p̄cepto diuulgato tenuit ducẽtos ſexagitaduos xp̄ianos uia ſalaria: q̇ arenã fodientes dãnati fuerãt pro chriſti noie. Quos iuſſit ut ĩ figlia foras muros porte ſalarie ducerẽť: et in eodẽ loco clauſi ſũt ĩ ciuitatis ãphiteatro: ubi eos mľtis ſagittis iuſſit ĩťfici

Hoc cũ factũ fuiſſet ɔtriſtati nimis mari⁹ ꝛ martha uxor ei⁹ cũ duobus filijs ſuis audifax et abacuch uenerũt ad locũ ubi corpa ſcõꝝ ĩťfecta fuerãt.

Una cū iohāe p̄bro ⁊ inue-
nerunt corpora ſcorū igni
ſuppoſita. Et exuentes ſe
cepēt corpora ſubtrahere
⁊ ſepelire cū liteaminibus
⁊ facultatibꝰ ſuis: quia uir
locuplex erat cū filijs ſuis
⁊ uxore. lectio quinta

ET quotquot potue-
rūt ſepelire in cripta
uia ſalaria: i cliuo cucume-
ris. Claudiꝰ igit̃ audiens q̄
ſcī dei ſepelliſſēt corpa mr̄ꝝ
iratus tradidit eos uicario
muſiano dicēs. Si nō ſacri
ficauerit ⁊ dreliquerit ſup-
ſticionem hāc diuerſa i eis
tormenta exerce. In eadē
die iuſſit ſibi muſianꝰ eos
intellude p̄ntari: ⁊ oīa ge-
nera tormtoꝝ dferri. l vi.

QUi cū adducti fuiſ-
ſēt i ſpcū eiꝰ furore
repletꝰ dixit. Intimatum ē
nobis q̄ p̄cepert pricipes
nr̄i ⁊ oēs reipublice. Rn̄dit
audiſax neſcimꝰ. Muſianꝰ
uicariꝰ dix dferāt tormta.

At ubi allata ſūt dixit oīa
hec genera tormētoꝝ i uo
bis expēdent: ſi dcretū nō
feceritis. Si uero p̄cepta
principū audieritis ⁊ nata
les nr̄i renouabūt ⁊ digni-
tate fulgebitis precelſa.

In ſanctorum martirū Fa-
biani ⁊ Sebaſtiani oro.

INfirmitatē noſtrā
reſpice oſs ds: ⁊ q̄a
pondus p̄prie actōis gra-
uat bto꜡ martir꜡ fabiani ⁊
ſebaſtiani itercesſio gl'ioſa
nos ptegat Per. ¶ Lectio
prima de ſancto fabiano.
Alie de ſancto ſebaſtiano
tres ultime de coi pl'imoꝝ
martirū lectio prima.

FAbianus natōe ro-
manus ex p̄re fabio
ſedit ānos quatuordecim
meſes undcī dies undecī.
Mr̄io coronatur. Fuit aūt
tēporibꝰ maxiani ⁊ affrica-
ni uſq3 ad decimū ſecūdū
⁊ quadratum. Et paſſ' eſt
iiij. no. kl'ꝝ februarium

Hic regiões diuiſit dyaconi
bus: ⁊ fecit. vij. dyacões q̄
ſeptē notarijs iminerēt et
geſta mr̄ fideliter in integrū
colligerent ⁊ multas fabri
cas p cimitīia fieri p̄cepit.
Et pꝰ paſſioēꝫ eiꝰ moyſes
⁊ maximꝰ pbr̄i. ⁊ nicoſtra
tus dyaconꝰ ɔphēſi ſunt. ⁊
ī carcerē miſſi ſūt.

SEbaſtianꝰ uir xp̄iā
niſſimꝰ mediolanēſibꝰ pti
bꝰ eruditꝰ ciuitate narbo
nēſi oriūdus dioclīciano et
maxiano ipatoribus ita ca
rꝰ erat: ut pricipatū ei prie
cohortis traderent ⁊ ſuis
aſpectibus euꝫ iuberēt ſep
aſtare.

ERat eniꝫ uir totius
prudētie ī ſmōe uerax in
iudicio iuſtꝰ ī ɔſilio puidꝰ:
ī cōmiſſo fidelis: ītuentiōe
ſtrenuꝰ ī boītate ɔſpicuꝰ in
uniūſa moꝝ hōeſtate p̄cla
rꝰ. Hunc milites ac ſi p̄rēꝫ
uenerabāt: hūc uniuerſi qui
p̄erant palatio cariſſimo
uenerabant affcū. Erat eiꝫ
uerus di cultor: ⁊ neceſſa
rie erat: ut quē ds tāta pſu
derat gr̄a: ab oībꝰ amaret.

Ipſo igit quotidie ſedu
lū exhibebat offm̄: ſꝫ age
bat q̄s hoc ſacrilegis r̄gi
bꝰ ēēt occultū: nō paſſiōis
pertritus: nec patrionij ſui
amore ɔſtrictus: ſꝫ ob hoc
tm̄ ſub clamiō. t̄reni īperij
xp̄i militiā agebat abſcon
ditā: ut xp̄ianoꝝ aīos quos
īnt tormīta uidebat dficere
cōfortaret ⁊ deo redderet
aīas q̄s diabolus conabat
auferre.

DEniqꝫ pꝰ q̄ꝫ multas
mr̄ mtes a tiore paſſionis
eripuit: ⁊ ad coronā ppe
tue glīe īcitauit: ipe quoqꝫ
q̄s ēēt appuit q̄a lumen in
tenebris latere nō potuit.
Clariſſis igit uiris marcel
liano ⁊ marcho duobꝰ ge
mis fribꝫ pro xp̄i nomine

i uincłis ↄstitutis quotidie ſolatiū exhibebat ⁊ tā ipiſ q̄ʒ etiā ꝑuis eoꝝ cū q̄b⁹ tenti fuerāt: ⁊ oib⁹ i uicłis ꝑ fide xpi aſtrictis ſalutaria fidei ↄſilia miſtrabat: ut ſcłi blā dimēta reſpuerēt ⁊ mōnita nea tormētoꝝ gnā n̄ tīerēt.

Cū igr̄ hec b̄t̄s ſebaſtia n⁹ idut⁹ claīde accīct⁹ balteo quotidie facerēt: q̄dā oīe dū hec ⁊ his ſil'ia ex oꝛ ſuo ꝓferrēt: ſubito ꝑ unā fer hoꝛā: ſplēdoꝛ nimio ð celo ueīente illuīat⁹ ē: ⁊ ſub ipo ſplēdoꝛ pallio cādidiſſio a mict⁹ iuueīs appuit iux̄ eū.

Cōfitēboꝛ tibi oñe rex ⁊ collaudabo te ðs̄ ſaluatoꝛē m̄ū ↄfitēboꝛ noī tuo: qm̄ adiutoꝛ ⁊ ꝓtectoꝛ f̄cs es m̄ ⁊ liberaſti corp⁹ meū a ꝑdi tiōe.

¶ Bt̄a agn. i m̄dio flāmaꝝ expāſiſ maīb⁹ oꝛabat te ōpcoꝛ ado rād collēd p̄r m̄tuēd qꝛ per ſcʒ filiū tuū minas euaſi ſa crilegi tirāni ⁊ carnis ſpur citias imaculato calle trāſi ui: ⁊ ecce ueio ad te quē q̄ſi ui quē ſēp optaui .·.

Oīps ſēpiterne ðs q̄ īn firma mūdi elegis ut fortia q̄q̄ʒ ↄfūdas: cōcede ꝓpicius ut q̄ b̄te agnetis m̄ris tue ſolēnia colim⁹: ei⁹ apd te patrocinia ſēciam⁹ .Per.

Diſcede a me pabulū mor tis qꝛ iā ab alio amatore ꝑ uēta ſū. ¶ Bt̄s uir. ¶ Dex terā meā ⁊ collū meū cinxit lapidib⁹ p̄ciofis tradidit au rib⁹ mis īeſtimabiles mar garitas. ¶ Qꝛ fremuerūt gētes ¶ Poſuit ſignū i fa ciē meā ut nullū p̄ter eū a matoꝛē admittā ¶ Dñe ðs mul. ¶ Spe tua ⁊ pulchri tudie tua .

Seruus xpi ambroſi⁹ eps v̄ginib⁹ ſacris oīe feſtū ſacratiſſiē v̄gis celebrem⁹: Hic pri⁹ reſonet: inde cō

erepent lectōes: hic aploꝝ
t'be letent' ioe ſubleuet' pau
peres xp̄i. Oēs eiꝫ gratule
mur ī dn̄o ⁊ ad hedificati-
onē v̓ginū qualr' paſſa ſit
agnes bt̄iſſia ad meōriam
reuocemꝰ t̓tiodecio etatis
ſue āno mortē pdidit ⁊ uitā
inuenit: q̄r ſolū uite dilexit
auctorē. ¶ Die feſtū ſacra
tiſſie v̓gis celebremꝰ q̄liter
paſſa ſit bt̄a agnes ad me-
moriā reuocemꝰ t̓ciodecio
etatis ſue āno mortē pdidit
⁊ uitā īuenit. Q̄r ſolū uite
dilexit auctorē ¶ Infancia
q̄dā ꝯputabat' ī āīs: ſꝫ erat
ſenectꝰ mtis imſa. Q̄r
In facia q̄dē ꝯputa-
bat' ī ānis: ſꝫ erat ſe
nectꝰ mtis īmſa. Corpe q̄dē
iuuēcula: ſꝫ aīo cana. pul-
chra facie: ſꝫ pulchrior fidē.
Dū a ſcolis reuertebat' a
p̄fci urbis filio adamatur.
Cuiꝰ parētes dū reqſiſſet
cepit offerre pt̓ia ⁊ pt̓iora
ꝓmittere. Deniqꝫ ꝯtulerat

ſecū̄ p̄cioſiſſia ornamēta: q̄
a bt̄a agnete ueluti quedā
ſtercora ſūt reculata ¶ Dex
terā meā ⁊ collū meū cīxit
lapidibꝰ p̄cioſis: tradidit au
ribꝰ meis iextimabiles mar
garitas. Et circūdedit me
v̓nantibus atqꝫ ꝯrulcati-
bꝰ gemis. Poſuit ſignū
ī facie meā: ut nullū p̄t euꝫ
amatorē admittā. Et
Ns ſcm ē ut iuuenis
ille maiori purgeret'
ſtimulo ⁊ putās eā meliora
uelle accipe ornamēta: oēm
lapidū p̄cioloꝝ ſecū defert
gl'iaꝫ ⁊ p ſe ipm ⁊ p notos
ul' affines cepit aures v̓gis
appellar'. Diuicias domos
poſſeſſiones familias atqꝫ
oēs mūdi diuitias repro-
miſit: ſi ꝯſenſū ſuū eiꝰ ꝯiūc
tiōi non negaret. ¶ Amo
xp̄z ī cuiꝰ thalamū itroibo
cuiꝰ mr̄ v̓go ē: cuiꝰ pr̄ feiāz
neſcit cuiꝰ m̄ organa mo-
dulatis uocibꝰ cātāt. Que
cū amauero caſta ſum cuꝫ

tetigero munda ſum: cum accepero uirgo ſum: Anulo fidei ſue ſubarrauit me: ⁊ immenſis moilibus ornauit me. Quem

¶ Induit me dominus ciclade auro texta: ⁊ immē ſis monilibus ornauit me. ¶ Cum inuo. ¶ Mel et lac ex eius ore ſuſcepi: et ſanguis ornauit meas ge nas ¶ Uerba mea. Ipſi ſoli ſeruo fide. ipſi me tota deuotione committo. ¶ Domine dominus. Adiuuabit eam

Beata igitur agnes: talem iuueni fertur dediſſe reſponſum. Diſcedē a me fomes pecc̄i nutrimen tū faciōris pabulū mortis. Diſcedē a me: q̄a iā ab alio amatore preuenta ſum: q̄ mihi ſatis meliora obtulit ornamenta ⁊ anullo fidei ſue ſubarrauit me: longe te nobilior ⁊ genere ⁊ di gnitate. ¶ Induit me do minus ueſtimento ſalutis ⁊ indumento leticie circun dedit me. Et tanquam ſponſam decorauit me co rona ¶ Tradidit auribus meis inextimabiles mar garitas et circundedit me uernantibus atq; corruſ cantib⁹ gemmis. Et.

Ornauit inextimabili dextrocherio dexte ram meam: ⁊ collum meū cinxit lapidibus precioſis. Tradidit auribus meis ī extimabiles margaritas ⁊ circundedit me uernanti bus atque corruſcantibus gemmis. Poſuit ſignum in faciem meam: ut nullū preter eum amatorem ad mittam. Induit me ciclad̄ auro texta: ⁊ immenſis mo nilibus ornauit me.

Oñdit m̄ theſauros ic̄pabi
les: quos m̄ ſe dōaturꝫ ſi in
eo pſeueravo r̄ pmiſit.
Mel ⁊ lac ex eiꝰ oꝛ ſuſcepi.
Et ſāguis eiꝰ ornauit ge-
nas meas Oñdit m̄ the-
ſauros ic̄pabiles: quos m̄
ſe donaturꝫ ī pmiſit. Et

Nō ergo poto ad ꝯtum̄
liā prioris amatoris
ul' aſpicer̄ hūc: ⁊ illū d'liqr̄
cū quo ſū caritate ꝺputata
cuiꝰ gn̄eroſitas celſioꝛ poſ-
ſibilitas fortioꝛ aſpectꝰ pul
chrioꝛ amoꝛ ſuauioꝛ: ⁊ oī
grā elegātioꝛ a quo iaꝫ m̄
thalamꝰ collocatꝰ ē: cuiꝰ m̄
organa modulatis uocibꝰ
ꝯſonāt cuiꝰ m̄ v̄gīes iuſtiſſis
uocibꝰ cātāt. Jā mel ⁊ lac ex
eiꝰ oꝛ ſuſcepi: ⁊ iā ꝯplexibꝰ
eiꝰ caſtis aſtricta ſū. Jā coꝛ
pꝰ eiꝰ coꝛpi meo ſociatū ē:
⁊ ſāguis eiꝰ ornauit genas
m̄as. ¶ Jā corpꝰ eiꝰ corpi
m̄o ſociatū ē: ⁊ ſāguis eiꝰ oꝛ
nauit genas m̄as. Cuiꝰ ma
ter v̄go ē. cuiꝰ pr̄ feiaꝫ neſ-
cit. ¶ Ipi ſū d'ſpōſata cui
āgl'i ſuiūt cuiꝰ pulchritudi
nē ſol ⁊ luna mirāt̄. Cuius
¶ Cuiꝰ pulchritudi
nē ſol ⁊ luna mirāt̄ ipi ſoli
ſuo fidē ¶ Dn̄e qͥs hīt.
Chriſtus circundedit me
uernantibus atqꝫ coruſcā
tibus gemmis precioſis.
¶ Eructauit. ¶ Ipſi ſuꝫ
deſponſata cui angeli ſerui
unt cuius pulchritudinem
ſol ⁊ luna mirantur.
Deus noſter rē. ¶ Elegit
eam deus ¶ In taber.

Ipſi ſum deſponſata
cuius mater uirgo
eſt: cuius pater feminā ne-
ſcit. Cui angeli ſerui nt.
cuius pulchritudinem ſol ⁊
luna mirantur. Cuius od-
ore reuiuiſcunt mortui:
cuius tactu confortantur
infirmi. Cuius opes nun
quaꝫ deficiunt cuiuſque di
uicie nunquaꝫ decreſcunt.

Ipi ſoli ſuo fidē ipi me to
ta ꝺuotōe ꝯmitto quē cuꝫ
amaꝟo caſta ſū cū tetigero
mūda ſū cū accepo ꝟgo ſū.
Ipi ſuꝫ ꝺponſata cui āgl'i
ſuiūt· cuius pulchritudieꝫ
ſol ⁊ luna mirantur. Ipſi
ſoli ſeruo fidē ipſi me tota
ꝺeuotione committo.
Dexteraꝫ meā ⁊ collū meū
cinxit lapidibus precioſis
tradidit auribus meis in-
extimabiles margaretas.
Ipi.:

Hec deerūt poſt nup
tias filij: ubi pt⁹ ſine
ꝺolore ſuccedit: ⁊ fecūditas
quotidiana cumulatꝰ. Audi
ens hec iſan⁹ iuuenis amo
re corripitꝰ ceco: ⁊ iꝰ angu-
ſtias animi ⁊ corporis abe
lo cruciabatur ſpiritu. Inꝰ
hec lecto proſternitur: ⁊ ꝑ
alta ſuſpiria amor a medi-
cis aſpicitur ¶ Omnipo-
tens adorande colendꝰ tre
mende benedico te. Quia
per filium tuuꝫ unigenitū
cuaſi minas hominum im
piorum ⁊ ſpurcicias ꝺiabo
li impoluto calle tranſiui.
¶ Te confiteor corde te la
bijs te totis uiſceribus cō-
cupiſco Quia.

Hunt nota patri que
fuerunt inuēta a me
dicis: ⁊ ea dēm paterna uo
ce: que fuerant iam ꝺicta
a filio: ad petitionem uir-
ginis reuoluuntur. Abne-
gat agnes beatiſſima ⁊ ſe
nullo pacto aſſerit prioris
ſponſi federa uiolare. Cuꝫ
pater diceret in faſcibus ſe
prefecture agere: ⁊ idcirco
non ſibi quemuis illuſtriſ-
ſimum poſſe preferri cepit
inde uehementer iquirere:
quis eſſet ſponſus ꝺ cuius
ſe agnes poteſtate iactaret
Extitit quidam ex paraſci
tis eius qui diceret hanc
chriſtianam eſſe ab infan-
tia: ⁊ magicis artibus ita
occupatam: ut ꝺicat chri-
ſtum ſuum ſponſum eſſe.

Ad lau. ⁊ p ho͛ ã. Ingreſſa agnes turpitudinis locum angelũ dñi p̃paratũ inuenit. p̃s. Dñs re. Cũ reł. añ. Mecũ eſt hẽo cuſtodẽ cor poris mei angelũ domini. añ. Anulo ſuo ſubarrauit me dñs meꝰ ieſus chriſtꝰ ⁊ tãq̃ ſponſã decorauit me corõa. añ. Bñdico te pr̃ dñi mei ieſu xp̄i q꜡ p filiũ tuũ ignis extinctus ẽ a latere meo. añ Cõgaudete mecũ ⁊ cõgratulamini: q꜡ cũ his oĩbus lucidas ſedes accepi. Ad b. ñ. añ. Ecce qđ concupiui iã uideo: qđ ſperaui iã teneo ipſi ſũ iuncta i celis: quẽ in t̃ris poſita tota deuotione dilexi. Ad .iij. cap̄m Cõfitebor tibi. ad vi cap.

Liberaſti me ſcḋm multitudiẽ mĩe nõis tui a rugientibꝰ preparatis ad eſcã de manibus querentiũ aĩaꝫ meam ⁊ de multis tribulatõibus que circũdedert me. Ad nonum caplm.

Laudabit uſq̃ ad mortem anima mea dominum quoniam eruis ſuſtinentes te: ⁊ liberas eos de manu anguſtie domine deus noſter. Ad ueſ añ. Ingreſſa agnes Cũ reł. d laudibus p̃s. Dixit dñs. Cũ reliq̃s in fine pſalmus Lauda ieruſalẽ. A capitu lo antea fit de ſanctis Uincentio ⁊ Anaſtaſio niſi ſãcta agnes uenerit in dominica oratio.

Adeſto domine ſupplicatioĩbus: noſtris ut qui ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimꝰ beatorum martirũ tuorũ uincentij ⁊ anaſtaſij interceſſione liberemur: Per. p̃ ſcã agn. fit cõmẽoratõ ſ. ſtãs bt̃a agn. ĩ mẽdio flãme expãſis maĩbus orabat ad dominũ. oĩpotens adorãdo colẽdo tremẽdo bñdico te ⁊ glĩfico nomẽ tuũ ĩ eternum. Mroꝝ mr̃ uicẽ. ⁊ anaſta. l. l

Cum apud ceſaream auguſtanam ciuitatē ut multorum ſinceritas: et ſignata ueritatis uerba teſtantur daciano cuidam preſidi gentili ꝛ ſacrilego ſeuiendi i chriſtianos rabies aſpiraſſet: ꝛ ad dn̄oruꝫ imperatorum ſuorum iuſſum poteſtatem in chriſtianos ſe accepiſſe gauderet cum anteq̃ꝫ mordere poſſꝫ uelut canem cum latrātem perpeſſa fuiſſet eccleſia: cōtigit epiſcopum glorioſiſſimum uirum ualerium: cuꝫ ſacto uincentio: quem gradus dyaconij ſublimabat ꝛ perſeuerantia boni deo cariſſimum fecerat eius furori priores ocurriſſe: beatiores ſe i ipſa futuros confeſſione credentes: ſi ſtatiꝫ precioſam coronam pro uirtutum ſuarum meritis feſtina deuotione rapuiſſent.

Quos conſiderans dacianus in fide chriſti fundatiſſimos: atqꝫ conſtantiſſimos a uexatione itineris incipit fatigari atque ab urbe memorata ad ciuitatem ualentiam poſt ſe trahi a ſuo precepit officio: ita ut cum ſumma pena carceris famis inopia ſtridore cathenarum manibus collo ceruicibus ferri pondera ſuſtinentes: per omnes artus mortalia corporis ſupplicia paterentur.

Et ubi ſꝫ eius ipſijs oculis pn̄tati reſpiciēs eos uehenꝫ expauit: q꜑ ꝛ corpoꝛ ēēnt icolumes et m̄te conſtātes. Et irat⁹ cuſtodibus dicebat q̃d iſtis indulgētiori paſtu ꝛ potu largiori propinaſtis. Et mirabaꝫ furoꝛ cecus robuſtiores ēē quos ds pauerat iraſcēs q꜑ ſe uici poſſe crederet ab his quos fortes

eē ⁊ m̄te ⁊ corpe attēdbat.

I Nṫea iā ꝯfuſ⁹ in aīo figebat audaciā. ⁊ q̄i timiđ uox eius īflata ſic incipit. Quid agis īq̄t tu ualeri q̄ ſub noīe ṙligiōis ꝯ̄ pricipes facis. Hoc āt dicebat epo credēs q̄ cetos facile ſupa ret: ſi eū q̄ caput eēt ecc̄ˡie ſupaſſꝫ.

I Sit cuꝫ q̄i a ſteriori parte cepiſſꝫ uexarī epm ď dn̄o ieſu xp̄o q̄ credenda ſunt cuꝫ māſuetudīe rn̄dēre̅ ferueſ ſpū ꝓrupit i hāc uo cē bt̄s uicenti⁹: ⁊ ait epo. Quid ſub murmur̄ v̄boꝝ māſuetoꝝ ſupbū alloq̄ris. Exclama poti⁹ ⁊ increpa iſtum īfidlē nō xp̄icolā: ut ꝯtrita rabies q̄ ꝯ̄ dn̄ꝫ ſuuꝫ latrat: ip̄a uocis aucte̅ frā gat.

T Unc dacian⁹ iiuriatū ſe dū ſēſit igemuit ⁊ ad offi ciū cuꝫ furoꝛ̄ ait. Amouete epꝫ ualeriuꝫ ⁊ hunc uicētiū applicate: q̄ rebelli aīo in ꝯtuēliā publicā ueīt. Cuiꝗ̄ eēt i ꝯſpcū ei⁹ applicat⁹ ait. Amouete euꝫ ad eculeū: ⁊ m̄bris diſtēdite: ⁊ toto coꝛ poꝛe diſſipate.

P Oſt hec p̄motis q̄n q̄nis ferme diebus: ipatoꝛ īfidelis eundē ſibi nō diſpa rē pricipē ⁊ alios nōnullos ad inſtitiēduꝫ dī martirem anaſtaſiuꝫ ⁊ plurios alioꝝ xp̄ianoruꝫ captiuos tranſ miſit: q̄ obſequētes beatuꝫ anaſtaſium cum alijs fere ſeptuaginta xp̄ianicolis ex tra uillam bethſalces in q̄ erat carcer extractos iuſta fluuium preceperunt expo ni: ac demuꝫ omnes ſigil latim inter quos: ⁊ ſupra dictos duos chriſtianicol las qui ⁊ uincti abeuntem ceſaream beatum anaſta ſium comitati fuerant ex pectante xp̄i mr̄e̅ iuſſerūt reſtibus ſuffocari.

ET ſigulo quoq; eoꝝ
ītēpto bt̄o anaſtaſio
dicebāt. Q̄r uis ſic unus
iſtoꝝ male perire ⁊ n̄ poti⁹
ut uiuas īpatori acq̄ſcere.
⁊ acceptis honoribus ſicut
unus noſtrū ī palatio eſſe:
ut neq; hui⁹ uite dulcedīe
frauderis neq; acerbe mor-
tis facto īterimi precipia-
ris. At chriſti uictorioſiſſi-
mus mater uelut iā ſui de-
ſiderij cōpos opti do gr̄as
referens ad hec v̄ba rn̄dit.
Pro chriſti equidez amore
a nobis menbrati concidi
optaueram.

VEru ſi huiuſmōi quē
⁊ uos minanuz obi-
tus mecum manet gracias
do meo ī exhauſtas īplico
qui me ſuoꝝ martirū per-
ticipē, glorie dignatus eſt
facere tā paruo ſupplicio.
Hiis dictis gl'ioſiſſim⁹ dei
mat' bt̄s anaſtaſius trāſito-
ria uita hui' ſcemōi terrino
limitata uoti cōpos gaudij
plen⁹ īmarceſſibili brauio
coronatus ad verā et'nāq;
uitā q̄ xp̄s ē meruit pueire.
At q̄z eum ſuffocauerunt
p̄cioſiſſimuz caput ei⁹ ab-
ſciſerunt.

EMerētiana aūt que
fuerat collectanea be
ate agnetis uirgo ſāſſima:
l; cathecumīa cōſtāt intre
pida ō ſeuientes ī eos: quí
ad ipi⁹ ſanctiſſime marti-
ris ſepulchrū concurrerāt
aſtabat īmobilis: ⁊ in his
uerbis exprobrabat eos.
Supbi miſeri caduci: atq;
attrociſſimi dm̄ dn̄z: q̄ in
celis ē cōtēnitis oīpotētem
⁊ colētes eū occidiſtis: ⁊ p
defenſione lapiduz: quos
adoratis ⁊ colitis īnocētes
homiēs iugulaſtis. Hec et
h's ſimilia duz turbis furē
tib⁹ diceret lapidata ē ab
eis. Et orans iux ſepl'chrū
agnetis beatiſſime emiſit
ſpiritum.

Nota q̄ q̄ñcūq3 aliqḋ feſtū
aploꝝ pet̄ ⁊ pauli celebrat̄
ī dñica ḋ q̄ fit ꝯmēoratio:
ꝯmēoratio dñice ſp̄ p̄cedit
ꝯmēoratōēs aliaꝰ coꝝdē:tā
ī utriq3 ueſpis q̄3 matutis:
Jdē fiat ī ꝯmēoratōe ferie:
qñ cathedra ſcī petri uene
rit ī .xl. In ꝯuerſione ſancti
Pauli ad ueſperas antiph.
Ego plātaui Cū rel̄. ḋ lau.
ps Dix̄ dñs Cū rel̄. ī fine
ps Laudate dñz. o.g. Ad
ueš cap̄l'm.

Saul' adhuc ſpirās
minaꝝ ⁊ cedis ī diſci
pl'os dñi acceſſit ad prici
pē ſacerdotū ⁊ petijt ab eo
epl'as ī damaſcū ad ſyna
gogas: ut ſi quos īueniſſet
hui' uie uiros ac mulieres
uictos pduceret ī ierl'z hy'
Doctor egregie. ℣ Tu es
uas electōis ſcē paule apl'e
℟ Predicatoꝝ ṽitatis ī ui
ṽſo mūdo ad .M̄.ā Uad a
naia ⁊ q̄re ſaulū ecce .n. or
at. q3 uas electōis ē m̄ : ut
portet nomē mēuz corā gētī
b' ⁊ r̄gib' ⁊ filijs iſrl'. Oro

Deꝰ q̄ uniuerſū mūdū
btī pauli apl'i p̄dica
tōe docuiſti da nobis q̄s ut
q̄ ei' hodie ꝯṽſiōēz colim'
p ei' ad te exēpla gradiaur
p Pro ſcō petro ā Tu es pa
ſtor ouiū pricepe aploꝝ ti
bi tradite ſūt claues regni
celoꝝ ℣ Tu es petr' ℟ Et
ſr̄ hāc petrā hedificabo ec

Declēſiā meā. Orato.
Deꝰ q̄ btō petro aplo
tuo collatis clauib' r̄gni ce
leſtis aīas ligādi atq3 ſoluē
di pōtificiū tradidiſti: ꝯcē
ut ītceſſiōis ei' auxilio a pec
cātoꝝ nr̄oꝝ nexib' liberēur.
Qui ui Notādū q̄ q̄ñcūq3
celebrabit̄ feſtū ḋ ſcō paulo
fit ꝯmēoratio ḋ ſcō petro.
aā. Tu es paſtor Orō ut ſ
⁊ ſr̄ q̄ñ fit ḋ ſcō petro fit ḋ
ſcō pau. ad .M̄. Inuitatoriū
laudem' dēz nr̄z ī ꝯṽſiōē doc
toris gētiū Ueīt hy' docto
egregie pſit ſtrā ī .i. noc .ā

Qui opat⁹ ē petro i apl'atū opatus ē ⁊ m iter gētes ⁊ cognouerīt grāz q̄ data ē a xpo dn̄o. ¶ Celi en ¶ Sci o cui credidi ⁊ cert⁹ sū : q̄a potens ē depositum meum ſuare i illū die iust⁹ iudex ¶ Bn̄dicā dn̄z. ¶ Mihi uiue xps ē: ⁊ mori lucrum gl'ari me optet i cruce dn̄i nr̄i iesu xpi ¶ Eruc. In oc nem.

Paul⁹ adhuc ſpirans minaꝝ ⁊ cedis i diſci pl'os dn̄i acceſſit ad pricipē ſacerdotū ⁊ petijt ab eo e pl'as i damaſcū ad ſynagogas. ut ſi quos īueiſſz hui⁹ uie uiros ac mł'ieres uictos pduceret in ierl'z. Et cū it' faceret ꝯtigit ut appꝓpiq̄ret damaſco ⁊ ſubito circ̄fulſit eū lux d' celo: ⁊ cadēs i t'rā audiuit uocē d' celo dicētē ſi bi: ſaule ſaule q̄d me pſeq̄ris q̄ dix̄: q̄s es dn̄e. Et il le: ego ſū ieſ⁹ nazaren⁹ quē tu pſeq̄ris: dur̄ ē tibi ꝯ ſti mulū calcitrar'. ¶ Qui opat⁹ ē petro i apl'atū opat⁹ ē ⁊ m̄i it' gētes. Et cognouerīt grāz dī q̄ data ē m̄. Grā dī i me uacua n̄ fuit: ſz grā ei⁹ ſēp i me manet. Et

Et tremēs ⁊ ſtupens dixit: Dn̄e: quid me uis facere. Et dn̄s ad eū. Surge ⁊ īgredē ciuitatē ⁊ dicet' t.bi : q̄d te oporteb̄t facere. Uiri aūt illi q̄ com mitabant' cū eo ſtabāt ſtu peſcī audiētes q̄dez uocem nemīnē aūt uidētes. Surre xit aūt ſaul⁹ de t'ra aptiſq̄z oculis nō uidebat. Ad ma nus aūt illuz trahētes itro duxerunt damaſcuz ⁊ erat ibi trib⁹ diebus nō uidēs ⁊ non manducauit nz bibit. ¶ Bonuz certamē certaui curſum conſumaui fidem ſeruaui . Ideoq̄z reposita ē mihi corōa iuſticie. Scio cui credidi ⁊ certus ſum: q̄z potens ē depositum meuz ſeruare i illuz diez. Ideoq̄z

Erat aūt q̄dā diſcipl's damaſci noīe ananias Et dix̄ ad illū ī uiſu domi-n^9. Anania. Et ille ait: ecce ego dn̄e. Et dn̄s ad illum. Surge ⁊ uade ī uicū q̄ uo-cat̄ rectus: ⁊ quere ī domū iude ſaulū noīe tharſēſē. Ecce eni orat. Et uidit uir͂ ananiā noīe ītroeūtē: ⁊ ipo-nētē ſibi manus ut uiſum recipiat. ¶ Repoita eſt m̄ corona iuſticie. Quaꝫ red-det m̄ dn̄s in illo die iuſtus iudex ¶ Scio cui credidi ⁊ cert^9 ſū: qꝛ potens ē dpo-ſitū meū ſuare ī illum die. Quā. ¶ Tu es uas electōis ſcē paule apl'e p̄dicatoꝛ ūitatis ī uiuerſo mundo. ¶ Oēs gētes. Magn^9 ſcs paul^9 uas elec-tōis uere digne ē gl'ificād^9: q̄ ⁊ meruit thronū duodē-cimū poſſidere ¶ Exaudi ds dprecatōeꝫ. ¶ Bonum certam̄ certaui curſū ɔſu-maui fidē ſuaui ¶ Exaudi de^9 o. m. cū dpcoꝛ ¶ Cōſti tues eos ¶ Memores

Hodie dilectiſſi nobis lectio d actib^9 apl'orū hec pnunciata ē: ubi apl's paulus ex perſecutore xp̄i-anoꝝ ān̄ūciatoꝛ fcs ē xp̄i. Percutiēs eū xp̄s ⁊ ſanans occidēs ⁊ uiuificās: occiſus agn^9 a lupis ⁊ faciēs agnū de lupis ¶ Tu es uas elec tōis ſcē paule apl'e. Predi-catoꝛ ūitatis ī uiūſo m̄do. Per quē oēs gētes cogno-uert̄ grāꝫ dī. ¶ Interced̄ p no bis ad dūꝫ q̄ te elegit. Pre dicatoꝛ.

Predictū. n. erat ī p-clara pphia cū Jac-ob p̄riarcha bn̄dicēt filios ſuos p̄ntes tāgēs: futa p-ſpiciēs: p̄dictū erat qd ī pa ulo ɔtigit. Erat āt paulus ſic ipe teſtat̄ d t̄bu beiamī. ¶ Grā dī ſū id qd ſū. Et grā ei^9 ī me uacua n̄ fuit: ſꝫ ſemper in me manet.

Qui opat᷒ ē petro i apl'atū
opat᷒ ē ⁊ m̄ it̄ gētes. Et
Cum āt iacob bn̄dicēs
filios ſuos ueniſſet
ad bn̄dicēdū beiamī: ait de
illo. Beniami lup᷒ rapax.
Quid ergo lup᷒ ſēp rapax
Abſit. Sʒ q̄d: mān̄e rapiet
p̄dā ad ueſpā diuidet eſcas
Hoc i apl'o paulo ipletū ē
qꝛ ⁊ de illo dictuʒ erat.
Saul᷒ q̄ ⁊ paulus magnus
p̄dicator. Adeo ꝯfortatus
ꝯualeſcebat ⁊ ꝯfūdebat iu-
deos. ¶ Oñdēs qꝛ hic eſt
xp̄s fili᷒ dī. Ado
¶ Saul᷒ q̄ ⁊ paul᷒ magn᷒
p̄dicatoꝛ ado ꝯfortat᷒ ꝯua
leſcebat ⁊ ꝯfūdbat iudeos.
¶ Cōfitebiūr ¶ Ne ma-
gnitudo reuelationū extol
lat me dat᷒ ē m̄ ſtimul᷒ car
nis mee angl'us ſathane q̄
me colaphizet: pp qd̄ ter
dn̄m rogauit ut auferret
a me ⁊ dix̄ m̄ dn̄s: ſufficit
tibi paule gr̄a mā ¶ Dn̄s
reg᷒. exul. ¶ Repoita ē m̄
corona iuſticie quā reddet
m̄ dn̄s i illū die iuſt᷒ iudx.
¶ Dn̄s reg᷒. iraſ. ¶ Ni
mis
Nillē dix̄ Symō pe
tr᷒ ad ieſū: ecce nos
reliq̄m᷒ oia: ⁊ ſecuti ſum᷒
te. Quid ergo erit nobis.
Et R̄.
Rādis fidutia petr᷒
piſcatoꝛ erit: diues n̄
fuerat: cibos manu ⁊ arte
q̄rebat: ⁊ tn̄ loq̄t confidēt
dimiſim᷒ oia. Et qꝛ n̄ ſuffic̄
tm̄ relīq̄re iūgit qd̄ pfc̄m ē
⁊ ſecuti ſum᷒ te. Fecim᷒ qd̄
iuſſiſti ¶ Quid igit̄ dabis
nobis p̄mij. ¶ Sc̄e paule
apl'e p̄dicato᷒ v̄itatis: ⁊ do
ctoꝛ gētiū. Interced̄ p nobis
ad dʒ q̄ te elegit: ut digni
efficiamur gr̄a dī ¶ Tu es
uas electōis ſc̄e paule apl'e
p̄dicatoꝛ v̄itatis. In
Eſ᷒ āt dix̄ illis. Am
dico uobis. qd̄ uos
q̄ ſecuti eſtis me i r̄gn̄atiōe
cū ſederit fili᷒ hois in ſede

maieſtatis ſue : ſedebitis ⁊ uos ſr̄ ſedes .xij. iudicātes .xij. tb᷒ iſrl̄. Nō dix̄ tm̄ q̇ reliq̇ſtis oīa. Hoc eīꝫ ⁊ ſocrates fec̄ phyloſophus. et mlti alij diuitias ↄtepſerūt: ſꝫ q̇ ſecuti eſtis me. Qd̄ ꝓprie apl'oꝝ ē atqꝫ credētiū.
¶ Damaſi ꝑpoit᷒ gētis arethe regis uoluit me ↄp̄hēdē. a frīb᷒ p muꝝ. Submiſſus ſum in ſporta ⁊ ſic euaſi manus ei᷒ ī noīe dn̄i.
Lōs ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſcit: qꝛ n̄ mētioꝛ. Sub

Paul᷒ ex pſecutōe xp̄i anoꝝ ānūciatoꝛ xp̄i fcs eſt. Utilitas āt rei geſte huius hoc ē quā ipe ↄmemorat. Dix̄ eīꝫ ob hoc ſibi ueniāꝫ datā diuꝫ pccōꝝ ſuoꝝ ⁊ illius furoris: atqꝫ īſanie qua ptrahebat xp̄iāos ad necē q̇ erat miſter furoris iudorū ſiue ī lapidatōe ſci mr̄is ſtephani ſiue ī cet̄is exibendis ⁊ adducēdis ad penā ut uenia de ſe deſparet q̇ fuit magnis pccis īuolut᷒ ⁊ magnis ſcelerib᷒ irretit᷒ quaſi ueniā nō ſit acceptur᷒ ſi ↄu̇ſus fuerit ad eū.
¶ Ego plātaui apollo rigauit: ds̄ āt icremētū dedit.
¶ Dn̄s reḡ ¶ Libēt gl'iaboꝛ ī īfirmitatib᷒ meis ut ihitet ī me u̇tus xp̄i. Gr̄a dī ī me uacua nō fuit Sꝫ gr̄a ei᷒ ſēp ī me manet Damaſci ꝑpoit᷒ gētis arethe regis uoluit me ↄp̄hēdē a frīb᷒ p muꝝ ſubmiſſ᷒ ſum ī ſporta ⁊ ſic euaſi manus ei᷒ ī noīe dn̄i. ¶ Ter u̇gis ceſus ſū ſemel lapidatus ſū: ter neufragiū ptuli p xp̄i noīe ¶ Saul᷒ adhuc ¶ Exultet celū ¶ Tu es uas pdicatoꝛ Uos q̇ ſecuti eſtis me ſedebitis ſr̄ ſedes iudicātes. xij. tbus iſrael dixit dn̄s.

Saulus adhuc ſpirās.
Surrexit āt ſaul᷒ d̄ tra

aptiſqȝ oculis nihil uidebat ad man⁹ aūt illū trahētes itroduxerīt damaſcū ⁊ erat ibi trib⁹ dieb⁹ nō uidēs ⁊ ñ mādaucauit nȝ bibit.

¶ Ad .ix. capi.

PAulus āt multo magis ꝯualeſcebat ⁊ ꝯfūdebat iudeos q̄ hītabāt damaſci affirmās qm̄ hic ē xp̄s. ad uē ſ Ego plātaui cū ret. ꝟ lau. ps ꝺ aptl'is ca. Saul⁹ adhuc. hy⁹ Doctor ꝟ Sit ťnitati ꝟ Tu es uas ¶ p̄dicator ad. M. a. Sc̄e paule apl'e p̄dicator ꝟitatis ⁊ doctor gentiū itcede p nobis ad dn̄ q̄ te elegit. Poſtea ꝺ ſc̄o petro ut ſup̄. In ſc̄e agnetis ſc̄dō oīa dnr̄ l p⁹ feſto excepto q̄ hec āt dr̄ i utriſȝ ueſpis. ſ. antiph. Stans a dextris ei⁹ agnus niue candidior xp̄s ſibi ſpōſā ⁊ mr̄ē ꝯſecrauit oṙo

DE⁹ q̄ nos ānua bt̄e agnetis mr̄is tue ſolēnitate letificas da q̄s: ut quā ueneramur officio etiā pie ꝯuſatōis ſeq̄mr exēplo p

Ad. M. ꝺr̄ ps ꝺ coī ꝟginū ⁊ i nc̄s Si feſtū ſc̄e agnetis ſc̄o uenerit i dn̄ica fit offm̄ ꝺ dn̄ica cū .ſ. ꝯ. ꝺ feſto l'. i.

IBiť dn̄i pētes beate agnetis aſſiduis per noctatoīb; uigilarēt ad tumulū ei⁹ uidēt i medio noctis ſcilentio exercitū ꝟginū q̄ oēs auro textis cicladib⁹ indute cū igenti lumīe p̄tibant. Inter q̄s uidēt beatiſſimam agnetē ſimili ueſte fulgētē ⁊ ad dextrā ei⁹ agnū niue candidiorē. Hac itaqȝ dū uiderēt parētes ei⁹ ⁊ q̄ ſimul aderāt ſtuporē mētis Sicurr̄t ¶ lectio ſa.

SEd bt̄a agnes rogat ſc̄as ꝟgines parū p gradū figē ⁊ ſtans pentib; dixit Mēdete ne me q̄ſi mortuā lugeatis: ſȝ ꝯgaudete mihi ꝯgratulamī qr cū hijs oib⁹ lucidas ſedes accepi. Et illi ſū iūcta i celis quē i terris

poſita animi intētōe dilexi
Et his dictis pertrāſijt.
Et hec uiſio publice ab
omnibus qui uiderant quo
tidie diuulgabat.

FActuȝ eſt autē ut p⁹
aliquantos annos ⁊
ꝯſtāciam ⁊ cōſtantini augi
filiā hoc factum ab his q̄
uiderent narraretur. Erat
aūt ipa conſtancia regina
v̄go prudētiſſima: ſed ita
abſceſſa uulneribus ut a ca-
pite uſque ad pedes nulla
mēbrorū pars libera remē
ſiſſet

ACcepto autem ꝯſilio
⁊ ſpe recuperād ſalu
tis uenit ad tumulum mr̄is
nocte ⁊ licet pagana tam
credula non intentōe p̄ces
fideliter fundebat. Quod
cum faceret repentina ſōni
ſuauitate corripit ⁊ uidet
p uiſum agnem btīſſimaȝ
taliter ſibi monitā p̄ferētē
Conſtanter age cōſtancia
credē dominum ieſum xp̄m
filium dei eſſe ſaluatorem
ſuum per quem modo cō-
ſequeris omnium uulnerū
qui in tuo corpore pateris
ſanitatem.

AD hanc uoceȝ con-
ſtancia euigilat ſana
⁊ ſic ſana: ut nec ſignum in
eius membris alicu⁹ uul-
neris r̄maneret. Reu̾ſa igī
ad palatiū ſaniſſima facit
gaudiū ⁊ patri augō ⁊ fra
tribus ſuis imperatoribus
coronatur. Ciuitas tota fit
leticia militantibus ⁊ pri-
matibus atq; uniu̾ſis au-
dientibus hec.

NEc if̄delitas gentiuȝ
confundebatur ⁊ fides do
minica letabatur. Interea
patrem ⁊ fratres augōs
rogabat: ut baſilica beate
agnetis cōſtrueretur ⁊ ſibi
illic manſoleum collocari
precepit.

NAtale ſancti ygnacij
epiſcopi ⁊ martiris.

Quod tercius poſt petrū apoſtolum anthioche naʒ rexit eccleſiam qui perſecutione traiani dāpnatus ad beſtias romaʒ uinctus mittitur. Ubi p̄ñte traiano circunſedēte ſenatu pilis plūbeis ſcapule eius primum ɔtūſe

Deinde ungulis ferreis eius latera dillaniata et lapidibus aſpis confricata poſt expenſe manꝰ eius et igne replete papiro et oleo infuſo et incenſo latera eius aduſta poſt ſup carbones pauimēto aſpos ubi ſancte plaute eiꝰ ſteterunt. Poſt lectum flammātem poſt dorſum eius ungulꝫ diſcuſſum et dilaceratum. poſt aceto et ſale plagas eius pfuſas

Poſt uinculis ferreis beata membra eius aſtricta ꝛ pedes ī ymo carceris ligno cōcluſos ubi tribus diebus ac noctibus panem non comedens et aquaʒ non bibens manſit. Sedente autem traiano ꝓ tribunali in amphiteatꝰ concurrente oī turba romanorum ligatus duobus abicitur leonibꝰ

O admirabile ɔmercium

Ecce ego mitto angelum meū et preparabit uiam ante faciem meā et ſtatiʒ ueniet ad templuʒ ſanctum ſuum dominator quē uos queritis et āgelus teſtamenti quē uos uultis ¶ Aue maris ſtella ¶ Reſponſum accepit ſymeon a ſpiritu ſc̄o ¶ Non uiſurum ſe mortē niſi uideret chriſtum dn̄i ¶ Senex puerum portabat puer auteʒ ſenex regebat quem v̄go peperit et poſt partum uirgo permanſit ipſum quem

genuit adorauit.

Omnipotens ſempi-
terne deus maieſta-
tem tuam ſuppliciter exora-
mus ut ſicut unigenitus fi-
lius tuus hodierna die cu-
noſtre carnis ſubſta in tem-
plo eſt preſentatus ita nos
facias purificatis tibi men-
tibus preſentari per eundem
¶Ecce
uenit ad templum ſanctu3
ſuu3 dominator dominus
gaude et letare ſyon ocur-
rens deo tuo ¶Uenite
Quem terra.
¶Benedicta tu in mu
lieribus ¶Domine dns
noſter
¶Sicut mirra ¶Ante
thorum. ¶Specie tua
Intende

Sic olim predictum
eſt mater ſyon dicet ho-
mo et homo natus eſt in
ea et ipſe fundauit ea3 alti
ſſimus. O omnipotencia
naſcentis. O magnificen-
tia de celo ad terram deſcen
dens. Ad huc in utero por-
tabatur et ex utero matris
a iohanne baptiſta ſalutaba-
tur. ¶Adorna thalamu3
tuum ſyon. Et ſuſcipe rege
chriſtu quem uirgo conce-
pit vgo peperit vgo poſt
partum que genuit ado-
rauit ¶Induere ueſtime-
tis glorie tue ciuitas ſanc-
ta. Et.

In templo pūtaba-
tur et a ſymeone ſe-
ne famoſo annoſo pro-
bato corōato cognoſcebat
Tunc cognouit tunc ado-
rauit tunc dixit. Et nunc do-
mine dimitte ſeruum tuu3
in pace quia uiderunt ocu-
li mei ſalutare tuu3. Diffe-
rebatur exire de ſeculo ut
uideret natu3 p quē3 ditu3
eſt ſeculum ¶Poſtq3 i-
pleti ſunt dies purgationis
mee ſecūdum lege3 moyſi
tulerunt ieſum in ierlem

ut ſiſterent eū dño . Sicut ſcriptuꝫ eſt i lege dñi qr oē maſculiuꝫ adapiens uul-uā ſciū dño uocabit
Obtulerūt ꝑ eo dño par turturuꝫ aut duos pullos colūbaruꝫ . Sicut
Agnouit īfantē ſenex Ꝺēs ē in puero puer Innouat⁹ eſt ī etate qr ple nus erat pietate. Porro fra tres kmi quis ſit iſte ſenex ſymeon q̄ꝫ magnitudīeꝫ ſē ciebat in puo. Quod uidē bat mr̄ portabat quod in telligebat mūdꝫ regebat Ipa ferebat et chriſtus re-gebat ſymeoneꝫ ī ſenectu-te ¶ Obtulerunt pro eo domino par turturuꝫ aut duos pullos colūbarum . Sicut ſcriptum eſt in lege domini ¶ Poſtq̄ꝫ autem impleti ſūt dies purificati-onis mee ſecūdū legē moy ſi tullerunt ī ierl'm ut ſiſte-rent eū dño. Sicut
¶ Spe tua

Adiuuabit eaꝫ ¶ Sicut letantiuꝫ Adiuuabit eaꝫ ¶ Deus in
Quid ergo dixit ſyme on audi . Nunc dñe dimitte ſuum tuū in pace In quem ꝯmendaturus es diſcipulis tuis: Pacē meā do uobis pacem relinquo uobis . Dictuꝫ ei fuerat ei a domino q̄ non guſtaret morteꝫ niſi uideret chriſtū dñi natum ¶ Symeon iu ſtus et timoratus expecta-bat redemptōnem iſrl'. Et ſps ſanctus erat in eo
Reſponſū accepit ſymeon a ſpu ſcō nō uiſurū ſe mor tē niſi uideret xp̄ꝫ dñi . Et
Natus eſt xp̄s ille ue niebat ⁊ iſte ibat Cū non ueniret ille iſte ire uole bat iaꝫ ſenectus matura ex cludebat ſed ſīcera pietas detinebat . At ubi natus eſt xp̄s at ubi eū manibus mr̄is portatum uidit ⁊ di-uinam infanciam ſenectus

agnouit ¶ Reſponſuz ac
cepit ſymeon a ſpu ſancto
non uiſurū ſe mortem niſi
uideret xpz dñi. Et benedi
xit euz ꝛ dixit nūc dimittis
ſuūz tuū in pace quia uide
runt oculi mei ſalutare tu-
uz domine ¶ Cū induce-
ret puerū ieſum parentes
eiꝰ ut facerent ſecūduz con
ſuetudinez legis pro eo et
ipſe accepit eum i ulnas ſu
as . Et

Accepit euz in mani-
bus ſuis ꝛ dixit Nūc
dimittis dñe ſeruum tuū in
pace Impletum eſt deſideri
uz ſenis i mūdi ipiꝰ ſenectu
te: Ipe ad ſenem uenit qui
mūduz inueteratū inuenit i
iſto quidē ſcl'o diu eſſe uo-
lebat ꝛ xpz i hoc ſcl'o uide
dere cupiebat cātans eum
ꝓpheta dicēs . Oſtende no
bis dñe miſericordiā tuam
ꝛ ſalutare tuum da nobis
¶ Cū aduceret puerum ie
ſuz parentes eius i templo
ſecūdū ꝯſuetudinē legis p
eo accepit eū ſymeō i ulnas
ſuas ꝛ bn̄dixit dūz dicens
Nūc dimittis dñe ſuū tuū
in pace ¶ Suſcipiens pue
ruz i manibus exclamauit
dicens . Nūc

¶ Gaude maria uirgo
¶ Specioſa fcta eſt ꝛ ſua
uis i delicijs tuis ſcā dei ge
nitrix ¶ Poſt partuz ỽgo
¶ Elegit

In illo tpe. Poſtq̄z i
pleti ſunt dies purga
tionis marie ſecūdum legē
moyſi tullerunt illū i ierl'z
ut ſiſterent eum dño ſicut
ſcriptuz ē i lege dñi Et. ℟

Et ecce homo erat i
ierl'z cui nomē ſyme
on ꝛ hō iſte iuſtus et timo-
ratꝰ expectans ꝯſolationē
iſrl' Non ſoluz ab āgelis ꝛ
ꝓphetis a paſtoribus ꝛ pē
tibus ſed ꝛ a ſenioribus ꝛ
iuſtis generatio dñi acce-
pit teſtimoīū ¶ Sucipiēs

ieſū in ulnas ſuas ſymeon exclamauit ⁊ dixit: Tu es uere lumē ad illūiatōnem gēciuʒ et glīam plebis tue iſrl. ¶ Cū in duceret pueꝝ ieſuʒ pentes eiꝰ ⁊ ipe accepit eū ī ulnas ſuas ⁊ benedixit deum ⁊ dixit: Tu es

O admis etas ⁊ utqꝫ ſexus uēturorū miraculuꝝ fidem aſtruūt. Uirgo generat ſterilis pit mutus loquit helıſabeht pphāt magus adorat. ūto clauſus iohēs exultat uidua ↄfitet. iuſtꝰ expectat. Et bn̄ iuſtus q̄ n̄ ſuā ſed pplī grāʒ requirebat cupiēs ipſe corpore uiculis fragilitatis abſolui ſed expectans inde pmiſſū ¶ Senex puerū portabat puer aūt ſenē regebat. Quē v̄go ↄcepit uirgo pepit uirgo poſt partū quē genuit adorauit ¶ Accipiēs ſymeon pueꝝ ī manibus grās agēs bn̄dixit dn̄ʒ; Quē

Sciebat ei q̄s bēi oculi q̄ uideret xp̄ʒ dn̄i. Et accepit euʒ ī manibus ſuis ⁊ bn̄dixit deuʒ ⁊ dixit Nunc iqt domine dītte ſeruū tuū ī pace. Uidete iuſtū uelut corpe ⁊ carcere molis icluſuʒ uelle abſolui ut incipiat eſſe cū xp̄o diſſolui ei eſſe cū xp̄o multo melius eſt

¶ Symeon iuſtus ⁊ timoratus expectabat redēptōne iſrl ⁊ ſp̄s ſanctus erat ī eo ¶ Dn̄s regnauit

¶ Reſpōſū accepit ſymeō a ſp̄u ſcō nō uiſuruꝫ ſe morteʒ niſi uideret dn̄ʒ ¶ Accipiens ſymeon puerū ī manibꝰ grās agēs bn̄dixit dn̄ʒ ¶ Reuertere in terraʒ iuda mortui ſūt ei q̄ querebāt aīaʒ pueri ¶ Obtulerūt pro eo dn̄o par turturū aut duos pullos colūbaꝝ ¶ Ecce ego ¶ O glorioſa dn̄a ¶ Diffuſa ē Propterea

Cū ī ducerēt puer̄ ieſū pen
tes ei⁹ accepit eū ſymeō ī
ullās ſuas ⁊ bn̄dixit deuz:
Dicēs Nūc dimittis dn̄e
ſuū tuū ī pace Ad primā
regi ſclo℞ ℟ chriſte fili di
uiui ℣ Qui nat⁹ es de ma
ria uirgine Et ſic di p oēs
feſtitates bt̄e vginis ⁊ p oc
tāz aſūpciois et natitatis.
Sciēd q̄ i oib; hy. bt̄e uir
gis pter Aue maris In fie
di Gl'ia tibi dn̄e q̄ nat⁹ ē d
Niſi ānūtiacio celebretur
poſt octa. paſce tūc ei dicit
Gl'ia tibi dn̄e q̄ ſurrexiſti
Ad iij capitulū. Ecce ego
℟ de coi vginu; ad vſ ca.
Ecce ueniet dicit dn̄s
exercituū ⁊ q̄s pote-
rit cogitare diē aduent⁹ ei⁹
⁊ q̄s ſtabit aduidēdū eū ip
ſe ei qī ignis ↄflās ⁊ qī her
ba fullonū Ad ix capitulū
Et placebit dn̄o ſacri
ficiū iuda ⁊ ierl'ʒ ſic
dies ſeculi ⁊ ſicut āni antiq̄
dicit dominus omnipotēs

Ad ueſpas an̄ Symeō iuſt⁹
Cū ret an̄. Ad laudes ſcā
maria Capitulū Ecce ego
mitto hy Aue maris ℣.
Rn̄ſū accepit ſymeō a ſpu
ſcō ℟ Nō uiſur̄ Ad Ma
an̄ Hodie bt̄a vgo maria
puer̄ ieſū pn̄tauit ī tēplo ⁊
ſymeon replet⁹ ſpu ſcō ac
cepit eū i ullās ſuas ⁊ bn̄di-
xit deū i eternū Oro ut ſ
In ſci blaſij epi ⁊ mr lectō
Apud ſebaſtiē ciuitatē
paſſio ſci blaſij epi
Qui multo℞ patrato℞ mi-
raculo℞ ſub pſide agrico-
lao poſt diutinā ceſionē po
ſt carcez atq; inde ſuſpēſi
onē i ligno ubi pectinibus
ferreis carnes ei⁹ dirrupte
ſūt. Poſt iſtū tetrimū carcē
poſt dimerſiōeʒ laci unde
dn̄r uades ſalu⁹ exiuit iube
te iiq̄ſſio iudice capite ad
extremū cum duob⁹ pueris
trūcat⁹ felicia r̄g ita ↄ ipis i
greſſus ē In ſce agathe. v
et martiris ad matu anti

Mentez ſcāz ſpontaneaz honorē dō ꝛ pr̄ie liberatōē

Deus qui inter cetera potēcie tue miracula ēt ī ſexu fragili uictoriam mr̄ij cōtuliſti concede ꝓpicius ut cui⁹ natalicia colim⁹ p ei⁹ ad te exēpla gradiamur Per

Jn genua ſū ꝛ expectabili gn̄e ut oīs parētela mea te ſtat ¶ Bts uir ¶ Sūma ī genuitas iſta eſt ī qua ſeruitus xp̄i ꝯpbat Quare fre. ¶ Ancila xp̄i ſū ideo me oñdo ſuilez hr̄e ꝑſonā ¶ Dn̄e quid mul 2 Spe tua

Natale ſcē agathe v̄ginis ꝛ mr̄is ī ſcicilia ciuitate cathanēſi ſub qnciano ꝑcūſule īpiatore deciō Qui ꝯſularis uir qncian⁹ cupiēs multiphariā itecōe ad eaz ꝑtigere eo q̄ eſſet nobiliſſīs orta natalib⁹ fecit eaz artari ꝛ cuidaz mr̄one tradi noīe affrodiſie q̄ hēbat nouez filias turpiſſīās ut mutart aīuz ei⁹

Dū torquerēt bt̄a agatha in mamilla grauit̄ dixit ad iudicē. Jmpie crudelis ꝛ dire tyranne non es cōfuſus āputare īſeia q̄ ipe ī mr̄e ſ xiſti ¶ Ego hēo mamillas integras int⁹ ī anima mea quas ab infantia dn̄o ꝯſecraui: Jmpie

Que uidens mentem eius immobilē poſt triginta dies abijt ad qncianum et dixit: Facilius poſſunt ſaxa molliri et ferrum in plonbi molīcie꞉ cōuerti q̄ȝ ut ab in tencione xp̄iana mens iſtius puelle reuocetur ¶ Agatha letiſſime ꝛ gloriāter ibat ad carcerez et quaſi ad epulas in uitata agonem ſuuz domino precibus cōmandabat ¶ Nobiliſſimis orta natalibus ab ignobili gaudens trahebat̄ ad carcerem: Et

Iuſſit igr̄ eã q̄ntian⁹ ad ſecretariū ſuū adduci Et ſedēs p̄ tribunali beatiſſimã agathã īterogat cui⁹ ꝯdicōnis es. Agatha rn̄dit. Nō ſolū igenua ſed expectabili gn̄e ut oīs parētela mea teſtat̄ Quis es tu q̄ ueiſti ad me curare uulnera mea ego ſū apl's xp̄i nihil in me dubites filia ipe me miſſit ad te Quē dilexiſti mēte ꝛ puro corde Nā ꝛ ego apl's ei⁹ ſū. ꝛ i noīe ei⁹ ſcias te eſſe ſaluãdaꝫ Quē ¶ Agatha ſcã dixit ſi feras mihi pmittas audito xp̄i noīe mãſueſcūt ¶ Eū i uo. ¶ Si ignē adhibeas rorē m̄ ſaluificū de celo ãgl'i miſtrabūt ¶ Verba mea ¶ Agatha letiſſime ꝛ gl'iãt̄ ibat ad carcereꝫ ꝛ q̄ſi ad epl'as iuitata agonē ſuū dn̄o p̄cib⁹ ꝯmãdabat Dn̄e d. n. ¶ Adiuuabit eã

Dixit q̄ntian⁹ Obr̄e agathe Si igenua p̄baris ꝛ nobilis cur morib⁹ uilē pſonã te hr̄e oſtēdis. Cui bt̄a agatha. Quia ic̄ₜ ãcilla xp̄i ſū ido me uilē hr̄e ondo pſonaꝫ Cū ꝯfeſſione xp̄i fortiſſie pſeq̄ret̄ iuſſit eã q̄ntianus alapis cedi ¶ Ego ãt adiuuata a dn̄o pſeuerabo i cōfeſſiōe ei⁹ q̄ me ſaluã fecit. Et ꝯſolatus ē me ¶ gr̄as tibi ago dn̄e ieſu xp̄e q̄ miſiſti ad me apl'ꝫ tuū curare uulnera mea. Et ꝯſo

Deinde ꝯſtãcius xp̄ꝫ p̄dicãtes iuſſit ad carcerē trahi. Agatha ãt letiſſiē ꝛ gl'iãt̄ carcerē itroiuit ꝛ q̄ſi ad epulas iuitata agonē ſuū dn̄o p̄cib⁹ ꝯmãdabat Seq̄nti die itū bt̄a agatha aſpectib⁹ iudicis p̄ntat̄ Quã iuſſit eculeo īgeti ſuſpēdi ꝛ torq̄ri tūc poſt talia agatha iudici reſpōdit. Si eſt qui uidet que diu deſiderat aut ſi ē q̄ inuenit theſauros multos ita et ego

delector ī his penis corpᷓ alibus poſita. ¶ Ipe me curauit q̄ p̄ apoſtoluz petrū ī cuſtodia me ↄfortauit p̄ eo q̄ꝫ iuſſa ſum ſuſpēdi ī eculeo Propt̄ fidē caſtitatis adiuua me dn̄e d̄s meᵘˢ ī tortura mamillaꝝ mearū ¶ Ipe me dignatᵘˢ ē ab oī plaga curare ꝛ mamillam meā meo pectori reſtituere Propter

Non ei pōt triticū in horreo reponi niſi techa eiᵘˢ fortiter fuit ↄculcata ī palleis ita ꝛ aīa mea n̄ pōt ī paradiſū dei cū palma ītrare mr̄ij niſi diligēt̄ pfeceris corpus meū a carnificibus attractari ¶ Vidiſti dn̄e ꝛ expectaſti agonē meū quo pugnaui ī ſtadio ſed q̄a nolui obedire mādatis principū. Juſſa ſū ī mamilla torqueri ¶ Propt̄ vitatē ꝛ māſuetudinē ꝛ iuſticiaꝫ Juſſa

Niſi diligēt̄ pfeceris corpᵘˢ meū a carnificibus attractari nō pōt aīa mea ī paradiſū dn̄i cū palma ītrar̄ mr̄ij ¶ In dn̄o ↄfido ¶ Vidiſti dn̄e agonez meū quō pugnaui ī ſtadio ſed q̄a nolui obedire mādatis principū iuſſa ſū ī mailla torqueri ¶ Dn̄e q̄s hita Propt̄ fidez caſtitatis iuſſa ſum ſuſpēdi ī eculeo adiuua me dn̄e deus meus in tortura maillaruz meaꝝ ℟ Gl̄ia me do. ¶ Elegit eā

Juſſa deinde btā agatha ī mailla torq̄ri. Quā diu tortā fecit eā iudex ipiᵘˢ abſcidi. Recipitur beata uirgo iterum in carcerem ubi neque panis neque aqua miniſtraretur ei ¶ Beata agata ingreſſa carcerē expendit manus ſuas ad deum et dixit domine qui me feciſti uincere tormenta carnificum ¶ Jube me ad tuam miſicordiaꝫ puenire

¶ Dñe qui me creaſti et
tuliſti a me amoreꝫ ſcl'i q̇
corpus meũ apolucione ſe-
paſti Iube
ET ecce circa noctem
mediãꝫ uenit quideꝫ
ſenex q̇ ſe medicũ eſſe ꝯme
morabat ferẽs diuerſa me
dicamẽta quem an̄cedebat
puer luĩs portitor. Qui in
ter alia v̇gini dixit Cõſide
raui iq̇t qr põt ſalutẽ tnã
mamilla ſuſcipe ¶ Medici
nã carnaleꝫ corpi meo nũ-
q̃ꝫ exhibui ſed hẽo dñꝫ ieſũ
xp̄ꝫ. Qui ſolo ſmoẽ reſtau
rat uniuerſa ¶ Qui me
dignatꝰ ẽ ab oĩ plaga cu-
rare et mamillã meã meo
pectore reſtituere ip̄ꝫ iuoco
deũ uiuuꝫ Qui
CUnqꝫ illa nobis ſe
quis aſſeſũ putẽs ꝙ
uellet carnalẽ adhibẽ me-
dicinã Dixit ſeni iter allia
hẽo ſaluatorẽ dñꝫ ieſũ xp̄ꝫ
q̇ v̇ba curat oĩa ⁊ ſmo eiꝰ
ſolus reſtaurat uniuerſa .

Subridẽs ſenioꝛ ⁊ me iq̇t
ipſe miſit ad te Nam et e-
go apoſtolus eius ſum et i
nomine eius ſcias te eſſe
ſaluãdaꝫ Et ſic ab oculis e
ius ſublatꝰ eſt
¶ Quis es tu q̇
ueniſti ad me curare uul-
uera mea Ego ſũ apl's xp̄i
nichl' ĩ me dubites filia
dñs regnauit
Medicinaꝫ carnaleꝫ corpi
meo nunq̃ꝫ exhibui ſed ha
beo dominum ieſum xp̄ꝫ
qui ſolo ſermone reſtaurat
uniuerſa ¶ Gratias tibi
ago domine quia memoꝛ
es mei ⁊ miſiſti ad me apl'ꝫ
tuum curare uulnera mea
¶ Benedico te pater
domini mei ieſu quia per
apoſtolũ tuũ mamillaꝫ me
am meo pectori reſtituiſti
¶ Qui me dignatꝰ eſt ab
omni plaga curare mamil
lam meam meo pectori re
ſtituere ipſum inuoco de-
um uiuum

Paganorum multitudo fu
giens ad ſepulchrum uirgi
nis tullerunt uellum eius
contra ignem ut coproba-
ret dominus quod a peri
culis incendij meritis aga
the martiris ſue eos libe-
raret. ¶ Quis
es tu ¶ Dixit domin⁹
¶ Lauda
ieruſalem
Stans beata agatha ī me-
dio carceris expanſis ma-
nibus tota mente orabat
ad dominum domine ieſu
chriſte magiſter bone gra
cias tibi ago qui me feciſti
uicere tormēta carnificum
Jube me domine ad tuam
immarceſſibilem gloriam
feliciter peruenire

Preſta qs oīps de-
us ut qui beati uale
tini martiris tui natalicia
colim⁹ a cunctis malis imi
nentibus eius interceſſio-
ne liberemur. Per

Ecce ſacerdos magnus
¶ Dixit
dominus
Laudate dominum oēs gē
tes ¶ Ecce ſacerdos
¶ Quodcuq3. ¶ Tu es
petrus. ¶ Et ſuper hanc
petram hedificabo eccl'iam
meam ¶ Tu
es paſtor ouium princeps
apoſtolorū tibi tradite ſūt
claues regni celorū
Deus qui beato petro
apoſtolo tuo colla-
tis clauibus regni celeſtis
animas ligandi atq3 ſol-
uendi pontifitium tradidi
ſti concede ut interceſſionis
eius auxilio a peccatorū
noſtrorum nexibus libere-
mur. Qui uiuis

Sancte paule apoſtole pre
dicator ỽitatis ⁊ doctor gē
tiū ora ꝑ nobis ad deū qui
te elegit ¶ Tu es uas elec
tōis ſcē paule apoſtole

Predicatoꝛ ꝟitatis et doctoꝛ gencium

Deus qui multitudinem gencium beati pauli apoſtoli predicatione docuiſti da nobis queſumus: ut cuius cōmemorationem colimus eius apud te patrocinia ſentiamus. Per.

Tu es paſtoꝛ ouium princeps apoſtoloꝛum tibi tradidit deus claues regni celorum ¶ Uenit ¶ Quodcunqꝫ

Beatus uir

Viri ſimiliter cohabitantes ſecunduꝫ ſciēciam quaſi infirmiori uaſculo muliebri impertientes honoꝛem tanquam coꝛdibus gracie uite ut nō impediantur oꝛationes noſtre in fide autem omnes unanimes cōpaciētes firmitatis amatoꝛes miſericoꝛdes modeſti. ¶ Symon petre ante quam de naui uocarem te noui te et ſuper plebem meam principem te conſtitui. Et claues regni celorum tradidi tibi. ¶ Quodcunqꝫ ligaueris ſuper terram erit ligatum et in celis ⁊ quodcunque ſolueris ſuper terram erit ſolutum et in celis.

Similes non reddentes malum pro malo non maledictum pro maledicto ſed econtrario benedicentes quia in hoc uocati eſtis ut benedictionem hereditate poſſideatis Qui enim uult uitam diligere et uidere dies bonos coherceat linguam ſuam a malo et labia ſua ne loquantur dolum. ¶ Si diligis me ſymon petre paſce oues meas domine tu noſti quia amo te. ¶ Si oportuerit me mori tecum nō te negabo Et

DEclinet autē a malo ⁊ faciat bonū: īquirat pacē ⁊ ſequat eam. Quia oculi dñi ſup iuſtos ⁊ aures eius i preces eorum: uult⁹ aūt dñi ſup facientes mala ⁊ qs ē qui nobis noceat ſi boni emulatores fueritis. Sed ⁊ ſi qd patimini ꝓpt iuſticiā beati timorē autē eorum ne timueritis ⁊ non ꝯturbemi. ¶ Tu es petr⁹ ⁊ ſr hanc petrā hedificabo eccleſiā meam ⁊ porte iferi nō preualebūt aduerſ⁹ ea. Et tibi dabo claues regni celorū. ¶ Quodcūqʒ ligaueris ſup terrā erit ligatum ⁊ i celis. Et

INſtitutio ſolēnitatis hodierne a ſenioribus noſtris cathedre nomen accepit. Ideo qd primus apoſtolorum Petrus hodie apl'atus cathedram ſuſcepiſſe referatur. Recte ergo eccleſie natale ſedis illius colunt qua apoſtol⁹ pro eccleſiarum ſalute ſuſcepit dicente domino. Tu es paſtor ouium princeps apoſtolorum tibi tradidit deus omnia regna mundi. Et ideo tradite ſunt tibi claues regni celorum. ¶ Quodcunqʒ ligaueris. Et

TU es petrus ⁊ ſuper hāc petrā hedificabo eccleſiā meā. Petrū itaqʒ fūdamētū eccleſie noīauit. Et iō digne hoc fūdamētū eccleſia colit ſup⁹ eccleſiaſtici hedificij altitudo conſurgit ūde ꝯueniēt pſalm⁹ q̄ lectus eſt dicit. Exaltēt eum in eccleſia plebis et in cathedra ſeniorū laudēt eū. ¶ Ego ꝓ te rogaui petre: ut nō dficiat fides tua. Et tu aliqn ꝯuerſ⁹ ꝯfirma fr̄es tuos. Caro ⁊ ſāguis nō reuelauit tibi. ſʒ pater me⁹ q̄ i celis ē. Et

BEne eũ dus i eccl'ia exaltari pcipit qꝛ di gnũ eſt ut fũdamẽtũ hoc in eccl'ia honoꝛet' p qd celum aſcẽdit'. Qd natalis ergo cathedꝛe hodie colit' ſacer- dotale honoꝛat' offm̃. Sibi hoc eccleſie pñtauit qꝛ tm̃ neceſſarie ẽ pl' hẽant eccl'ie dignitatis q̃ʒtũ ſacerdotale offm̃ pl' honoris ❡ Quẽ dicũt hoĩes eſſe filiũ hoĩs dixit ieſ' diſcipulis ſuis rñ- dens petrus dix. tu es xp̃s fili' dei uiui. Et ego dico tibi qꝛ tu es petrus ⁊ ſup hãc petrã hedificabo eccl'iã meã ❡ Bt's es ſymon ba- riona qꝛ caro ⁊ ſãguis nõ reuelauit tibi: ſed pr̃ meus qui eſt i celis. Et

IN illo tp̃r. Uenit ie ſ'i partes ceſare phi lippi ⁊ ĩt'rogabat diſcip'los ſuos dicẽs quẽ dicũt hoĩes eſſe filiũ hoĩs. Et ℟

Philipp' iſte eſt frat̃ Herodis d quo ẽ diximus tetracha ithuree ⁊ traco nitidis r̃gionis q̃ i honoꝛe tyberij ceſaris ceſareã phi lippi q̃ nunc paneas dicit' appellauit ⁊ ẽ in pꝛouincia fenicis imitatus herodem pr̃ez q̃ i honore augi ceſa ris appellauit ceſareã que pri' turris ſtraconis uoca bat' ⁊ ex noĩe filix ei' lybi dyadez trãſioꝛdanẽ extrux̃ ❡ Petre amas me tu ſcis dñe q̃a amo te. Paſce oues meas. ❡ Symõ iohẽs dili gis me pl' hijs tu ſcis dñe q̃a amo te Paſce.

ISte locus ẽ ceſaree philippi ubi ioꝛdãis ad ꝛadices oꝛit' libani: ⁊ hꝫ duos fontes unũ noĩe ioꝛ. ⁊ alteruʒ dan q̃ ſil' iunctis ioꝛdanis nom̃ efficiunt. Et ĩt'rogabat diſcip'los ſuos dicens. Quẽ dicũt hoĩes eſſe filiũ hoĩs. Nõ dix quẽ me eẽ dicũt hoĩes: ſʒ filiuʒ hoĩs ne iactãt' d ſe q̃re' uidet'

Elegit te dñs ſacerdotē ſi-
bi ad ſacrificādū ei hoſtiaʒ
laudis ¶ Jmmola deo ſacrifi
ciū laudis ꝛ redd altiſſimo
S uota tua hoſtiā.
E nota ꝙ ubicuꝫ ſcr
iptū ē ī ueti teſtamēto filius
hois i ebreo ſcriptū ē filius
adā. Jlloqꝫ qd i pſalmo le-
gim⁹ filij hoiuꝫ uſꝫquo g-
ui corð i ebreo dr filij adā.
Pulchre āt iꝛrogat quē di-
cūt hoies ēē filiū hois qꝛ q̇
ð filia hois loquūt̄ hoies ſꝫ
Qd uo diuitatē illi⁹ itelli
gūt ñ hoies ſꝫ dij appellāt̄
¶ Ecce ſacerdos
magn⁹ ¶ Ecce ſacer
dos magn⁹ ℟ Jā bone
Elegit te dñs ſacerdotem
ſibi ¶ Ad ſacrificādū ho-
ſtiā laudis ¶ Qdcuꝫ
ligaðis ſr̄ trā erit ligatū ꝛ i
celis ꝛ qdcuꝫ ſolðis ſr̄ trā
erit ſolutū ꝛ i celis dic dñs
Simoni petro

Ecce ſacerdos mag.
¶ Ecce ſa-
cerdos mag. ℟ Qdcuꝫ ui-
cͥtis ¶ Elegit te dominus
¶ Ad ſacrificandum
¶ Dum eſſꝫ
ſummus pontifex terrena
non metuit: ſed ad celeſtia
regna glorioſus migrauit.

D Eus qui beatuꝫ ma
thiam apoſtolorum
collegio ſociaſti tribue q̄s:
ut ei⁹ interuētōe: tue circa
nos pietatis ſemꝑ uiſcera
ſenciamus Per.
M Gaudete
M Athias ebrayce lati
ne dicit̄ donat⁹ ut ſubaudi
at̄ ꝑ iuda ſcharioth. Jſte
eꝫ i loco ei⁹ duodecimus
elect⁹ e ab apl̄is cum pro
duobus ſors mittentur hic
ſine cognomine ſolus ha-
betur: cui datur euange-
lij predicatio in iudea.

Cui⁹ feſta celebrāt. vi. kalēdas martias fuit ei ↄ ſeptuagita duob⁹ diſcipl'is un⁹.

De actibus apl'oruz. l. ij.

IN dieb⁹ ill'. Exurgēs petr⁹ i mdio frūz dix̄. Erat āt t'ba hoīuz ſil' fere cētū uigiti. uiri frēs optet i pleri ſcriptā quā pdixit ſps ſcs p os dd: ↄ iuda qui fuit dux eoꝝ q̇ ↄphēdeīt ieſū q̇ ↄnūat⁹ erat i uobis ꝛ ſortit⁹ ē ſorte miſterij hui⁹. l. iij.

ET hic q̇dē poſſedit agrū ↄ merceď iīq̄tatis ꝛ ſuſpēſ⁹ crepuit medi⁹ ꝛ diffuſa ſūt oīa: uiſcera ei⁹. Et notū fc̄ꝫ ē oīb⁹ hitātib⁹ ierl'z ita ut appellaret' ager ille ligua eorum alchademach hoc ē ager ſanguis.

Tres alie lec. legūt' ↄ ſmōe coī apl'oꝝ ꝛ tres ↄ om̄. coī apl'oꝝ. Sciēdū q̄ eo anno quo biſeſtus ē feſtū ſancti Mathie nō celebrat' eo die quo i martilegio ſcriptum eſt: ſed in ſequēti. Et ulq3 die denunciatur ſexto kalēdas marcij luna tū pcedit in curſu ſuo. vnde uerſus.

Biſextū ſexte martis tenē klē. Poſtremo die celebrantur feſta Mathie.

In ſcāꝝ ꝟginū ꝛ mr̄ ppetue et felicitatis oratio.

Da nobis q̄s dn̄e deus nr̄.

quadragita martiꝝ oratio

PRā q̄s ops ds: ut q̇ glo'ſos mīes fortes i ſua ↄfeſſiōe cognouimus pios apd te i nr̄a ītceſſiōe ſeciam⁹ Per. lectio. i.

APō ſebaſtan arīnie minoris. xl. militūz tpr lucinij regis ſub pſide agricolao. Qd poſt uicula ꝛ carceres creberrimos: poſt ceſas lapidibus facies miſſi ſunt inſtagnum: vt gelu conſtricta corpora eorum nocte dirumperent.

lectio ſecunda.

VNus autem de numero quadraginta effect⁹ puſillanimis refugit

ad balneū. Mox ut attigit
calorem ſtatim reſolutum
reddidit ſpiritū. Quod ui-
dētes ceteri i laudē oīpotē
tis dei ſancti ſpūs ↄfortati
eruperunt. Lectio tercia.

Circa horaʒ tciā noc-
tis reſplēduit uelud
ſol lumen feruens ſup eos:
ꝛ glacies diſſoluta ē porro
qui eos cuſtodiebāt ſonno
grauabantur clauicularius
tantum ſolus uigilabat.

In ſancti gregorij pp̄ et
confeſſ. Oratio

Deus q̄ aīe famuli tui
gregorij etne beati-
tudis pmia contuliſti ↄcede
propicius ut qui peccatoꝝ
noſtrorū pondere pmimur
eius apud te precibus ſub-
leuemur Per. Lectio pria

Gregorius natiōe ro
manus ex pře gordi
ano ſedit annos. xiij. mſes
ſex dies decē. Hic expoſuit
omelias euuāgelioꝝ nume
ro xl. Job xxx. v. i ezechiele
uiginti paſtorales ꝛ dyalo
goruʒ libros. iiij. Et multa
alia que enumerare ñ poſ-
ſumus. Lectio ſecūda

Eodeʒ tpře uenit ro-
manus pritius et ex
archus rome Et dū reuer-
tit̃ rauenā retinuit citates
q̄ a longobardis tenebant̃
.i. Sutriū polimartiū ortaſ
tuder ameriaʒ puſiā luciol̃
ꝛ alia multa. Lcō tcia

Eodeʒ tpře beatiſſio
gregorio miſit duos
dei melitū auguſtū ꝛ iohēʒ
ꝛ alios plures cū eis mon-
acos timētes dū i predica-
tionem ad gentem angloꝝ
ut eos cōuerteret ad dūm
ieſuʒ xpʒ. Hic augumtauit
pdicationē canoīs. Dieſqʒ
nr̄os i tua pace diſpoās ꝛc̄

Reliq̄ lec̄ legunt̃ de comui
ſmone ↄfeſſ pont. Et due
de omelia ultia de om ferie
ſi adſit. In ſci bndci abbis
Oratio

Inteceſſio nos q̄s Lcō pria

FUit uir uite uenera-
bilis grã bñdictus ⁊
noīe ab ipo puericie ſue tp̄r
cor gerens ſenile etatē q̄p-
pe moribus trāſiēs nulli aī
mū uoluptati dedit . Sed
dū ī hac terra ad huc eſſet
quo tp̄aliter libere uti potu
iſſet deſpexit iaȝ q̄i ariduȝ
mūdū cū flore

Cui liberiori gñe ex p
uicia nirſie exortus
rome liberalibus lr̄aꝝ ſtu
dijs traditus fuit . Sed cū
ī eis multos ire p abrupta
uitioꝝ c̄neret euȝ quē q̄i in
igreſſu m̄di poſuerat retra
xit pedeȝ ne q̄d d̄ ſciā eius
attingeret ipē quoqȝ poſt
modū ī immane p̄cipitium
totus iret

REſpectis itaqȝ lr̄arū
ſtudijs relicta domo
rebuſqȝ p̄ris ſoli deo place
re deſiderās ſcē ↄuerſatiōis
hituȝ q̄ſiuit . Receſſit ergo
ſcienter neſcim⁹ ⁊ ſapiēter
idoctus . Hui⁹ ergo oīa
geſta nō̄n didicī ſed pauca
que narro eius diſcip̄l'is re
ferentibus agnoui

COnſtantino . ſ. reue
rēdiſſio ualde uiro q̄
ei ī monaſterij regimīe ſuc
ceſſit . Ualētiniano quoqȝ
qui ānis multis lateranēſi
monaſterio p̄fuit. Siplicio
qui congregationem illius
poſt eum terci⁹ rexit. Ho-
norato ēt qui nunc ad huc
celle eius ī qua prius ↄuer
ſat⁹ fuerat pre eſt

SIc itaqȝ cū iaȝ relic-
tis lr̄arū ſtudijs pete
re d̄ſerta d̄creuiſſet nutrix
q̄ hūc artius amabat ſola
ſecuta eſt. Cūqȝ ad locū ue
niſſet q̄ effide dicit̄ multis
qȝ honeſtiorib⁹ uiris carita
te ſe illic detinētibus ī bt̄i
petri eccl'a demorarentur
p̄dicta nutrix illi⁹ ad pur-
gādū t̄ticuȝ a uicinis mul'-
rib⁹ p̄ſtari ſibi capiſterium
Q pecijt
QUod ſr̄ mēſaȝ icaute

derelictum caſu accidente fractū ē: ſicq3 ī duab⁹ ptib⁹ iueiret diuiſū. Quod mox ut rediens nutrix illi⁹ īueīt uehementiſſime flere cepit qa uas quod pſtitū accepat fractū uidebat R. vij.

Benedict⁹ aūt religioſus ⁊ pius puer cum nutricē ſuā flere ↄſpiceret eius doloris ↄpaſſus ablatis ſecū utriſq3 fracti capiſterij ptib⁹ ſeſe cū lacrimis ī oroēz dedit R. viij.

Qui ab oroē ſurgens ita iuxta ſe uas ſanū reperit ut ī eo fracture iueniri ueſtigia nulla potuiſſēt Mox autē nutricem ſuam blande ↄſolatus ei ſanū capiſteriū reddidit qđ fractū tullerat. Que res ī eodem loco a cūctis eſt agnita atq3 ī tāta admiratōe hita R. ix

Et hoc ipſ capiſteriū eius loci incole in eccleſie ingreſſu ſuſpenderent quatinus et preſentes et ſecuti oēs agnoſcerent. Bn̄dictus puer cōuerſationis gratiaz a quāta pfectione cepiſſet. Quod ānis multis illic āte oculos oīuz fuit et uſq3 ad huc longobardoꝝ tp̄a ſup fores eccleſie pependit.

Notanduz q̄ de feſtis que ueniūt poſt iiij. feriā maioris ebdē uſq3 ad feriam. ij. poſt oct pasce tunc nihil fit ſed oct celebrantur. Et in fine Inuit v. R. taz bī q̄3 maioꝝ adiūgit Alla. Et hoc idem ſuatur ī oīb⁹ feſtis q̄ celebrāt̄ īter paſca et pent. In ānuntiatōe ſcē marie v̄ginis ad ueſ an.

Miſſus eſt Cū rel̄ ꝺ laud ps ꝺ ſcā maria Capitlꝫ

Ecce uirgo concipiet et pariet filium ⁊ uocabit̄ nomen eius emanuel butirum ⁊ mel comedet ut ſciat reprobare malum et eligere bonum hymn⁹ Aue maris ſtella. v. Aue gratia plena. R.

Dn̄s tecū ¶ Sp̄s ſa‑
ctus in te deſcēdet maria ⁊
v̄tus altiſſimi obūbrabit t̄
¶ Deus q̄ de beate
¶ Aue gr̄a plēa dn̄s
tecū ¶ Uenite ¶ Quē t̄ra
pōtus.

¶ Angl̄s dn̄i
nūtiauit marie ⁊ cōcepit de
ſpu ſācto all̄.

Vidi portā ī domo dn̄i
clauſā. ⁊ dixit. angl̄s
ad me. Porta hec quā uid̄s
nō apperiet̄ ⁊ hō nō trāſi‑
bit per eā qm̄ dn̄s ſolus in
trat ⁊ egredit̄ p eā ⁊ clauſa
erit in eternū mirabil̄ uiſio
eſt. Sed mirabilior eſt pro
phetie adimpletio. ¶ Miſ
ſus eſt Gabriel angel̄s ad
Mariam uirginem deſpon
ſatam Joſeph nuntians ei
uerbum ⁊ expaueſcit uirgo
de lumie ne timeas Maria
inueniſti gratiā apud deuz

Ecce concipies ⁊ paries ⁊
uocabitur altiſſimi filius.
¶ Dabit ei domīus deus
ſedem Dauid patris eius ⁊
regnabit in domo Jacob ī
eternum. Ecce.

Quid eſt porta in do‑
mo domini clauſa ni
ſi q̄ maria ſemper intacta
Et quid eſt homo non trā
ſibit per eam niſi q̄ Joſeph
non cognouit eam. Et q̄d
eſt ſolus dn̄s intrat ⁊ egre‑
ditur per eam niſi q̄ ſpiri‑
tus ſanctus impregnauit eā
⁊ dominus angeloꝝ naſcet̄
per eam. Et quid eſt clauſa
erit in eternum: niſi q̄ ma‑
ria uirgo eſt ante partum ⁊
uirgo poſt partuz. ¶ Aue
maria gratia plena domi‑
nus tecuz. Spiritus ſactus
ſuperueniet in te ⁊ uirtus
altiſſimi obmubrabit tibi
q̄d eni ex te naſcetur ſāctuz
uocabit̄ filius dei. ¶ Quō
fiet iſtud qm̄ uirum nō co‑
gnoſco. ⁊ rn̄dēs āgl̄s dixit

ei Spiritus.

DIcat ergo maria por
ta facta ſū celi ianua
facta ſum filio dei. illi facta
ſum ianua clauſa: qui poſt
ſuā reſurrexionē ingreſſus ē
per hoſtia clauſa p̄ q̄ egreſ
ſus ē ad ſuos crucifixos ad
diſcipulos autē ſuos clauſo
cenaculi hoſtio ingreſſus ē
clauſtra qui natus ē de uē
tre meo me matrē dimiſit
intactam ¶ Suſcipe uerbū
uirgo maria qđ tibi a dn̄o
per angelum tranſmiſſum
eſt: concipies ⁊ paries deū
pariter ⁊ hominē Ut bene
dicta dicaris inter mulieres
¶ Paries quidem filium ⁊
uirginitatis nō patieris de
trimentum: efficieris graui
da ⁊ eris mater ſemper in-
tacta: Ut

ADimpleuit uentrem
meū diuinitate ⁊ ute
rū meū nō euacuauit caſti-
tate: exiuit de uētre meo gi
gas ocurſū magnificus ⁊

uēter meꝰ nō ē pudore eua
cuatꝰ nec ī cōceptōe iuenta
ſū ſine pudore nec ī parturi
tione īuēta ſū cū dolore
Ecce uirgo ɔcipiet ⁊ pariet
filiū dicit dn̄s: et uocabitur
nomē eiꝰ admirabilis deus
fortis ¶ Sup ſoliū Dauid
⁊ ſup regnū eiꝰ ſedebit ī e-
ternum. Et

OMira ⁊ laudabilis īt
feminas ī qua ab an
gelo ſalutatur uirginitas.
Sola īpregnata nec uitiata
exonerata euacuata qꝛ ſic ē
ab angelo ſalutata. Aue in
quit gr̄a plena dn̄s tecū fe
lix umblicꝰ caſtitatis quem
āplexus nō tetigit maritał
¶ Egredietur uirga de ra
dice Ieſſe ⁊ flos de radice
eiꝰ aſcendet. Et erit iuſtitia
cīgulum lūborū eiꝰ ⁊ fides
cinctoriū renū eius ¶ Et
requieſcet ſuper eū ſpiritꝰ
dn̄i ſpiritus ſapientie ⁊ in-
tellectus ſpiritus conſilij ⁊
fortitudis. Et erit.

Conſidero conceptuz tuuz btā v̄go ⁊ expa ueſco intueoꝛ ptū tuū ⁊ tre miſco adoro filiuz tuū ⁊ re uiuiſco: ennarra obſecro mi hi q̄uo meruiſti dici mat̄ d̄i ſpōſaq₃ fili dei qd̄ rogo idi ca mihi: ſed tn̄ colloquanti tecuz ignoſce mihi ignoſce mihi inq̄₃ ꝙ audeam ſeruꝰ atq₃ utinā uel bonus ⁊ nec etiam inutil̄ ⁊ malus ſeruꝰ Secta ⁊ immaculata uirgi nitas q̄bꝰ te laudibꝰ efferā neſcio. Qꝛ quez celi capere non poterāt tuo gremio ꝯ tuliſti ¶ Benedicta tu ī mu lieribꝰ ⁊ benedictus fructꝰ uentris tui. Quia.

In illo tp̄re miſſus ē gabriel angel̄s a do in ciuitatē galilee cui nom̄ nazareth ad uirginez diſpō ſatam uiro cui nomem erat ioſeph de domo dauid et nomen uirginis maria. Et ℟.

Latent q̄midē diuina miſteria nec facile iuxta propheticum dictum quiſ quā hominum poteſt ſcire conſilium dei: ſed tamen ex ceteris factis atq₃ p̄ceptis domi ſaluatoris poſſumus intelligere: hoc propeſioris fuiſſe conſilij ꝙ ea potiſſi mum electa eſt ut dominū pareret que erat deſpōſata uiro ¶ Cōgratulami mihi omnes qui diligitis deum. Quia cum eſſem paruula placui altiſſimo ⁊ de meis uiſceribus genui deuz ⁊ ho minez Beatam me dicēt omnes generationes: quia ancilam humilem reſpexit deus. Quia.

Cur autem non anq̄₃ deſponſaretur imple ta eſt fortaſſe ne diceretꝰ ꝙ conceperat ex adulterio: et bene utrūq₃ poſuit ſcriptu ra ut deſpōſata eſſ₃ ⁊ v̄go v̄go ut exps uiril̄ conſortij uidꝛet d̄ſpōſata ne temerita te v̄gītatis adureret īfamia

cui grauis aluꝰ corruptele uidere͛t isigne ꝑferre. Gau de ṽgo maria cūctas here- ses sola iteremisti q̄ gabriel͛ archāgl'i dictis credidisti. Dū ṽgo deū ꝛ hoīez genu isti ꝛ post partū ṽgo iuiola ta pmāsisti ¶ Gabrielem archāgelū credimꝰ diuinitꝰ te eē affatū utez tuū ꝺ ſpu ſcō credimꝰ ipgnatū erube ſcat iudeꝰ ifelix q̄ dicit chri ſtum ex Joseph ſemine eſſe natum. Dum.

Aluit aūt dn̄s aliquos ꝺ ortu ſuo q̄ꝫ ꝺ mr̄is pu dore dubitare. Sciebat enī teneraꝫ eſſe uirgis uerecun diaꝫ ꝛ lubricam famam pu doris nec putauit ortꝰ ſui fidem mr̄is iiurijs astruen daꝫ. Seruatur itaqꝫ ſancte marie ſine pudore integra. itaqꝫ inuiolabilis opinione uirginitas.

Miſſus eſt gabriel augl's ad mariam uirgineꝫ deſpō ſataꝫ Joseph ¶ Dominus reg. ¶ Aue ma ria gr̄a plena. ꝺ. t. bn̄d tu i muli alt͛ ¶ Ne timeas ma ria inueuisti gr̄aꝫ ap dn̄m. ecce cōcipies ꝛ paries filiuꝫ alt͛ ¶ Dabit ei dn̄s ſedem dauid pr̄is eiꝰ ꝛ reguabit i et͛nū i domo iacob ¶ Ecce ācila dn̄i fiat mihi ſecundū ṽbū tuū ¶ Ecce uirgo cō cipiet i ¶ O glorioſa dn̄ia ¶ Aue maria gr̄a plena Dn̄s tecū ¶ Quo fiet istud angele ꝺi qm̄ uiꝝ in concipiēdo nō p t li audi maria ṽgo christi ſp̄s ſct's ſuperueniet in te ꝛ ṽtus al tiſſimi obūbrabit tibi Deus q̄ de bte Ecce ṽgo.

Dabit ei dn̄s deus ſe. deꝫ dauid patris eiꝰ ꝛ regnabit in domo Jacob in eternum ꝛ regni eius nō erit finis.

Egredie͛t uirga ꝺ ra dice ieſſe ꝛ flos ꝺ ra

dice ei⁹ aſcēdet ⁊ requieſcet ſuper euꝫ ſp̄s domi

¶ Diſſus eſt.

¶ Ecce uirgo.

¶ Aue maris ſtella

Aue maria gr̄a p. ¶ Dn̄s tecū ¶ Gabriel angelus locutus eſt marie dicens aue gr̄a plena dn̄s te. cū bn̄d tu inter mulieres ⁊ bn̄d fructus uentris tui

Deus qui de beate marie.

ORā qs̄ op̄s de⁹ ut q̇ ſcōꝝ martiꝝ tuoꝝ tiburtij ualeriani ⁊ maximi ſolemnia colimus eoꝝ etiā uirtutes imitemur. p.

ANicetus natione ſyrus ex p̄re iohāne de uico amiſſa ſedit annos. ix menſes tres dies tres: Fuit āt tp̄rib⁹ ſeueri ⁊ marci a ꝯſulatu galicāi ⁊ uetis uſqꝫ ad p̄nte ruffinuꝫ: Hic conſtituit ut clerus comaꝫ nō nutriret ſecundum p̄ceptū apoſtolorum. Hic fecit ordinationes. v. per menſes decēbriū preſbiteros. xvij. dycaones. iiij. ep̄os p diuerſa loca. ix. q etiā obijt martir ⁊ ſepultus eſt ī cimiterio calixti. xij. kl's maij ⁊ ceſſauit ep̄atus dies. vij.

SOther natione cāpanus ex p̄re ꝯcordio de ciuitate fōdis ſedit ānos nonē menſes tres: Fuit āt temporibꝫ ſeueri a ꝯlulatu ruſtici ⁊ aquillini uſqꝫ ad ſetegiū ⁊ claruꝫ: Hic ꝯſtituit ut nulla monacha pallā ſacrataꝫ ꝯtigeret nec incenſū poneret in ſancta eccl'ia.

HIc fecit ordinationes tres p mēſē decēbriū pb̄ros. viij. dyacones nouē ep̄os p diuerſa loca numero. xi. q̇ ēt ſepult⁹ ē ī cimiterio calixti uia apia decimo

kl'as maij ⁊ ceſſauit epatus dies. xxi. ¶ Lectio. iij.

GAius natione dalmaticꝰ ex gñe dioclitiãi imperatoris ex patre gaio ſedit ann. xi. mſes. viiij. dies. xii. Fuit ãt temporibꝰ karini a die vi. ẋ. kal'arum ianuarij a ↄſulatu kari ſecũdi ⁊ karini uſq; in diem decimum kal' maij ſub dioclitiano quarto ⁊ conſtantino ſecundo. ¶ In feſtiuitatibꝰ ſcõꝝ a paſca uſq; pent. pſ ⁊ hy. ↄſueti ↄ cõi ſcõꝝ dñr niſi ubi pſ ⁊ hyn. proprij aſſignãtur ⁊ cãtat' hy. uſq; ad aſcenſiõez i tono ad cenaz agni qui conſonat illi tono. Et in fine dicitur. Gl'ia tibi dñe q̃ ſurexiſti. preter q; i hy. ſcẽ crucis. qui uero nõ cõſonãt dicuntur i tono conſueto preter hyn. Scõꝝ meritis Loco cuius uſ; ad aſceſiõez dĩ Rex gl'oſe mꝝ. ¶ Et ſi ñ cãtat' offz ſili mõ hy. feſtiuitatũ q̃ ueniunt ab aſceſiõe uſq; pent dicũtur in tono aſcenſionis qui conſonant illi tono: et in fine dicitur. ¶ Gl'a tibi dñe q̃ ſcã. ¶ Qui uero non ↄſonãt dñr in ꝓprio tono De martiribꝰ pluribus ſiue uno mar. Ad ues Capl'z.

STabũt iuſti i magna ↄſtãtia aduerſus eos q̃ ſe anguſtiaueřt ⁊ q̃ abſtuleřt labores illoꝝ ℣ Sci et iuſti i dño gaudete al'. ℞. Uos elegit ds i hđitatẽ ſibi al' ad aſ an. Lux ppe. lucebit ſcis tuis dñe ⁊ etnitas tpꝝ al' õro ↄpetẽs ad ma. iuit Exultẽt i dño ſci al' pſ Ueit ii hyn. qui ↄpetit: tres pſ dicuntur in primo noc. ſub. anti. Sabũt iuſti Et tres i ſcdo noc. ſub ã. Ecce qũo. Et. iij. i tertio nõc ſub an. Lux ppe. Lec. legunt' ↄ proprio ſi habet' ſi uero nõ hẽtur ꝑpriũ uel i ↄple. hẽt' legũt' ul' ſupplentur lec. de ſermone ſancti auguſt. epi.

dignuz cõgruũ ē

Iſte locus euuãgelij

¶ Ego ſũ uitis uera ¶ Sta bunt iuſti in magna conſtã tia aduerſus eos q̃ ſe angu ſtiauerunt alľia ¶ Sancti ⁊ iuſti in domino gaudete allľia ¶ Uos elegit deus in hereditatem ſibi allľia.

Dignũ ⁊ cõgruũ ē frẽs ut gaudia nr̃a cũ ſcĩs martirib⁹ ꝯferam⁹ ⁊ his ã nuntiem⁹ dñice reſurrectõis gloriaz qui conſortes ſunt dominice paſſiõis. Qui ei ſotij ſuut ꝯtumelie debẽt ⁊ participes eſſe glïe: ita enĩ dic̃ btũs apl̃s: ſicut ſotij paſ ſionũ eſtis ita ⁊ reſurrectõiſ eritis ſi tollerabim⁹ iq̃t ⁊ cõ regnabim⁹ ¶ Beatus uir q̃ timet dominuz allľa: In mã datis ei⁹ cupit nimis alľ alľ alľ ¶ Glľa ⁊ diuitie ĩ domo eius ⁊ iuſtitia ei⁹ manet in

ſeculum ſeculĩ. In mã.

Qui ergo tollerauerũt mala pp chriſtũ dñi hr̃e gl̃iam cũ chriſto. An nuntiem⁹ iq̃z cuz ſcĩs mar tirib⁹ dñice reſurrectõis glo riaz ut dũ ſepulture illi⁹ p̃ dicam⁹ reſerata clauſtra ⁊ horuz ſepulchra reſeret̃ Triſtitia ur̃a alľ. Cõuertet̃ ĩ gaudiuz alľ alľ Mũd⁹ ãt gaudebit: uos uero ꝯtriſta bimi: ſz triſtitia ur̃a. Cõ

Quz corp⁹ illius mor tuũ dicim⁹ tepentib⁹ ueis ſubito uiguiſſe. Hoꝝ quoq̃z mẽbra iã frigida im mortalitatis calore foueãt̃ Eadẽ enĩz ꝛõ martires ſuſci tat que ⁊ dñz ſuſcitauit. nã ſicut uiam paſſionis ei⁹ ex perti ſunt: ita expiet̃ ⁊ uite ¶ Pretioſa ĩ cõſpectu dñi al̃. Mors ſcõꝝ ei⁹ al̃ ¶ Cu ſtodit dñ⁹ oĩa oſſa coꝝ unũ ex his ñ ꝯteret̃: Mors.

¶ Ecce quõ ꝯpu tati ſũt ĩt̃ filios dĩ ⁊ ĩt̃ ſcõs

ſors illoꝝ eſt al'. ¶ Lux ppe tua lucebit ſcis tuis dñe al'. ¶ Et eternitas tpꝝ al'.

Scriptū eſt ei in pſal. mo. Notas m̄ feciſti uias uite. Hoc utiq; in reſurrectione ex perſona dicit' ſaluatoris: q̄ dū ʒ poſt mortem ab inferis redijt ad ſuperos icipiat notā h̄re uiaʒ uite que ante habebatur ignota ¶ Lux ppetua lucebit ſcis tuis dñe: Et eternitas tpꝝ al' al'. Letitia ſempiterna erit ſup capita eoꝝ gaudiuʒ ⁊ exultatōeʒ obtiēbūt. Et

Ignota ei erat añ chriſti aduētū uia uite: q̄a nullius adhuc reſurgentis fuerat temerata ueſtigio. At ubi dñs reſurrexit nota facta ſolo attrita ē pl'rioꝝ: De quibus ſact' euuāgeliſta ait. Multa corpora ſanctoꝝ ſurrexeāt cū eo ⁊ itroierūt in ſcāʒ ciuitatē In ſeruis ſuis al': Cōſolabitur deus al'. ¶ Judicabit dñs populum ſuum: ⁊ in ſeruis ſuis. Conſola.

Nō ꝯ dñs ī reſurrectiōe ſua dixerit. Notas m̄ feciſti uias uite. Poſſum' ⁊ nos dīc dño notas feciſti nobis uias uite. Jpe ei notas fec̄ nobis uias uite q̄ nobis ſeitā maīfeſtauit ad uitā notas m̄ fec̄ dñs uias uite ꝯ me docuit fidē: miſericordiā iuſtitiā caſtitatē. His ei itiērib' pueit' ad ſalutē ¶ Filie ierl'm ueite ⁊ uidete m̄res ꝯcorōis q̄b' coroāuit eos dñs in die ſolemnitatis ⁊ letitie al'. ¶ Quoniā confortauit ſeras portarum tuarum: bñdixit filijs tuis in te. Jn ¶ Lux ppe. lucebit ſcis tuis dñe ⁊ eternitas tpꝝ al'. ¶ Letitia ſēpit'na ſr capita eoꝝ al'a Gaudium et exultationem obtinebunt al'.

In illo tp̄re dixit ieſus diſc. ſuis Ego ſū uitis

uera ⁊ pater meus agricola
eſt. Et ℟

I Ste locus euuãgelic⁹ fres ubi ſe dicit dñs uitẽ ⁊ diſcipłos ſuos palmites ſꝫ hoc dicit ꝙ ē caput eccłie noſqꝫ membra eius. Mediator dei ⁊ hoĩuꝫ hõ chriſt⁹ ieſus. Uiu⁹ q̃ppe nature ſũt uitis ⁊ palites ꝓp qꝺ cũ eſſꝫ deus cui⁹ nature nõ ſum⁹ fcs eſt hõ ut ĩ illo eẽt uitis hũana natura cui⁹ ⁊ nos hoĩes palites eẽ poſſem⁹ ¶ Ego ſuꝫ uitis uera ⁊ uos palites: q̃ manꝫ ĩ me ⁊ ego in eo: hic fert fructũ młtũ al' al' ℣ Sic dilexit me pr̃ ⁊ ego dilexi uos. Qui

Q Uid ergo ē ego ſum uitis uera: nũq̃d addens uera hoc ad eãdẽ uitẽ retłit und̉ iſta ſiłitudo trãſlata ē. Sic ei dr̃ uitis p ſiłitudiẽꝫ non p ꝓprietatẽ quẽadmodum dicit̃ ouis agn⁹ leo petra lapis angularis ⁊ cetera h⁹moĩ q̃ magis ipſa ſunt uera ex q̃b⁹ dnr̃ iſte ſimł'itudies ñ ꝓprietates Candidi fci ſũt nazarei eius al' ſplẽdore ꝺo dederũt al'. Et ſicut lac coagulati ſunt al' al' ¶ Candidiores niue nitidiores lacte: rubicũdiores ebore antiquo ſaphiro pulchriores. Et.

S Ed cũ dicit ego ſum uitis uera ab illa utiꝫ ſe diſcernit cui dr̃: Quo cõuerſa es ĩ amaritudie uitis aliena: naꝫ quo pacto ē uitis uera q̃ expectata eſt ut faceret uuas fecit autẽ ſpinas. Ego ſuꝫ inq̃t uitis uera ⁊ pater me⁹ agricola eſt ¶ Sci tui dñe florebunt ſicut liliũ al'. ⁊ ſicut odor balſami erunt añ te al' ¶ Dñs regna.

¶ In celeſtibus regnis ſcõꝝ habitatio ē al' ⁊ ieťnũ reges eoꝝ al' ¶ In uelamto clãbũt ſci tui dñe al' al' al' Sps ⁊ aĩe iuſtoꝝ hymñ dicite ꝺo nr̃o al' al' ℣ Fulgebũt

iuſti ſic ſol in conſpectu dei
all' Cap Stabūt iuſti hy. q̄
cōpetit ℣. Precioſa i cōſp
cū dn̄i al' ℣ Mors ſcōꝝ ei⁹
all' Ad bn̄. a Filie ier'l'z ueni
te ⁊ uidete martires cū co-
rōis qb⁹ coronauit eos dn̄s
in die ſolemnitatis ⁊ letitie
al' al' oīo ꝯpetēs ad. iij. ca.
Stabūt iuſti ℟ b Scī ⁊ iu
ſti i dn̄o gaudete al' al' ℣
Uos elegit deus i h'ditatē
ſibi al' ℣ gl'ia ℟ Sācti et
iuſti ℣ Lux ꝑpetua lucebit
ſcis tuis dn̄e al' ℟ Et eter-
nitas tēporum al' ad vj. ca.

Ecce q̄ꝫo ꝯputati ſūt
inter filios dei ⁊ iter
ſcōs ſors illoꝝ ē ℟ b. Lux ꝑ
petua lucebit ſcis tuis dn̄e
al' al' ℣ Et et'nitas tp̄ꝝ ℟
al' ℣ gl'ia ℟ Lux ꝑpe ℣ Le
titia ſepīna ſꝫ capita coruꝫ
al' ℟ Gaudiū ⁊ exultatōeꝫ
obtinebūt al'. Ad vj cap.

Scim⁹ qm̄ diligētib⁹
d'ꝫ oīa coopāt' i bōuꝫ
his q̄ ſ'ꝫ ꝑpoſitū uocati ſūt
ſcī ℟ b Letitia ſepīna ſuper
capita eoꝝ al' al' ℣ Gaudi
uꝫ ⁊ exultatōeꝫ obtine. al'.
Gl'ia ℣ Letitia ℟ Precioſa
i cōſpcū dn̄i al'. ℣ Mors
ſcōꝝ ei⁹ al'. ad ueſ a. Scī
tui dn̄e Cū rel' an. de lau.
⁊ hym. q̄ cōpetit ca. Stabūt
iuſti ℣ Precioſa in ꝯpcū dn̄i
al'. ℟ Mors ſcōꝝ ei⁹ al' ad
m. an Scī ⁊ iuſti i dn̄o gau
dete aleluia uos elegit de⁹
i h'ditatē ſibi al'. Oīo ꝯpe
tens de ꝯfeſſorib⁹ ⁊ v'gib⁹
i hoc tp̄re fit offm̄ ꝯſuetuꝫ
p̄t' tonū illoꝝ hy. q̄ cātari n̄
poſſūt i tono paſchali ⁊ ex
cepto q̄ ad inuit. an. ℣. ℟
tā b' q̄ꝫ alia i fine iūgitur.
Al'. Et tres pſ. dn̄r ꝑ oēs
noct. ſub pria an. cui⁹ libet
noct. De ſermone ſancti
auguſtini epī lec. prima.

Nouū iq̄ꝫ nobis faciāt
quēadmoꝫ in exanie
iaꝫ corpus ⁊ frigidū ſe ſe ca
loꝛ iſinuauerit ſps igeſſerit
ſāguis infuderit ⁊ gellatas

humore uenas priſtini ui-
goris pulſus agitauerit

Notū igitur nobis faciā quemadmodū organū corporis diſſipatū in priorē ſtatū: neruorum rurſus coaptauerit reſoluta cōpage et armonia uiſcerum iā ſilentē et ueterem contētū ſpiritus uiuificans animauerit Sacerdotes pdicent q ſaluator poſt reſurrectōem mirabilia geſſit ad ſuperos martires reuelēt quota in ipa morte refrigeria operatus ſit in defunctis

Sicut ſcimus fres uota ſemper dni ſubſequitur feſtiuitas ſeruulorum et gaudium patrisfamilias fideliū ſibi letitia comitatur ſcilicet ut quem ſubſecuti ſunt ſimilitudine paſſiōis: cōcomitētur et gloria reſurrectiōis: comitātur aūt cū reſurrectiōis gloria dicēte aplo: qd ſi ſocij paſſionum eſtis et reſurrectionis eritis.

Est ergo ſanctis martiribus cum chriſto et eius reſurrectione ſocietas ē planē quia et ſi nundum reſurrexerūt corpore reſurrexerūt iā certe merito. Si adhuc nō aſſūpſerūt iam gloriam. Si nundum liberati ſunt ab inferis liberati ſunt a peccatis.

Hec enim prima ē reſurrectio peccatorum euaſiſſe tenebras lucē poſſidere iuſtitie. Uerūtamen etiam fortaſſe plurimi ex idē btis martiribus cum dño reſurrectiōem corporaliter uel conſequantur uel fuerint conſecuti.

Nam ſicut legimus in prima reſurrectiōis feſtiuitate ſuſcitāte ſe dño multa ſcōrum corpora reſuſcitata uixiſſe et intraiſſe in ſcām ciuitatem Cur nō quotienſcunque reſurrectiōis eius feſtiuitas celebratur toties reſurgere credamus et ſcōs ubi eorum uotorum iugis eſt ſolennitas gratia iugis ē et donorum.

In illo t. d. ieſus. d. ſ. ego

ſuꝫ uitis uera ⁊ pater meꝰ
agricola eſt. Et ꝟ.

DEiqꝫ cū ꝺ tpr̄e tāq̄ꝫ
ꝺ agricola dixiſſꝫ q
infructuoſos palmites tol-
lat: fructuoſos autē purget
ut plꝰ afferāt fructū ꝯtinuo
etiā ſe ipꝫ mūdatorē palmi
oſtendēs iā uos inquit mū
di eſtis propter ſmōeꝫ quē
locutꝰ ſum uobis.

ECce ⁊ ipe mundator
ē palmitū qꝺ ē agri-
cole non uitis officiuꝫ q et
palmites operarios ſuos fe
cit: nā ⁊ ſi nō ꝺant icremētū
impendūt tn̄ aliqꝺ adiumē
tum ſꝫ non de ſuo: qꝛ ſine
me inquit nihil poteſtis fa
cere.

AUdi etiā ipos ꝯfiten
tes q̄ ē apollo: qꝺ ē
autē paulus miniſtri eius p
quos crediſtis: ⁊ unicuiqꝫ
ſicut ꝺn̄s ꝺdit: ego plātaui
apolo rigauit: ⁊ hoc ergo ſi
cut unicuiqꝫ ꝺn̄s dedit: non
itaqꝫ de ſuo iaꝫ uero q ſe-
quit̄ ſꝫ deus icremētū dedit
nō p illos ſꝫ p ſe ipꝫ facit.

NAꝫ uos mundi eſtis
pp ſermōeꝫ quē locu
tꝰ ſū uobis: qꝛ nō ait mūdi
eſtis pp baptiſmū quo ab
luti eſtis ſꝫ ait pp uerbū qꝺ
locutus ſum uobis niſi qꝛ ⁊
i aqua uerbū mūdat detra
he uerbū ⁊ q̄d eſt aqua niſi
aqua accedit uerbū ad ele
mentū: ⁊ fit ſacramētū etiaꝫ
ipe tāq̄ꝫ uiſibile uerbū.

NAꝫ de hoc utiqꝫ di
xerat qn̄ pedes diſci
pulꝰ lauit q̄ lotꝰ ē non idigꝫ
niſi ut peꝺs lauet ſꝫ ē mū-
dus totꝰ: unꝺ iſta tāta ꝟtꝰ
aque ut corpus tāgat ⁊ cor
abluat: niſi faciente uerbo
niſi quia dicitur: ſꝫ qꝛ cre-
ditur: nā ⁊ in ipſo uerbo
aliud eſt ſonus tranſiēs ali
ud uirtus manēs.

Hoc ē ꝟbū ſuū qꝺ p̄dica
mꝰ ait apl̄s qꝛ ſi ꝯfeſſꝰ

fueris in ore tuo q2 dn̄s eſt chriſtus ⁊ credideris ĩ cordͦ tuo q̄a d̄s illū̄ ſuſcitauit a mortuis ſaluus eris. corde enim creditur ad iuſtitiam ore autem confeſſio fit ad ſalute: unde ĩ actibꝰ apl'oꝝ legit' fide mūdās corda eoꝝ

In ſc̄i georgij mar. oͦ̄ro.

DEus q̄ nos bt̄i georgij martiris tui meritis ⁊ interceſſiōe letificas cōcede propitius ut qui eius beneficia poſcimus dono tue grē ↄſeq̄mur p. lectio

IN perſide ciuitate dioſpoli paſſio ſc̄i georgij m̄ris: cuius geſta paſſionis ⁊ ſi inter apocriphas connumerant' ſcripturas: tn̄ illuſtriſſimū eiꝰ martiriū it̄ coronas martiꝝ eccl'ia dei uenerabilit' honorat. ¶ In ſc̄i marci euuāgl'iſte ad ueſ an. Sc̄i tui cū rel' ps̄ Dixit dn̄s cū rel' in fine ps̄ Lauda te dn̄ı Capl'm Stabūt hy Triſtes ⁊ oͦ̄ Q̄s auctor In nt' ſig ues ⁊ mat ꝟ Sc̄i ⁊ iuſti ℟ Uos elegit ad mar an Lux perpetua ¶ oͦ̄ro

DEus qui beatū marcum euuāgeliſtā tuū euuangelice predicationis gratia ſublimaſti tribue q̄s eius nos ſemp ⁊ eruditōne pficere ⁊ orōe defēdi. p. Ad mat. inuita. Regē apoſtolū dn̄z. Uenite adoremꝰ all' ps Uenit hy Triſtes ad noc. an. Stabūt iuſti ps. ꝺ aplis. Notād q2 ā noc lau ⁊ ues ⁊ ad b. ⁊ ad ma. ca ⁊ ℟ b ⁊ ꝟ dn̄r ut s ĩ mar t'. ĩ

MArcus diſcipulus ⁊ ĩterpres petri iuxta qd̄ petrum referentem audierat rogatus rome a fratbꝰ breue ſcripſit euuangelium qd̄ cum petrus audiſſet ꝓbauit ⁊ eccleſie legendum ſua auctoritate dedit ſicut ſcripſit clemens in ſexto in formationum libro Triſtitia ueſtra all'ia Conuertetur in gaudium all' al'

¶ Mundus aut̄ gaudebit vos vero ɔtriſtabimi: ſꝫ triſtitia veſtra Conuer.

Et papias Jeropolitanus ep̄s meminit huius marci: ⁊ petrus i pri ma ep̄la ſub noīe babiloīs figuralit̄ romā ſignificans Salutat vos eccl̄ia q̄ eſt in babilōe colecta ⁊ marc⁹ fili⁹ me⁹ ¶ Precioſa i ɔſpcū dn̄i all̄a. Mors ſāctoꝝ ei⁹ all̄a ¶ Cuſtodit dn̄s om̄ia oſſa coꝝ vnū ex his nō cōteret. Mors

Aſſumpto itaqꝫ euuāgelio qd̄ ipē ɔfecerat perit egyptū ⁊ prius allexādrie chriſtū ānūtiās ɔſtituit eccl̄iā: tāte aūt doctrīe ⁊ vite cōtinētie fuit ut om̄s ſectatores chriſti ad exēplū ſui cogeret ¶ Lux ꝑpetua lucebit ſanctis tuis domīe. Et eternitas tempoꝝ all̄a all̄a ¶ Letitia ſempiterna ſuper capita eoꝝ gaudium ⁊ exultationē obtinebūt. ⁊.

Sancta quattuor aīalia ¶ Filie ierl̄ꝫ uenite ⁊ vidēte martires cū coronis q̄bus coronauit eos dominus in die ſolemnitatis ⁊ letitie all̄a ¶ Quoniam confortauit ſeras portarum tuaꝝ benedixit filios in te In die ¶ Uirtute magna reddebant appoſtoli teſtīōum reſurectiōis Jeſu chriſti domini noſtri all̄a all̄a ¶ Repleti quidem ſpiritu ſancto loquebātur cū fiducia v̄bū dei Teſti ¶ Iſti ſūt agni nouelli q̄ ānuntiauerūt all̄ia mō venerūt ad fontes repleti ſūt caritate all̄ all̄a ¶ In conſpectu agni amicti ſunt ſtol̄ albis ⁊ palme i manib⁹ coruꝫ. Reple.

Deſignauit dn̄s ⁊ alios ſe. ¶ Ego ſum vitis uera ⁊ uos palmites qui manet in me et ego in eo hic fert

fructum multum al'a al'a
Sicut dilexit me pater et ego dilexi uos. Qui
Candidi facti ſunt nazarei eius all'ia ſplendorem deo dederunt all'a. Et ſicut lac coagulati ſunt all'a all'a.
Cādidiores niue nitidiores lacte rubicundiores ebore ātiquo ſaphiro pulcriores
Et ¶ Sancti tui dn̄e florebunt
Stabunt iuſti ¶ Exl'tet celuz ¶ Pretioſa ¶ Mors ſcōꝝ ¶ Filie ierl'm
¶ Sancti tui dn̄e
¶ Stabūt iuſti
¶ Triſtes erant
Pretioſa i ɔſpectu
Sancti tui

CLetus natione roma nus de regione meo patritij patre emiliano ſedit annos ſeptem menſem unum: dies undeciz. Fuit autem temporibus ueſpaſiani et tyti a conſulatu ueſpaſiani ſeptimi et domitiai quinti uſqz ad domitianuz nonum et ruffum conſules martirio coronatur.

MArcellinus natione romanus ex patre proiecto ſedit annos octo menſes .ij. dies xxv. Fuit autem temporibus dioclitiani et maximiani ex die kall'. iuliarum a conſulatu dioclitiani .vj. ⁊ ɔſtantini ſecundi uſqz ad dioclitianū nonum et maximianuz octauum.

QUo tempore fuit pſecutio magna ita ut itra xxx. dies x. ⁊ vij. milia hominum promiſcui ſexus p diuerſas prouintias martirio coronarent̄ chriſtiani De qua re et ipſe marcellinus ad ſacrificium ductus eſt ut thurificaret qḋ et fecit. Et poſt paucos dies pn̄ia ductus ab codez

diocliſtiano pro fide xp̄i cū claudio ⁊ Cyrino et antonino capite ſunt trūcati et martirio coronati In ſancti uitalis martiris oratio

Preſta q̄s ops deus ut itercedēte b̄to uitale martire ⁊ a cūctis adūſitatib⁹ liberemur i corpore ⁊ a prauis cogitationib⁹ mūdeur i mēte Per Lc̄o. i.

Apud rauenaz natale ſcī uitalis martiris pris ſanctoꝝ geruaſij ⁊ ꝓtaſij Qui militans cū paulio iudice rauenaz igreſſus eſt. Et cuz uideret in ꝯſpcū iudicis ſui xp̄ianū nomine urſicinuz arte medicū natione ligurez poſt nimia tormenta capitalem excepiſſe ſententiam. Lc̄o ſcd̄a

Cumq3 iaz ueniret ad palma et expauiſſet et exclamauit noli urſicine medice qui alios curare ꝯſueuiſti te ip̄m et̄ne mortis iaculo uulnerare: ⁊ qui per paſſiōes nimias ueniſti ad palmā coronam ꝑdere tibi a dn̄o ꝑparataz. L. iij.

Uerq3 martiriū conſūmauit idez urſicinus ſtatiz beatus uitalis corp⁹ eius rapiēs itra rauenaticā urbez ſepeliuit ad iudicem ultra uenire ip̄e contēnens. Tentus i[illegible] eſt apaulino ꝯſulari ob id maxime quia p̄fatū urſicinū in paſſionis agone poſitū ſuis exhortationibus roboraſſet. In ſcī petri martiris oratio.

Preſta q̄s ops d̄s ut beati petri martiris tui fidez cōgrua deuotione ſectemur qui per eiuſdem fidei [illegible]atione martirij palmam meruit obtinere Per

In ſanctorum apoſtoloꝝ philippi et iacobi omnia [illegible]cantur ſicut in feſto ſcī marci preter oratione lec[illegible] [illegible] et per ho. et ant ad be. et Mat. ad Ma antiphona.

Nō turbetur cor ueſtrum neqꝫ formidet creditis ī dn̄ et in me credite . In domo pr̄is mei manſiones multe ſūt all'a all'a

Deus qui nos annua apl'oꝝ tuoꝝ philippi ꝛ iacobi ſolemnitate letificas pr̄ſta q̄s ut quoꝝ gaudemus meritis inſtruamur exemplis Per .

Cum ſacti apl'i dn̄i et ſaluatoris noſtri ieſu xp̄i ceteriqꝫ diſcipl'i ad predicandū uerbum dei p ſingulas q̄ſqꝫ orbis t̄re diuiderent puīcias ſactus apl'us dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: philippus poſt aſcenſionez ſaluatoris p ān̄os xx īſtāter pdicauit gentibꝰ p ſyriaz euuāgeliū. ¶ Triſticia

Ubi cōtentꝰ eēt a gētibus ꝛ adductus ad ſtatuā martis ꝛ ꝯpelleretur ad ſacrificandū exijt deſub baſſe ī q̄ ſtatua erat draco igēs ꝛ percuſſit filiū pōtificis q̄ miſtrabat ignē ſacrificij.

Percuſſit et duos tribunos qui p̄erant prouincie cuius officiales tenebant ī uinculis ſanctuz philippum apoſtolum De flatu autem draconis oēs morbidi redditi egrotare ceperunt Tunc ſc̄s philippus dixit oībus. Audite cōſiliū meuz et recuperabitis ſanitatez ſed ꝛ qui ſūt mortui ſuſcitabūt

Iacobus qui appellatur fr̄ dn̄i ꝯgnomīto iuſtus ut nō nulli exiſtiant ioſeph ex alia uxore. Ut āt mihi uidetꝰ marie ſororis matris domini cuius iohānes in libro ſuo meminit filius poſt paſſionem domini ſtatim ab apoſtolis ierſ'orum epiſcopus ordinatus unam tantū ſcripſit epiſtolam q̄ d vij. *canoīcis* eſt .

QUe ꝛ ipã ab alio quo
dã noīe ei⁹ edita aſſe
ritur licet paulatiꝫ tp̄ꝛ p̄ce
dēte optinuerit auctoritatē
Hegeſipp⁹ uicinus apl'oꝝ
i q̄nto comētarioꝝ libꝛo de
iacobo narrās ait. Suſce-
pit eccl'iaꝫ ieroſolie poſt apo
ſtolos frꝫ dn̄i iacob⁹ cogno
mēto iuſt⁹. Multi q̇deꝫ ia-
cobi uocabāt' hic de utero
mr̄is ſue ſc̄s fuit
VInū ꝛ ſiceraꝫ nō bi
bit carnē nullā cōme
dit. Nūq̄ꝫ attonſus ē Nec
unctus unguēto nec uſus
balneo. Huic ſolitū erat i
gredi ſc̄a ſc̄oꝝ. Si q̇deꝫ ue
ſtibus laneis nō utebat' ſed
lineis. Solus igrediebatur
tēplū ꝛ flexis genib⁹ p̄ po
pulo dep̄cabat' i tātū ut ca
melloꝝ duriciē tr̄ſiſſe ei⁹
genua crederet'
IN ill'. t. dixit ieſus d
ſ. nō turbet' coꝛ ur̄m
Creditis i deū ꝛ i me credi
te in domo p̄ris mei māſio
nes multe ſūt Et. R̸
ERigenda eſt nobis
frēs ad deū maioꝛ in
tētio: ut uerba ſc̄i euuāgl'ij
q̄ mō i nr̄is aurib⁹ ſonuer̄t
etiā mēte cape utcunq̄ꝫ poſ
ſim⁹. Ait eni dn̄s ieſus chri
ſtus. Nō turbetur cor ur̄ꝫ:
creditis i deum: ꝛ i me cre-
dite: ne mortē tāq̄ꝫ hoīes ti
merēt: ꝛ iō en t'barēt': ɔſolat'
eos ēt deū ſe eſſe ɔteſtās
CReditis inq̇t i deum
ꝛ in me credite. Con
ſeq̄ns ē eni: ut ſi in deū cre-
ditis ꝛ in me credere debea
tis. Qd̓ nō eſſꝫ ɔſeq̄ns: ſi
chriſtus nō eſſꝫ deus. Cre-
ditis iq̇t i deū: ꝛ i me credi-
te: cui natura ē nō rapia eē
equalē do ſemetipꝫ ei exia
niuit nō dei tam̄ formam a
mittēs: ſed formā ſerui ac-
cipiēs.
MOrteꝫ metuitis huic
forme ſerui. nō turbet'
coꝛ ueſtrum ſuſcitabit illaꝫ

formā deus. Sed q̄d eſt q̄d
ſequi in domo p̄ris mei mā
ſiones multe ſunt niſi q̄a ꝛ
ſibi metuebāt. Unde audiꝛ
debuerant. Non turbetur
cor ueſtrum. Quis eni eorum
nō metueret cum petro di
ctum eſſe fidetiori atq; prō
ptiori non cantabit gallus
donec ter me neges. ¶ Ad
lau. ꝛ p horas an. Domine
oſtende nobis patrem ꝛ ſuf
ficit nobis all'a ps. Dominus
regna. cū rel' an Philippe
qui uidet me uidet ꝛ patrē
meum all'a an Tanto tp̄re
uobiſcum ſum ꝛ non cogno
uiſtis me: philippe qui uidet
me uidet ꝛ patrem meum
an. Si cognouiſſetis me ꝛ
patrem meum utiq; cogno
uiſſetis ꝛ amodo cognoſce-
tis eū ꝛ uidiſtis eum al' al' al'
an. Si diligitis me manda-
ta mea ſeruate all' all' all'a.
Capl'm Stabūt iuſti hy. Ex
ultet celū. v. Pretioſa i ɔſpcū
R. Mors ſcōrum ad bn̄. a.

Ego ſum uia ueritas ꝛ uita
nemo uenit ad patrē niſi per
me ad ues an. Dn̄e oſtēde
cū rel' ps. d apoſtol'. Sta-
būt iuſti hy. Triſtes erant
v. Pretioſa in ɔſpectu R.
Mors ſcōrum ad. M. a. Si
mānſeritis i me ꝛ uerba mea
in uobis mānſerit quodcumq; pe
tieritis fiet uobis al' al' al'.
Sciēdū eſt q iſtud offitium
eſt duplex: niſi fiat aliqua
cōmemoratio etiā s'm rubri
cas antiquas ꝛ in quacūq;
dn̄ica uenerit fiat de cruce
cum cōmemoratōe dn̄ice ex
eo etiā q offm̄ dn̄ice d tp̄e
paſcali fuit de duab' dn̄icis
ꝛ de menſe ſeptēbris. ſi ueni
at i dn̄ica fiat de cruce: ꝛ of
fitiū dn̄ice trāſfert i aliquā
feriā eius de ebde publicatū ꝛ
mādatū ē celebrari pen'tio
niſis april' p ſciſſimū p̄z ꝛ
d. d. gg' ij. 13. ꝛ icip offm inue
tōis ſce crucis qd inueit p̄di
ct' ſciſſim' p̄i: i uigilia inuēti
onis ſce crucis ad ues an:

Helena conſtã.
¶ Dixit dñs
Lau do. oẽs gẽ.

HRes hoc eni ſentite in
uobis q̄ in xp̄o ieſu
q̄ cũ i forma dei eēt nõ ra
pinã arbitrat' ẽ eſſe ſe eq̄lẽ
deo ¶ Uexilla regis
¶ Gl'a tibi dñe
Te ſũma

Gl'a tibi dñe q̄ ſurrexiſti.
¶ Hoc ſignũ crucis erit i
celo al' ¶ Cũ dñs ad iudi-
cãdũ uenerit al'
O crux ſplendidior cunctis
aſtris mũdi celebris hoib'
mltũ amabil' ſcõr uniuerſ
q̄ ſola fuiſti digna portare
talẽtũ mũdi dulce lignum
dulces clauos dulcia ferens
pondera: ſalua pñtẽ caterũ
uã i tuis hodie laudib' con-
gregatam al' al' al'.

DEus q̄ i p̄clara ſaluti
fere crucis iuẽtõe paſ
ſiõis tue miracula ſuſcitaſti
concede ut uital' ligni p̄tio
eterne uite ſuffragia conſe-
quamur: Qui ui.
Xp̄m regẽ crucifixũ uenite a
dorem' al' ¶ Ueite.
Pãge ligua.
Inuẽte crucis feſta recolimus
cui' p̄coniũ uniuerſis p orbẽ
micati luĩe fulget al' ¶ Be
atus uir. ¶ Quare fre.
Dñe q̄d ¶ Hoc ſignũ erit
i celo al' ¶ Cũ dñs adiudi-
cãdũ uenerit al'.

ANno ducẽteſſio tri-
geſio ſexto a deſtru
ctiõe ⁊ euerſiõe ierl'm a ue-
ſpaſiano ⁊ tyto filio ei' re-
gnãte piiſſimo conſtãtino
augõ. vi. ãno regni ei' gens
mlta barbarorũ cõgregata
ↄ romanos ad bellũ duce
maxencio. Nec dũ ↄſtãtin'
tp̄e illo dñice paſſionis ac
ceperat ſignũ ¶ Gl'ioſum
diẽ ſacra ueneret eccl'a dũ
triũphale reſerat' lignum in
quo redemptor mortis uin
cula rumpẽs callidũ aſpidẽ
ſupauit all' all'. ¶ In ligno

pendēs nr̄e ſalutis ſemitā
uerbū prīs iuenit. In.

Erat āt cor eius fidu
ciā hn̄s i dn̄o: nocte
eadē uir ſplēdid⁹ appuit ei
dicēs. Cōſtātine ne timeas
ſꝫ i celuꝫ reſpice: ⁊ uide ſi-
gnū uictorie. Et uigilās a
ſono uidit ab oriētis parte
in celo crucis ſignuꝫ igneo
fulgore rutilās: ⁊ perterrit⁹
tali aſpectu uidit angelos
aſtare ſibi dicentes. Cōſtā-
tine. in hoc ſigno uices
Crux ſcā dū paret proſter
nunt hoſtes certamīe forti
gaudēt xpicole. Crucifixuꝫ
xp̄ꝫ imenſis pconijs uene-
rātes al. ¶ Barbari dū ru-
unt letāt plebes q̄ redēpto
reꝫ adorant. Crucifixuꝫ

Igit conſtātin⁹ ſecur⁹
de uictoria effectus:
depinxit ſibi ſignū i frōte
qᵈ uiderat i celo: ⁊ illud ēt
ſuper milites in ſiītudineꝫ
crucis exceptat. Iam uero
religionis ſigno armat⁹ ut
eius maīfeſta fieret fides.
Crucis ſignū ex auro ⁊ la-
pidibꝫ precioſis formatuꝫ
hn̄s in dextera cont ipios
ingredit obſecrans ⁊ orās
dn̄ꝫ ut dextera quā munie
rat ſigno crucis romanorū
macularetur ſanguine.
Hec eſt arbor digniſſima
in paradiſi medio ſituata: i
qua ſalutis auctor morte p
pria mortē oīuꝫ ſupauit al.
al. ¶ Crux pcelleti decore
fulgida: quā helena cōſtan
tini mr̄ cōcupiſcenti aīo re-
quiſiuit. In qua.
Felix ille triūphus fuit ſal's
egris uite: lignū mortis re
mediū ¶ Cū in uocareꝫ
Verba mea ¶ Domie dn̄s
nr̄ ¶ Adoramus te xp̄e. et
bn̄dicimus tibi al. ¶ Quia
p cruceꝫ tuaꝫ redemiſti mū
duꝫ al.

Conſtātino licꝫ bapti
ſmatis grā in ulꝉis ꝯ
ſtituto oīa peccata diſerit:

tamen qꝫ primus īperator
credidit. Et poſt hḋitateꝫ
fidei principibꝰ dereliquit:
magni meriti locuꝫ repit.
Cuius tēporibus īpletuꝫ ē
illud propheticū. in illo die
qḋ erit ſup frenū equi ſcm̄
dn̄o uocabit̄. Crux ꝛ v̄ga
uigilāſ iubar gl'e uictorie ſi
gnū: quam ſalus ēterna ex
cunctis cedris ꝑtiola elegit
al'al'. O lignū uite ꝛ crux
digniſſima que decorem ꝛ
pulchritudinē de membris
dn̄i ſuſcepiſti. Quā.

Quod illa ſcē memorie
helena mī eius infuſo
ſibi dei ſpū reuelauit. pente
tali btīs conſtātinus: q im-
perāti filio diuini muneris
queſiuit auxiliuꝫ quo inter
prelia quoqꝫ tutus aſſiſte-
ret: ꝛ periculuꝫ nō timeret.
Magna femina que multo
amplius inuenit: que impe
ratori cōferret qꝫ quod ab
īperatore acciperet. Dū
ſacruꝫ pignus celitꝰ reuelat̄

xpī fides roborātur. Adſūt
p̄odigia ī uirga moyſi pri
mitus figurata al'al'. Ad
crucis tactuꝫ reſurgūt mor
tui ꝛ dei magnalia reſerāt̄.
Adſunt.

Enxia mī p̄ filio cui re
gnū orbis rōani ceſſe
rat feſtinauit ierl'imā ꝛ ſcru
tata ē locuꝫ paſſiōis dn̄ice.
Stabulariā hāc prio fuiſſe
aſſerunt ſed coniuncta con
ſtantiuo ſeniori: qui poſtea
regnum adeptus eſt. Bona
ſtabularia que taꝫ diligent̄
preſepe dn̄i requiſiuit.
Felix femina que fragrāti
amore dn̄i ferues crucem ꝛ
clauos inuenire meruit. Et
incliti principis frenum ex
eis ſtuduit decorare al' al'.
In die illo ſicut ſcriptum ē
qḋ erit in freno ſcm̄ domīo
uocabitur. Et
Adoramus te xp̄e ꝛ bn̄
dicimus tibi: quia per ſcāꝫ
crucem tuaꝫ redemiſti mū-
duꝫ al'. Cantate. i.

Dñs regnat. exultet ¶ Cãtate. ij: Ois terra adoret te ⁊ psallat tibi al' ℞ Psalmuz dicat noĩ tuo al'.

In ill' t. Erat hõ ex phariſeis nichodem⁹ noĩe pńceps iudeoꝝ: hic uenit ad ieſũ nocte: ⁊ dixit ei. Rabi ſcim⁹ quia a deo ueniſti magr̃. Et ℞.

Naz hoc noſtis: quia rabi magr̃ dicit' Scim⁹ quia a deo ueniſti magr̃ Nemo ei põt hec ſigna facere que tu facis: niſi fuerit ds cuz eo. Ergo iſte nichodemus ex his erat qui crediderãt in noie ei⁹ uidentes ſigna ⁊ ꝓdigia q̃ faciebat. ¶ Dulce lignũ dulces clauos dulce pondus ſuſtinuit Que ſola digna fuit portare ꝑtiũ hui⁹ ſeculi al'. Hoc ſignuz crucis erit in celo cũ dñs ad iudicanduz uenerit Que ſola.

Supius ei hoc dixit. Cũz aũt eſſet ierol'is ĩ paſca in die feſto multi crediderũt in noie eius. Quare crediderũt. Sequit'. ⁊ dicit: uidẽtes ſigna eius q̃ faciebat. ⁊ de nichodemo qd di. Erat pńceps iudeoꝝ noĩe nichodemus: ⁊ uenit ad eũ nocte ⁊ ait. Rabi ſcimus q̃a a do ueĩſti magr̃. ¶ Hoc ſignũ crucis erit in celo cum dñs ad iudicandũ uenerit. Tũc manifeſta erunt abſcõdita cordis nr̃i al' al'. Cũ ſederit filius hoĩs in ſede maieſtatis ſue. ⁊ cepit iudicare ſeculũ per ignez. Tũc.

Et iſte ergo crediderat in noie ei⁹: ⁊ ipſe unde crediderat in noĩe ei⁹ Sequit': nemo ei poteſt hec ſigna facere que tu facis niſi fuerit deus cuz eo. Si ergo nichodem⁹ de ill' m'tis erat: qui crediderant ĩ noĩe eius: iaz in iſto nichodemo attendamus: quare ieſus nõ ſe credebat eis. ℞ndit ieſus

⁊ dixit eis. Am̄ am̄ dico uobis: nisi q̇s renatus fuerit denuo nō pōt uidere regnū dei
Helena cōstāti mr̄ ierosl'iaz pervēit al' ¶ Dn̄s regna.
¶ Tūc pcepit eos om̄s igne cremari: at illi timētes tradiderūt iudaz al' ¶ Mors ⁊ uita apposita sunt tibi si nō ostenderis mihi crucem xp̄i al' ¶ Cumq; ascendisset iudas de lacu prexit ad locū ubi iacebat scā crux al'a ¶ Orabat iudas de⁹ deus me⁹ onde mihi lignū sācte crucis al' ¶ Fr̄es: hoc ei sentite ¶ Lustris sex Adoram⁹ te xp̄e ⁊ Quia p ¶ Helena scā dixit ad iudaz ¶ Cōple desideriū meū ⁊ uiues sup terrā ut ondas m̄ qui oī caluarie locus ubi abscōditus ē pretiosuz lignuz dn̄icuz al'
Fr̄es hoc ei ¶ Hoc signuz crucis erit in celo al' al' ¶ Cuz dn̄s ad iudicādū uenerit ¶ All'ia ¶ Gl'ia Hoc signuz ¶ Adoramus ¶ Quia p

Mihi aūt absit gl'ari nisi i cruce dn̄i nr̄i iesu xp̄i p quez mihi mund⁹ crucifixus est: ⁊ ego mūdo
Adoramus te xp̄e ⁊ bn̄. tibi al' al' ¶ Quia p crucem tuaz redemisti mūdum.
Al' ¶ Gl'a ¶ Adoramus.
¶ Oīs terra ¶ Psalmum.

Ropt' q̄d ⁊
P dn̄s exaltauit illum: ⁊ dedit illi nomen q̄d est sup oē nōm. ut in noīe iesu om̄e genu flectatur: celestiuz. terrestriuz: ⁊ infernoꝝ: ⁊ oīs lingua confiteat': q̄a dn̄s nr̄ iesus xp̄s in gl'a est dei p̄ris.
¶ Oīs terra adoret te ⁊ psallat tibi al' al' ¶ Psalmuz dicat noī tuo ¶ Al' Gl'a ¶ Oīs ¶ Hoc signū crucis erit in celo al' ¶ Cū dn̄s adiudicādū uenerit al'
¶ Helena cōstā.
Dixit dn̄s.

Laudate do. o. g.
Fres hoc ei. Uexilla
hoc ſignum. Cũ dñs.
Crucẽ ſcãz ubijt:
qui infernuz confregit acci
ctus e potẽtia: ſurrexit die
tertia al'.

Orã qs ops ds
ut q ſcõꝝ tuoꝝ alexã
dri euentij ꝛ theodoli: atqꝫ
iuuenalis natalitia colimus
a cunctis malis iminentibꝫ
eoꝝ intercesſionibus libe-
remur. Per.

Rome uia numẽtana
miliario uni paſſio a
lexandri pp^e: euentij: ꝛ the
doli pſbroꝝ: ſub trayano
pricipe iudice aurelião. qui
romane eccl'e epatuz v^o p^o
petruz annos decem tenuit
menſes. vij. dies. xij. San-
ctitate ꝛ ſcia incomparabil'
fide clariſſimus: maximam
ptem ſenatoruz urbis con
uertit ad dominuz.

Hic cõſtituit aquã aſp
ſionis cuz ſale bñdici in ha
bitaculis hoiuz: ꝛ paſſionẽ
dñi miſcuit in predicatione
ſacerdotuz quãdo miſſe ce
lebrant'. Qui poſtmõz iu-
bẽte trayano pricipe ab au
relião comite utriuſqꝫ mili
tie carceri mancipat^o. Poſt
ſtupenda ꝛ diuina miracl'a
ubi per puerũ q faculã fere
bat ardentez e carcere no-
cturno ſilentio p feneſtraz
eductus fuit ad domuz qri
ni tribuni. ubi btũs hermes
pfcs ſub cuſtodia tenebat'
perducit'.

Poſtqꝫ ſanata ẽ filia
ipi^o qrini balbina no
mie: ꝛ ipe qrin^o ↄuerſus: ba
ptiſmi gratiaz deſiderauit.
Poſtqꝫ liberatõez ꝛ bapti-
zationẽ eoꝝ quos i uincul'
artatos i carcere qrin^o ipſe
tenuerat. it' quoſ duoſ quoqꝫ
ſciſſios pbr̃os ↄſtrixerat: e
uentiũ ꝛ thedoliũ: q de oriẽ
te uenerat Poſt iſta oia: ꝛ
ſi q ab eo uenerabilr geſta

ſunt: aureliano comiti pricipe adhuc traiano: ſiquidez adrianus mūdo īperabat. exhibit⁹ ē: ſit cū ipis britis duob⁹ pluiis.

Stabūt iuſti i ¶ Triſtes erāt apl'i

Scī ⁊ iuſti i. ¶ Uos elegit ds ¶ In feruētis olei doliū miſſ⁹ iohēs apl's diuina ſe ptegēte grā illeſ⁹ exiuit al'.

DEus q̄ ↄſpicis: q̄ꝫ nos ūdiqꝫ mala n̄ra pturbant. p̄ſta qs: ut bti iohīſ apl'i tui īt̄ceſſio glo'ſa nos ptegat. Per.

IOhēs apl's quē ieſuſ amauit pl'iuꝫ fili⁹ zebedei: ⁊ fr̄ iacobi apl'i: quē herodes p⁹ paſſiōeꝫ dn̄i decollauerat: nouiſſim⁹ oīuꝫ ſcripſit euuāg'lꝫ rogat⁹ ab aſie ep̄is aduerſ⁹ chorintuꝫ: aliosqꝫ h'ticos. ⁊ maxīe tunc ebronicū dogma cōſurgēs q̄ aſſerit xp̄ꝫ an̄ mariā non fuiſſe.

Unde ⁊ ꝯpl'ſus ē diuinā eiꝰ natiuitatē ediſſere. Sꝫ ⁊ aliā cāꝫ huiꝰ ſcripture ferūt q: cū legiſſꝫ mathei marci ⁊ luce uolūia: pbauerit q̄dē textū hyſtorie ⁊ uera eos dixiſſe firmauerit. Sꝫ uniꝰ tm̄ ān̄i i quo ⁊ paſſ⁹ ē p⁹ carcerē iohīs hyſtoriā texiſſe.

PRetermiſſo itaqꝫ āno cuiꝰ acta a trib⁹ expoſita fuerāt ſupioris tp̄is an̄q̄ꝫ iohēs clauderet' i carcere geſta narrauit: ſicꝫ maīfeſtū ēē poterit hiis q̄ diligēter q̄tuor euuāg'loꝝ uolūia legerit: Que res ⁊ dyaphoniā q̄ uiđr iohīs ēē cum ceteris tollit ſolus.

¶ Scdaꝫ p⁹ neroneꝫ benedict⁹ q̄ uenit.

IN illo t. acceſſit ad ieſū mr̄ filioꝝ zebedei cum filijs ſuis: adorans ⁊ petens aliquid ab eo. Et rl̄.

VNde opinionē habꝫ regni magi filioꝝ ʒebedei: ut cuꝫ dn̄s dixerit filius hois tradet̄ principib' ſacerdotu ⁊ ſcribis: ⁊ cōdēnabunt eum morte. Et tradet eū ꝯtib' ad illudendū ⁊ flagellandū: ⁊ crucifigendū: ⁊ ignominiaꝫ paſſiois timentib' diſcipulis nuntiauerit: illa gl'iaꝫ poſtulet triumphantis.

HAc ut reor ex cā: qr̄ poſt oia dixerat dn̄s ⁊ tertia die reſurget. Putauit eum mul' poſt reſurrectionē illico regnatuꝝ. ⁊ qḋ in ſecundo aduētu promittitur primo eſſe cōplenduꝫ ⁊ auiditate femiea preſentia cupit imemor futuroꝝ.

QUod aūt interrogat dn̄s. ⁊ illa petente reſpondit. quid uis: Nō uenit de ignorantia: ſed ex eius pſona dicit: q̄ flagellādus et crucifigendus erat. quomō ut in emoroiſſa: Quis me tetigit. Et de lazaro. Ubi poſuiſtis eū. In ueteri quoqꝫ teſtō. Adā ubi ubi es. ⁊ deſcēdes uidebo ſi iux clāorē ſuū q̄ uenit ad me proſiciunt: ſin aūt nō ē ut ſciā.

SIgnificauit dn̄s q̄ oportet fieri cito loquēs per angelū ſuuꝫ ſeruo ſuo iohi: q̄ teſtimoniuꝫ perhibuit uerbo dei: ⁊ teſtimoniū ieſu chriſti quecūqꝫ uidit. ¶ Tibi xp̄e Stetit angl's iux̄ arā tēpli al'a. Hn̄s thuribulu aureum in manu ſua al'. ¶ Dū ſacrū miſteriuꝫ cerneret iohēs archāgl's michael tuba cecinit ignoſce Dn̄e d'n̄s q̄ ap̄is libru ⁊ ſoluis ſignacula eius al'.

DEus q̄ miro ordine

ang'loꝝ miſteria hoīumqꝫ diſpēſas. ꝯcede ꝓpiti' ut quo' tibi miſtrātibus in celo ſep aſſiſtitur: ab his in terra ui ta nr̄a muniat. Per.

Rege archāgl'oꝝ dn̄ꝫ Uenite adorem' al'.

al'. Tibi xp̄e Locutuſū ē mare: ꝛ contremuit terra ubi archangelus micha- el deſcendebat de celo al'.

Dn̄e dn̄s nr̄ In dn̄o cōfido Dn̄e q̄s hita. Stetit angl's iux aras tēpli al' Ms tōwubulū aure um in manu ſua al'.

In mōte garg. o uene rabilis memoria beati archāgeli michael' ubi ipi' ꝯſecrata noīe hēt eccl'a uili q̄dē fcta ſcemate: ſꝫ celeſti p dita uirtute. Uertice ſiqdē excelſi mōtis poſita de cor pore eiuſdeꝫ ſaxi ſpelunce hn̄s iſtar pcauata oſ̄dit Locutus eſt ad me unus ex ſeptē angelis dicens. Ueni oſtendaꝫ tibi nouaꝫ nuptā ſpōſaꝫ agni. ꝛ uidi ierl'm de ſcendentem de celo ornatā monilibus ſuis al' al' al' Et ſubtulit me in ſpiritu in montem magnuꝫ ꝛ altū Et uidi.

Est aute loc' i apulie finibus: ubi inter ſinuꝫ adri aticum ꝛ monteꝫ garganū ciuitas ſipontus polita eſt. Qui a menib' ciuitatis ad duodecim milia preerectus in cacumine ſuo ſuppremo Hanc toto orbe ueneran- dam geſtat eccl'ſiam: que hoc modo mortalibus co- gnita eſt Audiui uocem in celo angelorum multoꝝ dicentium. Timete dominuꝫ ꝛ date claritatem illi: ꝛ ado rate eum: qui fecit celum ꝛ terraꝫ mare ꝛ fōtes aquaꝝ al' al' Uidi angelum dei fortem uolantem p mediuꝫ celum uoce magna clamantem ꝛ diceteꝫ. Timete do minum.

QUidā ꝑdiues noīe gargan⁹ qui ex euentu ſuo mōti uocabl'uz inoīoit ī-finita mlřtitudīe pecoꝝ po-lebat Cōtigit āt thauꝝ ar-mti gregis ɔſortia ſpnentē ſingl'are icedere ſolitū: ⁊ ad extremū redeūte pecore do-mū nō reuerti. Quē dn̄s p deuia q̄ɔq3 pq̄rēs iueit tāđ ī uertice mōtis forib⁹ cuiuſ-dā aſſiſtere ſpelūce. quez cū ſagitta appetiſſz illa uelut flaīne uēti retorta: cū a quo iactata ē reu̇la pcuſſit.

Oñdit mihi angl's fōtē aq̄ uiue. ⁊ dixit ad me al'. Hic deū adora al' al' al' ¶ P⁹ q̄3 audiſſez ⁊ uidiſſez cecidi ut adorare an̄ pedes angl'i: q̄ m̄ hec oñdebat: ⁊ dixit m̄. Hic ¶ Michael archāgl'e: ueni ī adiutoriuz ppl'o dei al' ¶ Celi enar. Dn̄i ē terra ¶ Bn̄d dn̄z Aſcendit fum⁹ aromatum ī cōſpcū dn̄i al' ¶ De manu angl'i al'

NAtura āgl'ca: ⁊ ſi cō-tēplationi auctoris ī-herēdo in ſtatu ſuo īmuta-bil' pmanet: eo tn̄ quo cre-atura eſt in ſemet ipſā uiciſ-ſitud.nē mutabilitatis hēt. Mutari aūt ex alio ī aliud ire eſt ⁊ in ſe met ipſā: ſtabi-lez non eſſe. Una ei queq3 res quaſi tot paſſib⁹ ad ali-ud tendit: quot mutabilita-tis ſue motib⁹ ſubiacet.

Factū ē ſilētiuz in celo duz cōmitteret bellū draco cuz michaele archāgl'o Audita ē uox milia miliū dicētiū ſa-lus: honor ⁊ uirt⁹ opi do al' ¶ Milia miliū miſtrabāt ei ⁊ dcies cetena milia aſſiſte-bant ei. Audita.

SOla āt natura icōp-hēſibil' a ſtatu ſuo ne-ſcit moueri: q̄ ab eo qđ ſēp idē ē neſcit īmutari: Naz ſi angelorum ſubſtātia a mu-tabilitatis ſne motu fuiſſet aliena bene ab auctore

cõdita: nequaq̃ꝫ i reprobis
ſpiritib⁹ a btitudine ſue ar
ce cecidiſſet ¶ Stetit ange
lus iuxta aram templi hñs
thuribulum aureum in ma
nu ſua: ⁊ data ſunt ei icenſa
multa. Et aſcendit fumus
aromatum de manu āgeli
in conſpectu domini. al'.
In conſpectu angelorum
pſallam tibi: ⁊ adorabo ad
templum ſanctum tuum. ⁊
confitebor nomini tuo dñe
¶ Et.

MIre autem oṗs deus
naturã ſummorum ſpũum
bonã ſed mutabilẽ cõdidit
ut q̃ pmanere uellet rueret:
⁊ q̃ in cõdicione cõſiſterent:
tanto in eaꝫ iã digni: q̃zto
ex arbitrio ſtarẽt. ⁊ eo ma-
ioris ap̃ deũ meriti fierent:
quo mutabilitatis ſue mo-
tũ uolũtatis ſue ſtudiũ fixiſ
ſent. L Jn ↄſpcũ angeloruꝫ
pſallaꝫ tibi: adorabo ad tẽ
plũ ſcm̃ tuũ: ⁊ ↄfitebor noĩ
tuo dñe al'. ¶ Si miſericor
diã tuã ⁊ ueritatẽ tuaꝫ: q̃m
magnificaſti ſup nos nõm
ſcm̃ tuũ. Et.
Angl's archangl's michael
dei nũci⁹ ꝯ aiab⁹ iuſtis al'.
Cãtate. i. ¶ Dñs regna
exul. ¶ Bñdic. i. ¶ In con
ſpcũ ãgloꝝ pſallã tibi deus
me⁹ al'. Adorabo ad tẽplũ
ſcm̃ tuũ: ⁊ confitebor nomi
tuo al'.

IN illo t. Acceſſerũt ad
ieſũ diſcipl'i dicẽtes. q̃s
putas maioꝛ ẽ i regno celo
rũ. Et r̃.

VIdete ne ɔtẽ
natis unũ ex puſillis
q̃ credũt i me. Dico ei uo-
bis q. ãgl'i eoꝝ ſep uident
fatiẽ pr̃is mei q̃ i cel' ẽ. ueñt
filius hominis ſaluare qđ
perierat ¶ In conſpectu gẽ
tium: nolite timere. uos eñi
in cordibus ueſtris adora-
te ⁊ timete dominum. An-
gelus enim eius uobiſcuꝫ ẽ
al'. ¶ Stetit angelus iuxta

aram templi hn̄s thuribu
lum aureum in manu ſua.
Angelus.

SIcuti enī abſcidēdos
uel erudiendos infi-
deles ac pfidos hoīeſ: q̄ ſcā-
dalo ſunt corpori eccl'e dn̄s
precepit: ita quoq3 monet
ne quem ex paruulis. i. hu
milibus hominibz ſm̄ ſe-
culum: qui ſimpl'r ac fidel'r
credunt in dei filio ſ̄tēna
mus. Fas eī non eſt cōtenī
uniuſqueq3 credentem i xp̄o
qui nō ſoluz ſeruus dei: ſ3
ꝛ filius p adoptationis gra
tiam nuncupat: cui regnuz
celorum ꝛ cōſortium ange
lorum promittitur ¶ Hic
eſt michael archāgelus pri
ceps militie angeloꝝ. Cui⁹
honor preſtat bn̄ficia popu
loꝝ: ꝛ orō pducit ad regna
celorum al'. ¶ Archāgelus
michael ꝓpoſitus paradiſi
quem honorificant angelo
rū ciues. Cuius honor.

ET merito addit dn̄s
dicens: dico eī uobis: quia
angeli eorum in celo ſemp
uident faciem pr̄is mei q̄ i
celis eſt. Quantam gratiā
circa unumqueq3 credentez
in ſe dn̄s hēat ipe declarat:
cum angelos eorum ſemp
uidere faciez patris mei q̄ ī
celis eſt oñdit.

Stetit angelus iuxta aram
tēpli hn̄s thuribulū aureuz
in manu ſua al'. ¶ Dū pre
liaretur michael archāgl's
cuz dracone audita eſt uox
dicentiū ſalus deo nr̄o all'
Archāgele michael ꝯſtituī
te principez ſuper oēs aīas
ſuſcipiendas al'. ¶ Angeli
dn̄i: dominū benedicite in
eternū al'. ¶ Angeli: archā
geli: throni: ꝛ dominatiōes
principatus: ꝛ poteſtates:
uirtutes celoꝝ laudate dn̄z
de celis al'. ¶ Significa-
uit dn̄s ¶ Xp̄e ſcōꝝ ¶ Ste-
tit angl's iuxta arā tēpli al'
¶ Hn̄s thuribuluz aureū
i manu ſua.

Factum eſt ſilentium ī celo
duȝ draco cōmitteret bellū
⁊ michael pugnauit cuȝ eo
⁊ fecit uictoriam al'.
Deus qui miro. ¶ Si-
gnificauit de⁹ ¶ Stetit
angelus iuxta araȝ tēpli al'
al' Mnᷤs thuribulū aureū
in manu ſua Al' ¶ Gl'a
¶ Stetit ¶ Aſcēdit fum⁹
aromatuȝ in conſpectu dn̄i
al' ¶ De manu angeli all'.

Ts q legit ⁊ q audit
uerba prophie hui⁹:
⁊ ſeruat ea q i ea ſcripta ſūt
tp̄s ei prope eſt. ¶ Aſcē-
dit fumus aromatuȝ i con
ſpectu dn̄i al' al' ¶ De ma
nu angl'i Al' ¶ Gl'a
Aſcendit ¶ in ɔſpcū āgl'oꝝ
pſallā tibi deus meus al'
Adorabo.
Actū ē ꝑliū magnuȝ
in celo michael ⁊ an
geli eius preliabāt' cuȝ dra
cone. ⁊ draco pugnabat ⁊
angeli eius: ⁊ nō ꝓualuerūt
neqȝ locus inuentus ē eoꝝ
amplius in celo ¶ In cō-
ſpectu angelorum pſallam
tibi deus meus al' al' Ado
rabo ad templum ſanctuȝ
tuum: ⁊ confitebor nomini
tuo ¶ Al' ¶ Gl'a ¶ In cō
ſpectu ¶ Adorate deum: al'
¶ Oēs angeli eius al'
¶ Stetit angelus.
Dixit do.
Cōfitebor tibi dn̄e i
toto corde meo qm̄.
Significauit Tibi xp̄e
In ɔſpcū āgl'oꝝ pſallā tibi
deus meus al' Adorabo
ad tēplū. ſ. t ⁊ ɔfi. n. t. al'
¶ Priceps gl'ioſiſſime
michael archāgele eſto me
mor nr̄i hic ⁊ ubiqȝ: ſp p̄ca
re pro nobis filiū dei al' al'
¶ De⁹ q miro.
Da qs̄ ops de⁹: ut q
btoꝝ mīꝝ gordiāi ⁊
epymachi ſolēnia colimus.
eorū apud te interceſſiōib⁹
adiuuemur. Per.

ROme uia latiā ī cimi-
terio eiuſdē natale ſcōꝝ
gordiāi ⁊ epymachi. quos
iulianus imperator ⁊ apo-
ſtata inter multos xp̄ianos
publicis cuſtodijs mancipa-
uit. btm̄ ianuarium ſenem
ſacerdotē ⁊ comprehenſū
cuidam uicario gordiano
audiendum tradidit.

QUi btm̄ ianuariū pa-
tientē audiēs ſpiritu
dei illuminatus credere cep̄.
Quē protinus btūs pſbr̄
cum uxore mariana nomīe
⁊ familia promiſcui ſexus
numero quiquaginta tres:
et eos baptizauit. Qđ fcm̄
audiēs iulianus plenus ira
damnauit inſcriptionibus
ſcm̄ pſbrē ianuariū.

SEm̄ uero gordianū
ſilr̄ dānatū ī cuſtodia
publica poſuit: atq₃ cuidā
clemētiano quē uicarium
ei⁹ loco dederat tradidit. u-
xorē porro eius ad aquas
ſalinas manere precepit ī
ſeruitio ruſticorum.

SEmp nos dn̄e mirꝝ
tuorum nerei ⁊ archi-
lei: atq₃ pācratij foueat q̄s
beata ſolemnitas ⁊ tuo di-
gnos reddat obſeq̄o. Per.

ROme in cimiterio
p̄taxati natale ſcōꝝ
martirꝝ nerei ⁊ archilei frē
q̄ fuerūt eunuchi btē flauie
domicelle: quiq₃ cum ea
apud īſulam pontianam
longuꝫ pro xp̄o duxerunt
exilium.

POſtmōꝫ uero ab au-
reliano ſponſo domi-
celle: quem ipſa ob amo-
rem chriſti ſpreuerat. pri-
mo uerberibꝫ grauiſſimis
attriti: deinde nominio ruf-
fo conſulari ſunt traditi.
Qui cum eculeo ⁊ flāmis
compellerentur ad īmolan-
dū ⁊ dicerēt ſe a btō petro
ap̄lo baptizatos nulla rōe

poſſe ydolis imolare capi-
te ceſſi ſunt

Via aurelia miliario
ſcdo natale ſci pācracij
mris. Qui cū eſſet annoꝝ
xiij. martiriuꝫ capitis abſci
ſione ſub dioclitiano com-
pleuit. cuius reuerendū cor
pus octauilla illuſtris feia
occulte noctu ſublatū aro-
matibus conditū ſepeliuit.
iiij. idus maij.

Paſſio ſācti bonifatij
mris ſub dioclitiano
⁊ maximiano apud tharſū
ciuitateꝫ paſſuꝫ: ſed rome
in uia q̄ latina nuncupatur
ſepultus eſt: qui cuꝫ eſſet ꝓ
curator rerum cuiuſdaꝫ no
bilis matrone nomīe agla
es: ⁊ cum ea in ſtupro mi-
ſceretur. Tandem uterqꝫ
diuino nutu compuncti cō
ſilium habuerunt: ut ad re-
quirendum corpora marti
rum bonifatius mitteretur

Si quomodo ſeruientes at
qꝫ obſequentes eis per eo-
rum orationes ſaluari me-
rerentur.

Perueniens ergo pꝰ
dies aliquos tharſuꝫ
ciuitatem dixit ad eos qui
cum eo erant bonifatius.
Uiri euntes requirite uobis
hoſpitium: ego autem ibo
uidere eos quos ualde deſi
dero mřes certātes.

Feſtinās itaqꝫ ad
locū uidet bťiſſimos
mřes. Alium ſuſpenſum ꝑ
pedes igne ſuppoſito. Aliū
in quattuor lignis extenſū
⁊ diutiſſime afflictuꝫ. Aliū
ungulis exaratum. Alium
manibus abſciſſum. Aliuꝫ
ſtipitem in collo habenteꝫ
infixum: ⁊ a terra eleuatuꝫ
Et ſic per diuerſa ſupplitia
martiria ab implo caruifi-
ce diſpoſita

Cuiqꝫ eminus feruēs
in ipē amore xpi reſpi
ceret magnū deum ſactoꝝ

nūꝝ clamare cep̄: ⁊ accur-
rēs ꝯtedit pedib⁹ eoꝝ deo-
ſculās uincl'a ac dicēs. Cer
tate mr̄es xp̄i calcate dia-
bolū modicū pſeuerate: pu⁹
q̇dē labor: ſ3 mlt'a reqes ⁊
ieffabil' p⁹ mōꝫ ſatietas

Iſta ei tormēta q̄ ꝓ di
uinitatis amore patimī
tp̄alia ſūt ⁊ q̄ſi ī momento
trāſeūtia p⁹ breuiſſi tm̄ tpriſ
ſpatiū ad ppetue felicitatis
uos trāſmittēt ga. dia. ubi
regis uři uiſione gaudētes
illiq3 celeſtiū cātionū laudēs
īter choros āgl'oꝝ imortali
tatis decore ueſtiti: referen
tes ī eterne calaītatis abyſ
ſo ipiſſios uřos uidebitis
cruciari tortores.

Aſpiciens aūt ſiplica⁹
iudex iuſſit eū appli-
cari ad tribunal: ei q3 dixit
Quis es tu. Sc̄s boīfacius
dixit: xp̄ianus ſū: ⁊ boīfati⁹
uocor. Tūc irat⁹ iudx iuſſit
eū3 ſuſpēdi: ⁊ tā diu corpus
ei⁹ ungulis radi: donec oſſa

eius appareret. ¶ In ſan-
cte potentiane v̄gis. lec.

Rome ſc̄e prudēciane
ul' potēciane v̄gis q̄
illuſtriſſimi gn̄is prudentis
diſcipl'i ſci pauli apol'i filia
fuit: cū m̄r ſabinella: ſoror
uero praxedis: quas piiſſi-
m⁹ p̄r eaꝝ prudēs ī oī religi
one xp̄i erudiuit: v̄ginesq3
xp̄o reliquit. ¶ In tranſla-
tione ſancti franciſci offitiū
fit ſicut in natali eiuſdem;
preter lectiones que legun
tur de trāſlatione eius. ſ.
Franciſcus ergo. ¶ R̄. ſe
in octaua eius. Sed ſi ante
pentecoſtem hoc feſtum ce
lebrabitur ſub prima an.
cuiuſlibet noctur. tres pſali
dicuntur: ⁊ in fine inuitat.
an̄ v̄. ⁊ reſpōſoriorū tam
breuiū q̄3 aliorum adiūgit̄.
all' Et in hymnis addit glo
ria tibi dn̄e q̄ ſurreſi. S3 ſi
p⁹ aſcēſionē uſq3 pent. cele-
brat̄ dr̄ gl'ia tibi dn̄e q̄ ſcā.
Si uero p̄dictū feſtū ueue-

rit i uigil' aſceſiōis. ul' pen. ꝛ de eo fit memoria tm̄ i ſeo dis ues. Si uero dictū feſtū i craſtio aſceſiōis fuerit fit total'r ꝺ aſceſiōe cū ꝯmēo ratōe dn̄i feſti niſi i aliquo loco ſim i noīe bt̄i frācīſci eccl'ia ſit cōſtructa. tūc eni i eo loco ueſpe dei aſceſionis dn̄i total'r ꝺ btō frācīſco ꝯ cōmemoratōe aſceſiōis. de ſcō uero urbāo nihil fit ſꝫ i ītea trāfertur. Et ſi uenerit i oct̄ aſceſiōis fiat de ſancto frācīſco cū cōmemoratione octā. Si uero cadat i dn̄ica īfra octaꝫ fiat ꝺ feſto cum cōmemoratōe ꝺn̄ice inuit. Regē ꝯfeſſoꝝ cuꝫ al'. ul' p priū ſic al'. In ſancti urbāi pp̄ ꝛ martiris oro:

QUa qs opſ ꝺs ut qui bti urbāi mr̄is tui at qꝫ pōtificis ſolēnia colim⁹ ei⁹ ap te īteceſſiōibus adiuue mur. Per. ¶ Lec. i.

URbāus natiōe rōan⁹ ex pr̄e pōciāo ſedit ā nos octo mſes. vi. dies. xij. hic fec̄ miſteria ſacrata oīa argētea ꝛ patēas argēteas xxv. appoſuit. hic uero con feſſor extitit tp̄rib⁹ ꝺioclīti ani. hic ſua traditōe mltos ꝯuertit ad baptiſmū: ꝛ cre dulitare ēt ualeriāū uiꝝ ſpō ſū ſcē cecilie ꝛ freꝫ ei⁹ quos ēt uſꝫ ad mr̄ij palmā pdu xit ꝛ p ei⁹ mōita mlti mr̄io corōati ſūt. In ſci eleuterij l'.

ELeut'ius natiōe grec⁹ ex pr̄e abūdio de opi do nichopoli ſedit ānos. xxi mſes. vi. dies. v. Fuit āt ten porib⁹ ātōini ꝛ comodi uſꝫ ad patrianū ꝛ barduā. Hic accep epl'aꝫ a lutio britōico rege ut chriſtiāus efficeret p ei⁹ mādatū. Et hoc iterū firmauit ubi nulla eſca uſu al' chriſtiāis repudiaret ma xie fidelib⁹ quā ꝺs creauit q̄ tn̄ rōnal' ꝛ hūanū ē: In ſci ioannis pp̄ ꝛ mar. l. i.

IOānes natiōe thuſc⁹ ex pr̄e cōſtātino ſedit

annos duos menſes noue⁊ dies. xvi. Fuit aūt a conſulatu maximi uſq₃ ad conſulatū olimbrij tēpore theodorici regis ⁊ iuſtini auguſtini chriſtiani. Hic uocat⁹ eſt a rege theodorico rauēnam.

Q Uez ipe rex rogans miſſit in conſtantiopolim cum legatione ad iuſtinum imperatorē orthodoxum. Qui eodem tempore iuſtinus imperator ut religioſiſſmus ſummo ardoris amore religiōis chriſtiane uoluit hereticos exiliari.

N Am ſummo feruore religionis chriſtiane hoc cōſilio uſus eſt: ut eccleſias arrianorū catholicas ꝯſecraret. Pro hac cā rex hereticus theodoricus hoc audiens exarſit in iram et uoluit totā italiam gladio extinguere

E Odez tp̄re iohēs pp̄ egrotus īfirmitate cū fletu ābulauit: et ſenatores ꝯſules cū eo. i. theodoricus: im portunus ⁊ agapitus et alius agapitus pritius accipientes hoc in mandatis legationum ut redderentur eccleſie hereticis in partib⁹ Qd ſi non fieret omnē italiam gladio perderet

Q Ui cū ambulaſſent cū ioanne pp̄ occurrerunt ioanni pp̄ btō a miliario. xij. omnis ciuitas cū cereis ⁊ crucibus in honorē btōꝝ apl'ꝝ petri ⁊ pauli quia ueteres grecoru⁊ hoc teſtificantur: dicentes a tēpore conſtantini ⁊ auguſti ⁊ beato ſiluestro ſedis apoſtolice epiſcopo: uſq₃ ad iuſtini auguſtini tempora nō meruiſſe partes greciarum uicarium beati petri apoſt'i ſuſcepiſſe cum gaudio ⁊ gloria.

T Unc iuſtin⁹ augꝰ dās honorē deo hūiliauit

ſe pronus in terra: ⁊ adora
uit beatiſſimum iohẽȝ pp̄
Eodem tp̄e btũs iohẽs pp̄
cuȝ ſenatorib⁹ ſupdictis cũ
grandi fletu rogauerunt iu
ſtinum imperatorem: ut le
gatio acceptabilis eſſet in
cōſpectu eius. Qui vȝ pp̄
iohannes ⁊ ſenatores uiri
religioſi omnia meruerunt
⁊ liberata eſt italia a theo-
dorico rege heretico.

Felix natione roma-
nus ex patre conſtã
tino: ſedit annos duos mē
ſes decem mart rio corona
tur: Fuit autem temporib⁹
claudij ⁊ aureliani a conſu
latu claudij ⁊ paterni: uſqȝ
ad conſulatum aureliani et
capitolini. Hic conſtituit
ſupra memorias martiruȝ
miſſas celebrari. Hic fecit
ordinationes duas per mē
ſem decembrium. preſbite
ros octo. diacones quinqȝ.
epiſcopos per diuerſa loca

quinqȝ. Hic fecit baſilicaȝ
in uia aurelia. ubi eſt ſepl⁹
iij. kl' iulij miliario ab ur-
be romana. v ⁊ ceſſauit e
pātus dies quinqȝ.

Petronillaȝ bñ noſtis
uoluntate petri apl'i
cleuicam factam. Nam re
colo interfuiſſe uos cuȝ ap̄
ipſum plurimi diſcipuli ei⁹
reficeremur. Contigit ut ti
tus diceret apoſtolo. Cum
uniuerſi a te ſanentur infir
mi: quare petronillam pali
ticam iacere permittis.
Apoſtolus uero ait. ſic
expedit ei. Sed ne ex
iſtimetur impoſſibilitas ei⁹
incolumitatis meis ſmoni
bus excuſari ait ad eã. Sur
ge petronilla ⁊ miniſtra no
bis. ⁊ ſtatim ſurrexit ſana.
Miniſterio autem expleto
iuſſit eam redire ad graba
tum ſuum. At ubi in dei ti-
more cepit eſſe perfecta: ñ
ſolum ipſa ſanata eſt: uerũ

etiaꝫ plurimis recuperauit in melius ſuis orationibus ſanitatem.

ET quoniam ipſa nimis ſpecioſa erat uenit ad eam flaccus comes cuꝫ militibus ut eam ſibi uxorem aſſumeret. Cui petronilla ait. Ad puellam inermem cum militibus armatis uenisti. Si uxorem me uis habere fac matronas uirgines honeſtas ad me poſt tres dies uenire ut cuꝫ ipſis ueniam ad domū tuā.

DEus qui nos annua beatorum martirum marcellini ⁊ petri atqꝫ heraſmi ſolēnitate letificas preſta queſumus: ut quoꝝ gaudemus meritis prouocemur exemplis. Per.

ROme marcellini pſbiteri ⁊ petri exorciſte ſub dioclitiano imperatore iudice ſereno. Factum eſt dum teneretur beatus petrus in obſcuriſſimo carcere uinculis ferreis aſtrict⁹ cuſtos carceris nomine arthemius habebat filiam demoniacam: quam unice diligebat.

CUi uir dei petrus: audi conſilium meum arthemi ⁊ crede unigenitū filium dei uiui dominū noſtrum ieſum chriſtum qui eſt liberator omnium in ſe credentium. Si credideris ſaluabitur filia tua. Cui arthemius. Miror prudentiā conſilij tui. te deus tuus liberare non poteſt: cum illi credas: ⁊ cotidie pro eius nomine plagas ⁊ uincula perferas. Quo poterit filiam meam liberare ſi ei credidero:

SI me uis credere deo meo. Ecce ego duplicabo ſuper te cathenas et clauſtra omnia carceris muniam. Te autem ipſum in

ana tenebroſa ſolum inclu
dam. Si ac his omnibus li
berabit te deus tuus credā
ei.

CUi beatus petrus aſ
ſenſum dedit promit
tens ad domum eius ſe ue
turum. hoc inquiens. Facta
non ad libitum tēptationis
tue: ſed ad declarationem
deitatis domini noſtri ieſu
chriſti. Agitans caput ar
themius dixit. Iſte homo
nimis paſſionibus fatigatus
Aaliena loquitur.

AT hec dicens abſceſ
ſit: narrauitqʒ dicta ꝛ geſta
uxori ſue candide. Et ecce
ſubito noctis initio adeſt
homo dei petrus arthemio
ꝛ candide indutus ueſtibus
candidis tenens in manibꝰ
ſuis triumphum crucis.

IN campania beati
heraſmi epiſcopi et
martiris ſub diocliciano ꝛ
maximiano imperatoribʒ.
Qui primo plumbatis cru
deliter ceſſus. Deinde fuſti
bus diutiſſime marceratus
Deīde reſina ſulphure plū
bo pice cera oleoqʒ ſolutis
perfuſus cum ingenti mi
raculo illeſus appuit.

HAc nos queſumus
domine ſanctorū tu
orum primi ꝛ feliciani ſem
per feſta ſectari: quorū ſuf
fragijs protectionis tue do
na ſentiamꝰ. Per.

ROme in monte celio
natale ſancorum martirū
primi ꝛ feliciani ſub diocli
tiano ꝛ maximiano impe
ratoribꝰ. Qui glorioſſimi
martires in domino ſemꝑ
uiuentes a pontificibus tē
plorum: apud imperatores
ꝙ chriſtiani eſſent incuſati
ſuper ꝛ inquiſiti.

ERant enim ciues ro
mani adducti ſuntqʒ
in conſpectu imperatorū.

Et miſſerunt eos ferro uinctos in carcerem recludi: ubi affuit eis angelus domini: qui eos conſolaretur. Poſt aliquos uero dies iuſſerūt eos imperatores ſuis aſpectibus repreſentari: ⁊ iuſſerunt militibus ut ducerent eos ad fanum herculis ut ſacrificarent.

QUod ſi ſacrificare nolent: fortiter eos penis affligerent. Uerum cū nulla poſſent eos ratione mouere. Sed pro chriſti nomine optarent magis mori. extenderunt eos milites ⁊ uirgis fortiter mactauerūt Et cum renuntiaſſent imperatoribus milites que geſta ſunt: irati ualde iuſſerūt eos tradi promoto preſidi ciuitatis numentane: ut aut ſacrificare eos cogeret: aut diuerſis penis interficeret.

ET accipiētes eos milites duxerunt in uiā que dicitur numentana miliario tertio decimo: ferro uinctos. ⁊ miſſerunt eos in carcerem: iuxta forum ciuitatis. Ubi iterum angelica uiſione releuantur. Poſt uero multum tempꝛis: iuſſit ſibi promotus preſes in foro ciuitatis tribunal preparari. Et ſedens pro tribunali: dixit: intromittatur primo.

CUm intromiſſi fuiſſent. primus ⁊ fellicianus: ⁊ iubente preſide fuiſſet poſt reſponſionem ab inuicem ſeparati: primum beatum fellitianum iuſſit preſes cū plombatis cedi. dicens ei. Ut quid non deponis iſtā inſaniam pectoris tui: ut eligas dies bonos ⁊ iucundos ⁊ non tormentis diuerſis corpus tuum maceretur

BEatus fellicianus dixit. octoginta annos habeo uite: ſuntqꝫ triginta

anni q agnoui ueritatem dei: ⁊ nihil de blandimētis huius mundi cogitans: elegi ſeruire creatori meo oīpotenti ac uero deo.

Deus qui nos beati barnabe apoſtoli tui meritis ⁊ interceſſione letificas concede propitius ut qui eius beneficia poſcim⁹ dono tue gratie ɔſeq̄mur. Per. ¶ Gaudete

Barnabas hebrayce. latine interpretatur filius prophete: uel filius ɔſolationis Barnabas qui ⁊ ioſeph: natione ciprie ciuitatis: que ex ciro rege perſarum fondata extitit cum paulo in gentibus apoſtolatū eſt adeptus: deinde propt̄ iohannem diſcipulum: qui etiam cognomēto marcus appellatur ſe iūctus a paulo nihilominus euuangelii p̄dicationem ſibi opus iniūctum exercuit: martirio coronatur. Cuius feſtiuitas celebratur. iij idus iunij.

Sanctorum martiruȝ tuorum baſilidis cirini naboris ⁊ nazarij. queſumus domine natalitia nobis uotiua reſplendeant. ⁊ quod illis contulit excellentia ſempiterna fructibus noſtre deuotionis acreſcat. Per.

Mediolani natale ſanctorum martiruȝ nazarij ⁊ celſi pueri: beati nazarij pater africanus. mater uero perpetua a beato petro apoſtolo baptizata. Ipſe uero ſanctus nazariuſ a ſācto clemente inſtruct⁹ ⁊ baptizatus eſt. Quem anolinus ſub rabie perſecutionis que per neronem excitata eſt: diu marceratur:

Et afflictū in carcere

cum quo beatiſſimum cel-
ſum puerum quem idē ipſe
nutrierat: gladio feriri iuſ-
ſit. Quorum corpora chri
ſtiani furati. v. kl. auguſta
rum ſepelierunt foras por-
tam que romana in propri
is ortis oī.

R Euelabant autem ſe
beatiſſimi martires
cuidam cereatio nomie: cui
uxor fortunata ⁊ per uiſuz
monuerant ſe occultari pp
rabiem perſecutionis quaz
nero impius excitauerat.
Latuere uero uſqꝫ ad tem-
pora archadij ⁊ honorij īp
atorum: Quos dominus
ambroxius domino reuelā
te reperit.

P Atefacto autem ſe-
pulchro in quo iace-
bat corpus ſancti nazarij:
qui quando paſſus fuit: ut
ſcribit ſāctus paulinus uſꝫ
nunc ignorabatur: uideret
ſanguinem martiris ita re-
centem qui preſentes erant
quaſi eadem die fuiſſet effu
ſus

C Aput etiam ipſiꝰ qꝫ
ab impijs fuerat abſciſſum
ita integrum atqꝫ incorru-
ptum cum capillis capitis
⁊ barba reperierunt ut uid
zetur eo tempore quo leua
batur locatum atqꝫ poſitū
in ſepulchro. Tanto etiam
odore repleti ſunt ut oium
aromatum uincerent ſuaui
tatem.

Q Uo leuato ⁊ in lecti-
ca compoſito ſtatim ad ſan
ctum celſum martirem: q̄ i
eodez orto poſitus erat ad
orationez perrexit ſanctus
epiſcopus: ⁊ utroſqꝫ tran-
ſtulit ad baſilicam apl'oꝝ
que eſt in romana. Inuenti
autem ⁊ tranſlati ſunt pri-
die idus iunij.

Gaudeat eccleſia quā ī de
functorum ſpōſus orat ma
trem filiorum ¶ Dixit doꝰ

¶ Sapiēte filio pr̄ glīatur hoc ꝛ i. anthonio digne cō mendatur. ¶ Confit.
Qui dum ſapiaꝫ. ſeculi cal cauit prudens ſummi glīaꝫ patris exaltauit ¶ Beatus uir ¶ Auguſtini primitus regule ſubiectus ſub fráci ſco penitus mundo fit ab iectus. ¶ Laud ¶ Quorū uitam moribus hic profite batur glorioſis patribꝫ iaꝫ gloriatur ¶ Laud. do. o. g.
Optaui ꝛ datus eſt mihi ſenſus: ꝛ in uocaui ꝛ datus eſt mihi ſpi ritus ſapientie: ꝛ propoſui illā regnis ꝛ ſedibus ꝛ diui tias nihil eſſe dixi in com paratione illi⁹ ¶ En gratu lemur ¶ Ora ꝓ nobis ſcē anthoi ¶ Ut digni. ¶ O proles hyſpanie pauor infi delium: noua lux: italie no bile depoſitū: urbis paduāe fer anthoi grē xp̄i patroci niū: ne pro lapſis uenie tp̄s breue creditū defluat ianc.
Ecclīaꝫ tuā d̄s btī anthoi cōfeſſoris tui ſolemnitas uotiua letificet: ut ſpūalibus ſēp muniatur auxilijs ꝛ gaudijs pfrui me reatur eternis. Per.
Iaꝫ xp̄ꝫ chor⁹ huiꝰ alacri⁹ i iubilo collaudet. in quo ſa cerdos nobilꝰ anthōi⁹ de ue ritate gaudet ¶ Uenite ex ultem⁹ ¶ La⁹ regi.
Quaſi ſecus alueum riuuli plātat⁹: fructū tp̄aneū de dit hic btūs ¶ Btūs uir.
Mōte ſyon p̄dicat dn̄i p̄ce ptū: ꝛ talētū duplicat celit⁹ acceptū ¶ Quare fre.
Cōterit miraclꝰ peccatoꝝ dētes ſpōſaꝫ xp̄i patulꝰ riti bus mordētes ¶ Dn̄e q̄d mul. ¶ Amauit eū ¶ Stollā
In hyſpāia ciuitate ulisbona q̄ ad occidētē regni portugalie plagaꝫ in extremis terre finib⁹ ſita ē quedā p̄grādis ecclīa in ho nore glorioſe uirginis dei genitricis marie fabricata

cõſiſtit: ĩ q̇ p̄tioſũ bti uincẽ
tij martiris corpus honori
fice requieſcit. a cuiꝰ occidẽ
taliũ ualuaꝝ liminibꝫ uene-
rabiles bti antoni pentes ñ
lõge manẽtes felicẽ hũc in
primo iuuẽtutis flore filiuꝫ
genuerãt: nomẽq; ei fernãdꝰ
in ſacro baptiſmate laua-
chro iponẽtes in eadẽ eccl'a
poſtmõꝫ educandũ pariter
tradũt ⁊ lr̃is imbuẽduꝫ.
Fũditur ilontiũ ſanguis a
pphãis fitq; morientiũ mer
ces uite panis: rumor ad ã
tonii̇ꝫ uolat nõ inanis.
In minore gladiũ frẽs dat
ĩ odiũ xp̄i rex imanis. Ru.
QUi dũ poſt ãnos
pueriles ſimplr̄ do-
mi tranſactos falax mundi
ſpes ac petulãtia carnis pla
cẽtia ſibi ſuggereret: neq̃q̃;
ↄcupiſcẽtie frena laxauit: ſ;
uolũtate ſoli deo ſeruire de
ſiderãs: euidẽtiꝰ id in pceſſu
tp̄is ope declarauit. Spre
tis nãq; mũdi ⁊ carnis ille
cebris: ad quoddã cenobiũ
ordinis ſc̄i augi prefate ci
uitati uicinũ ſe cõtulit: ibiq;
deuotꝰ hitũ religiõis aſſum
pſit. ¶ Optãs fore ſotius
gl'e uictoꝝ quos occidit im
pius rex marochioꝝ: ſeq̇tur
uitã defunctoꝝ ¶ Felix quẽ
nõ gladiꝰ terret: ſed ĩ meliꝰ
imitatur iniquoꝝ. Se
VBi dũ paceꝫ pectoris
eiꝰ importuna carnaliũ
aĩcoꝝ frequẽtia pturbaret.
Peractis ibidẽ ferme duo-
bus annis ad ſc̄e crucis de
colibria aliud. ſ. eiuſdẽ ordi
nis monaſteriũ trãſuolauit
Ad qḋ tãdeꝫ ob moꝝ ipiꝰ
grauitatẽ uix licẽtiã ſupio-
ris obtinuit. Quo ad opta
taꝫ mẽtis ꝯtudineꝫ optinẽ
dã pueniẽs tn̄ ibi in omni
religionis pfectione pfecit:
q̄ trãſlatio ſui facta leuitati
cordis ĩputari ñ potuit.
Feruet ad martiriũ dũ rex
terre ſeuit: ſ; hoc deſideriuꝫ
ſuũ ñ ĩpleuit. de quo rex re

gnātiū aliud decreuit ¶ Tā
de ī ſimpliciū cetu p̄ īditiū
fama uiri creuit. De.

¶ Graue coꝛ q̄ret ū nu
gas uanitate dilcit p̄ antoꝫ
uite ueritatē ¶ Cū inuoca.
Cōtra uiꝝ ſanguiꝫ clamat
ꝛ doloſū: ꝙ hōc gen' hoīuꝫ
do fit exoſū ¶ Uerba mea
¶ L. us ꝑfecta pfluit ex la
ctātis ore: ī quo xp̄s deſtru
xit hoſtē cū uictore ¶ Dne
d̄ n̄r ¶ Os iuſti.

PRopellebat āt eū iaꝫ
ſp̄s quodda futuro
rū p̄lagio ad d̄naꝝ ſtudia
ſiaꝝ: ī qb' iugit meditādo n̄
ſolū q̄l'r ī agro alieno uitia
extirpādo ꝟtutes īſererent'
ſꝫ ſe metip̄ꝫ ſolicite primi
t' excolēdo cognouit. Uexꝝ
etiā q̄l'r fidei normā aſtrue
ret ac cōfutaret erroꝛes fir
miſſis p̄uꝫ ſeretijs ſe mu
niuit. Sicq; factū ē ut illo
aſpirāte: q̄ interuallo t̄p̄ris
in docēdo nō indiget: n̄ m'l
to p' uir dei ſapie ſpū plen'
eēt ¶ Dono ſapiē plen' ar
rogātie fauſtū quē timebat
ſub īdocti faciē. Tātnꝫ diu
g̃re lumē abſcōdebat. ¶ A
ſe pōd' gl'ie ſibi temerarie
ſumere nolebat. Tm̄.

VUndꝛ ita ap̄ maro
chiū ſāguis inocētiū
ā ꝓphanis duꝫ ibideꝫ ꝯtra
xp̄ꝫ odioſe deſeuiens ī frūꝫ
minoꝝ necē gladiuꝫ exerit
rex immanis: ubi ꝛ pluris
claruit pꝛodigioꝝ inditijs:
qm̄ is qui de celo deſcēdit
pꝛo quo ꝛ paſſi ſunt: mori
entiuꝫ merces fact' ē uite
panis. ¶ Pauperum colle
gio pauper: in principio ſpi
ritu probatus uerbi mini
ſterio. Non iniectu ꝓprio
datur: ſed uocat' ¶ A quo
ſit hec datio ſiunt teſtionio
moꝛs ꝛ icollat'. Nō.

QUoꝝ uenerādas reli
qas uir q̄dā famoſuſ
noīe petr' ifās a marochio
deferens per ipſoꝝ merita
ſui ipī' a grauib' periculis

liberatiōez. Celebrēqȝ eoꝝ dē paſſiōis ordiez diuulgauit. cū ⁊ aurib⁹ fernādi nō ī ām̄er ſcī ruōr iſouit ¶ Innocētie poctis iuſt ſua ſigulꝰ reodēs aſſiduebat loqn̄s magnis puuk: ueritatis iacul eq̄ feriebat ¶ Potior miracul ꝟtus hec in ocul oiuȝ clarebat. Ueritatis

Gaud quodā ſeculi trāſiēs uiator ſummi tabernaculi nc ihitator ¶ Dn̄e q̄s hi: ¶ Nobis facppitiū a quo recepiſti cordis deſiderium: uitā quā petiſti ¶ Dn̄e ꝟtute Duc i mōte dn̄i ora nos antōi do iūctos oi loco ſcō poni ¶ Dn̄i eſt terra Lex dei eius.

NAm ſubito elephātis amore ad p̄liū ex aſpcū ſāguis aiati, ita tot⁹ a fidei feruoꝛ ſubripitꝰ xp̄i q̄ iiuriā ⁊ miꝛꝝ necē mirādā in ſe cōpaſſione retorquēs: nihil ſe prſus reputat agere niſi ⁊ ipe tyrānice ferocitati occurrens eandē pro xp̄o cuȝ p̄fatis martirib⁹ palmā obtineat: ¶ Uitā probāt uilitas ſimplex innocētia cura diſcipline: zelo iūcta caritas ueritas; modeſtia; teſtes ſūt doctrine: ¶ Sȝ ſignorum claritas probat hec probātia multiplex i fine. zelo

HElix iſte quē nō formidie mortis gladi⁹ pſecutoris eneruat: ſȝ i melius ut patebit pfecte: caritas ardoꝛ immutat: Igi̇ extuāti aīo: quid facto op⁹ ſit excogitās habitū ordinis p̄ xp̄o talꝫ defuntoꝝ aſſumē uitā ſequi deliberat: ut uel ſic efficati⁹ ad optatū fidei agonē ptingē ualeat.

Si q̄ris miracl'a mors eror calamitas: demō lep⁹ fugiūt: egri ſurgūt ſani. Cedūt mare: uincl'a mēbra: reſq; pditas petūt: ⁊ accipiūt iuuenes ⁊ cani ¶ Pereūt picula: ceſſat ⁊ neceſſitas: narrēt hi qui ſentiūt dicant pa

dani: Cedunt.
CUsq3 fr̃es iādicti or-
dis ꝑpe ciuitate coli-
briā ɔmorātes ad ipsum ex
moī mōasteriū die quoddā
ꝑ elemosina peteda diuerterēt
uidēs eos dñi seruus neq̄q3
ul⁹ se ɔtinē potuit. s3 beni
gne i pīe deducēs oēs ai sui
ɔceptu appuit. Gaudet nō
modicū ad hoc f̃rm pura si
plicitas dicēq3 quo hoc ipoꝝ
gaudiū ipleat ɩtituuit: ⁊ he
leti dō grās agētes abscedāt.
¶ Scūs hic d titulo crucis
⁊ supplicijs dulcis iesu mo-
duo dulci ꝑdicabat cū pr̃i i
here: s3 fr̃acisc⁹ fili⁹ ablēs no
uo gn̄e signi ꝑsētabat.
Tāq3 i patibl'o crucis ipse
brachijs tēsis hoc cū signa
c'to crucis ɔsignabat. S3
¶ Dom⁹ ab antōio
sup̃ petrā dñs poita ꝑstabit
q̄3 maris elatio fluctus seu
nox fluuiꝫ ul' n̄ turbabit
Let⁹ tuo iubilabit i ɔspcū do
mie quo iā itroiuit ¶ Tot⁹
i te sitiēs ds ad te uigilans
extitit d luce tu fōs idesitiēs
tu lux illi rutilās q̄ sitis in
cruce Celi: tre: mariū bñ
dicāt dñs ɔcte creature qui
tot ꝑ ātoiu signis auget hoi
nū uite spē future ¶ Sono
tube tympāo cytha⁰ psalte
rio cymbal' q3 ōs choro cor
dis orgāo laudet i ātonio
mistice cor me⁹
¶ Jesu lux
Gaud̄ felix padua q̄ thau
rū possides cui⁹ i altario di
gnū fore loculū uisio mōst⁹
uit: tu signis irrigua tot in
tuo ꝑuidēs miris ātoio bua
rei titl'uꝫ q sic te ditauit: s3
tu nos ad ardua pat his q̄
possides quoꝝ es possessio
trāfer hic quos hic uiculuꝫ
mortis iclīauit. ¶ O
crather tornatil' spōse salo
mōis iexhaustū pocl'uꝫ uas
electōis antōi da huiꝰ rorē
unctōis. ¶ Opta
ui ⁊ da.

VEnerũt aũt m̃ oĩa bona pariť cũ illa ⁊ inumerabiľ honeſtas p̄ man⁹ illi⁹ ⁊ letat⁹ ſuz ĩ oĩb⁹ qm̃ ancedebat me iſta ſapiã: ⁊ ignorabã qm̃ oĩuz bonoꝝ mr̃ eſt: quã ſine fictõe didici ⁊ ſine ĩuidia ɔmunico ⁊ honeſtatẽ illius nõ abſcõdo.

MIhi aũt dedit ds̃ dicere ex ſnĩa ⁊ p̄ſumere digna hoꝝ q̄ m̃ datur: qm̃ ipe ſapie dux ẽ: ⁊ ſapiẽtium emẽdator.

O ieſu ꝑpetua lux ĩ antõio ſignis dãs ſplẽdore de quo ñ incõgrua nobis gr̃atio tibi dat honorẽ gl̃ia p hunc tua nos ĩ uaſe ꝓprio ferre da liquorẽ: lãpade nõ uacua: lumẽ det opinio caritas ardorẽ: fruſtra ṽgo fatua gloriãs in alio q̄ret uẽditorem

¶O p̄clarꝫ mundi iubar: ſtella ueſp̄tia p̄dicator uoto martir. te decet laus bina: per te nr̃a reſtauretur antoni ruina.

IPſe ṽo p̄lati ſui licẽtia ⁊ ſĩ difficulter obtenta gaudẽs ad ɔdictuz ſe p̄para⁊: ſed ⁊ frẽs iuxta premiſſuz hylariter redeũt. eiq3 in ipſo monaſterio ſuo habitum religionis imponunt. Qui poſt habitus mutationem mox cũ frib⁹ ĩde receſſit. qdã q3 ex canonicis ſup hoc g̃uius ſe dolere p̄ceteris indicans abeunti ſic ĩ amaritudie cordis dixit. Uade igr̃ uade: q̃a fortiã ſcẽs eris. cui hũiľr ſic m̃dit. Cũ me audieris ſcĩm deũ ubiq3 collaudabis.

VEit ergo ubi ſiplitiũ frũ ɔgregatio morabar q̃ v3 loc⁹ ſc̃s antoĩ⁹ dicebar. ibi q̃d nom̃ ãtõiũ ſe dicepi apellari rogabat ut ſic ⁊ reqrentiũ ip̄z ĩ ſolicitudĩez pia cautella eludẽret eoꝝq3 iportuitate ꝫ ſub ignoto fa

alius noīe declaret.

CErnēs ergo ut dictū ē ad m̄riū dū adol⁹ xp̄z rex terre deseuit: nullatenꝰ ab hoc ꝓpoito q̇escerē potuit: donec tādez iux ꝑmissa sibi licētiā ad terram sarraceoꝝ trāsiuit. Uerꝝ q̄ztūcq̄z ad hec q̄ dicta sūt conamīe niteret: suo tm̄ i his desideriū do⁹ nō ipleuit de quo regnātiū aliud a sesu humano decreuit.

NAz graui nimis ⁊ diutio lāgore correpť nihil secū ꝓ uoto ꝓspū agi ꝓspexit: dōec ipe necessitate ɔplius ad ptes fideliū remeare disposuit. cūq3 nauigādo ad redeūdū i hyspāiā iter arripet: ɔtigit ut i ptes sicilie uētis nō secūdis flātib⁹ applicaret: ⁊ sic peit⁹ apposito se fraudatū ɔspiceret

INstabat āt eo tp̄e frīz capl'z gn̄ale: qd sīī breui celebrādū erat ap assisiū qd ut antonio pscite inotuit illic ubi erat debil' ⁊ ifirm⁹ ut ɔq3 pueit. Soluto igi' ex more capl'o: frib⁹ q3 ad sua circūq3 loca dimissis solus antōi⁹ a nemie petebat: q̄ sicut erat ignot⁹: ita ⁊ inutil' uidebatur.

NUlla ergo dese ul' lr̄ature ul' cui⁹ q3 alti⁹ utilitatis hita mētiōe: ad frēz gratianū q̄ tunc frib⁹ romagnolie p̄erat deuot⁹ accessit Rogās huil'r ut ip3 a ministro gn̄ali petitū colligeret collectūq3 disciplinis regularib3 erudiret. quē idē frat gratian⁹ benigne susceptū in romagnoliā secum duxit Locūq3 solidinis reqrentez ad heremū mōtis pauli trāsmisit:

QUo p⁹ q3 pueit quādā p optato cellaz iscripta semotā a frib⁹ orōib⁹ ɔgruā repit: quā suis usib⁹ a fratre quodā sibi ipi eam parauerat impetrauit. Illic

ſolitariã q̃ʒtũ licuit uitã duxit illic ſacris meditatiōib; ꝯ tẽptatiões ſpũs roborãs ĩ diuio ſe amore firmauit. Ibi nocturnis uigilijs ſol's in orōnibʒ pſtitit. Ibi ſe totũ diſpoſiōi diuīe ꝯmẽdans ſurſuʒ firmiſſime ſpei ãchoraʒ collocauit.

Ibi etiã cibo panis ⁊ aqua tãta corp⁹ abſtinẽtia macerauit ut teſtib⁹ his q̃ aderãt: hora collatiōis aliqñ reditur⁹ ad frẽs nutãte p̄nimia debilitate ueſtigio ſe metipʒ ſupportare non poſſet. Hic igĩ uir dei ãthonius cũ dono ſapiẽtie plen⁹ eſſʒ mľto tp̄e ſimplicẽ iter ſimplices uitã duxit ſic arrogãtie fauſtuʒ humili corde declinãs ſub idocti facie tñ diũe grẽ lumẽ abcōdit.

Licet ei ex p̄miſſis pʒ feruẽtiſſiuʒ dom⁹ dei zelũ hr̃et a ſuo tñ deſiderio iã ſemel diuino nutu fraudatus a ſe met ipo iteꝝ temerarie ſibi glr̃e pōo⁹ aſſũmerẽ nō p̄ſumpſit: donec eo cui ſe iã tuti⁹ ꝯmẽdauerat diſponẽte manifeſto p⁹ inditio ei⁹ in conuentu ſimplitiũ fama creuit.

Poſt mľtũ nãqʒ tp̄is frẽs pro ſuſcipiẽtib⁹ ordib⁹ miſſi ad ciuitatẽ forliui ꝯfluxẽrt: iter quos ⁊ anthoni⁹: nec nō ⁊ q̃dã frẽs d̄ p̄dicatorib⁹ affuẽrt. Cũqʒ collatōis hora miniſter loci p̄dicatores ipos ſollicitaret ut exortatōis v̄bũ frīb⁹ aduenatis q̄s eoꝝ pponeret nutu dei fcm̄ ẽ: ut omnes loq̄ renuerẽt: ⁊ oio ad hoc ſe ipitos aſſererẽt.

Tunc ōmũ ad ãthoniũ ipẽ miſter iſtigãte ſe fortiẽ ſpũ ꝯv̄ſ⁹ ẽ: cꝗ ō cui⁹ ſcia nihil ſibi ꝯſtabat ĩ hoc op⁹ appellat. ut v̄bũ ppōat ĩ mediũ frīb⁹ q̄cq̄d illi ſpũs ſuggerat ad qḋ ſe mi⁹ idōeũ humľr hu⁹ dei rñdit. q̃ppe q̃ exercitatioẽ hẽbat ĩ abſcẽdis

coḡne utēſilibꝫ cetīs: q̄ hui⁹
moī uilitatis offitiis q̄ꝫ ī ex
ponēdis diuinoꝝ eloq̄oruꝫ
miſterijs.

SEd q̄d ĩmorez mľtis
plane cū tātaꝫ deſup
gr̄aꝫ acceperatꝫ ut mēoria ꝑ
codicib⁹ hēr̄. nullū tn̄ in eo
aliud ſcie ꝑpēdebať iuditiū
niſi q̄ꝫ pauca ꝑ raro niſi lr̄a
liť loq̄baẗ. deniq̄ꝫ q̄ꝫta pote
rat v̓tute renitēs. ꝯire tn̄ ip
ātī nō ualuit: ⁊ lꝫ iuit⁹ ad ex
tremū ꝯſentiēs cum timore
dn̄i prīo ſimplr̄ fari cep

SEd cui⁹ lucernā ꝯdudū
ſub modio poītaꝫ: iā
nūc ſr̄ cādelabra dom⁹ ſta
tuere uoluit: tāta ī ꝑgreſſu
ſmōis v̓boꝝ luculētia. tāta
q̄ꝫ eū miſticaꝝ ſmiaꝝ ꝓfūdi
tate ſuſpēdit ut nimiꝝ ex io
piato rei euētu uehemť oēs
q̄ aderāt mirareť ⁊ uix ūq̄ꝫ
audiſſe talia fatereť.

NOn modica iaꝫ fr̄es
ꝯſolatōe repleti uene
rabāť deīcepſ ī uiro relatā
ꝯitatis ſupne ſapiē clarita
tē. uenerabāť nihiloi⁹ humi
litatis iā ꝓbare v̓tutē. Nō
mľto p⁹ ad aures generalis
miniſtri res geſta ꝑuenit: q̄
mox in publicū ꝑdire cōpel
lēs antōm offm̄ ſibi p̄dica
tionis iniunxit.

ET q̄dez digne uerbi
miſterio traditur: q̄p
pe q̄ diuīa ſapia polēs pau
peruꝫ in collegio primitus
paup ſpiritu iā probatus
ſibi honorez īpudenť nō ar
ripuit ſꝫ uocat⁹. At uero ne
facta diuit⁹ hec uocatio du
bitareť ex ipi⁹ īcolatu ꝑiter
⁊ morte probatur. Cōſtitu
tus uero in hac peregrinati
onis miſeria. ⁊ uita floruit
⁊ doctrina

QUaꝝ priorē. i. uitam
uolūtariā uilitas: ſim
plex īnocētia: curaq̄ꝫ diſci
pline ꝯmēdat. Altā v̓o q̄ ē
doctrīa. zelo iūcta caritas:
ueritas ⁊ modeſtia cōpro
bāt. Sꝫ hec oīa q̄ꝫ excellēť

BIBLIOTHÈQUE SAINTE GENEVIÈVE

in ipo claruerit. qm ſingula breuit explicare nō poſſem taq3 tn̄ ſuccīte: quō cunctis equalr̄ ānūtiauerit v̄itatez.

Hec ſi qdē v̄tus in ipo claruit i ocl'is oīuz: tn̄ qdē miracl'is potior ē: qr illa plerūq3 fallacit' in uita decipiūt. Hic itaq3 ſcē i doctrie pocul' mirabl'r af flues tāto iuſtitie libramie ſingl'is ſuā reddebat: q3 ſi ue magnis ſiue paruul' loq̄ retur eque ↄctos ueritatis iaculo feriebat.

Nempe q iā ātea calice paſſiōis tā auido corde ſitierat. nulli9 magnitudini nec metu mortis p ueritate cedebat: ſed miranda ſtremitate etiā magnatoꝝ tirānidi reſiſtebat. tā ta nāq3 quaſdā rephēſibiles. grādesq3 pſonas ſeueritate corripuit: ut alij plerūq3 famoſi pdicatores hoc uidētes ipi ad itrepidā uiri ↄſtātiā trepidaret. ⁊ quodā pusilanīitatis rubore pfuſi lōge abeſſe poti9 q3 adeſſe uolētes ↄfuſas manu ul' ue ſte frontes obducerent.

Sed qd ī more mēs...

Da eccl'ie tue qs dn̄e ſcis tuis uito modeſto atq3 creſcētia itcedentib9 ſupbe nō ſape: ſz tibi p acita hūilitate pficere: ut prua deſpitiēs q̄cūq3 matura ſūt libera exerceāt caritate. p.

Apud ſiciliā btūs fuit9 i puerili etate cō ſtit9 uirtutib9 matur9. priuz a p̄re ſuo ſacrilego. yla ut a cl'tura dei recederet tēptat9 ē. Deide a ualeriano iudice ceſſus cathenis i ↄfeſſiōe p māſit. ide reditus p̄ri cuz penis illuz affligere pi medītaretur: monitu angelico nauiz cōſcēdēs cōmittātib9 ſecū modeſto ⁊ creſcētia nutritorib9 ei9 ad tonagritanū territoriū puēit.

Commorati ſūt āt iux

BIBLIOTHECAE ... S3

fluuiū q̄ dr̄ ſiler: dn̄o ſbuientes. Popl's āt uniuerſe regionis illi⁹ audiētes demonia ipoꝝ ſcitate cōfitētia ueniebant ad illos: ⁊ audiētes v̄ba uite ab eis cōuertebant̄ ad dn̄z ieſum xp̄m.

IN illis dieb⁹ fili⁹ dioclitiani ipatoris uexabatur a ſpū imūdo dicens. niſi uenerit uit⁹ nō exeam. Dioclitian⁹ dixit. Et ubi eū poſſumus iuenire. demon dixit: in territorio tonagritano. Tūc dioclitian⁹ miſit cū feſtiatōe q̄ eū aduocaret

INuēt⁹ āt bt̄s uit⁹ iſt̄ cū nutritoribꝫ ſuis ad dioclitianū adducit̄: ⁊ filiū ei⁹ orōe curat̄. Sꝫ cū ei i͂pi⁹ ipator ſuaderet multis dōis pmiſſis ut culturā diīs ipēderet: ei⁹ q₃ aiuꝫ de bono ꝓpoſito mutare nō poſſet artiſſis uīcl'is ferreis aſtrictū in carcerē tetrūꝫ mitti iuſſit cū quo pit modeſt⁹ atꝫ creſcētia ducebāt̄.

DEide circūſtāte pp̄lo i āphiteatro iducūt̄: ⁊ cū introducti fuiſſent: ait bt̄s ui. ⁹ad modeſtū patreꝫ ſuū. Forti aīo eſto ne timeas. ecce ap ꝓpinq̄bit corōa nr̄a. Dioclitianus āt perſuadebat eis ut ſacrificarent. Uitus dixit. xp̄z dn̄z hēm⁹ ⁊ ei ſacrificamus.

TUnc dioclitian⁹ i ollā riſine ⁊ pice ſucceſaꝫ ⁊ plūbo ſoluto feruefactā ipos iactari p̄cep. ubi ſācti ⁊ mīes pſalletes imōꝫ triū pueorū hymnū dn̄i dicebāt egreſſi ſūt uultu illeſo. poſt hec ipator iuſſit eis dimitti leone ferociſſimū: qui mox ad pedes eoꝝ cecidit ⁊ lingua ſua pedes martiꝝ lingere cepit.

AD ultiuꝫ uict⁹ p oīa ſacrileg⁹ imperator ſimul ⁊ uidens multitudīeꝫ populi miraculo percuſſaꝫ ad xp̄z uel dū ꝯuerſā caſtatā pari iuſſit ⁊ ſuos dei ſup

extēdiſq; Cūq; recederēt miles
ōi oſſib⁹ q̄ꝫ diſcideret̄ excla
uit brās uit⁹ ad deū dicens.
Dñe oēs libera nos.

ET ſtatī tonitruū ma
gnū ſcm̄ eſt: ⁊ coruſca
tio: atq; tā magnus tremo
r⁹: ut tēpla deoꝝ corrueret
⁊ mltos opprimeret. Imp
ator uidēs hoc ſignū trit⁹
fugit. deſcēdēs āt agl's dñi
eripuit eos: ⁊ ſtatī appueīt
iux̄ fluuiū q̄ dr̄ ſiler: ⁊ reqe
ueīt ſub arbore.

TUnc orauerīt ad dñz
ut ſuſcipet i pace aīaſ
ſuaſ ⁊ ſtatī expirauerīt. Florē
tia uero illuſtriſſia feīq; cor
pa ſcōꝝ collegit: ⁊ i loco q̄
dr̄ marianus ꝯdita aromā
tibus ſepeliuit.

ORā qs̄
opa ds̄: ut q̄ ſanctoꝝ
m̄rum marci ⁊ marcelliani
natalitia colim⁹ a cūctis ma
lis iminētib⁹ eoꝝ īterceſſiōib⁹
liberemur. Per.

ROme uia ardeatina na

tale ſcōꝝ m̄rꝫ marci ⁊ mar
celliāi p̄clariſſi gn̄is trāqlli
⁊ marcie filioꝝ: q̄ prīo carce
re p fide paſſi. p⁹ mōꝫ a fa
biano iudice teti ⁊ ad ſtipitē
ligati i pedib⁹ acutoſ clauoſ
accepit. qb⁹ cū diceret iſan⁹
iudex. īfelices ⁊ mihi depoī
te amētiā uraꝫ ⁊ liberate uoſ
met ipos a cruciatib⁹ imi
nētib⁹: r̄ndeīt. Nūq; tā bn̄
ep'lati ſum⁹ mō cepim⁹ eſſe
fixi in amore chriſti. Utinā
nos ſic eē ſicut ſum⁹ tā diu
pmittas q̄ꝫ diu huius tegi
mur corporis indumento.
Cumq; tranſiſſet una dies
⁊ una nox: ⁊ illi in pſalmis
⁊ hymnis laudātes chriſtū
pſeuerarēt. lanceis p latera
traſfixi cū gl'ia martyrij ad
ſyderea regna migrauerīt.

DE⁹ q̄ nos ānua ſcōꝝ
m̄rꝫ tuoꝝ geruaſij ⁊
protaſij ſolemnitate letifi
cas: ꝯcede ꝓpitius ut quoꝝ

gaudemꝰ meritis accenda-
mur exeplis. Per.

Ambrosiꝰ huꝰ xp̄i fr̄ibꝰ
p oēz italiā i dn̄o sa-
lutē etnā. In diuis uolumi
nibꝰ reꝰscribit: q̄ nō studue
rit gratis dare: qd ipe gra-
tis accepit q̄cq̄d ei eccl'e do
mi pfutuꝝ erat subtraxisse
uidet: cum uoluerit tradere
oibꝰ qd ipe nō celandū acce
pit. Un̄ psalmographus ca
nit. Iustitiā tuā nō abscōdi
i cordo meo: ueritatē tuā ⁊
salutare tuū dixi: nō celaui
miaz tuā ⁊ ueritatem tuaz
a concilio multoꝝ.

Et pro hoc ope q̄si ui
cissitudiez a do postu
lās adiecit. tu āt dn̄e ne elō
ges miaz tuā a me. q̄si deo
diceret. Sic ego feci alios
miaz īuenire: Ita ⁊ ipe non
patiaris longe fieri miseri-
cordias tuas a me. Appia-
mus ergo cur ista p̄misimꝰ
⁊ uros aios qui pie de dn̄o
sentitis ⁊ creditis de iuētōe
sanctoꝝ corpoꝝ ad letitiaz
inuitemus.

In diebꝰ ill' itaqȝ tran
sacte nup .xl. cū dn̄s
donassȝ m̄ ut ieiunātiū ⁊ o
rātiū me faceret et p̄ticipez
i orōe politū ita me sōnus
opp̄ssit: ut nec uigilās apte
nec dormiēs ītegre uiderez
aptis ocl'is mecū duos iuue
nes ephebos cādidissimis
uestibꝰ .i. collobio ⁊ palio ī
dutos ac calig'is calciatos
maibȝ extēsis orātes.

Nullaz q̄dē grauediez
patiēs cū eis loqui n̄
poterā. Sȝ q̄ ut dixi ps in
me sōni incombebat q̄ me
ad interrogatiōez eoꝝ uer-
bum proferre non sineret.
Plene aūt m̄ euigilāti uisio
eorum ab oculis meis ela-
psa est. Factum est proīde
ut rogarem dn̄i miaz ut si
ludificatio demonum esset
abscederet. Si uero ueritas
plenius appareret.

Ad ipetrādum uero q̄

poſcebam a dño augm̄taui ieiunium. Sicq3 mō canēte gallo orantes mecum iuue nes apparuerūt. tertia uero nocte defecto ieiuniis cor pore nō dormienti ſ3 ſtupēti cū quadā m̄ tertia appuerūt pſona q̄ ſimilis ēe btō paulo aplo uidebatur. cui9 uultū me pictura docuerat.

Contigit in tm̄ ut ipe mecū illis tacētib9 loq ret dicēs. Iſti ſunt q̄ monita mea ſecuti reſpuētes p̄dia ꝛ diuitias ſūt ſecuti dñi nr̄i ieſu xp̄i ueſtigia nihil terre nū: nihilq3 carnale cōcupi ſcētes ī media hac mediola nenſi urbe. per decē annos ī dei ſuitio pdurātes ad hoc ptīgere meruerūt. ut xp̄i mar tires fierent. Quoꝝ corpo ra in eo loco iuenies i quo ſtas ꝛ oras.

Quidecim pedū altitu die terre copertā ar chā inuenies. Quā archā ſupi9 exaltabis: ꝛ in nomie eoꝝ eccl'aꝝ fabricabis. cuiq3 eoꝝ noīa reqrere dixit mi hi: ad cap̄ eoꝝ libelum ſcri ptū iueies i quo ꝛ ort9 eoꝝ ꝛ finis ſcriptus eſt.

Conuocās itaq3 oīs p circuitū ꝛ choepos urbiū uiciaꝝ ꝛ referēs uni uerſa q̄ uiderā ipſis coram poſitis: prius ergo cre foſſ or acceſſi. cet'i uero epi ple cuti fodiētes pueim9 ad ar chā quā ſcūs pſerat paul's quā appiētes iueim9 q̄ſi in ipa hora poſitos ſcōs miro odore fragrantes.

Ad quoꝝ cap̄ libelū i ueim9 i quo erāt hec p ordīe uniuerſa ɔſcripta Ego ſu9 xp̄i philippus icra dōnū meā ſcōꝝ corpa cū fi lio meo rapui ꝛ ſepeliui quo rū m̄r ualeria ꝛ pr̄ uitalis di cti ſūt: quos uno ortu gei nos genuerūt ꝛ unū ꝓtaſiū ꝛ aliū geruaſiū uocauerūt.

Geruaſius natiōe cāpan9

ex p̄re ornuſca ep̄s roman⁹
ſedit mēſes .ix. dies .xi. Hic
leuat⁹ ē a theodato tyrāno
ſine d̄liberatōe decreti. quī
theodat⁹ corrupt⁹ pecūia ta
le timore idixit clero: ut q̄
nō ɔ̄ſētiret i ei⁹ electiōe gla
dio puiret. q̄dā vō ſacerdo
tes n̄ ſubſcripſerāt ei h̄ʒ mo
rē ātiquū uł decretū ɔfirma
uerāt tam̄ ordinatōēʒ.

VOlēs āt auguſta pro
arthēio ptriarcha q̄
depoſit⁹ fuiſſʒ a ſcō agapito
pp̄ q̄ȝ hēticū eū repiſſʒ ꝛ i
loco ei⁹ ɔſtituiſſʒ mēnā ſuū
dei: tūc augi cōſilio una cū
uigilio dyacono miſit ep̄lā
romā ad ſiluerīū pp̄ rogās
ꝛ obſecrās ne pigriteris ad
nos uenire: aut certe reuoca
arthemiū i locū ſuū.

QUi duʒ legiſſʒ btūs ſil
ueri⁹ lr̄ās ingemuit ꝛ
dixit. mō ſcio q̄ȝ hec cā finē
uite mee adducit. ſʒ btiſſi-
m⁹ ſilueri⁹ fiduciā hn̄s ī dn̄o
ꝛ btō petro reſcripſit dicēs
Dn̄a auguſta. ego reʒ iſtā
nūq̄ȝ ero factur⁹ ut reuoceʒ
hoīeʒ hēdicū in ſua neq̄tia
damnatum.

TUnc idignata augu-
ſta miſit iuſſiōes ſuaſ
ad beliſariuʒ ptitiuʒ puigi-
liuʒ dyacone ita ɔtinentes.
Unde aliq̄uas occaſiones in
ſiluerīuʒ pp̄ ꝛ depone illuʒ
de ep̄atu: aut feſtinus certe
trāſmitte euʒ ad nos. Ecce
hēs ibi uigiliū archidyaco-
nē ꝛ apocriſariū nr̄m cariſ
ſimuʒ: qui nobis policitus
ē reuocare arthemiū patri
archam.

TUnc ſuſcipiēs iuſſiōē
beliſarius ptīti⁹ dixit. Ego
q̄dē iuſſionē facio: ſʒ is qui
inteſt in necē ſiluerij pape:
ipe reddet rōēʒ de fcis ſuis
dn̄o ieſu xp̄o. Et urgēte iuſ
ſione: exierūt q̄dā falſi teſtes
qui dixerūt. Quia nos mul
tis uicib⁹ inuenim⁹ ſiluerīū
pp̄ ſcripta huiuſmōi mittē
teʒ ad regē gotthoȝ. Ueni

57

ad portã que appellatᷣ aſi-
ria·iuxta latanas ⁊ ciuitatẽ
tibi trado ⁊ beliſariũ patri
tium.

Quod audiẽs beliſariꝰ
pᷣ̃titiꝰ nõ credebat. Sciebat
eũ ꝙ per inuidiã hec de eo
dicebãt. Sʒ duʒ mł̃ti i eãd
accuſatiões pſiſteret ptimu
it. Tũc fecͭ beliſariꝰ pᷣtiꝰius
btm̃ ſiluerĩũ ppʒ ueire ad ſe
i palatiũ i pincis. ⁊ ad p̄riũʒ
⁊ bʒ uelũ retinuit oẽʒ clex.

In ciuitate nola cãpa
nie natale ſcĩ paulini
epĩ ⁊ cõfeſſoris. qui ſe tpĩ-
bꝰ uãdaloꝝ ꝓ filio cuiuſdaʒ
uidue in ſuitutẽ tradẽs. ⁊ t
ribili iuſſione regis eoꝝ ꝗs
eſſʒ agnitꝰ reddita ſibi oĩ ca
ptiuitate ciuitatis ſue: ⁊ one
ratis frumẽto nauibꝰ cũ in
gẽti gł̃a ex africa ad ꝓpriã
ſedeʒ reuerſus ẽ. Claruit ãt
nõ ſolũ eruditiõe: ⁊ copioſa
uite ſcĩtate: ſʒ etiã potentia
aduerſus demões.

Ipſe pibitᷣ añ illũ i ſpũ ⁊ ỽ
tute helie pare dño plebeʒ
pfectã. Dixit dñs.

Laudate
do. o. g. Iohẽs ẽ nom̃ eiꝰ
Uinũ ſicerã nõ bibet. ⁊ mł̃
ti in natiuitate eiꝰ gaudebũt
Ex utͦo ſenectutis ⁊ ſte-
rili iohẽs natꝰ ẽ pcurſor dñi
Iſte puer magnꝰ corã dño
nã ⁊ manꝰ eiꝰ cũ ipo eſt.
Nazareus uocabĩ puer iſte
uinuʒ ⁊ ſicerã nõ bibet: et
oẽ imũdum nõ mãducabit
ex utͦo matris ſue.

Audite inſule ⁊ attẽdi
te ppł̃i de lõge: dñs ab utͦo
uocauit me de uẽtre matris
mee recordatꝰ ẽ nois mei.
Ut qãnt laxis Fuit hõ
miſſus a dͦo Cui nomen
erat iohes. In
greſſo zacharia tẽpluʒ dñi
apparuit gabriel angelus
ſtãs a dextris altaris icẽſi.

Deus ꝗ pñtẽ diẽ
honorabileʒ nobis i

beati iobis natiuitate feci-
ſti: da populis tuis ſpiritua
liū grāȝ gaudioꝝ: ⁊ oiūȝ fi
deliuȝ mētes dirige in uiaȝ
ſalutis eterne. Per.

¶ Regē ꝑcurſoris dn̄ȝ
Uenite adoremus ¶ Ue te
¶ Anᷓ deꝑti
Priꝰ q̄ȝ te formarē i utō no
ui te: ⁊ an̄q̄ȝ ꝓgredereris ſā
ctificaui te. ¶ Btē uir
Ad oia q̄ mittā te dic̄ dn̄s
ibis: ne timeas: ⁊ q̄ mādā-
uero tibi loqueris ad eos.
¶ Quare fremuerūt ¶ Ne
timeas a facie eoꝝ: qꝛ ego
tecū ſuȝ dicit dn̄s ¶ Dn̄e
q̇d mul. ¶ Fuit hō̄ miſſus
a dō ¶ Cui nom̄ erat iohā
nes.

Post illum ſacroſctm̄
dn̄i natale dicit nulliꝰ hoīs
natiuitatē legimꝰ celebrari
niſi ſolaȝ btī iobis baptiſte
In alijs ſcīs ⁊ electis dei no
uimꝰ illū diē coli, quo illos
pᵒ ꝯſumatiōeȝ laboꝝ ⁊ de-
uictuȝ triumphatūq̄ȝ mūdū

in ꝑpetuas eťnitates p̄ſens
hec uita ꝑturijt. In alijs in
q̄ꝫ ꝯſumata ultimi diei me-
rita celebrāť. in hac etiā pri
ma die ipſa hōis initia ꝯſe-
crāť. Pro hac abſq̄ȝ dubio
cā: quia ꝑ huc dn̄s aduētuȝ
ſuum: ne ſubito inſpatum
hoīes nō agnoſcerēt uoluit
eſſe teſtatū. ¶ Fuit hō̄ miſ
ſus a deo. cui nomē erat io
hānes. hic uenit ut teſtioīuȝ
ꝑhiberet de lumīe: ⁊ parare
dn̄o plebē ꝑfectā. ¶ Erat
iohēs in deſerto p̄dicās ba
ptiſmū pn̄īe. Hic.

Iohēs aūt figura fuit
Ueťis teſti: ⁊ in ſe ꝑ-
tulit formā legis: ⁊ iō iohēs
p̄nūtiat ſaluatorē uentuꝝ:
ſicut lex gratiaȝ p̄cucurrit.
Qd̓ aūt nūdū natus de ſe
creto utī mīm ꝓphetizauit
⁊ xp̄s lucis iaȝ teſtis ē ūi-
tatis. hoc ē intelligēduȝ qꝛ
latēs ſub uelamine ⁊ carne
litťe ⁊ redemptorē mundo
ſpū p̄dicauit: ⁊ nobis dn̄m

deuz nr̄m de quo ioā legis utero pclamauit. ¶ Eliza-beht zacharie magnū uirū genuit iohēz baptistam p̄-cursorez dn̄i: qui uiā dn̄o p̄parauit in heremo. ¶ Fuit hō missus a deo cui nomez erat iohannes. Qui.

Ergo qz iudei errauerut a uetre. i. a lege q̄ xp̄o grauida erat: errauerūt a uentre locuti sūt falsa. iō hic uenit in testimoniuz ut testimoniū phiberet de lumine. Qd̄ aūt iohēs in carcere constitutꝰ ad xp̄z discipulos suos destiauit: lex ad euuāgelia trāsmittit: q̄ lex iuxta typū iohis q̄si ignorantie clauso carcere in obscuro ꝛ in oculto iacebat: ꝛ iudaice cecitatis sensus intꝰ liꝫ tenebatur inclusus. Priꝰ q̄ꝫ te formare in utero noui te ꝛ ante q̄ꝫ exires de uentre sc̄ificaui te. ꝛ pphetā in gentibꝰ dedi te. ¶ Uir dilectꝰ a deo ꝛ hoibꝰ hono-rificatus est. Et misit dn̄s manuz suam ꝛ tetigit os meuz ꝛ pphetam in gentibꝫ dedit me dn̄s Cum inuoca. ¶ Ecce dedi uerba mea in ore tuo: ecce cōstitui te sup gentes ꝛ regna. ¶ Uerba mea. Dn̄s ab utero uocauit me de uetre matris mee recordat est nois mei. ¶ Dn̄e dn̄s noster. Inter natos mulieꝝ non surrexit maior iohē baptista.

De hoc btūs euuāgl'ta ploqr. Ille erat lucerna ardes. adeo q̄ ips̄ sci igne succensa mūdo ignorātie nocte possesso lumen salutis ostenderet: ꝛ quasi inter densissimas delictorū tenebras splendidissimū iustitie solem lucis sue radiū p̄mōstraret: de se ipo dices Ego uox clamātis i deserto. Uideamꝰ in quo deserto. i. in gentiū pplo. ¶ Descendit angelus dn̄i ad zachariam

Dicens accipe pueru͂ in ſe-
nectute tua: ⁊ hebit nomen
iohes baptiſta. ¶Iſte puer
magnus cora͂ dn̄o: nam ⁊
man' ei' cu͂ ipo e. Et.
V Acua eiꝫ timore dei
pectora ⁊ ſpu͂ ſcō ca
rentia deſerto ſqualetis here
mi cōpant. deſertus ei hic mu͂
dus ab oi cultura fidei ⁊ ti
moris dei ⁊ peccatoꝝ ſpis
obſit' ſqualebat tāq͂ ager i
cult'. ⁊ penit' nulla bonoꝝ
opuꝫ fecūditateꝫ obtinerat
nullū hymbre gr͂e ſpiritual'
exceperat. ¶Hic e pcur-
ſor ⁊ lucerna lucens an̄ do
minū. Ipe eſt ei iohes q̄ mā
dn̄o ppauit in heremo. ſed
⁊ agnuꝫ dei demōſtrauit ⁊
illuminauit mētes hoiuꝫ.
Ipſe p̄ibit an̄ illū in ſpū ⁊
uirtute helye. Ipſe.
M ittitur btūs iohes qui
cū pphetica atꝫ apl'i
ca p̄dicatōe ānūciādo pmaꝫ
qi rudē cāpū pſcideret ⁊ fec
daret excoleret: dinicꝫ v bi

ſemībꝫ ipleret: ⁊ ad matu-
raꝫ frugeꝫ. i. ad regenerati
onis gr͂aꝫ p̄pararet. Nam
illud' quāte gl'e eſt q̄ꝫ zacha
rie ſacerdoti lei ⁊ eliſabeth
ſterili a gabriele. i. ab āgl'o
illo p̄mittit a quo marie
dn̄i natiuitas nūtiatur: ⁊ qi
ex aliquo ſimilis dn̄o.
Innuebant patri ei' quē uel
let uocari eum ⁊ poſtulans
pugilare ſcripſit. dicēs. io-
hannes eſt nom̄ ei'. ¶Ap
tuꝫ eſt os zacharie: ⁊ pphe
tauit dicēs. iohes.
¶ Poſuit os meuꝫ dn̄s
q̄ſi gladiū acutuꝫ ſub ūbra
manus ſue ptexit me.
Dn̄e q̄s hitabit. ¶Formās
me ex utō huū ſibi dn̄s i lu
ceꝫ gētiuꝫ ut ſis ſalus mea
ab extremis terre. ¶Dn̄e
in uirtute. ¶Reges uide-
būt ⁊ cōſurgēt principes ⁊
adorabūt dn̄ꝫ dꝫ tuū: q̄ ele
git te. ¶Bn̄dica͂ do: ¶E
liſabeth zacharie magnū ui
rū genuit. ¶Iohēꝫ baptiſtā

p̄curſorē dñi.

Eliſapeth ipletum eſt tp̄s piendi: ⁊ peperit filiuz. ⁊ audierūt uicini ⁊ cognati eius q͛ magnificauit dñs miſericordiā ſuā cū illa ⁊ cōgratulabāt ei. Et R̷.

Peperit ergo filiū eliſabeth: ⁊ congratulabāt uicini. Habet ſcōꝝ editio letitiā plurimorum: q͛ cōe eſt bonum. Juſtitia eiz cōis ē uirtus. ⁊ ideo in ortu iuſti future uite inſigne p̄mittit ⁊ gratia ſecutū uirtutis exultatione uicinoꝝ p̄figurāte ſignat. Pulchre aūt tp̄s quo fuit in utero propheta memoratur: ne marie preſentia taceat. ſʒ tēpus ſilet infantie: eo q͛ p̄ntia domi matris in utero roborat: q̄ infātię impedimēta neſcimt.

¶ Precurſor dūi ueit. de quo ip̄e teſtat. Null⁹ maior īter natos mulieꝝ iohē baptiſta. ¶ Hic eſt ei ꝑpheta ⁊ pluſq̄ꝫ ꝑpheta: de quo ſaluator ait. Nullus.

Et iō in euuāgl'io nihil ſi eo legimus niſi ortuz ei⁹ ⁊ oracl'm exultatione in uēo: ⁊ uoce in deſerto Neqꝫ ei nullā infātie ſetijt etatē: q̄ ſup naturā ſup⁹ etatez in utero ſit⁹ m̄ris a menſura pfecte cep̄ etatis plenitudis xp̄i. Et r̄ndit m̄ ei⁹: ⁊ dixit. non. ſʒ uocabi iohānes. ⁊ r̄nderūt ad illā. Nemo ē in cognatione tua: q̄ uocetur hoc noīe. ¶ Gabriel āgl's appuit zacharie dicēs. Naſcet tibi filı⁹ nom̄ eius iohēs uocabı̄. ⁊ multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt. Erit eīm magn⁹ corā dño: uinū ⁊ ſicerā nō bibet. Et:

Innuebāt ergo p̄ri ei⁹ quē uellz uocari eū. ⁊ accep̄ pugilarē ⁊ ſcripſit dicēs. Johēs ē nom̄ ei⁹ ⁊ mirati ſunt oēs. Cōtinuo aūt reſoluta eſt lingua eius ⁊ aptuz ē os eius: ⁊ loqbat·

benedicens deuȝ. ¶ Mire ſcō
euuangeliſta pretermittendū
putauit: quia plurimi īfanteȝ
pr̄is noīe zachariā appellā
dū putauerit: ut adūtas ma
tri nō nom̄ alicuiꝰ diſplicuiſ
ſe deg̃n̄is: ſed id ei ſcō īfuſū
ſpū qd ab anglo ań fuerat
zacharie pnūtiatū. ¶ Ecce
cōſtitui te hodie ſup gētes
ꝛ ſup regna dicit dn̄s. ut e
uellas ꝛ deſtruas ꝛ edifices
ad plantes in nomine dn̄i.
¶ Tu puer pphā altiſſimi
uocaberis p̄ibis añ faciem
dn̄i parare uias eiꝰ. Ut.
Ipſe p̄ibit ante illuȝ in ſpū
ꝛ uirtute helye: ut cōuertat
corda patruȝ in filios para
re dn̄o plebē perfectam.
Erit ei magnus coraȝ dn̄o
ꝛ ſpū ſancto replebitur. Ut
¶ Int̄ natos mulieruȝ non
ſurrexit maior iohē bapti-
ſta: qui uiam dn̄o parauit ī
heremo. ¶ Fuit homo miſ
ſus a deo: cui nom̄ erat io-
hānes. Qui.

Eliſabeth zacharie magnū
uirȝ genuit iohēȝ baptiſtaȝ
p̄curſore dn̄i ¶ Innuebant
pr̄i eiꝰ quē uellet uocari eū ꝛ
ſcripſit dicēs. iohēs ē nom̄
eiꝰ ¶ Iohēs uocabi̅ nom̄ eiꝰ
ꝛ ī natiuitate eiꝰ m̄lti gaud
bit ¶ Inter natos mulieꝝ
nō ſurrexit maior iohē ba-
ptiſta ¶ Tu puer pphā al-
tiſſimi uocaberis p̄ibis añ
dnȝ parare uias eiꝰ ¶ Audite
inſule ¶ O nimis felix.
Iſte puer magus corā dn̄o
¶ Nam ꝛ manus eius cū
ipſo eſt ¶ Apruȝ
eſt os zacharie ꝛ prophe-
tauit dicens. Benedictꝰ dn̄s
ds iſrael. ¶ Deus qui
preſenteȝ. ¶ Audite
inſule. ¶ Fuit homo
miſſus a deo ¶ Cui nomē
erat iohēs ¶ Miſſus
Gl'a Fuit ¶ Int̄ natos mu
lieꝝ nō ſurrexit maior
Iohē baptiſta.
Et nunc hec dicit dn̄s
deus formans me ex

utero uentris ſeruuz ſibi de di te in lucem gentium: ut ſis ſalus mea uſqꝫ ad extremum terre. Int natos mulieꝝ non ſurrexit maior. Johanne baptiſta. Non. Gl'a. Inter. Eliſabeth. Johēz.

Reges uidebūt ⁊ oſurget pricipes ⁊ adorabūt dn̄m deuz tuum ⁊ ſcm̄ iſrael qui elegit te. Eliſabeth zacharie magnū uiꝝ genuit Johēz baptiſtam precurſorē domini Magnum Gl'a Eli. Iſte puer magnꝰ coram dn̄o Nā ⁊ manꝰ eiꝰ cū ipo ē. Eliſabeth. Dixit dn̄s. Laud. do o. g. Audire inſu. Ut q̄ant la. Iſte puer magnꝰ corā dn̄o. Nā ⁊ Puez q̄ natꝰ ē nobis plꝰq̄ꝫ pphā eſt hic ē ei ꝺ quo ſaluatoꝛ ait. Int natoſ mulieꝝ n̄ ſurrex̄ maior iohē. bb. Dꝰ q̄ pſe.

Infra octauam fit offitium ſancti iohannis: niſi feſtum occurrat: ⁊ fiūt quotidie ix. lectiones. Notandum ꝙ ꝺ dominica que occurrit in feſto: uel intra octauaz beati iohannis baptiſte nihil fit tunc: quia ante ſequentem dominicam nulla occurrit feria in qua poſſit offitium eius cantari: ſed de eadem dominica fit tantum commemoratio ad ueſpas mat. ⁊ miſſam: in dominica ſequenti que. ſ. occurrit poſt feſtum apoſtolorum petri ⁊ pauli. Et prima feria que ſequitur poſt octauam apoſtolorum cantatur offitiuz miſſe eiuſdem dominice de qua facta eſt ꝯmemoratio Similiter fit de ea que ueit in feſto uel infra octauam ſancti laurentij: ⁊ in dn̄ica que occurrit poſt feſtum aſſumptionis beate uirginis. Et prima feria que occurrit poſt octauā aſſumptōis

cantatur offitium eiuſdem dominice de qua facta eſt commemoratio ¶ Si uero numerus ebdomadarum uſque ad aduentum excedit numerum offitiorum dominicalium offitia dominicarum que occurrunt infra ꝑoictas quattuor octauas: extenduntur totaliter poſt eaſdem octauas ĩ ãtea per dominicas ut oportet. Si poſt apoſtolorum ⁊ aſſumptionis beate marie vᵍginis contingat fieri offitium feriale dicitur oratio ⁊ offitium miſſe precedentis dominice. Et ſi offitia ſuperent ebdomodas diſtribuũtur ſicut dictum eſt de talibus poſt octauas epyphanie. Secũda die infra ebdomadam. ¶ De ſermone ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio prima.

Premittit̃ filiꝰ ſteril̃ añ filiũ vᵍginis. neſcio qḋ maiꝰ miraculũ ĩpa nouitate declarãs. in ſpata ꝑle ſterilitas numerat̃. q2 nouo ꝑtu erat ditãda vᵍginitas. ꝑmittit̃ añ ieſũ xp̄z iohẽs q̃ſi teſtĩm uetꝰ añ nouũ. ut dies diei eructet vᵇbũ: ⁊ ſacramẽtoꝝ oḃſcura ꝓfũditas euidẽtioribꝰ noue doctrie miſterijs reueletur.

Premittit̃ ergo lucerna añ ſolẽ: ſeruꝰ añ dñz: aicꝰ añ ſpõſũ: ꝑco añ iudicẽ: uox añ vᵇbũ. ⁊ iõ de ſe dic̃. Ego uox clamãtis ĩ deſerto. qḋ ẽ q2 btũs iohẽs uocẽ ſe eẽ dic̃. i. q2 vᵇbi ãnũtiator ⁊ predicator erat.

Sic iã ſollicite req̃ramꝰ qḋ ĩter vᵇbũ ſit ⁊ uocẽ. Scripture ſcẽ vᵇbũ eẽ diffiniunt. qḋ int̃ ai ſilẽtiũ mẽte ↄcipimꝰ. Uerbũ eẽ diffiniũt ip̄aꝝ cogitatiõeꝫ q̃ adhuc int̃ cõſciẽtie ſecreta retinet̃. Uocẽ vᵒ p quã vᵇbũ ꝓfert̃ in mediũ. Uox ẽ ſonꝰ ⁊ iudex cogitatiõis. Uerbum vᵒ ipſa

cogitatio.

Sicut eĩm q̄ſi uerbum corde cõcipimus neceſſaria eſt uox q̄ſi quoddã uehiculum uerbi: ⁊ q̄ōlibet uerbum ipſum per oris ſonum ad alium trãſferimus tñ ſic eum integrum etiam intra nos .i. clauſuꝫ a loquẽte tranſfertur : ut totũ ĩ ſua ſede teneat̃ : Ita op̄s pater innoteſcere nobis uoles ſapiētiam ⁊ uerbum illud q̄ḋ ĩ principio erat deꝰ ap̄ deũ ſicut ip̄e teſtat̃ . Eructauit cor meum uerbum bonuꝫ . Beatum iohanneꝫ q̄ſi uocẽ per quẽ ad nos uerbũ ſuuꝫ pferret aſſumpſit.

Quodq̄deꝫ v̄bũ de illa ſede ita ad nos deſcẽdit ut ĩ ſinu .i. pfundo p̄ris pectoris permaneret. terrena uiſitans ⁊ celeſtia non relinquens. Hãc itaqꝫ gl'aꝫ bt̄s iohẽs baptiſta nõ de lõginquo p̄dicauit: ſicut reliq̄ prophete: ſed uicinus ⁊ pximus anteceſſit. Illi aduẽtum ſuperni regis ante mľta tp̄ia p̄dicauerũt.

Alij dixerunt quando qꝫ uenturum eſſe. Alij ecce cito ueniet. Iſte quẽ uenturum predixit ueniſſe digito ſuo monſtrauit: et prophetiam ſuam in ipſo quẽ annuntiabat aſſiſtente cõpleuit. Adhuc itaqꝫ in utero matris ſue ſpiritu ſācto repletus ſuam in ipſius natiuitatem prophetando p̄uenit ad ſimilitudinem dñi ſanctificatus anteq̄ꝫ genitꝰ intra uiſcera exultans ⁊ ſaluatoris aduentuꝫ materno opere proteſtans.

Eliſabeth impletũ eſt tp̄s pariẽdi ⁊ peperit filiũ. Et R℣.

Et q̄deꝫ ille mutus in timare uocabulum filij nequiuit uxori: ſed per pphetiam eliſabeth didicit.

quod non dixerat a mari
to. Johannes inquit eſt no
men eius. hoc eſt. nõ ei no
men imponimus: quia iã a
deo nomen accep. hẽt voca
bulum ſuum qd agnouim⁹
nõ qd elegimus.

Habet hoc merita ſan
ctorum: ut a deo nomẽ
accipiãt. Sic iacob: iſrael di
cit: qz uidit deũ. Sic dñs ie
ſus xps noiatus eſt anteqz
natus: cui nõ angelus: ſz pi
nom impoſuit. Yſaias dicit
Reuelabi eim inquit filius
meus ieſus cum his qui cũ
eo iucundabũtur qui relicti
ſunt in annis quadrigentis
⁊ erit poſt ãnos hos ⁊ mo
rietur filus meus ieſus ⁊ cõ
uertetur ſeculum.

Vides angelos que au
dierũt non que uſur
pauerũt nuntiare. Nec mi
reris ſi nomen mulier quod
non audiuit aſſeritur: quã
do ſpiritus ſanctus ei qui ã
gelo mandauerat reuelauit
Neqz ei poterat dñi igno
rare prenuntium qui pro
phetauerat chriſtum.

Aſtiterunt
iuſti ante dominum ⁊ abin
uicem non ſunt ſeparati ca
licem domini biberunt ⁊ et
amici dei appellati ſũt.

Queſumus ops ds ut
nos geiata letitia ho
dierne feſtiuitatis excipiat:
que de beatorum iohannis
⁊ pauli glorificatione pro
cedit: quos eadem fides et
paſſio uere fecit eſſe germa
nos. Per.

Domine iohannis pauli
fratrum quorum prior pre
poſitus: ſecundus primice
rius conſtantie uirginis: et
conſtantini filie. Cum iulia
nus ceſar captus eſſet cu
piditate ſacrilega: auaritiaz
ſuaz euuangelij teſtimonio

colorabat. Naꝫ facultates
ac patrimonia auferēs chri
ſtianis dicebat. Xp̄s ueſter
dicit in euāgl'io: Qui non
renūtiauerit oib⁹ q̄ poſſidet
non poteſt meus eſſe diſci-
pulus. ¶ Iſti ſunt duo uiri
miſericordes qui aſiſtūt an̄
dn̄m. Dominatorē uniuer
ſe terre. Iſti ſunt due oliue:
⁊ duo candelabra lucentia
ante dominū: Dn̄ato.
PEruenitq3 ad euꝫ q̄
paulus ⁊ iohēs omni
die turmas chriſtianorum
recrearent ex his omnibus
quas ſacratiſſima uirgo cō
ſtantia reliquerat. Et miſit
qui eos conuenirent: dicēs
debere ſibi eos adherere.
Illi uero reſponderunt iter
alia. pro iniquitate tua de-
ſtitimus a tua ſalutatione ⁊
a ſatietate imperij tui noſ-
metipſos omio ſubtraxim⁹
Sumus enim nos non falſi
ſed ueri chriſtiani. ¶ Uidi
coniunctos uiros habentes
ſplendidas ueſtes: ⁊ angl's
domini locut⁹ eſt ad me di
cens. Iſti ſunt uiri ſancti fa
cti amici dei. ¶ Uidi
angelum dei fortē uolātem
p mediū celuꝫ uoce magna
clamātē ⁊ dicētē. Iſti
IUlianus igit' manda
uit eis dicēs. Cōſide-
rare debetis: q2 uos regia
aula nutriri nō debetis de-
eſſe a latere meo: ut habeā
uos primos ī palatio meo.
Qḋ ſi ɔtēpt⁹ fuero a uobis
neceſſe erit mihi agē ut cō
tempni non poſſim. Paul⁹
⁊ iohannes dixerunt. Non
tibi facimus hanc iniuriam
ut preponamus tibi qualē
cunq3 perſonam. Dominū
tibi preponimus qui fecit
celum ⁊ terram mare ⁊ oīa
que in eis ſunt. Et hoc ſci-
re te uolumus: quia nunq̄
ad culturam tuam nūq3 ad
palatium tuum ueniemus.
¶ Uiri ſancti glorioſum.

¶ Hec eſt uera fraternitas.

Quibus iulianus ait. Decē dierū a me uobis dantur inducie. Decia trāſacta die ſponte ad me uenientes amicos uos habeam. non uenientes uero tāq̄ hoſtes publicos puniā. Tunc ſancti uiri iohānes ⁊ paulus chriſtianos ad ſe inuitantes: ordinauerūt de oībus q̄ relinquē poterant ac per totos decē dies iceſſanter die noctuq̄ elemoſinis inſiſtebant. Die uero ūdecima conſtricti ſūt intra domum ſuam.

Miſſus nāq̄ eſt terentianus campiductor ad eos cum militibus hora cenādi. Qui ingreſſus inuenit eos orantes. Qui dixit eis. Dominus noſter iulianus ſtatuunculam auream iouis ad uos miſit: ut adoretis illam ⁊ thura icēdatis Quod ſi nō feceritis ambo gladio meo feriemini. Nō eim decet uos intra aulam nutritos ut publice occidamini.

Iohannes ⁊ paulus dixerūt iulianus ſi tuus ē dn̄s habeto pacem cū eo. Nobis aūt nō eſt alius dn̄s niſi unus deus. Pr̄ ⁊ filius ⁊ ſpiritus ſanctus: quem ille negare nō timuit. Et quia ſemel a facie dei proiectus eſt uult ⁊ alios ſecū i interitū deuenire.

Tunc terentianus tertia hora noctis tranſacta fecit fieri foueam ītra domum eorum: ut ſine ſtrepitu fame puniretur: ⁊ ſic dcolari. Statimq̄ inuolui ⁊ repoñi diuulgans q̄ iuſſu ceſſaris miſſi fuerunt i auxilium. Statim autem iulianus bello perſarum interfectus eſt.

Cōuiniano aūt facto chriſtianiſſimo ipatoꝛ apte

ſunt eccl'e ⁊ cep̄ religio chri
ſtiana gaudere. De nones
autem ex obſeſſis corpori-
bus int⁹ domū iohis ⁊ pau
li eiciebantur cōfitētes ſcās
paſſiones eoꝝ: ita ut unic⁹
filius terētiani qui eos no-
cte decollauerat ueniret itē
domum ſanctorū: ⁊ clama
ret per os eius demon ꝙ ⁊
paulus ⁊ iohēs icēderēt eū.
Tunc terētianus
audiens pſtrauit ſe in
faciem clamās ꝙ neſciens
quid faceret ut homo paga
niſſimus iuſſiones ceſſaris
adimpleſſet: unde factum ē
ut dato nomine ſuo proxi-
mo die paſce perciperet xp̄i
gratiam: ⁊ aſſidue orans ⁊
flens ad locū illum in quo
ſanctoꝝ corpora requeſcunt
donec a ſanctis dei fili⁹ ei⁹
mundaretur. ⁊ ab ip̄o terē
tiano deſcripta eſt paſſio
horum martiruꝫ. Paſſi ſūt
autem. vi. kal. iulij.
¶ Paulus et
iohēs dixerunt iuliano. nos
unuꝫ deū colim⁹ q̄ fecit celū
⁊ terrā. ¶ Dn̄s regna.
¶ Paulus ⁊ iohēs
dixerūt ad terentianum ſi tu
us dominus eſt iulianus ha
beto pacem cuꝫ illo: nobis
alius non eſt: niſi dominus
ieſus chriſtus. ¶ Iohannes
⁊ paulus cognoſcentes ty-
rānidem iuliani facultates
ſuas pauperibus errogare
ceperunt. ¶ Sc̄i ſp̄us ⁊ aie
iuſtoꝝ hymnū dicite deo alt̄o
¶ Iohannes ⁊ paulus dixe
runt ad gallicanum fac uo
tum deo celi: ⁊ eris uictor
melius q̄ꝫ fuiſti.
Iſti ſunt ſācti qui pro chri
ſti amore minas hominum
contempſerunt. ſancti mar
tires in regno celorum ex-
ultant cum angelis. O q̄ꝫ
precioſa eſt mors ſcōꝝ qui
quotidie aſſiſtūt an̄ dūm ⁊
abinuicem non ſunt ſepara
ti. ¶ Oē̄s ops d⁹
¶ Paulus ⁊ iohannes.

Cū rel' ps̄ ꝯ cōī pl'rioꝝ m̄ tirū cap. ꝺ ſcō iohē. bb ꝛ p ꝯſiōe ſcōꝝ iohīs ꝛ pauli.

an. Iſti ſunt due oliue ꝛ duo cādelabra lucentia ante dominum. habent poteſtatē claudere celum nubibus et aperire portas eius: quia lingue eorum claues celi facte ſunt. In ſancti leonis pape ꝛ confeſſoris. oīo.

Deus qui beatum leonem pontificem ſanctorum tuorum meritis coequaſti. Cōcede propitius: ut qui cōuerſionis ei⁹ feſta pcolim⁹. uite quoqꝫ imitemur exempla. Per. Si p̄dēm feſtū ſcī leōis in dn̄ica uenerit agit' de feſto cū cōuerſione ꝛ de ſancto iohē.

Leo iunior natio. l. i. ne ſycul' ex p̄re paulo ſedit mēs. x. dies. xvij. uir eloquētiſſius ī diuinis ſcripturis ſufficiēt' īſtruct⁹. greca latinaqꝫ līgua eruditus Cantilena: ac pſalmodia precipuus: ꝛ in earum ſenſibus ſubtiliſſima exercitatione limatus.

Lingua quoqꝫ ſcolaſtic⁹: ꝛ loquēdi maiori lectione politus. exortator omniū bonoꝝ opū: plebiqꝫ floretiſſime īgerēs ſciētiā. pauptatis amator. ꝛ erga inopes prouiſione nō ſoluꝫ mentis pietate: ſꝫ ſtudij ſui ſolicitus labore.

Hic ſuſcep̄ ſcāꝫ ſectam ſynodū: q̄ p ꝺī prouidētiā nup in regia urbe celebrata eſt. greco eloquio cōſcriptam exequente: ac reſidente piiſſimo ꝛ clemētiſſio magno principe conſtātino intra regale palatium eius qḋ appellat' trulus. Siꝉqꝫ cum eo legati ſedis ap̄l'ice: ꝛ duo p̄tarche. i. ꝯſtātinopolitan⁹ ꝛ ātiochen⁹: atꝫ centum quinquaginta ep̄i.

In qua ſynodo condemnati ſūt cyr⁹ ſgi⁹: honori⁹: pyrr⁹: paul⁹

⁊ petrus: necnõ ⁊ machariꝰ
cum diſcipl'o ſuo ſtephano
Sed ⁊ policroniꝰ nonus ſi
mon: qui unã uolũtatẽ ⁊ o
patione in dño ieſu xpo di
xerit: uł p̄dicauerit: aut q̄ de
uno p̄dicaturi fuerãt: aut ꝯ
ſenſauerit. Sȝ hic ut ñc due
uolũtates ⁊ opatiões i ipſo
diſpẽſa. ore xpo ⁊ ſaluu noſ
ꝺo nr̃o d cat qȝ ſtudioſiſſime
in latinũ traſtulit.

VExti ſupraſcripti ꝯ
ſenſores malorꝝ here
ſuȝ machariꝰ: ſtephanꝰ: po
licroniꝰ: ⁊ anaſtaſiꝰ dũ no
let a ſuo recedere ꝓpoſito p
diuerſa monaſteria ſũt re
truſi. Qui p̄dc̃is ſciſſimꝰ ab
ſoluit duos uiros ad pcipi
ẽdã cõiõeȝ: q̄ de regia urbe
cũ ſupraſcripto machario ⁊
ceteris i romanã dirrecti ſũt
ciuitatem.

NEc dũ a ſynodo ana
thematizati. i. anaſta
ſiũ pbr̃m ⁊ leontiũ dyaco
nẽ eccl'e ꝯſtãtinepolitane i
die ſcõ teophãie exponẽtes
vȝ ꝑꝓprias ſcripturas fidẽ
ſuã iux qd̃ ⁊ ſcã ſynodꝰ dã
mtiauit anathẽatizãtes: vȝ
hr̃eticoſ oẽs ⁊ ſupraſcriptoſ
uiros ⁊ cõplices quos ſctã
ſynodꝰ uł ſedes ap̄lica ana
thẽatizauit.

Petrꝰ ⁊ iohẽs.
Dixit dñs.
Laudate do. o. g.

MIſit herodes rex ma
nꝰ ut affligeret quoſdã
de eccl'a: occidit aut̃ iacobũ
frẽȝ iohis gladio. Uidẽs aũt
qȝ placeret iudeis appoſuit
ut apphẽderet ⁊ petrũ.

AUrea luce ⁊ decoꝛe ro
ſeo: lux lucis: oẽ pfu
diſti ſcłȝ: decorãs celos īcli
to m̃rio. hãc ſacrã diẽ q̄ dat
reis ueiaȝ. Ianitor celi. Do
ctor orbis: pr̃ẽ iudices ſecli
vĩ a mũdi luia p crucẽ alter
alter enſe triũphãs uite ſe
natum: laureati poſſident.
Sit trinitati ſempiterna

gloria: honor: poteſtas: atq̃ iubilatio in unitate: cui manet imperium: ex tūc ꝛ modo per eterna ſecula amen.

¶ In omnem terram.

Et. ¶ Tu es paſtor ouiū: princeps apl'oꝝ tibi tradite ſunt claues regni celorum.

DEus qui hodiernam diē apl'oꝝ tuoꝝ petri ꝛ pauli martirio cōſecraſti: da eccleſie tue eorū in oībꝫ ſequi preceptum: per quos religionis ſumpſit exordiū per ¶ Rege apoſtoloꝝ. ¶ Eterna chriſti

PEtrꝰ ꝛ iohēs aſcēdebāt ī tēplū ad horā orōis nonā. ꝛ quidaꝫ uir qui erat claudus ex utero m̄ris ſue baiulabat: quē ponebāt quotidie ad portā tēpli q̄ dr̄ ſpetioſa: ut peteret elemoſinā ab introeūtibus in templum. Is cuꝫ uidiſſ; petrum ꝛ iohannē incipientes ītroire ī tēplū rogabat ut elemoſinā acciperet.

Simon petre anteq̄ꝫ de naui uocarem te noui te: ꝛ ſuper plebem meā principeꝫ te cōſtitui. ¶ Quodcūq; ligaueris ſup terrā erit ligatuꝫ ꝛ in celis. ꝛ qđcūq; ſolueris ſup terrā erit ſolutū ꝛ in cel'

Et.

INtuēs auteꝫ in eum petrus cuꝫ iohē dixit. Reſpice in nos. At ille intendebat in eos ſperās ſe aliquid acceptuꝝ ab eis. Petrus āt dixit: argētū ꝛ auꝝ nō ē m̄. qđ aūt hēo hoc tibi do. In noīe ieſu xp̄i nazareni ſurge ꝛ āmbula. ꝛ appheſa eiꝰ mānu dextra alleuauit eum ꝛ protinus cōſolidate ſunt baſſes eius ꝛ plante. ¶ Si diligis me ſimon petre paſce oues meas. Domine tu noſti qꝛ amo te. ꝛ animam meam pono pro te. ¶ Si oportuerit me mori tecum

non te negabo. Et.

Et exiliens ſtetit ⁊ ambulabat ⁊ intrauit cū illis in tēpluz ambulans et exiliens ⁊ laudans deum: ⁊ omnis populus uidit eum ambulantem ⁊ laudantem deum. Cognoſcebant autē illum: quoniam ipſe erat q̄ ſedebat ad elemoſinam ad ſpetioſam portam templi. Et repleti ſunt ſtupore et extaſi in eo quod contingerat illi. ¶ Tu es petrus ⁊ ſuper hanc petram edificabo eccleſiaz meam: ⁊ porte inferi non preualebunt aduerſus eam. Et tibi dabo claues regni celoruz Quodcūqȝ ligaueris.

Omnium quidem ſanctorum ſolemnitatū dilectiſſimi totus mundus eſt particeps: ⁊ unius fidei pietas exigit: ut quicquid ꝓ ſalute uniuerſoꝝ geſtum recolitur communibus ubiqȝ gaudijs celebratur. Ueruz tamen hodierna feſtiuitas preter illam reuerentiā quā toto terraruz orbe promeruit: ſpirituali etiam ꝓpria noſtre urbis exultatione uenerāda eſt: ut ubi p̄cipuoꝝ apl'oꝝ glorificat⁹ eſt exitus: ibi in die martirij eoruz ſit letitie principatus ¶ Dn̄e ſi tu es: iube me uenire ad te ſuper aquas. Et extēdēs manū apphendit eū: ⁊ dixit illi ieſus. modice fidei quaꝛ dubitaſti. ¶ Cūqȝ uidiſſet uentum ualidū uenientem timuit: ⁊ cū cepiſſz mergi clamauit dicēs. dn̄e ſaluū me fac. Et.

Iſti enim ſunt uiri ꝑ quos tibi euuangelium chriſti roma reſplenduit. Et quis prius eras magiſtra erroris: facta es diſciplina ueritatis. Iſti ſunt ſācti patres tui uerīqȝ paſtores. qui te regnis celeſtibus inſerendam multo

melius multoq3 felicius cō didicẽt q̄3 illi quoꝝ p̄ria ſtu dio meniuz tuoꝝ fūdamēta locata ſunt: e quibus is ti- bi nomen dedit: qui fratńa te cede fedauit. ¶ Surge petre ⁊ indue te ueſtimētis tuis. accipe fortitudinē ad ſaluandas gentes. quia ce- cidert cathene de manibus tuis. ¶ Angelus domini aſtitit: ⁊ lumē refulſit in ha bitaculo carceris: percuſſo q3 latere petri excitauit eūz dicēs. ſurge uelocit̄. Quia.

Sti ſūt ei q̄ te i hanc gloriam pduxe rūt ut ſis gens ſcā: ppl̄s ele ctus: ciuitas ſacerdotalis ⁊ regia: per ſcām beati petri ſedem caput toti⁹ orbis effe ctaz latius p̄ſidens religiōe diuina q̄3 dn̄atione eterna. Quāuis eīm multis aucta uictorijs ius imperij tui t̄ra mariq3 diſceris: min⁹ tn̄ eſt quod tibi bellicus la- bor ſubdidit: q̄3 quod pax chriſtiana ſubiecit. ¶ Tu es paſtor ouiū p̄riceps apo ſtoloꝝ tibi tradidit ds oīa regna mūdi. ⁊ iō tradite ſūt tibi claues regni celoꝝ. Qd̄cq3 ligaueris ſup terrā erit ligatū ⁊ ī celis. ⁊ qd̄cq3 ſolueris ſup terrā erit ſolu- tū ⁊ in celis.

In illo tp̄e uenit ieſ⁹ in partes ceſaree phi lippi ⁊ interrogabat diſci- pulos ſuos dicens. Quem dicunt hoīes eſſe filiū hoīs Et ꝶ.

Philipp⁹ iſte ē frater herodis de quo ſupra dixi- mus thetrarcha ythuree: ⁊ traconitidis regiōis: qui ī honorem tyberij ceſaris ce ſaream philippi: que nunc paneas dicitur appellauit: ⁊ eſt in prouincia phenicis. Imitatus herodem patrez ſuum: qui in honore augu- ſti ceſaris appellauit ceſare am: que prius turris ſtra- tionis uocabatur. Et ec

nomine ſilie ei⁹ libiadez trāſ iordanē extruſit. Ego pro te rogaui petre: ut non deficiat fides tua. Et tu aliqñ couerſus confirma fratres tuos Caro ꝛ ſanguis nō reuelauit tibi: ſed pater meus qui eſt in celis.

Iſte locus eſt ceſaree philippi ubi iordāis ad radices oritur libani: et habet duos fontes: unum nomine ior: ꝛ alterum dan qui ſimul iuncti iordan⁹ nomen efficiunt. Et interrogabat diſcipulos ſuos dicens Quez dicunt hoies eſſe filiuz hois. Nō dixit quez me ēe dicūt hoies: ſꝫ filiū hois: ne lateter de ſe querere uideretur ¶ Quē dicunt homines eſſe filium homis. dixit ieſus diſcipulis ſuis. reſpondēs petrus dixit. tu es xp̄s filius dei uiui. ꝛ ego dico tibi. qꝛ tu es petrus ꝛ ſuper hanc petram edificabo eccleſiam meā. ¶ Btūs es ſimon bariona: quia caro ꝛ ſanguis non reuelabit tibi: ſed pater meus qui eſt in celis. Et.

Et nota ꝙ ubicūqꝫ ſcriptum eſt in ueteri teſtamento filius hois i hebreo ſcriptū ē filius adam. Illudqꝫ qđ in pſalmo legim⁹ filij hoiuꝫ uſꝫ graui corde: in hebreo ēē filij adam Pulchre autez interrogat. Quē dicūt hoies eſſe filiuz hois: qꝛ qui de filio homis loquūt̄ hoies ſūt. Qui uero diuinitatem illi⁹ intelligūt: non hoies: ſꝫ dij appellāt̄.

¶ Petre amas me tu ſcis: domīe qꝛ amo te: paſce oues meas ¶ Simon iohis diligis me plus his. tu ſcis domīe quia amo te. Paſce.

¶ Petrus ꝛ iohannes aſcēdebāt in templum ad horā orōis nonaꝫ ¶ Dn̄s reg̃ ¶ Argentum ꝛ aurū nō eſt mihi: qđ aūt hēo hoc tibi do.

Dixit angelus ad petrum: circunda tibi ueſtimentum tuum ꝛ ſequere me. ℣. Miſit dñs angelum ſuum ꝛ liberauit me de manu herodis al. ℣. Tu es petrus et ſuper hanc petram edificabo eccleſiam meam.
Miſit herodes rex.
Iam bone paſtor petre clemẽs accipe uota precantium ꝛ peccati uincula reſolue tibi poteſtate tradita qua cunctis celum uerbo claudis apperis.
Doctor eccleſie paule mores inſtrue ꝛ mente polum nos tranſferre ſatage dõec perfectum largiatur plenꝰ euacuato qd ex parte gerimꝰ. Sit trinitati ſempitna gloria: honor: poteſtas atqꝫ iubilatio: in unitate cui manet imperiuꝫ ex tunc ꝛ mõ per eterna ſecula amẽ.
Annuntiauerunt. ℣. Et facta. ℣. Quodcunqꝫ ligaueris ſuper terram: erit ligatuꝫ ꝛ in celis. Et quodcunqꝫ ſolueris ſuper terraꝫ erit ſolutum ꝛ in celis. dicit dominꝰ ſimoni petro.
Deus qui hodiernam dieꝫ.
℣. Miſit herodes rex.

Petrus quidem ſeruabatur in carcere. oratio autem fiebat ſine intmiſſione ab eccleſia ad deum p eo.
Et petrus ad ſe reuerſus dixit nunc ſcio uere qa miſit dominus angelũ ſuuꝫ ꝛ liberauit me de manu herodis: ꝛ de omni expectatione plebis iudeoꝝ.

Ego plantaui. Dixit dñs. Laud. d. o. g.
Bonũ certamẽ certaui curſuꝫ cõſumaui fidem ſuaui: de reliquo repoſita ẽ m corona iuſtitie: quã

reddet mihi dñs in illa die iuſtus iudex. ¶ hymnus.

D Doctor egregie paule mores inſtrue: ⁊ mē te polum nos tranſferre ſatage: donec perfectum largiatur plenꝰ euacuato: qđ ex parte gerimus. Sit trinitati. ut ſup̄ a. Tu es uas electionis ſancte paule apl'e ℟ Predicator ueritatis in uniuerſo mundo Ad. M. a Sancte paule apl'e predica tor ueritatis. ⁊ doctor gentiũ intercede pro nobis ad deũ qui te elegit. ℣ Ut digni effitiamur gratia dei. Añt. ſupradicta ſine ꝟſicu. ſuo dicit' in cõuerſione ſcti pauli cum aliqđ feſtum de beato petro celebrat': oro.

D Eus qui multitudiẽ gentium beati pauli apl'i predicatione docuiſti: da nobis queſumus: ut cuiꝰ natalitia colimꝰ eius apud te patrocinia ſentiamꝰ. Per. Additur ꝓ ſcõ petro. anti. Tu es paſtor ouium. uer. Tu es petrus. ℟ Et ſuper hanc petraꝫ edificabo eccleſiam meam. ¶ oratio.

D Eus qui btm̃ petrũ apoſt'ꝫ a uinculis abſolutuꝫ illeſuꝫ abire feciſti noſtroꝝ qs abſolue uincl'a peccatoꝝ: ⁊ oĩa mala a nobis propiciatus exclude. Per: Qui vo nõ habuerit eccl'aꝫ ſancti pauli dicunt anti. Iurauit dñs. ¶ Luꝫ rel'. pš ð apl'is cap Miſit herods hy Aurea lu. ℣ Sit trinita ℣ Annũtiauerit opera dei. ℟ Et facta eꝰ. ad. M. a. Hodie ſimon petrus aſcẽdit crucis patibulũ al': Hodie clauicularius regni gaudens migrauit ad chriſtum Hodie paulus apl's lumeꝫ orbis terre inclinato capite pro xp̄i noĩe martirio coronatus eſt al'. oro. Deus q̄ hodier. ¶ Notãd q. iſto die nõ fit cõmemoratio de ſcõ paulo: q2 oro communis ẽ.

niſi fratres haberent eccl'az ſancti pauli: ſicut dictuʒ ē his duobus dieb⁹ nulla fit comemoratio de ſcō iohē: q2 fit offm̄ duplex i comēo- ratōe ſci pauli. Ad ma. iuit Regeʒ apl'oꝝ. hy Doctor egregie. ꝟ Sit trin ta. In primo noctu. a. Qui opat⁹ eſt petro in apl'atu operat⁹ eſt ⁊ mihi inter gentes ⁊ co gnouezit gr̄aʒ dei data ē m̄ a xp̄o dn̄o. ps̄ dicuntur de coī apl'oꝝ ꝟ. Qui me ſegre gauit ex utero matris mee ⁊ uocauit p gr̄aʒ ſuaʒ. In fi ne ps̄ dicuntur ꝟ. anti. Ex cepto q̄ p ho⁹ dici non dn̄r tales uer. anti. Scio cui cre didi ⁊ certus ſum q2 potes eſt depoituʒ meū ſuare in illuʒ diē iuſt⁹ iudex. ꝟ De reliquo repoita ē m̄ corona iuſtitie. a. Mihi uiuere chri ſtus ē. ⁊ mori lucrū: gl'iari me oportet i cruce dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ꝟ Per quē m̄ mūd⁹ crucifix⁹ ē. ⁊ ego mūdo. ꝟ

⁊ hr̄. Ry. dn̄r de coī apl'oꝝ. De actibus apl'oꝝ. Lcō. i.

ERant aūt in eccleſia q̄ erat in anthiochis prophete ⁊ doctores: i q̇bꝫ erat bernabas ⁊ ſymeon q̇ uocatur niger: ⁊ lucius cy- renenſis: ⁊ manaeʒ qui erat herodis tetrarche collecta- neus ⁊ ſaulus miniſtrātib⁹ autē illis dn̄o ⁊ ieiunantib⁹ dixit ſp̄s ſcts̄. Separate m̄ barnabam ⁊ ſauluʒ in op⁹ ad quod aſſumpſi eos: tūc ieiunantes ⁊ orantes iponē tesq3 eis manus diuiſerunt eos. Ry. dicuntur ſicut i con ſiōe eius. vꝫ. Qui opat⁹ eſt.

ET ipſi quidē mi L. ij. ſſi a ſp̄u ſcō abierunt ſelentiam ⁊ inde nauigaue- runt cyprum. ⁊ cum uenīſ- ſent ſalaminaʒ predicabāt uerbum dn̄i in ſynagogis iudeorum. habebant auteʒ ⁊ in miniſterio iohannem. Et cum perambulaſſent u niuerſas inſulas uſque ad

pamphyliam inuenerunt quē dam uirū ꝛ magnum pleū do pro p h etā iudeū: cui nomē erat barien: qui erat cum proconsule ſergio pau lo uiro prudente. Hic arcer ſitis barnaba ꝛ paulo deſi derabat audire uerbū dei:

R Eſiſtebat autē eis elimas magnus. Sic enim interpretatum ē nomen eius: querens auer tere proconſulem a fide. Saulus autē q ꝛ paulus re pletus ſpiritu ſācto intuēs in eum dixit. O plene omi dolo ꝛ falatia fili diaboli. omniſq; iuſtitie dei inimi ce: non deſinis ſubuertere uias domini rectas. Et nūc ecce magnus domini eſt ſu per te: ꝛ eris cecus non ui dens ſolem uſq; ad temp⁹.

¶ Tu es uas electionis ſancte paule apo ſtole predicator ueritatis ī uniuerſo mundo. ¶ Per quem omnes cognouerūt gratiam dei. ¶ Magnus ſanctus paulus uas electio nis uere digne eſt glorificā dus: qui meruit thronum duodecimum poſſidere. In regeneratione cum ſede rit filius hominis in ſede maieſtatis ſue. ¶ Bonum certamen certaui: curſum ꝯ ſumaui: fidem ſeruaui. De cetero repoſita eſt mi hi corona iuſtitie.

A Poſtolus paul⁹ quē; certe inuenimus ſine ullis meritis bonis: immo cum multis meritis malis dei gratiam conſecutū red dentis bona pro malis: ſua iam apropinquante paſſio ne ſcribens ad thimotheū iſta utiq; iā; merita ſua bo na commemorat: Ut poſt pauca merita conſequatur coronam: qui poſt multa mala merita conſecutus eſt gratiam.

De reliquo ſupeſt inquit mihi corona iuſtitie quã reddet mihi dñs in illa die iuſtus iudex: cui redderet coronã iuſtus iudex. Si ñ donaſſet gratiã miſericors pater. Et quomodo eſſet iſta corona iuſtitie niſi precesſiſſet gratia que iuſtificat impium Et quomodo iſta ei debita redderentur: niſi prius illa gratuita donarẽtur. Proinde conſideremus ipſa merita: quibꝫ dixit coronam redditurum iudicẽ iuſtum. ⁊ uideamus utrũ merita ipſius tanq̃ꝫ ipſiꝰ i. tã ipſo ei comparata an dona ſint dei.

Non inquit certa mẽ certaui curſũ ↄſumaui: fidẽ ſeruaui. prio iſta bõa opera: ſi nõ ea preceſſiſſent cogitationes bone nulla eſſent. Attendite itaqꝫ quid de ipſis cogitationibus dicat. Ait enim ſcribens ad corinthios. Non qꝛ idonei ſimus cogitare aliquid a nobis tanq̃ꝫ ex nobis. ſed ſuffitientia noſtra ex deo ẽ

¶ Saulus qui ⁊ paulus magnus ꝑdicator a deo confortatus conualeſcebat ⁊ confundebat iudeos. ¶ Oſtendens: qꝛ hic ẽ xp̄s filius dei. ¶ Ne magnitudo reuelationũ extollat me datus eſt mihi ſtimulus carnis me angelus ſathane qui me colaphizet propter quod ter dominũ rogaui ut auferretur a me ⁊ dixit mihi dñs. ſufficit tibi paule gratia mea. Nam uirtus in infirmitate perficitur. ¶ Repoſita eſt mihi corona iuſtitie quã reddet mihi dominus in illum diem iuſtus iudex. ¶ Co operante in me gratia ſpiritus ſancti.

In il. t. d. ſimõ ptrꝰ ad ieſuꝫ. Ecce nos reliq̃mꝰ oia ⁊ ſecuti ſumꝰ te. q̃d ergo erit nobiſ. Et R̸.

GRandis fiducia pe-
trus piſcatoꝛ erat.

Ego plantaui apolo riga-
uit deus aūt incrementum
dedit alˀ. Unuſquiſqꝫ pro
priā mercedē accipiet ſm
ſuū laborē. ¶ Libēter glo
riabor in īfirmitatibꝰ meis
ut inhabitet in me uirtus
chriſti. ¶ Qñ ei infirmor
tunc fortior ſum. ¶ Gr̄a
dei in me uacua nō fuit. ſꝫ
gratia eius ſemper in me
manet. Gratia dei ſuꝫ
id quod ſum. ¶ Damaſci
prepoſitus gētis arethe re-
gis uoluit me comprehen-
dere a fratribus per murū
ſubmiſſus ſum in ſporta: ⁊
ſic euaſi manus eius in no
mine dn̄i. ¶ Deus. ⁊ paẗ
domini noſtri ieſu xp̄i ſcit:
quia non mentior. ¶ Ter
uirgis ceſſus ſum ſemel la-
pidatus ſuꝫ: ter naufragiū
pertuli pro chriſti nomine
¶ Nocte ac die in profun
dum maris fui. ¶ Bonuꝫ
certamen. ¶ Exultet ce.
Tu es uas electionis ſācte
paule apoſtole. ¶ Predica
tor ueritatis ī uniuerſo mū
do. ¶ Uos qui ſe
cuti eſtis me ſedebitis ſup
ſedes iudicantes duodecim
tribus iſrael dicit dn̄s.
Cum ſederit filius hoīs ī ſe
de maieſtatis ſue. ¶ Deꝰ
q̄ multi. ¶ Tu
es paſtor ouium princeps
apoſtoloꝝ tibi tradite ſunt
claues regni celoꝝ. ¶ Tu
es petrus. ¶ Et ſuper hāc
petrā edificabo eccl'aꝫ meā

DEus q̄ btō pe
tro ap'lo tuo collatis
clauibꝰ regni celeſtis aīas li
gandi: atqꝫ ſoluendi pon
tificium tradidiſti: concede
ut interceſſionis eius auxi
lio a peccatoꝝ nr̄oꝝ nexibꝫ
liberemur. Qui ui.

Bonū certam̄. Ad .vi. ca.

NE magnitudo reuellationū extollat me datus ē m̄ ſtimulus carnis mee angl's ſathane qui me colafizet ppt' qđ ter dn̄m rogaui ut auferretur a me ⁊ dixit m̄: ſufficit tibi gr̄a mea. Ad .ix. capi.

EGo ei ſuȝ minimus oīuȝ apl'oꝝ: qui non ſum dignus uocari apl'us: qm̄ pſecutus ſuȝ eccl'aȝ dei gr̄a aūt dei ſuȝ id quod ſū ⁊ gratia dei in me uacua n̄ fuit. Notandum q̄ p totā octauam dr̄ ad. M̄a. anti. Gl'oſi princ. v̄. Conſtitues ⁊ ad bn̄. an. Petrus apl's. cuȝ .v̄. In oē terrā. dr̄ ad bn̄ cū ōre. De⁹ q̄ hodiernā. Ad. M̄. a. Gl'oſi pricipes terre quō in uita ſua dilexerūt ſe: ita ⁊ ī morte nō ſūt ſeparati. Ad bn̄ a. Petrus apl'us ⁊ paulus doctor gentium ipſi nos docuerunt legem tuam domine. Ad ueſ. an. Iurauit dominus. Cuȝ rel' pā. de apl'is. p ſcō iohē Audite in. hy. Ut q̄at v̄. Fuit homo miſſus a deo R̄. Cui nomē erat iohānes Ad. M̄. anti. Ingreſſo zacharia. Et duplicatur rōe feſti ſancti pauli. oratio. De⁹ q̄ pſen. Deīde fit ꝯmemoratio ō apl'is Gl'oſi. v̄ Cōſtitues eos. ōīo. De⁹ qui hodiernaȝ. In octaua ſcī iohīs fit idē offitiuȝ qđ in die cū commemoratione de apl'is. In feſto uiſitatōis bte marie v̄gis offīȝ fit ſic̄ i natiuitate. Excepto q̄ ubi dr̄ natiuitas dr̄ uiſitatio. ca

EGo mater pulchre dilectionis timoris ⁊ magnitudinis ⁊ ſancte ſpei In me omnis gratia uite ⁊ ueritatis. hyn. Aue maris ſtella. v̄. Uiſitatio eſt hodie ſancte marie uirginis. R̄. Cuius uita inclita cūctas illuſtrat eccleſias. Ad M̄. an. Glorioſe uirginis

marie uiſitationem digniſ-
ſimam recolamus que ⁊ ge
nitricis dignitatem obtinu
it: ⁊ uirginalē pudicitiā nō
amiſit.

O Mnipŝ eterne deus
qui ex habundantia
caritatis beatam mariam
tuo filio fecundatam ad ſa
lutationem eliſabeth inſpi
raſti. preſta qs ut per eius
uiſitationē donis celeſtib⁹
repleamur. ⁊ ab oibꝫ adu̾
ſitatib⁹ eruamur. Per eūd.

B Eata dei genitrix v̄
go ſemp maria tēplū
domini ſacrarium ſpiritus
ſancti cum ab angelo ſalu-
tata fuiſſet. ſeqꝫ prole gra
uidam cognoſceret: cōfeſti
in mōtana perrexit portās
a quo portabatur. ⁊ apte
poſt uiſionem angeli beata
dei genitrix in mōtana ſu-
bijt q̄ guſtata ſuauitate ſup
noꝝ ciuiū habitans ſe greſ
ſib⁹ ad alta ꝯtutū tranſtulit.

I Ntrat ergo domuꝫ
zacharie : atqꝫ eliſa-
beth: quam ſeruum ac pre
curſorem domini pariturā
nouerat. ſalutat non dubia
de oraculo quod accepat:
ſed et gratulatura de dono
quod conſeruam accepiſſe
didicerat. Non ut uerbum
angeli mulieris atteſtatiōe
probaret. ſed ut mulieri p̄
uecte etatis uirgo iuuencu
la miniſteriuꝫ ſedula impē
deret.

E T autem audiuit ſa
lutationem marie e-
liſabeth: exultauit infans i
utero eius. ⁊ repleta ē mox
ſpiritu ſancto eliſabeth. A
periente os ad ſalutanduꝫ
beata maria repleta ē mox
ſpiritu ſancto eliſabeth. re
pletus eſt ⁊ iohannes atqꝫ
uno eodemqꝫ ſpiritu ambo
edocti illa ſalutante : que
eſſet agnouit ⁊ ut matrem

domini ſui debita cum benedictiõe uenerata eſt: illa ipſum eſſe dominum qui utero uirginis portaretur intellexit.

Et quia nec dum lingua ualuit animo exultante ſalutauit offitiumq3 ſue precurſionis q3 libēter q3 deuote iuuenis eſſet impleturus. ⁊ anteq3 naſceret̃ aduenienti domino quibꝰ ualuit inditijs demonſtrauit.. Aderat namq3 tempus quo impleretur angeli ſermo quez dixerat. Quia ſpiritu ſancto replebit̃ adhuc ex utero m̃ris ſue.

R. Repleta eſt ergo ſpiritu ſancto eliſabeth ⁊ exclamauit: quia magna dei dona cognouit. Et recte uoce magna: quia illuz quem ubiq3 preſentez nouerat: etiam corporaliter adeſſe ſentiebat. Magna ⁊ eiz uoce non tã clamoſa q3 deuota intelligẽdũ ẽ.

Neq3 eniz modice uocis deuotione dominum laudare uolebat: que ſpiritu ſancto plena flagrabat: que ⁊ illuz in utero geſtabat quo in natis mulierum maior nemo eſſz. Eũ ⁊ eniz aduenisse gaudebat qui conceptus ex carne v̓ginis maris filius altiſſimi uocaret̃ ⁊ eſſz.

In illo tempore. exurgens maria abijt in montana cum feſtinatione in ciuitatez iuda ⁊ intrauit in domum zacharie ⁊ ſalutauit eliſabeth. Et. R.

Morale eſt omnibus ut qui fidem exigunt fidez aſtruant. Et ideo angelus cũ abſcõdita nuntiaret ut fides aſtrueretur exemplo ſenioris femine ſterilisq3 conceptuz uirgini marie nũciauit ut poſſibile deo omne qđ ei placuerit aſſereret. Ubi audiuit hoc maria ñ qi icredula

de oraculo nec quaſi incer
ta de nuntio: nec quaſi du
bitans de exemplo: nec q̄ſi
leta pro uoto: religioſa ꝑ
offitio: feſtina pregaudio .
in montana prexit.

Quomodo enim iam
deo plena niſi ad ſu
periora cum feſtinatione ꝯ
ſcenderet. Neſcit tarda mo
limina ſpiritus ſancti gr̄a.
Diſcite uos ſancte mulie
res ſedulitatem quam pre
gnātibus debeatis exhibeṙ
cognatis. Mariam que an̄
ſola in intimis penetralibꝰ
uerſabatur non a publico
uirginitatis pudor: non a
ſtudio aſperitas montium
non ab offitio prolixitas i
tineris retardauit.

In montana uirgo
cum feſtinatione uir
go offitij memor iniurie i
memor affectu urgēte non
ſexu relicta prexit domo.
Diſcite ūgies nō circūcur
ſare per alienas edes. non
demorari in plateis nō ali
quos in publico miſcere ſ
mones Maria in domo ſe
ra feſtinat in publico · man
ſit apud cognatam ſuaꝫ et
tribus menſibus. Et enim
que pp offin̄ uenerat inhe
rebat offō.

Viſitatio glorioſe uir
gi̇s marie.
O glorioſa. Uiſitatio ē
hodie. Uiſitatōes
hodiernam. Ops ſem
piterne deus.
Ego mater.

Surge propera ami
ca mea: colūba mea
formoſa mea ⁊ ueni: iā eiꝫ
hyems tranſijt: imber abi
it ⁊ receſſit: flores apparue
runt in terra noſtra tempꝰ
putationis aduenit.

Surge propera ami
ca mea: colūba mea
ſpecioſa mea ⁊ ueni in fora
minibus petre: in cauerna
macerie: oſtende mihi fatiē

tuam ſonet uox tua in auri bus meis uox eniꝫ tua dulcis: ⁊ facies tua decora.

¶ Uiſitatio glorioſe.

Ego mater.

Aue maris ſtella. ¶ Uiſitatio ē hodie. Uiſitatio tua. ¶ Oīs ſempiterne deus.

Exclamauit autem. ⁊ dixit. Benedicta tu inter mulieres: ⁊ benedictus fructus uentris tui. Benedicta tu inter mulieres: nō ſolum benedicta inter mulieres: ſed etiā inter mulieres benedictas maiori benedictione ſpecialiter inſignis. Benedictus fructus uētris tui. Nec ipſe generali ſanctorum more benedictus: ſed ſicut apoſtolus ait quorum patres ex quibus xps ſecundum carnem qui eſt ſuper omnia deus benedictus in ſecula.

De huius ortu fruct9 pſalmiſta miſtico ſermone teſtatur dicens. Et enim dominus dabit benignitateꝫ: ⁊ terra noſtra dabit fructum ſuum. Dedit quippe dominus benignitatem: qꝛ genus humanuꝫ a reatu preuaricatiōis per unigenitum ſuuꝫ liberare diſpoſuit. Dedit bēignieatē quia eius ingreſſu uirginalis uteri templum ſci ſpiritus gratia cōſecrauit.

Et t̄ra nr̄a dedit fructū ſuū: qꝛ eadeꝫ vgo q̄ de t̄ra corp9 habuerat filiū genuit diuitate q̄dē deo patri coeq̄leꝫ: ſꝫ ſibi carnis ueritate ꝯſubſtātialē. de hoc yſaias ip̄s hūane receptiōis ītuens ait. In illa die erit germen dn̄i in magnificētia ⁊ glīa ⁊ fruct9 t̄re ſublimis.

Germeꝫ nāqꝫ dn̄i fuit ī magnificētia ⁊ glīa qn̄ ſupnus dei filius ī carne tēporalis apparēs magnitudīe uirtutuꝫ celeſtiuꝫ mūdo clar9 effulſit. Fruct9

quoq; terre ſublimis effe-
ctus eſt. quando carnē quā
de noſtra natura mortalē
ſumpſerat immortalem iā
redditā ad celos ſubleuauit

¶ Ecce ergo dicit.
Benedicta tu int̄ mu
lieres: ⁊ benedictus fruct⁹
uentris tui. Benedicta eſt
enī incomparabiliter: que
⁊ diuini germinis ſuſcepit
gloriam ⁊ coronā integri
tatis hauit. Benedicta tu
inter mulieres per cuius p
tum uirgineū a natis mu
lierū maledictio prime ma
tris excluſa eſt.

BEnedictus fructus
illi⁹: per quem ⁊ ſem
incorruptionis: ⁊ ſuperne
hereditatis quam perdidi-
mus in adam fructum re-
cepimus. Et uere ac ſingu
lariter benedictus qui non
nr̄o more poſtq̄ natus eſt
gratiam a domino benedi
ctionis accepit: ſed ipſe ad
ſaluandum mundum bene
dict⁹ uenit in noīe dn̄i.

ET unde hoc mihi ut
ueniat mater domini
mei ad me. O q̄ta in pro-
phetiſſe mente humilitas:
⁊ q̄ uerus ſermo dn̄i quē
dixit ſuper quē requieſcit
ſpiritus meus nihil ſuper
humilem ⁊ quietum ⁊ tre-
mentē uerba mea. Mirē
quidem domini: que ad ſe
uenerat mox ut uidit eſſe
cognouit. Sꝫ nihil in ſe ta
lis meriti reperiens quo di
gna foret a tanta hoſpite
uiſitari. Unde hoc inquit
mihi ut ueniat mater dn̄i
mei ad me.

QUi nimirꝫ ipē ſpūs q̄
ei prophie donū cō
tulit munus pīt humilitatis p̄
ſtitit. Prophetico repleta
ſpū eliſabeth geītricē ad ſe
aduētaſſe ſaluatoris intelli
git. ſꝫ hūilitatis ſpū circun
ſpecta minus dignā ſe ei⁹
aduētu dep̄hēdit. ecce ei ut
fc̄ta ē uox ſalutatōis tue in

auribus meis exultauit in
gaudio īfans in utero meo.
Intellexit eliſabeth
eodem quo īpleta
erat ſpiritu reuellante. q̄d
illa exultatio ſui ſignificaſ-
ſet infantis. hoc eſt illi' ad
ueniſſe matrem. cuius ipe
precurſor ac demonſtrator
eſſet futurus. Et q̄ȝ admi-
randa: q̄ȝ cita ſancti ſpirit'
operatio. Nulla quippe in
diſcendo mora eſt ubi ſpūs
doctor adeſt in uno eodeȝ
qȝ momento cum uoce ſa-
lutantis gaudium naſcitur
infantis.

Cum enim uox ad au
res puenit corpora-
les: uirtus ſpiritalis cor in
trauit audientis. nec ſolum
genitricem. ſȝ ⁊ ſobolem a
more dn̄i aduenientis accen
dit. Un̄ mox eadē p̄curſo-
ris dn̄i genitrix ea q̄ in oc-
culto cognouerat his q̄ ſili'
aderant ⁊ audiebant palāȝ
euuāgelizare curauit. Naȝ
ſubditur ⁊ beata q̄ credidit
quoniam pficientur ea que
dicta ſunt ei a dn̄o.

Naȝ ⁊ hoc quoqȝ di-
dicit eliſabeth p ſpūȝ
q̄ angelus ad mariaȝ ūba
protulerat: q̄ illa mox eu-
uangelizanti crediderit: q̄
hec diuina operante potē-
tia abſqȝ ulla eſſent dubie
tate compleda. Mirumqȝ
īmodum ideȝ ſpūs eam cū
repleuit preſentium ſimul
preteritorum ac futuroruȝ
ſcientia inſtruxit.

De pn̄tibȝ nāqȝ ſe do
ctaȝ mōſtrauit: cum
beataȝ mariaȝ matreȝ dn̄i
ſui uocans q̄ redemptorē
humani generis in ut̄o ge-
ſtaret īdicauit. Unde etiam
fructū eius ſingl'r bn̄dictū
eſſe profeſſa eſt. p̄teritorū
ſe notitiam accepiſſe inſi-
nuauit q̄ ⁊ ūba āgli ad ma
mariā ꝯſenſū marie credētis
ſibi inpreſſiſſe p̄dixit. ſȝ ⁊ fu
turoꝝ ſciāȝ ſibi nō negatā

intimau't eum perficien ſa
a domio que ei data eſſent
aparuit. Scdm lucam.
IN illo tpre Exurgēs
maria abijt i mōtana
cū feſtinatione in ciuitatē
iuda ⁊ intrauit in domum
zacharie. Et ſalutauit eliſa
beth. Et. ix. De omelia
ſancti ambroſij.
RAuſit tribus menſi-
bus: nō q eaʒ dom⁹
delectaret aliena. ſʒ qr uio
ri frequēti⁹ in publico dupli
cebat. Didiciſtis uirgines
pudorē marie. Diſcite et
hūilitatē. Uēit ppinq ad p
xiaʒ. Iunior ad ſeniorē nec
ſolū uēit: ſʒ etiā prior ſalu
tauit. decʒ ei ut quāto caſtior
ṽgo tāto hūilior ſit. l. viij
NOuerit defferre ſeni
oribus ſit magiſtra
hūilitatis i q ē pfeſſio caſti
tatis ē ⁊ cauſa pietatis: ē cn
⁊ norma doctrine. Contu
enduʒ eſt eiʒ quia ſuperiori
adiuuetur. Maria ad eliſa
beth. chriſtus ad iohānē.
Denqʒ et ppiā ut ſāifica-
ret baptm iohis: dominus
uenit ad baptiſmū. lco: ix.
CIto quoqʒ aduentus
marie ⁊ pñtie dñice
bñficia declarantur. Simul
eī, ut audiuit ſalutationeʒ
marie eliſabeth exultauit i
fans in utero ei⁹: ⁊ repleta
eſt ſpū ſcō eliſabeth: ⁊ excla
mauit uoce mag⁹ ⁊ dixit ad
mariā. Bñdicta tu int' muli
eres ⁊. b. f. ue. t. Uide diſti
ctioeʒ ſigloꝝqʒ ṽboꝝ pprie
tates. Uoce prior eliſabeth
audiuit: ſʒ prior iohēs gra
tiam ſenſit Die. iiij. i' octa
uā uiſitatiōis fit de octaua
aploꝝ ⁊ icipit i pris uēs ā.
Hoc eſt preceptum meuʒ.
Cum hel' ⁊ cōmemoratio
de uiſitatione. In octaua a
poſtoloꝝ oīa dicunt
de cōi aploꝝ pter lectiōes
⁊ orōeʒ ⁊l. an ad mḡ q di.
Glorioſi principes. ¶ Ad
bñd' ān ā. Petrus apls.

Deus cuius dextera beatum petruz ambulantem in fluctibus ne mergeretur erexit ꝛ coapl'm eius paulus tertio naufragantē de profundo pelagi liberauit exaudi nos ꝓpitius: ꝛ concede ut amborū meritis eternitatis gloriam consequamur. Qui uiuis. ¶ Regem apostolorum.

Euangeluz quod recentissime recitatum est de domino ieſu christo qui ſuper aquas ambulauit: ꝛ de apoſtolo petro ꝙ ambulans timendo titubauit. ꝛ diffidendo merſus: cōfitendo rurſus emerſit. admonet nos intelligere maꝛ preſens ſeculuz eſſe. Petrū uero apoſtolum eccleſie unice typum.

Ipſe enim petrus in apoſtolorum ordine primus in chriſti amore promptiſſimus: ſepe unus reſpondit pro oībus. Ipſo deniqȝ dño nr̄o ieſu requirenti quē nam eum dicerēt homines eſſe ꝛ opiniones uarias hominuz diſcipulis reſpondentibus. rurſuſqȝ dño interrogante ꝛ dicēte. Uos aūt quem me eſſe dicitis. Rn̄dit petrus. Tu es chriſtus filius dei uiui.

Unus pro multis dedit reſponſuz unitas in multis. Tunc ei dn̄s ait. Beatus es ſimon bariona quia caro ꝛ ſanguis nō reuelauit tibi: ſꝫ pr̄ meus q̄ ē in celis. Deniqȝ addidit. et ego dico tibi: tāqȝ diceret: qꝛ tu dixiſti mihi; tu es xp̄s filius dei uiui. ꝛ ego dico tibi: tu es petrus. Simon ꝗppe antea uocabatur. Hoc autem ei nomen ut petrus appellaretur a domino impoſitum eſt: ꝛ hoc in ea figura ut ſignificaret eccleſiam.

Quia enim xp̄s petra petrus populus chriſtianus. Petra enim principale nomen eſt. Ideo petrus a petra. non petra a petro quomodo non a chriſtiano chriſtus. ſed a chriſto chriſtian⁹ uocatur. Tu es ergo inquit petrus: ⁊ ſuper hanc petram quam cõfeſſus es: ſuper hanc petrā quaꝫ cognouiſti dicens tu es xp̄s filius dei uiui. i. ſup me ieſum filium dei uiui edificabo eccleſiam meam. Super me edificabo te nō me ſup te. Nam uolentes homines edificari ſuper homines dicebant. Ego quidem ſum pauli. ego autem apolo. ego uero cephe. i. pe eſt petrus.

Et alij qui nolebant edificari ſuper petrū ſed ſuper petram. ⁊ ego āt ſum xp̄i. Apoſtolus autem paulus ubi cognouit ſe eligi: ⁊ chriſtū cōtemni: diuiſus eſt inquit xp̄s. Numquid ꝓ uobis paulus crucifixus eſt aut in nomine pauli baptizati eſtis. Quomodo non in pauli: ſic nec in petri ſed in noīe xp̄i ut petrus edificaretur ſuper petram: non petra ſuper petrum. Idem ergo petrus a petra cognominatus bt̄s: eccleſie figurā portās appellat⁹ principatū tenens.

Continuo poſt paululum iam audito ꝙ beatus eſſet. iam audito ꝙ petrus eſſet. iam audito ꝙ ſuper petram edificat⁹ eſſet poſtea quā audiuit futurā dn̄i paſſ. ōeꝫ qꝫ ꝑdixerat eā iā cito futurā diſcipl'is ſuis diſplicuit ei timens ne perderet morientē quē ↄfeſſus fuerat uite fontē.

In illo tempore iuſſit ieſ⁹ diſcipl'os ſuos aſcēdere in nauiculā ⁊ precedere eū trans fretum donec dimitteret turbas. Et ꝛ.

Compulit diſcipulos ſuos dominus aſcendere naviculam ꝛ precedere eum tranſfretum donec dimitteret turbas. Diſcipulos iubet tranſfretare. ꝛ compellit ut aſcendant naviculam. Quo ſermone oſtenditur eos invictos a domino receſſiſſe dum amore preceptoris nec puncto quidē temporis ab eo nolunt ſeparari.

Et dimiſſa turba aſcēdit in montem ſolus orare. Si fuiſſent diſcipuli cum eo. petrus: ꝛ iacobus: ꝛ iohannes: qui viderāt gloriam transformati: forſitan aſcendiſſent in montem cū eo. Sed turba ad ſublimiora ſequi non poteſt. niſi docuerit eam iuxta in littore: ꝛ aluerit in deſerto.

Quod autem aſcendit ſolus orare nō ad eū referas: q̄ de q̄nq̄ panibus q̄nq̄ milia hōiū ſaturavit exceptis puul' ꝛ mulierib': ſ; ad eū q̄ audita morte iohānis receſſit in ſolitudinē; nō q̄ ꝑſonā dñi ſeparemus ſ; quo opa ei' īt deū ꝛ hoīez diuiſa ſut oñdamus. Navicula in medio maris iactabat fluctibus. Recte q̄ſi inuiti ꝛ retractātes a dño apl'i receſſerant: ne illo abſcente naufragia ſuſtineret.

Infra octauas uiſitationis non fit de alio feſto: niſi de octaua apoſtolorū die quo cadit ꝛ fit quotidie commemoratio de apoſtolis. In ſanctorum martirum proceſſi ꝛ martiniani. oratio.

Deus qui nos ſctōrū tuorū proceſſi ꝛ martiniani cōfeſſionibus glorioſis circūdas ꝛ protegis: dā nobis ꝛ imitatione proficere ꝛ interceſſione gaudere. Per.

¶ Lectio prima.

Tempore quo ſimō magnus crepuit

me liꝰ ipſiſſimꝰ nero tradi-
dit beatiſſimos apoſtolos
xp̄i petrum ⁊ paulum pau-
lino uiro clariſſimo magi-
ſterie poteſtatis. Eodē aūt
tempore paulinus mācipa-
uit eos in cuſtodia mamor-
tini. ⁊ uenientes ad eos mlˀ-
ti xp̄iani infirmi ⁊ curaban-
tur ab infirmitatibus ſuis:
atq3 alij a demonibꝰ obſeſ-
ſi liberabātur per oratiōes
apoſtolorum.

ERant autē cuſtodien-
tes eoſ beatiſſimos
apoſtolos multi milites: int
quos erant duo magiſtera-
ni mello principis pceſſus
⁊ martinianus. Hi cū ui-
derent mirabilia que facie-
bāt per beatos apoſtolos
ſuos dn̄s ieſus chriſtus mi-
rari ceperunt dicentes. uiri
uenerabiles: noſtis qa hic i-
perator nero iam in obliui-
one receſſit a perſonis uris
Ecce enim nouem menſes
ſunt q̄ i cuſtodia eſtis. Ro-
gamus itaq3 uos ut ambu-
letis quo uolueritis ⁊ tan-
tum nos in eius nomine in
quo nos cognouimus face-
re uirtutes magnas batiza-
te.

TUnc dixerūt ei beatiſ-
ſimi apl̄i petrꝰ ⁊ pau-
lus. Uos credite ex omi cor-
de ⁊ mente ueſtra in nomi-
ne ſancte trinitatis: ⁊ uos
ipſi poteſtis facere que nos
facere cognouiſtis. Hoc au-
dientes omnes qui in cu-
ſtodia erant clamauerunt
unanimiter dicentes. Date
nobis aquam quia ſiti peri-
clitamus.

EAdem autem hora
beatiſſimus petrus ⁊
paulus in ipſa cuſtodia ma-
mortini dum eſſet dixit ad
oēs. Credite in deū patrem
omnipotentem. ⁊ in domi-
num ieſum chriſtum filiū
eius unigenitum: ⁊ in ſpiri-
tum ſanctum ⁊ omnia mi-
niſtrabuntur uobis. Eadē

autem hora miſerūt ſe oēs proſtrati ad pedes apl'orū rogantes ut baptiſmū ab eis reciperent.

ET uero beatiſſimi apoſtoli orauerūt ī ipa cuſtodia. cūq3 oraſſet illico bt̃s petrus apl's fecit ſignū crucis in monte tarpeio in cuſtodia mamortini Eadē hora emanauerūt aque de mōte. Tunc baptizati ſunt beati proceſſus ꝛ martinianus magiſterani mello principis a beato petro apl'o. Hoc cum uidiſſent cuncti qui in cuſtodia erant pſtrauerūt ſe ad pedes beati petri apoſtoli. Et baptizati ſunt promiſcui ſexꝰ numero. xlvij.

TUnc obtulit pr̃eis ſacrifitium laudis ꝛ participati ſunt oēs corpore ꝛ ſanguine dñi noſtri ieſu xp̄i. Tunc uidentes beatus proceſſus ꝛ martinianus magiſterani mello principis dixerūt ad ſcōs apl'os chriſti petrum ꝛ paulum: pgite quo deſideratis: q2 ex oblitus nero deſperauit de uobis.

EXeuntes aūt de cuſtodia ſancti apl'i petrꝰ ꝛ paulus: uenerunt per uiā que appia nuncupatur: ꝛ ceperunt peruenire uſq3 ad portam appiam. Tunc beatiſſimus petrus apoſtolus dum tibiam demolitā3 haberet de compede ferri cecidit ei faſciola ad ſeptēſolia in uia noua. Eodem tēpore uenit iuxta portam appia3 ꝛ uidit dominu3 ieſu3 xp̄m que3 recognoſcens dixit ei petrus. Domine quo pgis Et dominus romā3 redeo iterum crucifigi. Tu autem redi romam.

ET rediit petrus romā3. Cumq3 rediret mane. ecce magiſterai milites tenuerunt eum. Eode3 quoq3 tempore nuntiatum eſt paulino uiro clariſſimo

magiſtro offitij: eo ꝙ pro-
ceſſus ⁊ martinianus ma-
giſtriani milites effecti fuiſ
ſent chriſtiani. Et miſit mi
lites ⁊ tenuit eos ⁊ iuſſit in
cuſtodia retrudi.

Alia autē die precep
eos ſibi preſentari. ꝗ
cum adducti fuiſſent ante ↄ
ſpectum paulini. Uiri cla-
riſſimi: dixit eis paulinus.
Sic ſtulti facti eſtis: ut de-
ſerentes deos ⁊ deas quos
inuictiſſimi principes colūt
⁊ antiquitas noſtra adorat
ſequentes uana in audatia
ueſtra perſiſtatiſ. Reſpōdit
martinianus clara uoce: et
dixit. Nos modo cepimus
habere ſacramenta militie
celeſtis.

Preſta queſumus oī-
potens deus: ut qui
glorioſos martires fortes
in ſua confeſſione cognoui
mus pios apud te in noſtra
interceſſione ſentiamus.

Rome ſanctorum ſe-
ptem fratrum filiorū
ſancte felicitatis. i. ianuarij
felicis: philippi ſiluani: ale
xandri: uitalis: ⁊ marcialis
ſub prefecto publio tempo
re antonini principis. Pri-
mum auditi: deinde per ua
rios iudices: ut uarijs ſup-
plitijs laniarentur miſi. E
quibus ianuarius poſt uer-
bera uirgarum ⁊ carcerum
a plumbatis occiſus eſt. Fe
lix ⁊ philipp⁹ fuſtibus mar
cerati. Siluanus precipitio
interemptus eſt. Alexander
uitalis ⁊ martialis capitali
ſententia ſunt puniti.

Magnum ſpectaculū
poſitum eſt ante ocu
los fidei noſtre auditu au-
diuimus: corde uidimus o-
ptantē matrē an̄ ſe iſtā uitā
finire filios ſuos lōge ↄtra
rijs uotis ↄſuetudini hūane

Omnes enim hoīes filios
ſuos ex hac uita migrando
precedere uolunt nō ſequi
Illa autem optauit poſteri
or mori.

Non enim amittebat
filios ſuos: ſʒ premit
tebat: nec intuebatur tāq̄ʒ
uitam finirent: ſed tāq̄ʒ in-
choarent. Deſinebant eni
uiuere ut q̄ādoq̄ʒ fuerant
morituri : ⁊ incipiebant
uiuere ſine fine uicturi.
Parum eſt fuiſſe ſpectatri
cem: mirati ſumus potius
ortatricem: Fecundior uir
tutibus q̄ʒ fetibus: uidens
certantes in quibus oībus
uincentibus etiam ipſa uin
cebat.

Una mulier uera ma
ter quo nobis ante
oculos poſuit unam matrē
ſanctam eccleſiaʒ ubiq̄ʒ ex
ortantē filios ſuos ꝓ illius
noīe mori de quo eos ↄce
pit ⁊ peperit. Sic ſanguine
martiruʒ impletus ē orbis
preiactis ſeib⁹ ſeges eccl'ie
pululauit. Uñ hoc hoī: niſi
q̄ ſal⁹ iuſtoꝝ a dño: ⁊ ꝓte
tor eoꝝ ī tp̄e tribulatōis.

Uidim⁹ nouim⁹ ꝓtecto
rem fuiſſe dñʒ ī tp̄e
tribulatiōis triū uiroꝝ illo
rū qui deambulabāt inter
ignes inoxios: ⁊ deū ſine ul
la leſione laudabāt: ubi hō
⁊ flāma pcebat. Uidim⁹ no
uim⁹ quē a ſmōʒ ſalus eoꝝ
iuſtoruʒ a dño fuerit: ut in
ignē mitterēt nec urerētur.
⁊ illū aſperū regē queʒ lo-
quēdo irritauerant uidēdo
cōuerterent.

Credidit quippe ī eo
rum deum ⁊ propo-
ſuit edictum ut quicunque
blaſfemarent deū ſydrach:
miſach ⁊ abdenago in in-
teritum irent: ⁊ domus eo
rum in diſperſionem. Quā
diſſimilis iuſſio ſecūda pri
me iuſſioni. Qualis pria
iuſſio. Pereat qui ſtatuam
auream non adorauerit.

Qualis ſecūda · peat qui deū; uerum blaſfemauerit

Fideles hoīes nō mutatī īfidelē omino mutauerunt . illum ſtare ī perfidia nō permiſerūt. quia ipſi in fide ſteterunt . Salus ergo eorum a domino manifeſta fuit. qn̄do illi nō ardebāt et deum laudabāt . Aderat do⁹ qn̄ iſti ardebant. Confitebantur et nō moriebantur ubi erat dominus. An forte illi iuſti erant iſti peccatores ..

Audiuim⁹ enim iſtos cum paulo anteq̄ȝ eorum paſſio legeretur et confiteri peccata ſua et dicere quoniam illa omnia ī iraſcente ſibi domino . ſed paterne legis merito paterentur . Quid autem illi. Legite et uidebitis etiam ipſos peccata propria et ↄfiteri : et dicere ſe merito ꝑpeti . Equaliter iuſti ⁊ confeſſores peccatorū; . Ideo irreprehenſibiles: quia nō mendaces

Si enim dixerimus ait iohānes quia peccatum non habemus : nos metipſos ſeducimus et ueritas in nobis non eſt . Si autem cōfeſſi fuerim⁹ peccata noſtra fidelis ē ⁊ iuſt⁹ qui dimittat nobis peccata. ⁊ mundet nos ab omni iniquitate. Ad iuſtos ergo pertinet confeſſio peccatorum. Ad ſupbos pertinet confeſſio meritorum parit ergo iſti peccata ↄfitentes pariter deo gloriam dantes . Pariter pro eius legibus moriuntur

Pius natione italus ex patre rufino frater paſtoris de ciuitate aq̄legia ſedit annos. xi. meſes quattuor dies xxi. fuit aūt temporbus antonini a conſulatu clari et ſeueri . Sub

huius epātu hermes librū ſcripſit in quo mandatum continetur: qđ precepit angl's dñi cum uenit ad eum in habitu paſtoris. ⁊ pcepit ei ut. s. paſca die dominico celebraretur.

Preſta qs ut ſic nos ſcōꝝ martirū tuorū naboris ⁊ felicis natalicia celebranda non deſerit: ita iugiter ſuffragijs committē tur. Per.

Anacletus natione grecus ď athenis ex patre anthiocho ſedit annos. ix. meſes. ii. dies x. Fuit aūt temporibꝰ domiciani a conſulatu domiciani decimi ⁊ ſabini uſqꝫ ad domicianum decimū ſeptimum ⁊ clementē conſules. Hic memoriaꝫ beati petri cōpoſuit ⁊ ꝯſtruxit. Dum pbr̄ ſcs fuiſſet a btō petro fecit alia loca ubi epi recōderentur ſepulture. Ibi aūt ⁊ ipſe ſepultus eſt iuxᵃ corpus btī petri. iij. idꝰ iulij.

Preſta qs deus ut beata margarita martir tua nos oꝛonibꝰ ſuis apte cōmendet ⁊ inceſſabilꝛ contra aduerſarias ptātes defendat. Per.

Apud tyburtinā ciuitatē italie natale ſcē ſynforioſe btī getuli martiris uxoris cum ſeptē filijs creſcente: iuliano: nemeſio primitino: iuſtino. ſtacteo: eugenio. Cum quibꝰ ſimul paſſa ē ſub adriāo principe. Qui ipſam ſynforioſaꝫ iuſſit palmis cedi: deinde ſuſpendi crinibus. Sed cum ſuperari nullatenus poſſet iuſſit eam alligato ſaxo in fluuium precipitari.

Cuius frater eugeniꝰ curie principalis tyburtine colligēs corpus eiꝰ ſepelliuit. Manc aūt facto

iuſſit imperator. vij. figi ſti pites: ibiq3 filij eius ad tro cleas extendi: ⁊ creſcentez ī gutture trāſfigi. Julianuz ī pectore. Nemeſium in cor de. Primitiuum per umbli cum. Juſtinum per mēbra diſtenſum ſcindi per ſigl'os corporis nodos atq3 iūctu ras.

Ecteum lanceis in numerabilibz donec moreretur in terra configi Eugenium ſcindi a pectoꝛ uſq3 ad inferiores ptes. Al tera autem die adrianus p̄ cepit corpora ſimul aufer ri ⁊ proici in foueaz altam Et poſuerit pontifices ſan ctorum ſacrorum nomen loci ipſius ad. vij. bythana tos. Natale uero ſanctorū martirum. v. x. kl'. auguſti Quorum corpora requie ſcunt uia tyburtina milia rio nono.

Rome ſācte praxedis uirginis. Hec cum ſorore ſua beata potentia na uel pudentiana a ſanctiſ ſimo patre pudente: qui fu it edoctus in fide ab apl'o paulo. in omni caſtitate et lege diuia erudita: poſt trā ſitum parentis uigilijs ora tionibus atq3 ieiunijs aſſi due uacans omne patrimo nium ſuum ſimul cum pre dicta ſorore ī ſuſtētatiōez pauperum ⁊ xp̄i ſanctoruz errogauit. Jn titulo v̄o quē pater earum pudens nomi ne beati paſtoris dedicauit una cum conſilio beati pij ſedis apoſtolice epiſcopi fō tem baptiſmatis cōſtruere ſoror ⁊ ip̄a ſtuduit ut fami lia earum die ſancto paſce baptizaretur.

Confitebor tibi dn̄e rex ⁊ collaudabo te dn̄ ſaluatorē meū: ↄfiteboꝛ nōi tuo. qm̄ adiuctor ⁊ pte ctor fc̄s es m̄ ⁊ liberaſti cor pꝰ meū a pditiōe. Nardi

¶ Diffuſa eſt gr̃a ¶ Pro
pterea ¶ In diebus
illis mulier q̃ erat in ciuita
te peccatrix ut cognouit q̃
ieſus accubuit in domo ſi-
monis leproſi attulit alaba
ſtrũ unguẽti ⁊ ſtãs retro ſe
c⁹ pedes dñi ieſu lacrimis
cep rigare pedes eius ⁊ ca-
pillis capitis ſui tergebat ⁊
oſculabatur pedes eius : et
unguento ungebat.

Beate marie magda
lene q̃s dñe ſuffragi-
is adiuuemur. cuius p̃cib⁹
exoratus quatriduanũ fr̃ẽ
uiuũ ab inferis reſuſcitaſti.
Qui uiuis.

Laudem⁹ deũ nr̃m in cõuer-
ſione marie magdalene
Uenite. ¶ Nardi maria
¶ O q̃ pulchra eſt
caſta generatio cũ claritate
¶ Leua ei⁹
ſub capite meo ⁊ dextera
illius amplexabitur me
Reuertere reuertere ſuna-
mitis. reuerte ut intueamur
te. ¶ Spetie tua ⁊ pulchri
tudine tua.

Euangelium

Cũ legeret attẽtiſſime
audiſtis ⁊ res geſta narra-
ta atq; uerſata eſt añ oculos
cordis ur̃i. Uidiſtis eni nõ
carne ſed mẽte dñm ieſum
xp̃m in domo phariſei re-
cumbentẽ ⁊ ab illo inuitatũ
non faſtidientẽ. ¶ Maria
magdalene ⁊ altera maria
ibant diluculo ad monumẽ
tũ. ieſum quẽ queritis nõ
eſt hic. ſurrexit ſicut locut⁹
eſt precedet uos in galileã
ibi eũ uidebitis al'a. ¶ Et
ualde mane una ſabbatoꝝ ueni
unt ad monumentum orto
iam ſole. ⁊ introeuntes uide
runt iuuenẽ ſedentẽ in dex
tris: qui dixit illis. Ieſũ.

Vidiſtis etiã mulierẽ
in ciuitate formoſã
male utiq; fame. eo q̃ erat
peccatrix non inuitatã ir-
ruiſſe conuiuio: ubi ſu⁹ me
dicus recumbebat. ⁊ q̃ſiſſe

pia impudẽtia ſanitatẽ: ir-
ruens quaſi importuna ꝯ
uiuio: oportuna benefitio:
Nouerat eniꝫ q̃nto morbo
laboraret: ⁊ illum ad ſanã-
dum idoneũ eſſe ad quem
uenerat ſciebat. ¶ Cõgra
tulamini m̃ omnes q̃ diligi
tis dñꝫ: qꝛ queꝫ querebã
apparuit m̃: ⁊ duꝫ flerẽ ad
monumentuꝫ uidi dominuꝫ
meũ al'. ¶ Recedẽtibus di
ſcipul' nõ recedebã: ⁊ amo
ris eius igne ſuccenſa arde
bã deſiderio. Et.

Acceſſit ergo non ad
caput dñi: ſꝫ ad pedes. Et
que diu male ambulauerat
ueſtigia recta querebat. pri
us fudit lachrymas cordis
⁊ lauit pedes dñi obſequio
confeſſionis. Capillis ſuis
terſit. oſculabat'. unxit. ta
cita loquebatur. Non ſmo
nem promebat: ſꝫ deuotio
nem oſtẽdebat. ¶ Tulerũt
dñm meũ: ⁊ neſcio ubi po-
ſuerũt euꝫ: dicũt ei angeli.
mulier quid ploras. ſurrexit
ſicut dixit. precedet uos in
galileã ibi eũ uidebitis al'ia
al'a.. ¶ Duꝫ ergo fleret in
clinauit ſe ⁊ proſpexit i mo
numẽtuꝫ: ⁊ uidit duos an-
gelos in albis ſedentes qui
dicunt ei. Prece.

Quia ergo tetigit dñꝫ
rigando: oſculando:
tergendo: ungendo pedes
eius: phariſeus qui inuita-
uerat dñm ieſuꝫ xp̃m. quia
ex illo genere erat hominũ
ſuperboꝝ: de quibꝫ yſaias
prophã dixit. qui dicũt re-
cede a me noli me tãgere:
quoniã mũdus ſuꝫ: putauit
dñm neſciſſe mulierꝫ.
Diffuſa eſt.

Regnum mundi.

Hoc apud ſe cogitãs
dicebat in corde ſuo
Hic ſi eſſꝫ propheta ſciret
que mulier illi acceſſit ad

pedes. Ideo neſciā credidit quia ille non repulit: quia accedentem non prohibuit quia tangi ſe a peccatrice permiſit. Nam illā neſciſſe unde ſciebat.

QUid eniꝫ ſciebat. O phariſee inuitator ⁊ irriſor dn̄i. dn̄m paſcis: ⁊ a quo paſcendus ſis non intelligis. unde ſcis dn̄m neſciſſe que fuerit illa mulier niſi quia premiſſa eſt accedere: niſi quia illo patiente oſculata ē pedes eius: niſi quia terſit: niſi quia unxit. Hoc enī nō debuit pmitti facere in pedibus mundis mulier immūda.

IN illo tempore rogabat ieſum quidaꝫ phariſeus ut mādūcaret cū illo. Et ingreſſus domum pharisei diſcubuit. Et.R.

COgitāti mihi de marie pn̄ia fle magis libet q̄s aliq̄d dicē. Cuius ei ui ſaxeū pectus: ille huius peccatricis lachryme ad exemplū penitendi non emoliēt. Conſiderauit nāq; qd̄ fecit ⁊ uoluit moderari qd̄ fecerat: ſup ꝯuiuātes ingreſſa ē nō iuſſa uenit: inter epulas lachrymas obtulit.

DIſcite quo dolore ardet que flere ⁊ inter epulas nō erubeſcit. Hanc uero quā lucas peccatricē mulierē: iohēs mariā noīat De qua marchus ſeptē demonia eiecta fuiſſe teſtatur Et qd̄ p ſeptē demonia: niſi uniuerſa uicia deſignant Quia enim ſeptez diebus omne tempus comprehenditur recte ſeptenario numero uniuerſitas deſignat.

¶ Regnum mundi ⁊ oēm ornatum ſeculi ꝯtempſi pp amorem dn̄i mei ieſu xp̄i. quē uidi: quē amaui: in quē credidi: quē dilexi. ¶ Eructauit cor meū uerbum bonū. dico ego opa mea regi

Queȝ uidi. ¶ Gl'a ſit do
patri ⁊ filio ⁊ ſpūi ſancto.
Quem uidi.

SEptē ergo demōia
maria habuit: q̄ uni-
uerſis uicijs plena fuit. Sȝ
ecce q₂ turpitudīs ſue ma-
culas lauādo ad fōtē miſi-
cordie cucurit. cōuiuātes n̄
erubuit. Nā q₂ ſe met ipaȝ
grauiter erubeſcebat intus
nihil eſſe credidit: qḋ uere-
condererur foris. Quid mi
ramur fratres: mariā ueni
enteȝ ante dn̄m ſuſcipiētes
Suſcipienteȝ dicam an tra
henteȝ ⁊ ſuſcipiētē: ſȝ meli⁹
trahetē ⁊ ſuſcipiētē. Quia
nimirū ipſe eam per miſeri
cordiam traxit intus: qui
per māſuetudinem ſuſcepit
foris.

Dum eſſet rex in accubitu
ſuo. nardus mea dedit odo
rem ſuauitatis. ¶ Domi-
nus regnauit. ¶ In
odorem unguentoꝝ tuorū
currimus aduluſcentule di
lexerunt te nimis. ¶ Iam
hyems tranſit imber abijt
⁊ receſſit. ſurge amica mea
⁊ ueni. ¶ Ueni electa mea
⁊ ponaȝ in te thronū meū
al'a. ¶ Iſta eſt ſpecioſa inter
filias ieruſalē ¶ Cōfitebor
tibi domine. ¶ Elegit eaȝ
¶ In tabernaculo.

Maria ergo unxit pedes
ieſu ⁊ extersit capillis ſuis
⁊ domus repleta eſt ex odo
re unguenti ¶ Beate ma
rie magdalene. ¶ Cō
fitebor tibi domine.

LIberaſti me ſecundū
multitudinem miſe-
ricordie nominis tui a ru-
gientibus preparatis ad e-
ſcam de manibus queren-
tium animam meam ⁊ de
multis tribulationibꝫ que
circundederunt me.

LAudabit uſȝ ad mor
teȝ aīa mea dn̄ȝ qm̄
eruis ſuſtinentes te ⁊ libe-
ras eos de manu anguſtie

domine deus noſter.
¶ Dū eſſet rex.
¶ Cōfitebor tibi dn̄e. ¶ Nardi maria piſ. ¶ Elegit eā ds. ¶ In tabernaculo ¶ Mulier que erat in ciuitate peccatrix attulit alabaſtrū unguēti: ⁊ ſtans retro ſec⁹ pedes dn̄i lachrymis cep̄ rigare pedes eius: ⁊ capillis capitis ſui tergebat.

Deus fideliū remunerator aīaꝝ q̄q̄ hunc diē bti apolinaris ſacerdot̄ tui martirio cōſecraſti. tribue nobis qs̄ famulis tuis ut cui⁹ uenerādā celebram⁹ feſtiuitatē p̄cibꝫ ei⁹ indulgētiā ꝯſequamur. Per.

Apud italiā in tyro q̄ ē circa lacū uulſinuꝫ natale ſcē xp̄ine v̄gis: que in ieſū credēs deos aureos urbani p̄ris ſui perfecti cōfregit ⁊ paupib⁹ diſtribuit Ob hoc iubēte p̄re alapis afflicta: uerberibus dilaniata: ferro onuſta in carcere coniecta eſt. Poſt hec cum diutiſſime dilaniaretur de carnibus ſuis patri in faciē proiecit.

Cumqꝫ alligata rote igne ſuppoſito ⁊ fuſo deſuper oleo terreretur erumpens flāma mille gentilium interfecit. Iteruꝫ carceri tradita angelo uiſitāte ſanata eſt ⁊ refecta. Deide cum magno ſaxi pondere ī mare. i. in lacum uulſinum iactata angelico preſidio liberata eſt. Quam ſucceſſor patris eius dyon m̄rtis iterum ſupplicijs afflixit.

Sed orante illa ſimulacrum apolis quod adorare iubebatur ī fauillam ſubito reddatū eſt Quo miraculo tria milia hominum ad fidem chriſti conuerſi ſunt. Nouiſſime ſucceſſor predicti iulianus

poſt fornacem candentem ubi quinqȝ diebus illeſa ꝑmanſit: poſt ſerpentes a ueneſico immiſſos: ſed xp̄i in fide ſuperatos: poſt abſciſionē lingue ſagittis eā ꝯfigi p̄cepit: ſicqȝ curſum glorioſi martirij ꝯſumauit.

Eſto dn̄e plebi tue ſcificator ⁊ cuſtos ut apoſtoli tui iacobi munita p̄ſidijs: ⁊ conuerſatione tibi placeat ⁊ ſecura mēte deſuiat. Per. ¶Gaudete ⁊ exultate

Acceſſit ad ieſuȝ mr̄ filioꝝ zebedei: hoc eſt ſalome. cuiꝰ ap alterū euuāgeliſtā ponitur nomē uere pacifica. que filios genuit pacis: non ſoluȝ autem ex marcho euuāgeliſta. q̄ manifeſte ipos fr̄es exponit acceſſiſſe ad ieſuȝ. ⁊ hec eadē poſtulaſſe intelligere poſſumus: quoniaȝ a filijs erat ſubmiſſa. ſed etiā ex preſentibus xp̄i ſermonibus quibȝ nō quaſi ad muliereȝ ipam ſe petente: ſed q̄ſi ad filios ſubmittentes r̄ndit neſcitis q̄d petatis.

Exiſtimo enim ꝙ hij fratres cū audiſſent dn̄m de paſſione ſua prophetantem: ceperunt dice intra ſe cum eſſent fideles. Ecce rex celeſtis deſcendit ad regna tartarea ut regeȝ quid mortis deſtruat. ipaȝ autē morte diuinitatis ſue potentia calcet: ⁊ ſic uinculo tenebrarum ſoluto captiuas animas ad ſua regna reducat.

Nec innumerabilis multitudo demonū reſiſtere poterit contra eū. in quem enim in corpore conſtitutum fremuerūt dicētes. Quid nobis ⁊ tibi ieſu fili dauid: filij dei excelſi. Uenisti ante tempus torquere nos. Quō nudā ipaȝ diuinitatē ꝯ ſe deſcēdētē poterit

ſuſtinere. Eccep⁹ tres dies
mortis ſue reuertetur ab i
feris quaſi uictor de bello.
Nam cum uictoria fuerit
conſumata: quid aliud re-
ſtat niſi ut regni gloria ſub
ſequatur.

ERgo q̄d facient⁹ frēs
quō poſſumus regni
illius eſſe ꝑticipes. Scim⁹
quia inuidus non eſt. q̄ eiꝫ
ſe ipm̄ donauit hoib⁹: quo
mō regni ſui ſocietatē non
donabit. Petentis neglīgē
tia reprehendere ubi de dā
tis miſicordia nō dubitat̄.
Si nos rogam⁹ magiſtruꝫ
forſitam ceteroꝝ frm̄ cor-
da cōcutiem⁹: ꝛ dū nobis
duob⁹ ꝓuidē uolum⁹ it̄ oēs
ſcādalū excitamus.

NAꝫ ꝛ ſi oēs ſcī ſunt:
tñ hoīes ſūt: ꝛ ſi uici
a carne nō poſſunt q̄ſi iaꝫ
ſpūales. tñ percuti poſſunt
q̄ſi adhuc carnales. Ut q̄d
ergo mouere uel leues oc-
caſiones debemus quibus

īproba carnis natura tran
quillas animas inquietet.
Submittamus ergo mr̄eꝫ
noſtram: ꝛ in ſuo nomine
deprecetur pro nobis. Et
fiunt duo bona.

SI eiꝫ res ipa rephēſi
bilis inuenta fuerit
facile meretur ueniaꝫ mr̄.
Ipſe eiꝫ ſexus excuſat erro
reꝫ. Si aūt nō fuerit impor
tuna facil⁹ impetrabit mat̄
pro filijs ſuis rogans. Ipe
eniꝫ dñs: q̄ maternos aīos
filiorum miſatiōe repleuit
facilius exaudiet maternuꝫ
affectuꝫ. Magna laus mu
lieris ex hoc loco colligit̄.
Primum q꞉ non ſolum illi
reliquerant prēꝫ: ſed etiam
ipa reliquerat uirū ſuū ꝛ ſe
cuta fuerat xp̄m.

ET oſtēderūt q꞉ filij
erant huius matris.
ꝛ ipa oſtendit quia mater
erat talium filiorum. quo-
niaꝫ aūt uiuuꝫ reliq̄rat uiꝝ
ſermo demonſtrat. qui de

uocatione eorum ſcriptus eſt dicēs. Illi autē reliquerunt prēz ſuuz zebedeuz in mari cū marmarijs: ꝛ ſecati ſunt ieſuz: niſi forte quis dicat. q2 xp̄s plus q̄3 triennium docuit ꝛ intra tempus uocationis apl'oꝝ ꝛ paſſionis xp̄i mortuus ē zebede⁹ ꝛ ſic ſecuta eſt xp̄m. tamen ſecuta eſt.

Qualis radix talia et germina: ꝛ qual' terra talis ꝛ fruct⁹: non eaz uicit ſicut ceteras mulieres maritalis affectus: q2 ille temporalis erat maritus: iſte autem perfectus ſponſus. Illius amor deceptio̅ erat carnalis: iſtius autem dilectio incorruptibil' uite. nō illam tenuit miſeratio ſenectutis eius. q̄a ille ſine iſta uiue̅ poterat. iſta ſine xp̄o ſalua eſſe non poterat.

Cogitauit enim quoniam amplius prod rit uiro ſuo ſi propter deuz reliq̄rerit uirum: q̄3 ſi propter uirum reliquerit deuz. Propterea ſexus fragilis e tiaz etate defecta chriſti ueſtigia ſequebatur: quia fides nunq̄3 ſeneſcit: ꝛ religio fatigationem non ſentit. Ita ergo non ſentit illa ſicut cetere mulieres: que corpus natorum ſuorum amant: animam autem contēpnūt deſiderant enim illos uale̅ in ſeculo iſto: ꝛ curant qui ſint paſſuri in alio.

In litia ciuitate ſanctō natale ſancti chriſtofori martiris. qui uirgis ferreis attritus īcendij chriſti uirtute ſaluatur ad ultimū ſagittarum ictibus confoſſus: martirium capitis obtruncatione compleuit.

Deus qui beate anne tātā gratiam cōferre

dignatus es: ut mariā matrem tuaꝫ in utero ſuo portaret meruerit. Da nobis per interceſſionem matris ⁊ filie tue propitiatiōis habundantiam: ut quaruꝫ ꝑ amore ꝯmemorationeꝫ cōplectimur eorum precibus ad celeſtem ieruſalem peruenire ualeamus: Qui ui.

Nicomedie paſſio ſancti panthaleonis qui cuꝫ iubente maximiano artem diſceret medicine a pᵬſbitero ermelao ad fidem chriſti conuerſus multa miracula fecit. patrem ſuum ſenatorem euſtorgium xp̄i fidei ſubiugauit. Ob quaꝫ cauſam tentus ab eodem maximiano eculei pena: et lampadaruꝫ exuſtione cruciatus eſt. ſed inter hec domino apparente ſibi refrigeratus tādem ictu gladij martiriū ꝯſumauit.

Sanctoꝝ miꝝ tuorū nos dn̄e nazarij celſi uictoris ⁊ innocētij ꝯfeſſio btā ꝯmuniat: ⁊ fragilitatis nr̄e ſubſidiū dignāt exoret Per.

Nazari⁹ genit⁹ a patre noīe affricāo. mr̄e ū° eius ꝑpetua ciue romana bapti zat⁹ p man⁹ lini ſucceſſoris btī petri romā egreſſus: et p placētiā ⁊ mediolanū trāſiens in ciuitatē gallie noīe cimellū cū ꝑdicaret nomen xp̄i ⁊ baptm̄ pn̄ie filiū cui⁹dā mulieris q̄ erat pria ciuitatis noīe celſū a mr̄e oblatū baptizauit: ⁊ ī fide plenī⁹ iſtruxit.

Deīde treuerī ꝯueniēs cū nomē xp̄i publice ꝑdicaret: neroni ꝯ eo ꝑ corneliuꝫ q̄ illi ciuitati ꝑerat ſignificatū ē. qui miſſo dētone milite ſuo nazarium ⁊ celſum ſibi precipiens preſentari iuſſit eos: ligatis manibus

⁊ pedibus in maris profū
dum precipitari dicēs nau
tis. Tollite hunc in nauē
uestram ⁊ ligatis manib⁹
⁊ pedibus mittite eum in
mare.

Accipiat eū ꝓfunduꝫ
maris ⁊ demergat
eum fluctus baratri. Et si
saluus eiectus fuerit in lo
cum quempiam: incendite
eum igni. ⁊ cinerem eius in
mare mittite: ne resurgens
adhuc nobis maiora dāna
faciat: ⁊ renuntiate mihi ⁊
dabo uobis bona mundi
huius: ⁊ honorabo uos: et
eritis gloriosi in diis.

Et eleuantes naute
beatum nazarium in
nauim: nauigauerunt. bea
tus autem nazarius grati
as agēs deo texit faciē suā
⁊ pueri ⁊ obdormierunt.
Naute uero proiecerūt eos
in mare: et nubes mox su
scepit eos. Et factum ē cir
ca nauim totuꝫ mare tene

brosum. Angelus autē
domini descendit ad naza
rium ⁊ ostendit ei terram:
tum domini in mari.

Et excitauit deus spi
ritum stridentem ex
inferioribus abyssi. ⁊ facta
est tempestas magna circa
nauem. ⁊ timuerunt naute
dicentes. peccauimus corā
do nazarii: ideoq; perimus
Nauigantes uero stadia fe
re quinquaginta cum iam
demergerentur: uidērūt na
zarium supra mare ambu
lantē cuꝫ puero: ⁊ exclama
uerūt naute una uoce dicētes
Scē uir dei salua nos ꝑ dn̄ꝫ
q̄ te saluauit: ⁊ credim⁹ tibi
⁊ a ducem⁹ nauē in quēcūq;

portū uolueris.

Respondēs āt scs̄ na
zari⁹ dix̄ eis. creditis q; ds
me⁹ pōt liberarē uos. ⁊ dixe
rūt naute. Nos quoq; excla
mam⁹ uoce magna inuocā
tes dn̄ tuū. ⁊ credim⁹ q; ꝑ
ipē ds tuus liberarē nos: ⁊

aſcendēs beatus nazarius
in nauem dixit eis. Cuſto-
dite uos a doctrinis demo
niorum neronis. Tunc ca-
thetizati in fide chriſti naui
gare ceperunt. Et factū eſt
mare pacificum. ⁊ iter agē
tes uenerūt ad rippaꝫ: ⁊ de
poſuerūt ſanctuꝫ nazariuꝫ
in loco quodā procul a ia-
nuenſi urbe paſſus fere ſex
centos. ubi per ipſius me-
rita oratiões ⁊ uota ſoluū-
tur.

Victor natiōe affer ex
pr̄e felice ſedit ānos.
x. Fuit autē tp̄ibus augu
ſti ceſaris a comodo q̄nto.
⁊ gramone uſqꝫ ad latera-
num ⁊ ruffinuꝫ. Hic cōſti-
tuit ut ſanctū paſca die dn̄i
co celebraret̄ ſicut eleuteri⁹
Hic fecit ſequētes dies cle
ros. martirio coronatur. ⁊
conſtituit ut ut neceſſitate
faciente ubicūqꝫ inuentus
fuiſſet in flumie ſiue i mari
ſiue i fōtib⁹ tm̄ xp̄iane cre-
dulitatis confeſſione clari-
ficata quicūqꝫ hominuꝫ ex
gentib⁹ ueniēs baptizaret̄.

INnocentius natione
albanēſis: ex pr̄e ino
centio ſedit annos. xv. mē-
ſes duos. dies. xx: Hic ꝯſti
tutuꝫ fecit de omni eccl̄a ⁊
de regul̄ monaſterioꝝ: ⁊ de
iudeis: ⁊ de paganis: ⁊ mul
tos cathafrigas iueīt quos
in exilio monaſterij relega-
uit. Et hic inuenit pelagiū
⁊ celeſtinū h̄ticos ⁊ dāna-
uit eos.

Et hic ꝯſtituit ut qui
natus fuerit de muli
ere xp̄iana denuo p̄ baptm̄
renaſci debeat: hoc eſt ba-
ptizari. qd̄ pelagi⁹ damna
bat. Eodem tp̄re dedicauit
baſilicaꝫ ſcōꝝ geruaſij ⁊ p
taxij ex deuotione teſti cui⁹
dam illuſtris femine ueſtie
laborantibus preſbiteris
urciſſino ⁊ leopardo et bia
cono libiano que femina ſu

preſcriptā teſtamenti pa gi nam ſic ordinauit. ut baſilica ſanctorum martirum ex margaritis ⁊ ornamentis conſtrueretur uēditis iuſtis extimationibus.

OMnipotens clementiſſime deus cuius filius in ede beate marte hoſpitari dignatus eſt: da qs ut eius meritis que illū placide ſuſcepit in ede pollorū miſericorditer hoſpitari ualeamus. Per eundem.

MArta uirgo hoſpita xp̄i ſyro patre eucharia matre regali ex ꝓgenie deſcendit. pater eius ſyrie ⁊ maritime multarūq; orarum dux extitit. Tria autē opida magdalum ⁊ bethaniam utranq;. ⁊ magnā ierosolime urbis partē marta cum ſorore ſua iure materne hereditatis poſſidebat. Nunq̄ legitur autem uirum habuiſſe: aut hominum ɔtubernio ſe ſubijſſe.

MIniſtrabat autem domino nobilis hoſpita ⁊ ſororem ptēr miniſtrare uolebat: quia uidebatur ſibi q̄ ad ſeruiendum tanto hoſpiti nō ſufficeret: etiam totus mundus. Poſt aſcenſionē dn̄i iā mortuo patre ⁊ matre defūcta Lazarus partez urbis ierosolime: ⁊ magdalena magdalum. Marta autē bethaniam poſſiderunt.

CUm aūt magdalena deuotioni ⁊ contemplationi ſe totam exponeret. Lazarus plus militie uacaret. marta prudens ptes ⁊ ſororis ⁊ fratris ſtrenue gubernabat: ⁊ militibꝰ ac famulis neceſſaria miniſtrabat. Omnia autē poſt dn̄i aſcenſionem uendiderit ⁊ ad pedes apoſtoloꝝ pretium obtulerunt.

ANno uo dn̄i quarto decimo a paſſiōe cū

iam iudei ſtephanum pro-
thomartirem occidiſſent: ⁊
ceteros diſcipulos preter a
liquos a iudee finibus eie-
ciſſent: diuerſas gentiuꝫ di
ſcipuli ſubeunt regiones v̄
bum dei ibidem ſeminātes
Erat autē tunc temporis
cum apoſtolis beatus ma-
ximinus unus de .lxxij. di-
ſcipulis domini. cui a beato
petro maria magdalena fu
erat commendata.

IN hac igitur diſper
ſiōe beatus maximi-
nus maria: marta lazarus
earum frater: atqꝫ marcel
lina marte pediſeca: necnō
⁊ beatus celidonius: qui ce
cus a natiuitate extiterat :
ſed a domino fuerat illumi
natus omēs hi ſimul ⁊ plu
res alij xp̄iani ab infidelibꝰ
expoſiti: ⁊ pellago ſine ali-
qua gubernatione poſiti ut
omnes ſubmergerēt.

DIuino tādē nutu mar
ſiliā aduenerūt ¶ Ubi
cum nullum qui eos uellet
recipere inueniſſent: ſub q̄
dam porticu q̄ pphāo gētis
illius terre preerat morabā
tur. tandem per p̄dicationē
beatiſſime marie magdale
ne marſilienſes cū ſuo prin
cipe ad fidē ieſu xp̄i ꝯuerſi
ſunt. deſtructis idol' uanis
⁊ eccl'ijs edificatis ad hono
rē dei ⁊ ſcōꝝ ſuoꝝ. ad aquē
ſeſ ciuitatē pfecti: ibi ppl'm
ad fidē xp̄i ꝯuertunt: ⁊ btā
maximinꝰ ibi ep̄s ordīat'.

BEata mariā ma
gdalena affectās uitā
cōtēplatiuaꝫ ducē̄ aſcendit
in mōteꝫ in quo nec aq̄rū
fluēta: nec arboꝝ: nec her-
baꝝ erāt ſolatia. ⁊ ibi .xxx.
annis p āg'los ē nutrita. E
rat aūt btiſſima marta uir
go ualde facūda ac formo
ſa ⁊ oib; gratioſa.

ERat āt tūc tp̄is ſup
rodanū ī nēore quod
dā īt' arelatē ⁊ auiniōes dra
co q̄dē magnꝰ aīal ⁊ mediꝰ

piſcis groſſior boue: ⁊ lon
gior equo: habens dentes
ut ſpata acutos: dorſuꝫ ſci
denteꝫ ut dolabrum: ⁊ cor
nibus utraqꝫ parte muni-
tus qui latens in flumine
omnes trãſeũtes perime
bat: ⁊ naues ſubmergebat
VEnerat autẽ
per mare de galatia
aſie generatus a leuitam q̃
eſt ſerpens aquoſus ⁊ fero
ciſſimus: ⁊ alpuacho aniali
quod galatie regio gignit
quod inſecutores ſuos per
ſpatium iugeris ſtercus ſu
um uelut ſpiculum dirrigit
⁊ quicquid tetigerit uelud
ignis exurit. Ad queꝫ mar
ta a popul' rogata accedẽs
ipſumqꝫ in nemore quedã
hominem manducanteꝫ re
periens: aquam benedictã
ſuper eum eiecit ⁊ crucem
quandam oſtendit ſibi: qui
protinus uictus ut omnes
ſtans a ſancta marta ꝑprio
cingulo alligatur ⁊ illico a
populo lanceis ⁊ lapidib⁹
perimit'.

PReſta qs̃ dñe ut ſic
populus xpian⁹ mixꝫ
tuoꝝ felicis ſimplitij fauſti
ni ⁊ beatricis tp̃ali ſolẽni-
tate congaudet: ita pfruat'
eterna: ⁊ qđ uotis celebrat
cõp̄hendat effc̃ũ. Per.

ROme uia aurelia bt̃i
felicis pontificis ſub
cõſtantino filio cõſtantini.
Iſte cõſtãtin⁹ auguſt⁹ ꝯciliũ
h̃ticoruꝫ ac ualentis ⁊ ur-
ſatij ⁊ arrianorum appro-
bans: qui ⁊ ipſe arrianus e
rat ab euſobio nicomediẽ-
ſi rebaptiꝫatus eiecit ſactũ
felicem urbis epiſcopuꝫ de
ſede ep̃atus ſui. Et facta ẽ
perſecutio maxima in clero
ita ut pb̃ri ⁊ clerici plures
necarentur ⁊ martirio co-
ronarentur.

SAnct⁹ at ac btiſſim⁹
felix pp̃ depoſit⁹ hita
uit in prediolo ſuo: qđ eſt

uia portuenſi. ⁊ agentibus
poſt moduȝ hĩticis exinde
leuatus: ductus eſt in ciuita
tem capiteq̨ trũchato mar
tirio coronatur: quarto io⁹
nouembris. Exide raptuȝ
corpus eius a pbr̃is ⁊ cle-
ricis ſepultus ẽ in baſilica
quaȝ ipſe conſtruxerat uia
aurelia. v. x. kl᷑. decembris
miliario ſecundo. Cui⁹ nata
le celebratur. iiij. kl᷑. augi.

FElix natione ro
manus ex p̃re felice
pbr̃o de titulo faciole ſedit
annos octo meſes. xi. dies
xviij. hic fuit temporibs o
dolbrachij regis uſq̨ ad tẽ
pora theodorici. Hic fecit
baſilicã ſci agapiti iux baſi
licã ſci laurẽtij mr̃is. Sub
h⁹ epãtu iteȝ ucit relatio ḋ
grecia petrũ alexandrinuȝ
reuocatuȝ ab achatio epo
conſtantinopolitano. Tũc
uenerabilis felix archiepiſ-
copus ſedis apoſtolice ur-
bis romę mittẽs defenſorẽ
cum concilio ſedis ſue ſc̃o
concilio damnauit achatiũ
cum petro.

TEmporibus diocliti
iaui ⁊ maximiãi na-
tale ſcõꝝ mꝛ̃ꝝ ſimplitij fau
ſtini ⁊ beatricis. q̇ p⁹ multa
ac diuerſa ſupplitia iuſſi ſũt
capitaleȝ ſubire ſenteutiaȝ
⁊ ligato ſaxo in collo eorũ
iactari per pontẽ qui uocat᷑
lapideus ĩ tyberinis reuma
tibus. Quorũ corpora dei
nutu inuenta ſunt a beata
ſorore eorum beatrice: ⁊ a
beatis pbr̃is criſpo ⁊ iohẽ
⁊ ſepulta ſunt in locuȝ qui
appellatur ſextum philip-
pi uia portuenſi quarto kl᷑
auguſti.

BEata autem beatrix
ſoror martirum: cuȝ
oraret apud uenerabileȝ lu
cinam factuȝ eſt ut uicinus
quidam poſſeſſor lucreti⁹
ambiret poſſeſſiunculã ei⁹
Pro hac itaq̨ fecit teneri
ſanctam beatricẽ ⁊ adduci

ad ſacrificanduꝫ. Tūc btā
beatrix exclamauit xpiana
ſuꝫ non ſacrifico demonijs
Ducta eſt itaqꝫ ⁊ carcerali
cuſtodia mancipata. Cum
qꝫ in dei nomine libere age
ret fecit ambitioſus lucre-
tius prefocari eam noctu.
Quam uenerabilis lucina
ſepelliuit iuxta ſanctos mr̄
tires germanos eius. iiij.
kl'. auguſti.

Poſt hec ingreſſus in
predio ſanctoruꝫ lu-
cretius: dum epularetur q̄-
dam mulier infantulum la
ctabat: qui infantulus co-
ram omnibus in conuiuio
uocem emiſit dicens. Audi
lucreci: occidiſti ⁊ inuaſiſti.
Ecce datus es in poſſeſſio
neꝫ inimici. Ad hanc uocē
inuaſus eſt a maligno ſpū
ibi in conuiuio: ⁊ per tres
horas uexatus emiſit ſpūꝫ

Deus qui ſanctis
tuis abdon ⁊ ſenem
ad hāc glīam ueniēdi copi-
oſuꝫ mun⁹ grē cōtuliſti. da
famulis tuis ſuorū ueniā
peccatoꝝ ut ſcōꝝ tuoꝝ iter
cedē ib⁹ meritis ab omnib⁹
mereamur aduerſitatibus
liberari. Per.

R. Omē abdon ⁊ ſeneꝫ
ſub reguloꝝ ſub decio im-
peratore: quos decius im-
perator in corduba ciuita-
te pſaꝝ ſibi pñtari iuſſit. q̄
dixit. Sic ſtulti facti eſtis ut
non recordemini. quia nō
colentes deos traditi eſtis
in manus romanorum et
noſtras.

Tūc btī abdō magis
nos uictores facti ſu
m⁹ dō fauēte: ⁊ dño noſtro
ieſu xpō: q̄ regnat in eternuꝫ
Iubēte igr̄ decio ābo uicti
cathenis recluſi ſunt i arta
cuſtodia. tunc dixerūt abdō
⁊ ſeneꝫ. Ecce gloria quam
ſemper ſperamus.

Poſt mēſes. iiij. ueies
deci⁹ romā adducens

ſecu; beatos abdō ꝛ ſenen
cathenis vinctos iuſſit oēs
ſenatum conuocari: ꝛ fecit
conuentu; in tellude cū va
leriano prefecto. v. kl'. au-
guſti. ꝛ iuſſit ſibi pſentari
abdon ꝛ ſenen maceratos
diuerſis penis.

ET dixit ad ſenatum
Dij deeq; tradiderūt
hoſtes ferociſſimos in ma
nus nr̄as. Ecce inimici rei
publice ꝛ romani imperij.
ꝛ introducti ſunt ornati au
ro ꝛ argento ꝛ lapide pre-
tioſo: uicti catheīs. Oīs q;
ſenatus mirari cepit in a-
ſpectibus eorum.

ET cū conſtāter ieſu;
in conſpectu omniū
faterent: decius iratus iuſ-
ſit ualeriano prefecto: ut ſi
non adoraret deū ſolē: fera
ru; morſib⁹ interiret. Qui
denudauit eos: ꝛ adduxit
ante ſimulachrū ſolis iuxta
amphiteatrū ut ſacrificarēt
Ueꝝ illi contemnentes ex-
puerit in ſimulachrū ſol'

TUnc ualerian⁹ iuſſit
ut cū plūbatis cede-
rentur. Deinde introducti
ſunt in amphiteatrū: ꝛ di-
miſſi ſūt eis leones duo. ꝛ
urſi. iiij. qui rugientes ue-
nerūt ad pedes ſcōꝝ: ꝛ nul
laten⁹ recedebāt: ſ; magis
cuſtodiebāt eos. Ualerian⁹
uero plen⁹ furore iuſſit gla
diatores itroire ꝛ btōs ſub
regulos interficere ꝛ ligare
pedes eoꝝ ꝛ añ ſimulachrū
ſolis iactare.

MIſit herodes rex ma
n⁹ ut affligeret quoſ
da; de eccl'a. occidit autem
iacobu; frē; iohis gladio.
uidēs aūt qꝛ placeret iude-
is appoſuit ut appħēderet
ꝛ petrū. ¶ Petrus. ¶ Tu
es petrus. ¶ Et ſup hanc
petrā edificabo eccl'a; meā
¶ Tu es paſtor oui
u; princeps apl'oꝝ tibi tra
dite ſūt claues regni celoꝝ

DEus qui btm̄ petrū apl'm a uicul' abſolutū illeſuz abire feciſti nr̄oꝝ qs abſolue uicula pccōꝝ: ⁊ oia mala a nobis propitiatus exclude. Per.

¶ Scē paule apl'e p̄dicator ueritatis ⁊ doctor gētiū itercede pro nobis ad deū qui te elegit ¶ Tu es uas electiōis ſcē paule apl'e. ¶ Predicator ueritatis in uniuerſo mūdo

DEus q̄ multitudinē gētiuz bti pauli apl'i predicatione docuiſti. da nobis qs: ut qui ei⁹ ɔmemorationez colim⁹ eius apte patrocinia ſentiam⁹ Per

¶ Regē apl'oruz

¶ Petr⁹ btē. ℞ Gl'a deo.

MIſit herodes rex manus ut affligeret quoſdam de eccl'a. occidit aūt iacobū frēz iohīs gladio. Uidens aūt qꝛ placeret iudeis: apposuit ut apprehenderet ⁊ petrum. Erāt aūt dies azimoꝝ. Quē cū app̄hēdiſſet miſit in carcerē: tradensqꝫ iiij. quaťnionib; m litū cuſtodiendū: uolēs poſt paſca producē cuz pplo. ⁊ petr⁹ qdē ſuabať in carcere. oro aūt fiebat ſine intermiſſiōe ab eccl'a ad deū pro eo.

Simon petre āte qꝫ de naui uocarē te: noui te. Et ſuꝑ plebē meā principē te ɔſtitui: ⁊ claues regni celorum tradidi tibi. ¶ Quodcūqꝫ ligaueris ſup terrā erit ligatū ⁊ in celis. Et qōcūqꝫ ſolueris ſup terrā erit ſolutū ⁊ in cel'. Et.

CUz āt p̄ductur⁹ eū eēt herōs ī ipa nocte erat petrus dormiēs inter duos milites uinctus catheis duabz. ⁊ cuſtodes aň hoſtium cuſtodiebāt carcerē. ⁊ ecce angl's dn̄i aſtitit: ⁊ lumē reful ſit in habitacl'o carceris pcuſſoqꝫ latere petri excita

uit eū dicēs. Surge uelocit̄
ꝛ ceciderūt cathene ō maib⁹
eius. Dixit autem angelus
ad petrū. precinge ꝛ caltia
te caligas tuas. Et fecit ſic
Et dixit illi circūda tibi ue
ſtimētū tuū ꝛ ſequere me.
¶ Si diligis me ſimon pe
tre paſce oues meaſ. tu ſcis
dn̄e qꝛ amo te: ꝛ aīaȝ meā
pono pro te. ¶ Si oportu
erit me mori tecum non te
negabo. Et.

ET reciēs ſequebat̄ eū
ꝛ neſciebat qꝛ ueꝝ ē
qḋ fiebat p āgl̄m. Exiſtia
bat aūt ſe uiſuȝ uidē. Trā
ſeuntes aūt primā ꝛ ſcdaȝ
cuſtodiā uenerūt ad portam
ferreā q̄ ducit ad ciuitatem
q̄ ultro aperta ē eis: ꝛ exeū
tes pceſſerūt uicū unū ꝛ cō
tinuo diſceſſit angl̄s ab eo
Et petrus ad ſe reuerſus:
dixit. Nūc ſcio uere qꝛ mi
ſit deus angl̄ȝ ſuū ꝛ eripu
it me de manu herodis. ꝛ d
oī expectatiōe plebis iudeo
ruȝ. ¶ Tu es petr⁹ ꝛ ſup
hāc petrā edificabo eccl̄aȝ
meā: ꝛ porte inferi nō pua
lebunt aduerſuȝ eā. ꝛ tibi
dabo claues regni celoꝝ
Quōcūꝗ ligaueris. ¶ Et
tibi.

SI dici m⁹ frēs qꝛ ad ſi
militudinē eue bt̄m pe
trū hoſtiaria quoꝗ mulier
decepiſſet: ꝛ ſicut adā mr̄
circūſcripſit: ita ꝛ apl̄ȝ feīa
circūuenit. Uſitat⁹ ei ad de
cipiēdū ſex⁹ ē. Fraudis ſue
uaſculū in hoſtiaria diabo
lus recognouit. Fideles ui
ros nō nıſı p mulierē oppu
gnare cōſueuit. Ibi adaȝ p
euā ſupat. hic petrū uicit p
hoſtiariā. ¶ Surge petre ꝛ
indue te ueſtimētis tuis: ac
cipe fortitudinē ad ſaluan
das gētes. quia ceciderunt
cathene de manibus tuis.
¶ Angl̄s dn̄i aſtitit ꝛ lum
refulſit in habitaculo carce
ris: percuſſoꝗ latere petri
excitauit eū dicens. ſurge

uelociter. Quia.

Uit eiꝫ ſicut legim⁹ in paradiſo delitiaꝝ diabolus. nec defuit ſicut intelleximus in pretorio iudeorum. Ibi iminebat ſathanas ſerpens: hic iudas coluber purgebat. Eſt ergo eadem ſimilitudo receptionis in petro: que in adam fuit: quoniam eadem eſt ſimilitudo mandati. Tu es paſtor ouium princeps apoſtolorum: tibi tradidit deus omnia regna mundi. Et ideo tradite ſūt tibi claues regni celoruꝫ. ¶ Quodcunqꝫ ligaueris. Et.

Accepit ergo uterqꝫ a dn̄o mandatū adā ne tangeret apoſtolus ne negaret. Ille ne lignum ſcientie pſumeret. hic ne iugum ſapientie pteriret. Sꝫ trāſgrediēs uterqꝫ pceptuꝫ pari mō delinquit. Guſtauit ille qð nō licebat loquitur iſte qð nō decet. Et tm̄ facilior negatio petri q̄ꝫ ade preuaricatio. Citius eiꝫ a populo q̄ꝫ ꝓthoplauſto ſubuenitur. Huc eiꝫ ōs ad ueſpaꝫ requirit errāteꝫ: illū dn̄s pulloꝝ cātu denegāteꝫ. ¶ Ego ꝓ te rogaui petre ut nō deficiat fides tua: et tu aliquādo conuerſus cōfirma frēs tuos. ¶ Caro ꝛ ſanguis nō reuelauit tibi ſed pr̄ meus q̄ ē in cel. Et.

¶ Philippus iſte.

Quē dicūt.
Herodes rex appoſuit ut apphēderet ꝛ petrū: quē cū apphendiſſꝫ miſit i carcerē uolens poſt paſca ꝓducere cum populo. ¶ Domin⁹ regnauit. ¶ Petrus quidem ſeruabatur in carcere ꝛ oratio fiebat pro eo ſine intermiſſione ab ecleſia ad deum. ¶ Dixit angelus ad petrū circunda tibi ueſtimentum tuum et

ſequere me. ¶ Miſit dñs angelum ſuum ⁊ liberauit me de manu herodis allꝉa.
¶ Tu es petrus ⁊ ſup hāc petram edificabo ecclꝉiam meam. ¶ Miſit herodes. ¶ Iam. ¶ Tu es. ℣ Et ſuper. ¶ Quodcūqꝫ ligaueris ſuper terram erit ſolutū ⁊ in celis: dicit dñs ſimoni petro. ¶ Deus q̄ beatum petrum.
¶ Sancte paule. ¶ Tu es. ¶ Deꝰ qui multitudinem.

Herodes rex.
¶ Miſit herodes.
Petrus beatus. Glꝉa ꝺo
Tu es petrus. ¶ Et ſup.
¶ Solue iubente deo terrarꝫ petre cathenas Qui facis ut pateant celeſtia regna beatis. ¶ Deꝰ qui beatum petrum.

Fraterna nos domine martirū tuorꝫ corona letificet: q̄ ⁊ fidei nr̄e pbeat icremēta uirtutum ⁊ mꝉtiplici nos ſuffragio cōſoletur. Per.

Contigit aūt. vij. fratres: una cum matre appheſos cōpelli a rege ꝯ fas ad carnes porcinas flagris ⁊ thaureis cruciatos. Unus āt ex illis q̄ erat primus ſic ait. Quid queris ⁊ quid uis diſcere a nobis. parati ſumus mori magis q̄ꝫ paternas dei leges preuaricari. Iratus itaqꝫ rex: iuſſit ſartagines ⁊ ollas eneas ſuccendi.

Deus qui nos beati ſtephāi martiris tui atqꝫ pontificis annua ſolēnitate letificas. concede ꝓpitius: ut cuius natalitia colimus de eiuſdem etiā protectiōe gaudeamꝰ. Per.
Rome i cimitio calixti

natale ſancti ſtephāi pape
⁊ martiris: ſub ualeriano ⁊
galieno imperatoribꝫ. qui
cum perſecutione ſeua craſ
ſaretur. tunc btūs ſtephanꝰ.
congregato uniuerſo clero
ſuo ortabatur eos: ut pro
xp̄o coronā martirij ſuſcip
ent alacrit̄

ORdinauerat aūt. iiij.
pbꝛos. dyacones. vij. ⁊ cle
ricos. xv. cū quibꝰ de regno
dei aſſidue docebat. Diuia
aūt gr̄a procurāte occurre
bāt multi gētiles ⁊ honeſti
uiri ut baptiʒarēt ab eo.

INter quos neme
ſius tribunus cuꝫ oī
domo ſua: filiaq; ipiꝰ noīe
lucilla que ceca p beatū ſte
phanū illuminata fuerat ⁊
olympius alter tribunus ꝯ
uxore ſua exuperia ⁊ filio
theodolo: ⁊ ꝗ crediderāt
ð domo olympij Qui pꝰea
glorioſa confeſſione marti
rium meruerunt.

CElebrante āt eo miſ
ſas atq; cōcilia per criptas
martirū factū eſt ut ualeri
anus ⁊ galienus perſecuto
res nois xp̄i ſummo requi
rerent ſtudio btm̄ ſtephm̄:
ut eum uł clericos eius di
uerſis affligerēt penis. ADi
ſerunt itaq; multitudinem
militū ⁊ tenuerunt euꝫ cuꝫ
multitudine clericorū pſeſ
biterorūꝫ ⁊ dyaconoꝝ.

QUi uenīes ad tribu
nal ualerianī ſolus in
troiuit. Cui ualerianꝰ. Tu
es ſtephanus qui rēpublicā
conaris euertere ⁊ perſuaſi
onibꝫ atq; ortatiōibꝫ malis
ppl'ꝫ a deoꝝ ſuadens recede
re cultura.

BEtūs ſtephūs dixit. E
go q̄dē nō euerto rē
publicā ſꝫ ortor ut relictis
demonijs qui adorātur in
idolis ad deū uiuū ⁊ uerum
redeāt creatorē celi ⁊ terr
⁊ agnoſcāt xp̄ꝫ ieſuꝫ filiuꝫ
dei. deū eſſe q̄ cū p̄re ⁊ ſp̄u
ſcō ſolꝰ ē ſēpitnꝰ. ut n̄ peāt

cum diabolo in interitum
ſempiternum. In inuenti-
one ſancti ſtephani protho
martiris: omnia dicuntur
de uno martire: preter ca-
pitula que dicuntur ſicut in
feſto eius lectiones ꝛ oratio
nem. oratio.

DA nobis q̃s dñe imi
tari qđ colim⁹: ut di
ſcam⁹ ꝛ inimicos diligẽ qꝛ
ei⁹ inuẽtiõez colim⁹: q̃ nouit
ẽt pro pſecutoribꝫ exorare
dñũ nr̃m ieſum xp̄m filium
tuum. Qui tecum.

IEroſolẽis inuentio cor-
poris b̃iſſi ſtephãi p
thomartiris ꝛ ſcõꝝ gama
lielis nicodmi ꝛ abibon: ſic
reuelatũ ẽ a dño btõ pbr̃o
lucião ſeptimo honorij pri
cipis ãno. nã dũ q̃ſceret in
baſilica batiſterij i ſtatu ſu
o die. vi. feria illuceſcente
circa horã tertiã noctis dũ
adhuc pene uigilaret: tãq̃ꝫ
i exceſſu mẽtis effect⁹ uidit
uirũ ſenẽ ſtatura pceꝝ. uľtu
decoꝝ: plixa barba: in ue-
ſtitu cãdido: aĩctũ pallio.

IN cui⁹ ſũitatibꝫ
erãt tãq̃ꝫ auree cruces
cũtexte calciatũ caligis in
ſupficie deauratis. ꝛ manu
tenebat uirgã aureã. d qua
tãgẽs eũ dixit ſe eſſe gama
lielẽ: q̃ nutriuit aplz paulũ
Qui ꝛ int̃ alia dix̃ ipi. Sũ
ma cũ diligẽtia nr̃os patefa
cito tumľos qꝛ indecẽter de
ſpecto loco recũditi ſum⁹.

ET cũ interrogaſſet
q̃ eẽnt cũ eo. Unus ẽ
inqt dõn⁹ ſtephanus a iu
deis pro fide xp̄i ieroľis la
pidibꝫ opreſſus torrentis
iuſſuq̃ꝫ ſacerdotũ relictus
ex portã uia q̃ mittit cedar
beſtijs ac auib⁹ deuorãdus.
ſꝫ hoc oĩo phibuit ille cui
illeſam idem mater omino
fidem ſeruauit.

QUo facto rareſcente
iudeorum perfidia ꝯ
uocans accerſiui mihi reli-
gioſorum uirorum turbaꝫ

conuentumq; fideliū: quā blandiens affatus ſum ita Obſecro uos fratres cariſſimi ut neminē uereremini colligentes ſanctū pign⁹ beati ſtephani ꝛ deferte in uillule noſtre poſſeſſionem quā. ſ. noīe ſuo appellauerat capharga mala: q. xxij ab urbe ierotima lapide diſtat: etiā more ſolito ſolēni illud funere ſepelite. Qđ ꝛ factum eſt.

Ille uero q̄ huiuſmoī locello iacet cōtinu⁹ ipſe eſt nichodemus nepos meus: qui ut renaſceretur ꝛ aqua ꝛ ſpū ſancto a ſaluatoꝛ: audiuit qui a petro et iohāne eſt baptizatus. Pro quo poſtmoꝫ indignati principes ſacerdotū. ſubtracto eniꝫ principat⁹ honore cōnabātur illuꝫ tradē morti. Sꝫ nr̄i gr̄a: nēcq; ꝓpinquitatis iure repſſi non interfecerunt.

Expulſo aūt eo foras urbem dirripuerūt omneꝫ ſuppelectileꝫ eius: multiſq; afficientes plagis ſemiuiuū reliquerūt. Ego nimirum ꝛ hūc collegi. ꝛ adhiberi curā precepi. cui cū paululū iſtā ti fuiſſꝫ ſuperſtes uita: ad optatā ꝛ ipſe quietē migrauit. quoq; exhibitis funeriſ exequijs ad ꝓthomartiris pedes iuſſit tradē ſepultuī.

¶ Dū eſſet rex.

Ab initio ꝛ ante ſecula. Aue maris ſtella ¶ Dignare me laudare te uirgo ſacrata. ¶ Da mihi vͥtutem ¶ Scā maria ſuccurre miſeris iuua puſillanimes: refoue flebiles: ora ꝓ pp̄lo: interueni pro clero. intercede pro deuoto femineo ſexu. ſentiant oēs tuuꝫ iuuamē q̄cūq; celebrāt tuā ſcāꝫ ꝯmemoratiōeꝫ.

Concede nos famulos.

Al ma. i. nu. Scā maria dei genitrix uirgo. intcede pro nobis. ps. Uenite. hy. Quē terra: In primo no. an. Benedicta tu in mulieribus. Cetera in rel. an: sicut i purificatione beate marie uirgis. v. Spetie tua. R. Intende. Lectio prima.

APud quo liberi pptascūs ſedez puida gubernatione regebat: quidā iohēs noīe. al ne urbis primitiatus curā gerēs tā moruz q̄z nobilitatis generoſitate preclarus: poſſeſſionū ac multaꝝ diuitiaruz opulētia locuplex: ⁊ cuz filium non haberet una cū cōiuge ſua: que ſibi diuia prouidētia taz moꝝ q̄z nobilitatis ſimilitudine fuerat ſociata: beatiſſimā dei genitricē ſibi i precipuā ac ſpialē dn̄az pariter pelegēt. R. Scā ⁊ immaculata v̄ginitas qb9 te laudibꝫ efferā neſcio. q2 quē celi cape nō poterant: tuo gremio contuliſti. v. Bn̄dicta tu in mulieribꝫ ⁊ bn̄dictus fructus uētris tui Quia. Lectio ii.

HEc ſimꝰ uno oꝛe pariq3 deuotiōe btiſſime v̄gini uota ſoluētes dicebāt. Regina celoꝝ: dn̄a angloꝝ ⁊ ſaluatrix oīuz tibi tāto deuoti9 fragiles ſupplicam9: q̄to uiſcera pietatis tue copioſi9 erga hoīes benigna īpēdis. Accipe igī ſciſſima mater que tibi ſincera fidei deuotione pſoluimus diſpōe: quatenus tibi nr̄a deſeruiat actio ⁊ noſtre facultatis tibi in aliquo bn̄placito obſeq̄o expendātur. R. Congratulamini mihi oēs q̄ diligitis dn̄z. Quia cum eſſem paruula placui altiſſimo: ⁊ de meis uiſceribus genui deū ⁊ hoīez. v. Btā3 me dicēt oēs gn̄ationes: q̄a ancilam humilem reſpexit de9. Quia cū. L. iii.

NOn igī diuīa clemē-

tia p̄cibus defuit ſupplicā-
tū: nec piiſſime v̄gis aures
a iuſtoꝝ petitiōe defuerīt: ſꝫ
eoꝝ uota de⁹ ex alto ſuſcipi
ens petitiōes ip̄oꝝ uoluit
effcui mācipare ⁊ fini debi
to tradere. Intrabat tūc ꝗp
pe mēſis auguſti: q̄n acrio
ribꝫ ſolis ardoribus deco-
quitur. ¶ Cōtinet in gre
mio celū terrāqꝫ regentem
uirgo dei genitrix ꝓceres
coitant̄ herileꝫ p̄ quos or-
bis ouās xp̄o ſub principe
pollet. ¶ Uirgo dei geni-
trix: quē tot⁹ nō cap̄ orbis
in tua ſe clauſit uiſcera fc̄s
hō. Per.

Spetie tua.

EO eī tp̄e uolens btā
dei genitrix locū edi
ficāde ſibi baſilice hoībus
demōſtrare quadā nocte di
cti iā mēſis. i. nonis auguſti
ſubito ꝯ naturaꝫ tp̄is aer
nimia frigoris cōgelatiōe
cōſtringitur ⁊ ī tāta nubiū
conſtipatione denſatur ut
hymbre deſup fuſo ī ip̄o ca
ſu niuiū multitudo deflue
ret: que ſolū modo locū edi
ficande baſilice cooperiēs
miraculuꝫ pariter ⁊ algorē
ſubminiſtrauit. ¶ Sicut ce
drus exaltata ſum in libāo
⁊ ſicut cypreſſus in monte
ſyō quaſi mirra electa odi
ſuauitateꝫ odoris. ¶ Et ſi
cut cynamomū ⁊ balſamū
aromatizans. Dedi.

IN ipſa deniqꝫ nocte
p̄notato pōtifici. atꝫ
iā dc̄o patritio ⁊ uxori ſue
ſimilē uiſione ſc̄ā dei geni-
trix uoluit demonſtrare: q
res reuelata ut miraculi ꝯ
firmaretur aſpectu ⁊ ſubita
temporis īmutatio oculte
uiſionis reuelatione noſce-
retur apparens ſāctiſſima
uirgo preuominato ponti
fici taliter eum admonitio
nis oraculo uoluit edocere
¶ Que eſt iſta que proceſ
ſit ſicut ſol ⁊ formoſa tāqꝫ
ieruſalem. Uiderunt eam

filie ſyon ⁊ beatam dixerũt: ⁊ regine laudauerunt eã. ¶ Et ſicut dies uerni circundabant eam flores roſarũ ⁊ lilia ↄualiũ. Al.

Operum tuorum inteñtio: ⁊ circũſpecte ſollicitudinis uigilantia: qua omnipotenti deo plurimũ placere cognoſceris te mõ in hoc commendabilẽ reddiderunt. ita ꝙ hactenus erga nominis mei deuotionem ab alijs nõ fuerit acceptatum. ⁊ per te nunc mihi placuerit conſumari. A deo ut cã ſalutis exiſtas oĩbus qui deuotionẽ tui pectoris fuerit imitati ¶ Ornatã monilibꝫ filiaꝫ ierl'm dñs cõcupiuit. Et uidẽtes eã filie ſyon ⁊ btiſſimam pdicauerũt o. centes ungueñtum effuſuꝫ nomẽ tuũ. Aſtitit regina a dextris tuis in ueſtitu deaurato circundata uarietate. Et. ¶ Gaude maria. ¶ Cantate. ¶ Dignare me. ¶ Dñs regnauit exul. ¶ P'partũ. ¶ Cantate. Elegit eã.

In illo tpr. Loqñete ieſu ad turbas. Extollens uocẽ q̃dam mulier de turba dixit illi. Beatus uenter qui te portauit: ⁊ ubera que ſuxiſti. Et. IX

Magne deuotiõis ⁊ fidei oñdit hec mulier que phariſeis blaſfemãtibꝫ dominũ tanta ſinceritate eius ꝑ incarnatiõeꝫ ↄfitet: ut ⁊ preſentium ⁊ futurorum confundat perfidiam Si enim caro uerbi dei a carne uirginis matris eſſꝫ extranea ut multi heretici dixerunt: ſine cauſa uenter qui eum portauit: ⁊ ubera que eum lactauerunt beatificarentur. ¶ Beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit in dñs magna: quia potens eſt ⁊

ſanctū nomen eius: ꝟ. Et
mia ei⁹ a ꝓgeie i ꝓgeies ti
metib⁹ eū. Quia. Lco. viij.

Unde dicit apl's cōt
ꝓhēticos: q2 miſit de⁹
filiuȝ ſuuȝ factu ex muliere
factū ſub lege. Nec audiē-
di ſunt q̄ legēdū putāt na
tuȝ ex muliere nō factum.
Alioq̄n uerus hoīs fili⁹ nō
eſſet niſi ex matre carnem
traxiſſet. Scōȝ quoq3 phy
ſicos ex eodem fonte ⁊ lac
nutriēdis ⁊ ſemē ꝓcreādis
pueris manat. ix. Felix
nāq3 es ſacra uirgo maria
⁊ omni laude digniſſima.
Quia ex te ortus eſt ſol iu
ſticie xp̄us deus noſter: ꝟ.
Ora ꝓ p'lo interueī ꝓ clero
intercede pro deuoto feīeo
ſexu: ſentiant oēs tuū iuua
mē q̄cūq3 celebrant tuam
ſcāȝ feſtiuitatē. Quia. L. ix.

Ergo de ſemie ꝟgis
potuit cōcipi: qui ei⁹
lacte potuit nutriri. Hec
mulier typum geſſit eccē

credentis ieſum ꝟuȝ deū ⁊
uex hominē natū fuiſſe. ꝟe
btā parēs xp̄i: q ſicut q̄daȝ
ait enixa eſt puerpera regē
qui celum terram tenet ꝑ
ſecula ſemꝑ. [illegible]
[illegible] an. Dū eſſet rex.
[illegible] cap. Ab
initio. hy. O glorioſa. [illegible]
Diffuſa eſt. A[illegible]
Beata es maria que credi
diſti perficientur in te que
dicta ſunt tibi a domino.
oratio. Concede nos. [illegible]
[illegible] cap. Ab initio. [illegible]
[illegible]
cap. Et ſic i ſyon. [illegible]
cap. Et radicaui. [illegible]
an. Dū eſſȝ rex. [illegible]
[illegible] Ab initio.
hy. Aue maris ſtella. [illegible]
Diffuſa ē gr̄a. [illegible]
Btāȝ me dicēt oēs gn̄atōēs
q2 ācillā huilē reſpexit deus
[illegible]
[illegible]
quēti niſi dominica ipediat
In ſcī [illegible] ꝯfeſſoris. oīo.

DEus qui eccleſiaꝫ tu am beati dominici ꝯ feſſoris tui illuminare di- gnatus es meritis ⁊ doctri nis. cõcede ut eius interceſ ſione temporalibus nõ de- ſtituatur auxilijs: ⁊ ſpiritu alibus ſemper proficiat in- cremẽtis.

BEatus do minicus predicatorũ dux: ⁊ pater inclitus: q̇ ap propinquante mundi termio quaſi nouuꝫ ſidus emicuit ex hyſpanie ptib⁹: uilla q̄ dr̄ calaroga exomenſis dio ceſis oriũdus fuit. Dicebat ſane ut qui olim luciferum in tpr̄ ſuo ꝓduxerat: vſpeꝝ quoqꝫ aduelperaſcẽte iã die ſuper filios terre cõſurgere faceret ab occaſu: ut extre- mis temporibus ab extre- mis terre nubes educeret. quarum hymbre ſerotino uiẽaꝫ quã dextera eius plã tauerat uberius irrigaret.

SIcut enim iohẽs baptiſta uelut lucifer: ſolis ortuꝫ preueniẽs ſaluatoris primuꝫ prenunciauit aduē tum: ſic ſanctus iſte domi- nicus ueſpertini ſideris in ſe gerens officium occidēte ſeculi: luce uicinum credit preueniſſe iuditium. Hui⁹ mater ante q̄ꝫ ipſum conci peret uidit in ſomnis ſe geſtare catulum accenſam in ore faculam baiulantem. Qui egreſſus ex utero to- tum mundum incendere ui debatur..

QUo ꝑfigurabatr̄ ex ea ꝑdicatorē eximiũ naſcituꝝ qui face igniti portaret elo quij. Quo frigeſcẽte ĩ mul torũ cordibꝫ caritatē uehe mentius iſlãmaret ⁊ ſedule ꝑdicatiõis latratibꝫ lupos arceret a gregibꝫ. Dormi ẽtes quoqꝫ ĩ pccīs aĩas ad uirtutũ uigilantiã excitaet. qd̓ ⁊ rei poſt mõm proba- uit euentus.

FUit enim uitiorum

mirabilꝰ obiurgator: oppu
gnator hereſū. fideliū dili-
gentiſſimꝰ exortator. v̄ba
quidē eius ardebant ut fa-
cule: quia in ſpiritu uenerat
⁊ uirtute helye. natus autē
ex pijs parentibus ⁊ religi
oſe nutrꝰ. cepit eē puer ige
nioſus utpote qui ſortitus
animam bonam. a domio
ſiquideꝫ in benedictionibꝫ
dulcedinis ē puentus.
PAter eius felix: matᷣ
eius iohanna nuncu
pata eſt. Horum itaqꝫ pio
ſtudio: priuſqꝫ ſcl'are aliqd
eius illaberetur animo tra
ditus eſt eccleſiaſtico imbu
endus offitio. ut ſanctitatis
odorem uelut teſta recens
imbiberet: que poſtmoduꝫ
antiquata perpetuo tenore
ſeruaret.
ITn illa ſua puerilita
te cor ei ſenile iam
inerat ⁊ ſenſus: ueneranda
canities ſub tenela facie la
titabat. Cum eniꝫ eſſet ad
huc puerulus nundū a nu-
tricis diligentia ſegregatuſ
ꝯphēſus ē ſepe lectū dimit
tere quaſi iam carnis deli-
cias abhorreret. ⁊ eligebat
potius ſuper terram accū-
bere qꝫ in lecto corporali
quodam modo quiete re-
ſolutus iacere.
EEt tunc durit in con
ſuetudinem declina-
ta ſtratus mollitie frequen
tiſſime ſuper terraꝫ dormi
r:. uidebatur iam illud qd
nunduꝫ legerat intellexiſſe
prouerbium. Adulescens
iuxta uiā ſuaꝫ: etiā cum ſe
nuerit non recedet ab ea.
Uolens quoqꝫ magnū ali-
quid peruenturuꝫ ex puero
futurorū ꝑſcius deꝰ oñdere
cuidaꝫ matrone: que vꝫ ex
baptiſmi fōte leuauerat ui-
ſione huiuſcemōi p ſōniuꝫ
demonſtrauit:
VIdebatur ſiquidē illi
matri eiꝰ ſpūali: puer
dñicus q̄ſi ſtellā hñs i frōte

que totã terram ſuo lumi
ne perluſtrabat. Quo da-
batur intelligi. ꝙ dandus
foret quandoqꝫ in lucẽ gẽ-
tium illuminare his qui i
tenebris ⁊ umbra mortis
ſedent. Erat autem matro
na nobilis que uiſiõis ma
gnitudine ſtupefacta ma-
tri eius cũ ingenti gaudio
quod uiderat nũciauit.

Oſt hec miſſus ẽ pa
lẽtiã ut ſibi liberaliũ
artium compararet ſtudijs
exercitatione peritiam. Ibi
enim tunc temporis gene-
rale florebat ſtudium abũ
dans tam multitudine nu-
meroſa ſcolariũ q̃ʒ ſtudioſ
ſa perfectione doctoꝝ. Ce
pit autem ſancte puer indo
lis beatus dominicus. nõ ſe
gniter agere eruditioni cu-
ius gratia miſſus erat dili-
genter intendẽ. omiſſis qꝫ
friuolis quibꝫ adoleſcẽtior
ſolet etas effluẽ maturiori
bꝰ ſe ſe ſtudijs occupare

Eus q̃ nos con
cedis ſcõꝝ mĩꝝ tuo-
rũ ſixti feliciſſimi ⁊ agapiti
natalitia colere. da nobis i
eterna beatitudine: de eoꝝ
ſocietate gaudere. Per

Sixtus natione grecꝰ
ex patre phõ ſedit ã
nos duos menſes undecim
dies ſex martirio coronãtur
Fuit autem temporibꝫ ua-
leriani ⁊ decij: quo tempoꝛ
fuit maxima perſecutio. E
odem tempore hic, comp̃-
heſus ẽ a ualeriano ⁊ ductꝰ
eſt ut ſacrificaret demo-
nijs.

Qui cõtempſit ꝑcepta
ualeriãi ⁊ capite trũ
catus eſt: ⁊ cũ eo alij ſex dy
acones. Feliciſſimus ⁊ aga
pitus. Januarius ⁊ magnꝰ
uincentius ⁊ ſtephanꝰ: ſub
die octaua idus auguſti. et
predicti preſbyterum a con
ſulatu tuſci ⁊ baſſi: ⁊ incę
perunt a tertiodecimo kl̃.

auguſti. quo tpē ſeuiſſima
pſecutio agebat ſub decio.
Et poſt paſſione
beati ſixti. pꝰ tertiā diē
paſſus eſt beatus laurētius
eius archidyaconꝰ .iiij. idꝰ
auguſti: ⁊ ſubdyaconꝰ clau
dius: ⁊ ſeuerꝰ pbr̄ ⁊ creſcētiꝰ
lector: ⁊ romanus hoſtiari
us. Hic conſtituit ut miſſa
rum actionē ſacerdos inci-
piēs pro pl'o decātaret hy
mnuꝫ. Scūs. Scūs. Scūs
dñs deus ſabboth.

Sixtꝰ urbis rome eps̄
athenis natus ⁊ do-
ctus: ⁊ prius quidē phs̄ pꝰ
ea uero xp̄i diſcipl's. Tem
poribꝫ decij ceſaris ⁊ uale-
riani ꝓpoſiti iuſſerunt ſibi
beatum ſixtuꝫ epiſcopū cū
clero ſuo preſentari nocte
ītra ciuitatē ī tellude. Tūc
ſixtus eps̄ dixit ad clerum
ſuum. Fratres ⁊ cōmilito-
nes mei: nolite paueſcere.
Omnes ſancti quanta paſ
ſi ſunt tormenta. Ut ſecuri

perpetuam optineret uitā
⁊ palmam.

Tam ⁊ dñs nr̄ ieſus
xpus paſſus eſt pro
ſalute noſtra ut pro nobis
relinqueret exempluꝫ. Et
uoce clara dixit. Uenite ne
mo metuat terrores. Feli-
ciſſimus ⁊ agapitus dyaco
nes dixerunt. Et nos ſine
te patre quo ibimus. Ep
preſentatus eſt noctu decio
⁊ ualeriano cum duobus
dyaconis.

Tunc dixit ad ſanctū
ſixtum epum decius
ceſar. Scis quare tentus ⁊
cōuentiōe publica nobis eſ
pntatus. Rñdit ſixtus eps̄
Scio: ⁊ bñ ſcio. Decius dix
Ergo ſi ſcis: fac ut uiuere
poſſis: ⁊ clerꝰ tuus augeat.
Rñdens ſixtus epus dixit.
Uere ſic facio ut clerus me
us augeatur.

Decius dixit: Ergo
ſacrificaꝰ dijs immor
talibꝰ: ⁊ eſto princeps ſacer

dotū. Btūs ſixtus epiſcopꝰ dixit. Ego ſacrificaui ſemp deo patri opi: ⁊ dn̄o noſtro ieſu xp̄o ⁊ ſpūi ſcō hoſtiam para ⁊ immaculatā. deciꝰ dix Conſule ſenectuti tue: ſicut ⁊ nos conſulimus. ita conſule te tibi ⁊ clero tuo.

BEatus ſixtus ep̄us dixit. Uſq3 adeo ꝯſultus ſum mihi ⁊ clero meo. ut de profundo mortis eterne coner omnes mecum eripi uel liberari. Decius dixit. Sacrifica: nam ſi nō ſacrificaueris tu eris exēplum omnium. Sixtus epiſcopꝰ dixit. Jam ſemel dixi: quia ſacrificium ſemp offero deo meo ⁊ dn̄o ieſu xp̄o ⁊ filio eius. Decius dixit ad milites. ducite eū ad tēplū martis ut ſacrificet deo marti

QUod ſi noluerit reducite eū in priuatā cuſtodiā: ⁊ duxerit eū ad tēplū martis: ⁊ cohartabatᷣ ut ſacrificijs coinquinaretᷣ.

Tunc btūs ſixtus epiſcopꝰ dixit. O infelices quid nō ploratis qui adoratis idola uana manu facta muta: et ſurda: que nec ſibi. nec aliquibus proſunt: Audite filij ⁊ liberate animas u̅ras de eterno ſupplicio: ⁊ nolite paueſcere iſta tormēta: ſed illa metuite que finem non habent: ⁊ agite pn̄iaꝫ: qꝛ neſcientes ſacrificatis idolis uanis.

DEus tuoꝝ gl'a ſacerdotū preſta qs̄ ut ſci martiris tui cuius feſta gerimꝰ ſentiamꝰ auxiliū. Per.

APud tuſciā ciuitateꝫ Aretio natale ſci donati epi ⁊ martiris. Qui nutritus a ſcō pigmenio preſbitero in titulo beati paſtoris eruditus eſt. nō ſolū in diuinis: uerū etiā in humanis litteris ſufficientiſſime. Cum quo ⁊ iulianus

creuit. ⁊ ſubdiaconus ordi
natu. reiecto poſt modum
gradu inutilis factus ad i-
periuꝫ aſpirauit. Quo tē-
pore btm̄ pigmenium ro-
me in cuſtodia mancipauit
⁊ ſanctos patrem ⁊ matrē
donati gladio occidit.

DOnatus uero fugaꝫ
petijt aretium ciuita
tem ⁊ habitauit cum hyla-
riano glorioſiſſimo mona
cho ſeruiens deo continuis
orationibꝫ ieiunijs. Factuꝫ
autem ut mulier noīe ſyrā
nam gentilis ⁊ pagana ca
pta oculis ⁊ corde uere ce-
ca: cuꝫ unico filio ſuo excu
liano nomine cellam beati
hylariani cum quo beatus
uir habitabat reqreret quā
in fide chriſti inſtructā ad
beatum ſatyrum epiſcopū
hylarianus ⁊ donatus per
duxerunt.

QUod ut fidem ipſius
accepit gratias deo
agens indixit ei ieiuniuꝫ ut
humiliaretur in cilicio ⁊ ci
nere. ⁊ ſic deinde cathetiza
uit eam ⁊ baptizauit: tam
ipſam q̄ꝫ filiuꝫ eius. ⁊ mox
aperti ſunt oculi ſyranne:
cepitqꝫ clamare. Uere dei
filius chriſtus ē: qui illumi
nauit oculos meos. Quod
factum audiens ampronia
nus nō multo poſt attulit
filium ſuum demoniacum
ad beatum donatum.

QUo orante ſimul cū
beato ſatyro epo et
hylariano expulſus demō
puerum ſanum reliquit: ſꝫ
⁊ non longo tempore trā-
ſacto uir qdā euſtaſi⁹ rector
tuſcie ⁊ exactor fiſci: dum
occupatus alicubi teneret:
ſuperuenientibus hoſtibus
uxor ipſius euſtoſina pecu
niā fiſci abſcōdit ⁊ paucis
diebꝫ ſuccedētibꝫ abñte ad
huc uiro defūcta eſt.

REdiēs aūt poſtmo-
dū uir ei⁹ inuenit uxo
rem ſuā mortuā pecuniāqꝫ

fiſci ſibi celari. qꝫ de re nõ
paꝝ triſtis efficit̄ p requiſi
ta pecunia. Cumqꝫ a prin
cipibus curie ſupplicia ipſi
meditarentur. fugiens ideꝫ
euſtaſius uenit ad beatuꝫ
donatum ⁊ ſatyrum. ⁊ in-
dicauit eis anxietatem ani
mi ſui.

STans itaqꝫ donat⁹
ſuper ſepulchrū uxo
ris ipſi⁹: uoce magna clama
uit. Eufroſina per chriſtū
ieſum crucifixum te coniu-
ro: ut dicas nobis quid fa-
ctum ſit de pecunia fiſci. qꝫ
uir tuus p ea ab exactori-
bus ualde affligitur. Que
mox de ſepulchro reſpōdit
In ingreſſu dom⁹ ſub foſſa
latet pecunia quam q̄ritis.
Recepta eſt igitur pecunia
liberato euſtaſio ab impoſiti
one calumnie.

DEus q̄ nos annua
btōꝝ martiꝝ tuoruꝫ
cyriaci: largi: ⁊ ſmaragdi:
ſolemnitate leti ficas: con-
cede propitius: ut quorum
natalicia colimus: uirtutem
quoqꝫ paſſionis imitemur.
Per.

ROme natale ſcī cyri
aci martiris: qui p⁹
longam carceris macera-
tionem: quam ſub maxia-
no pertulit. cuꝫ ſiſinio dya
cono ſuo: ⁊ ſmarardo ⁊ lar
go: poſt multa facta mira-
cula: in quibus filiam dio-
clitiani arthemiā ipſi⁹ roga
tu a demonio curauit: ac
baptizauit.

HIc iam quoque ſapo-
ris regis perſarum
iobiam. miſſus illo a dio-
clitiano propter hoc libe-
rauit a demonio ac bapti-
zauit cum ipſo rege ⁊ alijs
quadrigentis triginta. Re
diens romam poſt morteꝫ
dioclitiani tentus eſt inter
alios chriſtianos a filio ei⁹
maximiano. Et in cuſto-
dia miſſus: eo q͛ ſororem

ſuā xp̄ianam feciſſet.

DEinde precepit ut in die proceſſionis ſue nudus cathenis obligatus ante redaꝫ eius traheretur Et poſt hec ductus de carcere cuꝫ ſocijs largo: ⁊ ſmaragdo: ⁊ cum ſancto cyriaco: per carpaſium uicariuꝫ pice reliquata caput eius p̄fuſum eſt. Et rurſum poſt dies quatuor eductus denuo de carcere in cataſta extentus attractusqꝫ neruis ⁊ fuſtibus diu ceſſus poſt illos quatuor dies iubente maximiano capite truncatus eſt: cum largo ⁊ ſmaragdo: ⁊ alijs uiginti.

ROme ſancti romani militis ⁊ martiris: q̄ credidit domino ieſu chriſto per uerbum ſancti laurentij. Et cepit dicere ad beatum laurentium. Uido ante te iuuenem pulcherrimum ſtantem cum linteo ⁊ extergentem mēbra tua De qua re adiuro te p̄ dominum qui miſit tibi angelum ſuum ne derelinquas me.

TUnc decius furore ꝯplenus ⁊ dolo dixit ad ualerianum. Puto ꝙ uicti ſumus per artem magicam. ⁊ iuſſit beatum laurentium de cataſta leuari. Eadeꝫ hora romanus afferēs urceum cum aqua cepitqꝫ horā ut eam offerret beato laurentio. Ueniens autem romanus afferēs aquā miſit ſe ad pedes beati laurētij rogans eum cuꝫ lachrymis ut baptizaret eum. Et accepta aqua benedixit ⁊ baptizauit eum.

AUdiēs deci⁹ hoc fcm̄ dixit. exuite eū ⁊ fuſtibꝫ cedite. ⁊ aduct⁹ roman⁹ an̄ ꝯſpcm̄ ceſaris nō īterrogat⁹ cepit clamar̄ uoce magna dicēs. xp̄ianus ſuꝫ. Et iuſſit decius ceſſar: ut ipſa

hoṙa capitis romanus ſub
iret ſentētiā. Et ductus fo
ras muros porte ſalarie i-
bi decollatus eſt beatus ro
man⁹. v. idus auguſti. Tūc
nocte uenit iuſtinus pbr̄ ⁊
collegit corpus eius. Et ſe
pelliuit in agro uerano.

¶ Laurentius igreſ
ſus eſt: ¶ Dixit dn̄s
Laudate do
minum oēs gētes.

Fratres q̄ parce ſemi
nāt parce ⁊ metet: ⁊ q̄
ſeminat in benedictionib⁹
de benedictionibꝫ ⁊ metet
uitam eternā. ¶ Deus tu
orꝫ mi. ¶ Gl'a ⁊ honore.
Leuita laurenti⁹
bonū opus operatus eſt: q̄
per ſignum crucis cecos
illumiāuit: ⁊ theſauros ec-
cleſie dedit paupibꝫ.

Da nobis q̄s opš ds
uitiorꝫ nr̄orꝫ flāmas
extinguere: qui btō lauren
tio tribuiſti tormentorum
ſuorꝫ incendia ſupare. Per.
¶ Beatus
laurentius xp̄i mr̄ triūphat
coronatus in celis. ¶ Uenite
adoremus dn̄z. Uenite.

¶ Quo p
grederis ſine filio pr̄: quo
ſacerdos ſcē ſine miniſtro p
peras. ¶ Btš uir. ¶ Btuš
laurentius dixit.

¶ Noli
me derelinquē pr̄ ſcē: quia
theſauros tuos iaz expedi
quos tradidiſti m̄. ¶ Oīz
fre ¶ Quid in me ergo di
ſplicuit pn̄itati tue. ¶ Nō
ego te deſero fili: neqꝫ de-
relinquo: ſꝫ maiora tibi de
bentur pro fide xp̄i certaīa
¶ Dn̄e quid. ¶ Btš ſixt⁹
dixit. ¶ Gl'a ⁊ honoī.

Poſtq̄ȝ btš ſixtus ur
bis romāe epš mar
tirij coronam adeptus con
ſumauit agonez ueneīt mi
lites ⁊ comprehēderīt btūz
laurentium archidyaconez

ꝛ duxerunt ac tradiderunt
eũ parthemio tribuno. eadẽ
hora parthemius tribunus
nũciauit decio eo qđ lauren-
tius archidyaconus ſixti q̇
theſauros recõditos hẽt i
cuſtodia teneretur. ¶ Leui
ta laurentius bonũ opus o
patus eſt: q̇ p ſignũ crucis
cecos illuminauit. ꝛ theſau
ros eccl'e dedit pauperibꝫ.
V. Diſpſit dedit pauperibꝫ
iuſtitia ei⁹ mãet in ſcl'm ſcl'i
G auiſſus eſt de
cius. ꝛ iuſſit ſibi pre
ſentari btm̃ laurentiũ. quẽ
ita agreditur deci⁹ ceſar di
cens. Ubi ſunt theſauri ec
cl'ie quos apud te nouim⁹
eſſe reconditos. Btẽs laurẽ
tius nõ rñdit ei v̓bũ. Eodẽ
die deci⁹ ceſar traddidit eũ
pfato cites. Quere ab eo
theſauros diligenter: ꝛ pſu
adẽ ut ſacrificet. Si nõ ſa
crificauerit diuerſis eũ peis
cruciatibuſq; interfice.
Puer meus noli timere: q̃a
ego tecũ ſum. dicit dñs: Si
tranſieris p ignẽ flãma nõ
nocebit te. ꝛ odor ignis nõ
erit in te. ¶ Liberabo te dẽ
manu peſſimorũ: ꝛ eruã
te de manu fortiũ. Si.
T Unc ualerian⁹ dedit
eũ cuidã uicario i cu
ſtodia nomĩe ypolito ꝛ cũ
accepiſſet eũ ypolitus btm̃
laurentiũ recluſit eũ cũ mł
tis. Erat aũt ibi i cuſtodia
hõ gentilis mł'to tpře noĩe
lucillus qui plorãdo amiſſ
ocul'is cecus factus fuerat.
Et dixit ad eũ btẽs lauren⁹
Crede in filiũ dei dñi ieſu
xp̃i ꝛ baptizare in nõie ei⁹.
ꝛ illuminabit te. ¶ Strixe
runt corporis mẽbra poſi
ta ſup craticula miniſtran-
tibꝫ prunas inſultat leuita
xp̃i. ¶ Btẽ laurẽtij m̃r int̃
cede pro nobis. Mea nox
obſcurũ nõ hẽt: ſꝫ oĩa in lu
ce clareſcũt. Btẽ.
¶ Btẽs laurẽtius orabat
dicens. dñe ieſu xp̃e de⁹ de

do mīs in ſuo tuo. ¶ Lū inuoca. ¶ Quia accuſatus nō negaui nom̄ ſcm̄ tuū in terrogatus te xp̄ꝫ ꝯfeſſus ſum ¶ Dixit romanus ad btm̄ laurentiuꝫ. Uideo añ te iuuenēꝫ pulcherrimū feſtina me baptizare ¶ Uerba mea. ¶ Afferēs āt urceū cuꝫ aqua miſit ſe ad pedes eius. ¶ Bt̄s laurenti⁹ dixit mea nox obſcurū ñ hēt: ſed omnia in luce clareſcūt. Vñe dñs. ¶ Quia ip̄e dñs nouit qꝛ accuſat⁹ nō negaui nom̄ ſcm̄ ſuū Poſuiſti.

CUm oēs btos mīes quos nobis tradidit antiquitas honorificētia digna ueneremur: p̄cipue tñ btm̄ laurētiū mīeꝫ debem⁹ tota deuotione ſuſcipere. Maioreꝫ ergo affectioneꝫ ibi debeo. ubi credulitateꝫ meā cogit cōtēplatio q̄ꝫ ubi fidē meā hortat̄ opinio. ¶ Quo progrederis ſine filio p̄r. Quo ſacerdos ſcē ſine dyacono ꝓperas. Tu nunq̄ꝫ ſine miniſtro ſacrificiū offerre conſueueras. Quid i me ergo diſplicuit p̄rnitati tue. nunquid degenereꝫ me probaſti. Expire certe utrū idoneū miniſtrū elegeris cui cōmiſiſti dominici ſanguinis diſpēſatioēꝫ ¶ Lu.

MAiorē inq̄ꝫ affectum illic debeo ubi per ea q̄ uidi cōpellor deuotiōe credēctiā illa que nō uidi. Nam ⁊ cuꝫ audiui aliq̄n q̄ m̄ impoſſibilia uiderētur cepi ea credē potuiſſe fieri: dū ſimilia facta cōſpexi. Et ido tēporibꝫ noſtris paſſi hanc nobis p̄ſtiteīt cōferre gr̄aꝫ ut fidē p̄teritā cōfirmarēt. ¶ Noli me derelinquē p̄r ſcē qꝛ theſauros tuos iam expendi. Nō ego te deſero neq̄ꝫ derelinquo: ſꝫ maiora tibi debentur pro fide xp̄i certamina Nos q̄ſi ſenes

leuioris pugne curſuz acce
pim⁹. te aūt q̄ſi iuuenē ma
net gl'oſior de tyrāno triū
phus: p⁹ triduū me ſeq̄ris
ſacerdotē leuitā. Nō.

Supradictuz igr̄ btm̄
uiꝝ tota debem⁹ de-
uotiōe ſuſcipe. Primū qꝛ p̄
cioſuz ſanguinē ſuū pp dm̄
tradidit. Deinde ꝙ ꝓroga
tiuā nobis ap̄ dm̄ nr̄m nō
minimā ꝯtulit. oñdēs qual'
debeat eſſe xp̄iana fides: ꝺ
cui⁹ ꝯſortio exiſtē mr̄es me
rētur. Tertio ꝙ idē tā ſctē
cōuerſatiōis fuerit: ut coro
naz mr̄ij tp̄e pacis iueiret.

¶ Bt̄s laurētius clamauit
ꝛ dixit. deū meū colo: ꝛ illi
ſoli ſeruio. ¶ Mea nox ob
ſcrū nō hēt: ſꝫ omia in luce
clareſcūt ¶ Stri-
xer̄t corporis mēbra poita
ſup craticulā ſubiciētes pru
nas: inſultat leuita xp̄i.
Dn̄e q̄s. ¶ Carnifices uero
urgentes miniſtrabant car
bones ſubter craterē ferreā

Igne me examinaſti: et
non eſt inuenta in me iniq̄
tas. ¶ Exaudi dn̄e iuſti.
Probaſti dn̄e cor meū ꝛ ui
ſitaſti nocte. ¶ Interroga
tus te dn̄e confeſſus ſum:
aſſatus gr̄as ago. ¶ Dn̄e
in uirtu. ¶ Gr̄as tibi ago
dn̄e qꝛ ianuas tuas ingredi
merui. ¶ Magna eſt gl'ia

In illo. t. d. ieſuſ. d. ſ.
Am̄ am̄ dico uobis.
Niſi granū frumēti cadens
in terrā mortuū fuerit ip̄m
ſoluz manet. Et. l. X.

Ipſe dn̄s ieſus erat g̃
nū mortificandū ꝛ iu-
ſtificādū. mortificādū in in
fidelitate iudeoꝝ: ꝛ mlt'ipli
cāduz in fide pp̄loꝝ. Iā ꝟo
exortās ad paſſiōis ſue ſe-
ctāda ueſtigia: q̄ amat iq̄t
aiaz ſuā pdet eā. ¶ In cra
ticula te deū nō negaui. Et
ad ignē applicat⁹ te dn̄z ie
ſuz xp̄m confeſſus ſum.

Probaſti domie cor meū ꝛ uiſitaſti nocte. Et.

QUod duobꝰ mōis pōt intelligi. qui amat ꝑdet. i. ſi amas ꝑdes. ſi cupiſ uitā tenē ꝯ xpo noli mortē timē pro xpo. Itē alio mō qui amat aīaȝ ſuā ꝑdet eā. Noli amare ne ꝑdas. noli amare in hac uita: ne ꝑdas in eterna uita. ¶ O hypolite ſi credideris in dn̄ȝ ieſū xp̄ȝ: ꝛ theſauros tibi oſ̄do ꝛ uitā eternā promitto. Bt̄s laurētius hypolito dixi ſi credis in dn̄m ieſuȝ xp̄m Et.

HOc aūt qḋ poſterius dixi magis hr̄e uidet euāgelicus ſenſus. Sequit̄ eniȝ Et qui odit aīaȝ ſuaȝ ī hoc mūdo in uitā eternā cuſtodit eā. Ergo qḋ ſupradc̄tȝ ē qui amat. ſubītelligitur ī hoc mūdo: iṗe utiq; perdet Qui aūt odit utiq; in hoc mūdo: in uitā eternaȝ utiq; cuſtodit eā. ¶ Gaudo pla

ne q: hoſtia xp̄i effici merui accuſatus nō negaui. Interrogatus xp̄ȝ cōfeſſus ſum Aſſatus gr̄as ago. ¶ Probaſti dn̄e cor meū: ꝛ uiſitaſti nocte. igne me exaīaſti. Interro. ¶ Uoluit eſſe hoſtia leuita laurētius: q̇ duȝ aſſaretur nō negauit dn̄ȝ. Et ideo inuētꝰ eſt ſacrificiū laudis. ¶ Immola deo ſacrificium laudis: ꝛ redde altiſſimo uota tua. Et. Bt̄s laurētiꝰ dixit diſce miſ q̄ȝta ē uirtus dn̄i. Naȝ carbones hi nō dolorē: ſȝ refrigeriū m̄ p̄ſtāt. ¶ Ecce miſ aſſaſti me una ꝑte: regira aliā ꝛ māduca. Nā.

¶ Laurētiꝰ ingreſſus ē martir: ꝛ ꝯfeſſus ē nomē dn̄i ieſu xp̄i. ¶ Laurētiꝰ bonū opus oꝑatus ē qui ꝑ ſignū crucis cecos illuminauit. ¶ Adheſit aīa mea poſt te: q: caro mea igne cremata ē ꝑ te ds̄ meꝰ. ¶ Miſit dn̄s angl̄m ſuū ꝛ liberauit

me de medio ignis ⁊ nō ſū eſtuatus. an. Btī laurētius orabat dicens gratias tibi ago dn̄e q͡ȝ ianuas tuas ingredi merui. Cap. Frēs q̄ parce. V. Diſperſit dedit pauperibus. R. Juſtitia eius manet in ſeculū ſeculi. Ad bn̄. an. In craticula te dn̄z non negaui: ⁊ ad ignem applicatus te xp̄m confeſſus ſum. probaſti cor meum ⁊ uiſitaſti nocte igne me examinaſti ⁊ non eſt inuenta in me iniquitas. Ad. iij. cap. Frēs qui parce. Ad. vi. ca.

Vnuſq̇ſq͡ȝ prout deſtinauit in corde ſuo non ex triſtitia: aut ex neceſſitate. Hilarem eniȝ datorem diligit deus. Ad. ix. ca.

Potens eſt aūt deus omnem gratiam habundare facere in uobis ut in oībus ſemp oēȝ ſufficiētiaȝ hn̄tes habūdetis in oē opus bonū ſic ſcriptū ē. Diſpſit dedit paupibȝ iuſtitia eius manet in ſeculū ſeculi. Ad ueſ. an. Laurētius igreſſus eſt. cū reľ de lau. cap. Frēs qui parce. V. Leuita laurētius bonū opus opatus ē. R. Qui p ſignū crucis cecos illumiauit. Ad. M. a. Btī laurētius dū i craticľa ſupra poſitus ureretur ad impijſſimum tyramnuȝ dixit. aſſatum eſt iam uerſa ⁊ manduca. Nam facultates eccľie quas requiris in celeſtes theſauros manus paupuȝ deportauerit. Oio ut ſ. Intra octāȝ ſci laurētij fit offm̄ de eo: niſi feſtuȝ occurrat: ⁊ fiunt. ix. lectōes Secunda die infra ebdōam. De paſſione eius. lcō. i.

Reſpōdit lucillus. Ego deſideraui ſemp baptizari in nomine domini noſtri ieſu xp̄i. Beatus laurentius dix. Si ex toto corde credis. Rn̄dit lucillus cū fletu dicens. Ego credo in dn̄ȝ ieſuȝ xp̄ȝ: ⁊ uana idola

⁊ falſa reſpuo. Hypolitus uero patienter aſcultabat uerba eorum. Tunc btūs laurentius cathetizauit euz ⁊ accepta aqua baptizauit eum: in nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti.

In ipſa hora aperti ſunt oculi eius: ⁊ cepclamare dicens. Benedictus dn̄s noſter ieſus xp̄s deus eternus: qui me illumiauit per beatuz laurentiū. Tūc audientes hoc multi ceci ēe factum ueniebant ad btm̄ laurentium cuz lachrymis. Et beatus laurentius i cuſtodia politus hypoliti ponebat manum ſuper cecoꝝ oculos: ⁊ illuminabāt.

Audiens hoc hypolitus dixit ad beatum laurentium. Oſtende mihi theſauros. dixit ei beatus laurentius. O hypolite ſi credideris in deum patrem ⁊ filium eius dn̄z nr̄z ieſuz xp̄z: ⁊ theſauros tibi oñdo ⁊ uitā eternā promitto. Dixit ei hypolitus. Si dictis facta compenſes: faciaz qđ hortaris. Tunc btūs laurētius baptizauit eum cuz oi domo ſua.

Poſt hec decius ceſar dix btō laurētio: Sacrifica dijs. Nā nox iſta in te expēdet cū ſupplicijs. Btūs laurētius dix. Mea nox obſcuꝝ nō hēt: ſz oīa i luce clareſcūt. Tūc iuſſit decius ut os eius cū lapidibus cederet. Cūq3 cederet ↄfortatus in dn̄o dicebat. Grās tibi ago dn̄e ieſu xp̄e: q2 tu es ds oīuz xp̄ianoꝝ liberator.

Decius dix. date lectulū ferreuz ut requieſcat laurētius cōtumax. Allatus ē aūt lectus cū coſtis tribus in cōſpectu decij ceſaris in modū craticule. Tūc btūs laurentius expoliatus eſt ueſtimentis ſuis in conſpectu decij: ⁊ ualeriani. ⁊ extēſus eſt in cratem ferreaz

⁊ allati ſunt baculi cuȝ prunis ⁊ miſſerunt ſub crateȝ ferream: ⁊ cuȝ furca ferrea coartari fecit beatum laurentium.

ET dixit deci⁹ ad btm̄ laurentiū. Sacrifica dijs. Rn̄dit bt̄s laurētius. Ego me obtuli do ſacrificiū ɔtribulatū. Sacrificiuȝ deo ē ſpūs ɔtribulat⁹. Carnifices urgētes miniſtrabāt carbōes mittētes ſub crate ⁊ deſuper comprimētes cū furcis ferreis. Bt̄s laurēti⁹ dixit diſce miſer: qꝛ carbones tui mihi refrigeriū preſtant. tibi auteȝ eternū ſupplicium.

IN il̄. t. d. ieſus. d. ſ. Am̄ am̄ dico uobis: niſi granū frumenti cadēs in terra mortuū fuerit ipm̄ ſolū manet. Et. ℞.

MAgna ⁊ mira ſētētia queādmōȝ ſit hois i aīa ſua amor ut peat odiū ne peat. ſi male amaueris: tūc odiſti. Si bn̄ oderis: tc amaſti. Felices q̇ odeīt cuſtodiēdo: ne pdāt amando Sȝ uide ne tibi ſubrepat: ut te ipȝ uel iterimē: ſic intelligēdo qd̓ debes odiſſe aīaȝ tuā i hoc mūdo.

HInc ei q̇daȝ maligni Natȝ puerſi hoies ⁊ in ſe ipis crudeliores ⁊ ſceleratiores hoīcide: flāmis ſe donāt: aq̇s ꝑuocāt ꝑcipitō collidūt ⁊ pereūt. Hoc xp̄s n̄ docuit: imo ⁊ dyabolo precipitiū ſuggerenti reſpōdit Uade retro ſathanas: Scriptum eſt. Non temptabis dn̄m deum tuum.

PEtro āt dix̄ ſignificās q̄ morte clarificat⁹ eēt dn̄. Cū ēes iunior cīgebas te ⁊ ambulabas quo uolebas. cuȝ auteȝ ſenueris alī cinget te: ⁊ feret quo tu nō uis. Ubi ſatis expreſſit nō a ſe ipſo: ſed ab alio deber̄ occidi q̄ ueſtigia ſeq̄tur xp̄i

BEatoꝝ mīꝝ tiburtij ⁊ ſuſāne nos dn̄e foueāt ꝯtinuata ꝑſidia q̄ȝ nō deſinis ꝓpiti⁹ intueri quos talib⁹ auxilijs conceſſeris adiuuari.

ROme inter duas lauros natale ſcī tiburtij mr̄is filij cromatij urbis ꝑfecti: quē erudierāt i fidō beat⁹ ſebaſtian⁹ ⁊ ſcs̄ trāqlin⁹ ac glīoſus pollicarp⁹ pbr̄: q̄ ipſ in ſacro fōte baptiſmatis innouauit: ⁊ familiā ei⁹ promiſcui ſexus mille quadringentos cum eo pariter baptizauit.

GUi⁹ rei filius tiburti⁹ cū ꝓpter imanitatē ꝑſecutionis iiſdē pr̄ ei⁹ et ingēs mltitudo xp̄anoꝝ cū illo ī cāpaniā ex ꝯſilio pōtificis gai perrexiſſ amoꝛ martirij flagrās reſcedit in urbe romana.

ET cū ieiunijs ⁊ orōi ib⁹idē tiburti⁹ ibi cuȝ bt̄o pp̄ gaio occuperē q̄daȝ die trāſiēs occurrit hoi: q ō alto lapſus fuerat: ⁊ ita cap ⁊ oīa mbra caſſauerat: ut ō ſola ei⁹ ſeplt̄ura agerē: iuxquē ipē acceſſit: ⁊ cep dicē ſ ulnera ei⁹ lente orationē dn̄icam ⁊ ſymbolū.

ET ita frēs ē hō ſolidatis mbris icolūis qī nl̄ tetigiſſ ei mali. Tūc apphēdēs pētes ei⁹ ſegregauit eos a turbis: ⁊ īdicauit eis v̄tutē noīs xp̄i. ⁊ uidens aīuȝ eoꝝ fixū fortit̄ i timoꝛ dn̄i pduxit eos ad pp̄ gaiū q̄ iuuenē ſanatū dō gr̄as referētē ⁊ pētes ſit̄ baptizauit.

INtea dū ꝑcella ꝑſecutōis grauit̄ iundaret iuxit ſe q̄dā ſiſata fidō bt̄o gaio. Poꝛro hic apoſtata extiterat ⁊ erat fraudulētus in oī ſmōe ⁊ calidus ī oī cōmiſſo. q̄ duȝ a bt̄o tiburtio uiro ſcolaſtico ⁊ nobili ⁊ ſcō frequēt̄ argueret q capillos ſ apicē frontis

tonſoris arte cōponeret ⁊
aſſidue potaret ⁊ ludendo
prāderet. ꝗ libeti⁹ ſe femi
naꝝ aſpectibus daret: qd̄ a
ieiunijs ⁊ oroib⁹ ſe tolleret
ꝗ ſono deditus nō eſſ; per
uigil xp̄ianis dei. Duz pro
bis igit a bt̄o tiburtio acri
us argueretur ſimul at ſe eq̄
miniter monere accipe

ET egit arte quat̄s ſā
ctū tiburtiū orātē pa
gani ꝯphenderet: in qua ꝯ
prehēſiōe ſe ipz fecit teneri
⁊ ſimul duci ad ſecretariuz
iudicis. at ubi introducti ſūt
Fabianus dix ad eū q̄ ſe ar
te tradiderat. Quis diceriſ
Ille reſpōdit. Torquatus.
Fabianus dixit. Quid pro
fiteris. Torquat⁹ dix. Xpia
nus ſum.

FAbianus dixit igno
ras qd̄ iuſſerit inuictiſ
ſimi pricipes: ut q̄ ſacrifica
re dijs noluerit diuerſis ſup
plicijs macerentur. Torq
tus ait Ille magī meus ē ⁊
ipe ſep me docuit qd̄ hūc
uidero facere: neceſſe eſt ut
hoc ego faciam.

FAbian⁹ ꝯuerſus ad
tiburtiū dixit. Audi
ſti q̄d torquat⁹ aſſerit. Scs̄
tiburti⁹ rn̄dit. Torquatus
diu eſt: ꝗ ſe xp̄ianū eē men
tit. Uirt ei nōis ſcti grauit
fert ⁊ moleſte ſuū nomē a ſ
ſuis morib⁹ uſurpari.

RE uera ei illuſtriſſie
hoc xp̄ianū uocabulū
diuine uirtutis ē ſectatoriū
ſ. xpi q̄ uere phi facti ſunt
q̄ ueri xp̄iani dei ſūt: ⁊ q̄ ad
obtrahēdas libidies fortit
dimicauerīt. Nec credas il
luſtriſſime uir: hunc eē xp̄i
anū q̄ in lenocinio ſui moli
endo capitis fimbrias emit
tit: q̄ tōſore diligit: q̄ in ſca
pulis molit geſtit: q̄ fluxuz
greſſū improbo: nitu diſtē
dit: qui uiros negligenter
agit feias diligēt inueſt

NAz ſcē clare claritas

ſplendore mundi cardines
mirifice ꝯpleuit: cuiꝰ pfecta
ſanctitas in deuotas ꝓpa-
gines uelocius exercuit
Dixit dñs. ¶ Mūdi totiꝰ
glām ut ieſuz lucrifaceret:
uile quid arbitrata finibilē
leticiam ne infinitā pderet
ſemp ē aſpnata. ¶ Laud.
pu. ¶ Hec in pn̄is laribꝰ
puella ſacris moribus age
bat celibatuz quā predoce
bat unctio ſine magīo me
dio cor xp̄o dare gratū
Letatus. ¶ Sacra ſpirat i
fantia magni regis ꝯnubia
uirtute promereri. moxqꝫ
franciſci ſtudia ſectatur ⁊ i
gratia conatur exerceri
Niſi. ¶ Hanc ⁊ papa gre
gorius fouit: ⁊ innocentius
pſuz more pioꝝ quā alexā
der inclitus aſcripſit motꝰ
celitus cathalago ſanctorū
¶ Lauda ieru.
Fratres qui gloriatur.
Concinat. ¶ Ora pro no
bis beata clara. ¶ Ut
digni. ¶ Duce
celeſti numine. matre fauē
te uirgine. clarare clara no
mine. ſpreto paterno lumi
ne. ſpreto natiuo ſanguine
eſt in ſanctorum lumine ac
beatorum agmine. gloria
tibi domine.

FAmulos tuos queſu
mus domine beate
uirginis tue clare uotiua na
talicia recenſentes celeſtium
gaudioꝝ ſua facias interuē
tione pticipes ⁊ tui unigei
ti coheredes. Qui tecum.
¶ Regi qui
carnem induit ſit laus cor
dis ⁊ oris. Cuius in clara
claruit imperfecti uis amo
ris. ¶ Uenite
Genera. ¶ Hec una
de prudentibus prefulſit.
Uirgo prudens in annis
puellaribus chriſto placere
ſtudens. ¶ Domie
dominus noſter.
Excelſi huius ỽgiez frāciſcꝰ

icitauit amar dū hoīez quē amo' hūanauit ¶ Celi en.
¶ Lucta p xpi noīe ɔtemnēs crine toso corā altari. dño nubet etno ſpōſo.
Dñi ē tra. ¶ Spē tua.
Venerabilr xpi ſpōſe: Voq; dicate vgis clare natalitiū die: frēs kmi honorificētia debita celebrantes ſacre uite ipi' primordia pceſſuz: ⁊ exitū ſuccinti ſmōis ɔpēdio pcurrā'. O rigis qdē nobilitate ac ɔv ſatiōis honeſtate pclaris pentib' exorta: p' acceptam ſupne gr̄e claritatē nō ſolū in urbe aſſiſio claruit. uerū ēt in orbe mūdano clarior ipa refulſit. ¶ Frācīſci pia plātula mire fructificauit i orbe cū diſcipl'a clara: quā iformauit caſtitatis p ſecl'a cultū mltiplicauit. ¶ Uirgo ſub ſacra regl'a mltarū iaz pambl'a ſe deo ɔſecrauit. Caſti.
Nāz cū mr̄ ipi' nomie ortulana nobilē hāc plātulā uteri ſui geſtaret i ortlo ⁊ ptui iaz ucina: an̄ crucez crucifixū oraret attente: ut eaz de ptus pīculo ſalubriter expediret. uoce audiuit dicētē ſibi. Ne paueas mulier: q; qōdaz lumen ſaluapturies: qd ipm mundum clari' illuſtrabit. ¶ In uia pn̄ie glebas texit mbroꝝ. Semez ſerit iuſticie: lumez diffundit moꝝ. Lucratur ſic quotidie theſauros meritorū. ¶ Cui' feruentes hodie greſſus deuote filie ſecunt exemploꝝum. Lucrat.
Quo edocta oraculo Qiam natam infantulaz: ⁊ ſacri baptiſmatis unda renatam clarā uocauit: indubitabili fide tenēs manifeſtandam fore de pximo a deo ſibi promiſſi celeſtis luminis claritatem
¶ Hec paupertatis titulo pollens intitulata p' xpm ſine ſaculo currit exo

nerata. Relicto foris ſeculo
mēs intus eſt ditata in pau
pertatis nidulo noſtri pre-
ſepis paruulo pauperi con
fortata. Reli:
Oblata per gregorium re
futat poſſidere: nihilq̄ʒ trā
ſitorium cuʒ xp̄o uult hr̄e.
¶ Eruc. ¶ Parat magīa
uaſculum: ut oleum quera
tur. mox uero per miracu-
lum uas plenum celo datˀ.
¶ Deus noſter. ¶ Mor-
tatur hec ut pauperes pau
peris matris nate nequaq̄ʒ
ſint degeneres a mr̄is pau
pertate. ¶ Magnus dn̄s
¶ Adiuuabit.
Edita mox in lucem
clara tempeſtiuo ue-
lut aurora diuinorum cep
cariſmatum lumine creſcē
ac inter teneros annos lau
dabilium morum ingenua
probitate clarere. Pietatis
quidem ſuauitate repleta:
tam ex dono nature q̄ʒ gra
cie. ¶ A ciuibus obſidio
remouētur ob lachrymas
ꝛ preces ſancte clare. Duʒ
cinere cilicio iubet ſorores
optimas ad deuʒ exclama
re. ¶ Orationum prelio
meretur gentes peſſimas
de clauſtro deturbare. Dū
Anū libēter extē
debat ad pauperes ꝛ
ut ſuum ſacrificium gratis
deo offerret proprio corpu
ſculo delicata ſubtrahebat
cibaria: clamq̄ʒ per internū
tios mittēs reficiebat uiſce
ra pupilloꝝ ſcē orōis ſtudi
o hēbat aīcū ubi xp̄i ieſu ſe
pius odore bono reſperſa
ſuaui ſp̄s guſtu ad phēnes
attracta delictias paulatiʒ
uitā celibeʒ actitabat:
Amica cruces plāgē cruci-
fixū nouicias docet ip̄a plā
git: crux ei digno pōdere.
Maiores dat delitias quo
maior dolor angit. ¶ Hec
xp̄i ſui munē morbos. atʒ
moleſtias fugat duʒ crucē
tangit. Maio.

SUb ueſtibus quoqꝫ pretioſis ac monili-
bus ciliciolum gerebat ab
ſconditum: ⁊ tanq̄ꝫ nobilis
altera uirgo cecilia mundo
exterius florens xp̄m inte-
rius induens diſſimulato ī
poſterum mortali cōiugio
uirginitatem ſuam domio
commendabat. ¶ Uiuens
in mundo labili ſponſo cō
iuncta nobili ſurſum delici
atur clauſoqꝫ carne fragili
tāq̄ꝫ in uaſe fictili. Thelau-
ro gloꝛiatur. ¶ Sic in ro-
ta uerſatili fultam uirtute
ſtabili cum xp̄o delectatur.
Theſau.
Cor uerbis ſapiētie medu
litus apponit: cum predica
tor gracie uerba uite pro-
ponit: ¶ Ant. J. ¶ Tra
bit de teſta nucleum: de lit
tera ſaporem: de petra ſu-
gerēs oleū: de ſpina legēs
florem. ¶ Dominus reḡ
ex. ¶ Format clara diſci-
pulas celeſti diſciplina. cuiꝰ

eſt ad iuuenculas conuictꝰ
per doctrinam) Ant. ij.
¶ Elegit eam deus.
SUauibꝰ pinde uelut
aromatica cella reuō
dās unguētoꝝ odoribꝰ ore
uicinoꝝ laudari neſcia cep̄
⁊ ſecuros artus ueridica fa
ma prodente rumor probi
tatis eius uulgabatur in po
pulo. Talia fuerūt ī domo
paterna ſua delibamenta
uirtutis. tales primicie ſpi
ritus. talia preludia ſancti-
tatis. ¶ Carnis tēplo ſo-
luto ſpūs celos ſcandit et
patet aditus: Bn̄dictus ſit
talis exitus. mlto magis ta
lis introitus ¶ Uiuo pani
morte: iuncta uita uiuit ui
ta finita. Bn̄dictus.
AUdiēs uo tūc celebre
nom̄ frāciſci: q̄ uelut
homo nouus miſſus a deo
ob liātāꝫ pfectiōis uiā cru
cifixi ſectāda ueſtigia reno
uabat īſpirāte piē ſpū nō
niſi opportuitas ſocietatis

ꝛ tp̄is affuit: ad eūdē ſe ꝯ
tulit: ſuiqꝫ cordis archanū
deſideriū patefecit. ¶ De
pane paſcit unico turbā ſo
roruꝫ paupuꝫ: claret ſigno
mirifico uirtus ſignoꝝ uete
rū dū cibat ex taꝫ modico
magni cōuētus numeꝝ.
Pro tenui uiatico mēla le-
tatur ſupuꝫ regno beat̄ celi
co p uilitate cineꝝ. Dū.

Suadēte igit̄ uiro dei
mūdi ꝯteptū ꝛ moꝛ
tiſſiſſimi paranymphi dul
cia xp̄i ꝯnubia v̄gīs aurib⁹
inſtillātē: nō trahit i lōguꝫ
v̄go p̄clara cōſenſuꝫ. Qui
īmo celeſtis ignis ardore
ſuccenſa: terrene gl̄aꝫ uani
tatis ex alto ꝯtēnit carnis
illecebras prius horreſcit.
thoꝝ in delicto ſe neſciturā
proponit: ac eiuſdē bt̄i p̄ſſ
cōſilijs totaliter ſe cōmittit
¶ Poſt
uite clare terminum clara
cum turba uirginum ad ce
los euolauit. ſuum cōplexa

dn̄s regnat in regno lumi-
nuꝫ quo dn̄s regnauit.
Agnes ad agni nuptias et
eternas delicias poſt clarā
euocatur: ubi p ſyon filias
poſt trāſitas miſ̄ias eterne
iubilat. ¶ Sic ſorore p̄uia
xp̄i paſſi ueſtigia ſectatur
gaudēs cruce: ſic dū hec ſi-
gnis rutilat agnes p⁹ ipſaꝫ
uigilat ōs ad te de luce.
Honorat xp̄i dextera per
ſanitatuꝫ munera uirginis
manſoleum: ſanat morbos
ꝛ uulnera ut benedicant o-
pera que fecit deus deum.
¶ Laudes laudare ſtudeat
in laudem ſemper prodeat
plebs iſta ſaluatoris: quaꝫ
tanta ditat ſanctitas nō ceſ
ſet ipſa ciuitas a laude con
ditoris. ¶ Qui glo
riatur. ¶ O clara luce.
Ora p nobis bt̄a clara.
Ut digni. ¶ Nouuꝫ
ſid⁹ emicuit: cādor lucis ap
puit: lux claritatis affuit. ce
li ſplēdor enituit. Nā lux q̄

lucē influit clarā clarere uo
luit Ad. iij. vj. ix. Capitulū
bz. ℟. v. de cōi v̓ginū. Ad
ueš. anē de la. p̄s de v̓gini
bz. ⁊ cap. hy. En p̄clara.
⁊ v̓ ut in primis ueš. Ad
M. an. Salue ſpōſa domi
uirgo ſacra: plāta minoruz
tu uas mūditie: tu p̄uia for
ma ſoroꝝ: clara tuis p̄cib⁹
duc nos ad regna poloruz
Et fit ꝯmeōo d̓ ſcīſ. ſ. hypo
lito ⁊ ſotioꝝ ei⁹ Poſtea fit
cōmemo. de octā. ſ. de ſctō
laurētio. Et hoc itellige q̄
ſi feſtū ſcē clare fit i ſabbō
in bis ueš fit cōmemo. pri
mo de octā. poſtea de dñi
ca. In ſanctorum martirum
hypoliti ⁊ ſotioꝝ. Oīo.

DA q̄s ops de⁹ ut bea
toꝝ martiꝝ tuorum
hypoliti: ⁊ caſſiani uenerā
da ſolemnitas ⁊ deuotōez
nobis augeat ⁊ ſalutē. Per

ROme ſcī hypoliti
mrīs: ſub decio ipato
re: ⁊ ualeriano p̄feto. Huc
beatuz hypolituz uicarium
ſcš laurētius cum apud eū
eſſet in cuſtodia baptizauit
Qui pactis ſanctis exeq̄is
martiris poſt tercium diez
ad domum ſuam rediens.
dedit pacem etiam omib⁹
ſeruis ſuis. ⁊ ancillis: ⁊ cōi
cauit eos de ſacrifitio alta
ris beati laurētij martiris.

ET poſita menſa
priuſq̄z cibum ſume
ret: uenerūt milites ⁊ tenu
erunt eum: ⁊ perduxeīt ad
decium. Quē uidens deci⁹
ſubridēs dīc ei. Nūqd ⁊ tu
magus effcūs es. q2 corpus
laurētij abſtuliſſe diceris.
Scš hypolit⁹ rñdit: hoc fe
ci ñ q̄ꝑ mag⁹. ſz q̄ xp̄ian⁹

DEci⁹ furore replet⁹
iuſſit ut cū lapidibuſ
os ei⁹ ꝯtūderet ⁊ expoliauit
eū ueſte q̄ iduebat̄ hitu xp̄i
ano ⁊ dix̄ ei. ſacrifica ⁊ ui
ues. Si āt pies p tormta ſc̄
laurēti⁹. Scš hypolit⁹ dixit
Exēplū merear bti laurētij

mĩis fieri quẽ tu mih̄ fuiſti ore polluto nominare.

EXtelis igĩ fuſtib⁹ car dis taʒ diu ceſſus eſt donec cedẽtes deficerẽt: In de leuat⁹ a terra iuſſit deci⁹ ueſtiri eũ militari ueſte qua gẽtilis utebaťː ⁊ dix̄ ei. Re cole militiã tuã ⁊ eſto nĩ a micus: ⁊ in cõſpectu noſtro utere militia priſtina quaʒ ſemper habuiſti.

CUʒqʒ bẽs mĩ dixiſſʒ militia mea hec ẽ: fir miſſime dño ieſu xp̄o mili tare. Uñ cupio ad celerem palmã cũ fructu ueniĩ. Ira cũdia plenus deci⁹ dixit ua leriano. Accipe oẽs faculta tes ei⁹ ⁊ interfice eũ crudeli examinatiõe. Porro ualeri anus exquiſita omni facul- tate eius: inuenit in domo hypoliti omnem familiam xp̄ianam : quam in cõſpcũ ſuo preſentari fecit.

ET iuſſit bẽʒ hypolitũ foras muros porte tyburtine cum familia ſua duci. Bẽs hypolitus cõfor tabat eos dicẽs. Frẽs noli- te metuere: qꝛ ego ⁊ uos u nũ õm hẽm⁹. Et decolati ſunt ꝑmiſcui ſexus numero xix. Bẽs uero hypolitus li gatus pedes ad colla indo mitoꝝ equoꝝ ſic p cardetũ ⁊ tribulos tract⁹ emiſit bẽʒ ſpm̄.

ROme ſcẽ ꝯcor die nutricis eiuſd ſcĩ hypoliti: cuʒ aũt ualerian⁹ ad familiam hypoliti ſibi pñtatam dixiſſet: ꝯſiderate etates ur̃as ne ſil' peatis cũ hypolito dño ur̃o. Rñdit bt̃a ꝯcordia. Nos cuʒ dño nr̃o deſideram⁹ magis pudi ce mori q̃ʒ ĩpudice uiue̅

AD hec ualerian⁹ ſeu⁹ ſuoꝝ niſi cũ ſuppli- cijs ñ emẽdať. Et iuſſit ut ꝯcordia cũ plũbatis cedere tur. Et cũ cederet emſit ſpi ritũ. Corp⁹ qʒ ei⁹ ĩ cloacã p iectũ. Cum diu q̃reret ſcĩs

iuſtinus: ⁊ non iueniret tri
ſtis redditur. ut nō ceſſaret
flere oculi eius.

Tertio uero die poſt paſſiōez ſcī ypoliti: uenit q̄dā noīe porfiri⁹ mileſ ad hyreneū cloachariū qui oculte xp̄ian⁹ erat. ⁊ dix̄ ei Si ſecretū poſſis cuſtodire diulgabo arti tue m̄ltū q̄ſtuz. Añ hos dies iuſſit ualerian⁹ p̄ſes i cōſpcū ſuo quādā h̄ditariam ypoliti p̄lūbatis deficē: ⁊ corp⁹ ei⁹ i cloachā iactari. Hec i ueſtibus ſuis ſpo q̄ margaritas hēt abſcōditas ut aux

Deus q̄ nos b̄ti euſebij cōfeſſoris tui annua ſolmnitate letificas: cōcede ꝓpiti⁹: ut cui⁹ natalitia colim⁹: per ei⁹ ad te exēpla gradiamur. Per.

Betis euſebius pbī cū p̄n̄te cōſtātino fidez catholicā cōſtātiſſime defenſaret: ⁊ liberi papā doleret arriane ꝑfidiē cōſenſiſſe ab irato cōſtātino īpatoꝛ arriano icluditur ī quodā cubiculo dom⁹ ſue: hēnte in latitudine pedes. iiij. Multis igr̄ diebꝫ in orōe cōſtāter ꝑſeuerauit. ⁊ in nonodecimo kł. ſeptēbris poſt m̄ſes. vij adhuc tamen incluſus dormitionem accep̄.

¶ Aſſumpta ē maria.

In oibꝫ reqez q̄ſiui ⁊ ī h̄ditate dn̄i morabor. Tūc ꝑcep̄ ⁊ dix̄ m̄ creator oium. ⁊ q̄ creauit me reqeuit ī tabernacl'o meo. ¶ Aue maris ſtella. Exaltata eſt ſcā dei genitrix. ¶ Sup choros āgloꝝ ad celeſtia regna
Uirgo prudētiſſima quo ꝓgrederis q̄ſi aurora uald rutilans filia ſyon tota formoſa ⁊ ſuauis es: pulchra ut luna: electa ut ſol.

Famulorum tuorum q̄s dn̄e delictis ignoſce ꝛ qui tibi placere de actib⁹ nr̄is nō ualemus genitricis filij tui dn̄i nr̄i ieſu xp̄i interceſſione ſaluemur. Per eundem.

¶ Uenite adoremus regē regū. Cui⁹ hodie ad ethereū vgo mī aſſumpta eſt celū. ¶ Uenite ¶ Que terra.

Exaltata ē ſcā dī geitrix ſup choros angl'oꝝ ad celeſtia regna. ¶ Dn̄e dn̄s ¶ Paradiſi porte p te nobis apte ſūt. q hodie gl'oſa cū āgelis triūphas. ¶ Celi enar. ¶ Bn̄dicta tu in mulierib⁹ ꝛ bn̄dictus fructus uentris tui. ¶ Dn̄i ē terra. Exaltata ē ſcā dei genitrix. Super choros.

Cogitis me o paula ꝛ euſtochiū imo caritas xp̄i me cōpellit: qui nobis dudū tractatib⁹: loq̄ ꝯſueueraꝫ: ut nouo loquēdi genere ſcis q̄ nobis degunt uirginibus latino utēs eloquio exortationis gratiam ſermonē faciam de aſſumptione beate ꝛ glorioſe ſēper uirginis ut more eorū qui declamatorio in eccl'ijs loqui ſolēt ad ppl'ꝫ Quod utiqꝫ genus docēdi nundū attigerā. ¶ Uidi ſpecioſaꝫ ſicut columbam aſcendētē ďſup riuos aquaꝝ: cuius inextimabil' odor erat nimis in ueſtimentis eius. Et ſicut dies uerni circundabāt eam flores roſarum ꝛ lilia conualiuꝫ. ¶ Que eſt iſta que aſcendit per deſertum ſicut uirgula fumi ex aromatibus mirre ꝛ thuris. Et ſicut.

Sed q̄ꝛ negare neq̄o quicq̄d iniungitis nimia uri uinctus dilectiōe experiar: que hortamini affectu īfātiū: more balbucietiū

q̄ q̄ↄq; audierit fari geſtiūt
cū nec dū poſſint ad plenū
uerba formare: maxīe quia
pp ſimpliciores qualq; id
me depromere ↄpellitis: ut
heat ſcm̄ collegium noſtrū
ſermone latino: quibus ſe
occupent laudib; ex eadē
die: quib; ue diuinis uacēt
lectionibus. preſertim cū ꝛ
eadem in multis feſtiuitati
bus multoꝝ ſcōꝝ patꝝ ſtu
dia miro cuderint eloquio
q̄ de hac quedā uberiꝰ ubi-
q; in ſcripturis diuinis pre
dicata leguntur.

¶ Sic cedrus exaltata ſuz in libano ꝛ ſicut cypreſſus in monte ſyon: quaſi mirra electa ḋdi ſuauitatē odoris ¶ Et ſicut cynamomum ꝛ balſamum aromatizans.

Q Dedi.

Quid eni aliud ſonāt euuangelia niſi naſcentem dominum ex uirgine maria: ꝛ omnia eius incrementa: quouſq; fuit in mundo duntaxat diuinis efferunt preconijs. Porro ab exordio ſancti euuangelij gabrielez archangeluz colloquētem marie audiſtis. ꝛ deinceps reliqua oīa pleniꝰ legiſtis ¶ Que ē iſta q̄ pceſſit ſicut ſol. ꝛ formoſa tanq̄ ierl'm. Uiderūt eā filie ſyon ꝛ btām dixerunt: ꝛ regine laudauerūt eam. ¶ Et ſicut dies uerni circundabant eā flores roſarum ꝛ lilia ↄualium. Uiderunt.

Spetie tua. ¶ Adiuuabit. ¶ Sicut letātiū. ¶ Aſſumpta ē maria in celuz. gau. an. ¶ Laudātes benedicūt dominum.

AD preſepe quoq; o paula teſte nato puero multitudinē angloꝝ int crepundias noui partus ꝛ querelas neſcij ploratus p faſceninis ¶ Gloria in excelſis deo. ꝛ in terra pax hoībus bone uoluntatis cātantē audiſti. ꝛ radiantez

ſtelā uidiſti ¶ Ornatā moi
lib⁹ filiā ierl'm dn̄s ↄcupiuit
⁊ uidētes eā filie ſyon bt̄iſ-
ſimā p̄dicauerūt. dicētes un-
guētū effuſū nom̄ tuū.
Aſtitit regina adeſtris tuis
i ueſtitu deaurato circūda-
ta uarietate. Et uidē.

PAſtorib⁹ iſup euāge
lizātib₃ credidiſti: et
magos p̄terea tria deferen
tes munera i uiſiōe bt̄is o-
cul' aſpexiſti. ipa eād mune
ra bn̄ intelligēdo uotis oī-
b⁹ fide deo obtuliſti. nā₃ ⁊
cū eiſdē magis deū puerū i
p̄pe adoraſti. ¶ Beata₃
me dicēt oēs generationes
Quia fecit m̄ magna q̄ po
tēs ē ⁊ ſcm̄ nom̄ ei⁹ ¶ Et
mia eius a ꝓgenie i ꝓgēies
timētib⁹ eū. Quia.

SEd forte cōgſta me
delatorē ꝙ te prodi
deri clamabis. Ad qd ego
Si celatū eſſe uolebas teſte
cōſcia mea narrare an̄ pſe-
piu₃: ubi pluriu₃ lacrimata
es nō deberes: qui ut uerū
fatear xp̄i preconia etia₃ ſi
uoluero adiuratus: neq₃ tu
as laudes oīo tacere queo.
¶ Bt̄a es maria q̄ dn̄₃ por
taſti creatorē mūdi. Genu
iſti q̄ te fecit. ⁊ i eternū per
manes v̄go. ¶ Aue maria
grā plena dn̄s tecū. Genu
¶ Gaude ma
ria uirgo ¶ Dignare me.
¶ Poſt ptū v̄go. Maria
uirgo aſſūpta ad ethereū
thalamū. ¶ In quo rex re
gum.

IN il'. t. itrauit ieſus i
quoddā caſtellū ⁊ mł'r q̄dā
martha noīe excepit illū in
domū ſua₃. Et r̄l.

SEcm̄ euuāgeliū cū le-
geret audiuim⁹ a fēia
religioſa ſuſceptu₃ eē dn̄m
hoſpitio ea q̄ martha uoca
bat'. ⁊ cū eēt ipa occupata
i cura miniſtrādi ſoror ei⁹
maria ſedebat ad pedes dn̄i
⁊ audiebat uerbū ei⁹. Labo

rabat illa: uacabat iſta. illa
erogabat: hec implebatur
¶ Diffuſa ē gr̄a in labijs
tuis ꝓpt̄ea bn̄dix̄ te ds̄ i et̄
nū. ¶ Mirra ꝛ gutta ꝛ caſ
ſia: a ueſtimētis tuis a gra
dibꝰ eburneis: ex quibꝰ dele
ctauerūt te filie regū in ho
nore tuo. Propt̄ea.

Verū martha labo-
rans mlt̄ū in illa oc
cupatiōe ꝛ negotio miſtrā
di iterpellabat dn̄z: ꝛ ō ſo-
rore ſua cōq̄ſta ē: ꝙ eaz la
borātē n̄ adiuuaret Dn̄s āt
ꝓ maria rn̄dit marthe: et
ipe eiꝰ fc̄s ē aduocatꝰ q̄ iux
fuerat intpellatus. martha
inq̄t: circa mlt̄a es occupa
ta. q̄n unū ē neceſſariū. ma
ria optimā ptē elegit: q̄ nō
auferetꝰ ab ea. ¶ Sc̄a es v̄
go maria dei genitrix q̄ cre
didiſti dn̄o pfecta ſūt i te q̄
dc̄a ſūt tibi. ecce exaltata es
ſ̄r choros angl̄oꝝ. Intc̄ede
ꝓ nobis ad dn̄z deū nr̄z.
Aue ma. g. p. d. t. Intc̄ede.

Udiuimꝰ ꝛ inter
pellatōez intpellātis
ꝛ ſn̄iaz iudicis: q̄ ſn̄ia inter
pellāti rn̄dit ꝛ ſuceptā defē
dit. Erat ei maria intenta
dulcedini v̄bi dei. Intenta
erat martha quō paſceret
dn̄z. Intēta maria quō pa
ſceretꝰ a dn̄o. A martha cō
uiuiū dn̄o pabatꝰ: in cuiꝰ cō
uiuio iā maria iucūdabatꝰ.
¶ O gl̄oſa dn̄a excelſa ſ̄
ſidera: q̄ nec ſil̄ez uiſa ē: nec
h̄re ſeq̄nte. Sola ſine exē-
plo placuit v̄go xp̄o. So
la fuit mr̄ patuit q̄ ianua
leti ex q̄ uita redijt. Sola ſi
ne: ¶ Aſſū
pta ē maria in celū gaudēt
angl̄i laudātes bn̄dicūt do
minū. ¶ Dn̄s regnauit.
¶ Maria v̄go aſſūpta
ē ad ethereū thalamum in
quo rex regū ſtellato ſedet
ſolio. ¶ In odore unguēto
rū tuoꝝ currimꝰ adoleſcētu
le dilexerūt te nimis. ¶ Bn̄
dicta filia tu a dn̄o qꝛ p te

fructū uite cōmunicauim⁹.
an. Pulchra es ⁊ decora fi
lia ierl'z terribilis ut caſtro
rū acies ordinata. Capl'm
In oib⁹ reqez. hy. O gl'io
ſa. ℣. Exaltata ē ſcā dei ge
℟. Sup cho. ad uſ an.
Que ē iſta q̄ aſcendit ſicut
aurora cōſurgens: pulchra
ut luna electa ut ſol: terribi
lis ut caſtroꝝ acies ordīata
Oratio. Famuloꝝ. ad pri
mam cap. Regi ſeculoruz.
℟. bꝛ. Chriſte fili dei. ℣.
Qui natus es de maria v̄
gine. Gl'a. ℣. Exurge xp̄e
℟. Et libera. ad. iij. cap.
In oib⁹ reqez. ℟. bꝛ. Ex-
altata ē ſcā dei genitrix. ℣.
Sup choros angl'oꝝ ad ce
leſtia regna. ſcā dei. Gl'ia.
℣. Aſſūpta ē maria in celū
gau. an. ℟. Laudātes bn̄-
dicūt dn̄z. ad. vi. capitulū.
ET ſic i ſyon firmata
ſū: ⁊ i ciuitate ſcifica
ta ſil'r reqeui: ⁊ i ierl'm po
teſtas mea: ⁊ radicaui i po
plo honrificato: ⁊ i ptes dī
mei hꝛditas illi⁹: ⁊ i pleni-
tudie ſcōꝝ detētio mea. ℟.
bꝛ. Aſſumpta eſt maria in
celum gaudent angeli. ℣.
Laudātes benedicūt dn̄m.
Gaudet. Gl'a. ℣. Maria
uirgo aſſumpta eſt ad ethe
reum tha. ℟. In quo rex.
Ad nonam capitulum.
IN plateis ſicut cina
momū ⁊ balſamū a-
romatizans odorē dedi q̄ſi
murra electa dedi ſuauitatē
odoris. ℟. bꝛ. Maria v̄go
aſſūpta ē ad ethe. tha. ℣.
In quo rex regū ſtellato ſe
det ſolio. Ad ethe. Gl'a. ℣.
Dignaꝛ me laudaꝛ te v̄go
ſacrata. da m̄ vtutē. ad ueſ
a. Aſſūpta ē. cū rel' o lau.
pſ hy. ueſ i nig. ℣. Exalta
ta ē. ad. M. a. Hodie ma-
ria uirgo celos aſcēdit: gau
dete qꝛ cum xp̄o regnat in
eternū. Infra octāz ſancte
marie omni nocte leguntur
ſex lectiones de ſmone ſcī

Hyeronimi preſbiteri .s.
Hodie namq₃. Et tres de
omelia eiuſdem feſtiuitatis
Sermo ſancti hyeronimi
preſbiteri. Lectio prima.

HOdie nāq₃ gl'oſa ſēp
vgo maria celos aſcē
dit rogo gaudete q₂ ut ita
fatear ineffabil'r ſubliata cū
xp̄o regnat i et'nū. Regina
mūdi hodie de terris ꝛ ᵭ p̄
ſenti ſecl'o neq₃ erripit'. Ite
rū dico gaudete: q₂ ſecura
ᵭ ſua imarceſſibili gl'ia ad
celi iā puenit palatiū.

EXultate inq₃ ac gau
dete ꝛ letet' ois orbis
q₂ hodie nobis oib⁹ ei⁹ int
uenientib⁹ meritis ſal⁹ au
cta ē. uobis quoq₃ diligen
tibus eā honor ꝛ uirt⁹ una
cū ceteris uirginib⁹ ſacris ā
plius p̄ſtatur ꝛ gl'ia.

ID circo dilectiſſime
letamini ꝛ laudate q₂
ſi deū ore ꝑphetico in ſctis
ſuis laudaꝛ iubemur: m'lto
magis eū in hac celebritate
uirginis matris eius opor
tet cum hymnis ꝛ canticis
diligentius extollere: ꝛ vi
gnis deo iubilaꝛ preconijs
ac miſticis honorare mune
ribus.

NUlli dubiuꝫ quin to
tum ad gloriaꝫ lau
dis eius pertineat: q̇cquid
digne genitrici ſue impen
ſuꝫ fuerit ac ſolemniter ad
impletū. Ex quo timeo ſa
tis: ꝛ ualde pertimeſco duꝫ
u'ris cupio parere ꝑfectib⁹
ne forte ſicut improb⁹: ita
ꝛ indignus laudator iueniar

PRofecto cum
nec ſanctitas: nec fa
cundia ſuppetat: ut beataꝫ
ꝛ glorioſā v'ginē digne lau
dare queā. Quin ut uex fa
tear quicquid humanis dici
pōt uerbis: minus eſt a lau
de dei q₃ diuinis ꝛ angelicis
ē excellentius p̄dicata ꝛ lau
data preconijs.

AProphis q̇d p̄nūtia
ta a patriarcis figuris

ꝛ enigmatibꝰ ꝑfigurata ab euuãgeliſtis exhibita ꝛ mõſtrata ab anglo uenerabilꝛ atqꝫ officioſiſſime ſalutata Preterea qualꝛ ꝛ q̃ta eſſet ab eo diuinitꝰ ɔ̄clarat cuꝫ ait. Aue gr̃a. p. d. t. b. tu. i mulieri.

In il. t. Intrauit ieſus in quoddã caſtellũ. et mulier q̃dã martha noïe excep illũ in domum ſuã. Et R.

Cuꝫ ergo maria ſuauit audiret uerbũ dulciſſimũ et corde ĩtẽtiſſimo paſceret: interpellato dño a ſoroꝛ ſua: q̃uo putamꝰ eã timuiſſe: ne diceret ei dñs. Surge ꝛ adiuua ſororẽ tuã Mira ei ſuauitate tenebat qꝛ ꝑfecto maior ẽ refectio mentis q̃ꝫ uentris.

Excuſata eſt ſedit ſecurior. Q̃uo aũt excuſata? Attẽdamꝰ inſpiciamꝰ ꝑſcrutemur qđ poſſumꝰ: paſcamur ꝛ nos. Quid eiꝫ putamꝰ reꝑhẽſuꝫ eſſe miniſteriũ marthe quã cura hoſpitalitatis occupauerat q̃ ipm dñꝫ hoſpicio recepat.

Quomõ ergo recte reꝑhẽdebat q̃ tãto hoſpite letabat. Hoc ſi uerũ eſt dimittãt hoies quod miniſtrãt egẽtibꝫ. eligant ſibi ptẽ meliorẽ: q̃ nõ auferetur ab eis. Uacẽt uerbis: inhyent doctrine dulcedini occupent circa ſciam ſalutarem.

Talibꝰ nãqꝫ uirginem decebat oppignorari muneribꝰ: ut eſſꝫ gr̃a plena: q̃ dedit celo glãꝫ. terris deũ. paceqꝫ refudit. fidem gẽtibꝫ: fine uicijs: uite ordinẽꝫ. moribꝰ diſciplinã: ꝛ bñ angls ad uirginẽ mittitur: qꝛ ſemp ẽ angelis cognata uirginitas.

Profecto in carne et ꝑter carnẽ uiuere nõ terrena uita ẽ: ſed celeſtis: Unde ĩ carne anglicã glãꝫ

acq̇rere maioris eſt meriti
q̄ȝ hēi e. Eſſe ei āglȝ felicita
tis e. eſſe ei uirginē v̇tutis
Dū hec optinere uirib⁹ ni
tit̄ cuȝ gr̄a: qđ hēt angelus
ex natura. Utrūqȝ tn̄ eē v̇
ginē ul' angl'm diuini mu
neris ē oſſm n̄ hūani.
Que iq̇t gr̄a plena. et
bn̄ plena: qꝛ ceteris
p ptes p̄ſtatur. marie uero
ſimul ſe totā infudit plenitu
do gr̄e. hoc q̇ppe ē qđ đđ.
canit. Deſcēdet ſic̄ pluuia i
uellus. Jtaqȝ cum ſit ď cor
pore: neſcit corporis paſſi
oneȝ: ſic ⁊ uirginitas cū ſit
i carne uicia carnis neſcit.
Celeſtis plene hym
ber in uirgineū uell⁹
placido ſe infudit elapſu: ⁊
tota diuinitas nuda ſe con
tulit in carne: qn̄ uerbū fa
ctū ē caro. Ac deinde p cru
cis patibulū exp̄ſſuȝ terris
oib⁹ pluuiaȝ ſalutis efudit
⁊ ſtillicidiā gr̄e hūanis pre
ſtitit mentibus.

Dominus inq̇t tecuȝ
mira res: Etiaȝ erat
cum uirgine q̇ ad uirgineȝ
mittebat āgelū ⁊ p̄ceſſit nū
ciū ſuū dn̄s ſȝ a dn̄o n̄ receſ
ſit. Nec teneri potuit loci ſ
q̇ oibȝ habet i locis ⁊ tot⁹
ubiq̇ȝ ē ſic̄ quo nihil totū.
Ergo v̇bū p̄ris nūq̄ȝ
a p̄re diſcedēs hō p
prie fieri dignat⁹ ē ſecre
to ſuo miſterio qđ ipſe no
uit: q̇ qm̄ totū ſuſcep qđ eſt
hoīs hō totus eſt: ⁊ totum
accipiens qđ dei eſt: omio
aliud q̄ȝ deus qui natus ē
ex maria: eſſe non potuit.
Jn il'. t. intrauit ieſus
i quoddā caſtellū et
mulier quedā martha noīe
excepit illum in domū ſuaȝ
Et. R̸.
Nihil ei cure ſit q̇s
peregrinus in uico ia
ceat: quis egeat pane. q̇s i
duendus. quis uiſitandus.
quis redimendus: quis ſe

pelliendus. Uacet opi: nūc
uni inſtet ſcientie. Si meli-
or pars eſt: cur nō hoc oēs
faciunt. qm̄ ipm̄ dn̄s in hac
cauſa pronū habem⁹.

NOn ei timem⁹ in hac
re ne offendam⁹ eius
iuſticiā cū pronaʒ teneam⁹
eius ſentētiā. Et tn̄ ita non
eſt: ſʒ ſicut dix̄ dn̄s ita eſt.
Quō intelligis nō eſt. Eſt
aūt quō intelligere debes.
Ecce aduerte: circa ml̄ta eſ
occupata: qm̄ unū ē neceſſa
riuʒ. Maria meliorē partē
elegit. Non tu malam: ſed
iſta meliorem.

SEd unō meliorē: q: tu
circa ml̄ta. iſta circa
unū. Prepoitur ei unū mul
tis. nō ei a multis unū: ſed
multa ab uno. Multa ſnut
que facta ſūt. Unus ꝗ fecit
celū ⁊ terrā: mare ⁊ omnia
que in eis ſunt Quia ml̄ta
ſunt: Quis ita numeret:
Quis hoꝝ ml̄titudinē co-
gitet. Quis hoc fecit. De⁹
oīa. Ecce bona ualde. Bōa
ualde que fecit ꝗ̄to melior
qui fecit. De feſtiuitatib⁹
que infra octauā aſſumpti
onis bt̄e marie ueniunt nīl
tūc agit: ſʒ p⁹ octāʒ celebrā
tur. ſed de octā ſcī laurētij
fit eo die quo cadit. In ueſ
dīei ante octāʒ ſcī laurētij:
a capl̄o in antea fit de ſctō
laurētio. Oīo.

EXcita dn̄e in eccl̄a
tua ſpm̄ cui bt̄s lau-
rētius leuita ſeruiuit: ut eo
deʒ nos replēte ſtudeamus
amare qd̄ amauit ⁊ opere
exercere quod docuit. Per.
Cū cōmemo. bt̄e marie. In
octā ſcī laurētij fit id offm̄
qd̄ in die ⁊ p horas uſʒ ad
capl̄m in ſc̄is ueſ. et a cap
inantea fit de ſcā maria cū
cōmemo. ſcī laurētij. De
ſcō ludouico epo ⁊ cōfeſſo
re ordis minoꝝ: fit infra
octāʒ aſſumptionis eo die
quo cadit. Require offitiū
eius i fine proprij ſanctoꝝ

In octaua ſancte marie fit
idem officium quod in die
⁊ fit duplex. In ſancti aga-
piti martiris. ¶ Oratio.

Letet eccl'a tua d's b'ti
agapiti m'ris tui con
fiſa ſuffragijs: atq; eius p̄ci
b⁹ glorioſis ⁊ deuota p̄maneat
⁊ ſecura ꝯſiſtat. Per.

Apud p̄neſtinã ciuita
tem miliario ab urbe
xxxiij. natale ſci agapiti m̃
tiris ſub aureliano ip̄atore
p̄ſide antiocho. cũ eẽt an-
noꝝ xv. ⁊ amore xp̄i m̄tio
ferueret iuſſu imperatoris
tẽt⁹: ⁊ primo neruis crudis
diu ceſſus: deĩde p̄ſidi ut ꝯ
pelleretur ſacrificare tradi
tus eſt.

Qui duriſſimo eũ car
cere reduxit: ⁊ per q̄
tuor dies cibũ oẽs negauit
Inde de carcere exhibit⁹ eſt
p̄ſidi: q̄ prunas ardẽtes ſꝫ
caput ei⁹ iuſſit ip̄oni. Et cũ
grãs deo ageret martir fla
gellis ẽ ceſſus. ⁊ nudus ſuſ
penſus capite deorſũ uerſo
atro ſubt̃ fumo fẽto. lẽo. iij

Et cũ diceret p̄ſidi ſa
pientia tua ⁊ uanitas
tua in fumo laborat. Iterũ
flagel' cedit' a quatuor ſibi
iuicem ſuccedẽtibus. Deind'
bulientẽ aquã ſuper uẽtrẽ
ei⁹ miſtri diaboli effuderũt
⁊ maxillas ei⁹ ꝯfregerunt.

In ſanctoꝝ martirũ thimo
thei ypoliti ⁊ ſimphoriani

Auxiliũ tuũ. Oratio
nobis q̄s dñe placat⁹
impende ⁊ i tercedẽtib⁹ b'tis
martirib⁹ tuis thimotheo
hypolito ⁊ ſiphoriano: dex
terã ſuper nos tue p̄pitia
tionis extende. Per.

Rome uia hoſtienſi na
tale ſancti tymothei
qui ab anthiochia ueniens
Romam ſub melchiade
papa ſuſpectus eſt. qui cũ
annum totũ ⁊ menſes ali-
quot ibi predicans multos
ad chriſtum conuertiſſet.
tentus eſt a tarquino urbis

ꝑfecto. ⁊ longa carceris cu
ſtodia maceratus. Cumq̃
ſacrificare idolis noluiſſet:
tertio ceſſus ⁊ grauiſſimis
ſupplicijs attrectat⁹: ad ul
timum decollatus: ⁊ iuxta
btm paulū apl'm ſepult⁹ ē.

OMnipotens ſempiterne ds
qui hui⁹ diei ueneran
daȝ ſcāȝq̃ leticiam in beati
apoſtoli tui bartholomei
feſtiuitate tribuiſti: da eccl'e
tue queſum⁹ amare quod
credidit ⁊ predicare quod
docuit. Per

BArtholomeus apl's
nom̄ ex ſyria lingua
ſuſcipiēs: īterptat̄ f.li⁹ ſuſpē
dens aquas. Licaoniaȝ in
ſorte pdicatiōis accep: atȝ
euuāgeliū iux matheū apō
indos in eoꝝ linguā cōuer
tit. Ad ultimuȝ in albano
maioris armēie urbe uiuēs
a barbaris decoriatus eſt.
atq̃ per iuſſuȝ regis aſtra
gis decollatus ē. Sicq̃ tre

conditus. Paſſus ē aūt ue
nerabilis apl's ⁊ martir xp̄i
bartholomeus. viij. kl'. ſep
tembris. regnāte dn̄o nr̄o
ieſu xp̄o. cui ē honor ⁊ gl'a
cū patre ⁊ ſpū ſcō in ſecula
ſeculorum amen.

ZEpherinus natione
romanus ex p̄re abū
dio: ſedit annos. ix. menſes
vij. dies. x. Hic fecit conſti
tutū de eccl'a: ⁊ patenas ui
treas teneri precep ante ſa
cerdotes aſtantes cū miſſe
celebrarētur. Excepto q̄
us ipſi intereſt tantum: ſi
clerus ſuſtineret omnibus
preſentibus ex ea conſecra
tione de manu epiſcopi iaȝ
communionem conſecratā
acciperet preſbiter traden
dam eam populo. Hic fec
odrinationes ſeptem p mē
ſeȝ decembris preſbiteros
quattuordecim. dyacones
ſeptem epiſcopos treſdeci.
Qui ēt ſepult⁹ ī cimiterio

ſuo iuxta cimiterium calixti uia apia ſeptimo kl. ſeptembris: et ceſſauit epiſcopatus dies ſex.

Adeſto ſupplicationibus noſtris ops deus. et quibus fiduciam ſperande pietatis indulges: intercedente beato auguſtino confeſſore tuo atque pontifice: conſuete miſericordie tribue benignus effectum. Per.

In affrica depoſitio ſancti auguſtini epiſcopi. Ex prouincia: ergo hic affricana ciuitate tagaſtenſi de numero curialium parentibus honeſtis et xpianis progenitus alitusque eſt ac nutritus eorum cura et diligentia impenſiſque ſecularibus litteris eruditus apprime omnibus. uidelicet diſciplinis imbutus: quas liberales uocant. Nam et grammaticam prius in ſua ciuitate: et rhetoricam in affrice capite cartagine: poſtea docuit.

Conſequenti etiam tempore tranſmare in urbe roma et apud mediolanum in qua urbe epiſcopatum tunc adminiſtrabat acceptiſſimus deo et optimus uir preclariſſimus ſacerdos ambroſius. Cuius interea uerbi dei predicatoris frequentiſſimis in eccleſia diſputationibus aſtans in populo intendebat ſuſpenſus atque affixus.

Et factum eſt diuina preſtante opitulatione: ut per illum tantum ac talem antiſtitem ambroſium et doctrinam ſalutarem eccleſie catholice et diuina perciperet ſacramenta: Mox que ex intimis cordis medullis ſpem omnem quam habebat in ſeculo dereliquit. Jam non uxorem nec filios carnis: non diuitias: non

honores ſeculi querens: ſʒ deo cum ſuis ſeruire ſtatuens: ⁊ cum eis qui eidem adherebant deo uiuebat.

CAritati ueſtre de nobis ipſis hodie ſermo reddenddus eſt. Quod enī ait appoſtolus. Spectaculum facti ſumus mundo ⁊ angelis ⁊ hominibus. qui nos amant querunt q̄d laudent in nobis. Qui autem nos oderunt detrahunt nobis. Nos autem in utroqʒ medio conſtituti adiuuante domino deo noſtro: ⁊ uitā noſtram ⁊ famam noſtraʒ ſic cuſtodire debemus. ut non erubeſcant detractoribus laudatores.

QUomodo autem uiuere uelimus: ⁊ quomodo deo propitio iam uiuimus. quāuis de ſcriptura ſancta multa noueritis. tamen ad commemorandos nos ipſa de libro actuum appoſtolorum uobis lectō recitabitur: ut uideatis ubi deſcripta ſit forma quam deſideramus implere.

CUm ergo recitatur: uos intentiſſimos eē uolo. ut poſt eius recitationem quod inſtitui loquar domino donanti intentioni ueſtre. Et lazarus dyaconus legit: cum oraſſent motus eſt locus ubi erant congregati: ⁊ repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto ⁊ loquebantur uerbum dei cuʒ fiducia omni uolenti credere.

MUltitudinis autem erat credentium anima una ⁊ cor unum. ⁊ nemo eorum qui poſſidebat aliquid ſuum eſſe dicebat. Sed erant illis omnia cōmunia. Et quidem uirtute magna reddebāt appoſtoli teſtioniū reſurrectiōis dn̄i

ieſu. gratiaqꝫ magna erat ſuper omnes illos. Neque enim egens quiſqꝫ erat int illos. Audiſtis quid uelim? orate ut poſſimus.

Contingit enim quedã neceſſitas ut hoc diligentius agerem. Quoniam ſicut iam noſtis pbr̃ in noſtra ſocietate conſtitutus. moriens teſtamentuꝫ fecit: quia habebat unde faceret. Et erat quod diceret ſuum cũ in ea ſocietate uiueret ubi nemini licebat dicere aliq̃d ſuum. Sed eſſe illis omnia communia.

Si quis dilector ꝛ laudator noſter ap̃ deũ ctorem noſtruꝫ predicaret iſtam ſocietatem ꝛ diceret cũ auguſtino epo: ſic uiuũt oẽs cohabitatores ei⁹. quõ ſcriptũ ẽ in actib⁹ aplorũ. Cõtinuo ille detractor capmouẽs dentẽ ꝑmouens diceret. Ita uere ſic ibi uiuũt: quomodo dicitur. Quare mentiris: quare falſa laude honoras indignos.

Deus qui beatuꝫ hermetem martireꝫ tuũ uirtute conſtantie in paſſione roboraſti. ex ei⁹ nobis imitatione tribue: ꝑ amore tuo proſpera mundi deſpicere ꝛ nulla eius aduerſa formidare.

Natale beatiſſimi hermetis martiris. hunc illuſtriſſimum beatus alexander pontifex ꝛ martir: cum eſſet prefectus urbis rome baptizauit cuꝫ uxore ꝛ filijs ac ſorore *theodora* Cum eiſ *parit mille ducentos quinquaginta* ſeruos eius uxores quoqꝫ ꝛ filios earum prius ingenuitate illis conceſſa. Non multo poſt ab aurelião imꝑatore truſus in carcere. bto etiaꝫ alexandro ĩ cuſtodia *poito* t̃buno quiriõ cõmendatur. Qui dix̃ ad beatũ herme

tem Que ratio eſt ut uir il
luſtris uite ſacre iudicās nō
ſolū ad iſtaȝ iniuriante re
digi uelis. uerum etiam p̄
fecture honore in uinculis
tanq̄ȝ priuatus i honorari
te equanimiter feras

¶ Beatus uir qui
inuētus eſt. ¶ Deus tu
oꝝ ¶ Gl'ia et honore coꝛ
¶ Miſſo hero
des ſpiculatore precepit ā
putari caput iohānis i car
cere quo audito diſcipli eiꝰ
uenerūt ꝛ tuleřt coꝛpus eiꝰ
ꝛ poſueřt illud i monumēto

Sancti iohis.
baptiſte et mřis tui
qs dn̄e ueneranda feſtiui
tas ſalutaris auxilij nobis
preſtet effectū. Per
Regē mřm.
in lege dn̄i

Hodie nobis iohānis

uirtus. herodis feritas
cum refertur: confuſa ſūt
uiſcera. coꝛda tremuerunt
caligauit uiſus ebuit intel
lectus. aufugit auditꝰ aut
quid conſtat in ſēſibus hu
manis qn̄ perdit uirtutum
magnitudinem criminum
magnitudo ¶ Miſit hero
des rex manus ac tenuit io
hēȝ ꝛ uinxit eū i carcerē qꝛ
metuebat eū pp herodiadē
quā tulerat frī ſuo philip
po uxorē. ¶ Arguebat he
rodē iohēs pp herodiadeȝ.
Quam.

Iohannes ſcola uir
tutum. magiſteriuȝ
uite. ſanctitatis forma noꝛ
ma iuſtitie. v̄ginitatis ſpe
culuȝ. pudicicie titulus. ca
ſtitatis exemplum. penitē
cie uia. peccatorum uenia
fidei diſciplina. iohannes
maioꝛ homine. par angelꝰ
legis ſumma. euuangelij
ſanctio appoſtoloꝝ uox ſi
letiū ꝓphetaꝝ. lucꝰna mūdi

precuſor iudicis. xp̄i medi
ator. domini teſtis. totius
medius trinitatis ¶ Johēs
baptiſta arguebat herodez
pp herodiadem. Quā tule
rat fratri ſuo uiuenti uxorē
¶ Audito herodes ſpicula
tore precepit amputari ca
put iohānis ī carcere. Ppt

ET hic tantus
Datur inceſtui tradi
tur adultere. Addicitur ſal
tatrici puelle. Merito er
go ꝯfuſa ſūt uiſcera Corda
tremuerūt. At uero hero
des pphanauit templū ſa
cerdotiū ſuſtulit. ꝯfudit or
dinez temerauit regnuz
Puelle ſaltanti īpauit ma
ter. nihil aliud petas niſi
caput iohanis. Et cōtriſta
tus eſt rex propt̄ iuſiurādū
et ppt̄ ſimul diſcūbentes
¶ Ait puella m̄ri ſue quid
petam at illa ait. Nihil

CCOrrupit q̄cquid e
rat reliogìnis. q̄o le
gis q̄d uite. q̄o morū. q̄o
fidei. q̄d diſcipline. pdidit
et ꝯfudit: Herodes ſiccari⁹
in ciues. in nobiles latro:
In ſocios populator. in do
meſticos predo. plebis im
teremptor. occiſor filiorū.
in extremos homicida in
proprios patricida. inebri
ans terram cruore. in ſiti
ſanguinis pmanebat. Hic
eſt q̄ iohannis ſanguinem
pium in poc'lo crudelitatis
abſorbuit ¶ Juſtus ger
minabit

HErodes inquit tenu
it et alligauit iohannem.
qui uincula ſoluerat pecca
torum. Uinculis peccatoꝝ
alligatur. ut uincta uenia
locū uenie nō reliquat. Alli
gauit eum et poſuit in car
cerem. Herodes tu adulte
rium facis et in carcerē ua
dit iohannes. Sic iudicas
ſedens in loco iudicis. re⁹
in loco iudicis. innocentie
perſequutor

Rogo ubi rex facies ubi forma ubi pudor ubi extimatio publice cognatõis. Ubi õs. Ubi hõ. Ubi fas Ubi lex. Ubi ipi iura nature. Simul oĩa ſũt herodes te agẽte te iubẽte te iudicãte ↄfuſa

In illo. t. miſit herodes ac tenuit iohãnẽ et uixit eũ i carcerẽ ppt herodiadẽ uxorẽ philippi fris ſui q: duxerat eam Et R.

Cũ ſcm̃ euuangeliuʒ legeretur crudele ſpectaculuʒ ante nr̃os oculos cõſtitutuʒ eſt. Caput ſancti iohãnis in diſco feralis miſſum crudelitatis pp odium ṽitatis Puella ſaltat. ſeuit mĩ. ĩter delicias ⁊ laſciuias cõuiuantiuʒ temere iuratur ⁊ ipie qđ iurat iplet.

Factũ ẽ iohãni quod ipſe pdixerat. Illũ oʒ creſcere. dixerat õ dño. me aũt minui. Ille minutus eſt in capite. Ille creuit in cruce. Odium peperit ueritas Non potuit equo aio tollerari: qđ uir dei ſcũs monebat: qui utiq3 ſaluteʒ eorũ q̃rebat: quos ſic monebat.

Reſpondeat illi mala pro bonis. q̃d ei ille diceret: niſi quo plenus erat: ⁊ q̃d illi reſpõdeat niſi quo pleni erãt. Ille triticuʒ ſeminabat: ſʒ inuenit ſpinas. Dicebat regi. Nõ licet tibi hẽe uxoreʒ fratris tui: Uincebat regẽ libido. tenebat apud ſe prohibitã uxoreʒ fr̃is ſui.

Herodes enim tenuit ac ligauit iohannem ⁊ poſuit in carcerem propter herodiadem. Do. regnauit. Domine mi rex da mihi in diſco caput iohanuis baptiſte. Puelle ſaltanti imperauit mater. Nil aliud petas niſi caput iohannis. Arguebat

herodez iohannes propter herodiadez quā tulerat frī ſuo philippo uxorem.
Da mihi in diſco caput iohannis baptiſte: ⁊ ↄtriſtat⁹ eſt rex propter iuſiurandū
Q. Abiſſo herods
Q. Herods ei.
Q. Abiſit rex icredulus miniſtros ↄteſtabľes ⁊ amputari iuſſit caput iohānis baptiſte.

Rome i aduētio opido uidineſi ad archu fauſtini natale btiſſime ⁊ illuſtriſſime ſabine martiris: q̄ fuit uxor quodā p̄clariſſimi ualētini: ⁊ filia herodis metallarij. q̄ pro fidō xp̄i paſſa eſt. adriano ipante: ſub p̄feto elipidio. Hāc bt̄a uirgo ſeraphia: cū in domo ei⁹ cōuerſaret pſuaſit in fide dn̄i noſtri ieſu xp̄i.

Maieſtatē tuā dn̄e ſupplces deprecamur: ut ſicut nos iugiter ſcōruz tuoruz ↄmemoratiōe letificas. ita ſemp ſupplicatiōe defēdas Per.

Rome uia hoſtieſi miliario ii. ab urbe btiſſiox m̄tix felicis ⁊ audacti: ſub dioclitiāo ⁊ maxiāo ipatorib⁹ p̄feto ⁊ iudice draco. Fueit aūt duo fr̄es noie ⁊ ope felices ābo pb̄ri. Hox ſenior hic felix: q̄ ex iuſſione imp atox: cū ad ſecretariuz iudicis eēz pduct⁹ iux templū ſerapis dū cogeretur ad ſacrificādū exſufflauit in faciē ſtatue eree. ⁊ ſtati cecidit.

Ite ductus ad mercurij ſtatuā i alia edicula. Siľi mō in illaz exſufflauit: ⁊ mox cecidit. Itē ad ſiľacruz dyane. qd̄ pari mō deiecit. Reduct⁹ ad p̄fetum imponitur eculeo: ⁊ inquiſitus: quibus maleficijs hec feciſſet: beatus felix reſpondit. Non maleficijs

dyaboli: ſed beneficijs dei
mei omnipotẽtis hoc egi.

FUrore itaq3
accenſſus prefectus
iuſſit eum duci extra urbẽ
uia hoſtienſi: illic arbor ex
cellentiſſima ſtabat demo
nibus conſecrata: iuxta
quã templũ erat. ut ibi ad
ſacrificãdũ ꝯpelleret quo
ꝑduct⁹ orõe ſcã dix ad arbo
rẽ. ꝑcipio tibi in noie dñi ie
ſu xpi: ut radicitus corruas
ꝛ teplũ ac ſil'acrũ ul' arã ei⁹
fũdit⁹ ꝯminuas: ut amplius
cultu tuo aie ñ decipiãt

Que ſtati ad vbũ ipi⁹
ita evſa ẽ ut ꝛ teplũ
ꝛ ſil'acrũ ꝯminueret. ꝛ qd
fuerat ñ appareret. Qd cũ
nũciatuꝫ fuiſſ3 pfcõ: ſtatiꝫ
iuſſit eũ decollari ꝛ corpus
inhumatũ ei⁹ lupis ꝛ canib⁹
derelinq̃. Data ſnia obui⁹
ei fuit q̇dã uir xpian⁹ hoib⁹
quidez abſcõſus. deo uero
manifeſtus.

Ide cũ didiciſſ3 q, btũ
felix duci fuiſſet iuſſus ce
pit clamaꝛ ꝛ dicẽ ꝛ ego ex
ead lege ſũ: ꝛ ipm quẽ ſcs
pbr hic cõfitet' dñz ieſũ xp3
colo. Mox ipe ab officõ ꝑ
fecti ꝯphẽſus parit dato ſi
bi oſculo cũ btõ felice decol
latus ẽ. Huius nom q2 nõ
inuenẽt xpiani q, modicuꝫ
ad fluctũ adauctuz eũ uo
cauẽt eo q, ſcõ martiri fe
lici auctus ſit ad coronam.
ipiq3 pro fidei confeſſione
corona ſic aucta.

XPiani itaq3 hoc inue
niẽtes ibi in eod loco
ubi arbor ſteterat q̃ cadẽs
nimiã terre altitudinẽ opu
erat eos ſepelliẽt. Quorũ
corpora uolẽtes pagani ex
inde effodẽ: cũ manus ap
poſuẽt a dyabolo correpti
ſũt Ubi poſtea pacis tp̃e
baſilica fabricata eſt ꝛ mar
tix memoria digne excl'ta
Cõpleuerunt aũt martiriũ
ſuũ pridie kl's ſeptembris.

Ratīa nos dn̄e mꝛꝝ tuoꝝ corona letificet que ꝛ fidei noſtre prebeat incrementa uirtutum ꝛ mł tiplici nos ſuffragio conſo letur. Per. In uigilia bt̄e marie uirginis ad ueſ. an. Natiuitas glo̅ſe uirginis. cū reł de lau. pſ̄ de ſancta maria capitulum.

Ab inicio ꝛ an̄ ſecula creata ſuz: ꝛ uſqꝫ ad futurum ſeculum non deſi nam: ꝛ in habitatione ſctā coram ipſo miniſtraui. hy. Aue maris ſtella. ꝟ. Nati uitas eſt hodie ſancte ma rie uirginis. ℟. Cuius ui ta inclita cunctas illuſtrat eccleſias. Ad. M. an. Glo rioſe uirginis marie ortuz digniſſimum recolamus. q̄ ꝛ genitricis uirginitatem optinuit ꝛ uirginalem pu diciciam nō amiſit. Oro.

Famulis tuis qſ̄ dn̄e celeſtis grē mun⁹ īptrī ut qbus bt̄e uirginis ptus extitit ſalutis exordiū nati uitatis ei⁹ uotiua ſolēnitas: pacis tribuat icremētū. Per Ad mat. inuit. Natiuitatē uirginis marie celebremus xp̄z ei⁹ filiū adorem⁹ dn̄m. pſ: Uenite. hy⁹. Quē tra. In. i. noc. an. Bn̄dicta tu. pſ̄. Dn̄e dn̄s nr̄. an: Sicut mirra pſ̄. Celi enar. ā. An̄ tho pſ̄. Dn̄i ē tra. ā. Spe tua. Incipiūt cātica cāticoꝝ ſalomonis. Lectio. i.

Oſculet̄ me oſc̄lo oriſ ſui qꝛ meliora ſūt ubera tu a uino fragrātia unguētis optimis. Oleū effuſū nom tuū. Jdo adoleſcētule dilexe rūt te. Trahe me p⁹te: cur rem⁹ in odorē unguētoꝝ tu oꝝ. Introdux me rex in cel laria ſua. Exultabim⁹ ꝛ le tabimur ī te mēores ubeꝝ tuoꝝ ſr̄ uinuz recti diligunt te. ℟. Hodie nata ē bt̄a ꝟ go maria ex pgēie dd. per quā ſalus mundi credētib⁹ appuit cuius uita glorioſa

lucē dedit ſeclo Natiuita
tē b̄te marie v̄gis cū gau-
dio celebrem⁹. Per quā

Nigra ſuz: ſz formoſa
filia ierl'm ſicut taber
nacula cedat ſic pelles ſalo
mōis. Nolite me ꝯſiderare
ꝙ fuſca ſiz: qꝛ decolorauit
me ſol. Filij mr̄is mee pu-
gnauer̄t ꝯ me: poſuerit me
cuſtodē ī uineis Uineā meā
n̄ cuſtodiui. ¶ Bt̄iſſime v̄
gis marie natiuitatē deuo-
tiſſime celebrem⁹: ut ip̄a ꝑ
nobis itercedat ad dn̄z ieſū
xp̄z. ¶ Cū iucūditate nati
uitatē b̄te marie v̄gis deuo
tiſſime celebrem⁹. Ut ipſa.

Indica m̄ quē dili
git aīa m̄a: ubi paſcas
ubi cubes ī meridie: ne ua-
gari incipiā p⁹ greges ſoda
liū tuoꝝ. Si ignoras te. O
pulchra inter mulieres: eḡ
dere ⁊ abi p⁹ ueſtigia gre-
gū tuoꝝ ⁊ paſce edos tuos
iuxta tabernacula paſtorū
Equitatui meo in curꝛib⁹
pharaonis aſſimilaui te ai
ca mea. pulchre ſunt gene
tue ſicut turturis. collū tuū
ſicut monilia ¶ Glo̾ſe v̄gi
nis marie ortuz digiſſimū
recolam⁹: cui⁹ dn̄s hūilitatē
reſpiciēs āgl'o nūtiāte ꝯcep
ſaluatorē mūdi. ¶ Bt̄iſſie
v̄gis marie natiuitatē cele
bremus. Cuius dn̄s.

Adeſt nobis dilectiſ-
ſimi optat⁹ dies b̄te
⁊ uenerabil' ſēp v̄gis marie
Ideoqꝫ cū ſūma exultatiōe
gaudeat terra nr̄a tāte uir
ginis illuſtrata natali: Hec
ē eī flos cāpi d' q̄ ortū ē p̄-
cioſuz liliuz cōualiū. p cui⁹
ptuz natura ꝓthoplauſtoꝝ
mutatur. qua d'letur ⁊ cl'pa
¶ Natiuitas gl'oſe v̄ginis
marie ex ſemine abrahe
orta de tribu iuda clara ex
ſtirpe dauid. Cuius uita in
clita cūctas illuſtrat eccl'as
¶ Hodie nata ē b̄ta v̄go
maria ex ꝓgeie dd. Cui⁹.

PRecisum est in ea illud eue infelicitatis elogium: de quo dr. In tristitia paries filios: q̄r ista in leticia dominum parturiuit. Eua ei luxit: ista exultauit. Eua lachrymas: maria gaudiū ī uētre portauit. q̄r illa pccōrē: ista edidit saluatorē. ¶ Cū iocūditate natiuitatē btē marie celebrem⁹ ut ipa p̄ nobis intcedat ad dn̄z iesum xp̄m Corde ꝛ animo xp̄o canamus gloriam in hac sacra solemnitate p̄celse genitricis dei marie.

VIrgo quippe genuit quia uirgo concepit inuiolata peperit: quia in conceptu libido non fuit. Utrobiq̄ȝ miraculuȝ ꝛ sine corruptione grauida ꝛ in ptu uirgo puerpera. Aue inquit angelus ad eaȝ gratia plena dominus tecum. Impleta ē ergo maria gratia: ꝛ eua euacuata ē a clp̄a

¶ Natiuitas tua dei genitrix uirgo gaudium annunciauit in uniuerso mundo. Ex te eniȝ ortus est sol iusticie christus deus noster Qui exsoluens maledictionem dedit benedictionem. ꝛ confundens morte donauit nobis uitam sempiternaȝ. ¶ Benedicta tu in mulieribus: ꝛ benedictus fructus uentris tui. Ex te

LIber generatōis iesu xp̄i filij dauid. filij abraā Abraā āt genuit isaac Isaac aūt genuit iacob. Et R̄.

IN isaya legim⁹ generationeȝ ei⁹ q̄s enarrabit. Nō ergo putem⁹ euuangelistam prophete esse contrariuȝ: ut qđ ille īpossibile dixit affatu. hic narrare incipiat: quia de generatione diuinitatis. hic de incarnationis est dictum.

¶ Beatam me dicent

omnes generatioẽs. Quia fecit m̃ magna q̃ potẽs ẽ ⁊ ſcm̃ nom̃ ei⁹. Et mia ei⁹ a pgenie in pgenies timẽtibus eũ. Ora.

A Carnalibus aũt cep̃ aut p hoĩez dñ diſcere icipiamus: Filij dauid: Filij abraam: Ordo pposterus: ſz neceſſarie ꝯmutat⁹. Si ei primũ poſuiſſz abraã ⁊ poſtea dauid: rurſus ei repetẽdus fuerat abraam. ut generationis ſeries texeretur ¶ Felix nãqȝ es ſacra v̓go maria ⁊ oĩ laude digniſſima. Quia ex te ortus eſt ſol iuſticie xps ds nr̃. ¶ Ora p pplo iterueni p clero. intercede pro deuoto feĩeo ſexu ſentiãt oẽs tuũ iuuam̃ q̃cũqȝ celebrãt tuã ſcãz natiuitatẽ. Quia ex te.

I Deo ãt cetis p̃tmiſſ hoꝝ filiuȝ nũcupauit: quia ad hos tantum facta eſt de xp̃o reproiſſio. Ad abraaȝ inq̃t. In ſeie tuo benedicẽt omnes gentes. quod ẽ xp̃s Ad dauid. De fructu uentris tui ponã ſup ſedẽ tuaȝ

Natiuitas glorioſe v̓ginis marie ex ſemine abrahe orta ꝺ tribu iuda clara ex ſtirpe dauid. ¶ Dñs regna.

¶ Natiuitas eſt hodie ſcẽ marie v̓ginis: cuius uita inclita cũctas illuſtrat eccl'as. ¶ Regali ex progenie maria exorta refulget: cuius p̃cibus nos adiuuari mẽte ⁊ ſpũ deuotiſſime poſcimus. ¶ Corde ⁊ animo xp̃o canamus gl'aȝ in hac ſacra ſolẽnitate precelſe genitricis dei marie. ¶ Cum iucunditate natiuitateȝ btẽ marie celebremus: ut ipſa pro nobis intcedat ad dñȝ ieſuȝ xp̃z. ¶ Ab inicio O gl'oſa. ¶ Natiuitas eſt ho. ¶ Cuius uita inclita

¶ Natiuitatẽ hodiernaȝ ppetue uirginis genitricis dei marie ſolẽniter

celebremus: quia celſitudo throni proceſſit al'a. Oro. Famul' tuis. Ad. iij. ca Ab inicio. R̷ia bt̄ z v. dñr de cōi uirginū. Ad. vi. capl'z.

Et radicaui in poplo honorificato: z i partes dei mei h̄ditas illius z in plenitudine ſcōꝝ detētio mea. Ad. ix. capitulum.

In plateis ſicē cynamomū z balſamū aromatizās odorē dedi: q̄ſi mirra electa dedi ſuauitatē odoris. Ad ueſ an Natiuitas gl'oſe. cū rel'. pſ. de ſcā maria. Cap Ab inicio. hy Aue maris v. Natiuitas ē ho. R̷ Cuius uita. ad. aꝺ. an Natiuitas tua dei genitrix uirgo gaudiū āuntiauit uniuerſo mundo. Ex te ei ortus eſt ſol iuſticie xp̄s deus nr̄: q̄ exſoluens maledictionē dedit bñdictionez z cōfundēs mortē donauit nobis uitam ſempiternaz. Oratio uts. ¶ Notandum

q̄ infra octām natiuitatis btē v̄gis marie ñ ꝺ aliquo feſto: niſi de feſto ſcē crucis qꝺ celebrat' eo die quo cadit cū ꝯmemo. octē. Tres lectioues legūtur de cātic̄s z iij. de ſmōe ſci augi epi: z iij. ꝺ omel' ſci hyeronimi pbr̄i. Lcōes p octāz. lco. i.

Aurenulas aureas faciemus tibi uermiculatas argēto. Dū eſſet rex in accubitu ſuo: nardus mea dedit odorē ſuū. Faſcicl's mirre dilectus meus mihi it ubera nr̄a ꝯmorabit'. Botr' cypri dilecc' m̄s m̄ in uineis engadi. Lcō. ſecūda.

Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: occuli tui columbarū Ecce tu pulcher es dilecte z decorus: lectulus nr̄ floridus. Lingua domoꝝ nr̄arū cedria. laq̄aria nr̄a cipſſina

Ego flos cāpi z l'il liliū ꝯualiū. ſic lilium inter ſpinas: ſic amica mea

inter filias:ſicut malū inter
ligna ſiluarum.ſic dilectus
meus inter filios:ſub ūbra
eius quem deſideraueram
ſedi:⁊ fruct⁹ ei⁹ dulcis gut-
turi meo.

MAledictio eue in
bn̄dictione mutatur
marie. Aue gr̄a plena dn̄s
tecū. tecū dn̄s i corde. tecū
in uẽtre:tecū in utō: tecū in
auxilio. Gratulaī bt̄a v̄go
Xp̄s rex ex ſolio ſuo ueīt i
utō tuo.ex ſinu pr̄is i utex
dignat⁹ ē deſcēdē m̄ris

BEnedicta inq̄t tu in
mulierib⁹ q̄ uitā ⁊ ui-
ris ⁊ mulierib⁹ pepiſti. Mr̄
generis nr̄i penam attulit
mūdo. genitrix dn̄i nr̄i ſalu
tem attulit mūdo. Auctrix
pecci eua. Auctrix meriti
maria.

QUa occidēdo obfuit.
maria uiuificando profuit.
Percuſſit illa. Sanauit iſta
Pro inobedientia eiꝫ obe-
dientia ↄmutat᷑. Fides pro
pfidia ↄpenſat᷑. Leta igitur
maria geſtabat infantem:
exultans amplexatur filiuꝫ
portat a quo portabatur.

LIber generatōis ieſu
xp̄i filij dauid filij a-
braā. Abraaꝫ autē genuit
iſaac. Et.℞.

IUdas āt genuit pha
res:⁊ ꝫarā ꝺ thamar
Notādū in genealogia ſal
uatoris nullā ſcāꝝ aſſumi
mulieꝝ:ſꝫ eas quas ſcripta
rep̄hendit Ut q̄ propt̄ pec
catores uenerat:ꝺ peccatri
bus naſcens omniū pecca-
ta deleret.

INō ↄei i ↄſequētibꝫ
ruth moabitis pōit:⁊ berſa
bee uxor urie. Naaſon aūt
genuit ſalmō. Iſte ē ſalmō
priceps trib⁹ iude:ſic in nu
meris legim⁹. Iorā aūt ge
genuit oziam. Ozias autē
genuit ioathan.

INq̄rto uoluīe reguꝫ

legim⁹ de iorā ochoziā fuiſſe generatū. Quo mortuo ioſabeth filia regis ioram ſoror ochozie tulit ioas filiuȝ fr̄is ſui: ⁊ euȝ interniti-oī que exercebat̄ ab athalia ſubterxit: cui ſucceſſit ī regnuȝ fili⁹ ei⁹ amaſias. Poſt quē regnauit filius ei⁹ azarias. q̄ ⁊ appellat̄ ozias. cui ſucceſſit ioathā fili⁹ ei⁹.

Introduxit me rex in cellā uinariā: ordinauit ī me caritatē. Fulcite me florib⁹. ſtipate me mal̄ q̄ꝛ amore langueo. leua ei⁹ ſub capite meo ⁊ dextera illius amplexabit̄ me.

Adiuro uos filie ierl̄ꝫ p capreas: ceruoſq̄ꝫ campoꝝ ne ſuſcitetis: neq̄ꝫ euigilare faciatis dilectam quo adusq̄ꝫ ipa uelit. Uox dilecti mei. Ecce iſte uenit ſaliens in montibus tranſiens colles. Similis eſt dilectus meus: capree: hynuloq̄ꝫ ceruorum.

In ipē ſtat poſt pietē nīm reſpiciens p feneſtras. proſpiciēs p cācellos. En dilectus meus loq̄tur m̄. Surge propera amica mea. coluba mea. formoſa mea ⁊ ueni. Iā ei hyems trāſijt. himber abijt ⁊ receſſit. flores appuerūt ī tra nr̄a tp̄s putatiōis aduenit.

Nec fortuitu ut figūt ſabeliani repit paruulum. ſed decurſis nouē menſib⁹ pepit xp̄ꝫ: Plaudat nūc organis maria: ⁊ int̄ ueloces articulos tympana puerpe cōcrepent. Cōcināt letātes chori: ⁊ alt̄nātibus modul̄ dulciſona caria miſceāt̄.

Audite igi̇ queadmoꝫ tympaniſtria nr̄a cātauerit. Ait ei. Magnificat aīa mea dn̄m: Et exultauit ſpūs meus: in deo ſalutari meo. Qꝛ reſpex. hu. a. ſue Ecce ei ex hoc. be. me dicēt oēs ge. qꝛ fe. m̄ ma. q̄ po. ē

⁊ ſcm̃ nomen eiꝰ

CAuſa igĩ tãte ſalutis
cõualeſcẽtis erat mi-
raculũ nouũ. Nouuꝰ marie
partus eue partũ euicit. et
eue planctuꝫ marie cantus
excluſit. Deiqꝫ poſt illiꝰ be
nedicibilꝫ ꝓlagiũ : dũ tacita
ſecum uirgo mentis altẽca-
tiõe ꝯfligeret : nũtiꝰ interĩ
celeſtis exq̇ritur

LIber gñatõis ieſu xp̃i
filij dd̃ filij habraã. ha
braã aũt geñ yſaac· yſaac
aũt geñ iacob. Et ꝛc.

CErnis ergo ꝙ ſcḋm fi
dẽ hyſtorie tres re-
ges ĩ medio fueꝛt quos hic
euuãgliſta ꝑmittit Ioram
quippe nõ genuit oziaꝫ : ſꝫ
ochoziã : et reliquos quos
enumerauimꝰ

VErũ qꝛ euuãgliſte ꝓ
poſitũ erat tres teſſe
re decades in diuerſo ſtatu
tp̃ꝝ ponere : ⁊ ioraꝫ ſe gñi
miſcuerat ipiſſime iezabel

Idcirco uſqꝫ ad terciã gñ̃a
tionem eiꝰ meõria tollitur
ne ĩ ſcẽ natiuitatis ordĩne
poneretur

ET poſt trãſmigratõ
nẽ babiloĩs ieconias
genuit ſalathiel. Si uolue-
rimꝰ iechoiaꝫ ĩ fiẽ prime teſ
ſere decadis ponẽ : ĩ ſequẽ
ti nõ erĩt q̃tuordẽciꝫ ſꝫ tredẽ
ciꝫ : Sciamꝰ ergo ieconiam
priorẽ ipꝫ eſſe q̃ꝫ ⁊ ioachiꝫ
ſcḋm aũt filiũ n̄ pꝛeꝫ. Quoꝝ
prior p. h. ⁊ . m. ſeq̃ns p. c.
⁊. n. ſcribitur

APud nichomediã na
tale ſci adriani m̃ꝛis
cũ alijs xx tribꝫ Maxianꝰ
cũ grauiſſie ꝑſeq̃reẗ xp̃ia-
nos apd̃ ãtiochiã oblati ſũt
ei q̇dẽ xp̃iaĩ fid̃ ac religiõẽ
iſigniſſimi. Quos ille poſt
v̇itaẗ ꝯfeſſiõeꝫ extẽſos lign
is et neruis crudis cedi iuſ
ſit. ac dĩd̃ lapidibꝫ ora eoꝝ
ꝯtũdi. ſignaſqꝫ ꝑcidi

RE: oĩa cernẽs

adrianꝰ prior officij dixit
ad eos. Adiuro uos ꝑ deū
uīm ꝑ quo hec paſſini dici
te m̄ i ꝟitate q̄ ſit remune
ratio uřa quā expectatis ꝑ
his tormentis. Uidī ei m̄

Quā magna ꝛ mirifica ēē
Qui. xxiij. uenerabi-
les m̄res dixerīt. Expecta-
mꝰ qđ nec oculus uidit. nec
auris audiuit: nec i cor hōi
nis aſcēdit ienarrbile bo-
nū qđ ꝑparauit dn̄s his q̄
diligunt eum

Audiens hec adrianꝰ
Aſtati exiliēs ſtetit in
medio eoꝝ ꝛ dx̄ his q̄ ge-
rebāt exceptoris offm̄. An
notate ↄfeſſiōēꝫ meā cū hiſ
ſcis ꝛ athletis dei: qꝛ ego
Cxpianꝰ ſū

Cumq̄ꝫ ꝑ euerāt q̄ ſūt
fidi ꝛ ueritatis ꝑſeq̄tur:
furoē repletꝰ maxianꝰ iuſſit
eū ferro uictū cū reliq̄s ſāc
tis m̄ib́ꝰ ad carcerē ptrahi
Et ↄ aliquot diebꝰ ↄ reliq̄s
ſcis clauſus ibi fuiſſꝫ tādēꝫ
reductus ſimilr̄: ꝛ cū eo alij
quos immenſe penaꝝ pene
aſſūpſerant ſiſtitꝰ maxiano

Quos ille iā uidēs
Qirreuocabiles iuſſit
ut uecte magno ferreo con
frigerēt tibie eoꝝ. Cōfrac
tis itaq̄ꝫ eoꝝ crurib́ꝰ ac pe
dibꝫ ĩciſis: ſſup ꝛ btō adri-
ano iciſa manu orantes et
gr̄as dn̄o agētes emiſerunt
ſpm̄.

Sanctꝰ tuꝰ dn̄e gor
Sgonius ſua nos itceſſi
one letificet: et pia faciat ſo
leitate gaudere. Per

Paſſio btōꝝ dorothei
Dꝛ gorgonij mr̄ꝫ apđ
nicomediaꝫ ſub dyocliciā-
no ĩpatore. Hoꝝ prior do
rotheuꝰ magr̄ i offīcijs que
itra palaciū exhibebantur
Erat cubiculi regij ꝑpoſitꝰ
habēs ſecū offō fide ꝛ ma-
gnanimitate parē gorgo-
nium

Quoꝝ iſtitutiōibꝰ opti
mis omnes pene cubiculi

miniſtri ĩ fide dĩ uigilãter
ꝛ libere pſiſtebant. Mi dei-
qꝫ cũ uideret quẽdaꝫ mĩẽꝫ
crudelibꝫ atqꝫ in manibus
ſupplicijs cruciari: ꝯſtãt ꝛ
liberẽ. cur aiũt ĩpator punis
in hoc ſolo ſententiam: q̃ ĩ
oibus nobis uiget. l. iij.
ET quid ĩ illo crimie
ĩducit qđ a nobis oĩ
bꝰ ꝓfitet. Hec nobis fides
hic cultus ꝛ unanis eadẽqꝫ
ſñia. Quos ille cuꝫ in me-
diũ nihilominus uiuẽ iuſſiſ
ſet: iuſſit eos appendi ꝛ fla
gris toto corpore laniari.
ꝛ uiſceribꝰ iaꝫ pelle nudatis
iubentur ſale ꝛ aceto perfũ
di. In ſanctorũ martirum
prothi ꝛ iacincti. Oratio.
BEati prothi. ꝛ iacin-
cti nos dñe foueat p̄
cioſa confeſſio: ꝛ pia iugit̃ ĩ
terceſſio tueat. Per. lcõ. i.
ROme uia ſalaria ue-
tere in cimiterio ba-
ſille natale ſcõꝝ prothi ꝛ ia
cincti: q̃ erãt eunuchi beate
eugenie uirginis. Cuꝫ qua
ab heleno epõ baptizati a
liquãto tpĩ diuis ſolũ eru-
ditiõibꝫ uacãtes in ſcõ ꝓpo
ſito pſtiterũt: atꝫ ĩ ſuoꝝ dei
mõaſterio mira hũilitate ꝯ
uerſati ſũt: ꝛ hec ap̄ egyptũ.
INõ cũ btĩſſima l. ij.
ugie romã reu̾ſi ſub
galiẽo ĩpatore q̄ eẽnt xp̄ia
ni dep̄hẽſi cogũt̃ ſacrificarẽ.
Sꝫ ñ cõſẽtiẽtes duriſſime u̾
berãt̃. Cũqꝫ do fidẽ ꝓuãtes
gauderẽt pĩter decollãt̃. iij.
idus ſeptembris. lcõ. iij.
POſt hec tenet̃ beata
eugenia. ꝛ iubet̃ a p̄
fecto urbis nicetio diane ſa
crificia exibẽ. Que ſtãs añ
tẽplũ maibꝰ extẽſis fudit o
ratiõeꝫ. q̃ orãte ſimlachrũ
ſolis ita ꝯminutũ ẽ ut ſola
pſtueris eiꝰ ĩdicia remãſiſſẽt
ſꝫ magicis artibꝰ hoc repu
tãtes ingẽti ſaxo circa ſca-
pulas eiꝰ cõſtricto tyberi p̄
cipitẽ dederũt. In uigil. ex-
altatiõis ſcẽ cruč ad uẽs. añ.

O magnū pietatiſ op⁹. Cū
reliq̇s de laudib⁹. pš: Dix
do⁹. cū rel' i fine pš. Lauda
te dn̄z oēs gē. In hoc feſto
añ. v̇. R̸ia tā breuia q̇z alia
dicūt ſic Alla. Capl'a hym
v̇. ut ſupra. Ad mag. ā. O
crux. ut ſup̄ i inuētiōe. oṙo.
DEus q̇ nos hodierna
die exaltatiōis ſcē cru
cis ānua ſolēnitate letificas
pſā qs: ut cui⁹ miſteriū in
tra cognouim⁹: ei⁹ redēpti-
ois p̄mia i celo mereamur:
p. do. nr̄z. Et ſit ɔmemo.
ȯ dnā. ad hymnoſ dī. Gl'a
tibi dn̄e qui nat⁹.
Inui Xp̄z regē dn̄z p no-
bis i cruce exaltatū ucite a
dorem⁹. pš Ueite. hy. Pā
ge ligua. glo. p̄li. In pmo
noc'no an. Nobile lignū
exaltat' xp̄i fides rutilat: dū
crux ab oībz ueneratur. pš
Bt's uir. an Sacra crux ex
tollit' a cūctis regibz. uirga
regia exigit' i qua ſaluator
triūphauit. pš. Quaꝛ fre. ā

O crux uenerabil' q̄ ſalutē
attuliſti miſeris quibus te
efferā preconijs: que uitam
nobis celibē pparaſti. pš.
Dn̄e q̇d. v̇. Hoc ſignū cru
cis erit in celo. R̸. Cū dn̄s
ad iudicādū uenerit. l'co. i.
CUz uenerabile lignū
ſcē crucis ab helena
cōſtātini m̄re inuētū fuiſſz:
ita p mediū ſectum eſt ut ⁊
crux cōſtantinopoliz porta
ta ſit: ⁊ crux ieroſolis tecbiſ
argēteis ſit reſeruata. Al'
toꝝ itaqꝫ tp̄ꝝ labente cur-
riculo focha romāis ipāte:
pſe aduerſus rempublicaz
coſdroe rege grauiſſia bel
la gerentes multas roma-
noꝝ prouincias ⁊ ipſam ie
ruſalē īuadit. ¶ Tropheū
crucis undiqꝫ diſtenditur.
ab uniuerſis hodie exaltat'
qꝛ hoc ē ſignuz qd̄ leuauit
dn̄s in natiōes: ⁊ cōgrega-
uit diſpſos iſrl'. ¶ Sceptrū
crucis aureuz ptendit ops:
quo clemēcie ſignū fidelib⁹

demonſtrauit. Et.

ET deſtruētes eccl'as
Eſcā quoqꝫ loca ꝓpha
nātes: int̄ ornamēta ſacra q̄
abſtulerāt: etiā uexillū ſancte
crucis adducūt. Fecerat nā
qꝫ coſdroe rex eoꝝ turrem
argenteā. In qua interlucē
tibus gemmis thronū ex
truxerat aureū. Ibi ſolis q̄
drigā ⁊ lune ⁊ ſtellaꝝ ima-
gines collocauerat: atqꝫ per
occultas fiſtulas aque mea
tus adduxerat: ut quaſi ds
pluuiam uideretur effūdē.
¶ Nos autē gl'ari opor-
tet in cruce dn̄i nr̄i ieſu xp̄i
in quo eſt ſalus uita ⁊ reſur
rectio noſtra. per quē ſal-
uati ⁊ liberati ſumus.
Tuā crucē adoram⁹ ⁊ reco
limus glo'ſā paſſionē. Per.

ET dū i ſubt'rāeo
Eſpecu equis in circui
tu trahentibus circuata tur
ris fabrica moueri uidebat'
quaſi quodammō rugitū
tonitrui iux̄ poſſibilitatem

artificis mentiebatur: q̄ ēt
in tantam prorumpere au
ſus ē ſupbiā ut ab incol' ui
cinaꝝ gentium quas ipetu
uaſtans barbarico ſuo ne-
phando ſubiugauerat do-
minio coli ſe iuberet. uoca-
riqꝫ regem regum: ⁊ dn̄m
dominātiū. ¶ Uirgā extē
dit altiſſimus ⁊ in fauum
noſtre redemptionis īfin-
gēs caliginoſe nubis tetra
clarificās. Lecoꝝ oct'os cru
cis ſignaculo reparauit.
Crucem letant' eradius ſu-
ſcepit. ſuccumbit coſdroe ⁊
ds ſuis magnalia preſtat.
Lecoꝝ. ¶ O cru
cis uictoria ⁊ admirabile ſi
gnū: in celeſti curia fac nos
captare triūphū. ¶ Cū in
uocarē. ¶ Funeſte mortis
dānatur ſupplicīū dū xp̄s i
cruce nr̄a deſtruxit uincula
criminū. ¶ In dn̄o ↄfi.
Rex exaltat' in ethera cum
nobile trophēū crucis ab u
niuerſis xp̄icol' adorat' per

ſecta. ¶ Dñe i v̄tute. ¶ A
doram⁹ te xp̄e ⁊ bn̄dicimuſ
tibi. ¶ Q: p crucē tuam
rede. mundum.

IN hoc īq3 loco ſedē
ſibi pauerat: atz iux̄
ſe collegā crucē dñicā poſu
erat. Filioq3 ſuo regno tra
dito ipē ī phāo huiuſmodi
reſidebat. ¶ Mortuo ſocha
eradi⁹ ipator creat̄: uir ſtre
nu⁹ ⁊ armis exercitat⁹: lin
gua erudit⁹: ⁊ corpe decor⁹
Pergēs itaq3 fili⁹ coſdroe ꝯ̄
eradiū iux̄ danubiū fluuiuz
cū ſuo ꝯſcēdit exercitu.
Inceſſus hūiles d̄ō exhibu
it cū archa dñi ferret̄ a po
p̄lo. Xp̄z ſignificās ī mūdi
medio: dū ſe p̄buit hūilez ī
crucis t̄mio. ¶ Crucē por
tāt hūeriſ tyro magnificus
portā īgredit̄ pful⁹ lachry
mis depōit regia ſupplex ⁊
humilis. Xp̄m.

MAnō iſpirāte clemītia
ſaluatoris utriſq3 pri
cipib⁹ placuit: ut ⁊ ipi ſingl̄i
in medio flumis pōte dimi
caturi ꝯfligeret. ⁊ cui ſors
uictoriaz ꝯtuliſſet: ipe ſine
dāno utrinſq3 exercitus im
piuz uſurparet. Decreueit
etiā cū iuramto: ut ſi aliq̄s
ex eoruz pp̄lo principi ſuo
uenire ī auxiliū p̄ſumpſiſſ3
crurib⁹ exciſis ⁊ brachijs in
flumīe mergeret̄. ¶ Tēpli
dñici ꝯpleto ope ꝯfert dōa
ria ſalomon ſapiēs crucem
apl̄is. matrē diſcipl̄o. pa
cē hūilib⁹: dat xp̄s ſingulis
curſus magnifici adepto
brauio. ¶ Offert magnalia
princeps magnificus. ⁊ pri
uilegia ꝯdit eccl̄ijs: redit ad
ꝓpria ꝯpletis oib⁹. Pacē.

CUzq3 utriq3 pp̄lo
hoc placuiſſ3 ipi duo
dimicātes in medio pontis
ꝯgreſſi ſūt. Dū aūt illi int̄
ſe certarēt: tāo dñs pl̄ſatus
lachrymis xp̄ianoꝝ p v̄tu
tē ſcē crucis: cui ſe mēorat⁹
pūceps attēti⁹ ꝯmēdauerat.
fideli ſuo h̄uo eradio xp̄s ꝯ

ceſſit de hoſte triũphũ.
Cõfert ſanitas dire ſaucia
tis cũ dei famls i ligno ſub
limi ħpetez exaltat. Et de-
victa morte ſalus acqrit cũ
xp̄s i cruce alti⁹ ſublimatur
¶ Arbor digniſſima dum
plebi pādit reſurgit mortu
us. renouāt antiqua mira-
cula. Et de.
Adoramus te xp̄e ꝛ bñdici
m⁹ tibi. qꝛ p crucē tuā rede
miſti mūdū. ¶ Cātate. i.
¶ Propt lignū ſalui fcī ſu
m⁹: ꝛ p ſcāz crucez liberati
ſum⁹. fruct⁹ arboris ſeduxit
nos. fili⁹ dī redemit nos al.
¶ Dñs reg exul. ¶ Sal-
uator mūdi ſalua nos q̄ p
crucē ꝛ ſāguinē tuū redeiſti
nos. auxiliare nobis te dep
camur ds nr̄. ¶ Cātate. ij.
¶ Ois tra adoret te ds: et
pſallat tibi. ¶ Pſalmuz di
cat nōi tuo.
Tūc dixit ihesus d. s.
Nūc iudiciũ eſt mū
di nūc pncepſ hui⁹ mūdi eiciet
foras. Et ℟.
Quoniā inqt nūc iudi
ciū eſt mundi. qd igr
expectādũ ē in fine ſeculi.
Sꝫ qd in fine ſcli expectat
iudiciū erit iudicādoꝝ uiuo
ruz atꝫ mortuoꝝ. iudicium
erit pmioꝝ. penaꝝqꝫ eter-
naꝝ. Quale ergo nunc iu-
diciũ ē. ¶ Dulce lignum
dulces clauos: dulce pond⁹
ſuſtinuit. Que ſola fuit di
gna portar pciuz hui⁹ ſcli
Hoc ſignū crucis erit i celo
cū dn⁹ ad iudicādū uenerit.
Que.
Poſſidebat ergo dya
bol⁹ gen⁹ hūanū ꝛ reos ſup
plicio tenebat ſub cyrogra
pho pccōꝝ. Dñabat i cor-
dib⁹ ifideliū ad creaturā co
ledā ōbto creatore: deceptos
captiuoſqꝫ ptrahebat.
Hoc ſignū crucis erit i celo
cū dn⁹ ad iudicāduz uenerit
Tūc maifeſta erunt abſcō
dita cordis noſtri. ¶ Cum
ſederit fili⁹ hois i ſede maie

ſtatis ſue ⁊ cepit iudicaꝛ ſe
culū p ignem. Luc. lco. ix.
P Ex xp̄i āt fidez: que
morte ei⁹ ⁊ reſurrecti
one firmata eſt: atꝫ p ei⁹ ſā
guinez: q̄ in remiſſionez ef
fuſus eſt pccōꝝ: mlta milia
credentiū a dn̄atu dyaboli
liberant̄ xp̄i corpori copul
āt: ⁊ ſub tāto capite uno ei⁹
ſpū membra fideliū uegetā
tur. Hoc uocabat iudiciū.
Hāc diſcuſſionez. Hanc a
ſuis redemptis dyaboli ex
pulſionē. Ad laud ⁊ p hor.
an. O magnū pietatis op⁹
mors mortua tūc eſt. qn̄ in
ligno mortua uita fuit.
Do⁹ reg̃. cū rel. an. Salua
nos xp̄e ſaluator p v̄tutem
crucis: q̄ ſaluaſti petrum in
mari miſerer̄ nobis. ā. Ecce
crucē dn̄i fugite ptes aduer
ſe: uicit leo ꝺ tribu iuda ra
dix dauid. al'a. an. Nos āt
glari opꝫ in cruce dn̄i nr̄i
ieſu xp̄i. an. Per ſignū cru
cis de inimicis nr̄is libera
nos ds nr̄. Cap. ut̄s i alio
feſto: hymnus. v̄. ſimiliter.
Ad bn̄d. an. Sup oīa lig̃
ceoꝛꝝ tu ſola excelſioꝛ: in
qua uita mundi pepēdit in
q̄ xp̄s triūphauit: ⁊ mors
mortē ſupauit in eternum.
Ad iij. vi. ⁊ ix. cap. put ha
bet in alio feſto. R. bi. v̄.
ſilr. excepto q i fieno dñr
al'a. Ad ueſ an. O magnū
cū rel. ps. Dix dn̄s. cū rel.
i fie ps. Laudate. vo. o. gē.
Ca. ꝺ ſcā maria. Ab initio
hy. Aue maris ſtel. v̄. Na
tiuitas ē ho. R. Cui⁹ uita i
ad. M. ā. Glōſe v̄gis ma
rie. oro. Famul' tuis. P⁹ea
ꝺ cruce. ā. O crux bn̄dcta
q̄ ſola fuiſti dig̃ portare re
gē celoꝝ ⁊ dn̄z al'a. v̄. Hoc
ſignū cru. e. i. ce. R. Cū o⁹
In ſanctorum martirum cor
nelij ⁊ ciprian. Oratio.
B Eatoruz mrꝝ tuoꝝ
paritqꝫ pōtificū nos
qs dn̄e feſta tueāt: ⁊ eoꝝ ꝯ
mēdet oro uenerāda. Per.

Cornelius natõe romanus ex p̄re caſtino ſedit ãnos. iij. dies. x. martirio coronatꝰ ſub huiꝰ epiſcopatu nouatus nouationum extra eccleſiam ordinauit ex africa nicoſtratum. Hoc facto cõfeſſores qui ſe ſeperauerãt a cornelio cum maximo pb̄ro: qui cũ moyſe fuit ad eccl'am ſũt reuerſi ⁊ fcĩ ſũt ↄfeſſores fideles

Poſt hec corneliꝰ ep̄s cētũ cell' pulſus ē ⁊ ibi ſcriptã ep̄l'am ↄ̄ ſua ↄfirmatiõe miſſã a cypriano quã cyprianus in carcere ſubſcripſit: ⁊ de celerino lectore ſuſcepit. Hic rogatꝰ a quadã matrona lucia corpora ap̄l'oꝝ petri ⁊ pauli ↄ̄ cathacũba leuauit noctu.

Primũ q̄dē corpꝰ bt̄i pauli bt̄a lucina poſuit in p̄dio ſuo uia hoſtieſi ad latꝰ ubi decollatꝰ ē. Bt̄i petri accep̄ corpus bt̄s corneliꝰ ep̄sꝰ ⁊ poſuit iuxta locũ ubi crucifixus eſt: int̃ corpora ſcõꝝ ep̄oꝝ in tēplo apollinis i mõte aureo i uaticano palacij neroniãi. iij. kl' iulij.

Apud africã bt̄i cypriani ep̄i: ualeriano et galieo impatoribꝰ: galerio maximo p̄cõſule. Quibus agentibꝰ ⁊ elaborãtibꝰ comp̄henſus ex p̄cepto aſpaſij paterni p̄cõſulis in exilium ciuitate corobitana miſſus ē. Miatuitq; ibi ſuſpēſa m̄te ad calcãdas paſſiões huius tp̄ris amoꝛ xp̄i aiatus.

Quo conueniebãt ad eum plures egregij clariſſimi ordinis ⁊ ſanguinis: ſed ⁊ ſeculari dignitate glorioſi: qui propter amiciciam eius antiquam ſeceſſum ſubinde ſuadebant Et ne pax eſſ3 nuda ſuadꝰlla etiã loca in qua ſecederec ei offerebant.

Poſt dies aũt m̄ltos egreſſus ↄ̄ exilio ha-

bitabat in ortis ſuis: ⁊ cuꝫ
illic moraret̃ ueneit ad euꝫ
duo principes ex offõ ꝓcõ
ſul' galerij maximi: q̃ alpa-
ſio paterno ſucceſſerat. Et
eleuãtes eũ in curriculo du
xerũt ad proconſuleꝫ in lo
cuꝫ ſexti: ubi pro reparãda
ſãitate ᵭgebat. In ſci nicho
medis martiris. oĩo.

ADeſto dñe ppl'o tuo
ut bti nichomedis martiriſ
tui merita p̄clara ſuſcipiẽs
ad ĩpetrãdã miſericordiam
tuã ſemp ei⁹ patrocinijs ad
iuuemur. Per. lco nona.

NAtale ſcti nichome-
dis mr̃is: quẽ flaccus
comes: cũ ad euꝫ perlatum
fuiſſet ꝙ corpus ſcẽ felicl'e
uirgis quã ipe ꝑ xp̄o punie
rat ſepelliſſet: fecit teneri ⁊
duci ad ſacrificandũ. Qui
cũ diceret. ego nõ ſacrifica
bo niſi deo omnipotenti q̃
regnat in celis: non his ex-
ciſis qui in templis quaſi i
carceribꝫ cuſtodiunt̃ clauſi

plũbatis diutiſſime ceſſus
migrauit ad dominum.
In ſanctoruꝫ martirum lu
cie ⁊ geminiani: ⁊ ſancte eu
femie uirginis ⁊ martiris.
Et fit officium plurimorũ
martirum. Oratio.

PReſta domine preci
bus noſtris cum ex-
ultatione prouentũ: ut quo
rum diem paſſionis annua
deuotione recolimus: etiaꝫ
fidei conſtãtiam ſubſequa-
mur. Per. lectio prima.

IN temporibus dyocli-
ciano ⁊ maximiano:
iudicibus ab offraſio ⁊ me
gaſio. Manſerat autẽ be-
ata lucia in uiduitate ãnos
xxxvj. Toti⁹ aũt uite ipi⁹ fu
ẽit ãni. lxxv. Que accuſata
a filio eupp̃io ꝙ xp̄iana eſ
ſet iuſſit eam dyoclitianus
ſibi adduci. lectio ſecunda.

ET dixit ei. Audio ꝙ
reum illum crucifixũ
cõfiteris: ⁊ dos nr̃os deri-
des. Nunc ergo ſi pata es

uiuere: parati ſunt et dij
omnipotētes ut eis offeras
thura: ut poſſint tibi eē ꝓ
picij ⁊ uiuas. Scā lucia rn̄
dit. Nec ſibi ſūt ꝓpitij: nec
cultoribꝫ ſuis. Nā m̄ ꝓpici
abī dn̄s m̄s ieſus xp̄s ꝓ cu
iꝰ amore parata ſū ignē ui
cl'a ⁊ quas uolueris penas
Audiēs ſufferre
Dyoclitianꝰ ꝯſtātiā fi
dei eiꝰ iuſſit eā trahi ad car
cerē. ubi ꝯſolatōēꝫ diuinā
ꝓmeruit. Reducta āt̄ iteꝝ
āte dyoclitianū ſedentē ī tri
ꝓbunali extēſa ē glo'ſa fe
mina ⁊ fuſtibꝫ duriſſ.me
uerberata.
Et ecce ſubito terre
motꝰ fcūs ē: ⁊ teplūꝫ
iouis ita ſubruptū ut nec la
pis ſup lapidē edificij remā
ſerit. Dyoclitianꝰ āt̄ ollaꝫ
ereā adduci fcē: eāqꝫ pice
⁊ plūbo īpleri iuſſit ⁊ ī cir
cuitu ligna aggregari ⁊ ſuc
cēdi: ⁊ ſcāꝫ luciā ītra ollā d
mergi

Ibi ſcā dī pſallēs ēduo
luix. mittēs dō dyocliti
anꝰ q̄ renunciaret ei ſi tota
iaꝫ ī cinerē eēt r̄ſoluta: is q̄
miſſus fuerat nūciauit īpa
tori ꝙ abſqꝫ ulla leſione
ſana uiueret.
Tunc ipſius tāto mi
racl'o nullo modo ad
credēdū xp̄o incitatꝰ iuſſit
ut onerata ferro et plūbo
p ciuitatis plateas duceret
Peruenit āt̄ āte domū ho
mīs ꝑpotētis noīe geima
ni: ī cuiꝰ domo demonum
ſimulachra inumera̅ erant

Natale ſancte eufemie
uirginis: que marti
zata eſt ſub dyocliciano im
peratore procōſule auteꝫ
priſco in ciuitate calcedoīa
q̄ deferēte iniquiſſimo ap
priciano cū alijs quadragi
ta nouem tradita eſt pre
cōſuli priſco
Cui priſcus. honora
te ipaꝫ ⁊ gn̄is tui dignitatē

ne amittas. ꝛ ymola deo. marti. Btā eutemia ei⁹ iniquā ſuaſionē ꝯtennens pectus ſuū ſignac'lo crucis muniens īperterrita ſtetit

P'Riſcus iratus ꝙ eā ſupare n̄ poſſet poſt toꝛmīta ꝛ carceres et uerbera et argumēta rotarum. ignes ꝛ pondꝛa lapiduꝫ angularium. beſtias et plagas virgarū. ſecures et ſartagines igneas adhibuit. in ultiō ī theatruꝫ duci: et leones ac beſtias ei laxari iuſſit.

¶ Crucis uox hunc alloq̇t. ter dicēs tu te ꝑpara uad fr̄acilce. repara domū meaꝫ q̄ labit̄ ¶ Dixit do⁹ ¶ Crucis v̓bū ꝑponit̄ f̄ribꝫ ꝑ anthoniuꝫ et fr̄aciſcus ad hoſtium in modum cruc s cernitur Crucis arboꝛ eximia ꝑ os franciſci ſurgere apparens cogit fugere draconem et demonia ¶ Crucis ſignuꝫ thau litterra fronti franciſci ſcribitur. que uaria diſtiguitur miranda lucis opa. ¶ Crucis magnum miſterium ſuper franciſco claruit dum ſignatus apparuit cruce duoꝛum enſium Fratres. m̄. ¶ Crucis chriſti mons Signaſti domine ſeruuꝫ tuuꝫ frnciſcum. ¶ Signis redēptōnis nr̄e ¶ Celoꝝ candoꝛ ſplēduit: nouū ſidus emicuit. ſacer franciſcus claruit. cui ſeraph apparuit. ſignās eū caractere ī uolis plantis latere. dū foꝛmā crucis gerē̄ uult coꝛde oꝛe ope

DEus qui mira crucis miſteria ī btō fr̄aciſco ꝯfeſſoꝛe tuo mł̄tifoꝛmit̄ dmōſtraſti: da nobis q̄s d uotōis ſue ſēp exēpla ſectari. et aſſidua ei⁹ deꝫ crucis meditatione muniri. Per ¶ Regi qui fecit ¶ Crucis arma

Anti. noc. ꝛ R̄ſa dicitur ſi cut in feſto. ꝯꝑſito octauo loco cui⁹ poit ſeqñs R̄. s. Mihi abſit gl̄ari niſi ī cru ce dñi nr̄i ieſu xp̄i. Per quē m̄ mūdus crucifix⁹ ē ꝛ ego mūdo. v̄. Ego ei ſtigmata dñi ieſu in corpoꝛ meo por to. Per quē. Gl̄a. Lectōes legunt̄ de ſtigmatib⁹. s. Fi delis reuera. Ad laudes ꝛ p hoꝛ. an. Crucis uox. Cū rel̄. ps̄ Dñs regna. Cap̄: frēs m̄ hy. Plaudite turba ad bn̄. an. O mī deſiderio. Ut in feſto. In ſcdis ueš ā. Crucis. Cuz rel̄ pš cōſueti. ¶ Decus moꝝ. v̄. Signa ſti dñe. ad. M. an. Crucis apparet hoſtia teſis ī cruce brachijs. ſex alis tecta ua- rijs cū uultus elegantia: q̄ frācīſci cor attrahit augēs ei kariſſima: ſuaqꝫ ſacra ſti gmata in ei⁹ carne ꝑtrahit. Oō uts̄. Si feſtu ſci heu- ſtachij ꝛ ſocioꝝ ei⁹ uenerit ī dñica fit de feſto ꝯmemo. ī

mat. ꝛ utriſqꝫ ueš. In feſti mathei appoſtoli. Oratio.

Beati euuāgeliſte ma thei dñe pcib⁹ adiuue mur: ut qđ poſſibilitas nr̄a n̄ obtinet ei⁹ nobis inceſſi one donet. Inuit. Gaudte

Beat⁹ mathēs apl̄s. ꝛ euuāgeliſta. q̄ latie iterp̄tat̄. donat⁹: q̄ ēt ex tri bu ſua leui ſūpſit cognomē ī qua ort⁹ fuit. In latino āt ex ope publico nom̄ accep̄ q̄ ex publicāis fuit elect⁹ a dño: ī apl̄atū trāſlact⁹.

Sic ſcripſit ī iudea eu uāgl̄m lr̄is ꝛ ſmōib⁹ hebreis: iniciās: ab hūana xp̄i natiuitate dicēs. Liber gn̄atiōis ieſu xp̄i filij dauid filij abraā. ſignificās xp̄m corporal̄r deſcēdentem ex ſemie p̄ triarchaꝝ: ſic p ſpm ſanctum promiſſum eſt p prophetas.

Is ꝛ ei euđ redēptorē nr̄m natū ꝛ paſſum ānuntians in ſimilitudinez

hōīs aīali ɔpat᷑. Prius q̄dē
in iudea euuāgelizauit poſt
moduꝫ in macedoīa.

VEꝛ cū paret trāſire
ad ethyopiā q̄ ei ī ſor
tē p̄dicatiōis aduenerat pri
ma lingua : hoc eſt hebrea
euuāgeliū cōpoſuit: ⁊ ea q̄
p̄dicauerat cōp̄hendēs: his
a quibꝫ ꝓficiſcebat᷑ ad me
moriā reliquit.

CUꝫ ueniſſꝫ aūt in ci
uitateꝫ magnā coruꝫ
q̄ dr̄ nadaber: in qua erat
rex noīe egyptus: filiū eius
unicū a mortuis ſuſcitauit.
Eū deniqꝫ regē cū uxore ⁊
toto regno ad xp̄ꝫ ɔuertit
Filiā quoqꝫ ei⁹ effigeniā ſa
cro uelamīe ɔſecrauit. quā
cū hyrtac⁹ ſucceſſor illi⁹ uel
let ſuo ɔiugio copulari: ab
ap̄lo prohibit⁹ eſt.

TUnc irat⁹ rex hyrtac⁹
iuxͣ altaꝛ ubi corpus
xp̄i ab eo fuerat ɔfectū mi
ſit ſpicl̄atorē: q̄ orātē ap̄lꝫ
expāſis manib⁹ a tergo pūctū
ictu gladij feriēs xp̄i mr̄em
fec᷑. Paſſus ē aūt bēiſſimus
ap̄ls mathe⁹ in p̄ſida: ⁊ req̄
eſcit ī mōtib⁹ pthoꝝ. xi. kl̄.
octobꝝ.

IN il᷑.t. Uidit ieſus ho
mīe ſedētē ī theoloneo
matheū noīe: ⁊ ait illi. ſeq̄r
me. Et rͦ.

MIſtica uocatio
publicani: quē ſequi
iubet nō corpis greſſu: ſed
m̄tis affectu. Itaqꝫ ille pri⁹
auara ꝺ mercedib⁹: dura ꝺ
laborib⁹ picul'qꝫ nautarum
emolum̄ta ɔt̄ēs v̄bo uoca
t⁹ ꝓpria ꝺreliq̄t. q̄ rapiebat
aliena.

ET uile illō ſedile ꝺſti
tuēs toto p⁹ dn̄ꝫ ueſtigio m̄
tis īcedit. ɔuiuij quoqꝫ ma
gni exhibuit appatū. q̄ eiꝫ
doīcilio xp̄ꝫ recip ītno: ma
xis ꝺelectatōib⁹ exuberātiū
paſcit᷑ uoluptatū. Itaqꝫ do
minus libēt ingreditur et ī
ei⁹ q̄ crederit recūbit affectū

SEd rurſ⁹ accēdit

inuidia pfidoꝝ: ⁊ future pe
ne ſpes pfigurat. Epulātu-
bꝰ eni fidelibꝰ: ⁊ i illo celoꝝ
recūbētibꝰ regno pfidia ieiu
nio torqbit᷑. Simil᷑ oñderūt
q̄ztū ic̄ſu it᷑ emulos legis ⁊
gr̄e. ꝙ illi q̄ legē ſequūtur
famē patiāt᷑ etnā. Qui vo
vbū i intiorib ꝰ aīe recepūt:
alimēti celeſtis ⁊ font᷑ uber-
tate recreati eſurire ⁊ ſitire
nō poſſunt.

Annue q̄s ops ds: ut
ſcōꝝ mrꝝ tuoꝝ mauricij ⁊
ſocioꝝ eiꝰ nos letificet uoti
ua ſolēnitas: ut quorū ſuf
fragijs nitimur: eorū nata
licijs gloriemur. Per.

In galijs ciuitate ſed
uno loco agauno na
tale ſcōꝝ martiꝝ thebeoꝝ.
Mauricij. exuperij. cādidi.
uictoris: Innocētij. uital᷑. ꝯ
ſocijs ſuis. q̄ ſub maxiano
paſſi ꝑ xpo gl'oſiſſie coro-
nati ſūt.
Et igitur bt̄e paſſionis
eoꝝ cāz breuit᷑ loq̄mur ſub
maxiano: q̄ roāne reipubli
ce cū dyocliciano collega i
piū tenuit p diuerſas puīci
as laniati: aut inſfecti ſunt
mrꝝ pl'imi. Jō nāqꝫ maxia-
nꝰ erga dīū celi pphanꝰ ipie
tatē ſuā ad extiguēdū xpia
nitatis nom armauerat.

Nā q̄ tūc cōfiteri dī dei
cultū audebāt: ſpſis
uſꝫquaqꝫ militū turbis: ul᷑
ad ſupplicia: ul᷑ ad necē ra-
piebāt᷑. Erat i eod tp̄e i ex
ercitu legio militu q̄ thebei
appellabāt᷑. Legio āt uoca-
bat᷑. q̄ tūc ſex milia ac ſexcē
tos ſexaginta ſex uiros in
armis habebat.

Hi i auxiliū maxiano
ab orientalibꝰ ptibꝰ
accerſiti uenerāt. uiri i rebꝰ
bellicis ſtrenui: uirtute no-
biles: ſꝫ fīd nobiliores. Er
ga ipatorē fortitudie. erga
xpꝫ dūotiōe certabāt.
Itaqꝫ cū ⁊ hi: ſic̄ ⁊ ceti
militū ad dilaniandūꝫ

xp̄ianoꝝ mľitudīez deſtia
rent; ſoli credulitatis mini
ſterium ꝯtractare auſi ſunt
atq̨ hiꝰ cesmōi p̄ceptis ſe ob-
tēpaturoſ negāt: Maxianꝰ
ī nō lōge aberat. Nā ſe circa
octodoꝝ itinē̄ feſſꝰ tenebat
alpē. Qȝ̄ cognito the
beoꝝ rn̄ſo: precipiti
ira feruīoꝰ ob neglecta ipſa
decimū quēq̨ ex eadē legiōe
gladio feriri iubet: quo fa-
ciliꝰ ceťi rebꝰ certis ťriti me
tu cederét. Reitegratiſque
mādatis edicit ut reliq̄ i p-
ſecutiōes xp̄ianoꝝ cogant.

Bi vo ad thebe
os ꝯnūciatio ītata p
ueīt cognitūq̨ ē ab eis iūu-
gi ſibi rurſus excuſatiōes p
phanas uocferatio paſſi ac
tumlťꝰ i caſtris exorit affir-
mātiū nūq̨ ſe ulli i hec tā
ſacrilega miſteria ceſſuros

Js vīq̨ ꝯptis ma
xianꝰ oi bellua cruētioꝛ
rurſus ad īgenij ſeuitiaȝ re
dijt atq̨ īpat ut iteꝝ ꝺcimꝰ
eoꝝ neci daret. Ceťi nihilo
miꝰ ad hec q̄ ſpernerent ꝯ
pelleret. Quibȝ iuſſit denuo
i caſtris platis: ſegregatus
ē atq̨ p̄cuſſus qui decimus
ſorte obuenerat.

Eliqua vo ſe militū
mľtitudo mutuo ſer
moe iſtigabat: ut i tā p̄cla-
ro ordie pſiſteret. Incitam
tū tn̄ maximū fidei penes
ſe; Mauriciū fuit primice-
riū legi. is eiꝰ. q̄ cū Exupi
o ut exerciꝰ appellat cāpi-
ductore: ꝛ cādido ſenatore
militū accedbat: exortādo
ſigulos ꝛ monēdo: fideliuȝ
ꝯmilitonū et martiꝝ exē-
pla īgerēs.

Jnꝰ natiōe
italus de regiōe tuſci
ex p̄ře herculāo ſedit ānos
xv. mſes tres. dies xij. Fuit
āt tp̄ibꝰ nerois a cōſulatu
ſatnini ꝛ ſcipiōis uſq̨ ad ca
pitonē ꝛ ruffuȝ cōſules. mť
tirio coronatur. Hic ex p̄-
cepto beati petri ꝯſtituit ut

mulier ī eccl'a uelato capite itroiret. hic fecit ordīatiões duas. epōs. xv. pbros. xviij Qui sepult⁹ est iux corpus bti petri ī uaticano sub die nono kl'. octobris.

Celoz mr̄ cypriani ⁊ iustine nos dñe fouent cōtinuata psidia. qz nō desinis propitius intueri: quos talibus auxilijs ɔcess[eri]s adiuuari. Per.

Natale scōz martirū cypriani epi ⁊ iustine ṽgis Qui passi sunt sub dyocli tiano impatore. iudice eute lio. Justine pr̄ erat clusinus ap ciuitatez anthiochiaz: q uiā xp̄iane religiōis a dya cono noie prelio audientes baptizati sunt a sancto epo optato. Uirgo aūt iustina domino seruiēs frequenta bat ecclesiam.

Egladius autem quī dā scolasticus: uidēs uirginem frequenter eunte ad ecclesiaz exarsit ob amo rē eius: ⁊ cum nullo modo posset pertingere ad eam. rogauit cyprianū magum: precium pollicens. ut arte sua demones inuocaret. q eam in amorem eius exci tare possent.

Cyprianus aūt mag⁹ inuocatis demonibus cepit agere ut uirginez xp̄i ei adducerent. Qui semel. bis ⁊ tertio uenientes ad beatam iustinam nihil apd eam suis deceptionib⁹ ualu erunt. Sed signo xp̄i repul si uicti recesserūt. Cyprian⁹ uero cū illoz uirtutem ad uersus uirginem hāc ɋcq3 ualuisse uideret: Dixit ad dyabolū. dic m̄ queadmōz uicti estis a ṽgie xp̄iana.

Qui dyabolus dicere tibi nō possuz nisi prius iures m̄. Cuzq3 cyprian⁹ illi iurasset: ait dy abol's. Uidi signū crucifixi

BIBLIOTHÈQUE SAINTE GENEVIÈVE SG

ꝯ extimui. Ciprian⁹ dixit
ergo crucifixus maior est
te. Dixit ei dyabolus. Etiā
maior ē oīuꝫ. Audiēs cipri
anꝰ v̄tute xp̄i ꝯtēpnēs v̄
tutem dyaboli et currens
venit ad epm̄ antimuꝫ ceci-
ditq̄ꝫ ad pedes eius rogās
ut doceret eum ꝛ bapti mo
xp̄i ꝯsecrari. Beatus aūt
eps grās agēs deo cathe-
cuminū fecit. Et revertēs cipri
anꝰ i domū suaꝫ oīa ydola
ꝯfregit. Inq̄ꝫ rediens ad
ecclīaꝫ diligent̄ salutis v̄-
bū ascultare cepit. Morād
niq̄ꝫ quia cathecumini fo-
ras mittebant̄ ī eccl'ia resi-
dēs moīt⁹ ē a dyacono: ut
cū reliq̄s cathecuminis egre-
deretur
Convlsus v̄o ad dya
conū dix ei. Seruꝰ scīs luꝫ
xp̄i ꝛ foras me mittis. Di-
cit ei dyaconꝰ Scīs es pfectꝰ
xp̄i fuus. Ciprianꝰ dix: ui-
uit xp̄s. q̄ dmones ꝯfu-
dit ꝛ ī m mistus ē qꝛ nō ex
eo hic nisi pfectꝰ fuero suus
Nunciauit xp̄i
dyaconꝰ btō antimo
epo ea q̄ dixerāt ei ciprianꝰ
Qui secūdū ordinē īstruc-
tū baptizauit eū ꝛ nō mul
to poīt et dyaconū ordina
uit. Qui doctrina ꝛ mori-
bꝫ pluriq̄ꝫ dici possit excre
scens miraculoꝝ glīa pcla-
rissīe floruit
Erū nō mlto īterīecto
tpre fctꝰ ē eps. Sanc-
tā q̄ꝫ iustinā matreꝫ uirgi-
nuꝫ instituit. Quorum v̄-
tuteꝫ non ferēs dyabolus
p illarelites suos apd̄ entē
in comitē orientis egit ut ꝯ
prehenderet̄ ciprianꝰ eps.
et uirgo xp̄i iustina
Uiꝰ ꝯspetui uinculis
ligati cū fuissent ad-
ducti comes dix ad btm̄ ci
prianū Tu es ciprianꝰ doc
tor xp̄ianoꝝ: q̄ p maleficia
mltos errare fecisti Btūs ci
prianꝰ dix. Aliqñ ipdītio ne
dmonum positus multos

luxurioſos fecit ꝫ ſaluauit
me deus per v̓gines iuſtinā
duꝫ eā ꝑ demoīa temptare
uellē: q̄ illa fide xp̄i per oīa
ɔtempſit. In dedicatione
ſancti michaelis. ad ueſpas
capitulū Significauit deus
hy᷒ Tibi xp̄e ℣ Stetit an
gelus iuxta aram tēpli. ℞
Hñs thuribulū. Ad. Ma.
aī Dū ſacrū miſteriū. oīo
De᷒ q̄ miro ordīe. Requi̅r
oīa i apparitione eius. Ad
mat̄. Inuit. Regē archāge-
loꝝ dn̄ꝫ uēite adorem᷒. hy᷒
Tibi xp̄e. In primo noc̄ ā
Cōcuſſū ē mare ⁊ ɔtremu
it terra ubi archāgelus mi
chael dſcēdebat d̓ celo. ps.
Dn̄e do᷒ nr̄. ā . Laudmus
dn̄ꝫ quē laudāt āgl̓i. quem
cherubin ⁊ ſeraphi ſcs̄ ſcs̄
ſcs̄ ꝓclamāt. ps In dn̄o cō
fido . aī. Aſcēdit fum᷒ aro
matū i ɔſpectu dn̄i dema-
nu āgl̓i. ps Dn̄e ds̄ ℣ . Ste
tit āgl̓s iux̄ . a. tē. ℞ Hñs
thuri: au. i ma. ſ. Lectiōes

legūt̄ de apparitiōē ei᷒ vꝫ.
In mōtē gargano. Et tres
de moralib᷒ ſcti. gg. Naſa
āgl̓ica Et tres de omelia
ſci ieroi pbr̄i. Uidete ne cō
tēnatis . ſup euuāgelio ſ̄m
mathm̄: Acceſſerunt ad ie
ſuꝫ di. Reqre oīa in appari
tiōe eiuſdeꝫ primū ℞. Fac
tū ē ſilentiū i celo dū ɔmit
teret belluꝫ dracho cuꝫ mi
chaele archāgl̓o. Audita ē
uox milia miliū dicētiū . ſa
lus honor ⁊ v̓tus oīpotenti
deo ℣ Milia miliū miſtra
bāt ei ⁊ dcies cētena milia
aſſiſtebāt ei Audita Secū
duꝫ ℞. Stetit āgl̓s iuxta
arā templi hn̄s thuribuluꝫ
aureuꝫ in manu ſua ⁊ data
ſunt ei incenſa multa . Et
aſcendit fumus aromatum
de manu angeli in conſpec
tu domini ℣ In. cō. angelo
rum pſallam tibi et adora-
bo ad templum ſactum tu
um et ɔfitebor nomini tuo
domine . Et Tercium ℞

In ꝯſpectu angeloruʒ pſal
lam tibi et adorabo ad tē
plum ſcm̄ tuum Et confite
bor nomini tuo domine
Super mia tua et ueritate
tua quoniā magnificaſti ſu
per nos nomē ſanctuʒ tuuʒ
Et ¶ Michael
archāgele uei in adiutoriū
populo dei Celi enar
Michael prepoſitus padiſi
quē honorificant angeloꝝ
ciues. ¶ Dn̄i eſt terra.
Glorioſus apparuiſti i cō
ſpcū dn̄i ppea dcorē inouit
te do⁹ ¶ Bn̄dicā dn̄m
Aſcendit fumus aromatuʒ
in ꝯſpcū dn̄i ¶ De manu
angeli. ¶ In
ꝯſpectu gentiū nolite time
re uos enim in cordibus ue
ſtris adorate ⁊ timete do
minuʒ Angelus ei eius uo
biſcum eſt ¶ Stetit angl's
iuxta arā tēpli hn̄s thuri
bulū aureum in manu ſua.
Angelus
Hic ē michael archangl's
princeps militie āgelorum
Cuius honor pſtat bn̄ficia
ppl'oruʒ et orō pducit ad
regna celoruʒ ¶ Archan
gelus michael prepoſitus
paradiſi queʒ honorificant
angelorum ciues. Cuius
¶ Uenit michael ar
changelus cuʒ multitudine
āgelorū. cui tradidit deus
aīas ſanctoruʒ ut perducat
eas i paradiſum exultatio
nis ¶ Emitte dn̄e ſpiritū
ſanctū tuum de celis ſpſ ſa
pie et itellect⁹
Angelus archangelus mi
chael dei nūtius de aīabus
iuſtis all'. al'. ¶ Cāt. i.
Data ſūt ei icenſa mlta ut
adoleret ea āte altarē aureū
qd ē an̄ ocl'os dn̄i. ¶ Dn̄s
re. ex. ¶ Magna magna
lia de michaele archāgelo
q̇ fortis i p̄lio fecit uictoriā
¶ Benedic i. ¶ In ꝯſpcū
angeloꝝ pſallā tibi ds me⁹
¶ Adorabo ad tēplū ſcūʒ
tuuʒ et confitebor noī tuo

¶ In tempore illo ɔſur
get michael qui ſtat pro fi
lijs ueſtris. Et ueniet tem
pus quale non fuit ex eo ex
quo gentes eẽ ceperunt uſ
q; ad tempus illud. ¶ In
tpr̃e illo ſaluabit populus
tuus oĩs qui inuent⁹ fuerit
ſcript⁹ in libro uite. Et
Michael archãgelus uenit
in adiutorium populo dei.
Stetit ĩ adiutoriũ p aiabz
iuſtis. ¶ Stetit ãgel'ſ
iuxta aram templi hñs thu
ribuluz aureuz ĩ manu ſua
Stetit ¶ Fidelis
ſermo et oĩ acceptione dĩ.
q̃ michael archangelus .
Qui pugnauit cũ dyabolo
gl̃a dei ille uictor in celis
extitit et ille hoſtis ãtiquus
patuit ruine magne.
Gaudent ãgeli letant ar-
chãgeli de michaele dei nũ
cio. Qui
Stetit ãgelus iuxta arã te-
pli hñs thuribulum areum
in manu ſua. ¶ Dominus
reg' ¶ Dũ pliaretur
michael archãgelus cũ dra
cone audita ẽ uox dicẽtium
ſalus deo noſtro al'. ¶ Ar
changele michael ɔſtitui te
principẽ ſuper oẽs aias ſuſ
cipiendas ¶ Angli dñi do
minũ bñdicite ĩ eterenũ
Angeli archangeli throni
dñationes principatus ⁊ po
teſtates v̾tutes celoꝝ lauda
te dñz de celis al'.
Significauit deus
Xp̃e ſantoruz decus ¶ Ste
tit angelus iuxta arã tepli
hñs thuribulum
¶ Factuz eſt ſilentiũ ĩ celo
dũ draco ɔmitteret belluz
et michael pugnauit cũ eo
et fecit uictoriã al'a.

¶ Stetit angelus. ¶ Di
xit dñs
Cõfitebor tibi do. in t. cor
mo. qm ¶ Significauit
¶ Tibi xp̃e ¶ In ɔſpectu
Adorabo Priceps

gl'oſiſſime michael arcāgl'e
eſto memoꝛ nr̄i hic ⁊ ubiqꝫ
ſemper p̄care ꝑ nobis. fili
um dei al'. al'.

OMnipotēs ſēpiterne
deꝰ q̇ per bt̄i hieroi-
mi doctrinaꝫ et merita ec-
cl'iaꝫ tuaꝫ mutiplicit illu
ſtraſtri tribue q̄s. ut q̇ eiꝰ io
lēnitateꝫ deuota mente per
ſoluimꝰ eiꝰ meritis et preci-
bus ad gaudia eterna pueni
re feliciter mereamr. Per

APud bethleē
iude. depoſicio ſc̄ti
hieroimi pb̄ri hic natus in
opido ſtridois qđ dalma-
tie quōdā panoīe qꝫ ꝯfiniū
fuit. pr̄e euſebio. Ueſtā xp̄i
puer rome ſuſcepit. ibiqꝫ
l'r̄is grecis ac latinis apri-
meuo eruditus eſt. Poſtq̄ꝫ
āt oē ſtudiū mūdanaꝝ litte
raꝝ adeptꝰ ē ꝓbatiſſimoꝝ
quoqꝫ monachoꝝ hitū. ſc̄ꝫ
qꝫ imitatꝰ ē: romane eccl'ie
poſt mōꝫ pb̄r ordinat

CUmq̄ꝫ ꝑ tēniuꝫ ꝯti-
nuū carꝰ accepꝰ qꝫ po
pulis ueneraret' omniuꝫ qꝫ
iudicio dignꝰ eē ſūmo ſacer
docio decerneret: quidā ex
clericoꝝ monachoꝝ qꝫ or-
dinibꝰ ꝑ petulācia ꝑ qꝫ in-
gluuia diſcurrētes ad fugā
dū urbe hieroimū. q̇ utroꝝ
qꝫ eoꝝ ſcribēs uiciū depbē
derat īſidias parauerāt

VEru īp̄e pp celoꝝ re
gna domuꝫ parētes
ſororeꝫ cognatos romā e-
greſſus ꝯreliq̇t: ⁊ ierl'maꝫ
militaturus deo ꝑgēs. primo
ad gregoriuꝫ nazazenū tūc
ꝯſtātinopolitane urbis ep̄ꝫ
ſupplex docilis qꝫ diſcipl's
acceſſit ut ſc̄aꝝ ſcripturarū
ſtudijs erudiret' Jnde ī ſyri-
am prex̄ ī poſſeſſionē eua-
grij ep̄i aliq̄ntulū ꝯmoratꝰ
ad d̄ſta dei de loca letꝰ ac-
cictꝰ qꝫ acceſſit ut uolaſſe e
ū magis q̄ꝫ meaſſe credres

QUia ipoſſibl'e ē ī ſeſū

hois nō irruere motū me-
dullaꝝ calore: ille laudat il-
le p̄dicat beat⁹ q̄ ſtati ut ce
pit cogitare iſficit cogitat⁹
⁊ allidit eos ad petrā. Pe-
tra āt e xp̄s. Quotiēs ego
ipe i heremo ↄſtitut⁹ et i il-
la uaſta ſolitudie q̄ exuſta
ſolis ardoribꝫ horidū mo-
nachis p̄ſtabat habitaculū
putabā me romanis itereē
delicijs

SEdebā ſolus q̄ ama
ritudie plen⁹ eram.
Horrebāt ſacco mēbra. de
formis ſq̄lida cutis ſituꝫ e-
thyopiſſe carnis obduxat
Quotidie lacrime. quotidi
egemit⁹. ⁊ ſi qn̄ repugnātē
ſōn⁹ immīnēs opſiſſet nude
humo uix oſſa herētia col
lidebā. De cibis vō ⁊ potu
taceo. cū et lāguētes mona
chi aq̄ frigida utāť ⁊ coctū
aliq̄d accipiſſe luxuria ſit

ILle igr̄ ego q̄ ob ge-
hēne metuꝫ tali me
carcere. ipe dānauerā ſcoꝛ
pionū tm̄ ſoci⁹ ⁊ feraꝝ ſepe
choꝛeis itererā puellarum.
Pallebāt oꝛa ieiunijs: ⁊ mēs
deſiderijs eſtuabat i frigi-
do coꝛpoꝛe. Et ante hoīē
ſicca iam carne p̄motrum
ſola libidinū icēdia bullie-
bāt.

ITaqꝫ oi auxilio deſtitut⁹ ad ie
ſu pedes iacebaꝫ rigabā la
chrimis. crine tergebam.
et repugnātem carnem eb
doāda inedia ſubiugabaꝫ
Non erubeſco ↄfiteri infe-
licitatis mee miſeriam. q̄n
potius plango me nō eſſe
qd fuerīꝫ. Meini m̄ clāntē
dieꝫ crebro iūxiſſe ↄ nocte
prius a pectoris ceſſare uer
beribus q̄ꝫ rediret dño in
crepante tranquillitas. Ipa
quoqꝫ cellulaꝫ meaꝫ quaſi
cogitationū ↄſciaꝫ ptimeſ-
cebā ⁊ m̄met irat⁹ ⁊ rigidus
ſolus dſerta penetrabā.

SIcubi ↄcaua uallium
aſpera mōtiū. rupiū
prerupta cernebaꝫ. ibimet

oꝛonis locus. illuc miſer
rime carnis ergaſculũ. Et
ut mihi teſtis eſt dñs poſt
multas lacrimas poſt celo
oclos iherētes nō nūq̄ʒ ui-
debā īterē agmibꝫ āgloꝝ
⁊ letus gaudesqꝫ cantabā
Poſt te in odoꝛem unguē-
toꝝ tuoꝝ currem⁹

SI aūt has ſuſtinent
illi temptationes libi
bidinū q̄ exuſto coꝛpoꝛe ſol
cogitatoibꝫ oppugnāt: q̄d
patitur puella que ī delici-
js uiuit. Nēpe illd apli. Ui
uēs moꝛtua ē. Si q̄d itaqꝫ
ī me pōt eſſe ꝯſilij ſi expto
creditur hoc primū moneo
hoc obteſtoꝛ. ut ſpōſa xp̄i
uinū fugiat pꝛo veneno.
Hec aduerſus adoleſcētiam
prima arma ſūt demonū

SEmis ſci remigij epi
et ꝯfeſſoris uiri preclari-
ſſimi uirtutis et ſanctitatis
Hic gentē frācoꝝ ydolorū
culturis deditā ꝯuertit ad
xp̄m rege ipſoꝝ ſacrofōte
baptiſmatis ⁊ ſacramentis
fidi pri⁹ initiato. Septuagi
ta ⁊ eo āplius ī ep̄atu ānos
expleuit. Hic iter cetera fa
cta puellā a moꝛte coꝛpoꝛis
ſuſcitauit

VEnerabilis ⁊ admi-
rabilis v̄go clara āncilla xp̄i
fidliſſiā ⁊ amica altiſſimi ī
monaſterio ſci damiani ab
batiſſa fuit primiceria pau
pꝝ dominaꝝ Quadragita
ei duobꝫ ānis v̄go p̄clara
ī ſtadio altiſſīe paupertatis
cucurit: deo fideliter ſuiens
ibidem fregit ſui coꝛpoꝛis
alabaſtrum

QUibus tranſactis et
ecce iā ad brauiū ſu-
perne uocationis p̄cedente
lāgore mltiplici ꝓpinqua-
bat. Uigore ſi q̄dem caris
ī ānis prioribꝫ auſteritate
pnie ſuccūbente poſterioꝛa

tp̄oꝝ dura occupauit īfir-
mitas. Creſcētibꝫ aūt īfir-
mitatibꝫ cuꝫ ap ꝓpincaret
ad exitū nulloqꝫ p xvij. di-
es alimēto ſuſcepto tāta fu
it a dn̄o fortitudīe uigora
ta: ut omēs ad ſe uenētes in
xp̄i bñdicio ꝯfortaret

NOcte denique ſui tranſit⁹
ꝓximāte ecce q̄ſi no
cte media i ueſtib⁹ albis tur
ba uirginū ingredit̄ ſ̄ra au
rea in ſuis capitibꝫ deferen
tes Int̄ q̄s una p̄ceteris e-
legātior erat tāti ſplēdoris
ut noctē in diei lucem ꝯuer
terete v̄go. vꝫ uirginū mat̄
dn̄i ſaluatoris ꝓcedbat ad
lectū regina celi. vbi ſpōſa
xp̄i ꝯcubabat. et amātiſſie
ꝯcubās ſi eā amplexū dul
ciſſimū ꝯp̄ſtabat

PRofert̄ a uirginibus
mire pulchritudinis
palliū ꝛ clare corpuſculū te
git̄ et thalam⁹ adornat̄. In
craſtino igr̄ bt̄i laurēcij aīa
illa ſāctiſſimā p̄mio ꝑpetuo
laureāda. tēplo carnis ſolu
to ſp̄s ille ſacer aſcendit ad
aſtra. Bn̄dict⁹ ſit talis exit⁹
de ualle miſerie q̄ fcī̄s ē ei
eterne uite itroit⁹

IAm pro tenui uiati-
co mīſa letat̄ ciuiū ſu
pnorū: Iaꝫ ꝓ uilitate cineꝝ
regno celico clara btīſſima
et̄ne gl̄e ſtolla dcorat̄. An-
no vꝫ ab icarnatioē dn̄i nr̄i
ieſu xp̄i. M. cc. liij. Rumor
i ꝯtis de trāſitu v̄gis totuꝫ
ſtupendo auditu ppl̄ꝫ ꝯcu
tit ciuitatis

COnfluūt uiri ꝯfluūt
mł̄eres ad locū atqꝫ itanta
multitudie gētes inudāt: ut
ſola ciuitas aſſiſij uideat̄ r̄
manere. Oīs ſcāꝫ ōs cla
rā dn̄i ꝓclāt. Accurrūt po
t̄as cū caterua militū ꝛ mł̄
titudie armatoꝝ. Seroqꝫ
illo ac tota nocte cuſtodias
adhibēt diligent̄ ne forte d̄
thauro illo q̄ iacebat i me-
diū pati ꝯtigeret det̄

COmmouet̄ L mtū

ſecūda die curia tota roma
na xpi. S. uicarius cū car-
dinalibus ſuis accedētes ad
locuz. totaqꝫ ciuitas uerſus
ſcm̄ damianuz dirigit greſ
ſus. Peruentuz enim erat
ad celebrandum diuina et
fratribus incipiētibus offi-
cium mortuorum repente
dn̄s papa. ſ. inocēcius iiij
officiuz de uirginibus fieri
debere ꝓloquitur ut prius
eaz cānoizare uideretur q̄ꝫ
corpus traditum eſſꝫ ſepul
Reſpōdēte ture
uero eminentiſſimo
dn̄o oſtieſe moroſius in his
fore agendū: miſſa de mor
tuis celebratur. Cōcedēti
bꝫ poſtmōꝫ ſūmo pōtifice:
cardinaliū quoqꝫ ⁊ ꝓlatoꝝ
cetu hoſtieſis ep̄us ꝺ uaita
te uaitatū dicēdi materia.
uanitatis ↄtēptatricē nobi
lr̄ ↄmēdat. Circūdāt illico
ſcē corpꝰ dignatiōe deuota
pb̄ri cardinales et circa uir
gis corpꝰ ſolita ↄplēt offitia

Tandē q̄r nec
tutū nec dignū eē ce
ſet ut taz p̄cioſū pignꝰ lon
ge diſtet a ciuibꝫ. leuat̄ cor
pus cū hymnis. et laudibꝫ
cū clangore turbaꝝ ac iubi
latiōe ſolēni ⁊ ad ſcm̄ geor-
giū honorifice deportatur.
Nā ⁊ hic locus ille ē ubi ſcī
p̄ris frāciſci corpꝰ. xxvij. ā
nis honrifice poitū fuerat
ut q̄ uiā uite uiuēti pauerat
⁊ moriēti locū quoddā p̄ſa
gio futuroꝝ debite p̄para
ret.

Frāciſcꝰ uir catholicꝰ
⁊ totꝰ ap̄lic̄ eccē teneri fidē
romaē docuit: pb̄roſqꝫ mo
nuit p̄cūctis reuereri Di
xit dn̄s Laudate
d. o. Cep ſub inoētio cur
ſūqꝫ ſub honorio pfec glo
ſuz: ſuccedēs his gregorius
magnificauit āplꝰ miraculꝰ
famoſū. Hic ſcā p̄elegerat i
p̄re q̄n p̄erat eccl̄e miori:
hē ſpū ꝓphico pulſū ap̄lico

p̄dixerat honori ¶ Fráciſc⁹
euuágelicū nec apicē ul' uni
cum trāſgredit' nec iota: nil
iugo xp̄i ſuauius: huic onē
nil leui⁹ in huius ulte rota.
Hic creaturis imperat qui
nutui ſubiecerat ſe totum
creatoris: q̄cq̄d in rebus re
perit delectamenti regerit
in glīaȝ factoris
FRēs m̄ aūt abſit glo
riari niſi in cruce dn̄i
nr̄i ieſu xp̄i. p quē m̄ mūd⁹
crucifixus eſt: ⁊ ego mōdo.
¶ Proles de celo. ¶ Ora
pro nobis beate franciſce
¶ Ut digni. ¶ O
ſtupor et gaudiuȝ O iudex
hō mentiū. tu noſtre militie
currus ⁊ auriga ignea p̄ en
tibȝ trāſfigurādū frīb⁹ i ſo
lari ſpē uexit te: quadriga i
te ſignis radiās i te uetera
nūciās reqeuit ſpūs duplex
pphetaȝ tuis aſta poſteris
pr̄ fráciſce mihil. nā icreſcūt
geitus oiū tuaȝ.
Deus q̄ ecclāȝ tuam
btī fráciſci meritis fetu no
ue plix āpliſicās tribue no
bis ex ei⁹ imitatiōe t'rena de
ſpicē ⁊ celeſt.ū donoȝ ſēp
pticipatiōe gaude. Per.
¶ Regi qui fecit
opa xp̄o ꝯfiteāt' cui⁹ in ſcō
uulnera fráciſco renouant'.
¶ Uenite ¶ In celeſti.
¶ Hic uir
inanitatibȝ nutrit⁹ idecent'
diuinis cariſmatib⁹ p̄uetus
eſt clemēt' ¶ Bt̄s uir. ¶ Ex
celſi dextre gr̄a mirifice mu
tatus dat lapſis ſpē de ue
nia cū xp̄o iam beatus.
Quare fre. ¶ Manſueſit
ſed non penitus i primis p
langores qui captis armis
celitus ad plenū mutat mo
res. ¶ Dn̄e quid mul.
Amauit eum dominus.
Stolam glorie induit eum

Apparuit gr̄a dei ſal
uatoris noſtri diebuſ

iſtis nouiſſimis i ſeruo ſuo
franciſco quez pater miaꝝ
et luminū in taz larga dul
cedinis beneditiōe preuenit
q̄ ſic ex uite ipſiꝰ decurſu
luculēter appet: non ſolum
de mundialibꝫ tenebris e-
duxit in lucem ſed et per-
fectis effecit uirtutum pre-
rogatiuis ⁊ meritis celebrē
nec non et preclarius circa
euz crucis oñſis miſterijs i
ſigniter dmōſtrauit iluſtrē
¶ Franciſcus in publicum
ceſſat negociari in agrum
mox dñicum. ſecedit me-
ditari. Inuentuz euuāgeliū
thāuꝝ uult mercari ¶ De
ū quid agat unicuz ↄſulūs
audit celicum inſigne ſibi
dari. Inuentum

Hic nimiruz de uallis
ſpolentane partibus
ciuitate aſſiſij trahens ori-
ginē primūq̄ꝫ. Johānes uo
catus a mr̄e. de hinc fran
ciſcus a patre nominatio-
nis quidem paterne uoca-
bulū tenuit: ſꝫ. et rē magni
nominis non reliquit
In dei feruens. opere ſtatiꝫ
ut ſua uendit pauperibus
impendere pecuniam inten
dit. Que graui ſuo ponde
re cor librum offendit
Quam formidante pau-
pere preſbitero recipere ab
iectam uilipendit. Que

Nicet enim
iter uanos fuerit ho
minum filios iuuenili etate
nutritus in nanis: et poſt
aliqualez litterarum notici
am lucratiuis mercātionuꝫ
deputatut negocijs: ſuper
nō tamē ſibi aſſiſtente pre
ſ dio nec iter lalciuos iuue
nes poſt carnis petulanti
am abijt nec inter cupidos
mercatores ſperauit in pe-
cunia et thāuris
Duz pater hunc perſequit̄
latens dat locū ire. cōſtant̄
poſt aggreditur in publicū
prodire. Squalenti uultu
ceritur putat̄ inſanie

Luto ſaxis ĩpetitur. ſed pa
tiens uir nititur ut ſurdus
pertranſire ℣ Squa
¶ Pertractuꝫ
domi v̾berat plus cunctis
furens pater obiurgans ui
at carcera quẽ furti ſoluit
mr̄ ¶ Cum inuoc ¶ Jam
liber patris furie non cedit
effrenati clamans ſe uolun
tarie pro xp̄o mala pati
Uerba mea ¶ Ductus ad
loci p̄ſulẽ ſua p̄ri reſignat
nuduſq; manẽs exulem in
mũdo ſe deſignat. ¶ Dñe
dñs noſter ¶ Os iuſti me.
¶ Et lingua eius lo.

OMerat nãq; iuuenis.
Frãciſci precordijs
diu̾tus indita cum leuitate
manſuetudinis quedam ad
pauperes miſeratio libera
lis. que ſecum ab infantia
craſcẽs tanta cor illius bei
gnitate repleuerat: ut iam
euuangelij nõ ſurdus audi
tor omi proponeret ſe pe-
tẽti t̄buer̄. maxime ſi dinuꝫ
allegaret amorem ¶ Duꝫ
ſeminudo corpore. laudes
decantat galice zelator no-
ue legis latronibus in ne-
more. Reſpondet ſic pro-
phice p̄co ſuꝫ magni regis
¶ Audit in niuis frigore
proiectus iacet ruſtice futu
rus paſtor regis ¶ Reſpõ-
det

IN ipſo quippe iuuẽ
tutis flore firma ſe
domino ſpõſione ↄſtriges
q; nũq̃ ſi poſſibilitas aſſo
ret petentibus pro amore
dñi ſenegaret. Dũ ꝓmiſſũ
tam nobile uſq; ad morteꝫ
ſeruare nõ deſtitit. ad copi
oſiora in deum dilectionis
et gratie incrementa perue
nit. ¶ Amicum querit pri
ſtinum qui ſpretuꝫ in ceno
bio tunicula ↄtexit ↄtemp-
tu gaudens hominuꝫ. Lep
ſis fit obſeq̄o quos antea
deſpexit. Sub typo trium
ordinũ tres nutu dei preui
o eccleſias erexit. Leproſi

VErū licet hic
iugiter in corde ipſi
us diuini amoris uigeret
igniculus ignorabat adhuc
adolecens curis terrenis i-
plicit⁹ celeſtis alocutiōis ar
chanū donec. ſcā manu do
mini ſ; eum ⁊ caſtigat⁹ fuit
erſius ꝓlixi lāgoris graue
dic ⁊ clarificatus int᷑ius ſcti
ſp̄s unctione ¶ Audit ī eu
uāgelio q̄ ſuis xp̄s loq̇tur
ad p̄dicādū miſſis. hoc q̇d
ē qđ cupio. Letāt᷑ his initi᷑
mcōrie ɔmiſſis ¶ Nō utēs
uirga calceo nec pera fune
cigitur duplicibus dimiſſis
Letanter ¶ Cor uer
bis uoue gr̄e ſollicit⁹ appo
nit v̓būqꝫ penitēcie ſiplicit᷑
ꝓpoit ¶ Dn̄e q̇s hi.
Pacē ſalutē nūciat ī ſp̄s uir
tute uereqꝫ pacis ſociat lō
giquos a ſalute ¶ Dn̄e in
v̓tu. ¶ Ut nouis ſci m̄rita
remuneret᷑ natis his noua
tradit moita uiā ſiplicitatiſ
¶ Dn̄i ē t̄ra ¶ Lex di ei⁹

¶ Et non
COrpoīs poſtmodū
uirib⁹ ut cūqꝫ r̄ſūptis mēte
qꝫ mutata ī meli⁹ cū militē
q̄ndā nobile q̇dez gn̄e ſed
inopem rebus obuium in
ſperato habuiſſet occurſu:
gn̄oſi regis ⁊ pauperis xp̄i
memoꝛ effeci⁹ tāta fuit er
ga uiꝝ pietate ꝓmotus ut
decēcia que ſibi d̓ nouo pa
uerat idumēta deponeret.
illūqꝫ ꝓrin⁹ ſe nudato ueſti
ret Carnis ſpicā cōtētus
area. Franciſc⁹ frangens t
ens terrea Granuz puruz
excuſſa palea ſumi regis
intrat in horea. ¶ Uiuo
patuī morte ſuct⁹. Granu
NOcte v̓o ſequēti
ſe ſopoꝛi dediſſet pa
latiuz ſpecioſū et magnum
cum militaribꝫ armis cru-
cis ſignaculo inſignitis is
ñ ꝓ cui⁹ amoꝛe militi ego
ſubuenerat dignatiua ſibi
reuelatione mōſtrauit nec
ñ uila oīa ſua for militūqꝫ

ſuoꝝ ſi crucis xp̄i uexilū cō
ſtāt aſſumeret ſub aſſeuera
tionis certitudine ꝛ pꝛomi
ſit ¶ Depauptatis hoꝛeo
ſāct⁹ frācisc⁹ ſociat turbam
xp̄i famelicam ī uia ne defi
ciat. Iter pandit ad gl'aꝫ et
uite uia āpliat ¶ Pꝛo pau
ptatis copia regnat diues ī
pr̄ia reges ſibi ſubſtituens
quos hic ditat ī opia . It

Ex tūc a publice nego
tiatiōis tumultu ſe
ſubtrahēs ſolitaria loca q̄
rebat amica meroribus in
quibus cū gemitib⁹ in enar
rabilibus inceſſanter inten
deret poſt longam precuꝫ
inſtāciā. q̄ ſibi perfectionis
ſemitam a dn̄o poſtulabat
oſ̄di ad uotū exaudiri ꝑme
ruit. Sex ſīm pater ſepti
m⁹ abſoꝛtus luce celitus fu
tura ꝯtemplat in ter mino
res mīm⁹. Qui puī gregis
ꝯrītu⁹ ꝑelare ſpct.t⁹. Qua
drās quoqꝫ nouiſſim⁹ cl'pa
rū ſibi celic⁹ dimiti reuelat

Qui ¶ Marchane ſuis refer
ans octauum tandem reci
pit ꝛ ad diuerſas gentes bi
nos mittandos federans.
Humiliari precepit ꝛ eſſe
patientes. ¶ Grex pro
cidit obtemperans paſtoꝛ
ereptos ſuſcipit ad oſcula
gaudentes. Hu. ¶ Eun
tes inquit in eum qui nutri
et uos dominuꝫ iactate co
gitatum. Sic fratribus er
roneum. Precludit: et ī ter
minuꝫ callem cupiditatum
¶ Sic curis coꝛ extraneuꝫ
non pꝛouidet in craſtinum
in ſonis es ligatuꝫ. Preclu
¶ Regreſſis quos omiſ
at ꝯpletur biſſenarius fra
trum tunc ꝯfirmando noꝛ
mam ſancto quam ſcripſe
rat. Iuſſa dat innoceocius
papa de predicando
Franciſcus fenerat quē da
ti monet rō de lucro repoꝛ
tando. Iuſſa dat

Sanct⁹
frācisc⁹ puiſs oꝛonuꝫ

ſtudijs quid faciat i ſtruct⁹
nō ſibi ſoli uiuere ſed alijs
pficere uult dei zelo duct⁹
¶ Dn̄s regna.
Hic p̄dicādo circuit et quē
nō homo docuit fit doctis
in ſtuporē uirtutum uerba
loquitur nouumq; nouā ſe
quitur milicia ductorez
Tres ordines hic ordinat
primum q; fratrum nomi
nat minorum pauperum
q; fit dominatū medius. ſz
penitētum tercius ſexū ca-
pit utrūq; ¶ Doct⁹ doctri-
ne gr̄a doctus expiētia que
lūt perfectionis hec fratres
docet oīa taz factisq; fre-
q̄ntia mellifluī ſmonis
Laudās laudate monuit la⁹
illi ſemper afluit laus iquaz
ſaluatoris. ¶ Inuitat aues
beſtias ⁊ creatas alias ad
laudem conditoris
Frates .m̄.ā ¶ Plaude
turba pauper ¶ Ora pro
nobis ¶ Ut digni.
O mī deſiderio franciſce
q̄to ſtudio ꝯpatiens hunc
ſeq̄ris que paſſū libro rep
is quē aperuiſti tu ꝯtuēs i
aere ſeraphi cruce poſitum
ex tunc in palmis latere et
pedibus effigiē fers plaga
rum xp̄i cū gregi tuo pro-
uide qui poſt felicez trāſitū
dure prius et liuide gl'ifica
te ſpem carnis pretendiſti.

Fratres mihi ab.

ET quicūq; hanc re-
gulam ſecuti fuerint
pax ſuper illos ⁊ miſericor
dia et ſuper iſrael dei
DE cetero nemo mi-
hi moleſtus ſit. Ego
enim ſtigmata domini ie-
ſu i corpoꝛ meo porto gr̄a
domini noſtri ieſu xp̄i cum
ſpu ueſtro frēt. Amen
¶ Scs fraciſc⁹
Dix̄ do⁹ ¶ Laud
d.o.q. ¶ Fres m̄.a.
Dec⁹ moꝝ Ora p nobis

℟ Ut digni. Ad. M. a͞. O
uiꝝ mirabilē ī ſignis ꝛ pro
digijs langores cum demo
nijs quoſlibet pellentē dat
aurem ſuis auiuʒ predicās
ſilueſtriuʒ uerbis intenden
tem. o uita laudabileʒ qua
fidem ſic magnificat. ſed ꝛ
multos uiuificat mortuos
defunctus. Frāciſce nos ce
leſtium fac conſortes ciuiū
quibus es coniunctus. De
feſtiuitatibus que infra oc
tauam beati franciſci ueni-
unt nihil tunc agitur. ſed
poſt octauam celebrantur
Infra oct̄am uero legūtur
quotidie .ix. lec. de legen-
da ipſius. et viij ℟ia can-
tantur oīa alia fiunt ſicut ī
die excepto q̧ per oct̄aʒ. a͞
Sancte franciſce Dicit̄ ad
bn̄. an̄. Salue ſancte pater
vel ¶ Plange turba. Dicit̄
ad. M. de dn̄ica q̄ occurrit
infra oct. uel in octa ſit cō-
memoratio ī uſqꝫ ueſ. ꝛ ma
tu cū ultima. ℟. Ad bn̄. a͞

Sancte franciſce propere
ueni pater accelera ad po-
puluʒ q̄ premitur ꝛ teritur
ſub onere palea luto latere
et ſepulto egyptio ſub ſa-
blō nos libera carnis extī-
cto uitio. an. ad. an. Salue
ſcē pr̄ prīe lux. forma mino
rum. v̄tutis ſpeculum. re
cti uia regl̄a morum. caris
ab exilio duc nos ad re-
gna polorum. an̄ Plange
turba paupercula ad patrē
clama pauperuʒ. hoc lugu
bre ſuſpirium. pater fran-
ciſce ſuſcipe et prode chri
ſto ſtigmata lateris peduʒ
manuum: ut nobis reddat
orphanis tanti patris uica
rium. Infra octauam ſan
cti franciſci. Lectiones.

VNa quippe dieꝝ dū
ſic ſeq̄ſtratus oraret
apparuit ei xp̄s ieſus uelu-
ti cruci confix' eidem taʒ
efficaciter ingerēs euuange
licum illud Qui uult ve
nire poſt me abneget ſemet

ip̄m et tolat crucē ſuā et
ſequatur me. ut mentē ipi⁹
itrinſecus ⁊ incendio dilec
tionis adureret: et abſcin-
thio ꝯpaſſiōis ipleret

NAm et ad premiſſe
uiſiōis ꝯtuitū liq̄fa
cta eſt aīa ei⁹. et memoria
paſſionis xp̄i uiſceribꝫ cor
dis ipſius a deo impreſſa
medulitus: ⁊ crucifixi dñi
plagas oculis mentis inter
ius quaſi iugiter cerneret.
et uix exterius a lacrimoſis
gemitibus ꝯtinere ualeret

IGitur cū iā
pro dilectiōe ieſu xp̄i
oēs ſbām domus ſue q̄ſi ni
hil r̄putādo dſpicerꝫ: the
ſaurū ſetiebat ſe repiſſe ab
ſcōditū: p̄cioſū qꝫ marga
rite fulgorē: Quē ꝯ dſide
rio tractus ſua diſponebat
cuncta diſtrahere: diuoqꝫ
merchādi modo negociati
onē mūdanā i euāgl'ica cō
EGreſſus mutarꝫ
itaqꝫ ſemel ad medi

tandū i agro cū deābula
ret iuxta eccl'iā quandā
ſancti damiani: que mina
batur p̄nimia uetuſtate rui
nā. ⁊ iſtigāte ſe ſpū eādē cā
orōnis intraſſet: proſtrat⁹
ante ymaginem crucifixi ī
modica fuit i orando ꝯſola
tionis ſuauitate repletus

CUmqꝫ
lacrimoſis oculis in
tenderet i dominicam cru
cem. uocem de ipſa cruce
adſe miro quodam mō di
lapſam corporeis audiuit
auribus ter dicentem: Frā
ciſce uade repara domum
meā q̄ ut ceris tota dſtruiꝫ

AD cuius ſtupēdi
uocis ꝯmotionē mi
rificaꝫ uir dei primū q̄dem
partitus de hinc gaudio et
admirat one repletus ꝑti
n⁹ exurrexit totū ſe recoli
gens ad pficiendū mādatū
de reperāda materialis ec
cleſie domo: licet pricipal
intentio d'bi ad eā ferret.

quaꝫ xp̄s ſui ſanguis acq̄-
ſiuit precioſo cōmercio ſicꝰ
euꝫ ſp̄us ſc̄s edocuit et ipe
poſt modū ſibi familiaribꝫ
reuelauit

MOx cūctis ut potuit
ꝑ xp̄i amore ꝯdiſtrac
tis eccl̄ie pſate ſacdoti pau
perculo ad ipſius repatione
ꝛ pauperꝝ uſū pecuniā ob-
tulit. ꝛ qꝫ eū ad tp̄s ſecum
morari pmitteret ſupplicit̄
requiſiuit Acqeſcente autem
illo demora ſꝫ tiore paren
tū recuſāte pecuniaꝫ uerus
ille pecuniaꝝ ꝯteptor ī quā
daꝫ feneſtrā pōdus metalī
piciens abiectū uelut pul-
uereꝫ uilipendit.

SEntiens aūt ex hoc
aduēſū ſe p̄ris ꝯcitatū
eſſe furorē ut ire locū da-
ret: diebꝫ aliq̄bus ī quadā
occulta fouea ieiunās orās
ꝛ lachrimās latuit. Tandē
qꝫ ſpūali q̄dam ꝯpletus le-
ticia et uirtute indutus ex
alto exiuꝰ fiducialiꝰ pdiit

et ciuitatē conſtāter itrauit

QUē cū iuuenes
ꝯcerneret facie ſqua-
lidū ꝛ mēte mutatū: ac per
hoc alienatū putarent aſen
ſu: lutoq̄ꝫ platearum uelut
ſtultum impeterent et cla-
moroſis et uocibus inſulta
rent: famulus domini nul
la proſius fractus aut mu
tatus iniuria. ut ſurdus in
oībus pertrāſibat

PAtrē oībꝫ aūt p̄t ipiꝰ
furens ꝛ fremēs tāq̄ꝫ
ſi natalis eēt miſerationis
oblitus pertractum domi
filium uerberibus ꝛ uincu
lis cepit augere ut dū eius
per moleſtias corpus atte-
reret a ī mūdi blādicias ai-
uꝫ inclinaret .

EXpētia tādē certa re
cognoſcēs dn̄i famu
luꝫ ad q̄cūq̄ꝫ aſpa ꝓ xp̄o
pferēda pmptiſſimum . cū
liq̄do cerneret q̄ eū reuo-
care nō poſſet: cepit eidem
uehementer inſiſtere ut ep̄m

ciuitatis una ſecum adiret
eiuſq₃ renūciaret i manib⁹
hēditario iuri paternarum
oīum facultatū.

AD qđ exequēdū dñi
ſuus ultro ſe offerēs
mox ut peuit corā antiſtite
nec moras eſt paſſus. nec
cūctatus de aliquo: nec exe
git uerba: nec reddidit. ꝙn
potius ueſtimēta ſic cuncta
ꝺpoſuit: q₃ ꝛ femoralia ipa
reiecit. tot⁹ q₃ corā aſtātib⁹
ut ebrius ſpū amore illius
nudari nō horruit. q̇ nuo⁹
pro nobis i cruce pepēdit.

SOlutus exinde mūdi
contemptor a uincul'
terrenarū cupidinum dum
ciuitate relicta ſecurus ꝛ li
ber laudes domino in me-
dio nemorum gallica ling̃
cantaret: occurrētibus ſibi
latronibus magni regis p̄
co non timuit: nec a laude
ceſſauit: ut pote qui uiator
ſeminudus ꝛ uacuus erat:
ꝛ ap̄lico more i tribulatiōe
gaudebat.

EXinde tot⁹ hūilitatis
amator ab obſequē-
dū leproſis ſe trāſtulit: ut
dum miſerabilibus ꝛ abie-
ctis perſonis ſeruitutis iu-
go ſe ſubderet: ſui mūdiq₃
cōtemptum perfecte prius
diſceret q̄₃ doceret.

ET quidē cū prius
eos ſr̄ oī hōm gen⁹
horrē ſoleret: diffuſa eſt i
eū copioſi⁹ gr̄a cord tā hu
mili ſe illoꝝ mācipauit ob
ſequiis q₃ ꝛ lauabat pedes
et ligabat ulcera: ꝛ educe-
bat putredinem: ꝛ ſaniem
abſtergebat.

INaudita quoq₃ fer-
uoris exceſſu ulcero
ſaꝝ plagaꝝ ruebat in oſcu-
la. os ſuū ponēs i puluere
ut ſaturat⁹ opprobriis car
nis ſuperciliū legi ſpūs po
tātiue ſubiceret ſuiq₃ domi
nium hoſte ſubacto dome
ſtico pacifice poſſideret

ISit cū iā eēt in xp̄i

humilitate fundat⁹: ac pau
pertate diues effectus. q̄ꝫq̄ꝫ
nil prorſus haberet repara
tioni. tamen eccleſie iuxta
datum ſibi e cruce manda
tum a dn̄o ſolicite cepit in
tendere: ut ⁊ corpus attri-
tum ieiunijs oneribus lapi
dum ſubderet: ⁊ elemoſina
rum ſubſidia etiam ab illis
non aborreret depoſcere: a
pud quos conſueuerat ha-
bundare. deuotione quoqꝫ
ſibi aſſiſtente fidelium: qui
preclaram in uiro dei iā ce
perant noſce̅ uirtutem: nō
ſolum ſancti damiani: uerū
etiā principis apl̄oꝝ ⁊ uir-
ginis glorioſe ruinoſas et
derelictas reſarcinit eccl̄as
ut que per eum in poſterū
dn̄s ſpiritualiter operari di
ſponeret ſenſibili foris ope
miſterialiter ꝑſignaret.

NAm inſtar reparate
triplicis fabrice ipſi⁹
ſancti uiri ducatu ſecunduꝫ
datam ab eo formā regulā
⁊ doctrinam xp̄i triformit
renouanda erat eccl̄a: ſicut
⁊ uox ad eum facta de ec-
cleſie tertio replicans ꝺ do
mus dei reparatione man-
datuꝫ preambulū extiterat
ſignum ⁊ nunc in tribꝫ ab
eo inſtitutis ordinibus cer
nimus eſſe completū.

ECcleſiarum itaqꝫ tri
um conſumato iam
opere cum in ea que uirgi
nis erat moraretur aſſidu⁹
Illius ſuffragantibus meri
tis. que preciuꝫ protulit no
ſtre ſalutis: uiam perfectio
nis inuenire promeruit per
infuſum ſibi diuinitus ſpūꝫ
euuangelice ueritatis.

HJdel̄ re uera fa
mulus ⁊ miniſter xp̄i
franciſcus biennio anteq̄ꝫ
ſpiritum redderet celo: cuꝫ
in loco excelſo ſeorſum: q̄
mons auerne dicitur qua-
dragenarium ad honorem
archangeli michael̄ ieiuniū

incoaſſet ſuperne contem-
plationis dulcedine habun
dantius ſolito ſuperfuſus:
ac celeſtium deſideriorū ar
dentiori flamma ſuccenſus
ſupernarum cepit immiſſio
nū cumulatius dona ſentiꝫ

Cum igitur ſera
phicis deſideriorum
ardoribus ſurſuꝫ ageretur
in deum ⁊ affectus cuꝫ paſ
ſiua teneritudine in eū trāſ
formaretur: cui ex caritate
nimia crucifixi complacuit
Quodam mane circa feſtū
exaltationis ſancte crucis ī
latere montis orans: uidit
quaſi ſpetiem unius ſeraph
ſex alas tam fulgidas ꝙ i-
gnitas habentem de celorū
ſublimitate deſcendere. qui
uolatu celerrimo ad aeris
locum uiro dei propinquū
perueniens: non ſolum ala
tus: ſed ⁊ crucifixus appa-
ruit manus quidē ⁊ pedꝭ
habens extenſos: ⁊ cruci af
fixos.

Alas vero ſic miro mo
do hincinde diſpoſi-
tas ut duas ſupra caput e-
rigerent. duas ad uolandū
extenderet. Duabus uero
reliquis totum corpus cir-
cumplectendo uelaret. hoc
uidens uehementer obſtu-
puit: mixtumqꝫ dolori gau
dium mens eius incurrit.
dum ⁊ in gratioſo xp̄i aſpe
ctu ſibi tam mirabiliter ꝙ
familiariter apparentis ex
ceſſiuam quandam conci-
piebat leticiam: ⁊ dira con
ſpecta crucis affixio ipſius
animam compaſſiui dolo-
ris gladio pertrāſibat

Intellexit quidem il
lo docente interius:
qui ⁊ apparebat exterius:
ꝙ licet paſſiōis infirmitas
cum immortalitate ſpiritꝰ
ſeraphici nullatenus conue
niret. Ideo tamen huius ui
ſio fuerat ſuis preſentata ꝯ
ſpectibus: ut amicus ipſe
xp̄i prenoſceret ſe non per

martirium carnis: ſed per incendium mentis totum i xp̄i ieſu crucifixi expreſſaꝫ ſimilitudinem transformā-dum:

Diſparens igitur uiſio poſt archanum ac familiare colloquium mentē ipſius ſeraphico interius iflammauit ardore: carnem uero crucifixo conformi exterius inſigniuit effigie: tāq̄ꝫ ſi ad ignis liquefactiuā uirtutem preambulaꝫ ſigillatiua quedam eſſet impſſio ſubſecuta.

Statim nanqꝫ i manibus eius ⁊ pedibꝫ apparere ceperunt ſigna ipſorum clauorum capitibꝫ in interiori parte manuum ⁊ ſuperiori pedum apparētibus ⁊ eorum accuminibꝫ exeuntibꝰ ex aduerſo. Erāt qꝫ clauorum capita in manibus ⁊ pedibus rotunda: ⁊ nigra. Ipſa uero accumina oblonga retorta ⁊ quaſi repercuſſa: que de ipſa carne ſurgentia carnē reliquā excedebant.

Si quidē repercuſſio ipſa clauorūꝫ ſub pedibus adeo permines erat ⁊ extra protenſa: ut non ſolum plantas ſolo libeꝛ applicari non ſineret: uerum etiam inter curuationeꝫ arcualem ipſorum accuminū faciliter immitti: ſicut ⁊ ab eis ipſe accepi qui oculis conſpexerunt.

Dextrum quoqꝫ latꝰ quaſi lancea trāfixuꝫ rubra cicatrice obductum erat q̄ ſepe ſanguinem ſacrum effundens tunicam ⁊ femoralia in tanta copia reſpergebat: ut poſtmodum fratres ſocij ea lauantes ꝑ tempore indubitanter aduerterent: q̄ ſicut in manibus ⁊ pedibus: ſic ⁊ in latere famulus domini expreſſe haberet impreſſam ſimilitudinē crucifixi.

CErnens autem uir
dño plenus qꝫ ſtigma
ta carni tam luculenter im
preſſa: ſocios familiares la
tere non poſſent: timens
nihilominus publicare do-
mini ſecramentum: in ma-
gno poſitus fuit dubitatio
nis angone: Utrum quod
uideret diceret: uel taceret.

SAnctorum martirum
tuorum nos domine
ſergij ⁊ bachi marcelli et a
pulei beata merita proſe-
quantur: ⁊ tuo ſemper faci
ant amore feruentes. Per.

EXaudi domine pre-
ces noſtras: ⁊ interce
dente beato marcho con-
feſſore tuo: atqꝫ pontifice
ſupplicationes noſtras pla
catus intende. Per.

MArchus natione ro-
manus ex pr̄e priſco
ſedit annos duos menſes
octo dies decem. Fuit autē
temporibus conſtantini et
nepociani ac ſecundi conſu
lum: ex die kl's februarij uſ
qꝫ in diem kl'as octobris.
Hic conſtituit ut epiſcopꝰ
hoſtienſis qui conſecrat e-
piſcopos urbis palio uten
tur: ⁊ ab eodem epiſcopo
urbis rome conſecraretur:
⁊ conſtitutum de omni ec-
cleſiaſtico ordine fecit. Hic
fecit duas baſilicas unam:
uia ardeatina ubi requieſcit
⁊ aliam in urbe roma iux̄
templum palatinis.

DEus q̇ hodierna die
beatum dyoniſium
martirem tuum uirtute cō
ſtantie in paſſione robora
ſti: quiqꝫ illi ad predicandū
gentibus gloriam tuam ru
ſticum ⁊ eleuterium ſociare
dignatus es. Tribue nobis
queſumus ex eorꝫ imitatōe

pro amore tuo ꝓſpera mū
di deſpicere: ⁊ nulla ei⁹ ad-
uerſa formidare Per:

Apud pariſius natale
ſanctorum martiruꝫ
dyoniſij epiſcopi eleuterij
preſbiteri: ⁊ ruſtici dyacōi:
qui beatus epiſcopus a pō
tifice romano in gallias di
rectus: ut predicationis o-
pera populis a fide chriſti
alienis exhiberet. Tandem
peruſiorum ciuitatem deue
nit: ⁊ per aliquot annos ſā
ctum opus fideliter ⁊ ardē
ter execut⁹ a prefecto feſcē
nino ſiſinio comprehenſus
⁊ cum eo ſtans preſbiter e
leuterius ⁊ ruſticus dyaco-
nus gladio aniaduerſi mar
tirium compleuerunt.

Deus qui nos conſpi
cis ex noſtra infirmi
tate deficere: ad amorem
tuum nos miſericorditer ꝑ
ſanctorum tuorum exem-
pla reſtaura. Per.

Calixtus natione ro-
manus ex patre de-
metrio de regione urbe ra
uenantium ſedit annos qui
qꝫ menſes duos dies deceꝫ
Fuit autem temporibu⁹ ma
crini ⁊ eliogabali a conſula
tu antonij ⁊ alexandri. hic
martirio coronatur. Hic cō
ſtituit ieiunium die ſabbati
quater in anno fieri frumē
ti: uini: ⁊ olei ſecunduꝫ pro
phetiam.

Hic fecit baſilicaꝫ trāſ
tyberiꝫ. hic fecit ordi
nationes quinqꝫ per men-
ſem decembrium preſbite-
ros ſexdeciꝫ: dyacones qua
tuor: epiſcopos per diuerſa
loca decēnouem. Qui ſub
perſecutione alexandri imp
atoris martirij gloriam ad
eptus eſt.

Poſtq̄ꝫ enim palmaci
um conſulem cum oī
domo ſua baptiꝫauit: ⁊ ſe
natorem ſimplicium: ac do
mum eius atqꝫ felicem cuꝫ

uxore ſua blanda quam a
paraliſi curauit: ⁊ ide epī
ab alexandro occiſi uniuer
ſi gloriam martirij conſecu
ti ſunt. Sed poſtqꝫ calepo
dius preſbiter eius gladio
martirium ſumſit: tentus ē
beatus calixtus papa ab a
lexandro ⁊ diutiſſime fame
cruciatus: ⁊ quotidie fuſti-
bus ceſus. atqꝫ prohibituꝫ
eſt: ne quis ad eum ueniret
Si uero aliquis uenire no
ctu auderet: comprehenſus
occideretur:

INteruemat pro no-
bis queſumus domi
ne ſanctus tuus lucas euāgeliſta: qui crucis mortifi-
catiōeꝫ ugiter in ſuo corpo
re pro tui nominis honore
portauit. Per.

LUcas medicus anti-
ocenſis: ut eius ſcri-
pta indicant greci ſermo-
nis non ignarus fuit: ſecta
tor apoſtoli pauli: ⁊ omnis
eiꝰ peregrinationis comes
Scripſit euuangelium: de
quo idem paulus. Miſimꝰ
inquit cum illo fratreꝫ: cuiꝰ
laus eſt in euuangelio per
omnes eccleſias. Et ad co
loſcenſes. Salutat uos lu-
cas med cus cariſſimus. et
ad thimoteum. Lucas eſt
mecum ſolus.

ALiud quoque edidit
uolumeꝫ egregium:
quod titulo apoſtolicarum
actionuꝫ prenotatur. Luꝰ
hyſtoria uſqꝫ ad biennium
rome commorantı peruenit
ideſt ad quartuꝫ neronis ā
num. Ex quo intelligimus
in eadem urbe librum eſſe
compoſitum.

ASitur de laudibus
pauli ⁊ tecle ⁊ totam
baptizati leonis fabulam
inter ſcripturas apocrifas
computemus. Quale eniꝫ
eſt ut indiuiduus comes a-
poſtoli inter ceteras eiꝰ res

hoc ſolum ignorauerit. Sꝫ
⁊ triculianus menius illoꝝ
temporum refert preſbite
rum quendam in aſia ſpi-
matim pauli apoſtoli ↄiun
ctum apud iohannem q̧ a
ctor eſſet libri ⁊ confeſſum
ſe hoc pauli amore feciſſe:
loco excidiſſe.

HIlarion ortus uico ta
batha: qui circit̾ qui
q̧ milia a gaza urbe pale-
ſtine ad hauſtrum ſitus eſt
Cuꝫ parentes haberet ido
lis deditos: roſa ut dicit̾ de
ſpinis floruit a quibus miſ
ſus alexandriam gramma
tice tradit⁹ eſt.

VBi q̧ quantum illa
patiebat̾ etaſ magna igeniȷ
⁊ moꝝ documenta pbuit
In breui carus omnibus ⁊
loquendi arte gnarus. Qđ
q̧ his maius eſt omnibus
credens in domino ieſu to-
taq̧ illi uoluntas in eccl̾ie
congregationib⁹ erat.

AUdiens autem tunc
celebre nomen anto
niȷ quod per omēs egypti
populos ferebatur inceſus
uiſendi cum ſtudio perrex̄
ad heremum. ⁊ ſtatiꝫ ut ui
dit: mutato priſtino habitu
duobus menſibus iuxta eū
manſit: contemplans ordi
nem uite eius. moꝝumq̧
grauitatem.

QUam creber i oꝛone
q̄q̧ humilis in ſuſcipi
endis fratribus: ſeuerus in
corripiendis: alacer in exor
tandis fratribus eſſet. Et
ut continentiam: cibiq̧ ei⁹
aſperitatem nulla unq̄q̧ infir
mitas frangeret.

REuerſus autem cum
quibuſdā monachis
ad patriam parentibus iā
defunctis partem ſubſtan
tie fratribus: partem paup
ibus largitus eſt: nihil ſibi
omnino reſeruans. Erat āt
tunc annoꝝ quindecim.
ſic nudus ⁊ armatus i xp̄o

ſolitudinem ingreſſus eſt: Sacco tm̄ mēbra copertus eſt: ⁊ pelliciam habens cō peditem: quam illi beatus antonius proficiſcenti dederat: ſagūqꝫ ruſticuꝫ. xv. tm̄ caricas poſt ſolis occaſum comedens.

IGitur a. xvj. uſꝫ ad xx. etatis ſue annū eſtus ⁊ pluuias breui tugurunculo declinauit: quod iunco ⁊ carice texerat. ſtructa deinceps breui cellula: que uſqꝫ hodie permanet: latitudine pedū quattuor: altitudine pedū quinque. hec eſt ſtatura ſua humilior e Porro longitudinē paulo ampliorem q̄ꝫ eius corpuſculum patiebatur: ut ſepulchrum potius q̄ꝫ domum crederes.

BEatorum martirum tuorum dn̄e criſanti ⁊ darie quſumus adſit nobis oratio: ut quos uenera mur obſequio: eorum pius iugiter experiamur auxiliū Per.

POlemius illuſtriſſimus uir alexandrie urbis honoratus ⁊ primus ad urbem romam cuꝫ filio ſuo criſanto ueniens a romano ſenatu ſuſceptus eſt. et magnis honorib⁹ a numeriano imperatore illuſtrat⁹ cathedram in curia romana ſuſcepit.

HIc autem filiuꝫ ſuum unicuꝫ noīe criſantū omnibus liberalibꝫ ſtudijs tradidit. Erat eniꝫ ardentis ingenij: ita ut omnia q̄cūqꝫ ei ab oratoribus aut a phi loſophis fuiſſent tradita capitu aīi fortiter retineret

CUius re uera prudentie: cuiuſque fuerit intelligentie reruꝫ exitus docet. Nam uniuerſa librorum uolumina cū an io curioſius diſcuteret: ad euuangelicos apices peruē.

⁊ fingens curioſitatis ſue
curſum: ad ſe metipſuz ait.
Iam diu te edoce criſante
per librorum membranas
curarum tuarum frena la-
xare: q̄z diu ad lumen perti
gere ualeas ueritatis.
HEc ſecum quotidie
reuoluenti animo et
quotidie xp̄i famulos req̇-
renti: occurrit qui diceret:
noſce quendam carpoforū
nomine uirum per omnia
eruditum xp̄ianum ⁊ ſc̄m:
ſed perſecutiōis atrocitate
ſeuiente in quadam mōtis
ſpelunca collocatū uix poſ
ſe a pauciſſimis ac fideliſſi
mis uiſitari.
AUdiens hoc criſant⁹
cepit eſſe feruentior
⁊ genibus referentis fuſis
precibus aduolutus: etiam
cum lachrymis poſtulare:
ut ad eius notitiam mere-
retur peruenire. Fit proui-
dente deo: q̄ eius fidei deſi
derium flagitabat: ⁊ perue
niens ad ſanctum carpofo
rum quinte regionis preſ-
biterum intra paucos men
ſes omnibz diuinis litteris
imbuitur.
ET ita cepit eſſe dilli
genter inſtructus: ut
ſtatim poſt ſeptem dies ba
ptiſmi ſui ieſum chriſtuz fi
lium dei uoce publica pre-
dicaret. Tunc affines eius
uiri nobiles ⁊ potentes cō
prehendentes patrem eius
polemium ceperunt argue
re eum: dicentes. Periculo
patrimonij ⁊ capitis tui iſte
iuuenis contra deos: deas
q̄z noſtras uociferat clamo
ribus uanis. Dic itaq̄z ne-
ſcimus quem xp̄m uerum
deum eſſe:

QUariſtus natiōe gre
cus ex p̄re iudeo no-
mine iuda ꝺ ciuitate bethe
lez: ſedit annos treſdecim.
menſes ſeptem. dies duos.
Fuit autem temporibus

domiciaui ⁊ nerue ⁊ traiāi
a conſulatu ualentis ⁊ uete
ris uſque ad galum ⁊ bar-
ouam conſules: martirio
coꝛonatur. Hic titulos in
urbe ꝛoma diuiſis preſbite
ris ⁊ ſeptem dyacones oꝛ-
dinauit: qui cuſtodirent epi
ſcopum pꝛedicantem pꝛo-
pter ſtilum ueritatis. Hic
fecit oꝛdinationes tres per
menſem decebrium preſbi
teros ſeptem dyacones. ij.
Epiſcopos per diuerſa lo-
ca numeꝛo quinque. Qui
etiam ſepultus eſt iuxta
coꝛpus beati petri in ua-
ticano. ſeptimo kł'as nouē
bris. ⁊ ceſſauit epiſcopatus
dies decenouem.

Deus qui nos per be
atos apoſtolos tuos
ſimonem ⁊ iudam ad agni
tionem tui nominis uenire
tribuiſti: Da nobis eorum
gloꝛiam ſempiternam: ⁊ ꝓ
ficiēdo celebrare: ⁊ celebrā
do pꝛoficere.

Simon cananeus ad
diſtinctionem ſimo-
nis petri dicitur de uico ga
lilee chanaam: ubi aquas
dominus mutauit in uinū
Ipſe eſt qui in alio euuan-
geliſta ſcribit zelotes. Ca-
naam quippe zelus inter-
pretatur. Simon autem e-
bꝛaice: latine interpretatur
audiens: Simon zelotes. i.
cananeus zelo dei feruens:
par in cognomento petri:
⁊ ſimilis in honore. Cui in
ſoꝛte predicationis egyptu
aduenit: poſt q̄ꝫ circunqua
qꝫ chriſti euuangelium pre
dicauit.

Iudas poſt martiri
um iacobi ex conſen
ſu omnium apoſtolorum ie
roſolimitane eccleſie epūs
eſt oꝛdinatus. Quam cum
per annos plurimos rexiſ-
ſet: ⁊ iam centeſimum: atq̄ꝫ

uigeſimum annum ageret
temporibus traiani impe-
ratoꝛis cum apud ieroſoli
mam atticus conſularis ha
beretur: accuſſatur ab he-
reticis tanq̃ chriſtianus: q̇
cum ab attico conſulari te
tus eſſet: multis ſupplicijs
per plurimos dies afflict⁹
eſt. Jta ut etiam ipſe iudex
cum amicis de eius patien
tia miraretur.

AD ultimum uero iu-
bet eum ſimili quem
dominus pertulit paſſione
uitam finire. Omnibus q̇
aderant ⁊ ipſo iudice mirã
tibus ut vꝫ centum uiginti
annoꝛum ſenes crucis ſup
plicium pertuliſſet. Paſſus
eſt autem die quinto kl'as
nouembrium: quo etiã die
feſtum beati iude coapoſto
li eius ſimili honore cele-
bratur.

JUdas qui interpre-
tatur confeſſoꝛ iacobi fra-
ter: qui alibi appellatur le
beus: Figuratum nomen
habet a coꝛde: quod nos di
minutiue coꝛculum poſ-
ſumus appellarre. Jpſe in
alio euuageliſta thadeus
ſcribitur: quem eccleſiaſti-
ca tradit hyſtoꝛia miſſum
edeſſam ad abagarum re-
gem: hunc heñs modum.
Domini ⁊ ſaluatoꝛis no-
ſtri ieſu chriſti diuinitas cũ
per mirabilis uirtutis ope
ra: per omnem locum cele
braretur innumeros: tam
de uicinis: q̃ꝫ de peregrinis
⁊ longe poſitis: pro reme-
dioꝛum ⁊ cure uirtutibus
inuitabat: ſi qui precipue.
moꝛbi alicuius egritudine
laboꝛarent.

TUnde ⁊ rex quidam
abagarus nomine
gentis ultra eufratem

poſite principatum nobil'r
tenens morbo quodaꝫ cor
poris irremediabili quãtuꝫ
inter homines tenebatur:
Qui cum de nomine ieſu:
⁊ de mirabilibus uirtutum
eius audiſſet ſupplex ei per
epiſtolã factus exorat. Miſ
ſoq; ad eum nuncio petijt
hominem diutini morbi ui
culis quibus tenebatur ab
ſolui. Lectio tertia.

Sed ad preſens quid
a domino corporis e
ius cura differtur. Dignus
tamen efficitur ep'le ſalua
toris: in qua ſimul etiã pro
mittitur ei: q non multo
poſt deſiderij ſui conſeque
tetur effectum. Deniq; p'
reſurrectionem: atq; aſcen
tioneꝫ domini ad celos miſ
ſus eſt ad eum thadeus a
poſtolus ex commonitione
diuina edeſſam ciuitatẽ eu
uangeliſta ⁊ predicator v̄
bi dei que a domĩo ꝓmiſſa
fuerant impleturus.

In uigilia omnium ſancto
rum ad ueſꝫ anti. Uidi tur
bam. Cum re'l de lau. pſ.
Dixit dñs. Cum rel'. in fie
pſ. ¶ Laudate dominum
omnes gentes.

Ecce ego iohãnes
uidi alterũ angl'ꝫ
aſcendentem ab
ortu ſolis habentem ſignũ
dei uiui: ⁊ clamauit uoce
magna quattuor angelis:
quib' datũ ẽ nocere terre et
mari. dicens. Nolite nocer
terre ⁊ mari: neq; arboribꝫ
quoaduſq; ſignemus ſuos
dei noſtri in frontibꝫ eorũ
¶ Chriſte redẽptor
v. Letamini in domino.
v̄ ⁊ hñia ſyria de commu
ni plurimorum martirum:
Ad. Ma. an: Angeli archã
geli: throni: ⁊ dominatio
nes. principatus: ⁊ poteſta
tes. uirtutes: cherubiꝫ: atq;
ſeraphin: patriarche: et

prophete: ſancti legis doctores: apoſtoli omnes: xpi martires: confeſſores: uirgines domini: anachorite: ſanctiq; omnes intercedite pro nobis.

Omnipotens ſempiterne deus: qui nos omnium ſanctorum tuorũ merita ſub una tribuiſti celebritate uenerari queſumus ut deſideratam nobis tue propitiationis habundantiam multiplicatis interceſſoribus largiaris. Per.

Regem regum dominum uenite adoremus: quia ipſe eſt corona ſanctorum omnium. ¶ Uenite. ¶ Xpe redemptor.

Nouit dominus uiam iuſtorum: qui in lege eius meditantur die ac nocte. Beatus uir. ¶ Mirificauit dominus ſanctos ſuos: ꝛ exaudiuit eos clamantes ad ſe. ¶ Cum inuoca.

Admirabile eſt nomẽ tuuz domine. quia gloria ꝛ honore coronaſti ſactos tuos ꝛ conſtituiſti eos ſuper opa manuum tuarum. ¶ Domine dominus noſter ¶ Lectamini in domino. ¶ Et gloriamini.

Legimus in eccleſiaſticis hyſtorijs quod ſanctus bonifacius qui quartus a beato gregorio romane urbis epiſcopatuz tenebat ſuis precibus a phoca ceſare impetrauit donari eccleſie xpi teplũ rome: qd ab antiquis pantheon antea uocabatur. qr hoc quaſi ſimulachrum omniuz uideret ee deoꝝ In quo eliminata oi ſpurcitia fecit ecclaz ſcẽ dei genitricis: atq; omniuz martiꝝ xpi ut excluſa mltitudie demonũ multitudo ibi ſcoꝝ a fidelibus in memoria haberetur ꝛ plebs uniuerſa in capite kl'as nouembrium ſicut in

die natalis dñi: ad eccleſiaʒ in honore oīuʒ ſcōꝝ conſe cratā ꝯueniret: ibiqꝫ miſſa ruʒ ſolēnitate a pſule ſedis apl'ice celebrata: oībʒqꝫ ri te pfectis unuſquiſqꝫ in ſua cū gaudio remearet: ¶ In dedicatione tēpli decātabat ppl's laude ꝛ in ore eorum dulcis reſonabat ſonus: Fūdata eſt domus dñi ſup uerticē mōtiu: ꝛ uenient ad eaʒ oēs gētes. Et.

TUnc igr̃ fr̃es kmi in oiuʒ primordijſ ſcōꝝ noiare: laudare. ꝛ glĩficare ꝯdecet eū qui cūctos ꝯdidit ſcōs p quē oīa facta ſunt. p que cuncta ſubſiſtūt ele meta. Cuius maieſtas nec incipit: nec deſinit ī ſeculuʒ ut merito oē principiuʒ ac finis creature noiet'. Unde per quēdaʒ prudēteʒ dicit'. Ois ſapiētia a dño deo eſt ꝛ cū illo fuit ſemp: ꝛ eſt āte eū. Altitudinē celi ꝛ latitu dinem terre: ꝛ profundum abyſſi quis dimenſus eſt. Arenā maris ꝛ pluuie gut tas: ꝛ dies ſeculi quis dinu merauit Ipſe ſolus iueſtiga re: metiri: ac dinumerare hec omnia pōt. q̇ celi ābitū ſua circuit ſapiētia ꝛ pfūdū abyſſi ſua penetrat ꝟtute. ¶ Uidi dñʒ ſedenteʒ ſup ſolum excelſum ꝛ eleuatuʒ ꝛ plena erat oīs terra ma ieſtate eius. Et ea que ſub ipo erant replebant tēpluʒ ¶ Seraphin ſtabāt ſubtus illud ſex ale uni: ꝛ ſex ale al teri. Et ea q̄.

BEata dei genitrix et uirgo ſemp maria templuʒ dñi: ſacrariū ſpū ſci. uirgo añ ptū. uirgo pꝰptuʒ pſectiſ diei ſolēnitatis cū ſuis ꝟgi nibʒ expers nullo mō cre denda eſt: que dei ppl'm fa ciendo monebat ſpnē peri turi luxꝰ ſeculi a lenocinio mortalis nature declinare: carnis pudiciciam cū uirgi nitatis honore itra cordis

hoſpicia obſeruare. eamq₃ omnium uirtutum reginā: fructum ſalutis perpetue: ſociam eſſe angelorū₃ ſuis affirmabat exempl': ita ut innumerabilis utriuſq₃ ſex⁹ multitudo eius ſequeretur ueſtigia. Et relictis nuptiarum copulationibus. ſpretaq₃ liberorum propagine ſponſo qui in celis eſt perhemni mente. actu. habitu ꝛ geſtu applicari maluerit ¶ Sancta ꝛ immaculata uirginitas quibus te laudibus efferam neſcio. Quia quē celi cape non poterant tuo gremio contuliſti ¶ Bn̄dicta tu in mulieribꝫ: ꝛ bn̄dictus fructus uentris tui. Quia. ¶ Dn̄e q̄ operati ſunt iuſticiam hitabunt in tabernaculo tuo: ꝛ requieſcent in mōte ſancto tuo. ¶ Dn̄e q̄s hi. ¶ Hec generatio querentium dominum: querentium faciem dei iacob. ¶ Domini eſt

terra. Letami in dn̄o ꝛ exultate iuſti: ꝛ gl'ami oēs recti corde. ¶ Vſ quoꝝ. Exultent iuſti.

Qui ſupna celoꝝ reg⁻ ſpiritib⁹ angelicis ad laudē ꝛ gl'am: atq₃ honorē ſui nominis: ac maieſtas in perpetuū₃ miro ordine collocauit deus eſt. De quib⁹ plura loqui pertimeſcimus quia ſoli deo ſcire eſt: quo modo uel quemadmodum eorū i nobis inuiſibil' abſq₃ ꝯtagione ſeu diminutione in ſola ſua puritate ꝯſiſtat natura. Sed tm̄ nouē₃ eſſe angeloꝝ ordines ad dei iudicia: ac miſteria cōplenda teſtāte ſacro eloquio cognouimus. Quoꝝ pricipatus atq₃ poteſtates ſubtiliter ac mirabiliter dei oīpotentis nutu diſtīguūtur. Alij ex ill' ad nos in mūdū miſſi futa ꝑdicēdo ꝑuenunt. Alij ad hec ꝯſtituti: ut p eos ſigna ꝛ miracula frequenter fiāt.

Alij ſubiecti angeloꝝ ſpi
ritibꝰ p̄ſunt: atq3 eis ad ex
plenda diuina miſteria di-
ſponendo principantur
In conſpectu angeloꝝ pſal
lam tibi: ⁊ adorabo ad te-
plum ſanctum tuum. Et ꝯ
fitebor nomini tuo. ¶ Sup
miſericordia tua ⁊ ueritate
tua: quoniam magnificaſti
ſuper nos nomen ſanctum
tuum. Et.
NOs ſequitur electio
patriarcharum ⁊ p-
phetarum cum quibus lo-
cutus eſt ds ⁊ ondit illis ſe
creta ſua: ut ea que uentura
erant quaſi preſentia ſpiri-
tu ſcō illuīati agnoſceret at
q3 enūciare poſſēt: pricipes
pplōꝝ uētura p̄dicādo ſcūi
Multis quoq3 m raculorū
effulſere ſignis. boīm infir-
mitates curabāt. Mortuo
rum corpora reſu citabant
Hos oēs procul dubio ue-
neranda huius diei feſtiui-
tate nullo modo priuatos:
ſed cōſortes eſſe eā ituēdo
ſperamus. Nūc uero reuer
tamur ad eos quos unda
baptiſmatis: ⁊ effuſio ſan-
guinis xp̄i ab errore patri
delicti a ſcalore ueruſte gē
tilitatis in nouo teſtamēto
per grāz ſci ſpiritus ablue
do purgauit. Quoꝝ oculi
bꝰ qui oīm xp̄m in carne
uenientem uidere meruit.
Cuiꝰ tam preclare uiſionis
iohes baptiſta: qui eodem
angelo quo xp̄s ānunciāte
conceptus eſt in exordio p̄
dicatiois atq3 baptiſmatis
primatū tenebat. Qui ieſū
peccā mundi tollentē uidēs
agnouit: ⁊ digito demōſtra
uit. Quo inter natos muli
erum nō ſurrexit: xp̄o atte
ſtante maior. ¶ Precurſor
domini uenit de quo ipē te
ſtatur. Nullus maior inter
natos mulierum iohanne
baptiſta. Hic ē eī pphēta
⁊ pluſq3 propheta: de quo
ſaluator ait. Nullus.

Hic athlete dei elect⁹ cōcordat duodenus apoſtolorū martiris: quos a primis miraculorum uirtutibus ad componendum noue fidei fundamentum: erigendumq₃ adhuc tenere ſtatum eccleſie prouidentia diuina ex omnibȝ quos capiebat mundus elegit ut ī omnem terram ſonus eoꝝ predicationis exiret: ⁊ in fines orbis terre eorum procederent uerba. Qui uere uinee. ideſt xp̄o tanq̄₃ palmites adherentes: quoruȝ fructus in ſemetipſum permanens non marceſcit. q̇bus ipſe dominus locutus ē dicens. Uos eſtis lux mūdi. talibus ut credimus patronis: hec dies ſublimata declaratur. ¶ Iſti ſunt qui uiuentes in carne plantauerunt eccl'am ſanguine ſuo: non ſunt de terris corpora torum ſeparata. Quorum merita ſunt in cel' coeq̄ta

In omnē t'raȝ exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ ī fine orbis t're v̄ba eoꝝ. Quoꝝ.
Timete dn̄ȝ oēs ſc̄i ei⁹. q̄m nihil deeſt tim̄tibȝ eū. Ecce oculi dn̄i ſup iuſtos: ⁊ aures ei⁹ ad p̄ces eoꝝ. ¶ Bn̄dicā dn̄o. ¶ Dn̄e ſpes ſanctorū ⁊ turris fortitudis eoꝝ dediſti h'ditatē timētib⁹ nom̄ tuuȝ: ⁊ inhitabūt in tabernaculo tuo in ſecula. ¶ Exaudi ds̄ dep̄. ¶ Qui diligitis dn̄ȝ letamī ī dn̄o: ⁊ cōfitemī memorie ſc̄itatis eius. ¶ Dn̄s reḡ. exl'. ¶ Juſti āt̄. Et apud do.
Kis ſubiectum eſt triumphale martirum nomen. qui per diuerſa tormentorum genera xp̄i paſſionem nō laceſcētibus p̄cordiorum metibus imitabātur. Alij ferro pempti. Alij flāmis exuſti. Alij flagris v̄berati. Alij uectibus pforati Alij cruciati patibulo. Alij pelagi pic'lo ōmerſi

Alij uiui decoriati. Alij ui-
culis mácipati. Alij liguis
priuati. Alij lapidibus ob-
ruti. Alij frigore aflicti. A
lij fame cruciati. Alij uero
truncatis manibz ſiue cete
ris ceſis mébris ſpectaculú
ↄtumelie in popul' nudi pp
nomen domini portantes.
Hi ſunt triumphatores et
amici dei: qui contemnétes
ſceleratorū iuſſa principú
modo coronantur ⁊ accipi
unt palmam laborum: qa
fundati erant ſupra firmaꝫ
petram: ideſt. chriſtum.
Sácti mei qui in carne po
ſiti certáeꝫ habuiſtis Mer
cedem laboris ego reddaꝫ
uobis. ¶ Uenite benedicti
patris mei percipite regnū
Merce.

Chriſti uero ſacerdo-
tibus: atqꝫ doctori-
bus ſiue confeſſoribus hu
ius feſtiuitatem diei non i-
gnotam eſſe credimus: qui
corda fidelium ſpiritualiter
quaſi hymbribus irrigant
celeſtibus: ut felicit' pferre
immarceſſibilem bonoruꝫ
operum poſſint fructum.
Qui talenta ſibi credita ñ
ſolum reddere: uerum etiá
cum uſura ſine fraude am-
pliare procurauerunt: quia
bonum quod per gratiam
ſancti ſpiritus intelligendo
didicere: non ſibi mer tátuꝫ
modo: ſed ⁊ alijs ſubiecto-
rum mentibus profuturuꝫ
ſecunduꝫ aplicuꝫ preceptú
arguendo: obſecrando: in-
crepando: curamqꝫ facien
do inſerere nitebantur. Et
licet perſecutorum non ſen
ſiſſent gladium: tamen per
uite meritū deo digni mar
tirio non priuantur. Quia
martirium non tantū effu
ſione ſanguinis: ſed abſtiné
tia peccatorum: ⁊ exercita
tione dei preceptoꝝ pficit'.
¶ Sint lumbi uři pcincti:
⁊ lucerne ardentes in ma
nibus uřis. Et uos ſimiles

hominibus expectantibus dominum ſuū quando reuertatur a nuptijs. ¶ Uigilate ergo: quia neſcitis qua hora dominus ueſter uenturus ſit. Et uos.

In illo tempore. Uidens ieſus turbas aſcendit in montem. Et cū ſediſſet acceſſerunt ad eū diſcipuli eius. Et R.

Si queritur quid ſignificet mōs bene intelligitur ſignificare maiora p̄cepta iuſticie. quia minora erant que iudeis data ſunt Unus tamen deus per ſanctos prophetas ꝛ famulos ſuos ſecundum ordinatiſſimam diſtributionem temporum dedit minora precepta populo: quem timore adhuc alligari oportebat. ꝛ p filiū ſuum maiora populi quem caritate iam liberari conuenerat. Cū āt minora minoribus. maiora maioribus dant̄: ab eo dāt̄ qui ſolus nouit ꝯgruentē ſuis tp̄ribꝫ generi humāo exhibe̅r medicinā. Nec mirū eſt ꝙ dant̄ p̄cepta maiora propter regnū celoꝝ: ꝛ minora data ſunt ꝓpt̄ regnū terrenū ab eod̄ uno deo: q̇ fecit celum ꝛ terram. De hac ergo iuſticia q̄ maior ē dicit ꝓpheta. Juſticia tua ſicut montes dei. Et hoc bn̄ ſignificat ꝙ ab uno magiſtro ſolo docendis tātis rebus idoneo docet̄ in mōte. Sedēs āt docebat: qḋ pertinet ad dignitatē magr̄i. et accedūt ad eū diſcipuli eiꝰ: ut audiendis illis uerbis hi eēnt et corpore uiciniores: q̇ p̄ceptis iplēdis aīo ꝓpinquabāt.

¶ Uidi turbam magnam quā dinumerare nemo poterat ex oībꝫ gētibꝫ ſtātes an̄ thronū. ꝛ Dn̄s reg̅

¶ Et om̄es angeli ſtabant in circuitu throni: et

cecideꝛ in conſpũ throni i
facies ſuas: ⁊ odoꝛaueꝛt dñ
an. Redemiſti nos dñe ds
in ſanguĩe tuo ex oi tribu ⁊
lingua ⁊ pplo ⁊ natione: et
fecisti nos deo nr̃o regnuꝫ.
an. Benedicite dñꝫ omnes
electi eius: agite dies letitie
⁊ confitemini illi. ¶ Hyꝰ
omnibus ſctis eius filijs
iſr̃l pplo appꝛopinquanti
ſibi: gl'a eſt hec oibꝰ ſcis eiꝰ
Cap. Ecce ego iohẽs. hyꝰ
Jeſu ſaluatoꝛ ſe. ℣ Exulta
bunt ſci ℞ Letabũt. Ad
bñ. an. Te gl'oſus appl'oꝝ
choꝛus. te pphetaꝝ lauda
bil' numerꝰ. te mr̃ꝝ cãdidatꝰ
laudat exercitus. te omnes
ſci ⁊ electi uoce ↄfitẽt unai
mes. bt̃a trinitas unus ds.
Oro ut s. Ad. iij. cap. Ecce
ego iohẽs. Ad. vj. cap.
POſt hec uidi turbaꝫ
magnaꝫ quam dinu
merare nemo poterat ex oi
bus gentibus ⁊ tribubus.
populis ⁊ linguis ſtantes
ante thronum dei: ⁊ in con
ſpectu agni amicti ſtollis
albis: ⁊ palme in manibus
eoꝝ. Ad. ix. capitulum.
BEnedictio ⁊ claritas
⁊ ſapientia ⁊ gr̃arũ
actio: honoꝛ. uirtus: ⁊ forti
tudo deo noſtro in ſecula
ſeculoꝝ amen. Ad ueſ. an.
Uidi turbam. Cum reſ. de
laudibus ps plurimoꝝ mr̃ꝝ.
Cap. Ecce ego. hyꝰ. Xp̃e
redemptoꝛ. ℣ Exultabunt
ſci ℞ Letabũt. ad. M. an.
O q̃ꝫ gl'oſum eſt regnum i
quo cũ xp̃o gaudent omẽs
ſcti amicti ſtollis albis: ſe
quntur agnũ quocũqꝫ ierit
Oro ut s. ¶ Si feſtiuitas oi
um ſanctoꝝ uenerit i dñica
nihil fit de dominica. ſꝫ in
fra ebdemodam dr̃ oro et
officium miſſe de dñica p̃
terita. licet hyſtoria ezechi
elis ponat̃ tũc ĩfra ebdemo
daꝫ. Poſt ueſ. dici cãtantur
leuiter uelpere p defunctis
⁊ in fine dr̃. Pater noſter.

priuate. ℣: Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. Aporta inferi ℟. Erue dñe. ℣. Requieſcãt. in pace. ℟. Amẽ. ℣. Dñe exaudi orationẽ meã. ℟. Et clamor. ℣. Do⁹ uobiſcũ. ℟. Et cũ ſpũ tuo. oõ. Fideliũ ds oiuz cõditor. Et hec oõ tñ dr. Poſt mat diei abſolute incipit inuit:. Regem cui oia uiuũt 7c. ps. Uenite Cũ ã. ps. ℣. lcoibz 7 ℟rijs ſicut ſũt i agẽda mortuoꝝ. Et in fine dr. ix. ℟. Libera me de morte eterna. Cum ſuis uerſibz. Deinde imediate dñr laudes: 7 nõ flectũtur gẽua: nec dr ps. De pfundis. Jz finitur ſicut 7 ueſ

Jn ſci ceſarij mr oõ.

DEus qui nos bti ceſarij mris tui annua ſolemnitate letificas: cõcede ppitius: ut cui⁹ natalicia colimus: et actões imitemur. Per. Jn ſantoruz uitalis: 7 agricole. lco prima.

HAmbroſi⁹ ſu⁹ xpi ieſu uocatus eps. dilectiſſimis 7 uniuerſ plebibz i dño etnã ſalutẽ. Magna mĩꝝ 7 ptioſa teſtimonia q̃ attenuat nr̃ poti⁹ q̃z explicat ſmo. Jgit inuitatus a plebe bononiẽ ſi: negare pſentiã meã nllatenus potui: qr tps aderat ut ſua dñs mirabilia que ſolet oſtenderet. lco. ij.

APoſeritã q̃dẽ plenaz ſctitate 7 gĩa mecũ detuli. Xpi ei pricipis nr̃i triũphi ſunt mĩꝝ palme. ergo qr in me minus ẽ q̃z pſumebatur in martiribz plus recipitur. Sci mr̃is nom agricola ẽ. cui⁹ ſcs uital ſu⁹ fuit oliz: nc cõſors 7 collega mr̃ij Receſſit ſu⁹ lco. iij.

Put puideret locũ. Secutus ẽ dñs ſecure: quo datã fidẽ ſuuli iã inueiret paratã. non alienã laudamus paſſionẽ. ſui dñi diſciplina ẽ. hic iſtituit: ille ipleuit: nil illi decerpit. q̃uo minui põt q̃ xpo donauit egregie. Et

6

ille q̇ dē hōi ſuiēdo didicit:
quō xp̄o placeret. Hic uī
geīnaꝫ laudē acq̇ſiuit. i illo
magiſterij: in ſe martirij

C Ertauerāt inť ſe iuicē
bn̄ficijs poſtq̄ꝫ eq̇les
eē meruerāt. hic illū ad mar
tiriū ꝑmiſit. ille iſtū accerſi
uit. Nullū ergo ad ꝯmēda
tionē hoīs ꝯditio affert ipē
dimētū: nec dignitas ꝓ ſapiē
meritū: ſꝫ fides affert: ſiue
liber. ſiue ſeruus. oēs i xp̄o
unū ſumus: ⁊ unuſq̇ſqꝫ qḋ
fecerit bonū: hoc recipit a
domino.

A Pud dn̄ꝫ bona ſuiꝰ
⁊ bona libertas: eq̄
lance appendūť: qm̄ nulla
maioꝛ dignitas: q̄ꝫ ſeruire
xp̄o: q̇ nos tali ꝑtio extima
uit: ut aiaꝫ ſuā ꝓ nobis tra
deret: Sed iā ad ꝓpoſita re
deamus.

C Umqꝫ ſcē uitaľ coge
retur a ꝑſequētibꝫ ut xp̄m
negaret: ⁊ ille ap̄liꝰ ꝓfiteretť
dn̄ꝫ ieſū xp̄ꝫ oīuꝫ toꝛmētoꝝ
gn̄a in eū exercentes: ut n̄
eſſet in coꝛpoꝛe eiꝰ ſine uul
neꝝ locꝰ: oꝛoēꝫ fudit ad dn̄ꝫ
dicēs. Dn̄e ieſu xp̄e ſalua-
toꝛ m̄s ⁊ dē m̄s iube ſuſci-
pi ſp̄m meū: qꝛ iā deſidero
ut accipiā coꝛonā quā āgľs
tuus ſcē m̄ oñdit. Et com-
pleta oꝛone emiſit ſp̄m.

S Ancꝰ uero agricola
miciꝰ hēbať moribꝫ
ut ab ip̄is ēt inimicis dilige
reť. ideoqꝫ differebāt eiꝰ paſſi
onē ſꝫ hec ꝑſecutoꝝ bono
rificētia: oī erat īmanitate
acerbioꝛ: q̄ iuidebat m̄ribꝫ
Deīde ubi nō acq̇euit ꝑſe-
cutoꝛibꝫ ſcē agricola cruci
fixus ē: ut aduertamꝰ illas
blādirias eoꝝ n̄ ſedulitatis
fuiſſe: ſed fraudis.

P Er ſupplicia ⁊ toꝛm̄
ta q̄ ſcō uitali exercu
ērāt dn̄ꝫ eiꝰ ſcīn agricolā ter
rere uoluerāt. ſꝫ ꝯuertit hoc
xp̄s dn̄s nr̄ i grāꝫ: ut miūs
ſerui dn̄s imitareť. Utriſqꝫ
noīm aptū ut mīo ꝯſignari

iā ipis uocabul' uidrēt.

ILLe uital' dictus eſt
quaſi ↄtēptu iſti⁹ uite
uerā illaȝ uitā eternam ſibi
acq̄reret. Iſte agricola qui
bonos fructus ſpūal' grē ſe
minaret: ⁊ ſacri ſanguinis
effuſione meritoꝝ ſuoꝝ oī
uȝ uirtutum rigaret planta
ria. Paſſi ſunt aūt bti mar
tires tp̄ibȝ dyocliciani et
maxīani impatoꝝ: ⁊ ſepl'ti
ſunt in iudeoꝝ ſolo int' eoꝝ
ſepl'cra q̄ eoꝝ dn̄ȝ negaue-
runt.

PRēa q̄s ōps ds: ut q̄
gl'oſos m̄res claudiū
nichoſtratū: ſymphorianū
caſtoꝛiū: atq̄ȝ ſimpliciū foꝛ
tes in ſua ↄfeſſione cogno
uimus: pios apud te in nr̄a
intceſſiōe ſētiam⁹. Per.

CUm prexiſſet dyo-
clicianus auguſtus
pannoniam: ad metalla di
uerſa in ſua preſentia d̄ mō
tibus abſcidēda: fcm̄ ē duȝ
oēs artifices metallicos cō
gregaret: inuenit inter eos
peritie artis ibutos hoīes.
claudiū: caſtoriuȝ: ſympho
rianuȝ: ⁊ nichoſtra uȝ: mi-
rificos in arte quadrataria

SI occulte xp̄iani
erāt cuſtodiētes man
data dei. Et q̄cq̄d artis op
abantur in ſculptura: ī no-
mine dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſculpe
bant. Uētuȝ ē aūt quadam
die iperāte dyocliciano au
guſto ut ſimulacrum ſolis
cū quadriga ex lapid taſſo
artifices cum oī argumēto
currū ⁊ equos uel oīa ex la
pide ſculperent.

EOdeȝ aūt tp̄e oēs ar
tificeſ cū philoſophiſ
cogitātes cep'it artis hui⁹
declinare ſmoneȝ. Et cum
incidiſſent lapidē magnuȝ
ex metallo taſſo: nō cōueni
ebat ars ſculpture ſm p̄re
ceptū dyocliciani augi. Et
multis diebȝ erat ↄtēptio
inter artifices ⁊ phōs.

QUadā āt die ꝯueneꝛ̄t
Qoēs artifices in unuȝ
numero ſexcenti uigitiduo
cum phis quinqȝ ad textuȝ
lapidis ⁊ ceperꝛ̄t uenas lapi
dis ꝑquirere. Et erat mira
ꝯtētio īter artifices ⁊ phōs
Tūc ceperꝛ̄t phi ꝯ̄ claudiuȝ
ſymphorianū: nichoſtratū
caſtoriū: atȝ ſymphorianū
hr̄e altercatiōe dicētes. qua
re nō in arte ur̄a ꝑceptis pi
iſſimi dyocliciāi augi obedi
tis: ⁊ facitis eiꝰ uolūtatē.

CLaudiꝰ dix̄. Nos
nō blaſphemamꝰ cre
atorē nr̄ȝ: qꝛ nos ipōs nō
cōfundimus: ut rei inuenia
mur in ꝯſpc̄ū eiꝰ. Phi dixerͭt
Claruit qꝛ xp̄iani eſtis. Ca
ſtorius dixit. Uere xp̄iani
ſumus. Tūc phi elegerunt
alios artifices q̄dratarios:
⁊ fecerͭt ſculpētes aſclepiuȝ
ex metallo ꝓconixo: ⁊ ꝑtule
rͭt añ phōs pꝰ dies. xxi.

TUnc phi nūciauerūt
dyoclitiāo augō aſcle
piū ꝑfectū. qui illico ut añ
cōſpcm̄ eius deferretur iuſ
ſit. Cum ergo uidiſſȝ ſimu
lacruȝ: miratus nimis dixit
Hoc artis ingenium ipoꝝ
eſt qui nobis in arte ſcul-
pture placuerunt.

PHiloſophi dixerunt
Sacratiſſime īpator
⁊ ſemꝑ augē. Hos quos ꝺ
clarat ſerenitas ur̄a in arte
quadrataria ꝑitiſſiōs eē. i.
claudiū: ſymphorianū: ni-
choſtratū: caſtoriū: atȝ ſim
pliciū: inoteſcat māſuetudi
ur̄e eos ſagrilegos xp̄iāos
eē: ⁊ ꝑ icātatione carmium
oē genꝰ hūanū ſibi hūiliari.

DYoclitiaus dix̄ ad
eos. Si ꝑceptis iuſti
tie nō obedierit: ⁊ uera eſt
locutio ſuggeſtiōis ur̄e: fe-
rant ſn̄iam ſacrilegij Tunc
dyoclitianꝰ artem eoꝝ cōſi-
derans: ꝑcepit lāpadio tri-
buno dicēs. Amodo ſi non
ſacrificauerint deo ſoli: uer
beribus ⁊ ſcorpionibꝫ eos

afflige. Si aūt conſenſerint deduc eos ad manſuetudinem. Lectio nona.

Poſt dies āt. v. ſedit lāpadi⁹ ī eod loco añ teplū ſolis: ⁊ iuſſit eos ſub uoce pconia itroduci: ⁊ oñdit eis terrores ⁊ omia gña tormtoꝝ. quibꝫ itromiſſis ſic eos aggreditur dicens. Audite me ⁊ euadite tormēta: ⁊ eſtote cari ⁊ amici nobiliū principuꝫ ⁊ ſacrificate deo ſoli: nam iaꝫ loqui ñ eſt ap̄ nos ſmonibꝫ blādis Rñdit claudi⁹ una cū ſocijs ſuis cuꝫ magna fiducia dicēs. Nā hoc ſciat dyoclitianus ipatoꝛ tuus: nos xp̄ianos ueraces eē: ⁊ nūq̄ꝫ diſcede᷑ a cultura dei nr̄i. In dedicatione eccl'e ſaluatoris: ⁊ aliaꝝ eccl'aꝝ: ⁊ altarium cōſecrationibꝫ. Ad ucē an. Domū tuā. Cū rel'. ō lau. pš. Dixit dñs. cū rel' ī fine pš. Lauda ierl'm. Capl'm.

Vidi ciuitatē ſcāꝫ ierl'ꝫ nouaꝫ deſcēdentem de celo adeo paratā ſicut ſponſam oꝛnataꝫ uiꝛo ſuo. hymnus. Urbs bt̄a ierl'ꝫ. ṽ Hec eſt domus dñi firmiter edificata. ℟. Bene fūdata ē ſup᷑ firmam petraꝫ. Ad. M. ā Sanctificauit dñs tabernaculuꝫ ſuum: q2 hec ē dom⁹ dei in qua inuocabr̄ nomē eius de quo ſcriptū ē: ⁊ erit nom̄ meū ibi dic̄ dñs. Or.

Deus q̄ nobis per ſingulos ān nos huius ſcī templi tui conſecrationis reparas diem: ⁊ ſacris ſemper miſterijs repreſentas incolumes exaudi p̄ces populi tui ⁊ p̄ſta ut quiſquis hoc templum beneficia petiturus īgredit᷑ concta ſe impetraſſe letet᷑. Per. Ad mat. inuit᷑. Domuꝫ dei decet ſanctitudo: Sponſū eius xp̄ꝫ adorem⁹ in ea. pš. Uenite. hy. Urbs beata: In primo noct᷑ an᷑.

Tollite portas principes ur̄as: ⁊ eleuamini porte eternales. ¶ Dn̄i eſt terra.
Erit mihi do⁹ in deum: et lapis iſte uocabitur domus dei. ¶ Ds nr̄ refu. ¶ Edificauit moyſes altare dn̄o do ¶ Magn⁹ do⁹. ¶ Domū tuā dn̄e decet ſcitudo.
In lōgitudine diez.

Conſecratōes altariū ⁊ eccl'aruz ſcđm ritum quē nunc romana tenet eccleſia: ſilueſter papa prim⁹ fieri inſtituit. Fuiſſe tamen ab ipſis apl'oz tp̄ibz loca deo dicata: que a quibuſdā oratoria: a qbuſdā uero eccleſie appellabāt: ubi collecte fieret p unā ſabbi ⁊ i qbus ppl's xp̄ian⁹ ad audiendū uerbū dei: ⁊ ad pcipiēdū dn̄ici corporis ⁊ ſanguinis ſacramētū ɔueiret: ⁊ apl'oz edocemur epl'iſ ⁊ ſcōz p̄rm iſtruimur geſtis: Que licet ſalibus exorcizabantur: nō tn̄ chriſmate ungebantur: Nec altare ſtabat lapideuz adhuc erectum i titulū: i figura dn̄i nr̄i ieſu xp̄i chriſmate delibutū: qui ē altare nr̄m ⁊ ſacerdos ⁊ hoſtia
In dedicatiōe tēpli decātabat ppl's laudē. Et in ore eoz dulcis reſonabat ſon⁹ ¶ Fūdata eſt dom⁹ dn̄i ſup uerticē montium: ⁊ uenient ad eā oēs gentes Et i.

Poſtq̄z uero ɔſtātin⁹ q̄ monarchiā tenebat iperii a b'to ſilueſtro baptiſmi meruit purificari ſacramento. tunc primū lege ab ip̄o pmulgata conceſſum ē oībz ſub romano iperio degētib⁹ licite eccl'as fabricar̄ Et ad id faciēdū ſuo alios ut hortaret' exēplo: i pprio lateranenſi palatio eccl'am in honore ſaluatoris mūdi fabricauit. ⁊ baſilicaz appēdiciā iuxta in honore ſci iohānis. bb. i balneo caloris ſui i loco i quo baptizat⁹ a lep̄ meruit mūdari Fūda

ta ē dom⁹ dñi ſupra vticez mōtiū. ⁊ exaltata eſt ſuper oēs colles. ⁊ ueient ad eam oēs gētes. Et dicēt gl'a tibi dñe ¶ Ueientes aūt ueniēt cū exl'tatioē. portātes maipl'os ſuos. Et di.

Quaz ēt pfatus papa publice ɔſecrauit. v. idus nouēbris. Et ē illa uſqȝ hodie celeberrima feſtiuitas rōe in q̄ prima eccl'ia publice conſecrata ē: ⁊ imago ſaluatoris depicta parietibȝ primū uiſibil' oī pplo romano apparuit. Cōſecrauit aūt ⁊ iiſdē uenerabil' papa eccl'az apl'oꝝ principis undecīo. kl'. decēbris: quaz etiā piiſſimus ipator a fundamtis edificauit. Ex cuiuſ aptura fūdamti ipemet proprijs humeris duodecīz cophinos ex tellure fūdamti cōfectos in honore: xij. apl'oꝝ exportauit: i qua ⁊ ſ'z corpus apl'i altare erexit lapideū: ⁊ chriſmate punctuz ſm morē quez paſtoribus tradidit obſeruādū bñdixit ac cōſecrauit. ¶ Benedic dñe domū iſtam quā edificaui nomini tuo ueientiū i loco iſto. Exaudias preces in excelſo ſolio gl'e tue. Dñe ſi cōuerſus fuerit popl's tuus ⁊ orauerit ad ſcūariū tuum. Exaudias

¶ Nō eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ porta celi. Quam dilecta ¶ Uidit iacob ſcalā ſumitas ei⁹ celos tangebat: ⁊ deſcēdentes angelos ⁊ dixit. Uere locus iſte ſcūs eſt. ¶ Fundamta ¶ Erexit iacob lapidez in titulū: fūdens oleū deſuper Dñe dš ſalutis Domus mā ¶ Dom⁹ orōis uocabr̄

Quotieſcūqȝ frēs kmi altaris ul' tēpli feſtiuitatē colim⁹. ſi fidel'r ⁊ diligenter attēdim⁹ ⁊ ſancte ac iuſte uiuimus: quicquid in tēplis manufactis agit'.

totuz in nobis ſpūali edificatione ɔplet. No ei mentitus eſt ille qui dix. Teplū ei dei ſcm eſt. qd eſtis uos. Et iterum. Neſcitis quia corpora ura teplū ſut ſpus ſci. Orātibꝫ in loco iſto Dimitte pccā ppli tui ds. ꝛ oſtende eis uia bonā per quā ambulent: ꝛ da grām in loco iſto. Qui regis iſrael: intende qui deducis uelut ouē ioſeph: qui ſedes ſup cherubi. Dimitte.

Quibus meritis niſi per gratiam dei meruimus fieri teplū dei. Et ideo q̄ztū poſſimus cū ipiꝰ adiutorio laboremus: ne ds noſter in teplo ſuo: hoc eſt in nobis ipis iueiat qd oculos ſue maieſtatis offendat: ſed habitaculū cordis noſtri euacuet uicijs: ꝛ uirtutibꝫ repleat. Claudatur dyabolo: ꝛ aperiat xp̄o O q̄ꝫ metuendus eſt locus iſte. Uere non eſt hic aliud niſi domus dei ꝛ porta celi Hec eſt domꝰ dei firmit edificata. bn̄ fundata eſt ſ firmā petrā. Uere.

Ita laboremus ut nobis bonoꝝ operū clauibus ianuā regni celeſtis aperire poſſimꝰ. Sicut ei malis operibus: q̄i qbuſdam leris ac uecribus uite nobis ianua clauditur: ita abſq̄ꝫ dubio bonis opibꝫ aperit. Et ideo fratres kmi unuſquiſq̄ꝫ ɔſideret ɔſciam ſuam. ꝛ qui ſe aliquo crimie uulneratuꝫ eſſe cognoſcit: prius orōibꝫ ieiunijs: ꝛ elemoſinis ſtudeat mūdare ɔſciētiaꝫ ſuā: ꝛ ſic eucariſtiꝫ preſumat accipere. Mane ſurgens iacob erigebat lapideꝫ in titulū fūdes oleū deſuper. Uotum nouit dn̄o Uere locus iſte ſcs ē ꝛ ego neſciebaꝫ. Cūq̄ꝫ euigilaſſet iacob de ſōno ait. Uere Qui habitat in adiutorio altiſſimi: in

protectiōe dei celi cōmora
bitur. ¶ Ps. ¶ Templum
dñi ſcm̄ eſt: dei ſtructura ē:
dei edificatio eſt. ¶ Canta
te. i. ¶ Bñdicta gl'a domi
de loco ſuo alla. ¶ Dñs
regnauit ira. ¶ Hec eſt do
mus domini firmiter edifi-
cata. ¶ Bene fundata ē ſ̄
firmaz petrā.

In illo .t. Egreſſus
ieſus pābulabat hye
richo. Et ecce uir noīe za-
cheus: ⁊ hic erat princeps
publicanoꝝ. ⁊ ip̄e diueſ: Et
R.

Zachē' puſillus: hoc ē
nulle nobilitatis ige
nite: dignitate ſublimis: exi
guus meritis: ſicut popul's
nationum. audito dñi ſalua
toris aduentu. quē ſui non
receperant: uidere cupiebat
Sed nemo facile ieſū uidit.
Nemo poteſt ieſum uidere
conſtitutus in terra ¶ Do
mus mea domus orōis uo
cabit' dic dñs in ea oīs qui

petit accipit: ⁊ qui querit i
uenit: ⁊ pulſanti aperietur.
¶ Petite ⁊ accipietis: q̄rite
⁊ inuenietis. Et.

Et quia pphās non
regnum habet: taq̄ʒ
forme gr̄e natural' aſcendit
in arborez ſycomoꝝ: uani-
tatē. s. iudeoꝝ ueſtigio ſuo
proſternens: errata quoq̄ʒ
corrigens ſuperioris etatis
Et ideo ieſuz interioris do
mus recepit hoſpitio. Et
bene aſcēdit in arborez: ut
arbor bona fructus bonos
faceret: ac naturali excisus
oleaſtro: ⁊ ꝯ naturā iſertus
in bonā oliuā fructū poſſꝫ
legis afferre. ¶ Lapides p̄
cioſi oīs muri tui. Et tur
res ierl'm gēmis edificabūt
¶ Porte ierl'm ex ſaphiro
⁊ ſmaragdo edificabuntur
Ex lapide precioſo omnis
circuitus muri eius. Et

Radix enim ſancta: et
ſi rami iutiles: quoꝝ
infructuoſam gl'am plebs

gētiū: fiō reſurretiōis quaſi
quadā corporis eleuatione
trāſcendit. Et ecce uir noīe
zacheꝰ: Zacheus ī ſycomo
ruȝ cecus in uia. Quoꝝ al
terū dn̄s miſeraturus expe
ctat: alteruȝ manſionis ſue
clariate nobilitat: alterum
ſanaturus interrogat: apō
alteruȝ ſe nō īuitatꝰ īuitat.
Sciebat ei hoſpitij ſui ube
reȝ eē mercedē. ¶ Quam
dilecta tabernacl'a tua dn̄e
uirtutū ↄcupiſcit ⁊ deficit a
nīa m̄a ī atria dn̄i. ¶ Beati
qui hitant ī domo tua dn̄e
in ſeculū ſeculi laudabūt te
In atria dn̄i.

¶ Domuȝ tuam dn̄e
decet ſcitudo in lōgitudieȝ
dieruȝ. ¶ Dn̄s reḡ.
¶ Domus mea domꝰ orō
nis uocabī. ¶ Hec ē domꝰ
dn̄i firmit̄ edificata. Bene
fundata eſt ſ̈ firmaȝ petrā
¶ Bn̄ fundata eſt domus
dn̄i ſup̄ firmam petram.
Lapides precioſi oēs muri
tui: ⁊ turres ierl'm gēmis e
dificabuntur. ¶ Uidi
ciuitatem. ¶ Angula
ris fundamētū: Hec ē do
mus dn̄i firmit̄ edificata.
¶ Bene fundata eſt ſupra
firmā petrā.
Zachee feſtina deſcende qꝛ
hodie in domo tua opȝ me
manere. at ille feſtinans de
ſcendit: ⁊ ſuſcepit illuȝ gau
dens in domū ſuam. hodie
huic domui ſalus a deo fc̄a
eſt all'a. ¶ Dš q̄ nobis.

¶ Uidi ciuita.
Domū tuā dn̄e: decet ſcitu
do. ¶ In longitudinē dieꝝ
Decet. ¶ Gl'a. ¶ Locꝰ iſte
ſcs̄ ē: In quo erat ſacerdos
¶ Pro delictis ⁊ pccis ptī

Et audiui
uocē magnā de thro
no dicētē ecce tabernaculū
dei cū hoibꝰ. ⁊ hitabit cum
eis: ⁊ ipi ppl's eius erunt. ⁊
ipe dš cum eis erit eorum
deus. ¶ Locꝰ iſte ſcs̄ ē: In
quo erat ſacerdos ¶ Pro de

lictis ꝛ pccis ppli. In quo

¶ Gl'a. Hec ē dom⁹ dñi fir coi. ¶ Bñ fūdata.

Et abſterget ds oēm lachrymā ab ocul' eoꝝ ꝛ mors ult' ñ erit: neqꝫ luct⁹: nꝫ clamoꝛ: nꝫ doloꝛ erit ult' : q̄ prima abieꝛt ꝛ dixit q̄ ſedebat i throno ecce noua facio oīa. ¶ Hec eſt dom⁹ dñi firmiter edificata ¶ Bñ fūdata ē ſupra firmā petrā: Fir. ¶ Gl'a. Bñ fūdata eſt dom⁹ dñi. Sup firmā petrā. Do mum tuam. Dix dñs. Lauda ierl'm. Uidi ciuitatem. Urbs bt'a. Domū tuaꝫ decet ſcitudo. In longitudinē dieꝝ.

¶ O q̄ꝫ metuēdus ē locus iſte. Uere nō ē hic aliud niſi dom⁹ dei ꝛ porta celi. Deus qui nobis.

Deus qui nos bt'i theodori mžil' tui ꝯfeſſiōe glo'ſa circundas ꝛ protegis pia nobis ex ei⁹ imitatione pficē : ꝛ orōe fulciri. p.

Natale ſci theodori m'tiris tpꝛib꜡ maxiani ꝛ maximi ipatoꝝ: qui cum eſſet miles ꝛ uere xpianus adductus eſt ad briucā prepoſitū legionis. A quo dilatione accepta ut ſentētiā fidei mutaret: cū in ſentētia irreuocabiliter pmaneret: iudici a pplo ſiſtit'.

Qui iuſſit eum mitti in carcerem ꝛ ſignari hoſtium carceris: ubi diuina uiſitatione cōſolatur. Poſt aliq dies iterum āte preſidem adductus ſuſpenſus eſt in ligno : ꝛ ungulis ferreis latera eius raſa quouſque coſte ipſius nudarentur.

Et cuꝫ nec ſic poſſet a fide diuelli preſes dedit ſnīā dicēs. Theodoꝝ non obtēperanteꝫ pceptis inuictiſſimorum iperatorū

potentieqꝫ deorum: credentem uero ieſum crucifixum iubeo ignibus tradi.

O beatum uiruꝫ cuius aīa paradiſuꝫ poſſidet. unde exultant angeli. letantur archangeli: chorus ſanctoruꝫ proclamat: turba uirginuꝫ inuitat: mane nobiſcum in eternum.

Deus qui cōſpicis qꝛ ex nulla nr̄a uirtute ſubſiſtim⁹: cōcede ꝓpiti⁹: ut interceſſione bt̄i martini ꝯfeſſoris tui atqꝫ pontificis ꝯ oīa aduerſa muniamur. Per. ¶ Laudemus deum nr̄ꝫ in ꝯfeſſione bt̄i martini. Venite.

¶ Martinns adhuc cathecuminus hac me ueſte ꝯtexit. ¶ Bt̄s uir. ¶ Sancte trinitatis fidē martinuſ cōfeſſus eſt: baptiſmi grāꝫ ꝑcepit. ¶ Quare fre.

Ego ſigno crucis nō clipeo protectus aut galea hoſtiū cuneos penetrabo ſecurus ¶ Dñe qd. ¶ Amaū.

Igitur martinus ſabarie pānoniaꝝ opido oriundus fuit: ſꝫ īntra italiā ticini altus eſt. Parentibꝫ ſecūdum ſeculi dignitatem nō infimis gētibꝫ. tam pā eius miles primū: poſt tribunuſ militū fuit. Ipſe armatam militiā i adoleſcentia ſecutus inter ſcalares alas ſub rege ꝯſtātino deīde ſub iuliano ceſare militauit. Nō tam ſpōte: qꝛ a primiſ fere ānis diuinā potius ſeruitutē ſac⁻ illuſtris pueri ſpirauit infantia. ¶ Hic eſt martinus elect⁹ dei pōtifex cui dñs poſt apl̄os tantam grām ꝯferre dignatus eſt. Ut in v̄tute trinitatis deifice mereret̄ fieri triū mortuoꝝ ſuſcitator magnificus. Sancte trinitatis fidē martius confeſſus ē. Ut i.

Nam cũ eſſꝫ annoꝝ
decẽ inuitis parẽtibꝰ
ad eccl'am confugit ſeq3 ca
thecuminũ fieri poſtulauit
Mox mirum īmoduꝫ totꝰ
in dei ope cõuerſus: cũ eſſꝫ
ãnoꝝ. xij. heremũ ↄcupiuit
feciſſꝫq3 uotis ſatis: ſi eta
tis infirmitas nõ īpediũ o
fuiſſꝫ. Aius tñ eiꝰ aut circa
monaſteria aut circa eccl'aꝫ
ſemp itentꝰ: meditabat' ad
huc in etate puerili qđ pꝰ
deuotꝰ īpleuit. Dñe ſi ad
huc pp'lo tuo ſũ neceſſariꝰ
nõ recuſo ſubire pp eos la
boreꝫ. Fiat uolũtas tua:
Ocul' ac manibꝫ in celum
ſemp itẽtus iuictũ ab orõe
ſpꝫ ñ relaxabat. Fiat.
SEd cũ edictu eſſet a
regibꝰ ut ueteranorũ
filij ad militiã ſcriberẽt. p-
dẽte prẽ q̃ felicibꝰ eiꝰ actibꝫ
inuidebat: cuꝫ eſſet annoꝝ
quindecim captus ⁊ cathe
natus ſacramentis milita-
ribus implicatus ē: uno tm̃
ſeruo comite ↄtẽtus. cui tñ
uerſa uice domius ſuiebat
adeo ut pleruq3 ei calciamẽ
ta ipe traheret: cibum ſimꝰ
caperent: hic ſepius mini-
ſtraret. ¶ O beatum uirũ
martinum antiſtiteꝫ. Qui
nec mori timuit: nec uiuere
recuſauit. ¶ Dñe ſi adhuc
pp'lo tuo ſum neceſſarius
non recuſo laborẽ fiat uo-
luntas tua. Qui.
¶ Confido in dño q filia
mea precibꝰ tuis reddita ſit
ſanitati. ¶ Cu inuocarem
¶ Tetradius cognita dei
uirtute ad baptiſmũ grãm
puenit. ¶ Uerba mã. O
ineffabileꝫ uiꝝ p quẽ nobiſ
tãta miracula corruſcant:
¶ Dñe doꝰ nr̃. Elegit eũ
TRiennium fere
ante baptiſmũ in ar
mis fuit. integer tñ ab his
uicijs: q̃bꝫ illud hom genꝰ
implicari ſolet. Multa illi
circa ↄmilitones beignitas
multa caritas. patia uero

atꝫ humilitas ultra huma
num moduꝫ. Naꝫ frugali-
tatem laudari in eo non eſt
neceſſe. qua ita uſus eſt: ut
iam illo tempore nō miles
ſed monachus putaret.
Oculis ac manibus ī celuꝫ
ſemper intuēs inuictuꝫ ab
oꝛone ſpūn nō relaxabat
Dum ſacram̄ita offerret
martinus: globus igneus
appuit ſup caput eius. In-
uictum.

QUibus rebus ita ſibi
oēs cōmilitones deui
cerat. ut eū miro affectu ue
nerarent. Nec dū tñ rege-
neratus in xp̄o agebat quē
daꝫ bōis opibꝫ baptiſma
tis candidatum: Aſſiſtē. s
laboꝛātibꝫ. ope ferre mi
alere egētes: ueſtire nudos
Nihil ſibi ex militie ſtipen
dijs p̄ter quotidianū uictū
reſeruabat. Iam tunc euuā
gelij non ſurdus auditoꝛ d
craſtino nō cogitabat.
Beatus martinus obitum
ſuum longe ante p̄ſciuit. di
xitqꝫ fratribꝫ diſſolutionē
ſui coꝛpoꝛis īminere: qꝛ idi
cabat ſe iam reſolui. ¶ Ui
ribus coꝛpoꝛis cepit repen
te deſtitui: uocatiſqꝫ diſcipu
lis ī unū dixit. Diſſo.

QUodā itaqꝫ tpē: cū iā
nihil hēs martinus
preter arma: ⁊ ſimplicē mi
litie ueſtem hēet media hyē
me: que ſolito aſperioꝛ in-
hoꝛruerat: adeo ut pleroſ-
qꝫ uis algoꝛis extingueret
obuiuꝫ huit in poꝛta ambi
anenſium ciuitatis paupeꝛ
nudū. Qui cū p̄tereuntes
ut ſui miſererēt oꝛaret oēs
qꝫ miſerū p̄terirent. itellex
uir deo plenus ſibi illum a-
lijs miſicoꝛdiā nō p̄ſtātibꝫ
reſeruari. ¶ Dixerunt diſ-
cipuli ad bēm martinum
cur nos pī deſeris: aut cui
nos deſolatos relinqs. In-
uadēt ei gregē tuū lupi ra-
paces. Scimꝰ qꝛ oꝑꝫ deſide
rare te xp̄ꝫ: ſꝫ ſalua ſūt tibi

tua p̄mia: noſtri potius mi
ſerere quos defis. Inuadēt
¶ Dn̄s ieſus xp̄s
non inq̄t purpuratum: nec
dyademate renitentem ſe
uenturum ee̅ p̄dixit. ¶ In
dn̄o ꝯfido. ¶ Sacerdos dei
martine aperti ſūt tibi celi
⁊ regnū p̄ris mei. ¶ Dn̄e
quis habita Sacerdos di
martine paſtoꝛ egregie oꝛa
pꝛo nobis deū. ¶ Dn̄e in
uir. ¶ Tu es ſacer.

QUid tn̄ ageret nihil
pter clamidē qua in-
ductus erat hēbat: Jam ei
reliquā in opus ſimile ꝯſū
pſerat. Arrepto itaq̄ȝ ferꝛo
quo accinctus erat: mediā
diuidit: parteq̄ȝ eius paupi
tribuit: reliqua rurſus īdui
tur. Interea de circunſtanti
bus riſere nōnulli: quia de
formis eſſet: ⁊ truncatus
habitu uideret. O beatum
uiruȝ in cuius trāſitu ſcoꝝ
canit numerus āgloꝝ exul
tat choꝛus. Diuȝq̄ȝ celeſtiū
uirtutum occurrit pſalletiū
exercit⁹ Eccl'a v̄tute robo
rat̄ ſacerdotes dei reualati
one gloꝛificāt: quē michael
aſſūpſit cū āgl'is. Omniuȝ

MUlti quidem
quibus erat mens ſa
nioꝛ altius gemere cepert:
q̄ȝ nihil ſimile feciſſent: cū
utiq̄ȝ plus habentes ueſtir
pauperem ſine ſua nūdita-
te potuiſſent: Nocte igitur
inſecuta cum ſe ſopoꝛi de-
diſſet: uidit chriſtum clami
dis ſue qua pauperem texe
rat parte ueſtitum. Intueri
diligentiſſime ipſum: ueſte
q̄ȝ quam dederat iubetur
agnoſcere. Mox ad ange-
loꝛum circunſtantium mul
titudinem audiuit ieſuȝ uo
ce clara dicentem. Marti-
nus adhuc cathecuminus
hac me ueſte contexit.
Martinus habrae ſinu le-
tus excipitur. martinus
hic pauper ⁊ modicus. Ce
lum diues igredit. hymnis

celeſtibꝫ honorat᷑. Marti
nꝰ epẜ migrauit a ſc͡lo: uiuit
in xp̄o gēma ſacerdotum.

Celum.

VEre meoꝝ dcōꝝ ſuo
rum qui ante p̄dixerat quā
diu feciſtis uni ex minimis
iſtis mihi feciſtis: ſe in pau
perem profeſſus eſt fuiſſe
ueſtituꝫ. Et ad ꝯfirmandū
taꝫ boni opis teſtimoniuꝫ:
in eodeꝫ ſe hitu queꝫ paup
accepat eſt dignatꝰ oñdere.
Quo uiſo uir btiſſimꝰ non
in gloria eſt elatꝰ hūana: ſꝫ
bonitatem dei in ſuo ope
cognoſcens cum eſſet an-
norum. xx. ad baptiſmum
ꝯuolauit.

Dixerunt diſcipu
li ad beatum martinuꝫ: cui
nos pater deſeris: aut cui
nos deſolatos relinquis: in
uadent enim gregem tuuꝫ
lupi rapaces. Dn̄s regᷓ

Dn̄e ſi adhuc po
pulo tuo ſum neceſſarius:
non recuſo laborem: fiat
uoluntas tua. O uirum
ineffabilē nec labore uictū.
nec morte uincendum: qui
nec mori timuit: nec uiuē
recuſauit. Oculis ac ma
nibꝫ in celum ſemp intētuſ
īuictum ab orone ſpiritū n̄
relaxabat. all'. all'a. Mar
tinus habrae ſinu letus ex
cipitur. martinus hic paup
ꝛ modicus celum diues in-
gredit᷑. hymnis celeſtibꝰ ho
norat᷑. O quātus
luctus hom̄: quāta p̄cipue
lamenta monachoꝝ. ꝛ ṽgi
num chorus. qꝛ piuꝫ ē gau
dere martino: ꝛ pium ē fle-
re martinum.

Dixerunt diſcipuli.

O beatum ponti
ficem: qui totis uiſceribus
diligebat xp̄ꝫ regē ꝛ nō for
midabat īperij p̄ncipatū: o
martie dl'cedo. medicamtū
ꝛ medice. o ſciſſiā aīa quaꝫ
ſi gladius perſecutoris nō
abſtulit: palmā tn̄ martirij

non amiſit.

IN ſcitia metropoli frigie ſalutaris paſſio ſci menne mřis: qui perſecutione dyoclitiani ⁊ maximiani: cum eſſet miles nobili genere ex egyptioꝝ prouīcia ortus abrenūtiās ťrene militie: primum celeſti regi ſecreta conuerſatione in heremo militauit. Deinde in natalicijs p̄ſatoꝝ īpatoꝝ procedēs ad publicuꝫ ac ſe xp̄ianū libera corā eis uoce declarās: tradit᷒ ē pyrrho duci torquēd᷒. q̄ iuſſit eū i carcerē recludi: q̄ꝫ diu īpatoꝝ natalicia celebrarēť.

PEracta igr̄ feſtiuitate aſſiſtēte eo ꝓtribunali: iuſſit eū ſuis aſpectib᷒ p̄ntari: Cui etiā dixit. Heſterna die īfauſte temerarie auſus es theatrū ītroire: ⁊ uaniſſiīs neſcio q̄b᷒ eloquijs ꝓphanare: maxime cuꝫ de te aſſeratur noſtre fuiſſe militie. Sacrifica dijs ⁊ oīa tibi que per ignorantiam geſſiſti ignoſcantur: ⁊ ad honorem priſtinum reformeris.

AD hec beat᷒ mēnas ſcūs rñdiſſꝫ. ego ſeculi huiꝰ honore non delector. ſꝫ xp̄i dñi diſcipulus effici cupio. iubente duce exrēſus ⁊ neruis bubali manibus ligat᷒ cādiu a militib᷒ ceſus ē: donec ſanguie ipi᷒ platee locus repleret. Deīde i ecu leo exungľatus: ⁊ lāpadib᷒ circū latera aduſt᷒ ciliciōqꝫ plage ē ipoſitus.

MArtinus de ciuitate tudertina prouincie tuſcie. ſedit annos ſex menſem unum. dies uigintiſex. Huius temporibus paul᷒ conſtantinopolitane urbis epiſcopus inflatus ſuperbie ſpiritu aduerſus rectuꝫ ſancte eccľe dogma audacť p̄ſumpſit paternis diffiniti

onibus contraire.
INſup ſtuduit ad co-
opimētū proprij er-
roris: q̇buſdā ſubreptioibꝫ
ut ⁊ clemētiſſimo principi
ſuaderet typum exponere:
quo catholicuꝫ dogma de
ſtrueret. In quo typo oīs
oio uoces ſcōꝝ prm cuꝫ ne
phādiſſimoꝝ hr̄ticoꝝ editi
onibꝫ enarrauit: nec unam
aut duas uolūtates aut op
ationes in xp̄o dn̄o noſtro
diffiniēs confiteri.
SUadere huiuſcemodi
prauitateꝫ ſuā defen
dens: quod nunq̄ꝫ a priori
bus hereticis p̄ſumptuꝫ ē.
ip̄e illicite p̄ſumere ſtuduit
In tm̄ ut altare ſedis apo
ſtolice qḋ erat in domo pla
cidie ſacratum in uenerabi
li oraculo ſubuertens diſru
pit. prohibens ne adoran
dam ⁊ immaculatā hoſtiaꝫ
appocriſarij nr̄i ibidē offer
re deo ualeant: nec commu
nionis ſacramēta p̄cipiant.

QUi uidelicꝫ appo
criſarij qꝛ ex p̄ceptio
ne ap̄lice auctoritatis ꝯmo
nuerīt eū ut de tali hr̄tico i
tētu recederet: necnon ⁊ te
ſtari uiſi ſunt. p̄ſecutionibꝫ
diuerſis cū alijs orthodo-
xis uiris ⁊ uenerabilibꝫ ſa-
cerdotibus inſecutus ē eos
quoſdam eoꝝ cuſtodie re-
trudens alios i exiliū dpor
tās: alioſ v̄berib' ſubmittēſ
QUibꝫ pene oēm
mūdū ꝯturbātibꝫ ex
diuerſ locis q̄relas ꝯ eoſ ad
ap̄licā nr̄aꝫ ſedē plurimi or
thodoxi ꝯtuliſſe mōſtrant
ꝯiurātes ut totiꝰ mali tante
qꝫ euerſioīs p ap̄licā aucto
ritatē abſcidat ꝯmītuꝫ. qua
tenus mīme totiꝰ corpus ec
clīe catholice nocibit' eoruꝫ
hr̄ſeꝰ lāgor diſrūpe ualeat.
TUnc martinus
ſāctiſſimus ac b̄tiſſiūs
ep̄s miſit ⁊ ꝯgregauit ep̄os
i urbe roma numero cētū
quinqꝫ: ⁊ fecit ſynodum ſm

iſtituta p̄rum orthodoxoꝝ
i eccl'a ſaluatoris iux̄ ep̄atū
lateraneſez: ſedētibus ep̄is
pb̄ris aſtātibꝫ dyaconibus
ꝛ clero uniuerſo.

ET cōdēnauer̄t cyruz
alexandrinū. ſergiū:
pyrrhuz: ꝛ paulū p̄iarchā
cōſtātinopolitanū: q̄ noui
tates cōtra imaculatā fidez
p̄ſumpſerat inectere. Qui
qm̄ ipſaz excludere prope-
rantes hereticoꝝ dogmate
contra catholicā dei eccl'az
cōfuſione concinauer̄t: ana
thematis ultōe pcuſſi ſunt.

QUe ſynodus
hodie archiuo eccl'ie
continetur. Et faciens exē
plaria per omnes tractus
orientis ꝛ occidentis: direx̄
ꝛ p manus orthodoxorum
fidelium diſſeminauit. Ip̄is
diebus direxit imperator i
italiam olimpium cubicu-
larium: ꝛ exarchum ad re-
gendam omnem italiam.

ET precepit eis
dicens. Oportet gloriam
tuam ſicut ſuggeſſit nobis
paulus patriarcha huius a
deo conſeruande urbis per
agere. Et ſiquidem inuene
ris prouinciam ipſam con
ſentientem in typo a nobiſ
expoſito: tene omnes qui
ibi ſunt epiſcopos: ꝛ hereti
cos poſſeſſorum. ꝛ habita
torum ꝛ peregrinos: ut in
eodem ſubſcribantur.

TUorum corda fideli
um dn̄s miſerator illu
ſtra: ꝛ beate helyſabeth p̄
cibus glorioſis: fac nos p-
ſpera mundi deſpicere. ꝛ ce
leſti ſemper conſolatione
gaudere. Per.

VAs admirabile opuſ
excelſi Uas i ardoris
operibus rubigine conſum
pta conflatum. Uas uirtu-
tum: liquore confertum: o
dorem uite diffundens: et
miraculorum pigmēta ppi
nās: helyſabeth beatiſſima

i celeſti errario mirifice col locatur.

NEc ſi quidem regis Hungarie filia dum te nellam teneret etatis infan tiam: molles artus duriori iugo diſcipline premebat: ⁊ rudes ſenius ſub ferula ex orte rationis informans in eternum regis obſequium ter reni patris ſui regis muta bat affectum: prout in po tentia poterat puerili.

IPſa quidem ſue pre nicia ſanctitatis pri mos limites de perfectiõe uirtutis ingreſſa: incompo ſitos etatis inceſſus illo gr uitatis ordine cõponebat: ut felicia eius inicia future ſanctitatis certa indicia cẽ ſerentur.

FRequenter enim int coeuas puellas occu pationibus iocoſis intenta earum conſortium greſſi bus furtiuis euitans ad ec cleſiam properabat: ⁊ oſcu la deuotiſſima parietibus imprimẽs xp̄i laudes: quas im pite lĩgue denegabat of ficium: membrorum nutibꝰ p etatis modulo pſoluebat.

PUerilibus igit annis in dei timore tranſactis: lãtegrauio thu ringie in ꝯiugẽ copl'ata. ⁊ ſi ea q̄ ſui uiri erant pudici cia eruata curare: nõ minꝰ que dei ſunt ſedula ſeq̄bat. de marie prudentia ⁊ mar the ſollicitudinẽ nõ recedẽs

NOcturno nãq; tpr̄e plumariũ ſpreta molitie uiri fugiebat am plexus: orationibz ⁊ genu flexionibz occupata. Sicq; dũ eſſet uir in accubitu ſuo nardus eius dabat ſancti tatis odorem.

DIebus quidez ſingul pietatis officio ꝺdita licz exteriꝰ induta regalibꝰ idumtis: ne treni uiri oclos offendere uideretur. interiꝰ tamen ſub cilicij tegmine:

celeſtem ſponſum gerebat
abſcõditum: pupillis ⁊ ui-
duis egrotis: carcerum in-
cluſis: ergaſtulis: ⁊ egẽtibꝰ
ſingulis ſingularia ſubuen
tiõis remedia miſtrãdo

CUiuſdaꝫ ẽt pauperis
grauí capitis lãgore
correpti quaſi filij curã ge
rẽs capillos eius manu tõ
debat ꝓpria: cap̄ ipiꝰ frequẽ
ter i pomerij ſecreto lauãs
ut oculos effugeret ãcillaꝝ
Hãc liq̇deꝫ felix papa. ggꝰ
ix. ſuſcepit in filiã. ꝓtexit ꝺ
uotum eius ſcẽ inchoatiõis
propoſitũ uſqꝫ in felicẽ ex
itum multa ſollicitudine ꝑ
ſecutus.

CUius ſitibũdã aĩaꝫ ṽ
bi celeſtis potauit ir
riguo: ⁊ euuãgelica eruditi
one refecit. Sicqꝫ regina
hauſtu ſapiẽtia ſalomonis
inſtructa: ſalutiferuꝫ bibẽs
hymbrem: tot protulit ma
nipulos operum: quot ſuſ-
cepit ſemina preceptorum

In chriſto ſponſo cupiens
copulari terreni ſponſi cep̄
declinare conſortium. De
cuius rebꝫ nec ꝯtingere uo
lebat: aut uelci niſi de red-
ditibꝫ ꝓprijs uł̉ licite acqui
ſitis. Cu ãt theothoniã gra
uis urgeret inedia capta in
uiri abſentia fidelꝭ ⁊ ꝓuida
diſpenſatrix ſuper afflictis
pia gerens uilcera domus
ſue truñita egentibꝰ erroga
bat: cupiens in celis metere
quod per manus pauperũ
ſeminabat in terris.

POntianus natiõe ro
manus ex p̄re calfur
nio. ſedit annos quinqꝫ mẽ
ſes duos: martirio coronatꝰ
Fuit autem temporibus a
lexandri a conſulatu pom-
peiani ⁊ pellagij. Eodem
tempore poncianus epiſco
pus ⁊ hypolitus preſbiter
exilio ſũt deportati ab ale-
xandro in ſardinã i inſula
bucina ſeuero ⁊ quinciano

conſulibus: in eadez inſula defunctus eſt. xiij. kl. decēbris. Hic fecit ordinatiões duas per menſem decebriū Preſbiteros ac dyacones vj. epōs p diuſa loca nuōſex: quem beatus fabianus per manum adduxit cum clero: ꝛ ſepelliuit in cimiterio calixti uia apia. Et ceſſauit epiſcopatus dies. xj.

¶ Eſt ſecretū ualeriane qđ tibi uolo dicere: āgl'z đi hēo amatore: q nim o ze lo cuſtodit corpꝰ meū.

Deus q nos ānua bte cecilie mřis tue ſolēnitate letif cas. da ut quaz ueneramur offō etiā pie cōuerſatiōis ſeqmur exēplo. Per.

Cecilia uirgo almachiū exuperabat: tyburciū ꝛ ualerianū ad coronas uocabat.

Expanſis manibꝫ orabat ad dñz ut eā eriperet ð inimicis. ¶ Cilicio cecilia membra domabat deum gemitibus exorabat.

Cecilia uirgo clariſſima abſcunditū euāgeliū xpi gerebat in pectore ſuo ꝛ nō dieb' neqꝫ noctibꝫ a colloquijs diuinis ꝛ oroe ceſſabat. Hec ualerianum quedā iuuenē. hebat ſponſuz: q iuuenis in amorē uirginis perurgēs aiuz diē cōſtituit nuptiaꝝ ¶ Cātanbꝰ organis cecilia uirgo i corde ſuo ſoli deo decantabat dicēs. Fiat dñe cor meū ꝛ corpus meū imaculatū: ut nō cōfundar. ¶ Biduanis ac triduanis ieiunijs orans cōmendabat dño quod timebat. Fiat.

Cecilia uero ſubtus ad carne cilicio inducta erat. deſup auro textis ueſtibus tegebat. Parētuz eī tāta uis ꝛ ſponſi circa illaꝫ erat extuās. ut nō poſſet amorez ſui cordis oñdere: ꝛ

q̄ xp̄s ſolū diligeret īditijs
euidentibus aperire. ¶ O
beata cecilia que duos fra-
tres conuertiſti almachiuꝫ
iudicem ſuperaſti: Urbanu
epiſcopum in uultu angeli
co demonſtraſti. ¶ Cecilia
me miſit ad uos: ut oſten
datis mihi urbanum. Ut.
QUid multa ue
nit dies in qua thala
mus collocatus eſt: ⁊ cantā
tibus organis illa in corde
ſuo ſoli domino decātabat
dicens. Fiat cor meum et
corpus meum immaculatū
ut non confundar. Et bi-
duais ac triduanis ieiunijs
orans commendabat do-
mino quod timebat. Inui-
tabat angelos precibus. la
chrymis interpellabat a-
poſtolos ⁊ ſancta agmina
omnia chriſto famulantia
exorabat: ut eam ſuis dep̄
cationibus adiuuarent. ſuā
domino pudicitiam cōmen
danteꝫ. ¶ Uirgo glorioſa

ſemper euuangeliuꝫ chriſti
gerebat in pectore: ⁊ n̄ die
bus neqꝫ noctibꝫ uacabat.
a colloquijs diuinis ⁊ orōe
¶ Eſt ſecretum ualeriane
quod tibi uolo dicere. An
gelum dei habeo amatorē
qui nimio zelo cuſtodit cor
pus meum. A collo.
¶ Domine ieſu xp̄e
ſeminator caſti conſilij ſu-
ſcipe ſeminuꝫ fructus quos
in cecilia ſeminaſti. ¶ Bea
ta cecilia dixit ad tyburciū
hodie te fateor meum eſſe
cognatum: quia amor dei
te fecit eſſe contemptoreꝫ
idolorum. ¶ Fiat domine
cor meum ⁊ corpus meum
immaculatum: ut non con
fundar.
SEd cum hec ageren
tur uenit nox in qua
ſuſcepit una cum ſpōſo ſuo
ſecreta cubiculi ſilentia: ⁊ ſic
eum alloquitur. O dulciſſi
me atque amantiſſ̄ me iu-
uenis: eſt ſecretum quod tibi

confitear: ſi mō tu iuratus aſſeras tota te illud obſeruantia cuſtodire. Jurat ualerianus ſpōſus: ſe illud nl̄a ratione. nulla neceſſitate detegere. Cilicio cecilia mēbra domabat deū geitib⁹ exorabat. Tyburtiuz ꝛ ualerianū ad corōas uocabat. Hec eſt uirgo ſapiens ꝛ ꝛ una de numero prudētū: Tibur.

Tunc illa ait. Angl̄m dei hēo amatore qui nimio zelo cuſtodit corpus meum. Hic ſi uł leuiter ſenſerit ꝙ tu me poluto amore contingas ſtatiz circa te ſuuz furorē exagitabit. et amittes florem tue grauiſſime iuuētutis. Si āt cognouerit ꝙ me ſincero ꝛ immaculato amore diligas: ꝛ uirginitatē meā integrā illibatamꝗꝫ cuſtodias. ita quoqꝫ diliget te. ſicut me: ꝛ oſtendet tibi grāz ſuā. ¶ Ceciliā intra cubiculū orantē iuenit ꝛ iuxta eam ſtētez angeluz dn̄i. Quē uidens ualerian⁹ nimio timore correptus eſt. ¶ Angelus dn̄i deſcendit ď celo: ꝛ lumen refulſit in habitaculo. Quem.

Tunc ualerianuſ nutu dei correptus ait Si uis ut credā ſermoib⁹ tuis: oñde mihi ipſ angelū. Et ſi probauero ꝙ uere āgl's dei ſit: faciā qđ hortaris. Si aūt uirꝫ aliuz diligis te ꝛ illum gladio feriam. Dn̄e ieſu xp̄e paſtor bone ſeminator caſti conſilij: ſuſcipe ſeminū fructus quos in cecilia ſeminaſti. Cecilia famula tua quaſi apis tibi argumētoſa deſeruit. Nā ſponſum quē quaſi leonez ferocez accepit. ad te quaſi agnum manſuetiſſimuz deſtinauit. Cecilia.

Credimus xp̄z filiū dei uerum deum eſſe qui ſibi talem elegit famulā. ¶ Nos ſcientes ſanctum nōmē oio

negare non poſſumus.
Tunc ualerianus prexit ad antiſtitē ꝛ ſigno qđ accepat inuenit ſcm̄ urbanū.

TUnc b̄ta cecilia dixit ei. Si cōſilijs meis pmittis te acqēſcere: ꝛ pmittas te purificari fonte pēni ꝛ credas unum deū eſſe in celis uiuū ꝛ uerum: poteris euz uider̄ Dicit ei ualerian⁹ ꝛ quis erit qui me purificet ut ego angelum uideā. Rñdit ei cecilia. Eſt ſenior qui nouit purificare homines: ut mereāt̄ uidere angl̄z

B̄ta cecilia dixit tyburtio: hodie te fateoꝛ meum eſſe cognatum: qꝛ amoꝛ dei te fecit eſſe Contemptoꝛē idoloꝛum. Sicut ei amoꝛ dei mihi frēz tuuz cōiugē fecit ita te mihi cognatū faciat eſſe. Contē.

DIxit ei ualerianus. ꝛ ego ubi requirā ſenē illū. Rñdit ei cecilia. Uade in tertiū miliariuz ab urbe uia que apia nūcupat̄: illic inuenies pauperes a tranſeuntibus petentes auxilium De his ei m̄ ſemp cura fuit ꝛ optime mei ſecreti cōſcij ſunt. Hos tu dū uideris dabis eis bñdictionē meaz dicens. Cecilia me miſit a uos: ut oñdatis mihi ſāctū ſenem urbanuz: qm̄ ad ipz hēo ſecreta mandata: que perferaz. ¶ Cecilia me miſit ad uos: ut oſtendatis m̄ ſanctum urbanum: quia ad ipſum habeo ſecreta q̄ perferam. ¶ Tunc ualerianus prexit ad antiſtitē ꝛ ſigno quod acceperat inuenit ſāctum urbanū. Quia.

TUnc tu dum uideris indica ei omnia v̄ba mea: ꝛ induet te ueſtimētis nouis: ꝛ candidis: cum quibus mox ut ingreſſus fueris iſtud cubiculū: uidebis angelum ſanctum: etiā tui amatoꝛem effectum. Et oīa que ab eo popoſceris

ipetrabis Tunc ualerian⁹ perrexit: ⁊ ſecūduꝫ ea ſigna que accepat inueit ſcm̄ ſenē urbanum ep̄m: q̇ iá bis cō feſſoꝛ factus itra ſepulchra martiꝝ latitabat: Cui cum dixiſſꝫ omnia uerba cecilie gauiſſus ė gaudio magno ℟ Duꝫ auroꝛa finē daret cecilia dixit. Eya milites xp̄i abicite opera tenebraꝝ ⁊ induamini arma lucis. ℣. Cecilia uale dicēs fratribꝫ. ⁊ exoꝛtās eos ait. Eya. a l laudes ⁊ per horas an. Cantantibꝫ oꝛganis cecilia domino decātabat dicēs Fiat coꝛ meū imaculatum: ut n̄ confūdar. ps. Dn̄s re. cum reli. an Ualerianus in cubiculo ceciliam cū anglo oꝛātem inuenit. an. Cecilia famula tua dn̄e quaſi apis tibi argumētoſa deſeruit. an Bn̄dico te patꝛ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: qꝛ p filiuꝫ tuum ignis extinctus eſt a latere meo. an. Triduanas a dn̄o poſci inducias: ut domum meaꝫ ecc̄laꝫ cōſecrare. Ad bñ an: Duꝫ auroꝛa finem daret cecilia exclamauit dicens. Eya milites xp̄i abicite opa tenebraꝝ: ⁊ induamini arma lucis. Oratio. Ds̈ q̇ nos. Ad uēs. an. Cātātibꝫ. cum reli. ps. de communi uirgi. A caplo in antea fit de ſancto clemente papa ⁊ mar. Ad. M. an.

Oremus oēs ad dm̄ ieſum xpꝫ: ut cōfeſſoꝛibus ſuis fōtis uenas apperiat. Oro.

Deus q̇ nos ānua bt̄i clemētis mr̄is tui atqꝫ pōtificis ſolēnitate letificas: cōcede propitius: ut cuius natalicia colimus uirtute quoqꝫ paſſiōis imitemur. Per: Deīn ſe fit cōme. de ſancta felicitate. Oratio.

PRā qs̈ ops ds̈ ut beate felicitatis mr̄is tue ſolēnia recēlētes meritis ipi⁹ ꝓtegamur ⁊ pcib⁹. Per Dn̄ fit cōme. d ſcē cecilia. ā

Uirgo glorioſa ſemp euuã
geliũ xpi gerebat i pectore
ſuo: ⁊ nõ diebꝰ nꝫ noctibus
a coloquijs diuinis ⁊ orõe
ceſſabat. ¶ Ds q̇ nos
annua.

Clemẽs de quo apl'ſ
paul'ſ ad philip.ſes
ſcribẽs ait. Cũ clemente et
ceteris cohoperatoribꝰ mis
quoꝝ noia ſunt ſcripta ĩ li
bro uite: quartus poſt pe-
trũ rome eps. Siquidẽ ẞs
linus fuit. tertius anacletus
tamẽſi pleriqꝫ latinoꝝ: ẞꝫ
poſt petruꝫ apl'm fuiſſe pu
tent clementeꝫ. ¶ Orante
ſcõ clemente apparuit ei ã
gl's dñi. De ſub cuius ped
fons uiuus emanat flumis
impetus letificat ciuitatem
dei. ¶ Uidi ſupra montem
agnuꝫ ſtantẽ. De ſub.

Scripſit ex perſoã ro
mane eccl'e ad eccl'aꝫ
corithioꝝ ualde utilẽ epl'aꝫ
q̄ etiã in nõnullis locis pu
blice legit: que in uidetur
tituli caracteri epl'a: q̄ ſub
pauli apoſtoli noie uidetur
ꝯuenire. Sꝫ ⁊ multis i ead
epl'a nõ ſoluꝫ ſenſibꝫ: ſꝫ et
iuxta uerboꝝ quoqꝫ ordineꝫ
abutitur ⁊ oio grãdis in u
traqꝫ ſimilitudo ẽ. ¶ Ora
pro nobis bt̃e clemẽs. Ut
digni efficiamur pmiſſioni
bꝰ xpi. ¶ Tu autẽ. Ora pro nobis btẽ
clemẽs ora pro nobis deuꝫ
Ut digni.

Fert' ⁊ ẞa eiꝰ noie epi
ſtola: q̄ a ueteribꝰ re-
probat: ⁊ diſputatio petri:
⁊ appionis: lõgo ẞmõe cõ-
ſcripta: quã euſebius i ẞtio
eccl'aſtice hyſtorie uolumie
redarguit. Obijt ẞtio traiãi
anno ⁊ nõis eius memoriã
uſqꝫ hodie rome extructa
eccl'a cuſtodit: ¶ Dediſti
dñe habitaculũ martiri tuo
clemẽti in mari in modũ tẽ
pli marmorei angelicis ma
nibus preparatum. ¶ Iter

prebens populo terre: ut
enarrent mirabilia tua.
Dediſt. domine ſanctis tu
is uiam in mari ꝛ in flucti-
bus ſemitã. Iter.

Clemens natione ro-
manus de regione ce
lio monte ex patre fauſtino
ſedit annos nouem meſes
duos. dies decem. Fuit aũt
temporibus galbe ꝛ ueſpa
ſiani a conſulatu tragali: et
italici. uſqꝫ ad ueſpaſianuꝫ.
Hic cum multos libros ꝫe
lo fidei ꝛ xp̄iane religionis
aſcriberet martirio corona
tur. ¶ Iuſtus germinabit

Hic fecit ſeptem regio
nes diuidi notarijs fi
delibus eccl'e: qui geſta m̃
tirum ſollicite ꝛ curioſe un⁹
quiſqꝫ per regionem ſuam
diligẽter perquireret. Hic
fecit duas epiſtolas que ca
tholice nominãtur. Hic ex
precepto beati petri ſuſcep̃
eccl'e põtificatũ gubernãde
ſicut ei fuerat a domio ieſu
xp̄o cathedra tradita uel ↄ
miſſa.

Tamẽ in ep̄l'a que ad
iacobũ ſcripta ẽ qua
liter ei cõmiſſa eſt a beato
petro eccl'a reperies. Ideo
linus ꝛ cletus ante euꝫ con
ſcribuntur: qꝛ ab ip̄o prin
cipe apl'oꝝ ad miniſterium
ſacerdotale exhibendũ ſunt
ip̄i ordinati. Hic fecit ordi
nationes duas per menſeꝫ
decebriũ p̄bŕos decẽ dyaco
nes duos ep̄os p̄ diuerſa lo
ca. xv. Obijt martir xp̄i: ĩ
pante trayano ẽcio: q̃ et ſe
pultus ẽ ĩ grecia. ix. kl'. de
cebris ꝛ ceſſauit ep̄atus ei⁹
dies. xxxiij. ¶ Oratẽ
ſcõ clemẽte appuit ei angl's
dñi. ¶ Dñs re.
Non meis meritis ad uos
me miſit dñs ur̃is orõnibꝫ
participẽ me fieri. ¶ Uidi
ĩ mõtẽ agnũ ſtãtẽ: de ſub
cui⁹ pede fõs uiuus emanat
¶ De ſub cui⁹ pede fõs uiu⁹

emanat flumis impetus le tificat ciuitatē dei. Oms gētes per gyrū crediderūt xpo dno. Cū iter mare cepiſſꝫ ppl's uoce magna clamabat: dñe ieſu xpē ſalua illū: ⁊ clemēs cum lachrymis dicebat ſuſcipe pr̄ ſpm meū.

Orāte ſcō clemēte.

Dediſti dñe hītaculū martiri tuo cleñiti i mare i modū templi marmorei angelicis manibus pparatū iter prebēs pplo terre: ut enarrēt mirabilia tua.

ORā qs ops deus: ut btē felicitatis martiris tue ſolēnia recenſentes meritis ipius ꝓtegamur et pcibꝫ. Per dominū.

ADeſto dñe ſupplicationibꝫ nr̄is: ut q ex iniqtate nr̄a reos nos eſſe cognoſcimus: bt̄i griſogōi martiris tui interceſſione liberemur. Per.

ROme natale ſcī griſogōi mr̄is: q p bienniū iuſſu dyoclitiāi ɔiectus eſt in uincl'a. ubi ml'ta ppeſſus ſcē anaſtaſie alimonijs fouebat̄. Cū igr̄ beatā anaſtaſiaꝫ zelans uir eius publi' cuſtodib' adhibitis ita clauſiſſet: ut nec cuiuſcūqꝫ feneſtrelle aditū expectaret ad hūc ɔfeſſoreꝫ xpi griſogonuꝫ: q eā i xpo erudierat talia ſcripta dirigit.

SAncto cōfeſſori xpi griſogono anaſtaſia. Licꝫ pr̄ meus cultor fuerit idoloꝝ: mater tamē fauſta xpi amantiſſima ſemper uixiſſe probatur ⁊ caſta. ac me inter ipa cunabula fecit fieri xpianam. Poſt cuius deceſſum ſacrilegi iugum mariti ſuſcepi: cuius ꝺo miſerante thorum mentita infirmitate declinans. die noctuqꝫ domi noſtri ieſu xpi

amplectoꝛ ueſtigia.
CUӡqꝫ ille pꝛimoniuӡ
meu ex quo illuſtrat᷑
cū indignis ac turpibꝫ ido
latris exhauriat: me quoqꝫ
uelut magā atqꝫ ſacrilegaӡ
cuſtodie taӡ grauiſſie man
cipauit. ut uitam coꝛpoꝛalē
amittere ſuſpicer: Nihil ei
ſupereſt: niſi ut amiſſo ſpū
moꝛti ſuccumbam. In qua
moꝛte licet glorier de ꝯfeſ
ſione domini noſtri ieſu xp̄i
tamen in eo mens mea ual
de conteritur qꝛ opes mee
quas ego ex aſſe deo noue-
ram: alienis adeo ꝛ turpi-
bus inſeruiunt.

ET idcirco dep̄coꝛ te
hō dei: ut iſtant᷑ dn̄m
dep̄ceris: ut ad fidem ſuaӡ
publiuӡ uenturuӡ ſi p̄uidet
faciat uenire: aut ſi p̄uidet
eum in hac incredulitatis
peruerſitate manſurum: iu
beat eum dare locum ſuis
ſ̄toꝛibꝫ. Meli⁹ ē ei exalar̄
ſpm̄: q̈ꝫ dei filium denegare
ꝛ eū cōfitentes impedire. ꝛ
eiꝫ op̄s teſtis ē xp̄s. qm̄ ſi
liberata fueꝛo: ſcōꝝ ueſti-
gijs adherebo: ꝛ curas oi-
um ſollicite exercebo ut ce
peram. Uale uir dei. ꝛ me-
mento mei.

CUm āt hanc ep̄l'am
legiſſꝫ griſogon⁹ oꝛo
ne ſc̄a cuꝫ multis ꝯfeſſoꝛi-
b⁹: ita reſcripſit. Griſogo-
nus anaſtaſie. Fluctuāti ti-
bi iſ̄ pcellas ꝛ turbines mū
di: cito ſup᷑ undas dābulās
xp̄s aduenit ꝛ dyaboli ad
uerſuӡ te flātē ſpm̄ uno iuſ
ſionis ſue ſermone ꝯpeſcet
Patient᷑ ꝛ q̈ ſi in medio ma
ris poſita crede xp̄m ad te
eſſe uentuꝝ: ꝛ ad temet ip̄aӡ
ꝯuerſa clama cū pphā dicē̄
Quare triſtis es aīa mea:
ꝛ q̈re cōturbas me. Spa in
deo qm̄ adhuc ꝯfitebor illi
ſalutaꝛ ul'tus mei ꝛ ds mꝰ.

GEminū diuini
muneris pbat᷑ idiciū
cū tibi ꝛ t̄rena reddent᷑: et

donabūtur celeſtia. Dñs eiꝫ
bñficiū ſuū ad hoc extremi
tatibꝫ ꝑtrahit ut nō ſit no
bis uile qḋ pitat: Uide ne
ↄturberis in hoc q̄ꝛ pie ui
ueñ tibi iferāt aduerſa. Nō
ei decipis: ſꝫ pbaris.

NOn e tuta ↄfeſſio quā
putas per hominem
poſſe conſtare. Audi ſcri-
pturam dicentem. Maledi
ctus homo q̇ ſpē ſuā poīt
in hoīe: ⁊ bñdictus hō qui
ſpē ſuā pōnit i dño. Caue
fortiť: uigilanť ⁊ ſtrenue u
niuerſa peccā: ⁊ a dō ſolo q̄
re ſolatium: cuius iuſſa cō
ſeruas.

DIco eiꝫ tp̄s ad te pla
cidū ↄuerteť: ⁊ quaſi
poſt noctis tenebras flori-
dū diei lum̄ aſpicies: atque
poſt glacie. frigus hyemis
tranſeuntis aurea tibi tem
pora ⁊ ſerena ſuccedent. ut
omnibus q̇ pro xp̄i amore
aſſligūť pebeas tp̄alē leti
ciā: ꝑ quā ↄſequaris eťnam

Uale i dño ⁊ ora p me.

HAnc epiſtolaꝫ legēs
anaſtaſia fortiores fi
dei uires accepit tantum q̇
patientie uirtute gloriari:
quantum prius de oppſſio
ne infideliſſimi uiri ſe cau-
ſabatur affligi. Interea duꝫ
iſta aguntť publius in ſena
tu ſedens legationē ſuſcep.
iuitus ad perſidis ꝑuiciam
ꝓfectur⁹. Tūc reuerſus tri
ſtis: ſcē anaſtaſie tripl cauit
cuſtodiaꝫ: ⁊ poſuit cuſtodꝫ
illi unum ex paraſitis ſuis:
q̇ ei ⁊ luce ꝓpiaꝫ negaret ⁊
uictum:

DEus qui dediſti legē
moyſi i ſūmitate mō
tis ſynai: ⁊ in eodem loco
per ſanctos angelos tuos:
corpus bt̄e katherine ṽgis
⁊ mr̄is tue mirabiliter col-
locaſti: tribue q̄s: ut eius
meritis ⁊ interceſſione ad
mōteꝫ q̇ xp̄s eſt ualeamus
peruenire. Per.

REgnãte maxẽtio ceſare maxiani augi filio: q̄ cu dyoclicião m̃tos pro fide xp̄i necauerat i alexandria ciuitate puella nomine katherina filia costi regis erat: que poſt mortem patris remãſit cum parentibus ſuis. Hec itaqꝫ litterarum ſtudijs tradita: q̄ꝫtū glorioſa erat genere: tantū inclita ſagacitate pollebat.

OMnis didicerat ei oiuꝫ liberalium artiuꝫ doctrinam: uariaſqꝫ gentium linguas: adeo ut in quacunqꝫ re interrogata fuiſſet: ſophyſtica ratione preparata inueniret͛. Igr̄ dum uideret m̃ltitudines pp̄lorum ꝛ inumerabiles p̄parationes ſacrificiorū: ꝛ choros cantantiū. xp̄icolas uero qui inter illos erãt plorãtes: ꝛ ñ audẽtes ꝯfiteri xp̄m dn̄m p̄pt̄ nimiã crudelitatẽ paganoꝝ: obſtupuit ualde.

TAmẽ i ferreo pectorẽ uiriles inſerẽs aiuꝫ: accipiẽſ ſecū pueros itroiuit i tẽplo quo ipator ꝛ ois illa m̃ltitudo ſacrificabat. Erat eiꝫ ſpecioſa ualde: ꝛ incredibil̃ pulchritudinis. oiuꝫqꝫ ocul̃ uidebatur admirabil̃. cũqꝫ ingreſſa fuiſſꝫ in tẽpluꝫ: iã iperatore ſacrificãte: dixit iuuenibus qui ei miſtrabãt. Ideo in tẽplū igreſſa ſũ: ut ipator̃ aliq̄d utili᷒ dicã

ILLi aũt hoc audientes ꝯtinuo ipatori nũciare curauer̄t: Ipe u͛o fec̄ eã ad ſe itroire. ꝛ licẽtiã dedit ei loquẽdi q̄ uelet. Stãs itaqꝫ beata katherina ante ianuam templi per uarias dictiones enigmatum: ꝛ per uarias concluſiones ſyllogiſmorum allegorice ꝛ methonomice: diſerte ꝛ miſtice: multa cum ceſſare diſputauit.

AD poſtremū u͛o rediẽſ ad cõe colloquꝫ hec dixit. Tibi ſpl͛i tãqꝫ ſapiẽti.

⁊ in tāto culmīe dignitatis
poſito ꝑferre curaui. Nunc
autē ſimplicit̄ ⁊ oībȝ intelli
gentibȝ loquar. Quare in
caſſū cōgregaſti hāc multi
tudinē ad colēdā ſtulticiā
atqȝ errorem idoloꝝ.

MIraris hoc templum
manu artificū opatū
miraris ornamēta precioſa:
⁊ uario opere compta: que
uelut puluis an̄ faciez uēti
erunt. Mirare potius celū
⁊ terrā: ⁊ oia que in eis ſūt
Mirare ornamēta celi: ſolē
ſcilȝ ⁊ lunā: ⁊ ſtellas Mirar̄
famulatū eoꝝ: qualit̄ a mū
di inicio uſqȝ in finē die no
ctuqȝ currunt ad occidentē
⁊ redeūt ad orientē: ⁊ nūqȝ
fatigātur: ⁊ nūqȝ deficiūt.

ET cuȝ hoc audiueris
interroga ⁊ diſce q̇s
ſit oīum patrator Cū autē
illū deū utiqȝ intellexeris:
nec ſimilem illi inuenire ua
lebis: ipſȝ adora. ipſȝ glīfica
⁊ omnes tibi ſubiectos illi
famulari exortare: qr ipſe
habet poteſtaatē corpus ⁊
animā pdē̄ in gehennā.

IPſe eſt deus deoruȝ
⁊ dominus dn̄antiū
qui dyabolica ſuggeſtione
mūduȝ perditum uidens:
miſit filium ſuum dominum
noſtrum ieſuȝ xpȝ: qui cō
ceptus ē de ſpiritu ſancto:
⁊ natus ex maria uirgine:
deus homo factus eſt. Per
paſſionem crucis: ⁊ p ſuuȝ
ſanguinem precioſum totū
mundū illuminauit: ⁊ oēs
in ſe credentes ad celeſtia
regna perduxit.

HOc āt ſi recte credi
ōris: ſi hē adorauerīſ
oīa delicta tua emundabit
⁊ ad gaudia eťna te pducet
Stupefactus auguſtus ce
ſar nō uoluit ad hec rn̄dere
Tādē aliqn̄ i ſe reuſus dix
ad eaȝ. Sine o mulier. ſine
nos finir̄ ſacrificiū. ⁊ pꝰ hec
ad rōeȝ ꝓpoſitā redeamus

DEus qui ecclesiam tuam diſpoſitiōe mirabili nouis ſemp illuſtras ſcōꝝ ſplēdoribꝫ: tribue qˢ ut q bt̄i ludouici ꝯfeſſoris tui atꝫ pontificis ſolēnia ueneramur: ad eius conſortiū felicit̄ ꝑducamur. Per.

VErgēte mūdi ueſpeꝛ lux orta ē iuſto: ⁊ rectiſ corde leticia: cū bt̄s ludouicus xp̄i ꝯfeſſor ⁊ eps: uelut ſtella noue claritatis exēplo uite mūdū illuīans ſignis ⁊ ꝓdigijs corruſcās: cep an̄ oc'los fideliū mirabilr̄ radiare. Hic ſiqd: regis ſicilie filius regnū mūdi pōpā: ⁊ ōe ornatu ſeculi cōtempſit. Ipi regno cuius erat heres legiptim⁹ ſponte ⁊ libe renūcians: ordinem frm minoꝝ igrediēs: xp̄i ſequi ueſtigia tanq̄ uerus eius diſcipl's ꝑelegit.

ET q̄uis ex regali nat⁹ ꝓſapia ei⁹ fulgeret nobilitas moꝝ tn̄ claritate ⁊ uirtutū uarietate exercebat ſui gn̄is dignitatē. quē ꝑfecto uidet̄ yſaias ſuo uaticinio ꝑmōſtraſſe. Egrediet̄ ait uirga de radice ieſſe: ⁊ flos de radice eius aſcendet: ⁊ requieſcet ſuper eum ſpūs dn̄i. ſpūs ſapientie et itellectus. ſpūs cōſilij ⁊ fortitudinis. ſpūs ſcientie ⁊ pietatis. ⁊ replebit eum ſpūs timoris dn̄i. Uere in xp̄i ꝯfeſſore bt̄o ludouico uidet̄ hec ꝓphia mirabiliter adipleta. Ipſe quidem de radice ieſſe de regali. s ex utroq3 parēte propagine genitus aſcēdit: quia de uirtute in uirtutem continue ꝓceſſit.

VIrga ſi quidem fuit alta cōteplatōe recta ſcā itētiōe flores v̄tutū odore firma ⁊ ifrāgibil' i tribulatōe aſcedit et ad ꝑfectōis apicē: uelut flos lilij cādore v̄ginitatis refulgēs odore ſcītatiſ: poſt ſe trahēs deuotos

Super quē requieuit ſpūs
gře ſeptiformis: ſpūs ſapi
entie: quo uelut prudens
mercator cōmutauit tēpora-
lia pro eternis. Spūs itelle
ctus qui ad agnitionem et
contemplationē celeſtium
eū illuſtrauit. Spūs cōſilij:
quo doctus xpi precepta.
ſed ⁊ euuangelica conſilia
adimpleuit.

IOhannes epš ſeruus
ſeruoꝝ dei. Uniuerſis
xpi fidelibus pñtes litteraſ
inſpecturis ſalutem et apo
ſtolicaꝫ bñdictionē. Sol o-
riēs mūdo in altiſſimis dei
deus dei filius ex paterno
utero ante luciferum geni
tus: deus uerbū: qui rex in
principio: fundās terraꝫ in
ſapientia: celos prudentia
ſtabiliuit: adornando celos
ſideribus: germinantibus
cunctis terram.

QUique in fine tempo
rum pro humani ſalute ge
neris noſtram aſſumendo
naturam texit nube noſtre
carnis flagiis ſemet ipſum
Hac hora inſtante nouiſſi
ma illuminando per cuncta
reſpiciens: opus produxit
mirabile: claritate ſue glīe
plenum: bonitatem ſuam
demonſtrans magnifice ac
ſponſamq; ſuam ſcām ma
trem eccleſiam reddens no
uitate tam clare ſobolis le-
tabundam.

NAm qui facit mira-
bilia magna ſolus: di
lectum filium tuū ꝯfeſſorē
eximium. uꝫ ludouicum pu
ritate candidum: caritate
feruida rubicundum electū
ex milibus produxit nouiſ
⁊ exemplar prefulgidum a
cunctis fidelibus imitandū
Eius uite ſingularis excel
lentiam ſignis probatam:
⁊ pdigijs corruſcantibus
celebris miraculis manife
ſtans. Igitur letentur celi:
Et exultet terra. Iocun-

deſ paric totus orbis.

NAm qui effulſit i dei templo dum uiueret in medio nebule ſue carnis ut matutina ſtella: ac luna plena ſolari lumine: ueluti etiam ſol refulgens in ſua formoſus ſtolla: in uirtute multa repentine ad ſumma graditur regalibus dignus conſpectibus: ut candens lilium ac odoris ſuauiſſimi rola rubens. Huic celo ſpecioſum preſtant hoſpitium celi ciues ⁊ ſibi conformes comparem ad ſuum conſortium hunc admittunt. in ſupernis chriſtus hunc reficit. ipſe idem prandiu⁊ ⁊ conuiua.

HIc felix ſanctus ex regali proſapia. patre uidelicet clare memorie karolo rege ſcicilie. Matre uero cariſſima in chriſto filia noſtra maria ſcicilie regia: ⁊ ungarie originem ſuam trahens. Altu⁊ ſui generis recuſauit ſapere: humilia ſemper diligens ⁊ amplectens Sciebat nanq̄ ꝙ excelſus dominus alta de lōginquo proſpiciens: humilia reſpicit e uicino.

CUmq̄ȝ autem ſingula preclara opera ſue cincte uite ſue uerbis paucis enarrari non poſſint: aliqua tamē de pluribus ad utilitatem legentium referamus. Ut ex his deum patrem glorificent: ⁊ in his reperiant uiuendi regulam quam ſequantur. Sanctus iſte ſicut probatum eſt teſtimonijs fidedignis: in etate exiſtens tenera ſub magiſtri religioſa diligentia cum ſuis fratribus tenebatur. Ipſe tamen maturis intendendo moribus ſub tenello pectore ſe geſtare ſenilem animu⁊ oſtendebat.

Incipit cõe ſcõꝝ. Et primo
in natalicijs apl'oꝝ ad veſ
añ. Hoc ẽ pceptũ meũ. Cũ
rel'. õ lau. pſ. Dix do° cũ rel'
in fine. pš Laudate doĩum
omnes gentes. Capitulum

Fr[atr]es: iã nõ
eſtis hoſpi-
tes ⁊ adue
ne: ſʒ eſtis
ciues ſcõrũ
⁊ domeſtici dei: ſupedificati
ſ fundamentũ apl'oꝝ ⁊ pro
phetaꝝ. hy° Exultet celuʒ
v. In oẽm terrã exiuit ſon°
eoꝝ. R. Et i fines orbiſ t're
uerba eoꝝ. Ad. M. a. Tra
dent ei uos in cõcilijs: ⁊ in
ſynagogis ſuis flagellabũt
uos: ⁊ añ reges ⁊ pſides du
cemini pp me in teſtimoĩuʒ
illis ⁊ gẽtibʒ. Oratio.

Queſumus ops ds: ut
btẽs apl's tu°. N. tuũ
pro nobis iploret auxiliuʒ
ut a nr̃is reatibʒ abſoluti a
cctis ẽt picul' eruamur. p.
Alia oĩo plurimoꝝ apl'oꝝ

Deus q̃ nos ãnua a-
pl'oꝝ tuoꝝ. N. ⁊ N.
ſolẽnitate letificas prã qs:
ut quoꝝ gaudem° meritis i
ſtruãur exẽplis. Per. Inuit.
Gaudete ⁊ exultate. Qm
noia ura ſcripta ſunt in cel'.
Supraſcriptũ inuit. cantat
in feſtiuitatibʒ apl'oꝝ. bar
tholomei. mathei. luce: ſi-
monis ⁊ iude. mathie: bar
nabe. ⁊ iacobi. Aliud inuit
dr̃ i oibʒ alijs feſtiuitatibʒ
apl'oꝝ ⁊ euuãgeliſtaꝝ. Inui
Regẽ apl'oꝝ dñʒ Uenite a
doremus. pš Uenite. hy. Et
na xpi. In primo noc. an:
In oẽʒ t'rã exiuit ſon° eorũ:
⁊ i fines orbis t're v̈ba eoꝝ
pš Celi enar. an. Clamaue
rũt iuſti: ⁊ do° exaudiuit eoſ
pš. Bñdicã. an. Cõſtitues
eos principes ſup oẽʒ t'raʒ
memores erũt nois tui dñe.
pš. Eructauit. v. In omẽʒ
terrã exiuit ſonus eoꝝ. R.
Et i fines orbis t're uerba
eoꝝ. Sermo ſci. gg. pp̃ l. i.

SCriptū eſt: Sp̄s dn̄i
ornauit celos. Orna
menta ei celoꝝ ſūt v̓tutes
p̄dicantiuz: que vz ornam̄
ta paul'ſ enumerat dicens.
Alij quidē p ſpm̄ dat' ſmo
ſapie. Alij ſmo ſcie ſm eū
dez ſpm̄. Alij fides in eodē
ſpū. Alij opatio uirtutum.
Alij prophia. Alij diſcretio
ſpūuz. Alij genera liguaꝝ.
Alij interpcatio ſmonum.
Hec aūt oīa opat' un⁹ atqȝ
idez ſpē: diuidens ſingulis
put uult. ¶ Ecce ego mit
to uos ſic̄ oues in medio lu
poꝝ dic̄ dn̄s. Eſtote ergo
prudentes ſic̄ ſpētes: ⁊ ſim
plices ſicut colūbe. ℟ Dum
lucē hētis credite in lucē. ut
filij lucis ſitis. Eſtote.

QUot ſūt ergo bona
p̄dicātiū: tot ſūt orna
mta celoꝝ. Hinc rurſ⁹ ſcri-
ptuz eſt. Uerbo dn̄i celi fir
mati ſūt. Uerbū ei dn̄i: fili⁹
eſt pr̄is. Sz eoſdē celos vz
ſctōs apl'os: ut tota ſimul
trinitas oñdat' operata re-
pente de ſci ſpūs diuinitate
adiungit'. Et ſpū oris eius
oīs uirtus eoꝝ. ¶ Tollite
iuguz meū ſup uos dic̄ dn̄s
⁊ diſcite a me qr mitis ſuz
⁊ humilis corde. Juguz eīz
meū ſuaue ē: ⁊ onus meum
leue. ¶ Et inuenietis requiē
aiabz ur̄is. Jugū eīz.

CElorꝝ igit' uirtus de
ſpū ſcō ſūpta ē: quia
mūdi hui⁹ poteſtatibz ɔ̄tre
nō p̄ſumeret niſi eos ſancti
ſpūs fortitudo ſollidaſſet.
Quales nāqȝ doctores ſcē
eccl'e an̄ aduētuz hui⁹ ſpūs
fuerit ſcim⁹. Et p⁹ aduentū
illius cuius fortitudinis ſci
ſunt ɔſpicimus. ¶ Dū ſte
teritis ante reges ⁊ p̄ſides
nolite cogitare quomō aut
quid loq̄mini. Dabitur ei
uobis i illa hora q̄d loqua
mini. ¶ Nō ei uos eſtis q̄ lo
q̄mi: ſz ſpē pr̄is uē q̄ loq̇t'
in uobis Dabi.
Principes ppl'oꝝ ɔgregati

ſunt cū deo abraā. ¶ Oēs gentes. ¶ Dediſti hēditatē timētib⁹ nomē tuū dn̄e ¶ Exaudi d̄s dep. ¶ Annūciauerūt opa dei: ⁊ fc̄a eius ītellexert. ¶ Exaudi d̄s oī. Cōſtitues eos pricipes ſup oēs t̄rā. ¶ Meōres erūt nominis tui domine.

CErte ipē paſtoꝛ eccl'e petrus q̄ʒte d̄bilitatis q̄ʒteqʒ formidīs añ aduētū huius ſp̄s fuerit ācilla hoſtiaria req̄ſita dicat. Una eiʒ mulieris uoce pcuſſus duʒ mori metuit uitā negauit. Et tūc petrus negauit in terra: quē latro ꝯfitebat' in cruce. Uidi ꝯiunctos uiros hn̄tes ſplēdidas ueſtes ⁊ āgl's dn̄i locutus ē ad me dicēs. Iſti ſūt uiri ſc̄i facti amici dei. Uidi āgl'ʒ dei foꝛte uoce magna clamantem ⁊ dicentem. Iſti.

SEd uir iſte tāte formidinis qualis poſt aduentū ſpūs exiſtat: audiamus. Fit conuentus magiſtratuuʒ atqʒ ſenioꝝ: ⁊ ceſ denunciatur apoſtol' ne in nomine ieſu loqui debeant Petrus magna auctē r̄ndit Obedire oportet d̄o magiſ q̄ʒ hominibʒ. Et rurſū. Si iuſtum eſt in conſpectu dei uos potius audire q̄ʒ deuʒ iudicate. Nō eiʒ poſſumus que audiuimus ⁊ uidim⁹ nō loq̄. ¶ Bt̄i eritis cū maledixerit uobis hoīes: ⁊ pſecuti uos fuerint: ⁊ dixerint oē maluʒ aduerſus uos mentientes propter me. Gaudte ⁊ exultate: qm̄ merces ur̄a copioſa eſt in cel'. ¶ Cum uos oderint hoīes: ⁊ cū ſeparauerit uos: ⁊ exprobrauerit ⁊ eiecerit nomen ur̄m tāq̄ʒ maluʒ propt' filiuʒ hominis. Gaudete.

ET illi quidē ibāt gaudentes a ꝯſpectu cōcilij. qm̄ digni hīti ſunt pro noīe ieſu cōtumeliam pati. Ecce petrus gaudet ī uer-

beribus: q̇ aūt in uerbis ti-
muit. Et qui poſt ancille
uocez inquiſitus timuit: pꝰ
aduentum huius ſpē uires
principū celus premit. Li-
bet oculos fidei in uirtute
opificis huius attollere: atz
ſparſiz patres noui ac uete
ris teſtamēti conſiderare.
¶ Iſti ſunt triūphatores ⁊
amici dei: q̇ contemnentes
iuſſa principuz meruerunt
p̄mia eterna. Modo coro-
nant̃ ⁊ accipiunt palmam.
¶ Iſti ſunt qui uenerūt ex
magna tribulatiōe ⁊ lauer̃t
ſtollas ſuas ī ſanguīe agni
Modo. ¶ Exal
tabunt̃ cornua iuſti all'a.
Cōfitebimur. ¶ Lux orta ē
iuſto all'a: rectis corde leti-
cia all'a. ¶ Dn̄s regnauit
exul. ¶ Cuſtodiebant teſti
monia eius ⁊ p̄cepta eius:
all'a. ¶ Dn̄s regꝰ. iraſcā.
Nimis honorati ſunt ami
ci tui ds. ¶ Nimis ↄfor-ta
tus ē p̄ricipatꝰ eoꝝ.

In ill'. t. d. ieſus. d. ſ.
Hoc ē p̄ceptū meuz: ut dili
gatis inuicem: ſicut dilexi
uos. Et. R̸.

Quz ↄcta ſacra
eloq̇a dn̄icis ſint ple
na preceptis: q̇d ē q̄ d̄ ſola
dilectiōe qi de ſingulari mā
dato dn̄s dicit. Hoc ē p̄ce
ptū meū ut diligatis inuicez
niſi qꝛ hoc mādatū de ſola
dilectiōe eſt: ⁊ oia unum p̄
ceptū ſunt. Quia q̇cq̇d p̄-
cipit̃ ī ſola caritate ſolidat̃
Ut eiz multi arboris rami
ex una radice p̄deunt. Sic
multe uirtutes ex una cari
tate generant̃. ¶ Iſti ſūt qui
uiuentes ī carne plātauer̃t
eccl'am ſanguīe ſuo: nō ſūt
de terris corpora eoꝝ ſepa
rata. Quoꝝ merita ſunt in
celꝰ quoeq̄ta. ¶ In oēz trā
exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ in fines
orbis t̄re v̄ba eoꝝ. Quoꝝ

Nec hēt aliq̇d
uiriditatis ramꝰ boni
opis. ſi nō manet in radice

caritatiſ: Precepta ergo do
mica ꝛ mlta ſūt ꝛ unū. mlt
ta p diuerſitatē opis. unū i
radice dilectionis. Qualit
autem iſta dilectio ſit tenē
da ipe inſinuat: q i pleriſqꝫ
ſcripture ſue ſñtijs ꝛ aicos
iubet diligi in ſe: ꝛ inimicoſ
pp ſe. Ille ei ueracit carita
te hēt: q ꝛ amicū diligit in
deū ꝛ inimicū pp deuꝫ.
Iſti ſūt uiri ſci quos elegit
dñs i caritate nō ficta: ꝛ de
dit illis glaꝫ ſempitnā. Quo
rū doctrina fulget eccla: ut
ſol ꝛ luna. ¶ Sci per fidem
uicert regna opati ſunt iu
ſticiam: Quorum.

NAꝫ ſūt nōnulli q di
ligūt pxioſ: ſꝫ p affini
cognatiōis ꝛ carnis. qbus
tam i hac dilectiōe ſac elo
qa nō ꝯdicūt. Sꝫ aliud eſt
qđ ſpōte ipēdit nate. aliud
qđ pceptis dñicis ex carita
te debet obedientie. Hi ni
mis ꝛ pxiuꝫ diligūt. ꝛ tam
illa ſublimia dilectōis pmia

nō aſſequūt: qꝛ amorē ſuuꝫ
nō ſpūaliter: ſꝫ carnaliter i
pendūt. ¶ Fuert ſine qrel
la an dñm: ꝛ ab iuicem nō
ſunt ſeparati. Calicem dñi
biberūt: ꝛ amici dei facti ſūt
¶ Tradiderūt copa ſua pp
deum ad ſupplicia: ido co
ronantur ꝛ accipiūt palmā
Calicem.
¶ Hoc eſt preceptum
meum: ut diligatis inuicem
ſicut dilexi uos. ¶ Dñs re
gnauit. ¶ Maiorez
caritatē nemo habet: ut ani
mam ſuam ponat quis pro
amicis ſuis. ¶ Uos amici
mei eſtis: ſi feceritis que p
cipio uobis dicit dñs. ¶ Bti
pacifici: beati mūdo corde:
qm ipi deū uidebūt. ¶ In
patientia ura poſſidebitis
aias uras. ¶ Fres iā nō
eſtis. ¶ Exultet. ¶ An
nunciauert opa dei. ¶ Et
fca ei intellexert.
Uos q reliqſtis oia: ꝛ ſecuti
eſtis me: cētuplū accipietis

⁊ uitã eternã poſſidebitis ps Bñdictus. oratio ut ſup Ad. iij. cap Frẽs. iã nõ eſt. ℟ br. In oẽm terrã exiuit ſonus eoꝝ. ℣. Et in fines orbis t̃re ṽba eoꝝ. ℣ Gl'a ℣. Cõſtitues eos principes ſup oẽs t̃rã. ℟. Memores erũt noĩs tui dñe. ad. vi. cap

Ipſo ſũmo ãg'lari lapide xp̃o ieſu: i quo oĩs edificatio ꝯſtructa creſcit i templ'ꝫ ſcm̃ i dño: i quo ⁊ uos coedificamini i habitaculũ dei i ſpũ ſcõ. ℟. br. Cõſtitues eos pricipes ſup oeꝫ t̃rã. ℣. Memores erũt nomĩs tui dñe. ℣. Gl'a. ℣. Nimis hõorati ſũt aĩci tui deus. ℟. Nimiſ ꝯfortat⁹ Ad. ix. ca.

Ibant apl'i gaudẽtes a ꝯſpcũ ꝯcilij: qm̃ digni hĩti ſũt p noĩe ieſu ꝯtumelias pati. ℟ br. Nimis honorati ſũt amici tui deus. ℣. Nimis ꝯfortatus ẽ pricipatus eoꝝ. ℣. Gl'a. ℣. Annũciauer̃t opa dei. ℟. Et fc̃a eius itellexer̃t. Ad ueſ. an. Iurauit dñs ⁊ nõ penitebit eũ: tu es ſacerdos i eternũ. ps Dixit dñs. an. Colloceꝫ eũ dñs cũ pricipib⁹ ppl'i ſui ps. Laudate pue. an. Dirupiſti dñe uicl'a mea: tibi ſacrificabo hoſtiã laudis. ps Credidi. an. Eũtes ibãt et flebãt mittentes ſemia ſua ps. In cõuertẽdo. an. Confortatus ẽ pricipatus eoꝝ: ⁊ honorati ſũt aĩci tui deus. ps. Dñe pbaſti. cap Frẽs. iã ñ eſtis. hy⁹. Exultet celũ ℣. Annũciauer̃t opa dei. ℟. Et fc̃a eius. Ad. m̃ an Eſtote fortes i bello ⁊ pugñte cũ ãtiquo ſerpẽte. ⁊ accipietis regnũ et̃num all'a. ps. Ma. In feſt's euãgeliſtaꝝ oĩa offã dĩr ſic̃ i cõi aplo'ꝝ p̃ter lcões ⁊ orões: Ad mat lcões de expoſiõe ſcĩ gregorij ſuper ezequielẽ. lcõ. i.

Sancta quattuor aĩalia q̃ ꝓphete ſpũ ſul'a ꝓuidẽtur: ſubtili narratiõe.

deſcribūť cū dr̄. Quattuoꝛ facies uni: ⁊ quattuoꝛ pēne uni. Quid̕ p facieȝ niſi noticia: ⁊ q̄d p pennā niſi uolatus exprimitur. Per facieȝ q̄ppe unuſq̄ſq3 cognoſcitur: p pēnaȝ uero: in altum auiuȝ coꝛpoꝛa ſubleuāť.

Facies itaq3 ad fideȝ ptiet: pēna ad ɔtēplationeȝ. Per fidē nāq3 ab oī potēte ◌̄o cognoſcimur: ſic ipe ◌̄d ſuis oīb⁹ dic. Ego ſū paſtoꝛ bonus: ⁊ cognoſco meas. ⁊ cognoſcūt me mee Qui rurſus ait. Ego ſcio quos elegeriȝ. Per ɔtēplatiōeȝ ◌̄o: q2 ſi noſmetipos tollimur: qi i aere ſubleuamur.

Quattuoꝛ ei ſūt facies uni: q2 ſi q̄ras q̄d matheus de incarnatione dn̄i ſentiat: hoc nimiꝝ qd̄ marcus: lucas ⁊ iohannes. Si q̄ras q̄d iohēs ſentiat: hoc nimiꝝ qd̄ lucaſ marcus ⁊ matheus. Si queras q̄d marcus: hoc qd̄ matheus lucas ⁊ iohēs. Si q̄ras q̄d lucaſ: hoc quod mathē ⁊ marcus.

Quattuoꝛ ergo facies uni ſūt: q2 noticia fidei q̄ cognoſcūť a ◌̄o ipa ē i uno q̄ e ſiť i q̄ttuoꝛ. q̄cq̄d ei i uno iueneris: hoc i oib⁹ ſiť. iiij. recognoſces. Et. iiij pēne uni. q2 oīpotētis dei filiū dn̄ȝ nr̄ȝ ieſū xp̄ȝ ſimť oēs ɔcoꝛdiť p̄dicāt: ⁊ ad diuinitatē ei⁹ m̄tis oclos leuātes pēna ɔtēplatōiſ uolāt.

Euāgeliſtaꝝ ergo facies ad hūanitatem dn̄i ptinet: pēna ad diuitate: q2 i eū quē coꝛpeū aſpiciut: qi facie itēdūt. ſ3 hē dū eē icircūſcriptū atȝ icoꝛpeuȝ ex diuinitate ānūciant: per contemplationis pennam: quaſi in aere leuantur.

Quia itaq3 ⁊ una eſt fides incarnatiōis ei⁹ in oib3: ⁊ par ɔtēplatio diuinitatis eius i ſingul⁹: recte nūc dr̄ Quattuo⁹ facieſ uni

ꝛ.iiij. pene uni. Sed que vᷣ-
tus eſſet ſi fidē atꝫ cōtēpla
tionē dn̄i hn̄tes p̄dicatores
illiꝰ opa nō hērēt: Seqꝛ. Et
pedes eoꝝ pedes recti. q̇d
per pedes niſi greſſus actu
um deſignantur.

IN illo t. Deſignauit
dn̄s ieſus ꝛ alios ſep
tuagita duos: ꝛ miſit illos
binos ante facieꝫ ſuā i oēꝫ
ciuitatem ꝛ locuꝫ quo erat
ipe uenturus. Et. R.

DOmius ꝛ ſaluatoꝛ nr̄
frēs kn̄i: aliqn̄ nos
ſmonibꝫ. aliqn̄ uero opibꝰ
admonet. Ipa ꝛ ei facta eiꝰ
p̄cepta ſūt: qꝛ dū aliq̇d ta-
citus facit: q̇d agē debeamꝰ
innoteſcit. Ecce eiꝫ binos i
predicatiōeꝫ diſciplos mit
tit: qꝛ duo ſūt p̄cepta cari-
tatis. vꝫ dei amoꝛ: ꝛ pximi
ꝛ minus q̄ꝫ inter duos cari
tas haberi nō pōt.

NEmo eniꝫ pprie ad
ſemetipſuꝫ hr̄e cari-
tatē dr̄: ſed dilectiōe ipe in
alteruꝫ tendit: ut eē caritas
poſſit. Binos ergo ad p̄di
cāduꝫ dn̄s diſciplos mittit:
quatinus hoc nobis taciteꝰ
innuat qꝛ q̇ caritatē erga al
teꝝ nō hēt: p̄dicatiōis offm̄
ſuſcipe nullatenus dꝫ.

BEne aūt dr̄ qꝛ miſit
eos an̄ faciē ſuā i oēꝫ
ciuitatē ꝛ locū quo erat ipe
uēturus. Predicatores eniꝫ
ſuos dn̄s ſeqꝛ. qꝛ p̄dicatio
p̄uenit: ꝛ tūc ad mētis nr̄e ha
bitaculū dn̄s uenit. Verba ex
hortatiōis p̄currūt: atqꝫ per
hec ueritas i mēte ſuſcipitꝰ

BEatus uir
qui inuentus eſt
ſine macula: ꝛ qui
poſt auꝝ non abijt: nec ſpe
rauit i pecuie theſauris: q̇s
eſt hic ꝛ laudabimus euꝫ:
fecit ei mirabilia i uita ſua
¶ Ds̄ tuoꝝ militū.
Glīa ꝛ honore coronaſti eū
dn̄e. ¶ Et conſtituiſti eum

ſup͡ opa manuuꝫ tuaꝝ.
¶ Iſte ſanctus ꝑlegē ꝺi
ſui certauit uſqꝫ ad morteꝫ
ꝛ a uerbis ipioꝝ nō timuit
fūdat⁹ ei erat ſ firmā petrā

ORā qs ops ds
ut q bti. N. mrīs tui
natalicia colimus: itceſſiōe
eius in tui nominis amore
roboremur. Per.

ORā qs ops ds ut int
cedente bto. N. mre
tuo. ꝛ a cūctis aduerſitatib⁹
liberemur i corpoꝛ. ꝛ a pra
uis cogitatiōibꝫ mūdemur
i mte. Per.

INfirmitateꝫ
nr̄aꝫ reſpice ops ds: ꝛ
q: pōdus ꝓprie actiōis gra
uat: bti. N mrīs tui atꝫ pō
tificis itceſſio gloſa nos ꝓ
tegat. Per.

DE⁹ q nos bti. N. mr
tiris tui atꝫ pōtificis
ānua ſolēnitate letificas: ꝯ
cede ꝓpiti⁹: ut cui⁹ natalicia
colimus: de eiuſd ꝓtectione
gaudeam⁹. Per.

Regeꝫ mrm dnꝫ uenite a
doremus. ¶ Uenite.
Deus tuoꝝ.
In lege dn̄i fuit uolūtas ei⁹
die ac nocte. ¶ Bt͛s uir.
Predicās preceptum domi
conſtitutus eſt in mōte ſcō
tuo. ¶ Quare fremuerunt
¶ Uoce mea ad dominuꝫ
clamaui. ꝛ exaudiuit me de
mōte ſcō ſuo. ¶ Domine
qd. ¶ Glīa ꝛ honore co.
¶ Et ꝯſtituiſti.

IN oibꝫ ſcriptis frēs
kmi. xpianoꝝ tēpora
ꝓdicta ſūt. Hoc iō q: futu
ruꝫ erat ut reges terre qui
pp idola perſequebantur
xpianos: pp xp̄m idola de-
lerent: ꝛ ſubiugaretur ois
poteſtas iugo xpi: ut imple
retur quod dictū ē. Ultus
ſum eas. Quid ē ultus ſuꝫ
eas? Uindicaui me ꝺ inimi
cis meis. Quō me uindi-
caui? Occidendo in eis er-
rorem: ſuſcitando fidem.

¶ Iſte ſcūs pro lege dei ſui certauit uſqȝ ad mortem ⁊ a uerbis impioꝝ n̄ timuit: Fūdatus ei erat ſ firmā petrā

¶ Iſte eſt q̄ cōtēpſit uitam mūdi: ⁊ peruēit ad celeſtia regna. Fūdatus.

Corpus ei xp̄i loquit̄ Quicquid in omibȝ malis pſequebat̄ xp̄ianos delectū ē. Mō ei qn̄ te pſequitur. noli attēde figuraȝ illam quam fecit deus: aut aīaȝ illā quā ſpirauit. Non pſeq̄t̄ qd fecit deus: ſȝ malicia quaȝ fecit hō. Oia q̄qȝ fecit deus laudant dn̄ȝ. Audiſtis in bn̄dictiōib⁹: ⁊ audiſtis in omni ſolēnitate: qn̄ legūtur: qm̄ oīa laudāt dn̄ celeſtia ⁊ terreſtia: angeli: hoīes: luminaria: celi. arbores t̄re: fluuia: maria.

Juſtus germiabit ſicut liliū Et florebit in eternū ante dn̄m. ¶ Plātatus in domo dn̄i: in atrijs domus dei noſtri. Et florebit.

Quicqd ds creauit: ſiue i celo: ſiue i t̄ra: ſiue ī mari laudāt deū. Nunqd aliqn̄ ibi audiſti: qz laudat deū auaricia. Nūqd aliqn̄ ibi audiſtis: qz laudat dn̄ ebrioſitas. Nūqd aliqn̄ ibi audiſtis qz laudat deū luxuria. Nūquid aliqn̄ ibi audiſtis qz laudat dn̄ hereſ Oīa iſta q̄re nō laudāt dn̄ qz nō ſūt creata a deo. Et arbor ſuauit qd creata eſt homo dleuit qd erectus eſt Si ſuaſſȝ i ſe bonū qd in illo creauit ds. i. ad imaginē ſuā: ſēp laudaret deū: nō ſolū ligua: ſȝ ⁊ uita. ¶ Iſte cognouit iuſticiā ⁊ uidit mirabilia magna: ⁊ exortauit altiſſimū. Et iuēt⁹ ē i nuēro ſcōꝝ. ¶ Iſte ē q̄ ꝯtepſit uitā mūdi. ⁊ pueīt ad celeſtia regna. Et iuēt⁹.

¶ Filij hoīs ſcitote qz dn̄s ſcm̄ ſuū mirificauit Cū iuocarē. ¶ Scuto bone uolūtatis tue coronaſti euȝ

dñe. ¶ Uerba mea In uniuerſa t̃ra gl'a ⁊ honore coronaſti eũ. ¶ Dñe dñs nr̃. ¶ Poſuiſti dñe ſ3 cap̃ ei⁹ Co. onã d̄ lapid̄ p̃cioſo.

Ergo p̃dicta ſũt ⁊ tēpora nr̃a: ſ3 i tp̄ibz nr̃is p̄ca ſũt futa ſciſmata Quo ergo pugnauit illa eccl'a ꝯ dyabolũ ſic ⁊ iſta pugnat. Nũq̄d ceſſat pugnaꝛ adṽſus dyabolũ Sic dc̃3 ē d̄ dyabolo: q2 leo ⁊ draco ē. Leo pp ipetũ: draco pp iſidias. Leo apte iraſcit̃: draco oc̄lte iſidiat̃. Pugnauit eccl'a priorib⁹ tp̄ib⁹ adṽſuſ leoẽ3: pugnat mõ aduerſus draconẽ. S3 quo uict⁹ ē leo uicit̃ ⁊ draco. ¶ Honeſtu3 fec̃ illũ dñs ⁊ cuſtodiuit eu3 ab inimicis: ⁊ a ſeductorib⁹ tutauit illũ. Et d̄dit illi claritatẽ et̃nã. ¶ Deſcēditq3 cũ illo i foueã: ⁊ i uicul' nõ dereliquit eũ. Et.

Que fortitudo leonis ꝯtra illũ leonẽ d̄ quo dictum eſt. Uicit leo de tribu iuda. Et que fortitudo draconis cõtra morte3 dñi qui ſpēte3 ſuſpēdit i ligno Triũphauit ei3 de morte: quã dyabolus per aſtucias ſuas ppinauerat hoĩ. Et cũ exaltaret moyſes ſerpente3 in heremo in ligno: pp'ls qui mordebatur a ſpente attēdebat ſerpēte3 ⁊ ſanabat̃. Sic ⁊ mõ quencunq3 momorderit aſtucia ſathane: intueat̃ xp̄3 in ligno pēdente3. Ibi mors occiſa eſt dñs ſemp uiuit. ¶ Deſiderĩũ aĩe ei⁹ tribuiſti ei: ⁊ uolũtate laboꝝ ei⁹ nõ fraudaſti eũ. ¶ Qm̃ p̄ueniſti eu3 in bñdictionib⁹ dulcedinis: poſuiſti in capite ei⁹ coronã d̄ lapid̄ p̄cioſo: Et uolũ.

Ed ut occideret mortem ueſtitus ē morte Non ei3 potuit mors mori niſi in uita. Non morit̃ amaritudo: niſi i dulcedine Non moritur frigus: niſi i

calore. Nõ ē mortua mors
niſi in uita. Quis eſt uita?
Xps deus nr̄: Sed uita idu
ta erat morte. Crucifixus ē
Mortuus eſt. ⁊ reſurrexit
tota uita: īfecta tota mor-
te. Et deglutita morte iaʒ
uita reſurrexit: ut diceret ꝺ
illo apoſtolus. Scimus q̇ a
xps non moritur: ⁊ mors
illi ultra nõ dn̄abit. Cui āt
eſt dn̄ata primo mors: uo-
lenti eſt dn̄ata: ¶ Stollaʒ
iucunditatis induit euʒ dn̄s
Et coronam pulchritudis
poſuit ſuper caput eius.
Cibauit illū dn̄s pane uite
⁊ intellectus: ⁊ aqua ſapie
ſalutaris potauit illuʒ. Et
coro. ¶ Juſtus
dn̄s iuſticiā dilexit: equitatē
uidit uultus eius. ℣ In do.
ꝯfido. ¶ Habitabit lū ta-
berāculo tuo requieſcet ī mõ
te ſctõ tuo. ¶ Dn̄e quis
bita. ¶ Poſuiſti dn̄e ſuper
caput eius coronā ꝺ lapide
p̄cioſo. ¶ Dn̄e in uirtute.

Magna eſt gl̄a eiꝰ in ſa-
lutari tuo. ¶ Gl̄aʒ ⁊ ma-
gnū decorē īpones ſup eū.
In illo t. Dix
it turbis. Si quis ue-
nit ad me ⁊ nõ odit patreʒ
ſuū ⁊ matrē ⁊ uxorē ⁊ filioſ
⁊ frēs ⁊ ſorores: adhuc aūt
⁊ aiaʒ ſuā: nõ pōt m̄s eſſe
diſcipl̄s. Et ℞.
Si ꝯſideremꝰ
fratres cariſſimi que
⁊ quanta ſunt que nobis ꝓ
mittuntur in celis: uileſcūt
animo omnia que habent
in terris. Terrena nanque
ſubſtantia ſupne felicitati
comparata pondus eſt nõ
ſubſidiuʒ. Tēporalꝭ uita et
ne uite cõparata: mors eſt
potius dicēda q̄ʒ uita. Ipe
eī quotidianꝰ deffectꝰ corru-
ptiōis. q̇d ē aliud q̄ʒ q̄dā ꝓ
lixitas mortis. ¶ Corona
aurea ſup cap̄ eius. Expſſa
ſigno ſcitatis ⁊ opus forti
tudinis ℣ Qm̄ p̄ueniſti eū i
bn̄dictiōibꝫ dulcedinis: po

ſuiſti in capite eiꝰ coronam
de lapide precioſo. Expſſa

QUe aūt lingua
dicere: uł q̄s itellectꝰ
capere ſufficit illa ſuperne
ciuitatis quāta ſint gaudia
angłoꝝ choris intereſſe: cum
beātiſſimis ſpiritibꝫ glīe ꝯdi
ditoris aſſiſtere. pſentē dei
uultū cernere: incircūſcriptū
lumen uidere: nullo mortis
metu affici: incorruptionis
perpetue munere letari. Sꝫ
ad hec audita inardeſcit aī
mus: iamqꝫ illic cupit aſſi-
ſtere: ubi ſe ſperat ſine fine
gaudere. ¶ Hic eſt uere
martir: qui pro xp̄i noīe ſā
guinē ſuū fudit. Qui mi
nas iudicū nō timuit: nec tꝰ
rene dignitatis glīaꝫ q̄ſiuit
ſed ad celeſtia regna peruēit.
¶ Iuſtū deduxit dn̄s p uias
rectas. ⁊ oſtēdit illi regnum
dei. Qui mi.

SEd ad magna p̄mia
peruenīri nō pōt niſi
p magnos labores. Unde
pauł's egregiꝰ p̄dicator ait.
Nō coronabitur niſi qui legi
ptime certauerit. Delectet
igr̄ mentē magnitudo p̄mi
oꝝ: ſꝫ nō deterreat certamē la
boꝝ. Un̄ ad ſe uenientibus
ueritas dicit. Si quis uenit
ad me: ⁊ nō odit p̄rē ſuū ⁊
matrē ⁊ uxorē ⁊ filios ⁊ fra
tres ⁊ ſorores: adhuc aūt ⁊
aīaꝫ ſuā: nō pōt meꝰ eē diſci-
pł's. ¶ Dn̄e p̄ueniſti eū ī bn̄
dictiōibꝰ dulcedīs: Poſuiſti
ī capite eiꝰ coronā ꝺ lapide
p̄cioſo. Uitā petijt a te ⁊
tribuiſt eī lōgitudinē dierū
ī ſecł'ꝫ ſeculi. Poſuiſti.

¶ Qui me ꝯfeſſus
fuerit corā hoībꝫ: ꝯfitebor
⁊ ego eū corā p̄re meo
Dn̄s regnauit. Qui ſeq̄t
me nō ābulabit ī tenebris:
ſꝫ hēbit lum̄ uite dī dn̄s.
Jubilate. ¶ Qui m̄ mini
ſtrat me ſequatur: ⁊ ubi ſū
ego ibi ſit miniſter meus.
¶ Deus deus meus.
Si quis mihi miniſtrauerit

honorificabit eū pr̄ m̄s: q̄ eſt in cel' dicit dn̄s. ¶ Bn̄dicite. ¶ Uolo pr̄: ut ubi ego ſum ibi ſit miniſter m̄s ¶ Laudate do. de.
Bt̄s uir q̄. ¶ Martir dei. ¶ Juſtus ut palma florebit ¶ Sicut cedrus libāi m'tiplicabi. ¶ Qui odit aiaz ſuā in hoc mūdo in uitā eternā cuſtodit eam ¶ Bt̄s uir qui. ¶ Gl'a ꝛ honore coronaſti eū dn̄e. ¶ Et cōſtituiſti eum ſuper opera manuū tuaꝝ. Coro ¶ Gl'a pr̄i. ¶ Gl'a ꝛ ho. ¶ Poſuiſti dn̄e ſup caput eius.
Corona de la p̄:
Cibauit illū pane uite ꝛ itellectus: ꝛ aqua ſapiētie ſalutaris potauit illum dn̄s ds nr̄. ¶ Poſuiſti dn̄e ſuper caput eius ¶ Coronā de lapide p̄cioſo ſup ca. ¶ Gl'a. ¶ Poſuiſti ¶ Mag̃ eſt gl'a ei⁹ in ſa. t. ¶ Gl'aꝫ ꝛ magnū. d. ipo. ſup eū.
Iuſtus cor ſuū tradidit ad uigilādū diluculo ad dn̄ꝫ qui fecit illū: ꝛ ī ɔſpcū altiſſimi dep̄cabit. ¶ Magna ē gl'a eius ī ſalutari tuo. ¶ Gl'aꝫ ꝛ magnū decorē ipones ſup euꝫ In ſa. Gl'a. ¶ Magna. Juſtus ut pal. flo. ¶ Sicut cedrus li. ¶ Qui me ɔfeſſus fuerit.
Dixit dn̄s. ¶ Cōfitebor. ¶ Bt̄s uir ¶ Laudate pue ¶ Credidi. ¶ Bt̄s uir q̄ ſuetus. ¶ Deus tuoꝝ.
¶ Qui ul't ueire p⁹ me abneget ſemetipꝫ: ꝛ tollat crucē ſuā ꝛ ſequatur me.

Ad exhibendum caritati ueſtre ſmonē de feſtiuitate ſcī martiris. N. in q̄tuꝫ dn̄s permiſit ipo auxiliāte: aliquid enarrare cupimus: ꝛ qd̄ nr̄is uiribꝫ nō ualemus: eius ſuffragijs ad

implere poſſimus. Caritaſ
aũt hoĩs nõ eſt a ſemetipo
ſed ſalubriter donat' a xp̃o
Xp̃s illaʒ donauit mr̃ibus
ſuis: q̃ eã doñauit fidelib⁹ ſuis

Caritas ergo xp̃i
ſicut in martirib⁹ ſuis
uicit: ſic ad ſolẽnia martirũ
fideles adducit. Eãdẽ cari
tatẽ i ſcõ iſto mr̃e. N uos
diligere demõſtratis: ad cu
ius feſtiuitatẽ delectabiliter
feſtinatiſ. Bt̃s ei hic mr̃. N
uirtute caritatis iduct⁹ cer-
tauit bonũ certañ. curſum
conſumauit: fideʒ ſeruauit.
paſſus ſupauit: occiſus tri-
umphauit.

Est aũt quedã hoĩuʒ
ſecularĩũ ſñia: qua dicere aſ
ſolent. Apud bell geros ui
ros uict⁹ oĩ uictor occiſ⁹ h
oc dicit ſuis dilectoribʒ mũ
d⁹: ſʒ fidelib⁹ ſuis aliud loq̃
tur xp̃s. In ſancta enim ec
cleſia inuenitur unde illa ſẽ
tentia euacuet': ut nõ dicat'
uict⁹: q̃ fuerit uicto' occiſus
Aliud eſt ei occidi p mũdo
aliud pro xp̃o.

Qui occidit' p mundo
uincit' cũ occidit'. Iſte
itaqʒ nõ uictor: ſed uictus i
uenit' occiſuſ: qr niſi uinceret'
nõ occideretur. Qui auteʒ
occiditur pro xp̃o uict⁹ non
dicit': qr nõ uicit' q̃zuis occi
datur. Sʒ re uera uictor oc
ciditur. Corona uero uicto
ribus datur. Quo igr̃ occi
ſus ille uictor negat': q̃ p̃ o
eo q' occiditur a iuſto iudi
ce coronatur.

Ecce bt̃s hic martir
occiſus ẽ quidẽ ñ tñ
eſt uictus: ſʒ permanſit ui-
ctor occiſus: qr p iuicto iue
nitur occiſus. Inuictus ẽ ei
xp̃s dñs pro quo maluit oc
cidi martir: qr ſi occidi pro
iuicto metueret: ad uictori
am nõ ueniret. Immo ſi ñ
occideret': miſerabil'r uince
retur. Uicit ergo pro fide
moriendo: qui uinceretur
ſine fide uiuendo.

SCriptū ē āt: q: iuſt⁹
ex fide uiuit. Proīde
ſi iſte martir amiſſa fide ui
uere delectaretur: fruſtra ui
ueret corporalit̄: qn̄ ſpūal'r
in aīa moreret̄. Corpus eiꝫ
ex aīa uiuit: anima ex fide
uiuit. Xp̄us in cordibꝫ fide
lium ſuoꝝ per fideꝫ hītare
dignatur.

IN illo. t. d. ieſus. d. ſ
Siq̇s uult uenire p⁹
me abneget ſemetipſum: ⁊
tollat crucem ſuā ⁊ ſequat̄
me. Et. R̸:

QUia dn̄s ac redē
ptor nr̄ nouus homo
uenit in mūdū: noua p̄cepta
dedit mūdo. Uite ⁊ eiꝫ nr̄e
ueteri in uicijs enutrite cō
trarietatē oppoſuit nouita
tis ſue: Quid ei uet⁹: quid
carnal' hō nouerat niſi ſua
retiner̄. aliena rape ſi poſſꝫ
ↄcupiſcere ſi nō poſſꝫ: Sꝫ
celeſtis medicus ſingul' qui
buſqꝫ uicijs obuiantia ad-
hibet medicamēta.

NAꝫ ſicut arte medici
ne calida frigidis: fri
gida calidis curāt̄: ita dn̄s
noſter ↄ̈ria oppoſuit medi
camenta peccatis. ut lubri
cis ↄtinentiā: tenacibꝫ: lar-
gitatē. iracundis manſuetu
dineꝫ: elatis preciperet hu-
militatem. Certe cum ſe ſe
quentibus noua mandata
proponeret dixit. Niſi q̇s
renunciauerit omnibus q̄
poſſidet: non poteſt meus
eſſe diſcipulus. Ac ſi apte
dicat. Qui per uitam uete
reꝫ aliena ↄcupiſcitis: per
noue ↄuerſationis ſtudium
⁊ ueſtra largimini.

QUid vo ī hac lectiōe
dicat audiam⁹. Qui
uult uenire poſt me abne-
get ſemetipſum. Ibi dr̄ ut
abnegemus nr̄a: hic dr̄ ut
abnegemus nos. Et fortaſ
ſe laborioſū nō eſt hoi reli
quere ſua: ſꝫ laborioſuꝫ eſt
relinquer̄ ſemetipſum. Min⁹
quippe eſt abnegar̄ qđ hēt

ualde aūt mľtuȝ eſt abne-
gare qđ es.

IUſtorū aīe in manu
dei ſunt: ⁊ nō tanget
illos tormītum malicie: uiſi
ſunt ocul' inſipientiū mori.
illi aūt ſunt in pace.
Scōꝝ meritis. Lectamini
in dño ⁊ exultate iuſti.
Et gľamini oēs recti cord
¶ Iſtoꝝ ē eiȝ re-
gnū celoꝝ q̄ cōtempſerunt
uitā mūdi: ⁊ pueneīt ad p̄-
mia regni: ⁊ laueīt ſtollas
ſuas i ſanguine agni
DEᵘ q̄ nos ānua ſcōꝝ
mr̄ȝ tuoꝝ. N. ⁊. N.
ſolēnitate letificas: ↄcede p
pitius: ut quoꝝ gaudemus
meritis accedamur exēplis
DEᵘ q̄ nos ¶ Per.
ↄcediſ ſcōꝝ mrꝝ tuoꝝ
N. ⁊. N. natalicia coleꝛ: da
nobis i etna bt̄itudie ꝺ eo
rū ſocietate gaudeꝛ. Per.

BEatoꝝ mr̄m tuoꝛuȝ
piťqȝ pōtificum. N. ⁊. N.
nos q̄s dn̄e feſta tueantur.
⁊ eoꝝ cōmendet oꝛo uene-
randa. Per.
Regem martiꝝ dominuȝ.
Uenite adorem⁹. ¶ Ueite
¶ Eterna xp̄i mu.
⁊ mar.
Secus decurſus aquarum
plātauit uineam iuſtorum:
ſed in lege dn̄i fuit uolūtas
eoꝝ. ¶ Bt̄s uir. ¶ Tanq̄ȝ
aurū in fornace probauit e
electos dn̄s. ⁊ q̄ſi holocau-
ſta accep̄ eos in eternū.
Quaꝛ fre. ¶ Si corā hoibȝ
tormēta paſſi ſunt: ſpeſ ele
ctoꝝ ē immortal' i eternuȝ
¶ Dn̄e quid. Letamini i
dño: ⁊ exul. ¶ Et gľamini

QUotienſcunque frēs
kmi ſanctoꝝ martiꝝ
ſolēnia celebramus: ita ipiſ
intercedentibȝ expectemus
a dño ↄſequi tp̄alia bn̄fici
a. ut ipos mr̄es imitādo ac
cipe mereamur eterna. Ab

eis ei ſcõꝝ mrm in ueritate feſtiua gaudia celebrantur qui ipſorum martirum exẽpla ſequntur. Solemnitates eniȝ martirum exhortatiões ſunt martiriorum: ut imitari nõ pigeat qđ celebrare delectat. ¶ Abſterget dš oeȝ lachrymã ab oculis ſcõꝝ: ⁊ iã nõ erit ãpli⁹ nȝ luctus: neqȝ clamor: ſed nec ullus dolor: Qm̃ priora trãſieꝛt. ¶ Nõ eſurient neqȝ ſitient ãplius: neqȝ cadet ſuper illos ſol: nȝ ullus eſtus. Quoniam.

Sed nos uolum⁹ gaudere cũ ſcĩs ⁊ tribulationes mundi nolumus ſuſtinere cũ illis. Qui ei ſcõs mr̃es uel inqȝtuȝ potuerit noluerit imitari: ad eorum btitudinẽ nõ poterit pueire Sic ⁊ apl̃s paulus predicat dicens. Si fuerim⁹ ſocij paſſionuȝ: erim⁹ ⁊ ↄſolationuȝ Et dñs in euuangelio. Si mũdus uos odit: ſcitote qꝛ me priorẽ uobis odio hũit Recuſat eſſe i corpe q̃ odiũ nõ uult ſuſtineꝛ cũ capite. ¶ Uiri ſcĩ glo̾ſuȝ ſãguineȝ fudeꝛt ꝓ dño: amaueꝛt xp̃ȝ in uita ſua imitati ſunt euȝ in morte ſua. Et iõ corõas triũphales merueꝛt. Un⁹ ſpš ⁊ una fides erat i eiſ. Et

Sed dic aliqs. Et qs ẽ q̃ poſſit btorũ mr̃ȝ ueſtigia ſeq̃: Huic ergo rñdo: qꝛ ñ ſolũ mr̃es ſȝ ipȝ dñs cũ ipi⁹ adiutorio ſi uolum⁹ poſſum⁹ imitari. audi nõ me: ſȝ ipȝ dñȝ generi hũano clamãteȝ. Diſcite a me qꝛ mitis ſũ ⁊ hũil' cord Audi ⁊ btȝ petrũ admonẽtẽ. Xp̃s ꝑ nobis paſſ⁹ ẽ uobis relinquẽs exẽplũ ut ſeq̃mi ueſtigia ei⁹ ¶ Tradiđrt corpa ſua pp dñ ad ſupplicia. Et merueꝛt hr̃e corõas ppetuas Iſti ſũt q̃ uenerũt ex mag̃ tribulatõe: ⁊ lauerũt ſtollas ſuas i ſanguine agni. Et merueꝛt.

¶ Dabo ſcīs
meis locū noīatū in regno
pr̄is mei d.c dn̄s. ¶ Dn̄e
quis. ¶ Scīs q̄ ſunt in t̄ra
eius mirificauit oēs uolun
tates meas inter illos.
Cōſerua. ¶ Scī q̄ ſperāt in
dn̄o habebūt fortitudinem
aſſumēt pennas: ut aquile
uolabūt ⁊ nō deficiēt.
Dn̄i ē t̄ra. ¶ Exultēt iuſti i
cōſpū dī ¶ Et delec. i le.
Ecce xp̄s dic. Diſcite
a me. b̄ts p̄o petrus
dic: ut ſeq̄mī ueſtigia ei⁹ Si
mil̄r paul̄s apl̄s clamat. J
mitatores dei eſtote ſic filij
k̄mi Quid ad hec rn̄debi⁹
frēs: ul̄ quā excuſatōez hr̄e
poterim⁹ ſi tibi aliq̄s dicat:
ut ṽtutes q̄s fec dn̄s ōbeas
imitari: Juſta pōt eſſe excu
ſatio tua qz ṽtutes ⁊ mira
bilia facere ñ oibz datuz eſt:
Juſte ⁊ caſte uiuere ⁊ carita
tē cū oibz cuſtodire cū dī ad
iutorio oibz p̄ceptū eſt.
Scī tui dn̄e mirabl̄e ōſecuti
ſūt iter hūentes p̄ceptis tu
is: ut inuenirent ulcēi i aq̄s
ualidis. ¶ Terra appuit ari
da: ⁊ i mari rubro uia ſ ne i
pedimēto. ¶ Qui p cuſſit
petrā ⁊ fluxerūt aq: ⁊ torren
tes inundauerūt. Terra.
Nā ⁊ ipe dn̄s ñ dixit
diſcite a me mortuoſ
ſuſcitare: ſz aq̄s ſiccis pedib⁹
ābulare. Nō hoc dixit. Sz
q̄d ait: Quia mitis ſum ⁊
humil̄ corde. Et iterz. Dili
gite inimicos ur̄os: bn̄faci
te his q̄ oderūt uos: ſicut et
pr̄ ur̄ celeſtis q̄ ſolez ſuum
oriri facit ſup bonos ⁊ ma
los. Et iterz. Eſtote pfecti:
ſic ⁊ pr̄ ur̄ celeſtis pfectus ē
¶ Uerbera carnificum nō
timuerūt ſcī dei morientes p
xp̄i noīe. Ut hr̄des fierent
in domo dn̄i. ¶ Tradiderūt
corpora ſua pp deū ad ſup
plicia. Ut hr̄des.
Et licz ſint alia mr̄ta
i q̄bus debeamus et
dn̄z ⁊ beatos mr̄es imitari

iſta tam̄ duo p̄cipua ſūt .i.
ut mites ſimus ⁊ humiles
corde: ⁊ inimicos nr̄os toto
corde: ⁊ tot.s uiſceribꝫ dili
gam⁹. De diligēd s inimi-
cis frē̄s kr̄mi nullꝰs unq̄ꝫ i ue
ritate ſe potit excuſare. pōt
m̄ aliq̄s dicē̄. nō poſſuꝫ ie
iunare: nō poſſū uigilare.
Nūq̄d pōt dicē̄ nō poſſuꝫ
amare:~. ¶ Tāq̄ꝫ auruꝫ in
fornace ꝓbauit electos dn̄s
⁊ q̄i holocauſti hoſtiā acce
p̄ illos ⁊ i tp̄e erit reſpectus
illoꝝ: qm̄ donū ⁊ pax ē ele
ctis dei. ¶ Qui ↄfidunt in
illū itelligēt ueritatē: ⁊ fide
les i dilectōe acq̄eſcent illi.
Qm̄. ¶ Iuſti
ūt i ꝑpetuū uiuēt: ⁊ ap̄ dn̄
eſt merces eoꝝ. ¶ Exulta
te iuſti. ¶ Tradiderūt corpa
ſua i morte ne ſuirēt idol.
ideo coronati poſſidēt pal
mā. ¶ Bn̄dicā. Ecce mer
ces ſcōꝝ copioſa ē ap̄ deuꝫ
ip̄i uero mortui ſūt ꝓ xp̄o ⁊
uiuēt i etnuꝫ. ¶ Dē̄s nr̄ re.

Iuſti aūt i ꝑpetuū uiuēt.
¶ Et ap̄ dn̄ e merces eoꝝ.
N ill t.
I D x̄ ieſus diſcipulis
ſuis. Cū audieritis p̄lia ⁊ ſe
ditiōes nolite t̄reri. Oꝫ pri
mū hec fieri: ſꝫ nūdū ſtatiꝫ
finis. Et. R̄.
D Oin⁹ ac redēptor
nr̄ pituri mūdi p̄cur
rētia mala denūciat: ut eo
min⁹ ꝑturbēt uenientia quo
fuerit p̄ſcita. Minus eiꝫ ia
cula feriūt q̄ p̄uidēt: ⁊ nos
tollerab lius mūdi mala ſuſ
ciēm⁹: ſi ↄ̄ hec p prouidētie
clipeū munimur. Ecce ⁊ ei
dic. cū audieritis p̄lia ⁊ ſedi
tiōes nolite t̄reri. Oꝑꝫ pri
mū hec fieri: ſꝫ nūdū ſtatiꝫ
finis. Pēſanda ſunt uerba
redēptoris nr̄i. p q̄ nos ali
ud it⁹us: aliud exteri⁹ paſſu
ros denūciat. ¶ Propt̄ te-
ſtamtū dn̄i ⁊ leges patnas
ſci dei pſtitēt i amore frat
nitatiſ. Quia unus fuit ſp̄
ſp̄s i eis ⁊ una fides. ¶ Ecce

q̃z bonum. ⁊ q̃z iucundum bitare frẽs i unũ. Q̃r.

Bella q̃ppe ad hoſtes ptinẽt: ſeditiões ad ciues: ut ergo nos indicet interius exteriuſq̃z turbari aliud nos fateť ab hoſtib⁹: aliud a frĩbus ppeti. Sz his malis p̃uenientibz q̃r nundũ ſtati finis ſequatur adiungit. Surget gens cõtra gentez ⁊ regnum aduerſus regnũ. ⁊ teremotus magni erĩt p loca: ⁊ peſtilẽtie: ⁊ fames: terroreſq̃z de celo: ⁊ ſigna magna erĩt. Uel ſicut i q̃buſdã codicibz inuenitur: terroreſq̃z de celo ⁊ tẽpeſtates: atz poſt ſubdiť: ⁊ ſigna magna erĩt. ¶ Sci mei qui in carne poſiti certamẽ habuiſtis: Mercedez laboris ego reddã uobis. ¶ Venite bñdicti pr̃is mei: percipite regnum. Mercedem.

Ultima tribulatio mľtis tribulatiõibz p̃uenit: ⁊ p crebra mala q̃ p̃ueniunt idicanť mala ppetua que ſubſequntur. Et ideo poſt bella ⁊ ſeditiones non ſtatiz finis: q̃r multa˜ debẽt male p̃currere: ut malũ ualeant ſine fine nunciare. Sz cum tot ſigna perturbationis dicta ſint: opz ut eorũz conſideratiõe breuiť ſingľa pſtringam⁹. ¶ Quia neceſſe eſt ut alia e celo. alia a t̃ra: alia ab elem̃tis: alia ab hoĩbus patiamur. ¶ Corpora ſcõꝝ in pace ſepulta ſunt: ⁊ noĩa eoꝝ uiuent. In gñati one ⁊ gñationez. ¶ Sapiẽtiaz ſcõꝝ narrent populi: ⁊ laudez eoꝝ nũciet eccľa. In gene. ¶ Hec ẽ uera fraternitas q̃ nũq̃z potuit uiolari certamie: q̃ effuſo ſanguine ſecuti ſũt dñz. Contẽnenteſ aulã regiã peruenerĩt ad regna celeſtia. ¶ Ecce q̃z bonũ ⁊ q̃z iucundũz: habitare frẽs in unũ. Cõtẽ. ¶ Glĩa Peruenerĩt ad reg˜ cele.

Dn̄s ſci quanta paſſi ſunt tormēta: ut ſecuri puenirent ad palmā martirij. ¶ Dn̄s reg. ¶ Cū palma ad regn̄ puenerūt ſci: coronas decoris meruerūt de manu dei. ¶ Jubil. Corpora ſcōꝝ in pace ſepulta ſunt: ⁊ uiuunt noīa eoꝝ i eternū. ¶ Ds ds ms. ¶ Martires dn̄i dn̄m bn̄dicite in eternuz. ¶ Bn̄dicite. Martiꝝ choꝛ⁹ laudate dn̄m de celis all'a. Laudate. ¶ Juſtoꝝ anie. ¶ Rex gl'oſe mrꝝ. Exultabūt ſci i gl'a. Letabūt i cubilibꝫ ſuis. ¶ Ueſtri capilli capitiſ oēſ dinumerati ſūt: nolite timere: mł'tis paſſeribꝫ meliores eſtis uos. ¶ Juſtoꝝ aīe ¶ Letamini in dn̄o: ⁊ exultate iuſti. ¶ Et gl'ami oēs recti corde. Et ex. ¶ Gl'a ¶ Leta. ¶ Exultēt iuſti i ↄſpcū dei. ¶ Et dele. Reddet ds mercedez laboꝝ ſcōꝝ ſuoꝝ: ⁊ deducz eos i uia mirabili: ⁊ fuit ill' i uelamito diei: ⁊ i luce ſtellaꝝ nocte. ¶ Exltēt iuſti i ↄſpcū dei. ¶ Et delectēt i letitia. Jn cō. ¶ Gl'a. Exul. ¶ Juſti āt ipetuuz uiuēt. ¶ Et ap dn̄z.

Fulgebūt iuſti ⁊ taq̄ꝫ ſintille in aurūdineto diſcurrēt: iudicabūt natiōes ⁊ dn̄abūtur ppl'is: ⁊ regnabit dn̄s illoꝝ i ppetuum. ¶ Juſti āt i ppetuuz uiuēt. ¶ Et ap dn̄z eſt merces eoꝝ. Jn p. ¶ Gl'a Juſti. ¶ Exl'tabūt ſci i gl'a ¶ Letabunt in cubilib⁹ ſuiſ ¶ Jſti ſūt ſci qui p teſtō dei ſua corpora tradiderūt. ⁊ in ſanguie agni lauerūt ſtollas ſuas. ¶ Dixit dn̄s. ¶ Sci p fid uicerūt regna. opati ſūt iuſticiā adepti ſūt repromiſſiōes. Cōfitebor. ¶ Scōꝝ uelut aquile iuuētus renouabi: ⁊ florebūt ſicut liliū i ciuitate

dei. ¶ Btũs uir. ¶ Abſterget
ds oẽs lachrymã ab oculis
ſcõꝝ: ⁊ iã ñ erit ãpli⁹: nꝫ lu
ctus: nꝫ clamor: ſꝫ nec ullꝰs
dolor qm̃ priora trãſ eũt.
Laudate pu. ¶ In celeſtib⁹
regnis ſcõꝝ bitatio ẽ: ⁊ in
eternũ reqes eoꝝ allꝰa.
Credidi. ¶ Juſtoꝝ aie.
Scõꝝ meritis. Exultabũt
ſcĩ in glꝰa. ¶ Letabũtꝰ.
¶ Gaudẽt i celꝰ aie ſcõꝝ
q̇ xpĩ ueſtigia ſũt ſecuti: et
qꝛ ꝑ ei⁹ amore ſãguinẽ ſuũꝫ
fudeꝛt: ideo cũ xpo regnãt
ſine fine.

In pſalmo dixim⁹ do
mio do nr̃o ꝓcioſa i
ꝯſpcũ dñi mors ſcõꝝ eius.
Precioſa ẽ mors ſcõꝝ nr̃ꝝ
qꝛ pciũ eoꝝ ẽ ſanguis dñi
ipoꝝ. Paſſus ẽ ei paſſione
ſua: qꝛ paſſuri erãt p⁹ ipm.
Preceſſit ipe ⁊ ſecuti ſunt
mlꝰti. Ualõ ei aſpa erat uia
⁊ fecit ipaꝫ leuẽ: qñ añ oẽs
ipe trãſiuit. Mortu⁹ ẽ ei et
terruit diſcipꝰlos ſuos: reſ-
rexit: ⁊ abſtulit eis timorẽ
⁊ dedit amorem.

Quãdo mortu⁹ ẽ xp̃s
trepidaueꝛt diſcipuli
⁊ putaueꝛt qꝛ periſt: qñ ſe-
cuti ſunt: ibi uideꝛt graꝫ di
Tunc latro credidit: qñ di-
ſcipuli trepidaueꝛt. Erat ei
uir latro i cruce cũ illo. Sic
qꝫ in illo credidit ut diceret
Dñe in mente me habe dũ
ueneris in regnũ tuũ. Quiſ
illũ docebit: niſi qui iux illũ
pẽdebat. Erat ei illi fixus i
latẽ: ſꝫ hitabat i corð.

In iſto autẽ pſalmo
ubi dixim⁹ ꝓcioſa in
ꝯſpcũ dñi mors ſcõꝝ eius.
ibi ſcriptũ ẽ ⁊ qð audiſtis.
Ego dixi i exceſſu meo oĩſ
hõ mẽdax. Quid dicimus
fr̃es. Oĩs hõ m̃dax. Ergo
⁊ mr̃es m̃daces fueꝛt. Si ãt
mr̃es ueraces fueꝛt: quõ ue
rũ ẽ oĩs hõ m̃dax. Scripta
dic: oĩs hõ m̃dax. Si dixeri
m⁹ ueraces mr̃es: ſcripturã

facimus médacez. lectio iiij.

SI aūt uerū dic̄ ſcripta q2 oīs hō mēdax: ergo 7 mr̄es mendaces fuer̄t Quō hēmus oñder̄ ſcripturā uerā ē: 7 mr̄es ueraces An forte mr̄es nō fuerunt hoīes. Si aūt hoīes erant: quō uerū eſt oīs hō mēdax. Quid ergo faciemus. Laboremus ut oñdamꝰ uobis q2 ſcriptura uerax ē: 7 oīs hō mdax. Et mr̄es uéraceſ fuer̄t: q2 pro ueritate mortui fuerunt. lectio quinta.

IDeo eī ſūt mr̄es: q2 pro ueritate paſſi ſūt Martir eī uerbū ē grecū: 7 latine teſtis dr̄. Si ergo teſtes fuer̄t: uera dixerūt. Et uera dicendo coronas accepert. Si aūt teſtes falſi fuerūt: qđ abſit: ñ ad corōas ſ3 ad penas ier̄t: q2 ſcriptū eſt. Teſtis falſus nō erit ipunitus: Ergo oſtēdamus illos ueraces. Jam ipi ſe oñderūt: qñ pro ueritate etiā mori uoluerunt. lectio ſexta.

QUomō ergo uerax ē ſcripta q̄ dic̄ oīs hō mdax. Rogemꝰ dñ3 noſtrū ieſū xp̄3: 7 ipe nobis ſoluet hāc q̄ſtiōem. vñ hēt nobis ſoluere. De euuangelio de quo mō loq̄bamnr: quādo uobis legebat̄. Audiſtis ei qñ legebat̄ euuāgelium: q2 mr̄ib3 dicebat dñs xp̄s. cū tradēt uos. nolite cogitare q̄d loq̄mi: aut q̄d dicatis. Dabī eī uobis in illa hora q̄d loq̄mi. Nō eī uos eſtis q̄ loq̄mi: ſ3 ſpūſ pr̄is uri q̄ loq̄t̄ i uobis. Scdm matheū.

IN illō t. Uidēs ieſus t̄bas aſcēdit in mōtē Et cū ſediſſet acceſſer̄t ad eum diſcipuli eius. Et r̄.

Omelia ſancti auguſti epiſcopi Lectio ſeptima.

SI querit̄ q̄d ſignificet mōs. Require in feſto omnium ſanctorum. In natali unius cōfeſſoris pontificis ad ueſ. caplm.

Ecce ſacerdos magn⁹ q̇ in dieb⁹ ſuis placuit d͛o. ⁊ iuēt⁹ ē iuſt⁹: ⁊ i tp̄r iracūdie fc̄ts ē recōciliatio. ¶ Iſte cōfeſſor. ¶ Amauit eū dn̄s ⁊ ornauit eū. ¶ Stollā gl̄e idu it eū. ¶ Sacerdos ⁊ pōtifex: ⁊ v̄tutū opifex. paſtor bone i pp̄lo: ora pro nobis dn̄z.

O docto͞r optie eccl̄e ſcē lumē bt̄e. N diuie legis amator: dep̄car̄ p nobis filiū dī.

DA q̄s ops d̄s ut bt̄i. N. ↄfeſſoris tui atꝫ pōtificis uenerāda ſolēnitas: ⁊ deuotiōēʒ nobis augeat ⁊ ſalutē. Per:

EXaudi q̄s dn̄e preces nr̄as q̄s i bt̄i. N. cōfeſſoris tui atꝫ pōtificis ſolēnitate offerim⁹ ut q̇ tibi digne meruit faml̄ari: ei⁹ intcedētib⁹ meritiſ ab oib⁹ nos abſolue pccis. Per.

¶ Regē ↄfeſſoꝝ dn̄z uenite adorem⁹. ¶ Venite.

Iſte ↄfeſſō. ¶ Bt̄s uir q̇ i lege dn̄i meditab̄r: uolūtaſ ei⁹ pmanz die ac nocte: ⁊ oia q̄cq̄ȝ faciet ſēp pſpabūt. ¶ Bt̄s uir. ¶ Bt̄s iſte ſcs̄ q̇ ↄfiſ⁹ ē i dn̄o: p̄dicauit p̄ceptū dn̄i: ↄſtitut⁹ ē i mōte ſcō ei⁹. ¶ Quaſ̄ fre ¶ Tu es gl̄a mā: tu eſ ſuſceptor mē dn̄e: tu es exaltās cap̄ meū. ⁊ exaudiſti me de mōte ſcō tuo. ¶ Dn̄e q̇ i. Amauit eū dn̄ſ ⁊ coronauit eū. ¶ Stollā gl̄e iduit eū.

ADici ac bt̄ſſi p̄ris nr̄i. N. cui⁹ hodie feſta celebra n⁹ laude addidiſſe al̄q̇d d͛cerpiſſe ē: cū ſiq̇d v̄turū ei⁹ gl̄a nō ſmoib⁹ exponēda ſit: ſꝫ opib⁹ ↄprobāda cū ei dicat ſcriptūa diuia gl̄a p̄ris ē fil⁹ ſapiens: q̄ꝛte hui⁹ ſūt gl̄e ꝑ tātoꝝ filiorū ſapiā ⁊ deuotione letatur: In xp̄o enim ieſu p euangelium ip̄e nos genuit.

Euge ſerue bone ⁊ fidelis quia in pauca fuiſti fidelis ſupra multa te conſtituam: Intra in gaudium dñi tui. ¶ Dñe quīq; talenta tradidiſti mihi: ecce alia v. ſuperlucratus ſum. In.

Quicquid igr̄ in ſcā plebe hac poſt eſſe uirtutis ⁊ grē: de hoc qui de quo in dā fonte lucidiſſimo omīū riuulorū hec puritas emanauit. Et ei quia caſtitatis polebat prerogatiua: quia abſtinentie gaudebatur anguſtijs: quia blandimentis erat preditus lenitatis: omnium ciuium in deū prouocauit affectus. Qua pōtificis adminiſtratione ſīl gerebat plures ecclīe preſulis elegit ſui ſacerdocij ſucceſſores. ¶ Ecce ſacerdos magnus qui in diebus ſuis placuit deo. Ideo iureiurando fecit illum dñs creſcere in plebem ſuam. ¶ Benedictionem oīum gentiū dedit illi: ⁊ teſtamentum ſuum confirmauit ſuper caput eius. Ideo.

Bene ⁊ congrue in hac die quā nobis bti patris nr̄i. N. hō ad paradiſū tranſitus exultabilē reddit: preſentis pſalmi uerſiculū decātamus. In memoria eterna erit iuſtus. Digne in memoria perpetua hōm quod ad gaudia tranſijt angelorū. Qui iaz gloriā ꝑpetua glorificatus inuenit: quia mūdi gl'am nō quæſiuit: cauens illud quod dicit ſermo diuin⁹. Ne laudaueris hoiēz in uita ſua: tanqz ſi diceret. lauda poſt uitā: magnifica poſt cōſumatiōez. ¶ Iurauit dñs ⁊ non penitebit eū. ¶ Tu es ſacerdos in eternū ſcḋm ordinem melchiſedech. ¶ Dixit dñs dño meo ſede a dextris meis Tu es. ¶ Inuocātem exaudiuit dñs ſcm̄ ſuū dñs exaudiuit eū ⁊ conſtituit eū in pace. ¶ Eū inuocare. ¶ Letentur oēs qui ſperāt in te dñe qm̄ tu bn̄dixiſti iuſto. ſcuto bone uolūtatis tue coronaſti eū. ¶ Verba mea.

Dñe dñs nr̃ q̃ȝ admirabile
ē nom̃ tuuȝ in uniuerſa t̃ra
q: gl̃a ꝛ honore coronaſti
ſcm̃ tuū: ꝛ cõſtituiſti eū ſup
opa manuū tuaꝝ. ¶ Dñe
dñs nr̃. Elegit eū dn̾s ſa-
cerdotē ſibi. ¶ Ad ſacrifi-
candū ei hoſtiā laudis.

SUplici ei ex cā utili⁹
ē hōm magiſ memo
rie laudē dare q̃ȝ uite. ꝛ illū
potiſſimū tp̄e merito ſcita
tis extollas. qm̄ nec laudātē
adulatio nocet: nec laudatū
tēptat elatio. Lauda ergo
p⁹ piculū p̄dica ſecuꝝ. Lau
da nauigātis felicitatē: ſed
cū puenerit ad portū. Lau-
da ducis uirtutē: ſȝ cū p̄du
ctus ē ad triūphū. ¶ Inue
ni dauid ſuū meū oleo ſcō
meo ūxi eū. Man⁹ ei m̃a au
xiliabī ei. ¶ Nihil pficiet i
nimicus i eo: ꝛ fili⁹ iniq̃tatiſ
nō nocebit ei. Man⁹.

QUis āt uiuens tutus
poſſit ac ſine trepida
tione laudari: q̇ ꝛ d̾ p̄terito
meminit ſe hr̃e qđ doleat:
ꝛ de futuro uidet ſibi ſuper
eſſe qđ timeat. Quis uero
i hoc corpuſculo poitus de
beat ſibi q̇cq̃ȝ uēdicar̃ d̾ me
ritis: quoꝝ iter uite occl̾ta
demonū infeſtatio uelut la
tronum obſidet mł̾titudo.
Quib⁹ p oēs uias ſupplāta
toreſ inuiſibiles aīaꝝ laq̄os
tēdūt innumerabiliuȝ mor
tibus expaueſcendos:
Poſui adiuctoriū ſup potē
teȝ: ꝛ exaltaui electū de ple
be mea: Manus ei mea au
xiliabī ei. ¶ Inueni dauid
ſeruum meuȝ oleo ſcō m̃o
unxi eum. Manus.

NAuigātibȝ eiȝ nobis
p hoc mare magnuȝ
ꝛ ſpacioſū: i quo ſūt reptili
a quoꝝ nō ē numer⁹: aīalia
puſilla ꝛ magna. i. diuerſa
gnā inimitoꝝ: q̇ ſc̄m uiriuȝ
nr̃aꝝ quātitateȝ compenſa
to nobiſcum agone luctāt̃.
In huius iq̃ȝ mūdi pellago
uoluptātib⁹ nobis ualde p-

timeſcendū ē: ne nauē nr̄az
aut ꝓcella tēpeſtatis arripi
at. aut fluctus abſorbeat:
aut in eternā p̄das pirrata
crudelis abducat: ¶ Iſte ē
q̇ ante deū magnas uirtu-
tes opatus ē: ⁊ oīs t̄ra do-
ctrina eiꝰ repleta ē. ¶ Ipe int̄
cedat ꝓ pccīs oīuz ppl'oꝝ.
¶ Iſte ē q̇ ↄtēpſit uitā mū-
di: ⁊ puēit ad celeſtia reg̃.
Ipe. ¶ Dn̄e iſte
ſcūs hītabit ī tabernaculo
tuo: opatus ē iuſticiā: req̇e-
ſcet ī mōte ſcō tuo ¶ Dn̄e
q̇s. ¶ Uitā petijt a te ⁊ tri-
buiſti ei dn̄e gl'az ⁊ magnū
decore ipones ſup eū: poſu
iſti ī capite eiꝰ coronā de la
pide p̄cioſo: ¶ Dn̄e ī uir-
tute. Hic accipiet bn̄dicti
one a dn̄o: ⁊ miaz a d̄o ſa-
lutari ſuo: qꝛ hec ē gn̄atio
q̄rētiū dn̄z. ¶ Dn̄i ē t̄ra.
Tu es ſacerdos ī et̄nū.
Scd̄ꝫ ordiēz melchiſadech.
In ill'. t. Dx̄
Ieſus di. ſuis pabolam
hāc. Hō q̇dā pegre ꝓfici-
ſcēs uocauit ſuos ſuos: et
tradidit ill' bona ſua. E. ly.

Lectio ſci euuangelij
Frēs k̄mi ſollicite ↄſid
rare nos admonz: ne nos q̇
pl's ceteris ī hoc mūdo acce-
piſſe aliq̇ ↄcernim̄: ab au-
ctor̄ mūdi grauiꝰ ide iudice
mur: Cū eī augētur dona:
rōes et creſcūt donoꝝ. Tā
to ergo eē̄ hūilior: atꝫ ad s̄
uiēdū d̄o ꝓmptior q̇ſqꝫ dꝫ
ex munere: q̄ꝫto ſe obligatū
oꝛ eē̄ ↄſpicit ī redd̄ēda rōe
¶ Amauit eū dn̄s ⁊ orna
uit eū: ſtollam gl'e iduit eū
Et ad portas paradiſi co-
ronauit eum. ¶ Induit euꝫ
dn̄s loricā fidei ⁊ ornauit
eum. Et ad por.
Ecce hō q̇ ad pegre ꝓ
ficiſcēs ſuos uocat: eiſ
qꝫ ad negociū talēta pditur
Pꝰ mltū uero tp̄is poiturꝰ
rōēz cū eis reuertit: bene o
pantes ꝓ apportato lucro

remunerat: huiuz uero a bo
no ope torpētem damnat.
Quis itaqꝫ hō iſte ē q̄ per
egre pficiſcit niſi redēptor
nr̄: q̄ i ea carne quā aſſum
pſerat abijt in celū. Carniſ
ei locus pprie ťra ē: q̄ qi ad
pegrinādū ducit: du p re-
dēptorē nr̄z ī celo collocat
¶ Sint lūbi ur̄i pcincti et
lucerne ardētes ī manibus
ur̄is. Et uos ſiles hoīb3 ex
pectātibus dn̄z ſuū: qn̄ re-
uertatur a nuptijs. ¶ Vigi
late ergo: q̄a neſcitis qua
hora dn̄s ur̄ uēturus ſit. Et
uos. Gl'a. qn̄.
SEd hō iſte pegre pfi
ciſcens huis ſuis bona ſua
tradidit: q2 fidelibus ſuis
ſpūalia dōa ɔceſſit. Et uni
quid dedit q̄nqꝫ talēta: alij
āt duo: alij uero unū. Qui
qꝫ ei talenta quiqꝫ ſūt ſēſuſ
corporales. v3. uiſus audi
tus: guſtus. odoratus. ꝛ ta
ctus. Quiqꝫ igr̄ talētis do
nuz q̄nqꝫ ſenſuū. i. exťiorū
ſcia exprimit. Duob3 uero
intellectus ꝛ opatio dſignā
tur. Unius āt talenti noie:
intellectus tm̄mō deſignat
¶ Elegit te dn̄s ſacerdotē
ſibi ad ſacrificādū ei hoſtiā
laudiſ. ¶ Immola dō ſacri
ficiū laudis: ꝛ redde altiſſi
mo uota tua. Hoſtiā.

¶ Ecce ſacerdos magnus
q̄ i diebz ſuis placuit deo.
ꝛ iuentus ē iuſtus. ¶ Dn̄s
reg' ¶ Nō eſt iuentus ſi-
milis illi: q̄ cōſuaret legem
excelſi. ¶ Iubilate. ¶ Ido
iureiurādo fecit illum dn̄s
creſcere in plebez ſuaz.
Sacerdotes dei benedicite
dn̄z: ſerui dn̄i hymnū dicite
dō alťa. ¶ Bn̄dicite. ¶ Ser
ue bone ꝛ fidel' intra i gau
dium dn̄i tui. ¶ Laudate.
¶ Ecce ſacerdos ma.
Jeſu redēptor oim. ¶ Juſtū
deduxit dn̄s p uias rectas.
¶ Et oñdit illi regnū dei.

Ad bñd. añ. Euge ſue bõe ⁊ fidel': q2 ſup pauca fuiſti fidelis ſup mlta te ↄſtituã dicit dñs. oõ ut ſupra ad. iij. cap. Ecce ſacerdos magnus. ℟. Amauit euz dominus: ⁊ ornauit eum. ℣. Stollã gl'e iduit eũ. Et or. ℣. Gl'a ℟. Ama. ℣. Elegit euz dñs ſacerdotẽ ſibi. ℟. Ad ſacrificandũ ei. ho. lau.

Ad ſextam caplz.

NOn eſt iuẽtus ſimilis illi q̃ cõſuaret legem excelſi. Jdo iure iurãdo fec illuz dñs creſcere in plebez ſuaz: ℟. Elegit eũ dñs ſacerdotez ſibi. ℣. Ad ſacrificãdũ ei hoſtiã laudis. ſacer. ℣. Gl'a pri. ℟. Elegit. ℣. Tu es ſacerdos i etnuz: ℟. Scdz ordiez mel. ad. ix. c.

HUngi ſacerdotio et hĩre laudẽ i noie ipi⁹ ⁊ offerre illi icẽſuz dignũ i odorẽ ſuauitatis. ℟. Tu es ſacerdos i etnũ. ℣. Scdm ordiez melchiſadech. In et. ℣. Gl'a. ℟. Tu es. ℣. Juſtũ deduxit do⁹ p uias rectas. ℟. Et oñdit illi regnũ dei. Ad ueſ: an Ecce ſacerdos magnus. cũ rl. p. Dix do⁹ p. Cõfitebor. p. Bt̃s uir. p. Laudate. p. Memeto. cap. Ecce ſacerdoſ. hy. Jſte ↄfeſſor. ℣. Juſtuz deduxit. ℟. Et oñ dit. Ad M. an. Amauit eũ dñs ⁊ ornauit eũ. ſtollã gl'e iduit eũ: ⁊ ad portas paradiſi coronauit euz

Subſcripta añ. Dum eſſet dr ad. M. in ſecũdis ueſp ſũmis põtificib⁹. Ad. M. ã. Duz eſſz ſũmus põtifex terrena nõ metuit: ſz ad celeſtia regna gl'oſus migrauit

Jn natalicijs ↄfeſſorũ non pontificuz. Ad ueſ caplm.

BEtus uir q̃ ſuffert temtationem: qm cuz pbat⁹ fuerit accipiet coronã uite: quã repromiſit ds diligentib⁹ ſe. Jſte ↄfeſſor ℣. Amauit eũ. Ad M. an Similabo eũ uiro ſapiẽti q̃

edificauit domũ ſuã ſ͛ firmã petrã. Si fuerit doctor in utriſq₃ ueſ dr̃ ad. Mag. ã. O doctor optime. Regre ſup͛ in ↄfeſſor pōtifice oro.

Deus q̃ nos bt̃i. N. ↄfeſſoris tui ãnua ſolē nitate letificas: ↄcede ꝓpiti⁹ ut cui⁹ natalicia colimus: et actiones imitemur. Per.

Adeſto dñe alia oro. ſuplicatioib⁹ nr̃is q̃s i bt̃i. N. ↄfeſſoris tui ſolenitate deferim⁹: ut q̃ nr̃e iuſticie fiduciã nō hēm⁹: ei⁹ q̃ tibi placuit ꝑcib⁹ adiuuem̃ p. Si fuerit abbas dr̃ oro.

Interceſſio nos q̃s dñe bt̃i N abbatis ↄm̃det ut qđ nr̃iſ meritiſ n̄ ualem⁹ ei⁹ patrocinijs aſſeq̃m̄ Per Ad mat inuit. Regē ↄfeſſorū. hy⁹: Iſte ↄfeſſor. Antiphone noctnales cū ſuis pſalmiſ dñr de ↄfeſſore pōtifice. in. i. noct. v. Amauit eū do⁹: ⁊ or. R. Stollã glē

Sermo ſci augꝰ epi. lco. i.

Solet mltos mouere fr̃es kmi q₉ dñs nr̃ ieſus xp̄s i ſmōe euuãgelico: cū prius dixiſſet luceat lum̄ ur̃m corã hoib₃ ut uideant bona opa ur̃a ⁊ glorificent p̄rem ur̃m q̃ in cel͛ eſt. poſtea dixit. Attendite ne iuſticiã ur̃am faciatis corã hoibus ut uideamini ab eis. Turbat͛ ei mēs parum itelligētis: ⁊ p̄cepto utriq₃ obaudire cupiētiſ: ⁊ p diuerſa ⁊ aduerſa diſtēdit͛. Tam nemo ei pōt q̃ſuis uni dño obtēpare repugnãtia iubē. i q̃₃ nemo pōt et duob⁹ dñis ſuire. Qđ eodē ſmone ſaluator ipe teſtatus eſt.

Euge ſerue bone ⁊ fidelis: q₂ in pauca fuiſti fidelis ſ͛ mlta te conſtituã. Intra in gaudiū dñi tui. R. Dñe. v. talenta tradidiſti m. ecce alia. v. ſuplucrat⁹ ſū. Intra.

Quid ergo faciet. animus nutans cum ſe obtemperare non poſſe

exiſtimat: ⁊ nõ obtempare
formidat. Si ei bona opa
ſua in luce poſuerit hoibus
ĩtuenda ut faciat qḋ p̄ceptũ
eſt ſic luceat lum̃ ueſtruꝫ co
raꝫ hominibus ut uideant
bona opera ueſtra: ⁊ glori
ficent p̄rẽ ur̃ꝫ q̇ in cel' eſt
reum ſe teneri arbitrabit̃.
q2 ꝯ p̄ceptuꝫ fecerit ubi dr̃
Attendite ne iuſticiaꝫ ur̃aꝫ
faciatis coraꝫ hominibꝰ: ut
uideamini ab eis. Rurſũqꝫ
ſi hec timens ⁊ cauens ea q̄
bñfacit abſcõderit nõ ſe pu
tauerit ſuire ĩpanti ⁊ dicen
ti: luceat lumen ur̃m coraꝫ
hoibꝫ: ut uideant opa ur̃a
bona. ¶ Juſtus germiabit
ſicut liliũ: Et florebit i et̃nũ
ante dñm. ¶ Plantatus i
domo domini in atrijs do-
mus dei nr̃i. Et flo.

Qui at̃ recte intelligit
utrũqꝫ iplet: ⁊ ſuiet
uniuerſiſſimo dño: qui ſuũ
pigrũ nõ dãnaret: ſi ea que
nullo mõ fieri poterant im
peraret: Audi ei paulũ ſuũ
ieſu xp̄i: uocatũ aplm̃: ſeg̃
gatũ in euuãgeliũ dei utrũ
qꝫ ⁊ facenteꝫ ⁊ docentem:
Uidete quomodo luceat lu
men eius corã hoibꝰ: ut ui
deant bona opa eiꝰ. Cõmẽ
damus inq̇t noſmetipſoſ ad
oẽꝫ ꝯſciaꝫ hoĩm in ꝯſpcũ dĩ
Et iteꝝ Prouidẽmꝰ eiꝫ bõa
nõ ſolũ corã deo: ſꝫ etiã co
rã oibꝫ hoibꝰ. Et iteꝝ pla
cete oibus per oĩa ſic̃ ⁊ ego
oibus ꝑ oĩa placeo: ¶ Iſte
cognouit iuſticiã ⁊ uidit mi
rabilia magna ⁊ exorauit
altiſſimũ. Et iuēt' ẽ i nũo
ſcõꝝ. ¶ Iſte ẽ q̇ ꝯtẽpſit ui
tã mũdi ⁊ peuit ad celeſtia
reg̃. Et i. ¶ Os
iuſti meditabit̃ ſapiaꝫ.
Et lĩgua eiꝰ loq̇t̃ iuſticiã.

Vide rurſꝰ q̄ꝫ ad
moꝫ attẽdat ne faci-
at iuſticiã ſuã corã hoibꝰ ut
uidat̃ ab eis. Opꝰ aũt ſuuꝫ
ꝓbet unuſq̇ſ qꝫ: ⁊ tc̄ i ſemet
ipo tãtũ hēbit glãm: ⁊ nõ

in alto. Et iter. Naz gl'a
nr̄a hec eſt: teſtioiuȝ cōcie
nr̄e. Et illud quo nihil eſt
maifeſtius. Si adhuc inq̄t
hoibȝ placereȝ. xp̄i ſuul nō
eēȝ. Sȝ neq̄q̄ȝ eoꝝ ꝯ̄ prece
ptis qi repugnātibȝ ipius
dn̄i moueat'. mlto magis a
p'lo ei⁹ ingerat q̄ſtioneȝ et
dicat. Quō tu dicis: placete
oib⁹ p oia: ſic ⁊ ego oibȝ p
oia placeo. Et tu ideȝ dicis
Si adhuc hoibȝ placerem
xp̄i ſuul nō eſſeȝ. Adſit ipe
dn̄s q̄ ēt i ſuo ſuo ⁊ ap'lo
loq̄bat': ⁊ apiat nobis uolū
tate ſuā: ⁊ tribuat obediē ſi
facl'tatē. ¶ Iſte ē q̄ an̄ deū
magnal' v̄tutes op it⁹ eſt: ⁊
ois t̄ra doctria ei⁹ repleta ē
Ipe itcedat p pccis oim po
p'loꝝ. ¶ Iſte ē q̄ ꝯtēpſit ui-
tā mūdi: ⁊ pueīt ad celeſtia
regna. Ipe.

Ipſa q̄ppe v̄ba euuā
gelica ſecū poztāt expoitio
nes ſuas. nec itcludūt oꝛa e
ſuriētiuȝ: qꝛ paſcunt coꝛda
pulſātiū. Intētio q̄ppe coꝛ
dis hūani quo dirigat' ⁊ q̄d
expectet iuedā ē. Si eī qui
ul't mōn ab hoib⁹ bōa opa
ſua gl'aȝ ⁊ utilitatē ſuā poīt
an̄ hoies: ⁊ hāc i ꝯſpcū hoi
nū q̄rit: nihil eoꝝ q̄ de hac
re ꝺo⁹ pcep ipleuit. qꝛ ⁊ in-
tēdit iuſticiā ſuā facer coꝛā
hoibȝ: ut uidret' ab eis. ⁊ n̄
ſic elixit coꝛā hoib⁹ lum̄ ei⁹
ut ad hoc uiderent' bōa ei⁹
ut gl'ificaret p̄reȝ q̄ i cel'eſt
Se quippe uoluit glorifica
ri ⁊ nō deū. : ⁊ ſuam queſi-
uit utilitatem: nō dilex̄ dn̄i
uoluntatem: ꝺe quibȝ dicit
ap'ls. Oīs que ſua ſunt q̄
runt: nō que ieſu xp̄i. ¶ A
mauit euȝ dn̄s ⁊ oꝛnauit eū
ſtollā glorie iduit eū. Et ad
poꝛtas paradiſi coꝛonauit
eū. ¶ Induit eū loꝛicā fidei
⁊ oꝛnauit eū. Et ad.

Itaq; nō illic ſentētia
t̄minata ē ubi ait. Sic
luceat lum̄ ur̄m coꝛam hoi
bȝ: ut uideāt bona opa ur̄a

ſʒ ꝯtinuo ſubiūxit: cur faci
endū ſit: ut gloꝛificēt inq̄t
pr̄em ur̄m qui in celis ē. vt
ſcilʒ hō cū bn̄faciens uidet̄
ab hoibʒ: intētionē boni fa
cti habeat in conſcientia.
Suā itētionē uero inoteſcē
di n̄ hēat niſi in laudibꝰ pp
coꝝ q̄bꝰ inoteſcit i lum̄ uti
litatē: Quibʒ hoc ꝓdeſt ut
deo placeat q̄ hoc preſtitit
hōi. Atʒ nō deſpent ēt ſibi
ſi uoluerit hoc poſſe p̄ſtari
¶ Jſte hō pfecit oīa q̄ locu
tus ē dn̄s: ⁊ dixit ad euʒ: in
greoere in requiem meam:
Quia te uidi iuſtum coꝛaʒ
me ex oībuſ gētibʒ. Jſte ē
q̄ ꝯtēpſit uitaʒ mundi ⁊ p
uenit ad celeſtia regna. Q̄
¶ Lex dei eiꝰ i
coꝛde ipſius. Et n̄ ſupplā
tabunt̄ greſſus eiꝰ.

In ill̄. t. Dix ie: di. s:
Sit lūbi ur̄i p̄cincti: et
lucerne ardētes in maibus
ur̄is. Et R̄.

Sancti euuāgelij

fratres kmi aperte nobis
ē lectio recitata. Sʒ ne aliq̄
bꝰ ipa eiꝰ planicies alta foꝛ
taſſe uid. at̄: eā ſub breuita
te trāſcurrimꝰ: quatē eiꝰ ex
poitio ita neſciētibʒ fiat co
gnita: ut tn̄ ſcientibꝰ nō ſit
oneroſa. Quia uiris luxuri
a i lūbis ſit: feminis i umbi
lico: teſtat̄ dn̄s q̄ de dyabo
lo ad btm iob loq̄t dicens
virtus eiꝰ i lūbis eiꝰ: ⁊ foꝛ
titudo illiꝰ in ūbilico uētris
eiꝰ. ¶ Jſte hō ab adoleſcē
tia ſua ptiʒ meruit īfirmos
curare. Dedit illi doꝰ clari
tatē magnā cecos illuīnar
⁊ d̄ mōes effugare. ¶ Ecce
hō ſine q̄rella uerꝰ dī cultor
abſtinēs ſe ab ope malo et
pmanēs i inocētia ſua. De

Principali igr̄ dit.
ſexu lūboꝝ noīe lux
ria dſignat̄ cū doꝰ dic̄ Sint
lumbi ueſtri precincti. Lū
bos enim precingimus cū
carnis luxuriaʒ per ꝯtinen
tiaʒ coartamꝰ. Sʒ qd̄ minꝰ

eſt mala nō agere: niſi etiā
quiſqꝫ ſtudeat bōis opib⁹
iſudarꝫ ꝑīn⁹ addit. Et lucer
ne ardētes ī manibꝫ uīis.
Lucernas q̄ppe ardētes in
manibꝫ tenem⁹: cū p bona
opa pxīs nr̄is lucis exēpla
mōſtram⁹. De q̄b⁹ ꝑfecto
opibꝫ dn̄s dic. Luceat lux
uīa corā hoībꝫ: ut uideant
opa uīa bona ⁊ gl'ificēt pa
trē uīm q̄ in cel' e. ¶ Sint
lūbi uīi pcincti ⁊ lucerne ar
dētes ī maībꝫ uīis. Et uos
ſil'es hoībꝫ expectātib⁹ dn̄ꝫ
ſuū qn̄ reuertat' a nuptijs
Uigilate ergo q: neſcitis q̄
hora dn̄s uī uētur⁹ ſit. Et.

QUo āt ſūt q̄ iube
tur ⁊ lucernas tenere
⁊ lūbos reſtrigē: ut ⁊ mū-
dicia caſtitatis ſit ī corpe: ⁊
lum̄ ṽitatis ī opatiōe. Re-
dēptorī ⁊ ei uīo unū ſine al
to placē neqꝫ pōt. Si aūt
is q̄ bona agit adhuc luxu
rie inq̄namīta nō debit: aut
is q̄ caſtitate ꝑminet: nec
ou⁊ ſe p bona opa exercet
¶ Dn̄e
quinqꝫ talēta tradidiſti m̄:
ecce alia q̄nqꝫ ſuplucratus
ſū. ¶ Do⁹ reg' ¶ Eu
ge ſue bone ī modico fidel'
itra ī gaudiū dn̄i tui: ¶ Fi
del' ſuus ⁊ prudēs quē cō
ſtituit do⁹ ſup familiā ſuam
¶ Btā ille ſuu' quē cū uene
rit do⁹ ei⁹ ⁊ pulſauerit ianuā
inuenerit eū uigilātē.
Serue bone ⁊ fidelis itra
in gaudiū dn̄i tui. ¶ Btā
uir qui ſuffert. Jeſu
corona celſior. ¶ Juſtum de
duxit. ¶ Euge ſ
ue bone ⁊ fidelis: quia ſup
pauca fuiſti fidelis: ſupra
multa te cōſtituā dīc do⁹.
¶ Btā
uir qui ſuf. ¶ Amauit
eū do⁹: ⁊ ornauit eum.
Stollaꝫ gl'e induit euꝫ. Et
or. ¶ Btā. ¶ Os iuſti medi
tabī ſapiaꝫ ¶ Et ligua ei⁹
IUſtus cor
ſuū tradidit ad uigilā-

duꝫ diluculo ad dñꝫ q̇ fecit
illū: ⁊ in cōſpcū altiſſimi de
ꝑcabi̇. ¶ Os iuſti medi
tabi̇ ſapiaꝫ. ¶ Et ligua ei⁹
loqt̄ iudiciū. Medi. Gl'a
Os Lex dei ei⁹ i cor̄ ipi⁹
¶ Et nō ſupplā.
IUſtū ꝯduxit dñs per
uias rectas: ⁊ oñdit
illi regnū dī. ⁊ dḋit illi ſciaꝫ
ſcōꝝ: honeſtauit illū i labo
rib⁹ ⁊ ꝯpleuit labores illius
¶ Lex dei ei⁹ i cor̄ ipi⁹
Et ñ ſupplātabūt greſſ⁹
ei⁹: i cor. Gl'a. ¶ Lex.
Juſtū ꝯdux ¶ Et oñdit illi
¶ Dñe. v. taleīa
¶ Dix̄ do⁹. ¶ Cōfi
tebor. ¶ Bt̄s uir. ¶ Laud.
pu. Laud d. o: g. Bt̄s
uir q̇ ſuffert. ¶ Iſte ꝯfeſſor
¶ Juſtū ꝯduxit.
Hic uir deſpiciēs mūdū et
tꝫrena: triūphās diuitias ce-
lo ꝯdidit ore manu.

HI Res: q̇ gl'at
i dño gl'et: nō ei q̇ ſe
ipm̄ ꝯm̄dat ille ꝑbat⁹ eſt: ſꝫ
quē ds ꝯm̄dat. ¶ Jeſu co-
rona ꝟginū. ¶ Spē tua ⁊
pulchritudie tua. ¶ Intēd
ꝓſpe pcēd ⁊ reḡ ¶ Ueni
ſpōſa xp̄i accipe coroāꝫ quā
tibi do⁹ ꝑparauit i etnū.

Prudētes ꝟgies aptate uṙas
lāpades: ecce ſpōſus uenit exi
te obuiā ei. ¶ Adducēt regi
ꝟgies. ¶ Proxie ei⁹ afferēt
DEus q̇ it̄ cetera tibi.
potētie tue miracula
ēt i ſexu fragili uictoriā m̄
tirij ꝯtuliſti: ꝯced ꝓpici⁹ ut
q̇ btē. N. natalicia colim⁹ p
ei⁹ ad te exēpla gradiam̄ p
INdulgētiā nobis
dñe btā N. ꝟgo ⁊ m̄r
iploret: q̇ tibi ſēp grata ex
titit: ⁊ merito caſtitatis: ⁊ tu
e pfeſſiōe ꝟtutis p.
EXaudi nos ds ſaluta
ris nr̄: ut ſic ꝺ btē. N
feſtiuitate gaudēꝫ ita pie ꝺuo
tiōis erudiam̄ affcū. p.
DA nobis qs dñe ds

nr̄ ſcāꝝ v̄giuꝫ ⁊ mr̄ꝝ
tuaꝝ. N. ⁊ N. palmas īceſ
ſabili ueneratiōe uenerari:
ut q̄s dig̃ mēte nō poſſum⁹
celebrare: hūilib⁹ ſaltē fre-
quētemus obſeq̄js. Per.
Regē uirginū
dn̄z. Uenite adoremus.
Uenite. Uirgīs ples.
O q̄ȝ pulchra ē ca
ſta gn̄atio cū claritate.
Dn̄e dn̄s. Añ thoꝝ h⁹ v̄
gis frequētate nobiſ dulcia
cātica dragmatis. Celi
enar Reuerte reuertere ſu
namitis: reuertē reuertere
ut intueamur te. Dn̄i eſt
t̄ra. Spē tua ⁊ pulchritu
dīe tua. Intēd ps. p. ⁊ re.

Int ceťas pabolas a
dn̄o dcāſ ſolet q̄rētes
mlťū moueř iſta q̄ d. x. v̄gi
nib⁹ poita ē. Et mlťi q̄dē
hic mlťa ſeſeřt q̄ n̄ ſūt p̄ter
fid. Sꝫ quo ptib⁹ ei⁹ oib⁹ cō
ueīat expoītio id elaborādū
eſt. Legi ei i q̄dā ſcripta ex
eaꝝ gn̄e q̄ apocrife noiant
q̄ nō ſit ꝯ catholicā fid. Sꝫ
huic loco m̄ mīn⁹ ꝯgruere
uiſa ē: ꝯſiderāti oēs h⁹ ſitītu
dis ptes. Ueni ſponſa xp̄i
accipe coronā quā tibi do⁹
p̄parauit: p cui⁹ amorē ſan-
guiē tuū fudiſti. Et cū an
geľ i padiſū itroiſti. Ueni
electa mea ⁊ ponā i te thro
nū meū: q2 ꝯcupiuit rex ſpe
ciē tuā. Et cū.

Ne q̄ cū expoſitiōe te
meř nihil audo iudicare: ne
forte ei⁹ īꝯueientia m̄ angu
ſtiā fecerit: ſi mea tarditas i
eā ꝯueientiā nō uenerit. q̄d
āt m̄ uidat non abſurde de
hoc loco accipi: q̄ntū poto
breuiť ⁊ diligeť exponā. In
t̄rogat⁹ igi do⁹ nr̄ a diſcipuľ
d ꝯſuātiōe ſcťi iť mlťa q̄ lo
cut⁹ eſt hoc quoqꝫ dix. Tē
ſimile extimabať regnum
celoꝝ decē v̄gibꝫ q̄ acce-
perūt lāpads ſuas: ⁊ uene-
runt obuiā ſponſo ⁊ ſpon-
ſe ⁊ cetera. Diffuſa eſt

gr̃a ĩ labijs tuis. Propt̃ea bñdix̃ te ds̃ ĩ et̃nũ. ¶ Sp̃e tua ꝛ pulchritudĩe tua ĩtẽd ꝓſpe ꝓced ꝛ reg̃ Pro.

Decez itaq; v̓giuz q̄ v. admittũt: ꝛ. v. excludũt: bonoꝝ ꝛ maloꝝ diſcretionez ſignificat. Quapp cũ v̓gitatis nom̄ honorabile ẽ: cur receptis exclu‹s›ꝯ q; cõe ẽ: Deĩd q̃d ibi uult numerus ĩ utraq; p̃te q̃narꝰ. Quicq̃d aũt ſignificat oleũ mixꝫ uidet̃ q̄ ſapientes petẽtibꝰ nõ ɔmunicãt: cũ ꝛ ĩuidere fas nõ ſit eis: q̄ ita pfecte ſũt ut a ſponſo recipiant. ¶ Sp̃e tua ꝛ pulchritudĩe tua. Intẽd ꝓſpe ꝓced ꝛ regna. ¶ Diffuſa ẽ gr̃a in la. tu. ppea. bñ. te ds̃ iet̃nũ. Intẽ. ¶ Sp̃e tua ꝛ pulchritudĩe tua: intende proſpe: ꝓcede ꝛ regna. Eructauit. ¶ Adiuuabit eã ds̃ uult̃u ſuo: ds̃ ĩ medio eiꝰ nõ ɔmouebĩ. ¶ Ds̃ nr̃ re Aque m̃lt̃e nõ poterãt exti gue caritatẽ. ¶ Magnus dñs. ¶ Adiuuabit eã ds̃ uult̃u ſuo. ¶ Ds̃ ĩ medio eiꝰ nõ ɔmouebĩ.

Quo noie nl̃lo dubitãte dñs nr̃ ieſus xp̃s ſignificauit ut miſicoꝛds ẽẽ̃ opoꝛteat ad ꝑſtãdũ ex eo q̃d bñt ꝑſcribere illa ſñia eiuſd dñi dicẽtis. Oĩ petẽti te tribue. Quid ẽ aũt q̄ poſſit dãdo ñ ſufficẽ̃ utriſq;: hec maxime augẽt q̃ſtiõis difficl̃tatem. quaq̃; ꝛ cet̃a diligẽt̃ ɔſiderata: ut oĩa ĩ unã rõez ɔcurrãt nihilq; ĩ unã p̃te dicat̃ q̄ ĩpediat aliã mag̃ cautio eſt adhibẽda. ¶ Propt̃ v̓itatẽ ꝛ mãſuetudĩnẽ ꝛ iuſticiaꝫ. Et deducet te mirabiliter dext̃a tua. Sp̃e tua ꝛ pulchritudĩe tua itende ꝓſpere ꝓcede ꝛ reg̃. Et de.

Vident̃ itaq; m̃ quiq; virgines ſignificare quinquepartitam continentiam a carnis illecebris. Cõtinẽdus eſt eĩ aĩ appeti

tus: a uoluptate oculorum a uoluptate aurium: a uoluptate olfaciendi: guſtādi ꝛ tangendi. Sꝫ qm̄ iſta ↄtinentia partiꝫ corā deo fit: ut illi ſoli placeatur īteriori gaudio ↄſcie: partiꝫ coram hoībꝫ tm̄: ut gl'a capiatur humana: ideo quinqꝫ dn̄r prudentes ꝛ. v. fatue. Utreqꝫ tn̄ uirgines: qꝛ utraqꝫ ↄtinentia ē: q̄ꝫuis diuerſo fomite gaudeat. Lāpades āt q̄ portant maībꝫ opa ſunt q̄ pꝫ iſtā ↄtinētiā fiūt. Dēꝫ ē ei. Luceāt opa ur̄a coram hoīb⁹. ¶ Dilexiſti iuſticiā ꝛ odiſti iniq̄tatē. Proꝑea ū xit te ds̄ ds̄ tu⁹ oleo leticie ¶ Propt̄ ueritatē ꝛ māſuetudīeꝫ ꝛ iuſticiā. ppea.

Omnes uero accepert̄ lampades ſuas: ꝛ uenerunt obuiam ſponſo. Intelligendū ē ergo xp̄i noīe cēſeri de q̄b⁹ hic agi̊t. Non eī poſſūt qui chriſtiani nō ſunt: ſponſo chriſto placer̄ ꝛ uenire obuiā. Sꝫ. v. fatue acceptis lampadibus ſuis nō ſumpſerunt oleū ſecum q̄Mēi ei q̄ꝫuiſ ꝺ xp̄i boītate plurimū ſperent: gaudium tam̄ nō hn̄t dū continent̄ uiuunt niſi in laudibꝫ hōm. Non ergo hn̄t oleum ſecū Nā ipſaꝫ leticiā oleū ſignificari arbitror. Propterea inquit. Unxit te ds̄ ds̄ tuuſ oleo leticie. ¶ Offerentur regi uirgīes poſt eā: proxie eius. Offerent̄ tibi in leticia ꝛ exultatione. ¶ Spetie tua ꝛ pulchritudine tua intende ꝓſpere ꝓcede ꝛ regna Offe. ¶ Nigra ſū ſꝫ formoſa filia ierl'm. ideo dilexit me rex ꝛ introduxit me in cubiculū ſuum. ¶ Lātate. i. ¶ Trahe me poſt te in odorem unguentoruꝫ tuoꝝ curꝛimus: oleū effuſū nom̄ tuū ¶ Dn̄s reḡ exul ¶ Ueni ſponſa xp̄i accipe coronā quā tibi dn̄s prepa rauit ineťnū. ¶ Lātate. iij.

Elegit eã d̃s ⁊ p̃elegit eã. In tabernaculo ſuo hitarẽ facit eã.

IN illt. t. Dix̃ ie. di. ſ. parabolã hanc. Silr̃e eſt regnũ celoꝝ decem uirginibꝫ: q̃ accipientes lampades ſuas exierunt obuiã ſponſo ⁊ ſponſe. Et ℟.

SEpe uoſ frẽs kmĩ ad moneo praua opa fugere: mũdi hui⁹ inq̃namenta deuitare: ſꝫ hodierna ſancti euuangelij lectione ɔpꝫlloꝛ dicere: ut ⁊ bona que agitur cũ magna cautella teneatur Ne per hoc qd̃ a uobis recte geritur fauoꝛ aut gr̃a humana req̃ratur: ne appetitus laudis ſuripiat. ⁊ qd̃ foris oñditur intus a mercede euacuet̃. ¶ Hec eſt ꝟgo ſapiens quã dñs uigilãtem inuenit: que acceptis lampadibꝫ ſuis ſumpſit ſecuꝫ oleũ. Et ueiente dño introiuit cum eo ad nuptias.

MEdia aũt nocte clãoꝛ factus eſt. ecce ſpõſus ueit: exite obuiam ei. Et ue.

ECce ei redẽptoris uo Ecce decẽ uirgies: ⁊ oẽſ dñr uirgines. ⁊ tñ intra beatitudinis ianuã non oms̃ recepte: qꝛ eaꝝ quedã dũ ꝺ uirginitate ſua gl̃am foris expetũt: in uaſis ſuis oleuꝫ habere noluerũt: Sed prius nobis querendũ ẽ q̇d ſit regnum celoꝝ: aut cur deceꝫ uirgibꝫ ɔparetur: q̃ etiaꝫ ꝟgines prudẽtes ⁊ fatue dicant̃. Dũ ei regnũ celoruꝫ ɔſtet: qꝛ reproboꝝ nullus ingredit̃: et fatuis ꝟgibus cur ſilr̃e ee̅ phibet̃. ¶ Media nocte clamoꝛ fcs̃ ẽ ecce ſpõſus adueit exite obuiaꝫ ei. ¶ Prudẽtes ꝟgies aptate ur̃as lãpades. Ecce.

SEd ſciendum nobis ẽ ꝙ ſepe i ſacro eloq̃o regnũ celoꝝ p̄ntis tp̄is eccl̃a dr̃. De quo ⁊ i alio loco dñs dicit. Mittet filius

filius hoīs angelos ſuos: ꝛ colligent de regno eius oīa ſcandala. Neqȝ ei in illo regno btitudinis in quo pax ſūma ē: inueiri ſcādala poterunt q̄ colligant. Et inde rurſuȝ dr̄ Qui ergo ſoluerit unū de mādatis iſtis minimis ꝛ docuerit ſic hoīes. minimus uocabi in regno celoꝛuȝ. ¶ Ueni electa mea ꝛ ponaȝ in te thronū meū. Quia ꝯcupiuit rex ſpēȝ tuā ¶ Spē tua ꝛ pulchritudīe tua: intende pſpere pcede ꝛ regna. Quia.

¶ Hec eſt uirgo ſapiens: ꝛ una de nuō prudentuȝ. ¶ Dn̄s regna.

¶ Hec eſt uirgo ſapiēs quaȝ dn̄s uigilanteȝ īuenit ¶ Hec eſt q̄ neſciuit thoꝝ in delicto: hebit fructum in reſpectione animaꝝ ſcāruȝ ¶ Ueni electa mea ꝛ ponā in te thronu: meuȝ all'a. Iſta eſt ſponſa inter filias ierl'm. ¶ Fratres. Qui. gl'atur. ¶ Ieſu coꝛona uirginuȝ. ¶ Diffuſa eſt gr̄a ī labijs tuis. ¶ Propterea benedixit te deus ineternū

¶ Simile eſt regnum celoꝛum hoī negotiatoꝛi querenti bonas margaritas. inuenta auteȝ una pcioſa margarita dedit oīa ſua ꝛ comparauit eam.

¶ Frēs qui gl'atur. ¶ Spē tua ꝛ pulchritudīne tua. ¶ Intēde pſpe pcede ꝛ regna. Et pul. Gl'a. ¶ Spe. ¶ Adiuuabit eā ōs uultu ſuo. Dſ in medio ei⁹.

Emuloꝛ eī uos dei emulatione. Deſpōdi eī uos uni uiro uirgineȝ caſtā exhibere xp̄o. ¶ Adiuuabit eā ōs uultu ſuo: Dſ in medio ei⁹ nō cōmouebit. vul. Gl'a. ¶ Adiu ¶ Elegit eā ōs ꝛ p̄ele. eam ¶ In tabernacl'o.

O Nē ōs mē exaltaſti ſup t̄rā habitationes

meam ⁊ ꝑ morte defluenti
depcata ſuꝫ . inuocaui dñꝫ
pꝛēꝫ dñi mei ut nō dereli-
quat me in die tribulatiōis
mee: ⁊ in tpr̄e ſupboꝝ ſine
adiuctorio. ℞. bř. Elegit
eam ds: ⁊ preelegit eaꝫ. ℣.
In tabernaculo ſuo habita
re facit eam. Et p̄. ℣. Gl'a
℞. Elegit. ℣. Diffuſa eſt
gr̄a in la. t. ℞. Propterea.
Ad ueſ̈ an. Hec ē v̓go ſa.
cuꝫ rel'. ps. Dixit dñs. ps̄.
Laudate pu. ps̄ Letatuſ.
Niſi dñs. ps̄ Lauda ierl'ꝫ.
cap̄. Fr̄es: q̇ gl'at. hy⁹. Jeſu
corona uir. ℣. Diffuſa eſt.
Ad. M. an. Ueni ſpōſa xp̄i
accipe coronam quam tibi
dñs pparauit in eternum.
Orō ut s̈. ¶ In feſto alicui⁹
ſcē uirgis nō martiris oīa
dīr ſicut s̈ notata ſunt ī na
tali uirginum: Excepto ꝙ
primum ℞m non dicitur:
ſed a ſecundo incipitur. Et
ad nocturnum dicitur hy⁹.
Huius obtentu. ¶ In feſto
alicuius ſcē nec uirgis: nec
martiris. Ad ueſ̈ capl'm.

Confitebor tibi dñe
rex: ⁊ collaudabo te
deū ſaluatorē meū ꝯfitebor
noī tuo: qm̄ adiutor ⁊ pro
tector factus es m̄. ⁊ libera
ſti corpus meū a pditione.
Hymnus in utriſqꝫ ueſpis
⁊ mat. ⁊ laudibꝫ. Hui⁹ ob-
tentu. Ad mat' inuit. Laud
mus dm̄ nr̄m in cōfeſſione
bt̄e. N. In primo noc̄. O
q̄ꝫ pulchra eſt caſta gn̄atio
cuꝫ claritate. Pſalmi d̓ cōi
uirginum. Leua ei⁹ ſub capi
te meo: ⁊ dextera illius am
plexabit' me. an. Reuerte̅
reuertere ſimamitis reuer-
tere ut intueamur te. Ueſi
culi dicuntur de cōi v̓gnū.
Sermo ſci augi epi. l'co. i.

Que ſūt x. v̓gies q̄rū
ſunt q̄nqꝫ prudētes:
⁊ q̄nqꝫ fatue: nō facile inda
gari pōt. Uerūtū ſcḿ ea q̄
continet ipſa lectio: quā ca
ritati ueſtre: ⁊ hodie uolui

recitare: quãtũ m̃ dñs itellectum donare dignat̃: nõ m̃ uidet̃ iſta parabola ul' ſimilitudo ad eas ſolas ptinere q̃ ꝓpria ⁊ excellẽtiori ſcitate ṽgies i eccl'a noiant̃: q̃s uſitatiori uocabl'o ſcimoniales appellar̃ ↄſueuim⁹.

Diffuſa eſt.

SEd ni fallo͛ hec ſimilitudo ad uniuerſam eccl'az ptinet. Q2 ⁊ ſi illas ſolaſ intelligerem⁹ q̃ ſcimoiales uocãt̃: nunq̃d .x. ſunt. Abſit ut tãta ṽginũ multitudo ad tã exiguũ numeruz reuocet̃. Forte ãt dicat aliq̃s. Quid ſi m'te ſũt noie: ⁊ tã pauce i ueritate ut uix .x. iueniãt̃. Nõ ita ẽ. Naz ſi ſolas .x. uirgis itellegi uellet bonas non ſibi oñderet q̃nq3 fatuas. Si ei m'te ſũt ṽgies q̃ uocãt̃: q̃re ↄ̃ q̃nq3 hoſtia claudũt̃. ¶ Spẽ tua.

INtelligim⁹ kmi ad oẽs nos .i. ad uniṽſã oĩmõ eccl'az iſtã pabolã ptine͛. nõ ad ſolas ꝑpoſitas ɫ q̃bz locuti ſumus: nec ad ſolas plebes: ſ3 exteri⁹ p̃tꝰ ad oẽs. Quar̃ ergo .v. ⁊ .v. Iſte .v. ⁊ .v. ṽgies oẽs oio ſũt aĩe xp̃ianoꝝ. S3 ut dicam⁹ uobis qꝺ ꝺo iſpirãte ſẽtim⁹: nõ q̃leſcũq3 aĩe: ſ3 tales aĩe q̃ hñt catholicã fidẽ ⁊ hñe uidẽt̃ opa bona in eccl'a dei. Et inde ex ipis ſũt q̃nq3 prudẽtes .⁊. v. fatue.

¶ Propt̃ ueritatẽ.

Spẽ tua.

QUare ergo appellate ſũt .v prudẽtes ⁊ .v. fatue: ⁊ quare uirgies pri⁹ uideam⁹: ⁊ deinde cetera ↄſideremus Ois aĩa i corpe ideo q̃nario numero cenſet̃ q2 q̃nq3 ſenſibz utit̃. Nihil eſt ei3 quo ſentiamus i corpore niſi aĩa q̃nq̃ptita: aut uidendo: aut audiendo: aut odorando: aut guſtando: aut tangẽdo. Qui ergo abſtinet ſe ab illicito uiſu: ab illicito auditu: odoratu:

guſtu: ⁊ tactu: pp̱ ipaꝫ inte
gritatē v̓gis nom̄ accep̄
Dilexiſti.

SEd ſi bonū ē abſtiē̄
ab illicitis ſentiendi
motibꝫ: ⁊ iō una queq̄ꝫ aīa
xp̄iana uirginis nom̄ accep̄
quare q̇nq̄ꝫ admittuntur: ⁊
q̇nq̄ꝫ excluduntur. Paꝝ ē:
qꝛ uirgines ſunt ⁊ lāpa des
hn̄t. Uirgīes pp̱ abſtinētiā
ab illicitis ſenſibꝫ: lāpades
habētes pp̱ bona opa. De
q̇bus opibꝫ doꝰ dic̄. Luceat
lux ur̄a corā hoībus: ut ui-
deant bona facta ur̄a: ⁊ glo
rificēt pr̄eꝫ ur̄m q̇ i celꝭ eſt.
¶ Media nocte.

ILlez diſcipulꝰ dic̄. Sit
lūbi ur̄i p̄cincti ⁊ lu-
cerne ardentes. In lumbis
accinctis uirginitas: in lu-
cernis ardentibus bona o-
pera. Non ſolet dici uirgi-
nitas utique in coniugatis
tamen ibi fidei uirginitas.
que exhibet pudicitiam cō
iugalem. Nam ut nouerit

ſanctitas ueſtra nō ipoꝛtu-
ne ꝭm aiaꝫ ⁊ ꝭm uirgitatē
fidei. qꝛ etiā fide ab illicitis
abſtinetꝛ. ⁊ bona opa fiunt
unuq̄ q̄ꝫ uel unanquāq̄ꝫ
aiaꝫ v̓ginē dici. Tota eccl'a
q̄ ↄſtat ex uirgibꝫ ⁊ pueris
⁊ maritatis femīs ⁊ uxora
tis uiris uno noīe uirgo eſt
appellata ¶ Uni electa mea
¶ Nigra ſuꝫ.

IN illꝰ t. Dx̄. ie. d. s.
pabolā hāc. Sīlē eſt
regnū celoꝝ theſauro abſc
dito i agro: quē q̇ iueit hō
abſcōdit: ⁊ pre gaudio illius
uadit ⁊ uēdit uniuerſa que
hēt ⁊ emit agrū illū. Et. R̸

CEloꝝ regnū frs kmī
id circo terreis rebꝫ
ſil'e dr̄: ut ex eis q̄ animus
nouit ſurgat: ad icognita q̄
non nouit: quatꝰ exēplo ui
ſibiliū ſe ad inuiſibilia rapi
at: ⁊ p ea q̄ uſu didicit qi cō
fricatꝰ icaleſcat. ut p hoc qđ

ſcit notū diligere diſcat et i
cognita amare ¶ Pulchra
facie: ſed pulchrioꝛ fiō bt̄a
es. N. reſpuens mundum.
Letaberis cum angel'. Int̄-
cede pro nobis. ¶ Spē tua
ꝛ pulchritudine tua intēde
pſpe pceō ꝛ reg̃ Inter.

Ecce eiꝫ celoꝝ regnū
thesauro in agro ab
ſcondito cōparat̄ quē qui i
uenit hō abſcōdit: ꝛ p̄ gau-
dio illius uadit ꝛ uendit u-
niuerſa q̄ hēt: ꝛ emit agruꝫ
illum. Qua in re hoc quo
qꝫ notanduꝫ eſt: qꝫ inuētus
theſaurus abſconditur ut
ſeruetur: qꝛ ſtudiuꝫ celeſtis
deſiderij a malignis ſpiriti
bus cuſtodire nō ſufficit: q̄
hoc ꝛ ab humanis laudibꝫ
n̄ abſcōdit. ¶ Regnū mūdi
ꝛ omneꝫ ornatum ſeculi ꝯ
tempſi pp amoreꝫ dn̄i mei
ieſu xp̄i. Quē uidi. queꝫ a
maui. quem credidi. quem
dilexi Eructauit coꝛ meū
uerbū bonuꝫ. dico ego opa
mea regi. Quē. ¶ Gl'a ſit
deo patri ꝛ filio: ꝛ. s. ſācto
Quem uidi.

In p̄nti ꝛ eiꝫ uita q̄ſi
in uia ſumus qua ad
p̄riaꝫ pgimus. Maligni āt
ſpūs iter nr̄m quaſi quidaꝫ
latrūculi obſident. Depda
ri ergo deſiderāt q̄ theſau-
rum publice in uia portat.
Hoc aūt dico nō ut pximi
opera noſtra nō uideāt: cū
ſcriptuꝫ ſit. Uideāt opa ue
ſtra bona ꝛ glorificēt p̄reꝫ
ur̄ꝫ q̄ in cel' eſt: ſꝫ ut p hoc
qđ agimus laudes exterius
nō queramus.
¶ Dum eſſet rex in
accubitu ſuo nardus mea
dedit odorem ſuauitatis.
Dn̄s regna.
In odoꝛe unguētoꝝ tuorū
currimus adoleſcētule dile-
xerunt te nimis. ¶ Jam hy
ems trāſijt hymber abijt:
ꝛ receſſit. Surge amica ma
ꝛ ueni. ¶ Ueni electa mea et
ponam in te thronū meuꝫ

alta. an. Iſta ē ſpecioſa int̄
filias ierl'z. cap. Cōfitebor.
hymnus. Huius obtentu.
℣. Elegit eaz. Ad hor̄. an.
Sic ē regnū. Ad. iij. cap.
Confitebor. Ria bi. de cōi
virginum. Ad ſextā cap.

Liberaſti me d's m'ltitudine mīe noīs tui
a rugiētib' pparatis ad eſcā
de maib' q̄rētiū aīaz meaz.
& de m'ltis tribulatioibz q̄
circū dederūt me. Ad. ix. cap.

Laudabit uſq; ad mortē aīa mea dn̄s: qm̄ e
ruis ſuſtinētes te: & liberas
eos de manu anguſtie dn̄e
d's nr̄. Ad ſext. an. Dū eſſz
rex. cū reſ' pē. de vgib' cap
Cōfitebor. hymnus. Hui'
obtentu. ℣. Diffuſa ē. Ad
Mtem. Ueni ſponſa xpi.

Incipit ordo officij bt̄e
marie vgīs. Notandū
q̄ offm̄ bt̄e virgīs non dr̄
a dn̄ cōplectorio añ vigiliā
natiuitatis domini uſq; poſt
octauam natiuitatis. Item
a dicto completorio ante
vigiliam epyphanie uſque
poſt octauam eius. Item a
dicto completorio quarte
ferie maioris ebdomade uſ
q; ad veſperas ſabbati in
albis. Item a dicta nona in
vigilia penthe. uſq; ad ve
ſperas ſequētis ſabbi. Itē
per octauam aſcenſiōis bt̄e
marie: & quandocunq; offi
cium duplex celebrat. Ites
notandum q̄ q̄ñcunq; fit
offm̄ beate vgis: matutine
eiuſd dn̄r añ matutias diei
veſpe añ veſ diei: & ecōv'ſo
fit in alijs horis. Itē notan
dum q̄ in principio matu
tinarum beate virginis et
omnium aliarum totius an
ni. preterq; in die epypha
nie: & in triduo ante paſca:
dicitur Domine labia mā
aperies. ℟. Et os meum
ānūciabit laudē tuā. ℣. Dē
i adiutoriū meū itend. ℟.
Dn̄e ad adiuuād me feſtia
℣. Glia pr̄i. ℟. Sicut erat.

In omnibus vo aliis horis incipitur a Deus inadiutoriu: Excepto cõpletorio in quo premittitur uerſus. Conuerte nos ds ſalutaris nr. ℟. Et auerte irã tuã a nobis. Et in fine ad lit ſep allã.. Preterq̃ʒ a dñis uel ſabbi ſeptuageſie uſʒ ad cõplectoriũ ſabbi ſci. Tam ei loco allã vi. Laus tibi dñe rex eterne glē. Itez notand q ſemp añ pſalmũ ul pſalmos annũciat. an. Et poſt pſalmũ ſeu pſalos dr tota an. Sʒ cũ duplex offiñ agit ⁊ in triduo añ paſca i ueſ ⁊ matutinis tm añ p ſalos ⁊ poſt pſalmos antiphone totaliter dnr. Itez ſciendũʒ q. v̇ Glia pri. ⁊ vſus. Sic erat. ſemp dnr i fine cuiuſli bet pſalmi. Preterq̃ʒ in triduo añ paſca ⁊ offõ mortuoꝝ: ⁊ in laudibus poſt. Ds ds ms. Et Bñdicite omĩa opa dñi dño. Et ſciendũʒ q in pſalmo. Ds ds ms. ſep

im mediate ſugit ps Deus miſeatur nri. Poſt quem Glia pri. vi. A l ueſpas a. Dum eſſet rex in accubitu ſuo: nardus mã dedit odorẽ ſuauitatis. ps: Dix dñs. an. Leua eiuſ ſub capite mo ⁊ dextera illius amplexabi me. ps Laudate pueri. an. Nigra ſuʒ ſʒ formoſa filia ierlm: ideo dilexit me rex ⁊ introduxit me in cubiculũʒ ſuuʒ. ps Letatus. an. Jam byemſ trãſijt bymber abijt ⁊ receſſit: ſurge amica mã ⁊ ueni. ps Niſi dñs. an. Specioſa facta es ⁊ ſuauis in dlicijs tuis ſcã dei genitrix.

Capitulum.

AB initio ⁊ añ ſecula creata ſu. ⁊ uſʒ ad futuꝝ ſeclʒ nõ deſinã: ⁊ in habitatione ſancta coram ipo miniſtraui. bymnuſ. Aue maris ſtella. v̇. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ℟. Propterea bene. A l Mag an Beata mr ⁊ innupta uirgo glo ſa

regina mundi: intercede p nobis ad dominum. Kyrie leyson. Xpe l'. Kyriel'. oro.

Concede nos famulos tuos qs domine deus perpetua mentis et corporis sanitate gaudere. et gloriosa beate marie semp uirginis intercessione a psenti liberari tristitia et eterna p frui leticia. Per xpm dnm nrm. Am. Pro sanctis. an.

Sancti dei oms intercedere dignemini pro nostra omnium salute. v. Letamini i domio. et exultate iusti. R. Et glori. oes recti co. oro.

Protege dne populu tuum et aplo tuo petri et pauli et alio aplo patrocinio ofitetez ppetua defensione conserua. oro.

Omnes sci tui qs dne nos ubiqz adiuuet ut du eo merita recolim' patrocinia sentiam'. Et pace tua nris ocede tpibz et ab ecca tua octa repelle neqcia. Iter: actus: et uoluntates nostras et oiu fam' o tuo in salutis tue psperitate dispone: bnfactoribz nris sempiterna bona retribue: et oibz fidelibz defunctis reqe eternam concede. Per dnz.

Notandu q in oibz horis totius anni: pterq i triduo an pasca sep an prima oratioez dr. Dns uobiscu. R. Et cu spu tuo. Orem'. Oz i omemoratioibz an qlibz oroez dr tm oremus: Et p' ultima oroez. R. Am: dr. Dns nobiscu. R. Et. c. s. t. v. Bndicaz' dno. R. do. g. pt qm i offo mortuo ubi i fine ultie oratois: nec dns uobiscu: nec bndicam' dr. Ad ople. p'. Couerte nos. et ds in adiuto. et. Gla pri. Absolute dr ps Sepe expugnauert. p. Deprofudis. p. Dne n e exal. hy Memto salutis auctor. Gla tibi domie q natus es. Capitulu.

Ego mr pulchre dile

ctionis ⁊ timoꝛis ⁊ magni
tudinis ⁊ ſcē ſpei. ℣. Oꝛa p
nobis ſcā dei genitrix. ℟.
Ut digni effi. p. Ad nunc
di. an. Sub tuū p̄ſidiū ꝯfu
gimus ſcā dei genitrix dep̄
cationes nr̄as ne deſpicias
in neceſſitatibus: ſꝫ a picul'
cunctis libera nos ſemper
ꝟgo bn̄dicta. kyriel'. Xpel'.
kyriel'. ¶ Oratio.

BEate ⁊ glo'ſe ſempq̄ꝫ
uirgis marie q̄s dn̄e itͨ
ceſſio glo'ſa nos protegat
⁊ ad uitā perducat eternā
Per. x. d. on. ¶ Am̄. Pro
ſcis. an. Scī dei om̄s. ℣. Le
tamini in dn̄o. ℟. Et glori
amini. Oremus. oratio.

EXaudi nos d̄s ſaluta
ris nr̄: ⁊ apl'oꝝ tuoꝝ
petri ⁊ pauli ⁊ alioꝝ apl'oꝝ
nos tuere p̄ſidijs quoꝝ do
naſti fideles eſſe doctrinis.
Oēs ſcī tui q̄s dn̄e. p. d. n.
Ad mat. p. Dn̄e labia m̄a
apies. ꝛ. D̄s i adiu. ꝛ. gl'a
pr̄i. Qui nō dicē. Uenite.

Dic inuit. Aue maria gr̄a
ple. do. te. ps̄. Ueite exul.
℣. Preocupemꝰ. Chorus:
Aue. ma. g. p. d. t. ℣. Qm̄
d̄s magnus. ℣. Qm̄ nō re
pellet. Chorus. Dn̄s tecū.
℣. Qm̄ ipius eſt mare. ℣.
Uenite adoremus. Chorus
Aue. m. g. p. d. t. ℣. Hodie
℣. Sicut in exacerbatione.
Chorus. Dn̄s. t. ℣. Qua
dragita. ℣. Jꝑi uero. Chorꝰ
Aue. m. g. p. do. t. ℣. Gl'ia
pr̄i. ℣. Sic. Chorꝰ Dn̄s. t.
Qui dixit. Ueite. reincipit
Aue. m. g. p. d. t. Chorus.
Modus ſupradcē ſemp ſer
uatur i dicēdis iuitatorijs:
niſi aliqua ſpecial' rubrica
de aliqbꝫ iuit: alit' ordinet.
Hymnus. Quē t'ra poṫhꝰ
Ad nocťnū. an. Benedicta
tu in mulieribꝫ: ⁊ bn̄. fruc:
uē. t. p. Dn̄e doꝰ nr̄. an. Sic
mirra electa odorē dediſti
ſuauitatis ſcā dei genitrix:
ps̄. Celi enar. an. Añ thoꝝ
huius uirginis frequentate

nobiſ dulcia cãtica dragma
tis. ¶ Dñi ẽ tra. ¶ Diffu
ſa eſt gr̃a in labijs tuis.
Propterea bñdixit te deus i
eternũ. Pr̃ noſter.
¶ Et ne nos. ¶ Sz libera
PRecibus
ꝛ meritis bt̃e marie
uirginis ꝛ oĩum ſcõꝝ pdu-
cat nos dñs ad reg̃ celoꝝ
¶ Am̃. Jube dõne bñdicẽ
¶ Nos cum
prole pia bñdicat ṽgo ma
ria. ¶ Am̃.
IN oĩbꝫ req̃eꝫ q̃ſiui ꝛ
in hereditate domini
morabor. Tũc p̃cepit ꝛ di
xit mihi creator oĩum: ꝛ q̃
creauit me req̃euit in taber
naculo meo: ꝛ dixit m̃. In
iacob inhabita et in iſrael
hereditare: ꝛ in electis meis
mitte radices. ¶ Sancta ꝛ
immaculata uirginitas q̃bꝰ
te laudibus efferam neſcio
Quia quem celi capere nõ
poterant tuo gremio cõtu
liſti. ¶ Benedicta tu in mu-
lieribus: ꝛ bñd. fruc. uetris
tui. Quia quem.
ET ſic in ſyon firma
ta ſũ: ꝛ in ciuitate ſci
ficata ſ.l'r requieui: ꝛ i ierl'z
poteſtas mea. Et radicaui
in populo honorificato: ꝛ i
partes dei mei hr̃ditas illꝰ
Et in plenitudine ſanctoꝝ
detentio mea. ¶ Beata es
maria que dñz portaſti cre
atoreꝫ mũdi. Genuiſti q̃ te
fecit: ꝛ ineternũ permanes
uirgo. ¶ Aue maria. g. p.
d. tecuꝫ. Genuiſti. Jube dõ
ne bñdicere. ¶ Per
uirginẽ mr̃eꝫ ꝯcedat nobis
dñs ſalutẽ ꝛ pacẽ. ¶ Am̃.
QUaſi cedrus ex
altata ſũ in libano: ꝛ
quaſi cypreſſus in monte
ſyon. quaſi palma exaltata
ſuꝫ in cades: ꝛ quaſi planta
tio roſe in hyerico: quaſi o
liua ſpecioſa in cãpis: ꝛ q̃ſi
plantanus exaltata ſuꝫ iux̃
aquas. In plateis ſicut cy-
namomũ ꝛ balſamum aro

matizans odorem dedi: q̄ſi
mirra electa dedi ſuauitatē
odoris. ¶ Felix nanq̃ʒ es
ſacra uirgo maria ⁊ omni
laude digniſſima: q̄a ex te
natus eſt ſol iuſticie xp̄s d̄s
nr̄. ¶ Ora p̄ pl̄o interueni
pro clero intcede p deuoto
femieo ſexu: ſentiant om̄es
tuuʒ iuuamē quicūq̃ʒ cele-
brant tuā ſcāʒ ꝯmemorati
oneʒ. Quia ex te. ¶ Gl̄a.
p. Xp̄s d̄s nr̄. ¶ Te d̄ū
laudamus.

¶ Aſſumpta ē ma-
ria in celū gaudēt āgl̄i lau
dantes b̄ndicunt dn̄m.
Dn̄s reḡ. ¶ Maria v̄go
aſſumpta ē ad ethereū tha
lamum: in quo rex regum
ſtellato ſedet ſolio. ¶ Iubi
late. ¶ In odore unguētoꝝ
currimus. adulefcentule di
lexerūt te nimis. ¶ D̄s d̄s
meus. ¶ Benedicta filia tu
a domino q̄r per te fructū
uite communicauimus.
B̄ndicite. ¶ Pulchra es ⁊

decora filia ierl'm terribil':
ut caſtrorum acies ordina-
ta. ¶ Laudate dn̄z.

Viderūt eam filie ſyon
⁊ b̄tiſſimam p̄dicaue
runt: ⁊ regine laudauerūt eā
¶ O gl̄oſa dn̄a. ¶ Be
nedicta tu in mulierib;.
Et Benedictus fruct'.
¶ B̄ta dei genitrix ma
ria uirgo ppetua: templuʒ
dn̄i: ſacrariuʒ ſp̄us ſci: ſola
ſine exēplo placuiſti domio
ieſu xp̄o: ora pro pl̄o inter
ueni pro clero: intercede p
deuoto femieo ſexu. ¶ B̄n
d̄cs. Kyriel'. Xp̄el'. Ky.

Deus qui de b̄te ma-
rie uirginis utero v̄
bum tuum angl̄o nunciāte
carnem ſuſcipere uoluiſti:
preſta ſupplicibus tuis: ut
qui uere eā dei genitricem
credimus: eius apud te intc-
ceſſionib; adiuuemur. Per
eūd xp̄m. do. n. Amen.
¶ Sci dei oēs.
Letami in. do. ¶ Et gl̄a.

Oremus. Protege dñe. Omnes ſci tui

Memento ſalutis auctor. Glẽa tibi dñe: q̃ natus Aſſumpta ẽ maria Dš in noĩe tuo Bñdixiſti Laudate. do. o. g.

Que ẽ iſta q̃ pgreditur q̃ſi aurora ꝯſurgens pulchra ut luna: electa ut ſol terribilis ut caſtrorum acies ordinata ¶ Dignare me laudarẽ te uirgo ſacrata ¶ Da mihi uirtutem ꝯtra hoſtes tuos. Kyriel̃. Xpel̃. Kyriel̃

Deus q̃ uirginalẽ aulam bẽe marie ĩ qua hitares eligere dignatus es da qs: ut ſua nos defenſiõe munitos iucundos ſue faciat intereſſe commemoratiõni. Qui uiuis ꝛ regnas in ſecula ſeculoꝝ ¶ Am

¶ Sci dei oms ¶ Letami in dño. ¶ Et glõ. Orem⁹.

¶ Exaudi nos ds. Oẽs ſci tui. ¶ Memto ſalutiſ auctor. Glẽa tibi. d. ¶ Maria ṽgo ¶ Ad dñz ꝯtri Leuaui ocl̃os Letat⁹

Et ſic i ſyon firmata ſuz: ꝛ in ciuitate ſcifi cata ſil̃z requieui: ꝛ in ierl̃z poteſtas mea ¶ Diffuſa ẽ gr̃a i labijs tuiſ ¶ Proptea kyriel̃. Xpel̃. kyriel̃

Deus q̃ ſalutis eterne bẽe marie uirgitate fecũda humão gñi pmia p̃ſtitiſti. tribue qs: ut ipaz p nobis intercedere ſentiam⁹ per quã meruim⁹ auctorez uite ſuſcipere dñz nr̃z ieſuz xp̃z filiũ tuũ ¶ Am

¶ Sci dei oẽl Letami Et Glẽa. Orem⁹. Protege Oẽs ſci tui

Memto ſalutis ¶ In odo rẽ ¶ Ad te leuaui ¶ Niſi qz do⁹ ¶ Qui ꝯfidunt

Et radicaui i pplõ ho norificato ꝛ i ptes dĩ mei hereditas illi⁹: ꝛ in plenitudine ſcõꝝ detentio mã ¶ Bñdc̃a tu ĩ mulierib⁹.

Et benedictus fru. Kyriel.
Xpel. kyriel. oratio.
Conceđ qs miſericors
ds fragilitati nre pſi
diū: ut qui ſcē dei genitricis
memoriā agimus: intceſſio
nis eius auxilio a nrīs iniq
tatibȝ reſgam⁹. Per eūdez
x. d. n. ℟. Am. Pro ſcis. ā.
Scī dei oēs. ℣. Lectami in
dūo. ℟. Et glo. Oremus.
Exaudi nos ds. Oēs ſcī tui
Ad ix. hy. Memto ſalutis
Gra tibi dūe. an. Pulchra
es. p. In ↄuertēdo. ps. Niſi
do⁹. p. Bti oēs. Capitulū.
In plateis ſic cynamo
mū ⁊ balſamū aroma
tizās odorē dedi: qſi mirra
electa đdi ſuauitatē odoris
℣ Pꝰ ptū ṽgo iuiolata pmā
ſiſti. ℟. Dei genitris. kyri
el. Xpel. kyriel. oratio.
Famlox tuox qs dūe
delicijs ignoſce: ut q
tibi placē đ actibꝰ nrīs nō
ualemꝰ: geitricis filij tui dn̄i
nrī itceſſione ſaluem̄. Per

eū. x. d. n. ℟. Am. Pro ſcīſ
an. Scī dei oms. ℣. Letami
℟. Et gl'a. oro:
Pa qs ops ds: ut nl
lis nos pmittas ꝑ̄turbatiōibꝰ
ↄcuti: quos i aplice ↄfeſſ oīs
petra ſolidaſti. oro: Oēs ſci
tui: Ad ueſ: an. Dū eēt rex
ps. Dixit doꝰ. Et reliqua
ſicut in primis ueſperis.
Die dnico feria ba: ⁊ feria
qnta ad noc oī an. Bndcta
tu. cū ſuis antiphis ⁊ pl's
Feria tertia ⁊ feria ſexta ad
nocturnū. an. Spe tua ⁊ pul-
chritudine tua: intēđ pſpere
pcede ⁊ regna. ps. Eructa
uit. an. Adiuuabit eam đȝ
uultu ſuo. ds in medio eius
nō ↄmouebi. p. Ds nr ref.
an. Sic letātiuȝ oium nrm
bitatio eſt in te ſcā dei geni
trix. p. Fundamēta. ℣ Dif
fuſa eſt gr'a. ¶ Feria iiij et
ſabbato ad nocturnuȝ. an.
Gaude maria uirgo ↄctas
hereſes ſola itemiſti in uni-
ṽſo mūdo. p. Lātate. i. an.

Dignare me laudare te v̄-
go ſacrata: da mihi uirtutē
contra hoſtes tuos. pſal'ſ.
Domius regnauit ext'. an.
Poſt partū uirgo iuiolata
permanſiſti. dei genitrix: iſt
cede pro nobis. pſ̄. Cātate
ij. ṽ Diffuſa eſt. Notandū
ꝙ quādocūqꝫ ſit officium
bt̄e uirginis: agit' mō ⁊ or
dine ꝑdicto. Exceptis ſpe-
cialitatibus tēpoꝝ inferius
ordinatis. A ueſpis primi
ſabbati de aduentu uſꝫ ad
uigiliam natiuitatis domi
agit' offm̄ bt̄e v̄gis mō ſub
ſcripto. Sabbato ante pri
mam dn̄icam de aduentu
ad ueſpas ſancte marie. an.
Miſſus eſt gabriel. Cum
rel'. de laudibus pſalmu co-
ſueti. Capitulum.

Egredietur uirga de
radice ieſſe: ⁊ flos de
radice eius aſcendet: ⁊ req̇
eſcet ſuper eum ſpūs domi
Hymnus ⁊. ṽ. ut ſup̄. Ad
Mag. an. Spūs ſcūs in te
deſcendet maria: ne timeas
hēbis i utero filiū dei all'a.
p̄. Mag. Kyriel'. Xpel'. Ky
orō. Dſ̄ qui de bt̄e marie.
Per eūd. x. do. n. ℟. Am.
an. Ecce dn̄s ueiet ⁊ oms
ſci eius cuꝫ eo: ⁊ erit in die
illa lux mag̃ all'a. ṽ Ecce
apparebit dn̄s ſup nubem
candidā. ℟. Et cū eo ſcōꝝ
m. l. a. Oremus. oratio.

Conſciētias nr̄as qſ̄
dn̄e uiſitādo purifica
ut ueniens ieſus xp̄us filius
tuus dn̄s nr̄: paratā ſibi in
nobis inueniat manſionē
Qui tecū. Supradicte ora
tiōes: ⁊ v̄ſiculi ꝑdc̄o modo
dr̄e p oēs horas. Ad mat.
īuit. Hy⁹: antiphē: pſ̄. ⁊. ṽ
nō mutant' uſꝫ ad lcōes. pt
antiphā̄s noni pſl'i. a. Poſt
partum. Loco cui⁹ dr̄. an.
Angl's dn̄i nūciauit marie
⁊ ɔcep̄ d' ſpū ſcō all'. lcō i.

Miſſus eſt angelus ga
briel a deo in ciuita-
tem galilee: cui nomen na-

zareth ad uirginē deſpōſa-
tā uiro cui nomē erat ioſeph
de domo dauid: ⁊ nomē uir
ginis maria. Et ingreſſus
angl's ad eā dixit. Aue gr̄a
plena dn̄s tecum. Bn̄dicta
tu in mulieribꝫ. ¶ Miſſus
eſt gabriel angelus ad ma-
riam uirginem deſpōſataꝫ
ioſeph: nuncians ei uerbuꝫ
⁊ expaueſcit uirgo de lumi
ne. Ne timeas maria inue
niſti gratiam apud dominuꝫ
Ecce concipies ⁊ paries et
uocabitur altiſſimi filius.
Dabit ei dn̄s deus ſedem
dauid patris eius: ⁊ regna
bit in domo iacob in eter-
num. Ecce conci.

QUe cū audiſſꝫ t̄bata
eſt in ſermone eius ⁊
cogitabat qualis eſſet iſta
ſalutatio. Et ait angl's ei
Ne timeas maria: inueniſti
enim gratiam apud dn̄m.
Ecce cōcipies in utero ⁊ pa
ries filium: ⁊ uocabis nomē
eius ieſuꝫ. Hic erit magnꝰ
⁊ filius altiſſimi uocabitur
Et dabit illi dominus deus
ſedem dauid patris eius: ⁊
regnabit in domo iacob in
eternum: ⁊ regni eius non
erit finis. ¶ Aue maria
gratia plena dominus tecū
Sps ſcs ſuperueniet in te: ⁊
uirtus altiſſimi obumbra
bit tibi: qd̄ eiꝫ ex te naſcet̄
ſanctum uocabitur filiꝰ dei
¶ Quō fiet iſtud quoniam
uirum non cognoſco: ⁊ rn̄-
dens angelus dixit ei. Sps
ſanctus.

DIxit aūt maria ad an
gelum. Quomō fiet
iſtud qm̄ uiruꝫ non cogno
ſco: Et reſpōdens angl's
dixit ei. Spūs ſanctus ſup
ueniet in te ⁊ uirtus altiſſi
mi obumbrabit tibi. Ideo
qꝫ ⁊ qd̄ naſcetur ex te ſcm̄
uocabitur filius dei. Et
ecce helyſabeth cognata
tua: ⁊ ipſa concepit filium
in ſenectute ſua. Et hic
menſis eſt ſextus illi que

uocatur steril': qꝛ non erit i poſſibile apud deuz omne uerbum. Dixit aūt maria. Ecce ancilla domini. Fiat mihi ſm uerbū tuum. ℟. Suſcipe uerbum uirgo maria quod tibi a dño per angelum trāſmiſſum eſt. Concipies ⁊ paries deum pariter ⁊ hominem: Ut benedicta dicaris inter oīs mulieres ℣. Paries quidem filium ⁊ uirginitatis non patieris detrimentum: efficieris grauida: ⁊ eris ſemper uirgo mater intacta. Ut benedicta. ¶ Gloria patri. Inter. Ad laudes ⁊ per horas an. Miſſus eſt gabriel angl's ad mariam uirginez deſpōſatam ioſeph. ps. Dñs regna. cū reli. an. Aue maria gr̄a plena dñs tecū: bñdcta tu in mulieribus all'a. an. Ne timeas maria: inueniſti graciam apud dominuz: ecce cōcipies ⁊ paries filium all'a. an. Dabit ei dñs ſedē

dauid patris eius. ⁊ regnabit in domo iacob ieternū. ℣. Ecce ancilla dñi: fiat m ſm uerbū tuū. ¶ Egredietur. Hymni uerſiculi et pſalmi per oēs horas diei ſic ān aduentū: pter uerſiculos none ⁊ ɔpletorij. Ad bñd. an. Sp̄s ſcs̄ i te. Dio ucs i ueis. Ad primā cap.

Ecce uirgo concipiet ⁊ pariet filium ⁊ uocabitur nomen eius hemanuel. Butirum ⁊ mel comedet: ut ſciat reprobare malum ⁊ eligere bonum. Ad terciaz capl'm. Egredietur uirga. Ad ſextam capl'm.

Dabit ei dñs ſedez dauid pr̄is eius: ⁊ regnabit in domo iacob i eternū: ⁊ regni ei' nō erit finis Ad nonam capl'm. Ecce uirgo concipiet. ℣. Angl's dñi nūciauit marie. ℟. Et concepit de ſpū ſancto. Ad ueſpas. an. Miſſus eſt gabriel. ¶ de laudib' cap.

Egrediet̃ v̾ga. Et reliq̃ ut ẽ i alijs uespis. Ad cõpletoriũ cap. Ecce v̾go. ℣. Angl̾s dñi. ℟. Et cocep. Ad nũc dimittis. an. Sp̄s scs̃. Notanduz q̄ a prima die post octãz natis dñi usq̃ ad purificationem fit offm̃ bt̃e v̾ginis sic̃ añ aduẽtũ. Excepto q̄ ad oẽs horas dicit̃ orõ. Dš q̃ salutis eterne. Additis orõibz de apostol̾ cũ alijs: ad oẽs horas sic̃ ẽ scriptũ ẽ añ aduẽtuz. Item ad laudes ⁊ ues̃: ⁊ p horas diei dicũtur antiphone. an. O admirabile cõmertium creator generis humani animatuz corpus sumẽs de uirgine nasci dignatus est: ⁊ procedẽs hõ sine semine largitus ẽ nobis suã deitatez. an. Qñ natus es ieffabiliter ex uirgie: tũc iplete sunt scripte: ⁊ sicut pluuia in uellus descendisti: ut saluum faceres genus humanum. te laudamus deus nr̃

an. Rubum quem uiderat moyses incombustuz ↄseruatam agnouimus tuã laudabilem uirginitatem. dei genitrix interced̃ p nobis. an. Germinauit radix iesse orta est stella ex iacob: v̾go peperit saluatorem. te laudamus deus noster. anti. Ecce maria genuit nobis saluatorem: quem iohãnes uidens exclamauit dicens. Ecce agnus dei. Ecce qui tollit peccata mundi all̾a. Ad bñd. an. Mirabile misteriuz declaratur hodie: innouantur creature. ds̃ hõ factus est. id quod fuit permansit: ⁊ qd̃ nõ erat assumpsit: nõ cõmixtionẽ passus neqz diuisionem. Ad. M. an. Magnum hereditatis misterium templuz dei fcs̃ est uterus. nesciens uirum nõ est pollutus ex ea carnẽ assumẽs. om̃s gentes uenient dicentes: gl̾a tibi dñe. Sciendũ q̄ ab octã pasce

uſqꝫ ad aſcẽſionẽ fit offitiũ
bẽe uirginis ſicut ante ad-
uentũ. Excepto q̄ ad bñd
ad Mag. ⁊ ad Nũc dimit
tis dr̄ an Regina celi leta-
re all'a: quia quez meruiſti
portare all'a. Reſurrexit ſi
cut dicit all'a. Ora ꝑ nobis
deum all'a. Incipit offm̄
in agenda defunctorum.
Notandum q̄ offm̄ defun
ctorum non agitur ſecũdũ
conſuetudinem romane cu-
rie quãdocũqꝫ ſunt. ix. l'c.
nec in ueſpis. iiij. ferie ma-
ioris ebdomode: nec dein-
ceps uſqꝫ poſt octauã pen-
the. nec in ueſpis añ uigiliã
natiuitatis dñi niſi ꝑ funẽ
ul' bñfactoribus diceret̃. In
aliis uero dieb9 ⁊ tempo
ribus agitur: ⁊ tunc ueſpẽ
defunctorum etiam ſi du-
plex feſtum eadem die fue
rit dicuntur poſt ueſperas
diei. Et ſciendum q̄ ueſpe
re defunctorum nunqꝫ dr̄r
niſi a ſequẽti die uenit feri

a uel feſtum triuz lectionũ.
Ad ueſ abſolute icipit an.
Placebo dño in regione ui
uoꝝ. ¶ Dilexi. ¶ Heu m̄
q̄ icolatus m̄s plõgatus ẽ
ps. Ad dñz cũ tri. an. Dñs
cuſtodiat te ab oĩ malo: cu
ſtodiat aiaz tuã do9. ps Le-
uaui ocu. an. Si iniq̄tates
obſeruaueris d̄ne: dñe quiſ
ſuſtinebit. ps. De pfundis
an. Opera manuũ tuarum
dñe ne deſpicias. ps. Cõfite
bor ti: do. i to. cor. mo. qm̄
℣ Audiui uocẽ de celo dicẽ
tẽ m̄. ℟ Bt̄i mortui qui i
dño moriũtur. Ad M. an
Oẽ qd̄ dat m̄ pr̄ ad me ue
niet: ⁊ euz qui uenit ad me
non eiciã foras. ps. Mag.
Deinde dicitur. Pater nr̄.
Secreto. Et notandum q̄
diebus ferialibus in ueſpis
uigilie triuz lectionũ ul'. ix.
q̄ ſine nota dr̄r: ⁊ in lau-
dibus capd' di. Pr nr̄. cuz
pſalmis: u̇ſicul' ⁊ debitis o
rationib9 flexis genib9. In aliis

uero dieb; i offō defūctoꝝ genua non flectūtur. ṽ. Et ne nos. ℟. Sz libera pš. Lauda aīa mā. In fine. ṽ. Reqē; etnā do. ℟. Et lux p. ṽ. Reqeſcāt in pac. ℟. Am. ṽ. Dñe exaudi oī. ℟. Et cla. ṽ. Dñs uobiſcum. ℟. Et cū. Deīde dīr tres ſubſcripte oroēs ſub una i terminatiōe Oremꝰ. oīo.

DEus q̄ inter aplīcos ſacerdotes famlos tuos pōtificali ſeu ſacerdotali feciſti dignitate uigere: pſa qs: ut eoruz quoqz ppetuo aggregētur cōſortio. oīo.

DEus ueie largitoꝛ et hūane ſalutis amatoꝛ: qs clemtiaz tuā: ut nre cōgregationis frēs propinquos ⁊ bñfactores noſtroſ qui ex hoc ſeculo trāſierūt: bta maria ſep ṽgie iīcedēte ad ppetue btitudis ɔſortiū pueire ɔcedas. Oratio.

FIdeliū ds oim ɔditoꝛ ⁊ redēptoꝛ aīabz famloꝝ famlaꝝqz tuarum re miſſiōe; ɔctoꝝ tribue peccatoꝝ: ut idulgētiā quā ſep optauerīt pijs ſupplicatiōibz ɔſeqntur. Qui ui. ⁊ re. ℟. Am. ṽ. Reqē; eternaz dona eis dñe. ℟. Et lux ṽ Reqeſcant in pace. Am Ab mat abſolute incipitur inuit. Regē cui oīa uiuunt: Ueite adoremus. Ueite In fine loco. Glīa pri. dī ṽ Reqē; eternā do. e. do. et. lux per. lu. eis. Dictum inuit. cum pſalmo nunqz dr. niſi in craſtino omnium ſanctoruz ⁊ cuz funus pñs fuerit. Deīd imediate ſequitur. In primo noc an. Dirige dñe ds ms in cōſpectu tuo uiā meā. pš Uerba mā an. Conuertere dñe ⁊ eripe animā meam: quoniā nō ē in morte q̄ memoꝛ ſit tui. pš. Dñe ne. i. an. Neqn̄ rapiat ut leo animā meā: duz nō ē qui redimat: neqz qui ſaluuz me faciat. pš. Dñe

ds mīs ī te ſpaui. ℣. A por-
ta iferi. ℟. Erue dn̄e aīas
coꝝ. Pr̄ nr̄. Secreto. ℣. Et
ne nos. ℟. Sꝫ libera. Tūc
lector abſolute incipit lecti
onem: ꝛ eand̄ terminant ſi
ne. Tu aūt. Et ſic legunt
om̄s lectiones in offō mor-
tuorum. Lectio prima.

PArce m̄ dn̄e. nihil ei
ſunt dies mei. Quid
eſt hō q magnificas eum:
aut q̇o apponis erga eum
cor tuū.· Viſitas eū diluculo
ꝛ ſubito probas illuꝫ Uſqꝫ
quo non parcis m̄: nec di-
mittis me ut glutiaꝫ ſaliuā
meam.· Peccaui: quid faciā
tibi o cuſtos hoīum.· Quarē
me poſuiſti cōtrarium tibi
ꝛ factus ſum m̄ metipſi gra
uis.· Cur non tollis pecca-
tum meum: ꝛ quare non
aufers iniquitatem meaꝫ.·
Ecce nunc in puluere dor-
miam: ꝛ ſi mane me queſie
ris non ſubſiſtam. ℟. Cre-
do q redēptor meus uiuit
ꝛ in nouiſſimo die de terra
ſurrecturus ſum. Et in car
ne mea uidebo deum ſalua
torem meum. ℣. Queꝫ ui-
ſurus ſum ego ipſe ꝛ non a
lius: ꝛ oculi mei conſpectu
ri ſunt. Et i. Lectio ſecūda.

TEdeat aīaꝫ meā uite
mee: dimittā aduer-
ſum me eloquium meum.
Loquar in amaritudine aīe
mee: dicā deo noli me con-
demnare. Indica mihi cur
me ita iudices.· Nunquid
bonum tibi uidet̄ ſi calūnie
ris ꝛ opprimas me opus
manuum tuaꝝ: ꝛ cōſilium
ipioꝝ adiuues.· Nunquid
oculi carnei tibi ſunt: aut ſi
cut uidet homo: ꝛ tu uidꝭ.·
Nunquid ſic dies hoīs dies
tui: aut anni tui: ſicut hūa-
na ſunt tpa: ut queras ini
q̇tatē meaꝫ ꝛ pccm̄ meum
ſcruteris.· Et ſcias quia ni
hil impium fecerim: cum ſit
nemo q̇ de mānu tua poſſit
eruere. ℟. Qui lazarum

reſuſcitaſti a monumento fe
tidum. Tu eis domine do
na requiem ⁊ locum indul
gentie. ¶ Qui uenturus es
iudicare uiuos ⁊ mortuos:
⁊ ſeculū per ignez. Tu eis.

MAnus tue dn̄e
fecerūt me ⁊ plaſma
uerunt me totum in circui
tu: ⁊ ſic repente precipitas
me. Memento queſo ꝙ ſi
cut lutum feceris me: ⁊ in
puluerem reduces me: Nō
ne ſicut lac mulſiſti me: ⁊ ſi
cut caſeum me coagulaſti.
Pelle ⁊ carne ueſtiſti me.
Oſſibus ⁊ neruis compegi
ſti me. Uitam ⁊ miſericor
diam tribuiſti mihi. Et uiſi
tatio tua cuſtodiuit ſpiritū
meum. ¶ Domine quādo
ueneris iudicare terraz. ubi
me abſcondam a uultu ire
tue. Quia peccaui nimis i
uita mea. ¶ Cōmiſſa mea
paueſco ⁊ ante te erubeſco
dum ueneris iudicare noli
me condemnare. Quia.

Requiem eternaz. Quia.
¶ In loco paſcue
ibi me collocauit. ¶ Dn̄s
regit. ¶ Delicta iuuentu
tis mee ⁊ ignorātias meas
ne memineris domine.
Ad te domine. ¶ Credo
uidere bona domini in tra
uiuentiuz. ¶ Domius illu
¶ Collocet eum dominus
cum principibus. ¶ Cum
principibus populi ſui. Pa
ter noſter.

REſponde mihi quan
tas habeo iniq̄tates
⁊ peccata ſcelera mea: atq;
delicta mea oſtende mihi.
Cur faciem tuaz abſcōdis
⁊ arbitraris me inimicum
tuum. Contra foliuz quod
uento capitur oſtendis po
tentiā tuā: ⁊ ſtipulā ſiccam
perſequeris. Scribis enim
contra me amaritudines: ⁊
conſumere me uis peccatis
adoleſcentie mee. Poſuiſti
in neruo pedem meum: et
obſeruaſti omnes ſemitas

meas: ⁊ ueſtigia pedū meo rum conſideraſti. Qui qua ſi putredo cōſumandus ſū: ⁊ quaſi ueſtimentum quod commeditur a tinea.
Memento mei deus: quia uentus eſt uita mea. Nec a ſpiciat me uiſus homīs.
De profundis clamaui ad te dñe dñe exau. uo. meam
Nec aſpiciat
HOmo natus de muli ere breui uiuens tpē repletus multis miſerijs. Qui quaſi flos egreditur: ⁊ pterit: ⁊ fugit uelut umbra ⁊ nunq̄ȝ in eodem ſtatu per manet. Et dignum ducis ſuper huiuſcemodi aperire oculos tuos ⁊ adducere eū tecuȝ in iudiciuȝ. Quis po teſt facere mundum de im mundo conceptum ſemīe. Nonne tu qui ſolus es. bre ues dies hominis ſunt. Et nuȝ mēſiū eius ap te eſt. Cō ſtituiſti terminos eius: qui preteriri non poterunt. Re cede ergo paululum ab eo ut q̄eſcat: donec optata ueni at: ⁊ ſicut mercenarij dies e ius. ¶ Heu mihi dñe: q̄a peccaui nimis in uita mea: quid faciam miſer: ubi fu giam: niſi ad te deus meus. Miſerere mei dum ueneris in nouiſſimo die. ¶ Anima mea turbata eſt ualde. ſed tu domine ſuccurre ei. Mi ſerere.
QUis mihi hoc tribu at ut ī iferno protegas me ⁊ abſcondas me donec per tranſeat furor tuus. ⁊ cōſti tuas mihi tempus in quo recorderis mei. Putaſ ne mortuus homo rurſum ui uat. Cunctis diebus q̄bus nunc milito expecto donec ueiat immutatio mea. Uo cabis me ⁊ ego reſpondebo tibi. Operi manuuȝ tuarū porriges dexteram. Tu q̄d gresſus meos dinumeraſti ſed parce peccatis meis.
Ne recorderis peccā mea

dñe. Duz ueneris iudicare ſecl'z p igné. ¶ Dirige dñe ds m̄s in ɔſpcu̅ tuo uiá m̄á. Duz ue. Req̄ez. Duz ue.

¶ Cōplaceat tibi dñe ut eripias me dñe ad adiuuádū me reſpice. Expectás. ¶ Sana dñe aiám meá qꝛ peccaui tibi. Bẽs uir q̄ icelli. ¶ Sitiuit aia mea ad deū fōtez uiuuz qñ ueiaz ⁊ apparebo ante faciē dñi. ¶ Queadmōz Ne tradas beſtijs aias ɔfitentes tibi. ¶ Et aias pauperꝝ tuoꝝ ne obliuiſcaris i finē. Pr nr.

Spūs meus attenuabitꝰ dies mei breuiabūt ⁊ ſolū ſupeſt ſepulchrū. Non peccaui ⁊ i amaritudibꝰ moratur ocul's m̄s: libera me dñe: ⁊ pone me iux̄ te: ⁊ cuiuſuis manus pugnet ꝯ me Dies mei trāſierūt: cogitatiōes mee diſſipate ſūt: torquētes coꝛ meū. Noctē v̄tēt i diē ⁊ rurſū pꝰ tenebras ſpeꝛo lucē. Si ſuſtinuero infernus domus m̄a ē: ⁊ i tenebris ſtraui lectū meū. Putredi dixi: pr̄ m̄s es: mr̄ m̄a: ſoroꝛ mea uermibꝫ. Ubi ē ergo nūc p̄ſtolatio mea: et patientia mea tu es dñe ds m̄s ¶ Peccātez me quottidie: ⁊ n̄ me penitētē timoꝛ mortis ɔturbat me: Quia in iferno nulla ē redemptio miſerere mei ds ⁊ ſalua me ¶ Ds i noīe tuo ſaluū me fac ⁊ i v̄tute tua libera me Quia in infer.

Pelli mee ɔſūptis carnibꝫ adheſit os meū. Et d̄relicta ſūt tm̄mō labia mea circa dētes m̄os. Miſeremini mei: miſeremi mei ſaltez uos aīci mei: qꝛ manꝰ dñi tetigit me. Quaꝛ pſeq̄nī me ſic ds ⁊ carnibꝰ meis ſatamī: q̄s m̄ tribuat ut ſcribāt ſmōes mei: Quis m̄ det ut exarētꝰ in libro ſtillo ferreo: ⁊ plūbi lamīa uel celte ſculpētꝰ in ſilice: Scio eī ꝙ redēptoꝛ

meus uiuit: ꝛ i nouiſſiō die
ƌ t̃ra ſurrectur⁹ ſū: ꝛ rurſū
circōdaboꝰ pelle mã: ꝛ i car
ne mã uidebo ƌū ſaluatorē
meū. Quē uiſur⁹ ſū ego ip̄e
ꝛ nō ali⁹: ꝛ oculi mei ꝯſpe-
cturi ſūt: ꝛ nō ali⁹. Repoſita
ē hec ſpes mã i ſinu mō. ℟.
Dñe ſcḋm actū meū noli me
iudicar̃ nihil dignū i ꝯſpcū
tuo egi. Jdo dep̄cor maie-
ſtatē tuã: ut tu ƌs dleas ini
q̇tatē meã. ¶ Ampli⁹ laua
me dñe ab iniuſticia mea ꝛ
a ƌlicto mō mūda me. Jō.

Quare ƌ uulua Lc. ix.
eduxiſti me: q̇ ut ꝯſū
ptus eſſez: ne ocul'ſ me ui-
deret. Fuiſſez qi nō eſſē de
utero trãſlat⁹ ad tumulum.
Nūq̇d nō paucitas dierum
meoꝝ finiet̃ breui. Dimit-
te me ergo ut plã gã paulu
lū doloꝛez meū: añq̄ʒ uadã
ꝛ nō reuertar ad t̃raz tene
broſã: ꝛ optaz mortis cali-
gine. Terraz miſie ꝛ tene-
braꝝ. ubi umb̃ mortis. et
null'ſ ordo. ſʒ ſempiternus
horror ihabitat. ℟. Libera
me dñe de uijs iferui q̇ por
tal ereal ꝯfregiſti. ꝛ uiſitaſti
ifernū ꝛ ƌdiſti eis lum̄ ut ui
deret te. Qui erãt i portis
tenebraꝝ. ℣. Clamãtes ꝛ di
cētes aduēiſti redēptor nr̃.
Qui erant. Reqem. Qui.
Sup̄dcm. ℟. cōmō dr̃ in
loco ſuo cū fit p̄ ꝯfunctis p̄
uig. ix. ul' triū lc. ſine nota
Aliud. ℟. Libera me dñe ƌ
morte et̃na i die illa tremē
da. Qñ celi mouēdi ſunt ꝛ
t̃ra. Du ueneris iudicare ſe
culū p̄ ignez: ¶ Tremens
fcs̄ ſuz ego ꝛ timeo dū di-
ſcuſſio uenerit. atʒ uentura
ira. Qñ celi. Reqē. Libera
me. Repetit̃ Sup̄dcm. ℟.
cū ſuis. ℣. vi i craſtio oium
ſcoꝝ. ꝛ qñꝯqʒ. ix. lc. p̄ ƌfū
ctis cū nota dār: Deide dr̃
p̄r nr̃. Secreto. ℣. Et ne.
℟. Sʒ libera. ps̄. Ad dñm
cō. In fine. Reqez et̃nã. Et
lux. ℣. A porta inferi. ℟.

Erue dñe aias eo℞. ℣. Re-
qeſcāt in pace. ¶ Am̄. ℣.
Dñe exau. ¶ Et cla oro.
Fideliū ds. ¶ Reqez etnā.
℣ ⁊ lux. ℣. Reqeſ: i pa. ℟.
Am̄. Scied q iſti duo. p̄ ſ.
Lauda aia mā. Et ps. Ad
dñz ɔ. dnr iuis locis i p̄dco
otto tm̄ ferialibz diebz ⁊ fe
ſtis triū lc. Notād q qn̄
qz ix. lc. cū nota fiūt p de-
functis: oia dnr uts. Exce-
pto q ſm ɔſuetudiez curie
romane ueſpe nō dnr et ſi
funus ſit pn̄s: niſi i craſtino
eſſz feria: ⁊ tūc dnr 2oe diei
Premittit tm̄ una oro ɔpe-
tēs funeri ⁊ i lau. ⁊ et i uig.
niſi imediate lau. pᵒ uigil.
dicat. Oro uero q̄ p̄mittit
in lau: ul uigil. alte finit cū
Reqez etnā. Et. Reqeſcāt
in pace. Sacerdos dicat ſin
nota. Oremus Et ɔſequēt
dicat illas orōeſ q̄s eēt dict
us cuz. Reqez et. Et Req
eſcant in pace. Q̄n̄ do fiūt
ix. lc. ſine nota ueſ an̄ uig.

nō dnr niſi in craſtino eſſz
feria. Et tūc tā pᵒ ueſ q̄z pᵒ
lau. dcā prima orōe q̄ ɔpe
tit ſine terminatiōe: adiūt
tres alie orōes in ueſ aſſi-
gnate. Itē notādū q an̄ cō
ple. diei dr̄ p defūctis i uig.
triū lc. ¶ In ſero die dñice ⁊
iiij. ferie: dr̄ ā. Dirige dñe.
cū ſuiſ. an. ⁊ ps. ℣ lc. ⁊. ℟.
uts in. i. noct. Deide. Paſ
nr̄ uts in fine. iij. noc. In te
2o. ij. ⁊ v. ferie dr̄. an. In lo
co paſ cū ſuis an. ps. ℣ lc.
℟ijs. uts in ſo noc Deide
Pr nr̄. uts in fine iij. noct.
In ter2o. iij. ⁊ vj ferie dr̄ an.
Cōplaceat. Sic ibi dr̄. Itez
pᵒ mat. diei: dr̄ p ɔfūctis ni
ſi frs uelint imediate dicer̄
lau. pᵒ uigl. Et tūc. Pr nr̄
ps. Ad dñz ɔtri. ℣. ⁊ oro q
debet dici pᵒ uigl. p̄mittit.
Ad lau abſolute incipitur.
an Exultabūt dño oſſa hu
miliata. p̄. aMiſere. an Ex
audi dñe orōez meā: ad te
oīs caro ueiet. ps. Te decz

an. Me ſuſcep dextera tua domine. ps. Ds dus. an. A porta inferi : erue dñe aĩas eoꝝ. ps. Ego dixi. an. Ois ſpũs laudet dñz. ps. Lauda te dominũ. v. Audiui uocẽ de celo dicentez m. R. Bti mortui qui in domio moriuntur. Ad bñd. an. Ego ſũ reſurrectio τ uita: q̃ credit in me etiã ſi mortuuſ fuerit uiuet: τ oĩs q̃ uiũ τ credit i me nõ morieẽ ineternũ. Pr nr. Secreto. v. Et ne nos. R. Sz libera. ps. De profundis. Requiez eternã. v. A porta inferi. R. Erue. Orões uts in uesp. Notãd q ps. De profundis. dicit in lau. defunctoꝝ diebz ferialibz: τ feſtis triũ lc. Etiaz ſi lau. imediate dicanẽ poſt uig. Nullo alio tpe dicitur in lau. defunctorum.

Incipit ordo ad benedicẽs menſaz per totum annum. Congregatis frĩbz ad prãdiuz i refectorio. ſtantibus ante menſam: cantoꝛ ex pte ebdomodarij: uẽ alius loco eius: abſolute ic.pit. Benedicite. Et fres repetũt. Bñdicite. Deinde cãtoꝛ icipit. v. Oculi oium in te ſperãt dñe τ tu das eſcã illis i tpr oportuno. Aperis tu manũ tuã: τ iples õe aĩal bñdictione. Glĩa pri. Sic erat. Kyr. Xpe. Kyr. Pr nr. lectoꝛ Qñd ſacerdos d.c. v. Et ne nos. R. Sz libera. p dic Oremus. Benedic dñe nos τ tua dona: q̃ de tua largitate ſumus ſumpturi. Per xp̃ z dominuz nrm. R. Am. Deide lectoꝛ dicat. Jube dõne bñdicer. Sequit bñdictio. Meſe celeſt pticipes faciat nos rex etne gle. R. Am. Jn fine prãdij dicto a lecto. Tu ãt. τ R. Deo. g. Oẽs egrediũẽ o mẽſis. τ ipit aſtãnb añ mẽſas. Cãto icip v. Cõfiteaẽ. τ fres cõplet eũ cum Glĩa pri. Sic erat. v. Cõfiteanẽ tibi dñe oĩa opa

tua: ⁊ ſci tui bñdicant tibi. Glła pri. Poſtea ſacerdos abſolute dicit. Agimuſ tibi grãs ops ds pro vniuerſis bñficijs tuis. Qui viuis et regnaſ in ſecula ſeclo℞. ℟. Am̄ leḡt. pš. Miſe. ⁊ vo̾ gl̾aatu. cū. Glła pri. Et ꝯmun̄ oř. Kyrł. Xpeł. kyrł. Pr nr̄. ſecreto. Deīd ſacerdos dic̄. ℣. Et ne nos. ℟. Sȝ li. ℣. Diſpſit d̾dit paupibȝ. ℟. Juſticia eiꝰ manȝ in ſecłȝ ſeculi. Bñdicā dn̄m i oi tpi. ℟. Sẽp laus eiꝰ in ore mo. ℣. In dño laudabit aïa mã. ℟. Audiãt mãſueti ⁊ letẽt. ℣. Magnificate dn̄ȝ mecū. ℟. Et exaltemꝰ nõm eiꝰ i idipȝ. ℣. Sit nõm dñi bñdc̄tȝ. ℟. Ex hoc nc̄ ⁊ vſȝ in ſecłȝ. Et i fine orem̄ dr. Retribuere dignař dñe oibȝ nobis bona faciẽtibꝰ pp nõm tuū vitã ecnã. ℟. Am̄ ℣. Bñdicamꝰ dño. ℟. Deo grãs. Fideliū aïe defũctorū p miãȝ dei reqeſcãt i pace. ℟. Am̄. Notand̄ q̄ i fine grãꝶ totius anni dr̄. Fidliū aïe. p. Excepto q̄ in cena dñi ⁊ paraſceue: pˀ oĩoeꝫ immediate dr̄. Pr nr̄. ſecreto. quo finito: ſacerdos dicit. Ds det nobis ſuaȝ paceȝ. ℟. Am̄. Ad cenã eo ordie quo ad prãdiū: cãtor incipit ℣. Bñdicite. Deind̄ dr̄. ℣. Edãt paupes. Et fr̃es ꝯtinuãt ꝯplet. Glła pri. kyeł. Xpeł. ky. ℣. Edãt paupes ⁊ saturabunť: ⁊ laudabũt dn̄m q̄ reqrũt eū. Viuẽt corda eo℞ in ſeculū ſeculi. Glła patri. Sicut erat. kyrł. Pr nr̄. ℣. Et ne nos. ¶ Sȝ li. nos. Poſtea dr̄. Oremꝰ. Bñdic dñe. Deīd dr̄. Jube dñ. bñ dicere. Bñdictio. Menſe celeſtiſ. pˀea. Tu ãt. ¶ Deo grãs Deīd ſtãdo añ m̃ ... cãtor icip ℣. Memoriã fecit mirabilium ſuo℞ miſicors ⁊ miſatoꝛ dñs eſcã dedit timẽtibȝ ſe. Glła pri. Oĩo dicit ſacerdos. Bñdictuſ dñs

in donis ſuis ⁊ ſcs̄ i oibus
opib; ſuis. Qui uiuit ⁊ re-
gnat in ſecl'a ſecl'oꝝ. ℟. A
men. ps̄. Laudate. d. o. gē.
Quo finito dr̄. Gl'a pri.
Sic erat. Kyrl'. Xpel'. Kyl'.
Pr̄ nr̄. ℣. Et ne nos. ℟. Sz
libera. ℣. Diſpſit. uſs̄ i prā
dio. Iſte ps̄ lau. d. o. g. ſep
dr̄ in cena oi tpre. Qn̄
uero ſemel manducat' i die:
tūc oia dr̄r ſic i cena. Exce
pto q dr̄ ps̄. Miſe̅ mei.
Supradc̄s ordo ad benedi
cōēs mſaz ſuat: pt'q; i cena
dn̄i ⁊ i paraſceue. Et alijs
tpib' i ſra ſcriptis i qbz ps̄
⁊ ℣. uariatur. ut hic. In die
natiuitatis dn̄i ⁊ p totā oct
Benedictio mſe. Bn̄dicite.
℣ Uerbū caro fcm̄ ē all': ⁊
hitauit in nobis all'a. Gl'a
pri. ℣. Notū fec do' all'. Sa
lutare ſuū all'. Gl'a pri. ps̄
Cātate. ij. In epyphia ⁊ p
oct. Bn̄dictio Bn̄dicite. ℣.
Reges tarſis ⁊ inſule mu-
nera offerēt all'. Reges ara

bū ⁊ ſaba dona adducēt al'
Gl'a pri. ℣. Oms̄ de ſaba
ueient al'. Auꝝ ⁊ thus deffe
rētes al'. Gl'a pri. p̄ Ds̄ iu
ditiū tuū. In cena dn̄i. Bn̄
dictio dr̄. Xps̄ fcs ē p nobis
obediēs uſz ad mortez. Pr̄
nr̄. quo finito ſacerdos ſi-
gnat mſaz ſine pnūc. aīōē.
nec. Iube dō. nec. Tu aūt.
In fine repet'. ℣. Xps fcs ē
Seqt' p̄ Miſe̅. Sic. Gl'a
pri. ſz ſecreto dr̄ pr̄ noſter.
Sacerdos dic abſolu'e oro
nē. Reſpice. Et nō pnūciat
Qui recu. Nec Fidliū aīe.
ſz ſecreto dr̄. Pr̄ nr̄. nec ad
uit. Ds̄ det no. ſuaz pacē.
In paraſceue. Bn̄dictio ſic
ſic i cena dn̄i. ſz ado ī in ℣.
Xps fcs ē p nobis obediēs
uſz ad mortē. mortē āt cru
cis. Sabbō ſcō. Bnd. Bn̄di
cite. ℟ Bn̄d. ℣ Ueſpe aūt
ſabbi al'. Ueit maria mag-
dalene ⁊ al'a maria uidere
ſepl'chrū al'. In fine repetit'
Ueſpe āt. Gl'a p. Sic erat

ps̄. Lauda. do. oīs gentes
In die paſce uſq3 ad cenam
ſequentis ſabbati. bñd. v̄.
Hec eſt dies quā fecit dñs
all'a: exultemus τ letemur i
ea al'a. Gl'a patri. Sicut e
rat. In fine. v̄. dñr. Hec eſt
dies. Gl'a pří. p̄. Cōfitemī
In cena dicti ſabbati reſu-
mitur Edent pauperes: et
ſatu. Ut ſupra.
In die aſcenſiōis domini: τ
per octauam. Bñdictio.
Benedicite. ℟ Benedicite
v̄. Aſcendit deus in iubila
tōe al': τ dñs i uoce tube al'
Gl'a pří. v̄. Sicut erat. pſ.
Omnes gentes.
In die pent. τ nſq3 ad ſequē
tem dominicam. Bñdictio
v̄. Spiritus domini reple-
uit orbem terrarum. al'. Et
hoc quod continet omnia
ſcientiam habet uocis al'a.
Gl'a pří. Sicut erat. v̄. Re
pleti ſunt omnes ſpiritu ſā
cto all'a. Et ceperūt loqui
all'a. Gl'a pří. Sicut erat.

ps̄. Magnus dñs τ laudab. l'.
In prandio uero poſt oct.
reſumitur benedictio conſu
eta. ſ. Oculi omniū. ut ſup.
Benedictio ad oīa que uis.
BEnedic domine crea
turas ill'. N. ut ſint
accepturis remediū: τ p̄ſta
per inuocationē ſancti tui
nominis: ut quicunq3 ex eis
ſumpſerint: corporis ſani-
tatem: τ anime tutellam p
cipiant Per xp̄m dominū
noſtrum. Amen.

Preclariſſimi et medici et
phyloſophi domini magi-
ſtri Panthaleonis uoluīa.
Johannes fabri. τ Johanni
nus de petro galici. egregij
quidem artifices. Taurini
feliciter impreſſere.

M.cccc.lxxuij.

Deo grātias. Amen.

624